

CORPUS
SCRIPTORUM HISTORIAE
BYZANTINAE

EDITIO EMENDATIORE ET COPIOSIOR,

CONSILIO

B. G. NIEBUHRII C. F.

INSTITUTA,

OPERA

EIUSDEM NIEBUHRII, IMM. BEKKERI, L. SCHOPENI,
G. ET L. DINDORFIORUM ALIORUMQUE PHILOLOGORUM
PARATA.

Vol. XII.]
= 14 "

IOANNES MALALAS.

BONNAE

IMPENSIS E. D. WEBERI
MDCCCXXXL

IOANNIS MALALAE, *or Marit.*

CHRONOGRAPHIA

EX RECENSIONE

Ludwig (August)
LUDOVICI DINDORFII.

Edmund Hamb. Soc. (Lit. Soc.)
ACCEDUNT CHILMEADI HODIQUÉ ANNOTATIONES ET
RIC. BENTLEII EPISTOLA AD IO. MILLIUM.

BONNAE

IMPENSIS ED. WEBERI

MDCCCXXXI.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΑΛΑΛΑ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ.

ANONYMI CHRONOLOGICA.

Βιβλος γενέσεως ἀνθρώπων ἧ ἡμέρα ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ O 1
κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν αὐτοῦ. οὕτω μὲν οὖν ὁ πρῶτος ἐγένετο V 1
ἄνθρωπος παρὰ Θεοῦ, ᾧ ὄνομα Ἀδάμ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Ἐῦα·
ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς ὁ Θεός. ὁ δὲ Ἀδὰμ ἐγέννησεν O 2
5 ἐκ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ υἱοὺς τρεῖς, τὸν Καὶν, τὸν Ἀβὲλ, καὶ
τὸν Σῆθ, καὶ θυγατέρας δύο, τὴν Ἀζουράν καὶ τὴν Ἀσουάμ.
καὶ ὁ μὲν Ἀδὰμ κατὰ κλέυσιν Θεοῦ ἐπέθηκεν ὀνόματα πᾶσι τοῖς
τετραπόδοις καὶ πετεινοῖς καὶ ἀμφιβίοις καὶ ἐρπετοῖς καὶ ἰχθύσι
καὶ τοῖς ἑαυτοῦ τέκνοις· τὸ δὲ αὐτοῦ ὄνομα καὶ τῆς γυναικὸς αὐ-
10 τοῦ ἄγγελος κυρίου εἶπεν αὐτοῖς. καὶ ὁ μὲν Καὶν ἔλαβε γυναῖκα
τὴν πρώτην ἀδελφὴν αὐτοῦ Ἀζουράν, Σῆθ δὲ τὴν δευτέραν B
Ἀσουάμ· καὶ ὁ μὲν Ἀβὲλ παρθέτος τε καὶ δίκαιος ὑπῆρχε καὶ
ποιμὴν προβάτων, ἐξ ὧν θυσίας προσαγαγὼν τῷ Θεῷ καὶ δεχθεὶς
ἀναιρεῖται, φθονηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Καὶν.

Inscribit editio Oxoniensis Χρονογραφία Ἰωάννου Ἀντιοχείου, τοῦ
καὶ Μαλάλα. Cui, cum sit ἀπέφαλος, praeferunt Anonymi eujusdam
Excerpta Chronologica, ab Orbe Condito deducta, necdum edita.

1. Βίβλος] Conf. Genes. cap. V. 1. 3. Θεοῦ codex, Θεῷ Ox.
ibid. Ἐῦα Chilmeadus, Ἐβα editio Oxoniensis. 5. αὐτοῦ Ch., αὐ-
τῆς Ox. 6. Ἀσουάμ Ox., Ἀσουάμ cod. 11. αὐτοῦ Ch., αὐτῆς Ox.

Liber generationis hominum quo die creavit Deus Adamum ad imagi-
nem et similitudinem suam. Hic scilicet primus hominum a Deo conditus
est; Adamus autem vocatus est; uxorem vero habuit Evam: Masculum
et foeminam Deus creavit eos. Adamus autem ex uxore sua tres genuit
filios, Cainum, Abelum, et Sethum; filiasque duas, Azuram et Asuam.
Adamus autem ex jussu divino nomina indidit omnibus quadrupedibus,
volatilibus, amphibius, reptilibus, piscibus, liberisque suis. Ipse vero
uxorque nomina sua a Dei angelo acceperunt. Cainus autem sororem
suam primogenitam, Azuram, uxorem habuit, Sethus vero Asuam natu
minorem. Caeterum Abelus virgo justusque erat, et pastoricam exer-
cebat: de gregibus autem suis victimas Deo offerens, et ab eo acceptus,
a fratre suo Caino per invidiam occisus est.

Ὁ δὲ Καὶν γεωργὸς τυγχάνων, καὶ μετὰ τὴν καταδίκην χει-
 ρόνως βιώσας, πρῶτος μέτρα καὶ στάθμια καὶ γῆς ὄρους ἐπενόη-
 σεν· εἶτα κτίσας ἐν γῆ Ναὶδ πόλιν κατέναντι Ἐδέμ ἐπωνόμασεν
 V 2 αὐτὴν εἰς ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἐνώς, καὶ εἰς ἐν συνελθεῖν τοὺς
 οἰκίους αὐτοῦ ἀναγκάσας εἰς πολέμους ἑαυτὸν ἀπησχόλει. κατὰ δὲ 5
 ταῦτα τῆς οἰκίας ἐπ' αὐτὸν πεσοῦσης ἀπέθανεν, ὡς ἔνιοι φασιν,
 ἕτεροι δὲ ὅτι Λαμέχ αὐτὸν ἀπέκτεινεν. ἀλλ' ὁ μὲν Καὶν ἐγέννησε
 τὸν Ἐνώς, ὁ δὲ Ἐνώς τὸν Γαιδάδ, ὁ δὲ Γαιδάδ τὸν Μαλελεήλ,
 O 3 ὁ δὲ Μαλελεήλ τὸν Μαθουσαάλα, ὁ δὲ Μαθουσαάλα τὸν Λαμέχ,
 ὃς καὶ δύο γυναῖκας ἀγόμενος, Ἑλδὰν καὶ Σελάν, ἐγέννησε τὸν 10
 Ἰοβὴλ καὶ τὸν Ἰουβὰλ καὶ τὸν Θοβὲλ. ὁ δὲ μὲν Ἰοβὴλ κατέδειξε
 κτηνοτροφίαν, ὁ δὲ Ἰουβὰλ κατέδειξε ψαλτήριον καὶ κιθάραν, ὁ
 δὲ Θοβὲλ σφυροκοπίαν χαλκοῦ καὶ σιδήρου. καὶ ὁ μὲν ἐν σκη-
 ναῖς κατοικεῖν κτηνοτροφεῖν τε καὶ γεωργεῖν ἤρετίσαστο, ὁ δὲ κ-
 B θαρῶδίας καὶ τραγωδίας τοῖς δαιμονικοῖς ἐπιτηδεύμασι προσεπε- 15
 νόησεν, ὁ δὲ ἕλιφθ τε καὶ ὄπλα χορηγεῖν εἰς πολέμους ἐμηχανήσα-
 το. τὸ οὖν γένος Καὶν μέχρι τούτου ἀξιώθην μνήμης τοῦ ἀρι-
 θμοῦ τῶν πατέρων ἀποκρίνεται, ἵνα μήτε τοῖς πρώτοις ἢ
 συντατιόμενος μήτε τῶν ἕξης ἀφηγούμενος. τὸ τοῖων „ πᾶς
 ὁ ἀποκτείνας Καὶν ἐπταῖ ἐκδικούμενα παραλύσει“ τοιαύτην ἔχει 20
 τὴν λύσιν· ἕκαστος μὲν τῷ ἑαυτοῦ ἁμαρτήματι ἀποθνεύεται, σὺ

5. κατὰ] Fort. μετὰ. 10. Ἑλδὰν] Sic et p. 3. E. (ed. Venetae,
 quam semper cito). Ἄδαν Genesis IV. 19. s. Eadem Σελάν et
 Ἰοβὴλ. 15. Vid. Bentleii Epist. ad Millium p. 44. 18. μήτε
 — μήτε] μὴ καὶ — μηδὲ Ox., μηδὲ — μηδὲ Iulius Pollux Histor.
 phys. p. 54. ed. Hardt. 19. πᾶς] Genes. IV. 15. 21. ἑαυτοῦ]
 ἑαυτῷ Ox.

Cainus autem agriculturae intentus erat: post condemnationem vero
 deterior factus, mensuras, pondera et limites primus excogitavit. Urbe
 deinde in terra Naid, e regione Eden, extracta, Enos, a filii sui no-
 mine, vocavit eam: coactisque in unum suis omnibus, bellis operam dedi-
 dit. Aedis deinde ruina oppressum perisse eum volunt nonnulli: alii vero
 a Lamecho eum perhibent interemptum. Caeterum Cainus genuit Eno-
 sum; Enosus vero Gaidadam; Gaidadus Malelelem; Maleleel Mathusa-
 lam; a quo Lamechus genitus est; qui duabus ductis uxoribus, Elda et
 Sela, Jubelum, Jubalum, et Thobelum progenuit. Jobelus autem armen-
 tarius fuit: Jubalus vero psalterium excogitavit et citharam, at Thobe-
 lus aere et ferro tractando occupatus fuit. Ille itaque in tentoriis de-
 gens, armentis nascentibus atque agriculturae sese devovit: alter tragoe-
 diarum et comoediarum, daemonicis addictus studiis, primus auctor fuit:
 Hic vero gladius, armisque in belli usum fabricandis operam dedit. At-
 que hactenus quidem Caini progenies memoratu digna, a numero tamen
 Patriarcharum excluditur; adeo ut nec ipse primis Patribus annumeretur;
 nec, oeu generis sui auctor, deinceps recenseatur. Illud vero: *Omnis
 qui occiderit Cain septuplum punietur*, hoc modo intelligendum est. Unus-

δὲ ὁ τοῦ φόνου κατάρξας καὶ τοῖς ἄλλοις ὑφηγητῆς τοῦ ἁμαρτή-
 ματος γενόμενος ἑπτὰ ἐκδικούμενα παραλύσεις, τουτέστιν ἑπτα-
 πλασίως τιμωρηθῆσθαι καὶ πάμπολλα. σύνθητες γὰρ τῇ γραφῇ τὸν
 ἀριθμὸν τοῦτον ἑπταπλασίονα κεχρησθαι, καὶ ἔστιν ἀδιορίστου
 5 πλῆθους σημαντικόν, ὡς τὸ „ἀπόδος τοῖς γέιτοσιν ἡμῶν ἑπτα- C
 πλασίονα“ καὶ τὸ „ἡ στείρα ἔτεκεν ἑπτὰ“ καὶ „οὐ λέγω σοι
 ἕως ἑπτάκις, ἀλλ' ἕως ἑβδομήκοντα ζ'.“ ἐν μὲν γὰρ τοῖς παρὰ τοῦ
 Καὶν τετολμημένοις πρῶτον ἁμάρτημα φθόνος, β' δόλος, γ' φό- O 4
 νος, δ' ὅτι ἀδελφοῦ, ε' ὅτι πρῶτος φόνος, ε' ὅτι γονεῦσι πέν-
 10 θος ἐποίησεν, ζ' ὅτι θεῷ ἐψεύσατο· ταῦτα μὲν τὰ τοῦ Καὶν ζ'
 ἁμαρτήματα. αἱ δὲ εἰς κόλασιν αὐτοῦ παρὰ τῆς θείας δίκης ἐπι-
 νεχθεῖσαι τιμωραὶ εἰσὶν αὗται. α' ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἀπό σου,
 β' ἐργᾶ τὴν γῆν, γ' οὐ προσθήσει τοῦ δοῦναί σοι τὴν ἰσχὴν αὐ-
 τῆς, δ' στένων καὶ τρέμων, μετὰ τὴν ε' ὁμοῦ, ἔση ἐπὶ τῆς γῆς,
 15 ε' ἦν αὐτὸς ἀπεκάλυψε ὁ Καὶν, εἰπὼν, Εἰ ἐκβάλλης με νῦν
 ἀπό σου καὶ ἀπὸ προσώπου σοῦ κρυβήσομαι, ζ' τὸ μηδὲ κρι- D
 πτεσθαι τὴν τιμωρίαν, ἀλλὰ σημείω προδήλω πᾶσι δηλοποιεῖ-
 σθαι· ἔθετο γάρ, φησί, κύριος ὁ θεὸς τῷ Καὶν σημείον τοῦ μη
 ἀνελεῖν αὐτὸν πάντα τὸν εὐρίσκοντα αὐτόν.

20 Ὁ δὲ Ἀδὰμ σλ' ἐτιῶν ἦν, ὅτε ἐγέννησε τὸν Σήθ. οὗτος ὁ
 Σήθ πρῶτος ἐξεῦρε γράμματα Ἑβραϊκὰ καὶ σοφίαν καὶ τὰ σημεία

5. ἀπόδος] Psalm. LXXVIII. 12. 6. ἡ στείρα] Samuel. I. 2. 5.
 ibid. οὐ] Matth. XXVIII. 22. 12. αὗται] Conf. Genes. IV. 11. s.
 14. τὴν] τῆς Ch. V. p. 25. A. 15. ἐκβάλλης] ἐκβάλλεις Genes.
 IV. 14. 17. δηλοποιεῖσθαι Ch., δηλοποιῆσθαι Ox. 18. φησί]
 Genes. IV. 15.

quisque pro peccato suo morietur: Tu vero, qui homicidium primus pa-
 trasti, aliisque hujus sceleris auctor primus exististi, septuplum punieris;
 id est, septemplices gravesque dabis poenas. Scripturis enim solenne
 est numerum hunc pro multiplici ponere; indefiniti enim numeri nota est:
 ut in illo loco; *Redde vicinis nostris septuplum: et, Sterilis peperit sep-*
ptem: et, Non dico tibi, usque septies; sed usque septuagies septies. In
 facinore vero hoc a Caino perpetrato, peccatum I, erat Invidia: II, Fraus:
 III, Homicidium: IV, Quod in fratrem commissum est: V, Quod homici-
 dium primum erat: VI, Quod parentes luctu affecit: VII, Quod Deo men-
 titus est. Haec quidem septem sunt Caini peccata. Poenae vero, qui-
 bus a Justitia Divina castigatus est, sunt istae: I, *Maledicta terra pro-*
pter te: II, Operaberis terram: III, Non dabit tibi vires suas: IV, Geme-
bundus et pavefactus; ibidemque V, eris super terram: VI, quam Cainus
ipso indicavit his verbis; si ejeceris me a te et a facie tua abscondar:
 VII, Quod nec occulta fuit haec poena, sed signo notabili omnibus mani-
 festata: dictum enim est; *Posuitque Dominus in Cain signum, ut non in-*
terficeret eum omnis qui invenisset.

Adamus autem, annos natus cccxx genuit Sethum. Sethus vero iste
 primus invenit literas Hebraicas, et sapientiam, signa item coelestia, an-

τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰς τροπὰς τῶν ἐνιαυτῶν καὶ τοὺς μῆνας καὶ τὰς ἐβδομάδας, καὶ τοῖς ἄστροις ἐπέθηκεν ὀνόματα καὶ τοῖς πέντε πλανήταις, εἰς τὸ γνωρίζεσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ μόνον, καὶ τὸν μὲν α' πλανήτην ἄστερα ἐκάλεσε Κρόνον, τὸν δὲ β' Δία, O 5 τὸν δὲ γ' Ἄρεια, τὸν δὲ δ' Ἀφροδίτην, τὸν δὲ ε' Ἑρμῆν· τοὺς 5 E γὰρ δύο φωστῆρας ἥλιον καὶ σελήνην ὁ Θεὸς ἐκάλεσε.

Σήθ δὲ ὡν ἐτῶν σέ' ἐγέννησε τὸν Ἐνώς ἕτερον, ὃς ἤλπισεν ἐπικαλεῖσθαι τὸν κύριον. μετὰ τοῦτον οἱ αὐτοῦ ἀπόγονοι καὶ ὁ Σήθ, προμηυθέντες ἄνωθεν, ἔγραψον τὰ μέλλοντα περὶ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐν λιθίναις καὶ ὄστρακίναῖς πλαξί, σημαίνοντες ὅτι 10 ἀναλωθῆναι καὶ φθαρῆναι μέλλει τὸ πᾶν ἢ ὑπὸ πυρός ἢ ὑπὸ V 8 ὕδατος, καὶ εἰ μὲν ὑπὸ πυρός, σωθήσονται τὰ γράμματα ἐν ὄστρακίναῖς πλαξί, εἰ δὲ ὑπὸ ὕδατος, ἐν λιθίναῖς. ἐλθόντος δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ ἅπαντας ἀπολέσαντος, μόνος ἐσώθη Νῶε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ θυγατέρες πρὸς δευτέρου ἀνακαίνισιν κό- 15 σμου. μετὰ δὲ τὸν κατακλυσμὸν Κεϊνάν, ὁ υἱὸς Ἀρφαξᾶδ, συνεγράψατο τὴν ἀστρονομίαν, εὐρηκὼς τὴν τοῦ Σήθ καὶ τῶν αὐτοῦ τέκνων ὀνομασίαν, ὡς εἴρηται, τῶν ἀστέρων ἐν πλακί λιθί- O 6 ρη γεγραμμένην· ἤτις στήλη μετὰ τὸν κατακλυσμὸν εἰς τὸ Σιρι- δος ὄρος ἔμεινε, καὶ ἔστιν ἕως ἄρτι, ὡς φησιν Ἰώσηπος. 20

Ἀδάμ τοίνυν κατὰ τὸν σοφώτατον καὶ θεῖον ὑποφήτην

4. Δία Ch., Δίαν Ox. 7. τὸν male positum. Conf. vol. II. p. 7. D. 14. ἀπολέσαντος Ch., ἀπολέσας Ox. 18. τέκνων τὴν Ox. *ibid.* καὶ ante τῶν delendum vidit Ch. 20. Ἰώσηπος] Arch. I. 2. 3., ubi est Συριάδα. De pravo Σιρίδος conf. Schurzfleisch. Notit. Bibl. Vinar. p. 60.

norumque conversiones, menses etiam, et septimanas: stellis etiam nomina indidit, et quinque Planetis, tantum ut ab hominibus dignoscerentur: quorum I, Saturnum nominavit; II, Jovem; III, Martem; IV, Venerem; V, Mercurium; duobus enim Luminaribus, Soli nempe et Lunae, Deus nomina imposuit.

Sethus vero, annum agens quintum supra ducentesimum, Enosum alterum genuit; qui speravit vocari Dominus. Hujus posteri, atque Sethus, coelitus edocti, de futuro diluvio scripserunt in tabulis tum lapideis, tum latericiis, innuentes mundum universum consumptum iri, vel ab igne, vel ab aqua; et si ab igne, literas hasce tabulas latericias, sin ab aqua, lapideas incolumes praestituras. Superveniente itaque diluvio, cunctaque obruente, solus Noa, cum filiis et filiabus suis, in orbis novi instaurationem, servatus est. Post diluvium vero Cainan, filius Arphaxad; inventa hac Sethi, filiorumque ejus tabula lapidea astrorum, uti dictum est, nominibus inscripta, Astronomicam scientiam conscripsit. Columna vero haec post diluvium in Sirido monte reperta est; superestque ad hunc usque diem, uti Josephus testatur.

Adamus itaque annos natus cccxx, uti tradit sapientissimus ac divi-

Μωϋσῆρ γενόμενος ἐτῶν σλ' ἐγέννησε τὸν Σήθ, θνήσκει δὲ κατὰ Β
 τὴν παραβάσεως ἡμέραν· χιλιοταετίας γὰρ τῆς τοῦ Θεοῦ ἡμέρας
 ἐχούσης τὸ διάστημα, Ἄλ' ἔτη μόνον ζήσας τελευτῆ. τοῦτον λέγε-
 ται ταφῆναι κατὰ τὴν τῶν Ἱεροσολύμων γῆν, ὡς φησιν Ἰώσηπος.
 5 Σήθ δὲ γενόμενος ἐτῶν σέ' ἐγέννησε τὸν Ἐνώς, καὶ μετὰ
 τοῦτο ἔζησεν ἔτη ψ', καὶ ἀπέθανε ζήσας τὰ πάντα ἔτη Ἄβ'.
 περὶ οὗ εἴρηται, „ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας
 τῶν ἀνθρώπων,“ ἥτοι τὰς ἀπὸ τοῦ Κάιν. Θεὸν γὰρ αὐτὸν οἱ τότε
 ἄνθρωποι προσηγόρευον διὰ τὸ ἐξευρεῖν τὰ Ἰουδαϊκὰ γράμμα-
 10 τα, τὰς τῶν ἀστέρων ὀνομασίας, καὶ πρὸς τοῦτοις καὶ τὴν πολ-
 λὴν αὐτοῦ ἐδσέβειαν θουμάσαντες, ὥστε καὶ πρῶτον ἐπικαλε- C
 σθαι Θεὸν καὶ ὀνομάζεσθαι, καθὰ καὶ τῷ Μωϋσεὶ λέγει κύριος,
 „ Θεὸν δέδωκά σε τῷ Φαραῶ,“ καὶ περὶ τῶν ἐναρέτων καὶ πνευ-
 ματικῶν καὶ τῶν κριτῶν ἔφη, „ Θεοὺς οὐ κακολογήσεις καὶ ἄρ-
 15 χοντας τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς.“ εἰκότως οἱ τοῦ Σήθ
 καὶ τοῦ Ἐνώς καὶ Ἐνώχ παῖδες υἱοὶ Θεοῦ καὶ υἱοὶ τῶν Θεῶν κα- O 7
 τὰ τὸν Σύμμαχον νοεῖσθωσαν, οἵτινες ἀλόντες ἀκολασία πρὸς
 τὰς θυγατέρας Κάιν εἰσῆλθον, ἐξ ὧν οἱ ἐκ τῆς καταλλήλου μαι-

1. Μωϋσῆρ Ox. Est Genes. V. 3. 5. Σήθ δὲ γενόμενος — p.
 16. 19. in codice sequuntur post illa p. 8. A. Νισον μεγάλης βε-
 σιλεύσεως. vid. Hodii Proleg. XLi. 1. Transposuit Chilmeadus, quem
 imitandum duxi. 7. εἴρηται] Genes. VI. 4. 11. ὡς restitui
 ex Suida v. Σήθ, ὅς γε Ox. *ibid.* πρῶτος] πρῶτος Ox. 12. ὀνομά-
 ζεσθαι Suidas, ὀνομάζειν Ox. *ibid.* τῷ Μωϋσεὶ] τὸ Μωϋσῆ Ox.
 Vide Exod. VII. 1. 14. ἔφη] Exod. XXII. 28. *ibid.* ἀρχον-
 τας] Sic et Theodoretus vol. I. p. 60. Sch., ἀρχοντα Exodus et
 Suidas. 15. Σήθ καὶ cod., Σήθ Ox. 17. ἀλόντες Ch., Suidas,
 ἀλώντες Ox. 18. ἐκ τῆς Ch. cum Suida v. μαιγαμλαι, τῆς Ox.
 et Suidas v. Σήθ. *ibid.* καταλλήλου — γίνονται Ch. cum Suida,
 κατ' ἀλλήλου — γίνονται Ox.

nus Propheta Moses, Sethum genuit: mortuus autem est ipso transgre-
 sionis die. Quum enim dies apud Deum mille annorum sit spatium, Ada-
 mus annis DCCCXXX tantum exactis, diem suum obiit: sepultum vero eum
 tradunt in regione Hierosolymitana, uti testatur Josephus.

Sethus autem annos natus CCV, genuit Enosum; et deinceps vixit an-
 nos DCCVII, et mortuus est: omnes itaque anni ejus fuerunt DCCCXII. De
 hoc dictum est: *Ingressi sunt filii Dei ad filias hominum; nempe ad mu-*
lieres a Caino oriundas. Deum enim eum appellarunt illius aevi homines,
tum ob literas Hebraicas, et astrorum nomina ab illo excogitata; tum ob
insignem ejus pietatem. Hic etiam primus Dei nomine appellatus est;
juxta illud quod Moisi dicit Dominus: Constitui te Deum Pharaonis. De
virtute etiam illustribus, et spiritualibus hominibus, et de Judicibus populi
dixit, Deus non detrahes, et principibus populi tui non maledices. Me-
rito itaque Sethi, Enosi, et Enochii filii; secundum Symmachum, filii
Dei et Deorum, dicti intelligantur; qui amore filiarum Caini flagrantes,

γαμίας γίνονται γίγαντες, διὰ μὲν τὸν δίκαιον Σῆθ ἰσχυροὶ καὶ μέγιστοι, διὰ δὲ τὸν ἄδικον καὶ βέβηλον Κάιν πονηροὶ καὶ κάκιστοι.

Ἐνὼς δὲ γενόμενος ἐτῶν ρμ' ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν, καὶ μετὰ τοῦτο ἔζησεν ἔτη ψμ', καὶ ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ, καὶ ἀπέθανε 5 ζήσας τὰ πάντα ἔτη ρδ'.

Μαλελεήλ δὲ γενόμενος ἐτῶν ρξε' ἐγέννησε τὸν Ἰάρεδ, καὶ μετὰ τοῦτο ἔζησεν ἔτη ψλ', καὶ ἀπέθανε ζήσας τὰ πάντα ἔτη ωή'.

Ἰάρεδ δὲ γενόμενος ἐτῶν ρξβ' ἐγέννησε τὸν Ἐνώχ, καὶ μετὰ τοῦτο ἔζησεν ἔτη ω', καὶ ἀπέθανε, περὶ οὗ εἴρηται ἡ μετάθεσις, 10 ζήσας τὰ πάντα ἔτη ρξβ'.

Ο 8 Ἐνώχ δὲ γενόμενος ἐτῶν ρξε' ἐγέννησε τὸν Μαθουσαάλα, καὶ μετὰ τοῦτο ἔζησεν ἔτη ωβ', καὶ ἀπέθανε ζήσας τὰ πάντα ἔτη ρξδ'.

Λάμεχ δὲ γενόμενος ρπη' ἐγέννησε τὸν Νῶε, καὶ μετὰ τοῦτο 15 ἔζησεν ἔτη ρφε', καὶ ἀπέθανε ζήσας τὰ πάντα ἔτη ψγγ'. δύο

4. Ἐνὼς δὲ γενόμενος ἐτῶν ρμ'] „Omnia hic mendosa et mutila: verisimile est hoc modo scripsisse Auctorem. Ἐνὼς γενόμενος ἐτῶν ρμ', ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν· καὶ μετὰ τοῦτο ἔζησεν ἔτη ψμ', καὶ ἀπέθανε ζήσας τὰ πάντα ἔτη ρδ'. Καϊνᾶν δὲ γενόμενος ἐτῶν ρε', ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ, καὶ μετὰ τοῦτο ἔζησεν ἔτη ψμ', καὶ ἀπέθανε ζήσας τὰ πάντα ἔτη ρδ'.“ Ch. V. Genes. V. 9. s. 5. Μαλελεήλ Ox. 10. περὶ — μετάθεσις post Ἐνώχ pone. 12. καὶ μετὰ τοῦτο ἔζησεν ἔτη ωβ'] „Iterum confusa omnia: locus tamen iste ab oscitantibus librariis foedissime mutilatus, hoc modo fortasse ex Eusebio restituendus. καὶ μετὰ τοῦτο ἔζησεν ἔτη δ', καὶ μετετέθη, ζήσας τὰ πάντα ἔτη τφε'. Μαθουσαάλα δὲ γενόμενος ἐτῶν ρξε', ἐγέννησε τὸν Λάμεχ, καὶ μετὰ τοῦτο ἔζησεν ἔτη ωβ', καὶ ἀπέθανε, ζήσας etc. Sed videamus etiam LXX. hoc loco.“ Ch. V. Genes. V. 22. s. 16. ψνθ'] „Numerus iste mendosus est: scribendum ψγγ', secundum Auctoris computum.“ Ch. V. Genes. V. 31.

ad eas ingressi sunt: ex quibus pollutis nuptiis Gigantes nati sunt, propter justum quidem Sethum, robusti et procerissimi; propter Cainum vero iniquum et profanum; improbi pessimique.

Enosus autem annos natus cxx., genuit Cainanum; et deinde vixit annos dcccxl., et genuit Malelelem, et mortuus est, cum vixisset annos dccccx.

Maleleel vero annos natus clxv., genuit Jaredum, et deinceps vixit annos dcccxxx., et mortuus est, cum vixisset annos dcccxcv.

Jaredus autem annos natus clxii., genuit Enochum, (qui translatus esse dicitur:) et deinde vixit annos dccc., et mortuus est, cum vixisset annos dcccclxii.

Enochus vero annos natus clxv., genuit Mathusalam, et deinde vixit annos dcccii., et mortuus est, cum vixisset annos dcccclxii.

Lamechus autem annos natus clxxxviii., genuit Noam, et deinceps vixit annos dlxv., et mortuus est, cum vixisset annos dccclix. Duorum

τοίνυν Λάμεχ ἢ γραφῆ μνημονεύει, ἕνα μὲν τὸν ἀπὸ τοῦ Κάϊν, Ἐ
 ἕτερον δὲ τὸν πατέρα Νῶε· γεγέννηται γὰρ Νῶε διὰ Λάμεχ οὐκ
 ἐκ τοῦ Κάϊν τοῦ καὶ πεφρονεκότος ἄνδρα καὶ νεανίσκον, ἀλλ' ἐκ
 μεταγενεστέρου καὶ ἐξ ὁμωνύμου τοῦ ἀπὸ Σήθ· ἐκεῖνος γὰρ λέγει
 5 „ἄνδρα ἀπέκτεινα εἰς τραῦμα ἕμοι καὶ νεανίσκον εἰς μῶλωπα
 ἕμοι.“ καὶ ὡς δύο φόνους πεποιηκῶς καὶ τῶν δύο τὰς γυναῖκας
 εἰληφώς, Ἑλδὰν καὶ Σελάν, ἑαυτὸν καταμέμφεται ἑβδομηκον- V 4
 τάκις ἐπὶ τὰ ἄξιον εἶναι κολάσεως, ὅτι ἐκ Κάϊν μὲν, φησὶν, ἐκδι-
 καίται ἐπτάκις, ἐκ δὲ Λαμέχ ἑβδομηκοντάκις ἐπτά, διὰ τοῦτο
 10 μειζόνως κολάζεται, ὡσπερ καὶ ὁ Λάμεχ οὕτως πέπονθε· τοῦ δι-
 καίου γὰρ Ἐνώχ ἀδελφοῦς ἀνείλε, τοῦ πίστει διὰ τούτων προσευ-
 ξαμένου μὴ ἰδεῖν τοιοῦτον θάνατον, καὶ ἀκουσθῆς μετετέθη. ἦν
 δὲ Ἐνώχ ἐκ τοῦ δικαίου Σήθ, ἐξ οὗ Χριστὸς κατάγεται, γενεα- O 9
 λογούμενος κατὰ τὴν τοῦ Θεοῦ καὶ εὐσεβοῦς Λουκῆ ἀναπόδισιν
 15 ἕως τοῦ Σήθ καὶ τοῦ Ἀδάμ καὶ τοῦ Θεοῦ.

Νῶε δὲ γενόμενος ἐτῶν φ' ἐγέννησεν υἱοὺς τρεῖς, τὸν Σήμ,
 τὸν Χάμ, τὸν Ἰάφεθ. μετὰ δὲ ἔτη ρ' τοὺς ἑαυτοῦ τεθῆναι B
 υἱοὺς εἰσῆλθεν εἰς τὴν κιβωτόν, ὑπάρχων ἐτῶν χ', καὶ οὕτω γί-
 νεται ὁ κατακλυσμός. καὶ ἐν τῷ ἐνὶ καὶ χ' ἔτει τῆς ζωῆς αὐτοῦ
 20 ἐξῆλθεν ἐκ τῆς κιβωτοῦ, καὶ μετὰ τὸν κατακλυσμόν ἔζησεν ἔτη

2. τὸν πατέρα Ch., τοῦ πατρὸς Ox. 4. λέγει] Genes. IV. 23. s.
 10. κολάζεται cod., κολάζεται Ox. *ibid.* οὕτως] „Forte legen-
 dum οὕτος.“ Ch. 12. μετετέθη cod., μετατέθη Ox. 14. Λου-
 κῆ] III. 88. ἀναπόδισιν cod., ἀναπόδισιν Ox. 17. τοῦς] „Ar-
 ticulus τοῦ hoc loco doesse videtur.“ Ch. 19. ἔτει Ch., ἔτη Ox.

vero Lamechorum meminit scriptura; unius, a Caino oriundi; alterius,
 qui Noe pater erat. Noe enim natus est, non a Lamecho qui a Caino
 ortum duxit; qui etiam virum occidit et adolescentulum; sed a postero-
 re ejusdemque cognomine qui ex Sethi posteris erat. Ille enim dicit:
 „Occidi virum in vulnus meum, et adolescentulum in livorem meum.“
 Et quod duo homicidia perpetrasset, occisorumque uxores ambas, Eldam
 et Selam, sibi accepisset, ipse septuagies septemplex punishmentis se di-
 gnum profiteretur. „Septuplum enim (*inquit*) ultio dabitur de Cain; de
 Lamech vero septuagies septies.“ Atque ideo majorum poenarum dignus
 censebatur Lamechus, (quas etiam passus est) eo quod Enochi justii frater
 tres e medio sustulisset; qui ex fide idcirco Deum precatus est, ne ipse
 tali morte periret: precibus itaque ejus auditis, translatus est. Enochus
 vero ortum duxit a justo Setho, a quo Christus oriundus est; sujus ge-
 nealogiam divinus et sanctus Lucas recenset, retro eam deducens adusque
 Sethum, Adamum, et Deum.

Noe vero 9 annos natus, tres genuit filios, Semum, Chamum, et Ja-
 phetum. Exacto autem anno centesimo post filios haec natos, Noe in
 arcam ingressus est, annos natus 90, propter aquas diluvii. Anno autem
 vitae suae 950, ex arca egressus est: post diluvium vero vixit annos 350,

τν', και ἀπέθανεν ζήσας τὰ πάντα ἔτη θν'. ἐπειδὴ δέ ποτε ὁ κατακλυσμός ἐπαύσατο, ὁ μὲν φόβος ἐνεδίδου λοιπόν, ἐπετείνετο δὲ τὰ τῆς ἀθυμίας αὐτῷ σφόδρα, και τὸ προφητικὸν ἔπαυσεν, ὁ περὶ τῆς ἡμέρας κυρίου φησὶν Ἀμώς, „ὄν τρόπον ἔαν ἐκφύγη ἄνθρωπος ἀπὸ προσώπου λέοντος και ἐμπέσῃ αὐτῷ ἢ ἄρκος και εἰσέλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ και ἀπερείσῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν τοῖχον και δάκῃ αὐτὸν ὄφεις,“ οὕτω συνέβαινε τότε. και γὰρ τῆς C κιβωτοῦ προκύναντα και τῆς δυσώδους και στενοχωρουμένης O 10 εἰροκτῆς ἐκείνης ἀπαλλαγέντα, χειμῶν ἕτερος διεδέχετο τοῦ προτέρου οὐχ ἦττων, τὴν ἀπορίαν και ἀπώλειαν ἐννοήσας τοῦ γένους. 10

Σῆμ δὲ μετὰ δύο ἔτη τοῦ κατακλυσμοῦ, γενόμενος ρβ' ἐτῶν, ἐγέννησα τὸν Ἀρφαξᾶδ, και μετὰ τοῦτο ἔζησεν ἔτη φ', και ἀπέθανε ζήσας τὸ πάντα ἔτη χβ'.

Ἀρφαξᾶδ δὲ γενόμενος ρε' ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν, και μετὰ τοῦτο ἔζησεν ἔτη νγ', και ἀπέθανε ζήσας τὰ πάντα ἔτη φλη'. 15

Καϊνᾶν δὲ γενόμενος ἐτῶν ρθ' ἐγέννησε τὸν Σάλα, και μετὰ

1. τ'] „Scribendum τν', ut ex Textu sacro et Auctoris ipsius computatione manifesto apparet.“ Ch. V. Genes. IX. 28. 4. Ἀμώς] V. 19. 5. εἰσέλθῃ] εἰσέλθοι Ox. 6. ἀπερείσῃ] ἀπερίσοι Ox., ἀπερείσος Ch. 7. συνέβαινε Ch., συνέβησε Ox. 8. στενοχωρουμένης cod., στενοχωρουμένης Ox. 9. ἐκείνης addit cod., om. Ox. 10. ἦττων Ch., ἦτον Ox. *ibid.* ἐννοήσαντα Ch. 14. Ἀρφαξᾶδ δὲ γενόμενος ρβ' etc.] „Omnia hic mendosa: Legendum, Ἀρφ. δὲ γενόμενος ἐτῶν ρε', ἐγέννησε etc. et deinde pro ν'. scribe νγ'. uti habet LXX versio, quam Graeci ubique sequuntur: ex istis enim numeris rite conficitur numerus totalis annorum DXXXVIII, quem auctor nobis exhibet. Caeterum de Cainan hoc insititio nihil dicemus: Nodus iste summa jamdudum exercuit ingenia, necdum explicatur.“ Ch. Reposui ρε' et νγ'. 16. Καϊνᾶν δὲ γενόμενος ἐτῶν ρθ',] „Nec aliis, nec sibi in hisce calculis constat Auctor noster. LXX seniores Cainan cxxx annorum fuisse cum Salam generaret, et deinde vixisse annis cccxxx affirmant: quibus numeris compositis, anni cccclx, non ccclxvii, uti Noster habet, conficiuntur.“ Ch.

et mortuus est, cum vixisset annos DCCCL. Diluvio tandem cessante, timorem quidem omnem deinceps deposuit; caeterum maxima eum cepit animi dejectio; et Propheticum illud omnino passus est, quod de die Domini ab Amoso dictum est: „Quomodo si fugiat vir a facie leonis, et occurrat ei ursus; et ingrediatur domum, et innitatur manu sua super parietem, et mordeat eum coluber:“ eodem modo tunc temporis evenit. Ex arca quippe egressum, et foetido illo arctoque carcere liberatum, tempestas alia priore nequaquam mitior eum excepit; cum generis sui angustias, ipsamque adeo deletionem ob oculos jam haberet.

Senus vero, post annum secundum a diluvio, vitae suae anno ciii, genuit Arphaxadam; et deinde vixit annos D, et mortuus est, ubi vixisset annos DCII.

Arphaxadus autem annos cxxxii, genuit Cainanum, et deinde vixit annos cccc, et mortuus est, cum vixisset annos DXXXVIII.

Cainanus vero annum agens cix, genuit Salam, et deinceps vixit an-

τοῦτο ἔζησεν ἔτη τλ', καὶ ἀπέθανε ζήσας τὰ πάντα ἔτη τξζ'.
 ἴδων δὲ Σάλα ὁ πατὴρ αὐξήθεντα γράμματα ἐξεπαίδευσε· καὶ δὴ
 ποτε ὁ Σάλα πορευθεὶς ἀποικίαν κατασκέψασθαι, ἐλθὼν κατὰ D
 γῆν Χαλδαίων γράμματα ἐπὶ τινῶν διακεχαραγμένα πετρῶν ἐντυ-
 5 χῶν· τὰ δ' ἦν ἄρα τῶν Ἐγγρηθῶν παράδοσις· ταῦτα δὲ ἔγγρα- O 11
 φάμενος ὁ Σάλα αὐτὸς τε ἐν αὐτοῖς ἐξημάρτανε καὶ τοῖς ἄλλοις
 τὴν αὐτὴν ἀτοπίαν ἐξεπαίδευσεν. ὁ δὲ Σάλα γενόμενος ἑτῶν ρλ'
 ἐγέννησε τὸν Ἐβερ, καὶ μετὰ τοῦτο ἔζησεν ἔτη υ' τρία, καὶ ἀπέ-
 θανε ζήσας τὰ πάντα ἔτη φλγ'.

10 Ἐβερ δὲ γενόμενος ρλδ' ἐγέννησε τὸν Ἰεκτὰν καὶ τὸν Φύλεκ.
 ἐπὶ δὲ τοῦ Ἐβερ ἐννοοῦσιν οἱ ἄνθρωποι πύργον κατασκευάσαι οὐ-
 ρανομήκη πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ κατακλυσμοῦ, ὡς τοῦ Θεοῦ ἐπι-
 βουλευόντος αὐτοῖς· ἦσαν γὰρ πάντες μιῇ φωνῇ. Νεβρωδὸς δὲ
 ὁ γίγας, Χουσαι τοῦ Αἰθίοπος υἱός, προσέτασσε καὶ εἰς βρωσίν E
 15 ἄγρευων ἐχορήγει· ζῶα. ὁ δὲ Ἐβερ, ὁ τοῦ Σάλα υἱός, ἐπέγειν
 ἐκχειριστο τὴν οἰκοδομὴν τοῦ πύργου καὶ τῆς Βαβυλῶνος, ὃ
 ἔστι σύγχυσις. τῶν δὲ πάντων ἐπὶ τὴν τοῦ πύργου καὶ τῆς πό-
 λειως ὀρημασίαν οἰκοδομὴν ἀρχηγὸς εἶχεν οβ', μόνος δὲ Ἐβερ
 οὐ συνέθετο τῇ τούτων ἀλογίστῳ ἐργασίᾳ· διὸ καὶ πάντων αἱ
 20 γλώσσαι συνεχύθησαν, τῶν συντεθειμένων εἰς οβ' γλώσσας δια- V 5
 ρεθέντων κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀρχόντων αὐτῶν· τούτῳ μόνῳ O 12

4. διακεχαραγμένα Pollux p. 66. pro ἐντυχῶν ponens ἐθρίσκει, διακεχαραγμένων Ox. Idem mox παραδόσεις — τοὺς ἄλλους — ἐξεπαίδευσεν. 9. φλγ' Ch., φγ' Ox. 14. Χουσαι] Χους Ch. Χουσὸ Theod. Melit. 15. ἐχορήγει cod., ὀχορήγει Ox. 20. συνεχύθησαν vel συνεζήθησαν Ch., συνεζήθησαν Ox. ibid. συντεθειμένων Ox., συνεζήθησεν cod.

nos cccxxx, et mortuus est, cum vixisset annos cccxlvii. Caeterum Sala jam grandior factus literis a patre imbutus est. Egressus autem, ad explorandum habitandi locum, in Chaldaeam venit: ubi incidens in tabulas quasdam lapideas literis inscriptas, (ab Egregoris hae traditae sunt) easdem Sala describens et ipse in eis peccavit, et alios etiam iisdem imbuisset ineptiis. Sala autem annos natus cxxi, genuit Heberum; et deinde vixit annos ccciii, et mortuus est, cum vixisset annos dlvii.

Heberus vero, annos natus cxxxiv, genuit Jectanum et Phalecum. Heberi autem tempore condilium inierunt homines turris extruendae, cujus culmen ad coelum pertingeret, ad evitanda scilicet diluvia; ac si Deus eis insidias structurus esset: erant enim omnes labii unius. Nebrodus autem gigas, Chusi Aethiopsis filius, coepli hujus alius auctor erat, feras etiam ex venatione captas eis in victum suppeditans. Extructionem vero tum turris, tum urbis Babyloniae (quae Confusionem sonat) urgere iussus est Heberus Salae F. Populo autem universo ad turrim hanc, urbemque extruendas convenienti, praefecti erant Lxxii: solus scilicet Heberus istorum stulte conatus non est adconsensus; unde cum reliquorum omnium sermo, secundum praefectorum numerum, in linguis Lxxii divisus esset, se-

τῷ Ἐβερ θεὸς οὐχ ὑπέστησε τὴν ἀρχαίαν φωνήν. Ἰδεν οἱ ἀπομεινάντες ἐν τῇ προτέρᾳ γλώσσῃ Ἑβραῖς αὐτὴν ἐπωνόμασαν κατὰ τὴν τοῦ κρατήσαντος αὐτὴν ἐπωνυμίαν Ἐβερ εἰς τὸ γένος τῶν Ἑβραίων, οἵτινες πατρωνυμικῶς καὶ φερωνύμως Ἑβραῖοι καλοῦνται. διὸ καὶ τῇ τῶν Ἑβραίων γλώσσῃ ἐχρῶντο οἱ ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ, 5 καὶ τοὺς ἀμφὶ τὸν Ἀβραάμ καὶ τὸν Νῶε καταγομένους καὶ τὸν δευτέρου Ἀδάμ, τὸν Χριστὸν λέγω, τῇ τῶν Ἑβραίων φωνῇ δῆλον κατὰ τὸν πρῶτον πάντων Ἀδάμ χρώμενον, ὡς τὸ ἐφραθὰ καὶ ταλιθὰ κοῦμι καὶ λιμὰ σαβαχθανὶ καὶ τὰ ὅμοια. καὶ μέντοι καὶ πρὸς τοῦτοις καὶ τὰ τῶν παλαιῶν ὀνόματα ἐναργῆς τεκμήριον 10

B τοῦ ταύτην εἶναι φωνήν τὴν πρὸ τῆς συγγένσεως, καὶ ταύτη τὸ ζητούμενον ἐρμηνεύεται, ἐφ' ᾧν κατ' οὐδεμίαν ἔστι γλώσσαν τὸ σημαίνονμενον ἐπιλύσασθαι, ὅλον τοῦ Ἀδάμ καὶ τῶν λοιπῶν αἱ προσηγοραὶ δὲ ἑτέρας οὐδεμίας ἐρμηνεύονται, εἰ μὴ διὰ τῆς Ἑβραϊκῆς καὶ μόνης. ταύτην γὰρ τὴν γλώσσαν καὶ Συριακὴν λέ- 15 γουσιν, ὡς ὁ πολυμαθὴς οὕτω μαρτυρεῖ Ὠριγένης, ἐρμηνεύων ἐκ τῆς Συριακῆς βίβλου καὶ ἐξῆς Συριακὴν εἰπὼν τὴν Ἑβραίων

O 13 διάλεκτον, ἐπειδὴ γὰρ Συρίαν τὴν Ἰουδαίαν καὶ Σύρον οἱ παλαιοὶ τοὺς Παλαιστίνους ὠνόμαζον. ὁ μὲν οὖν πύργος ᾠκοδομήθη ἐπὶ Ἐβέρ ἐν ἔτεσι τεσσαράκοντα, καὶ ἔστι κεχλασμένος τὰ 20

1. οὐχ] οὐκ Ox. 2. Ἑβραῖς] Expectares Ἑβραῖδα. Conf. p. 12. E. vol. II. p. 14. B. 65. B. 78. D. 4. πατρωνυμικῶς Ch., πατρωνυμικῶς Ox. 8. πάντων Ox., πάντως cod. 9. ταλιθα-κούμη — λιμάσα βαχθανῆ Ox. Vid. Marc. VII. 34. V. 41. XV. 34. 10. τεκμήριον Ch., τεκμήρια Ox. 18. γὰρ] πρὸ; 19. ᾠκοδομήθη Ch., οἰκοδομήθη Ox. 20. κεχλασμένος] κεχλασμένος cod., κεχλασμένος Ox. neglecto etiam τὰ.

lum Heberum Deus antiqua lingua non privavit. Atque ideo qui linguam hanc retinuerunt, Hebraeam eam vocarunt, juxta nomen Heberi, qui in genus Hebraeorum eam propagavit, qui etiam appellatione patris nomini convenienter, Hebraei dicti sunt. Adami itaque posteri Hebraea lingua usi sunt. Abrahamum etiam et Noae filios, sed et Adamum etiam secundum, Christum dico, eadem Hebraea lingua, qua Adamus primus, usum fuisse manifestum est; ut ex hisce verbis apparet: *Kphata, Talitha Cumi, Lama sabachthani*, et similibus. Quin et ab antiquorum nominibus argumentum clarum peti potest, hanc esse linguam, qua usi sunt homines ante Confusionem. Siquando enim de horum quibusvis quaestio facta est, ex hac sola lingua solutionem habere potest: sicut Adami aliorumque nomina ex nulla alia lingua quam Hebraea explicari possunt. Linguam hanc Syriacam etiam appellatam esse testatur doctissimus Origenes, in Commentariis suis super Biblia Syriaca; ubi Syriacam dialectum Hebraeorum esse asserit. Syriam enim, Judaeam, et Syros, Palaestinos antiqui vocarunt. Turris itaque Heberi tempore quadraginta annorum spatio extracta est; cujus etiam adhuc supersunt vestigia quaedam,

ἔχθη αὐτοῦ φυλασσόμενα μόνον ἀνὰ μέσον Ἀσουρ καὶ Βαβυλώνος. ἦν δὲ εὐλγ'.

Φάλεκ δὲ γενόμενος ἐτῶν ρλ' ἐγέννησε τὸν Ῥαγαῦ, καὶ μετὰ τοῦτο ἔζησεν ἔτη σθ', καὶ ἀπέθανε ζήσας τὰ πάντα ἔτη τλθ'.

5 Γίνονται οὖν ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ ἔτη βσξβ', καὶ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως τῆς συγχύσεως τῆς πυργοποιίας καὶ τῆς τελευτῆς Φάλεκ, ὃ ἔστι μερισμός, ἔτη φλς'.

Καὶ οὕτω γίνεται διαμερισμός ἦτοι διασπορὰ τῶν υἱῶν Νῶε καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν γεννηθέντων· διόπερ καὶ μέρονες ἐκλήθησαν ἀπὸ τε τῆς μεμερισμένης φωνῆς ἀπὸ τε τοῦ μερισμοῦ τῆς γῆς.

ὃ μέντοι Σῆμ ἐγέννησε τὸν Ἐλάμ καὶ Ἀσουρ καὶ τὸν Ἀρφαξὰδ καὶ τὸν Λούδ, ὃ δὲ Χάμ τὸν Χοῦς καὶ τὸν Μεσραῖμ καὶ τὸν Φουδ καὶ τὸν Χανάν, ὃ δὲ Ἰάφεθ τὸν Γάμερ καὶ τὸν Μαγῶγ καὶ τὸν Θηρὰν καὶ τὸν Ἰωῦαν καὶ τὸν Ἰεκτὰν καὶ τὸν Θόβελ καὶ τὸν Μο- 14
15 σὸχ καὶ τὸν Μαδαῖ, ἀφ' οἷς Μῆδοι γενόμενοι καὶ τῶν Βαβυλωνίων κρατήσαντες, ἡ χώρα Μηθία προσηγορευθῆ κυρίως καὶ φερωνύμως.

Μετὰ γοῦν τὴν σύγχυσιν καὶ τὴν τοῦ πύργου διάλυσιν μεταστέλλονται οἱ τρεῖς υἱοὶ τοῦ Νῶε πάντα τοὺς ἐξ αὐτῶν γενομένους, καὶ διδάσασιν αὐτοῖς ἔγγραφον τῶν τόπων τὴν κατανέμησιν,

3. ἐγέννησε Ch., καὶ ἐγέννησε Ox. *ibid.* Ῥαγαῦ cod., Ῥααῦ Ox.
5. βσξβ'] Numeri superiores annos efficiunt 2242, quot vulgo solent ab Adamo ad diluuium computari. Hic Africanum sequitur.
12. Λούδ] „Aram hic omittitur.“ Ch. *ibid.* Μεσραῖμ] Μεσραῖμ Ox.
13. Χανάν] Χαναάν Ch. *ibid.* Ἰάφεθ cod., Ἰάφεθ Ox.
14. Ἰωῦαν] Ἰωφίαν Ox. 16. φερωνύμως Ch., φερωνύμως Ox.
18. γοῦν cod., οὖν Ox. 20. τῶν τόπων Pollux p. 70., τὸν τόπον Ox.

acre compaginata, inter Assur et Babylonem sita: sunt autem numero ΙϞϞϞϞϞϞϞϞϞϞ.

Phalecus vero annos cxxx genuit Ragauum; et deinde vixit annos ccix, et mortuus est, cum vixisset annos cccxxxix.

Ab Adamo itaque ad diluuium anni numerantur m̄ccclxxii: a diluuiο, ad linguarum confusionem obitumque Phaleci, (cujus nomen Divisionem sonat) anni dxxxvi.

Atque hoc modo dissipati sunt Noe filii, eorumque posterī: unde et Μέρονες appellati sunt, tum ob vocem eorum diuisam, tum ob terram inter eos distributam. A Semo nati sunt Elam, Assur, Arphaxad, et Lud. A Chamo, Chus, Mesraim, Phut et Canan. A Japheto autem Gamer, Magog, Theras, Jovan, Jectan, Thobel, Mosoch et Madai, a quo Medi orti sunt, qui Babylonicum tenuerunt imperium, a quorum etiam nomine Media regio proprie dicta est.

Post Confusionem igitur, turrisque eversionem, Noe filii tres, prognatis suis omnibus ad se vocatis, unicuique eorum loca, climata, regio-

ἤνπερ ἐκ τοῦ πατρὸς Νῶε παρειλήφασι, καὶ λαγγάνουσιν ἐκάστω καὶ ταῖς ἐκάστου φυλαῖς καὶ πατριάς τόπον καὶ κλίματα
 E καὶ χώρας καὶ νήσους καὶ ποταμοὺς κατὰ τὴν ὑποκειμένην ἔκθεσιν, καὶ κατακληροῦνται τῷ μὲν πρωτοτόκῳ νίῳ Νῶε Σῆμ ἀπὸ Περσίδος καὶ Βάκτρων ἕως Ἰνδικῆς καὶ Ῥινοκουρούρων τὰ πρὸς 5 ἀνατολήν, τῷ δὲ Χάμ ἀπὸ Ῥινοκουρούρων ἕως Γαδείρων τὰ πρὸς νότον, τῷ δὲ Ἰάφεθ ἀπὸ Μηδίας ἕως Γαδείρων τὰ πρὸς βορρᾶν.

V 6 Αἱ δὲ λαχοῦσαι χῶραι τῷ μὲν Σῆμ εἰσὶν αὗται, Περσίς,
 O 15 Βακτριανή, Ὑρκανία, Βαβυλωνία, Κορδουαία, Ἀσσυρία, Μεσοποταμία, Ἀραβία ἢ ἀρχαία, Ἐλυμαῖς, Ἰνδική, Ἀραβία ἢ εὐδαίμων, κοίλη Συρία, Κομμαγενή καὶ Φοινίκη πᾶσα καὶ ποταμὸς Εὐφράτης· τῷ δὲ Χάμ Αἴγυπτος, Αἰθιοπία ἢ βλέπουσα κατ' Ἰνδοῦς, ἕτερα Αἰθιοπία, ὅθεν ἐκπορεύεται ὁ ποταμὸς τῶν Αἰθίοπων, ἐρυθρὰ βλέπουσα κατ' ἀνατολὰς, Θηβαῖς, Αἰβύη 15 ἢ παρεκτείνουσα μέχρι Κυρήνης, Μαρμαρίς, Σύρτις, Αἰβύη ἄλλη, Νομηδία, Μασσουρίς; Μανριτανία ἢ κατέναντι Γαδείρων· ἐν δὲ τοῖς κατὰ βορρᾶν τὰ παρὰ θάλασσαν ἔχει Κιλικίαν,

2. πατριάς Ch., Pollux, πατριάς Ox. 3. νήσους cod., νέσους Ox. 5. 6. Ῥινοκουρούτων Ox. 7. νότον Ch., νότον Ox. *ibid.* Ἰάφεθ cod., Ἰάφεθ Ox. 10. Κορδουαία] Κορδῆνα Ox. 12. κοίλη Συρία] Κοιλησυρία Ox. *ibid.* Κομμαγενή (Κομμαγενή) Ch., Κομμαγενή Ox. 13. βλέπουσα] *malim ἢ addi ex Syncello p. 48. D.* Polluce p. 72. 15. Θηβαῖς Ch., Pollux, Syncellus et Chron. Pasch. p. 29. D, Θήβαις Ox. 16. Σύρτις] Σύρτης Ox. 17. Νομηδία Ch., Νομηδία Ox. *ibid.* Μασσουρίς] Μασσουρίς Syncellus, Μασσουρίς Ox. 18. τοῖς Syncellus, Pollux p. 74., Chron. Pasch., ταῖς Ox. *ibid.* θάλασσαν Syncellus, Pollux, θάλασσα Ox.

nes, insulas, fluviosque adsignarunt; singulis tribubus et familiis eorum facta distributione quam a patre Noa scriptis proditam acceperunt.

Semo itaque, Noae filio primogenito, sorte obtigerunt regiones omnes orientales a Perside et Bactris, usque ad Indiam et Rhinocorutos.

Chamo vero partes Meridionales, a Rhinocorutis ad Gades usque.

Japheto autem obtigit, quicquid a Media est, septentrionem versus usque ad Gades.

Regiones vero, quae Semo sorte obvenerunt, sunt hae: Persis, Bactriana, Hyrcania, Babylonia, Cordena, Assyria, Mesopotamia, Arabia vetus, Elymais, India, Arabia Foelix, Coelesyria, Commagena, Phoenicia tota, et fluvius Euphrates.

Chamo obtigerunt Aegyptus, Aethiopia, quae Indiam spectat, Aethiopia altera, unde profluit Aethiopum flumen, Erythra, quae orientem respicit, Thebais, Libya ad Cyrenem protensa, Marmaris, Syrtis, Libya altera, Numidia, Masyria, Mauritania, quae Gadium est e regione. Boream autem versus mari adjacentes regiones habuit Ciliciam, Pamphy-

Παμφυλίαν, Πισιδίαν, Μυσίαν, Λυκαονίαν, Φρυγίαν, Καμαλίαν, Λυκίαν, Καρίαν, Λυδίαν, Μυσίαν ἄλλην, Τρωάδα, Αἰολίδα, Βιθυνίαν, τὴν ἀρχαίαν Φρυγίαν, καὶ νήσους ὁμοίως Β Σαρδανίαν, Κρήτην, Κύπρον, καὶ ποταμὸν Γειῶν τὸν καὶ Νεῖ- O 16
 5 λον καλούμενον· τῷ δὲ Ἰάφεθ Μηδία, Ἀλβανία, Ἀρμενία μικρά τε καὶ μεγάλη, Καππαδοκία, Παμφλαγονία, Γαλατία, Κολχίς, Βόσπορος, Μαιώτις, Δέρβη, Σαρματίς, Ταυριανίς, Βασταρνίς, Σκυθία, Θράκη, Μακεδονία, Δαλματία, Μολοσσή, Θεσσαλία, Λοκρίς, Βοιωτία, Αἰτωλία, Ἀττικὴ, Ἀχαΐα, 10 Πελλήνη, ἣ καλουμένη Πελοπόννησος, Ἀρκαδία, Ἠπειρώτις, Ἰλλυρίκις, Λυχνίτις, Ἀδριακὴ, ἕξ ἧς τὸ Ἀδριακὸν πέλαγος· ἔχει δὲ καὶ νήσους Βρεττανίαν, Σικελίαν, Εὐβοίαν, Ῥόδον, Χίον, Λέσβον, Κόθηραν, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Ἰθάκην, Κέρκυραν, καὶ μέρος τι τῆς Ἀσίας, τὴν καλουμένην Ἰωνίαν, καὶ πο- C
 15 ταμὸν Τίγριν τὸν διορίζοντα μεταξὺ Μηδίας καὶ Βαβυλωνίας.

1. Πισιδίαν Ch., Πισιδίαν Ox. *ibid.* Λυκαονίαν Ch., Λυκαονίαν Ox. *ibid.* καὶ Μαλίαν] Καβαλλίαν Syncelli MS. A, Καμιλίαν Chron. Pasch. Scripsi Καμαλίαν cum Theodoro Meliteno. v. Ducang. ad Chron. Pasch. p. 30. A. Verum autem est Καβαλλίαν.
2. Καρίαν Ch., Καρίαν Ox. 3. Βιθυνίαν Ch., Βιθυνίαν Ox. Fest τὴν ἀρχαίαν interpungit Ox. contra codicem. 6. καὶ addit cod., om. Ox. 7. Μαιώτις Syncellus p. 50. B, Chron. Pasch. p. 27. D, Cedrenus p. 14. r. C, Μαλάτης Ox. *ibid.* Σαρματίης, Ταυριανίης, Βουταρνίης Ox., quorum postremum correxi ex Chronico Pasch. p. 27. D, Polluce p. 74., Syncello p. 50. B, qui Βασταρνίη, et Libro generat. post Chron. Pasch. p. 414. b, qui Βασταρνία. Conf. Ducang. ad Chron. P. p. 492. B. 9. Βοιωτία] Βοιωτία Ox. 10. Πελλήνη] Πελλήνη Ox. v. Benteleum Epist. p. 71. *ibid.* Ἠπειρώτις Syncellus et alii, Ἠπειρώτης Ox. 11. Λυχνίτις Chron. P. p. 27. C, Sync., Ecl. MS. apud Ducang. l. c., Λαχνίτης Ox. 12. Εὐβοίαν Ch., Εὐβοίαν Ox. 13. Κόθηραν Chron. Pasch. p. 28. A, Κόθιραν Ox. *ibid.* Ζάκυνθον Ch., Ζάκυνθον Ox. *ibid.* Κεφαλληνίαν Ox. 14. τὴν καλουμένην Ἰωνίαν Ch., Pollux, Syncellus, Cedrenus, τὸ καλούμενον Ἰωνία Chron. P., τῆς καλουμένης Ἰωνίας Ox. 15. Τίγριν cod., Τίγρον Ox.

ham, Pisidiam, Mysiam, Lycaoniam, Phrygiam, Camaliam, Lyciam, Cariam, Lydiam, Mysiam alteram, Troadem, Aeoliam, Bithyniam veterem, Phrygiam: insulas etiam has; Sardiniam, Cretam, Cyprum; et fluvium Geon, qui Nilus etiam dictus est.

Japheto obvenere Media, Albania, Armenia minor majorque, Cappadocia, Paphlagonia, Galatia, Calchis, Bosphorus, Malatea, Derbe, Sarmatia, Tauriana, Butarna, Scythia, Thracia, Macedonia, Dalmatia, Molossia, Thessalia, Locris, Boeotia, Aetolia, Attica, Achaia, Pelena, quae et Peloponnesus dicta est, Arcadia, Epirus, Illyricum, Lychnitis, Adria. unde mari Adriatico nomen factum. Insulas vero habuit Britanniam, Siciliam, Euboeam, Rhodum, Chium, Lesbum, Cytheram, Zacynthum, Cephaleniam, Ithacam, Corcyram, Asiae quoque partem quae Jonia vocatur: fluvium vero habuit Tigrim, qui Mediam a Babylonia determinat.

Τούτων οὖν τῶν κληροδοτηθέντων ὁ τοῦ Χάμ υἱὸς Χαναάν
 O 17 ἰδὼν τὴν πρὸς τῷ Λιβάνῳ γῆν ὡς ἀγαθὴ τε καὶ εὐφορος καὶ κατὰ
 πολὺ τῆς ἑαυτοῦ διαλλάττουσα γῆς, τυραννικῶς καθήρπασεν αὐ-
 τήν, καὶ τοὺς ἐκ τοῦ Σῆμ κλήρους ἐξήλασε, καὶ οὕτω πᾶσα ἡ γῆ
 τῆς ἐπαγγελίας τοῦ Χαναάν προσηγύρωται. κἀντεῦθεν τοίνυν B
 ὁ δίκαιος κριτὴς μετὰ ταῦτα τοῖς ἐκ τοῦ Σῆμ υἱοῖς Ἰσραὴλ ἀπέ-
 δωκεν αὐτὴν διὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, καθὼς καὶ τῷ Ἀβραάμ προ-
 κηγγεῖλατο.

Ἐραῶ δὲ γενόμενος ἐτῶν ρλβ' ἐγέννησε τὸν Σερούχ, καὶ με-
 τὰ τοῦτο ἔζησεν ἔτη σζ', καὶ ἀπέθανε ζήσας τὰ πάντα ἔτη τλθ'. 10
 D Σερούχ δὲ γενόμενος ἐτῶν ρλ' ἐγέννησε τὸν Ναχώρ, καὶ με-
 τὰ τοῦτο ἔζησεν ἔτη σ', καὶ ἀπέθανεν ἂ καὶ ζήσας τὰ πάντα τλ'.

Ὁ δὲ γε Ναχώρ, ὁ υἱὸς Σερούχ, γενόμενος ἐτῶν οθ' ἐγέν-
 νησε τὸν Θάδδρα, καὶ μετὰ τοῦτο ἔζησεν ἔτη ρκθ', καὶ ἀπέθανε
 ζήσας τὰ πάντα ἔτη ση'. 15

Θάδδρα δὲ γενόμενος ἐτῶν ο' ἐγέννησε τὸν Ἀβραάμ καὶ τὸν
 Ναχώρ καὶ τὸν Ἀράν, τὸν πατέρα τοῦ Λώτ, ὃς καὶ ἀπέθανε
 πρὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Θάδδρα, καὶ μετὰ τοῦτο ἔζησεν ἔτη ρλε'
 ὁ Θάδδρας, καὶ ἀπέθανε ζήσας τὰ πάντα ἔτη σέ'.

O 18 V 7 Ἐν δὲ τοῖς προειρημένοις χρόνοις γέγονέ τις γίγας, τοῦνομα 20

2. τῷ] τὸ Ox. 3. διαλλάττουσα] διαλλαττούσης Ox. v. Theodorus
 Melit. p. 79. 6. τοῖς — υἱοῖς Ch., τοὺς — υἱοὺς Ox. 12. & καὶ
 ζήσας τὰ πάντα] Scribendum videtur ζήσας τὰ πάντα ἔτη. 14. ρκθ'
 Ox., ρκβ' cod.: ρκθ' ponit etiam Chron. Pasch. p. 48. B, plerique ρκθ'.
 20. ΛΟΓΟΣ ΔΕΤΤΕΡΟΣ inscripsit Ch. Idem ἐν δὲ τοῖς προει-
 ρημένοις χρόνοις pro eo quod in codice est μετὰ ταῦτα. Vid. ad
 p. 7. 5.

Facta itaque hac partitione, Chami filius Chanaan, animadverso ter-
 ram Libano vicinam bonam esse, et fertilem, suaque multo meliorem, per
 vim eam sibi arripuit, Semique posteros ex ea ejecit: quo factum, ut
 universa terra illa promissionis, Chanaanis regio vocaretur. Judex itaque
 justus eam postea Israelitis, qui a Semo oriundi erant, per Jesum Na-
 vae F. tradidit, sicut Abrahamo promiserat.

Ragauus autem annos natus cxxxii genuit Seruchum; et deinde vixit
 annos ccvii, et mortuus est, cum vixisset annos cccxxxix.

Seruchus vero annos natus cxxx, genuit Nachorem, et deinde vixit
 annos cc, et mortuus est, cum vixisset annos cccxxx.

Nachor autem Seruchi F. annos natus lxxix, genuit Tharam; et
 deinde vixit annos cxxix, et mortuus est, cum vixisset annos ccviii.

Thara vero, annos natus lxx, genuit Abrahamum, Nachorem, et
 Tharam, patrem Loti, qui etiam ante patrem suum Tharam diem obiit.
 Thara autem vixit posthaec annos cxxxv, et mortuus est, cum vixisset
 annos ccv.

Temporibus autem praedictis gigas erat, ex Chami posteris, nomine

Νεβρωδ, υἱὸς Χοῦς τοῦ Αἰθίοπος, ἐκ φυλῆς Χάμ, δε κτίσας τὴν Βαβυλῶνα πόλιν καὶ πρῶτος καταδέξας κωνηγίαν καὶ μαγίαν Περσῶν ἐπρώτευσε, διδάζας αὐτοὺς ἀστρονομίαν καὶ ἀστρολογίαν, τῇ οὐρανίῳ κινήσει τὰ περὶ τοὺς τικτομένους πάντα 5 δῆθεν σημαίνοντα· ἀφ' ὧν Ἕλληνες τὴν γενεθλιαλογίαν μαθόντες ἤρξαντο τοὺς γενομένους ὑπὸ τὴν τῶν ἄστρων κίνησιν διαφέρειν. οὐκοῦν ἀστρονομία τε καὶ ἀστρολογία καὶ μαγεία ἀπὸ Μαγουσαίων, ἤτοι Περσῶν, ἤρξαντο· οἱ γὰρ Πέρσαι Μαγῶν ὑπὸ τῶν ἑγχωρίων προσαγορεύονται, οἳ γε τὸν Νεβρωδ λέγουσιν ἀπο- 10 θεωθέντα καὶ γενόμενον ἐν τοῖς ἄστροις τοῦ οὐρανοῦ ὃν καλοῦσιν Ὁρίωνα, περὶ οὗ φησι Μωσῆς ὅτι γέγονεν ἡ ἀρχὴ τῆς βασιλείας αὐτοῦ Βαβυλῶν καὶ Χαλάνη ἐν γῆ Σεναάρ, ὅθεν ἐξῆλθε Φιλι- O 19 στιεῖμ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Σῆμ τοῦ Ἀσσοῦρ, ἀφ' οὗ Ἀσσύριοι. B

Καὶ κρατήσας τὴν Συρίαν καὶ τὴν Περσίδα καὶ τὰ λοιπὰ μέ- 15 ρη τῆς ἀνατολῆς ἀνεφάνη καὶ ἄλλος, υἱὸς τινος Οὐρανοῦ λεγομένου καὶ Ἀφροδίτης, γυναικὸς αὐτοῦ, γιγαντιαῖος, δνόματι Κρόνος κατὰ τὸ ὄνομα τοῦ πλανήτου ἀστέρος· γενόμενος δὲ καὶ οὗτος δυνατὸς πάνυ καὶ πολλοὺς ὑποτάξας καὶ κυριεύσας πρῶτος κατέδειξε τὸ βασιλεύειν καὶ κρατεῖν τῶν ἄλλων ἀνθρώ- 20 πων. ὅς καὶ βυσιλεύσας πρῶτος Συρίας ἔτη νε' ὑπέταξε πῦσαν

5. σημαίνοντα] Scribe σημειούμενος. 7. Μαγουσαίων cod., Μαγουσαίων Ox. 8. ὑπὸ cod., ἀπὸ Ox. 11. Ὁρίωνα Ch., Ὁρίωνα Ox. *ibid.* Μωσῆς] Genes. X. 10. 12. Φιλιστιεῖμ cod., Φιλιστιεῖμ Ox. „ὅθεν ἐξῆλθε Φιλιστιεῖμ etc.] Ista non sunt hujus loci, quem hoc modo legendum puto: ὅθεν ἐξῆλθεν ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Σῆμ ὁ Ἀσσοῦρ, ἀφ' οὗ Ἀσσύριοι. Vide Genes. cap. 10. ver. 10. et 11.“ Ch. Verba ὅθεν ἐξῆλθε Φιλιστιεῖμ leguntur Genes. X. 14. Conf. etiam Chron. Pasch. p. 36. B. 14. μέρη cod., μέλη Ox.

Nebrodus, Chusi Aethiopsis filius. Babylonem urbem hic extruxit; arteque venandi et Magia adinventis, ipse Persis primus imperavit, Astronomia et Astrologia eos imbuens, et motu coelesti observato, omnia ex natali die mortalibus praedicens, a quibus Graeci Genethliologiam accipientes, de natalitibus secundum astrorum motum judicare primum coeperunt. Astronomia itaque et Astrologia et Magia a Magusacia, seu Persis ortae sunt. Persae enim Magog ab indigenis appellantur: qui etiam Nebrodum in coelitem ordinem relatum, eumque esse quem inter sidera Orionem vocant asserunt. De hoc dicit Moses: *Principium regni ejus Babylon et Chalane in terra Sennaar*: unde exiit Assur, Semi F. a quo Assyrii dicti sunt.

Exiit et alius gigantaeae staturae, Coeli cujusdam et Veneris filius, Saturnus, a Planetae nomine dictus: qui Syriam, Persidem, reliquasque Orientis regiones sibi subjectas habuit. Hic, cum ad potentiam magnam esset evectus, imperioque suo multos subjecisset, primus regnandi modum, aliosque sub jugum mittendi ostendit: Qui cum Syriae regno primus per annos LVI potitus fuisset, Persidem sibi omnem facto a Syria

τὴν Περσίδα, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Συρίας. ἔχων δὲ γυναῖκα Σεμίραμιν, τὴν καὶ Ῥέαν καλουμένην παρὰ Ἀσσυριοῖς, ἔσχεν καὶ υἱὸς δύο καὶ θυγατέρα μίαν, καὶ τὸν μὲν προσηγόρευσε Δία C εἰς ὄνομα τοῦ πλανήτου ἀστέρος, τὸν δὲ ἐπωνόμασε Νίνον, καὶ τὴν θυγατέρα Ἦραν, ἣν καὶ ἔλαβεν εἰς γυναῖκα Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς, 5 τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν.

Μετὰ δὲ Κρόνον ἐβασίλευσε Νίνος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ἔτη νβ'.
 ὃς γε τὴν ἰδίαν μητέρα Σεμίραμιν λαβὼν εἰς γυναῖκα, νόμος ἐγένετο Πέρσαις λαμβάνειν τὰς ἑαυτῶν μητέρας καὶ ἀδελφὰς διὰ τὸ
 O 20 καὶ τὸν Δία λαβεῖν τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἀδελφὴν Ἦραν ὁ καὶ Πίκος 10 λεγόμενος. ὁ δὲ Νίνος ἐπικρατῆς γενόμενος τῆς Συρίας, καὶ κτίσας πόλιν μεγίστην σφόδρα, πορείας ὁδοῦ ἡμερῶν τριῶν, ἐκίλευσεν αὐτὴν εἰς ὄνομα αὐτοῦ Νινεὶ, καὶ πρῶτος ἐν αὐτῇ βασιλεύει. ἔξ οὗ ἐγένετο καὶ Ζωρόαστρος ὁ περιβόητος Περσῶν ἀστρονόμος· ὃς μέλλων τελευτᾶν ἤνυχετο ἐπὶ οὐρανίῳ πυρὸς 15
 D ἀναλωθῆναι, εἰπὼν τοῖς Πέρσαις, Ἐὰν καύσῃ με τὸ πῦρ, ἐκ τῶν καιομένων μου ὀστέων λάβετε καὶ φυλάξατε, καὶ οὐκ ἐκλείψει τὸ βασιλεῖον ἐκ τῆς χώρας ὑμῶν, ἕως οὗ φυλάττεται τὰ ὀστᾶ μου. καὶ εὐξάμενος τῷ Ὠρίωνι ὑπὸ ἀερίῳ πυρὸς ἀνηλώθη, καὶ λαβόντες οἱ Πέρσαι ἀπὸ τῶν τεφρωθέντων ὀστέων αὐτοῦ ἔχουσι 20 φυλάττοντες ἕως ἄρτι.

1. 8. Σεμίραμιν Ch., Σεμήραμιν Ox. 3. 5. θυγατέρα Ch., θυγατέραν Ox. 3. 10. Δία Ch., Δίαν cod., Δάν Ox. 4. Νίνον hic et infra Ox. 10. ὁ καὶ Πίκος λεγόμενος] Dele vel scribe τὸν καὶ Πίκον λεγόμενον. 14. καὶ ante Περσῶν deleui cum Chron. Pasch. p. 37. C, Cedreno p. 16. B. 19. Ὠρίωνι Ch., Ὠρίονι Ox. 20. τεφρωθέντων Ox., τεφροθέντων cod.

initio subiecit. Uxor huic fuit Semiramis, apud Assyrios Rhea appellata: ex qua filios duos et filiam habuit: illorum vero alterum Jovem, juxta Planetas nomen, alterum Ninum vocavit: filiae autem nomen erat Juno; quam etiam frater ejus Picos, qui et Jupiter dictus est, in uxorem duxit.

Post Saturnum regnavit filius ejus Ninus, annis LII, qui matrem suam Semiramidem habuit uxorem: unde Persis lex nata matres et sorores in tori consortium asciscendi; eo quod Jupiter Picos etiam sororem suam Junonem duxisset uxorem. Ninus autem Syriae regno potitus, urbem condidit magnam itinere trium dierum, quam a nomine suo Niniven vocavit, in qua etiam primus regnavit. Ex hujus stirpe prodiit Zoroaster, celeberrimus ille Persarum Astronomus; qui moriturus votis expetebat, ut ab igne coelesti exureretur; Persisque haec praecepit: „Si me coelestis ignis consumpserit, crematorum ossium meorum reliquias sumite et servate; nec regnum a regione vestra tolletur quamdiu ossa mea custodietis.“ Invocato itaque Orione, ab igne coelesti absumptus est: Persae autem, quod ille praeceperat executi, ossium ejus reliquias collegerunt; quas etiamnum custodiunt.

Μετὰ δὲ Νίνου ἔβασίλευσεν Ἀσσυρίων Θούρας τις τοῦνομα
 ἔτη λ', ὃν καὶ μετωνόμασαν Ἄρεα εἰς ὄνομα τοῦ πλανήτου ἀστέ-
 ρος. ᾧτινι Ἄρει πρῶτον στήλην ἀναστίσσαντες Ἀσσύριοι καὶ V 8
 ὡς θεὸν μέχρι τοῦ νῦν προσκυνοῦντες καλοῦσι περὶσσι Βάαλ
 5 θεόν, τουτέστιν Ἄρης πολεμικός. οὗ καὶ Δανιὴλ μέμνηται ὡς
 προσκυνουμένον παρὰ Περσῶν καὶ λατρευομένον.

Μετὰ δὲ Ἄρεα ἔβασίλευσε Λάμης ἔτη κ'. μετὰ δὲ Λάμην O 21
 ἔβασίλευσε Σαρδανάπαλος ὁ μέγας ἔτη λέ', καὶ ἐσφάγη ὑπὸ τοῦ
 Περσέως. οἱ δὲ γε κόλακες καὶ μιμηταὶ τῆς ἐκείνου φιλοσαρκίας
 10 καὶ γαστριμαργίας καὶ οἰσθηλασίας ἐπέγραψαν ὡς ἐξ αὐτοῦ δῆ-
 θεν τῷ τάφῳ αὐτοῦ τοιαῦδε. < Τόσ' ἔγω ὄσ' ἐφύβρισα καὶ ἐφαγόν
 τε καὶ ἔπιον καὶ μετ' ἔρωτος τερπνοῦ ἐπολιτευσάμην. παθόντα
 δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια πάντα ἔλειπται· καὶ γὰρ νῦν σπόδος εἰμι
 Νίνου μεγάλης βασιλεύσας. >>

15 Ὁ δὲ ἀδελφὸς τοῦ Νίνου Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς βασιλεύων B
 τῆς Ἰταλίας ἐπέμεινεν. ἐν δὲ τοῖς αὐτοῖς χρόνοις οὔτε πόλις οὔ-

5. Δανιήλ] XII. 11. τόσ' ἔγω ὄσ' ἐφύβρισα etc.] „Habemus hic
 Epigrammatis metrici partem in prosam conversam. Extat Epigram-
 ma hoc Epigram. l. 3. Ep. 152. cujus primum distichon sic se habet.

Τόσσ' ἔγω, ὄσσ' ἐφαγον, καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἔρωτος
 Τέρπν' ἔδάην· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κείνα ἔλειπται.

ubi pro ἔδάην, Scholiastes legit ἐπαθόν, uti noster habet: et pro
 ἔλειπται, Athenaeus habet ἔλύνται. Caeterum neutra harum le-
 ctionum Auctori nostro usui esse potest, cum dixisset potius ἔλειψε,
 vel ἔλοιπε. Atque huc usque habes (Lector) Excerptiorum Chrono-
 logicorum Auctorem Anonymum; ex quo ea tantum mutuati sumus
 quae apud Jo. Malalam desunt. Paginam sequentem ex Chr. Alex.
 descripsimus; scilicet ut omnia rite connectantur. Atque hoc facien-
 tes, non tam commodato accipimus, quam nostra reposcimus. Cum
 enim sequentia ἀντολεξῆσθαι ex nostro descripta videantur, non est quod
 de praecedentibus in eadem, saltem Pici Jovis, Mercurii, et Vulca-
 ni historia, dubitemus.“ Ch. 15. seq. Πίκος Ch., Πήκος Chron.

Post Ninum vero Assyrii imperavit Thuras quidam, annos xxx, quem
 etiam Martem, a Planetae nomine, appellarunt. Huic Assyrii primam
 excitantes statuam, eumque etiamnum pro Deo colentes, lingua Persica
 Baalem deum vocant; id est, Martem bellatorem. Hunc etiam a Persis
 cultum, et pro Deo habitum fuisse, memorat Daniel.

Post Martem regnavit Lames, annis xx: post hunc vero regnum ha-
 buit Sardanapalus ille magnus, per annos xxxv; qui a Perseo occisus
 est. Hujus adulatores, et carnalitatibus ejus, ingluviem, libidinisque imita-
 tores, tumulo ejus, tanquam ab ipso prolata, haec inscripserunt. Ea ha-
 beo, quae petulantius profudi, edi, bibi, dulcique amori indulsi: multa
 vero et beata expertus, omnibus destitutor. Cinis enim nunc sum, qui
 Ninivae olim imperavi.

Caeterum Jupiter Picos, Nini frater, Italiae regnum tenuit. Ea
 tempestate nec urbs ulla, nec domicilium erat in occidente; sed simpli-

τε διοικήσεις τις ἦν ἐν τῇ δύσει, ἀλλὰ ἀπλῶς ᾤκειτο πῦσα ἡ γῆ
ἐκεῖνη ἀπὸ τῶν μετοικησάντων ἐκεῖ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰάφεθ,
υἱοῦ Νῶε.

Ἐζησεν δὲ Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς ἔτη ρά', κρατῶν τὴν δέσειν καὶ
O 22 βασιλεύων αὐτῆς. καὶ ἔσχεν υἱοὺς πολλοὺς καὶ θυγατέρας ἀπὸ 5
τῶν εὐπρεπῶν γυναικῶν. ἔσχεν δὲ αὐτὸς Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς υἱὸν
ὀνόματι Φαῦνον, ὃν καὶ Ἑρμῆν ἐκάλεσεν εἰς ὄνομα τοῦ πλανήτου
ἀστέρου.

Μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν τοῦ αὐτοῦ Πίκου τοῦ καὶ Διδὸς ἐβασι-
C λευσεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Φαῦνος ὁ καὶ Ἑρμῆς τῆς Ἰταλίας ἔτη 10
τριάκοντα πέντε, ὃς ἦν ἀνὴρ πανοῦργος καὶ μαθηματικός· ὕστις
ἐφεῦρεν τὸ μέταλλον τοῦ χρυσοῦ ἐν τῇ δέσει πρώτος καὶ τὸ χω-
ρεύειν. γινὸς δὲ ὅτι διαφθοροῦνται αὐτῶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ
ἀπὸ τῶν γυναικῶν ὧν ἔσχεν Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς, ὁ αὐτοῦ πατήρ·
ἠβούλοντο γὰρ αὐτὸν φονεῦσαι, ὡς ὄντες πολλοί, περὶ που ἐβδο- 15
μήκοντα· μετὰ γὰρ πολλῶν συμμιγνύμενοζ γυναικῶν ἐτεκνοποίη-
σεν ὁ Ζεὺς· πολὺ χρυσοῖον ἐγκολπωσάμενος εἰς ὑπερβολὴν ἀνεχώ-
ρησεν, καὶ ἀπέρχεται εἰς τὴν Αἴγυπτον πρὸς τὴν φυλὴν τοῦ Χάμι,
υἱοῦ Νῶε, οἵτινες ἐδέξαντο αὐτὸν ἐν τιμῇ· καὶ διέτριβεν ἐκεῖ
D 20 ὑπερηφανῶν πάντας, καὶ φορῶν τὴν χρυσοῦν στολὴν ἐφιλοσόφει
παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις, λέγων αὐτοῖς μαντείας μελλόντων· ἦν γὰρ
φύσει σφόδρα λογικός· καὶ προσεκύουν αὐτόν, λέγοντες θεὸν
Ἑρμῆν, ὡς λέγοντα τὰ μέλλοντα καὶ διακονοῦντα αὐτοῖς ἐκ τοῦ

9. Πήκον τοῦ Ox., τοῦ Πήκον Chron. p. 44. C.

com agrestemque vitam illarum partium incolae, qui ex Japheti, Noae filii, stirpe profecti erant, agebant.

Vixit autem Jupiter Picus annos cxx, Occidentis rex; multosque filios ac filias ex praestantibus forma mulieribus suscepit: inter quos ei natus est filius, nomine Faunus, quem etiam a Planetae nomine, Mercurium vocavit.

Defuncto vero Jove Pico, Italiae regnum per annos xxxv administravit filius ejus Faunus, qui et Mercurius dictus est. Subtilis erat hic ingenii, artiumque Mathematicarum peritus; qui et aurum primus in Occidente reperit, ejusque conflandi rationem. Verum cum intellexisset se apud fratres suos patri Jovi de variis pellicibus natos invidia laborare; (ejus enim interimendi consilium ceperant; ut qui numero essent circiter septuaginta: Jupiter enim cum plurimis consueverat mulieribus, liberosque multos ex eis susceperat) ingenti auri pondere convasato, Italiae relicta, in Aegyptum se contulit, ad gentem a Chamo Noae filio oriundam; a qua perhonorifice exceptus est. Qui dum ibi degeret, prae se contempsit omnes; vestemque ferens auream, philosophabatur apud Aegyptios, futuraeque eis praedicebat: Natura enim perquam erat ingeniosus. Adorarunt itaque eum, et Deum Mercurium appellarunt; ut qui fu-

Θεοῦ τῶν μελλόντων τὴν ἀπόκρισιν καὶ παρέχοντα αὐτοῖς χρήματα. ὄντινα καὶ πλουτοδότην ἐκάλουν, ὡς τὸν χρυσοῦν Θεὸν ὀνομάζοντες.

Ὅτε οὖν αὐτὸς Ἑρμῆς εἰς τὴν Αἴγυπτον ἦλθεν, ἐβασίλευσε **O 23**
 5 τῶν Αἴγυπτίων τότε ἐκ τοῦ γένους τοῦ Χάμ ὁ Μιστραίμ. οὐ-
 τινος τελευτήσαντος ἐποίησαν οἱ Αἰγύπτιοι τὸν Ἑρμῆν βασιλέα.
 καὶ ἐβασίλευσε τῶν Αἴγυπτίων ἔτη λθ' ἐν ὑπερηφανίᾳ.

Καὶ μετ' αὐτὸν ἐβασίλευσε τῶν Αἴγυπτίων ὁ Ἡφαιστος ἡμέ-
 ρας ,αχί', ὡς γενέσθαι ἔτη δ', μῆνας ζ', ἡμέρας γ'. οὐκ ἤδυσαν **E**
 10 γὰρ τότε ἐνιαυτοὺς μετρεῖν οἱ Αἰγύπτιοι, ἀλλὰ τὴν περίοδον τῆς
 ἡμέρας ἐνιαυτοὺς ἔλεγον. τὸν δὲ αὐτὸν Ἡφαιστον Θεὸν ἐκάλουν·
 ἦν γὰρ πολεμιστῆς καὶ μυστικός. ὅστις ἐλθὼν εἰς πόλεμον συνέ-
 πεισεν σὺν τῷ ἵππῳ αὐτοῦ, καὶ πληγῆς ἔμεινε χωλεύων.

Ὁ δὲ αὐτὸς Ἡφαιστος νόμον ἔθηκε τὰς Αἴγυπτίας γυναικας
 15 μονανδρεῖν καὶ σωφρόνως διάγειν, τὰς δὲ ἐπὶ μοιχείαν εὐρισκο-
 μένας τιμωρεῖσθαι. καὶ ἠὺχαρίστησαν αὐτῷ οἱ Αἰγύπτιοι, διότι **V 9**
 πρῶτον νόμον σωφροσύνης τοῦτον ἐδέξαντο.

Ὁ δὲ αὐτὸς Ἡφαιστος ἀπὸ μυστικῆς τινος εὐχῆς τὴν ὄξυλά- **O 24**
 20 βην ἐδέξατο ἐκ τοῦ ἀέρος εἰς τὸ κατασκευάζειν ἐκ σιδήρου ὄπλα·
 καὶ ἐπικρατῆς σιδήρου ἠὺρέθη εἰς τοὺς πολέμους· ἀπεθέω-

4. καὶ ante ἐβασίλευσε delendum vidit Ch. 5. Μιστρέμ Chron.
 9. γίνεσθαι Ox. *ibid.* ἤδυσαν Ch., εἰδήσαν Chron.

tara praesuntiarret, illisque a Deo responsa de futuris velut internuntius referret, opesque eis subministraret: unde et Opum Largitor Aureusque Deus vocatus est.

Mercurio vero in Aegyptum veniente, Aegyptiis regnavit Mesremus, ex Chami gente oriundus: cui fatis functo Aegyptii Mercurium suffecerunt regem: qui annis xxxix superbe admodum imperavit.

Post hunc Aegyptiis imperavit Vulcanus per dies cιδϑcλxxx, sive annos iv, menses vii, et dies iii. Nesciebant enim tum temporis Aegyptii annos definire; sed diei circuitus pro annis numerabant. Vulcanum porro hunc Deum appellarunt; bellicosus enim erat et ingeniosus: qui in bellum profectus, cum una cum equo suo corruisset, exinde claudicavit.

Hic Vulcanus lege condita sanxit, uti foeminae Aegyptiae unico contentae viro vitam caste agerent; adulterae autem deprensae uti poenas darent. Gratanter hoc a Vulcano tulerunt Aegyptii, quod primam hanc continentiae legem accepissent.

Idem Vulcanus mystica quadam precula forcipem ex aëre, ad arma e ferro fabricanda, impetravit: unde et Ferri Domitor in belli usum factus est. In Deorum itaque numerum, eb legem continentiae latam, et

σαν οὖν αὐτόν, ὡς σωφροσύνην νομοθετήσαντα καὶ τροφήν ἀνθρώποις διὰ κατασκευῆς ὄπλων εὐρηκότα καὶ ἐν τοῖς πολέμοις δύναμιν καὶ σωτηρίαν ποιήσαντα· πρὸ γὰρ αὐτοῦ ῥοπαλοὶς καὶ λίθοις ἐπολέμουν.

quod mortalibus ex armorum fabricatione victus parandi rationem ostendisset, simulque ad potentiam in bellis victorianque adipiscendam viam aperuisset, relatus est. Ante ipsum enim fustibus et lapidibus praeliabantur.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΑΛΑΛΑ
ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ.

ΛΟΓΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Μετὰ δὲ τελευτὴν Ἡφαίστου ἐβασίλευσεν Αἰγυπτίων ὁ υἱὸς αὐ- O 25
τοῦ Ἥλιος ἡμέρας 200, ὡς εἶναι ἔτη 18 καὶ ἡμέρας 45. οὐ B
γὰρ ᾔδεισαν οἱ Αἰγύπτιοι τότε ἢ ἄλλοι τινὲς ἀριθμὸν ψηφίσαι,
ἀλλ' οἱ μὲν τὰς περιόδους τῆς σελήνης ἐψηφίζον εἰς ἑνιαυτούς, οἱ
5 δὲ τὰς περιόδους τῶν ἡμερῶν εἰς ἔτη ἐψηφίζον. οἱ γὰρ τῶν 18

Inscriptio libri perit cum ipso eius initio. Chilmeadus quam po-
suit, *Χρονογραφία Ἰωάννου Μαλάλα*, sumpsit ab Ioanne Dama-
sceno ed. Leq. vol. I. p. 368., qui ἐκ τῆς *Χρονογραφίας Ἰωάννου*
Ἀντιοχείας τοῦ καὶ Μαλάλα afferens locum de haemorrhousa p. 100. seq.
operis auctorem prodidit Gregorio. v. Hodii Proleg. XLIII. Minus ac-
curata videtur quam habet praefatio Eclogarum Constantini Porphy-
rogeniti p. 5. ed. Vales. *Ἰωάννου τοῦ ἐπίκλην Μαλέλα χρονικῆς*
vel *Io. Malclae historiae* in earundem Eclogarum codice Turonensi
apud Haenelium Catalog. p. 483. Post λόγος δευτέρος, quae et ipsa
desunt codici, addenda notatio temporum hoc libro comprehensorum.

1. Μετὰ δὲ τελευτὴν Ἡφαί[στων, ἐβασίλ.] „Huc usque Chr. Alex.
Author; deinceps Antiochenum ipsum habes.“ Ch. 2. 200 Ch.,
Chron. Pasch. p. 45. D, Ioannes Antioch. apud Ducangium p. 499.,
200 Ox. 3. ἢ ἄλλοι τινὲς ἀριθμὸν] ἢ ἄλλον τινὰ ἀριθμὸν
Chron. Pasch., ἢ ἄλλοι τινὲς ἑνιαυτὸν Ioannes.

CHRONOGRAPHIA
JOANNIS MALALAE.

Post mortem vero Vulcani, regnavit ad Aegyptum filius ejus Sol, per
spatium 4407 dierum: ex quibus emergunt anni duodecim, cum diebus
97. Illis enim temporibus nec Aegyptii, nec alii ulli alium ab hoc ha-
buere computandi modum: sed revolutiones hi Lunares, illi vero dierum
periodos pro annis enumerabant. Modus vero per duodecim menses sup-

μηρῶν ἀριθμοὶ μετὰ ταῦτα ἐπενοήθησαν, ἕξότε ἐπωνομάσθη τὸ
 O 26 ὑποτελεῖς εἶναι τοὺς ἀνθρώπους τοῖς βασιλεῦσιν. ὁ δὲ αὐτὸς
 Ἥλιος, ὁ υἱὸς Ἡφαίστου, ἦν φιλότιμος δυνατός· ὅστις ἐδιδά-
 χθη ὑπὸ τινος ὡς γυνή τις Αἰγυπτία τῶν ἐν εὐπορίᾳ καὶ ἀξία
 οὐσῶν παρ' αὐτοῖς ἐρῶσά τινος ἐμοιχεύετο ὑπ' αὐτοῦ. καὶ 5
 C ἀκούσας ὁ Ἥλιος ἐζήτησεν αὐτὴν πιάσαι διὰ τὴν τοῦ πατρὸς αὐ-
 τοῦ Ἡφαίστου νομοθεσίαν, ἵνα μὴ λυθῆ· καὶ λαβὼν στρατιώ-
 τας ἐκ τοῦ ἰδίου στρατοῦ, μαθὼν τὸν καιρὸν τῆς μοιχείας αὐτῆς
 γίνεσθαι νυκτῶν, ἐπιβρόχας αὐτῇ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς μὴ ὄντος
 αὐτόθι, εὔρεν αὐτὴν μετὰ ἄλλον κωθεύδουσαν τοῦ ἐρωμένου παρ' 10
 αὐτῆς. ἦντινα εὐθέως καταγαγὼν ἐπόμπευσεν ἐν πάσῃ τῇ χώρᾳ
 τῆς Αἰγύπτου τιμωρησάμενος· καὶ γέγονε σωφροσύνη μεγάλη ἐν
 τῇ γῆ τῆς Αἰγύπτου· κάκεινον δὲ τὸν μοιχὸν ἀνέειλε, καὶ εὐχαρι-
 στήθη. περὶ οὗ ἱστορεῖ ποιητικῶς Ὀμηρος ὁ ποιητὴς ὡς ὁ Ἥλιος,
 φησὶν, ἤλεγξε τὴν Ἀφροδίτην συμμιγνυμένην νυκτὸς Ἄρει· Ἀφρο- 15
 δίτην δὲ ἐκάλεσε τὴν ἐπιθυμίαν τῆς πορνείας ἀπὸ τοῦ Ἥλιου βα-
 D σιλῆως ἐλεγχθεῖσαν. τὸ δὲ ἀληθές, ὡς προέγραπται, Παλαί-
 φατος ὁ σοφώτατος χρονογράφος συνεγράψατο.

Μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν Ἡλίου βασιλείως, υἱοῦ Ἡφαίστου,
 ἐβασίλευσε τῶν Αἰγυπτίων Σῶσις, καὶ μετὰ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ 20
 ἐβασίλευσεν Ὅσιρις, καὶ μετὰ Ὅσιριν ἐβασίλευσεν Ὄρος, καὶ
 μετὰ Ὄρον ἐβασίλευσε Θούλις, ὃς παρέλαβε μετὰ δυνάμειος πολ-

1. ἐπωνομάσθη] ἐνομισθῆ Chron., ἐπινοήθη Ioannes.
3. φιλό-
τιμος] φιλόσοφος Chron.
5. οὐσῶν Hodijs ex Chron., οὐσα Ox.
6. Post ἀκούσας omisi ἀπ' αὐτοῦ cum Chron.

putandi tum demum obtinuit, cum Regibus vectigales fieri coeperunt Mortales. Sol vero, Vulcani F. potens fuit et gloriae cupidus: Qui a quodam edoctus, foeminam quandam Aegyptiam, opibus et dignitate florentem, cum quodam amasio suo adulterii consuetudinem habere; in studiis habuit illamprehendere, quo Legem a Patre latam praestaret in-violatam. Certior itaque factus, tempus quo congressuri erant jam in-stare; delectis militibus stipatus, noctu illam adoritur: deprensamque, per absentiam viri cum Amasio suo decumbentem, extraxit: et per omnem Aegyptum circumferri iussit, graviter in illam animadvertens. Moechum vero ipsum morte multavit: quo facto gratiam sibi conciliavit; Aegyptiū vero omnes uti Castitate colerent, effecit. De his autem Homerus Poë-ta, more suo, fabulatur, ubi tradit; Solem deprehendisse Vanerem cum Marte noctu cubantem. Per Venerem vero intelligit coëundi libidinem, a sole rege reprehensam: rem ipsam vero uti a nobis exposita est, Pa-laephatus sapientissimus Chronographus literis consignavit.

Post mortem vero Solis Vulcani filii, Aegyptiis imperavit Sosis: post hunc regnavit Osiris; Osiridem excepit Horus: et Horum Thulis. Hic ingenti instructus exercitu, omnem circa regionem, usque ad Oceanum,

λῆς πῦσαν τὴν γῆν ἕως τοῦ Ὠκεανοῦ. καὶ ἐν τῷ ὑποστρέφειν ἡλ- O 27
 θεν ἐπὶ τὴν Ἀφρικὴν χώραν εἰς τὸ μαντεῖον ἐν ὑπερηφανία· καὶ V 10
 θυσιάζουσιν ἐκινθάνετο λέγων, Φράσον μοι, πυρισθενές, ἀψευ-
 δές, μάκαρ, ὃ τὸν αἰθέριον μετεγκλίνων δρόμον, τίς πρὸ τῆς
 5 ἐμῆς βασιλείας ἠδυνήθη ὑποτάξαι τὰ πάντα, ἢ τίς μετ' ἐμέ; καὶ
 ἐδόθη αὐτῷ χρησμὸς οὗτος. Πρῶτα θεός, μετέπειτα λόγος καὶ
 πνεῦμα σὺν αὐτοῖς· σύμφυτα δὲ πάντα καὶ εἰς ἓν ἴοντα, οὗ
 κράτος αἰώνιον. ὠκέσι ποσὶ βάδιζε, θνητέ, ἄδηλον διανύων
 βίον. καὶ εὐθέως ἐξεληθὼν ἐκ τοῦ μαντείου, συσκευασθεὶς ὑπὸ
 10 τῶν ἰδίων [εὐθέως] ἐσφάγη ἐν τῇ Ἀφρικῇ. ταῦτα δὲ παλαιὰ
 καὶ ἀρχαῖα βασιλεία τῶν Αἰγυπτίων Μανέθων συνεγράψατο· ἐν
 οἷς συγγράμμασιν αὐτοῦ ἐμφέρεται ἄλλως λέγεσθαι τὰς ἐπωνυ-
 μίας τῶν πέντε πλανητῶν ἀστέρων. τὸν γὰρ λεγόμενον Κρόνον B
 ἀστέρα ἐκάλουν τὸν λάμποντα, τὸν δὲ Διὸς τὸν φαέθοντα, τὸν
 15 δὲ Ἄρειος τὸν πυρώδη, τὸν δὲ Ἀφροδίτης τὸν κάλλιστον, τὸν δὲ
 Ἑρμοῦ τὸν σιλιβοντα· ἕτινα μετὰ ταῦτα Σωτᾶτης ὁ σοφώτατος
 ἠρμήνευσε.

Καὶ λοιπὸν ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα χρόνοις ἐβασίλευσεν Αἰγυ- O 28
 πτίων πρῶτος ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Χάμ Σῶστρις· οὗσις ὀπλισάμε-
 20 νος ἐπολέμησεν Ἀσσυριοῖς, καὶ ὑπέταξεν αὐτοὺς καὶ τοὺς Χαλ-
 δαίους καὶ Πέρσας ἕως Βαβυλῶνος. ὁμοίως δὲ ὑπέταξε καὶ τὴν
 Ἀσίαν καὶ τὴν Εὐρώπην πῦσαν καὶ τὴν Σκυθίαν καὶ τὴν Μυ-

3. πυρισθενές Chron. et MS. apud Bentleium Epist. p. 11. XV.,
 πυρισθένη Ox. De sequenti oraculo vide annotationem ad Chron.
 10. εὐθέως om. Chron. et Cedrenus p. 20. B. 15. πυρώδη Chron.,
 πυρόην Ox. 16. Σωτᾶτης] Σωτάδης?

in potestatem suam redegit. In reditu autem suo per Africam iter fa-
 ciens, Oraculum superbus adiit; Sacrisque peractis, Pythium in haec
 verba tentavit. „Dic mihi, Ignipotens, Veridice, Beate, aetherium
 cursum qui flectis; Quis, ante Me, omnia sibi subjicere potuit; aut quis,
 post Me, poterit? Respondit Oraculum. Primum Deus: deinde verbum;
 cumque his Spiritus. Congenita sunt haec omnia, in unumque fiunt;
 cujus potestas aeterna est. Fac cito discedas Mortalis, quem Fata ma-
 nent incerta.“ Ille vero statim Fano egressus, per insidias interemptus
 est a suis in Africa. Haec autem de regibus Aegypti antiquissima Monu-
 menta Manetho tradidit: cujus etiam ex scriptis apparet aliter olim ap-
 pellationes fuisse quinque Planetas. Quem enim alii Saturnum, illi Lam-
 pontem nominabant: Jovem, Phaëthontem: Martem Pyroem: Venerem,
 Callistum: et Mercurium, Stilbontem: quae nomina post temporis sapientis-
 simus Sotates exposuit.

Posteris autem temporibus regnavit ad Aegyptum, ex Chami filius,
 primum Scetris. Hic expeditionem in Assyrios adornavit; quibus etiam,
 una cum Chaldaeis Persisque, Babylonem usque, in potestatem suam re-
 dactis; Asiam quoque et Europam omnem, Scythiam etiam Mysiamque

σίαν. και ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτὸν ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἐκ τῆς
 C χώρας τῆς Σκυθίας ἐπελέξατο ἀνδρῶν νεανίσκων πολεμιστῶν χι-
 λιάδας ἰε'· οἵστινας μετανάστας ποιήσας ἐκέλευσιν αὐτοὺς οἰκεῖν
 ἐν Περσίδι, δόσας αὐτοῖς χώραν ἐκεῖ οἶαν αὐτοὶ ἐπελέξαντο. και
 ἔμειναν ἐν Περσίδι οἱ αὐτοὶ Σκύθαι ἕξ ἐκείνου ἕως τῆς νῦν· οἵτι- 5
 νες ἐκλήθησαν ἀπὸ τῶν Περσῶν Πάρθοι, ὃ ἔστιν ἐρμηνευόμενον
 Περσικῆ διαλέκτῳ Σκύθαι· οἱ και τὴν φορεσίαν και τὴν λαλιὰν
 O 29 και τοὺς νόμους Σκυθῶν ἔχουσιν ἕως τῆς νῦν, και εἰσι μαχιμώ-
 τatoi ἐν πολέμοις, καθὼς Ἡρόδοτος ὁ σοφώτατος συνεγράψατο.

Ἐν τοῖς χρόνοις τῆς βασιλείας τοῦ προειρημένου Σώστρου ἦν 10
 Ἐρμῆς ὁ Τρισμέγιστος ὁ Αἰγύπτιος, ἀνὴρ φοβερὸς ἐν σοφίᾳ· ὃς
 ἔφρασε τρεῖς μεγίστας ὑποστάσεις εἶναι τὸ τοῦ ἀβρόχτου και δη-
 D μιουργοῦ ὄνομα, μιαν δὲ θεότητα εἶπε· διὸ και ἐκλήθη ἀπὸ τῶν
 Αἰγυπτίων Τρισμέγιστος Ἐρμῆς. ἐμφέρεται γὰρ ἐν διαφόροις
 αὐτοῦ λόγοις πρὸς Ἀσκληπιὸν εἰρηκῶς περὶ θεοῦ φύσεως ταῦτα. 15
 εἰ μὴ πρόνοιά τις ἦν τοῦ πάντων κυρίου ὥστε μοι τὸν λόγον τοῦ-
 τον ἀποκαλύψαι, οὐδὲ ὑμᾶς τοιοῦτος ἔρως κατεῖχεν, ἵνα περὶ
 τούτου ζητήσαιτε· οὐ γὰρ ἐφικτόν ἐστιν εἰς ἀμνήτους τοιαῦτα μυ-
 στήρια παρέχεσθαι, ἀλλὰ τῷ νοῦ ἀκούσατε. ἐν μόνον ἐστὶ τὸ
 φῶς νοερὸν πρὸ φωτὸς νοεροῦ· και ἦν αἰεὶ νοῦς νοδὸς φωτεινός, 20

1. τῆς] τὸν Ox. 6. ἀπὸ] ὑπὸ Larcher. ad Herod. vol. I. p. 402.
 frustra. 12. δημιουργοῦ] Adde θεοῦ cum Chron. et Cedreno.
 15. Ἀσκληπιὸν Ox. hic et 112. A. 16. μοι] Sic et Chron., με Cy-
 rillus c. Iulianum I. p. 35. C ed. Spanh. 18. ζητήσεται Ox., ζητή-
 σητε Cyr., ζητήσεται Chron. *ibid.* εἰς addidi ex Cyrillo et Chron.
 19. Ἐν μόνον praecedentibus iungit Chron., om. Cedrenus et Suidas v.
 Ἐρμῆς. *ibid.* ἐστὶ τὸ] ἦν Cyrillus p. 35. A, Chron, Cedrenus, Sui-
 das. 20. ἦν] ἐστὶν Cyrillus. *ibid.* φωτεινός Ch., φωτινός Ox.

subegit. Reversurus autem a Scythis in Aegyptum, selegit ex flore ju-
 ventutis eorum quindecim Millia: quos in Persidem translatos, sedes ibi
 figere jussit; data eis, quam ipsi delegissent, regione. Exinde vero ad
 hoc usque tempus Scythae Persidem habitarunt: qui a Persis etiam Par-
 thi dicti sunt: quod lingua Persica Scythae sonat. Retinuerunt au-
 tem adhuc Parthi isti vestitum, linguam legesque Scytharum; et in bel-
 lo fortissimi sunt: sicuti scriptum reliquit sapientissimus Herodotus.

In diebus autem supradicti regis Sostris, floruit Mercurius Trisme-
 gistus, Aegyptius, vir eruditionis stupendae, qui pronunciauit, Dei Crea-
 toris ineffabile nomen tres esse maximas Personas, Deitatem vero unam.
 Unde et ab Aegyptiis, Mercurius Trismegistus, i. e. Termaximus appel-
 latus est. Invenitur enim in variis ejus scriptis ad Aesculapium, de Dei
 natura verba faciens, in hunc modum. „Si non daretur Providentia Nu-
 minis omnia gubernantis, per quam hoc ipsum mihi revelatum esset; non
 utique tantus vos ardor incessisset de hoc quaerendi. Neque possibile
 est Profanos hujusmodi proferre Mystera: sed mentem advertite. Una
 tantum est Lux intelligens, ante Luceam intelligentem; et semper erat

- καὶ οὐδὲν ἕτερον ἦν ἢ ἡ τοῦτου ἐνότης, ἀεὶ ἐν αὐτῷ ὦν ἀεὶ τῷ O 30
 αὐτοῦ νοῦ καὶ φωτὶ καὶ πνεύματι πάντα περιέχει. ἐκτὸς τοῦτου
 οὐ θεός, οὐκ ἄγγελος, οὐ δαίμων, οὐκ οὐσία τις ἄλλη· πάν-
 των γὰρ κύριος καὶ θεός, καὶ πάντα ὑπ' αὐτὸν καὶ ἐν αὐτῷ ἔστιν. E
 5 ὁ γὰρ λόγος αὐτοῦ προελθὼν παντέλειος ὦν καὶ γόνιμος καὶ δη-
 μιουργός, ἐν γονίμῳ φύσει πεσὼν, ἐν γονίμῳ ὕδατι, ἔγκυον τὸ
 ὕδωρ ἐποίησε. καὶ ταῦτα εἰρηκῶς ἠῤῥξαστο λέγων, Ὁρκίζω σε, οὐ-
 ρανέ, θεοῦ μεγάλου σοφὸν ἔργον, Ἰλαος ἔσο· ὀρκίζω σε, φωνῆ
 πατρός, ἦν ἐφθέγγαστο πρώτην, ἥνικα κόσμον ἕπαντα ἔστηρ- V 11
 10 ἔαστο βουλῆ. φωνῆν πατρός, ἦν ἐφθέγγαστο πρώτην, τὸν μο-
 νογενῆ λόγον αὐτοῦ. ταῦτα δὲ καὶ ἐν τοῖς κατὰ Ἰουλιανοῦ τοῦ
 βασιλέως ὑπὸ τοῦ ὁσιωτάτου Κυριλλου συναχθεῖσιν ἐμφέρεται,
 ὅτι καὶ ὁ Τρισμέγιστος Ἑρμῆς ἀγνοῶν τὸ μέλλον τριάδα ὁμοού-
 σιον ὠμολόγησεν.
- 15 Ὁ δὲ Σῶσις βασιλεὺς μετὰ τὴν νίκην καταλαβὼν τὴν Αἴ-
 γυπτον τελευτᾷ· καὶ ἐβασίλευσε μετ' αὐτὸν τῆς τῶν Αἰγυπτίων
 χώρας Φαραὼ ὁ καὶ Μαρυχὼ καλούμενος. καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ
 γένους ἐβασίλευσαν Αἰγυπτίων οἱ λοιποί.

1. ἢ addidi ex Chron. et Cedreno, ἢ om. Cyrillus, ἢ Suidas. *ibid.*
 ἐπιτῷ Cyrillus, ἀπὸ Ὁκ., Chron., Cedrenus. *ibid.* τῷ ἐπιτῷ
 Cyrillus et Cedrenus, τῷ ἀπὸ Ὁκ., ἐν τῷ αὐτῷ Chron. 7. Ius-
 turandum caeteris emendatius scribant Iustinus Cohort. XV. 78. Οὐ-
 ρανὸν ὀρκίζω σε θ. μ. σοφὸν ἔργον, αὐδὴν ὀρκίζω σε πατρός, τὴν
 φθέγγαστο πρώτον, ἥνικα κ. ἄ. ἐαῖς στηρίξαστο βουλαῖς, et qui ἦν
 φθ. πρώτην Cyrillus. Quae apud Malalam corrupta et interpolata
 sunt, repetuntur pleraque ab Chron., Cedreno, Suida. 11. αὐτοῦ]
 adde φησὶ ex Cyrillo p. 33. B, omissum etiam in Chron.

Mens Mentis lucida: et nihil aliud erat, quam hujus unitas, in seipso
 semper existens, eademque semper Mente, luce, ac spiritu omnia com-
 prehensens. Extra hanc, nec Deus, nec Angelus, nec daemon, nec alia
 aliqua Essentia. Omnium enim Dominus et Deus est; et omnia sub ipso
 et in ipso sunt. Ejus enim verbum, quod ab ipso prodiit, undique per-
 fectum cum esset, et in foecunda natura opifex; in genitalem incidens
 undam, foecundam undam effecit. His ita dictis, in haec verba preca-
 tus est. „Adjuro te Coelum, Magni Numinis sapiens opificium, propi-
 tiare. Adjuro te Vocem illam Patris, quam tum primum effatus est, cum
 Mundum universum consilio suo stabilivit: Vocem Patris, quam primam
 edidit, verbum suum unigenitum.“ Afferuntur vero ista a sanctissimo
 Cyrillo, in scriptis suis adversus Julianum Imperatorem: nempe quod
 Mercurius Trismegistus futuri licet ignarus, unam tamen Trinitatis Es-
 sentiam professus sit.

Porro rex Sostris, post victoriam partam, reversus in Aegyptum,
 fato concessit. Post quem, Aegypti regnum obtinuit Pharaoh, qui et Ma-
 rache: ex quo oriundi sunt succedanei Aegyptiorum Reges.

- B** Ἐν δὲ τοῖς προειρημένοις τοῦ Πίκου Διὸς χρόνοις ἐπὶ τὰ δυ-
O 31 τικὰ μέρη ἀναφαίνεται τις ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰάφεθ ἐν τῇ χώρᾳ
 τῶν Ἀργείων, ὀνόματι Ἰναχος· ὅστις πρῶτος ἐβασίλευσεν ἐν τῇ
 χώρᾳ ἐκείνῃ, καὶ κτίζει πόλιν ἐκεῖ εἰς ὄνομα τῆς σελήνης, ἐτίμα
 γὰρ αὐτήν, ἣν ἐκάλεσεν Ἰώπολιν· οἱ γὰρ Ἀργεῖοι μυστικῶς τὸ
 ὄνομα τῆς σελήνης τὸ ἀπόκρυφον Ἰὼ λέγουσιν ἕως ἄρτι. ἔκτισε
 δὲ καὶ ἱερὸν ἐν τῇ πόλει τῇ σελήνῃ, ἀναστίσας αὐτῇ στήλην χαλ-
 κῆν, ἐν ἣ ἐπέγραψεν, Ἰὼ μάκαιρα λαμπαδηφόρε. ὁ δὲ αὐτὸς
 Ἰναχος ἠγάγετο γυναῖκα Μελαν ὀνόματι· ἐξ ἧς ἔσχε παῖδας
 τρεῖς, Κάσον καὶ Βῆλον καὶ Θυγατέρα, ἣν ἐπωνόμασεν Ἰὼ εἰς
 ὄνομα τῆς σελήνης· ἦν γὰρ ἡ κόρη εὐπρεπεστάτη πάντων. τότε
C ὁ Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς ἀκούσας περὶ τοῦ Ἰνάχου ὅτι ἔχει Θυγατέρα
 παρθένον εὐπρεπῆ, ὁ βασιλεὺς τῶν δυτικῶν μερῶν πέμψας ἤρ-
 πασε τὴν Ἰά, Θυγατέρα τοῦ Ἰνάχου, καὶ ταύτην φθείρει, καὶ
 ἔγκνον ποιήσας ἔσχεν ἐξ αὐτῆς Θυγατέρα, ἣντινα ἐκάλεσε Λιβύην. 15
 ἡ δὲ Ἰὼ ἐπαχθῶς ἔφερον ἐπὶ τῷ συμβάντι αὐτῇ, καὶ μὴ θέλουσα
 συνεῖναι τῷ Πίκῳ, διαλαθοῦσα αὐτὸν καὶ πάντας καὶ τὴν θυ-
 γατέρα αὐτῆς ἐύσσυσα, καὶ τὸν πατέρα αὐτῆς Ἰναχον ἀσχρομέ-
 νη, ἔφωγεν, εἰς Αἴγυπτον καταπλεύσασα. καὶ ἐσελθοῦσα ἐν
 τῇ χώρᾳ τῆς Αἰγύπτου ἡ Ἰὼ ἐκεῖ διῆγε· καὶ μαθοῦσα μετὰ χρό-
O 32 νον ὅτι Ἐρμῆς βασιλεύει τῆς Αἰγύπτου, ὁ υἱὸς Πίκου Διός, καὶ
 φοβηθεῖσα τὸν αὐτὸν Ἐρμῆν, φεύγει ἐκεῖθεν ἐπὶ τὴν Συρίαν εἰς

1. Πήκον Ox. sic et infra. 2. ἀνεφαίνεται Ox. 5. Ἰώπολιν
 Chron. p. 41. B, Ἰόπολιν Ox. 6. seq. Ἰὼ Ox. 8. μάκαιρα Ch.
 cum Chron., μάκαιρα Ox. 10. Κάσον] Κάσον Ox.

Praedictis autem Pici Jovis temporibus ad occidentem regnantis in-
 notescere coepit ex Argivorum regione quidam, cui nomen Inachus, ex
 Japheti gente oriundus. Primus hic Argivis imperavit, urbemque condi-
 dit, quam a Lunae nomine, cui cultum exhibuit, Jopolim vocavit. Ar-
 givis enim usque adhuc in Mysteriis suis reconditum Lunae nomen Jo
 est. Fanum quoque in ea urbe condidit, Lunae sacrum; et ex aere sta-
 tuam ei erexit, cum hac Inscriptione. Jo, Beata, Lucifera. Inachus
 autem iste in uxore sibi accepit Meliam; ex qua tergemina suscepit
 prolem, Cassum, Belum, filiamque, quam a Lunae nomine Jo vocavit;
 forma enim erat Virgo laudatissima. Pico interim, qui et Jupiter, qui
 partibus Occidentalibus imperavit, ubi inaudisset Inacho filiam esse, pul-
 cherrimae formae virginem; per emissarios raptam compressit, gravidam-
 que fecit; et ex ea filiam habuit, quam Libyam nominavit. Jo autem
 illatam sibi injuriam indigne ferens, diutius cum Jove Pico consuetudi-
 nem habere dedignata est: derelictaque filia, Patris etiam conspectu ob
 pudorem evitato, clam omnibus in Aegyptum profuga navigavit, ibique
 sedem fixit. Ubi cum per aliquod tempus mansisset, edocta est, Regiam
 ibi potestatem habere Mercurium, Jovis Pici filium. Metuens igitur sibi
 ab eo, ex Aegypto in Syriam fuga evasit, ad Montem Silpium; ubi

τὸ Σηλιον ὄρος· εἰς ὑπερ Σέλευκος ὁ Νικάτωρ ὁ Μακεδῶν ἔκτισε D
 πόλιν μετὰ χρόνους καὶ ἐκάλεσεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ἰδίου αὐτοῦ
 υἱοῦ Ἀντιόχειαν τὴν μεγάλην. ἀπέλθοῦσα δὲ εἰς τὴν Συρίαν ἢ
 Ἰῶ ἐκεῖ ἐτελεύτησεν, ὡς Θεόφιλος ὁ σοφώτατος συγγράμματο.
 5 Ἔτιροὶ δὲ ἐξέθεντο ὅτι ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ἐτελεύτα ἢ Ἰῶ. ὁ δὲ
 Ἰναχός, ὁ πατὴρ αὐτῆς, εἰς ἀναζήτησιν αὐτῆς ἐπεμψε τοὺς ἀδελ-
 φούς αὐτῆς καὶ τοὺς συγγενεῖς καὶ τὸν Τριπτόλεμον καὶ Ἀρ-
 γείους μετ' αὐτῶν, οἵτινες πανταχοῦ ζητήσαντες οὐχ εὔρον αὐ-
 τήν· γνόντες δὲ οἱ Ἀργεῖοι Ἰωπολίται ὅτι ἐτελεύτα εἰς γῆν Συρίαν
 10 ἢ Ἰῶ, ἐλθόντες ἔμειναν ἐκεῖ πρὸς μικρόν, κρούοντες εἰς ἕκαστον
 οἶκον αὐτοῦ καὶ λέγοντες, Ψυχὴ Ἰοῦς σωζέσθω. καὶ ἐν ὁράματι
 χρηματισθέντες εἶδον δάμαλιν, λέγουσαν αὐτοῖς ἀνθρωπίνῃ φω- E
 νῇ ὅτι Ἐνταῦθά εἰμι ἐγὼ ἢ Ἰῶ. καὶ διωπνισθέντες, τὴν τοῦ
 ὁράματος δύναμιν θαυμάζοντες ἔμειναν. καὶ λογισάμενοι ὅτι O 33
 15 ἐν τῷ ὄρει αὐτῷ κεῖται ἢ Ἰῶ, κτίσαντες αὐτῇ ἱερὸν ᾤκησαν ἐκεῖ
 εἰς τὸ Σηλιον ὄρος, κτίσαντες καὶ πόλιν ἑαυτοῖς, ἣν ἐκάλεσαν
 Ἰώπολιν· οἵτινες ἐκλήθησαν παρὰ τοῖς αὐτοῖς Σύροις Ἰωνῖται
 ἕως τῆς νῦν. οἱ οὖν Σύροι Ἀντιοχεῖς ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου ἀφ'
 οὗ οἱ Ἀργεῖοι ἐλθόντες ἐζήτησαν τὴν Ἰῶ ποιοῦσιν οὖν τὴν μνή- V 12
 20 μην, κρούοντες τῷ καιρῷ αὐτῷ κατ' ἔτος εἰς τοὺς οἴκους τῶν Ἐλ-
 λήνων ἕως ἄρτι. διὰ τοῦτο δὲ οἱ Ἀργεῖοι ἔμειναν αὐτοὶ ἐκεῖ εἰς
 τὴν Συρίαν, ἐπειδὴ ἐκελεύσθησαν ἀπολυόμενοι ἀπὸ τῆς Ἀργείων
 χώρας ὑπὸ τοῦ Ἰνάχου βασιλέως, τοῦ πατρὸς τῆς Ἰῶ, ὅτι Εἰ μὴ

3. Ἀντιοχειαν Ox. 15. ᾤκησαν Ox. 17. Ἰώπολιν Chron., Ἰό-
 πολιν Ox. 21. αὐτοὶ Ch. cum Chron., αὐτοῖς Ox. 22. τῆς
 Chron., τῶν Ox.

posteris temporibus Seleucus Nicator Macedo urbem condidit, quam a
 filii sui nomine Antiochiam Magnam appellavit. At vero Jo vitam suam
 in Syria, quo profugerat, finivit; sicuti scriptum reliquit sapientissimus
 Theophilus. Alii vero tradiderunt, in Aegypto eam obiisse. Inachus au-
 tem pater Jus, ad eam inquirendam fratres ejus misit et propinquos,
 nec non et Triptoleum, cum Argivis aliis: qui eam ubique vestigantes,
 non invenerunt. Edocti vero Argivi Jopolitae, eam in Syria defunctam;
 illuc ventitantes, aliquandiu ibi commorati sunt; domosque singulas pul-
 santes, dixerunt: *Salva sit Jus Anima*. Acceptoque per insomnium Ora-
 culo, visi sunt sibi videre buculam, humana voce ita se alloquentem:
Hic ego sum Jo. A somno vero excitati, vimque Visionis secum repu-
 tantes, omnino censuerunt, eam in monte Silpio sepultam jacere. Ex-
 tructo igitur ibi Fano, sedes illic posuere; urbemque condiderunt, quam
 Jopolim nominarunt: unde et ipsi a Syris, ad hunc usque diem, Jonitae
 vocantur. Syri autem Antiocheni, ex eo tempore quo illuc advenerunt
 Argivi, Jo quaeritantes, in perpetuam rei memoriam, ritu anniversario,
 domos Graecorum pulsant, in hunc usque diem. Quod autem Argivi il-
 lic in Syria sedes suas posuerint, in causa fuit rex Inachus, pater Jus;

ἀγάγητε τὴν θυγατέρα μου Ἰώ, μὴ ὑποστρέψητε ἐπὶ τὴν Ἀργείων χώραν. ἔκτισαν οὖν ἐκεῖ οἱ αὐτοὶ Ἰωνῖται ἱερὸν Κρόνου εἰς τὸ Σίλιον ὄρος.

Ἡ δὲ Λιβύη, ἣ θυγάτηρ τῆς Ἰώ καὶ τοῦ Πίκου τοῦ καὶ Διός, ἐγαμήθητι τινὶ ὀνόματι Ποσειδῶνι· ἔξ ὧν ἐτέχθησαν ὁ 5 Ἀγῆνωρ καὶ Βῆλος καὶ Ἐνούλιος, παῖδες τρεῖς. ὁ δὲ Ἀγῆνωρ καὶ Βῆλος κατέλαβον τὴν Συρίαν καὶ αὐτοὶ εἰς ἀναζήτησιν τῆς Β Ἰούσ, εἰ ἔτι ζῆ, καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς, εἶπερ εἰσὶν· ἦσαν γὰρ αὐτῶν συγγενεῖς. καὶ μηδένα εὖρηχότες, ὑπέστρεψαν. καὶ ὁ μὲν Βῆλος ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἀπῆλθε, καὶ κει γαμήσας τὴν Σίδα 10 O 34 ἔσχεν υἱοὺς δύο, Αἴγυπτον καὶ Δαναόν. ὁ δὲ Ἀγῆνωρ ἐπὶ τὴν Φοινίκην ἐλθὼν ἠγάγετο τὴν Τυρώ· καὶ κτίζει πόλιν, ἣν ἐκάλεσε Τύρον εἰς ὄνομα τῆς ἑαυτοῦ γαμετῆς. ἐβασίλευσεν οὖν ἐκεῖ, καὶ ἔσχεν υἱοὺς ἐκ τῆς Τυρώ, τὸν Κάδμον καὶ τὸν Φοίνικα καὶ τὸν Σέρον καὶ τὸν Κίλικα, καὶ θυγατέρα, ἣν ἐκάλεσεν Εὐρώπην. 15 καὶ βασιλεύει ὁ Ἀγῆνωρ τῶν μερῶν ἐκείνων ἔτη 57. τὴν δὲ Εὐρώπην οἱ ποιηταὶ ἐξέθεντο θυγατέρα εἶναι τοῦ Φοίνικος, τοῦ υἱοῦ Ἀγῆνορος βασιλέως, μὴ ὁμοφωνήσαντες τοῖς χρονολογίοις. C ἐπιβρόχως δὲ τῇ πόλει Τύρῳ Ταῦρος ὁ τῆς Κρήτης βασιλεὺς, ναυμαχίᾳ πολεμήσας παρέλαβε τὴν αὐτὴν Τύρον πόλιν ἐσπέρας· 20 καὶ πραιδεύσας ἔλαβεν αἰχμαλώτους ἐκ τῆς πόλεως πολλοὺς· ἐν οἷς ἔλαβε καὶ τὴν Εὐρώπην, θυγατέρα τοῦ Ἀγῆνορος βασιλέως. ὁ δὲ Ἀγῆνωρ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπολέμουν ἐπὶ τὸ λιμενὸν τοῦτο

10. Σίδα] Σιδαν Chron. et Hamartolus MS. apud Hodium. 12. Τυρῶ Ox. 23. τοῦτο Ταῦρος] „Supple ex Chr. Alex. καὶ γουὺς τοῦτο Ταῦρος, aut aliquid tale.“ Ch.

qui eis in mandata dederat, ex Argis soluturis; uti, non nisi Jo filia inventa, in Argivorum terras reverterentur. Itaque etiam condiderunt ibi Jonitae templum Saturno, in monte Silpio.

Libya autem, Pici Jovis et Jus filia, Neptuno cuidam nupta, tres ei filios peperit; quibus nomina, Agenor, Belus, et Enyalios: ex quibus Agenor et Belus in Syriam profecti sunt, exploraturi, an in vivis adhuc esset Jo, cum fratribus ejus; et qui illis sanguine conjuncti essent. Nemine autem invento, redierunt: et quidem Belus in Aegyptum profectus, in uxorem accepit sibi Sidam; ex qua duos suscepit filios Aegyptum et Danaum. Agenor vero Phoeniciam se recipiens, Tyro uxorem duxit: a cujus nomine, Civitatem sibi a se extractam, Tyrum vocavit. Ubi et imperium tenens ex Tyro filios suscepit Cadmum, Phoenicem, Syrum, et Cilicem: filiamque unicam, cui Europae nomen indidit. Regnavit autem Agenor in regionibus iis per annos LXII. Poetae vero Europam Phoenicis, Agenoris filii, filiam faciunt, a Chronologis dissentientes. Taurus autem, rex Cretae, Tyrum invasit; commissoque navali praelio, urbem cepit, ad vesperam: qua spoliata, captivos inde abduxit plurimos; inter quos et Europa erat, Agenoris regis filia. Cum enim Agenor filiique

Ταῦρος ὁ τῆς Κρήτης βασιλεὺς ἔξαίφνης ἐπέβηκε τῇ χώρᾳ διὰ O 35
 θαλάττης· ἥστινος ἐσπέρας μνήμην ποιοῦνται οἱ Τύριοι ἕως τῆς
 νῦν, λέγοντες Κακὴν ὀψινίην. ἀπήγαγε δὲ τὴν Εὐρώπην εἰς τὴν
 ἰδίαν πατρίδα ὁ Ταῦρος, ἥντινα καὶ γυναῖκα ἔλαβε, παρθένον
 5 οὖσαν καὶ ἀπρηπῆ· καὶ ἐκάλεσε τὰ μέρη ἐκεῖνα εἰς ὄνομα αὐτῆς
 Εὐρώπεια. ἔξ ἧς ἔσχεν υἴον τὸν Μίνω, καθὼς καὶ Εὐριπίδης ὁ
 σοφώτατος ποιητικῶς συνεγράψατο, ὅς φησι, Ζεὺς μεταβληθεὶς D
 εἰς Ταῦρον τὴν Εὐρώπην ἤρπασεν. ἔκτισε δὲ ἐν τῇ αὐτῇ Κρήτῃ
 νήσω ὁ αὐτὸς Ταῦρος βασιλεὺς πόλιν μεγάλην, ἣν ἐκάλεσε Γόρ-
 10 τυναν εἰς ὄνομα τῆς αὐτοῦ μητρὸς τῆς ἐκ γένους Πίκου Διός·
 τὴν δὲ τῆς αὐτῆς πόλεως τύχην ἐκάλεσε Καλλινίκην εἰς ὄνομα τῆς
 σφαγιασθείσης παρ' αὐτοῦ κόρης. ὁ δὲ Ἀγίνωρ βασιλεὺς ἔλθων
 ἐκ τοῦ πολέμου ἐν τῇ Τύρῳ, καὶ μαθὼν τὴν γενομένην παρὰ τοῦ
 Ταύρου ἔξαίφνης ἔφοδόν τε καὶ ὑρπαγὴν, εὐθὺς ἐξέπεμψε τὸν
 15 Κάδμον διὰ τὴν Εὐρώπην μετὰ χρημάτων πολλῶν καὶ στρατοῦ.
 μέλλων δὲ τελευτῶν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἀγίνωρ διετάξατο πᾶσαν
 ἦν ὑπέταξε γῆν μερῖσασθαι τοὺς τρεῖς αὐτοῦ υἱούς. καὶ ἔλαβεν O 36
 ὁ Φοῖνιξ τὴν Τύρον καὶ τὴν αὐτῆς ἐνορίαν, καλέσας τὴν ὑπ' αὐ-
 τὸν γενομένην γῆν Φοινίκην· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Σύρος, εἰς τὸ ἴδιον
 20 ὄνομα καλέσας τὴν ἐπιλαχῶσαν αὐτῷ χώραν Συρίαν· ὡσαύτως
 δὲ καὶ ὁ Κίλιξ τὸ ἐπιλαχῶνον αὐτῷ κλίμα ἐκάλεσε Κιλικίαν εἰς τὸ
 ἴδιον αὐτοῦ ὄνομα.

6. Εὐρώπεια] Εὐρώπια Ox. 7. ὅς Ch., Chron., ὡς Ox. 9. Γορ-
 τύναν Ox. 18. Φοινίξ Ox. 21. ἐπιλαχῶνον Ch., ἐπιλαχῶ-
 νων Ox. *ibid.* Κιλικία] Κιλικίαν Ch., Chron. Conf. ad p. 5. A.

ad limites bellis aliis distinerentur; Taurus interim, qui hoc resierat,
 per maris viam irrumpens, Tyrios inopinos opprimit. Memoriam autem
 vesperae illius Tyrii usque adhuc recolentes, *Vesperam Infaustam* appel-
 lant. Taurus vero Europam in patriam suam abduxit: cumque Virgo es-
 set egregiae formae, pro uxore eam habuit: regionesque eas omnes, ab
 ejus nomine, Europaeas vocavit. Filium etiam ex ea habuit, cui Minos
 nomen. De his vero sapientissimus Euripides Poetice scribens, enarrat,
 raptam Europam fuisse a Jove in taurum verso. Idem rex Taurus urbem
 magnam condidit in Creta insula, cui nomen Gortynam dedit, a Matre
 sua, ex genere Pici Jovis oriunda: Urbis vero Fortunam a Virginis a se
 mactatae nomine Callinicen vocavit. Agenor autem a bello redux, ubi
 de subitis Tauri incursionibus, urbisque direptione edoctus fuisset; sine
 mora Cadmum emisit, magna pecuniarum vi et exercitu instructum, uti
 Europam curaret reducem. Moriturus deinde Rex Agenor mandavit, uti
 tota regio, quam sibi subjugaverat, inter tres filios suos distribueretur.
 Phoenix igitur Tyrum accepit, partesque vicinas: regionemque omnem
 sibi subditam Phoeniciam vocavit. Similiter etiam Syrus partem, quam
 ipse sortitus erat, a nomine suo Syriam appellavit. Cilix etiam sortem
 suam a nomine suo, Ciliciam nuncupavit.

Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις τῆς βασιλείας τοῦ Φοῖνικος ἦν Ἡρακλῆς
 V 13 ὁ φιλόσοφος, ὁ λεγόμενος Τύριος, ὅστις ἐφευρε τὴν κογχύλην·
 ἔωριζόμενος γὰρ ἐπὶ τὸ παράλιον μέρος τῆς Τύρου πόλεως εἶδε
 ποιμενικὸν κύνα ἐσθλόντα τὴν λεγομένην κογχύλην, ὅπερ ἐστὶ μι-
 κρὸν εἶδος θαλάσσιον κοχλιοειδές, καὶ τὸν ποιμένα, νομιζοντα 5
 αἰμάσσειν τὸν κύνα, λαβόντα ἀπὸ τῶν προβάτων πόκον ἐρέας καὶ
 καταμάσσοντα τὸ καταφερόμενον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ κυνὸς καὶ
 βάπτοντα τὸν πόκον. ὁ δὲ Ἡρακλῆς, προσεσηχηκὸς μὴ εἶναι αὐτὸ
 αἶμα, ἀλλὰ βύμματος πυραξένου ἀρετὴν, ἐθαύμασε· καὶ γνοὺς
 ὅτι ἐκ τῆς κογχύλης ἐστὶ τὸ κατιὸν βύμμα τοῦ πόκου, εἰληθῶς 10
 O 37 ἐκ τοῦ ποιμένος τὸν πόκον ὡς μέγα δῶρον τοῦτο προσήγαγε τῷ
 βασιλεῖ τῆς Τύρου Φοίνικι. καὶ ἐκπλαγεὶς καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῇ θείᾳ
 τῆς ξένης χροᾶς τοῦ βύμματος, θαυμάζων τὴν τούτου εὐρεσιν
 B ἐκέλευσεν ἕξ αὐτοῦ τοῦ βύμματος κογχύλης βαφῆναι ἐρέαν καὶ
 γενέσθαι αὐτῷ περιβόλαιον βασιλικόν· καὶ ἐφόρεσεν αὐτὸς πρῶ- 15
 τος ἐκ πορφύρας περιβόλαιον, καὶ πάντες ἐθαύμασαν τὴν αὐτοῦ
 βασιλικὴν ἐσθῆτα, ὡς ξένην θέαν. καὶ ἔκτοτε ἐκέλευσεν ὁ βα-
 σιλεὺς Φοῖνιξ μηδένα [τῶν] ὑπὸ τὴν αὐτοῦ ὄντα βασιλείαν τολ-
 μᾶν φορεῖν τὴν τοιούτην ἐνάρετον ἐκ γῆς καὶ θαλάσσης οἷσαν
 φορεσίαν, εἰ μῆτι αὐτὸν καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν βυσιλεύοντας τῆς 20
 Φοινίκης, διὰ τὸ γινώσκεισθαι τὸν βασιλέα τῷ στρατῷ καὶ παντὶ
 τῷ πλήθει ἐκ τῆς θαυμαστῆς καὶ παραξένου φορεσίας. πρῶην

1. ἦν addidit Ch., Chron. 7. στόματος Ch., Chron., κόμα-
 τος Ox. 12. θεῆα Ch., Chron., θεῆαν Ox. 18. Φοίνιξ Ox. ibid.
 τῶν om. Chron. 19. ἐνάρετον Ch., Chron., ἐνάρεστον Ox.

Phoenicis autem sub regno floruit Hercules ille, Tyrius Philosophus, qui purpuram invenit. Cum enim forte per littus Tyrium obambulet, pastorium vidit canem, qui Ostreum, (quod Conchyle dicitur, parvumque genus est testudinis marinae,) edebat. Pastor interim sanguinare canem existimans; lana, ab ove rapta, quod ab ore ejus profluibat, abstersit, lanamque tinxit. Hercules autem cum observasset, sanguinem illud non esse; sed peregrini scilicet alicujus liquoris vim, obstupuit: et cum ex Conchyli tincturam illam lanae expressam sciret; exceptam a pastore lanam Phoenici, Tyriorum regi, tanquam munus insigne, detulit. Qui et ipse attonitus novi coloris aspectu, simul etiam inventum admiratus, lanam Conchyliis liquore tingi jussit, sibi que regiam inde vestem parari. Primus ergo ipse purpuream Chlamydem gestavit, quae quidem Vestis Regia, tanquam inusitatum spectaculum, omnibus in admirationem cedebat. Exinde vero edicto cavet rex Phoenix, ne quis ex suis subditis praeclaro hoc terrae marique debito gestamine uti praesumeret, praeter ipsum Regem et Regis successores: ut ex novo hoc et mirabili gestamine exercitus, omnisque adeo populus, Regem suum agnoscerent. Namque ante hoc tempus, ignotum fuit mortalibus tingendi artificium;

γὰρ οὐκ ἐγίνωσκον οἱ ἄνθρωποι βάπτειν χροῶς ἱματίων, ἀλλὰ τὰς τῶν προβάτων ἐρέας, οἷαι κἄν ἦσαν, ταύτας ἐποιοῦν ἱμάτια καὶ ἐφόρουν. καὶ οἱ βασιλεῖς δὲ τὰς αὐτὰς χροῶς τῆς τυχοῦσης C ἐρέας ἱμάτια ἐφόρουν, καὶ οὐκ εὐχερῶς ἐγνωρίζοντο τῷ ὑπηκόῳ 5 πλήθει οἱ βασιλεῖς. λοιπὸν οὖν οἱ κατὰ τόπον βασιλεῖς, ἤτοι ἕγγες καὶ τοπάρχαι, ἀκηκούτες τοῦτο, οἱ μὲν περιβύλαια, οἱ δὲ φίβλας χρυσῆς καὶ μανδύας ἐπενόησαν ἑαυτοῖς, πορφύρεα ἢ ῥού- O 38 σεα βάπτοντες αὐτὰ ἀπὸ βοτανῶν τιῶν, καὶ ἐφόρουν διὰ τὸ γινώσκεισθαι τῷ ἰδίῳ πλήθει, καθὼς Παλαιάτατος ὁ σοφώτατος 10 συγγράμματο. μετὰ οὖν χρόνους πολλοὺς οἱ Ῥωμαῖοι τὴν Φοινίκην ὑποτάξαντες χώραν τὸ ἐξ ἀρχῆς ἀναδειχθέν ἐκ τῆς κογχί- λης ἀληθινὸν σχῆμα βασιλικὸν ἐφόρεσαν, ὅπερ ἐκάλεσαν ῥωμαϊ- στὶ τόγαν· ἦντινα καὶ ὑπατοὶ Ῥωμαίων ἕως τῆς νῦν φοροῦσι. Νουμμῆς δὲ ὁ καὶ Πομπήλιος, βασιλεύσας Ῥωμαίων μετὰ τὸν D 15 Ῥώμον καὶ τὸν Ῥήμον, δεξιόμενος πρεσβευτὰς ἐκ τῆς χώρας τῶν λεγομένων Πελασγῶν, φοροῦντας χλαμύδας ἐχούσας ταβλία ῥοί- σεα, καθάπερ οἱ ἀπὸ τῆς τῶν Ἰσαύρων χώρας, καὶ τερφθεῖς τοῦ σχήματος, πρῶτος ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐπενόησε χλαμύδας φορεῖσθαι, τὰς μὲν βασιλικὰς πορφυρῆς, ἐχούσας ταβλίῳ χρυσῷ, τὰς δὲ τῶν 20 συγκλητικῶν αὐτοῦ καὶ τῶν ἐν ἀξίαις καὶ στρατείαις χλαμύδας ἐχούσας σήμακτρον τῆς βασιλικῆς φορεσίας ταβλία πορφυρῶ, δη- λοῦντα ἀξίαν Ῥωμαϊκῆς πολιτείας καὶ ὑποταγῆν, κελεύσας μηδέ-

2. κἄν] καὶ Chron. 14. Πομπηϊανός] Πομπήλιος cum Chron. p. 117. A Ch. 18. χλαμύδας Chron. et Cedrenus p. 19. B, χλαμύ- δα Ox. 19. πορφύρας Ox. et mox πορφύρα. 22. κελύσας Ch, Chron., κελουόσας Ox.

sed ex ovium vellere, quale a natura fuit, simplici vestes conficiebant. Sed et Regiae etiam vestes velleris colorem simplicem referebant; neque facile erat populo Principem suum dignoscere. Ex eo itaque tempore Imperatores alii Regesque et Dynastae, qui de his aliquid inaudierant, comparabant sibi, hi quidem indumenta, alii fibulas aureas, et Mantela purpurea, vel rassa, succis herbarum infecta; quae gestare solebant, ut a populo dignoscerentur: quemadmodum scriptis tradidit sapientissimus Palaeophatus. Longo autem post tempore, Romani, Phoenicia in potestatem suam redacta, ex vera illa antiquitusque inventa purpura, regium sibi amictum parabant; quem lingua sua *Togam* dixere: quam et adhuc usque Consules Romani gestare solent. Numa autem, qui et Pompeianus, qui post Romulum et Remum Romanis imperavit; cum ad eum, Pelasgorum Legati venissent, Chlamydas gestantes clavis rassis distinctas, (quales etiam Isauri ferre consueverunt;) ornatu delectatus, primus auctor fuit Romanis, uti Chlamydas gestarent, Reges quidem purpureas, clavis aureis distinctas; Senatus vero, et Magistratus, miliariaeque Praefecti, purpuratos clavos; insignia nempe Regii ornatus, quae Romani Imperii dignitatem et Subjectionem indigitarunt: edixitque, ne-

Ο 39 να συγχωρεῖσθαι εἰσελθεῖν εἰς τὸ παλάτιον πρὸς αὐτὸν δίχα τοῦ σχήματος τῆς αὐτῆς γλαμύδος, καὶ οὐ συνεχώρουν τινὰ εἰσελθεῖν οἱ φυλάττοντες τὸ παλάτιον, εἰ μὴ ἐφόρει γλαμύδα ἔχουσαν φι-
 Ε λωτιμίαν βασιλικῆς ἐσθῆτος, καθὼς ὁ σοφώτατος Τραγκύλλος, Ῥωμαίων ἱστορικός, ταῦτα συνεγράψατο. 5

Ὁ δὲ Σύρος, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀγήνορος, ἀνὴρ ἐγένετο σοφός, ὡς συνεγράψατο Φοινικικοῖς γράμμασι τὴν ἀριθμητικὴν φιλοσοφίαν· ἐπέθετο δὲ ἄσωμάτους εἶναι ἀρχάς, καὶ σώματα μεταβάλλεσθαι καὶ τὰς ψυχὰς εἰς ἀλλογενῆ ζῶα. οὗτος πρῶτος ἐξέθετο ταῦτα, ὡς Κλήμιος ὁ σοφώτατος συνεγράψατο. 10

Υ 14 Ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις ἐγένετο Φάλεκ, υἱὸς Ἐβερ, ἀνὴρ θεοσεβῆς καὶ σοφός, ζήσας ἔτη τλθ', περὶ οὗ Μωσῆς ὁ προφήτης συνεγράψατο. ἔστιν οὖν ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τοῦ Φάλεκ ἔτη γ κατὰ τὴν προφητείαν.

Ὁ δὲ προειρημένος Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς ἐν τοῖς ἀνωτέροις 15 χρόνοις ἔσχε μετὰ τὸν Ἐρμῆν καὶ τὸν Ἡρακλέα καὶ ἄλλον υἱόν, τὸν Περσεύ, ἀπὸ εὐπρεποῦς γυναικὸς ὀνόματι Δανάης, θυγατρὸς τοῦ Ἀκριοῦ τοῦ καταγομένου ἐκ τῆς Ἀργείων χώρας· περὶ ἧς ἐμυθολόγησεν Εὐριπίδης ὁ σοφώτατος ἐν τῇ συντάξει τοῦ αὐτοῦ δράματος ἐν κιβωτίῳ τινὶ βληθεῖσαν καὶ ῥιφεῖσιν τὴν Δα-20

Ο 40 νάην, ὡς φθαρεῖσιν ὑπὸ Διὸς μεταβληθέντος εἰς χρυσόν. ὁ δὲ Β σοφώτατος Βούττιος, ἱστορικὸς χρονογράφος, ἐξέθετο ὡς ὁ αὐτὸς

10. Κλήμιος] Κλήμης Cedrenus p. 19. C. 12. Μωσῆς] Genes. XI. 17. 18. 16. μετὰ Chron. p. 38. C., κατὰ Ox. *ibid.* Ἡρακλέα Ch., Ἡρακλέαν Ox. 20. καὶ ῥιφεῖσιν] βληθεῖσαι κατὰ θάλασσαν Chron. 22. ἱστορικός] ὁ ἱστορικός καὶ Chron.: *conf.* p. 33. A. Βούττιος autem Malalae est Βρούττιος.

quis Regiam postea non Chlamydatum ingrederetur. Sed neque Palatini satellites quonquam sine Chlamyde, insigne Regium prae se ferente, in Palatium intromittebant: sicuti haec scriptis mandavit sapientissimus Tranquillus, Romanorum Historiographus.

Syrus vero, Agenoris filius, vir fuit sapiens. Hic Phoenicum lingua Philosophiam Arithmeticam conscripsit: Principia item corporea esse statuit; Corporea autem ipsa, sicut et animas in alia animantia migrare, primus docuit: uti prodidit sapientissimus Clemius.

Hisec temporibus erat Phalecus, Eberi filius, qui vixit annes trecentos triginta novem: de quo Moses Propheta scripsit. Ab Adamo igitur ad Phalecum usque, secundum Prophetiam, anni numerantur κκκ.

Praedictus autem Picus, qui et Jupiter, de quo superius, filium habuit praeter Mercurium atque Herculem Perseum quoque, quem ex muliere formosa, cui nomen Danaë, Acrisii Argivi filia, suscepit. De qua sapientissimus Euripides in Tragoedia fabulatur, viciatam illam fuisse a Jove, in aurum transformato: ideoque arcula inclusam, in mare projectam fuisse. Battius autem sapientissimus Historiographus in Chronico suo

Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς οὖσαν ταύτην ἐν κουβουκλίῳ παρακειμένῳ
 τῇ θαλάσῃ πολλῶν χρυσῶν πείσας ἠδυνήθη προτρεψάμενος· ἦν-
 τινα ὑρπύσας ὡς πᾶν εὐπρεπῆ ἔφθειρεν, καὶ ἐξ αὐτῆς ἔσχεν
 5 υἶὸν ὀνόματι Περσεύα, τὸν προειρημένον. ὄντινα πτερωτόνιγρά-
 5 φουσι διὰ τὸ ἐκ παιδότην περιγοργον εἶναι τὸν παῖδα· ὄθεν καὶ
 ὁ τούτου πατήρ Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς ἐδίδαξεν αὐτὸν πρῶττειν καὶ
 τελεῖν τὴν μαγανείαν τοῦ μυσεροῦ σκύφους, διδάξας αὐτὸν πάν-
 τα τὰ περὶ αὐτοῦ μυστικὰ καὶ δυσσεβῆ πλανήματα, λέγων αὐτῷ
 10 ὅτι Νικῆς πάντας τοὺς πολεμίους ἐξ αὐτοῦ καὶ τοὺς ἐχθρούς σου
 καὶ πάντα ἄνθρωπον ἐναντίον καὶ πάντας τοὺς βλέποντας ἐν αὐ-
 τῷ τῷ προσώπῳ τυφλουμένους καὶ μένοντας ὡσεὶ νεκροὺς καὶ κα-
 15 τασφαζομένους ὑπὸ σου. καὶ λοιπὸν ὁ Περσεὺς πεισθεὶς τῷ ἴδιῳ C
 πατρὶ Πίκῳ τῷ καὶ Διὶ, εἰς τὸν μετὰ ταῦτα χρόνον μετὰ τε-
 λευτὴν τοῦ αὐτοῦ πατρὸς Πίκου τελείας ἡλικίας γενόμενος, ἐπεθύ-
 15 μησε τῆς τῶν Ἀσσυρίων βασιλείας, διαφθορούμενος τοῖς τέκνοις O 41
 τοῦ Νίνου, τοῦ θείου αὐτοῦ, τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ
 χρηματισθεὶς ἀπῆλθεν ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Λιβύης· καὶ κατὰ τὴν
 ὁδὸν ἐπήντησε τῷ αὐτῷ Περσεῖ μίαν παρθένον, κόρη χωρική,
 20 ἄγριας ἔχουσα τὰς τρίχας καὶ ὀφθαλμούς. καὶ στήσας ἐπηρώ-
 τησεν αὐτὴν λέγων, Τί σου τὸ ὄνομα; ἣ δὲ εἶπε μετὰ παρθένιας
 Μέδουσα· καὶ κρατήσας αὐτῆς τὰς τρίχας ᾧ ἐβάσταζε λογχοδρε-
 25 πᾶν ἄξιον ἀπέτεμεν αὐτῆς τὴν κάραν. καὶ λαβὼν ὁ Περσεὺς
 εὐθέως ἐτέλεσε τὴν αὐτὴν κάραν μυστικῶς, καθὼς ἐδιδάχθη
 ὑπὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς Πίκου τῆς μυσερῶν μαγανείας τὴν πλά- D

9. πολέμους Ch. cum Chron. et Codreno p. 22. B, πολέμους Ox.
 19. ἐκροάτησεν Ox.

• scriptam reliquit, Jovem Picum in cubiculo quod mare spectabat com-
 morantem eam, utpote pulcherrimam, vi auri magna, sibi conciliasse;
 raptamque inde, compressisse; filiumque ex ea habuisse Perseum, quem
 diximus. Hunc alatum perhibent, eo quod a pueris summa esset corpo-
 ris agilitate: unde et pater ejus Jupiter Picus nefandi illius Scyphi pa-
 randi magicum ei artificium aperuit, quaeque ad eum pertinent mysticas
 illum et impias edocuit imposturas; Hujus ope, inquiens, vinces tuos
 inimicos et adversarios omnes: et quicumque Caput hoc aspexerint, oc-
 caecati et quasi mortui a te percussi videbuntur. Perseus igitur, Jovis
 Patris dicto audiens fuit: qui, post eum mortuum, adolescentior factus,
 regnum Assyriorum in animo habuit: quippe hoc invidabat patruelibus
 suis, Nini filiis. Accepto autem oraculo, in Libyam profectus est: per
 iter vero occurrit ei virgo quaedam Indigena, oculis capillisque fera.
 Constitit ad visum Perseus, et percontatus eam, Quod, inquit, tibi no-
 men est? Respondit illa imparterrita, Medusa. Tum Perseus, compre-
 hensa verticis coma, falcato quem ferebat ense caput illi amputavit: quod
 acceptum, Incantamentis magicis et infandis, juxta ac a Patre edoctus

νην ἦντινα ἐβάσταζεν εἰς ἰδίαν βοήθειαν πρὸς πάντας ἐχθρούς
καὶ πολεμίους εἰς τὸ ὑποτάσσειν καὶ ἀναιρεῖν. τὴν δὲ κέραν ἐκά-
λεσε Γοργόνα διὰ τὸ ὄξυ τοῦ βοηθήματος καὶ διὰ τὸ ἐνεργὲς πρὸς
τοὺς ὑπεναντίους. καὶ κειῖθεν περάσας ἦλθεν ἐπὶ τὴν τῆς Αἰθιο-
πίας χώραν, ἣτις ἐβασιλεύετο ὑπὸ τοῦ Κηφέως, καὶ εὐρηκῶς 5
ἐκεῖ ἱερὸν Ποσειδῶνος, εἰσῆλθεν ἐν αὐτῷ καὶ εἶδεν ἐν τῷ ἱερῷ
O 42 παρμιένουσαν κόρην, κατὰ τύγμα τοῦ ἰδίου αὐτῆς πατρὸς τοῦ
Κηφέως ἐκδοθεῖσαν, τὴν λεγομένην Ἀνδρομέδαν παρθένον. καὶ
ταύτην ἀπέσπασεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, καὶ φθείρας αὐτὴν ὡς εὐπρεπῆ
ἔλαβεν εἰς γυναικα. καὶ καταπλεύσας ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς χώρας 10
E ἐκείνης· ἐρχόμενος κατὰ τὴν Ἀσσυρίων χώραν κατήνησεν ἐν τῇ
χώρα τῆς Λυκαονίας· καὶ γνόντες εὐθὺς ἀντιστάντες ἐπολέμη-
σαν αὐτῷ· καὶ χρησόμενος τῇ βοήθειᾳ τῆς κέρας τῆς Γοργόνης
ἐνίκησε τοὺς Λυκάονας. καὶ εὐρηκῶς κόμην λεγομένην Ἀμάν-
δραν ἐποίησεν αὐτὴν πόλιν, καὶ ἔστησεν ἐαυτῷ στήλην ἔξω τῶν 15
πυλῶν, βυστάζουσαν τὸ ἀντεικόνισμα τῆς Γοργόνης, καὶ θυσίαν
ποιήσας ἐκάλεσε τὴν τύχην τῆς πόλεως Περσίδα εἰς τὸ ἴδιον αὐ-
V 15 τοῦ ὄνομα· ἣτις στήλη ἕως τοῦ παρόντος ἴσταται ἐκεῖ. ἦντινα
πόλιν ἐκάλεσε τὸ Ἰόνιον, διότι πρώτης νίκης εἰκόνα σὺν τῇ Γορ-
γόνῃ ἐκεῖ ἔλαβεν. ὑπέταξε δὲ καὶ τὰς ἄλλας χώρας μηδενὸς ἀν- 20
θισταμένου. ἐρχόμενος δὲ ἐπὶ τὴν Ἰσαυρίαν καὶ Κιλικίαν, καὶ
ἀντιστάσεις αὐτοῦ πολεμίων ὑπομένοντος, ἐχρηματίσθη ταῦτα
ὅτι Ἀπὸ τοῦ ἰδίου ἵππου ἀποβὰς τὸν σὸν ταρσὸν τοῦ ποδὸς εἰς

11. ἐρχόμενος] καὶ addit Chron. 13. κόρης] κέρας Ch. cum
Chron. 19. πρὸ τῆς νίκης εἰκόνα τὴν τῆς Γοργόνης Chron.

fuera, caeremoniis praeparavit; sibi in auxilium habuit, ad inimicos
hostesque omnes devincendos tollendosque. Caput autem hoc *Gorgo-*
nem appellavit; ob auxiliandi celeritatem et singularem quam habuit
contra adversarios efficaciam.

Illinc autem discedens in Aethiopiam venit, quae tum temporis Ce-
pheo parebat; ubi repertum Neptuni templum ingressus virginem ibi vi-
dit, Cephei patris jussu expositam, nomine Andromedam. Hanc e fano
extraxit; et, quod venusta esset, devirginavit, et in uxorem accepit.
Inde vero solvens, et Assyriam versus iter faciens, in Lycaoniam deve-
nit. Hoc autem Lycaonibus cognito, armis eum repellere conati sunt:
quos tamen beneficio capitis Gorgonii profligavit: repertoque vico, cui
Amandra nomen erat, ex eo civitatem condidit; et erecta sibi pro portis
statua, Gorgonis effigiem ferente, sacrisque peractis, Urbis Fortunam,
juxta nomen suum, Persidem vocavit: statua vero haec etiam hodie ibi
spectatur. Urbem hanc Iconium appellavit: ibi enim posuerat Icona, in
signum primae victoriae, Gorgonis ope, a se partae. Sed et alias etiam
regiones subegit, nemine repugnante. Dumque per Isauriam et Ciliciam
iter moveret, hostiumque impetus varios sustineret, dabatur ei Oraculum
hoc: *Ubi ex equo descendens, calcaneum pedis in terram defixeris,*

τὴν χθόνα πῆξας νίκην λύβοις. καὶ κατελθὼν ἐκ τοῦ ἰδίου ἵππου ἐν τῇ λεγομένῃ κώμῃ Ἀνδρασῶ, ἐκεί τὸν ταρσὸν τοῦ ποδὸς ἔπηξεν· καὶ νικήσας τῇ χρήσει τῆς Γοργόνας, ἐποίησε τὴν αὐτὴν κώμην O 43 πόλιν, ἣντινα ἐκάλεσε Ταρσὸν ἐκ τοῦ χρησιμοῦ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ 5 ποδός, θυσιάσας κόρην ἀδαῆ ὀνόματι Παρθενόπην εἰς ὑποκαθαρισμόν τῆς πόλεως. καὶ εὐχαριστήσας ὤρμησεν ἐκείθεν διὰ B τοῦ Ἀργαίου ὄρους κατὰ Ἀσσυρίων· καὶ νικήσας αὐτοὺς καὶ φονεύσας τὸν Σαρδανάπυλον, βασιλέα αὐτῶν, τὸν ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ καταγόμενον, ὑπέταξεν αὐτούς, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτῶν 10 ἔτη γ', καὶ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἐκάλεσεν αὐτοὺς Πέρσας, ἀφελόμενος ὑπὸ Ἀσσυρίων τὴν βασιλείαν καὶ τὸ ὄνομα. καὶ ἐφύτευσε δένδρα, καὶ ἐκάλεσε περσέας· οὐ μόνον δὲ ἐκεῖ, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς Αἰγυπτίοις μέρεσιν ἐφύτευσε τὰς περσέας εἰς μνήμην ἑαυτοῦ. ἰδιόδαξε δὲ καὶ τοὺς Πέρσας τὴν τελετὴν τοῦ μουσεροῦ καὶ ἀθέου 15 σκέφους τῆς Μεδούσης· ὧντινων ἐκάλεσε τὴν χώραν Μήδων διὰ τὸ μᾶθημα.

Ὁ δὲ αὐτὸς Περσεὺς μετὰ τὸ βασιλεῦσαι τῆς Περσικῆς χώρας ἔτη πολλά, μυθῶν ὅτι ἐν τῇ Συρίᾳ χώρα διαύγουσιν ἐκ τοῦ C Ἀργαίου Ἰωνίται, ἦλθεν εἰς τὴν Συρίαν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ Σιλπιον ὄρος, ὡς πρὸς ἰδίους συγγενεῖς· οἵτινες δεξιόμενοι αὐτὸν μετὰ πύσης τιμῆς προσεκύνησαν· γνόντες αὐτὸν οἱ αὐτοὶ Ἀργεῖοι Ἰωνοπολίται ὅτι καὶ οὗτος ἐκ τοῦ γένους τῶν Ἀργείων κατὰγεται, χα-

1. λάβοις] λάβης Cedrenus p. 22. C. 5. ἀδαῆ Chron., ἀδαῆν Ox.
 7. Ἀργαίου] Ἀργέου Ox. 9. αὐτοῦ Ch. cum Chron., αὐτῶν Ox.
 14. τοῦ] τὴν Ox. 21. Ἰαπολείται Ox.

victoriam inde reportabis. Ex equo itaque descendens, ad vicum dictum Andrasum, pedis ibi calcaneum fixit in terram: capiteque Gorgonio fretus, victoriam sibi comparavit. Ex vico igitur illo urbem aedificavit; nomenque ei, ex pedis sui oraculo, Tarsum indidit; mactata virgine illibata, Parthenope dicta: in urbis expiationem. Gratiis deinde persolutis, in Assyrios arma movit, per Argeum montem; quos, occiso rege eorum Sardanapalo, ex genere ejus oriundo, devictos in potestatem suam redegit: quibus imperavit per annos LIII. Quin et a nomine suo Persas eos vocavit; nomine pariter regnoque Assyriis adempto. Arbores etiam illic sevit, quas Persicas vocavit: quas non ibi solum, sed et per Aegyptum etiam, in sui memoriam disseminavit. Docuit praeterea Persas infanda populi Medusaei mysteria; atque inde eos Medos, regionemque eorum Mediam, vocavit.

Perses autem cum per plures annos imperium Persidis tenuisset, certior factus Jonitas, ex Argivis oriundos, in Syria sedes suas posuisse, eo concedit ad Silpium montem, eos, tanquam sanguine sibi conjunctos, visitaturus. Ab his autem honorifice exceptus est; ut qui scirent, eum genus suum ab Argivis Jopolitis duxisse: summa itaque laetitia affecti,

- O 44 *ρέντες ἀνύμνον αὐτόν. χειμῶνος δὲ γενομένου, καὶ πλημμυρή-
σαντος πολλῷ τοῦ παρακειμένου ποταμοῦ τῇ Ἰωνιτῶν πόλει τοῦ
λεγομένου Δράκοντος, νυκτὶ δὲ Ὀρόντου, ἤτησε τοὺς Ἰωνίτας
εὐξασθαι· καὶ ἐν τῷ εὐχέσθαι αὐτοὺς καὶ μυσταγωγεῖν κατηνέ-
χθη σφαῖρα πυρὸς κεραυνοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἣτις ἐποίησε παν-5
θῆναι τὸν χειμῶνα καὶ τὰ τοῦ ποταμοῦ ἐπισχεθῆναι ρεῖθρα. καὶ
Θαυμάσιος ἐπὶ τῷ γεγονότι ὁ Περσεὺς ἐξ ἐκείνου τοῦ πυρὸς εὐθέως
D ἀνήψε πῦρ, καὶ εἶχε φυλαττόμενον μεθ' ἑαυτοῦ· ὅπερ πῦρ ββά-
σταζεν ἐπὶ τὰ Περσικὰ μέρη εἰς τὰ ἴδια βασίλεια. καὶ ἐδίδαξεν
αὐτοὺς τιμῶν ἐκείνο τὸ πῦρ, ὅπερ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐωρακέναι ἐκ τοῦ 10
οὐρανοῦ κατενεχθέντα· ὅπερ πῦρ ἕως τοῦ παρόντος ἐν τιμῇ ἔχου-
σιν οἱ Πέρσαι, ὡς θεῖον. ὁ δὲ αὐτὸς Περσεὺς ἔκτισε τοῖς Ἰω-
νίταις ἱερόν, ὃ ἐπωνόμασε πυρὸς ἀθανάτου. ὁμοίως δὲ καὶ εἰς
τὰ Περσικὰ ἔκτισεν ἱερόν πυρὸς, καταστήσας ἐκεῖ διακοπεῖν αὐ-
τῷ εὐλαβεῖς ἄνδρας, οὐστίνας ἐκάλεσε μάγους. ταῦτα δὲ Παν-15
σανίης ὁ σοφώτατος χρονογράφος συνεγράψατο.*

- Καὶ μετὰ καιρὸν ἐλθὼν ὁ Κηφεὺς βασιλεὺς κατ' αὐτοῦ ἐκ
O 45 *τῆς Αἰθιοπίας, ὁ πατὴρ τῆς Ἀνδρομέδας, ἐπολέμησεν αὐτῷ·
E ἦν δὲ ὁ Κηφεὺς ἐκ τοῦ γῆρας μὴ βλέπων. καὶ ἀκούσας ὁ Περ-
σεὺς ὅτι πολέμει αὐτῷ, ὀργισθεὶς πάνν, ἐξῆλθε κατ' αὐτοῦ βα-20*

5. κεραυνοῦ] κεραυνοῦ Ch. *ibid.* πανθῆναι Ch. cum Chron.,
πανθῆναι Ox. 7. τῷ γεγονότι] „Scr. ἐπὶ τὸ γεγονός, sive potius
ἐπὶ τῷ γεγονότι, uti legit Chr. Alex.“ Ch. 11. κατενεχθέντα]
κατενεχθέντα Chron. Forma quae hic est redit p. 25. A, 45. B,
86. C, E, 89. D, E, 91. E, 93. B, 94. C, 99. D, 112. D. vol. II.
p. 26. D, 41. C, D, 44. C, 47. E, 70. B. *ibid.* τιμῇ Ch. cum
Chron., ὑμῖν Ox.

Perseum suum celebrabant. Tempestate vero ingruente, cum Draco flu-
vius, qui est nunc Orontes, Jopolim praeterfluens, supra modum imbri-
bus auctus esset; Perseus Jonitas, uti preces funderent, hortatus est:
quibus precantibus, sacraque peragentibus, globus ignis fulminalis, e coe-
lo delapsus, tempestatem sedavit, fluminisque impetum coarctavit. Mira-
bundus ad hoc Perseus stetit, et ex igne illo ignem statim accendens,
apud se religiose asservavit: quem in Persidem, regnum suum, secum
tulit: Persas etiam edocuit divinos honores eidem exhibere; utpote quem
de coelo se delapsum videre asserebat. Persae itaque ignem usque ad-
huc colunt, pro Numine habentes. Ipse autem Perseus Jonitis fanum
condidit, igni aeterno sacrum. Aliud etiam templum in Perside Igni
extruxit; ubi illius Ministros posuit sanctos quosdam viros, quos *Magos*
nominavit. Scripta autem reliquit haec Pausanias, sapientissimus Chro-
nographus.

Postea temporis bellum movebat contra Perseum Cepheus Rex Aethi-
opum, Andromedae pater. Erat autem Cepheus, ex senio, oculorum
acumine privatus: Perseus vero ubi audisset, bello se ab eo peti, ingen-
ti correptus ira, contra illum egressus, Gorgonium caput secum tulit, il-

στάζων τὴν κύραν, καὶ ὑπέθειξεν αὐτῷ αὐτήν. καὶ ὁ Κηφεὺς μὴ βλέπων ἐπέβαινεν αὐτῷ ἔφιππος· ὁ δὲ Περσεὺς ἀγνοῶν ὅτι οὐ καθορῆ, ἐλογίσατο μηκέτι ἐνεργεῖν τὴν κύραν ἧς κατέχευε Γοργόνος· καὶ στρέψας αὐτήν πρὸς ἑαυτὸν προσέσχευεν αὐτῇ· καὶ τυ-
 5 φλωθεὶς ἔμεινεν ὥσει νεκρὸς καὶ ἀνηρέθη. καὶ λοιπὸν ἐβασίλευ-
 σε Περσῶν ὁ υἱὸς τοῦ Περσέως καὶ τῆς Ἀνδρομέδας, προβλη- V 16
 θεὶς ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ πάππου τοῦ Κηφέως, τοῦ βασιλέως τῆς
 Αἰθιοπίας· ὅστις ἐκέλευσε, καὶ ἐκαύθη ἡ μυσερὰ κεφαλὴ τῆς
 Γοργόνος, καὶ ἀνεχώρησεν ἐπὶ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ χώραν. καὶ
 10 ἔμεινε λοιπὸν τὸ γένος τοῦ Περσέως βασιλεῦον τῆς Βαβυλωνίας
 χώρας.

Ἐν δὲ τοῖς προειρημένοις ἀνωτέροις χρόνοις κατέλαβε τὴν
 Βοιωτίαν χώραν ἐκ τῆς Φοινίκης Κάδμος, ὁ Ἀγήνορος υἱός·
 ὄντινα ἔπεμψεν ὁ αὐτοῦ πατὴρ εἰς ἀναζήτησιν καὶ ἀνάβρῃσιν τῆς
 15 Εὐρώπης, ἀδελφῆς αὐτοῦ. καὶ μαθὼν ὁ αὐτὸς Κάδμος ὅτι βα-
 σιλεύει τῆς Κρήτης, ἐπὶ τὴν Βοιωτίαν ὤρμησε· καὶ διατρέψας O 46
 εἰς τὴν Βοιωτίαν ἐδίδαξεν αὐτοὺς τὰ Φοινίκων ἀγνοοῦντας γράμ-
 ματα, καὶ ἐτίμονον αὐτὸν καὶ ἐποίησαν αὐτὸν βασιλεῖα τῆς Βοιω- B
 τίας· ἦν γὰρ καὶ εὐειδῆς τῇ θεῇ· ὅστις βασιλεύει τῶν Βοιωτῶν
 20 ἔτη ἕξβ'. καὶ ἡγάγετο γυναῖκα κειῖθεν ὀνόματι Ἀρμονίαν· ἔξ
 ἧς ἔσχε θυγατέρας ἕξ, Ἰνώ καὶ Ἀγαύην καὶ Σεμέλην καὶ Εὐφροσύ-
 μην καὶ Κλεανθῶ καὶ Εὐφροσύνην· αἵτινες ἐλέγοντο προἰοῦσαι αἰ

10. βασιλεῦον Ch. cum Chron., βασιλεύοντος Ox. 13. Βοιωτίαν]
 Βοιωτίαν Ox. hic et infra. 17. Φοινικῶν Ox. 21. Ἰνώ Ox.
 et mox Κλεανθῶ. ibid. Εὐφροσύνην et Εὐφροσύνην Ox.

lique obvertit. Cepheus autem minime videns, concitato equo in ipsum irruit: Perseus vero quem latebat Cepheum caecutire, existimans Gorgonium caput non ultra vires suas exerere, sibimet illud obvertit: quod dum intuetur, occaecatus ipse stetit atque sic interemptus est. Persarum deinde Rex, Perses ex Andromeda filius, ab avo suo Cepheo factus est: qui etiam jussit, ut abominandum illud Gorgonis caput igne absumeretur: quo facto, regnum suum repetivit. Abhinc igitur Perses genus Babylonie regnavit.

Temporibus autem supradictis, Cadmus, Agenoris filius, Phoenicia relicta, Boeotiam occupavit: a patre enim missus fuerat, ut Europam sororem inventam liberaret. Certior autem factus eam in Creta regnare, versus Boeotiam properavit: ubi diutius commoratus, Phoenicum literos eos, illarum antea ignaros, docuit. Cadmum itaque summo in honore habuerunt, Regemque eum Boeotiae constituerunt, erat enim speciosus forma. Regnavit igitur ad Boeotiam Cadmus per annos LXXI, ubi uxorem sibi sumpsit, nomine Harmoniam; ex qua sex suscepit filias, quarum nomina, Ino, Agave, Semele, Eurinome, Cleanthe, et Eurydice;

Καδμιάδες. κτίζει δὲ καὶ πόλιν ἐν τῇ Βοιωτίᾳ μεγάλην, ἣν τινα ἐκάλεσεν εἰς ἴδιον ὄνομα Καδμείαν. καὶ βουσιλεύει ὁ αὐτὸς Κάδμος ἐκεῖ· ἀνεκαλέσατο δὲ ἐκ τῆς ἑξορίας τὸν Τειρεσίαν, Βοιωτίον ὄντα φιλόσοφον, τὸν Θηρολέτην, ὄντα πλούσιον καὶ χρήμασι καὶ ἀξία καὶ σοφία. ὅστις παρεισήγαγε δόγμα τοῖς Ἑλλήσι 5 τὸ αὐτομάτως γέρεσθαι τὰ πάντα καὶ ἀπρονόητον εἶναι τὸν κόσμον· καὶ οἱ ἱερεῖς συνεσκεύασαντο αὐτόν, καὶ ἐξωρίσθη εἰς τὸ ἱερόν Δαφναίου Ἀπόλλωνος, ὡς γυναικώδεις ἔχων φρένας, καὶ πολυπραγμονοῦντα πῶς μιν γυνή μετὰ ἀνδρὸς συλλαμβάνει, καὶ ἡ φύσις τοῦ αἵματος μερίζεται εἰς ὄστέα καὶ σάρκα καὶ 10 γλέβας καὶ νεῦρα καὶ αἷμα, καὶ ζωογονεῖται βρέφος καὶ τίκτεται·

Ο 47 ἄτινα ὁ σοφώτατος Κεφαλλίων συνεγράψατο. ὁ γὰρ σοφώτατος Σοφοκλῆς δρᾶμα ἐξέθετο καὶ ποιητικῶς εἶπεν ὅτι τὴν Παλλάδα εἶδε λοκομένην καὶ γυνή ἐγένετο· ὁ Τειρεσίας, φησί, τὴν σοφίαν τοῦ δημιουργοῦ ἐζήτησε γινῶναι καὶ οὐκ ἠδυνήθη· ὅθεν ἐξέθετο 15 ὁ αὐτὸς Σοφοκλῆς ἐν τοῖς αὐτοῦ συγγράμμασι ταῦτα ἀληθείας

Π εἶναι· εἰς ἔστιν ὁ θεός, ὃς τὸν οὐρανὸν ἔτευξε καὶ γαῖαν μακρὰν πόντου τε χαροποῦ οὐδμα καὶ ἀνέμων βίας· θνητοὶ δὲ πολὺ καρδία πλανώμενοι, ἰδρυσάμεθα πημμάτων παραψυχὰς θεῶν ἀγά-

1. Καδμιάδες] Καδμίδες Cedrenus p. 23. C. 2. Καδμείαν Cedrenus, Καδμείαν Ox. 8. Δαφναίου Ch., Cedrenus, Δαφνίου Ox. 9. πολυπραγμονοῦντα] Cedrenus εἰς γυναικὸς μεταβληθῆναι φύσιν καὶ πολυπραγμονεῖν αὐτῇ πῶς etc. 11. καὶ αἷμα] „Cedrenus habet, καὶ τὰ λοιπὰ, rectius ut opinor.“ Ch. 18. τε χαροποῦ] δὲ χαροποῦ Ox. 19. ἰδρυσάμεθα πημμάτων — θεῶ Ox. De turpi fragmento Sophocleo v. Bentleyi Epist. p. 12.

quae etiam Praecellentes forma Cadmiades vocabantur. Urbem etiam magnam in Boeotia condidit, quam ex nomine suo Cadmiam vocavit; ubi et sedem Regni posuit: Quin et Tiresiam, Boeotorum Philosophum, ab exilio revocavit. Erat hic Venationibus deditus, ditissimus opibus, vir sapiens item magnique nominis; qui et Graecos docuit, omnia fortuito ferri, Mundumque nulla Numinis providentia gubernari. Qua de causa conspiratione in illum a sacerdotibus facta, in Daphnaei Apollinis templum relegatus est: ut qui effaeminati esset animi. Plus satis enim curiose rimabatur, quo pacto faemina ex maris concubitu concipiat: quomodo item fieri potuit, ut sanguinis natura in ossa, carnes, venas, et nervos, in sanguinem denique ipsum distribuatur; et quonam modo foetus in utero vivus efformetur, et in lucem prodeat. Sicuti de eo prodidit sapientissimus Cephalion. Poetice enim de eo locutus est in Dramate suo sapientissimus Sophocles: nempe Tiresiam, Minervam lavantem cum vidisset, in mulierem conversum fuisse. Sed et addit, eundem Tiresiam Summi Opificis sapientiam sollicite indagasse; quam tamen assequi non potuit: unde et Sophocles ipse, in scriptis suis, ista pro veris protulit. Est unus Deus, Qui Coeli machinam solique condidit; Coerulca ponti terga, et infraenes Notos: At nos miselli, pectore errantes vago, Calamitatatum furimus solatia, Formas Deorum saevas, lignetas, Aurove ductas

ματα ἐκ λίθων καὶ ξύλων ἢ χρυσοτεύκτων ἢ ἑλεφαντίνων τύπους, θυσίας τε τούτοις καὶ κενὰς πανηγύρεις τεύχοντες εὐσεβεῖν νομίζομεν. μοναρχίαν γὰρ ἐδόκει δοξάζειν ὁ αὐτὸς Σοφοκλῆς.

Ὁ δὲ Κάδμος ἐξέδωκε τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα τὴν Ἀγαθήν 5 Ἐχλονί τινι συγκλητικῷ· ὅστις Ἐχλῶν ἔσχεν ἐξ αὐτῆς υἱὸν ὀνόματι Πενθεία, ἄνδρα συνετὸν καὶ ἐν φρονήσει καὶ ἐν πῦσι. τὴν δὲ Σεμέλην, τὴν ἄλλην αὐτοῦ θυγατέρα, εὐπρεπεστάτην οἶσαν 10 πάντῃ, ἐφίλησέ τις ὀνόματι Πολυμήδων, υἱὸς Αἰθερίωνος συγκλητικοῦ, ἐκ τοῦ γένους κατυγομένου τοῦ Πίκου Διός· ἦν προ- 15 τρεψάμενος ἔφθειρεν, ἀφ' ἧς ἔσχεν υἱόν. καὶ ἐν τῷ ἔχειν αὐτὴν ἐν γαστρὶ τὸν παῖδα χεიმῶνος ὄντος ἐγένοντο ἀστραπαὶ μεγάλαι καὶ βρονταί· καὶ ἐθροήθη ἡ κόρη Σεμέλη, καὶ τὸ μὲν βρέφος παρευθὺς ἐγέννησε μηνῶν ἐπτά, αὐτὴ δὲ μὴ ὑπενέγκασα τοὺς πόνους ἐτελεύτησε· καὶ ἔπεμψε ὁ Κάδμος τὸ βρέφος εἰς 17 15 τὴν Νυσίαν χώραν, κακῆ ἐτράφη· διὰ τοῦτο δὲ συνεγράψατο ὅτι ὁ Ζεὺς τὸν λοιπὸν χρόνον τῆς μητρικῆς αὐτοῦ γαστροῦς ἐν τῷ ἰδίῳ κόλπῳ ἐφέλαξε, διότι μέρος ζωῆς ἔσχε παρὰ τὸν χρόνον τῆς γεννήσεως αὐτοῦ ἐκτρωθεῖς, καθὼς Παλαίφατος ὁ σοφώτατος συνεγράψατο. ὅντινα ὁ αὐτοῦ πάππος Κάδμος Νύσιον ἐκάλεσεν, 20 ἀλλ' οἱ λοιποὶ ὡς θαύματά τινα ποιῶντα ἐκ τῆς ἡλιακῆς ἐσχῆς Διόνυσον μετεκάλεσαν, ὡς ἐκ γένους ὄντα πατρίου, καὶ ὑπε-

1. ἢ alterum addidi. 2. καινὰς Ox. 5. Αἰχλονί — Αἰχλῶν Ox. 15. διὰ τοῦδε συνεγράψατο] „διὰ τοῦτο δὲ, scribendum censeo. Fabulae hujus auctoris nomen hic excidisse videtur; nisi forte συνεγράψατο, in plurali legendum sit; quod verisimillius.“ Ch.

fusili, aut eburneas. His dum immolamus, dum stato Augustos die Reddimus honores, esse nos remur pios. Sophocles enim sensisse videtur, unum esse universi Imperatorem.

Cadmus autem Agavem filiam Aechioni cuidam, viro nobili, locavit: qui ex ea filium habuit nomine Pentheum, virum sagacem et in omnibus prudentem. Semelem vero, filiam alteram, egregiae formae virginem, amavit quidam nomine Polymedon, Aetherionis filii ex Jovis Pici genere: qui eam in amorem suum illectam compressit, et ex ea filium habuit. Semele autem dum puerum in utero generet, ingens accidit tempestas, horrendos coeli fragores et fulgura emittens: quibus perterrefacta mulier, foetum statim edidit septimestrem. Cumque puerperii dolores sufferre non potuisset, expiravit ipsa: infantem vero Cadmus in Nysiam regionem misit enutriendum. Quoniam vero foetus, ante legitimum tempus exclusus portionem aliquam vitae suae extra communem usum a Deo sortitus est; ideo fabulantur, eum, per reliquum tempus materno utero debitum, in ipso Jovis sinu asservatum fuisse: sicuti scriptum reliquit sapientissimus Palaephatos. Nomen autem puero avus ejus, Cadmus, Nysiam dedit: alii vero Dionysum vocarunt, tanquam ex genere Jovis Pa-

θέωσαν αὐτὸν εὐρηκότα δι' ἀμπέλου τροφήν ἀνθρώποις. ἔξε-
 θετο γὰρ καὶ περὶ τῆς ἀμπέλου καὶ τῆς γεωργικῆς τινα· ἔμαθε
 B δὲ καὶ μυστικά τινα καὶ ἐγένετο ἀνὴρ σοφὸς καὶ ἐν μυσταγωγίαις
 O 49 ὁ αὐτὸς Διόνυσος, καὶ ἐποίηε φαντασίας τινὰς θανυμάτων. ὅστις
 καὶ πρὸς Πέρσας καὶ πρὸς Ἰνδοὺς καὶ εἰς πολλὰς χώρας ἀπῆλθε, 5
 καὶ πολεμῶν φαντασίας τινὰς θανυμάτων ἐδείκνυεν, ἔχων καὶ
 στρατὸν μεθ' ἑαυτοῦ πολύν. ὁ δὲ Κάδμος γεγηρακῶς παρεχώ-
 ρησε τῆς διοικήσεως τῆς βασιλείας τῶν Βοιωτῶν τῷ υἱῷ τοῦ Ἐχλο-
 νος, τῷ Πένθει, τῷ ἐκόνῳ αὐτοῦ· ὅστις ἐπηνεῖτο παρὰ τῶν
 συγκλητικῶν καὶ παρὰ πάντων. ὁ Κάδμος δὲ λαβὼν τὸν Τειρε- 10
 σταν διῆγεν ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Βοιωτίας ἐπὶ τὸ Κιθαιρώνιον ὄρος
 τὸν πολὺν χρόνον. τοῦτο δὲ ἀκούσας ὁ Διόνυσος, ὅτι ἐγήρασεν
 C ὁ αὐτοῦ πάππος, ἦλθεν ἐπὶ τὴν Καδμείαν πόλιν μετὰ πολλῆς
 ἀξίας καὶ ὄπλων, ὀφειλῶν βασιλεῦσαι. καὶ ἑωρακῶς αὐτὸν φαν-
 τασίας τινὰς ποιοῦντα καὶ ὀπλίτας ἔχοντα, καὶ προσκαλούμενον 15
 πᾶσαν τὴν συγγένειαν αὐτοῦ, καὶ τὰς συγγενικὰς διδάσκοντα μυσ-
 σταγωγίας ἡλιακῶν βακχευμάτων, ὡς ἔλεγον βάχχας, ὡσαύτως
 δὲ καὶ τοὺς πολίτας καὶ τελετάς τινων εὐχῶν διδάσκοντα ἡλια-
 O 50 κῶν πρὸς τὸ πείσαι τοὺς Βοιωτοὺς δύνασθαι αὐτὸν ἀντέχεσθαι

6. καὶ πολέμων φαντασίας τινὰς θανυμάτων ἐδείκνυεν] „Forte legendum, καὶ πολεμῶν, φαντασίας τ. θ. ἰ. Codrenus habet, καὶ φαντασίας τινὰς θανυμάτων ἔργων καὶ πολέμων etc.“ Ch. 7. παρεχώρησε τῆς διοικήσεως] „Scr. διοικήσεως. Cedrenus habet, φ καὶ τὴν διοίκησιν τῆς βασιλείας ὕστερον παρεχώρησε K.“ Ch. 8. Αἰχίονος Ox. 9. Πένθει — ἐπαινείτο Ox. 11. Κιθαιρώνιον Ox.

trii; et quod ex Carmine solari Magico mirabilia quaedam efficeret. Quin et in Deorum numerum retulerunt eum, eo quod, ex vite, mortalibus alimentum suppeditasset: de cuius usu, sicut et de Agriculturae legibus, nonnulla exposuit. Sed et mysticis etiam rebus operam dedit, indeque vir sapiens et Mysteriorum peritus evasit, et Imposturis suis mortalium perstrinxit oculos. Profectus etiam ingenti cum exercitu, adversus Persas Indosque, plurimas item regiones alias, admiranda quaedam in praeliis exhibuit Praestigiarum specimina. Cadmus autem aetate jam provectior factus, Boeotiae regnum Pentheo Nepoti suo, Echionis filio, reliquit: hunc enim primores regni, omnisque adeo populus magna laude prosecuti sunt. Cadmus autem ipse comitem sibi adjungens Tiresiam, per tempus longum, ad Cithaeronem montem, in Boeotorum regione vitam transegit, Dionysus vero ubi intellexisset Cadmum avum jam consenuisse, pervenit ipse in urbem Cadmiam, cum exercitu, et celebritate magna, Boeotiae regnum sibi asserturus. Pentheus autem cum praestigias operantem, armatisque instructum observasset; et quod convocatis qui sanguine illi juncti fuerunt omnibus, cognatas docuerit mysticos modos furorum Solarium, quas ideo Bacchas nominavit: similiter et Boeotis etiam precularum quarundam Solarium Initiationes tradiderit; quo

τῆς βασιλείας, κεκοσμημένον ὄπλῳ καὶ στρατῷ, οὓς, φησί, σκίρ-
 τος ἐκάλει, ὡς γοργυὺς καὶ ἑξαλλομένους· ἦσαν γὰρ ἐκ τῆς Βεσ-
 σικτῆς χώρας, καὶ σοφία μυστικῆ πεπαιδευμένοι· ταῦτα γνοὺς ὁ
 Πενθεὺς ἐφθόνη αὐτῷ, ἀκούσας ὅτι καὶ τῆς βασιλείας τῶν Βοιω- D
 5 τῶν ἐπιθυμεῖ. καὶ γενόμενοι ἐχθροὶ συνέβαλον πόλεμον ἐν τῇ
 πόλει· καὶ ὁ Πενθεὺς νικήσας αὐτὸν παρέλαβεν αὐτόν, καὶ δῆσας
 ἐφύλαξεν αὐτὸν διὰ τὴν παρουσίαν τοῦ Κάδμου, τοῦ πάππου αὐ-
 τῶν. ἡ δὲ Ἀγαυή, ὡς θεία αὐτοῦ καὶ μήτηρ τοῦ Πενθέως,
 πέισασα τὸν ἴδιον υἱὸν ἐποίησεν αὐτὸν ἀπολύσαι αὐτόν. ὅστις
 10 ἀπολυθεὶς ἐβουλεύετο πῶς ἀνέλη τὸν Πενθέα· καὶ ὀπλισάμενος
 μετεστεύετο τὴν Ἀγαυήν, καὶ ἤτησε φιλιωθῆναι αὐτὴν τῷ Πεν-
 θεῖ καὶ ἅμα αὐτῷ ἀπελθεῖν πρὸς τὸν Κάδμον. ἡ δὲ πολλὰ
 ποιήσασα τῷ Πενθεῖ, τῷ ἑαυτῆς υἱῷ, ἔπεισεν αὐτὸν φιλιωθῆ- E
 ναι αὐτῷ καὶ ἀπελθεῖν πρὸς τὸν Κάδμον, ὅτι ἐλυπήθη πρὸς αὐ- E
 15 τούς, τῆς Ἀγαυῆς συνταξαμένης ἅμα αὐτοῖς ἀπιέναι καὶ πέθειν O 51
 τὸν ἴδιον πατέρα. ὁ δὲ Διόνυσος ὠργίζετο κατὰ τοῦ Πενθέως,
 ὡς δεθεὶς καὶ λοιδορούμενος παρ' αὐτοῦ· ἔλεγε γὰρ πᾶσιν ὅτι ἐκ
 πορνείας ἐτέχθη ὁ αὐτὸς Διόνυσος. διὰ τοῦτο δὲ καὶ ὁ Εὐριπί-
 δης μετὰ χρόνους εἰρηκῶς τὸ τοιοῦτον σύγγραμμα τῶν Βακχῶν
 20 ἐξέθετο δρᾶμα, ὡς ἀπὸ Πενθέως εἰπὼν ταῦτα· Σμέλη δὲ λο-

1. σκίρτους] Vid. Lobeck. Aglaopham. p. 1311.
 τὸν Ch. Tum Ox. τοῦ Πενθεῖ et mox Πενθεῖ.
 Immo Semelae sororum.

11. αὐτήν] αὐ-
 τὸν Ch. 20. Πενθέως]

persuados haberet eos, posse se Boeotorum regnum sibi asserere; ut qui instructus esset exercitu, et militibus ejusmodi, quos ob corporis agilitatem et saltandi peritiam Scirtos vocare se dixit: [erant enim ex gente Bessica, et mysteriorum insuper cognitione imbuti:] Pentheus, inquam, certior de his factus; audiens etiam Boeotiae regnum eum affectare, odio Dionysum persecutus est: et inimicitiiis invicem contractis, in ipsa urbe ad pugnam deventum est. Pentheus autem praelio victor, Dionysum comprehendit; inque vincula conjectum, in Cadmi avi adventum asservere statuit. Agave autem Penthei mater, et Dionysi matertera, precibus obtinuit a filio suo, ut captivum liberaret. Liberatus Dionysus secum in animo volutat, quemodo Pentheum e medio tollat. Armis itaque paratis, Agavem accersit; rogatque eam, ut in gratiam cum Pentheo rediens, Cadmum una adirent. Quod a filio Pentheo obtinuit tandem mater: quae promisit sese etiam eis comitem fore, ad patrem demulcendum, qui ab utroque, quod fecerant, moleste tulit. Illud autem Dionyso stomachum movit, quod in vincula a Pentheo conjectus, contumeliose etiam exceptus fuisset. Sparserat enim ille in populum, Spurium esse Dionysum, ex adultera natum. Unde et longo post tempore Euripides, qui de Dionyso tale quid scriptum invenerat; in Tragoedia quam *Bacchas* vocavit, ista de Dionyso profert, sub Penthei persona. Sed *Semele com-*

χειθεῖσα ἐκ βροτοῦ τινος εἰς Ζῆνα φέρουσα τὴν ἁμαρτίαν λέγει.
 V 18 φιλιωθέντων δὲ αὐτῶν ἐκέλευσε τῷ ἰδίῳ στρατῷ ὁ Διόνυσος προ-
 λαβεῖν κατὰ τὴν ὁδὸν ἐν στενῷ τόπῳ καὶ συσχεῖν τὸν Πενθέα.
 ἐν δὲ τῷ μέλλειν αὐτοὺς ἐξιέναι μετὰ ὀλίγων ἀνδρῶν ἦλθεν ὁ
 Διόνυσος πρὸς αὐτόν· καὶ λοιπὸν ὁ Πενθέης, ἀγνοῶν τὸ σέμ- 5
 μα, καὶ αὐτὸς ὀλίγους μεθ' ἑαυτοῦ ἔλαβεν ἄνδρας· καὶ ἡ Ἀγαυή
 ἦν μετ' αὐτῶν. ἐν δὲ τῷ αὐτοὺς ἀπιέναι ἐπέθροον αὐτῷ ὁ στρα-
 τὸς τοῦ Διονύσου, καὶ συνέλαχον τὸν Πενθέα· καὶ εὐθέως ἐκέ-
 λευσεν ὁ Διόνυσος ἀποτιμηθῆναι αὐτόν, καὶ τὴν κεφαλὴν δοθῆ-
 ναι τῇ μητρὶ αὐτοῦ, ὡς ὑβριζούσῃ τὸν αὐτὸν Διόνυσον. καὶ 10
 ἐπίστρεψεν ὁ Διόνυσος εἰς τὴν Καδμείαν εἰς τὸ βασιλεῦσαι.
 B τῆς υἱόν, διότι ἔπεισε τὸν Πενθέα φιλιωθῆναι τῷ Διονύσῳ καὶ
 O 52 αἰτία γέγονε τοῦ θανάτου τοῦ ἰδίου αὐτῆς υἱοῦ. οἱ οὖν συγκλη-
 τικοὶ καὶ πολῖται τῆς Καδμείας πόλεως οὐκ ἐδέξαντο τὸν αὐτὸν 15
 Διόνυσον διοικῆσαι τὴν βασιλείαν αὐτῶν, λέγοντες ὅτι τὸν ἰδίον
 ἐξάδελφον ἐφόνησε μὴ ὦν βασιλεύς· ἐὰν βασιλεύσῃ, ἀπολεῖ τὴν
 Βοιωτίαν. καὶ προετρέψαντο παρακαλέσαντες τὸν Λυκούργον,
 ἄνδρα σοφόν, εἰπόντες αὐτῷ τὰ συμβάντα. καὶ ὠπλίσατο κατ'
 αὐτοῦ, καὶ ἐκβάλλει αὐτόν ἐκ τῆς Καδμείας πόλεως καὶ τῆς Βοιω- 20
 τίας. καὶ γνοὺς τοῦτο ὁ Διόνυσος, ὅτι ὠπλίσατο κατ' αὐτοῦ,

1. λέγει] „Scr. λέγους, ex Euripide in Prolog. Bacch. v. 29.“ Ch.
 11. Καδμείαν Ox. et mox bis Καδμείας. 17. ἀπολεῖ Ch., ἀπώλει
 — Βοιωτίαν Ox. et mox Βοιωτίας. 19. ὠπλίσατο] „Scr.
 ὠπλίγρο, sive ὠπλίσατο, uti infra habetur.“ Ch. 21. ὅτι ὠπλί-
 σατο κατ' αὐτοῦ.] „Verba ista transposita, locoque non suo appa-
 rent. Itaque legendum censeo: Καὶ γνοὺς τοῦτο ὁ Διόνυσος, ὅτι
 ὠπλίσατο κατ' αὐτοῦ, ἐφρηγς etc.“ Ch. Ponebantur post Βοιωτίας.

pressa ab aliquo mortali, in Jovem retulit culpam stupri. Pace igitur
 inter eos composita, Dionysus mandavit militibus suis, uti praeoccupatis
 viae angustiis, parati essent Pentheum adoriri. Ad iter itaque eis se ac-
 cingentibus, Dionysus paucis stipatus ad Pentheum venit; qui, nihil in-
 sidiarum suspicatus, et ipse modico instructus satellitio, cum Agave co-
 mite exhibat. Dum vero iter faciunt, incidunt in Dionysi exercitum; qui
 Pentheum adorti, comprehendunt: caputque ei, ex Dionysi mandato,
 statim detruncant, matricque ejus deferunt; ob contumeliam scilicet ab ea
 Dionysio illatam. Quo facto in urbem Cadmiam revertitur Dionysus
 regnum capessiturus. Hinc Poetae fabulantur, Agavem filio suo caput
 amputasse, eo quod Pentheum Dionysio concilians, filii sui necis causa
 fuisset. Cives autem Primoresque urbis Cadmiae Dionysum regem suum
 habere noluerunt; dicentes eum, qui, privatus dum esset, patrualem ne-
 ci dedisset, si ad regni fastigia fuerit provectus, ipsam Boeotiam fundi-
 tus eversurum. Lycurgum itaque, verum sapientem, cui rem totam
 aperiant, in auxilium suum vocant: qui contra Dionysum arma sumens,
 ex urbe illum, atque etiam ex Boeotorum finibus exterminat. Quod ubi

ἔφυγε τὸν Λυκοῦργον· καὶ εἰς Δελφοὺς ἀπελθὼν ἐκεῖ τελευτᾷ.
καὶ ἐτέθη τὸ λείψανον τοῦ αὐτοῦ Διονύσου ἐκεῖ ἐν σορῶ· καὶ τὰ C
ὄπλα δὲ αὐτοῦ αὐτὸς ἐκεῖ εἰς τὸ ἱερὸν ἐκρέμασε, καθὼς Δείναρχος ὁ σοφώτατος συνεγράψατο περὶ τοῦ αὐτοῦ Διονύσου. ὡσαύ-
5 τως δὲ καὶ ὁ σοφώτατος Φιλόχορος τὰ αὐτὰ συνεγράψατο, ἐν ᾗ
ἐκθέσει εἶπε περὶ τοῦ αὐτοῦ Διονύσου, ἔστιν ἰδεῖν τὴν ταφὴν αὐ-
τοῦ ἐν Δελφοῖς παρὰ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν χρυσοῦν. βάθρον δὲ τι
εἶναι ὑπονοεῖται ἢ σορός, ἐν ᾧ γράφεται, Ἐνθάδε κεῖται θανάων
Διόνυσος ἐκ Σεμέλης. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ σοφώτατος Κεφαλίων τὰ
10 αὐτὰ ἐν τῷ ἰδίῳ συγγράμματι ἐξέθετο.

Μετὰ οὖν τὴν τελευτὴν τοῦ Κάδμου, βασιλέως τῆς Βοιω- O 53
τίας, ἐβασίλευσεν ὁ Νυκτεὺς. οὗτος ἔχει θυγατέρα, ἱέρειαν τοῦ
ναοῦ Ἑλίου, ὀνόματι Ἀντιόπην· ἥτις ἐδιδάχθη τὴν ἡλιακὴν εὐ- D
χὴν, ἥτοι μυσταγωγίαν τῶν Διονυσιακῶν βακχευμάτων, κακεῖθεν
15 ἐλέγετο βύκχη. ὁ δὲ αὐτῆς πατήρ, ὁ Νυκτεὺς, εἶχεν ἀδελφὸν ὀνό-
ματι Λύκον, βασιλεὺς τοῦ Ἄργους· ὅστις Λύκος βασιλεὺς εἶχε
συγκλητικὸν ὀνόματι Θεόβοον, υἱὸν γενόμενον Βρόντωνός τινος,
ἑξαδέλφον τῆς Δίρκης, ἐκ τοῦ γένους τοῦ Πίκου Διὸς καταγο-
μένου. ὁ αὐτὸς δὲ Θεόβοος ὁ συγκλητικὸς κατὰ τάγμα ἐλθὼν ἐκ
20 τοῦ Ἄργους ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἑλίου παρακοιμηθῆναι, καὶ ἐωρακῶς O 54
τὴν ἱέρειαν Ἀντιόπην, εὐπρεπεστάτην οὖσαν καὶ εὐμήκη, ἐβλήθη

3. Δείναρχος Bentleius p. 72., Δήμαρχος Ox. 7. βάθρον — γράφεται Siebelis. ad Philoch. p. 21., βόθρον — γράφει Ox. 11. Βοιωτίας Ox. 12. ἔχει] „Forte εἶχε.“ Ch. 17. Θεόβοον — Βρόντωνος] Θεόβοιον — Βράτωνος Cedrenus p. 24. C, Θεοβόωντος Ioannes Antiochenus apud Ioannem Tzetzan Hist. I. 13.

Dionysus intellexisset, fuga rebus suis consuluit, et Delphos profectus, diem illic supremum obiit: ubi etiam reliquiae ejus in loculo positae sunt, in fano, ubi ipse arma sua suspenderit, sicut memoriae prodidit sapientissimus Demarchus, de hoc nostro Dionysio scribens. Eadem etiam habentur apud sapientissimum Philochorum; qui in scriptis suis testatur, Dionysi sepulchrum, suis etiam temporibus, Delphis extitisse; juxta Apollinem Aureum: pro loculo autem foveam quandam habuisse, in qua istiusmodi scriptum legere erat Epitaphium. *Dionysus, Semeles Filius, hic jacet sepultus.* Haec autem ipsa tradidit etiam in scriptis suis sapientissimus Cephalion.

Cadmo autem Boeotorum rege defuncto, regnavit Nycteus. Erat ei filia, nomine Antiopa; solis in templo sacerdos, cujus etiam edocta preculas, mysticos nempe illos Bacchandi ritus, exinde Baccha dicta est. Pater autem ejus Nycteus fratrem habuit, Lycum nomine, Argivorum regem. Habuit hic in regno suo virum Nobilem, nomine Theoboum Brontonis cujusdam Dirces patruelis, ex genere Pici Jovis oriundi, filium. Theobous autem iste, ex voto veniens ab Argis in templam solis ut ibi recubaret, Antioпам sacerdotem illic conspectam deperibat; ut quae vir-

εις ἔρωτα αὐτῆς. καὶ παραμείνας ἐν τῷ ἱερῷ προφάσει τοῦ τά-
 γματος τῆς εὐχῆς, ὡς συγγενῆς αὐτῆς, ὑπονοθεύσας ἐφθαιρεν αὐ-
 E τὴν καὶ ἔγκυον ἐποίησε· καὶ φοβηθεὶς τὸν Νυκτέα, βασιλέα τῆς
 Βοιωτίας, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ χώραν. μαθὼν δὲ ὁ
 Νυκτεὺς βασιλεὺς, ὁ ταύτης πατήρ, ὅτι ἐφθάρη, ἔλαβεν αὐ- 5
 τὴν ἐκ τοῦ ἱεροῦ· καὶ ἐξετάσας αὐτὴν ἔμαθε παρ' αὐτῆς τὸν
 φθορέα Θεόβοον ὅτι ἐκ τῶν συγκλητικῶν ἐστὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ
 Λύκου καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς γένος. ἀγνοῶν δὲ ὁ Νυκτεὺς, ὁ
 πατὴρ αὐτῆς, ὅτι ἔγκυός ἐστιν, ἔπεμψεν αὐτὴν εἰς τὸν ἴδιον αὐ-
 V 19 τοῦ ἀδελφόν, τὸν Λύκον, βασιλέα τοῦ Ἄργους, ἵνα ἐξετάσῃ καὶ 10
 αὐτὸς τὸ πρῶγμα τῆς φθορᾶς αὐτῆς, καὶ εἰ ἀληθές ἐστιν ὅτι ἐκ
 τοῦ Ἄργους ἐστὶν ὁ αὐτῆς φθορέας, καὶ αὐτὴν τιμωρήσῃται, ὡς
 φθαρεῖσαν ἱερείαν οὖσαν, καὶ ἐκείνον δὲ ἀμύνηται, ὡς τοιοῦ-
 τόν τι τολμήσαντα κατὰ ἱερατικοῦ σώματος. ὁ δὲ βασιλεὺς Λύ-
 κος εἰσαγαγὼν τὴν αὐτὴν Ἀντιόπην εἰς ἐξέτασιν, καὶ ἑωρακὸς 15
 O 55 αὐτῆς τὴν εὐπρέπειαν, καὶ μαθὼν ὅτι ἔγκυός ἐστιν, ἤλθῃσεν αὐ-
 τὴν, λέγων ὅτι δεῖ περιμεῖναι, ἄχρις οὗ τέκῃ, καὶ τότε τιμωρή-
 σασθαι αὐτὴν, ὡς ἱερατικὸν ὑβρίσασαν σχῆμα. ὁ δὲ αὐτὸς Λύ-
 κος βασιλεὺς εἶχε γυναῖκα τὴν Δίρκην· καὶ παραδοὺς αὐτῇ τὴν
 Ἀντιόπην εἶπεν αὐτὴν φυλάττεσθαι παρ' αὐτῆς, ἄχρις οὗ τέκῃ· 20
 B ὁ δὲ Λύκος βασιλεὺς ἦν θεῖος τῆς Ἀντιόπης. ἡ δὲ αὐτὴ Ἀντιόπη
 ἐγέννησε δίδυμα, οὐστίνας ἐκάλεσεν Ἀμφίονα καὶ Ζῆθον. καὶ

4. Βοιωτίας Ox. 22. Ἀμφίονα Ox. *ibid.* Ζῆθον Ch., Ζῆ-
 θαν Ox.

go esset forma staturaque pulcherrima. Commoratus vero templo, tan-
 quam sub specie religionis, ut qui virgini etiam sanguine esset conjun-
 ctus; in amorem suum illectam eam vitiauit gravidamque fecit. Metuens
 deinde sibi a Nycteo, Boeotorum rege, in patriam suam reversus est.
 Nycteus autem, virginis pater de his certior factus, filiam suam fane
 extractam examini subiecit; et compertum habens, vitiatam fuisse eam a
 Theoboo, qui Lyci fratris ex Primoribus erat, uxorique suae sanguine
 conjunctus: filiam suam, nescius tamen eam jam tum praegnantem esse,
 ad Lycum fratrem, Argivorum regem, misit; ut ipse etiam, examine fa-
 cto de stupro, inquireret nempe an Author ejus esset ex Argivis suis
 aliquis: quod ita esse si compersisset; ut Antiopa poenas daret violatae
 pudicitiae, quod hoc sacerdos commisisset: in illum vero gravius ut de-
 cerneretur, qui tale aliquid in personam sacram ausus fuerit: Rex au-
 tem Lycus cum de Antiopa Quaestionem habere statuisset, observata ejus
 forma; et edoctus etiam gravidam eam esse, misericordia motus, manere
 eam jussit usque dum partum edidisset, poenas deinde laturam temerati
 sacerdoti. Interim rex Lycus Antiopam, cujus etiam erat avunculus, Dir-
 cae uxori custodiendam tradidit, usque dum partum ederet. Parturientem
 autem Antiopa gemellos enixa est; quibus nomina dedit, Amphionem et
 Zethum. Infantes autem in lucem editos exponi rex jussit, in vice Ras-

ἔβλεψαν γεννηθέντα τὰ βρέφη κατὰ κέλυσιν τοῦ Λύκου βασι-
 λέως ἐν τῇ κώμῃ τῇ λεγομένῃ Ρασθέα πλησίον τοῦ Κιθαιρωνίου
 ὄρους. οὐστίνιασ παῖδας οἴκτου χάριν ἔλαβε παρὰ τῶν ῥιπτόν-
 των τὰ αὐτὰ βρέφη Ὀρδίων τις γεηπόνος, ἅπαις ὦν, γνοὺς ὅτι
 5 τέκνα ὑπῆρχον τῆς ἱερέας Ἀντιόπης· ἦδει γὰρ αὐτήν, ὡς ἱερεῖαν·
 καὶ ἀνεθρέψατο αὐτά. μετὰ δὲ χρόνον πολέμου κινήθεντος τῇ
 Ἀργείων χώρα, ἐξῆλθεν ὁ Λύκος βασιλεὺς ἐπὶ τὸν πόλεμον· καὶ
 ἐχρόνισε πολέμων. ἡ δὲ Δίρκη, τοῦ Λύκου βασιλείως γυνή, λο-
 γισιαμένη ὅτι οὐκέτι μετὰ τὸν τοκετὸν ἐτιμωρήσατο τὴν αὐτὴν
 10 Ἀντιόπην, ἀλλ' εἶασεν αὐτήν, ὡς ἐρῶν αὐτῆς καὶ λάθρα μινύ- C
 μενος μετ' αὐτῆς, ὡς εὐπρεπεστάτης, λαβοῦσα αὐτὴν μετὰ ὀλλ-
 γων στρατιωτῶν ὡς ἐπὶ χώραν ἀπῆλθεν ἐπὶ τὸ Κιθαιρώνιον ὄρος
 ἐν τῇ κώμῃ ὅπου οἱ αὐτῆς υἱεῖς ἦσαν ἀνατραφέντες. τοῦτο δὲ O 56
 ἄγνοοῦσα ἡ Δίρκη, καὶ ἐξαγαγοῦσα ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου ταῦρον
 15 ἄγριον, καὶ πῆξασα δῆδα ἐν τοῖς αὐτοῦ κέρασι, τὴν Ἀντιόπην
 ἐκέλευσε δεθῆναι, καὶ τὸν σχοῖνον εἰς τὸν τράχηλον τοῦ ταύρου
 εἰλιγῆναι, καὶ οὕτως συρῆναι τὴν Ἀντιόπην ὑπὸ τοῦ ταύρου καὶ
 ἀπολέσθαι. καὶ ἀκούσαντες πάντες οἱ τοῦ αὐτοῦ κτήματος τὸν
 μέλλοντα γίνεσθαι τῆς Ἀντιόπης θάνατον καὶ τοὺς αὐτῆς ὀλολυ-
 20 γμούς, ἐξῆλθον ἐκ τοῦ Δέρας Θέας χωρίου οὕτως λεγομένου·
 ἦσαν δὲ ἐν πλήθει πολλοὶ ἐν αὐτῷ ἄγριοι· ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ D

2. Ρασθέα Ox. *ibid.* Κιθαιρωνίου Ox. Sic et 12. 3. ῥιπτόν-
 των Ch., ῥυπτόντων Ox. 6. κιν. Ch., κιν. Ox. 10. εἶασεν
 Ch., εἶασεν Ox. 18. ἀπολέσθαι Ox. 20. ἐκ τοῦ Δέρας Θέας]
 „Supra Ρασθέα vocata est: forte legendum, ἐκ τοῦ δη' Ρασθέας
 χωρίου.“ Ch. Immo dele δέ.

thea dicto, non procul a Cithaerone monte. Caeterum misertus eorum
 Ordio quidam agricola, puerulos accepit ab eis, quibus eos exponendi
 cura commissa erat: cumque prole careret ipse, atque etiam sciret, eos
 matrem habere Antiopam, quam sacerdotem esse cognoverat, suppedita-
 vit ipse infantibus alimoniam. Postea temporis grassante bello per Argi-
 vorum regionem, rex Lyceus in militiam profectus est: cumque bello lon-
 giuscule detentus fuisset; uxor ejus Dirce existimans, Antiopam, cum
 puerperii doloribus jam soluta, poenas adhuc nullas luisset, conjugii suo
 (cui, ob formam gratissimam esse eam suspicabatur,) in clandestinis re-
 servatam concubitas: paucis stipata militibus, eam sibi sumit comitem,
 tanquam in rus secederet; et versus Cithaeronem tendens montem, in
 vicam, ubi Antiopae filii enutriti erant, devenit. Verum Dirce, cum
 hoc ignoraret, Taurum sylvestrem ex regione illa adduci jussit; cujus
 cornibus facem adaptans, collo ejus fune circumligato, Antiopam ei alligari
 jussit, ut a Tauro sic distracta periret. Audientes vero, qui in
 vico illo habitabant, destinatum Antiopae supplicium, ejusque ejulatus;
 egressa est numerosa rusticorum turba, (quos plurimos Rasthea vicus ha-

δύο υἱοὶ τῆς Ἀντιόπης ἦσαν μετ' αὐτῶν ἅμα τῷ ἀναθρεψαμένῳ
 αὐτοὺς Ὀρδίῳ γεωργῷ. καὶ παρεκάλουν τὴν Δίρκην μὴ τοιοῦ-
 τῷ μόρῳ ἀνελεῖν αὐτήν· ἣ δὲ ἐξεῖπεν αὐτοῖς ὅτι ἰέρεια ἦν τοῦ
 Ἥλιου, καὶ ἐφθάρη καὶ ἐγέννησε δύο παῖδας ἐκ προνείας, καὶ
 δεῖ αὐτὴν τιμωρηθῆναι. καὶ ἀκούσαντες οἱ τῆς Ἀντιόπης υἱοί, 5
 Ζῆθος καὶ Ἀμφίων, παρὰ τοῦ ἀναθρεψομένου αὐτοὺς Ὀρδί-
 νου ὅτι ἡ μήτηρ αὐτῶν ἐστὶν ἡ μέλλουσα τιμωρεῖσθαι, ἡ Ἀντιό-
 πη, συναθροίσαντες πᾶσαν τὴν ἀγροικικὴν χώραν, ἅμα αὐτοῖς
 O 57 ἀπελθόντες ἐφόνευσαν τοὺς στρατιώτας. καὶ λαβόντες τὴν Δίρ-
 κην ἀφείλοντο ἃ ἐφόρει βασιλικά κοσμήματα, καὶ ἔλυσαν τὴν Ἀν-
 τιόπην. καὶ λυθεῖσα τῶν δεσμῶν ἡ Ἀντιόπη ἐπέτρεψε τοῖς ἰδίοις
 E αὐτῆς παισίν, Ἀμφίονι καὶ Ζήθῳ, φονεῦσαι τὴν Δίρκην· καὶ
 λαβόντες τὴν Δίρκην ἔδησαν εἰς τὸν αὐτὸν ἄγριον ταῦρον, καὶ
 συρεῖσα ὑπὸ τοῦ ταύρου ἡ Δίρκη ἀπώλετο. ὁ δὲ ταῦρος ἐκ τῆς
 ἐλασίας ἐδίψησε, καὶ εὐρῶν πηγὴν ἔσθη πιεῖν· καὶ κοπέισα ἡ 15
 σχοῖνος εἴασε πλησίον τῆς πηγῆς τὸ λείψανον τῆς Δίρκης· καὶ
 ἐκλήθη ἡ αὐτὴ πηγὴ ἐξ ἐκεῖνου ἕως τῆς νῦν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκεῖνῃ ἡ
 Δίρκη. καὶ λοιπὸν ὁ Ζῆθος καὶ ὁ Ἀμφίων ἔλαβον τὴν ἑαυτῶν
 V 20 μητέρα, τὴν Ἀντιόπην, καὶ ἔφυγον ἐπὶ τὴν ἰδίαν χώραν αὐτῶν,
 τὴν Βοιωτίαν· καὶ ἐκεῖ ἀναφανέντες ἐγνωσθήσαν τοῖς Βοιωτοῖς. 20
 ὁ δὲ αὐτῶν πάππος ὁ Νυκτεύς, ὁ βασιλεὺς τῆς αὐτῆς Βοιωτίας
 χώρας, γεγήρακε, καὶ νόσω βληθεὶς τελευτᾷ. καὶ λοιπὸν μετὰ
 τὴν τελευτὴν τοῦ Νυκτέως βασιλέως οἱ τῆς Βοιωτίας πάντες ἤτη-

8. ἀγροικικὴν] ἀγροικὴν Ox. 12. Ἀμφίονι Ox. Sic et infra.

bebat,) inter quos etiam erant Antiope filii ambo, et qui eos enutrive-
 rat, Ordio agricola. Cumque una omnes Dircem rogarent, uti Antiope
 tali saltem fato non periret; instabat illa, Antiope, cum solis sacerdos
 esset, castitatem suam violasse, et ex illicito concubitu filios duos pepe-
 risse; atque adeo supplicii huius dignam esse. Amphion autem et Ze-
 thus, ubi ab altore suo Ordione didicissent, matrem suam esse Antiope,
 quae supplicio tradenda esset: collectis in unum rusticis in circuitu omni-
 bus, egressi sunt cum eis: et occisis militibus, comprehensam Dircem re-
 galibus suis ornamentis spoliarunt, Antiopeque vinculis solvunt. Soluta
 illa, filiis suis, Amphioni et Zetho, imperat, uti Dircem a medio tolle-
 rent: illi vero correptam illam Tauro illi feroci alligant, a quo raptata,
 periit. Taurus autem, ex cursu, sitivit; et reperto fonte, bibiturus asti-
 tit. Contigit autem, ut rupto fune, Dirces cadaver prope fontem istum
 relictum jacuerit: unde ab indigenis fons iste, Dirce, usque adhuc vo-
 catus est. Post haec Zethus et Amphion matrem Antiope sibi sumen-
 tes, in Boeotiam patriam suam fugerunt: ubi deinde Boeotis innotuerant.
 Nycteus autem, avus eorum, Boeotiae rex, aetate jam grandior ex mor-
 bo interiit: post cujus obitum, Boeoti omnes Amphionem et Zethum ro-
 gabant, uti Nycteo regi, a quo genus ducebant, ipsi in regno succede-
 rent. Itaque Reges salutati Musici hi, Amphion et Zethus, Boeotis im-

σαν αὐτοὺς βασιλεῦσαι αὐτῶν τὸν Ἀμφίωνα καὶ τὸν Ζῆθον, ὡς ἐκ
γένους βασιλικῷ ὑπάρχοντας τοῦ Νυκτίως. καὶ ἀνηγορεύθησαν
βασιλεῖς, καὶ ἐβασίλευσαν ὁ Ἀμφίων καὶ ὁ Ζῆθος τῆς Βοιωτίας
χώρας οἱ μουσικοί. καὶ εὐθέως Ἀμφίων ὁ λυρικός κτίζει πόλιν
5 μεγάλην πάνυ, δωδεκάπυλον, τὴν πρώην μὲν οὖσαν κώμην λε- O 58
γομένην Ἐνχιλίαν· ἦν ὠνόμασαν οἱ αὐτοὶ ἀδελφοὶ πόλιν Θήβας
εἰς τὸ ὄνομα τοῦ αὐτῶν πατρὸς κατὰ κέλυσιν τῆς αὐτῶν μητρὸς, B
τῆς Ἀντιόπης. καὶ ἐβασίλευσαν ἔτη πολλὰ τῶν Θεβῶν· καὶ λοι-
πὸν ἐκλήθη ἡ αὐτὴ χώρα Θῆβαι. ὁ δὲ Λύκος βασιλεύς, ὁ τῆς
10 Δίρκης ἀγῆρ, ὁ θεῖος αὐτῶν, ἐτελεύτα ἐν τῷ πολέμῳ. αἴτινα
συνεγράψατο Κεφαλίων μετὰ ἀληθείας· ὁ γὰρ σοφώτατος Εὐρι-
πίδης ποιητικῶς ἐξέθετο δρᾶμα ὡς ὅτι ὁ Ζεὺς εἰς Σάτυρον [με-
ταβληθεὶς] ἔφθειρε τὴν Ἀντιόπην, κἀκεῖθεν ἐγεννήθη ὁ Ζῆθος
καὶ ὁ Ἀμφίων οἱ μουσικοί. κατὰ δὲ μετάστασιν μετεμψυχώσεως
15 καταχθέντα τὸν πατέρα αὐτῶν Θεόβοον ἐκ τοῦ Πίκου Διὸς εἶπεν,
ὅτι ὁ Ζεὺς μεταβληθεὶς εἰς Σάτυρον, ὁ ἐστὶ κατὰ τὴν Βοιωτῶν
γλῶσσαν εἰς ἄλλο σῶμα εὐτελέστερον, ἔφθειρε τὴν Ἀντιόπην.
Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν τοῦ Ἀμφίονος καὶ τοῦ Ζῆθου ἐβασί- C
λευσαν οἱ ἐκ τοῦ γένους αὐτῶν τῶν Θεβῶν ἕως τῆς βασιλείας O 59
20 τοῦ Οἰδίποδος, υἱοῦ Λαίου καὶ τῆς Ἰοκάστης. ὅστις Λαῖος,

6. Ἐνχιλίαν] Scripsisse videtur Ἐγγέλειαν. Nota est fabula de Cadmi
et Harmoniae ad Ἐγγελεῖς, gentem Illyricam, secessu. Unde for-
tasse explicandum hoc de primo Thebarum nomine commentum.
11. Εὐριπίδης] V. Valckenar. Diatr. in Eur. fr. p. 62. C. 12. με-
ταβληθεὶς supplēvi ex Cedreno p. 25. A, τρεφθεὶς addebat Bent-
leius p. 16. 18. Ἀμφίονος Ox. 20. Ἰοκάστης Ox. con-
stanter.

perabant. Amphionem Lyricus urbem statim amplissimam condidit,
duodecim portas habentem, quae antea vicus erat, Enchilia dictus. Ur-
bem hanc matris ex jussu, a Theoboi patris nomine, Thebas vocarunt
fratres: ubi etiam per multos annos regnarunt. Tota deinde in circuitu
regio, ab Urbe, Thebae appellata est. Rex interim Lycus, Dirces con-
jux, et eorum avunculus, in bello mortuus est: sicuti ista secundum ve-
ritatem prodidit Cephalion. Sapientissimus enim Euripides Poëtarum
more scribit in Fabula, vitiatam fuisse Antiopam a Jove, in Satyrum
verso; atque inde natos Zethum et Amphionem, Musicos. Jovem vero,
in Satyrum conversum Antiopam vitiasse dicens, Metempsychosin refert;
cujus juxta Transmigrationem, Theobous, gemellorum parens, ex Jove
Pico oriundus fuit: Satyrus enim, Boeotorum dialecto, corpus aliquod
vilius designat.

Amphionem vero et Zethum exceperunt, in regno Thebano, poste-
ri eorum; usque ad Oedipum, Laii et Jocastae filium. Laius enim, The-
banorum rex, filium habuit, nomine Joccam, eum nempe, qui postea vo-
catus est Oedipus. Laius autem oraculo monitus, eum cum propria ma-

βασιλεὺς Θηβῶν, ἔσχεν νίδν Ἰώκκων, μετακληθέντα τὸν αὐτὸν προειρημένον Οἰδίποδα. καὶ χρησιμοδοτηθεὶς ὅτι τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ μητρὶ Ἰοκάστη συμμιγῆσεται, ἐκέλευσε τοῖς παραμένουσιν αὐτῷ στρατιώταις λαβεῖν τὸν αὐτὸν Οἰδίποδα εἰς τὰς ὕλας, καὶ βληθῆναι τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐν ξύλῳ γλυφέντι καὶ ἔχοντι ὀπὰς καὶ ἠλωθῆναι τὸ ξύλον· ἐξ αὐτοῦ οὖν ἐπιτενόηται ὁ λεγόμενος παρὰ τοῖς στρατιώταις ἕως τῆς νῦν κοῦσπος· καὶ ποιήσαντες ὡς ἐκελεύσθησαν οἱ στρατιῶται εἶασαν τὸν Οἰδίποδα εἰς τὰς ὕλας, ὅπως

D θηριόβρωτος γένηται. καὶ ἐλθὼν τις ἄγροικος ὀνόματι Μελίβοιος ἐπὶ τὴν ὕλην κόψαι ξύλα, εὔρεν αὐτὸν συρόμενον ἐπὶ τὴν γῆν καὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὀγκωθέντας. καὶ λαβὼν ἐν ἧ βέλυσταζεν ἀξίνῃ ἔκλασε τὸ ξύλον ὅπου ἐσφάληντο οἱ αὐτοῦ πόδες, καὶ

O 60 λαβὼν αὐτὸν ἀνεθρέψατο, καλέσας αὐτὸν Οἰδίποδα διὰ τὸ οἰδάνειν τοὺς πόδας αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο γενναῖος ἀΐξηθεὶς. ἐν δὲ τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ ἀνεφάνη γυνή τις χήρα ὀνόματι Σφίγξ, δυσειδής, 15 κατὰμασθος, χωρική· ἣτις μετὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ ἰδίου αὐτῆς ἀνδρὸς συναγαγοῦσα πλῆθος ἀγροίκων ληστῶν ὁμοφρόνων αὐτῇ ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῆς κώμῃ τῇ λεγομένῃ Μωάβῃ, κειμένη δὲ μεταξὺ δύο ὄρεων, ἐχόντων ἐν μέσῳ στενὴν ὁδὸν μίαν μόνην, καὶ κα-

E θημένῃ ἐν τῇ μιᾷ κορυφῇ τοῦ ὄρους, ἔχουσα τὴν ἄμα αὐτῇ λη- 20 στρικὴν χεῖρα, καὶ πάντας τοὺς παριόντας ὀδοιπόρους καὶ πραγματευτὰς ἐφόνευσε καὶ τὰ αὐτῶν πάντα ἐκομίζετο. ἣτις περιβόητος ἐγένετο εἰς τὰς Θήβας, καὶ πολλῶν ἐξεληθόντων τῶν στρα-

1. Ἰώκκων] Ἰοκᾶν Cedrenus, Ἰοκάστον Valckenarius ad Phoeniss. v. 27. 4. λαβεῖν] Fort. βαλεῖν.

tre rem habiturum esse, militibus adstantibus imperat, uti Oedipum filium in sylvas deportarent; pedesque ejus in foramina ligni perforati immitterent, clavis munitum redderent. Hinc autem habemus tormenti illius inventum, quod a militibus usque adhuc *Cuspus* vocatur. Milites autem regis dicto audientes, Oedipum in sylvis exposuerunt; a feris devorandum. In sylvam autem veniens Rusticus quidam nomine Meliboeus, ut ligna caederet; puellum invenit. in terra volutantem pedibusque tumefactum. Ille vero securi, quam in manu habebat, lignum illud, quo pueri pedes impediti erant, confringens, puerum deduxit, domique secum enutrivit; Oedipum, a pedum timore appellans: qui postea adolescentior factus, egregiam prae se ferebat indolem. Erat autem in regione illa mulier quaedam agrestis, nomine Sphinx; deformis illa quidem, et mammosa vidua: quae, post mariti obitum, multitudinem coegerat latronum agrestium suique similitum, ex vico suo, Moabe dicto; qui medius jacebat inter duos montes, inter quos unicus erat angustus aditus. Illa vero occupato altero montis vertice, cum praedonibus suis, negotiatores et viatores quoscunque illac praetereuntes interfecit, quaeque habuerunt omnia diripuit: unde fama illius per Thebas totas perccebit.

τηγῶν, καὶ μετ' αὐτῶν στρατὸς πολὺς ἐκ τοῦ Λαίου βασιλέως, καὶ ταύτης οὐδεὶς ἠδυνήθη περιγεῖσθαι διὰ τὸ ἰσχυρὸν τῶν ὀρέων καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀγροίκων ληστῶν τῶν μετ' αὐτῆς συμμε- V 21
ριζομένων τὰ τῶν παριόντων ξένων καὶ πολιτῶν. ὁ δὲ Οἰδίπους
ἔτελειος γενόμενος ἔμαθεν ὅτι ἀπὸ τῆς πόλεως κατ'άγεται τῶν Θη-
βῶν· καὶ ἀκούσας ὅτι γυνή τις ὀνόματι Σφίγξ, ληστρίς, ἔλυ-
μαινετο πάντας τοὺς ἐπὶ τὰς Θήβας ἐρχομένους, καὶ στενὸν τὴν
πόλιν· σοφὸν οὖν τι βουλευσάμενος εἰς τὸ ἀναιρεῖν τὴν Σφίγγα O 61
ἔλαβεν ἐκ τοῦ κτήματος ὅπου ἀντιρῶφη ἀγροίκους γενναίους, ὡς,
10 φησί, θέλων ἅμα τῇ Σφιγγὶ ληστεύειν. καὶ ἀπῆλθε πρὸς αὐτὴν
αἰτῶν αὐτὴν συλληστέειν αὐτῇ· ἥτις θεασαμένη τοῦ νεωτέρου
τῆν θέαν καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ, ἐδέξυτο αὐτὸν καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ·
καὶ ἐπήρχετο καὶ αὐτὸς τοῖς παριοῦσιν. εὐρηκῶς δὲ καιρὸν ὅτε
σοκ ἔσχεν ὄχλον ληστῶν μετ' αὐτῆς, λαβὼν λόγῃην ἀνείλεν αὐτὴν, B
15 καὶ ἀφείλετο πάντα τὰ αὐτῆς, φονεύσας ἅμα τοῖς αὐτῆς πολλούς.
καὶ εἰσήγαγε τὸ λείψανον αὐτῆς ἐν τῇ τῶν Θηβῶν πόλει, ὡς ὀφεί-
λων κομίσασθαι ἅμα τοῖς αὐτοῦ χρήματα ἀπὸ τοῦ βασιλέως
Λαίου. καὶ θαυμάζοντες πάντες οἱ Θηβαῖοι πολῖται ἀνύμνου
αὐτὸν καὶ ἔκραζον αὐτὸν βασιλέα τῶν Θηβῶν γενέσθαι. καὶ

1. στρατὸς πολὺς] στρατοῦ πολλοῦ Ch., μήτε στρατοῦ μήτ' αὐτοῦ
τοῦ βασιλέως Λαίου ἰσχύοντος κατ' αὐτῆς Cedrenus p. 25. B. Ko
duce legendum videatur στρατοῦ, πολλοῦ καὶ τοῦ Λαίου βασιλέως
ταύτης. V. tamen ad p. 54. A. 2. ὄριον Ox. 7. τὰς] τῆς Ox.
ibid. στενόν] ὡς ἀποστενεύσθαι τὰς Θήβας δι' αὐτῆς Cedrenus.
Fort. στενοί. conf. vol. II. p. 15. C. 15. τοῖς αὐτῆς] Immo τῶν
αὐτῆς. πολλοῦς τῶν μετ' αὐτῆς Cedrenus.

Itaque rex Laeus duces suos primarios, cum copiis magnis contra Sphingem emittit; sed frustra fuerunt omnes, tum propter inexpugnabiles montium angustias, cum propter latronum agrestium multitudinem, quos civium advenarumque spoliatorum participes ipsa sibi adjunxit. Oedipus autem jam audierat factus, ubi inaudisset mulierem quandam praedatricem, nomine Sphingem, infestissimam esse omnibus Thebas euntibus; adeoque urbem ipsam, unde ipse se oriundum intellexerat, in angustias redigere; vasrum quoddam protinus iniiit consilium, unde Sphingem e medio tolleret. Comparatis itaque sibi ex vicinia illa, ubi educatus fuerat, rusticorum generosioribus, initurus, ut ipse prae se ferebat, cum Sphingem latrocinandi societatem; Sphingem adit, in latrocinii sodalium admitti petens. Illa vero conspecto juvenis decore et sociorum ejus, ipsum sociosque excipit, unde et ipse Viatores etiam aggressus est. Sed oblata occasione, absente latronum turba, arrepta hasta ipsam confodit: pluribus etiam ex latronibus una interfectis, bona eorum omnia abripuit. Sphingis deinde cadaver Thebas adduxit, praemium facti a rege Laio sibi suisque expectans. Et quidem Thebani, admiratione ducti, celebrabant eum, regnoque Thebanorum dignum praedicabant. Hoc autem

- ἡγανύκτησεν ὁ βασιλεὺς κατὰ τῶν τῆς πόλεως, καὶ ἔπεμψε στρα-
τὸν κατ' αὐτῶν· καὶ γενομένου ἐμφυλίου πολέμου ἐξῆλθεν ὁ
Λαίσιος ἀπολογῆσθαι αὐτοῖς. καὶ ῥιφείσης κατ' αὐτοῦ σαγι-
τας ἐφρονέυθη ὁ Λαίσιος· καὶ λοιπὸν ἡ Ἰοκάστη, μὴ θέλονσα ἐκ-
βληθῆναι τῆς βασιλείας, εὐθέως ἀγαγοῦσα τὸν Οἰδίποδα ἐποίησεν 5
C αὐτὸν βασίλειά, μαθοῦσα ὅτι οὐκ ἔχει γυναῖκα. καὶ ἐγαμήθη
αὐτῷ πρὸς θεραπείαν τῶν τῆς πόλεως καὶ τῆς συγκλήτου· καὶ
ἐβασίλευσε τῶν Θηβῶν ὁ Οἰδίπους ἔτη ιθ', καὶ τῆς Ἰοκάστης
O 62 ἀγνοούσης καὶ τοῦ Οἰδίποδος ὅτι μήτηρ αὐτοῦ ὑπῆρχε· καὶ ἔσχε
δύο υἱοὺς παρ' αὐτῆς, τὸν Ἐτεοκλέα καὶ τὸν Πολυνείκην, καὶ 10
θυνατέρας δύο, Ἰσμήνην καὶ Ἀντιγόνην. μετὰ δὲ χρόνον τινα
ἐπηρεώτησεν ἡ αὐτῆ Ἰοκάστη τὸν Οἰδίποδα πόθεν ἔστι καὶ τίς αὐ-
τοῦ πατήρ; ὁ δὲ εἶπε τὸν Μελίβοιον τὸν ἀναθρεψάμενον αὐτόν.
καὶ μεταστελαμένη τὸν Μελίβοιον τὸν ἀναθρέψαντα αὐτὸν ἔμαθε
παρ' αὐτοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτοῦ υἱός, ἀλλ' εὔρεν αὐτὸν εἰς τὰς 15
ῥυακίας. καὶ ἐπερωτήσασα τὸν χρόνον, ἔγνω ὅτι υἱὸς αὐτῆς ἔστι·
D καὶ εἶπεν αὐτῷ. καὶ ἀκούσας ὁ Οἰδίπους ἔλαβεν ἤλους, καὶ πῆ-
ξας τοῖς ἰδίοις αὐτοῦ ὀφθαλμοῖς τελευτᾷ, ἔβασίλευσε τὸ βασιλεῖον
τοῖς θυσιῶν αὐτοῦ υἱοῖς, ἐνιαυτὸν παρ' ἐνιαυτὸν βασιλεύειν κελεύ-
σας· οἵτινες εἰς ἔχθραν ἐλθόντες διὰ τὴν βασιλείαν, ἐπολέμησαν 20
μετ' ἀλλήλων, καὶ ἑαυτοὺς ἔσφαξαν μονομαχήσαντες. ὁ γὰρ
O 63 Πολυνείκης, ἐκβληθεὶς ἀπὸ τῆς βασιλείας καὶ διωχθεὶς ἀπὸ τῶν

10. Πολύνικον — Ἰσμήνην Ox. 12. ἐπερωτήσεν Ox. 14. ἀνα-
θρέψαντα Ch., ἀνθρέψαντα Ox. 22. Πολυνείκης Ox.

a civibus Rex indigne ferens, exercitum contra eos emisit. Grassante autem bello civili, egressus ipse est, uti purgatione aliqua cives demulceret: cum interim contorto in eum spiculo vulneratus interiit. Jocasta vero, ne e regno dejiceretur in curis habens; insuper etiam ut apud Primores, populumque gratiam iniret; Oedipum quem innuptum esse rescierat, conjugem sibi accipiens, regem designavit. Thebanorum itaque regnum tenuit Oedipus, per annos XIX, nescientibus interim Jocasta, Oedippoque, illam hujus esse matrem. Habuit autem ex ea duos filios, Eteoclem et Polynicem; totidemque filias, Ismenen et Antigonam. Post vero tempore aliquod interjectum, quaesivit ab Oedipo Jocasta, unde esset? Et a quo ortus parente? respondit ille de Eantritore suo, Meliboeo. Hunc igitur accersendum curat regina, discitque ab illo, nequaquam ejus esse filium Oedipum; sed in sylvis expositum, ab eo repperit. Illa vero de tempore sciscitata eum, Oedipum esse filium suum cognovit. Haec ubi a Jocasta accepisset Oedipus, sumptis clavis, eos oculis suis impungens, mortem oppetiit: regnumque filiis duobus alternis annis administrandum reliquit. Sed fratribus, diu inter se concordēs esse, Regnum non permisit: itaque invicem belligerantes, singulari ex certamine mutuis vulneribus occubuerunt. Polynices enim ab Eteocle fratre

Θηβῶν ἀπὸ τοῦ Ἐτεοκλέους, ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸ Ἄργος· καὶ ἡγάγετο γυναῖκα τὴν θυγατέρα Ἀδραστοῦ τοῦ βασιλέως τοῦ Ἄργου. καὶ προτρεψάμενος τὸν Ἀδραστον βασιλέα καὶ ἄλλους βασιλεῖς μετὰ πλήθους στρατοῦ κατὰ τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ ἦλθε κατὰ τῶν Θηβῶν· οἱ δὲ προτραπέντες καὶ μετ' αὐτοῦ ἐπιστρατεύσαντες ἦσαν αὐτοί, Ἀδραστος, Καπανεύς, Ἀμφιάραος, Ε Παρθενοπεύς, Ἴππομέδων. καὶ τῶν δύο ἀδελφῶν, ὡς εἴρηται, τελευτησάντων, ἀνεχώρησαν οἱ βασιλεῖς μετὰ τῶν ἰδίων στρατευμάτων ἐπὶ τὰς αὐτῶν χώρας, καὶ ἐλόθη ἡ βασιλεία τῶν Θηβῶν, 10 ἦτοι Βοιωτῶν, κατασχοῦσα ἔτη τξθ'. τὰ δὲ προγεγραμμένα ταῦτα πάντα ὁ σοφώτατος Παλαίφατος ἀληθῆ ἐξέθετο. ὁ γὰρ σοφώτατος Εὐριπίδης ποιητικῶς ἐξέθετο δρᾶμα περὶ τοῦ Οἰδί- V 22 ποδος καὶ τῆς Ἰοκάστης καὶ τῆς Σφιγγός. τὰ γὰρ τῶν Θηβῶν βασιλεία Ἀφρικανὸς ὁ χρονογράφος ἐξέθετο.

15 Ἐν δὲ τοῖς ἀνωτέρω προγεγραμμένοις [χρόνοις] ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰάφεθ ἐγεννήθη ὁ Σερούχ· ὅστις ἐνῆρξατο πρῶτος τὸ τοῦ ἑλληνισμοῦ δόγματος διὰ τῆς εἰδωλολατρίας, καθὼς Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου συνεγράψατο, διὰ τὸ τοὺς πάλαι γενομένους O 64

1. Ἐτεοκλέους Ox. 5. οἱ] ὁ Ox. 6. αὐτοί] Fortasse praestat οὔτοι. *ibid.* Καπανεύς] καὶ, κπανεύς Ox., καὶ Καπανεύς Ch. *ibid.* Ἀμφιάραος Ox. 7. Παρθενοπεύς] Scribe Παρθενοκαίος. 15. προγεγραμμένοις] χρόνοις supplevit Ch. ex Cedreno p. 45., qui postea sic pergit: ὅστις πρῶτος ἤρξατο τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ τοῦ δόγματος τῆς εἰδωλολατρίας. Apud Malalam fortasse scribendum: πρῶτος τοῦ ἑλληνισμοῦ διὰ τοῦ δόγματος τῆς εἰδ. 16. Ἰάφεθ] Debuit Σήμ. Disputavit de hoc errore Schurzfleischins Notit. Bibl. Vinar. p. 52. 17. Εὐσέβιος] Nempe Malalianus: v. Hodii Proleg. XXV. Mai. ad Euseb. p. 170. Schurzfl. l. c. p. 296.

regno pulsus, et ab ipsis etiam Thebis ejectus; Argos profectus, Argivorum regis, Adrasti filiam, in uxorem duxit. Quo etiam, unaque aliis regibus, in auxilium suum adscitis; magno instructus exercitu, in fratrem, Thebasque arma movit. Reges autem, quorum auxiliis in hoc bello usus est, fuerunt Adrastus, Capaneus, Amphiarus, Parthenopeus, et Hippomedon. Fratribus autem, uti supra dictum, pereuntibus; Reges cum exercitibus suis, quisque in regionem suam, recesserunt. Tales habuit exitus Thebanum, sive Boeotorum regnum; cum durasset annos cccxlx. Ista autem omnia superius tradita, juxta rei veritatem, literis mandavit sapientissimus Palaeophatus. Quae enim Euripides in Dramate suo de Oedipo, Jocasta, et Sphinge scripsit, Poetice intelligenda sunt. De Thebanorum Dynastis memoriam habes etiam apud Africanum Chronographum.

Temporibus autem quae superius dicta sunt extitit Seruchus, ex Japheti stirpe oriundus. Invenit hic cultum Idololatricum, dogmatische, Hellenismi dicti, auctor fuit: uti scriptis tradidit Eusebius Pamphili. Majoribus enim suis, qui Imperatores aut duces in bello fuissent; qui-

πολεμιστάς, ἡγεμόνας, ἢ πράξαντάς τι ἀνδρείων ἢ ἀρετῆς ἐν τῷ βίῳ τοῦ μνημονεύεσθαι εἶναι ἄξιον, μάλιστα τοὺς ποιήσαντας διὰ δυνάμεώς τινος μυστήρια, ὡς ὄντας αὐτῶν προπάτορας, ἀνδρείῳ
 B στηλῶν ἐτίμησαν, καὶ πάντες ὡς εὐεργέτας εἰς θεὸν προσεκύουν, καὶ ἐθνολάζον αὐτοὺς τιμῶντες, ὅτι ἀγαθὸν εὐρηκότες, ἢ διὰ τέ-
 5 χνης ἢ διὰ κτίσματος ἢ διὰ σοφίας ἢ δι' ἄλλης οἷας δῆποτε ἀρε-
 τῆς ἐλθόντας, οὐσιν ἀπεθέωσαν, καθὼς Ῥηγίνος ὁ σοφώτατος συνεγράψατο τῶν ἀποθεωθέντων ὀνόματα. οἱ δὲ μετὰ ταῦτα ἄνθρωποι, ἀγνοοῦντες τὴν τῶν προγόνων γνώμην, ὅτι ὡς προπά-
 τορας καὶ ἀγαθῶν ἐπινοητὰς ἐτίμησαν μνήμης καὶ μόνης χάριν, 10 ὡς θεοὺς ἐπουρανίους ἐτίμουν καὶ ἐθνολάζον αὐτοῖς, οὐχ ὡς γε-
 νομένους ἀνθρώπους θνητοὺς καὶ ὁμοιοπαθεῖς. περὶ ὧν ἐν ταῖς συγγραφαῖς αὐτοῦ λέγει καὶ ὁ Διόδωρος ὁ σοφώτατος ταῦτα ὅτι
 C ἄνθρωποι γεγόνασιν οἱ θεοί, οὐσιν οἱ ἄνθρωποι ὡς νομίζον-
 15 τες δι' εὐεργεσίαν ἀθανάτους προσηγόρευον· τινὰς δὲ καὶ ὀνομά-
 O 65 των προσηγορίας ἐσηκέναι καὶ κρητήσαντάς χώρας. τοῦτο δὲ ἐποίουν οἱ ἄνθρωποι ἀγνοοῖα πλησθέντες. ἦν δὲ τὸ τῆς ἀποθεώ-

1. πολεμιστάς] Verba male habita sic reponit Cedrenus: αὐτοὺς γὰρ ὁ Σερούχ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τοὺς κάλαι γενομένους ἢ πολεμιστάς ἢ ἡγεμόνας καὶ τι πράξαντας ἀνδρείας ἢ ἀρετῆς ἄξιον ἐν τῷ βίῳ τοῦ μνημονεύεσθαι καὶ ὡς ὄντας αὐτῶν προπάτορας ἀνδρείῳ στηλῶν ἐτίμησαν. Chron. Pasch. p. 48. τοὺς κάλαι παρ' αὐτοῖς τιμωμένους, ἢ τυφάνους ἢ ἡγεμόνας ἢ τινὰς τι δράσαντας ἐν τῷ βίῳ μνήμης δοκοῦν ἄξιον δι' ἄλλης τε ἢ σώματος εὐφροσύνης. Scribendum videtur ἢ ἡγεμόνας ἢ πράξαντάς τι ἀνδρείων — τοῦ μνημ. εἶναι ἄξιον δοκοῦν. 6. δι' ἄλλης Ch., διαλλαγῆς Ox. 12. θνητοὺς Ch., θνητῶν Ox. 15. προσηγόρευον] θεοὺς praeponit Wesselingius ad Diodorum vol. II. p. 634. 76. 17. πλησθέντες] κληνηθέντες Wesselingius, qui haec Diodori verbis attribuisse videtur.

que magnum aliquod sive virtutis, seu artis specimen memorata dignum edidissent; maxime autem eis, qui vi quadam occulta, mysticum aliquod operati fuissent; status honoris causa erexerunt. Quin et ab omnibus summa in veneratione habitos, tanquam de Diis ipsis optime meritos; in Deorum numerum retulerunt, adorantes eos et sacra facientes; ut qui boni alicujus, vel ab arte sua aut fabrica aliqua, sive denique sapientia, aut singulari aliqua virtute eorum comparati mortalibus auctores fuerunt, sicuti scripsit Reginus, apud quem etiam Deorum Indigetum habentur nomina. Posterius vero, eorum consilium ignorantes; (nempe, ut eos, tanquam generis sui auctores, et bonorum inventores, nec aliam ob causam, honoribus istiusmodi prosecuti fuerint:) istos, non ut homines mortales, et iisdem passionibus obnoxios venerati sunt; sed victimas immolantes, divinum illis cultum praestiterunt. Atque huc referendum est, quod in scriptis suis habet sapientissimus Diodorus, ubi dicit: *Homines ab Homi- nibus facti sunt Dii, existimantibus illos propter bona opera immortalitatem consecutos. Itaque eorum nonnullis nomina dederunt; et regio- nibus suis Tutelares Deos designarunt. Hoc autem ab hominibus, igno-*

σειως σχῆμα τοῦτο. ἐν τοῖς ἱερατικοῖς αὐτῶν βιβλίοις τὰ ὄνόματα αὐτῶν ἐτάσσετο, ὅτε ἐτελεύτησαν, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἑορτὴν καὶ θυσίαν αὐτῶν ἐπετέλουν ἐν οἷς ἔκειντο μνήμασι, λέγοντες εἰς τὰς τῶν μακάρων νήσους εἶναι τὰς αὐτῶν ψυχὰς καὶ 5 μῆκετι κρῖνεσθαι ἢ καλεσθαι πυρὶ. καὶ διέμειναν ἕως τῶν χρόνων Θάρρα, τοῦ πατρὸς τοῦ Ἀβραάμ. ἦν γὰρ Θάρρα ἀγαματοποιοὶς πλαστοουργῶν, ἀπὸ λίθων καὶ ξύλων θεοῦ ποιῶν καὶ πιπράσκων, καὶ πλάνην ἀγαμάτων καὶ εἰδωλολατρίας εἰσήγε τοῖς 0 66 ἀνθρώποις διὰ ἀπεικονισμάτων τῶν προγόνων αὐτῶν, μάλιστα 10 τῶν εὐρηκότων τὰ γράμματα καὶ τὰς τέχνας· οἷς συνέτριχον σπουδαίως οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ Βαβυλώνιοι καὶ Φρύγες οἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος· ταύτης γὰρ τῆς θρησκείας ὑπῆρχον. ἦσαν γὰρ καὶ αὐτοὶ ἀγαμάτων ποιηταὶ καὶ μυστηρίων ἐξηγηταὶ καὶ τελεσταί· ἀπ' ὧν μάλιστα εἰς Ἑλληνας ἤχθη ἡ αὐτὴ θρησκεία, ἀπὸ τινος 15 Ἑλληνοῦ ὀνόματι, υἱοῦ καὶ αὐτοῦ Πίκου Διός, μυστικά τινα ποιοῦντος ἀνδρὸς τῶν ἐν Ἑλλάδι κατοικησάντων, ἐκ τῆς φυλῆς 20 ὄντος τοῦ Ἰάφεθ, υἱοῦ Νῶε τοῦ τρίτου. Ἴωνες δὲ οἱ ἐκ τῆς Ἰωούτων [γὰρ] ἀρχῆγοι ἐγένοντο· ἦσαν γὰρ διδασκάλους ἐκ τοῦ Ἰωανέως γίγαντος τοῦ οἰκοδομήσαντος σὺν τοῖς ἄλλοις τὸν πύρ-

1. βιβλίοις] βασιλείοις Ox., ταῖς ἱερατικαῖς βίβλοις Cedrenus, Suidas v. Σερόνχ. 2. ὅτε Ch., ὅτι Ox. 5. διέμειναν] ταῦτα post Ἀβραάμ addit Cedrenus p. 46. A, τοῦτο δὲ διέμεινε Suidas, καὶ τοῦτο ἐπεκράτησε Ioannes Antioch. p. 778. ed. Vales. Aut igitur διέμεινε scribendum aut addendum ταῦτα. 13. τελεσταί] τελεταί Ox. 17. Ἴωνες Iωνί Ox. Cum iisdem delendum γὰρ et quae post Ἰωὺ ponebatur interpunctio.

rantia plenis, factitatum est. Ritus autem homines in Deos referendi iste fuit. Statim post mortem, referebantur in sacros Commentarios De-functorum nomina: quo tempore etiam festum eis celebrabant, sacrificia peragentes ad sepulchra, quibus recondebantur: dicentes animas illorum in *Beatorum Insulas* migrasse; iudicio aut flammis deinde non obnoxias, Duravit autem mos iste usque ad Thara tempora, qui Abrahami pater fuit. Erat enim Thara statuarius; qui ex lapidibus et ligulis Deos ef-formavit, et venales habuit: quique ex fabricatione imaginum, in Majo-rum memoriam, (illorum praecipue, qui literarum atque artium inven-tores fuerunt;) simulachrorum cultusque Idololatriæ superstitionibus ho-mines implicavit. Horum vestigiis insistebant Aegyptii, Babylonii, et in Graecia Phryges, qui et ipsi omnes erroribus hisce dediti, fabricatores imaginum fuerunt; Initiatores item et Mysteriorum Interpretes. Ab istis in Graeciam dimanavit error, promovente Hellene quodam, Helladis in-cola; qui Mysta fuit, atque Jovis Pici filius, ex genere Japheti, Noae filii tertii, oriundus. Jones autem, quorum generis princeps fuit Jo, eo-rum duces erant: edocti vero sunt a Joane Gigante, qui unus erat ex

γον· ὤντινων καὶ γλώσσαι διεμερίσθησαν, διὰ καὶ μέροπες κέ-
κληνται οἱ ἄνθρωποι διὰ τὸ μερισθῆναι αὐτῶν τὰς λαλιάς εἰς
πολλὰς γλώσσας καὶ φωνάς. οὐσίνας μεμφόμενος ὁ Χερωνήσιος

O 67 Πλούταρχος ἡ καλαιὰ φιλοσοφία παρ' Ἑλλήσι καὶ βαρβάρους ἐξε-
θετο ὡς πλάην ἀγαλμάτων τινὲς εἰσάγουσιν· αὐτὸς δέ, φησί, 5

V 23 τοὺς κατ' οὐρανὸν φωστῆρας θεοποιεῖν ἔδοξε, τὸν ἥλιον καὶ τὴν
σελήνην παρμισάγων, ὡς ἡ τῶν Αἰγυπτίων θεολογία ἔχει, αὐ-
τοὺς τὸν σύμπαντα κόσμον διοικεῖν τρέφοντας καὶ αὐξάνοντας τὰ
πάντα τῇ τρίτῃ κινήσει τῶν ἑπταπλανητῶν καὶ τῆς λοιπῆς ἀστρο-
θεσίας κατὰ γένεσιν καὶ ἄκρα. τὸν δὲ Πλούταρχον τὸν Χερο- 10
νήσιον Πορφύριος ἐν τῇ φιλοσόφῳ αὐτοῦ χρονογραφίᾳ ἐδόξασε.

8. Χερωνήσιος] „Χερσώνησιος habet Cedrenus: verum Plutarchus
non Χερσώνησιος, sed Χαιρωνεύς, Chaeronensis erat, ex Chaeronia,
Phocidis urbe.“ Ch. 4. ἡ καλαιὰ φιλοσοφία] τῇ καλαιᾷ φιλο-
σοφίᾳ Ch. Conf. Wyttenbach. praefat. ad Plutarchum vol. I. p.
58. Cedrenus: οἷς τισὶ μέμφεται ὁ Χερσώνησιος Πλούταρχος, ὡς
πλάην ἀγαλμάτων τινῶν εἰσάγουσι τοὺς κατ' οὐρανὸν φωστῆρας
θεοποιούμενοι τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην, ὡς ἡ τῶν Αἰγυπτίων
θεολογία περιέχει. αὐτοὺς γὰρ λέγει τὸν σύμπαντα etc. 9. τῇ
τρίτῃ κινήσει] „Forte legendum τῇ τρίμερῇ κ. uti habet Cedrenus.“
Ch. 11. Πορφύριος Ch., Πορφύριον Qx. *ibid.* φιλοσόφῳ
χρονογραφίᾳ] V. Wyttenb. l. c. p. 45.

Turris Babylonicae molimina tentantibus: quorum etiam dispersitae sunt
linguae; unde et Merope dicti sunt homines, quod sermo eorum in di-
versos loquendi modos atque idiotismos divisus fuerit. Plutarchus autem
Cherronesius, ubi disserit de Veteri Graecorum Barbarorumque Phi-
losophia, illos quidem reprehendit; utpote qui simulachrorum superstitiones
introduxerunt. Ipse autem Luminaria illa coelestia, solem, atque
Lunam juxta Aegyptiorum Theologiam, pro Diis potius habenda censet,
ab illis enim universum mundum administrari dixit; eadem etiam nutri-
mentum rebus omnibus atque augmentum praebere; triplici illo quinque
Planetarum motu, caeterisque astrorum positionibus, secundum genera-
tionem atque aërem. Plutarchum autem hunc Cherronesium Porphyrius
in Philosophica sua Chronographia celebravit.

Λ Ο Γ Ο Σ Τ Ρ Ι Τ Ο Σ

Ο 68

Χ Ρ Ο Ν Ω Ν Θ Ε Ο Γ Ν Ω Σ Ι Α Σ Α Β Ρ Α Α Μ .

Ο δὲ Ἀβραὰμ θεογνωσίαν ἐπιγενοῦς, καὶ λογισάμενος ὅτι τὰ Β
 ἀγάλματα, ἃ ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ Θάβρας, ἀνθρώπων τεθνη-
 κότων ὑπάρχει, καὶ οὐκ ἐχρῆν τιμᾶσθαι αὐτοὺς ὡς θεοὺς ἐν τῷ
 οὐρανῷ, γενομένους γῆν καὶ κόνιν· κατεγίνωσκεν οὖν τῷ ἰδίῳ
 5 πατρὶ Θάβρα λέγων, Τί πλανῆς τοὺς ἀνθρώπους διὰ κέρδος; οὐκ
 ἔστι γὰρ ἄλλος θεός, εἰ μὴ ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὁ δημιουργήσας τὰ
 ὀρώμενα ταῦτα πάντα· καὶ λαβὼν ἔκλασε τὰ ἀγάλματα πάντα,
 καὶ ἀνεχώρησεν ἐξ αὐτοῦ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν,
 καθὼς Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου, ὁ σοφὸς χρονογράφος, ἐξέθετο.

10 Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις τοῦ Ἀβραὰμ ἦν καὶ ὁ Μελχισεδέκ, ἀνὴρ Ο 69
 θεοσεβής, ἰθνηκός, καταγόμενος ἐκ τοῦ γένους Σίδου, υἱοῦ Αἰ- C
 γύπτου, βασιλέως τῆς Αἰβύης χώρας· ἐξ οὗ Αἰγύπτιοι κέκλην-

9. Εὐσέβιος] Nihil horum Eusebius: v. ad p. 22. A.

L I B E R T E R T I U S

D E A B R A H A M O , A D D E I N O T I T I A M
P E R V E N I E N T E .

Abrahams vero, cum ad Dei notitiam jam pervenisset, secumque re-
 putasset, Imagines, a Thara patre fabricatas, hominum esse defuncto-
 rum; ideoque nec eos, pulvis cum sint cinisque, pro Diis coelestibus
 esse colendos; talibus ipsam verbis increpare ausus est: *Ut quid* (in-
 quiens) *turpis lucri causa, mortales in errorem ducis? Unus quippe*
Deus est Coelestis, qui ista formavit quae videmus omnia. Dictoque ci-
 tius Imagines confregit omnes: patreque derelicto, Mesopotamiam versus
 ducit iter: uti Eusebius Pamphili, sapiens Chronographus scriptis tradidit.
 Abrahams temporibus floruit Melchisedecus, inter gentes Dei cultor,
 ex stirpe Sidi, filii Aegypti Libyae regis, a quo Aegyptii nomen sortiti

ται. ὅστις Σίδος ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἐπελθὼν παρέλαβε τὴν χώραν τῶν λεγομένων Χανααναίων ἐθνικῶν, τοῦτ' ἐστὶ τὴν νῦν λεγομένην Παλαιστίνην. καὶ ὑποτάξας αὐτὴν ὤκησεν ἐκεῖ ἐν αὐτῇ· καὶ κτίει πόλιν, ἣν ἐκάλεσε Σιδόνα εἰς ὄνομα ἴδιον, ἣτις νῦν ἐστὶν ὑπὸ τὴν Φοινίκην χώραν. καὶ λοιπὸν ἐκ τοῦ γένους τοῦ Σίδου 5 κατήχθη ὁ Μέλχι, ὁ πατὴρ τοῦ Σεδέκ, γενόμενος ἱερεὺς καὶ βασιλεὺς ἐπεκλήθη Μελχισεδέκ, ὡς προγόγουται. οὗτος οὖν ὑπῆρχεν ἱερεὺς καὶ βασιλεὺς τῶν Χανααναίων, καὶ ἔκτισε πόλιν ἐν τῷ ὄρει τῷ λεγομένῳ Σιών, ἣντινα ἐκάλεσε Σαλήμ, ὅπερ ἐστὶν εἰ-
D ρήνης πόλις. καὶ ἐβασίλευσεν ἐν αὐτῇ ἔτη ριγ', καὶ τελευτῆ, δι-
O 70 καιος καὶ παρθένος, καθὼς Ἰώσηπος ἐν τῇ ἀρχαιολογίᾳ ἐξέ-
θετο. καὶ Ἰωάννης δὲ καὶ Κύριλλος, οἱ ὁσιώτατοι ἐπίσκοποι, τὰ αὐτὰ εἶπον.

Ἀπὸ οὖν τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως Ἀβραάμ ἔτη εἰσὶν ωγγ', ἀπὸ δὲ τῆς πυργοποιίας ἔτη εἰσὶ φγγ'. καὶ ἐγένετο μετέπειτα ἀπὸ 15 Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ, τοῦ υἱοῦ, καὶ Ἰακώβ, τοῦ ἐγγόνου αὐτοῦ, καὶ τοῦ σπέρματος αὐτῶν, ἐξ ὧν εἰσὶν Ἑβραῖοι, ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Ἀβραάμ τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἔθνους διὰ περιτομῆς εἰληφότες. ἐστὶν οὖν ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τοῦ Ἀβραάμ ἔτη σψμέ'.

Ὁ δὲ Ἀβραάμ ἦν ἐτῶν ρ', ὅτε ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ, καὶ 20

6. γενόμενος ἱερεὺς] „Locus iste mutilus apparet; ὅστις supple-
dum videtur; quod etiam non ad Melchi, sed ad Sedecum referen-
dum.“ Ch. 11. Ἰώσηπος] Is Arch. l. 10. 2. haec tantum: ὁ τῆς
Σόλυμα πόλεως βασιλεὺς Μελχισεδέκης· σημαίνει δὲ τοῦτο βασιλεὺς
δικαιος. 15. πυργοποιίας Ox. ibid. ἐγένετο] Ἰουδαισμός ad-
dit Ch. 18. εἰληφότος Ch. 19. σψμέ'] Numerus vitiosus.

sunt, oriundus. Sidus enim iste Aegyptius, Cananaeorum regionem, quae nunc Palaestina vocatur, bello aggressus, in potestatem suam redegit; Urbeque, quam in nomen suum, Sidonem appellavit, (quae temporibus hisce Phoeniciae est ditionis,) extracta, ibidem sedes posuit. Ex posteris autem Sidi hujus erat Melchi, Sedeci pater: qui Rex cum esset, et Sacerdos; Melchisedecus cognominatus est, ut supra scriptum est. Cananaeis igitur, quorum Rex idemque sacerdos erat, urbem, quam Salem, id est, Pacis urbem, vocavit, in monte Sion condidit: ubi, cum annos cxxiii regnasset, justus et caelebs diem suum obiit: sicuti Josephus in Antiquitatibus; Joannes item et Cyrillus, sanctissimi Episcopi, tradiderunt.

A Diluvio itaque, ad Abrahamum, anni numerantur octingenti nonaginta tres: a Turris autem Constructione, anni dxxiii. Ab Abrahamo denique; et Isaaco filio et Jacobo nepote, semineque illorum, (ex quo Circumcisionis characterem suscepit Abrahamus,) Ebraeorum gens originem suam ductura est. Ab Adamo autem, ad Abrahamum, anni effluerunt mmdccxliv.

Abrahamus vero, centum annos natus, genuit Isaacum; Isaacus vero

Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ τὸν λεγόμενον Ἰσραήλ. ἐκλήθησαν δὲ οἱ Ἰου- V 24
δαῖοι ἀπὸ Ἰούδα τοῦ τετάρτου υἱοῦ τοῦ Ἰακώβ· ἔσχε γὰρ υἱὸς
δῶδεκα. ἡ δὲ τοῦ Ἰούδα φυλὴ ἐκράτει τῶν Ἰουδαίων καὶ διώ-
κει· ἔθεν καὶ τὸ ὄνομα ἔσχον.

5 Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις τούτοις ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰάφεθ ἀνεφαί-
νετό τις ὀνόματι Ἡσιόδος· ὅστις ἐξεῦρε τὰ Ἑλλήνων γράμματα,
καὶ συντάξας γράμματα ἐξέθετο τοῖς Ἕλλησι πρῶτος.

Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις τοῦ Ἀβραὰμ ἐβασίλευσεν Ἀσσυρίων ὁ ἐκ O 71
φυλῆς τοῦ Σήμ, υἱοῦ Νῶε, Ἐνδελχός, βασιλεύσας αὐτῶν πρῶ-
10 τος μετὰ τὸ ἐκλεῖψαι τὸ γένος τοῦ Περσέως. καὶ ἦλθε πάλιν τὸ
βασιλεῖον εἰς τοὺς Ἀσσυρίους.

Αἰγυπτίων δὲ ἐβασίλευσε πρῶτος βασιλεὺς τῆς φυλῆς τοῦ B
Χάμ, υἱοῦ Νῶε, Φαραῶ, ὁ καὶ Ναραχῶ καλούμενος. τὰ οὖν
πρὸ τούτου παλαιὰ βασιλεία Αἰγυπτίων ἐξέθετο Μανεθῶν ὁ σο-
15 φώτατος, ὡς προείρηται. τὰ δὲ μεταγενέστερα βασιλεία Αἰγυ-
πτίων, λέγω δὲ ἀπὸ τοῦ Ναραχῶ καὶ κάτω, συνεγράψατο οὖν
ταῦτα Θεόφιλος ὁ σοφώτατος χρονογράφος.

Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις τοῦ Ἀβραὰμ ἐβασίλευσεν Αἰγυπτίων ὁ ἐκ
τῆς φυλῆς τοῦ Χάμ Ναραχῶ. ἠγόρασε δὲ ἀπὸ τῶν Σαρακηνῶν
20 Πεπεφρῆς, ὁ ἀρχιμήγειρος τοῦ αὐτοῦ Φαραῶ βασιλέως, τὸν
Ἰωσήφ, υἱὸν τοῦ Ἰακώβ· ὄντινα ἐπώλησαν οἱ αὐτοῦ ἀδελφοὶ τοῖς
Σαρακηνοῖς, διαφθορούμενοι αὐτῷ, ὡς φιλούμενον ὑπὸ τοῦ ἰδίου

4. ἔσχεν Ox. 6. Ἡσιόδος] Ἰσιόδος Ox. Conf. Ioannes Antioch.
apud Allatium ad Eustathii Hexaëm. p. 300. 18. ἐβασίλευσεν Ἀσ-
συρίων, ὁ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Σήμ, Ναραχῶ·] „Mendum manife-
stum: lego itaque; ἐβασίλευσεν Αἰγυπτίων, ὁ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Χάμ
Ναραχῶ.“ Ch. 22. φιλούμενον] φιλομένηφ Ch. Sed v. ad p. 54. A.

Jacobum; qui et Israel dictus est. Judaei autem a Juda, ex XII Jacobi
filiis quarto, cujus tandem tribum penes erat Ebraeorum regnum, nomen
habuerunt.

Hæc temporibus Isiodus quidam ex Japheti stirpe oriundus, Grae-
cas literas invenit; atque in ordinem redigens, Graecos eas docuit pri-
mus.

Abrahami vero temporibus, Assyriis imperavit, primus post deletum
Persei genus, Endelechus, ex posteris Semi Noae filii: Imperiumque ad
Assyrios tandem rediit.

Aegyptiorum autem regnum tenuit primus ex posteris Chami, Noae
filii, Pharaoh, qui et Naracho dictus est. Antiquas vero Aegyptiorum
Dynastias ante hunc Narachonem, descripsit Manetho sapientissimus; uti
supra dictum est: posteriores vero, ab hoc scilicet Narachone, et dein-
ceps, a Theophilo sapientissimo Chronographo memoriae traditæ sunt.

Abrahami igitur temporibus Aegyptiis imperavit, ex Chami posteris,
Naracho: Petephres autem, Regis Pharaonis coquorum princeps, Jose-
phum, Jacobi filium, a Saracenis, quibus fratres ejus, invidia moti quæd

πατρός· ἦν δὲ ὁ Ἰωσήφ ὠραῖος τῇ θείᾳ. ὅστις Ἰωσήφ ἠρμήνευσε
 C τὸ δράμα τῷ βασιλεῖ Φαραώ, ὅπερ εἶδεν ἔνεκεν τοῦ μέλλοντος
 O 72 γίνεσθαι λιμοῦ εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ εἰς πᾶσαν χώραν ἐπὶ ἔτη ζ'.
 καὶ θανατώσας ὁ βασιλεὺς τὴν τοῦ Ἰωσήφ φρόνησιν, ἤλευθέρωσεν
 αὐτόν, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἄξλαν μεγάλην καὶ τὴν θυγατέρα τοῦ 5
 ἀρχιερέως Ἡλιονπόλεως τῆς οὔσης ἐν Αἰγύπτῳ εἰς γυναῖκα, κε-
 λέύσας αὐτὸν διοικεῖν τὴν Αἴγυπτον πᾶσαν ἐπὶ ζ' ἔτη καὶ ἔχειν
 ἔξουσίαν ὡς βούλεται πράττειν. ὅστις Ἰωσήφ κτίζει ὠρεῖα, καὶ
 ἀποτίθεται σίτον ἐν αὐτοῖς τῶν ἐπτὰ ἐνιαυτῶν, καὶ ἐχορήγησε
 πανταχοῦ δι' ἑαυτοῦ τὴν τε ἀγορασίαν καὶ τὴν ἔξοδον τῆς πρᾶ- 10
 σεως, ποιήσας ὡς ἠβουλήθη αὐτός. καὶ τῆς λιμοῦ γενομένης
 εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἦλθον οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς γῆς Χαναάν
 D εἰς Αἴγυπτον ἀγοράσαι σίτον. καὶ ἐπιγνοὺς αὐτοὺς Ἰωσήφ ἐκέ-
 λευσε κρατηθῆναι αὐτούς, καὶ ἐθάμβησεν αὐτοῖς ὅτι ἀδελφὸς αὐ-
 τῶν ὑπάρχει, καὶ ἠνάγκασεν αὐτοὺς ἀπελθεῖν καὶ ἀγαγεῖν πρὸς 15
 αὐτὸν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν μικρότερον τὸν Βενιαμὶν καὶ τὸν
 πατέρα αὐτοῦ Ἰακώβ καὶ τὴν συγγένειαν αὐτοῦ πᾶσαν. οἱ δὲ
 ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἀπελθόντες ἤνεγκαν πρὸς τὸν Ἰωσήφ τὸν πατέρα
 O 73 αὐτῶν καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν τὸν Βενιαμὶν καὶ τὴν συγγένειαν
 αὐτῶν πᾶσαν, ὀνόματα οὐκ ἀβρενικῶν τε καὶ θηλυκῶν. καὶ ἐκρά- 20
 τησεν αὐτοὺς Ἰωσήφ ἐκεῖ, καὶ ὤκησεν τὴν Αἴγυπτον ἐπὶ ἔτη πολ-
 λά· καὶ ἐγένετο πληθὸς ἄπειρον ἕξ αὐτῶν τῶν Ἑβραίων, οἰκοῦντα
 ἐν Αἰγύπτῳ ἕως Μωσέως τοῦ κελουθέντος ὑπὸ Θεοῦ ἐκβάλλαι

4. ἠλευθέρωσεν Ch., ἔλευθέρωσεν Ox.
 14. ἐθάμβησεν] Conf. vol. II. p. 83. C.

6. Ἡλιονπόλεως Ox.
 22. οἰκοῦντα] οἰκοῦν-
 των Ch. Sed v. ad p. 15. D.

patri charus esset, venum dederant, (erat enim forma pulcherrimus,) emit. Josephus vero cum Pharaonis de septenni fame, Aegyptum omnemque penitus regionem invasura, somnium interpretatus esset, prudentiam hominis Rex admiratus, libertate prius donatum summo habuit in honore; filiamque Pontificis Heliopoleos, Aegypti urbis, in uxorem dedit; concessa etiam ei potestate, Aegyptum totam per septennium pro libitu administrandi. Extractis itaque horreis, Josephus septem annorum proventum eisdem condidit; curamque totius emptionis venditionisque ipse in se recepit. Fame autem per terram universam grassante Josephi fratres e terra Chanaan in Aegyptum, frumenti coemendi causa, descendunt: quos ubi vidit Josephus, fratris usus fiducia, ipsos comprehendi iussit, missosque tandem faciens, uti Benjaminum fratrem suum natu minorem et Jacobum patrem, totumque denique familiatum eorum sibi adducerent, mandavit. Illique abeuntes, jussa ejus executi sunt: patremque suum, et Benjaminum fratrem, omnemque adeo utriusque sexus cognationem, numero LXXV secum ducentes, a Josepho habitandi in Aegypto locum acceperunt. Unde cum post multos annos in immensam cre-

τὸν λαὸν τῶν Ἑβραίων ἐκ τῆς γῆς Αἰγύπτου, καθὼς ταῦτα πάντα ἐντέτακται ἀκριβῶς ἐν τοῖς Ἑβραϊκοῖς συγγράμμασιν. **E**

Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις τῶν βασιλέων τῶν προηγουμένων ἀνεφάνη τις ἐν τῇ Καρία χώρᾳ γιγαντογενῆς φιλόσοφος ἐκ τῆς φυλῆς 5 τοῦ Ἰάφεθ, ὀνόματι Ἐνδυμίων· ὅστις μυστικὰς εὐχὰς λέγων εἰς σελήνην ἤτει αὐτὴν μαθεῖν παρ' αὐτῆς τὸ θεῖκόν ὄνομα ἐν ὄραματι. καὶ ἐν τῷ αὐτὸν εὐχεσθαι ἤλθεν εἰς ὕπνον καὶ ἤκουσε τὸ θεῖκόν ὄνομα ἐν ὄραματι· καὶ οὐκέτι ἀνέστη, ἀλλ' ἐστὶ τὸ λείψανον αὐτοῦ ἕως τῆς νῦν εἰς τὴν Καρίαν, οὕτως ὄντα νεκρὸν **V 25**
10 δονούμενον· καὶ καθ' ἕκαστον ἔτος ἀνοίγουσι τὴν αὐτοῦ σορὸν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ὀρώσι τὸ λείψανον αὐτοῦ δονούμενον νεκρὸν, ὡς λέγουσιν. ἄτινα συνεγράψατο Ἀύλας ὁ σοφώτατος· περὶ οὗ, φησί, τὴν σελήνην φιλεῖν τὸν Ἐνδυμίωνα ἱστοριογράφουσιν.

Ἔστιν οὖν ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ **O 74**
μετὰ Μωσέα ἀπὸ Αἰγύπτου γενεαὶ ε', ἔτη υμγ'. ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως τῆς γενέσεως Μωσέως εἰσὶν ἔτη αὐπδ'. ἀπὸ δὲ Ἀδάμ ἕως τῆς γεννήσεως Μωσέως εἰσὶν ἔτη δλζ'. ἔζησε δὲ Μωσῆς ἔτη ρκ'. καὶ διώκουν τὸν Ἰσραὴλ μετὰ Μωσῆν Ἰησοῦς **B**
20 ὁ τοῦ Ναυῆ καὶ Φινεὺς. ἀπὸ οὖν Ἀδάμ ἕως τῆς τελευτῆς Μωσέως καὶ Ἀαρὼν εἰσὶν ἔτη δρνζ'.

Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰά-

12. Ἀύλας] V. Bentley. p. 69. 13. Ἐνδυμίωνα Ox. 16. Μωσέα] Μωσέως Ch. V. p. 2 C. 17. αὐπδ'] Numerus falsus. 20. Φινεὺς Ox.

vissent multitudinem; a Mose tandem, Dei jussu, educti sunt: sicuti in Hebraicis scriptis ista verissime traduntur omnia.

Temporibus autem Regum supradictorum, extitit in Caria Philosophus quidam, a Gigantibus ortum ducens, de stirpe Japeti, nomine Endymion. Lunam is precibus quibusdam mysticis, nomen uti Divinum sibi per visionem aperiret, sollicitavit: interque precandum sopitus, Divinum nomen per somnum audivit; nec tamen amplius expectectus est. Caeterum cadaver ejus etiamnum in Caria habetur; ubi quotannis sepulchrum ejus aperientes, corpus ejus, uti fama est, motu agitatum tuentur: sicut Auleas sapientissimus, scriptis tradidit. Atque hinc, Endymionis amore captam fuisse Lunam, orta est fabula.

Ab Abrahamo itaque ad populi Israelitici, duce Mose, ex Aegypto egressum, generationes quinque; anni vero numerantur ccccxxlii. A Diluvio autem, ad Mosen natum, anni habentur mccccxxciv. Ab Adamo vero, ad eundem natum, anni sunt mmmxxxvi. Moses autem vicesimo supra centesimum vitae suae anno mortuus est: post cujus obitum Respublica Israelitica a Jesu, Nave F. et Phineo administrata est. Ab Adamo igitur, ad Mosis et Aaronis obitum anni effluerunt mmmxcxli.

Josuae aetate in Attica regnavit, ex stirpe Japeti Ogyges quidam

φεθ ἔβασίλευσε τῆς Ἀττικῆς χώρας τις ὀνόματι Ὠγύγης, αὐτό-
χθων, ἔτη λβ'. καὶ γέγονε κατακλυσμὸς μέγας ἐν τῇ αὐτοῦ βα-
σιλείᾳ, καὶ ἀπώλετο αὐτὸς καὶ πῦσα ἡ χώρα ἐκείνη καὶ πῦσα
ψυχὴ οἰκοῦσα τὴν χώραν ἐκείνην τῆς Ἀττικῆς καὶ μόνης. καὶ
ἔμεινεν ἕξ ἐκείνου ἔρημος καὶ ἀοίκητος ἡ αὐτὴ χώρα ἐπὶ ἔτη σο', 5
καθὼς ἐν τοῖς Ἀφρικανοῦ ἐμφέρεται συγγράμμασιν.

- C Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τῆς ἕξ Αἰγύπτου μελλούσης γίνεσθαι ἐξό-
δου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ μετὰ Μωσέως ἔβασίλευσε τῆς τῶν Μολοσ-
O 75 σῶν χώρας αὐτόχθων τις ὀνόματι Αἰδῆς· ὃς ἐγάμησε τὴν λεγο-
μένην Μελινδιαν· ἔσχεν ἕξ αὐτῆς θυγατέρα εὐπρεπῆ, ἣν ἐκάλεσε 10
Περσεφόνην· τὰς δὲ εὐμόρφους γυναῖκας οἱ Μολοσσοῖται τῇ ἰδίᾳ
γλώσσῃ κόρας ἐκάλουον. ταύτην δὲ ἔδοξε φιλεῖν ἔρωτι ὁ Περί-
θους, συγκλητικὸς τοῦ αὐτοῦ Αἰδίου βασιλέως, νεώτερος ὢν καὶ
εὐπορος· καὶ κατὰ σύνταξιν τῆς κόρης ἠβουλήθη νυκτὸς ἀρπάσαι
αὐτήν. καὶ γινὼς τοῦτο ὁ αὐτῆς πατήρ, Αἰδῆς βασιλεύς, ἐθυ- 15
μώθη· καὶ βουλευόμενος ἐν τῷ λεληθότι ἀμύνασθαι τῷ αὐτῷ
Περίθῳ, ἵνα ἄγνοιον προφασίσθαι πρὸς πάντας, ὃν εἶχε ποι-
μενικὸν κύνα ἄγριον μέγαν, ὃν καὶ Τρικέρβερον ὠνόμαζον διὰ
D τὸ τριῶν κυνῶν ἔχειν κεφαλὴν καὶ μέγεθος σώματος, ἀπέκλεισεν
ἕξω ὅπου ἡ κόρη διαίγε. μετὰ σὺν τὴν τελευταίην τῆς αὐτῆς μη- 20
τρὸς, ἀγνοούσης τοῦτο τῆς κόρης, καὶ τοῦ Περίθου παραγενομέ-
νου νυκτὸς καὶ εἰσελθόντος εἰς ἀρπαγὴν τῆς κόρης, ὠρμησεν ὁ
κύων καὶ ἀνεῖλεν αὐτόν. ἀκούσασα δὲ καὶ αὐτὴ ἡ κόρη τῆς τα-

1. Ὠγύγης] Γνωγύγης Ox. 7. τῆς] ταῖς Ox. 16. τῷ αὐτῷ
Περίθῳ] τὸν αὐτόν Περίθου Ch.

indigena, annos xxxii: quo tempore ingens in ea regione accidit dilu-
vium; quo Ogyges ipse, omnisque adeo anima, per totam Atticam, so-
lamque, fluctibus obruti, perierunt. Exinde vero, per annos cclxx de-
serta prorsusque inhabitabilis remansit Attica: sicut Africanus scriptum
reliquit.

Quo tempore vero Israelitae ex Aegypto cum Mose egressuri erant,
Molossis imperavit Aides quidam, indigena: cui ex uxore Melindia filia
pulcherrima nata est, quam Proserpinam vocavit. Molossi vero mulieres
forma speciosas, proprio idiomate, Κόρας vocitabant. Puellae hujus
amore captus Perithous, ex Aidae regni Primoribus quidam, juvenis opu-
lentus; ipsam nec invitam, noctu surripere in animo habuit. Quo cog-
nito Rex indignatus, in animo suo secum volvit, quoniam pacto Perithous,
ipse tamen ut facti inscius videretur omnibus, ulcisceretur. Canem ita-
que pastorem quem habuit ferocem, et ob corporis capitisque, trium
instar canum, magnitudinem, Tricerberum nominatum, puellae pro fori-
bus constituit. Matre itaque ejus dudum mortua, puella rei totius peni-
tus ignara, in Perithoum noctu virginis raptum aggredientem irruit ca-
nis, ipsumque interfecit. Proserpinam quoque ipsam, ad tumultum ex-

ραχῆς, ἐξῆλθε, καὶ ἐφόνευσε καὶ αὐτὴν ὁ κύων· περὶ ἧς, φησί, λέγουσιν ὅτι Πλούτων ἤρπασε τὴν κόρην· ἅτινα Παλαίφατος ὁ σοφώτατος συνεγράψατο.

Ἐν τοῖς χρόνοις δὲ τοῦ Μωσέως ἐβασίλευσε τῶν Ἀσσυρίων O 76
 5 Ἐρεχθεύς, τῶν δὲ Αἰγυπτίων ἐβασίλευσε Πετισσώνιος ὁ κωμφ-
 δὸς Φαραώ. οὗτος εἶχε μάγους μεθ' ἑαυτοῦ δυνατούς, τὸν Ἰαν-
 νὴν καὶ τὸν Ἰαμβρῆν. ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐπληθύνθη τὸ E
 γένος τῶν Ἰουδαίων ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ἀπὸ τῆς γενεᾶς τοῦ Ἰακώβ
 τοῦ ἐλθόντος ἐν Αἰγύπτῳ πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἰωσήφ ἕως Μω-
 10 σέως ἡγουμένου αὐτῶν καὶ Ἀαρῶν ἀδελφοῦ αὐτοῦ. ὅστις Μω-
 σῆς ἔλαβε γυναῖκα Αἰγυπτίαν, τὴν θυγατέρα Ἰοθόρ, τοῦ ἀρχιε-
 ρεῦς τῶν Ἑλλήνων, ἀνδρὸς τιμωμένου ἀπὸ Φαραώ βασιλέως καὶ
 τῶν Αἰγυπτίων. ὁ δὲ αὐτὸς Μωσῆς ἦν πεπαιδευμένος πᾶσαν
 σοφίαν Αἰγύπτου· οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἐφοβούντο τοὺς Ἰουδαίους ὡς V 26
 15 γενομένους πολλοὺς, καὶ ἀνήγαγον τῷ Φαραώ περὶ αὐτῶν, καὶ
 ἐκέλευσε Φαραώ βασιλεὺς ποιεῖν τοὺς Ἰουδαίους τοῖς Αἰγυπτίοις
 ἐργατείας καὶ βύλλειν πλινθους ἀνάγκη. εἴ τις οὖν ἐὰν ἐβούλετο
 τῶν Αἰγυπτίων κτίσαι εἴτε οἶκον εἴτε ἀγρόν, αὐτοὺς ἠνάγκαζε
 ποιεῖν ἐργατείαν καὶ πλινθους, καὶ ἐστέναζον κοπιῶντες οἱ Ἰου- O 77
 20 δαῖοι πάντες. καὶ προσεσχηκῶς Μωσῆς καὶ ὁ τούτου ἀδελφὸς
 Ἀαρῶν τὸν ἀναστεναγμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἠῤῥξαντο τὸν θεόν·
 καὶ ἐκέλευσε Μωσεὶ κύριος ὁ θεὸς εἰσελθεῖν πρὸς Φαραώ βασιλέα
 Αἰγύπτου, καὶ εἰπεῖν αὐτῷ, Ἀπόλυσον τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ λα-

5. κωμφδός] καὶ Cedrenus p. 46. C. Vide Bentleium p. 45.
 23. εἰπεῖν Ch., Cedrenus p. 46. D, εἶπεν Oz.

currentem, dilaniavit: inde nata fabula, Plutonem Proserpinam rapuisse: uti sapientissimus Palaephatus ista tradidit.

Mosis autem temporibus Assyriis imperavit Eretheus; Aegyptiis vero Petissonius, qui et Comœdus Pharaoh. Magos secum iste habuit praecellentes, Jannem et Jambrem. Eo autem regnante, Judaeorum gens in Aegypto valde aucta erat, a Jacobi usque in Aegyptum ad Josephum F. descensu, ad eorum eductum per Mosem fratremque Aaronem. Uxorem autem sibi duxit Moses Aegyptiam, Jothoris Graecorum Pontificis filiam, viri apud Pharaonem Aegyptiosque omnes summo in honore habiti. Moses autem omni Aegyptiorum scientia institutus erat: Aegyptii vero Judaeos, numerosiores jamjam factos, formidare coeperunt. Quod ubi Pharaoni notum fecissent; Judaeos Aegyptiis operarios se praestare, lateritiamque exercere Rex jussit. Si quis igitur Aegyptiorum aut domum extruere, aut praediolum adornare in animo habuit, a Judaeis lateres operamque simul eorum exigebat. Cumque sub oneribus suis ingemuisse totam Judaeorum gentem animadvertissent Moses, et frater ejus Aaron, Deum supplices adorabant. Praecepit autem Mosis Dominus, uti ad Pharaonem regem Aegypti introiret, suoque nomine mandaret, ut Populum

τρεῦσαι αὐτῷ. καὶ λαβὼν Μωσῆς τὸν ἴδιον αὐτοῦ ἀδελφὸν Ἀα-
 B ρῶν εἰσηλθε πρὸς Πειτισώνιον Φαραῶ, βασιλέα Αἰγύπτου· εἶχε
 γὰρ παρθένον, ὡς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πενθεροῦ Ἰοθόρ, τοῦ ἱερέως
 τῶν Ἑλλήνων, καὶ ὡς ἡγούμενος τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἀνήγγειλεν
 αὐτῷ τὴν τοῦ Θεοῦ κέλευσιν καὶ ὅτι λέγει ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν
 οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς
 ἵνα ἀπολύσῃς τὸν λαὸν αὐτοῦ λατρεῦσαι αὐτῷ. ὁ δὲ Φαραῶ
 ἀκούσας λέγει αὐτῷ, Εἰ ἀληθεύεις ὅτι ὁ Θεὸς σου ἐκέλευσέ σοι
 εἰπεῖν μοι ταῦτα, ἴδου εἰσὶν Αἰγύπτιοι μετ' ἐμοῦ ποιοῦντες θαύ-
 ματα. ἐὰν νικήσῃς αὐτοὺς αἰτούμενος τὸν Θεὸν σου, παρέχω 10
 σοι ἄπερ ἐκέλευσέ σοι ὡς λέγεις. καὶ ἔστησεν ἐναντίον ἀλλήλων
 τὸν Ἰαννῆν καὶ τὸν Ἰαμβρῆν καὶ τὸν Μωσέω καὶ Ἀαρῶν. καὶ
 ἐκάθητο Φαραῶ καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ· καὶ ἐποίησαν οἱ περὶ
 O 78 Ἰαννῆν καὶ Ἰαμβρῆν διὰ γοητείας τὴν ῥάβδον αὐτῶν ὄφιν, καὶ
 C ἐπήρχετο τῷ Μωσεῖ. καὶ ἐξάμενος Μωσῆς ἐβόησε καὶ αὐτὸς 15
 ἦν κατεῖχε ῥάβδον εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο καὶ ἡ αὐτοῦ ῥάβδος
 ὄφιν μέγας πάνυ, καὶ κατέπτε τὸν ὄφιν ὃν ἐποίησαν Ἰαννῆς καὶ
 Ἰαμβρῆς· καὶ ἐνίκησε Μωσῆς, καὶ ἐθαύμασεν ὁ βασιλεὺς καὶ
 πάντες. ὁμοίως δὲ καὶ ποταμὸν ὑδάτων διαναγεστίτων ἐποίησαν
 ὁ Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς γενέσθαι αἷμα παρουσίᾳ τοῦ βασιλέως 20
 καὶ πάντων. καὶ ἠῤῥατο Μωσῆς, καὶ ἄλιν ἐγένετο ὕδατα κα-
 θαρὰ τὰ τοῦ ποταμοῦ ῥεύματα, ὡς ἦν πρῶην. ἐποίησαν δὲ
 καὶ ἄλλα τινὰ κατέναντι ἀλλήλων· καὶ ἐνίκησεν αὐτοὺς Μωσῆς.

19. ποταμὸν] ποταμῶν Ox.

Israëliticum, ut eum colat, dimitteret. Moses igitur, cum fratre Aarone, ad Petisionium Pharaonem, Aegypti regem, ingressus, (istam enim libertatem et ut Jothoris Graecorum Pontificis gener, et Judaeorum etiam dux, sibi vendicavit:) Dei mandatum ei his verbis exposuit. Deus, qui coelum, terram, mareque, et quaecunque sunt in illis formavit omnia, jubet, uti populum suum, ut illum colat, demittas. Respondit Pharaoh: si vere Deus tuus ista mihi dicenda mandavit; ecce sunt mihi Aegyptii mirifici, quos tu si Dei tui ope viceris, mandata ejus executurus sum. Ex adverso itaque constitutis, hinc Janne et Jambre, illinc Mose et Aarone, Pharaoh, nobilibus suis stipatus, consedit. Janne vero et Jambre, virgam suam in Serpentem, Praestigis suis, converterunt: qui, cum Mosem invasurus esset, Deum precatus, et ipse baculum suum, in terram projectum, in serpentem praegrandem, qui Jannis Jambriaque illum alterum absorpsit penitus, commutavit: victoriaque, stupente Rege satellitioque omni, penes Mosem erat. Janne deinde et Jambres fluminum limpidissimorum aquas, coram Rege omnibusque, in sanguinem verterunt: Moses vero, fuis in Deum precibus, pristinum nitorem eisdem restituit. Sed et alia quaedam ad invicem operati sunt miracula; quibus tamen Moses vicit omnibus. Pharaonem itaque accedens Moses;

καὶ λέγει τῷ Φαραὼ Μωσῆς, Ἴδου εἶδες τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ
 Ἰσραήλ. ἀπόλυσον ἡμᾶς, ἵνα αὐτῷ λατρεύσωμεν. ὁ δὲ Φα-
 ραὼ συντασσόμενος αὐτῷ ἀνεβάλλετο· καὶ ἠῤῥξαστο Μωσῆς τὸν D
 Θεὸν ὥστε πέμψαι αὐτῷ πληγὰς καὶ τοῖς Αἰγυπτίοις, ἵνα ἀναγ-
 5 κασθῇ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ἀπολῦσαι τὸν Ἰσραήλ. καὶ ἐπεμψεν ὁ
 Θεὸς Ἰσραήλ ἐπτάπληγον ὀργὴν, ὥστε τὸν βασιλέα παρακαλέσαι
 τὸν Μωσαῖα καὶ εἰπεῖν αὐτῷ ὅτι Εὗξαι τῷ Θεῷ σου ἵνα ἔρυσθῇ ἡ
 χώρα αὐτῆ τῶν τοσοῦτων κακῶν, καὶ ζῆ κύριος ὁ Θεός σου, οὗ O 79
 κωλύσω σε λαβεῖν τὸν λαόν σου τὸν Ἰσραήλ εἰς τὸ λατρεῦσαι
 10 ἡμᾶς αὐτῷ. ταῦτα δὲ ἐν ταῖς Ἑβραϊκαῖς ἐμφέρεται γραφαῖς.
 ὁ δὲ Μωσῆς ἀκούσας ταῦτα παρὰ τοῦ βασιλέως, ἐξῆλθεν εὗξα-
 σθαι τῷ Θεῷ Ἰσραήλ, καὶ εἶπε τοῖς Ἰουδαίοις, Ἀπέλυσεν ἡμᾶς
 πάντας ὁ βασιλεὺς ἐξελεθεῖν λατρεῦσαι τῷ Θεῷ. ὁ δὲ Πετισσω-
 νιος Φαραὼ βασιλεὺς εὐθέως ἀπῆλθεν ἐν τῇ Μέμφῃ εἰς τὸ μαν- E
 15 τείον τὸ περιβόητον· καὶ ποιήσας θυσίαν ἐπηρώτα τὴν Πυθίαν
 λέγων, Σαφήνισόν μοι τίς ἐστιν πρῶτος ὑμῶν καὶ μέγας Θεὸς
 τοῦ Ἰσραήλ; καὶ ἐδόθη αὐτῷ χρησμός οὗτος. Ἔστι κατ' οὐρα-
 νοῦτο μέγалоιο βεβηκὸς φλογὸς ὑπερβάλλον αἶθριον, ἀέναον, ἀθά-
 νατον πῦρ, ὃ τρέμει πᾶν, οὐρανός, γαῖά τε καὶ θάλασσα, ταρ-
 20 τάριοι τε βύθιοι δαίμονες ἐζόργησαν. οὗτος ὁ Θεὸς αὐτοπάτωρ,

6. ἐπτάπληγον ὀργὴν] „Rectius Cedrenus, δεκάπληγον ὀργὴν· de-
 cem enim Aegypti plagae.“ Ch. 7. εἰπεῖν Ch., Cedrenus, εἶπεν Ox.
 14. Μέμφῃ] Μέμφει Ch., Cedrenus. Sed v. p. seq. v. 6. *ibid.* μαν-
 τείον Cedrenus, μαντείαν Ox. 17. ἔστι Cedrenus p. 41. C, ἔσται
 Ox. 18. βεβηκὸς Cedrenus, βεβηκὸς Ox. 19. ταρτάριοι τε βύ-
 θιοι] τ. βύθιοι τε Ch., Cedrenus. 20. ἐζόργησαν Ch., Cedrenus,
 ἐρίγησαν Ox.

Ecce, inquit, Potentiam Dei Israelis cum videris, missos nos facito, ut
 ipsum colamus. Pharaoh itaque fidem suam datam, cum tamen non prae-
 stiterit; Moses a Deo precibus contendit, ut calamitatibus in ipsum
 Aegyptiosque immisis, Regem ad populum Israeliticum dimittendum adi-
 gat. Immisit igitur Deus Aegyptiis septemplicem iram; adeo ut a Mose
 petierit Pharaoh, uti tantorum malorum liberationem a Deo impetraret; ita
 vivit, inquiens, Dominus Deus tuus, ut ego non impediam, quo minus tu
 populusque tuus Israeliticus Deo vestro cultum praestetis. His dictis,
 Moses egressus, Deum Israelis precatus est. Judaisque dein annunciat,
 habere eos omnes a Rege concessam, ad cultum Deo praestandum, ex-
 eundi licentiam. Ista autem in Hebraicis scriptis traduntur. Petiasonius
 autem Pharaoh rex Memphim statim, celeberrimum illud Oraculum con-
 sultendi causa, profectus; sacrisque peractis, Pythiam in haec verba in-
 terrogat. „Effare mihi, quis inter vos primus est, magnusque Deus
 Israelis?“ tulitque hoc responsum. „A coelo descendet, flammam aethe-
 ream superans, perennis, immortalis Ignis. Hunc tremunt omnia, coe-
 lum, terra, mareque, Daemonesque Inferni. Deus iste sui pater, et sine

V 27 ἀπάτωρ, πατήρ υἱὸς αὐτὸς ἑαυτοῦ, τρισόβλιος· εἰς μικρὸν δὲ μέρος ἀγγέλων ἡμεῖς. μαθῶν ἄπιθι σιγῶν.

Ὁ δὲ βασιλεὺς Φαραῶ ἀκούσας ταῦτα παρὰ τῆς μαντείας, ἐκέλευσε πλάκα λιθίνην γλυφῆναι τὰ παρὰ τοῦ χρησμοῦ δοθέντα
 O 80 αὐτῷ ῥήματα· ἕτινα ἕως τῆς νῦν ἐγγέγραπται ἐν τῇ πλακί γλυφέντα ἕνω ἐν τῷ ἱερῷ Μέμφης, ὅθεν ὁ Νεῖλος ποταμὸς πορεύεται. ὁ δὲ βασιλεὺς Φαραῶ ἀπὸ τοῦ μαντείου κατελθὼν εὐθέως ἀπέλυσε τὸν Ἰσραὴλ καὶ Μωσέα καὶ Ἀαρῶν. καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαὸς τῶν Ἰουδαίων ἐξ Αἰγύπτου ἅπας, καὶ ἔλαβον ὡς ἐν χρήσει ἀπὸ τῶν
 B Αἰγυπτίων γυναικῶν καὶ ἀνθρώπων κόσμια καὶ ἄργυρον ἄπειρον. 10 καὶ μετὰ τὸ ἐξελθεῖν αὐτοὺς μετεμелήθη Φαραῶ, ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου, διδαχθεὶς ὅτι καὶ κόσμια καὶ ἄργυρον καὶ χρήματα ἐχρήσαντο καὶ ἔφυγαν. καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς μετὰ τῶν ἑρμάτων αὐτοῦ καὶ πύσης τῆς ἐνόπλου δυνάμεως· καὶ κατέφθασεν αὐτοὺς παρὰ τὴν θάλασσαν. καὶ στραφέντες οἱ Ἰσραηλῖται, καὶ 15 ἑωρακότες τὸν βασιλέα Φαραῶ καὶ τὸν στρατὸν αὐτοῦ ὀπισθεν ἐρχόμενον καὶ τὴν θάλασσαν ἔμπροσθεν ἑαυτῶν, ἀνεβόησαν κραυγῇ μεγάλῃ πρὸς τὸν θεόν· καὶ ὁ προηγουμένος Μωσῆς τὸν λαὸν ἔκρουσε τῇ ῥάβδῳ τοῖς θαλασσίοις ὕδασι, καὶ ἐγένετο ξηρὰ, καὶ ἐβιάδιζον. καὶ ἀπομείνας Μωσῆς ὀπισθεν τοῦ λαοῦ παντὸς 20 καὶ στραφεὶς εἰς τὰ ὀπίσω αὐτοῦ, ἔκρουσε πάλιν τῇ ῥάβδῳ εἰς τὴν
 C ξηρὰν γῆν, καὶ ἐγένετο θάλασσαν κυμαινομένη. καὶ κατεποντί-

2. ἄπιθι Ch., Cedrenus, ἄπειθι Ox. 4. πλάκα λιθίνην γλυφῆ-
 ναι] „Scr. πλακί λιθίνη, uti habet Cedrenus: aut supple εἰς.“
 Ch. 6. Μέμφης] Μέμφιος Ch. 9. ἐν χρήσει Ch., ἐγγράσει Ox.
 10. ἀνθρώπων] ἀνδρῶν? 12. κόσμια] κόσμα Ox.

patre; filiusque ipse sui pater beatissimus. Quantilli autem Nos ex Angelis? edoctus vero Tu, tacitus discede.“

Haec cum ab Oraculo audisset rex Pharaoh, tabulae lapideae inscribi iussit; extatque eidem insculptum hoc responsum, in Templo Memphisico, qua Nilus fluvius perfluit, in hunc usque diem visendum. Inde autem digressus Pharaoh, populum Israeliticum, cum Mose et Aarone, statim dimisit; qui ornatum ab Aegyptiis argentumque multum mutuati, universi ex Aegypto discesserunt. Pharaoh autem Rex, ubi Ebraeos, ab Aegyptiis ornamenta, argentum, divitiasque mutuatos, effugisse intellexisset, facti eum poenituit, acceptisque curribus suis, miliaque omni eos insecutus, juxta mare tandem assecutus est. Israelitae itaque respicientes, cum se, a fronte, mari, a tergo, Pharaone ejusque exercitu cinctos vidissent; sublato clamore magno, Dei opem implorarunt. Moses vero eorum ductor virga sua mare percussit; statimque aquae ejus exaruerunt: expectansque dum populus universus per siccum transisset; retrorsum tandem conversus, virga sua terram aridam percussit iterum; quo facto, in locum suum redierunt maris fluctus; et Petissonium Pha-

σθη ὁ Πεισσωνίος Φαραώ, ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων, ἐν τῇ
 θαλάσῃ καὶ τὰ ἄρματα αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, καὶ
 πόντου κύματα ἐκάλυψεν αὐτὸν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ. τὸν δὲ O 81
 λαὸν τῶν Ἰουδαίων μετὰ Μωσέως καὶ Ἀαρὼν διέσωσεν ὁ κύριος
 ἑβαδίζοντας ἐν θαλασσοῖς κύμασιν ὡς ἐν ξηρῇ γῆ, ἕξ Αἰγύπτου
 φεύγοντα μετὰ χιλιάδων χιλ' , καθὼς καὶ ὁ αὐτὸς Μωσῆς συνε-
 γράψατο ἐν τῇ σοφωτάτῃ αὐτοῦ χρονογραφίᾳ.

6. μετὰ χιλιάδων χιλ'] „Numerus non convenit cum scriptura,
 Num. 1. v. 46. numerantur 10000000000000000000. id est 603650.“ Ch.

raonem, Regem Aegyptiorum, cum omnibus suis, exercituque toto peni-
 tus obruerunt. Populum vero Judaeorum, cum Mose et Aarone, ex Ae-
 gypto fugientem, per maris fluctus, ceu per terram aridam, transire in-
 columem fecit Dominus. Erant autem numero sexcenties tricies milleni;
 sicut Moses ipse, in sapientissima sua Chronographia, conscripsit.

Λ Ο Γ Ο Σ Τ Ε Τ Α Ρ Τ Ο Σ
ΧΡΟΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΑΡΓΕΙΩΝ ΧΩΡΑΣ.

- O
82
D
T
ων
δὲ
Ἄργείων
μετὰ
τὸν
Ἴναχον
ἔβασιλευσεν
ὁ
Φορωνεύς
καὶ
ἄλλοι
πολλοὶ
ἕως
τῆς
βασιλείας
Λυγκέως
τοῦ
ἀγαγομένου
τῆν
Ἑπερμνήστραν
γυναῖκα
τῶν
Δαναοῦ
θυγατέρων.
ὅστις
Λυγκεύς
πολεμήσας
τῷ
Δαναῷ
βασίλει
τοῦτον
ἐφόνησε
καὶ
ἔλαβε
τὴν
βασιλείαν
καὶ
τὴν
θυγατέρα
αὐτοῦ,
καθὼς
Ἀρχίλοχος
ὁ
σοφώ-
5
τατος
συνεγράψατο.
καὶ
μετὰ
τὴν
βασιλείαν
Λυγκέως
ἔβασι-
λευσε
Τριόπας
ἐν
τῇ
Ἄργείων
χώρᾳ
ἔτη
ε΄.
καὶ
τῷ
αὐτῷ
πέμπτῳ
ἔτει
τῆς
βασιλείας
αὐτοῦ
κατελύθη
ἡ
βασιλεία
τῶν
Ἄργείων,
καὶ
V
28
κατέσχον
τὴν
βασιλείαν
αὐτῶν
οἱ
Σικυνῶνιοι.
κατέσχευ
οὖν
ἡ
βασιλεία,
ἣτοι
τοπαρχία,
τῶν
Ἄργείων
ἔτη
φμθ΄,
καθὼς
καὶ
Διό-
10
δωρος
ὁ
σοφώτατος
συνεγράψατο.
τῶν
δὲ
Σικυνῶνίων
τῶν
νυνὶ
λεγομένων
Ἑλλαδικῶν
ἔβασιλευσε
πρῶτος
ὁ
Αἰγιαλεὺς
ἔτη
νβ΄,
2.
Ἀγγέως
Οξ.
Sic
et
3.
6.
3.
Ἑπερμνήστραν
Ch.,
ὑπερ
μνή-
στραν
Οξ.
7.
Τριόπκας
Οξ.
9.
Σικυνῶνιοι
Οξ.,
correxit
Ch.

LIBER QUARTUS

DE ARGIVORUM REGNI TEMPORIBUS.

Argivorum regnum, post Inachum, Phoroneus obtinuit; et post eum plures alii, ad Lynceum usque, qui Hypermnestram, Danaï filiam, in uxorem duxit. Lynceus enim Danao bellum inferens, ipsum et vita et regno filiaque spoliavit: sicuti scriptis tradidit sapientissimus Archilochus. Lynceo successit Trioppas; qui cum quinque tantum annos Argivorum regnum tenuisset, solutum tandem est, atque ad Sicyonios delatum; postquam DLXIX durasset annos; uti sapientissimus Diodorus scriptum reliquit. Sicyoniis autem, qui nunc Helladici vocantur, Aegialeus primus

καὶ λοιπὸν ἄλλοι βασιλεῖς κς' ἕως Ζευξίππου τοῦ βασιλεύσαντος αὐτῶν ἔτη λβ'. καὶ λοιπὸν οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐδιοίκουν τὴν χώραν, καὶ κατέσχευεν ἡ βασιλεία αὐτῶν ἔτη ρηπέ', καθὼς Ἀφρικανὸς ἡ σοφώτατος συνεγράψατο.

5 Ἡ δὲ δύσις, ἧ ἔστι τὰ ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν, ἦν τότε ἀβασίλευτος, διοικουμένη δὲ ἀπὸ τῶν υἱῶν Πίκου τοῦ καὶ Διδὸς καὶ τοῦ γένους αὐτῶν. ἐν οἷς χρόνοις ἐτελεύτησε Μωσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ ἐδιοίκει τὸν Ἰσραὴλ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυή, ὡς προείρηται. ὅστις πολεμῶν παρέλαβε τὴν Ἰεριχώ καὶ τὴν ἀνω-^B
10 τέρω εἰρημένην πόλιν Ἱερουσαλήμ, ἦντινα μετεκάλεσεν ὁ αὐτὸς Ἰησοῦς, υἱὸς Ναυή, Ἰεβοῦν. αὐτὸς δὲ παραλαβὼν τὴν χώραν ὤκησε τὴν λεγομένην πόλιν Συχέμ, μετακάλεσας αὐτὴν Νεάπο-^{O 84}
15 λιν. καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν Ἰησοῦ, υἱοῦ Ναυή, τοῦ ποιήσαντος περῆσαι τὸν λαὸν τῶν Ἰουδαίων τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν κατὰ κέ-
20 λυσιν Θεοῦ καὶ ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν τῆς Παλαιστίνης χώραν καὶ σύλ-
πιγγι μυστικῇ λῦσαι τὰ τείχη Ἰεριχώ, μετὰ δὲ τοῦτον ἤγειτο τοῦ Ἰσραὴλ Φινεὶς· μετὰ δὲ Φινεὶς ἐδιώκουν τὸν Ἰσραὴλ ἰγ' κριταί, ἐπιλεγέντες ἐκ τοῦ λαοῦ.

Ἐν δὲ τοῖς τούτων χρόνοις ἦν παρ' Ἑλλησιν ὁ Προμηθεὺς
20 καὶ ὁ Ἐπιμηθεὺς καὶ ὁ Ἄτλας καὶ ὁ πανόπτης Ἄργος, ὃν ἕκα-^C
τοντόφθαλμον ἐκάλουν διὰ τὸ περιβλεπτον εἶναι τὸν ἄνδρα καὶ

1. κς'] κς' Schurzfleischius Not. Bibl. Vin. p. 198. Sed haec scriptoris imputanda sunt stupori, cuius paria exempla notabimus p. 37. A. 68. A. 2. λβ'] λς' Eusebius utroque libro, Cedrenus p. 81. D, Syn-cellus p. 151. D. 7. οἷς Ch., οἷσι Ox. 8. 11. 13. Ναυή Ox. 15. καὶ ἐλθεῖν Ch., κατὰ ἐλθεῖν Ox.

imperavit, annos LII. Post hunc alii Reges fuerunt xxvi, usque ad Zeuxippum; qui imperium tenuit annos xxxii. Deinde vero Respublica eorum a sacerdotibus administrata est. Duravit hoc Regnum annos DCCCXXXV, uti sapientissimus Africanus literis prodidit.

Partes autem Occidentales Italiaeque tunc temporis regem nullum habuerant; sed a Jovis Pici filii, posterisque eorum administrabantur; quo tempore Moses et Aaron, in deserto fati cesserunt, populoque Israelitico praefuit Jesus, Nave F. ut supra dictum est. Hic Jerichuntem bello cepit, urbemque Jerusalem ante dictam; quam et Jebum vocavit: totaque circum regione in potestatem suam redacta, urbem Sychem ipse incoluit, Neapolim jam nominans. Post mortem Jesu, Nave F. qui, Deo jubente, populum Israeliticum, per Jordanem fluvium, in Palaestinam transire, tubaque mystica Jerichuntis moenia corrui fecit; Israelitis praefuit Phineas: quem Judices tandem, numero XIII, e populo electi, subsequuntur sunt.

Temporibus hisce inter Graecos innotuerunt Prometheus, Epimetheus, Atlas, Argusque perspicacissimus; (quem, ab oculorum ingenii-

- γοργόν, καὶ Δευκαλίων, ὁ υἱὸς Ἑλληνος τοῦ Πίκου. ὁ δὲ Ἄργος αὐτὸς εὔρε τὴν τεχνικὴν ἐπὶ τὰ δυτικὰ μέρη· ὁ δὲ Ἄτλας ἤρμηνευσεν τὴν ἀστρονομίαν· διὰ τοῦτο λέγουσιν ὅτι τὸν οὐρανὸν βυστάζει, διότι τὰ οὐρανοῦ ἔχει ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· ὁ δὲ Προμηθεὺς τὴν γραμματικὴν ἐξεῦρε φιλοσοφίαν· περὶ οὗ λέγουσιν 5
- O 85 ὅτι ἀνθρώπους ἐπλαττε, καθ' ὃ ἰδιώτας ὄντας ἐποίησεν ἐπιγινώσκειν διὰ φιλοσοφίας καὶ τῶ πρώην χρόνῳ εἰδέναι τὰ συμβάντα· ὁ δὲ Ἐπιμηθεὺς τὴν μουσικὴν ἐξεῦρεν· ὁ δὲ Δευκαλίων τὰ τοῦ κατακλυσμοῦ τοῦ μερικοῦ ἐξέθετο, καθὼς Εὐσέβιος ὁ Πυμφίλου ὁ σοφώτατος συνεγράφατο. 10
- D Μετὰ δὲ τὸ ἀποθανεῖν τοὺς κριτὰς τῶν Ἰουδαίων ἤγειτο τοῦ λαοῦ Βαράχ ὁ τοῦ Ἀβινοέμ. ἦν δὲ τις γυνὴ προφήτις ὀνόματι Δεββῶρα, ἣτις ἔλεγε τοῖς Ἰουδαίοις πάντα τὰ μέλλοντα.
- Ἐν δὲ τοῖς καιροῖς ἐκείνοις ἦν καὶ παρ' Ἑλλήσι μάντις Σίβυλλα· καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς χρόνοις Αἰγυπτίων ἐβασίλευσε Φαραὼ 15 ὁ καὶ Ναραχώ· τῶν δὲ Ἀθηναίων ἐβασίλευσε Κέκροψ τις, ὅστις ἐξ Αἰγύπτου κατήγετο· ἦν δὲ παμμεγέθης, διὸ καὶ διφυῆ αὐτὸν ἐκάλουν. οὗτος δὲ πρῶτος βασιλεὺς ἐγένετο Ἀθηναίων μετὰ τὸν κατακλυσμὸν τῆς Ἀττικῆς· μετὰ δὲ τὸν κατακλυσμὸν τῆς Ἀττικῆς εἰς Ἀθηναίους ἦλθε τὸ βασιλείον. ἡ μόνον δὲ αὐτὸς ἐβασί- 20

1. Ἑλληνος Bentleyius p. 73., Ἑλένος Ox. 2. τεχνικὴν] τεκτονικὴν Ch. Conf. Schurzfleisch. Not. Bibl. Vin. p. 126. 9. Εὐσέβιος] V. ad p. 22. A. 12. Ἀβινοέμ Ch., Ἀμυνοέμ Ox. 14. μάντις Ch., μάργης Ox. et Σιβύλλα. 17. παμμεγέθης Ch., παμμεγέθης Ox.

que acumine, vocarunt Centumoculum:) Deucalion item Heleni F. Pici nepos. Argus autem occidentalibus Technicam primus monstravit: Atlas Astronomicam tractavit scientiam; unde quod in Coelestium contemplatione versatus esset, coelum ab eo gestari, fabulati sunt. Prometheus Grammaticam invenit: hunc homines effinxisse fabulantur, eo quod, rudes cum fuerint, Philosophiae ope ad eventuum futurorum praescientiam eos adduxerit. Epimetheum Musices autorem fuisse perhibent: Deucalion vero Diluvii particularis historiam contexuit: uti Eusebius Pamphili literis tradidit.

Post extinctos Israelitarum iudices, eis praesuit Barachus, Abinoami F. quo tempore etiam inter Judaeos floruit Prophetissa quaedam, nomine Debora; quae ipsis futura omnia praedixit.

Temporibus etiam illis apud Graecos innotuit Sibylla, vaticinatrix; eodem etiam tempore Aegyptiis imperavit Pharaoh, qui et Naracho. Athenis autem, ubi post Atticum diluvium sedes erat Regia, primus Cecrops quidam, ab Aegypto oriundus regnavit: hunc, ob corporis magnitudinem, Duplicem vocarunt. Is, quam primum regnare coepit, legem tulit, uti mulieres, quaecunque virgines imperio suo subditae erant, singulae singulis nubere viris. Nymphas autem, in sanctione sua, virgi-

λευσε Κέκροψ Ἀθηναίων, ἐκέλευσε νομοθετῆσαι τὰς γυναῖκας Ἐ
 τὰς ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ οὔσας ἐν ᾧ εἰσι παρθένοι γαμείσθαι O 86
 ἐνὶ ἀνδρὶ· ἕστινας ἐκάλεσε νύμφας ἐν τῇ νομοθεσίᾳ αὐτοῦ διὰ
 τὸ πηγαῖς λοικῆναι τὰς παρθένους κόρας, αἱ τίκτουσι καὶ ἀπὸ
 5 ἀδῆλων πόρων πηγάζουσι γάλα. πρὸ γὰρ τῆς βασιλείας αὐτοῦ
 πᾶσαι αἱ γυναῖκες τῶν Ἀττικῶν καὶ τῶν Ἀθηναίων καὶ τῆς πλη-
 σιον χώρας θηριώδει μίξει ἐμίγνυντο, ἐκάστῳ συγγινόμεναι τῷ
 ἀρεσκομένῳ αὐταῖς, ἐὰν κάκεινῃ ἠβούλετο· καὶ ἐκαλεῖτο ἡ ἀρ- V 29
 παζομένη γυνὴ οὐδενός, ἀλλὰ τοῖς πᾶσι προσήρχοντο, διδοῦσαι
 10 ἑαυτὰς εἰς πορνείαν. καὶ οὔσας ἠβουλήθη τις κρατῆσαι αὐτὰς
 ἡμέρας, κατ' οἶκον παρέμενον αὐτῷ τρεφόμεναι· καὶ εἰ ἤθελε,
 πάλιν ἀπέλευσεν αὐτὴν τοῖς βουλομένοις. τοῦτο ἀπὸ τῆς Ἀττι-
 κῆς εἶρχθη, τὸ μὴ ἀναγκάζεσθαι αὐτὰς συνεῖναι ἀνδρὶ πρὸς ὃν
 15 βούλονται· οὐδεὶς οὖν ἦδει τίς ἦν υἱὸς ἢ θυγάτηρ, καὶ ἐδίδου τὸ
 ἔτεκε, καὶ ἔχαιρον δεχόμενοι. ὁ δὲ Κέκροψ ἐκ τῆς Αἰγύπτου
 καταγόμενος ἐξεφώνησε τὸν νόμον τοῦτον, εἰρηκῶς ὅτι ἡ Ἀττικὴ
 χώρα διὰ τοῦτο ἀπώλετο. καὶ λοιπὸν ἐσωφρόνησαν πᾶσαι, καὶ
 ἀνδράσιον ἐξέγγνον ἑαυτὰς αἱ ἄγαμοι παρθένοι, ἡ δὲ πορνευθεῖ-
 20 σα ἐγαμείτο ἐνὶ ᾧ ἠβούλετο ἀνδρὶ· καὶ ἐθαύμασαν οἱ Ἀθηναῖοι B
 τὸν τοῦ βασιλέως νόμον· ὡς δὲ καὶ τινες ἐξέθρονον ὅτι διὰ τοῦτο O 87
 αὐτὸν οἱ Ἀθηναῖοι εἶπαν διφυῆ, ὅτι ἐξενγένισε τὰ τέκνα τοῦ εἰ-
 δέναι τοὺς ἑαυτῶν γονεῖς. ἐβασίλευσε δὲ ὁ Κέκροψ τῶν Ἀθη-

7. θηριώδει Ch., θηριώδη Ox.

nes hasce vocavit; eo quod, Fontium instar, per meatus corporis occul-
 tos, a partu lac emittunt. Ante hunc enim regem, mulieres Atticae
 conterminaeque omnes belluino more miscbantur, pro libita suo, cum
 quibuscunque cupientibus. Subinde vero vitatae mulieres, nullo proprio
 viro destinatae, ad omnes aequae ventitantes, cuilibet prostituerunt sese.
 Cuique etiam licitum erat, ut amasiam quotquot sibi visum esset diebus,
 domi secum retineret: pro arbitrio deinde suo, quibuscunque volentibus
 eam dimitteret. Caeterum Atticis deinceps prohibitus fuit mos iste, mu-
 lieres, cum quopiam volente, consuescere cogendi. Exinde enim factum
 est, ut nemo ibi hominum sciret, quis suus filius, aut quae filia fuerit.
 Natum enim infantem, sive masculum, sive foeminam, mater, pro libitu,
 cuiusque deferebat ex amasiis suis: donumque is laetabundus accipit.
 Cecrops vero iste Aegyptius, legem supradictam sancivit; innuens ob hoc
 ipsum Atticam aquis olim obrutam fuisse. Exinde itaque castitatem co-
 luerunt mulieres omnes; virginibus viris propriis se iungentibus: quae ve-
 ro ante vitatae fuerant, virum, quem vellent, sibi elegerunt. Hoc re-
 gis Edictum demirati sunt Athenienses; qui, ut nonnulli tradiderunt, ob
 hoc etiam illum Διφυῆ, sive Duplicem vocarunt; eo quod prolem eis
 nobiliorum reddidisset, efficiendo, ut quilibet parentum suum utrumque
 dignosceret. Cecrops autem Athenis regnavit annos L. hunc excepit Cra-

ναίων ἔτη ν', καὶ μετ' αὐτὸν ἐβασίλευσε Κραναὸς ἔτη θ'. ἐν
ἐκείνοις δὲ τοῖς χρόνοις Σαπφῶ πρώτη μουσικὴ ἐγνωρίζετο. καὶ
μετὰ Κραναὸν ἐβασίλευσε Φορωνεὸς καὶ ἄλλοι ἕως Κοδρῶνος,
βασιλεύσαντος αὐτῶν ἔτη κα'. κατέσχεν οὖν ἡ βασιλεία αὐτῶν
ἔτη υἡβ'. 5

Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις τῶν ἀρχόντων ἐνομοθέτει Ἀθηναῖος
C πρώτος ὀνόματι Δράκων, καὶ μετ' αὐτὸν Σόλων, καὶ ἔλυσε τοὺς
νόμους Δράκοντος Σόλων. καὶ πάλιν ἐνομοθέτησε Θαλῆς ὁ Μι-
O 88 λήσιος. καὶ πάλιν ἐβασίλευσεν αὐτῶν πρῶτος Αἰσχύλος ἔτος κα',
καὶ μετὰ Αἰσχύλον ἐβασίλευσεν αὐτῶν Ἀκμαίων ἔτη δύο· περὶ οὗ 10
Ἐδριπίδης ὁ σοφώτατος δρᾶμα ἐξέθετο. καὶ μετὰ Ἀκμαίοντα
ἐβασίλευσαν αὐτῶν ἄλλοι ἡ' ἕως Ἀρεξίλωνος, ὃς ἐβασίλευσεν αὐ-
τῶν ἔτη ιβ'. καὶ κατελύθη ἡ βασιλεία τῶν Ἀθηναίων, κρατή-
σασα ἔτη ςζ', καθὼς Ἀφρικανὸς ὁ σοφώτατος χρονογράφος
ἐξέθετο. 15

Μετὰ δὲ βραχὺ ἠγήσατο τοῦ Ἰσραὴλ Γεδεών. ἐν αὐτῷ δὲ
τῷ χρόνῳ ἦν Ὀρφεὺς ὁ Θρακίξ, ὁ λυρικός Ὀδρυσσεύς, ὁ σοφώ-
D ταιος καὶ περιβόητος ποιητής· ὅστις ἐξέθετο Θεογονίαν καὶ κό-
σμου κτίσιν καὶ ἀνθρώπων πλαστοουργίαν, εἰρηκῶς ἐν τῇ ἀρχῇ
τοῦ συντάγματος αὐτοῦ ὅτι ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐνθυμήσεως οὐκ 20
ἐξέθετό τί ποτε περὶ Θεοῦ ἢ τῆς κοσμικῆς κτίσεως, ἀλλ' εἶπεν ὅτι

2. πρώτη μουσικῇ] πρώτη Μουσῶν Cedrenus p. 82. C, alter altero
magis pervertens epigramma Platonis, quo decimam Musam dixerat
Sapphorem. Quod vidit Schurzfleischius Not. Bibl. Vin. p. 249.
8. Ἐάλλης Ox. 9. κα'] ἐν καὶ μῆνας ιζ' (ζ') Cedrenus p. 82. D.
10. Vid. Bentleyius p. 17. 17. Ὀδρυσσεύς Ox., Ὀδρυσσεύς Ch.
Simile Μολοσσαῖος p. 25. B. Repetendus etiam articulus.

naus, et imperavit is annos ix. Hiscæ autem temporibus Sappho, Poe-
tria prima, innotuit. Post Cranaum regnavit Phoroneus aliique, usque
ad Codrum; qui regnum tenuit per annos xxi. Duravit itaque regnum
eorum annos ccccxcii.

Archontum autem temporibus, Draco Atheniensibus leges primus de-
dit: quas Solon, successor ejus, abrogavit. Alias deinde condidit Tha-
les Milesius. Athenarum rursus regnum deinceps invasit primus Aeschylus,
per annum unum: post Aeschylum, regnavit Acmaeon per biennium:
de quo sapientissimus Euripides tragoediam condidit. Post Acmaeonem
regnarunt octodecim alii; usque ad Arexionem, qui regnavit annos xii,
et dissolutum est Regnum Atheniensium, cum durasset annos dcccxcvii,
juxta traditionem Africani sapientissimi Chronographi.

Paulo post tempore Israeli dux fuit Gedeon: huic contemporaneus
erat sapientissimus Orpheus Lyricus Odryssiæ ex Thracia, celebratissi-
mus Poëta. Hic Deorum Origines, mundi etiam hominumque creationem
exposuit: praefatus in principio Operis sui, se nihil, ex proprio instin-
ctu, de Deo, aut Mundi opificio, protulisse: verum se precibus suis ob-

αἰτησαμένον διὰ ἰδίας αὐτοῦ ἐσχῆς μαθεῖν παρὰ τοῦ Φοίβου Τι-
τᾶνος ἡλίου τὴν Θεογονίαν καὶ τὴν τοῦ κόσμου κτίσιν καὶ τίς
ἐποίησεν αὐτήν. ἐμφέρεται γὰρ ἐν τῇ αὐτοῦ ἐκθέσει διὰ ποιητι-
κῶν στίχων οὕτως.

5 Ὡ ἄναξ, Ἀητοῦς νιέ, ἑκατηβόλε, Φοῖβε κραταίε,
ὦ δέσποτα, ἡμέρας νιέ, ὃ τὰ πάντα πόρρωθεν ταῖς ἀκτίσι σου
τοξεύων, ἀμίαντε καὶ δυνατέ,

πανδερκές, θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσων,
ὃ τὰ πάντα ἐπιβλέπων, θνητῶν καὶ ἀθανάτων βασιλεύων,

10 Ἦλιε χρυσέαισιν ἀειρόμενε πτερόγεσσιν,

Ἦλιε τιμιαίς εἰς τὸν ἄερα ὑψούμενε πτέρυξι,
δωδεκάτην δὴ τήνδε παρὰ σείο ἔκλυον ὁμφήν,

δωδεκάτην δὴ ταύτην παρὰ σου ἤκουσα θεῖαν φωνήν,
σειο φαιμένου, σέ δ' αὐτόν, ἐκηβόλε, μάρτυρα θεῖην.

15 σοῦ εἰρηκότος μοι, σέ δ' αὐτόν τὸν ἀπὸ μακρόθεν λάμπον-
τα τίθημι. καὶ ἄλλους δὲ πολλοὺς περὶ τούτου εἶπε στίχους ὃ
αὐτὸς Ὅρφεύς· ἔφρασε δὲ ὡς ἐκ τῶν προειρημένων στίχων ποιη-
τικῶν ἐξέθετο· καὶ οὐκ ἐνεδέχετο ἐντάξει τὸ πλήθος τῶν στίχων

1. αἰτησαμένου Cedrenus p. 57. B, ἡησαμένη οὐ Ox. 2. ἡλίου
Cedrenus, ἡέλιον Ox. 5. Ὡ] Ὁ Ox. 10. χρυσέαισιν] χρυ-
σίοισιν Ox. Fallitar Bentleius p. 5. ibid. ἀειρόμενε Cedrenus,
ἀέρομενε Ox. 11. τιμιαίς Cedrenus, τιμίοις Ox. 12. δὴ Cedre-
nus, δὲ Ox. hic et 13. 14. θεῖην Cedrenus, θεῖη Ox. 16. τί-
θημι] Adde μάρτυρα.

tinuisse a Phoebō Apolline, uti haec sibi aperiret; nempe *Theogoniam*,
sive *Deorum Natales*, Universi etiam officium: in quo ejus opere ex-
tant etiam haec carmina sequentia.

Rex Phoebē, arcipotens Latonae maxima proles.

id est:

O Domine, proles Dei, qui omnia e longinquo radiis tuis perstrin-
gis, Immaculate et Praepotens.

Omnia qui lustras, hominesque Deosque gubernas.

id est:

O tu, cui omnia visibilia sunt; et cui Mortales et Immortales ob-
temperant.

O sol, auratis qui dividis aera pennis.

id est:

O Sol, qui pennis honorandis in sublime aeris eveheris.

Jam duodenum a Te scrit hoc praecordia verbum.

id est:

Duodecies jam a Te exaudivi divinam vocem.

Dictique, Arcitenens, ipsum Te nuncupo testem.

id est:

Tuorum verberum te quidem eminus irradiantem in testimonium po-
no. Plures etiam alios, hac de re, versus composuit Orpheus: loquitur
autem eodem modo ac in recitatis versibus: versus autem ejus reliquos,
propter eorum multitudinem, in opus hoc nostrum congerere, non licuit:

- ἐν τῇ συγγραφῇ ταύτῃ. ἔστι δὲ ἄπερ ἐξέθετο Ὀρφεὺς ταῦτα. ὅτι ἐξ ἀρχῆς ἀνεδείχθη τῷ χρόνῳ ὁ αἰθέρ ἀπὸ τοῦ θεοῦ δημιουργηθεὶς, καὶ ἐντεῦθεν κακέϊθεν τοῦ αἰθέρος ἦν χάος, καὶ νῦν ζοφερὰ πάντα κατεῖχε καὶ ἐκάλυπτε τὰ ὑπὸ τὸν αἰθέρα, σημαίνων
- B** τὴν νύκτα πρωτεύειν, εἰρηκῶς ἐν τῇ αὐτοῦ ἐκθέσει ἀκατάληπτόν 5
τινα καὶ πάντων ὑπέρτατον εἶναι, καὶ προγενέστερον δὲ καὶ δημιουργὸν ἁπάντων καὶ τοῦ αἰθέρος αὐτοῦ καὶ τῆς νυκτὸς καὶ
- O 90** πάσης τῆς ὑπὸ τὸν αἰθέρα οὔσης καὶ καλυπτομένης κτίσεως· τὴν δὲ γῆν εἶπεν ὑπὸ τοῦ σκότους ἄορατον οὔσαν· ἔφρασε δὲ ὅτι τὸ φῶς ῥῆξαν τὸν αἰθέρα ἐφώτισε τὴν γῆν καὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, 10
εἰπὼν ἐκεῖνο εἶναι τὸ φῶς τὸ ῥῆξαν τὸν αἰθέρα τὸ προειρημένον, τὸ ὑπέρτατον πάντων, οὗ ὄνομα ὁ αὐτὸς Ὀρφεὺς ἀκούσας ἐκ τῆς
- O 91** μαντείας ἐξείπε, Μῆτιν, Φάνητα, Ἐρικεπαῖον· ὅπερ ἐρμηνεύεται τῇ κοινῇ γλώσσει βουλῇ, φῶς, ζωοδοτῆρ· εἰπὼν ἐν τῇ αὐτοῦ
- C** ἐκθέσει τὰς αὐτὰς τρεῖς θείας τῶν ὀνομάτων δυνάμεις μίαν εἶναι 15
δύναμιν καὶ κράτος τοῦ μόνου θεοῦ, ὃν οὐδεὶς ὄρα, ἥστινος δυνάμειος οὐδεὶς δύναται γινῶναι ἰδεῖν ἢ φύσιν· ἐξ αὐτῆς δὲ τῆς δυνάμειος τὰ πάντα γεγενῆσθαι, καὶ ἀρχὰς ἄσωμάτων καὶ ἥλιον καὶ σελήνην, ἔξουσίαι καὶ ἄστρα πάντα καὶ γῆν καὶ θάλασσαν, τὰ δρώμενα ἐν αὐτοῖς πάντα καὶ τὰ ἄορατα. τὸ δὲ τῶν ἀνθρώ- 20

2. τῷ χρόνῳ] τῷ κόσμῳ Cedrenus, omisit Suidas v. Ὀρφεύς.
4. πάντα Cedrenus, Suidas, πάντας Ox. 5. πρωτεύειν] πρωτεύειν Ch., προτερσεύειν Cedrenus et Suidas. 11. τὸν π. Ox., τὸ π. Cedrenus. 13. Μῆτιν, Φάνητα, Ἐρικεπαῖον Bentleius p. 2. μή τινα φᾶναι τὰ ἔρικεπαῖ Ox. 17. εἰδεῖν Ox., ἰδεῖν Cedrenus. 20. τὸ δὲ τὸν ἀνθρώπον εἶπεν] „Cedrenus habet, τὸ δὲ τῶν ἀνθρώπων γένος εἶπεν etc.“ Ch. Quod restitui. V. ad p. 15. D.

sensus vero eorum istiusmodi est. Dicit Orpheus; a principio Deum Aethera condidisse; Aetherem autem Chaos undique cinxisse; obscuram etiam caliginem omnia, quae sub Aethere erant, cooperuisse: hinc inuens, Noctem esse priorem. Insuper addit in Expositione illa, Quendam esse praeterea Incomprehensibilem omnibusque superiorem ac priorem; omniumque conditorem, tam Aetheris ipsius, quam Noctis, totiusque fabricae illius, quae sub Aethere sepulta jacebat. Terram autem dicit, sub tenebris invisibilem jacuisse: Lucem vero, Aethere perrupto, terram omnemque illam fabricam illuminasse. Lucem autem eam Aethera per-rumpentem, illum esse, quem superius diximus omnibus superiorem esse: cujus nomen Orpheus, ex Oraculo edoctus, edixit, *Neminem effari*: Eri-cepeo: quod vulgari idiomate signat nobis, consilium, Lumen, Vitae-datorem. Dicit autem in eadem Expositione, tres illas divinas horum no-minum Potentias unam esse vim et virtutem Dei unius Invisibilis; cujus Potentiae nemo unquam assequi potuit aut Ideam aut naturam: ex illa autem omnia profluxisse, Principia nempe incorporea, Solem, Lunam, Potestates, et Astra omnia, terram item, et mare, quae in illis visibilia sunt ac invisibilia omnia. De Homine autem eodem modo, ac Moses

πων γένος εἶπεν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ πλασθέντα ἐκ γῆς καὶ ψυχὴν ὑπ' αὐτοῦ λαβόντα λογικὴν, καθὼς Μωσῆς ὁ πάνσοφος ἐξέθετο ταῦτα. ὁ δὲ αὐτὸς Ὀρφεὺς ἐν τῇ αὐτοῦ βίβλῳ συντάξεν ὅτι διὰ τῶν αὐτῶν τριῶν ὀνομάτων, μιᾶς δὲ Θεότητος, τὰ πάντα ἐγένετο, καὶ αὐτὸς ἔστι τὰ πάντα.

Περὶ δὲ τοῦ τάλαιπώρου γένους τῶν ἀνθρώπων ὁ αὐτὸς Ὀρφεὺς ἐξέθετο ποιητικῶς στίχους πολλοὺς, ὧν μέρος εἰσὶν οὗτοι.

Θῆρές τε οἰωνοὶ τε βροτῶν τ' ἀλιτήρια φῦλα,
ἐρμηναία. Θηρία, ὄρνεία τε, τῶν ἀνθρώπων τὰ καταναλισκόμενα ζῆνη,

ἄχθεα γῆς, εἶδωλα τετυγμένα, μὴ διὰ μηδὲν
ἐρμηναία. τὸ βάρος τῆς γῆς, εἶδος κατεσκευασμένον, μηδὲ διὰ τί ἐγεννήθησαν μηδὲ διὰ τί ἀποθνήσκουσι

εἰδότες, οὔτε κακοῖο προσερχομένοιο νοῆσαι
15 γινώσκοντες. ἐρμηναία. οὔτε κακοῦ ἐρχομένου κατ' αὐτῶν αἰσθανόμενοι,

φράδμονες, οὔτε ποῖον μάλ' ἀποστρέψαι κακότητος
ἀσφαλίσασθαι, οὔτε ἀπὸ μακρόθεν πολὺ ἀποστρέψαι ἐκ τοῦ κακοῦ,

20 οὔτε ἀγαθοῦ παριόντος ἐπιστρέψαι καὶ εἶρξαι

2. λαβόντα Ch., λαβῶντα Ox. 8. τ' ἀλιτήρια Bentleius p. 5., τ' ἀλιτώσια Cedrenus, ταλεῖτα οἰα Ox. 11. μὴ διὰ] μηδαμὰ Bentleius p. 5. 12. κατασκευασμένον Ox. 17. οὔτε ποῖον] οὔτ' ἀποθεν Bentleius p. 6. *ibid.* μάλ' ἀποστρέψαι Cedrenus, μάλλα προτρέψαι Ox.

ipse sapientissimus, pronuntiavit; dicens, hunc, ipsius Dei opera, ex terra efformatum, animam ab eo accepisse, Ratione praeditam. Idem Orpheus in eodem libro scripsit, a tribus istis Noniis, una vero natura Divina, omnia facta fuisse; Deumque ipsum esse omnia.

Miseris autem generis Humani descripsit idem Orpheus variis quamplurimis; ex quibus hi sunt.

Bruta volatilia atque hominum nequissima turba.

Interpretatio. Bruta et volatilia vocat mortua.

Idola efficta et telluris inutile pondus.

Interpret. Terrae onus, simulachra quaedam efficta, quae nascendi ac moriendi leges ac rationem prorsus ignorant.

Quique mala haud norunt sibi praesentire futura.

Interpret. Quibus malorum impendentium nullus est sensus.

Nec, longe amotas quae sunt, effugere noras;

id est:

Neque sciunt avertere infortunia, procul adhuc existentia.

Praesentiae Boni studiis attendere gnari.

id est:

εἴτε ἀγαθοῦ ἐρχομένου ὑποστρέψαι ἐκ τοῦ κακοῦ καὶ κρατῆσαι καλὸν.

Ἰδριες, ἀλλὰ μάτην ἀδαήμενες, ἀπρονόητοι.

V 31 ἔμπειροι. ἐρημνεία. ἀλλ' ὡς ἔτυχεν [ἕμα] ἀμαθιστάτως φέρονται, μηδὲν προενοούμενοι. καὶ ἄλλους δὲ πολλοὺς στίχους 5 ἐξέθετο ὁ αὐτὸς σοφώτατος Ὁρφεύς. ταῦτα δὲ πάντα ἐξέθετο ὁ σοφώτατος Τιμόθεος χρονογράφος, λέγων τὸν αὐτὸν Ὁρφέα πρὸ τοσοῦτων χρόνων εἰπόντα τριάδα ὁμοούσιον δημιουργῆσαι τὰ πάντα.

O 93 Μετὰ δὲ Γεδεὼν ἤγειτο τοῦ Ἰσραὴλ Θῶλας. ἐν δὲ τοῖς και- 10 ροῖς τοῦ Θῶλα ἦν ἐν τῇ Φρυγίᾳ χώρα Μαρσύας ὁ φιλόσοφος, ὅστις ἐφεῦρε διὰ μουσικῆς ἀγλούς ἀπὸ καλάμων. καὶ ἀπενοεῖτο ἀποθεῶν ἑαυτὸν καὶ λέγων, Εὔρον τροφήν ἀνθρώποις διὰ τοῦ μέλους τῶν μουσικῶν καλάμων. ὥκει δὲ ὁ αὐτὸς Μαρσύας εἰς B τοὺς ἰδίους ἀγρούς τὸν ἕπαντα χρόνον· ὅστις Μαρσύας θεοχο- 15 λωτηθεὶς ἐξέστη τοῦ ἰδίου νοός, καὶ παραφρονήσας ἐβόησεν ἑαυτὸν εἰς τὸν ποταμὸν καὶ ἀπώλετο· ὄντινα ποταμὸν οἱ τῆς αὐτῆς χώρας Μαρσύαν καλοῦσιν ἕως τῆς νῦν. περὶ οὗ ἰστοροῦσιν οἱ ποιηταὶ ὅτι πρὸς ἔριν τοῦ Ἀπόλλωνος ἤλθε· τοῦτο λέγουσι, φησίν, ὅτι οὗτος βλασφημησας ἐξέστη τοῦ ἰδίου νοός καὶ ἔφρονεῦ- 20 θη, καθὰ καὶ ὁ σοφώτατος Νίνος συνεγράψατο. καὶ ὁ σοφώ-

3. ἀδαήμενες Cedrenus, ἀδήμονες Ox. 4. ἕμα delendum. 8. δημιουργῆσαι Ch. cum Cedreno, δημιουργῆσαν Ox. 11. Μαρσύας semper Ox. 13. ἀποθεῶν Ch., ἀπό θεῶν Ox. Conf. Suidas v. Μαρσύας. 15. θεοχολωτηθεὶς Ox. 21. Νίνος Ox.

Neque uti bona obveniunt, quae mala sunt declinare; et, quod pulchrum est amplecti.

Irrita sed cunctos agitant conamina.

Interpret. Sed temerario impetu, susque deque feruntur, nihil omnino praesentientes.

Plurimos item alios versus edidit sapientissimus iste Orpheus. Haec autem omnia habemus e Timotheo, sapientissimo Chronographo; qui observavit, Orpheum, tot retro seculis pronunciasse, Trinitatem Consubstantialiam omnia formasse.

Post Gedeonem Israeli praefuit Tholas: cujus temporibus floruit in Phrygia Marsyas Philosophus. Hic Musicae gnarus, fistularum fabricam ex calamis excogitavit. Inde elatior factus, Dei nomen sibi arrogavit: *Alimenta*, inquit, *hominibus harmonica Fistularum modulatione inveni*. Hic vitam suam totam in praediolis suis transegit: Caeterum Deo tandem infensus cum esset, mente captus est; insaniaque percitus in fluvium se projecit, ibique periit. Fluvium autem hunc incolae Marsyam ad hunc usque diem vocitant. Marsyam hunc cum Apolline certasse fabulantur Poetae; eo quod, ob blasphemiam in Deum, vesania percitus interierit:

τατος δὲ Λουκιανὸς ἐμνημόνευσε τῆς ἱστορίας ταύτης, ὅστις εἶ-
πεν αὐτὸν ἀπὸ Κολχίδος εἶναι.

Ἐν δὲ τοῖς καιροῖς τοῦ Θῶλα ἦν Ἡρακλῆς ὁ ἥρωα καὶ οἱ Ἄρ-
γοναῦται οἱ περὶ Ἴάσονα τὸν Θεσσαλὸν καὶ Κάστορα καὶ Πο-
5 λυδεύκην καὶ Ὑλαν καὶ Τελαμῶνα καὶ τοὺς λοιπούς. οἵτινες
ἀνιόντες τὸν Ἑλλησπόντον ἐπολεμήθησαν ἐξαιφνης ὑπὸ Κυζίκου, C
O 94
βασιλέως τῆς Ἑλλησπόντου. καὶ συγκρούσαντες ναυμαχίᾳ ἐφό-
νευσαν τὸν Κύζικον βασιλέα· καὶ εἰσελθόντες νυκτὸς παρέλαβον
τὴν Κύζικον, μητρόπολιν τῆς Ἑλλησπόντου ἐπαρχίας. καὶ με-
10 μαθηκότες ἀπὸ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν συγκλητικῶν ὅτι Κύζικός
ἐστιν ὁ σφαγὴς παρ' αὐτῶν, ἐπένθησαν δι' αὐτόν, ὅτι συγγενὴς
αὐτῶν ὑπῆρχε καὶ ἐκ τῆς αὐτῶν χώρας ἔφερε τὸ γένος. καὶ
ἤτουν συγγνώμην τῇ τῶν ἀμφοτέρων ἀγνοίᾳ, καὶ ἀπολογησάμε-
νοι πρὸς τούτους ἔκτισαν ἐν τῇ αὐτῇ Κυζίκῳ πόλει μετὰ τὴν νί-
15 κην ἱερόν. καὶ ἀπελθόντες οἱ Ἄργοναῦται εἰς τὸ μαντεῖον, ἔνθα
λέγεται τὰ Πύθια θερά, καὶ ποιήσαντες θυσίαν ἐπερώτησαν **D**
λέγοντες ταῦτα. Προσφῆτευσον ἡμῖν, προσφῆτα, Τίταν, Φοῖβε
Ἄπολλον, τίνος ἔσται δόμος οὗτος, εἰ τί δὲ ἔσται; καὶ ἐδόθη
αὐτοῖς χρησμός παρὰ τῆς Πυθίας οὗτος. Ὅσα μὲν πρὸς ἀρετὴν
20 καὶ κόσμον ὄρωρε ποιεῖτε. ἐγὼ δὲ ἐφετμέω τρεῖν ἕνα μῦθον
ὑψιμέδοντα θεόν, οὗ λόγος ἀφθιτος ἐν ἀδαεὶ κόρη ἔγκυος ἔσται. O 95
οὗτος ὥσπερ τόξον πυριφόρον μέσον διαδραμῶν ἅπαντα κόσμον,

2. Κολχίδος Cedrenus p. 84. C, χαλχίδος Ox. 4. Ἴάσονα Ox.
16. ἐπερώτησαν Ox. 18. εἰ — ἔσται om. Cedrenus. 20. ἐφετμέω
τρεῖν Cedrenus p. 119. C, ἐπεθνήσω τρεῖς Ox. 21. ἀδαεὶ Ch. cum
Cedreno, ἀδαῆ Ox. *ibid.* ἔγκυος Ch. cum Cedreno, ἔγκυμος Ox.

uti scriptum reliquit sapientissimus Ninus. Historiae etiam hujus meminit
sapientissimus Lucianus; qui, a Chalcide eum fuisse, asserit.

Temporibus autem Tholae, innotuerunt Hercules Heros et Argo-
nautae; nempe Jason Thessalus, Castor et Pollux, Hylas et Telamon,
aliique: qui, Hellesponto trajecto, a Cyzico, Hellesponti rege, bello sta-
titem impetiti sunt. Navali itaque pugna commissa; Cyzicum regem inter-
fecerunt; noctuque egressi, primariam Hellespontiacae dittonis urbem,
Cyzicum, ceperunt. Edocti vero a Civibus urbiaque Primoribus, Cyzi-
cum illam esse, quem interfecerant, summo affecti sunt dolore; eo quod
sibi genere propinquus fuisset, et a regione sua oriundus. Erroris ita-
que mutui postulata venia, culpam deprecati sunt: fanum denique in ur-
be Cyzico condiderunt. Argonautae vero Oraculum, ad Pythias Ther-
mas situm, profecti, sacrisque rite peractis, Apollinem interrogarunt,
dicentes. „Dic nobis vates, Titan, Phoebus, Apollo, cui dicandum est
hoc Fanum; et quale erit.“ Hujusmodi autem a Pythia tulerunt respon-
sum. „Vos quidem, quae ad virtutem et decorem incitant, prosequi-
mini. Ego itaque trinum unum Deum, solum in alto regnantem illum
vobis denuncie. Cujus immortale verbum paritura est virgo intacta: quod,

ζωογρέυσας πατρὶ προσάξει δῶρον. αὐτῆς ἔσται δόμος, Μαρία δὲ τοῦνομα αὐτῆς. καὶ γράψαντες τὸν χρησμὸν οἱ ἥρωες ἐν λίθῳ, ἦτοι μαρμάρῳ, χαλκίοις γράμμασιν, ἔθηκαν εἰς τὸ ὑπερ-
 θυρον τοῦ ναοῦ, καλέσαντες τὸν οἶκον Ῥέας μητρὸς θεῶν. ὅστις
 E οἶκος μετὰ χρόνους πολλοὺς ἐγένετο ἐκκλησία τῆς ἁγίας καὶ θεο-5
 τόκου Μαρίας ὑπὸ Ζήνωνος βασιλέως.

Οἱ δὲ Ἀργοναῦται ἐκ τῆς Ἑλλησπόντου ἐξορμήσαντες κατέ-
 πλευσαν ἐπὶ τὰς Πριγκιπλους νήσους· κἀκεῖθεν ἀνῆλθον τὸν
 Χαλκηδόνος πλοῦν, περᾶσαι βουλόμενοι τὸν ἀνάπλουν τῆς Πον-
 τικῆς θαλάσσης. καὶ ἐπολεμήθησαν πάλιν ὑπὸ τοῦ Ἀμύκου· 10
 καὶ φοβηθέντες τοῦ ἀνδρὸς τὴν δύναμιν κατέφυγον ἐν κόλπῳ τινὶ
 V 82 κατὰ λῶ, δασυτάτῳ πάνυ καὶ ἀγρῳ· καὶ ἐθεάσαντο ἐν ὀπτασίῳ
 δυνάμιν τινα ὡς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ προσπελάσασαν πρὸς αὐτοὺς ἀν-
 δρὸς φοβεροῦ φέροντος τοῖς ὤμοις πτέρυγας ὡς ἀετοῦ, ὅστις
 ἐχρημάτισεν αὐτοῖς τὴν κατὰ τοῦ Ἀμύκου νίκην. οἵτινες θαρρόη- 15
 O 96 σαντες συνέβαλον τῷ Ἀμύκῳ· καὶ νικήσαντες αὐτὸν καὶ εὐχαρι-
 στοῦντες ἔκτισαν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ὅπου τὴν δύναμιν ἐωράκασι
 ἱερὸν, στήσαντες ἐκεῖ ἐκτύπωμα τῆς παρ' αὐτῶν θεαθείσης δυ-
 νάμεως, καλέσαντες τὸν αὐτὸν τόπον ἢ τὸ ἱερὸν αὐτὸ Σωσθένην,
 διότι ἐκεῖ φυγόντες ἐσώθησαν· ὅστις τόπος οὕτως κέκληται ἕως 20
 τῆς νῦν. ὅπερ ἱερὸν μετὰ τὸ βασιλεῦσαι Βυζάντιον ἐθεάσατο

8. μαρμάρῳ Ch., μαρμάρῳ Ox. *ibid.* εἰς τὸ Cedrenus, αὐτὸ
 Ox. 8. Πριγκιπλους Ox. *ibid.* ἀνῆλθον τὸν Χαλκηδόνος
 πλοῦν] „ἐπὶ, aut praepositio hujusmodi alia hic deesse vide-
 tur.“ Ch.

ceu sagitta flammifera, medium penetrabit orbem, totumque captivum obtinens, Patri dono dabit: Virgini huic sacranda est domus; Maria vero nomen ejus.“ Responsum hoc aereis literis marmore exaratum, illi in superiore portae Fani limine posuerunt; Domumque ipsam Rheae matris Deorum vocarunt. Quae quidem Domus, longo post tempore, Zenone imperante, in Ecclesiam S. Virginis Deiparae, Mariae, facta est.

Argonautae vero ex Hellesponto solventes, ad Principes Insules iter direxerunt: hinc vero abeuntes, et Chalcedonensem Pontici maris Trajectum transire volentes, ab Amyco, ipsos armis petente, prohibiti sunt. Cujus quidem formidantes potentiam, in sinum quendam, desertum satis atque incultum, nemoribusque obsitum, subdixerunt sese. Ecce autem spectrum quoddam coelitus delapsum, visu terribile humerisque pennas gerens aquilinas, sibi appropinquare conspicati sunt. Ab hoc autem divinitus admoniti de victoria, quam ab Amyco reportaturi erant, vires resumebant: praeloque cum eo commisso Amycum devictum interfecerunt. Grata deinde solventes, templum condiderunt, loco eodem, quo spectrum ipsis sese exhibuerat; statuum etiam erigentes, quae speciem visae a se potestatis referebat. Fanum autem ipsum, ab salute ibi parata, Sosthenium nominarunt: quo nomine etiam ad hunc usque diem locus iste vocatur. Templum hoc deinde, cum Byzantium imperii sedes fieri

ἀπελθὼν ἀσφαλίσασθαι αὐτὸ Κωνσταντῖνος ὁ μέγας βασιλεὺς· ὃς γενόμενος χριστιανός, καὶ τῷ ἐκτυπώματι τῆς στήλης προσεσηκώς τῷ ἑστῶτι ἐκεῖ, εἶπεν ὅτι ἄγγελου σημεῖον σχήματι μοναχοῦ παρὰ τοῦ δόγματος τῶν χριστιανῶν. καὶ ἐκπλαγείς ἐπὶ τῷ τόπῳ καὶ τῷ κτίσματι, καὶ εὐξάμενος γνῶναι ποίας ἐστὶ δυνάμεως ἄγγελου τὸ ἐκτύπωμα, παρεκοιμήθη τῷ τόπῳ. καὶ ἀκούσας ἐν ὄρῳματι τὸ ὄνομα τῆς δυνάμεως, εὐθέως ἐγεγρῆεις ἐκόσμησε τὸν τόπον, ποιήσας κατὰ ἀνατολὰς εὐχὴν. καὶ ἐπωνόμασε τὸ εὐκτήριον, ἦτοι τὸν τόπον, τοῦ ἁγίου ἀσχαγγέλου Μιχαήλ.

O 97

10 Οἱ δὲ Ἀργοναῦται μετὰ τὴν νίκην τοῦ Ἀμύκου ἐκεῖθεν ἔξορμήσαντες ἐπὶ τὴν Ποντικὴν ἀνέπλευσαν διὰ τὸ χροῦσεον δέρας. C οἵτινες ἔλαβον αὐτὸ καὶ τὴν Μῆδειαν, τὴν τοῦ Ἀέτου θυγατέρα, βασιλέως τῆς Σκυθίας, ἀπὸ Κολχίδος χώρας· ὃθεν ἱστορεῖται τὰ κατὰ Ἰάσονα καὶ Γλαύκην, τοῦ Κρέοντος θυγατέρα, βασιλέως 15 τῆς Θεσσαλίας, τὴν καὶ ἐμπρησθεῖσαν ἐκ συμβάντος τινὸς ἅμα τῷ πατρὶ ἐν τοῖς ὑμεναίοις, καὶ τὰ ἄλλα τῆς ἱστορίας, ὅτινα ὁ σοφώτατος Ἀπολλώνιος ὁ ἱστορικὸς συνεγράψατο.

Μετὰ δὲ Θῶλαν ἤγειτο τοῦ Ἰσραὴλ Αἰγλῶμ ὁ Ζαβουλωνίτης· ἐν ἐκείνοις δὲ τοῖς χρόνοις ἦν παρ' Ἑλλήσι μάντις ἄλλη, 20 Σιβύλλα ἡ Ἐρυθραία. ἐν οἷς χρόνοις ἐβασίλευσε τῆς Φρυγίας ὁ Τρωῶς, ὃς ἐγένετο πατὴρ Ἴλιου καὶ Γανυμήδους. οὗτος ἐκτισε πόλεις δύο, τὴν Τροίαν εἰς ὄνομα ἴδιον καὶ τὸ Ἴλιον εἰς D

1. αὐτῷ Ox. 12. Μῆδειαν Cedrenus, Μῆδιαν Ox. Tum scribe Αἰήτου. 14. καὶ post Γλαύκης deletit Ch. 20. Σιβύλλα Ox. 22. Τροίαν Ox.

coepit, instauravit Constantinus M. Imperator, qui Christianus factus, statuæ figuram ibi positæ, ubi, itinere illac facto, forte observasset; Angeli speciem, in habitu Monachi Christiani statim agnovit. Attonitus vero ad loci structuraeque reverentiam; precibus scire petiit, qualiam esset Angelicæ Virtutis Effigies. Discumbens vero in eo loco, per somnium edoctus est Angeli nomen: experrectus itaque, locum statim adornavit; fusique ad Orientem versus precibus, locum illum in Oratorium fecit, Sancto Michaeli Archangelo sacrum.

Argonautæ vero, post Amycum victum, illinc discedentes, in mare Ponticum advecti sunt, indeque ad Colchidem, aurei velleris causa: quod et inde secum reportarunt, una cum Medea, Aetæ Scytharum regis filia. Hinc orta sunt, quæ de Jasono, et Glauca, Creontis Thessalorum regis filia, traduntur, quæ casu quodam, cum patre suo, inter ipsa Nuptiarum solennia, igne consumpta perit: quæque alia huc faciunt nonnulla, quæ scripta nobis reliquit Apollonius, sapientissimus Historiographus.

Thola mortuo, Israelii præfuit Aeglom Zabulonites. Illis autem temporibus apud Graecos floruit Sibylla alia, Erythraea dicta: quo tempore etiam Phrygiæ imperavit Tros, Ili et Ganymedis pater. Hic vero duas condidit urbes; Troiam, a nomine suo, et Iliam, ab Ilo, filio natæ

ὄνομα Ἰλίον τοῦ μελλοῦνος αὐτοῦ νιοῦ. ὅστις πληρώσας τὰ τε-
 O 98 γη τῶν πόλεων, τοὺς τοπαρχοῦντας, ἦτοι βασιλεύοντας, τῆς Εὐ-
 ρώπης χώρας πάντας προετρέψατο διὰ τοῦ Ταντάλου, βασιλέως
 τῆς Μυκηναίων χώρας. καὶ πρὸς τοῦτο ἐλυπήθη ὁ Τάνταλος,
 καὶ ἔσχεν ἔχθραν μεγάλην πρὸς αὐτόν· ἦν δὲ ταξάμενος ὁ Τρῶος 5
 πρὸ τοῦ ἄρχεσθαι κίλξιν τὰς πόλεις δῶρα πέμπειν καὶ θυσίας
 ποιεῖν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διὸς τοῦ εἰς τὴν Εὐρώπην χώραν. ὅστις
 πληρώσας τὰ τεύχη μετὰ δύο ἔτη ἔπεμψε τὸν ἴδιον αὐτοῦ ἀδελ-
 φὸν τὸν μικρότερον, τὸν λεγόμενον Γανυμήδην, ὃν ἠγάπα, ὡς
 εὐπρεπῆ καὶ μικρότερον, εἰς τὸ ἀπενέγκαι τὰ δῶρα εἰς τὸ ἱερὸν 10
 E τοῦ Διὸς καὶ πληρῶσαι τὴν θυσίαν τοῦ τάγματος, δεδωκὼς αὐτῷ
 ἄνδρας ἑ. καὶ ἀντιπερῶσας τὴν θάλασσαν ἀπήρχετό ἐπὶ τὸ ἱερὸν
 τοῦ Διὸς. μαθὼν δὲ ὁ Τάνταλος, νομίσας ὅτι κατασκοπήσαι
 ἦλθε τὴν Εὐρώπην χώραν, ἔπεμψε πολλοὺς ὄπλισμένους, καὶ
 ἤρπασαν τὸν Γανυμήδην πρὸ τοῦ φθάσαι τὸ ἱερὸν καὶ τοὺς μετ' 15
 αὐτοῦ. ὁ δὲ Γανυμήδης ἐκ τῆς δειλίας ἠθρόωσθησεν· ἐπρωῶτησε
 δὲ αὐτὸν ὁ Τάνταλος λέγων, Ἐν ἀλλοτριοῖς βασιλείοις πῶς ἐτόλ-
 V 33 μησας ἔλθειν κατ'ὄσκοπος; καὶ εἶπεν αὐτῷ ὅτι Οὐσίας χάριν τοῦ
 O 99 Διὸς ἦλθον ἐγὼ καὶ οἱ μετ' ἐμοῦ. καὶ γνοὺς τοῦτο ὁ Τάνταλος,
 ἐκέλευσεν αὐτῷ περιμεῖναι καὶ ἀνεθῆναι διὰ τὴν νόσον. ὁ δὲ αὐ- 20
 τὸς Γανυμήδης τρεῖς ἡμέρας ἀθρόωσθήσας τελευτᾷ· καὶ ἐκέλευ-
 σεν ὁ Τάνταλος ἀποδοθῆναι ἢ ἤνεγκε δῶρα καὶ τὴν θυσίαν εἰς
 τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς· καὶ τὸ λείψανον δὲ τοῦ αὐτοῦ Γανυμήδους

6. ἀρχεσθαι Ch., ἀρχεται Ox. 8. ἀδελφόν] νιόν Ch. 14. ὄ-
 πλισμένους Ch., ὄπλισμένους Ox.

maiore vocatum. Ubi vero urbium moenia ad exitum perduxisset, Reges
 Europaeos omnes, praeter Tantalum, Mycenarum regem, ad se vocavit:
 quod aegre ferens Tantalus, Troem deinceps infensissimum habuit. Tros
 autem, ante jacta urbium fundamina, Jovis Europaei Templo victimas
 et dona missurum se voverat. Biennio itaque post moenia absoluta, fi-
 lium suum minorem, Ganymedem, (quem, quod formosus esset, et mi-
 norennis, valde charum sibi habuit,) et satellitibus stipatum mittit, ut
 Jovi Europaei dona adferret; et, ex voto Patris, sacra perageret. Ille
 igitur mari trajecto ad Templum Jovis iter instituit. Quod ubi inau-
 disset Tantalus, suspicatus eum Europae exploratorem supervenisse, plu-
 rimos statim armatos emisit, qui Ganymedem sociosque rapuerunt, an-
 tequam Jovis Fanum attigissent. Ganymedes autem metu corruptus, in
 morbum incidit: interrogatus autem a Tantalo, qua tandem spe fretus
 aliena regna exploratum venire ausus sit? respondit, suscepti itineris
 causam sibi sociisque solam esse, ut Jovi sacra facerent. Quo audito,
 Tantalus manere illum jussit, morbique sui curam habere. At vero Ga-
 nymedes, ubi triduum infirmitate sua laborasset, animam efflavit. Tan-
 talus autem dona quae attulerant victimasque, ad Jovis fanum deportan-

τεθῆναι ἔσω ἐν τῷ ναῷ τοῦ Διὸς πρὸς τιμὴν. οἱ δὲ μετ' αὐτοῦ ἀποσταλέντες ποιήσαντες αὐτῷ σορόν, ἔθηκαν αὐτὸν ἐπιγράψαντες ἐν αὐτῷ, Τρωῶς, βασιλεὺς Ἀσίας, σὺν τῇ θυσίᾳ τὸν ἐνταῦθα κείμενον Γανυμήδην, υἱὸν αὐτοῦ, ἀνέθετο Δί. τοῦτο δὲ 5 ἐποίησεν ὁ Τάνταλος πρὸς θεραπείαν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· Β οὐκ ἦν γὰρ ἔθος Ἑλλησι θάπτειν ἕνδον ἱεροῦ οἴκου λεημανον θνητοῦ ἀνθρώπου διὰ τὸ μὴ κοινοῦσθαι τὰ θεῖα. ταῖτα δὲ συνεγράψατο ὁ σοφώτατος Αἰδύμος ὁ ἱστορικὸς χρονογράφος. λέγουσιν οὖν τινες τὸν Γανυμήδην ἀρπαγέντα ὑπὸ ἀε- 10 τοῦ διὰ τὸ συμβᾶν αὐτῷ δξύτατον τοῦ θανάτου.

Μετὰ δὲ Τρωῶν ἐβασίλευσε τῶν Φρυγῶν ὁ Ἕλιος· ἐν αὐτῷ δὲ τῷ καιρῷ ἐλαλεῖτο ἡ νίκη τοῦ ἀγῶνος Πέλοπος τοῦ Λυδοῦ καὶ Οἰνομάου τοῦ Πισαίου, ἐπιτελεσθεῖσα ἐν τῇ ἡλιακῇ ἑορτῇ· ἅτινα συνεγράψατο Χάραξ ὁ ἱστορικὸς.

15 Μετὰ δὲ τοὺς χρόνους τούτους ἦν κριτῆς καὶ ἡγούμενος τοῦ Ο 100 Ἰσραὴλ Σαμψών, ἀνὴρ γενναῖος καὶ μυστικὸς καὶ θαύματα ποι- C ῶν, καθὰ ἐν τῇ Ἑβραϊκῇ ἐμφέρεται συγγραφῇ. ἐν οἷς χρόνοις ἐβασίλευσε τῆς Αἰγύπτου χώρας ὁ Λάπαθος· ἔσχε δὲ υἱοὺς δύο, τὸν Ἀχάον καὶ τὸν Λάκωνα. μέλλων δὲ τελευτῶν ἐκέλευσε τοῖς 20 ἑαυτοῦ υἱοῖς διαμερίσασθαι τὸ βασίλειον αὐτοῦ καὶ τὴν χώραν εἰς δύο· ὅστις Ἀχάος μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ αὐτοῦ πατρὸς ἀπο-

12. Πέλοπος — Πισαίου Οκ. 13. ἡλιακῇ Ch., Ἕλιακῇ Οκ. 18. ἐβασίλευσε τῆς Αἰγύπτου χώρας ὁ Λαπαθος] „Scribend. cum Cedreno [p. 120. C], τῆς Εὐρώπης χώρας.“ Ch. 19. τὸν Ἀχάον] „Ita etiam infra. Cedrenus tamen cum Ἀχαιὸν vocat.“ Ch. 21. Ἀχάος] Ἀχάον Οκ.

da curavit: Ganymedis etiam reliquiis in eodem Jovis templo, honoris causa, inhumatis. Qui autem socii erant itineris, Monumentum ei extruxerunt, hoc inscriptum Epitaphio. „Tros Rex Asiae, Ganymedem filium, heic jacentem, cum victimis, Jovi sacrauit.“

Hoc vere a Tantalo factum est, ut officiis hisce Patrem ejus sibi conciliaret: alias enim Graecis hominibus receptum non fuit, ut Mortalis cuiusvis reliquiae intra sacram Aedem reconderentur; ne sic Divina poluerentur. Et ista quidem memoriae mandavit Didymus sapientissimus Historicus Chronographus. Hinc nonnulli fabulantur, Ganymedem ab Aquila raptum fuisse, eo quod morte obierit repentina.

Post Troem, ad Phrygiam regnavit Ilus: quo tempore celebrabatur Triumphus ille Agonisticus Pelopis Lydii, contra Oenomaum Pisaeum, in Festo solis agitata: sicuti haec nobis tradidit Charax Historiographus.

Post haec Israeli Dux fuit et Judex Sampson; vir strenuus et mysticus, mirandaque facies; uti habetur in Hebraicis Scriptis: Quo tempore etiam Aegyptiis imperavit Lapathus. Duos hic habuit filios; Achaeum et Laconem: moritarius itaque jussit, regnum suam regionem-que filios duos inter se dividere. Achaeus igitur, patre demortuo, re-

Ioannes Malalas.

- μερίσας τὴν χώραν πᾶσαν εἰς δύο ἔδωκε τῷ αὐτοῦ ἀδελφῷ Λάκωνι τὸ ἡμισυ τῆς χώρας ἐκ τῆς πατρικῆς αὐτῶν βασιλείας. καὶ ἐκάλεσε τὴν ὑπ' αὐτοῦ βασιλευομένην χώραν εἰς ὄνομα ἴδιον Λακωνικήν· καὶ ἐβασίλευσε Λάκων ἔτη λγ', καὶ κτίζει πόλιν ὀνόματι Γιθιλλίαν εἰς τὴν παράλον. καὶ μετ' αὐτὸν ἐβασίλευσαν Λακῶνων 5
- D ἄλλοι πολλοὶ ἕως τῆς βασιλείας τοῦ Θεστίου, βασιλέως Λακῶνων· ὃς ἐκτίσσε πόλιν εἰς ἴδιον ὄνομα Θεστίαν παρὰ τὸν ποταμὸν τὸν λεγόμενον Εὐρώταν. καὶ ἔσχεν ὁ αὐτὸς Θεστίος θνηγατέρας τρεῖς, εὐπρεπεῖς πᾶσαν ὑπερβολήν, τὴν Αἴθραν καὶ τὴν Κλυτίαν καὶ τὴν Μελανίππην· αἵτινες ἐκαλοῦντο προιοῦσαι Λακωνίδες. τὴν δὲ Αἴθραν ἐξέδωκεν ὁ πατὴρ αὐτῆς Θεστίος πρὸς γάμον τινὶ ὀνόματι
- O 101 Τυνδαρίῳ· ὅστις μετὰ τὴν τελευταίην τοῦ Θεστίου ἐβασίλευσε τῆς τῶν Λακῶνων χώρας. ἔσχε δὲ θνηγατέρα ἐκ τῆς Αἴθρας ὁ αὐτὸς Τύνδαρος ὀνόματι Κλυταμνήστραν· ἣν τινα μετὰ χρόνον ἀξήθισαν ἠγάγετο γυναικᾶ Ἀγαμέμνων, ὁ βασιλεὺς τῆς Μυκηναίων 15
- χώρας. ἣ δὲ ἐπορνεύθη μοιχευθεῖσα ὑπὸ τινος νεωτέρου συγκλητικῆς, ὀνόματι Κύκνου, υἱοῦ Ἐδερίωνος, βασιλέως τῆς
- E Ἀχαΐας, τοῦ καταγομένου ἐκ τοῦ Πίκου Διός, Τυνδαρίου, τοῦ τῆς Αἴθρας ἀνδρός, ἀγνωστοῦ τὴν μοιχείαν. ἣ δὲ Αἴθα ἐπορνεύθη μετεωριζομένη ἐν προαστείῳ ἰδίῳ κειμένῳ παρὰ τὸν Εὐρώταν ποταμὸν, καὶ ἔγκυος γενομένη ὑπὸ Κύκνου τοῦ μοιχοῦ, υἱοῦ Ἐδερίωνος βασιλέως, ἔτεκεν ἐν ἐνὶ τοκετῷ βρέφη τρία, Κάστο-

4. ὀνόματι Γιθιλλίαν] „Cedrenus Γαθυνίαν vocat.“ Ch. Est Γύθειον. 5. εἰ Ox. 8. εὐπρεπεῖς πᾶσαν ὑπερβολήν] „Praepositio hic excidit; supple εἰς, uti habet Cedrenus εὐπρεπεῖς εἰς ὑπερβολήν.“ Ch. 13. θνηγατέρα Ch., θνηγατέρας Ox.

gionem totam in duas partes distribuens, fratri suo Laconi alteram tradidit. Is vero regionis partem, quae sibi obtigerat, a nomine suo, Laconiam vocavit: ubi et urbem maritimam condidit, quam Githilliam appellavit: et regnavit ibi per annos xxxiii. Post hunc ad Laconiam regnarunt plurimi alii, usque ad Thestium, Laconum regem; qui, juxta ripam fluminis Eurotae, urbem extruxit; quam ex nomine suo, Thestiam vocavit. Habuit autem Thestius iste filias, admirandae formae, tres; Ledam scilicet, Clytiam et Melanippen, quae et pulcherrimae Laconidae appellabantur. Ex his Ledam pater locavit cuidam, nomine Tyndaro; qui, post mortem Thestii, Laconibus imperavit. Tyndarus autem ex Leda filiam habuit, nomine Clytaemnestram; quam post temporis adultiorem factam, in uxorem duxit Mycenarum rex, Agamemnon. At vero Leda, inscio marito, vitata est a nobili quodam juvene, nomine Cygno, filio Ederionis, Achaeorum regis, a Jove Pice oriundi. Vitabatur autem Leda in aedibus suis suburbanis, ad Eurotam fluvium sitis, ubi oblectationis causa tunc temporis morabatur. Gravida autem facta a Cygno, Ederionis regis F. uno partu

ρα και Πολυδεύκην και Ἑλένην. ἦτις Ἑλένη εἶχε φοβερόν κάλ-
 λος, ἣν ἐξέδωκε μετὰ ταῦτα ὁ αὐτὸς Τυνδάριος εἰς γάμον Με-
 νελάω, τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀργείων, συντρόφῳ τοῦ Ἀγαμέμνονος, V 34
 καθὼς Παλαίφατος ὁ σοφώτατος συνεγράψατο, ὅτι μάλιστα οἱ
 5 ποιεῖται ἰστοροῦσι ποιητικῶς λέγοντες ὅτι ὁ Ζεὺς γέγονε κύκνος
 και Λήδαν ἥσυχνε.

Τῆς δὲ τῶν Φρυγῶν χώρας ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Σαμψῶν O 102
 ἔβασίλευσε Δάρδανος, υἱὸς Ἰλίου.

Ἐν αὐτοῖς δὲ τοῖς χρόνοις ἔβασίλευσε τῶν Ἑλλήνων, τοῦτ'
 10 ἔστι τῆς Ἑλλάδος, τὸς ὀνόματι Ἄβας ἔτη κγ'. και μετ' αὐτὸν
 ἔβασίλευσεν ὁ Προῖτος ἔτη ιζ'. τοῦτου ἡ γυνή ἡ Σθενέβοια, ἡ
 και Ἄντεια, ἐφίλησε τὸν Βελλεροφόντην· και προσέπεμψεν αὐ-
 τῷ τινας, και οὐκ ἐπέισθη, λέγων ὅτι χαμεύρετόν με εὔρεν ὁ βα-
 σιλεὺς Προῖτος πρὸ τῆς βασιλείας αὐτοῦ και ἀνεδρέφατο και τι- B
 15 μῆς με ἤξιωσεν υἱοῦ συνεσθῆεν αὐτῷ· και πράξω τι τοιοῦτον
 κατ' αὐτοῦ; οὐκ ἔστι νόμος Ἑλλησι. και τοῦτο ἀκούσασα ἡ
 Σθενέβοια, λογισαμένη μήποτε, ὡς ἔχων παρῶσσαν υἱοῦ πρὸς
 αὐτόν, εἶπη αὐτῷ ὅτι προσέπεμψεν αὐτῷ τινας ὡς ἐρῶσα αὐτοῦ,
 λάθρα εἶπε τῷ ἰδίῳ ἀνδρὶ ὅτι ἐρᾷ μου ὁ Βελλεροφόντης και
 20 ἐπέρχεται μοι, και μὴ φάρμακόν μοι δώσει και θάνω φυλάττου-
 σά σοι σωφροσύνην, ὡς ἀνδρὸς ἐρῶσα, φοβοῦμαι. και λέγει

12. Ἄντεια Οκ. 13. χαμεύρετον] χαμαιεύρετόν με εὔρε και ἀνε-
 θρέφατο verba adespotata apponit Suidas vol. III. p. 652. vel ex
 Malala vel ex Antiochena Ioanne altero. 21. φοβοῦμαι Ch., και
 φοβοῦμαι Οκ.

tres inde edidit infantes; Castorem, Pollucem, et Helenam, mirandae
 formae virginem: quam postea Tyndarus Menelao, Argivorum regi, Aga-
 memnonis connutritio, in uxorem dedit: uti memoriae prodidit sapientis-
 simus Palaephatus: illud etiam testatus, frustra se Poetas habuisse, in
 fabula illa, de Leda, a Jove in Cygnum verso, compressa.

Sampsonis autem temporibus, in Phrygia regnavit Dardanus, III
 filius.

Eodem etiam tempore ad Graeciam regnavit Abas quidam, per an-
 nos XIII, post eum, Proetus, annos XVII. Hujus uxor Sthenoboea, quae
 et Antia dicta est, Bellerophontem deperibat; mittit igitur qui eum solli-
 citarent; sed Bellerophon, votis ejus annuere nolens respondit, Proetus,
 inquam, antequam Rex esset, me expositam reperit, et apud se domi
 enutrivit; nec minus charum habuit convictorem, quam si filius ejus fuis-
 sem, Egone igitur, ut in hunc virum tale aliquid committerem? Absit
 hoc ab homine Graeco. Haec ubi audisset Sthenoboea (metuens, ne
 forte libertate, quam apud Proetum tanquam filius habuit, usus, se ab
 uxore ejus ad amplexus suos sollicitatum esse aperiret:) clam apud vi-
 rum criminatur eum; Bellerophon, inquam, perditte me amans, involat
 in amplexus: timeoque, ne ab ejus beneficio brevi peritura sim; dum
 tui amans, castitatem meam tibi incolumem praesto. Proetus vero re-

- O 103 αὐτῇ ὁ Προΐτος, Νόμος ἐστὶν Ἑλλησι μὴ ποιεῖν κακῶς τῷ συνε-
 σθίοντι. ἀλλὰ πέμπω αὐτὸν πρὸς τὸν ἴδιόν σου πατέρα Ἰοβάτην,
 μεθ' οὗ οὐδέποτε ἔφαγε, γράφων αὐτῷ φονεῦσαι αὐτὸν ὡς ἐπί-
 C βουλον τῆς ἐμῆς βασιλείας καὶ σοῦ αὐτῆς. ὁ δὲ ποιήσας οὕτως
 ἔδωκεν αὐτῷ γράμματα, σφραγίσας αὐτὰ βασιλικῇ σφραγίδι. 5
 καὶ λαβὼν τὰ γράμματα ὁ Βελλεροφόντης, ἀγνοῶν τὴν κατα-
 σκευὴν τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπῆλθε πρὸς τὸν Ἰοβάτην βασιλεῖα, καὶ
 εὔρεν αὐτὸν ἐν τῷ ἀρίστῳ. καὶ μαθὼν ὁ Ἰοβάτης ὅτι ἦλθεν,
 ἐκάλεσεν αὐτόν, καὶ ὡς φιλούμενον παρὰ τοῦ Προΐτου, γαμβροῦ
 αὐτοῦ, ὡς υἱὸν ἐκέλευσε συνεσθίειν αὐτῷ. καὶ δεξάμενος τὰ 10
 γράμματα καὶ ἀναγνοὺς τὰ γραφέντα αὐτῷ, καὶ εἰδὼς ὁ Ἰοβά-
 τῆς ὅτι συνέφαγεν αὐτῷ εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὅτι μᾶλλον κατηγορεῖ-
 O 104 ται οὗτος· εἰ γὰρ συγγῆδει κακῶ, οὐκ ἂν ἡ δίκη ἐποίησεν αὐτὸν
 φαγεῖν μετ' ἐμοῦ, ὅτι νόμος ἐστὶν Ἑλλησι τῷ συνεσθίοντι μὴ
 D ποιεῖν κακῶς. καὶ τὰ αὐτὰ ἔγραψε τῷ ἰδίῳ γαμβροῦ καὶ τὰ λοι- 15
 πὰ, καθὼς συνεγράψατο Εὐριπίδης ὁ τραγικὸς ποιητῆς, πλη-
 ρώσας τὸ δρᾶμα.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν τοῦ Προΐτου ἐβασίλευσεν ὁ δεύτερος
 Ἀκρίσιος ἔτη λα', καὶ λοιπὸν μετὰ τὴν νίκην τὴν κατὰ Οἰνομάου
 ἐβασίλευσεν ὁ Πέλοψ ἔτη λβ', ἐξ οὗ καὶ Πελοποννήσιοι ἐκλήθη- 20
 σαν οἱ Ἑλλαδικοί. ἔκτισε δὲ καὶ πόλιν, ἦντινα καὶ Πελοπόν-

2. Ἰοβάτην semper Ox., Ἰοβάτην Cedrenus. 16. Εὐριπίδης]
 Vid. Bentley. p. 20. 18. δεύτερος] De hoc disputat Schurzfl.
 Not. Bibl. Vin. p. 165. 20. Πέλωψ Ox., Πέλωψ Cedrenus.
 ibid. Πελοποννήσιοι Ox. 21. Πελοπόννησον Ox.

spondens; Injuriam, inquit, illis, quibuscum comederint, inferre, Graecis Religio est: caeterum Jobati, patri tuo, quicum nunquam comedit, eum mittam; per literas eum rogans, uti hunc e medio tollat; ut qui tibi regnoque meo struxit insidias. Ad hunc igitur modum fecit Proetus, et literas Bellerophonī tradidit, Regio sigillo obsignatas; quas ille nihil doli suspicatus, Jobati defert. Incidit autem in Jobatem, forte tum prandentem; qui, audito Bellerophontem advenisse, quem Proetus gener filii loco charum habuit, illum in mensae consortium adhibuit. Deinde literis acceptis perlectisque, Jobates, cum in mensae etiam consortium eum vocasset; Indubie (inquit apud se) homo iste inique insimulatur: si enim alicujus in eo mali conscia fuisset, communi uti mensa Justitia ipsa non siviasset. Apud Graecos enim, injuriam ei, quicum comederint, inferre, nefas habetur. Juxta haec igitur genero suo rescripsit Jobates; et quae sequuntur apud Euripidem, qui hac de re Tragoediam scripsit.

Proeto autem successit in regno Acrisius secundus per annos xxxi. et deinde Pelops, post victoriam contra Oenomaum a se partam; qui regnavit annos xxxii. a quo Graeci postea Peloponnesii dicti sunt: qui

νησον ἐκάλεσεν· ἔκτοτε καὶ Πελοποννήσιον ἐκλήθη τὸ βασίλειον Ἑλλάδος.

Ἐν αὐτοῖς δὲ τοῖς χρόνοις ἦν ὁ Δημόκριτος, φιλοσοφούμενα **Ε** διδάσκων· ὅστις καὶ ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ αὐτοῦ συγγραφῇ ἐξέθετο **5** ταῦτα ὅτι δεῖ τὸν θέλοντα φιλόσοφον γενέσθαι ἀσκεῖν σωφρονεῖν, πάντων ἀπέχεσθαι κακῶν, πάντα δὲ ὀρθῶς νοεῖν καὶ πράττειν, καὶ ὅτι οὕτως φιλοσοφήσει, τότε μαθήσεται τὸ ἐννάγραμμον ὄνομα καὶ ἔσεται τὸν υἱὸν τὸν Θεοῦ λόγον τὸν ἀπαθῆ, παθητὸν μελλοφανῆ. φέρεται δὲ ταῦτα εἰς τὸ σύγγραμμα Θεοφίλου τοῦ **Ο** 105 10 σοφωτάτου χρονογράφου.

Ἐν δὲ τοῖς αὐτοῖς χρόνοις ἐφιλοσόφει Ἴπποκράτης, *λατρικῆν* **V** 35 φιλοσοφίαν ἐκτιθέμενος.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Πέλοπος ἐβασίλευσεν ὁ Ἄτρεὺς ἔτη **κ'**, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Θυέστης ἔτη **ις'**, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Ἄγαμέ- **15** μνων ἔτη **ιγ'**, καὶ μετ' αὐτὸν ἐβασίλευσεν ὁ Αἴγισθος ἔτη **ζ'**. κατέσχεν οὖν ἡ βασιλεία τῶν Ἑλλήνων, ἧτοι Πελοποννησίων, ἔτη **ρξδ'**.

Ἐν δὲ τοῖς προειρημένοις ἀνωτέρω χρόνοις τῆς Κρήτης ἐβασίλευσε πρῶτος ὁ Μίνως, ὁ υἱὸς τῆς Εὐρώπης· ὅστις καὶ ἐθα- **20** λασοκράτει πολεμήσας Ἀθηναίους καὶ νόμους ἐτίθη· περὶ οὗ, φησί, Πλάτων ὁ σοφώτατος ἐν τοῖς περὶ νόμων ὑπομνήμασιν ἐμνημόνευσεν. ἐν οἷς χρόνοις ἦσαν ὁ Δαίδαλος καὶ ὁ Ἴκαρος, **B**

14. Θυεστής Οκ. 19. Ἰθαλας. Ch., Ἰθαλλας. Οκ.

et urbem quoque condidit, quam Peloponesum vocavit: unde postea Graecorum regnum Peloponesiacum vocabatur.

Eodem tempore floruit Democritus Philosophus: qui etiam in scriptis suis Philosophicis docuit debere eum, qui Philosophus evadere cupit, exercere, temperare se, et ab omnibus vitiis abstinere; omnia etiam recte intelligere, ac facere: ubi autem huc pervenerit, edocebitur Nomen illud novem literis scribendum; et videbit filium Dei verbum illud impassibile, olim etiam Passibile futurum. Extant autem haec apud Theophilum, sapientissimum Chronographum.

Eisdem temporibus etiam floruit Hippocrates Philosophus, qui Medicinam docuit.

Post Pelopem, in regno successit Atræus; et regnavit annos **xx**. Hunc excepit Thyestes, qui regnavit annos **xvi**. post hunc regnavit Agamemnon, annos **xviii**. huic successit Aegisthus, et regnum tenuit, annos **vii**. Duravit itaque regnum Graecorum nempe Peloponesiacum, annos **cxlvi**.

Supradictis autem temporibus, ad Cretam primus regnavit Minos, Europae filius: qui, cum mari dominatus esset, Atheniensibus bellum intulit, legesque illis imposuit. Hujus vero sapientissimus Plato meminit, in Libris ejus de Legibus. Circa eadem tempora celebres fuerunt Dae-

Ο 106 θρυλούμενοι ἔνεκεν τῆς Πασιφάης, γυναικὸς τοῦ Μίνωος βασιλέως καὶ τοῦ Ταύρου τοῦ νοταρίου αὐτῆς· ἔξ οὗ ἔτεκε μοιχευθεῖσα υἷον τὸν κληθέντα Μινώταυρον, μεσάσαντος τῇ μοιχείᾳ τῆς πορνείας τοῦ Δαιδάλου καὶ τοῦ Ἰκάρου. ὁ δὲ Μίνωος βασιλεὺς τὴν Πασιφάην ἀποκλείσας ἐν τῷ κουβουκλείῳ μετὰ δύο 5 δουλίδων παρεῖχεν αὐτῇ τροφήν, καὶ εἶασεν αὐτὴν ἐκεῖ, μηκέτι ἔωρακώς αὐτήν. καὶ ἐκείνη θλιβομένη, ὡς λυθεῖσα τῆς βασιλικῆς ἄξιας, νόσω βληθεῖσα ἐτελεύτα· ὁ δὲ Δαίδαλος καὶ ὁ Ἰκαρος ἐφονεύθησαν· ὁ μὲν Ἰκαρος φεύγων τῆς φρουρᾶς, ὡς πλεῖ, ἐποντίσθη, ὁ δὲ Δαίδαλος ἐσφάγη. περὶ δὲ τῆς Πασιφάης ἔξε- 10 θετο δρᾶμα ὁ Εὐριπίδης ὁ ποιητής.

С Ἐν αὐτοῖς δὲ τοῖς χρόνοις Ἡρακλῆς ὁ τελεστής ὁ μυστικὸς ἄθλους ποιήσας, ἀπελθὼν ἐν τῇ Λιβύῃ χώρᾳ συνέβαλε τῷ Ἀντέωνι, καὶ αὐτῷ ὄντι μυστικῷ, ποιοῦντι δὲ γῆνά τινα. καὶ νικήσας αὐτὸν ὁ Ἡρακλῆς ἐφόνευσεν αὐτόν· ὅστις Ἡρακλῆς, με- 15 τὰ τὴν νίκην νόσω βληθεὶς, ἑαυτὸν εἰς πῦρ ἔβαλε καὶ ἐτελεύτα·

Ο 107. περὶ οὗ Δίδυμος ὁ σοφώτατος συνεγράψατο. τοῦ δὲ Ἰλίου τότε ἐβασίλευσε μετὰ Δάρδανον Λαομέδων, ὁ αὐτοῦ υἱός.

Μετὰ δὲ Σαμψῶν ἤγειτο τοῦ Ἰσραὴλ Ἥλι ὁ ἱερεὺς.

Ἐν δὲ τοῖς ἀνωτέρω χρόνοις ἐτελεύτα ὁ Ἄνδρῶγος, ὁ υἱὸς 20 τῆς Πασιφάης καὶ τοῦ Μίνωος, βασιλέως τῆς Κρήτης· ὡσαύ-

11. Vid. Bentlei. p. 27. 14. γῆνα] Fortasse conferenda quae sunt p. 42. D extr. γητείας, i. e. γοητείας, τιας Schurzfleischius Not. Bibl. Vin. p. 65. parum probabiliter.

dalus et Icarus, ob Pasiphaen, Minois regis uxorem; Taurumque, scribam ejus; quocum rem habuit Pasiphae, filiumque ex eo, Minotaurum, peperit; adulterii conscii, atque illud etiam promoventibus, Daedalo et Icaro. Rex vero Minos uxorem suam in cubiculo, una cum duabus ancillisque victu necessario adhibito, includi jussit; nec post illud temporis unquam in conspectum viri venit. Caeterum, quod regia dignitate exuta esset, excrucians se, in morbum incidit, et sic vitam finivit. Daedalus autem et Icarus deinde perierunt; hic quidem, rupto carcere, inter navigandum, mari demersus est; Daedalus vero gladio occisus. De Pasiphae vero fabulam conscripsit Euripides Poeta.

Iidem temporibus Hercules ille, aerumnis suis clarus, Initiator et Mysta, Libyam profectus, cum Anteone, qui ipse mysta fuit, Terrestresque quasdam artes exercuit, congressus est. Quem cum vicisset Hercules, occidit; post victoriam vero, morbo correptus, seipsum in ignem conjecit; ubi absumptus perijt. Haec autem a Didymo sapientissimo conscripta sunt. Regnavit ad Ilium tunc temporis, post Dardanum, filius ejus Laomedon.

Israelem vero, post Sampsonem, judicavit Eli sacerdos.

Temporibus autem supradictis mortuus est Androgeus, Minois Cretae regis ex Pasiphae filius. Mortuus est etiam Minos ipse: qui morita-

τως δὲ καὶ αὐτὸς Μίνωος ἐτελεύτησε, καὶ ἐκέλευσε μίλλων τε-
 λευτῶν βασιλεῦσαι τῆς Κρήτης τὸν Μινώταυρον. καὶ μετὰ τὴν
 τούτου τελευτὴν τοῦ Μίνωος ἐβασίλευσε τῆς Κρήτης ὁ Μινώ-
 ταυρος, ὁ Πασιφάης υἱὸς καὶ Ταύρου τοῦ νοταρίου αὐτῆς. καὶ
 5 ἕβρον λογιζόμενοι οἱ συγκλητικοὶ τῆς Κρήτης τὸ βασιλευθῆναι
 ὑπὸ τοῦ Μινωταύρου, ὡς μοιχογεννήτου, συσκευάζονται αὐτῷ
 καὶ προτρέπονται τὸν Θησεά, ὡς γενναῖον, τὸν υἱὸν τοῦ Αἰγέως,
 βασιλέως τῆς Θεσσαλίας, εἰς τὸ πολεμῆσαι αὐτῷ, συνταξάμενοι
 προδίδειν τὸν Μινώταυρον καὶ τὴν χώραν πᾶσαν, καὶ δίδόναι
 10 αὐτῷ καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ εἰς γυναῖκα, τὴν Ἀριάδην, τὴν ἐκ
 Πασιφάης καὶ τοῦ Μίνωος βασιλέως· εἶχε γὰρ ἀπὸ τῆς Πασι-
 φάης καὶ τοῦ Μίνωος τὸν Ἀνδρόγῃον καὶ τὴν Ἀριάδην. καὶ
 ἤλθε κατ' αὐτοῦ ὁ Θησεὺς εἰς τὴν Κρήτην ἐξαίφνης, καὶ πάντες
 15 ἐύσαντες τὸν Μινώταυρον οἱ συγκλητικοὶ καὶ ὁ στρατὸς ἔδοξαν
 φεύγειν τὴν πόλιν Γόρτυναν. καὶ γνοὺς ὁ Μινώταυρος τὴν προ-
 δοσίαν ἔφυγε καὶ αὐτὸς εἰς τὴν Λαβύρινθον χώραν· καὶ ἀνελθὼν
 20 ἐν ὄρει εἰσῆλθεν εἰς σπήλαιον κρυπτόμενος. καὶ καταδιώξας αὐ-
 τὸν ὁ Θησεὺς ἔμαθεν ὑπὸ τινος ποῦ κέκρυπται· ὄντινα ἐκβαλὼν
 ἐφόνησεν εὐθέως. καὶ εἰσελθὼν ἐν τῇ πόλει Γορτύνη ἐθριάμ-
 25 βευσεν τὴν κατὰ τοῦ Μινωταύρου νίκην· καὶ εὐφημεῖτο ἀπὸ τῶν
 συγκλητικῶν καὶ ἀπὸ πάσης τῆς χώρας. καὶ ἤτησεν αὐτοὺς ἀπελ-
 θεῖν πρὸς τὸν Αἰγέα, τὸν αὐτοῦ πατέρα, ἵνα καὶ πρὸς αὐτὸν
 θριαμβεύσῃ τὴν νίκην. πρὸ τοῦ δὲ αὐτὸν καταπλεῦσαι πρὸς
 τὸν πατέρα αὐτοῦ, ἀπελθὼν τις ναύτης ἀνήγγειλε τῷ βουσιεῖ

15. Γορτύναν Οκ.

20. εὐφημεῖτο] ἐφημεῖτο Οκ.

rus, successorem sibi in regno constituit Minotaurum. Post Minoem itaque mortuum, Cretae regnum tenuit Minotaurus, Pasiphaes ex Tauro, Notario suo, filius. Verum regni primores probro sibi ducentes, si ex Adulterio natum regem haberent; in eum conspirarunt: Theseumque, Aegaei Thessaliae regis filium, virum strenuum, adhortati sunt promittentes se Minotaurum, regionemque totam prodituros; et Ariadnam, sororem ejus, Minois regis ex Pasiphae filiam in uxorem illi duros. Susceperat enim ex Pasiphae rex Minos Androgeum et Ariadnam. Statim itaque Theseus in Cretam, adversus Minotaurum, proficiscitur. Proceres autem, cum exercitu toto, simulata fuga, Minotaurum, urbemque Gortynam deseruerunt. Minotaurus vero proditionem sentiens, et ipse fugit in Labyrinthum regionem: ubi cum ad montem pervenisset, speluncam quandam subintrans delituit. Theseus autem eum insecutus, et a quodam edoctus ubi latitavit; e latebris extractum statim interfecit. Victor itaque in urbem Gortynam reversus, triumphum de Minotauro egit, magnamque apud Proceres subditosque omnes comparavit sibi gloriam. Proceres etiam rogavit, uti ad patrem Aegeum secum profecti, triumphum etiam illic celebrarent. Theseum vero, antequam patriam versus

Αἰγεί, τῷ πατρὶ τοῦ Θησεύς, ὅτι ἐξέφυγεν ἐκ τῆς πόλεως ὁ Μινώταυρος· καὶ ὑπέλαβεν ὅτι ἄλην αὐτῷ ἐποίησαν οἱ Κρήτες· ἐξέθεντο γὰρ περὶ αὐτῶν, Κρήτες αἰεὶ ψεῦστοι· καὶ ἔρριψεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀπώλετο. ἔλθων οὖν ὁ Θησεύς εὔ-
 B ρεν αὐτὸν τελευτήσαντα· καὶ πεισθεὶς τῇ ἰδίᾳ συγκλήτῳ περι-5
 φρόνησε τῆς βασιλείας τῆς Κρήτης καὶ τῆς Ἀριάδνης, βασιλεύ-
 σαντος τοῦ ἰδίου πατρὸς τῆς Θεσσαλίας, καὶ ἡγάγετο γυναῖκα
 τὴν Ἴλιαν τὴν λεγομένην Φαίδραν. ἡ δὲ Ἀριάδνη εἰσελθοῦσα
 O 109 ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διὸς ἔμενεν ἰέρεια παρθένος, ἕως οὗ ἐκεῖ ἐτε-
 λεύτησε.

10

Ἐν αὐτοῖς δὲ τοῖς χρόνοις ἐθρολλεῖτο ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ ὁ ψεύ-
 στης πόθος τῆς Φαίδρας ὁ πρὸς Ἰππόλυτον, τὸν πρόγονον αὐτῆς,
 υἱὸν δὲ Θησεύς ἐκ παλλακῆς· περὶ ἧς ὁ σοφώτατος Εὐριπίδης
 μετὰ ταῦτα συνεγράψατο δρᾶμα ποιητικῶς. μετὰ οὖν νβ' ἔτη
 τοῦ τελευτήσαι τὴν Πασιφάνη ἐστὶ τὰ κατὰ τὴν Φαίδραν, κα- 15
 C θῶς ὁ σοφώτατος Δομνῖνος ὁ χρονογράφος ὑπεμνημάτισε. τῇ
 δὲ Θέα ἦν ἡ Φαίδρα τέλεια, εὐστολος, μακρόψις, σώφρων. ὁ
 δὲ Ἰππόλυτος τῇ Θέα ἦν τέλειος, εὐσθενής, μελάγχροος, κονδό-
 θριξ, ὑπόσιμος, πλατόψις, ὀδόντας ἔχων μεγάλους, σπανὸς
 τὸ γένειον, κνηγέτης, σώφρων δὲ καὶ ἥσυχος. ὁ δὲ Θησεύς ὁ 20
 βασιλεὺς ἀκούσας τὰ θρολλούμενα ἐν τῇ πόλει περὶ τῆς αὐτοῦ
 γυναικὸς Ἰλίας Φαίδρας, ἐλυπεῖτο πρὸς αὐτήν· καὶ ἀγανακτήσας

1. Αἰγεί Ox. 2. ἄλην] ἄλην Ch, δόλω Cedrenus, unde et ἀπά-
 την duoi potest. 3. ἔριψεν Ox. 8. Ἴλιαν] Inepte pro ἰδίαν.
 Sic et 22.

vola dedisset, anteverit nauta quidam; qui Aegeo, Thesei patri nuncia-
 vit, Minotaurum ex urbe aufugisse. Suspiciatus itaque pater, dolose
 cum eo egisse Cretenses, (quorum fraudes etiam in proverbis abierant;
 Cretenses semper mendaces;) seipsum in mare projecit et periit. The-
 seus itaque reversus, patrem extinctum invenit, et consiliariis suis ita
 suadentibus, Cretensium regno, cum Ariadna, spreto, (cum Patre de-
 functo, in Thesaliam regno jam successurus esset,) uxorem sibi accepit
 Iliam, quae et Phaedra dicta est. Ariadna vero, in Jovis templum se
 recipiens, ibi ad mortem usque virgo sacris vacavit.

Illis temporibus increbuit fama mendax, de amoribus Phaedrae et
 Hippolyti privigni, Thesei ex pellice filii: de quibus postea sapientissi-
 mus Euripides Drama conscripsit. Acciderunt autem ea, quae de Phae-
 dra traduntur, LII annis, post mortuam Pasiphaen: sicuti a sapientissimo
 Domino Chronographo memoriae proditum est. Erat autem Phaedra,
 formam quod spectat, statura justa, facie oblonga, moribus hone-
 stis: Hippolytus vero statura etiam justa, robustus, colore nigro, ca-
 pillis brevi, subsimus, acie lata, dentibus grandioribus, barba rara, ve-
 nationi deditus, animo sapienti et sedato. Rex Theseus vero, ubi au-
 disset quae de uxore Ilii Phaedra disseminabantur in populum, moleste

κατὰ τοῦ ἰδίου υἱοῦ Ἴππολύτου οὐκ ἔδειξεν αὐτοῖς· λαβὼν δὲ
ταύρον λευκὸν ἔδωκεν αὐτὸν θυσίαν τῷ Ποσειδῶνι, καταρώμενος O 110
τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἴππολύτον καὶ αἰτούμενος κακῶς αὐτὸν ἀπολέ-
σθαι.. καὶ συνέβη μετὰ μῆνας τρεῖς ἐν τῷ ἔξειλθῆναι τὸν Ἴππο-
5 λυτον εἰς Θῆραν ἔφιππον καὶ διῶξαι σύαρον, τοῦ ἵππου αὐτοῦ D
προσκόψαντος ἔξειελίσθη καὶ ἔπεσε χαμαί, κατέχων τῇ ἀριστε-
ρῇ χειρὶ τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου, καὶ εἰλεγέντος τοῦ λωρλου ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ ἑσάρη ὑπὸ τοῦ ἵππου· πληγὴν δὲ λαβὼν ἐν τῇ αὐτοῦ
κεφαλῇ εἰσηρέχθη ὑπὸ τῶν δούλων εἰς τὴν πόλιν ἐν τῷ παλατίῳ·
10 καὶ τῇ ἑκτῇ ἡμέρᾳ ἐκ τῆς πληγῆς τῆς αὐτοῦ κεφαλῆς τελευτᾷ·
ἦν δὲ ἐτῶν κβ'. ὁ δὲ Θησεὺς βασιλεὺς πενθῶν αὐτὸν ἔξεῖπε τῇ
Φαίδρα τὴν ἑαυτοῦ λύπην, ὀνειδίζων αὐτήν, εἰρηκῶς αὐτῇ καὶ τὲ
θρυσλούμενα ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ χώρᾳ ἔνεκεν τοῦ Ἴππολύτου καὶ
αὐτῆς. ἡ δὲ Φαίδρα ἀκούσασα ταῦτα ἔξαμόσατο αὐτῷ μὴ εἰδέναι
15 τοιοῦτον, ἀλλὰ καὶ ἀποκειμένην αὐτῷ καὶ μάτην τὴν λοιδορίαν ταύ- E
την τοὺς τῆς πόλεως φημίσαι ὑπονοήσαντας. ὁ δὲ Θησεὺς μὴ πει-
σθεὶς αὐτῇ, αἰσχυρόμενος δὲ καὶ τὴν σύγκλητον αὐτοῦ, ἐποίησεν αὐ-
τὴν ἀπὸ ὄψεως, κελεύσας μηκέτι αὐτῷ ὄρασθαι, λυπούμενος δὲ καὶ
διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἰδίου αὐτοῦ υἱοῦ· ἐφίλει γὰρ αὐτόν. ἡ δὲ Φαι- O 111
20 δρα, ὡς πᾶν σῶφρων, θλιβομένη δὲ καὶ διὰ τὴν ψευδῆ κατηγορίαν
τῶν τῆς πόλεως καὶ τῆς χώρας, καὶ τοῦ ἀνδρὸς τὸν ἀποδιωγμὸν αἰ-
σχυνομένη, ἑαυτῇ ἀπεχρήσατο, καὶ τελευτᾷ οὖσα ἐτῶν λθ', καθῶς

5. [ἐφιππον] ἐφ' ἵππον Ox., ἐφίππος διώκων Cedrenus. 7. εἰ-
λεγέντος Ch., εἰληγέντος Ox. V. p. 19. C.

haec in ea tulit: commotus etiam ira in filium suum Hippolytum, illis
quidem rem non aperit: caeterum sumpto sibi tauro albo Neptuno illum
immolavit; filiumque Hippolytum execratus, diris devovit. Hippolytus
vero post tres menses venatum egressus, dum eques aprum insequitur,
equo forte caespitante excussus, ad terram pronus cadit; et habenis lae-
vae manus digitis implicatis, ab equo rapiebatur: caput vero inde vul-
neratum, servi ad urbem deferentes, in palatium duxerunt: ubi sexto
post die, ex capitis vulnere interiit, annum agens viceesimum secundum.
Rex vero Theseus luens illum, dolores suos Phaedrae aperit: Hippoly-
tum etiam illi in os injicit, exprobrans ea, quae de consuetudine illorum
populus undique dicitabat. Phaedra, ubi haec audisset, juramento ad-
hibito, sibi cum eo quid tale unquam intercessisse negavit: quin et ru-
mores, ab imperito vulgo de Hippolyto jactatos, falsos esse vanosque
omnino adjuravit. Theseus autem fidem ei nequaquam adhibens; pude-
factus etiam, quod Primores suos haec latere non potuissent, e conspectu
suo eam amovit, visumque suum fugere eam jussit in perpetuum. Ipse
interim fatum filii sui, quem unice dilexit, misere lugebat. Phaedra ve-
ro, innocentiae suae sibi conscia; aegre etiam ferens, se, ob falsum po-
pelli rumorem, a conjuge suo ejectam esse; pudore victa, sibimet ipsi
mortem conscivit, annum agens trigesimum nonum: sicut ista literis pro-

Κεφαλίων ὁ σοφώτατος συνεγράψατο ταῦτα, λέγων ὅτι μάρτην πε-
 V 57 ρι τῆς σώφρονος Φαίδρας τὸν κατὰ Ἰππόλυτον πόθον ἐμυθολό-
 γησαν, ποιητικῶς περὶ τῆς αὐτῆς πλασάμενοι.

Ἐν αὐτοῖς δὲ τοῖς χρόνοις ἐβασίλευσε τῶν Λακεδαιμονίων
 πρῶτος Εὐρυσθεὺς ἔτη μβ', καὶ ἄλλοι βασιλεῖς μετ' αὐτὸν ἡ', ὁμοῦ 5
 ἐβασίλευσαν ἔτη σμζ'. καὶ ὁ Ἄλκμαιος ἔτη λζ'. καὶ κατέσχεν
 ἡ βασιλεία Λακεδαιμονίων τὰ πάντα ἔτη κκε', ὡς Ἀφρικανὸς ὁ
 σοφώτατος συνεγράψατο.

Μετὰ δὲ Ἥλει τὸν προφήτην τῶν Ἰουδαίων πρῶτος ἐβασί-
 λευσε τῶν Ἰουδαίων Σαοὺλ, ὁ τοῦ Κίς, ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, ἔτη 10
 κ', ἐν Γαβαὼν τῇ πόλει. τῶν δὲ Κορινθίων μετὰ τοὺς Λακε-
 δαιμονίους ἐβασίλευσε τότε Ἀλήτης ἔτη λέ', καὶ ἄλλοι βασιλεῖς
 B ια' ἔτη σοζ'. καὶ ὕστερον ἐβασίλευσεν * ἔτος α'. κατέσχε δὲ
 ἡ βασιλεία Κορινθίων τὰ πάντα ἔτη τιγ'.

O 112 Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Σαοὺλ ἐπενόησαν πρῶτον ἀγῶνα οἱ Πι- 15
 σαῖοι Ὀλυμπίων, τότε τὴν ἑορτὴν ἐπιτελέσαντες τὴν κοσμικὴν τῷ
 Διὶ Ὀλυμπίῳ, περὶ ᾧ ὁ σοφώτατος Ἀφρικανὸς ἐχρονογράφησεν.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ καιρῷ ἐγένετο ἱερεὺς τῶν Ἰουδαίων Σαμουὴλ
 ὁ προφήτης· καὶ προεβάλετο κατὰ κέλυσιν Θεοῦ βασιλεία τὸν
 Δαβὶδ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ ἔθρους, τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεσσαί. 20

5. Εὐρυσθεὺς Ox., Εὐρυσθεὺς Ch., Cedrenus. *ibid.* η'] Debebat
 ζ', quod reponit Schurzfleisch. Not. B. V. p. 226. V. ad p. 28. A.
 6. καὶ ὁ Ἄλκμαιος] „Hic Ἀλκαμένης vocatur apud Eusebium.“ Ch.
 12. Ἀλήτης] Ἀλέτης Ox. 13. ἐβασίλευσεν *] ἐβασίλευσαν προ-
 τάνεις, ἕκαστος ἔτος ἔν Schurzfleischius l. c. p. 222. 15. Πι-
 σαῖοι Ox. 19. προεβάλετο] προεβάλλετο Ox.

didit sapientissimus Cephalion: qui Poëtas etiam perstrinxit, ob ea quae
 de castissimae Phaedrae et Hippolyti amoribus, vanissime fabulati sunt.

Circa illa tempora Lacedaemoniis regnavit primus Eurystheus, per
 annos XII. et post eum reges alii VIII, per CXLVI annorum spatium: de-
 inde Alcmaenus, annos XXXVII. Duravit igitur regnum Lacedaemoniorum
 per annos CCCXXV, sicut scriptum reliquit sapientissimus Africanus.

Post Eli Prophetam, regnavit primus ad Judaeam Saulus, filius Cis
 ex tribu Benjamin, annis XX, in urbe Gibeah. Verso Lacedaemonio-
 rum imperio, Corinthiis regnavit Aletes, per annos XXXV, aliique deinde
 reges XI, per annos CCLXXVII. postea etiam regnavit * per annum
 unum. Duravit igitur regnum Corinthiorum annis CCCXIII.

Isdem Sauli temporibus, Pisaei primum Certamen Olympicum insti-
 tuerunt; Jovi Olympio festivitatem illam universalem celebrantes. De his
 vero scripsit in Chronographia sua sapientissimus Africanus.

Eodem tempore Judaeorum Sacerdos erat Samuel Propheta; qui ex
 praecepto Dei, Davidem, Jesse filium, Judaeorum Regem constituit.

Λ Ο Γ Ο Σ Π Ε Μ Π Τ Ο Σ

Ο 113

Χ Ρ Ο Ν Ω Ν Τ Ρ Ω Ι Κ Ω Ν.

Εν δὲ τοῖς χρόνοις τοῦ Δαβὶδ βασιλευσε τοῦ Ἰλίου, ἦτοι τῆς C Φρυγῶν χώρας, Πρίαμος, υἱὸς Λαομέδοντος. ἐν δὲ τῇ αὐτοῦ βασιλείᾳ τότε καὶ τὸ Ἰλίον καὶ τὸ Δάρδανον καὶ ἡ Τροία καὶ πᾶσα ἡ χώρα τῆς Φρυγίας πορθεῖται ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν· ἐν οἷς ἱστορεῖται Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλιος καὶ οἱ λοιποὶ σὺν τῷ Νεοπτολέμῳ Πύρρῳ, ὅσοι ἐπεστράτευσαν κατὰ τοῦ Ἰλίου διὰ τὴν ὑπὸ Πάριδος τοῦ καὶ Ἀλεξάνδρου κλοπὴν τῆς Ἑλένης· ἐτρώθη γὰρ εἰς αὐτήν. ἡ γὰρ Ἑλένη ἦν τελεία, εὖστολος, εὖμασθος, λευκὴ ὡσεὶ χιών, εὖοφρος, εὖρινος, εὐχαράκτηρος, οὐλόθριξ, O 114 10 ὑπόξανθος, μεγάλους ἔχουσα ὀφθαλμούς, εὐχαρῆς, καλλίφωνος, φοβερὸν θέαμα εἰς γυναῖκας· ἦν δὲ ἐνιαυτῶν κς'. ἡ δὲ ἀρχὴ τῶν κακῶν τοῦ ἀπολλέσθαι τὴν Τροίαν καὶ πᾶσαν τὴν Φρυγῶν D χώραν καὶ τὰ βασίλεια αὐτῆς εὐρέθη ἡ πρόφασις αὕτη.

Inscr. Τροϊκῶν Οκ. 7. Πάριδος Ch., Πάριδος Οκ.

LIBER QUINTUS

DE TROIANIS TEMPORIBUS.

Davidis temporibus regnavit ad Ilium, sive Phrygiam, Priamus, Laomedontis filius. Eo regnante, Ilium Dardanumque, Troja simul, omnisque Phrygium terra, a Graecis devastata sunt: quorum duces celebriores fuerunt, Agamemnon et Menelaus, cum Neoptolemo Pyrrho, caeterisque, qui arma contra Ilium moverunt, ob Helenae raptum, cujus amore Paris, qui et Alexander, captus fuerat. Erat enim Helena statura justa, decora, papillis formosis, nivis instar alba, pulchris superciliis, elegantis naso, vultu optimo, crine crispo et subflavo, oculis grandiusculis, gratiosa, voce suavi, stupendum denique ob formam inter foeminas spectaculum; annum autem tunc temporis agebat vigesimum sextum. Causa vero, quae Troiae, Phrygiae regionibus, regnisque omnibus ruinam invenit, hujusmodi fuisse perhibetur.

Τοῦ Πάριδος γεννηθέντος ὑπὸ τῆς Ἑκάβης, Πρίαμος, ὁ τοῦ-
του πατήρ, ἀπελθὼν ἐν τῷ μαντεῶ τοῦ Φοίβου ἐπυθάνετο περὶ
τοῦ τεχθέντος αὐτῷ υἱοῦ. καὶ ἐδόθη αὐτῷ ὁ χρησμὸς οὗτος.
Ἐτέχθη σοι υἱὸς Πάρις, παῖς δύσπαρις, τριακοντούτης γενόμενος
ὀλέσει τὰ βασιλεια Φρυγῶν. καὶ ταῦτα ἀκούσας ὁ Πρίαμος εὐ- 5
θώς μετωνόμασεν αὐτὸν Ἀλέξανδρον, καὶ ἐπεμψεν αὐτὸν ἐν
V 88 ἀγρῷ ὀνόματι Ἀμάνδρα, γαλακτοτροφήναι παρὰ γεηρόνῳ τινί,
O 115 ἄχρις οὗ διέλθῃ τὰ τριάκοντα ἔτη, ἅπερ ὁ χρησμὸς εἶπεν, ἐάσας
τὸν αὐτὸν Ἀλέξανδρον τὸν καὶ Πάριδα Πρίαμος, ὁ αὐτοῦ πα-
τήρ, ἐν τῷ ἀγρῷ· ποιήσας δὲ τείχος ἐν τῷ αὐτῷ ἀγρῷ μέγα ἐκά- 10
λασεν αὐτὸ πόλιν τὸ Πάριον. καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ ὁ Πάρις ἀνατρέ-
φόμενος καὶ ἐν αὐτῷ διάγων καὶ ἀναγινώσκων· ὅστις ἐλλόγιμος
καὶ εὐπαιδευτος ἐγένετο, καὶ ἐξέθετο λόγον ἐγκωμιστικὸν εἰς τὴν
Ἀφροδίτην, λέγων μείζονα αὐτῆς θεῶν μὴ εἶναι μήτε τὴν Ἥραν
μήτε τὴν Ἀθηνᾶν. τὴν γὰρ Ἀφροδίτην τὴν ἐπιθυμίαν εἶπεν εἰ- 15
ναι· ἐκ τῆς ἐπιθυμίας οὖν πάντα τίκτεσθαι εἶπεν ἐν τῇ ἑαυτοῦ
B ἐκθέσει. διὰ τοῦτο ἱστοροῦσιν ὅτι ὁ Πάρις ἔκρινε μεταξὺ Παλ-
λάδος καὶ Ἥρας καὶ Ἀφροδίτης καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἔδωκε τὸ μῆ-
λον, ὃ ἔστι τὴν νίκην, εἰπὼν ὅτι ἡ ἐπιθυμία, ὃ ἔστιν ἡ Ἀφρο-
δίτη, πάντα τίκτει καὶ τέκνα καὶ σοφίαν καὶ σωφροσύνην καὶ τέ- 20

7. Ἀμάνδρα] *Μανδροφ* Cedrenus, unde *Μάνδρα* Wesselingius ad Hieroclem p. 664., aliter opinor iudicaturus, si *Ἀμάνδραν* Lycœniae commemoratam p. 14. E recordatus esset. *ibid.* γαλακτοτροφήναι] γαλακτοτροφηθῆναι Cedrenus. *Infra* p. 75. C, ubi γαλακτοτροφέντας est. Chron. Pasch. γαλακτοτροφηθῆνας. 14. μείζονα Ch., μῆζονα Ox.

Nato ex Hecuba Paride, pater ejus Priamus oraculum Apollinis consuluit, quid de filio sibi nato sperandum esset. Responsum vero vates hoc dedit. *Natus est tibi filius Paris puer infaustus: qui, tricesimum attingens annum, exitium regnis Phrygiæ allaturus est.* Haec ubi audisset pater, mutato statim nomine Alexandrum eum vocavit: et amandatum eum in agrum quendam, Amandram vocatam, agricolae cuidam enutriendum tradidit, usque dum impleti essent anni illi xxx. Oraculo designati. Priamus itaque, filio in agro relicto, muro magno agrum hunc clinxit, urbemque Parium vocavit. Paris itaque hic educatus est, aetatem suam bonis artibus impendens. Ingeniosus itaque, et eruditus evasit, et Orationem Laudatoriam in Venerem composuit, praedicans eam Deabus omnibus superiorem, ne exceptis quidem Junone, aut Minerva. Cupiditatem enim Venerem esse dixit: ex Cupiditate autem omnia procreari. Inde de eo orta fabula, arbitrum illum constitutum fuisse, inter Palladem, Junonem, et Venerem; Veneri autem detulisse victoriam, dato illi malo aureo. Dixit enim Venerem, id est, cupiditatem, omnia procreare, liberos, sapientiam, temperantiam, artes, aliaque omnia, tam in

χρας και τὰ ἄλλα πάντα ἐν λογικοῖς και ἀλόγοις· μείζον δὲ αὐτῆς
 και βέλτιον μὴ εἶναι. ἔξέθετο δὲ και ὕμνον εἰς αὐτὴν τὸν λεγόμενον
 κιστὸν ὁ αὐτὸς Πάρις. μετὰ δὲ τὸ διελθεῖν τὸ λβ' ἔτος
 λογισάμενος ὁ Πρίαμος ὅτι παρήλθεν ὁ χρόνος τοῦ δοθέντος χρη- 116
 5 σμοῦ περὶ τοῦ Πάριδος τῶν λ' ἐνιαυτῶν, πέμψας ἤγαγεν ἀπὸ τοῦ
 ἀγροῦ τὸν αὐτὸν Ἀλέξανδρον τὸν και Πάριδα μετὰ πάσης τι-
 μῆς· ἐφίλει γὰρ αὐτόν. και ἐξῆλθεν ὁ αὐτὸς Πρίαμος εἰς ἀπάν- C
 τησεν αὐτοῦ και οἱ συγκλητικοὶ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ και οἱ ἀδελφοὶ C
 αὐτοῦ πάντες και πάντες οἱ τῆς πόλεως. και εἰσῆλθεν ἐν τῇ
 10 Τροία ὁ αὐτὸς Πάρις τῷ λγ' αὐτοῦ ἔτει μηνὶ ξανθοῦ τῷ και
 ἀπριλλίῳ. και ἔωρακῶς αὐτὸν ὁ Πρίαμος οὕτως εἰσπρεπῆ και τῇ
 θεῶ και τῷ σθένει και τῇ διαλέκτῳ, ἐκέλευσεν αὐτῷ λαβεῖν δῶρα
 και ἀπελθεῖν θυσιάσαι ἐν Ἑλλάδι Δαρναίῳ Ἀπόλλωνι, λέγων ὅτι
 15 ἤλθέσέ μου τὸ γῆρας και παρήνευγε τὰ κακά. ἰδὸν γὰρ παρήλ-
 15 θεν ὁ χρόνος τοῦ χρησμοῦ. και ποιήσας τῷ αὐτῷ Πάριδι πρὸς
 πάντας τοὺς βασιλεῖς, ἦτοι τοπάρχας, τῆς Ἑδρώπης χώρας γραμ-
 ματα ὁ Πρίαμος βασιλεὺς, ὥστε δέξασθαι τὸν αὐτοῦ υἱὸν Πά-
 ριδα τὸν και Ἀλέξανδρον ἀπιόντα εἰς εὐγὴν θυσιάσαι τῷ
 Ἀπόλλωνι, ἀπέλυσε τὸν αὐτὸν Πάριδα, πέμψας και τοῖς βασι- D
 20 λεῦσι δι' αὐτοῦ δῶρα. και ἐξῆλθε τῷ δαισίῳ τῷ και ἰουλίῳ
 μηνὶ ιη' μετὰ ν' και ζ' ἡμέρας τῆς ἐν τῇ Τροίᾳ παρουσίας αὐτοῦ,
 και ἀποπλεύσας μετὰ πολλῶν δώρων βασιλικῶν, ἔχων μεθ' εἰ-
 τοῦ ἄνδρα Φρύγας νεανίσκους ρ'. και κατήνησεν ἐν τῇ πόλει O 117

1. μείζον — βέλτιον] μείζων — βελτίων Ox. 17. υἱοῦ Ox.

19. ἀπέλυσε] ἀπέλευσε Ox. 20. δαισίῳ] δεσίῳ Ox.

brutis, quam ratione praeditis; neque ea majus esse, nec melius quo-
 quam. Sed et Hymnum etiam in laudem ejus composuit Paris, quem
 Cestum appellavit. Priamus itaque, exacto tandem anno post tricesimum
 secundo, praefinitum Oraculo tempus jam praeteriisse ratus; mittit qui
 filium Alexandrum, quem apprime dilexit, ex agro illo honorifice educe-
 rent. Quin et rex ipse Priamus, Proceribus, fratribus, et civibus suis
 omnibus stipatus, ad eum recipiendum exivit. Paris itaque Trojam in-
 gressus est, anno aetatis suae tricesimo tertio, mense Xanthico, sive
 Aprili. Quem cum vidit Priamus tam aspectu, rebore, et facundia or-
 natum, jussit eum dona accipere, ut in Graeciam proficiscens, Daphnaeo
 Apollini sacra faceret: dicens; Deus senectutis meae misertus mala denun-
 ciata avertit: tempus enim Oraculi jam praeterlapsum est. Priamus igitur
 Paridem demisit, datis illi muneribus pro omnibus Europae regibus;
 quos etiam per literas hortatus est, uti filium Paridem, sive Alexandrum,
 Oraculum Apollinis adeuntem, ut sacra ex voto faceret, pro dignitate
 exciperent. Paris itaque post LVII dies, quibus Troiae commoratus est,
 decimo octavo Desii, sive Junii mensis die discedit, acceptisque sibi do-
 nis regis quamplurimis, et ascitis, ex flore inventutis Phrygiae, c. com-
 mitibus, inde solvens navigavit. Parvenit vero ad urbem quandam Grae-

τῆ λεγομένη Σπάρτῃ τῆς Ἑλλάδος, τῆ βασιλευομένη, ἦτοι το-
 παρχουμένη, ὑπὸ Μενελάου, υἱοῦ Πλεισθένου· ὅστις Μενελαος
 ἀνετράφη εἰς τὰ βασίλεια τοῦ Ἀτρείως, βασιλέως τῶν Ἀργείων,
 ἅμα Ἀγαμέμνονι, υἱῷ αὐτοῦ· κάκειθεν ἐλέγοντο οἱ δύο Ἀτρεΐδαι.
 ὁ δὲ Μενελαος ἔτοιμος ἦν ἀποπλεῖν εὐθέως ἐν τῇ Κρήτῃ ἅμα
 Ε τοῖς συγγενεῦσιν αὐτοῦ, ὀφείλων θυσιάσαι τῷ Διὶ καὶ τῇ Εὐρώπῃ
 ἐν τῇ Γορτύνη, πόλει τῆς Κρήτης, ὅτε ἤλθεν ὁ Πάρις ἐν τῇ
 Σπάρτῃ πόλει πρὸς αὐτόν. ἔθος γὰρ εἶχεν ὁ Μενελαος ποιεῖν
 εορτὰς καὶ θυσίας ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ κατ' ἔτος εἰς μνήμην τῆς
 Εὐρώπης, ὡς ἐκ γένους αὐτῆς. δεξάμενος δὲ τὸν Ἀλέξανδρον
 τὸν καὶ Πάριδα καὶ γράμματα τοῦ βασιλέως Πριάμου τῆς Φρυ-
 γίας καὶ Ἀσίας καὶ τὰ βασιλικὰ δῶρα τὰ παρ' αὐτοῦ δοθέντα,
 Ο 118 περιεπτύξαστο τὸν Πάριδα Ἀλέξανδρον, καὶ εὐμενεῶς δεξάμενος
 V 39 αὐτόν, ὡς ἴδιον υἱόν, ἐν πάσῃ τιμῇ ἀφώρισεν αὐτῷ ἐν τῷ ἰδίῳ
 παλατίῳ διαίταν καὶ παντοῖα ἀναλώματα καὶ τοῖς αὐτοῦ καὶ πᾶ-
 σαν θεραπείαν, εἰρηκῶς αὐτῷ διατρεῖναι ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ὅσας
 ἐὰν βούληται ἡμέρας, αἰτῶν αὐτὸν μείναντα ἀνεθῆναι διὰ τὴν
 τοῦ πλοῦς ἀθυμίαν καὶ εἰθ' οὕτως ἀπελθεῖν πληρῶσαι τὸ τά-
 γμα τῆς θυσίας εἰς τὸ ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνος. καὶ εὐθέως ὁ Με-
 νελαος καταστήσας αὐτόν ἐν πολλῇ θεραπείᾳ ἀπέπλευσεν ἐπὶ τὴν
 Κρήτην, ἕσας αὐτόν εἰς τὸ ἴδιον παλάτιον.

Ἐν τῷ δὲ διάγειν τὸν Μενελαὸν ἐπὶ τὴν Κρήτην θυσιάζοντα
 Διὶ Ἀστερίῳ καὶ τῇ Εὐρώπῃ ἐν τῇ Γορτύνη πόλει συνέβη τὴν

2. Πλεισθένης Οξ.

ciae, nomine Spartam, ubi regnabat Menelaus, Pliathenis filius. Qui
 quidem Menelaus apud Atroum Argivorum regem, una cum Agamemno-
 ne, regis filio, enutritus fuerat, unde Atridae ambo vocati sunt. In ipso
 enim Paridis adventu in Spartam urbem, expeditionem agitabat Mene-
 laus, una cum consanguineis suis propediem soluturus, in Cretam insu-
 lam; ut ibi sacra Jovi et Europae faceret, in urbe Gortyna. Positum
 nempe hic in more sibi habuit, anniversarium uti Festum et sacrificia
 circa illud tempus quotannis institueret, Europae in memoriam. Lectis
 itaque literis, muneribusque acceptis, quae Priamus rex Phrygiae mise-
 rat; Alexandrum sive Paridem, amplexus est: nec minus honorifice eum
 excepit, quam si filius suus fuisset. Constituit itaque ex suis, qui mini-
 strarent ei sociisque; et pararent mensam, aliaque omnia necessaria,
 seorsim in Palatio suo. Quinetiam licentiam ei concessit, in urbe illa
 diebus quotquot vellet, commorandi; usque dum vires suas, navigatione
 exhaustas, resumere potuerit; deinde vero ut abiret, ad destinatum Sa-
 crificium Apollinis templo ex voto peragendum. Paridem itaque cum re-
 bus ita omnibus instructissimum in Palatio suo curasset Menelaus, navi
 conscensa, in Cretam profectus est.

Interim vero, dum Cretae commoraretur Menelaus, Jovi Asterio, et
 Europae sacra peragens in urbe Gortyna; quodam die contigit, Helenam

Ἑλένην κατελθεῖν ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ παλατίου αὐτῆς εἰς τὸ Β
 ζωρωθῆναι μετὰ τῆς Αἴθρας τῆς συγγενίδος τοῦ Μενελάου ἐκ
 Πέλοπος καὶ τῆς Κλυταιμνήστρας ἐκ γένους τῆς Εὐρώπης. ὁ
 δὲ Πάρις παρακύψας εἰς τὸν παράδεισον καὶ προσεσχηκῶς τῷ
 5 κάλλει τῆς Ἑλένης καὶ τὴν νεότητι, βληθεὶς ἔρωτι εἰς αὐτὴν καὶ
 διὰ τῆς Αἴθρας τῆς συγγενίδος Μενελάου τῆς Πελοπίδος καὶ τῆς O 119
 Κλυταιμνήστρας ἐκ γένους τῆς Εὐρώπης ὑπονοθεύσας τὴν Ἑλέ-
 νην, ἔλαβεν αὐτὴν καὶ ἔφυγε διὰ τῶν εἰχε μεθ' ἑαυτοῦ πλοίων
 ἐκ τῆς Τροίης μετὰ χρημάτων λιτρῶν τριακοσίων καὶ κόσμου
 10 πολλοῦ πολυτίμου καὶ ἀργύρου ἅμα τῆς Αἴθρας τῆς ἐκ γένους
 τοῦ Πέλοπος καὶ τῆς Κλυταιμνήστρας τῆς ἐκ γένους Εὐρώπης
 καὶ εἴδουλιδων κουβικουλαρίων αὐτῆς. καὶ ἀντεπέρασεν εἰς C
 τὴν Σιδῶνα, κάκειθεν πρὸς τὸν Πρωτέα, βασιλέα τῆς Αἰγύ-
 πτου, μηκέτι ἀπελθὼν εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ ποιήσας
 15 τὴν Θυσίαν ἐν Ἑλλάδι. μεμαθηκότες δὲ οἱ φυλάττοντες τὸ πα-
 λάτιον Μενελάου στρατιῶται τὴν τῆς Ἑλένης φυγὴν, φοβούμε-
 νοι εὐθέως ἐξέπεμψαν στρατιῶτας τρεῖς ἐκ τῆς πόλεως Σπάρ- O 120
 του τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ Γορτύνη πόλει τῆς Κρήτης ἀπαγγελοῦν-
 τας τῷ Μενελάῳ βασιλεῖ τὴν κλοπὴν τῆς Ἑλένης τὴν ὑπὸ Πάρι-
 20 δος, καὶ ὅτι μετ' αὐτῆς ἔλαβε καὶ τὴν Αἴθραν τὴν συγγενίδα
 αὐτοῦ καὶ τῆς Κλυταιμνήστρας. καὶ ἀπέμεινεν ἀκούσας ὁ Με-
 νελαος ὡς ἐξηχος· πολὺ γὰρ ἐλυπήθη διὰ τὴν Αἴθραν· ἦν γὰρ

3. 7. 11. Κλυταιμνήστρας] Κλυμένης, quam ponit Ioannes Antio-
 chenus p. 785. Errorum suum Malalas repetit et auget v. 21.
 5. τὴν νεότητι] τῆ νεότητι Ch. 21. τῆς Κλυταιμνήστρας] Im-
 mo τὴν Κλυμένην.

in hortum Palatii sui descendere, cum Aethra, Menelai cognata ex Pe-
 lope, et Clytaemnestra, ab Europa genus ducente, ut sese ibi oblecta-
 ret. Paris autem in hortum forte despiciens, Helenam vidit; et obser-
 vata forma ejus, juventutis flore, amore ejus captus est: atque Aethrae,
 Menelai cognatae praedictae, ope usus, Helenam corrumpit: et fuga de-
 mum rebus suis consulens, navesque, quas a Troia secum adduxerat,
 conscendens; ipsam, cum octo pecuniarum libris, ornatique multo pre-
 tioso, atque argento, comitante eam Aethra, Pelopis et Clytaemnestrae
 cognata, ab Europa oriunda, cum quinque ancillis cubiculariis, avexit.
 Sacrificioque in Graecia destinato et Apollinis templo insuper habitis,
 in adversam Sidonem navigavit; indeque solvens, in Aegyptum venit, ad
 regem Proteum. Milites vero, Menelai regis palatii custodes, ubi de
 Helenae fuga edocti fuerant; animis consternati, sine mora tres milites,
 ab urbe Sparta, in Gortynam Cretae mittunt, qui regi Menelao nuncia-
 rent, raptam esse a Paride Helenam; unaque abductam Aethram, regis
 et Clytaemnestrae cognatam. Haec ubi audivit Menelaus, furere quasi
 quodam correptus est: ira etiam in Aethram vehementi commotus est; ut

D ἔχουσα ὑπόληψιν παρ' αὐτῶ σώφρονος πάνυ. καὶ εὐθέως καταπλεύσας ἐπέστρεψεν ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐν πόλει Σπάρτῳ, πανταχοῦ πέμπων εἰς ἀναζήτησιν τῆς Ἑλένης καὶ τοῦ Πάριδος καὶ τῶν μετ' αὐτῆς. καὶ οὐχ εὔρον.

Μετὰ δὲ χρόνον ἦλθεν ἐκ τῆς Αἰγύπτου ὁ Πάρις ἔχων τὴν 5 Ἑλένην καὶ τὰ χρήματα καὶ τὸν πλοῦτον ὄλον τὸν αὐτῆς. ὁ δὲ Πριάμιος καὶ ἡ Ἑκάβη ἐωρακότες τὴν Ἑλένην μετὰ Πάριδος καὶ ὅτι τοιοῦτον εἶχε κάλλος θανυμάζοντες, ἐπυνθάνοντο παρ' αὐτῆς τίς εἴη ἢ τίνων ἀπόγονος. ἡ δὲ Ἑλένη ἐφη Ἀλεξάνδρου τοῦ καὶ
 O 121 Πάριδος εἰμι συγγενίς, καὶ μᾶλλον προσήκειν Πριάμῳ καὶ τῇ 10 Ἑκάβῃ, καὶ οὐ τῷ Πλεισθένους υἱῷ Μενελάῳ· Δαναοῦ γὰρ ἔφη
 E καὶ Ἀγῆνορος τῶν Σιδονίων καὶ ἐκ γένους τοῦ Πριάμου καὶ αὐτὴν ὑπάρχειν ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ. ἐκ Πλησιόνης γὰρ τῆς Δαναοῦ θυγατρὸς ἐγενήθη ὁ Ἄτλας καὶ ἡ Ἥλέκτρα, ἐξ ἧς ὁ Δάρδανος βασιλεύς, ἐξ οὗ ὁ Τρῶος καὶ οἱ τοῦ Ἰλιου βασιλεῖς. 15 καὶ διὰ Φοίνικα, τὸν Ἀγῆνορος υἱόν, οὗτινος ἐγένετο ἀπόγονος Δύνας βασιλεύς, ὁ Ἑκάβης πατήρ· ἐκ τοῦ γένους δὲ τοῦ Δύνα καὶ ἡ Λήδα ἔλεγεν εἶναι. ταῦτα δὲ εἰποῦσα ἡ Ἑλένη τῷ
 V 40 Πριάμῳ καὶ τῇ Ἑκάβῃ ἤτησεν αὐτοὺς ὀρκώσασα μὴ προδοθῆναι, καὶ λέγουσα μηδὲν τῶν Μενελάου εἰληφέναι, ἀλλὰ τὰ ἴδια 20

10. εἰμι] εἶναι Cedrenus. *ibid.* συγγενίς Ox. 13. Πλησιόνης Cedrenus, Πλησιόνης Ox. Utrumque nihili est: Pleione fuit Atlantidis non mater sed coniux. Conf. Bentley. p. 73.

qui de illius castitate spem sane optimam sibi conceperat. Statim itaque navem conscendens, in Graeciam revertitur; et Spartam veniens, in omnes partes dimittit, qui Helenam, cum Paride, caeterisque requirant, sed nusquam invenerunt.

Post aliquod vero temporis spatium, Paris ex Aegypto rediens Helenam cum pecuniis, divitiisque ejus omnibus, secum advexit. Priamus autem et Hecuba, ubi Helenam cum Paride conspexerunt, egregiam foeminae formam mirati; quaenam esset, et a quibus orta parentibus, eam sciscitati sunt; respondit Helena, se Alexandri, sive Paridis, cognatam esse; magisque ad Priamum et Hecubam, quam ad Menelaum, Plisthenis filium, se pertinere. Quippe a Danao, et Agenore, Sidoniis, aequae ac Priamum, se genus ducere affirmavit. Ex Pleione enim, Danae filia, nati sunt Atlas et Electra: Electrae autem filius fuit rex Dardanus; a quo Tros et Troiani reges. Addidit praeterea, regem Dynam, Hecubae patrem, genus suum repetere a Phoenice, Agenoris F. a Dyna autem, Ledam etiam suam traxisse originem. His itaque verbis Priamum et Hecubam alloquuta Helena, juramento ab eis confirmari petiit, se ab illis proditum non iri; juramento etiam testata eis, se nihil omnino a Menelao surripuisse, bona vero sua solum secum tulisse. Tum vero He-

μόνα ἔλεγεν ἔχειν. καὶ λοιπὸν ἡ Ἐκάβη περιλαβοῦσα αὐτὴν κατεφίλει καὶ πλείω πάντων αὐτῆς ἀντείχετο.

Γινόντες δὲ οἱ περὶ Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον τὴν τῆς Ἑλένης ἐπὶ τὴν Τροίην μετὰ Πάριδος παρουσίαν, ἐπεμψαν πρέσβεις 5 ἀποδοθῆναι τὴν Ἑλένην· ὥχλει γὰρ καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς Κλυταιμνήστρα τῷ ἰδίῳ ἀνδρὶ Ἀγαμέμνονι, τῷ βασιλεῖ τοῦ Ἄργους, διὰ τὸ ἔλθειν τὴν Ἑλένην, τὴν αὐτῆς ἀδελφὴν· ἥτις καὶ ἐποίησε πρὸς αὐτὴν γράμματα καὶ ἔδωκε Μενελάῳ ὀφειλοντα πείσαι τὴν O 122 Ἑλένην. καὶ ἦλθεν ὁ Μενέλαος πρὸς Πρίαμον ζητῶν τὴν Ἑλέ- 10 νην, τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, πρὸ τοῦ πολέμου· καὶ οὐκ ἐπείσθη- B σαν οἱ Πριαμίδαι δοῦναι αὐτήν. καὶ λοιπὸν ἐπεστράτευσαν κατὰ τοῦ Ἰλίου οἱ Ἀτρεΐδαι βασιλεῖς, προμύχους, ἤτοι τοπάρχας, προ- 15 τρεπόμενοι. καὶ ἐδυσίωπῃσαν τὸν Πηλεῦ καὶ τὴν αὐτοῦ γυναῖκα, τὴν Θέτιν, καὶ τὸν αὐτῆς πατέρα Χείρωνα, τὸν φιλόσοφον βα- 15 σιλία, παρασχεῖν αὐτοῖς τὸν Ἀχιλλέα, υἱὸν τῆς Θέτιδος καὶ τοῦ αὐτοῦ Πηλέως, ἔκγονον δὲ Χείρωνος. ὅστις Χείρων πέμ- 20 ψας ἤγαγεν αὐτόν· διῆγε γὰρ μετὰ Λυκομήδους βασιλέως, τοῦ πενθεροῦ τοῦ αὐτοῦ Ἀχιλλέως, πατρὸς δὲ τῆς Ληϊδαμείης, ἐν τῇ νήσῳ. καὶ ἀπῆλθε μετὰ τῶν Ἀτρεϊδῶν ὁ αὐτὸς Ἀχιλλεύς, 20 ἔχων ἴδιον στρατὸν τῶν λεγομένων Μυρμιδόνων τότε, νυνὶ δὲ λεγομένων Βουλγάρων, τριῶν χιλιάδων, ἅμω Πατρόκλῳ στρα- 20 τοπεδάρχῃ καὶ Νέστορι· οἵτινες ἐδυσωπήθησαν παρὰ Χείρωνος C καὶ Πηλέως καὶ Θέτιδος συνείναι τῷ Ἀχιλλεῖ. ἀπῆλθε δὲ ὁ

cuba amplexa eam osculata est, aliisque omnibus deinde chariorem habuit.

Edocti vero Agamemnon et Menelaus, Helenam cum Paride ad Troiam pervenisse; Legatos mittunt, qui reddi Helenam postularent. Et quidem soror ejus Clytaemnestra maxime hoc urgebat viro suo Agamemnoni, Argivorum regi: quin et literas etiam Menelao dedit, Helenae tradendas, quibus reditum ejus suadere nitebatur. Ante bellum itaque susceptum, Menelaus ad Priamum contendit: uxorem Helenam sibi reddi postulans. Priamidae autem cum eam reddere renuerent omnino, in Troianos arma protinus sumpserunt Atridae; regulis etiam vicinis in belli societatem conductis. Sollicitatis itaque Peleo et uxore ejus Thetide, Chironem etiam, Regem et Philosophum, Thetidis patrem exoratum habuerunt, ut Achilles, Pelei et Thetidis F. sibi daretur socius. Cum itaque Chiron accessit, ex Insula, ubi apud regem Lycomedem, socerum suum, Deidamiae patrem, commorabatur. Achilles itaque comitem sese Atridis adjunxit; secum habens in exercitu suo μμμ Myrmidonum: (ita olim dicti, qui nunc Bulgari) inter quos Nestor fuit, et Patroclus, castrorum praefectus: impetrantibus hoc ab his Chirone, Peleo, et Thetide, ut Achillem comitarentur. Exiit igitur Achilles, Argivis Myrmi-
Ioannes Malalas.

Ἀχιλλεύς μόνος μετὰ τοῦ ἰδίου στρατοῦ ἐπὶ τὸ Ἴλιον τῶν Ἀργείων καὶ τῶν Μυρμιδόνων. προετρέψαντο δέ, ἦτοι ἐδυσώπησαν, οἱ αὐτοὶ Ἀτρεΐδαι βασιλεῖς καὶ τοὺς λοιποὺς βασιλεῖς, ἦτοι τοπάρχας, καὶ προμάχους τοὺς ἀπὸ ἐκάστης χώρας τῆς Εὐρώπης, ἕκαστον μετὰ τοῦ ἰδίου στρατοῦ καὶ τῶν νηῶν. καὶ ἀπέ-
O 123 πλευσαν πάντες συναχθέντες ἐν Ἀύλιδι χώρα οὕτω λεγομένη. χεμῶνος δὲ γενομένου καὶ τοῦ μάντιος Κάλχαντος εἰρηκότος θυσίαν δεξιλεῖν δοῦναι τὸν Ἀγαμέμνονα Ἀρτέμιδι τῇ θεῇ τῆς χώρας ἐκείνης τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα· ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἀπελθὼν διὰ δόλου ὡς ἀπὸ γραμμιάτων τοῦ Ἀγαμέμνονος εἰς τὸ Ἄργος ἦνευχε
D τὴν αὐτοῦ θυγατέρα Ἴφιγένειαν. καὶ ἑωρακῶς αὐτὴν ὁ Ἀγαμέμνων ἐλθοῦσαν ἔκλαυσε πικρῶς· φοβηθεὶς δὲ τὸν στρατὸν καὶ τοὺς τοπάρχας, ἔξέδωκεν αὐτὴν ἐπὶ θυσίαν Ἀρτέμιδι. καὶ ἐν τῷ ἀπιέναι αὐτὴν εἰς τὸ ἱερὸν Ἀρτέμιδος καὶ σφαγῆναι ἔλαφος ἔκοψε τὴν ὄδον διαδραμοῦσα ἔμπροσθεν ἐν μέσῳ τῶν βασιλείων
E καὶ τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ἱερέως καὶ τῆς παρθένου Ἴφιγενείης. καὶ ἑωρακῶς αὐτὴν ὁ ἱερεὺς καὶ μάντις Τὴν ἔλαφον πιύσαντες ἄξατε εἰς θυσίαν ἀντὶ τῆς παρθένου τῇ Ἀρτέμιδι. καὶ ληφθεῖσα ἡ ἔλαφος ἐσφάγη τῇ Ἀρτέμιδι· τὴν δὲ Ἴφιγένειαν ἀποδέδωκε τῷ ἰδίῳ πατρὶ Ἀγαμέμνονι· ἦντινα ὁ Ἀγαμέμνων εἶασεν ἐκεῖ ἐν τῷ ἱερῷ Ἀρτέμιδος ἱερείαν. καὶ λοιπὸν ἀνηγορεύθη βασιλεὺς ἐκεῖ ἐπὶ πάντων ὁ Ἀγαμέμνων ἐκ τοῦ ἔξπεδίτου· κακείθεν ὁρμησαγτες ἦλθον ἐπὶ τὴν Τροίαν.

1. τὸ] τῷ Ox. 17. μάντις] Deest εἶπεν. 20. εἶασαν Ox.

donibusque suis solis stipatus, adversus Ilium. Sed et Atridae quosque etiam undique per Europam Duces atque reges sollicitantes, hortati sunt, uti classibus suis et exercitu instructi, in societatem belli hujus venirent. Congregati itaque sunt omnes in Aulide regione, indeque jam soluturi; cum, tempestate oborta, Calchas vates edixit, oportere Agamemnonem filiam suam loci istius Numinal, Dianae, immolare. Uliasses igitur, simulatis ab Agamemnone literis, Argos profectus est; atque inde filiam ejus, Iphigeniam, abduxit. Quam pater Agamemnon ubi vidit, acerbe flevit: metuens autem sibi ab exercitu regibusque, tradit illam Dianae Victimam. Cum autem duceretur virgo ad Dianae templum, ut immolaretur; ecce, omnium in conspectu, regum, et sacerdotis, exercitus, virginisque, cervam viam acindebat mediam percurrens. Quam ubi vidit sacerdos; hanc (inquit) comprehensam, loco virginis, date Dianae victimam. Cervam itaque captam, hostiam fecerunt; et Iphigeniam patri suo Agamemnoni reddiderunt: quam tamen pater ejus relictam, sacerdotem in Dianae templo constituit. Exinde itaque Rex ibi omnium ab exercitu factus est Agamemnon: illinc vero exinde abeuntes, in Troiam profecti sunt.

Ἐλθόντων δὲ τῶν αὐτῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τὴν Τροίαν, ἀντί- O 124
 στησαν αὐτοῖς οἱ Τρῶες καὶ οὐ συνεχώρησαν αὐτοῖς παραβαλεῖν.
 καὶ πολλῶν σφαγόντων ἕξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἐν οἷς καὶ ὁ
 Πρωτεσίλαος ἐσφάγη, πρόμαχος Δαναῶν, καὶ οὐ παρεχώρησαν
 5 οἱ Δαναοί, ἕως οὗ περιεγένοντο. καὶ κατέβησαν ἐπὶ τὴν παρὰ-
 λιον γῆν τῆς Τροίης καὶ ἔδησαν τὰ πλοῖα σχεῖνοις. ἑσπέρας δὲ V 41
 γενομένης εἰσῆλθον οἱ Τρῶες ἐν τῇ πόλει καὶ ἠσφαλίσαντο τὰς
 πόρτας· μέση δὲ νυκτὶ Κύνκος τις ὀνόματι, ἐκ γένους ὑπάρχων
 τοῦ Πριάμου, ἐκ τοῦ πλησίον ὑπάρχων, ἀκούσας τὴν τῶν Ἑλ-
 10 λήνων εἰς τὴν Τροίαν παρουσίαν, ἐξελθὼν ἐκ τῆς Νέαν Ἄνδρου
 πόλεως μετὰ πλήθους πολλοῦ πολεμικοῦ ἐπέβησεν αὐτοῖς· καὶ
 γενομένης συμβολῆς νυκτὸς φρονεῖται ὑπὸ Ἀχιλλέως ὁ αὐτὸς Κύν-
 κος καὶ ἔπεσαν οἱ μετ' αὐτοῦ πρὸ ἡμέρας. καὶ λοιπὸν ἔδοξε
 τοῖς Δαναοῖς παραλαβεῖν τὰς πόλεις τὰς πλησίον τοῦ Ἴλου καὶ
 15 τῆς Τροίης, ὡς συμμαχούσας Πριάμῳ· καὶ ποιήσαντες συνωμο-
 σίας, ὅτι πάντα τὰ παρ' αὐτῶν παραλαμβανόμενα ἄγουσιν εἰς
 μέσον τῶν βασιλείων καὶ προμάχων καὶ τοῦ στρατοπέδου, ἀφορ- B
 ζουσι τὸν Ἀχιλλεῖα καὶ τὸν Τελαμώνος Αἴαντα καὶ Διομήδη.
 καὶ εὐθέως ἐξώρμησεν ὁ Διομήδης καὶ παραλαμβάνει τὴν πόλιν O 125
 20 τοῦ αὐτοῦ Κύνκου προμάχου, τὴν Νέαν Ἄνδρου, καὶ τὴν χώραν
 αὐτῆς πρῶτον· παραλαβὼν δὲ καὶ τοὺς δύο αὐτοῦ υἱούς, Κώ-
 βην καὶ Κόκαρκον, καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ὀνόματι Γλαύκην,
 οὗσαν ἐνιαυτῶν ἰα', εὐπρεπῆ, καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ καὶ τὰ τῆς

4. καὶ supervacuum: sic et p. seq. v. 1.

10. 20. Νέαν Ἄνδρον]

Νεάνδρου Codrenus. 15. συνωμοσίας Ox.

Graecos vero ad Troiam appropinquantes, Troiani erumpentes propulsabant, ut ad litus eorum ne appellerent. Multi igitur utrinque ceciderunt; inter quos fuit Protesilaus, ex Graecorum auxiliariis. Caeterum Graeci nihil cedentes, sed oram Troiae maritimam tandem occupantes, naves suas funibus alligarunt: nocte vero ingruente, Troiani urbem repetiverunt, portas suas obfirmantes. Nocte vero media Cygnus quidam, Priami cognatus, nec longe ab urbe habitans, audito Graecorum ad Troiam adventu; egressus ipse ex urbe Neandro cum copiis magnis, Graecos adortur: commissoque per noctem praesidio, ab Achille occisus est, proffigatusque est exercitus ejus, antequam dies illuxerat. Consilium itaque Graeci inierunt, Illo Troiaeque in proximo circumiacentes urbes praecooccupandi; ut quae Priami partes suscepissent. Juramentis itaque se invicem obstringentes, spolia quaecumque in medium coram Regibus exercituque universo se producturos; secernebantur in hoc Achilles, Ajax Telamonius, et Diomedes. Derepente igitur Diomedes Neandro Cygni Trojanorum propugnatoris urbe occupata, regionem ejus depraedatur; filiisque ejus duobus, Cobe et Cocarcho, filiaque Glauca, (xi annorum virgine, egregiae formae,) captivis abductis, Regis regionisque ejus

χώρας, καὶ ἄγει ἐν μέσῳ τοῦ στρατοῦ παντός. ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς εὐθέως ἀπελθὼν μετὰ τῶν Ἀργείων καὶ τῶν Μυρμιδόνων, τοῦτ' ἐστὶ τοῦ ἰδίου στρατοῦ, ἐπέρχεται τῇ Λέσβῳ πόλει καὶ τῇ χώρᾳ αὐτῆς τῇ βασιλευμένῃ ὑπὸ Φόρβαντος, συγγενέως Πριάμου· ὅστις καὶ πολλὴν ἔχθραν εἶχε μετὰ τῶν Ἑλλήνων. παραλαβὼν 5
C δὲ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν ὁ Ἀχιλλεὺς τὸν Φόρβαντα φονεύει, καὶ λαμβάνει πάντα τὰ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Διομήδαν ἄγει· ἦν δὲ ἡ κόρη λευκὴ, στρογγυλόψις, γλαυκὴ, τέλεια, ὑπόξανθος, ὑπόσιμος, οὔσα ἐνιαυτῶν κβ', παρθένος· ἦλθε κομίσας τὰ ἐκ Λέσβου πάντα εἰς τὸν στρατὸν τῶν 10 Ἑλλήνων. καὶ λοιπὸν ὀρμήσας πάλιν ἐξῆλθεν ἐπὶ τὸν Εὐξείνιον πόντον, καὶ ἀφανίζει τὴν χώραν πραιδεύων, καὶ παραλαμβάνει τὴν Ἀυρησὸν πόλιν, καὶ φονεύει κρατοῦντα αὐτῆς τὸν Ἡετίωνα βασιλέα, καὶ λαμβάνει τὴν γυναῖκα αὐτοῦ αἰχμάλωτον, τὴν Χρύ-
O 126 σου θυγατέρα, ἱερέως Ἀπόλλωνος, Ἀστυνόμην, τὴν μετακλη- 15 θείσαν Χρυσίδα, καὶ τὸν αὐτοῦ πλοῦτον καὶ τῆς χώρας, καὶ
D ἄγει εἰς τὰς ναῦς· ἦν δὲ ἡ αὐτὴ Ἀστυνόμη ἢ καὶ Χρυσίς κονδοειδής, λεπτή, λευκὴ, Ξανδόκομος, εὐρινος, μικρόμασθος, οὔσα ἐνιαυτῶν ιθ'. ἐφόνευσε δὲ καὶ ὃν προειρέψατο στρατὸν ὁ Ἡετίων τῶν λεγομένων Κιλικίων τῶν ἐλθόντων εἰς ὄμμαχίαν 20 αὐτοῦ καὶ τῶν Τρώων. κάκειθεν ἐξορμήσας ἔρχεται πρὸς τοὺς παῖδας Βρίσου, γενομένου ἑξαδέλφου Πριάμου, ἐν τῇ λεγομένῃ Λεγῶ πόλει· καὶ πραιδεύσας τὴν χώραν αὐτῆς πᾶσαν μένει πο-

5. μετὰ] Fort. κατά. 11. Εὐξείνιον Ox. 22. Βρίσσου] Βρίσου scripsi hic et p. seq. v. 2. 102. 1. cum Cedreno. 23. Λεγῶ πόλει] Λεγοπόλει Ox. et p. seq. v. 4. 6. Λεγουπόλεως et Λεγῶ.

bona omnia abripuit, inque medium exercitum produxit. Achilles interim, cum Argivis et Myrmidonibus suis egressus, Lesbum urbem aggreditur, regionemque totam circumjacentem, quae Phorbanti paruit, ex cognatis Priami, Graecis pariter infensissimo. Occupatis autem urbe regioneque, Achilles Phorbantem ipsum interfecit; regnoque ejus spoliato, filiam Diomedam captivam abduxit. Erat autem virgo candida, vultu rotundo, caecis oculis, statura justa, capillis subflavis, subsima, annos vero xxii nata. Redux vero Achilles, reportatam a Lesbo praedam ad Graecorum exercitum deferebat. Rursus etiam egressus, ad Pontum Euxinum, regionem illam devastat, praedamque abigit. Quin et Lyrnesum urbem cepit; Eetione rege, qui loci dominus erat, e medio sublato: cujus etiam uxorem Astynomen, (quae et Chryseis dicta est,) Chrysaе, Apollinis sacerdotis, filiam, captivam abduxit: abreptas etiam regis ipsius et regionis opes ad naves reportavit. Erat autem Astynome, quae et Chryseis, statura curta, gracilis, candida, flavicoma, naso eleganti, mamillis parvis, annos vero xix nata. Sed et Exercitum Cilicium, quem sibi aserverat, Trojanorum in auxilium, Eetion, Achilles profligavit. Exinde vero discedens, Legopolim petiit: agebant hic Brissaidae, Brissi, Priami

λιορκῶν τὴν πόλιν καὶ κτείνει πολλοὺς ἄνδρας καὶ παραλαμβάνει τὴν πόλιν καὶ τὴν Βρίσου θυγατέρα αἰχμάλωτον, τὴν Ἴπποδάμειαν, τὴν μετακληθεῖσαν Βρισηίδα, ὅσων γυναικα τοῦ Μενέτου, βασιλέως τῆς Λεγοῦ πόλεως, ἀνελὼν τοὺς αὐτῆς ἀδελφοὺς, 5 Ἄνδρον καὶ Θύαντα. ὁ δὲ Μενέτης, ὁ τῆς Ἴπποδαμείας τῆς καὶ Βρισηίδος ἀνὴρ, οὐκ ἦν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει Λεγῶ, ἀλλὰ ἦν Ἐ ἀπελθὼν προτρέψασθαι βοήθειαν εἰς συμμαχίαν Φρυγῶν ἀπὸ τῆς Λυκίας καὶ Λυκαονίας. ὅστις Μενέτης βασιλεὺς κατέφθασεν εὐθέως μετὰ τῆς βοήθειας τῶν Λυκίων καὶ Λυκαόνων μετὰ τὸ O 127

10 παραληφθῆναι τὴν αὐτοῦ χώραν ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν αὐτοῦ γυναικα Ἴπποδάμειαν τὴν καὶ Βρισηίδα. καὶ οὐ παρεχώρησεν, ἀλλ' εὐθέως ἀπὸ τοῦ κόπου τῆς ὁδοῦ ἅμα τοῖς μετ' αὐτοῦ συμβαλὼν οὐκ μάχεται μετὰ Ἀχιλλέως πικρῶς, ἕως V 42

15 ἔβλήθη δόρατι ὑπὸ Εὐρυτιλῶνός τινος τῶν ὄντων μετὰ Ἀχιλλέως

15 ἔξάρχων τοῦ διαφέροντος αὐτῷ στρατοῦ, καὶ ἀπώλοντο οἱ μετ' αὐτοῦ τοῦ Μενέτου πάντες. ἡ δὲ Ἴπποδάμεια ἡ καὶ Βρισηίς ἦν μακρῆ, λευκῆ, καλλιμασθος, εὐστολος, σύνσφρος, εὐρινος, μεγαλόφθαλμος, κεχολλαῖσμένα ἔχουσα βλέφαρα, οὐλόθριξ, ὀπισθοκόμος, φιλόγελως, ὅσα ἐνιαυτῶν κα'. ἦντινα ἑωρακῶς ὁ

20 Ἀχιλλεὺς ἐπόθησε· καὶ πεισὼν εἰς ἔρωτα αὐτῆς, λαβὼν ἀποκρύβει αὐτὴν ἐν τῷ ἰδίῳ παπυλεῶνι, μὴ ἀγαγὼν αὐτὴν εἰς τὸ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων· τὰ δὲ χρέματα καὶ τὴν Ἀστυνόμην Χρυσηίδα καὶ πάντα τὰ ἄλλα ἤγαγεν ἔγγιστα τῶν προμάχων καὶ τοῦ στρα-

13. „οὐν redundat.“ Ch.
dum, κεκολλαισμένα.“ Ch.

18. κεχολλαῖσμένα] „Forte scribendum. βιέφερα Ox.

patnelis, filii. Vastata vero undique regione illa, urbi ipsi imminabat, obsidione eam cingens. Plurimis autem occisis, et occupata urbe, Hippodamiam, quae et Briseis vocata est, Brissi filiam, Menetis Legopoli-tani regis uxorem, captivam abduxit; fratresque ejus, Andrum et Thy-antem, e medio sustulit. Menetes autem ipse tunc temporis Legopoli quidam aberat, in auxiliis ex Lycia et Lycaonia pro bello Trojano comparandis occupatus. Statim vero a captis ab Achille regione, urbe, et uxore Hippodamia, Menetes cum copiis suis a Lyciis et Lycaonibus re-dux; nihil itineri cedens, laborioso licet, Achillem cum copiis ipse de-fessus aggreditur; praelioque commisso fortiter cum eo dimicavit, usque dum lancea percussus ab Eurytione quodam ex duobus Achille exerci-tus, interfectus est ipse, cum toto exercitu. Erat autem Hippodamia, quae et Briseis, proceras, candida, mamillis pulchris, decora, junctis superciliis, naso pulchro, oculis grandioribus, palpebris adhaerentibus, crispas, crinibus a tergo flexis, jocunda, annos nata xxi. Hujus amore captus Achilles, eam tentorio suo secreto sibi habuit, nec ad exercitum adduxit. Caeterum opes Astynomenque, quae et Chryseis est, aliaque omnia quae bello ceperat, coram regibus exercituque toto in medium pre-

- B τοῦ καὶ τῶν βασιλέων. γνόντες δὲ πάντες διὰ τὴν Βρίσου θυ-
 O 128 γατέρα, γυναῖκα δὲ τοῦ Μενέτου, ὅτι ἀπέκρυψεν αὐτὴν ὁ Ἀχιλ-
 λεύς μετὰ τοῦ ἐφόρει κοσμίον, ἐλυπήθησαν πρὸς αὐτὸν καὶ ὤρ-
 γισθησαν κατ' αὐτοῦ, διότι ἐπιώρρησε διὰ τὸν εἶχε πρὸς αὐτὴν
 ἔρωτα. καὶ πάντες ἔλοιδοῦναι αὐτὸν ὅτι ἀπέκρυψεν αὐτὴν, καὶ 5
 συναχθέντες ἐν κομβέντῳ ἐκάλυψαν τὸν αὐτὸν Ἀχιλλέα τοῦ ἐπιβ-
 ῥίπτειν καὶ παραλαμβάνειν πόλεις καὶ πραιδεύειν χώρας, ἄλλους
 ἀντ' αὐτοῦ καταστήσαντες τὸν Τεῦκρον, τὸν ἀδελφὸν Αἴαντος
 τοῦ Τελαμωνίου, καὶ τὸν Ἰδομενεά. οἵτινες παρελαβόν τὴν Κύ-
 προν καὶ τὴν Ἰσαυρίαν καὶ τὴν Λυκίαν πραιδεύσαντες καὶ ἀπολέ- 10
 σαντες αὐτάς. ὁ δὲ Τελαμώνιος Αἴας ὀρμήσας τοὺς Θρακοὺς
 τοὺς ἐν Χερρόνησῳ ἐπολιόρκει καὶ τὸν Πολυμήστορα τὸν βουσιλέα
 C αὐτῶν. ὁ δὲ Πολυμήστωρ φοβηθεὶς τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀλκὴν, χρυ-
 σὸν αὐτῷ πολλὸν δοῶς καὶ σίτον ἐνὸς ἐνιαυτοῦ εἰς ἀνάλωμα τοῦ
 Ἀχαιικοῦ στρατοῦ, καὶ ἔκδοτον δοῶς τὸν υἱὸν τοῦ Πριάμου τὸν 15
 μικρότερον πάντων, Πολύδωρον ὀνόματι, παρατεθέντῳ αὐτῷ
 παρὰ τοῦ Πριάμου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ χρημάτων πολλῶν.
 ἤγάπα γὰρ τὸν Πολύδωρον, ὡς μικρότερον πάντων, ὁ Πριάμος,
 καὶ ὡς εὐπρεπῆ· διὰ γὰρ τοῦτο καὶ ἐν ἄλλῃ χώρᾳ αὐτὸν παρέ-
 θετο, ἵνα μὴ ὡς παῖδον ταράττηται, ἀκούων πολέμων· ποιή- 20
 O 129 σας ὁ αὐτὸς Πολυμήστωρ συνθήκας μετὰ τοῦ Αἴαντος ἐγγράφως
 μὴ συμμαχεῖν Πριάμῳ. καὶ ἐκ τῶν ἐκεῖθεν ὀρμήσας ὁ Αἴας ἤλ-

4. ἐπιώρρησε Ox. 6. κομβέντῳ] κομβεντῷ Ox. 11. Θρακοὺς] Θρακίας Ch. 13. ἀλκὴν Ch., δαλὴν Ox. 21. ἐγγράφως Ce-
 dreus p. 127. A.

tulit. Ubi vero omnibus innotuisset, Achillem Brissi filiam, Menetis vero
 regis uxorem, cum ornatu ejus omni, apud se celasse; aegre hoc in eo
 tulerunt; iraque in eum commoti sunt, quod ob amorem, quam erga eam
 habuit, perjurus factus fuisset: quin et conviciis eum exceperunt, cela-
 tam amasiam ei exprobrantes. Sed et a congregatis in Concilio ducti-
 bus interdictum est Achilli, ne amplius esset in urbibus vel occupandis,
 vel invadendis; neve regiones praedatum ut exiret: suffectis in locum
 ejus, Teucro, Ajacis Telamonii fratre, et Idomeneo: qui Cyprum, Isau-
 riam, Lyciamque, captas et vastatas, praedati sunt. Ajax vero Tela-
 monius egressus, Thraces in Cherroneso regemque eorum, Polymestorem,
 aggreditur. Polymestor autem Ajacis vires reformidans, magnum auri
 pondus ei obtulit; tantumque frumenti, quantum Achaico exercitui in an-
 num sufficeret, suppeditavit. Sed et Polydorum quoque, Priami filium
 natu minimum, quem pater ejus Polymestori, cum ingenti pecuniarum
 pondere, enutriendum commiserat, Ajaci tradidit. Nempe rex Priamus
 Polydorum summopere sibi charum habuit; ut qui formosus esset, natu-
 que minimus: itaque in aliena regione enutritum voluit, ne qui tenellus
 erat, armorum strepitu territaretur. Sed etiam Polymestor Ajaci foedus
 scriptum pepigit, se Priamo opem non laturum. Inde discedens Ajax, in

Θε πρὸς τὸν Τεύθραντα βασιλέα, καὶ συμβαλὼν αὐτῷ πόλεμον
 ἔριψε ἀναιρεῖ αὐτόν· ἐκπορθήσας δὲ τὴν τούτου πόλιν καὶ τὰ αὐ- D
 τοῦ πάντα λαβὼν, καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Τέκμησσαν ἄγει καὶ
 τὸν αὐτοῦ πλοῦτον καὶ πάντα νυκτὸς ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας. ἦν δὲ
 5 ἡ Τέκμησση τῇ ἡλικίᾳ εὐστολος, μελάγχροος, εὐόφθαλμος, λε-
 πτόρινος, μελάνθριξ, λεπτοχαράκτηρος, παρθένος, οὖσα ἐτῶν
 15 εἴς. τὸν δὲ Πολύδωρον, τὸν υἱὸν τοῦ Πριάμου, οἱ Δαναοὶ στή-
 σαντες κατέναντι τοῦ τείχους ἐδήλωσαν τῷ Πριάμῳ πέμψαι τὴν
 Ἑλένην καὶ λαβεῖν τὸν Πολύδωρον υἱὸν αὐτοῦ καὶ γενέσθαι εἰρή-
 10 νην· ἐπεὶ φονεῦμεν αὐτόν. καὶ οὐχ ἔλλοντο ***

*** ρεν ἐκ τῆς κινήσεως τῶν ἑπτὰ πλανητῶν κατὰ μοιρικὴν
 τύχην ἐπαγόντων τοῖς ἀνθρώποις χαρὰς καὶ λύπας, ὄρισας τὴν
 τάβλαν τὸν γήινον κόσμον, τοὺς δὲ δυοκαίδεκα κάσους τὸν ζω- E
 διακὸν ἀριθμὸν, τὸ δὲ ψηφόβολον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἑπτὰ κοκκία O 130
 15 τὰ ἑπτὰ ἄστρα, τὸν δὲ πύργον τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, ἐξ οὗ ἀν-
 ταποδίδεται πᾶσι καλὰ καὶ κακά.

Μηριόνης κονδοειδής, πλατύς, λευκός, ἐπώγων, μεγαλό-
 φθαλμος, μελάγκορος, οὐλόθριξ, πλατόψις, στρεβλόρινος, πε-
 ρύγορος, μεγαλόψυχος, πολεμιστής.

20 Ἴδομενεὺς διμοιριμῖος, μελάγχροος, εὐόφθαλμος, εὐθετος, V 43

2. αὐτοῦ] αὐτὰ Ox. 10. καὶ οὐχ ἔλλοντο **] „Lacuna ista
 ex Cedreno, aliqua ex parte, et Isaac. Porphyrogenneta, de prae-
 termissis ab Homero, suppleri possit.“ Ch. 11. * ρεν ἐκ τῆς κί-
 νήσεως] „De Palamede loquitur Tabulaque Lusoria ab eodem in-
 venta: de quibus vide Suidam, Cedrenum, Isaac. Porphyrogenneta,
 qui ex Autore nostro ista descripsisse videntur. De Ludo hoc vide
 etiam Xylandri et Jacobi Goar in Cedrenum Annotata.“ Ch.
 13. κάσους Cedrenus p. 125. C, κάσους Ox. 20. διμοιριμῖος Ox.

Regem Teuthrantem profectus est: quocum commisso praelio, gladio eum
 sustulit: urbeque ejus spoliata, opibus direptis omnibus, filiam ejus Tec-
 messam divitiasque omnes per noctem ad Graecorum castra devexit.
 Erat autem Tecmessa, formam quod spectat, bene ornata, colore nigro,
 oculis pulchris, naso tenniori, capillo nigro, facie tenui, et virgo, xvii
 annos nata. Polydorum vero, Priami filium, e regione muri constituen-
 tes, Priamo significant, uti Helena reddita, et Polydoro vicissim acce-
 pto, pax mutua fieret: sin minus Polydorum se neci daturus. Abnenti-
 bus autem ***** invenit ex motu septem Planetarum; unde gaudia
 subinde ac doleres, juxta Fortunae sortem, Mortalibus inducuntur. In-
 stituit etiam, ut Tabula esset Mundus terrestris; Casus vero duodecim
 Zodiaci numerus: Psephobolum vero, et quae in eo fuerunt tesserae se-
 ptem, septem stellae: Turris vero Coeli altitudo; unde bona omnibus
 et mala sua rependuntur.

Mexiones erat curtus, latus, candidus, barbatus, oculis magnis, pu-
 pillis nigris, crispus, vultu lato, naso obunco, acer, magnanimus, ballator.

Idomeneus erat statura mediocrem superante, colore nigro, oculis

ἰσχυρός, εὐρινος, δασυπώγων, εὐκέφαλος, οὐλόθριξ, ἀπονενομημένος πολεμιστής.

Φιλοκτήτης εὐμήκης, εὐθετος, μελάγχροος, σύνοφρος, γενναῖος, εὐόφθαλμος, εὐρινος, μελάνθριξ, πολύθριξ, φρόνιμος, τοξότης εὐστοχος, μεγαλόψυχος. 5

Αἴας ὁ Λοκρὸς μακρός, εὐσθενής, μελίχρους, στραβός, εὐρινος, οὐλόθριξ, μελάνθριξ, δασυπώγων, μακρόψις, τολμηρὸς πολεμιστής, μεγαλόψυχος, καταγύναιος.

- O 131 Πύρρος ὁ καὶ Νεοπτόλεμος εὐήλιξ, εὐθώραξ, λεπτός, B λευκός, εὐρινος, πυρρόθριξ, οὐλος, ὑπόγλαυκος, μεγαλόφθαλ- 10 μος, ξάνθοφρος, ξανθοαρχιγένειος, στοργυλόψις, προπετής, τολμηρὸς, εὐσκυλτος, πικρὸς πολεμιστής. οὗτος δὲ ὑπῆρχεν υἱὸς τοῦ Ἀχιλλέως ἐκ Διδαμείης, θυγατρὸς Λυκομήδους, ὅστις μετὰ τὴν τελευταίαν τοῦ ἰδίου πατρὸς ἐξεπέμφθη ὑπὸ Θέτιδος καὶ Πηλέως, [ὡς] πάμπαν αὐτοῦ, αἰτηθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν, ὡς τοῦ 15 Ἀχιλλέως δόλῳ φονευθέντος, ἐκδικῆσαι τὸ πατρῶν αἷμα. καὶ ὀπλισάμενος ἐπιστράτευσεν εἰς τὸ Ἴλιον σὺν ναυσὶν κβ' ἐκ τοῦ Πηλέως λαβὼν ἴδιον στρατὸν Μυρμιδόνων, τὸν ἀριθμὸν μγν'. καὶ ἀποπλεύσας κατέλαβε τὴν Τροίαν, καὶ εὗρεν εἰς τὰς σκηνὰς τοῦ ἰδίου πατρὸς Ἀχιλλέως Ἴπποδάμειαν τὴν καὶ Βρισηίδα, φύ- 20 C λακα τῶν τοῦ Ἀχιλλέως πάντων. ἦντινα ἀποδεξάμενος εἶχεν ἐν

4. μελάθριξ Ox. 10. οὐλός Ox. hic et 105. 11. 106. 11. 16.
11. ξανθόφρος Ch., ξανθόφροξ Ox. 13. Διδαμείης Ox.
15. ὡς dele. 16. ἐκδικῆσαι Ch., ἐκδικῆσαι Ox. 20. φύλακα
Ch., φήλακα Ox.

pulchris, membris bene compositis, validus, naso eleganti, barba hirsuta, capite decoro, crine crispo, audax bellator.

Philoctetes, procerus, membris bene compositis, colore nigro, superciliis junctis, strenuus, oculis venustis, naso eleganti, capillo nigro multoque, sapiens, jaculandi peritus, magnanimus.

Ajax Laconensis, procerus, robustus, flavus, strabus, eleganti naso, crispo nigroque capillo, barba hispida, facie oblonga, audax bellator, magnanimus, mulierosus.

Pyrhus, qui et Neoptolemus, corpore magno, pectore firmo, gracilis, caudidus, naso eleganti, capillo rufo et crispo, oculis subcaesiis grandiusculisque, flavis superciliis, barbae lanugine rufa, facie rotunda, praecipuus, audax, impatiens, bellator acerrimus. Filius erat hic Achilles, ex Deidamia, Lycomedis filia, qui patris post mortem, Graecis id efflagitantibus, ob Achillem fraude sublatum, paterni sanguinis in vindictam profectus est, a Thetide atque Peleo avo missus. Navibus itaque XII, exercituque MDCL Myrmidonum, a Peleo instructus, adversus Ilium arma movit: solvens autem, atque litus Trojanum appulsus, patris tentorium petivit; ubi Hippodamiam, sive Briseidem, rerum omnium, quae Achilles fuerant, custodem invenit. Hanc itaque amplexus, summo habuit in ho-

πολλῇ τιμῇ, αἰτήσας αὐτὴν φύλακα εἶναι καὶ τῶν ἑαυτοῦ ἐν τῇ πατρίᾳ σκηνηῖ. καὶ μετ' ὕλθρον καιρὸν τελευτᾷ ἢ Βρισηῖς νόσῳ βληθεῖσα.

Κάλχας κονδοειδής, λευκός, ὀλοπόλιος καὶ τὸ γένειον, πο- O 132
5 λύθριξ, μάντις καὶ ὀλωνσκοπὸς ἄριστος.

Τῆς δὲ Τροίης οἱ ἄριστοι ἄνδρες οὗτοι.

Πριάμος τῇ ἡλικίᾳ ἐμμήκης, μέγας, καλός, πυθρόχροος, ὑπόγλανκος, μακρόρινος, σύνοφρος, εὐόφθαλμος, πολίος, κα-
τεσταλμένος.

10 Ἐκτωρ μελάγχροος, μακρός, πᾶν εὖοχος, δυνατὸς ἐν ἰσχυί, εὖρινος, οὖλος, εὐπώγων, στρεβός, ψελλός, εὐγενής, φοβερός D
πολεμιστὴς καὶ βαρύνφωνος.

Δηίφροβος διμοιριμῖος, εὐθώραξ, εὐόφθαλμος, ὑπόσιμος, μελάγχροος, πλατόπις, γενναῖος, εὐπώγων.

15 Ἐλενος μακρός, εὐθετος, λευκός, ἰσχυρός, ξανθός, οἶνο-
παεῖς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχων, μακρόρινος, ἀρχιγένειος, ὑπόκυρ-
τος, φρόνιμος, πολεμιστής.

Τρωῖλος μέγας, εὖρινος, ἀπλόθριξ, μελίχροος, εὐόφθαλ-
μος, μελάνθριξ, δασυνώγων, ἰσχυρὸς πολεμιστὴς καὶ δρόμαξ.

20 Πύρις ὁ καὶ Ἀλέξανδρος, εὐήλιξ, εὐσθενής, λευκός, εὐ- O E
ρινος, εὐόφθαλμος, μελάχορος, μελάνθριξ, ἀρχιγένειος, μα-

8. κατεσταλμένος Ch., κατεσταμένος Ox. 13. διμοιριαῖος Ch.,
διμοριαῖος Ox. 18. Τρωῖλος Ox. 19. 21. μελάθριξ Ox.

nore; eamque, uti suis etiam in tentorio paterno prospiceret, obtestatus est. Non longo autem post temporis Briseis, in morbum incidens, interit.

Calchas erat curta statura, candidus, capite mentoque canus, comatus, vates, atque augur optimus.

Trojanorum vero primarii erant hi.

Priamus, qui statura erat procerus, corpore magno, formosus, rubicundus, oculis subcaesiis, nasutus, superciliis junctis, oculis venustis, canus, animo sedato.

Hector erat colore nigro, procerus, mole corporis ingens, praestans viribus, naso eleganti, crine crispo, barbatus, strabus, biaesus, generosus, voce graviori, in bello tremendus.

Deiphobus, statura mediocrem superante, pectorosus, oculis venustis, subsimus, colore nigro, facie lata, vir strenuus, barbatus.

Helenus, procerus, membris compositis, candidus, validus, flavus, oculis vini colorem referentibus, nasutus, lanuginem primam emittens, subcurvus, sapiens, bellator.

Troilus, corpore magno, naso pulchro, capillitio molli et porrecto, cute flava, oculis venustis, capillo nigro, barba hispida, robustus bellator et cursu velox.

Paris, qui et Alexander, statura procera, robustus, candidus, naso eleganti, venustis oculis, pupillis nigricantibus, capillitio nigro, lanugine

κρόψις, κάτοφρος, μεγαλόστομος, εὐχαρής, ἑλλόγμιος, εὐκίνη-
τος, τοξότης εὖστοχος, δειλός, φιλήδονος.

Αἰνείας κονδοειδής, παχύς, εὖστηθος, ἰσχυρός, πυρρᾶκης,
πλατόψις, εὐρινος, λευκός, ἀναφάλας, ἐπύγων.

V 44 Γλαῦκος ἰσχυρός, φρόνιμος, εὖσεβής. 5

Ἀντήνωρ μακρός, λεπτός, λευκός, ξανθός, μικρόφθαλμος,
ἀγκυλόρινος, δόλιος, δειλός, ἀσφαλής, πολυίστωρ, ἑλλόγμιος.

Ἐκάβη μελίχροος, εὐόφθαλμος, τέλεια, εὐρινος, ὠραία, φι-
λότιμος, εὐόμιλος, ἥσυχος.

Ἄνδρομάχη διμοιρίατα, λεπτή, εὖστολος, εὐρινος, εὔμα- 10
σθος, εὐόφθαλμος, εὐοφρος, οὐλή, ὑπόξανθος, ὀπισθόκομος,

O 134 μακροχαράκτηρος, εὐτράχηλος, γελασίνας ἔχουσα ἐν ταῖς πα-
ρειαῖς, εὐχαρής, γοργή.

Κασσάνδρα κονδοειδής, στρογγυλόψις, λευκή, ἀνδροειδής
- B τὴν πλάσιν, εὐρινος, εὐόφθαλμος, μελόχορος, ὑπόξανθος, 15
οὐλή, εὐτράχηλος, ὀγκόμασθος, μικρόπους, ἥσυχος, ἐγγενής,
ἱερατική, μάντις ἀκριβής καὶ πάντα προλέγουσα, ἀσκητική,
παρθένος.

Πολυξένη μακρή, καθαρία, λευκή πάνυ, μεγαλόφθαλμος,
μελάνθριξ, ὀπισθόκομος, εὐρινος, ἐπύρειος, μικρόσιμος, ἀ- 20
θηρόχειλος, μικρόπους, παρθένος, εὐχαρής, ὠραία πολὺ, οὔσα

10. εὐρινος Ch., εὐριος Ox. 11. εὐόφρος Ox. 20. μελό-
θριξ Ox. *ibid.* ἐπύρειος Ox.

prima, facie oblonga, demissis superciliis, ore patulo, lepidus, facundus,
agilis, jaculandi peritus, meticulosus, voluptatis amans.

Aeneas, curtus, crassus, pectorosus, robustus, rufus, vultu lato, naso
eleganti, candidus, recalcivaster, barbatus.

Glaucus, robustus, prudens, pius.

Antenor, procerus, gracilis, candidus, crine flavo, oculis exiguis, na-
so adunco, versutus, timidus, cautus, multiscius, facundus.

Hecuba erat crine flavo, oculis venustis, statura justa, elegantis na-
so, formosa, ambitiosa, affabilis, quieta.

Andromache, statura erat mediocrem superante, gracilis, decora, na-
so elegante, mamillis pulchris, oculis et superciliis venustis, crispa, sub-
flava, occipite comato, facie oblonga, collo venusto, vultu ridibundo,
lepida, et ingenii acuti.

Cassandra, curta, ore rotundo, candida, structura corporis virili,
naso decoro, oculis venustis, pupillis nigricantibus, subflava, crispa,
collo venusto, mammosa, pedibus parvis; quieta, ingenua, sacerdos, va-
tes insignis, omniumque praescia, et virgo sacra.

Polyxena, procera, munda, candidissima, oculis grandibus, capillo
nigro, et retrorsum detorto, naso pulchro, pulchris genis, subsima, labiis
rosceis, pedibus parvis, virgo suavis, et formosa admodum: quae XVII

ἐναντῶν ἐπ' ἐσφάγη, καθὼς ὁ σοφώτατος Δίκτης ὁ ἐκ τῆς Κρή-
 τῆς ὑπεμνημάτισε μετὰ ἀληθείας τὰ προγεγραμμένα καὶ τὰ λοιπὰ
 πάντα τῶν ἐπὶ τὸ Ἴλιον ἐπιστρατευσάντων Ἑλλήνων. ἦν γὰρ
 μετὰ τοῦ Ἰδομενέως τοῦ προμάχου τῶν Δαναῶν τοῦ κατελθόντος
 5 εἰς τὸν πόλεμον ἅμα τοῖς ἄλλοις Ἀχαιοῖς· συγγραφὴς γὰρ αὐτοῦ C
 τοῦ Ἰδομενέως ἐτύχχανεν ὁ αὐτὸς Δίκτης καὶ ἐωρακῶς ἀκριβῶς
 τὰ τοῦ πολέμου καὶ συγγραψάμενος, ὡς παρὼν τότε ἐν τοῖς χρό-
 νοῖς ἐκείνοις μετὰ Ἑλλήνων. ὅστις ἐξέθετο καὶ τοὺς προτραπέν-
 τας ὑπὸ Ἀγαμέμνονος καὶ Μενελάου βασιλέων καὶ τοὺς ὀπισθα-
 10 μένους καὶ κατελθόντας μετὰ τοῦ στόλου ἐπὶ τὸ Ἴλιον, ἕκαστον O 135
 ἔχοντα ἴδιον στρατὸν καὶ ναῦς. ὅστις πρὸ πάντων ἐξώρμησεν
 Ἀγαμέμνων, υἱὸς Ἀτρείως, Μυκηναίων βασιλεύς, σὺν νηυσὶν ρ',
 καὶ εἰς λόγον ἀποτροφῆς τῶν στρατοπέδων νῆας λ', Μενέλαος καὶ
 Ἀθήστος καὶ Ἀρκεσίλαος καὶ Προδοθήνωρ καὶ Κλονίος σὺν νηυ-
 15 σὶν ν', Ἐλεφήνωρ ἐξ Εὐβοίας σὺν νηυσὶν ξ', Μενέλαος δὲ υἱὸς
 Πλεισθένης, ὁ τῆς Σπάρτον βασιλεύς, σὺν νηυσὶν ξ', Διομήδης D
 ἐξ Ἀργους νηυσὶν π', Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος σὺν νηυσὶν λ',
 Σχεδίος καὶ Ἐπίστροφος σὺν νηυσὶ μ', Μέγης ἐκ Δολίχης τῆς Ἑλ-
 λάδος σὺν νηυσὶ μ', Αἴας Τελαμώνιος ἐκ τῆς Σαλαμίνου σὺν
 20 νηυσὶ μ', Νέστωρ σὺν νηυσὶν ἦ, Θόας σὺν νηυσὶ μ', Ἀγήνωρ
 καὶ Τευθίδης σὺν νηυσὶν ξ', Πρύθωος καὶ Μαγνίτωρ σὺν νηυσὶ
 μ', Εὐμενος σὺν νηυσὶν ια', Νηρεὺς ἐκ Μυκῆνης σὺν νηυσὶ γ',

1. Quae de Dicty Malalas, ex eo repetit Tzetzes Histor. V. 30.
 12. Μυκηναίων Ox. 14. Navium catalogi vitia turpissima exagi-
 tavit Bentleius p. 74. a. *ibid.* Κλονίος Ox. 19. Σαλαμίνου]
 Σαλαμίνοσ p. 51. B, 55. D.

annos nata, occisa est; sicuti sapientissimus Dictys Cretensis quae superius
 dicta sunt, quaeque dicturi sumus omnia de rebus Graecorum ad Ilium ge-
 stis, fideliter descripta memoriae mandavit. Erat enim Dictys iste Idome-
 nei, (qui cum Graecis in bellum hoc descenderat,) amanuensis; atque,
 simul cum eo, bello interfuit: quarum itaque testis oculatus ipse fuerat,
 res gestas diligenter in historiam retulit. / Qui vero ab Agamemnone et
 Menelae regibus Graecorum in partes vocati advenerunt, quisque cum
 exercitu navibusque suis, a Dicty memorantur hunc in modum. Primus
 omnium erat Agamemnon, Atrai filius, Mycenarum rex, cum navibus
 centum, praeter alias xxx onerarias. Menelaus, Leistus, Arcesilaus,
 Prothoenor, et Clonius, cum navibus l. Elpenor ex Euboea, cum navi-
 bus lx. Menelaus, Plisthenis filius, rex Spartaee, cum navibus lx. Diome-
 des ex Argis, cum navibus xxc. Ascalaphus, et Jalmenus, cum navibus
 xxx. Schedius, et Epistrophus, cum navibus xl. Meges ex Doliche
 Helladica, cum navibus xl. Ajax Telamonijs ex Salamine, cum navibus
 xl. Nestor, cum navibus xc. Thoas, cum navibus xl. Agenor et Teu-
 thides cum navibus lx. Prothous, et Magnitor, cum navibus xl. Eu-
 menus, navibus xi. Nereus, ex Mycene, cum navibus iii Chalias ex

- Χαλλας ἐκ Τρίκκης σὺν νησοὶ μ', Λεοντεὺς καὶ Πολυπήτης σὺν νησοὶ μ', Ἀμφιγενείας ἕξ Ἴλιου σὺν νησοὶ μγ', Μενεσθεὺς ἕξ Ἀθηνῶν νησοὶ ν', Ἰδομενεὺς καὶ Μηριόνης ἐκ Κρήτης σὺν νησοῖν π', Ὀδυσσεὺς ἐκ Κεφαλληνίας Ἰθάκης σὺν νησοῖν ιβ', Τηλοπόλεμος σὺν νησοῖν θ', Αἴας ὁ Λοκρὸς σὺν νησοῖν θ', Ἀχιλλεύς ἐκ τοῦ Ἄργους τῆς Ἑλλάδος σὺν Πατρόκλῳ σὺν νησοὶ ν', Πρωτεσίλαος καὶ Ποδύρκης σὺν νησοὶ μ', Παλαμήδης σὺν νησοὶ ιβ', Φιλοκτίτης ἐκ Μοθόνης σὺν νησοῖν κβ', Σώρθης, Φίλιππος, Ἄντιφος σὺν νησοῖν σθ'. αἱ πᾶσαι νῆες τῶν Ἑλλήνων ἀσ'. οἱ ἀπέπλευσαν κατὰ τὰ ἴδια μανδᾶτα πρῶτον εἰς τὴν Ἀσ-
 V 45 λίδα χώραν, ἀκκέϊθεν ἐπιστάντες τῇ χώρῃ τῶν Φρυγῶν ἐξεπόρθησαν τὰ αὐτῶν βασιλεία, ὡς προγγραπται, παραλαβόντες Πρίαμον βασιλέα καὶ φονεύσαντες αὐτὸν καὶ Ἐκάβην βασιλῖδα, τοὺς δὲ αὐτῶν πῦθις αἰχμαλώτους εἰληφότες καὶ πάντα τὰ βασιλεία διαρπασόμενοι ὑπέστρεψαν εἰς τὰς ἰδίας χώρας. κατέσχεν
 15 οὖν ἡ βασιλεία Ἐφέσου τῆς Ἀσίας πάσης καὶ Τροίης τῆς Φρυγίας τὰ πάντα ἔτη ωιδ'.
- O 137 Μετὰ οὖν τὴν ἄλωσιν τῆς Τροίης πάντες οἱ Ἀχαιοὶ μερωάμενοι τὴν πραιίδα καὶ τὰ χρήματα, ἐξορηῆσαι βουλόμενοι ἐπὶ τὰς ἰδίας πατρίδας, τὰς ναῦς ἑαυτῶν ἐτοιμάσαντες, ἔνιοι μὲν
 B ἀπέπλευσαν, φανεροὶ δὲ προσέμειναν, Αἴαντος τοῦ Τελαμωνίου καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδους εἰς μάχην ἐλθόντων. ὁ γὰρ Τε-

8. κβ'] Omisisse nonnulla videtur Ox.: vide interpretationem latinam. 21. Τελαμωνίου Ox.

Tricca, cum navibus xl. Leonteus, et Polypetes, cum navibus xl. Amphigenias, ex Ilio, cum navibus xliii. Menestheus ex Athenis, cum navibus l. Idomeneus, et Meriones, ex Creta, cum navibus xxc. Uliesses, ex Ithaca Cephaleniae, cum navibus xii. Tlepolemus, cum navibus ix. Ajax Locrensis, cum navibus ix. Achilles, et Patroclus, ex Argis Helladis, cum navibus l. Protesilaus, et Podarces, cum navibus xl. Palamedes, cum navibus xii. Philoctetes, ex Mothone, cum navibus xii. Nereus, ex Perrhebis, cum navibus xxii. Sortes, Philippus, atque Antiphus, cum navibus lxxviii. Sunt autem omnes Graecorum naves numero mccc. Graeci vero, juxta ac inter se decretum fuerat, navibus consensu, in Aulidem regionem delati sunt: inde vero Phrygiam aggressi, vastatisque Phrygum regionibus, uti superius dictum, Priamum regem, Hecubamque reginam neci dederunt: liberisque eorum abductis, opibusque Phrygum direptis omnibus reversi sunt quisque in regionem suam. Duravit itaque regnum Ephesinum, quod Trojae Phrygiana fuit, atque Asiae totius, in universum annos cccxix.

Troja capta, Argivi praeda omni pecuniisque inter se divisim classis adornabant, in patriam quisque suam reversuri. Solventibus igitur nonnullis, remanserunt tamen plurimi, ob contentionem inter Ajacem Telamonium, Uliasem, ac Diomedem, obortam. Ajax enim Telamonius Pal-

λαμώνιος Αίας ἐζήτει λαβεῖν τὸ βρέτας, ὅπερ ἐστὶ τὸ Παλλάδιον, ζῶδιον τῆς Παλλάδος μικρὸν ξύλινον, ὃ ἔλεγον εἶναι τετελεσμένον εἰς νίκην, φυλάττοντα τὴν πόλιν ἔνθα ἀπόκειται ἀπαράληπτον. τὸ δὲ αὐτὸ Παλλάδιον ἔδωκε τῷ Τρώῳ βασιλεῖ μελ-
 5 λοντι κτίζειν τὴν πόλιν Ἀσιός τις, φιλόσοφος καὶ τελεστής. καὶ O 138
 ὑπὲρ εὐχαριστίας ὃ Τρώος βασιλεὺς εἰς μνήμην αὐτοῦ τὴν ὑπ' αὐτὸν οὖσαν χώραν πᾶσαν τὴν πρῶην λεγομένην Ἐπίτροπον [ἦν] μετεκάλεσεν Ἀσίαν. τοῦτο δὲ τὸ βρέτας Ὀδυσσεὺς καὶ Διομή-
 10 δης ἔκλεψαν κατὰ γνώμην τοῦ Ἀντήνορος, ἐξάρχου τῶν Τρώων, οὔτινος ἢ γυνή, ὀνόματι Θεανώ, ἣν ἱέρεια τῆς Παλλάδος, ὅπου C
 τὸ αὐτὸ βρέτας ἀπέκειτο, εἰσελθόντες νυκτὸς οἱ περὶ τὸν Ὀδυσσεῖα καὶ Διομήδην ἐν τῇ Τροίῃ, καὶ παρακοιμηθέντες εἰς τὸ ἱερόν τῆς Παλλάδος, ὅτε τὰς ἐορτὰς τῶν ἀναθημάτων εἶχον οἱ Φρόγες καὶ οἱ Ἕλληνες. ἐποίησαν δὲ τοῦτο οἱ Δαναοί, ἐπειδὴ ἔδοθη
 15 αὐτοῖς χρησμός ὅτι Οὐ δυνατὸν ὑμᾶς παραλαβεῖν τὴν Τροίην, εἰ μὴ τὸ Παλλάδιον ἀφέλησθε. καὶ ἐζήτει λαβεῖν αὐτὸ ὃ Τελαμώνιος Αίας εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ πατρίδα, λέγων, Ἐμοὶ ἐχρεώσθηται· ἔκαμον γὰρ Ἀχαιοῖς. ἀρκεῖ μοι γὰρ ἢ παρὰ Ἐκτορος εἰς O 139
 20 καὶ πάλιν ἐποίησα ἔφοδον ἐπὶ τὴν πύλην τοῦ Ἴλιου, μόνος διώξας τοὺς Τρώας, καὶ σώσας τὰς νῆας πάντων ὑμῶν Ἑλλήνων, καὶ D
 πολλοὺς τῶν Τρώων ἥρωας ἄνδρας βυλῶν οὐκ ἐτρώθη. ἀρκεῖ

7. αὐτὸν Cedrenus p. 130. D, αὐτοῦ Ox. *ibid.* Ἐπίτροπον] Ἐπίτροπον Cedrenus. Verum est Ἠπειρον, quod praebet Suidas v. Παλλάδιον. *ibid.* „ἦν redundat.“ Ch. 9. Ἀντήνορος Ch., Ἀντήνορος Ox. 16. ἀφέλησθε] ἀφέλσθαι Ox.

ladium quaerebat sibi; nempe, parva illa Palladis statua lignea, quae ritu (ut aiunt) mystico parabatur, in victoriam scilicet, et ut urbem in qua servabatur, inexpugnabilem praestaret. Palladium istud Asius quidam, Philosophus ac Mysta, Troi regi obtulerat, urbis fundamenta jacturo: cujus in gratiam rex Tros, universam ditionem suam, Epitropum ante vocatam, Asiam, Asii Philosophi in memoriam, denominavit. Palladium hoc Ulisses ac Diomedes, nocturno tempore Trojam ingressi, Palladis ad fanum obdormientes, interim dum a Graecis Phrygibusque Festa Anathematum celebrarentur, clam abstulerunt: hoc autem ex consilio Antenoris, qui ex Trojanorum ducibus erat: et cujus uxor, Theano, sacerdos Palladi inserviebat, ubi Palladium hoc reponabatur. Nimirum Graeci ex Oraculo edocti fuerant, Trojam non aliter occupari posse, nisi Palladium illud inde surriperetur. Deposcebat autem hoc sibi Telamonius Ajax, uti in patriam suam deportaret. Quippe mihi (inquit) merito debetur, qui pro Achivis tot sustinui. Satis equidem mihi esset, cui Hector singulari certamine congressurus, cedebat impar. Sed etiam propulsatis hostibus, ego Illi ad portas viam solus aperui, vestrumque omnium navibus conservatis, complures Trojanorum Heroes, necdum sau-

δέ μοι, νομίζω, και τοῦτο πρὸς δόξαν, τὸ ἀγάγει τὸ σῶμα τοῦ Ἀχιλλεύου εἰς τὰς σκηνὰς ἐκ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Θυμβρίου Ἀπόλλωνος.

Ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἀνθίστατο αὐτῷ λέγων ὅτι Ἐγὼ αὐτὸ λαμβάνω εἰς τὴν ἐμὴν πόλιν· οὔτε γὰρ πλεον μου κέκημας Ἑλλήσιν. Ἐξ ἀρχῆς γὰρ μετὰ τὴν τῆς Ἑλένης ὑπὸ Πάριδος κλοπὴν εἰς τὸ 5 ἴλιον ἐξάρμησα σὺν Παλαμῆδῃ και Μεγέλω βασιλεῖ. ὁμοίως δὲ και τοὺς βασιλεῖς και τοὺς ἥρωας ἐγὼ πανταχόθεν προσεκαλεσάμην. ὡσαύτως δὲ και τὸν θάνατον τοῦ Πάριδος ἐγὼ κατεργασάμην. συμβολῆς γάρ, ὡς ἴστε, Τρώων και Ἑλλήνων γενομένης, και πολλῶν πεσόντων, ἰσταμένων τῶν τὰ πρῶτα φερόντων 10
 O 140 τῆς Τροίης και ὑμῶν τῶν ἡγεμόνων Ἑλλήνων και πρὸς ἀλλήλους ἐπικειμένων κρῖναι τὸν πόλεμον, ἐγὼ προετραψάμην τὸν ἥρωα Φιλοκτήτην κατὰ Πάριδος προκαλέσασθαι τοξικὴν μονομαχίαν. και ἐξαίφνης διὰ μέσον τῶν βασιλέων ὁ Φιλοκτήτης ἐξελθὼν προκαλεῖται τὸν Πάριδα εἰς μονομαχίαν τοξικὴν. ἀκούσας δὲ ὁ 15
 V 46 Πάρις ἐξώρμησε και αὐτὸς κατέναντι αὐτοῦ τοξότης και ἄμα Δηϊφῶβῳ, ἀδελφῷ αὐτοῦ. ἐξελθὼν δὲ διεμέτρησα αὐτοῖς διαστήματος τόπον, ποῦ ἐχρῆν αὐτοὺς ἐστάναι. και λαβόντων αὐτῶν κλῆρον ἔλαχε τῷ Πάριδι πρῶτῳ τοξεῦσαι· ὄντας δὲ ὁ Πάρις ἀποτυγχάνει· θαρσεῖν δὲ Φιλοκτήτη κράζας, ἀντετόξευσε ὁ Φιλοκτήτης, και διαπερίζει τοῦ Πάριδος τὴν ἀριστερὰν χεῖρα. και εὐθὺς δευτέραν ἀκοντίσας τὸν δεξιὸν αὐτοῦ ὀφθαλμὸν ἐπήρωσεν·

2. Θυμβρίου Ch., Θυμβριον Ox. Conf. p. 54. D. 4. μου] Immo μου. 13. 15. προσκαλ. Ox. 22. εὐθὺ Ox.

ciatus ipse vulneravi. Sed et abunde mihi est in gloriam, quod Achillis corpus, Thymbraei Apollinis fano extractum, ad castra deduxi.

Caeterum Uliases contra locutus: Quin potius hoc mihi debetur, quod in urbem meam deportarem. Laboribus enim Meis non Tu majoribus Argivos demeruisti. Ab ipsis enim belli primordiis post raptam a Paride Helenam, ego adversus Ilium, cum Palamede et Menelao rege, arma movi. Reges ego Heroesque undique accersitos, in partes vocavi: sed et Paridi necis auctor ipse fui. Cum enim, (uti nostis) praelio inter Trojanos Graecosque commisso, plurimi utrinque ceciderunt, instantibus interim et urgentibus invicem utriusque aciei Ducibus, ut bellam decerneretur; Heroem Philoctetem ego hortatus sum, uti Paridem ad singulare certamen sagittis tentandum provocaret. E vestigio igitur Regum per medium egressus Philoctetes, ad pugnam sagittariam Paridem provocat: quo Paris audito, egressus et ipse est, una cum fratre Deiphobo sagittarius. Tum ego stationis intervallum illis dimensus sum. Paris itaque, cui sortite obvenerat, uti prior hoc faceret, sagittam emisit; sed a scopo aberravit. Philoctetes autem, me interim adhortante, bono ut esset animo, sagitta vicissim Paridem impetens, manum ejus sinistram transadigit: statimque alteram emittens sagittam, dextro eum

- οἰμάζοντος δὲ αὐτοῦ καὶ ἀποστραφέντος, πῆμψας ἑτέραν σαγί-
 ταν τοὺς αὐτοῦ πόδας φιβλοῖ ἐπὶ τὰ σφυρά, καὶ πίπτει ὁ Πάρις.
 καὶ φεύγουσι πάντες, ἀρπάσαντες τὸ σῶμα Πάριδος· καὶ ἐν τῇ
 πόλει εἰσελθὼν ἐκάλεσε τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ, οὓς εἶχεν ἐκ τῆς
 5 Ἑλένης, τὸν Βούνιμον καὶ Κορυθαῖον καὶ Ἴδαϊον· οὕστινας ἐ-
 ρακῶς μικροὺς ἄπρους ἔμεινε καὶ διὰ μέσης νυκτὸς τὴν ψυχὴν
 ἔδωκε. καὶ ἑωρακοῦσα αὐτὸν ἢ προτέρα γυνὴ αὐτοῦ Οἰνὴ ἐ-
 τῇ ἀπεχρήσατο ἀγχόνη. καὶ ἔλαβε τὴν Ἑλένην γυναῖκα Δηίφο-
 10 βος, ὁ ἄλλος υἱὸς τοῦ Πριάμου, ὃς ἠκρωτηριάσθη ὑπὸ Μene-
 λάου βασιλέως, ὡς πάντες ἐπίστασθε. καὶ Πολυξένην δὲ ἐγὼ
 συμβουλευσας ἤξαι πρὸς τύμβον Ἀχιλλέως σφραγισθῆναι ὑπὸ
 τοῦ ἥρωος Πύρρον. καὶ ἀνακρούσας Ὀδυσσεὺς ἔφη, Τίνος ἀν-
 τιάξιος εἰμι, κατασκευάσας ὀλέσθαι Πάριδα πρὸς ἐκδίκησιν Με-
 15 νελάου καὶ Ἀχιλλέως καὶ τῶν Ἑλλήνων πάντων;
- 15 Καὶ εὐφήμεσεν αὐτὸν ὁ Ἀγαμέμνων καὶ πολλοὶ τοῦ στρατοῦ. C
 καὶ πάλιν Ὀδυσσεὺς εἶπεν, Οὐ σιγήσομαι καὶ τοὺς λοιποὺς μου
 κινδύνους, οὓς ἄμα Διομήδῃ ὑπέστην, ὅτε τὸ θεῖον βρέτας ἀφε-
 λέσθαι ἠβουλήθημεν, πῶς ἐν Ἰλίῳ διατρίβοντες σὺν τοῖς βαρβά-
 ροις καὶ τὰ συμβαίνοντα αὐτοῖς ἅπαντα νυκτὸς εἰς τὸ στρατόπε-
 20 δον ἐξερχόμενοι ἀπηγγελαμεν ὑμῖν τοῖς βασιλεῦσι, διηγούμενοι O 142
 ἅτινα καὶ νῦν εἶπω. Θυσίαν γὰρ τότε ἐπιτελούντων τῶν Τρώων

5. Ἴδαϊον Ch. Cedrenus p. 130. C, Ἰδέον Ox. 9. ἠκρωτηρ. Ch.,
 ἦρωστ. Ox. 15. εὐφήμεσεν] εὐφήμεσεν Ox. 17. Διομήδῃ]
 V. ad vol. II. p. 57. B. *ibid.* δετ] δετ Ox. 21. Θυσίαν]
 Θυσιῶν Ox., Θυσίας Ch.

oculo vulneravit. Ejulavit interim Paris, jam terga daturus, cum Phi-
 loctetes, tertia sagitta emissa, pedes ejus juxta malleolos transfixit: ce-
 ciditque tandem Paris. Rapto igitur ejus corpore, fugam capessunt Tro-
 jani; in urbem vero delatus filios suos tres, quos ex Helena susceperat,
 Bunimum, Corythaeum, et Idenam, ad se vocavit: quos ubi adstare sibi
 parvulos conspexit, exanimis remansit; sub noctem vero mediam, spiri-
 tum efflavit. Quem videns uxor ejus, quam priorem habuit, Oenoë,
 mortem sibi laqueo conscivit. Helenam vero in uxorem sibi accepit Dei-
 phobus, alter Priami filius, qui extremis membris a Menelao rege mutil-
 latus est: uti satis hoc vobis omnibus notum. Consilium et id meum fuit,
 uti Pyrrhus Heros Polyxenam ad Achillis tumulum jugulareret. Tum vero
 Uliesses, elata voce, Quis mihi (inquit) aequiparandus est, qui Paridi
 exitium adstruxi, in Menelao, Achillis, et Graecorum omnium vindictam?

Huius igitur Agamemnon, exercitusque pars magna acclamavit. Tum
 vero Uliesses; sed neque reticendum (inquit) mihi existimo, quod ulte-
 rius periculis subivimus, ego ac Diomedes, Palladium surripientibus:
 quomodo (inquam) Trojae cum Barbaris agentes quaecunque eis accide-
 rant, de his omnibus, castra per noctem repetentes, vos Duces certio-
 res fecerimus; quae nunc etiam repetere libet. Trojanis pro tempore

κατὰ τὸν καιρὸν τῶν ἀναθημάτων, συμβαίνει σημεῖον γενέσθαι τοιοῦτον εἰς τὴν πόλιν ἐπὶ τὸν βωμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. βύλλουσι πῦρ εἰς τὸν βωμὸν διὰ τὴν θυσίαν· τὰ δὲ οὐκ ἔκαιοντο. καὶ
D πολλάκις προσφερομένου τοῦ πυρὸς καὶ μὴ καιομένου, πίπτει τὰ ἐν τῷ βωμῷ πάντα εἰς τὸ ἔδαφος. γινομένων δὲ καὶ ἄλλων ση- 5
 μείων, οἱ Τρῶες εἰδότες λέγουσιν οὐκ ἀγαθὸν αὐτοῖς εἶναι τὸν οἰωνόν. καὶ ἀναγκάζουσι τὸν Ἀντήνορα οἱ ἔξαρχοι τῶν Τρώων καὶ ὁ Πριάμος καὶ ὁ στρατὸς ὥστε ἐξελθεῖν πρὸς ὑμᾶς τοὺς βασι-
 λεῖς καὶ διὰ τῆς ἰδίας πρεσβείας πείσαι τοὺς Δαναοὺς ὑμᾶς λα-
 βεῖν λύτρα καὶ διαλύσαι τὸν πόλεμον. καὶ ταῦτα πάντα ἱστορή- 10
 σαντες ἡμεῖς ἐξελθόντες ἀνηγγελάμεν πῦσιν ὑμῖν. ὁ δὲ Ἀντή-
 νωρ κατέφθασεν ἐξελθὼν εἰς πρεσβείαν, καὶ ἔφη ταῦτα ὡς ἐκ
 Πριάμου καὶ τῶν λοιπῶν. Βασιλεῖς Ἑλλήνων ὄντες, γίλων ἔργα
 διαπράξασθε καὶ μὴ πολεμίω. πάντα ἐπάθομεν ὅσα ἐχοῖν πα-
E θεῖν τοὺς ἡμαρτηκότας. ἀνθ' ὧν γὰρ Ἀλέξανδρος ὁ καὶ Πά- 15
 ρις Μενέλαον ἠδίκησε δίκας δέδωκε τὸ Ἴλιον· καὶ μαρτυροῦσιν
O 149 οἱ τάφοι τῶν ἐν ταῖς μάχαις ἀπολομένων. οἱ οὖν περιλειφθέντες
 ἡμεῖς λύτρα φέρομεν ὑμῖν ὑπὲρ θεῶν, ὑπὲρ πατρίδος, ὑπὲρ παλ-
 δων. ἀλλ' Ἕλληνες ὄντες τοὺς τότε ἀπειθεῖς, νῦν δὲ ἰκέτας, σώ-
 σατε, χρημάτων τυπουμένων. πεισθέντες δὲ ὑμεῖς πάντες τοῦ 20
V 47 Ἀντήνορος, ἐξεπέμψατέ με καὶ σὺν ἐμοὶ τὸν Διομήδην πρὸς Πριά-
 μον τυπῶσαι τὴν ποσότητα τῶν χρημάτων. εἰσελθόντων δὲ ἡμῶν

6. εἰδότες] Immo ἰδόντες. 7. Ἀντήνορα Ch., Ἀντήνωρα Ox.
 17. ἀπολαμένον Ox. Eiusdem περιληφθ. correxit Ch. 20. ὑμεῖς
 Ch., ἡμεῖς Ox. Eadem Ἀντήνωρος.

Festa Anathematum celebrantibus, interim dum sacra in urbe perageren-
 tur, Apollinis ad aram portentum accidit huiusmodi. Ignem altari, sa-
 crificio immolando, ritè admōvebant: illud vero non comburitur. Sae-
 piusculeque repetitus ignis, non exarsit tamen: quin et ea, quae altari
 imponebantur, omnia in terram deciderunt. Accessere his etiam alia pro-
 digia quae Trojani animadvertentes, adversum sibi aliquid denunciari di-
 xerunt. Antenor itaque, Priamo rege, ducibus, exercituque Trojano id
 ab eo flagitantibus, ad vos Reges missus est legatus; nempe Danaos ex-
 oratum, uti pacem ipsis pretio constituto reddat. Quorum omnium nos
 notitiam assequuti, castra repetentes vobis indicavimus. Antenor autem,
 Legatione suscepta, Trojanorum, et Priami nomine, orationem habuit
 huiusmodi. Graecorum qui reges estis, non amplius quae hostium, sed
 amicorum quae sunt, facite. Delictorum nostrorum, quas debuimus, poe-
 nas dedimus. Pro injuria enim a Paride Menelao facta, lūit Ilium: quod
 caesorum in bello sepulchra satis testantur. Ex vobis pretium, quo nos
 bello residui liberos nostros, patriam, Deosque redempturi sumus. Quin
 igitur, Graeci cum sitis, supplices nunc vestros, olim qui contumaces,
 pretio liberetis. Nobis vero omnia Antenori annuentibus, missi sumus
 ad Priamum, ego ac Diomedes, ut de pecuniarum pondere statueremus.

ἐν τῇ Τροίῃ πρὸς Πριάμον, καὶ πολλῶν κινήθόντων, ἐτυπώσαμεν
δοθῆναι ὑμῖν χρυσίον τέλαντα β καὶ πρὸς τούτοις ἴσα ἀργύρου.
καὶ ἐπατήλαμεν πρὸς ὑμᾶς ἀπαγγελλαντες τὰ δόξαντα. καὶ ἐκο-
μισάμεθα τὰ τυπωθέντα, πάντας ὑμᾶς ἐνορκώσας ἐν ταῖς θυ-
5 σίαις μὴ ἀποπλεῦσαι ἐξ Ἰλίου, πρὶν ἂν ποιήσαντες τὸν δούριον
ἵππον ἀρμοδίους ξύλοις καὶ κοσμήσαντες αὐτὸν πάσῃ ἀρετῇ δό-
ξομεν ἀποπλεῖν ἀντικρως εἰς τὴν Τένεδον, καλοντες τὰς σπηρὰς
ἡμῶν, καὶ νομίσαντες οἱ βάρβαροι ὅτι ἐξωρμήσαμεν, μένωσιν
ἀνετοὶ εὐωχοῦμενοι, καὶ νυκτὸς ὑποστρέψαντες ἀπὸ τῆς Τενέδου O 144

10 καὶ εἰσελθόντες, πυρρικαστον τὴν πόλιν ποιήσαντες καὶ Πριάμον B
ἀνελόντες ἀποδώσομεν τὴν Ἑλένην εἰς τὰ βασίλεια τοῦ Πλεισθέ-
ρους. καὶ τῆς ἐμῆς βουλῆς κρατησάσης παρέσχον ἡμῖν οἱ θεοὶ
νίκην κατὰ τῶν βαρβάρων. ὑμεῖς οὖν, οἱ βασιλεῖς καὶ ἥρωες,
κριταὶ γένεσθε τῶν ἐμῶν καμμάτων.

15 Καὶ ἀντεποιοῦντο τοῦ Ὀδυσσεῶς ὁ Ἀγαμέμνων καὶ ὁ Διομή-
δης καὶ ὁ τούτων στρατός, τοῦ δὲ Τελαμωνίου Λίαντος ἀντεί-
χετο ὁ Νεοπτόλεμος Πύρρος, ὡς ἐκ γένους αὐτοῦ ὑπάρχων, καὶ
ὁ τούτου στρατός. πολλῶν δὲ ἄλλων κινήθόντων μεταξὺ αὐτῶν
ἄχρις ἐσπέρας, τέλος ἔδοξεν ὥστε λαβεῖν ἐν παραθήκῃ ἕως τῆς
20 ἐπιφωσκούσης ἡμέρας τὸν Διομήδην τὸ Παλλάδιον καὶ τοῦτο φη- O
λύξαι, καὶ ἕκαστον αὐτῶν ἀνεθῆναι, ἵνα κατὰ τὴν ἐξῆς τύπος
δοθῆι τίνι ἐξ αὐτῶν χρῆ δοθῆναι τὸ Παλλάδιον. ὁ δὲ Αἴας, γε-

2. β Ch., β Ox. 6. δόξομεν] δόξωμεν Ch. 8. ἐξωρμήσα-
μεν Ch., ἐξορμήσαμεν Ox. 9. ἀνετοὶ] ἀνεκτοὶ Ox.

Trojam vero ad Priamum ingressi, multisque invicem agitatís, decrevi-
mus tandem uti auri talenta duo, totidemque praeterea argenti, vobis
darentur. Deinde vero ad castra reversi, de pactis vos certiores feci-
mus, designato simul pecaniarum pondere vobis contradito. Quin etiam
sacrificia vobis peragentibus, juramento obstrinxi universos, prius ab Ilío
ne solveritis, quam líquo Durio, artissimis lignorum juncturis et artifi-
cio omni affabre compacto, Tenedum versus, insulam appositam, navi-
gare videremur, tentoriis nostris incendio datis: ut Barbari interim exi-
stimantes discessisse nos, secure agerent, Genio indulgentes: Nos vero,
nocte ingruente, a Tenedo reversi, Trojam ingrederemur, urbeque in
flamme versa, Priamoque rege sublato, Helenam, receptam in Pliethe-
nis regna, tandem deduceremus. Consilio itaque meo ubique obtinente,
Dii victoriam nobis in Barbaros dederunt. Proinde vos Reges atque
Heroes, rerum a nobis gestarum appello Judices.

Agamemnon itaque et Diomedes, horumque exercitus, ab Uli-
sís parte steterunt: Pyrrhus autem Neoptolamus, cum suis, ab Ajacis
Telamonii; utpote qui genere ei propinquus esset. Caeterum multis aliis
inter duces ad vesperam usque agitatís, tandem visum est, uti Palladium
Diomedes apud se depositum servaret, in mane proximum; uterque in-
terim ut quiesceret, donec mane proximo decerneretur, cui pro meritis

νόμενος κατὰ τοῦ Ὀδυσσεύος καὶ Ἀγαμέμνονος καὶ Διομήδους, ἀνεχώρησεν εἰς τὸν ἴδιον αὐτοῦ παπυλεῶνα· καὶ διὰ νυκτὸς σιδήρῳ ἐσφάγη ὁ Αἴας. καὶ τῇ πρωὶ ἠνέρεθη τὸ λείψανον αὐτοῦ· καὶ ἑστασίασεν ὁ στρατὸς αὐτοῦ καὶ τοῦ Πύρρου κατὰ τοῦ Ὀδυσσεύος, θέλων αὐτὸν φονεῦσαι. καὶ λαβὼν τὰ ἴδια πλοῖα ὁ Ὀδυσσεὺς ἔφυγεν, ἀποπλεύσας ἐπὶ τὴν Ἰοντικὴν θάλασσαν. καὶ δια-
O 145 τρέψας ἐκεῖ καιρὸν ἐπανήλθεν ἐκεῖθεν, βουλόμενος εἰς τὴν Ἰθάκην πόλιν εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ πατρίδα μετὰ τῶν ἰδίων νηῶν αὐ-
D τοῦ καὶ τοῦ ἰδίου στρατοῦ. καταντήσας δὲ εἰς χώραν λεγομένην Μαρωνίδα, ἀντίστασιν ὑπέστη ἀπὸ τῶν τῆς χώρας. καὶ 10 πολεμήσας ἐνίκησεν αὐτούς, καὶ πολλῶν χρημάτων κύριος ἐγένετο. καὶ ὑπολαβὼν ὅτι εἰς οἰανδήποτε χώραν καταντῶν πάντως [ὅτι] καὶ τοὺς τῆς αὐτῆς χώρας νικᾷ καὶ τὸν πλοῦτον ἐκάστης αὐτῷ χώ-
 ρας ἀπαντίωσης κομίζεται, καταφθάσας τὴν Λωτοφάγων λεγομένην χώραν συνέβαλε μετ' αὐτῶν πόλεμον. καὶ ἐνίκησεν αὐτὸν 15 οἱ τῆς αὐτῆς χώρας μικροῦ δεῖν ὀλέσαι πάντας· ἀκείθεν φυγῶν ἀνήχθη χειμαζόμενος μετὰ πλείστον πλοῦν εἰς τὴν λεγομένην Σικελίαν νῆσον, τὴν νυνὶ λεγομένην Σικελίαν. ἡ δὲ νῆσος αὕτη ἦν μεγάλη πάνυ, διηρημένη εἰς τρεῖς ἀδελφοὺς μεγάλους καὶ δυνα-
E τοὺς καὶ τὰ ἀλλήλων φρονοῦντας, λέγω δὴ εἰς Κύκλωπα καὶ Ἄν- 20 ταφάντην καὶ Πολύφημον, υἱοὺς γεναμένους τοῦ Σικάνου, βασιλέως τῆς αὐτῆς νήσου. ἦσαν δὲ οἱ αὐτοὶ τρεῖς ἀδελφοὶ ἄνδρες
O 146 χαλεποὶ καὶ μηδέποτε ξένους ὑποδεχόμενοι, ἀλλὰ καὶ ἀναιροῦντες.

10. ἀντίστασιν Ox. 12. ὅτι dele. 13. αὐτῶν Ox. 19. διηρημένη Ch., διειρημένη Ox. 20. Ἀντιφάντην] Ἀντιφάντην: monuit Bentl. p. 73.

Palladium daretur. Ajax itaque Ulissi, Agamemnoni, ac Diomedii offensus, in tentorium suum se recepit: ubi per noctem gladio occisus est; invento ibi luce proxima cadavere. Ajacis itaque Pyrrhique exercitus adversus Uliasem insurgent, eum interfectori. Verum is, diductis navibus suis, fugaque sibi consulens, in mare Ponticum cursum dirigit: ubi per aliquod tempus commoratus, in patriam deinde suam urbemque Ithacam cum classe et exercitu redire, in animo habuit. Per Maronidem vero regionem iter facienti, restiterunt incōlæ: quos vicissim impetens Uliases, devicit, atque opum multarum dominus evasit: spemque concipiens, quancumque regionem appulerit, obvios quosque se debellatarum, divitiasque ipsorum deportaturum, cum Lotophagis quoque, in quorum regionem incidit, proelia commisit. Sed ab iis devictus, cum non multum aberat, quin copiae ejus ad unum omnes exciderentur, famam capessit, et longa demum navigatione fractus Sicilam insulam, quae nunc Sicilia vocatur, appulit. Amplissima erat haec insula, quam inter se divisam tres fratres occuparunt, Cyclops, Antiphantes, et Polyphemus; qui Sicani, insulae istius regis, filii, potentes fuerunt, et magni nominis viri, quique res suas curarunt mutuo. Erant autem tres hi moribus effemis; nec peregrinis excipiendis, quin ipsi potius occidendis de-

καὶ κατανήσας σὺν ταῖς ναυσὶν αὐτοῦ καὶ τῷ στρατῷ ὁ Ὀδυσσεὺς εἰς τὸ διαφέρον μέρος τῷ Ἀντιφάντῃ συνέβαλε πόλεμον μετὰ τοῦ Ἀντιφάντου καὶ τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ τῶν λεγομένων Λαιστρυγόνων. καὶ κτείνουσιν ἱκανοὺς ἐκ τοῦ στρατοῦ τοῦ Ὀδυσ- V 48
 5 σείως· καὶ λαβὼν τὴν ἑαυτοῦ ναῦν ἀποπλεύσας ἔφηνεν ἐκείθεν εἰς ἄλλο μέρος τῆς νήσου, τὸ διαφέρον τῷ Κύκλωπι, ἔνθα τὰ Κυκλώπια λέγεται ὄρη. καὶ γνοὺς τοῦτο ὁ Κύκλωψ ἦλθε κατ' αὐτοῦ μετὰ τῆς ἰδίας βοηθείας· ἦν δὲ μέγας τοῖς σώμασι καὶ δυσειδής· καὶ ἐπελθὼν ἄφνω τῷ Ὀδυσσεὶ παραβαλόντι ἐπὶ τὴν δια-
 10 φέρουσαν αὐτῷ γῆν κατέκοψεν αὐτοῦ πολλοὺς, καὶ συλλαβόμενος τὸν Ὀδυσσεῖα καὶ τινὰς τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ ὁ Κύκλωψ, λαβὼν ἓνα τῶν ἅμα αὐτῷ συλληφθέντων ὀνόματι Μικκαίωνα, ἄνδρα γενναῖον καὶ ἀριστεύσαντα ἐν τῇ Τροίῃ καὶ ὄντι ἡγούμενον τοῦ στρατοῦ τοῦ Ὀδυσσεῖως, ὄντινα κρατήσας τῆς κόμης τῆς κεφα-
 15 λῆς ἐπ' ὄψει τοῦ Ὀδυσσεῖως καὶ πάντων τῶν μετ' αὐτοῦ ᾧ ἐβά- B
 σταζε ἔριψε ἀνεντέρισεν, ὡς μαχνησόμενον αὐτῷ. τοὺς δὲ λοιποὺς ἀπέκλεισε, βουλόμενος κατὰ μέρος τοὺς πάντας φονεῦσαι. ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς προσπίσων αὐτῷ ἔπεισεν αὐτὸν διὰ χρημάτων O 147
 πολλῶν καὶ ξενίων ἀπολύσαι αὐτὸν καὶ τοὺς ἑπολιμφθέντας αὐτῷ
 20 ἄνδρας. πεισθεὶς δὲ μόλις ὁ Κύκλωψ διὰ τῆς τῶν χρημάτων δόσεως, ἐπηγγεῖλατο περὶ ἐσπέραν ἀπολύειν αὐτόν· καὶ αὐτὸς βουλόμενος ἐν τῇ νυκτὶ αὐτῇ ἀπελθεῖν καὶ φονεῦσαι αὐτόν καὶ τοὺς αὐτοῦ καὶ ἀφελῆσθαι πάντα ὃν ἐπιφέρεται πλοῦτον καὶ τὰς ναῦς

3. Λαιστρυγόνων Ox. Correxit Ch. 6. Malim Κυκλώπια.

ditissimi. Uliesses autem, cum classe et exercitu appropinquans, in eam insulae partem incidit, quae Antiphanti paruit; quocumque et Lestrigonibus ejus proelio commisso, cum complures ex suis excisus vidisset Uliesses, navibus conscensis inde fugam capessit, aliam insulae partem adorturus; eam scilicet, quae Cyclopi subjecta, montes habet Cyclopios dictos. Hoc ubi audisset Cyclops, copiis collectis in illum profectus est: (Erat autem corporis mole praegrandi et vultu deformi;) Uliessen vero ditionibus suis incubantem, ex improvise aggressus, exercitum ejus late prosternit, Uliessemque ipsam et alios ex exercitu ejus nonnullos manum cepit. Inter quos Miccalion erat quidam, generosus vir animi; qui quoque strenuum sese ducem ad Trojam praestiterat. Hunc Cyclops, capillitio arreptum, Uliesses, omniumque sociorum in conspectu, gladio suo exenteravit, ut qui ausus est in Cyclopem arma movere. Reliquos autem custodiae mandavit, quos singillatim conficere in animo habuit. Uliesses vero precidens ei ad pedes rogavit supplex, uti se residuumque sibi exercitum, pretio magno, muneribusque interpositis, missus faceret. Sed vir eo ita adductus Cyclops, dimissionem promittebat, ubi advesperasceret: fidemque suam liberavit; animo tamen egrediendi per noctem intemperantem, ut Uliesses, sociisque occisis, opum quodcumque attulerat cum navi-

αὐτοῦ, περὶ ἐσπέραν ἀπέλευσεν αὐτὸν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ. ἡ μό-
 νον δὲ ἀπελύθη Ὀδυσσεύς, δειλιῶν τὴν τοῦ ἀνδρὸς ὠμότητα ἐ-
 C θένως ἀπέπλευσεν ἐκ τῶν μερῶν αὐτοῦ. ἐπιβήσας δὲ νυκτὸς ὁ
 Κύκλωψ καὶ μὴ εὖρηκῶς τὰ πλοῖα, ἐκ τῆς μανίας εἰς τὴν θάλασ-
 σαν ῥέπτεσθαι λίθους ἐκέλευσε, μήπως ἔνδον τῆς γῆς ἰμεθάρμη-5
 σαν. νυκτὸς δὲ βαθείας οὔσης καὶ σκοτούς καλύπτοντος τὴν
 γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ἀγνοοῦντες δὲ καὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους,
 παρέβαλον εἰς ἄλλα μέρη τῆς νήσου, διαφέροντα τῷ Πολυφήμῳ,
 ἀδελφῷ τοῦ Κύκλωπος καὶ τοῦ Ἀντιφάντου. ὅστις Πολύφημος
 μαθὼν ὅτι τινὲς κατέπλευσαν νυκτὸς καὶ παρέβαλον εἰς τὴν δια- 10
 φέρουσαν αὐτῷ χώραν, εὐθέως λαβὼν τὴν ἑαυτοῦ βοήθειαν, ἐλ-
 θὼν κατὰ τοῦ Ὀδυσσεὺς συνέβαλεν αὐτῷ πόλεμον. καὶ πᾶσαν
 τὴν νύκτα ἐπολέμουν, καὶ ἔπεισον ἀπὸ τοῦ Ὀδυσσεὺς πολλοί.

D πρῶτας δὲ γενομένης προσήγαγεν ὁ Ὀδυσσεὺς καὶ τῷ Πολυφήμῳ
 O 148 ξένια καὶ προσέειπεν αὐτῷ, εἰπὼν ὅτι ἀπὸ τῶν Τρωικῶν τόπων 15
 ἐλήλυθε πεπλανημένος ἀπὸ πολλῆς κυμάτων ἀνάγκης, ἀπαριθμή-
 σας αὐτῷ καὶ τὰς συμβάσας αὐτῷ κατὰ θάλασσαν διαφόρους
 συμφορὰς. ὅστις Πολύφημος συμπαθήσας αὐτῷ ἤλθησεν αὐτόν,
 καὶ ἔπεδέξατο αὐτόν καὶ τοὺς αὐτοῦ, ἕως οὗ ἐγένετο ἐπιτήδειος
 ὁ πλοῦς. ἡ δὲ θυγάτηρ τοῦ Πολυφήμου ὀνόματι Ἑλλη ἐρω- 20
 τικῶς διετέθη πρὸς τινὰ εὐπρεπῆ ἄνδρα τῶν μετὰ τοῦ Ὀδυσσεὺς
 ὀνόματι Λεῖωνα· καὶ ἐπιτηδεῖου ἀνέμου πνεύσαντος ταύτην
 ἀφαρπάσαντες ἐξώρμησαν ἐκ τῆς Σικελίας νήσου. ἕτινα ὁ σο-

1. μόνον Ch., μένον Ox. 2. δειλιῶν Ox., δειλιῶν Ch.

bus diriperet. Uliesses autem quamprimum liberatus est, a tam truculento homine misere sibi metuens, exinde solvens, ab oris ejus statim discessit. Cyclops vero per noctem adorturus eos, ubi evasisse naves percipisset, in furarem adactus, saxa in mare praecipitari jussit, ne forte interius alicubi stationem alteram occupassent. Nox autem erat intempesta, terraque tenebris involuta erat, cum Uliesses sociique, locorum imperiti, in alteram illam insulae partem, quae Polyphemi erat, Cyclopiis et Antiphantis fratris, inciderunt. Polyphemus, audito ab terram suam nonnullos per noctem appulisse; collectis viribus suis, Uliessem aggressus est, praelioque inter eos per totam noctem commisso, ex Uliessis ceciderunt quamplurimi. Mane autem facto, Uliesses etiam Polyphemo dona obtulit; praecidensque ei ad pedes, Ego, inquit, Trojanis ab oris, ultima maris discrimina expertus, huc in partes vestras errabundus adveni: simulque enumeratis quae sustinuerat periculis, Polyphemum ita delinibat, ut misertus ejus Uliessem sociosque hospitio exceperit; usque dum navigandi tempestas idonea instaret. At vero Polyphemi filia, Elpe dicta, Lionem quendam ex Uliessis sociis, virum formosum, adamavit. Secundos itaque nacti ventos, abrepta ea, inde ex Sicilia solverunt: uti haec sapientissi-

φώτατος Σίσυφος ὁ Κῶος ἐξέθετο. ὁ γὰρ σοφὸς Εὐριπίδης
 δεῦμα ἐξέθετο περὶ τοῦ Κύκλωπος ὅτι τρεῖς εἶχεν ὀφθαλμούς, E
 σημαίνων τοὺς τρεῖς ἀδελφούς, ὡς συμπαθοῦντας ἀλλήλοις καὶ
 διαβλεπομένους τοὺς ἀλλήλων τόπους τῆς νήσου καὶ συμμαχοῦν-
 5 τας καὶ ἐκδικοῦντας ἀλλήλους, καὶ ὅτι οἶνον μεθύσας τὸν Κύ-
 κλωπα ἐκφυγεῖν ἤδυνήθη, διότι χρήμασι πολλοῖς καὶ δώροις ἐμέ-
 θυσε τὸν αὐτὸν Κύκλωπα ὁ Ὀδυσσεὺς πρὸς τὸ μὴ κατεσθίειν
 τοὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ ὅτι λαβὼν Ὀδυσσεὺς λαμπάδα πυρὸς ἐτύ-
 φλωσε τὸν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ τὸν ἕνα, διότι τὴν θυγατέρα τὴν V 49
 10 μονογενῆ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Πολυφήμου, Ἑλπην, παρθένον
 οὔσαν, λαμπάδι πυρὸς ἐρωτικοῦ καθείψαν, ἤσπασε, τοῦτ' ἐστὶν O 149
 ἕνα τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ Κύκλωπος ἐφλόγισε, τὸν Πολύφημον, τὴν
 αὐτοῦ θυγατέρα ἀφελόμενος. ἦντινα ἐρμηνεῖαν ὁ σοφώτατος
 Φειδίας ὁ Κορίνθιος ἐξέθετο, εἰρηκῶς ὅτι ὁ σοφὸς Εὐριπίδης
 15 ποιητικῶς πάντα μετέφρασε, μὴ συμφωνήσας τῷ σοφωτάτῳ
 Ὀμηρῷ ἐκθεμένῳ τὴν Ὀδυσσεὺς πλάνην.

Ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἀπὸ τῆς Σικελίας ἦλθεν εἰς τὰς Αἰολίας νή-
 σους· καὶ ἰδεξιώθη παρὰ τοῦ Αἰόλου, βασιλέως τῶν νήσων.
 ὅστις μέλλων τελευτᾶν δίνεμιε τὰς δύο νήσους ταῖς θυγατέρας
 20 αὐτοῦ, καὶ ἦσαν βασιλίδες τῶν δύο νήσων. ἡ δὲ Κίρκη ὑπῆρ- B
 χεν ἰέρεια Ἑλλίου, δοθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἰθίου πατρὸς ἐκ νηπιόθεν ἀνα-
 τραφεῖναι εἰς τὸ ἱερὸν ἐν τῇ νήσῳ τῇ λεγομένῃ Αἰαία· ἥτις αὐ-

4. διαβλεπομένους Ch., διαβλεπομένων Ox. 11. λαμπάδι] λαμ-
 πάδα Ox. 18. Αἰόλου Ox. 22. Ἐτέφ Ox.

mus Sisyphus Coua scripta reliquit. Sapiens enim Euripides, in Drama-
 te suo de Cyclope, fabulatur, tres eum oculos habuisse: nempe sic in-
 nuens nobis tres fratres illos; qui sui curam invicem habentes, singuli
 quae omnium esset in insula prospexerint, singulorum omnes vel in sup-
 petias, vel vindictam paratissimi. Fabulatur idem, Uliissem, inebriato
 Cyclope, sic e manibus ejus evasisse: nempe inebriavit eum Uliissem in-
 genti pecuniarum pondere donisque; ne se sociosque absumeret. Idem
 autor est, Uliissem stipite praesto oculum unicum Cyclopi eruisse: nem-
 pe quod fratris Polyphemi filiam virginem, quam unicam habuit, Cupi-
 dineis accensam flammis, adripuerit: ob hanc causam, unum Cyclopi (Pe-
 lyphemo scilicet,) ex oculis extinxisse dicitur, uti haec enarravit sapien-
 tissimus Phidias Corinthius: qui semper etiam addit, Euripidem haec
 omnia Poëtica tradidisse, nec eadem de Uliissem erroribus, ac sapientissi-
 mus Homerus, perhibuisse.

Uliissem vero, a Sicilia solvens, ad Aeolias pervenit insulas: quarum
 Rex, Aeolus, hospitio eum excepit. Hic vero moriturus, insulas illas
 duas filiabus suis distribuit, quae Reginae illis imperitabant. Erat autem
 Circe solis sacerdos; quam pater Aeolus a teneris annis Deo sacraverat,
 in templo ejus, ad Keam quod erat insulam, euentriendam: ubi adolescen-

ξηθεῖσα ἐγένετο μυστικὴ μάγος· ἦν δὲ εὐπρεπὴς πάνυ. ἡ δὲ
 ταύτης ἀδελφὴ Καλυψώ, διαφθορομένη αὐτῇ, ἔχθραν εἶχε
 O 150 πρὸς αὐτὴν μεγάλην, λέγουσα, φησί, Διὰ τί ἀρνεῖται τὸν ἴδιον
 πατέρα τὸν Ἄτλαντα καὶ λέγει ἐαυτὴν θυγατέρα Τιτᾶνος Ἥλιου;
 καὶ ἐφοβεῖτο αὐτὴν ἡ Κίρκη, ἐπειδὴ ἡ Καλυψώ εἶχε πλήθος ἀν-
 δρῶν γενναίων ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῆς νήσῳ, μήποτε δογίζομένη ἐπέλ-
 θοι καὶ κακῶς αὐτῇ χρίσεται. λοιπὸν ἡ Κίρκη, ὡς μὴ δυνα-
 μένη τινὰς προτρέψασθαι εἰς συμμαχίαν καὶ παραφυλακὴν ἐαυ-
 C τῆς, κατασκευάσασα διὰ βοτανῶν τινῶν φάρμακον, τοὺς πα-
 ρόντας, φησί, ξένους ἐδεξιόυτο καὶ διὰ ποτοῦ δόσεως ὑποταγῆν 10
 φίλτρου δεινοῦ καὶ παραμονῆς καὶ λήθης πατρίδος ἰδίας τοὺς πίνον-
 τας ξένους ἐποίηε συνειναι αὐτῇ· καὶ πάντες αὐτῇ εἰς ὑπερβο-
 λὴν παρέμενον εἰς τὴν αὐτὴν νῆσον ληθαργοῦντες τῆς ἑαυτῶν πα-
 τρίδος, καὶ συνῆγε πολλούς. μισθοῦσα δὲ ἡ Κίρκη τὰ πλοῖα
 τοῦ Ὀδυσσεύς ἐν τῇ αὐτῆς νήσῳ καταστῆσαι, ἐκέλευσε καὶ τοὺς 15
 ἰδίους δεξιώσασθαι σπουδαίως τὸν Ὀδυσσεῖα καὶ τὸν αὐτοῦ στρα-
 τόν· ἡβούλετο γὰρ ἔχειν αὐτὸν καὶ τοὺς αὐτοῦ ὡς πολεμικοὺς
 εἰς συμμαχίαν ἑαυτῆς. ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἢ μόνον παρέβαλεν ἐν τῇ
 αὐτῆς νήσῳ, εἶδε πολλοὺς ἄνδρας ἐν τῇ αὐτῇ νήσῳ ἀπὸ διαφό-
 D ρων πατρίδων· ἐπιγνοὺς δὲ τινὰς ἄνδρας ἐκ τοῦ Ἀχαικοῦ ὄντας 20
 O 151 στρατοῦ, πρὸς αὐτὸν ἐλληλυθότας ἐπηρώτησεν αὐτοὺς λέγων, τί-
 νος χάριν ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ αἰκεῖτε; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ ὅτι Ἐκ τοῦ

8. παρὰ φυλακὴν Ox. 18. παρέμενον Ox. 18. παρέλαβεν Ox.

rior facta, mysticam Hierophantam profecit, egregiae formae virgo. Huic vero soror Calypso infensissima erat, odioque summo eam prosecuta est: Quare, (inquiens) Atlantem patrem suum abnuens, Titanis solis scilicet filiam se venditat? Metuebat igitur Circe a Calypsone sorore ne quando ab ea, ad iram commota, (ingens enim ei praesto erat in insula sua virorum strenuorum multitudo,) impetita, pessime haberetur. Itaque cavens sibi Circe, cum non aliter auxiliosos sibi custodesque adsciscere potuisset, extractis herbarum quarundam viribus, Philtrum sibi potentissimum vi venefica paravit; cuius magisterium esset, ut haustu sumentibus patriae suae oblivionem et commorandi illic desiderium una incuteret. Pharmacum istud ubi eo convenientibus, quos plurimos hospitio excepit, advenis propinandum dedisset; patriae suae quisque oblitus, in insula hac exinde commorati sunt: Hoc igitur usa artificio, mulier quam multos ad se pellexit. Ubi vero inaudisset, Uliasis naves ad insulam suam appulisse; in mandata suis dedit, ut ipsam exercitumque ejus honorifice tractarent. Uliissem enim sociosque, ut qui viri essent bellicosi, in societatem suam adsciscere cupiebat. Uliises vero, ubi primum ad Circes insulam appulit, multos ibi vidit, diversarum gentium, homines peregrinos: quorum nonnullos, qui ex Graecorum exercitu fuerunt, recognoscens sibi appropinquantes; Quid (inquit) vobis in causa esset, ut sedes vestras in hac insula poneretis? Tum illi: Nos, inquit, ex Grae-

Ἀχαικοῦ ὑπάρχονεν στρατοῦ, καὶ θαλαττίων κυμάτων βία προσ-
 επελάσαμεν τῇ νήσῳ ταύτῃ, καὶ πόμα λαβόντες μαγικὸν ὑπὸ τῆς
 βασιλίδος Κίρκης, ἔρωτι δεινῷ βληθέντες εἰς αὐτὴν ταύτην ἔχομεν
 νῦν πατρίδα, ἔξειπόντες καὶ ἄλλα τινά. καὶ ταῦτα ἀκηκῶς ὁ
 5 Ὀδυσσεύς, συνάξας πάντας τοὺς ἰδίους αὐτοῦ ἐκέλευσεν αὐτοὺς
 μηδενὸς μετασχεῖν τῶν ἐπιδιδόμενων αὐτοῖς παρὰ τῆς Κίρκης εἴτε
 βρωμάτων εἴτε πομάτων διὰ τὸ μαγγανεῖαν τινὰ ἔχειν αὐτά, ἀλλὰ
 ἐκ τῆς παρασχεθείσης αὐτῷ ἐκ τοῦ Αἰόλου βασιλέως σιταρχίας E
 καὶ τῶν πρώην ὄντων ἀποθέτων ἐν τοῖς πλοίοις βρωμάτων τε καὶ
 10 πομάτων ἕξ αὐτῶν μεταλαμβάνειν. τῆς δὲ Κίρκης προσενεγκού-
 σης αὐτῷ καὶ τῷ στρατῷ αὐτοῦ καὶ τοῖς ναύταις τροφὰς βρωμά-
 των καὶ πομάτων, οὐκ ἐδέξαντο παρ' αὐτῆς τὸ παράπαν. καὶ
 μαθοῦσα τοῦτο ἡ Κίρκη ὑπέλαβεν εἰδέναι τὸν Ὀδυσσεῖα τινὰς μυ-
 στικὰς μαγείας καὶ προγνόνα αὐτῆς τὰ βουλευόμενα, καὶ πέμ-
 15 ψασα μετεστελατο αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὴν με- V 50
 τὰ ὑπλικῆς βοήθειας καὶ ἀπονοίας Ἀχαικῆς, ἀγαγὼν αὐτῇ δῶρα
 Τρωικά. ἡ δὲ ἑωρακῆσα αὐτὸν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ, ἤτησεν αὐ-
 τὸν προσμείναι τῇ νήσῳ, ἄχρις οὗ διέλθῃ ὁ τοῦ χειμῶνος καιρὸς, O 152
 δεδωκῆσα αὐτῷ ἐν τῷ ἱερῷ ὄρκους μηδὲν ποιεῖν εἰς βλάβην αὐτοῦ
 20 ἢ τινος τῶν ἡμᾶ αὐτῷ. καὶ πεισθεὶς ὁ Ὀδυσσεύς διέτριψε μετ'
 αὐτῆς ἄλλγον καιρὸν, συμμυγείς αὐτῇ πρὸς γάμον, ἐκείνης βου-
 ληθείσης· περὶ ἧς Κίρκης ἔξέθεντο ταῦτα οἱ σοφώτατοι Σίονφος
 Κῶος καὶ Δίκτυς ἐκ τῆς Κρήτης. ὁ δὲ σοφώτατος Ὀμηρος ποιη-

8. Αἰόλου Οἶ. 16. ὀπλιτικῆς?

corum sumus exercitu: verum tumultuosis undarum procellis factati, in-
 sulam hanc appulimus; ubi ex haustu quodam magico, quem Regina Cir-
 ce nobis propinandum dedit, incredibili ejus amore correpti, insulam hanc
 nunc habemus patriam. Haec atque alia retulerunt: quibus auditis, Uli-
 ses, convocatis ad se suis omnibus, in mandata illis dedit; ut de eo quod
 supererat annonae, quam Rex Aeolus illis suppeditaverat; commeatuque,
 quem navigiis olim reposuerant, quisque sibi, ubi opus fuerit, exoriet
 in victum: de iis autem, quae, veneficiis incantata, comedenda illis, vel
 bibenda Circe traderet, omnino nihil desumerent. Circe vero ubi haec
 intellexisset, rata Ulissem, artis Magicae non ignarum, consilia sua praes-
 sensisse; ad Fanum eum accersendum curavit. Accersitus ille, exoriet
 suo stipatus, Graecaque sua fretus confidentia, accedit, munera Trojana
 Reginae adferens. Circe vero, ubi Ulissem sociosque conspexit; roga-
 vit eum, uti insulam hospes teneret, usque dum tempus hibernum praes-
 titerit: interposito etiam ibidem juramento, inviolatum se illum socios-
 que praestitutam. Dictis ejus audiens Uliesses, commorabatur illic per
 tempus aliquod; Circesque consuetudine (ipsa sic volente,) usus est: uti
 haec de Circe sapientissimi Sisyphus Coss et Dictys Cretensis, memo-
 riae prodiderunt. Verum sapientissimum Homerus Poetarum more fabu-

τικῶς ἔφρασεν ὅτι διὰ πόνματος μαγικοῦ τοῦ συλλαμβανομένου
 πρὸς αὐτὴν ἄνδρα μετεμόρφου, ποιῶσα τοὺς μὲν λεοντομόρ-
 B φους, τοὺς δὲ κυνοκεφάλους, ἄλλους δὲ σομομόρφους, ἑτέρους
 δὲ ἀρκομόρφους καὶ χοιροκεφάλους. ὁ δὲ προγεγραμμένος σοφὸς
 Φειδαλλὸς ὁ Κορίνθιος ἐξέθετο τὴν ποιητικὴν ταύτην σύνταξιν, 5
 ἐρμηνεύσας οὕτως. ὅτι τῇ Κίρκῃ οὐδὲν ἤρμοζε πρὸς ἣν ἠβού-
 λετο ἐπιθυμίαν πολυοχλίαν ποιεῖν τοὺς ἀνθρώπους θηριομόρ-
 φους, ἀλλὰ τρόπον σημαίνων ὁ ποιητὴς τῶν ἀντερώτων ἀν-
 δρῶν, ὅτι ὡς θηρία ἐποίησε αὐτοὺς ἐκεῖ ἡ Κίρκη βρῦχειν καὶ μαλ-
 νεσθαι καὶ λυσσᾶν ἐκ πόθου, καθὼς ἐκέλευσεν ἡ Κίρκη. φυ- 10
 σικὸν γὰρ τῶν ἐρώντων ἀντέχεσθαι τῆς ἐρωμένης καὶ ὑπεραπο-
 θνήσκειν· τοιοῦτοι γὰρ ὑπάρχουσιν οἱ ἐρώντες. ἐκ γὰρ τῆς ἐπι-
 O 153 θυμίας ἀποθηριούνται, μὴδὲν ἔμφρενον λογιζόμενοι, ἀλλὰ ἄλ-
 C λουιόμενοι τὰς μορφὰς καὶ τῷ σώματι ὡς θηριόμορφοι γίνονται
 καὶ τῇ θέᾳ καὶ τοῖς τρόποις, ἐπερχόμενοι τοῖς ἀντερασταῖς· φυ- 15
 σικὸν γὰρ τοὺς ἀντεραστὰς ὄρῳ ἀλλήλους ὡς θηρία καὶ πρὸς ἄλ-
 λήλους ἐπερχομένους ἄχρις θόνου. οἱ καὶ διαφόρως ἔχουσι πρὸς
 τοὺς τῆς τοιαύτης ἐπιθυμίας τρόπους· οἱ μὲν γὰρ ὡς κύνες ἐπέρ-
 χονται τῇ μίξει, πολλὰ συμμιγνύμενοι, οἱ δὲ ὡς λέοντες τὴν
 ἄρμην καὶ μόνην τὴν ἐπιθυμίαν ζητοῦσιν, ἄλλοι δὲ ὡς ἄρκτοι 20

2. μετεμόρφου] μετεμορφοῖ Ox. 5. Φειδαλλὸς ὁ Κορίνθιος]
 „Φειδίας supra dictus est.“ Ch. 8. τῶν ἀναιρουμένων ἀν-
 δρῶν] „Lego, ἀντερώτων, Rivalium.“ Ch. 11. ἐρώντων
 Ch., ἐρώντων Ox. 12. ἐρώντες] ἐρωτες Ox. 13. ἐμφρε-
 νον] ἐμφραϊσον Ox. 17. διαφόρους ἔχουσι] „Forte legen-
 dum, διαφόρως ἔχουσι.“ Ch.

latur, Circeem, poculi Magici haustu, concurrentes illuc advenas trans-
 formasse; Leonum aliis, aliis canum, eis vero suum, illis ursorum, non-
 nullis etiam porcorum formas, vel capita induentibus. Supradictus autem
 Phidalius Corinthius, fabulam hanc enarrans; Nequaquam (inquit) illud
 Circei in libidinem suam cecisset, si concursitantes hominum turbes in bel-
 luis mutasset: sed amoris insania correptos homines Poeta indigitabat;
 quos belluarum more frendentes, pro libitu suo Circe furis agitavit, ob
 desiderium ipsius in rabiem efferatos. Ejusmodi enim Amor habet impe-
 tum naturalem, ut in rem desideratam, morte etiam sprete, praeceps
 involet. Quippe Cupidinis ex vi, quasi in Bruta migrant homines, nihil
 rationi consentaneum agitant; sed humanam exuti speciem, corpora,
 formas, et mores etiam belluinos prae se ferunt, dum proci mulieribus
 inhiant. Illud etiam a Natura est, ut Rivales belluino impetu in se in-
 vicem ferantur, ad exitium usque se invicem impetentes. Verum cupidi-
 tatibus hisce non uno modo se habent, lascivientes: alii enim, canum
 more, frequentius coeunt: alii, leones quod solent, ipsum praesentis pru-
 ritus impetum solummodo explere sibi quaerunt: alii denique, sicut ursi,

μιαρῶς κέχρηται τῇ συνοσίᾳ. καὶ μᾶλλον σαφέστερον ὄθος καὶ ἀληθινώτερον ἠρμήνευσεν ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐκθέσει.

Ἀπὸ δὲ τῆς νήσου τῆς Κίρκης ἔξορμήσας ὁ Ὀδυσσεὺς ἀνή-
χθη εἰς τὴν ἄλλην νήσον, ὑπὲρ ἀνέμων ἐναντίων ἐκριφείς· ὄντι- D
5 να ἐδέξατο καὶ ἡ Καλυψώ, ἡ ἀδελφὴ τῆς Κίρκης, καὶ πολλῆς
θεραπείας ἤξιωσεν αὐτόν, συμμειγείσα αὐτῷ καὶ πρὸς γάμον.
κακείθεν ἀνήχθη, ἐνθα λίμνη ὑπῆρχε μεγάλη πλησίον τῆς θα-
λάσσης, λεγομένη ἡ Νεκυόπομος, καὶ οἱ οἰκοῦντες ἐν αὐτῇ ἄν- O 154
δρες μάντιες· οἵτινες ἐξείπον αὐτῷ πάντα τὰ συμβάντα αὐτῷ
10 καὶ τὰ μέλλοντα. καὶ ἀναχθεὶς ἐκείθεν χειμῶνος μεγάλου γενο-
μένου θαλάσσης ἐκρίπτεται εἰς τὰς Σερενίδας οὕτω καλουμένας
πέτρας, αἷ ἐκ τῶν κρουσμάτων τῶν κυμάτων ἤχος ἀποτελοῦσιν
ἴδιον. κακείθεν ἐξελήσας ἦλθεν εἰς τὴν καλουμένην Χάρυβδιν,
εἰς τόπους ἀγρίους καὶ ἀποτόμους· κακεί πάσας τὰς ὑπολειφθεί-
15 σας αὐτῷ ναῦς καὶ τὸν στρατὸν ἀπώλεσεν, αὐτὸς δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς E
μόνος ἐν σανίδι τοῦ πλοίου ἐν τῷ πελάγει ἐφέρετο, ἀναμίνων τὸν
μετὰ βίας θάνατον. τοῦτον δὲ ἑωρακότες τινὲς ἀποπλέοντες
ναῦται Φοίνικες νηχόμενον ἐν τοῖς ὕδασι ἐλεήσαντες διέσωσαν,
καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐν τῇ Κρήτῃ νήσῳ πρὸς τὸν Ἰδομενεά, ἔξαρ-
20 χον Ἑλλήνων. καὶ ἑωρακὼς τὸν Ὀδυσσεύα ὁ Ἰδομενεὺς γυμνὸν
καὶ δεόμενον, συμπαθῶς φερόμενος, δῶρα αὐτῷ πλείστα δεδι-
κῶς σὺν στρατῷ καὶ στρατηγῷ αὐτοῦ καὶ δύο νῆας καὶ δια- V 51

2. 8. ἀληθινότερον ἠρμήνευσεν — ἔξορμήσας Ox. Correxit Ch.
11. εἰς τὰς Σερενίδας] „Σειρήνας vocant Codrenus et Isac. Tzet-
zes.“ Ch.

turpiter coeunt, conspurcantes sese: uti haec pluribus enarravit, juxta rei veritatem, Auctor iste, in scriptis sua.

Uliases vero a Circis insula solvens, adverso mari jactatus, in insulam illam alteram delatus est: ubi a Calypsone, Circis sorore, honorifice exceptus, consuetudinem etiam cum ea habuit. Delatus inde, ad stagnum ingens, Necyopomum vocatum, prope mare situm, pervenit. Hujus incolae, qui vaticiniis praecelebant, omnia quae ei acciderant, quaeque eventura erant aperuerunt. Inde solvens, saeviori maris impetu agitato, ad Serenidas quas vocant rupes ferebatur: quae fluctuum ex allisione, sonitum quandam peculiarem efficiunt. Haec cum evasisset, ad Charubdin quem vocant sinum delatus, incidit ibi in loca praerupta et scopulis aspera: ubi residuis navibus exercituque in mari demersis, solus ipse navis tabulae insidens, pelago fluctuabat, mortem miseram nunquam non expectans. Verum praeternavigantes illac Phoenices, videntes illum marinis undis fluctuantem, misericordia moti, fluctibus eripuerunt: et in Cretam insulam adductum, Idomeneo, Graecorum ex ducibus, tradiderunt. Idomeneus ubi Uliissem conspexit, nudum atque indigum; summo opere misertus ejus, muneribus abunde donatum, Duce etiam exercitu-

O 155 σώζοντας αὐτόν τινας, ἐξέπεμψεν αὐτόν εἰς Ἰθάκην. ἄτινα καὶ ὁ σοφὸς Δίκτης παρὰ τοῦ Ὀδυσσεύος ἀκηκοὺς συνεγράψατο.

Ὅμοίως δὲ καὶ ὁ Διομήδης λαβὼν τὸ Παλλάδιον ἐξώρμησεν ἀπὸ τῆς Τροίας εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα.

Ὁ δὲ Ἀγαμέμνων ἔχων τὴν Κασσάνδραν, ἣν ἐπόθει, ἐπέ-
5 ρασε τὸ τῆς Ῥόδου πέλαιος, βουλόμενος ἐπὶ Μυκηναίων πόλιν ὀρμησαι.

Διοπὼν ὁ Πύρρος ἑωρακὺς πάντας ἀποπλεύσαντας, τεφρώ-
σας τὸν Τελαμώνιον Αἴαντα καὶ λαβὼν ἐν ὑδρίᾳ ἔθαψε μετὰ
B τιμῆς μεγάλης πλησίον τοῦ τύμβου τοῦ Ἀχιλλεύου, τοῦ ἐξαδέλ-
φου αὐτοῦ, πατρὸς δὲ τοῦ Πύρρου, εἰς τόπον λεγόμενον Σίγριν.

Ὁ δὲ Τεῦκρος, ὁ ἀδελφὸς τοῦ Αἴαντος τοῦ Τελαμωνίου, κα-
τέφθασεν εὐθέως, ἔλθων ἀπὸ τῆς Σαλαμίνος, πόλεως τῆς Κύ-
πρου, πρὸς βοήθειαν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ εἶρε τὸν Πύρρον.
καὶ μεμαθηκὺς παρ' αὐτοῦ τὰ συμβάντα, ἀκούσας δὲ καὶ τὴν
15 γενναμένην τιμὴν τῶν λειψάνων τοῦ Αἴαντος, ἐπανῶν καὶ ἐπευχό-
μενος τῷ Πύρρῳ ἔφη, Οὐδὲν ξένον πεποίηκας· ἐκείνης γὰρ τῆς
Ἀχιλλεύου θείας φρενὸς ὑπάρχεις υἱός. λείψανα γὰρ τῶν ἀγαθῶν
ἀνδρῶν ἀφαιρεῖται ὁ χρόνος, ἣ δὲ ἀρετὴ καὶ θανοῦσα λάμπει.

C
O 156 καὶ παρακαλεῖ ὁ Πύρρος τὸν Τεῦκρον ἅμα αὐτῷ μεταλαβεῖν βρω-
20 τοῦ καὶ ποτοῦ. καὶ ἐν τῷ συμποσίῳ, ὡς ὄντα ἐκ τοῦ ἰδίου γέ-

9. ὑδρία Ch., ὑδρίαν Ox. 17. ἐκείνης — φρενός] Euripides He-
raclid. v. 541. ἀλλ' ἐξ ἐκείνου σκέρμα τῆς θείας φρενὸς πέφυκας
Ἡρακλῆος. 18. λείψανα] Euripides Androm. v. 772. κηρσοσόμε-
νοι· δ' ἀπ' ἐσθλῶν δωματίων τιμῶν καὶ κλέος οὔτοι λείψανα τῶν
ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀφαιρεῖται χρόνος, ἀ δ' ἀρετὰ καὶ θανοῦσι λάμ-
πει. Quae Malalas, cui λείψανον est cadaver, depravat, dum sibi
accommodat. 21. πότου Ox.

que et navibus duabus et satellitibus quibusdam instructum, Ithacam de-
misit: uti haec sapiens Dictys, ab Ulisse ipso edoctus, memoriae mandavit.

Consimiliter etiam Diomedes, accepto secum Palladio, Trojam reli-
quit, in patriam suam reversurus.

Agamemnon vero Cassandra, quam amabat, potitus, trajecto Rho-
diorum pelago, Mycenae suas repetivit.

Pyrrhus autem, ubi caeteros omnes discessisse animadvertit; ipse Aja-
cis Telamonii cineres in urnam repositos, ad Sigrin quam vocant, prope tu-
mulum Achillis, Pyrrhi patria, Ajacis autem patruelis, honorifice recondidit.

Teucrus autem, Ajacis Telamonii frater, qui ejus in auxilium ex Sa-
lamine, Cypri urbe advenerat; in Pyrrhum incidens, edoctusque ab eo
de eis quae acciderant; certior etiam factus, quanto ille cum honore
Ajacis reliquias terrae mandaverat, laudavit Pyrrhum; et Fausta ei omnia
precatus, „Nihil, inquit, non te dignum fecisti; qui divinae illius Achil-
lis Mentis haeres es. Nempae Heroum Reliquias aevum absumit: ast splen-
det post funera Virtus.“ Tum vero Pyrrhus Teucrum rogavit, uti se-
cum coenaret. Inter coenandum vero eum rogavit Pyrrhus, (cui gene-

νοϋς, τὸν Τεῦκρον ὁ Πύρρος ἤπει διηγείσθαι αὐτῷ πάντα ἐξ ἀρχῆς τὰ συμβάντα τῷ αὐτοῦ πατρὶ, φήσας ἀγνοεῖν τὸ ἀκριβές. ὁ δὲ Τεῦκρος ἤρξατο λέγειν οὕτως.

Ὁ πᾶς αἰὼν οὐκ ἐξαλείψει τὴν Ἀχιλλέως κατὰ Ἔκτορος νί-
 5 κην· ὃς μαθὼν Ἔκτορα νυκτὸς βουλόμενον ἀπαντῆσαι τῇ βασι-
 λίδι Πενθεσιλείᾳ, προποήσας λάθρα ἕμα τῷ ἰδίῳ στρατῷ καὶ
 ἑαυτὸν σὺν αὐτοῖς ἀποκρίψας, τὸν ποταμὸν διαβαίνοντα τὸν
 Ἔκτορα κτείνει καὶ ἀπαντας τοὺς αὐτῷ ἐπομένους, ἕνα μόνον κα-
 10 ταλιπῶν ζῶντι· ὄντινα χειροκοπήσας Πριάμῳ ἐπεμψεν ἀγγε- D
 λούντα τὸν Ἔκτορος θάνατον. καὶ τὰ συμβάντα μηδενὸς τῶν
 Ἑλλήνων γνόντος, ἤγαγε τὸ τοῦ Ἔκτορος λείψανον εἰς δάπεδον
 πρὸ αὐγῶνος· καὶ ἐν δίερω ἀναρτήσας αὐτὸν τοὺς ἵππους ἐλαύ-
 νοντος Ἀδομέδοντος σὺν αὐτῷ μυστιγόπληκτον αὐτοῦ τὸ σῶμα
 ὁ σὸς γενέτης ποιῶν οὐκ ἐπαύετο. ἀκούσας δὲ Πριάμος τὸν τοῦ
 15 Ἔκτορος μύρον, ὠλόλυξε, καὶ πάντες σὺν αὐτῷ· καὶ τοσαύτη
 βοή ἐγένετο ἐκ τοῦ πλήθους τῶν Τρώων, ὥστε καὶ τὰ πετεινὰ
 τοῦ οὐρανοῦ ταραχθῆναι. καὶ οἱ Ἕλληνες δὲ χαίροντες ἀντιβόη-
 20 σαν ὁμοίως· καὶ κλείονται αἱ πύλαι τοῦ Ἰλίου. ὁ σὸς γενέτης
 ἐπετέλεισεν ἀγῶνος ἑορτὴν τοῖς βασιλεῦσι καὶ πᾶσι, πολλὰ φιλο- O 157
 σχῆμα, ἄξας μεθ' ἑαυτοῦ Πολυξένην τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, παρ- E
 θένον, καὶ Ἀνδρομάχην, τὴν Ἔκτορος γυναῖκα, καὶ Ἀστύνακτι
 καὶ Λαοδάμαντι, υἱοὺς αὐτοῦ νηπίους, παραγίγεται πρὸς τοὺς

23. Λαομέδοντα Cedrenus p. 127. D.

re etiam conjunctus erat,) uti altius ab origine rem repetens, quae patri suo acciderant enarraret omnia; nihil adhuc certi de his acceperisse se asserens: His itaque Teucrus exorsus est.

Victoriam illam, quam Achilles de Hectore reportavit, nulla aetas oblivioni datura est: qui ubi audisset, Hectorem de nocte Penthesileae Reginae obviam iturum, praeoccupato ejus itinere, se suosque in insidiis collocavit; Hectoremque, cum suis omnibus, flumen trajicientibus, inter-
 necioni dedit; unico dempto, quem stragi superesse voluit, manibus ab-
 scissis, Priamo remittendum, cui Hectoris mortem annuntiaret. Pater
 autem tuus ante lucem, Graecis interim quae acciderant omnia nescien-
 tibus, Hectoris intermoituum corpus, curru alligatum, et ab equis, quos
 ipse cum Automedonte agitavit, circumtractum, quam potuit maxime ad
 terram allisit. Priamus autem audito Hectoris fato, ejulare, cum suis
 omnibus: tantusque est in Trojano populo clamor editus, Graecis interim
 triumphum suum clamoribus reciprocis celebrantibus, ut Volucres etiam
 Coeli consternarentur. Tum vero statim obseratae sunt Ilii portae. Pa-
 ter autem tuus, instituto certaminis festo, Duces exercitumque totum
 muneribus plurimis donavit. Priamus autem die sequente, veste indutus
 lugubri, et assumpta secum filia Polyxena, virgine innupta, et Hectoris
 uxore Andromache, cum filiis ejus duobus, Astyanacte et Laodaman-

Ἑλληνας, ἀγαγὼν μεθ' ἑαυτοῦ καὶ κόσμον πολὺν καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον καὶ ἐσθῆτα. οὔσης δὲ σιγῆς ἐν τοῖς ἡγεμόσι τῶν Ἑλλήνων, πλησίον δὲ αὐτοῦ γενομένου, ἐθαύμαζον πάντες τὴν εὐτολμίαν τοῦ αὐτοῦ Πριάμου, καὶ ἀπαντῶσιν αὐτῷ βουλόμενοι
 V 52 μαθεῖν τὴν αἰτίαν τῆς ἀφίξεως. ἑωρακῶς δὲ αὐτοὺς ὁ Πρίαμος, 5
 ἑαυτὸν εἰς τὸ ἔδαφος ῥίψας, κόνιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ φέρων καὶ δεόμενος αὐτῶν συνικέτας γενέσθαι πρὸς τὸν Ἀχιλλεῦ ὑπὲρ τοῦ σώματος τοῦ Ἐκτορος. οἰκτεῖρει δὲ αὐτὸν Νέστωρ καὶ Ἰδομενεὺς αὐτῷ γενέσθαι συνικέτας πρὸς τὸν Ἀχιλλεῦ ὑπὲρ τοῦ σώματος τοῦ Ἐκτορος, οἵτινες ἐδυσώπησαν τὸν σὸν πατέρα περὶ τοῦ Πριάμου. καὶ ἐκλείψεν αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ· ὁ δὲ Πρίαμος εἰσελθὼν ἔπεισεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ πλωτὸς ἰκετεύων, ὡσαύτως δὲ καὶ Ἀνδρομάχη σὺν τοῖς παισίν, ἣ δὲ Πω
 O 153 λυξένη περιπλακεῖσα τοῖς ποσὶ τοῦ σοῦ γενέτον περὶ τοῦ αὐτῆς
 B ἀδελφοῦ Ἐκτορος, δουλεύειν ἐπαγγεилаμένη καὶ μένειν σὺν αὐτῷ, 15
 εἰ ἀποδῶ τὸν νεκρὸν. οἱ δὲ βασιλεῖς τὸ γῆρας αὐτοῦ οἰκτεῖραντες παρεκάλουν ὑπὲρ Πριάμου. ὁ δὲ σὸς γενέτης Ἀχιλλεὺς πρὸς αὐτοὺς ἔφη, Κρατεῖν αὐτὸν ἐξ ἀρχῆς ἔδει τῶν παίδων καὶ μὴ συνεξαμαρτάνειν· ἀλλ' εἶχεν αὐτὸν ἔρωσ τῶν ἄλλοτριῶν χρημάτων· οὐ γὰρ Ἑλλῆνες γυναικὸς τὴν ἐπιθυμίαν εἶχεν, ἀλλὰ τῶν Ἀτρῴως καὶ 20
 Πέλοπος χρημάτων τὸν πόθον εἶχε. δότε οὖν δίκας ἀνθ' ὧν ἤσπῃσθε· σωφρονίζεσθωσαν οὖν δι' ἡμᾶς Ἑλληνες καὶ βάρβαροι.
 Οἱ δὲ πείθουσιν αὐτὸν λύτρα λαβόντα τὸν νεκρὸν παραχω-

12. πλωτὸς] πτωτὸς? 23. Οἱ] Ὁ Οχ.

te, Graecos adiit, adferens secum, praeter vestes et Ornamenta, auri quoque et argenti plurimum. Priamo autem appropinquante, silentium derepente Graecorum Ducibus oboriebatur, Priami fiduciam admirantibus. Tum vero obviam ei procedebant, adventus causam sciscitaturi: quos Priamus ubi conspexit, ad terram procidens, pulveremque in capite gestans, obtestabatur eos, uti secum precatores Achillem interpellarent, de Hectoris corpore reddendo. Cujus miserti Nestor et Idomeneus, precibus ejus annuerunt; Achillemque, uti Hectoris corpus redderent, sollicitarunt. Pater vero tuus eorum precibus motus, Priamum in tentorium accessit: ingressus autem Priamus, Achilli supplex ad pedes, una cum Andromache filisque ejus, procidebat. Polyxena vero patris tui pedes amplexa, ultro spondebat, se, modo fratris corpus redderet, in perpetuum ei subservituras. Tum qui aderant Duces, Priami senectutis miserti, pro eo fiunt supplices. Parens autem tuus; „Opportuerat, inquit, Priamum filios suos maturius coercuisse, neque se sceleris eorum dedisse participem. Verum tenebat eum rerum alienarum Cupido: nec tam Helenam uxorem, quam Pelopis et Atræi divitias appetebat sibi. Male igitur a vobis factorum poenas date; vestroque exemplo habeant haec sibi Graeci Barbarique in documentum.

Duces autem suadebant, uti accepto redemptionis pretio, cadaver

ρῆσαι· ὁ δὲ τὰ τοῦ βίου τερπνὰ ἐνοήσας, τὸν Πρίαμον ἀνίστησι καὶ Πολυξέτην καὶ Ἀνδρομάχην, καὶ κελεύει τῷ Πριάμῳ C
 λούσασθαι καὶ σίτον καὶ οἴνου γεύσασθαι ἅμα αὐτῷ· ἄλλως γὰρ οὐκ ἂν παραχωρήσειεν αὐτῷ τὸν νεκρόν. ὁ δὲ Πρίαμος φόβῳ
 5 κατεχόμενος καὶ ἐλπίδι τῶν μελλόντων, ταπεινῶς παραγίνεται ὑπὸ Πολυξέτης παρακρατούμενος πρὸς Ἀχιλλεῦ τὸν σὺν γενέτην καὶ βρωτοῦ καὶ ποιοῦ μετέσχε. καὶ πολλῶν καληθέντων ἀνέστησαν· καὶ τεθέντων τῶν λύτρων ἐπὶ τῆς γῆς, ἰδὼν ὁ Ἀχιλλεὺς τὸ πλῆθος τῶν δώρων, τὸν τε χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον δέχεται καὶ O 159
 10 ἐκ τοῦ ἱματισμοῦ μέρος, τὰ δὲ λοιπὰ Πολυξέτη χαρισάμενος ἀπέδωκε τὸν νεκρόν. ὁ δὲ Πρίαμος παρακαλεῖ τὸν Ἀχιλλεῦ Πολυξέτην παρ' αὐτῷ καταλιπεῖν· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ εἰς τὸ Ἴλιον αὐτὴν ἀγαγεῖν, εἰς ἄλλον καιρὸν τὰ κατ' αὐτὴν ἀναβαλλόμενος. D

Ὁ δὲ Πρίαμος ἀνελθὼν εἰς τὸ ὄχημα, ἔχων τὸ σῶμα τοῦ
 15 Ἔκτορος ἅμα τοῖς σὺν αὐτῷ εἰς τὴν πόλιν εἰσῆλθε· καὶ τεφρώσαντες τὸ σῶμα τοῦ Ἔκτορος θάπτουσιν αὐτὸν ἔξω παρὰ τὸ τεῖχος τοῦ Ἴλλου, πενθήσαντες αὐτὸν πικρῶς.

Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ παραγίνεται ἡ Πενθεσίλεια ἐκ τῆς ἀντιπέραν Χερρόνησον, πολὺ πλῆθος ἐπαγομένη Ἀμαζόνων καὶ ἀνδρῶν
 20 γενναίων. μαθούσα δὲ Ἔκτορα ἀναιρεῖσθαι, ὑποστρέφειν ἠπείγετο· Πάρις δὲ τοῦτο μαθὼν, ἐπεισεν αὐτὴν μένειν, χρυσὸν δόσας αὐτῇ πολύν. ἀνεθεῖσα δὲ μετὰ τοῦ ἰδίου στρατοῦ, μεθ' ἡμέρας

7. ποιοῦ Ox. 19. Χερρόνησον Ch., Χερρόνησον Ox. *ibid.* καὶ Ch., κατ' Ox. 20. ἀναιρεῖσθαι] Immo ἀνηρῆσθαι.

illis concederet. Hic vero vitae jucunda secum reputans, Priamum, Polyxenam, et Andromachen in pedes erigit; Priamo praeterea mandans, ubi lavasset, uti panem, vinumque apud se sumeret; non aliter ei corpus traditurum se, minatus. Priamus autem, inter spem metumque futuri suspensus; a Polyxena sustentatus, humiliter intravit, cibum et potum cum patre tuo capturus. Ubi multis invicem sermone agitat, surgabant tandem; redemptionisque pretium in medio positum est. Videns autem Achilles donorum multitudinem, acceptis sibi auro et argento vestibusque aliquot, reliqua Polyxenae, una cum cadavere reddidit. Roganti autem Priamo, uti Polyxenam quoque sibi servaret; Achilles illam in urbem secum deducere jussit Priamum; hac de re cum eo alius acturus.

Priamus itaque currum conscendens, Hectorisque cadaver secum ferens, urbem cum suis repetit: ubi in cineres conversum corpus, juxta Ilii muros extra urbem magno cum luctu, recondiderunt.

Interim vero ex opposito Chersoneso aderat Penthesilea, Amazonum et bellicosorum virorum exercitu numero stipata. Certior autem facta de Hectoris morte, in reditum protinus se parat: verum Paris, hoc audito, auro multo eam de instituto suo dimovebat. Illa igitur, cum se

Ε ὄλγας ὀπλισαμένη σὺν τῷ πλήθει ἐξέρχεται ἐπὶ τὸ δάπεδον. διαιρεθέντος δὲ τοῦ στρατοῦ αὐτῆς εἰς δύο μέρη, ἴστανται οἱ μὲν τοξόται τὸ δεξιὸν λαβόντες μέρος, οἱ δὲ ὀπλίται πεζοί, πλείω
Ο 160 τῶν ἰππέων ὄντες, τὸν μέσον ἔχοντες τόπον· ἡ δὲ Πενθεσίλεια μέσον τῶν ἰππέων ὑπῆρχε σὺν τῷ σίγῳ. καὶ λοιπὸν οἱ Λαυαοὶ 5
 τάξαντες ἑαυτοὺς ἀνθίστανται, τοῖς μὲν τοξόταις ὁ Μενέλαος καὶ γὰρ Τεῦκρος καὶ Μηριόνης καὶ Ὀδυσσεύς, τοῖς δὲ ὀπλίταις
V 53 Διομήδης, Ἀγαμέμνων, Τληπόλεμος καὶ Ἰάλμενος καὶ Ἀσκάλαφος, τοῖς δὲ ἰππεῦσιν ὁ σὸς γενέτης Ἀχιλλεύς καὶ οἱ Αἴαντες οἱ δύο, καὶ ὁ Ἰδομενεὺς δὲ καὶ ὁ Φιλοκτίτης καὶ οἱ λοιποὶ ἤγε- 10
 μόνες ἕμμε τοῖς αὐτῶν στρατοῖς. καὶ κτείνω ἐγὼ Τεῦκρος πολὺ πλῆθος, ὥστε ἐπαινεθῆναι με, ὡς ἀριστεύσαντα, τοὺς δὲ ὀπλί-
 τας ἀφανίζουσιν οἱ Αἴαντες, ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰσελθόντες. ὁ δὲ σὸς πατὴρ Ἀχιλλεὺς μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχων, ἀπεβλέπετο τὴν Πενθεσίλειαν, ζητῶν ἀποκτεῖναι αὐτὴν μαχομένην πικρῶς. καὶ 15
 πλησίον ἵππου αὐτῆς φθάσας, δόρατι κρούσας αὐτὴν ἀπὸ τοῦ ἵππου καταβάλλει, καὶ ἔτι ζῶσαν αὐτὴν ἔλκει πεσοῦσαν ἐκ τῆς
B κόμης. καὶ ἑωρακότες αὐτὴν πεσοῦσαν οἱ λοιποὶ τοῦ στρατοῦ αὐτῆς εἰς φυγὴν ἐτρέπησαν· τῶν δὲ Τρώων τὰς πύλας κλεισάντων διὰ τοὺς φεύγοντας, οἱ Ἕλληνες ἡμεῖς τοὺς περιλειφθέντας 20

4. τὸ μέσον ἔχοντες τόπον] „Scr. τὸν μέσον ἔχοντες τόπον: sed locum istum aliter mendosum suspicor, et pro, μεσόν, λαιόν reponendum censeo, uti habet Cedrenus: διχῆ δὲ τὸν αὐτῆς διελούσα στρατὸν, καὶ ἐν δεξιᾷ μὲν αὐτῆς τοὺς τοξότας, τῷ λαιῷ δὲ μέρει τοὺς ὀπλίτας πεζοὺς, πλείους τῶν ἰππέων ὄντας, ἐκτάξασα, ἢ Πενθεσίλεια μέσον τῶν ἰππέων ἢ ἐν τῷ σίγῳ.“ Ch.

suosque paucos per dies refecisset; copiis tandem suis instructa, in campum progressa est. Diviso autem in partes duas exercitu, sagittarii ad dextram steterunt: pedites autem gravis armaturae, quos Equitibus plures habuit, ad laevum collocavit; equitibus in medio positis: inter quos ipsa, cum signo, constitit. Acies vero Graecorum ita ordinata est, ut sagittariis hostium Ego Teucrus, Menelaus, Meriones, Ulysses; gravis autem armaturae peditibus, Diomedes, Agamemnon, Tlepolemus, Jalmenus, et Ascalaphus opponeremur: Equitibus vero pater tuus Achilles, Ajax uterque, Idomeneus, Philoctetes, caeterique Duces cum suis pugnam dederunt. Et quidem Ego Teucrus plurimos interfeci, adeo ut strenuum me virum omnes perhibuerint. Gravis autem armaturae milites Ajaces, medii in eos irrumpentes, proffigarunt. Pater autem tuus, medius inter eos, Reginae ipsi invigilans, occasionem venabatur, quomodo eam, acriter sane pugnantem, e medio tolleret. Itaque propius ei accedens, haesta eam impetebat; et ex equo deturbatam, dum in casu erat, coma arreptam distrahebat. Cadentem vero eam videntes reliqui ex exercitu ejus, fugam omnes capesebant. Cumque urbis portae a Trojanis obserratae fuissent, uti omnem aufugiendi spem suis adimerent; nos, hostium

ἐπιδιώξαντες παρὰ τὸ τεῖχος κτείνομεν, ἀποσχόμενοι τῶν γυναικῶν Ἀμαζόνων, ἅστινας ὁ στρατὸς ἅπας δεσμεύσας ἐμερίσατο. O 161 τῆς δὲ Πενθεσιλείας ἔτι ἐμπνεούσης βουλή ἡμῖν ἐλέστη ὥστε ζῶσαν εἰς τὸν ποταμὸν ῥιφῆναι ἢ κυσὶν εἰς βρῶσιν παραδοθῆναι· ὁ δὲ Ἰάχιλλεὺς ἤτει ἡμᾶς θανοῦσαν ταφῆναι· καὶ γνόντα τὰ πλήθη ἐφώνησαν εἰς τὸν ποταμὸν ῥιφῆναι. καὶ εὐθὺς ὁ Διομήδης ἐπιλαβόμενος αὐτῆς τῶν ποδῶν εἰς τὸν Σκάμανδρον ποταμὸν βάλλει· καὶ θνήσκει παροχρῆμα.

Μετὰ δὲ ὀλίγας ἡμέρας ὁ Τιθῶν τις ὄνοματι ὑπὸ τοῦ Πριάμου παρακληθεὶς παραγίνεται, ἄγων Ἰνδοὺς ἐφίππους καὶ πεζοὺς καὶ Φοίνικας μαχιμωτάτους μετ' αὐτῶν καὶ τὸν βασιλεῖα αὐτῶν Πολυδάμαντα. καὶ τοσοῦτον ὑπῆρχε πλήθος ὅσον οὔτε τὸ Ἴλιον οὔτε τὸ δῦπεδον ἅπαν ἐδέχτο. καὶ διὰ ναυτικοῦ στόλου ἦλθον πολλοὶ Ἴνδοι καὶ οἱ αὐτῶν βασιλεῖς· ἐδιωκοῦντο δὲ τασσόμενοι 15 πάντες οἱ βασιλεῖς καὶ πᾶς ὁ στρατὸς ὑπὸ τοῦ δυνατοῦ Μέμνονος, βασιλέως Ἰνδῶν. εἶχε δὲ ὁ Μέμνων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ πλοῦτον πολὺν εἰς τὰς ναῦς. καὶ ἀναπαύσαντες ἑαυτοὺς ἐξῆλθον εἰς τὸ δῦπεδον, ξίφη παρὰξένα φοροῦντες καὶ σφενδοβόλα καὶ ἀσπίδας τετραγώνους. καὶ σὺν αὐτοῖς μεγέντες οἱ τοῦ Ἴλιου σύμμαχοι καὶ οἱ Πριάμου παῖδες καὶ ὁ Μέμνων ἦλθεν ἐν ἄρματι ἐπο- O 162 χούμενος εἰς τὸ πεδίον. ὀπλισθέντες δὲ καὶ ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες προηρχόμεθα, πάντα δεινῶς ἔχοντες· ἰδόντες γὰρ καὶ ἡμεῖς οἱ D

5. γνότα Ch., γνότα Ox. 12. οὔτε] οὐδὲ Ox. 18. σφενδοβόλα Ox. 19. „Ἰλίον] Scr. Ἴλιον.“ Ch. Sic iam Ox.

reliquias insecuti, sub ipsi urbis moenibus trucidavimus; ab Amazonibus interim abstinentes, quas, in vincula conjectas, exercitus omnis inter se dividit. De Penthesilea autem ipsa anhelante adhuc, decretum a nobis erat, uti vel in flumen projiceretur; vel dilanianda canibus objiceretur: Caeterum postulabat Achilles, mortuam sepulturae tradi: quo audito, in fluctus projici eam iastabat exercitus. Diomedes itaque pedibus arreptam, in Scamandrum praecipitavit; ubi statim suffocata perlit.

Paucis autem post diebus, advenit in suppetias, a Priamo vocatus, Tithon quidam; cumque eo Indi, pedites equitesque; Phoenices etiam bellicosissimi, cum rege eorum Polydamante. Tanta autem erat multitudo eorum, ut nec Ilium; nec totus undique campus eam capere poterit. Sed et navium quoque apparatu supervenerunt Indorum quamplurimi, cum Regibus. Totus autem exercitus regesque Memnonis Indorum regis sub auspiciis militabat, viri potentissimi, quique plurimis divitis naves suas onustas habuit. Hi, ubi paululum se refecissent, in campum descenderunt; enses quisque Barbaricos, fundas, et quadrata scuta gestantes: quibus etiam se adjunxerunt commilitones Trojani Priamique filii. Memnon autem ipse curru vectus, in campum procedebat. Nos etiam Graeci arma sumentes, mala interim omnia nobismet ominantes, egredimur tamen; ad hostium enim conspectum ipsum nosque Duces

ἡγεμόνες καὶ ὁ ἡμῶν στρατὸς ἐθαμβήθημεν. καὶ μετὰ κραυγῆς οἱ Τρῶες ἅμα τῷ Μέμνονι καὶ τοῖς λοιποῖς ἐπέρχονται ἡμῖν· καὶ δεχόμεθα τὴν ὄρμην αὐτῶν καὶ πολλοὶ τρουματίζονται. πιπτόντων δὲ πολλῶν ὄχλων ἐξ ἡμῶν, ἡμεῖς οἱ ἡγεμόνες Ἑλλήνων ἀνεχωροῦμεν μὴ ὑποφέροντες τὴν τοῦ πλήθους βίαν· εἶχον δὲ καὶ 5 τὰς ἡμῶν ναῦς καῦσαι οἱ βάρβαροι, εἰ μὴ νύξ ἐπῆλθε. τῆς δὲ νυκτὸς γενομένης, συνελθόντων Ἑλλήνων ἅμα τῷ ἰδίῳ στρατῷ, καὶ συναγαγόντες τὰ σώματα τεφροῦμεν. τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ βου-
E λεύομεθα τίς τῶν βασιλέων δύναται ἀντιστῆναι καὶ ὀρμηῆσαι κατὰ τοῦ Μέμνονος, τῶν ἄλλων εἰς τὰ πλήθη ἀσχολουμένων καὶ μα- 10 χομένων. κλήρου δὲ γενομένου πάντων ἡμῶν ἡγεμόνων κληροῦται κατὰ τινα τύχην Αἴας ὁ Τελαμῳνίος, ὁ ἐμὸς ἀδελφός. καὶ πρὶν ἢ ἧλιον ἀνελθεῖν ἐξερχόμεθα οἱ Ἕλληνες ὀπλισάμενοι πάντες, ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Τρῶες καὶ ὁ Μέμνων, βασιλεὺς Ἰνδῶν, καὶ πάντα τὰ πλήθη αὐτῶν. καὶ συμβολῆς γενομένης καὶ πολ- 15
V 54 λῶν πεσόντων, ὁ ἐμὸς ἀδελφός Αἴας κελύσας τοῖς βασιλεῦσι τῶν Ἑλλήνων τοὺς ἄλλους ἀμύνασθαι Ἰνδοὺς καὶ Τρῶας, ὀρμῆ κατὰ τοῦ Μέμνονος, βασιλέως Ἰνδῶν, τοῦ ἥρωος Ἀχιλλέως, τοῦ σοῦ
O 163 γενέτου, ὅπισθεν συνεπισχύοντος τῷ Αἴαντι, ἑαυτὸν ἀποκρούπτων. ὁ δὲ Μέμνων προσεσηκῶς τῷ Αἴαντι κατ' αὐτοῦ ὀρμή- 20

19. ἀποκρούπτων] ἀποκρούπτοντος Ch. Quem fugerat structurae barbariae Malalae eisque similibus frequens. Vid. p. 21. A, 24. B, 130. D, vol. II. p. 65. B, 69. B, 73. D, 76. D. Apud Pollacem p. 270. codicis scriptura ἤγαγεν ἐκ τῆς ἡλιούπολις οὐσαν τῆς Φρυγίας non in Ἡλιουπόλεως οὐσης cum Hardtio convertenda, sed scribendum Ἴλιον, πόλιν οὐσαν. Alia huius generis v. apud Hasium ad Leonem p. 198. B, 255. D.

exercitusque consternati sumus. Clamore itaque sublato, Trojani cum Memnone reliquisque nos aggressi sunt; quorum vim primam suscepimus; multis hinc inde vulneratis. Ubi vero quamplurimi ex nostris cecidissent, nec amplius Barbarorum impetui sustinendo essemus, ad naves recessimus. Sed et illas etiam, nisi nox superveniens inhibuisset, Barbari cremassent. Nocte autem ingruente, exercitum recolligentes, occisorum cadavera combussimus. Consilium quoque eadem nocte ininitum, quis inter Reges nostros par Memnoni congredereetur; caeteris interim copias ejus impigre adorientibus. Sortibus autem inter Duces omnes ductis, Ajaci Telamonio, fratri meo, haec (fatis ita volentibus) sortito obtigit. Ante igitur solis ortum, Graeci in aciem armati omnes progredimur; sicut et Trojani, cum Indorum rege Memnone, exercituque omni. Praelio autem commisso, multisque cadentibus, frater meus Ajax, signo Graecorum ducibus dato, uti Trojanos Indosque reliquos propulsarent; ipse Memnonem, Indorum regem, adortus est; Heroë interim Achille, patre tuo, clam eum a tergo corroborante. Memnon vero, ubi Ajacem sibi appro-

σαντι, καταβὰς ἀπὸ τοῦ ἔρματος εὐθὺς πλησίον ἐγένετο· καὶ ἀλλήλους τοῖς δόρυσι πειράζουσιν. ὁ Αἴας δὲ πρῶτος ἀνατρέπει τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ τῷ δόρυτι στρέψας, ἐπιπεσὼν αὐτῷ βαρέως. τῶν δὲ ὄντων ἐγγὺς τοῦ Μέμνονος ἐπελθόντων τῷ Αἴαντι ἐν τῷ
 5 ἔχειν τὸν Μέμνονα, ἰδὼν ὁ σὸς πατὴρ Ἀχιλλεύς, τὸ δόρυ αὐτοῦ Β βαλὼν εἰς τὸν τράχηλον τοῦ αὐτοῦ Μέμνονος, γυμνωθέντος τοῦ τένοντος, κτείνει αὐτὸν ἀνεπίστως. καὶ πεσόντος αὐτοῦ αἰφνιδίως γίνεται θόρυβος καὶ φυγὴ τῶν βαρβάρων· καὶ ἡμεῖς οἱ Ἕλλη-
 10 γηνες γρόντες καὶ πλησθέντες θάρσους πάντας τοὺς Αἰθίοπας κτείνομεν. Πολυδάμαντος δὲ ἐπὶ τὸν Αἴαντα ἐπιβάντος, ὀρμή-
 15 σας ὁ Τελαμώνιος Αἴας κατ' αὐτοῦ, δόρυτι πλήξας τὸν βουβῶνα αὐτοῦ ἀναιρεῖ αὐτόν. θανόντος δὲ κάκεινον καὶ ἄλλων πολλῶν, Ο 164 οἱ Αἰθίοπες φεύγοντες ἀνηροῦντο, τῶν ἰππέων αὐτοὺς καταπα-
 15 ῥύοντων. καὶ ἐπλήσθη τὸ δάπεδον νεκρῶν, καὶ γέγονεν ἑσπέρα· ἤτησαν οὖν οἱ Τρῶες περὶ τῶν νεκρῶν ἔνδοσιν. καὶ ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων συνθιμένων ἀμφοτέροι ἐποίησαμεν πυρὰς καὶ ἑτεροψώ-
 20 σασαμεν τοὺς νεκρούς. καὶ ἀσφαλισάμενοι οἱ Τρῶες τὰς πύλας ἔμειναν πενθοῦντες διὰ τοὺς αὐτῶν προμάχους καὶ διὰ Μέμνονα. ὀλίγων δὲ ἡμερῶν διαδραμουσῶν, τοῦ σοῦ γενέτου Ἀχιλλέως προ-
 20 καλουμένου ἄμα ἡμῖν τοῖς Ἀχαιοῖς τοὺς Τρῶας, ἐξῆλθεν ἡγού-
 25 μενος τῶν βαρβάρων ὁ Πάρις καὶ Διήφοβος ἀδελφοί· ἦσαν δὲ μετ' αὐτῶν σὺν τῷ πλήθει Λυκάων καὶ Τρωῖλος, παῖδες καὶ ἀδ-
 30 τοὶ Πριάμου. καὶ ὀρμήσας πάλιν Ἀχιλλεύς, ὁ σὸς γενέτης, μεθ' ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων πάντων καταδιώκει τοὺς βαρβάρους· καὶ

pinquantem animadvertit, e curru statim descendens, propius accessit. Tum vero hastis se invicem petebant: primusque Ajax peracriter eum aggressus, scutum ejus, hasta impulsus, obliquavit. Derepente igitur qui Memnoni proximi erant, Ajacem, eum urgentem, adorti sunt: quod ubi vidit pater tuus Achilles, denudatum Memnonis jugulum hasta trajecit; ipsumque, omnium praeter spem, occidit. Memnone sic prostrato, tumultus ingens in Barbaris ortus est, fugam sine mora capessentibus: nos contra, revocatis animis, Aethiopas ad unum omnes excidimus. Tum vero Polydamantem, Ajacem adorientem, Ajax vicissim petebat: juxtaque inguina confossum, de medio sustulit. Occisis vero eo plurimisque aliis, Aethiopes in ipsa fuga perierunt, Equitibus eos proculcantibus: totusque campus cadaveribus plenus est. Nocte vero ingruente, Trojani nobiscum de Mortuis sepeliendis egerunt: nobis autem illis annuentibus, regos utrinque extruximus, mortuosque cremavimus, Trojani autem Ilii portis obsertatis ducum suorum Memnonisque fatum deserunt. Paucis itaque diebus interjectis, patre tuo Achille nobisque Achivis Trojanos ad praedium provocantibus; egressi sunt Paridis Delphobique sub auspiciis: cumque his Lyconon, Troilusque, et ipsi Priami filii, in aciem conven-
 runt. Pater itaque tuus Achilles, cum nobis omnibus, in praelium descendens, Barbaros profligavit; quarum plurimi inter fugiendum in Sea-
 Ioannes Malalas.

φεύγοντες ἔπεισον εἰς τὸν Σκάμανδρον ποταμὸν πολλοὶ καὶ ἀπό-
 λοντο, καὶ ζῶντες δὲ φανεροὶ ἐλήφθησαν. ἀναίρει δὲ Ἀχιλλεύς
 D τοὺς Πριάμου παῖδας, Τρωῖλον καὶ Λυκάονα, τοὺς δὲ λοιποὺς
 ἡμεῖς οἱ Ἀχαιοί. καὶ μέγα πένθος ἐν τῷ Ἰλίῳ περὶ Τρωῖλον ἦν·
 ἦν γὰρ ἔτι νέος καὶ γενναῖός καὶ ὠραῖος. 5

Μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας ἐνίσταται ἡ τῶν ἀναθημάτων ἑορτή,
 καὶ ἀνοχὴ γέγρονε τοῦ πόλεμου, θυσιῶν γενομένων, θυόντων τῷ
 O 165 Θυμβρίῳ Ἀπόλλωνι ἐν τῷ ἄλσει τῷ ἀπὸ μικροῦ ὄντι τῆς πόλεως
 τῶν Δαναῶν καὶ τῶν Τρώων. καὶ ἐξελεθούσης Πολυξένης μετὰ
 Ἐκάβης εἰς τὸ ἱερόν Ἀχιλλεύς ταύτην ἐθαύμασεν ἑωρακώς. 10
 Πρίαμος δὲ ἑωρακώς τὸν Ἀχιλλέα, πέμπει τινὰ Ἰδαῖον ὀνόματι
 B πρὸς αὐτὸν λόγους φέροντα περὶ τῆς Πολυξένης ἐν τῷ ἀναπα-
 τεῖν τὸν Ἀχιλλέα ἐν τῷ ἄλσει τοῦ Ἀπόλλωνος μόνον. καὶ ἀκοφ-
 σασ ὁ Ἀχιλλεύς τὸν περὶ αὐτῆς λόγον ἀνήφθη· ἑωρακότες δὲ
 ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες τὸν Ἰδαῖον ἰδιάζοντα τῷ Ἀχιλλεῖ ἐν Θροῦβῳ 15
 πολλῶ ἐγενόμεθα, ὡς τοῦ σοῦ γενέται Ἀχιλλεύς προδιδόντος
 ἡμᾶς. καὶ ἐπέμψαμεν πρὸς αὐτὸν ἀπόκρισιν διὰ τοῦ ἀδελφοῦ
 μου Αἴαντος καὶ Διομήδους καὶ Ὀδυσσεώς, ἵνα αὐτῷ παραγγέλ-
 λωσι μὴ θυφθεῖν ἑαυτὸν τοῖς βαρβάροις μόνον. οἱ δὲ ἀπέλθόν-
 τες περιέμειναν αὐτὸν ἕξω τοῦ ἄλσεως, ἵνα αὐτῷ εἴπωσι τὴν ἀπό- 20
 V 55 κριαν. ὁ δὲ σὸς πατὴρ Ἀχιλλεύς συντάσσεται τῷ Ἰδαίῳ λαμβάν-
 νεν Πολυξένην πρὸς γάμον. καὶ μετ' ὄληγον ὁ Πάρις παραγγί-
 νει

4. Addidi prius ἦν. 7. ἀνοχὴ et mox ἀπὸ Ch., ἀνοχὴ — ἀπὸ
 Ox. ἀνακοχὴ dederunt Toupus Knend. in Hesych. vol. II. p. 390.
 11. πέμπει Ch., πέμποντα Ox. 13. μόνον Ch., μένον Ox.
 18. Διομήδους Ox.

mandrum fluvium delapsi, interiorunt; plurimi etiam vivi capti sunt. At
 vero Priami filii, Troilus et Lycaon, Achillis manu occiderunt: reliqui
 a nobis interfecti. Ingens autem Trojanis, Troili ob casum, luctus in-
 cessit; ut qui juvenis admodum magnique animi fuit et formae eximiae.

Post aliquot vero dies bellum intermissum est utrinque; ob Anathe-
 matum, quod imminabat, festum: quo Graeci pariter ac Troiani in lu-
 co, qui prope aberat ab urbe, Apolliniae Thymbrio sacra faciebant. Po-
 lyxenam ibi, templum una cum Hecuba ingredientem, conspicatus Achil-
 les, formam ejus obstupuit. Videns autem Priamus Achilles, qui per
 lucum solus obambulabat; Idaeum quendam misit, qui cum Achille de
 Polyxena sermones haberet. Achilles autem, Idaei nuncium ubi audisset,
 Polyxena amore accensus est: Nos autem Idaeum observantes cum Achil-
 le secreto agentem, conturbati animis, a parente tuo nobis metuere coe-
 pimus; ne forte prodicionem agitare. Missi sunt igitur, cum fratre meo,
 Diomedes et Uliyses, qui innuerent ei, ne ita fidenter se Barbaris com-
 mitteret solum. Illi autem abeuntes, adventum ejus ex luco praestola-
 bantur, nuncium illud ei allaturi. Interim pater tuus Achilles promissum
 dederat, de Polyxena ducenda: cui paulo etiam post, Paris, cum fratre

ται πρὸς τὸν Ἀχιλλέα κρύφα καὶ ὁ Δηϊφობος, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ,
 παρακαλοῦντες αὐτὸν περὶ τοῦ γάμου τῆς Πολυξένης. καὶ δέχε-
 ται αὐτοὺς ὁ Ἀχιλλεύς κατ' ἰδίαν ἀγνώστως, μηδὲν ὑποπτεύσας
 φαῦλον διὰ τὸ ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ἄλσει εἶναι. καὶ ὁ μὲν Πά- O 166
 5 ρις ὡς ὄρκω βεβαιῶν τὰ μετ' αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἀχιλλεύς εἰρημίνα
 παρὰ τὸν βωμὸν ἵσταται. περιπλακέντος δὲ τοῦ Δηϊφόβου τῷ
 Ἀχιλλεῖ, καὶ ὁ Πάρις ἀπὸ τῶν πλευρῶν, αὐτοῦ καταφιλοῦντος
 αὐτόν, βράπτισεν ὃ ἐπεφέρετο ξίφος. τοῦ δὲ Δηϊφόβου κατα-
 σχόντος τὸν Ἀχιλλέα, δευτέραν ἐπιφέρεται πληγὴν ὁ Πάρις τῷ
 10 Ἀχιλλεῖ, καὶ λοιπὸν ἔκλυτος ἐγένετο καὶ ἔπεσε. καὶ ἐξέρχονται B
 οἱ περὶ Πάριδα καὶ Δηϊφόβου ἀνυπόπτως δι' ἄλλης ἐξόδου τοῦ
 ἄλσεως· ὡς δὲ μικρὸν ἀπέχον, δρόμῳ πολλῷ χρησάμενοι ἀπήλ-
 θον εἰς τὴν πόλιν. ἰδὼν δὲ αὐτοὺς ὁ Ὀδυσσεὺς ἔφη πρὸς Αἴαν-
 τα καὶ Διομήδην ὅτι Οὐκ ἀγαθόν τι εἰσὶν ἐργασάμενοι οὗτοι·
 15 εἰσελθῶμεν πρὸς τὸν Ἀχιλλέα. εἰσελθόντες σὸν εἰς τὸ ἄλσος ὄρω-
 σι τὸν σὸν γενέτην Ἀχιλλέα κείμενον παρὰ τὸν βωμὸν εἰς τὸ ἔδα-
 φος καθημαγμένον καὶ ἔτι ἐμπνέοντα. εἶπεν οὖν πρὸς αὐτόν ὁ
 ἐμὸς ἀδελφὸς Αἴας, Ἦν ἄρα ἀληθῶς δοτὶς ἀνθρώπων ἠδύνατο
 κτεῖναι σε ἀπῆ διαφέροντα πάντων; ἀλλ' ἦ σὴ προπέτεια ἀπώ-
 20 λεσέ σε. ὁ δὲ Ἀχιλλεύς εἶπε, Ἄβλω ἐργάσατό με Πάρις καὶ C
 Δηϊφობος διὰ Πολυξένην. καὶ ἐτελεύτησε. νεκρὸν δὲ γενόμενον, O 167
 βυστάσας αὐτοῦ τὸ σῶμα τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ Αἴαντος ἐπ'
 ἰσμων, φέρουσιν εἰς τὰς σκηνάς. ἰδόντες δὲ οἱ Τρῶες ἐξέρχον-

14. ἐργασάμενοι Ch., ἐργασάμενοι Ox. 17. καθημαγμένον Ch.,
 κατημαγμένον Ox.

Deiphobo, clam intervenit; nempe de nuptiis cum interpellatur: quos
 et seorsim excepit Achilles, doli ignarus, nihilque mali suspicatus, eo
 quod Apollinis essent in loco. Et quidem Paris ad Aram constitit, tan-
 quam quae inter se pacta fuerant, juramento firmaturus. Interim vero
 dum se mutuo tenebant amplexu Deiphobus et Achilles; Paris a latere
 veniens, Achillem gladio quem ferebat transadigit. Sed et repetito vul-
 nere confossus, dum a Deiphobo distineretur, Achilles, concidit exani-
 mis. Paris autem, et Deiphobus, per diverticulum luci viam sibi inve-
 nientes, clam omnibus evaserunt: paululumque progressi, citato cursu
 iter in urbem accelerabant. Quos cum conspexit Ulixes, Ajacem ac
 Diomedem allocutus; „Non est (inquit) boni aliquid, quo occupati
 sunt isti: quin igitur Achilli prospiciamus.“ Lucum itaque ingressi, pa-
 trem tuum vident cruentatum, humi juxta altare prostratum, et extremos
 jam spiritus anhelantem. Dixit autem ei frater meus Ajax; „Quisquamne
 igitur te, mortalium fortissime, interficere poterat? Quin potius tua tibi
 temeritas exitio fuit.“ „Immo, inquit Achilles, Paris me Deiphobusque,
 Polyxenam praetextentes, dolo circumvenere.“ Nec plura locutus, expi-
 ravit. Mortuum itaque, humeris suis impositum, ad castra deferrebat fra-
 ter meus Ajax: quo viso, erumpunt continuo Trojani, Achillis corpus,

ται, ἵνα ἀρπάσαντες αὐτοῦ τὸ σῶμα αἰκίσωνται. ἡμεῖς δὲ οἱ Ἕλληνες ἰδόντες τὸ γινόμενον ἐν ἀμυγχανία πολλῇ ἐγενόμεθα· καὶ τερροῦμεν αὐτοῦ τὸ σῶμα, καὶ βαλόντες ἐν ὑδρίᾳ θάπτομεν σιγῇ.

Ὁ δὲ Πύρρος ἀκούσας ἐστέναξε πικρῶς· καὶ προσεσηκῶς ὁ 5 Τεῦκρος ἐπαινῶν αὐτὸν ἔφη, Τίς δυνατός ἐστι τὸς σὰς ἀρετὰς ἐξειπεῖν; ἐκ πατρὸς αἷμα φέρεις Πηλέως βουσιλέως πόλειως μὲν Φθίως, χώρας δὲ Θετταλίας, ἐκ μητρὸς δὲ αἷμα φέρεις Λυκο-
D μήδους, βασιλέως τῶν Σκυρίων. εἰς ἐκδίκησιν δὲ πατρὸς ἄπαν τὸ Ἴλιον καὶ τὴν Τροίαν ἀπώλεσας. καὶ ἀναστὰς περιεπλάκη τῷ 10 Πύρρῳ ὁ Τεῦκρος, καὶ ἤτησεν αὐτὸν τοὺς τοῦ Αἴαντος, τοῦ αὐτοῦ ἀδελφοῦ, λαβεῖν υἱούς, τὸν Αἰαντίδην τὸν ἀπὸ Γλαύκης, τῆς προτέρας γυναικὸς Αἴαντος, καὶ τὸν Εὐρυσάκην τὸν ἀπὸ τῆς Τεκμήσεως, καὶ αὐτὴν Τέκμησσαν· καὶ παρέσχεν αὐτῷ ὁ Πύρρος. καὶ λαβὼν ὁ Τεῦκρος εὐθὺς ἀπέπλευσεν ἐπὶ τὴν Σα-15 λαμίνα.

Ὅμοιως δὲ καὶ ὁ Πύρρος λαβὼν τὸν ἴδιον στόλον ἀπέ-
πλευσε, καὶ πᾶς ὁ Ἀχαιϊκὸς στρατὸς καὶ οἱ ἥρωες ἀπῆλθον εἰς
O 168 τὰς ἰδίας πατρίδας. ταῦτα δὲ Σίσυφος ὁ Κῶος συνεγράψατο ἐν
τῷ πολέμῳ ὑπάρχων σὺν τῷ Τεῦκρῳ· ἦντινα συγγραφὴν εὗρη-20
E κὼς Ὅμηρος ὁ ποιητὴς τὴν Ἰλιάδα ἐξέθετο, καὶ Βεργίλλιος τὰ
λοιπά. ἄτινα καὶ ἐν ταῖς τοῦ Δίκηνος ἐμφέρεται συγγραφαῖς,

14. Τεκμήσεως Ch., Τεκμίσσης Ox. 19. De Sisypho quae fabulatur Malalas repetit ex eo Tzetzes Histor. V. 29.

ut in id saevirent, abrepturi. Caeterum nos, casu hoc, summis in angustis positū, cadaver pyrri exustum urnaque reconditum terrae tacitū mandamus.

Adhuc Pyrrhus profunde ingemuit: sed laudavit eum Teucrus: intentisque in eum oculis: „Quisnam (inquit) par tuis virtutibus praedicandis videtur; qui a patre Pelei, Phthiae Thessalorum regis; a matre vero Lyncomedis, Scyri regis, sanguinem ostentas? quique, Patris in vindictam, Trojam totumque Ilium exitio dedisti?“ Surgens deinde Teucrus, Pyrrhum amplexus est; qui eum vicissim rogavit, uti fratris sui Ajacis filios, Aiantidem, ex Glauca, priore Ajacis uxore; et Eurysacem, ex Tecmessa; Tecmessamque ipsam sibi acciperet. Eos itaque a Pyrrho sibi traditos, in Salaminem insulam, statim solvens, Teucrus devexit.

Pyrrhus itidem omnisque Graecorum exercitus, et Heroes, cum classe quisque sua, patriam suam repetierunt. Ista vero scriptis tradidit Sisyphus Cōus, qui, cum Teucro, bello interfuit: cujus in Historiam Homerus Poeta post temporis incidens, Iliadem suam condidit; sicuti et suam quoque postea Virgilius Aeneidem. Haec eadem Diotys etiam Cre-

ὅπερ πόνημα μετὰ πολλὰ ἔτη Ὀμήρου, καὶ Βεργιλίου ἠρέθη ἐπὶ Κλαυδίου Νέρωνος βασιλείῳ ἐν κυβερνήτῳ.

Ἡ δὲ Κλυταμνήστρα, ἡ γυνὴ τοῦ Ἀγαμέμνονος, πρῶτην ἀκούσασα διὰ τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα ὅτι τὴν Κασάνδραν φιλεῖ, καὶ 5 ἀφορμὴν εὐρηκυῖα, δέδωκεν ἑαυτὴν εἰς μοιχείαν τῷ Ἀγίσθῳ τῷ V 56 συγκλητικῷ, υἱῷ τοῦ Θυέστου. καὶ ἀκούσασα τὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος μέλλουσαν ἐπὶ τὴν Μυκηναίων παρουσίαν, ἐβουλεύσατο μετὰ τοῦ Ἀγίσθου πῶς θρῆλει δόλῳ φονεωθῆναι ἐρχόμενος ὁ Ἀγαμέμνων ὑπὸ τοῦ Ἀγίσθου. καὶ καταφθάσαςτος τοῦ Ἀγα- 10 μέμνονος ἐν τῇ Μυκηναίων πόλει, καὶ δεχθέντος ὑπὸ τῆς πόλεως καὶ τῆς συγκλήτου καὶ τοῦ Ἀγίσθου, εἰσελθὼν εἰς τὸ ἴδιον παλάτιον ἐσφύγη. καὶ ἐποίησεν εὐθέως ἡ γυνὴ αὐτοῦ βασιλεῖα τὸν Ἀγίσθον, καὶ ἐγαμήθη αὐτῷ νόμῳ. καὶ ἔσχεν ἔξ αὐτοῦ 15 θνηγατέρα, ἣν ἐκάλεσεν Ἐριγόνη· ἣτις μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς φοβηθεῖσα τὸν Ὀρέστην ἑαυτὴν ἀγχόνῃ ἀναιρεῖ. ἡ δὲ σύγκλητος καὶ ἡ πόλις καὶ ὁ στρατὸς ἐμίσει O 169 τὸν Ἀγίσθον· ἀκούσας δὲ ὁ Ὀρέστης, ὁ τοῦ Ἀγαμέμνονος υἱός, B τὴν τοῦ ἰδίου πατρὸς ἐπὶ τὴν Μυκηναίων πόλιν παρουσίαν, ἦλθεν ἀπὸ τοῦ Σχαιέως, ᾧ τινι ἔδωκεν αὐτὸν μέλλων ἐπὶ τὸν πό- 20 λεμον ἔλθειν ὁ Ἀγαμέμνων ἀνατραφεῖναι ὑπ' αὐτοῦ καὶ παιδευθῆναι. καὶ λαβοῦσα αὐτὸν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ κρύφα ἐξέειπεν αὐτῷ ὅτι βουλευέται ὁ Ἀγίσθος ἀνελεῖν αὐτόν. καὶ βουλευομένου τοῦ Ὀρέστου τί δεῖ αὐτὸν πρᾶξαι, ἐν τῷ μεταξὺ παραγίνεται

14. Ἐριγόνη] „Lego, Ἐριγόνη: ita enim eam vocat Dictys Cretensis, unde ista desumpta magna ex parte videntur.“ Ch. Hoc scribendum Ἐριγόνη. 15. ἀγχόνῃ] ἀγκύνη Ox. 19. Σχαιέως Ox.

tensis memoriae prodidit: cujus Scripta, longe ab Homeri et Virgilii seculis, Claudii Neronis sub temporibus, in arcula reperta traduntur.

Clytaemnestra autem, Agamemnonis uxor, audito Conjugis sui erga Cassandram amore; occasione oblata, et ipsa etiam cum Aegistho, viro nobili, Thyestis F. consuetudinem habuit. Certior autem facta, jam instare Agamemnonis in Mycenae reducis adventum; consilium cum Aegistho habuit, quoniam pacto adveniens ab Aegistho e medio dolo tolleretur. Agamemnon itaque ad Mycenae reversus, a civibus suis, Primeribus, ipsoque Aegistho acceptus est: palatium vero suum ingressus, occisus est. Uxor itaque ejus regem statim salutatur Aegisthū; cui juxta leges nupta, filiam ei peperit, quam Erigonem vocavit: quae, patris sui et matris post mortem, ab Oreste metuens sibi, laqueo sibi mortem conscivit. Senatus vero omnisque adeo cum exercitu populus Aegisthū odio haberant. Caeterum Orestes, Agamemnonis filius, ubi inaudisset patrem suum Mycenae reversum esse; Schyneo relicto, (cui pater, in bellum profecturus; eutriendum eum et instituendum tradiderat,) Mycenae repetiit. Reverso clam ei soror ejus indicavit, paratas vitae ejus ab Aegistho suis se insidias. Oresti autem volenti secum quomodo ab insidiis istis prae-

ὁ Στρόφιος εἰς τὴν Μυκίην, ἐκ γένους ὑπάρχων τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἅμα τῷ υἱῷ αὐτοῦ Πυλάδῃ τῷ συνανεγνωκότι. καὶ μαθὼν ὁ Στρόφιος τὰ συμβάντα τῷ Ἀγαμέμνονι, συνεβουλεύετο τῷ C Ὀρέστῃ πόλεμον ποιῆσαι πρὸς τὸν Αἴγισθον. καὶ λαβὼν Ὀρέστην ἔρχεται εἰς τὸ Ἀπόλλωνος μαντεῖον μαθεῖν περὶ τοῦ Ὀρέστου. καὶ λαμβάνει χρησμὸν ὅτι δεῖ τὸν Ὀρέστην κτεῖναι τὴν μητέρα καὶ τὸν Αἴγισθον. εἶτα ἤτει μῦθεῖν καὶ Ὀρέστης εἰ περισώζεται κτείνας αὐτούς· καὶ ἐβρόχη αὐτῷ ὅτι κρατήσει τῶν πατρῶων καὶ τῆς Πελοποννήσου πάσης.

Καὶ παρεκάλεσε τὸν Στρόφιον ὑποστρέφαι εἰς τὴν ἰδίαν αὐ- 10
 O 170 τοῦ πατρίδα, ἔσαντα αὐτῷ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν Πυλάδην· καὶ πεισθεὶς ὁ Στρόφιος ἐποίησεν οὕτως. καὶ λοιπὸν ἦλθον εἰς τὴν Μυκηναίων πόλιν ὁ Ὀρέστης καὶ ὁ Πυλάδης κατὰ τὸν χρησμὸν· καὶ λάθρα εἰσῆλθε πρὸς τὴν Ἠλέκτραν, ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ πα-
 D ρακαλεῖ αὐτὴν πείσαι τὴν μητέρα αὐτοῦ Κλυταιμνήστραν δέξα- 15
 σθαι αὐτόν· ἥτις Ἠλέκτρα ἐπεισε τὴν ἰδίαν μητέρα, καὶ ἰδέξασθαι τὸν Ὀρέστην. καὶ παρακληθεῖσα ἡ Κλυταιμνήστρα ἐδυσώπησε τὸν Αἴγισθον· καὶ δεχθεὶς παρὰ τοῦ Αἴγισθου ὁ Ὀρέστης μαινόμενος ἔκαρτέρει, βουλόμενος ἐδικῆσαι τοῦ ἰδίου πατρὸς τὸ αἷμα, λέγων πᾶσιν ὅτι Ἐμὸν ἐστὶ τὸ βασιλεῖον. καὶ εὐρηκῶς 20
 κερὸν ἔσφαξε τὴν ἰδίαν μητέρα καὶ τὸν Αἴγισθον βασιλεῖα, τὸν αὐτοῦ πατρῶν. καὶ εἰς ἐξηλίαν ἦλθεν ἀπὸ τῆς μανίας παρ'

18. κατὰ] μετὰ Ox. 22. ἐξηλίαν Ch., ἐξιλίαν Ox.

caveret sibi, intervenit Strophius, Agamemnoni cognatus; qui Mycenas advenerat cum Pylade, filio suo, qui cum Oreste enutritus simul literisque imbutus fuerat. Strophius autem certior factus de eis quae Agamemnoni acciderant; consilium cum Oreste habuit, de armis adversus Aegisthum sumendis. Una igitur Apollinis oraculum adeuntes, quid de Oreste futurum esset, sciscitantur. Vates respondit: Oportere Orestem matrem suam et Aegisthum de medio tollere. Praeterea interrogante Oreste, an Parricidiis suis supervicturus esset? Immo, respondit Oraculum; Paternas etiam ditiones Peloponnesumque totam occupabit Orestes.

Strophium itaque rogavit, uti Pylade filio secum relicto, ipse in patriam suam rediret. Annuente vero Strophio, Orestes, post Oraculum acceptum, una cum Pylade, Mycenas reversus est. Ad sororem vero Electram clam ingressus, ab ea petivit, uti Clytaemnestram matrem in gratiam secum redire suaderet. Hoc ei effectum dedit soror: quin et Clytaemnestra, precibus ejus ad id adducta, Aegisthum etiam, ut Orestem exciperet, obnixè rogavit. Ab Aegistho autem receptus Orestes, furore tamen correptus est, Paterni sanguinis vindictam totus agitans; regnumque illud suum esse, omnibus ostentans. Tempus vero nactus opportunum, matrem suam Aegisthumque de medio sustulit: quo facto, in insaniam prolapsus est. Caeterum cum furor ejus quandoque remitteret,

ἑαυτὸν γενόμενος, καὶ ποτὲ μὲν ἐφρόνει καὶ δεῖπνεν ἐν ἀνέσει, ποτὲ δὲ ἐμάλιντο. πρὸς Θεραπείαν τῶν τῆς πόλεως καὶ τῆς συγκλήτου, ὅτι ἐφίλον τὸν Ὀρέστην καὶ αὐτὸν ἠβούλοντο βασιλεύσαι, οἱ ἱερεῖς ἀγνεύσαντες τὸν Ὀρέστην καὶ ἀποκαθαρίσαν- O 171
 5 τις ἐξιλείωσαντο αὐτὸν τοῦ μητροῦ φόνου τοῦ μάλινεσθαι· καὶ ἀπαγαγόντες ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνῶν τὸν Ὀρέστην, ἐφ' ᾧ ὁ Ἄρειος πάγος ὑπῆρχε, τῆς δίκης ἀκούσαντος μεταξὺ Οἶακος τοῦ μετὰ τοῦ Τυνδαρίου τῆς Κλυταιμνήστρας καὶ τοῦ Ὀρέστου. ὅστις Μενεσθεὺς ἐξεῖπε ψῆφον δικαίως τὸν Ὀρέστην ἐκδικῆσαι O 172
 10 τὸν φόνον τοῦ ἰδίου πατρὸς, μάλιστα καὶ διὰ τὰς ἄλλας γυναι- V 57
 κας, ὅπως μὴ τις ἕτερα γυνή τοιοῦτόν τι δευδὸν ἐργάσῃται. ταῦ-
 τα Δικτυς ἐν τῇ ἕκτη αὐτοῦ ῥαψωδίᾳ ἐξέθετο.

Οἱ ῥῦν ἱερεῖς λαβόντες τὸν Ὀρέστην ἐκ τῆς κρίσεως τοῦ Ἄρειου πάγου μετὰ τὴν ψῆφον ἀπήγαγον ἐν Δελφοῖς εἰς τὸ 15 ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος παραμειναι, ἵνα τὴν μανίαν ἀποθίμενος βασιλεύσῃ. ὁ δὲ Ὀρέστης ἀπελθὼν εἰς τὸ ἱερὸν, ἔχων τὰς ἰδίας φρένας, ἅμα τῷ Πυλάδῃ, καὶ ποιήσας θυσίαν, ἤπει τὴν Πυθίαν ἐκφυγεῖν τῆς μανιώδους νόσου. καὶ ἐδόθη αὐτῷ διὰ τῆς Πυθίας χρησμός διὰ στίχων, ὃ ἔστι τῇ κοινῇ διαλέκτῳ οὕτως.

2. πρὸς Θεραπείαν τῶν τῆς πόλεως] „Locus iste haud usquequaque sanus apparet: ego legendum censeo, πρὸς Θεραπείαν οὖν τῶν τῆς πόλεως; uti sensus sit connexio.“ Ch. 5. τοῦ μητροῦ φόνου τοῦ μάλινεσθαι] „τοῦ μάλινεσθαι superflua videntur, nec hujus esse loci: Insaniam enim nondum suam depositurus erat Orestes; uti ex sequentibus patet.“ Ch. 7. τῆς δίκης ἀκούσαντος μεταξὺ Ἰάκος] „Locus mutilus: iudicis enim nomen manifesto deest: legendum itaque, τῆς δίκης ἀκούσαντος τοῦ Μενεσθέως, μεταξὺ Ἰάκος etc. Menestheus enim infra causam hanc audivisse dicitur.“ Ch. *ibid.* Οἶακος Bentleius p. 75., Ἰάκος Ox.

per vices vero vehementius eum vexaret; sacerdotes senatui populoque, (qui magni Orestem habuerunt, regemque sibi summo opere expetebant,) rem gratam facturi, purgarunt eum; et expiato Parricidii crimine, Deos ei propitios reddiderunt. Quin et deducto eo ad Minervae templum, juxta quod Areopagus situs erat; coram iudice Menestheo causa agitata est; inter Hyacem; qui Tyndarii et Clytaemnestrae partes egit, et Orestem. Menestheus autem sententiam pro Oreste tulit; justissime eum Patris caedem vindicasse, affirmans: uti exemplo hoc ab hujusmodi facinoribus mulieres in posterum absterreantur. Ista vero a Dicty scripta, in Rhapsodia ejus sexta, habentur.

Porro sacerdotes Orestem, tribunali Areopagitico exemptum, Delphos etiam, Apollinis ad templum deduxerunt; uti commoratus ibi aliquod temporis, insaniam deponeret, regnoque suo par redderetur. Orestes autem una cum Pylade, Apollinis templum ingressus, tumque compos sui, sacra peregit; Pythiam precatus, uti insaniae morbo liberaretur. Responsum vero tulit hujusmodi, metro datum: quod communi oratione sic se habet.

Ὁρέστα, οὐκ ἄλλως σε δεῖ ἀργαλέας νόσου μανίαν ἀποθέσθαι, εἰ μὴ περάσας Πόντου κύματα Σκυθίας τε γαίαν καταλάβοις
 Β Ἀλλίδος τε χώραν. ἐν ἱερῷ Ἀρτέμιδος ληφθεὶς σωθήσῃ ἐκ βωμῶν· κάκειθεν ἐκφυγὼν ἐκ χθονίης βαρβάρων χθόνα περάσας
 Ο 173 καταλάβῃς Συρίας γαίαν σειομένην, αὐλῶνος Σιλπῆς τε ὄρους 5
 ἄντικρυς εὐρήσεις Μελάντιον τοῦνομα ἔχον ὄρος, ἔνθα μέγας ἐστὶ ναὸς Ἑστίας. ἐκεῖ λυσσώδη μανίαν ἀποτίθει· θῦττον ἴθι ταῦτα ἔφη ἃ γίνεται.

Καὶ τοῦτο χρησιμοδοτηθεὶς ὁ Ὁρέστης ἐσημειώσατο· καὶ εὐθὺς καταπλεύσας ἅμα τῷ Πυλάδῃ κατέφθασεν ἐπὶ τὴν Ἀλλίδα χώραν τῆς Σκυθίας. καὶ ἀνελθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου, προσέσχεν ὁ Ὁρέστης ἱερὸν ἐστῶς ὡς ἀπὸ μιλίων δύο τῆς θαλάττης καὶ θανόντων ἀνθρώπων ἐρῆμιμένα δοτέα. καὶ λέγει
 C Πυλάδῃ ὁ Ὁρέστης, Δοκεῖ σοι θεῶς εἶναι τάδε μέλαθρα, ἔνθα σὸν νησίον ἤκαμεν; ὁρῶ δὲ καὶ τῶν θανόντων ξένων τὰ δοτέα. 15
 καὶ προσεσχικῶς Πυλάδης λέγει τῷ Ὁρέστῃ, Φύγωμεν, ἐὰν σωθῆσόμεθα. ὁ δὲ Ὁρέστης ἔφη, Οὐ φεύγομεν· οὔτε γὰρ φεύγειν εἰώθαμεν οὐδὲ τὸν χρησμὸν κακιστεύσομεν.

Τούτους δὲ ἑωρακότες βουκόλοι ἔδραμον πρὸς τὴν Ἰφργέ-

1. ἀργαλέως Ox. 2. καταλάβοις] καταλάβῃς Cedrenus p. 134. B. 3. Ἀλλίδος ss Cedrenus, Ἀύσαιδος δὲ Ox. 4. χθονίης] χθονός Cedrenus. 5. Σιλπῆς] Σιλπιον Cedrenus. 8. ταῦτα ἔφη] „Mallem legere, cum Cedreno, ταῦτα ἔφη.“ Ch. 14. Δοκεῖ] Eurip. Iph. T. v. 69. 16. Πυλάδης — Ὁρέστῃ] Immo Orestes Pyladi. *ibid.* Φύγωμεν] v. 103. 17. Ὁρέστης] Pylades. 18. οὐδὲ] Fort. οὔτε.

„Orestes, non aliunde est, ubi ab insaniae tuae morbo convalescas, nisi trajectis Ponti fluctibus, Oras Scythicas appuleris. Ubi Aulidis ad terram in Dianae templo captus, destinatum altari sacrificium, evades tamen: orisque Barbaricis ereptus, mari transmissio, tremulamque Syriae regionem pertingens, Silpioque monti oppositam planitiem, Melantium ad montem pervenies; ubi Fanum extat Vestae magnum. Rabiosam ibi insaniam depositurus es: fac cito discedas. Quae te manent Fata, diximus.“

Orestes autem Oraculo annotato sine mora solvit inde: Aulidem Scythiae, una cum Pylade, profecturus. Ubi quamprimum appulissent, pedestrique itinere duo circiter milliaria progressi fuissent; Orestes fanum conspexit, circaque mortuorum hominum ossa projecta. Pyladem itaque Orestes compellans; „Haecce, inquit, tibi Deae quam petimus delubra esse videntur? Quin advenarum hic occisorum ossa plane conspicimus. Imo video, inquit Pylades; et capessenda hinc fuga est, si salvi esse velimus. Nequaquam, respondit Orestes: nec enim fugere consuevimus. Sed nec Oraculum improbare licet.“

Accurrentes interim qui forte conspexerant illos bubalci ad Iphige-

ρειαν, λέγοντες αὐτῇ, Ἀγαμέμνονος καὶ Κλυταιμνήστρης κήρη, ἤκασι δύο νεανίσκοι παρὰ τὴν Κρανίαν. ἢ δὲ πρὸς αὐτούς, Πο- O 174
ταπό; τίνας γῆς; τί τοῖνομα ἔχουσιν οἱ ξένοι; ἐπηρώτα γὰρ πάντας ἢ Ἰφιγένεια τοὺς συλλαμβανομένους καὶ ἀγομένους εἰς 5
Θυσίαν ἀπὸ οἴας εἰσὶ χώρας, καὶ τότε αὐτούς ἔσφαξε, βουλομένη D
μαθεῖν περὶ τοῦ ἰδίου πατρὸς αὐτῆς Ἀγαμέμνονος καὶ τῶν αὐ-
τοῦ καὶ περὶ τοῦ κατὰ Φρυγῶν πολέμου τί ἐγένετο. οἱ δὲ βουκό-
λοι λέγουσιν αὐτῇ, Ἐτερος πρὸς τὸν ἕτερον ἔφη, Πυλάδῃ· τοῦ δὲ
συζῶγου τὸ ὄνομα οὐκ ἴσμεν· οὐδὲ γὰρ ἔφη. ἢ δὲ πρὸς αὐτούς,
10 Τί γὰρ κοινὸν βουκόλου ἐν θαλάττῃ; οἱ δὲ εἶπον, Βοῦς ἤκαμιν
ἦναι ἐν ἄλλῃ δρόσῳ. καὶ πέμψασα Σκύθους συνέσχευεν αὐτούς·
καὶ ἤχθησαν εἰς Θυσίαν δέσμοι· καθὼς ὁ σοφώτατος Εὐριπίδης
ἔξελθετο δρᾶμα ποιητικῶς, ὧν μέρος ὀλίγον ἐστὶ ταῦτα.

Καὶ δεσμευθέντων αὐτῶν, ἐκέλευσεν ἀφορισθῆναι τὸν ἕνα,
15 καὶ ἀχθῆναι τὸν ἄλλον εἰς Θυσίαν. καὶ ἀφώρισαν παρὰ μίαν αἶ E
Σκύθαι τὸν Ὀρέστην· τὸν δὲ Πυλάδην ἤγαγον πρὸς Θυσίαν παρὰ
τὸν βωμὸν τῆς Ἀρτέμιδος. καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ἢ Ἰφιγένεια
ποιᾶς ἦν εἴη χώρας. ὁ δὲ ἔφη, Χώρας μὲν Ἑλλάδος, πόλιος
δὲ Μυκῆνης, ὁ δυστυχῆς πάρεμι. ἢ δὲ ἀκούσασα τὴν χώραν O 175
20 καὶ τὴν πόλιν, ἔνθα ἐβασίλευσεν ὁ αὐτῆς πατήρ, ἐδάκρυσε.
νομίσασα δὲ ὅτι ὑπὸ τῶν βουκόλων ἐδιδάχθησαν, λέγει αὐτῶ,

1. λέγοντες] v. 241. s. Vid. Bentl. p. 41. 3. ἐπηρώτα Ch., ἐπε-
ρώτα Ox. 5. ἔσφαξε] ἔσφαξε Ox. 11. ἐν ἄλλῃ] ἐναλίῃ v.
255. 13. δρᾶμα Ch., δράμα Ox.

niam: O virgo, (inquit) Agamemnone et Clytaemnestra prognata, ad-
sunt duo Juvenes, mari advecti. Illa vero de nomine, qui, quales, et
unde essent, interrogavit. Solebat enim Iphigenia comprehensos, et ad
sacrificia ducendos hospites, prius quam aliquis mactaretur, de patria in-
terrogare, nempe si sic de patre suo Agamemnone, suisque, ut etiam de
Trojano bello quid factum esset, edisceret aliquid. Interroganti autem
respondebant bubulci; „Alter (dicentes,) alterum vocavit, Pyladem: so-
cii vero ejus nomen ignoramus nec enim indicavit ipse. Scilicet (inquit
Iphigenia) quid vobis bubulcis cum mari negotii intercessit? Nos (re-
sponderunt) boves illum deduximus, uti rore marino abluerentur.“ Tum
vero Scythas quosdam mittit Iphigenia, qui comprehensos illos, ad sacri-
ficium vincatos ducerent: uti haec sapientissimus Euripides in Dramate suo
poëticae conscripsit: unde nos pauca ista desumpsimus.

Vinctis autem ambobus, unum eorum Iphigenia seponi jussit, alte-
rum vero ad sacrificia duci. Scythae igitur Oreste seorsimposito, Pyla-
dem ad Dianae altare deduxerunt. Interroganti autem Iphigeniae, cujas
esset? „Infoelix, inquit, patria Graecus sum, urbe Mycenensis.“ Illa
vero, ad regionis urbisque, ubi pater suus regnavit, nomen auditum,
illachrymavit: Existimans tamen, haec eum a bubulcis edoctum, interro-

- V 58 *Ἐκ Μυκῆνης παρεγένου, ὄδας καὶ τίς ἐν αὐτῇ βασιλεύς. ὁ δὲ εἶπεν, Ἀγαμέμνων ἦν πρῶτος. ἡ δὲ πάλιν πρὸς αὐτόν, Ἐπὶ τὴν Ἀγαμέμνονα ἠκρίβωσαι, τίς ἡ τοῦτου γυνή, καὶ τίνας ἐξ αὐτῆς παῖδας ἔσχε; ὁ δὲ εἶπεν, Ἔσχεν ἐκ Κλυταιμνήστρας Ὀρέστην καὶ Ἠλέκτραν καὶ Ἰφιγένειαν, ἧτις, ὡς λέγουσι, θυσία προσήχθη ἅρτεμιδι, καὶ ἡ θεὸς ἐβρόύσατο αὐτήν· καὶ οὐκ ἐγνώσθη ποῦ ὑπάρχει. ἔσχε δὲ καὶ Χρυσόθεμιν καὶ Λαοδίην θυγατέρας. ἡ δὲ ἀκούσασα ταῦτα ἐκέλευσεν αὐτὸν λυθῆναι τῶν δεσμῶν.*
- O 176 *καὶ γράψασα εἰς δίπτυχον ἐπέδωκεν αὐτῷ, εἰπούσα, Ἴδου τὸ ζῆν ἡ θεὸς σοι παρέσχε δι' ἐμοῦ. ἐπόμοσαι κατ' αὐτῆς ὅτι τὸ δί- 10 πτυχον τοῦτο ἐπιδίδως τῷ Ὀρέστη καὶ κομίλλεις μοι παρ' αὐτοῦ*
- B *γράμματα. ὁ δὲ ἐπιωμόσατο αὐτῇ ὅτι Εἰς τῆς χεῖρας αὐτοῦ δίδωμι αὐτὸ καὶ πρὸς σὲ αὐτὸν φέρω. καὶ λαβὼν τὸ δίπτυχον ἔβη πρὸ τοῦ ἱεροῦ, ὅπου ἐφυλάττετο ὁ Ὀρέστης, καὶ ἤτησε τοὺς Σκύθας λαλῆσαι αὐτῷ. καὶ ἐπιδέδωκεν αὐτῷ τὸ δίπτυ- 15 χον, εἰπὼν αὐτῷ, Ἐλθέ πρὸς τὴν σὴν ἀδελφήν. καὶ ἔμειναν οἱ Σκύθαι θαυμάζοντες τὸ συμβάν· καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν ἅμα τῷ Ἡλλάδῃ πρὸς τὴν Ἰφιγένειαν. καὶ λέγει αὐτῇ ὁ Ἡλλάδης, Ἴδὲ ὁ Ὀρέστης· καὶ οὐκ ἐγνώρισεν αὐτόν. νομίσασα δὲ ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτός, λέγει, Ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς τοῦ Πελοπίου γένους σή- 20 μαντρον ἔχει ἐλαίαν ἐν τῷ ὠμῳ. προσεσχηκυῖα δὲ ἐπὶ τὸν ὠμο-*

1. παρεγένους Ox. 8 ἠκρίβωσαι] ἠκρίβωσας Ch. ἠκρίβω-
σατο est p. 97. C. 9. γράψασα Cedrenus p. 134. C, γράψας Ox.
16. ἔλθε Ox. 19. ὅτι] ὅτι Ox. 21. ἐλαίαν] V. Bentlei. p. 42.

gavit porro: „Si modo (dicens) Mycenarum ex urbe huc advenisti, utique non te latet Regis nomen. Imo (inquit) Agamemnon is erat olim. Tum illa: Agamemnonem si bene noveris, dic (inquit) uxoris nomen; quosque ex ea liberos suscepit. Respondit ille: uxorem habuit Clytaemnestram; ex qua Orestem suscepit, Electram, et Iphigeniam; quae Diana (uti fertur) in victimam destinata, a Dea liberata est; nec, ubi nunc agit, cuiquam notum est. Habuit etiam Agamemnon filias alias, Chrysothemis et Laodicea.“ Haec ubi audisset Iphigenia, jussit eum vinculis solvis literisque interim scriptis dixit ei: Vitam ecce tibi, per me, Dea indulsit: per eandem itaque jurabis, te literis hisce Oresti traditis, responsum ab eo mihi reportaturum. Ille vero, juramento interposito, Literas (inquit) has Oresti proprias in manus tradam: ipsamque ad te huc adducam.“ Simulque literis acceptis, egreditur ad locum, ubi pro templo seorsim asservabatur Orestes; et impetrata a Scythis colloquendi venia, literisque ei traditis, Quin etiam (inquit) ad sororem tuam ingrediere. Scythae autem super his attoniti, Orestem una cum Pylade introduxerunt. Tum vero Pylades Iphigeniae, Ecce tibi, inquit, Orestem. Illa vero fratrem non agnovit; ipsamque non esse suspicata; „Meus, inquit, frater olivam humeris signatam, Pelopei generis insigne, uti habeat, oportet.“ Humeris itaque inspectis, et in dextra scapula Pelopidarum cha-

πλέον αὐτοῦ τὸν δεξιὸν εἶδε τὸ Πελόπειον σύσσημον ἔχοντα αὐτόν· καὶ περιεπτύξασα τὸν Ὀρέστην, καὶ ἐκλευσῶ ἀνεπιχθῆ- C
ναι τὰ πλοῖα εἰς τὴν γῆν καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς ναύτας· καὶ νεωκλή-
σαντες αὐτὰ ἔμειναν τὸν χειμῶνα.

5 Τοῦ δὲ θέρους καταφθάσαντος, τὴν Ἰφιγένειαν καὶ τὸ ὄλ-
χρῶσον ἄγαλμα τῆς Ἀρτέμιδος λάθρα λαμβάνων ὁ Ὀρέστης καὶ
ὁ Πυλάδης ἔφυγον διὰ ὧν εἶχον ἰδίαν πλοῖων· καὶ ἀντεπέρασαν O 177
ἐπὶ τὴν χώραν τῶν Ἀδιαβητῶν. κάκειθεν ἦλθον εἰς τὴν ἀνατο-
λὴν εἰς τὸ Σαρακηρικὸν λίμνον· καὶ ἀτήλθον εἰς τὴν χώραν τῆς
10 Ἰλακιστίνης ἐπὶ τὴν Τρικωμίαν. καὶ προσεσηκότες οἱ τῆς
Τρικωμίας εὐὶ ἱερατικὸν τῆς Ἰφιγενείας σῆμα, ἐδέξαντο αὐτὴν
ἐν τιμῇ· καὶ δάτριβον ἐκεῖ, τοῦ Ὀρέστου ληφθέντος ἐκεῖ καὶ D
μαρτυρομένου. πείσαντες δὲ οἱ Τρικωμίται ἱερὸν Ἀρτέμιδος μέγα,
καρκεύλασαν τὴν Ἰφιγένειαν θυσιάσαι Ἀρτέμιδι κόρην παρθένου,
15 καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐπιθεῖναι τῇ κόμῃ· ἥτινα κόρην ὀνόματι
Νύσσαν προσαγωγόντες αὐτῇ ἐποίησαν θυσίαν Ἀρτέμιδι. καὶ
ποιήσαντες τῆς σφαγιασθείσης κόρης στήλην χαλκῆν τεχναίας, ἐκά-
λεσε τὴν πόλιν τὴν πρώην οὖσαν κόμην πόλιν Νύσσαν ἢ Ἰφι-
γένεια εἰς ὄνομα τῆς ὑπ' αὐτῆς σφαγιασθείσης κόρης, ποιήσασα
20 αὐτῇ καὶ βωμόν, ἐν ᾧ ἐπέγραψε ταῦτα· Τοὺς ἐκ Σκυθίης φεύ-
γοντας δέχνησο, θεὰ πόα Νύσσα. αὐτὰ ἕως νῦν ἐγγέγραπται.

1. τὸν] τὸ Ox., τὴν — τὴν δεξιὸν Ch. 9. λίμνον] λίμνον Ox.
15. ἐπιθεῖναι] ἐπιθεῖναι Ox. 17. τεχναίας Tourpius Emend. in
Hesych. vol. III. p. 475., τεχίας Ox. 21. πόα] πόα annotationi
suae praefixit Ch. Fort. πόατα vel πόατα.

ractere deprehenso, Orestem arripuit in amplexus; jubensque simul, nau-
tae ut appellerent, navesque in navale subducerentur, per hyemem totam
eos hospitio excepit.

Aetate autem incunte, Orestes, una cum Pylade, clam abreptis Iphi-
genia, et Dianae quod ex auro solido erat simulachro, consensius navi-
bus, iuga inde susceperunt, in terram Adiabenum trajicientes. Inde vero
Orientem versus, ad Saracenicis fines, tandemque in Palaestinae regio-
nem, ad Tricomiam pervenerunt. Tricomitae vero Sacerdotalem Iphi-
geniae habitum ubi conspexerunt, honorifice illam exceperunt: Oreste vero
in insaniam suam relapso, per tempus aliquod ibi commorati sunt. Tri-
comitae vero fanum ingens Dianae extruentes, Iphigeniam rogabant, uti
virginem quam destinaverant, Dianae victimam faceret; nomenque ejus,
quod Nyssam habuit, vico imponeret. Sacris itaque rite peractis, im-
molatae Virgini statuam aeream posuerunt, urbis in *Fortunam*: quique
vicus ante fuerat, in urbem factum, Iphigenia, Sacratae Virginis in no-
men, *Nyssam* vocavit: Altari etiam eidem extracto, inscripsit ista. Ex
Scythiarum terra fugientes excepit, Dea Posa Nyssa. quae quidem ibidem
haecscripta adhuc videntur.

- O 178 **E** Τοῦ δὲ Ὁρέστου ἀναλαβόντος τὰς ἰδίας φρένας, ἡ Ἰφιγένεια εἶδεν ἐν ὄραματι ἔλαφον λέγουσαν αὐτῇ, Φεῦγε ἐκ τῆς χώρας ἐκείνης. καὶ ἀναστῆσα τῷ πρωὶ ἅμα τῷ Ὁρέστῃ καὶ τῷ Πυλάδῃ ἔφυγεν ἐπὶ τὴν παράλον τῆς Παλαιστίνης· κἀκεῖθεν ἀποπλεύσαντες ἤλθον ἐπὶ τὴν Συρίαν κατὰ τὸν χρησμόν. 5
- Ὁ δὲ βασιλεὺς τῆς Σκυθίας ὀνόματι Θόας ἀκούσας ὅτι τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀρτέμιδος τὸ ὀλόχρυσον ἔλαβεν ἡ Ἰφιγένεια καὶ **V** 59 ἔφυγεν, ἐξέπεμψε Σκύθας πολλοὺς καταδιώκοντας αὐτήν, εἰρηκῶς αὐτοῖς ὅτι Μὴ ὑποστρέψῃτε εἰς τὴν Σκυθίαν, εἰ μὴ τὸ ἄγαλμα τὸ ὀλόχρυσον τῆς Ἀρτέμιδος ἀγάγῃτέ μοι μεθ' ἑαυτῶν. οἱ 10 δὲ καταδιώκοντες καὶ ἐπιζητήσαντες πανταχῇ ἔφθασαν τὴν Παλαιστίνην χώραν καὶ τὴν πρώτην λεγομένην Τρικωμίαν πόλιν Νύσσαν. καὶ μαθόντες ὅτι κατῆλθον οἱ περὶ τὴν Ἰφιγένειαν καὶ τὸν Ὁρέστην ἐπὶ τὴν παράλον καὶ εὐθέως ἀπέπλευσαν,
- O 179 **O** 179 **τ**ερφθέντες τῆς τοποθεσίας καὶ τῆς πόλεως Νύσσης καὶ τοῦ 15 ἱεροῦ τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ τὸν βασιλεῖα δὲ αὐτῶν φοβούμενοι, ἔμειναν αὐτοὶ ἐκεῖ οἰκοῦντες, μετακαλέσαντες τὴν πόλιν εἰς ἴδιον ὄνομα Σκυθῶν πόλιν.
- B** Ὁ δὲ Ὁρέστης ἅμα τοῖς σὺν αὐτῷ κατέλαβε τὴν Συρίαν· καὶ ἀνελθὼν ἐκ τοῦ πλοίου ἐπηρώτα πού ἐστι τὸ Μελάντιον 20 ὄρος καὶ τὸ ἱερόν τῆς Ἑστίας; καὶ εὐρηκῶς, εἰσηλθὼν ἐν τῷ

6. Σκυθίας Ox., correctit Ch. 14. ἐπὶ τὴν παράλον εὐθέως ἀπέπλευσαν· τερφθέντες τῆς-τοποθεσίας] „Locum hunc mendosum ita restituendum censeo: ἐπὶ τὴν παράλον, καὶ εὐθέως ἀπέπλευσαν· τ. ρφθέντες τῆς τοποθ.“ Ch.

Oreste vero in sanam mentem reverso, Iphigeniae per insomnium obversabatur cerva, quae dicebat ei: *Fuge ex regione ista*. Primo itaque mane surgens, una cum Pylade et Oreste, in maritima Palaestinae fugam adornavit: abinde vero, morem oraculo gerentes, in Syriam navigarunt.

Scytharum autem rex Thoas, ubi audisset, Iphigeniam abrepto secum Dianae simulachro aureo aufugiisse; Scythas multos emittit, qui eam insequerentur; praeterea interminatur, in Scythiam, nisi reportate secum Dianae simulachro aureo, ne redirent unquam. Egressi igitur, Iphigeniam ubique requirebant; et Palaestinam tandem appulsi, ad urbem Nysam; Tricomiam antea vocatam, pervenerunt. Edocti vero, Iphigeniam cum Oreste, in maritima fugientes, abinde vela dedisse; loci illius Dianae templi Nysaeque urbis amoenitate capti, praetereaque motuentes sibi a Rege suo, sedes ibi posuerunt; urbemque, a nomine suo, Scythopolim vocarunt.

Orestes vero, una cum suis, Syriam appulsus est; navibusque egressus, de Melantio monte, deque Vestae templo, incolas interrogabat. Quo invento, templum ingressus est; sacrisque peractis, per tempus aliquod

ἱερῷ· καὶ θυσίαν ποιήσας παρήμενεν ἐκεῖ παρακοιμώμενος.
 καὶ ἀπαλλαγεὶς ὁ Ὀρέστης τῆς χαλεπωτάτης νόσου ἀνεχώρησεν
 ἐκ τοῦ ἱεροῦ· καὶ κατελθὼν ἐν τοῖς ρείθροις τῶν δύο ποταμῶν
 τῶν λεγομένων Μελάντιον ὑπὸ τῶν Σύρων, διότι ἐκ τοῦ Μελαν-
 5 τίου ὄρεος κατέχρονται, ἀπαλούσαστο. καὶ περῶσας ὁ αὐτὸς Ὀρέ-
 στης τὸν Τυφῶνα ποταμὸν, τὸν νυνὶ λεγόμενον Ὀρόντην, ἦλθεν
 ἐπὶ τὸ Σιλπιον ὄρος, προσκνηῆσαι τοὺς Ἰωνίτας. οἱ δὲ τὴν Συ-
 ρίαν οἰκοῦντες Ἀργεῖοι Ἰωνῖται, ἀκηκοότες ὅτι τῆς νόσου ἀπηλ-
 λάγη ὁ Ὀρέστης, ἀπῆλθεν πρὸς αὐτόν, ἐπειδὴ ἐκ τῆς χώρας κα- C
 10 τήγγο καὶ ἐξ ἄμματος βασιλικοῦ ὑπῆρχε. καὶ ἀπατήσαντες αὐ-
 τῷ ἐγνώρισαν τοὺς ὄντας μετ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἑστίας· O 180
 καὶ ἐπερωτήσαντες αὐτούς, Τίς ἐστὶν οὗτος; εἶπον αὐτοῖς ὅτι
 Ὁ Ὀρέστης ἐστί, καὶ πρὸς ὑμᾶς αὐτὸν φέρομεν. οἱ δὲ Ἰωνῖται
 ἐσθλῶς ἠσπάσαντο αὐτόν, εἰρηκότες αὐτῷ, Ὀρέστα, ποῦ τὴν
 15 μανίαν ἀπέθου; ὁ δὲ Ὀρέστης, φοβούμενος ἔτι τῆς νόσου τὴν
 ὀργήν, οὐκ ἀπεστράφη καὶ ὑπέδειξεν αὐτοῖς τὸ ἱερόν ἢ τὸ ὄρος
 ὅπου ἐβρόσθη τῆς νόσου, ἀλλὰ κουφίσας τὴν δεξιὴν αὐτοῦ χεῖρα
 ὑπεράνω τῆς αὐτοῦ κορυφῆς τῷ δακτύλῳ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ὑπέ-
 20 δειξεν αὐτοῖς τὸ ὄρος καὶ τὸ ἱερόν, εἰρηκῶς αὐτοῖς ὅτι Ἐν
 20 ἐκείνῳ τῷ ὕρει εἰς τὸ ἱερόν τῆς θείας Ἑστίας τὴν χαλεπὴν μα-
 νίαν ἀπεθέμην. καὶ ἐσθλῶς οἱ Ἰωνῖται ποιήσαντες τῷ αὐτῷ Ὀρέ- D
 στη στήλην χαλκῆν τῷ σχήματι αὐτῷ ᾧ ὑπέδειξεν αὐτοῖς, ὑπερ-
 ἄνω κλονος ἵσταται εἰς μνήμην καὶ δόξαν τῆς χώρας καὶ τοῦ
 ἱεροῦ καὶ τῆς Ἑστίας, σημαίνοντες τοῖς μετὰ ταῦτα ποῦ ὁ

2. χαλεπωτάτης Ch., χαλαιπωτάτης Ox.

commemoratus est illic discumbens, donec a morbo suo gravissimo liberatus
 est. Tum vero egressus, in fluentia descendit fluminum duorum, (quae
 Syris Melantia dicta sunt; quod a Melantio monte scaturiant,) ablutu-
 rus se. Trajecto autem post Typhone fluvio, nunc Orontes vocatur, ad
 montem Silpium pervenit, Joniis salutem dicturus. Argivi autem Joni-
 tae, Syriam incipientes, ubi audissent ex morbo convalescere, eum adie-
 runt: ut qui eadem qua illi gente oriundus esset, regioque pregnatus
 sanguine. Obviam vero procedentes ei, cum quosdam ex comitibus e Ve-
 stae templo agnovissent; illos allocuti, „Quisnam (inquirent) hic est?
 respondent illi: Orestes est; quem huc ad vos perduximus. Jonitae vero,
 cum illum salutassent; Dic nobis, (inquirent) Orestes, ubi vesaniam tuam
 exuisti?“ Orestes vero morbi illius rabiem adhuc horrescens, non con-
 vertens sese, montem et templum salutis monstravit: sed manu dextra
 super caput levata, loca illis ista ita indigitavit; „in illo (inquirens)
 monte, in Vestae templo, rabiem gravem deposui.“ Jonitae igitur sta-
 tuam aeream, Orestis ad figuram, qua loca ista eis indicans steterat, col-
 umnae superimpesuerunt; regionis illius Vestaeque in honorem, perpe-
 tuamque rei memoriam. Quae statua aerea etiam ad hunc usque diem

Ὁρέστῃς τὴν ἰουσαΐδῃ μαυίαν ἀπέθετο, ἥτις στήλη χαλκῆ ἕως τῆς νῦν ἴσταιται, μετακαλέσαντες οἱ Ἴωνῆται καὶ τοῦ Μελαντίου ὄρους τὸ ὄνομα Ἀμανόν. ὁ δὲ Ὁρέστῃς προσκυνήσας τοὺς Ἴωνήτας κατήλθεν εἰς τὴν παράλιαν τῆς λεγομένης προφῆν Παλαιοπόλεως, νυνὶ δὲ Σελευκείας: καὶ εὐρηκῶς νῆμας ἐκεῖ, ἀπέπλευσε ἔπειτα μετὰ τῆς Ἰφιγενείας καὶ τοῦ Πυλάδου. ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. καὶ

- Ο 181 ζεύξας πρὸς γάμον τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν Ἠλέκτραν τῷ Πυλάδῃ,
 Ε κατέσχε τῆς Μυκηναίων χώρας ἕως θανάτου. οἱ δὲ Σύροι προσεσχῆκότες τὸ σχῆμα τῆς στήλης τοῦ Ὁρέστου, καὶ μαθόντες παρὰ τῶν Ἴωνικῶν τὸν τρόπον, ὀργισθέντες ἐπεκάλεσαν αὐτὸν δραπέτην, διότι τοιαύτου ἀγαθοῦ συμβάντος αὐτῷ ἐν τῇ αὐτῶν χάριτι, καὶ ἐκφυγόντος τὴν τοιαύτην ἀπειλήν, στραφεὶς καὶ προσεσχῆκῶς καὶ ἀνυμνήσας τὰ θεῖα καὶ εὐχαριστικῶν οὐχ ὑπέδειξε τοῖς Ἴωνήταις τὸ ἱερὸν τῆς Ἑστίας, ἀλλὰ δρακετεύσας τὸν λογισμὸν, ἀντ' εὐχαριστίας ἀποστρεφόμενος τῷ δακτύλῳ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ὑπέδειξε τὸ ἱερὸν καὶ τὸ ὄρος, ὅπου τῆς ἀνημέρου μανθῆς ἀπαλλαγῆς ἐσώθη. ἥτις στήλη τοῦ Ὁρέστου ὁ δραπέτης καλεῖται παρὰ τοῖς Ἀντιοχεῦσιν ἕως τοῦ παρόντος· πρὸ γὰρ μικροῦ τῆς πόλεως ἐστὶν ὁ αὐτὸς ἀνδριάς τοῦ Ὁρέστου.
 V 60 B ταῦτα δὲ ὁ σοφὸς Δομνίνος συνεγράψατο. 20

Ἐν τοῖς χρόνοις δὲ τοῖς μετὰ τὴν ἄλωσιν Τροίας παρ' Ἑλλησιν ἐθαυμάζετο πρῶτος Θέμις ὀνόματι· ἐξηῦρε γὰρ οὗτος τραγικῶς μελωδίας καὶ ἐξέθετο πρῶτος δράματα. καὶ μετὰ ταῦτο

7. Πυλάδῃ] φυλάδῃ· Ox. 23. τοῦτο] Fort. τοῦτον. De hoc loco vid. Bentleius p. 44. s. 49. 69.

ibidem visitur. Sed et Jonitae Montem quoque Melantium *Amantium* dixerunt: posteri scilicet uti scirent, ubinam Orestis rabiosam suam insaniam deposuerat. Orestes autem, Jonitis salutatis, in maritima Seleucia (quae Palaeopolis olim dicta) descendit: ubi navibus inventis, una cum Iphigenia Pyladeque in Graeciam reversus est. Ibi vero tradita in uxorem Pyladi sorore Electra, Mycenis ipse ad mortem usque imperabat. Syri autem Orestis statuam advertentes, causamque ab Jonitis edocti; Indigne ab eo ferentes, *Fugitivum* vocitabant; eo quod, qui tantum beneficium in terra illorum assecutus fuerat, ejusmodi malis ereptus, non Deo gratias agens, acceptam illud Numini retulisset; nec redire dignatus, Vestae templum Jonitis attentior commonstrasset: sed quam recolare semper debuit, rei memoriam turpiter aversatus, Montem templumque, ubi offeratam suam insaniam deposuerat, digito tantum a tergo monstrasset. Statua vero Orestis ista, non procul ab urbe posita, *Drapetes*, sive *Fugitivus*, ab Antiochenis ad hunc usque diem appellatur: uti haec sapiens Dominus conscripta reliquit.

Secutus vero post Trojam captam temporibus, apud Graecos floruit Themis quidam; qui de Cantilenis Tragicis et Dramatibus inveniendis primus magnam sibi nominis gloriam comparavit. Illum sequebatur Mi-

*Μίνως, καὶ μετὰ Μίνωα Ἀέλλας τραγικούς χαραδὸς δραμάτων
συνεγράφητο. καὶ λοιπὸν τὸν μετὰ ταῦτα χρόνον ἐξ αὐτῶν* O 182
Εὐριπίδης εὐρῶν πολλὰς ἱστορίας δραμάτων συνεγράφητο.

*Καὶ λοιπὸν ἐβασίλευσε Δαβὶδ ὁ τοῦ Ἰεσσαὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ
5 ἔτη τεσσαράκοντα καὶ μῆνας δύο· ὅστις ἀνένειψε τὴν πόλιν πό-
λων λεγομένην Σαλήμ καὶ μετὰ Ἰεβοὺν, μετακαλέσας αὐτὴν Ἰε-
ρουσαλήμ.*

Ἔστιν οὖν ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως Δαβὶδ ἔτη δψνέ.

Μετὰ δὲ Δαβὶδ ἐβασίλευσε Σολομῶν, υἱὸς Δαβὶδ, ἔτη μ'.
10 *ὅστις ἔκτισε τὸ ἱερὸν ἐν Ἱεροσολύμοις, πῆξας τὰ Χερουβὶμ καὶ
Σεραφὶμ ἐν αὐτῷ τῷ ναῷ χαλκῷ· ὃς ἐνήρξατο πρῶτος κτίζεν
Ἰουδαίους ἱερά· οὐκ εἶχον γέροντες· ἔκτισε δὲ καὶ ἐν τῷ λιμένι πό-
λιν, ἣν ἐκάλεσε Παλμοῖραν διὰ τὸ πάλαι μοῖραν γενέσθαι τῆς
κώμης τῷ Γολιάθ τῷ παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ φονευθέντι.* C

15 *Ἔστιν οὖν ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως Σολομῶντος ἔτη δψη'.*

*Καὶ μετὰ τὴν βασιλείαν Σολομῶντος ἐβασίλευσαν ἄλλοι·
ἐν οἷς ἐβασίλευσαν Ἀχαάβ, βασιλεὺς Ἰουδαίων. ἐπὶ δὲ τῆς αὐ-
τοῦ βασιλείας ἦν ὁ προφήτης Ἑλλάς ὁ Θεαβίτης, ὅστις ἀνε-
λήφθη.* O 183

20 *Ἐβασίλευσαν δὲ καὶ ἕτεροι ἕως Ἐζεκίου· ἐν οἷς χρόνοις
ἤκμαζεν ὁ σοφὸς Ὅμηρος ὁ ποιητὴς ὁ συγγραψάμενος τὸν πόλε-
μον τῶν Τρώων καὶ Λαταῶν.*

1. *δραμάτων]* „Scr. *δραμάτων.*“ Ch. Sed id ipsum exhibet Ox.
4. *Καὶ λοιπὸν]* Continuat p. 37. B. 13. *Παλμοῖραν]* Malim
Πάλμυραν scribere, ut vol. II. p. 35. B.

nos, hunc Aelias; qui Tragicos quoque Fabularum Chores conscripsit.
Posterius demum Euripides, in plurima ab his scripta incidens, et ipse
etiam Tragoediis operam dedit.

Israeli autem imperavit David, Iesse filius, annos xl, cum π mone-
bus. Urbem hic quas Salem imprimis, deinceps vero Jebus dicta est, in-
stantatam, Hierosolymas nominavit.

Ceterum ab Adamo, ad Davidem, intercesserunt anni κκκκδσζν.

Post Davidem regnavit filius ejus Salomon, annos xl. Primus hic
Judaeis templum, cujusmodi aliquid necdum habuerant, extruxit; defixis
inibi Cherubinis et Seraphinis aereis. Extruxit etiam in finibus Judaeae
urbem, quam *Palmyram* appellavit; nimirum quod locus iste Goliatho fa-
talis olim fuisset, quem pater ejus ibi prostraverat. Ab Adamo igitur,
ad Salomonem anni sunt κκκκδσζν.

Salomoni in regno successit, post alios, Achabus; cujus per impe-
rium floruit Elias Thisbites Propheta; qui et in coelum assumptus est.

Achabo succedebant reges alii, ad Ezechiam usque: que tempore
claruit Homerus poeta, bellorum inter Trojanos Graecosque conscri-
ptor.

ὑμῶν ἀνέβημεν ἐπὶ τὴν χώραν ταύτην πολεμῆσαι αὐτήν; καὶ
 εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ἐλιακίμ ὁ τοῦ Χέλκιου καὶ Σομνάς ὁ
 γραμματεὺς καὶ Ἰωάς, *Αὐλῆσον* πρὸς τοὺς παῖδάς σου συριστί·
 καὶ ἵνα τί λαλεῖτε εἰς τὰ ὦτα τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐπὶ τῷ τείχει;
 5 καὶ εἶπε *Ραψάκης* πρὸς αὐτούς, *Μὴ* πρὸς κύριον ὑμῶν ἢ πρὸς
 ὑμᾶς ἀπέσταλκέ με ὁ κύριός μου λαλῆσαι τοὺς λόγους τούτους,
 οὐχὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθημένους ἐπὶ τῷ τείχει, ἵνα
 [μὴ] φάγωσι κόπρον καὶ πῶσιν οὖρον μεθ' ὑμῶν ἅμα; καὶ B
 ἔσθη *Ραψάκης* καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ Ἰουδαϊστὶ καὶ εἶπεν,
 10 *Ἀκούσατε* τοὺς λόγους τοῦ μεγάλου βασιλέως Ἀσσυρίων. *τάδε*
λέγει ὁ βασιλεὺς. Μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς *Ἐζεκίας* λόγοις· οὐ δύνηται
 ῥύσασθαι ὑμᾶς. καὶ μὴ λεγέτω ὑμῖν *Ἐζεκίας* ὅτι ῥύσεται ὑμᾶς
 θεός, καὶ οὐ μὴ παραδοθῆ ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας βασιλέως Ἀσ-
 συρίων. μὴ ἀκούετε *Ἐζεκίου*. *τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων.* O 185
 15 *Βουλεύσασθε* εὐλογηθῆναι· ἐκπορεύεσθε πρὸς με, καὶ φάγεται
 ἕκαστος τὴν ἄμπελον αὐτοῦ καὶ τὰ σῦκα αὐτοῦ, καὶ πῖεσθε ὕδωρ
 ἐκ τοῦ λάκκου ὑμῶν, ἕως ἂν ἔλθω καὶ λάβω ὑμᾶς εἰς γῆν, ὡς
 ἡ γῆ ὑμῶν, γῆ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἄρτου καὶ ἀμπέλων.
 μὴ οὖν ὑμᾶς ἀπατάτω *Ἐζεκίας* λέγων, *Ὁ* θεὸς ὑμᾶς ῥύσεται. μὴ
 20 *ἐξήρῶσαντο* οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἐκ χειρὸς C
βασιλέως Ἀσσυρίων; ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς *Αἰθάμ* καὶ *Ἀρφαδ*; καὶ

8. μὴ φάγωσι] μὴ cum Esala delet Ch. *ibid.* ἅμα Esaias, Reg.,
 Ch., ἄρα Ox. 11. Ἐζεκίας — 12. ῥύσεται ὑμᾶς addidi ex Esala.
 Conf. Reg. IV. 18. 29. Partem horum per negligentiam omisisse Ox.
 prodit interpretatio. 13. χεῖρος Ox. 15. βουλεύσασθε] εἰ
 βούλεσθε εὐλογηθῆναι Esaias, ποιήσατε μετ' ἐμοῦ εὐλογίαν Reg.
 17. ἔλθω Reg., Esaias, Ch., θέλω Ox.

num, num sine Domino ascendimus super regionem hanc, ad oppugnandam eam? Et dixit ad eum Eliacim et Somnas et Joas: Loquere ad servos tuos Syriace; intelligimus enim nos: et ne loquaris ad nos Judaice: et ut quid loqueris in aures hominum super murum? Et dixit ad eos Rabsaces: Numquid ad Dominum vestrum, vel ad vos misit me Dominus meus, loqui verba haec? nonne ad homines, qui sedent super murum, ut [ne] comedant stercus et bibant urinam vobiscum: et stetit Rabsaces, et exclamavit voce magna Judaice, et dixit. Audite verba magni regis Assyriorum. Non seducat vos Ezechias; quia eruet vos Deus, et non tradetur civitas haec in manus regis Assyriorum. Nolite audire Ezechiam: Haec dicit rex Assyriorum: consultate, ut foelices sitis: egredimini ad me, et comedite quisque vitem suam et ficus suas: et bibite aquam de cisterna vestra; quoadusque veniam, et ducam vos in terram, quae est sicut terra vestra, terra frumenti et vini et panis et vitium. Ne seducat igitur vos Ezechias, dicens: Deus liberabit vos. Numquid liberaverunt Dii gentium uniusquisque regionem suam, de manu regis Assyriorum? Ubi est Deus Aetham et Arphad? et ubi est Deus Sepharo

ποῦ ἔστιν ὁ θεὸς Σεφαρωθεὶς; μὴ ἠδυνήθη Σαμάρεια ῥυσθῆναι ἐκ τῆς χειρὸς μου; τίς τῶν θεῶν πάντων τῶν ἔθνων τούτων ἐρῶσατο τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἐκ τῆς χειρὸς μου, ὅτι λέγει, Ῥύσεται σε κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς μου;

Καὶ ἐσιώπησαν καὶ οὐδεὶς ἀπεκρίθη αὐτῷ διὰ τὸ προστά-5
 ξαι τὸν βασιλεῦ μηδένα ἀποκριθῆναι αὐτῷ. καὶ εἰσῆλθεν Ἐλια-
 κεῖμ ὁ τοῦ Χελκίου ὁ οἰκονόμος καὶ Σομνάς ὁ γραμματεὺς
 καὶ Ἰωᾶς ὁ τοῦ Ἀσάφ ὁ ὑπομνηματογράφος πρὸς Ἐζεκιαν,
 ἔσχισμένοι τοὺς χιτῶνας, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ τοὺς λόγους Ῥα-
 ψάκου. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκοῦσαι τὸν βασιλεῦ Ἐζεκιαν, ἔσχισε 10
 O 186 τὰ ἱμάτια καὶ σάκκον περιεβύλετο, καὶ ἀνέβη εἰς τὸν ναὸν τοῦ
 κυρίου· καὶ ἀπέστειλεν Ἐλιακεῖμ τὸν οἰκονόμον καὶ Σομνῶν τὸν
 γραμματεῖα καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν ἱερέων, περιβεβλημένους
 σάκκους, πρὸς Ἡσαΐαν, υἱὸν Ἀμώς, τὸν προφήτην, καὶ εἶπον
 αὐτῷ, Τάδε λέγει Ἐζεκιᾶς. Ἡμεῖρα θλίψεως, δεσμοῦ καὶ ἐλε- 15
 γμοῦ καὶ ὀγγῆς ἢ σήμερον ἡμέρα, ὅτι ἤκει ἡ ὥδιον τῇ τικτού-
 ση, ἰσχὺν δὲ οὐκ ἔχει τοῦ τεκεῖν. εἰσακούσῃ κύριος ὁ θεὸς σου
 τοὺς λόγους Ῥαψάκου, οὓς ἀπέστειλε βασιλεὺς Ἀσσυρίων ὀνειδί-
 ζειν θεὸν ζῶντα καὶ ὀνειδίξειν λόγοις οἷς ἤκουσε κύριος ὁ θεὸς
 σου, καὶ δεηθήσῃ πρὸς κύριον τὸν θεὸν σου περὶ τῶν καταλε- 20
 λειμμένων τούτων. καὶ ἦλθον οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως πρὸς
 E Ἡσαΐαν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡσαΐας, Οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τὸν κύ-

1. Σεφαρωθεῖς] Σεφαρουαῖμ vel Σεφαρουαῖμ Reg. IV. cap. 17. et 18., Σεφαρουαῖν cap. 19., πόλεως Ἐφαρουαῖμ Esaias cap. 36. et 37., Σεφαρεῖμ p. seq. v. 17. 8. Ἰωᾶς Ox. 14. εἰ-
 πειν] εἶπαν Esaias, εἶπον Reg. 15. δεσμοῦ] ὀνειδισμού Esaias, om. Reg.

thim? Nunquid erui potuit Samaria de manu mea? Quis est ex omnibus Diis gentium istarum, qui eruerit terram suam de manu mea? Quia dicit: liberabit te Dominus Deus Israel de manu mea.

Et siluerunt, et nemo respondit ei: quia mandaverat Rex, neminem ei respondere. Et ingressus est Ellacim, filius Chelciae, oeconomus, et Somnas, et Joas, filius Asaph, a commentariis, ad Ezechiam, scissis tunicis, et nunciaverunt ei verba Rabsacis. Et factum est, cum audisset rex Ezechias, scidit vestimenta, et obvolutus est sacco, et ascendit in templum Domini. Et misit Eliachim, oeconomum; et Somnam, scribam; et seniores sacerdotum, saccis indutos, ad Esaiam, filium Amos, Prophetam. Et dixerunt ei: Haec dicit Ezechias: Dies tribulationis et vinculi et correptionis et irae hodierna dies: quia venit dolor parturienti; virtutem autem non habet pariendi. Exaudiat Dominus Deus tuus verba Rabsacis, quae misit rex Assyriorum, ad exprobrandum Deum viventem, et ad exprobrandum sermonibus, quos audivit Dominus Deus tuus. Et orabis Dominum Deum tuum, pro derelictis his. Et venerunt servi regis ad Isaiam: et dixit eis Isaias; sic dicetis ad Dominum vestrum: haec dicit Dominus: ne

ριον ὑμῶν. Τάδε λέγει κύριος. Μὴ φοβηθῆς ἀπὸ τῶν λόγων ὧν ἤκουσας, οὐδὲ ἀνείδισάν με οἱ πρέσβεις βασιλέως Ἀσσυρίων. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐμβολῶ εἰς αὐτὸν πνεῦμα, καὶ ἀκούσας ἀγγελίαν ἀποστραφήσεται εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ, καὶ πεσεῖται μάχαιρα ἐν 5 τῇ γῇ αὐτοῦ. καὶ ἀπέστρεψε Ῥαψάκης, καὶ κατέλαβε τὸν βασιλέα Ἀσσυρίων πολιορκοῦντα Λομνᾶ. καὶ ἤκουσε βασι- V 62
λέως Ἀσσυρίων ὅτι ἐξῆλθε Θάρα, βασιλεὺς Αἰθιοπίων, πο-
λιορκῆσαι αὐτόν. καὶ ἀκούσας ἀπέστειλεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ
τὸν Ῥαψάκην μετὰ δυνάμεως πολλῆς· καὶ αὐτὸς μέινας ἀπέ-
10 στείλεν ἀγγέλους πρὸς Ἐζεκιαν λέγων, Οὕτως ἐρεῖτε Ἐζεκια, βα- O 187
σιλεῖ τῆς Ἰουδαίας. Μὴ σε ἀπατάτω ὁ θεὸς σου, ἐφ' ᾧ πεποι-
θῶς εἶ ἐπ' αὐτῷ, λέγων, Οὐ μὴ παραδοθῆ Ἱερουσαλὴμ εἰς χεῖρας
βασιλέως Ἀσσυρίων. ἢ οὐκ ἤκουσας ἃ ἐποίησαν βασιλεῖς Ἀσ-
συρίων πάση τῇ γῇ, καὶ μὴ ἐρῶσαντο αὐτοὺς οἱ θεοὶ τῶν
15 ἔθνῶν; οὐχὶ οἱ πατέρες μου ἀπώλεσαν τὴν τε Γωζὰν καὶ Χα-
ρὰν καὶ Ῥαφεῖς, αἱ εἰσιν ἐν χώρᾳ Θαιμαῦν; ποῦ εἰσιν οἱ βασι-
λεῖς Αἰμάθ καὶ Ἀρφαδ καὶ πόλεως Σεπφαρεῖμ;

Καὶ ἔλαβεν Ἐζεκιὰς τὸ βιβλίον παρὰ τῶν ἀγγέλων, καὶ ἀνέ- B
γνω αὐτὸ ἐναντίον κυρίου· καὶ προσηύξατο πρὸς κύριον Ἐζε-
20 κίας λέγων, Ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, ὅτι
σὺ θεὸς μόνος εἶ βασιλεὺς τῆς οἰκουμένης, ὁ ποιήσας τὸν οὐρα-

6. Λομνᾶ] Sic et Paralip. II. 21. 10. Λοβνάν Esaias, Λοβνά Reg.
recte. Post πολιορκοῦντα delevi βασιλεύα. 7. Θάρα] Θαρακᾶ
Reg., Esaias, similiterque apud Iosephum Arch. X. 1. 4. Epiphanius
et Rufinus, ubi Graeco Θαρσικῆν. 17. Αἰμάθ] Αἰμάθ Ox.
20. τῶν Esaias, Reg., τὸν Ox.

timeas a verbis quae audisti, quibus exprobraverunt me legati regis Assyriorum. Ecce ego immitto in eum spiritum: et audiens nuncium, revertetur in regionem suam; et cadet gladio in terra sua. Et revertit Rab-saces, et invenit regem Assyriorum oppugnantem regem Lomnam. Et audivit rex Assyriorum, quod egressus est Thara, rex Aethiopum, ad oppugnandum eum. Et audiens, misit in occursum ei Rabsacem, cum copiis multis: et manens ipse, misit nuncios ad Ezechiam, dicens: Sic dicetis Ezechiae regi Judaeae: Non te decipiat Deus tuus, in quo confidisti in eo, dicens; Non tradetur Jerusalem in manus regis Assyriorum. Aut non audivisti, quae fecerunt Reges Assyriorum omni terrae? et non liberaverunt eos Dii gentium. An non patres mei disperdiderunt Gozam et Charam et Raphes, quae sunt in regione Thae-man? Ubi sunt reges Aemar et Arphad et civitatis Seppharim?

Et accepit Ezechias libellum a nunciis, et legit eum ante Dominum. Et oravit Ezechias ad Dominum, dicens; O Deus Israel, qui sedes super Cherubim: quia tu Deus solus es rex orbis terrarum, qui coelum fe-

νὸν καὶ τὴν γῆν, εἰσάκουσον, κύριε, ἐπίβλεψον, κύριε, καὶ ἴδε τοὺς λόγους, οὓς ἀπέστειλε Σενναχηρείμ, θνειδῶν θεὸν ζῶντα. ἐπ' ἀληθείας γὰρ ἠρήμωσαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων τὴν οἰκουμένην ὅλην καὶ τὰς χώρας αὐτῆς, καὶ ἔβαλον τὰ εἰδῶλα αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ· οὐ γὰρ θεοὶ ἦσαν, ἀλλ' ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, ξύλα καὶ ὀ
C λίθοι· καὶ ἀπώλεσαν αὐτούς. καὶ νῦν, κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, σώσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν, ἵνα γινῶ πᾶσα βασιλεία τῆς γῆς ὅτι σὺ εἶ θεὸς μόνος.

O 188 Καὶ ἀπεστάλη Ἡσαΐας, υἱὸς Ἀμώς, πρὸς Ἐζεκιαν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ἤκουσα, ἃ προσηΐσω 10 πρὸς με περὶ Σενναχηρείμ, βασιλέως Ἀσσυρίων. οὕτως λέγει κύριος ἐπὶ βασιλείᾳ Ἀσσυρίων. Οὐ μὴ εἰσελθῆ εἰς τὴν πόλιν ταύτην, οὐδὲ μὴ βάλῃ ἐπ' αὐτὴν βέλος, οὐδὲ μὴ στήσῃ ἐπ' αὐτὴν θυρεόν, οὐδὲ μὴ κυκλώσῃ ἐπ' αὐτὴν χάρακα, ἀλλὰ τῇ ὁδῷ ἧ ἦλθεν, ἐν αὐτῇ ἀποστραφήσεται, ὅτι τάδε λέγει κύριος. Ὑπερασπιῶ τῆς 15
D πόλεως ταύτης τοῦ σώσαι αὐτὴν δι' ἐμέ καὶ διὰ Δαβὶδ, τὸν παῖδά μου.

Καὶ ἐξῆλθεν ἄγγελος κυρίου νεκτός, καὶ ἀνεῖλεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς τῶν Ἀσσυρίων ρπε' χιλιάδας. καὶ ἀναστάντες τὸ πρωὶ ἦδρον πάντα τὰ σώματα νεκρά· καὶ ἀποστραφείς ἀπῆλθεν ὁ βα- 20 σιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ᾤκησε τὴν Νινευή. καὶ ἐν τῷ αὐτῶν προσκυνεῖν ἐν οἴκῳ Σαράχ τὸν πάτραρχον Ἀδραμελεχ καὶ

1. Ἰδε] εἶδε Ox. 3. ἠρήμωσαν Ch., ἐρήμωσαν Ox. 13. θυρεόν Ch., θυραῖον Ox. 22. Σαράχ] Νασαράχ Esaias, Μεσοράχ Reg., Ἀρράχ Chron. Pasch. p. 116. B, Ἀράσχη Iosephus X. 1. 5. ἰδία. τὸν πάτραρχον Ch., Esaias, Chron., τῶν πατράρχων Ox.

cisti et terram. Exaudi Domine, inspice Domine verba, quae misit Sennacherim, ad exprobrandum Deum viventem. In veritate enim desolaverunt reges Assyriorum orbem terrae totum, et regiones ejus: et iniecerunt idola eorum in ignem. Non enim Dii erant, sed opera manuum humanarum, ligna et lapides; et disperdiderunt eos. Et nunc Domine Deus noster, salva nos de manu eorum; et cognoscat omne regnum terrae, quia tu es Deus solus.

Et missus est Esaias, filius Amos, ad Ezechiam: et dixit ei. Haec dicit Dominus, Deus Israel: Audivi quae orasti ad me, de Sennacherim, rege Assyriorum. Sic dicit Dominus, de rege Assyriorum. Non ingreditur in urbem hanc, neque jacet in eam sagittam, neque scutum ei opponet, neque eam vallo circumdabit: sed via, qua venit, in ea revertetur. Quia haec dicit Dominus: protegam urbem hanc, ad salvandam eam, propter me, et propter Davidem, servum meum.

Et egressus est Angelus Domini per noctem, et occidit de castris Assyriorum cLXXXV millia. Et surgentes mane, invenerunt omnia corpora mortua. Et Rex Assyriorum reversus, abiit, et habitavit in Nineve: et cum ipse adorabat in domo Sarach, Dei sui Patrii, Adramelech et

Σαρσάρ, υἱοὶ αὐτοῦ, ἐπάταξαν αὐτὸν μαχαίραις, αὐτοὶ δὲ δι-
σώθησαν εἰς Ἀρμενίαν. καὶ ἐβασίλευσε Ναχορδάν, ὁ υἱὸς αὐ-
τοῦ ἄλλος, Ἀσσυρίων.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ἐλκιου ἐβασίλευσε τῶν Ἰουδαίων Β
5 Μανασσῆς ἔτη νέ'.

Ἐλοῖν οὖν τὰ πάντα ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως Μανασσῆ ἔτη ,ετκα'.

Ἐν τοῖς ἔτεσι δὲ τούτοις οἱ Ῥόδιοι, ἕς μηδενὶ ὑποταγέντες O 189
ἐν πολέμοις, ἀλλ' αὐτονομοῦντες καὶ θαλασσοκρατοῦντες, εὐ-
χαρίστως φερόμενοι, ἀνέστησαν ἐν τῇ αὐτῇ νήσῳ στήλην χαλκῆν
10 τῷ Ἑλλῶ μεγάλῃν πάνν· ἦντινα ἐκάλεσαν κολοσσόν, ὡς φοβερόν
θέαμα, καὶ ἐχρημάτισαν ἑαυτοὺς ἔκτοτε Κολοσσαῖς.

Μετὰ δὲ Μανασσῆν ἐβασίλευσε τῆς Ἰουδαίας Ἐλιακίμ καὶ
Ἰωακίμ, ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἔτη μδ'.

Γίνεται οὖν ἀπὸ Ἀδὰμ τὰ πάντα ἔτη ,ετξέ'.

1. Σαρσάρ] Σαρσάρ Esaias, Reg., Iosephus X. 1. 5. 2. ἐβα-
σίλευσεν Ἀσορδάν recte Esaias, Reg. 12. ἐβασίλευσε τῆς Ἰου-
δαίας Ἐλιακίμ καὶ Ἰωακίμ, ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἔτη μδ'.] „Quam
aliena a vero sunt ista! Manassi enim successit fil. ejus Amon, per
an. 2. Amoni successit fil. ejus Joias, per an. 31. Josiae successit fil.
ejus Joachaz, per Mens. 3. post quem a Pharaone Nechaone rex
constitutus est Eliakim, qui et Joakim dictus est; Josiae vero et hic
erat filius: regnavit vero hic annis 11. adeo ut a Manasse rege ad
ultimum horum annum anni quidem intercesserint 45. atque haec
forsan Auctoris nostri mens est, infeliciter licet expressa: pro ἀδελ-
φοὶ ideo legendum ἀδελφός.“ Ch. Ita lacuna statuenda post Ἰου-
δαίας, scribendumque Ἐλιακίμ ὁ καὶ Ἰωακίμ, ἀδελφός αὐτοῦ sc.
Joachaz. Corrigendus etiam Codrenus p. 112. C μετὰ δὲ Ἰωάχαζ
ἐβασίλευσεν Ἰωακίμ καὶ Ἐλιακίμ ὁ ἀδελφός αὐτοῦ.

Sarsar, filii ejus, percusserunt eum gladiis: ipsi autem salvi evaserunt in
Armeniam. Et regnavit Assyriis alter filius ejus, Nachordan.

Ezechiam excepit in regno Judaeorum Manasses, qui regnavit annos
lv. Ab Adamo igitur, ad Manassem usque, anni sunt MCCCCLXXI.

Per id autem tempus Rhodii, (nullius in potestatem redacti, sed sui
juris et Maris Domini,) tantae foelicitatis in gratiam, statuam in insula
sua ex aere ingentem Soli posuerunt: quam, quod stupendae esset ma-
gnitudinis, Colossus dixere; exinde etiam seipsos Colossenses denomi-
nantes.

Post Manassem Judaeorum regnum tenuerunt fratres ejus, Eliakim
et Joakim, per annos XLIV. Ab Adamo igitur in totum numerantur anni
MCCCCLXXV.

Λ Ο Γ Ο Σ Ε Κ Τ Ο Σ

ΧΡΟΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΑΣΣΥΡΙΩΝ ΚΑΙ
ΑΙΝΕΙΟΥ ΑΣΚΑΝΙΟΥ.

- A' *Ε*πὶ οὖν τῆς βασιλείας Ἰωακείμ βασιλέως ὀπλισάμενος κατὰ Ἰουδαίων ἀνήλθε Ναβουχοδονόσορ, βασιλεὺς Ἀσσυρίων· καὶ παρέλαβε τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ πῦσαν τὴν γῆν τῆς Ἰουδαίας, καθὼς οἱ προφῆται προέλεγον τῷ Ἰσραήλ. καὶ ἀπήγαγε τὸν Ἰωακείμ, βασιλέα τῶν Ἰουδαίων, αἰχμάλωτον καὶ πάντα τὰ βασιλικὰ σκεύη καὶ πάντας δοριαλώτους ἐποίησε, καὶ οὐκέτι
- O 191 ἐβασίλευσε τῶν Ἰουδαίων οὔτε Ἱερουσαλήμ, πόλις τῆς Ἰουδαίας, οὔτε Σαμάρεια. καὶ λοιπὸν παρεδόθη ἡ βασιλεία τῶν Ἰουδαίων εἰς χεῖρας Ἀσσυρίων, καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν. ἐν δὲ τῷ πέμπτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ναβουχοδονόσορ πᾶσα ἡ αἰχμαλωσία τῶν
- B' Ἰουδαίων ἐγένετο ἐν Βαβυλῶνι, καθὼς Εὐσέβιος ὁ Πامφίλου ἐχρονογράφησεν.

10. πᾶσα] πρώτη Schurzfleisch. Notit. Bibl. Vinar. p. 253. Quod debebat ἢ πρώτη αἰχμ. dici. Sed αἰχμαλωσία hic sunt captivi.
11. Εὐσέβιος] Conf. hunc p. 86. ed. Mai.

L I B E R S E X T U S

DE TEMPORIBUS REGNI ASSYRIORUM ET
AENEAE, ASCANII PATRIS.

Joachimo autem regnante, Nabuchodonosor Assyriorum rex, cum exercitu veniens contra Judaeos, Hierosolymam cepit Judaeamque omnem: juxta ac a Prophetis Israeli praedictum fuerat. Regem autem ipsum Joachimum populumque omnem captivos habuit, et in mancipia fecit: omnemque regum apparatus deportavit; nec in posterum populus Israeliticus regem sibi amplius habuit, aut Samariae aut Hierosolymis regnantem. Sed imperium gentis Judaicae Assyriis delatum, deinceps penes eos remansit. Accidit autem Captivitas illa universalis Babylonica, ad quintum annum Nabuchodonosoris: uti Eusebius Pamphili in Chronico suo tradidit.

Ἐν δὲ τοῖς αὐτοῖς χρόνοις οἱ Ἀσσοὶ ἔλαβον τὰς βασιλείας, ἤτοι τοπαρχίας, δυνάμει ἀπὸ τῶν πλησίον ὄντων ἄλλων ἔθνων. καὶ ἔβασίλευσε τῶν Ἀσσοῦν πρῶτος ὁ Ἄρδεὺς ἔτη λζ'. ὅστις καὶ ὑπέταξε τὰ πλησίον ἔθνη καὶ βασίλεια, καὶ διήγειν ἐν ὑπερη-
5 φανίᾳ.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως Ἀσσυ-
ρίων, ἔβασίλευσε Βαλτάσαρ, ὁ υἱὸς αὐτοῦ. ὅστις εἰς τὰ ἱερατι-
κὰ σκεῖη τῶν Ἰουδαίων ὑπηρετεῖτο· ἐκίρνα δὲ καὶ ταῖς παλλακαῖς
αὐτοῦ εἰς αὐτὰ καὶ πῦσι τοῖς συνεσθίουσιν αὐτῷ, ἐνυβρίζων
10 αὐτά. καὶ ἐν τῷ ἀνακεῖσθαι αὐτὸν ἐν ἀπονοίᾳ καὶ δειπνεῖν
ἑώρα ἐνθα ἀνέκειτο ἐν τῷ κατέναντι τοίχῳ τοῦ παλατίου ἐξαί- C
φνης ἀστράγαλον χειρὸς ἀνθρώπου γράφοντα, Μανῆ, Θεκέλ, O 192
φαρές. καὶ ταῦτα γράψας ὁ ἀστράγαλος τῆς χειρὸς ἀφανῆς ἐγέ-
νετο. ὁ δὲ Βαλτάσαρ ἀναγνοὺς τὰ γράμματα ἐκάλεσε πάντας
15 τοὺς ἐπαιδοὺς καὶ μάγους καὶ ἀστρονόμους καὶ δνειροκρίτας
τῆς χώρας αὐτοῦ, ἐπερωτῶν αὐτούς, Τίς ἐστὶν ἡ δύναμις αὐτῆ
τοῦ ἀστραγάλου ἢ τίς ἡ ἐρμηνεία τῶν γραφέντων ὑπ' αὐτοῦ;
καὶ οὐδεὶς ἠδυνήθη ἐρμηνεῦσαι αὐτῷ. καὶ ἀκούσας ὅτι ὁ αὐτοῦ
πατὴρ ἐν πολλῇ τιμῇ εἶχε τὸν Δανιήλ, ὄντα ἐκ τῆς Ἑβραίων
20 αἰχμαλωσίας, ὅστις τὰ ὄράματα αὐτοῦ ἠρμήνευε, μετεστείλατο
τὸν Δανιήλ καὶ λέγει αὐτῷ, Ἐπειδὴ χάρις ἐστὶ Θεοῦ παρά σοι,
ἐρμήνευσόν μοι ὑπερ εἶδον τοῖς ἑμοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τὴν τῶν D
γραμμμάτων δύναμιν σαφήνισόν μοι. ὁ δὲ Δανιήλ ἀκούσας καὶ

2. πλησίον Ch., πλησίον Ox. 20. ἠρμήνευσε Ch., ἐρμήνευσε Ox.

Circa haec tempora Lydi, vicinis gentibus armis subactis, dominari coeperunt. Lydorum rex primus Ardeus fuit; qui xxxvi annos regnavit. Subegit hic ditiones undique adjacentes atque regna: atque inde elatior factus, in summo fastu vitam egit.

Nabuchodonosoro autem successit, in regno Assyriorum, filius ejus, Baltasar: qui Judaeorum vasa sacra mensae suae in ministerium adhibuit: Quibus etiam, per ludibrium, misceri jussit vinum concubinis suis et convivis omnibus. Interim vero dum Rex Genio suo cum omni insolentia indulgeret; ecce articulus manus humanae, ex opposito coenaculi pariete subito emergens scribebat: Mane, Thccel, Phares. Scripsit haec manus articulus, et evanuit. Baltasar autem, perlecta scriptura, vocavit ad se Incantatores, Magos, Astrologos, et Somniorum interpretes, qui in Babylone fuerunt, omnes: et quaesivit ab iis: Quidnam sibi vellet Digitus visus; aut quale haberet ab illo scriptum interpretamentum? Caeterum nemo ista interpretari potuit. Rex autem certior factus, Danielelem quendam, ex captivis Hebraeorum, summa in veneratione apud patrem suum fuisse, ob interpretationem Somniorum, Danielelem accersit; et edixit ei: Quandoquidem Dei gratia in te est, interpretare mihi, quod oculis meis vidi; notumque mihi facito scripturae sensum. Daniel vero his auditis,

ἑωρακῶς τὴν δύναμιν τῶν γραμμάτων, λέγει αὐτῷ, Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, βασιλεῦ, καὶ μὴ ὀργισθῆς, καὶ ἐρμηνεύσω σοι τὴν τῶν γραμμάτων δύναμιν. ὁ δὲ ἐπωμόσατο μὴ ποιεῖν αὐτῷ κακὸν ἐρμηνεύοντι. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Δανιήλ, Ὁ θεὸς τοῦ οὐρα-
 V 64 νοῦ καὶ τῆς γῆς ἀγανακτῆσας κατὰ σου ἐπλήρωσε τὴν βασιλείαν
 O 198 σου. καὶ τοῦτο ἀκούσας ἀπέλυσεν αὐτὸν ἰδεῖν εἰ ἀληθεύει. καὶ μεθ' ἡμέρας Δαρειὸς ὁ Μῆδος, ὢν ἐτῶν ἕξ, τυραννήσας ἐπῆλθε καὶ ἔσφαξεν αὐτόν, καὶ ἔλαβε τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Δαρείου ἐβασίλευσαν ἕτεροι βασι-
 λεῖς Ἀσσυρίων ἕως Ἀστυάγου. καὶ λοιπὸν ὁ Ἀστυάγης ἐβα- 10
 σίλευσε Περσῶν, ὃς ἐπιστράτευσε κατὰ τῶν Ἀυδῶν, ἀνελθὼν μετὰ δυνάμειος πολλῆς. ἐν ᾧ χρόνῳ ὁ ἥλιος ἐξέλειπεν ἐπὶ πολλὰς ὥρας τῆς ἡμέρας, προειπόντος Θαλοῦ τοῦ φιλοσόφου τὴν ἐκλειψιν τοῦ ἡλίου. ἐν τοῖς αὐτοῖς χρόνοις Πεισίστρατος πολεμῶν
 B δημαγωγεῖ, τῶν Ἀυδῶν μὴ ἤττηθέντων τῷ πολέμῳ, ἀλλὰ τοῦ 15
 Ἀστυάγου ἀφ' ἑαυτοῦ ἀναχωρήσαντος. τότε τοῦτο γνόντες οἱ Πισαῖοι δευτέραν ἑορτὴν ἐπετέλεσαν ἀγῶνος Πυθίων, εὐχαριστοῦντες τῷ Ἠλίῳ, παρατιθέμενοι ἑαυτοὺς Ἀυδοῖς καὶ τῷ κράτει τῆς δυνάμειος αὐτοῦ.

O 194 Καὶ λοιπὸν ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα ἐφηῦρον ἑορτὴν ἀγῶνος τρι-

12. ἐξέλειπεν Ox.

15. Post δημαγωγεῖ excidisse quaedam videntur.

17. Πισαῖοι Ch., Πεισαῖοι Ox. Sic et infra. *ibid.* Πυθίων] Πυθίῳ Ox. Quod potest etiam Πυθίων scribi.

ubi vim Scripturae hujus percepisset, dixit Regi: „Si modo veniam mihi dabis, O Rex, nec iratus eris; verborum sensum ego tibi expediam.“ Respondens rex, juramento confirmavit, nihil mali eventurum illi ex interpretatione. Tum Regi Daniel; „Deus (inquit) Coeli et terrae, infensus tibi, regnum tuum ad exitum perduxit.“ Haec ubi audisset Rex, dimittit illum, praedictionis eventum expectaturus. Paucis vero post diebus, Darius Medus, cum annum ageret sexagesimum, contra regem arma movit: eoque interfecto, regnum sibi vendicavit.

Darium autem exceperunt caeteri Assyriorum reges usque ad Astyagem: qui deinceps Persis regnavit. Movebat hic bellum contra Lydos, ingenti veniens cum exercitu. Accidit autem eodem tempore solis defectio, quae per multas diei horas duravit; hanc vero Thales Philosophus praedixerat. Eodem tempore Pisistratus se belli duces Lydis praebuit; qui cum Persis aequo Marte pugnantes, saltem non sunt devicti. Quin et Astyages ultro retrocessit. Quod cum intellexissent Pisaei, Solemnitatem illam alteram *Pythii* certaminis, solis in honorem, celebrarunt; subjicientes sese Lydorum imperio, et potestati ejus.

Posteris deinde temporibus, iidem Pisaei tertiam Solemnitatem indi-

τον οἱ αὐτοὶ Πισαῖοι, τὰ Ἰσθμια τῷ Πλούτωνι. τετάρτην δὲ ἑορτὴν ἐφηῦρον ἀγῶνος οἱ αὐτοὶ Πισαῖοι, καὶ ἐπετέλεσαν τὰ Νέμεια τῷ Διονύσῳ.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν τοῦ Ἀρδέως ἐβασίλευσαν Λυδῶν 5 ὄκτα ἕως Κροίσου τοῦ ὑπερηφάνου· ἐβασίλευσε δὲ ὁ αὐτὸς Κροῖσος ἔτη ιε'. κατέσχευεν οὖν ἡ βασιλεία Λυδῶν τὰ πάντα C ἔτη σλβ'.

Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις τῆς βασιλείας αὐτοῦ ὁ αὐτὸς Κροῖσος ὑπέταξε πάσας τὰς ἑπαρχίας, ἧτοι βασιλείας, τὰς πλησίον αὐ- 10 τοῦ καὶ τὰς πόρρωθεν, λαμβάνων ἀπὸ μὲν τῶν περὶ τοὺς αὐτῷ φόρους, ἀπὸ δὲ τῶν ἀνθισταμένων αὐτῷ αὐτοῦ καὶ τὰς βασιλείας αὐτῶν. καὶ εἶχε φόβον πολύν, ὡς εὐτυχῆς καὶ νικητῆς· καὶ ὑπτιώθη. ἐν οἷς χρόνοις Σόλων ἐφιλοσόφει.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ἀστυάγου, βασιλέως Περσῶν, ἐγένετο 15 βασιλεὺς Κύρος ὁ Πέρσης· ὅστις ἐφίλησε τὴν γυναῖκα τοῦ πρὸ αὐτοῦ βασιλέως Δαρείου Βαρδάνην, καὶ ἔλαβεν αὐτήν. τῷ δὲ τεσσαρεσκαίδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Κύρου Κροῖσος ὁ βα- D σιλεὺς τῶν Λυδῶν διδαχθεὶς ἀπὸ τῶν συγκλητικῶν αὐτοῦ τὴν πρόφην τοῦ Ἀστυάγου, βασιλέως Περσῶν, ἐπὶ τὴν Λυδίαν πο- 20 λεμικὴν παρουσίαν, ἠγανάκτησε. καὶ δηλοῖ Κύρω, τῷ βασιλεῖ O 95 Περσῶν, παραχωρῆσαι αὐτῷ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ ἀναχωρῆσαι, ἢ δέξασθαι τὴν παρουσίαν ἧς εὐτυχεστάτης αὐτοῦ βασιλείας πολεμοῦσαν. ὁ δὲ Κύρος, βασιλεὺς Περσῶν, δεξιόμενος τοὺς

15. βασιλεὺς] βασιλέως Ox.

xerunt; *Isthmia* Platoni celebrantes. Quartam denique addiderunt *idem* Pisaei; *Nemea* scilicet; et haec in Bacchi honorem.

Ardeo successerunt, in regno Lydorum, reges alii VIII, usque ad Croesum illum superbum; qui regnavit annos xv. In universum itaque duravit Lydorum regnum annos cccxxii.

Croesus autem imperium tenens, ditiones omnes, non vicinas tantum, sed et longe etiam disitas, in potestatem suam redegit: tributa autem, ab eis qui dederunt se, exegit: repugnantibus vero et regna et libertatem ademit. Itaque reformidarunt eum omnes, tanquam hominem fortunatum, victoremque: inde rex elatior factus. Hoc tempore claruit Solon Philosophus.

Astyagi, in regno Persarum, succedebat Cyrus, Persa: qui et uxorem Darii regis, Antecessoris sui, Bardanem, quam amavit, in uxorem sibi accepit. Decimoquarto autem anno regnantis Cyri, Croesus, a Primoribus suis edoctus, de hostili illa irruptione, quam in Lydiam superioribus annis fecerat Astyages, Persarum rex; ira commotus est: atque ad Cyrum, Persarum regem mittit, qui ab eo postularent, uti vel regno suo decedat; sut cum foelicissimo rege congressurus, belli fortunam expectaret. Cyrus autem, legatis exceptis, et perlectis Croesi literis, respon-

σταλέντας πρόσβεις, καὶ ἀναγνοὺς τὰ παρ' αὐτοῦ γραφέντα, εἶπε τοῖς πρεσβευταῖς, *Τί γὰρ ἡδίκηται παρ' ἐμοῦ Κροῖσος, τοσαύτην γῆν ἀφιστηκῶς ἀπ' ἐμοῦ καὶ τῶν ἐμῶν βασιλείων; ἢ πῶς τοσοῦτων διαδραμαδόντων χρόνων βλάβην χώρας διεκδικεῖ; καὶ* **Ε** *ἀθροιστῶν ἠβούλετο φυγεῖν ἐπὶ τὴν Ἰνδικὴν χώραν. Ἰδοῦσα δὲ 5* *αὐτὸν ἀθυμοῦντα ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ ἐπερωτήσασα καὶ μαθοῦσα παρ' αὐτοῦ τὸ πρῶγμα, λέγει αὐτῷ ὅτι Ἐπὶ Δαρείου, τοῦ πρώτου μου ἀνδρός, ἦν ἀνὴρ τις Ἑβραῖος, προφήτης, σοφίαν ἔχων Θεοῦ, ᾧ ὄνομα Δαυιήλ, ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ὄντινα ἐν πολλῇ τιμῇ εἶχεν ὁ βασιλεὺς Δαρείος, καὶ διχα 10* *αὐτοῦ οὐδὲν ἔπραττεν ἐν τοῖς πολέμοις. καὶ ἐπερωτῶν αὐτὸν* **Υ** *ἦνίκα εἶχε πόλεμον, κατεπολέμει τοὺς ἐναντίους· ὅστις μετὰ τὴν τελευτὴν ἐκείνου, πλούσιος ὢν καὶ γεγηρακῶς, ἰδιάζει εἰς τὴν Μαρυβριτιδου χώραν. ὁ δὲ Κῆρος ἀκούσας ταῦτα, ἐπέμπε πρὸς αὐτὸν τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ, ὅπως μετὰ τιμῆς ἀγάγῃσιν αὐτόν. 15* *οἱ δὲ ἀποσταλέντες ἀπὸ Κροῖσου πρὸς Κῦρον ὑποστρέψαντες εἰς τὴν Λυδῶν χώραν τὴν ἀπόκρισιν τὴν δοθεῖσαν αὐτοῖς ἀπὸ Κύρου τῷ ἰδίῳ βασιλεῖ ἀπήγαγον.*

Ο *δὲ Κροῖσος, βασιλεὺς Λυδῶν, ἐπιλέξαμενός τινας ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἀνθρώπων πιστούς, καὶ δούς αὐτοῖς δῶρα εὐτέλῃ 20* *καὶ ἕτερα δῶρα βασιλικά, ἀποστέλλει εἰς Δελφούς εἰς τὸ μαντεῖον, εἰρηκῶς αὐτοῖς ὅτι Ἀλλάξατε τὸ σχῆμα ὑμῶν καὶ φορέ-* **Β** *σατε Αἰγύπτιον σχῆμα, καὶ ἀνελθόντες εἰς τὸ μαντεῖον ἐπίδοτε*

3. βασιλείων Cedrenus p. 136. C, βασιλειῶν Ox. 21. Δέλφους Ox. bis.

dīt eis „Ecquid injuriae a me Croeso illatum est, qui a me meisque regnis tanto terrarum spatio disjunctus est? Aut quomodo, tot jam elapsis annis, finium invasorum injurias nunc demum exigit?“ Et quidem Cyrus, anxius animi, in Indiam fugere in animo habuit: uxor vero eum tam perturbatum videns, quidnam ei in causa esset inquit: et edocta rem, ita deinde eum affatur, Regnante Dario, marito meo priore, vates quidam erat Ἑβραεὺς, ex captivitate Israelitica, nomine Daniel; fuit hic Divina sapientia praeditus; quemque rex Darius summo habuit in honore, nec, nisi cum eo prius communicata re, hostile aliquid aggressus est. Bellum autem suscepturus, ubi Daniele consuluerat, hostes ubique debellavit. Daniel autem iste, aetate jam grandior factus, et opibus abundans, post Darii obitum, in Marabitudem regionem privatam vitam acturus, recessit. Haec ubi audisset Cyrus, mittit ex Primoribus suis, qui Daniele honorifice adducerent. Legati interim, qui a Croeso ad Cyrum misi fuerant, Lydiam reversi, Cyri responsum regi suo retulerunt.

Croesus autem, Lydorum rex, fidos quosdam ex suis delegit, quos donis tum vilibus, tum regis instructos, Delphos, ad Oraculum dimisit; dicens eis: „Habitū vestro mutato, Aegyptium vobis sumite: et Ora-

τὰ εὐτελῆ δῶρα τῷ ἱερεῖ, λέγοντες αὐτῷ ὅτι Αἰγύπτιοι ἐσμεν, καὶ ἤλθομεν ἐπερωτῆσαι τὴν Πυθίαν, καὶ ἐκ τοῦ μήκουσ τῆς ὁδοῦ ἐληθαργήσαμεν διὰ τί ἤλθομεν ἐπερωτῆσαι ἢ αἰτῆσαι· ἀλλ' εὖξαι καὶ ἐπερώτησον τὴν θεὰν διὰ τί ἤλθομεν. καὶ εἰ μὲν εἶπη ὑμῖν διὰ τί ἤλθετε, δότε καὶ τὰ βασιλικὰ δῶρα καὶ εἶπατε τῷ ἱερεῖ μαθεῖν εἰ νικῶ τὸν βασιλέα Περσῶν τὸν Κύρον. οἱ δὲ λαβόντες τὰ δῶρα ἀπῆλθον εἰς Δελφοὺς εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἔδωκαν τὰ δῶρα τὰ εὐτελῆ, καὶ εἶπον ἑαυτοὺς Αἰγυπτίους, καὶ ὅτι Ἐληθαργήσαμεν διὸ ἤλθομεν. καὶ ἀκούσας ὁ ἱερεὺς ἐξεπλάγη, O 197
 10 καὶ δεξιόμενος τὰ δῶρα τὰ εὐτελῆ, εἰσελθὼν ἠῤῥξατο, καὶ ἔλαβε τὴν ἀπόκρισιν ταύτην παρὰ τῆς Πυθίας. Οἶδα ψάμμου τὸν ἀριθμὸν C καὶ μέτρα θαλάττης· οὐ λαλέοντος δὲ ἀκούω καὶ κωφοῦ ξυνήμ. παῖζειν δὲ με πειρᾶται Κροῖσος ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ τούτου Λυδοί. καὶ ἐξελθὼν ὁ ἱερεὺς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ ἐστὲ Αἰγύπτιοι,
 15 ἀλλὰ Λυδοί, καὶ οὐκ ἐληθαργήσατε, ἀλλὰ παίζοντες τὰ θεῖα εἰρήκατε ταῦτα. καὶ ἐπιδέδωκεν αὐτοῖς γράψας τὸν χρησμὸν ἐν διπτύχοις εἰς τὸ εἰδέναι Κροῖσον τὸ θεῖμα. ἐκπλαγέντες δὲ οἱ ἀπελθόντες ἐπιδεδῶκασι καὶ τὰ ἄλλα βασιλικὰ δῶρα τῷ ἱερεῖ, εἰπόντες αὐτῷ ὅτι Κροῖσος ὁ βασιλεὺς ἡμῶς ἐπεμψεν, ἐπειδὴ πό-
 20 λεμον ἔχει πρὸς Κύρον, τὸν Περσῶν βασιλέα· ἀλλὰ μάθε εἰ νικᾷ αὐτόν. καὶ εἰσελθὼν πάλιν ὁ ἱερεὺς καὶ εὖξάμενος ἔλαβε D τὸν χρησμὸν τοῦτον. Κροῖσος Ἄλυν ποταμὸν διαβὰς μεγάλην O 198

3. διὰ om. Cedrenus.
 εὐτελῆ] εὐτελῆ Ox.

5. δότε Ch., Cedrenus, δῶρα Ox.
 13. παῖζειν Ch., παῖζειν Ox.

10. τὰ

culum adeuntes, villiora illa dona sacerdoti tradite; dicentes ei: Aegyptii sumus, et Oraculum consulturi venimus: ex itineris autem longitudine, omnino nobis excidit, quod sciscitaturi essemus. Itaque ipse Deam rogato; quamnam ob causam nos huc advenimus. Si autem dicat vobis, quorsum venistis; tum dona etiam regia illi dabit; insuper eum rogantes, ut ab Apolline ediscat; utrum ego Cyrum, Persarum regem, superatus sim. Legati itaque, donis acceptis, Delphes, ad Oraculum proficiscuntur: dona autem villiora Sacerdoti offerentes, dicunt se Aegyptios esse; itineris vero causam sibi excidisse. Hoc audito, obstupuit Sacerdos; dona autem villia accipiens, fanum ingreditur: votisque conceptis, a Pythia tulit hoc responsum. „Novi ego arenae numerum, et maris mensuram. Audio etiam non loquentem, tacentemque intelligo. Egone ut a Croeso et Lydia ejus illudor dolis?“ Egressus autem sacerdos, Vos, inquit, Aegyptii non estis, sed Lydi; nec oblivione capti, sed Numini illudentes, haec dixistis. Oraculi vero responsum, Diptychis exaratum, Sacerdos eis tradidit; ut Croesus Miraculum inde sciret. Legati autem attoniti, dona etiam pretiosiora illa sacerdoti obtulerunt, dicentes: Croesus rex noster cum Cyro, Persarum rege, bellum habiturus est: nos itaque misit consultum, an superior evasurus sit. Sacerdos itaque iterum ingressus, et precatus, hoc tulit responsum. „Croesus, Haly fluvio tra-

ἀρχὴν καταλύσει. καὶ γράψας καὶ τοῦτον τὸν χρησμὸν ἐν διπτύχοις δέδωκεν αὐτοῖς ἀπενεγκεῖν τῷ βασιλεῖ Κροίσῳ· καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς.

Ὁ δὲ προφήτης Δανιὴλ εἰσῆλθε πρὸς τὸν βασιλέα Περσῶν Κῦρον· καὶ λέγει αὐτῷ, Εἰπέ μοι εἰ νικῶ Κροῖσον τὸν βασιλέα 5
 Λυδῶν. καὶ ἀνεβάλετο τοῦ εἰπεῖν ὁ Δανιὴλ· καὶ ἀγανακτήσας κατ' αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς ἔβαλεν αὐτὸν εἰς λάκκον λεόντων. καὶ μαθῶν ὅτι οὐδὲν ἔπαθεν ὑπὸ τῶν θηρίων, ἀνήνεγκεν αὐτὸν καὶ προσέειπεν αὐτῷ λέγων, Ἥμαρτον εἰς σε· ἀλλ' εὖξαι τῷ θεῷ
 E σου καὶ εἰπέ μοι εἰ δύναμαι ἀντιστῆναι τῷ ἄρπαγι τούτῳ καὶ 10
 ὑπερηφάνῳ Κροίσῳ, ὅτι πᾶσαν τὴν γῆν ὑπέταξε καὶ οὐκ ἔκορσθη. καὶ ὁ Δανιὴλ εὐξάμενος εἶπεν αὐτῷ ὅτι Νικᾶς τὸν Κροῖσον καὶ λαμβάνεις αὐτὸν αἰχμάλωτον. περὶ σοῦ γὰρ εἶπεν ὁ θεὸς ὁ ποιήσας πάντα τὰ ὀρώμενα ταῦτα διὰ τοῦ προφήτου Ἡσαΐου, Οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς τῷ χριστῷ μου Κύρῳ, οὗ ἐκρά- 15
 τησα τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ τοῦ ἑπακουῦσαι ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἔθνη, καὶ ἰσχυρὰ βασιλείων διαβρῆξω· ἀνοίξω ἔμπροσθεν αὐτοῦ θύρας, V 66
 O 199 καὶ πόλεις οὐ συγκλεισθήσονται. ἐγὼ ἔμπροσθεν αὐτοῦ προπορεύσομαι καὶ ὄρη ὄμαλιῶ καὶ θύρας χαλκᾶς συντρέψω καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συγκλύσω καὶ δώσω σοι θησαυροὺς σκοτεινοὺς 20
 ἀποκρύφους, ἀοράτους ἀνοίξω σοι, ἵνα γινῶς ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεός. ἐγὼ ἐγείρω αὐτὸν μετὰ δικαιοσύνης, πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐ-

6. ἀνεβάλετο] ἀνεβάλλετο Cedrenus. 9. τῷ θεῷ Ch., Cedrenus, τοῦ θεοῦ Ox. 14. ὁ ποιήσας Ch. cum Cedreno, ἐποίησας Ox. 15. χριστῷ Ch., χρηστῷ Ox. Conf. Esaiæ cap. 45.

jecto, imperium magnum evertit.“ Sacerdos autem responsum etiam hoc, tabulis inscriptam, dedit eis, regi Croeso deferendum: eosque sic dimisit.

Daniel autem propheta ingressus est ad Cyrum, Persarum regem; qui dixit ei: „Scire a te vellem, utrum ego Croesum, Lydorum regem, devicturus sum, necne.“ Cumque Daniel responsum differret, iratus rex, perijci eum jussit in foveam leonum. „Edoctus vero, eum nihil a Leonibus perpassum; educi eum jussit; et ad pedes ejus procidens, in te (inquit) peccavi: sed Deum tuum invocato, et dicas mihi; et ego vires sustinere possim rapacis hujus et superbi Croesi, qui terra tota occupata, necdum satiatum est. Daniel itaque Deum precatus, respondit ei: Et Croesum vinces, et ipsum captivum habebis. De Te enim Deus, qui visibilia haec omnia coadidit, per Prophetam suum Esaiam, ista locutus est. Sic dicit Dominus uncto meo Cyro, cujus apprehendi dexteram, ut obediant ante faciem ejus gentes: et robur regum diffingam; aperiam ante eum portas, et urbes non claudentur. Ego ante illum ibo, et montes complanabo, portas aereas conteram, et vectes ferreos confringam: et dabo tibi thesauros tenebrosos, absconditos et invisibiles aperiam tibi; ut scias, quia Ego Dominus Deus. Ego suscito illum cum justitia: omnes

τοῦ εὐθείαι. αὐτὸς οἰκοδομήσει τὴν πόλιν μου καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου ἐπιστρέψει οὐ μετὰ λότρων οὐδὲ μετὰ δώρων. εἶπε κύριος ὁ θεὸς σαβαώθ.

Ὁ δὲ βασιλεὺς Κῦρος ἀκούσας ταῦτα, ἔπεισε πρὸς τοὺς πόδας τοῦ Δανιὴλ λέγων, Ζῆ κύριος ὁ θεός σου, ἐγὼ ἀπολύσω ἐκ Β τῆς ἐμῆς γῆς τὸν Ἰσραὴλ, ἵνα λατρεύσῃσι τῷ θεῷ αὐτῶν ἐν Ἱερουσαλήμ. καὶ ὀπλισάμενος παρετάξατο τῷ Κροίσῳ.

Ὁ δὲ βασιλεὺς Κροίσος ἀκούσας τὴν τοῦ χρησμοῦ ἀπόκρισιν, ἐξῆλθε κατὰ Κύρον μετὰ δυνάμεως πολλῆς· καὶ παρήλαθε 10 τὸν Ἄλυν, ποταμὸν τῆς Καππαδοκίας. καὶ συνέκρουσε Κύρω χειμῶνος ὄντος μεγάλου· καὶ ἤττηθεις ἤθελθε φυγεῖν αὐτὸς καὶ τὰ πλήθη αὐτοῦ· καὶ πλημμυρήσαντος τοῦ ποταμοῦ ἐκ τοῦ χειμῶνος, οὐκ ἠδυνήθη φυγεῖν οὐδὲ περᾶσαι· καὶ ἐλήφθη αἰχμάλωτος αὐτὸς καὶ τὰ πλήθη αὐτοῦ, χιλιάδες ὕ'. τοὺς δὲ ζήσαντας 15 ἐξ αὐτῶν ἔλαβεν αἰχμαλώτους ὁ Κῦρος ἅμα Κροίσῳ. καὶ 200 στήσας αὐτὸν ἐν ξυλίνῳ τρίποδι ἐν ὕψει δεδεδεμένον ἐθριάμβωσεν αὐτὸν τῷ στρατῷ αὐτοῦ. καὶ ἔλαβεν αὐτὸν καὶ κατήγαγεν ἐν Περσίδι. ταῦτα δὲ ἰστόρησαν οἱ σοφώτατοι Θάλης καὶ Κάστωρ καὶ Πολύβιος συγγραφόμενοι καὶ μετ' αὐτοὺς Ἡρόδοτος 20 ὁ ἱστοριογράφος· ὅτινα καὶ ὁ σοφὸς Θεόφιλος ἐχρονογράφησεν.

Ὁ δὲ Κῦρος ὁ βασιλεὺς Περσῶν ἀπέλυσεν ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ πάντας εὐθέως ἢ μόνον τὰ βασιλεια

15. Κύριος Ox. 18. Θάλης] V. Bentleius p. 71.

viae ejus rectae. Ipse aedificabit urbem meam, et Captivitatem populi mei dimittet, sine pretio, aut muneribus: dixit Dominus Sabaoth.

Haec ubi audisset rex Cyrus, Danielis ad pedes prociidit, et, vivit, inquit, Dominus Deus tuus; ego dimittam ex regno meo populum Israeliticum; ut Deum suum colant Hierosolymis. Tum exercitum suum contra Croesum eduxit.

Croesus autem, audito Oraculi responso, in Cyrum egressus est, ingenti cum exercitu. Trajecto autem Haly, Cappadociae fluvio, cum Cyro congressus est, multa tum hyeme: ab eo vero devictus, fuga sibi suisque consulere, in animo habuit: verum ab annis exundatione impeditus, nec fugere potuit, nec trajicere. Ipse itaque vivus captus est; quadringenta etiam millia militum ceciderunt: superstites vero Cyrus, cum Croeso ipso, captivos adduxit. Eum vero in tripode ligneo positum, exercitui suo triumphandum praeiit: deinde in Persidem eum abduxit. Ista vere scriptis mandarunt Thales, Castor, et Polybius, Scriptores sapientissimi: et post hos, Herodotus Historiographus: aicut et sapiens Theophilus in Chronographia sua tradidit.

Cyrus autem, rex Persarum, in regnum suum reversus, quoscunque ex populo Israelitico captivos habuit, liberos esse iussit, et Zorobabele

νον και την γην, εισακουσον, κυριε, επιβλεψον, κυριε, και ιδε τους λογους, ους απεστειλε Σενναχηρειμ, θνειδων θεον ζωντα. επ' αληθειας γαρ ηρημωσαν βασιλεις Ασσυριων την οικουμενην δλην και τας χωρας αυτης, και εβαλον τα ειδωλα αυτων εις το πυρ· ου γαρ θεοι ησαν, αλλ' εργα χειρων ανθρωπων, ξυλα και σ C λιθοι· και απωλεσαν αυτους. και νυν, κυριε ο θεος ημων, σωσον ημας εκ χειροσ αυτων, ινα γνω πασα βασιλεια της γης οτι ου ει θεοσ μονοσ.

O 188 Καὶ ἀπεστάλη Ἡσαΐας, υἱὸς Ἀμώς, πρὸς Ἐζεκιαν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ἤκουσα, ἃ προσηρῆσω 10 πρὸς με περὶ Σενναχηρείμ, βασιλέωσ Ἀσσυρίων. οὕτως λέγει κύριος ἐπὶ βασιλείᾳ Ἀσσυρίων. Οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν ταύτην, οὐδὲ μὴ βάλῃ ἐπ' αὐτὴν βέλοσ, οὐδὲ μὴ στήσῃ ἐπ' αὐτὴν θυρεόν, οὐδὲ μὴ κυκλώσῃ ἐπ' αὐτὴν χάρακα, ἀλλὰ τῆ ὁδῷ ἣ ἦλθεν, ἐν αὐτῇ ἀποστραφήσεται, ὅτι τάδε λέγει κύριος. Ὑπερασπιῶ τῆσ 15 D πόλεωσ ταύτησ τοῦ σώσαι αὐτὴν δι' ἐμὲ καὶ διὰ Λαβιδ, τὸν παῖδά μου.

Καὶ ἐξῆλθεν ἄγγελοσ κυρίου νυκτόσ, καὶ ἀνειλεν ἐκ τῆσ παρεμβολῆσ τῶν Ἀσσυρίων ρπέ χιλιάδασ. καὶ ἀναστάντεσ τὸ πρωὶ ἤυρον πάντα τὰ σώματα νεκρά· καὶ ἀποστραφεὶσ ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺσ Ἀσσυρίων, καὶ ὤκησε τὴν Νινευή. καὶ ἐν τῷ αὐτὸν προσκυνεῖν ἐν οἴκῳ Σαράχ τὸν πάτρυρχον Ἀδραμέλεχ καὶ

1. ἴδα] εἶδε Ox. 3. ἠρημωσαν Ch., ἐρημωσαν Ox. 13. θυρεόν Ch., θυραίων Ox. 22. Σαράχ] Νασαράχ Esaias, Μεσοράχ Reg., Ἀβράχ Chron. Pasch. p. 116. B, Ἀράσκη Iosephus X. 1. 5. ἰδία. τὸν πάτρυρχον Ch., Esaias, Chron., τῶν πατράρχων Ox.

cisti et terram. Exaudi Domine, inspice Domine verba, quae misit Sennacherim, ad exprobrandum Deum viventem. In veritate enim desolaverunt reges Assyriorum orbem terrae totum, et regiones ejus: et iniecerunt idola eorum in ignem. Non enim Dii erant, sed opera manuum humanarum, ligna et lapides; et disperdiderunt eos. Et nunc Domine Deus noster, salva nos de manu eorum; et cognoscat omne regnum terrae, quia tu es Deus solus.

Et missus est Esaias, filius Amos, ad Ezechiam: et dixit ei. Haec dicit Dominus, Deus Israel: Audivi quae orasti ad me, de Sennacherim, rege Assyriorum. Sic dicit Dominus, de rege Assyriorum. Non ingreditur in urbem hanc, neque jacet in eam sagittam, neque scutum ei opponet, neque eam vallo circumdabit: sed via, qua venit, in ea revertetur. Quia haec dicit Dominus: protegam urbem hanc, ad salvandam eam, propter me, et propter Davidem, servum meum.

Et egressus est Angelus Domini per noctem, et occidit de castris Assyriorum cLXXXV millia. Et surgentes mane, invenerunt omnia corpora mortua. Et Rex Assyriorum reversus, abiit, et habitavit in Nineve: et cum ipse aderat in domo Sarach, Dei sui Patris, Adramelech et

Σαρσάρ, υἱοὶ αὐτοῦ, ἐπάταξαν αὐτὸν μαχαίραις, αὐτοὶ δὲ δι-
σώθησαν εἰς Ἀρμενίαν. καὶ ἐβασίλευσε Ναχορδάν, ὁ υἱὸς αὐ-
τοῦ ἄλλος, Ἀσσυρίων.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ἐζεκίου ἐβασίλευτε τῶν Ἰουδαίων **Ε**
5 Μανασσῆς ἔτη νε΄.

Εἰσὶν οὖν τὰ πάντα ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως Μανασσῆ ἔτη ,ετκα΄.

Ἐν τοῖς ἔτεσι δὲ τούτοις οἱ Ῥόδιοι, ὡς μηδενὶ ὑποταγέντες **Ο** 189
ἐν πολέμοις, ἀλλ’ αὐτονομοῦντες καὶ θαλασσοκρατοῦντες, εὐ-
χαρίστως φερόμενοι, ἀνέστησαν ἐν τῇ αὐτῇ νήσῳ στήλην χαλκῆν
10 τῷ Ἑλλῶ μεγάλῃν πάνν· ἣντινα ἐκάλεσαν κολοσσόν, ὡς φοβερόν
θάλαμα, καὶ ἐχορημάτισαν ἑαυτοὺς ἔκτοτε Κολοσσαεῖς.

Μετὰ δὲ Μανασσῆν ἐβασίλευσε τῆς Ἰουδαίας Ἐλιακίμ καὶ
Ἰωακίμ, ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἔτη μδ΄.

Γίνεται οὖν ἀπὸ Ἀδὰμ τὰ πάντα ἔτη ,ετξέ΄.

1. Σαρσάρ] Σαρσάρ Esaias, Reg., Iosephus X. 1. 5. 2. ἐβα-
σίλευσιν Ἀσορδάν recte Esaias, Reg. 12. ἐβασίλευσε τῆς Ἰου-
δαίας Ἐλιακίμ καὶ Ἰωακίμ, ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἔτη μδ΄.] „Quam
aliena a vero sunt ista! Manassi enim successit fil. ejus Amon, per
an. 2. Amoni successit fil. ejus Josias, per an. 31. Josiae successit fil.
ejus Joachaz, per Mens. 3. post quem a Pharaone Nechaone rex
constitutus est Eliakim, qui et Joakim dictus est; Josiae vero et hic
erat filius: regnavit vero hic annis 11. adeo ut a Manasse rege ad
ultimum horum annuum quidem intercesserint 45. atque haec
forsan Auctoris nostri mens est, infeliciter licet expressa: pro ἀδελ-
φοὶ ideo legendum ἀδελφός.“ Ch. Ita lacuna statuenda post Ἰου-
δαίας, scribendumque Ἐλιακίμ ὁ καὶ Ἰωακίμ, ἀδελφός αὐτοῦ sc.
Joachaz. Corrigendus etiam Codrenus p. 112. C μετὰ δὲ Ἰωάχαζ
ἐβασίλευσεν Ἰωακίμ καὶ Ἐλιακίμ ὁ ἀδελφός αὐτοῦ.

Sarsar, filii ejus, percusserunt eum gladiis: ipsi autem salvi evaserunt in
Armeniam. Et regnavit Assyriis alter filius ejus, Nachordan.

Ezechiam excepit in regno Judaeorum Manasses, qui regnavit annos
LV. Ab Adamo igitur, ad Manassem usque, anni sunt ΜΜΜΜCCXXXI.

Per id autem tempus Rhodii, (nullius in potestatem redacti, sed sui
juris et Maris Domini,) tantae foelicitatis in gratiam, statuas in insula
sua ex aere ingentem Soli posuerunt: quam, quod stupendae esset ma-
gnitudinis, Colossus dixere; exinde etiam seipso Colossenses denomi-
nantes.

Post Manassem Judaeorum regnum tenuerunt fratres ejus, Eliakim
et Joakim, per annos XLIV. Ab Adamo igitur in totum numerantur anni
ΜΜΜΜCCCLXV.

Λ Ο Γ Ο Σ Ε Κ Τ Ο Σ

ΧΡΟΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΑΣΣΥΡΙΩΝ ΚΑΙ
ΑΙΝΕΙΟΤ ΑΣΚΑΝΙΟΤ.

- Α' *Ἐπὶ οὖν τῆς βασιλείας Ἰωακείμ βασιλέως ὀπλισάμενος κατὰ Ἰουδαίων ἀνῆλθε Ναβουχοδονόσορ, βασιλεὺς Ἀσσυρίων· καὶ παρέλαβε τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ πῦσαν τὴν γῆν τῆς Ἰουδαίας, καθὼς οἱ προφῆται προέλεγον τῷ Ἰσραήλ. καὶ ἀπήγαγε τὸν Ἰωακείμ, βασιλεῖα τῶν Ἰουδαίων, αἰχμάλωτον καὶ πάντα τὰ 5 βασιλικὰ σκεύη καὶ πάντας δοριαλώτους ἐποίησε, καὶ οὐκέτι*
- Ο 191 *ἔβασίλευσε τῶν Ἰουδαίων οὔτε Ἱερουσαλήμ, πόλις τῆς Ἰουδαίας, οὔτε Σαμάρεια. καὶ λοιπὸν παρεδόθη ἡ βασιλεία τῶν Ἰουδαίων εἰς χεῖρας Ἀσσυρίων, καὶ ἐκωρέυσαν αὐτῶν. ἐν δὲ τῷ πέμπτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ναβουχοδονόσορ πᾶσα ἡ αἰχμαλωσία τῶν 10*
- Β' *Ἰουδαίων ἐγένετο ἐν Βαβυλῶνι, καθὼς Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου ἐχρονογράφησεν.*

10. πᾶσα] πρώτη Schurzfleisch. Notit. Bibl. Vinar. p. 253. Quod debebat ἡ πρώτη αἰχμ. dici. Sed αἰχμαλωσία hic sunt captivi.
11. Εὐσέβιος] Conf. hunc p. 86. ed. Mai.

LIBER SEXTUS

DE TEMPORIBUS REGNI ASSYRIORUM ET
AENAEAE, ASCANII PATRIS.

Joachimo autem regnante, Nabuchodonosor Assyriorum rex, cum exercitu veniens contra Judaeos, Hierosolymam cepit Judaeamque omnem: juxta ac a Prophetis Israeli praedictum fuerat. Regem autem ipsum Joachimum populumque omnem captivos habuit, et in mancipia fecit: omnemque regium apparatus deportavit; nec in posterum populus Israeliticus regem sibi amplius habuit, aut Samariae aut Hierosolymis regnantem. Sed imperium gentis Judaicae Assyriis delatum, deinceps penes eos remansit. Accidit autem Captivitas illa universalis Babylonica, ad quintum annum Nabuchodonosoris: uti Eusebius Pamphili in Chronico suo tradidit.

Ἐν δὲ τοῖς αὐτοῖς χρόνοις οἱ Ἀσσοὶ ἔλαβον τὰς βασιλείας, ἦτοι τοπαρχίας, δυνάμει ἀπὸ τῶν πλησίον ὄντων ἄλλων ἔθνων. καὶ ἐβασίλευσε τῶν Ἀσσοῶν πρῶτος ὁ Ἄρδεὺς ἔτη λς'. ὅστις καὶ ὑπέταξε τὰ πλησίον ἔθνη καὶ βασίλευα, καὶ διήγεν ἐν ὑπερη-
5 φανίᾳ.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως Ἀσσυ-
ρίων, ἐβασίλευσε Βαλτάσαρ, ὁ υἱὸς αὐτοῦ. ὅστις εἰς τὰ ἱερατι-
κὰ σκεύη τῶν Ἰουδαίων ὑπηρετεῖτο· ἐκίονα δὲ καὶ ταῖς παλλακαῖς
αὐτοῦ εἰς αὐτὰ καὶ πῦσι τοῖς συνεσθίουσιν αὐτῷ, ἐνβρολίων
10 αὐτά. καὶ ἐν τῷ ἀνακείσθαι αὐτὸν ἐν ἀπονοίᾳ καὶ δειπνεῖν
ἑώρα ἔνθα ἀνέκειτο ἐν τῷ κατέναντι τοίχῳ τοῦ παλατίου ἐξαί- C
φνης ἀστράγαλον χειρὸς ἀνθρώπου γράφοντα, Μανῆ, Θεκέλ, O 192
φαρέξ. καὶ ταῦτα γράψας ὁ ἀστράγαλος τῆς χειρὸς ἀφανὴς ἐγέ-
νετο. ὁ δὲ Βαλτάσαρ ἀναγνοὺς τὰ γράμματα ἐκάλεσε πάντας
15 τοὺς ἐπαιδοὺς καὶ μάγους καὶ ἀστρονόμους καὶ δειροκρίτας
τῆς χώρας αὐτοῦ, ἐπερωτῶν αὐτούς, Τίς ἐστὶν ἡ δύναμις αὕτη
τοῦ ἀστραγάλου ἢ τίς ἡ ἐρμηνεῖα τῶν γραφέντων ὑπ' αὐτοῦ;
καὶ οὐδεὶς ἠδυνήθη ἐρμηνεῦσαι αὐτῷ. καὶ ἀκούσας ὅτι ὁ αὐτοῦ
πατήρ ἐν πολλῇ τιμῇ εἶχε τὸν Δανιήλ, ὄντα ἐκ τῆς Ἑβραίων
20 αἰχμαλωσίας, ὅστις τὰ ὄράματα αὐτοῦ ἔρμηνευε, μετεστείλατο
τὸν Δανιήλ καὶ λέγει αὐτῷ, Ἐπειδὴ χάρις ἐστὶ Θεοῦ παρά σοι,
ἐρμήνευσόν μοι ὑπερ εἶδον τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τὴν τῶν D
γραμμάτων δύναμιν σαφήρισόν μοι. ὁ δὲ Δανιήλ ἀκούσας καὶ

2. πλησίον Ch., πλησίον Ox. 20. ἔρμηνευε Ch., ἐρμήνευε Ox.

Circa haec tempora Lydi, vicinis gentibus armis subactis, dominari coeperunt. Lydorum rex primus Ardeus fuit; qui xxxvi annos regnavit. Subegit hic ditiones undique adjacentes atque regna: atque inde elatior factus, in summo fastu vitam egit.

Nabuchodonosoro autem successit, in regno Assyriorum, filius ejus, Baltasar: qui Judaeorum vasa sacra mensae suae in ministerium adhibuit: Quibus etiam, per ludibrium, misceri jussit vinum concubinis suis et convivis omnibus. Interim vero dum Rex Genio suo cum omni insolentia indolgeret; ecce articulus manus humanae, ex opposito coenaculi pariete subito emergens scribebat: Mane, Thecel, Phares. Scripsit haec manus articulus, et evanuit. Baltasar autem, perlecta scriptura, vocavit ad se Incantatores, Magos, Astrologos, et Somniorum interpretes, qui in Babylone fuerunt, omnes: et quaesivit ab iis: Quidnam sibi vellet Digtus visus; aut quale haberet ab illo scriptum interpretamentum? Caeterum nemo ista interpretari potuit. Rex autem certior factus, Danielelem quendam, ex captivis Hebraeorum, summa in veneratione apud patrem suum fuisse, ob interpretationem Somniorum, Danielelem accersit; et edixit ei: Quandoquidem Dei gratia in te est, interpretare mihi, quod oculis meis vidi; notumque mihi facito scripturae sensum. Daniel vero his auditis,

ἔωρακὸς τὴν δύναμιν τῶν γραμμάτων, λέγει αὐτῷ, Μακροθύμη-
 σον ἐπ' ἐμοί, βασιλεῦ, καὶ μὴ ὀργισθῆς, καὶ ἐρμηνεύσω σοι τὴν
 τῶν γραμμάτων δύναμιν. ὁ δὲ ἐπωμόσατο μὴ ποιεῖν αὐτῷ κα-
 κὸν ἐρμηνεύοντι. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Δανιήλ, Ὁ Θεὸς τοῦ οὐρα-
 V 64 νοῦ καὶ τῆς γῆς ἀγανακτίσας κατὰ σου ἐπλήρωσε τὴν βασιλείαν
 O 198 σου. καὶ τοῦτο ἀκούσας ἀπέλυσεν αὐτὸν ἰδεῖν εἰ ἀληθεύει. - καὶ
 μεθ' ἡμέρας Δαρείου ὁ Μῆδος, ὢν ἐτῶν ξ', τυραννήσας ἐπῆλθε
 καὶ ἰσφαξεν αὐτόν, καὶ ἔλαβε τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Δαρείου ἐβασίλευσαν ἕτεροι βασι-
 λεῖς Ἀσσυρίων ἕως Ἀστυάγους. καὶ λοιπὸν ὁ Ἀστυάγης ἐβα- 10
 σίλευσε Περσῶν, ὃς ἐπιστράτευσε κατὰ τῶν Λυδῶν, ἀνελθὼν
 μετὰ δυνάμειος πολλῆς. ἐν ᾧ χρόνῳ ὁ ἥλιος ἐξέλειψεν ἐπὶ πολλὰς
 ὥρας τῆς ἡμέρας, προειπόντος Θαλοῦ τοῦ φιλοσόφου τὴν ἔκλει-
 ψιν τοῦ ἡλίου. ἐν τοῖς αὐτοῖς χρόνοις Πεισιστρατος πολεμῶν
 B δημαγωγεῖ, τῶν Λυδῶν μὴ ἠττηθέντων τῷ πολέμῳ, ἀλλὰ τοῦ 15
 Ἀστυάγους ἀφ' ἑαυτοῦ ἀναχωρήσαντος. τότε τοῦτο γρόντες οἱ
 Πισαῖοι δευτέραν ἑορτὴν ἐπετέλεσαν ἀγῶνος Πυθίων, εὐχαρι-
 στοῦντες τῷ Ἑλλῶ, παρατιθέμενοι ἑαυτοὺς Λυδοῖς καὶ τῷ κρά-
 τει τῆς δυνάμειος αὐτοῦ.

O 194 Καὶ λοιπὸν ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα ἐφηῆρον ἑορτὴν ἀγῶνος τρι- 20

12. ἐξέλειψεν Ox.

15. Post δημαγωγεῖ excidisse quae-
 dam videntur.

17. Πισαῖοι Ch., Πεισαῖοι Ox. Sic et
 infra. *ibid.* Πυθίων] Πυθίῳ Ox. Quod potest etiam Πυ-
 θίων scribi.

ubi vim Scripturae hujus percepisset, dixit Regi: „Si modo veniam mihi dabis, O Rex, nec iratus eris; verborum sensum ego tibi expediam.“ Respondens rex, juramento confirmavit, nihil mali eventurum illi ex interpretatione. Tum Regi Daniel; „Deus (inquit) Coeli et terrae, infensus tibi, regnum tuum ad exitum perduxit.“ Haec ubi audisset Rex, dimittit illum, praedictionis eventum expectaturus. Paucis vero post diebus, Darius Medus, cum annum ageret sexagesimum, contra regem arma movit: eoque interfecto, regnum sibi vendicavit.

Darium autem exceperunt caeteri Assyriorum reges usque ad Astyagem: qui deinceps Persis regnavit. Movebat hic bellum contra Lydos, ingenti veniens cum exercitu. Accidit autem eodem tempore solis defectio, quae per multas diei horas duravit; hanc vero Thales Philosophus praedixerat. Eodem tempore Pisistratus se belli ducem Lydis praebuit; qui cum Persis aequo Marte pugnantes, saltem non sunt devicti. Quin et Astyages ultro retrocessit. Quod cum intellexissent Pisaei, Solemnitatem illam alteram Pythii certaminis, solis in honorem, celebrarunt; subjicientes sese Lydorum imperio, et potestati ejus.

Posteris deinde temporibus, iidem Pisaei tertiam Solemnitatem indi-

τον οἱ αὐτοὶ Πισαῖοι, τὰ Ἴσθμια τῷ Πλούτωνι. τετάρτην δὲ ἑορτὴν ἐφηῆρον ἀγῶνος οἱ αὐτοὶ Πισαῖοι, καὶ ἐπετέλεσαν τὰ Νέμεα τῷ Διονύσῳ.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν τοῦ Ἀρδέως ἐβασίλευσαν Λυδῶν ἑξήκτα ἕως Κροίσου τοῦ ὑπερηφάνου· ἐβασίλευσε δὲ ὁ αὐτὸς Κροῖσος ἔτη ιε'. κατέσχευεν οὖν ἡ βασιλεία Λυδῶν τὰ πάντα C ἔτη σλβ'.

Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις τῆς βασιλείας αὐτοῦ ὁ αὐτὸς Κροῖσος ἐπέταξε πάσας τὰς ἐπαρχίας, ἧτοι βασιλείας, τὰς πλησίον αὐ- 10 τοῦ καὶ τὰς πόρθρωθεν, λαμβάνων ἀπὸ μὲν τῶν περὶ αὐτὸν ἀπὸ φόρου, ἀπὸ δὲ τῶν ἀνδισταμένων ἀπὸ αὐτοῦ καὶ τὰς βασιλείας αὐτῶν. καὶ εἶχε φόβον πολὺν, ὡς εὐτυχῆς καὶ νικητῆς· καὶ ὑπτιώθη. ἐν οἷς χρόνοις Σόλων ἐφιλοσόφει.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ἀστυάγου, βασιλέως Περσῶν, ἐγέ- 15 νετο βασιλεὺς Κῦρος ὁ Πέρσης· ὅστις ἐφίλησε τὴν γυναῖκα τοῦ πρὸ αὐτοῦ βασιλέως Δαρείου Βαρδάνην, καὶ ἔλαβεν αὐτήν. τῷ δὲ τεσσαρεσκαίδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Κύρου Κροῖσος ὁ βα- D σιλεὺς τῶν Λυδῶν διδαχθεὶς ἀπὸ τῶν συγκλητικῶν αὐτοῦ τὴν πρόβην τοῦ Ἀστυάγου, βασιλέως Περσῶν, ἐπὶ τὴν Λυδίαν πο- 20 λεμικὴν παρουσίαν, ἠγανάκτησε. καὶ δηλοῖ Κῦρος, τῷ βασιλεῖ O 95 Περσῶν, παραχωρῆσαι αὐτῷ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ ἀναχωρῆσαι, ἢ δέξασθαι τὴν παρουσίαν τῆς εὐτυχιστάτης αὐτοῦ βασιλείας πολεμοῦσαν. ὁ δὲ Κῦρος, βασιλεὺς Περσῶν, δεξιόμενος τοὺς

15. βασιλεὺς] βασιλέως Ox.

xerunt, *Isthmia* Platoni celebrantes. Quartam denique addiderunt *idem* Pisaei; *Nemea* scilicet: et haec in *Bacchi* honorem.

Ardeo successerunt, in regno Lydorum, reges alii VIII, usque ad Croesam illum superbum; qui regnavit annos xv. In universum itaque duravit Lydorum regnum annos cccxxii.

Croesus autem imperium tenens, ditiones omnes, non vicinas tantum, sed et longe etiam distitas, in potestatem suam redegit: tributa autem, ab eis qui dederunt se, exegit: repugnantibus vero et regna et libertatem ademittit. Itaque reformidarunt eum omnes, tanquam hominem fortunatum, victoremque: inde rex elatior factus. Hoc tempore claruit *Solon* Philosophus.

Astyagi, in regno Persarum, succedebat Cyrus, Persa: qui et uxorem Darii regis, Antecessoris sui, Bardanem, quam amavit, in uxorem sibi accepit. Decimoquarto autem anno regnantis Cyri, Croesus, a Primoribus suis edoctus, de hostili illa irruptione, quam in Lydiam superioribus annis fecerat Astyages, Persarum rex; ira commotus est: atque ad Cyrum, Persarum regem mittit, qui ab eo postulant, uti vel regno suo decedat; sut cum foelicissimo rege congressurus, belli fortunam expectaret. Cyrus autem, legatis exœptis, et perlectis Croesi literis, respon-

σταλέντας πρέσβεις, και ἀναγνοὺς τὰ παρ' αὐτοῦ γραφέντα, εἶπε τοῖς πρεσβευταῖς, *Τί γὰρ ἠδίκηται παρ' ἐμοῦ Κροῖσος, τοσαύτην γῆν ἀφιστηκῶς ἀπ' ἐμοῦ και τῶν ἐμῶν βασιλείων; ἢ πῶς τοσοῦτων διαδραμόντων χρόνων βλάβην χώρας διεκδικεῖ; και* **E** *ἀδμονῶν ἠβούλετο φυγεῖν ἐπὶ τὴν Ἰνδικὴν χώραν. ἰδοῦσα δὲ 5 αὐτὸν ἀθυμοῦντα ἡ γυνὴ αὐτοῦ, και περωτήσασα και μαθοῦσα παρ' αὐτοῦ τὸ πρᾶγμα, λέγει αὐτῷ ὅτι Ἐπὶ Δαρείου, τοῦ πρώτου μου ἀνδρός, ἦν ἀνὴρ τις Ἑβραῖος, προφήτης, σοφίαν ἔχων Θεοῦ, ᾧ ὄνομα Δανιήλ, ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ὅντινα ἐν πολλῇ τιμῇ εἶχεν ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος, και δέχα 10 αὐτοῦ οὐδὲν ἔπραττεν ἐν τοῖς πολέμοις. και περωτῶν αὐτὸν ἦνικα εἶχε πόλεμον, κατεπολέμει τοὺς ἐναντίους· ὅστις μετὰ τὴν τελευταίην ἐκείνου, πλούσιος ὦν και γεγηρακῶς, ἰδιάζει εἰς τὴν Μαραβίτιδιν χώραν. ὁ δὲ Κῆρος ἀκούσας ταῦτα, ἔπεμψε πρὸς αὐτὸν τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ, ὅπως μετὰ τιμῆς ἀγάγωσιν αὐτόν. 15 οἱ δὲ ἀποσταλέντες ἀπὸ Κροίσου πρὸς Κῆρον ὑποστρέψαντες εἰς τὴν Ἀνδῶν χώραν τὴν ἀπόκρισιν τὴν δοθεῖσαν αὐτοῖς ἀπὸ Κύρου τῷ ἰδίῳ βασιλεῖ ἀπήγαγον.*

O ^{V 65} ¹⁹⁶ *Ὁ δὲ Κροῖσος, βασιλεὺς Ἀνδῶν, ἐπιλέξαμενός τις ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἀνθρώπων πιστοὺς, και δὸς αὐτοῖς δῶρα εὐτελεῖ 20 και ἕτερα δῶρα βασιλικά, ἀποστέλλει εἰς Δελφοὺς εἰς τὸ μαντεῖον, εἰρηκῶς αὐτοῖς ὅτι Ἀλλάξατε τὸ σχῆμα ὑμῶν και φορέσατε Αἰγύπτιον σχῆμα, και ἀνελθόντες εἰς τὸ μαντεῖον ἐπίδοτε* **B**

3. βασιλείων Cedrenus p. 136. C, βασιλείων Ox. 21. Δέλφους Ox. bis.

dit eis „Ecquid injuriae a me Croeso illatum est, qui a me meisque regnis tanto terrarum spatio disjunctus est? Aut quomodo, tot jam elapsis annis, finium inuicem injurias nunc demum exigit?“ Et quidem Cyrus, anxius animi, in Indiam fugere in animo habuit: uxor vero eum tam perturbatum videns, quidnam ei in causa esset inquiriit: et edocta rem, ita deinde eum affatur, Regnante Dario, marito meo priore, vates quidam erat Kbraeus, ex captivitate Israelitica, nomine Daniel; fuit hic Divina sapientia praeditus; quemque rex Darius summo habuit in honore, nec, nisi cum eo prius communicata re, hostile aliquid aggressus est. Bellum autem suscepturus, ubi Danielem consuluerat, hostes ubique debellavit. Daniel autem iste, aetate jam grandior factus, et opibus abundans, post Darii obitum, in Marabitidem regionem privatam vitam acturus, recessit. Haec ubi audisset Cyrus, mittit ex Primoribus suis, qui Danielem honorifice adducerent. Legati interim, qui a Croeso ad Cyrum missi fuerant, Lydiam reversi, Cyri responsum regi suo retulerunt.

Croesus autem, Lydorum rex, fidos quosdam ex suis delegit, quos dous tum vilibus, tum regis instructos, Delphos, ad Oraculum dimisit; dicens eis: „Habitum vestro mutato, Aegyptium vobis sumite: et Ora-

τὰ εὐτελῆ δῶρα τῷ ἱερεῖ, λέγοντες αὐτῷ ὅτι Αἰγύπτιοί ἐσμεν, καὶ ἤλθομεν ἐπερωτῆσαι τὴν Πυθίαν, καὶ ἐκ τοῦ μήκουσ τῆς ὁδοῦ ἐληθαργήσαμεν διὰ τί ἤλθομεν ἐπερωτῆσαι ἢ αἰτῆσαι· ἀλλ' εὖξαι καὶ ἐπερώτησον τὴν θεὸν διὰ τί ἤλθομεν. καὶ εἰ μὲν 5 εἶπη ἡμῖν διὰ τί ἤλθετε, δότε καὶ τὰ βασιλικὰ δῶρα καὶ εἶπατε τῷ ἱερεῖ μαθεῖν εἰ νικῶ τὸν βασιλέα Περσῶν τὸν Κῦρον. οἱ δὲ λαβόντες τὰ δῶρα ἀπῆλθον εἰς Δελφοὺς εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἔδωκαν τὰ δῶρα τὰ εὐτελῆ, καὶ εἶπον ἑαυτοὺς Αἰγυπτίους, καὶ ὅτι Ἐληθαργήσαμεν διὸ ἤλθομεν. καὶ ἀκούσας ὁ ἱερεὺς ἐξεπλάγη, O 197
 10 καὶ δεξιόμενος τὰ δῶρα τὰ εὐτελῆ, εἰσελθὼν ἠῆξυτο, καὶ ἔλαβε τὴν ἀπόκρισιν ταύτην παρὰ τῆς Πυθίας. Οἶδα ψάμμον τὸν ἀριθμὸν C καὶ μέτρον θαλάττης· οὐ λαλέοντος δὲ ἀκούω καὶ κωφοῦ ξυνήμι. παίζειν δὲ με πειρᾶται Κροῖσος ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ τούτου ἄνδοι. καὶ ἐξελθὼν ὁ ἱερεὺς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ ἐστὲ Αἰγύπτιοι,
 15 ἀλλὰ ἄνδοι, καὶ οἷκ ἐληθαργήσατε, ἀλλὰ παίζοντες τὰ θεῖα εἰρήκατε ταῦτα. καὶ ἐπιδέδωκεν αὐτοῖς γράμας τὸν χρησμὸν ἐν διπτύχοις εἰς τὸ εἰδέναι Κροῖσον τὸ θαῦμα. ἐκπλαγέντες δὲ οἱ ἀπελθόντες ἐπιδεδώκασιν καὶ τὰ ἄλλα βασιλικὰ δῶρα τῷ ἱερεῖ, εἰπόντες αὐτῷ ὅτι Κροῖσος ὁ βασιλεὺς ἡμῶς ἐπεμψεν, ἐπειδὴ πό-
 20 λεμον ἔχει πρὸς Κῦρον, τὸν Περσῶν βασιλέα· ἀλλὰ μάθε εἰ νικᾷ αὐτόν. καὶ εἰσελθὼν πάλιν ὁ ἱερεὺς καὶ εὐξόμενος ἔλαβε D τὸν χρησμὸν τοῦτον. Κροῖσος Ἄλυν ποταμὸν διαβάς μεγάλην O 198

3. διὰ om. Cedrenus.
 εὐτελῆ] εὐτελῆ Ox.

5. δότε Ch., Cedrenus, δῶρα Ox.
 13. παίζειν Ch., παίζειν Ox.

10. τὰ

culum adeuntes, viliora illa dona sacerdoti tradite; dicentes ei: Aegyptii sumus, et Oraculum consulturi venimus: ex itineris autem longitudine, omnino nobis excidit, quod sciscitaturi essemus. Itaque ipse Deam rogato; quamnam ob causam nos huc advenimus." Si autem dicat vobis, quorsum venistis; tum dona etiam regia illi dabit; insuper eum rogantes, ut ab Apolline ediscat; utrum ego Cyrum, Persarum regem, superatarus sim. Legati itaque, donis acceptis, Delphes, ad Oraculum profisciscuntur: dona autem viliora Sacerdoti offerentes, dicant se Aegyptios esse; itineris vero causam sibi excidisse. Hoc audito, obstupuit Sacerdos; dona autem vilia accipiens, fanum ingreditur: votisque conceptis, a Pythia tulit hoc responsum. „Novi ego arenae numerum, et maris mensuram. Audio etiam non loquentem, tacentemque intelligo. Egone ut a Croeso et Lydis ejus illudor dolis?" Egressus autem sacerdos, Vos, inquit, Aegyptii non estis, sed Lydi; nec oblivione capti, sed Numini illudentes, haec dixistis. Oraculi vero responsum, Diptychis exaratam, Sacerdos eis tradidit; ut Croesus Miraculum inde sciret. Legati autem attoniti, dona etiam pretiosiora illa sacerdoti obtulerunt, dicentes: Croesus rex noster cum Cyro, Persarum rege, bellum habiturus est: nos itaque misit consultum, an superior evasurus sit. Sacerdos itaque iterum ingressus, et precatus, hoc tulit responsum. „Croesus, Haly fluvio tra-

ἀρχὴν καταλύσει. καὶ γράψας καὶ τοῦτον τὸν χρησμὸν ἐν διπτύχοις δέδωκεν αὐτοῖς ἀπενεγκεῖν τῷ βασιλεῖ Κροίσῳ· καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς.

Ὁ δὲ προφήτης Δανιὴλ ἐσιῆλθε πρὸς τὸν βασιλέα Περσῶν Κύρον· καὶ λέγει αὐτῷ, Ἐπέ μοι εἰ νικῶ Κροῖσον τὸν βασιλέα 5 Λυδῶν. καὶ ἀνεβάλετο τοῦ εἰπεῖν ὁ Δανιὴλ· καὶ ἀγανακτήσας κατ' αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς ἔβαλεν αὐτὸν εἰς λάκκον λεόντων. καὶ μαθὼν ὅτι οὐδὲν ἔπαθεν ὑπὸ τῶν θηρίων, ἀνήγγεκεν αὐτὸν καὶ προσέπεισεν αὐτῷ λέγων, Ἥμαρτον εἰς σε· ἀλλ' εὖξαι τῷ Θεῷ σου καὶ εἰπέ μοι εἰ δύνάμει ἀντιστῆναι τῷ ἄρπαγι τούτῳ καὶ 10 ὑπερηφάνῳ Κροίσῳ, ὅτι πῦσαν τὴν γῆν ὑπέταξε καὶ οὐκ ἐκορέσθη. καὶ ὁ Δανιὴλ εὐξάμενος εἶπεν αὐτῷ ὅτι Νικᾶς τὸν Κροῖσον καὶ λαμβάνεις αὐτὸν αἰχμάλωτον. περὶ σοῦ γὰρ εἶπεν ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας πάντα τὰ ὀρώμενα ταῦτα διὰ τοῦ προφήτου Ἡσαίου, Οὕτως λέγει κύριος ὁ Θεὸς τῷ χριστῷ μου Κύρῳ, οὗ ἐκρά- 15 τησα τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ τοῦ ἑπακούσαι ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἔθνη, καὶ ἰσχὴν βασιλέων διαδήξω· ἀνοίξω ἔμπροσθεν αὐτοῦ θύρας, καὶ πόλεις οὐ συγκλεισθήσονται. ἐγὼ ἔμπροσθεν αὐτοῦ προπορεύσομαι καὶ ὄρη ὄμαλιῶ καὶ θύρας χαλκᾶς συντρίψω καὶ μο- 20 χλοὺς σιδηροῦς συγκλάσω καὶ δώσω σοι θησαυροὺς σκοτεινοὺς ἀποκρύφους, ἀοράτους ἀνοίξω σοι, ἵνα γινῶς ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ Θεός. ἐγὼ ἐγείρω αὐτὸν μετὰ δικαιοσύνης, πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐ-

6. ἀνεβάλετο] ἀνεβάλλετο Cedrenus. 9. τῷ θεῷ Ch., Cedrenus, τοῦ θεοῦ Ox. 14. ὁ ποιήσας Ch. cum Cedreno, ἐποίησας Ox. 15. χριστῷ Ch., χρηστῷ Ox. Conf. Esaiæ cap. 45.

jecto, imperium magnum evertit.“ Sacerdos autem responsum etiam hoc, tabulis inscriptum, dedit eis, regi Croeso deferendum: eosque sic dimisit.

Daniel autem propheta ingressus est ad Cyrum, Persarum regem; qui dixit ei: „Scire a te vellem, utrum ego Croesum, Lydorum regem, devicturus sum, necne.“ Cumque Daniel responsum differret, iratus rex, projici eum jussit in foveam leonum. „Edoctus vero, eum nihil a Leonibus perpassum; educi eum jussit; et ad pedes ejus procidens, in te (inquit) peccavi: sed Deum tuum invocato, et dicas mihi; an ego vires sustinere possim rapacis hujus et superbi Croesi, qui terra tota occupata, necdum satiatum est. Daniel itaque Deum precatus, respondit ei: Est Croesum vinces, et ipsam captivum habebis. De Te enim Deus, qui visibilia haec omnia condidit, per Prophetam suum Esaiam, ista locutus est. Sic dicit Dominus uncto meo Cyro, cujus apprehendi dexteram, ut obediant ante faciem ejus gentes: et robur regum diffragam; aperiam ante eum portas, et urbes non claudentur. Ego ante illum ibo, et montes complanabo, portas aereas conteram, et vectes ferreos confringam; et dabo tibi thesauros tenebrosos, absconditos et invisibiles aperiam tibi; ut scias, quia Ego Dominus Deus. Ego suscito illum cum justitia: omnes

τοῦ εὐθεΐαι. αὐτὸς οἰκοδομήσει τὴν πόλιν μου καὶ τὴν αἰχμα-
λωσίαν τοῦ λαοῦ μου ἐπιστρέψει οὐ μετὰ λύτρων οὐδὲ μετὰ
δώρων. εἶπε κύριος ὁ θεὸς σαβαώθ.

Ὁ δὲ βασιλεὺς Κῦρος ἀκούσας ταῦτα, ἔπεσε πρὸς τοὺς πό-
δας τοῦ Δανιὴλ λέγων, Ζῆ κύριος ὁ θεὸς σου, ἐγὼ ἀπολύσω ἐκ B
τῆς ἐμῆς γῆς τὸν Ἰσραήλ, ἵνα λατρεύσωσι τῷ θεῷ αὐτῶν ἐν Ἰε-
ρουσαλήμ. καὶ ὀπλισάμενος παρετάξατο τῷ Κροΐσω.

Ὁ δὲ βασιλεὺς Κροΐσος ἀκούσας τὴν τοῦ χρησιμοῦ ἀπόκρι-
σιν, ἐξῆλθε κατὰ Κύρου μετὰ δυνάμεως πολλῆς· καὶ παρῆλθε
10 τὸν Ἄλυν, ποταμὸν τῆς Καππαδοκίας. καὶ συνέκρουσε Κύρω
χειμῶνος ὄντος μεγάλου· καὶ ἤττηθεις ἠθέλησε φυγεῖν αὐτὸς καὶ
τὰ πλήθη αὐτοῦ· καὶ πλημμυρήσαντος τοῦ ποταμοῦ ἐκ τοῦ χει-
μῶνος, οὐκ ἠδυνήθη φυγεῖν οὐδὲ περᾶσαι· καὶ ἐλήφθη αἰχμά-
λωτος αὐτὸς καὶ τὰ πλήθη αὐτοῦ, χιλιάδες ὕ'. τοὺς δὲ ζήσαν-
15 τας ἐξ αὐτῶν ἔλαβεν αἰχμαλώτους ὁ Κῦρος ἅμα Κροΐσω. καὶ O 200
στήσας αὐτὸν ἐν ξυλίνῳ τρίποδι ἐν ὕψει δεδεμένον ἐθριάμ- C
βουσιν αὐτὸν τῷ στρατῷ αὐτοῦ. καὶ ἔλαβεν αὐτὸν καὶ κατήγα-
γεν ἐν Περσίῃ. ταῦτα δὲ ἰστόρησαν οἱ σοφώτατοι Θάλης καὶ
Κύστωρ καὶ Πολύβιος συγγραψάμενοι καὶ μετ' αὐτοὺς Ἡρόδο-
20 τος ὁ ἱστοριογράφος· ἅτινα καὶ ὁ σοφὸς Θεόφιλος ἔχρονογρά-
φησεν.

Ὁ δὲ Κῦρος ὁ βασιλεὺς Περσῶν ἀπέλυσεν ἐκ τῆς αἰχμα-
λωσίας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ πάντας εὐθέως ἢ μόνον τὰ βασιλεία

15. Κύριος Oz. 18. Θάλης] V. Bentleius p. 71.

vias ejus rectae. Ipse aedificabit urbem meam, et Captivitatem populi
mei dimittet, sine pretio, aut muneribus: dixit Dominus Sabaoth.

Haec ubi audisset rex Cyrus, Danielis ad pedes prociidit, et, vivit,
inquit, Dominus Deus tuus; ego dimittam ex regno meo populum Israelli-
ticum; ut Deum suum colant Hierosolymis. Tum exercitum suum contra
Croesum eduxit.

Croesus autem, audito Oraclii responso, in Cyrum egressus est, in-
genti cum exercitu. Trajecto autem Haly, Cappadociae fluvio, cum Cy-
ro congressus est, multa tum hyeme: ab eo vero devictus, fuga sibi
suisque consulere, in animo habuit: verum ab amnis exundatione impedi-
tus, nec fugere potuit, nec trajicere. Ipse itaque vivus captus est; qua-
dringenta etiam millia militum ceciderunt: superstites vero Cyrus, cum
Croeso ipso, captivos adduxit. Eum vero in tripode ligneo positum, ex-
ercitui suo triumphandum praebuit: deinde in Persidem eum abduxit. Ista
vero scriptis mandarunt Thales, Castor, et Polybius, Scriptores sapientis-
simi: et post hos, Herodotus Historiographus: sicut et sapiens Theophi-
lus in Chronographia sua tradidit.

Cyrus autem, rex Persarum, in regnum suum reversus, quoscunque
ex populo Israelitico captivos habuit, liberos esse jussit, et Zerobabelo

αὐτοῦ κατέλαβεν ἐπὶ Ἱεροσόλυμα μετὰ Ζοροβάβελ ἐξελθεῖν· σκή-
πτρα δὲ δύο ἤμισυ, ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ παῖδια, τὸν ἄρι-
θμὸν μυριάδες πέντε, ἔμειναν εἰς τὰ Περσικὰ ἰδιὰ προαιρέσει,
D φοβηθέντες τὰ ὄντα ἔθνη πέριξ. τὰ δὲ ἑννεα ἤμισυ ἐπανήλθον,
καθὼς Τιμόθεος ὁ χρονογράφος συνεγράψατο. ἀπέλυσε δὲ αὐ- 5
τοὺς τοῦ Δαυὶδ αἰτήσαντος αὐτόν.

Μετὰ δὲ τὸ ἀπολέσθαι τὴν βασιλείαν τῶν Αὐδῶν οἱ Σάμιοι
O 201 θαλασσοκρατήσαντες ἐβασίλευσαν τῶν μερῶν ἐκείνων. καὶ ἀκού-
σας μετὰ χρόνους Κῦρος ὁ βασιλεὺς Περσῶν, ἐπεστράτευσεν κατ'
αὐτῶν, καὶ συμβαλὼν αὐτοῖς ναυμαχίᾳ πολεμῆσας ἤττηθη καὶ 10
ἔφυγε, καὶ ἔλθων εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ ἐσφάγη· περὶ οὗ πολέ-
μου Κύρου καὶ τῶν Σαμίων ὁ σοφώτατος Πυθαγόρας ὁ Σάμιος
συνεγράψατο· ὅστις καὶ εἶπεν αὐτὸν Κῆρον τεθνήσκει εἰς τὸν
πόλεμον. ταῦτα δὲ πάντα καὶ ὁ σοφὸς Ἀφρικανὸς ἐχρονογρά-
φησε. 15

E Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Κύρου ὁ υἱὸς αὐτοῦ Δαρείος ὁ καὶ
Καμβύσης καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐβασίλευσαν Ἀσσυρίων. ἐπὶ δὲ τῶν
χρόνων τῆς βυσιλείας Δαρείου, τοῦ υἱοῦ Κύρου, ἐγιλοσόφει
παρ' Ἑλλησιν Ἀναξίμανδρος. ὅστις εἶπε τὴν γῆν μέσην εἶναι τοῦ
παντὸς κόσμου, καὶ τὸν ἥλιον οὐκ ἐλάττω τῆς γῆς ὑπάρχειν, ἄρ- 20
χὴν δὲ τῶν πάντων ἄερα· ἐξ αὐτοῦ γενέσθαι καὶ τὰ πάντα εἰς
V 67 αὐτὸν ἀναλύεσθαι. καὶ τὴν τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴν ἀερίαν καὶ τὸ
πᾶν πνεῦμα ἀπεφῆνατο, μάταιον λογισμὸν πλάνης παρεισάγων.

1. σκήπτρα Ch., Cedronus, σκήπτρον Ox.

duce, Hierosolyman repetere. Duae autem tribus, cum dimidia, virorum scilicet cum uxoribus liberisque quinquaginta millia, (quia ita ipsae voluerant, nempe metuentes sibi a circumvicinis gentibus:) in Perside remanserunt. Reliquae autem tribus novem, cum dimidia, in patriam suam redierunt: sicuti scripsit Timotheus Chronographus. Liberati autem sunt Judaei, Daniele impetrante.

Everso autem Lydorum regno, Samii, maris imperio potiti, regionibus istis imperitarunt: quod cum postea temporis Cyrus, Persarum rex, intellexisset, arma contra eos movit, commissoque cum iis praedio navali, victus, in fugam vertitur: et in terram suam reversus, interemptus est. Cujus inter Cyrum et Samios belli historiam, sapientissimus Pythagoras Samius contexit: qui et autor est, Cyrum in ipso bello occubuisse. Haec autem omnia Africanus, in Chronographia sua, scripta reliquit.

Cyro successit in regno Assyriorum filius ejus Darius, qui et Cambyses: et hunc, alii plures. Temporibus autem regis Daril, filii Cyri, floruit inter Graecos Anaximander Philosophus. Docuit is, Terram mundi totius esse Centrum; Solem vero ipsa terra nihilo minorem esse: Aerem autem rerum omnium esse Principium; ex quo omnia ortum ducunt, et in quem resolvuntur. Spiritum praeterea quemcumque, ipsamque adeo Animam Humanam Aeriam esse, affirmavit; futiliter satis et inepte phi-

καὶ τὰς ἰσημερίας δὲ καὶ τὰς τροπὰς αὐτὸς ἐξέθετο. καὶ ὁ προειρημένος δὲ Πυθαγόρας ὁ Σάμιος τὴν ἀριθμητικὴν συνεγράφατο· καὶ δόγμα παρεισηγάγευεν Ἑλλησιν δοξάζων ἀσωμάτους τινὰς εἶ- O 202
ναι ἀρχάς. ταῦτα δὲ ὁ σοφὸς Τιμόθεος ἐν τοῖς συγγράμμασιν
5 αὐτοῦ ἀπεμνημόνευσεν.

Ἐν δὲ τῇ βασιλείᾳ Δαρείου, υἱοῦ Κύρου, πόλεμος ἐκινήθη ἀπὸ Αἰθιοπίων κατ' αὐτοῦ· οἵτινες κακῶς αὐτὸν ἔφερον. τοῦτο δὲ γνόντες οἱ ἐν τῇ Μήδων χώρᾳ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἀφέντες, κατέλαβον τὴν Ἱερουσαλήμ· ἦν δὲ πλήθος πολὺ Ἰουδαίων. καὶ B
10 μαθὼν τοῦτο Δαρεῖος ὁ Κύρου, ἀπέστειλε τὸν στρατηγὸν αὐτοῦ κατ' αὐτῶν ὀνόματι Ὀλοφέρνην μετὰ δυνάμειος πολλῆς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα. καὶ ἐπολιόρκει τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ συνέβη τι φοβερὸν γενέσθαι τότε. Ἰουδῖθ γάρ τις ἦν γυνὴ Ἑβραία, καὶ ἐμηχανήσατο κατὰ τοῦ ἐξάρχου Περσῶν Ὀλοφέρνηου, προσποιητῆ
15 οὔσα ὡς τὸ ἔθνος, φησί, τῶν Ἰουδαίων θύλουσα προδοῦναι. καὶ παρεγένετο πρὸς αὐτὸν κρυπτομένη· καὶ ἑωρακῶς αὐτῆς τὴν εἰμορφίαν ὁ Ὀλοφέρνης, εἰς ἔρωτα αὐτῆς ἐνέπεσε. καὶ λέγει αὐτῷ ὅτι Μηδένα ἐάσης ἐνταῦθα εἶναι ἐγγιστά μου δι' ἐμέ, ὅτι ἐπέρχονται μοι πορνεῦσαι με βουλόμενοι· καὶ πεισθεῖς μόνος μετ'
20 αὐτῆς διῆγε. τρεῖς δὲ αὕτη προσκαρτερήσασα αὐτῷ ἡμέρας, ὡς C
καθεύδει μετ' αὐτοῦ νυκτὸς, ἐγερθεῖσα τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀφείλετο· καὶ μέσης νυκτὸς ἐξελθούσα διὰ τοῦ παραπύλλου εἰσῆλθεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ βαστάζουσα. καὶ ἐπέ- O 203

18. μον] σον Cedrenus p. 139. A.

Isosphatus. Aequinoctia etiam, Solstitiaque exposuit. Antedictus Pythagoras Samius, Arithmetica conscripsit: Dogma etiam illud, de Principiis incorporeis, in Graeciam introduxit. Scripta autem reliquit ista sapiens Timotheus, in Commentariis suis.

Eodem regnante Dario, Cyri filio, bella contra eum movebant Aethiopes, ipsumque graviter vexabant: quod ubi rescivissent Judaei, Media incolentes, (quorum quidem ingens erat multitudo,) Media relicta, Hierosolymam repetebant. Hoc autem ubi Dario nunciatum est, Holofernem, ducem suum, magno cum exercitu, adversus Hierosolymam misit; qui et urbem obsidione cinxit. Accidit eo tempore admirandum quoddam facinus. Mulier quaedam erat Hebraea, nomine Judith, quae Holofernei, Persarum Duci, struxit insidias. Mulier autem prae se ferebat, prodere se ei velle Judaeorum gentem: Ideoque secreto eum adiit. Holofernes vero, forma ejus conspecta, amore illius captus est. Juditha vero eum monuit, ne quem suorum circa se ipsam esse permetteret: castitatis suae ab iis periculum causata. Holofernes itaque fidem ei adhibens, solus cum ea vixit. Cumque per tres dies apud eum commorata fuisset, inter dormiendum cum illo, mulier assurgens, caput ei amputavit: media deinde nocte per posticam egressa, caput ejus Hierosolymas secum deportavit. Prope enim ipsius urbis moenia, Judithae causa, tem-

τρεψε τοῦ κρεμασθῆναι αὐτήν· πλησίον γὰρ τοῦ τείχους δι' αὐτήν τὸν πατυλεῶνα αὐτοῦ ἔστησεν ὁ Ὀλοφέρνης. λαβόντες οὖν οἱ Ἰουδαῖοι παρ' αὐτῆς τὴν κεφαλὴν εἰς κοντὸν ἐπάνω τοῦ τείχους ἔπηξαν πρὸ αὐγους, ἐπιδεικνύντες αὐτὴν τῷ στρατῷ αὐτοῦ. πρωίας δὲ γενομένης, ἑωρακότες οἱ Πέρσαι τὴν κεφαλὴν 5 Ὀλοφέρνηου κοντευθεῖσαν, ὑπενόησαν ὅτι διὰ δυνάμεώς τινος τοῦτο ἐγένετο καὶ ἔφυγον· καὶ διελύθη ὁ πόλεμος, καὶ νίκην ἔλαβον οἱ Ἰουδαῖοι κατὰ Περσῶν. ταῦτα δὲ ἐν ταῖς Ἑβραϊκαῖς ἐμφέρεται γραφαῖς. ταῦτα δὲ Εἰρηναῖος ὁ σοφὸς συνεγράψατο.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Δαρείου ἐβασίλευσεν Ἀσσυρίων Ἀρταξέρξης· καὶ Νεεμίας ὁ ἱερεὺς ὁ ὢν ἐκ τοῦ σπέρματος Δαβὶδ, παρόρησιαν ἔχων πρὸς αὐτόν, ἐδυσώπησε τὸν Ἀρταξέρξην· ἡγάπα γὰρ αὐτόν, ὅστις καὶ ἄρχειν αὐτὸν τῶν εὐνούχων ἐποίησε· καὶ 10 λαβῶν χρήματα πολλὰ ἐπεισεν ἀπολυθῆναι αὐτόν καὶ ἀπελθεῖν τοῦ κτίσαι τὴν Ἱερουσαλήμ τὴν πορθηθεῖσαν· πρώτη γὰρ αὕτη 15 τῆς Ἱερουσαλήμ ἄλωσις καὶ τοῦ ἱεροῦ καταστροφή. ὁ δὲ Νεεμίας ἀπολυθεὶς ἀνῆλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀνήγειρεν αὐτὴν καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως, καὶ τὰς πλατείας αὐτῆς ἐποίησεν εὐρυχώρους, 20 καὶ βελτίω αὐτὴν κατέστησεν· ἦν γὰρ ἔρημος ἐπὶ ἔτη 50. αὕτη ἦν ἡ δευτέρα τοῦ ἱεροῦ ἀνοικοδομή. ἐπληρώθη δὲ τὸ ἱερόν δι' 20 ἔτων μ'. ὁ δὲ αὐτὸς Ἀρταξέρξης παρακληθεὶς ὑπὸ τινων τῆς συγκλήτου αὐτοῦ, καὶ τοὺς ὑπολοίπους Ἰουδαίους ἀπέλυσε, καὶ εἴτις ἐὰν ἠβουλήθη τότε ἀνελθεῖν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἀνῆλθε

4. αὐγους] αὐγούσ Ox.

14. ἐπεισεν Cedrenus p. 139. B, ἐποίησεν Ox.

torium suum fixerat Holophernes. Judaei autem caput ab ea accipientes, conto impactum, e muro anteluculo extulerunt, ostentantes illud Holophernis exercitui. Aurora autem illucescente, Persae Holophernis caput conto impositum conspicientes, effectumque hoc a Numine quodam existimantes, terga dederunt: atque sic dissolutum est bellum, Judaeis contra Persas victoria potitis: uti hoc constat ex scriptura Hebraica. Haec etiam sapiens Irenaeus memoriae mandavit.

Dario successit in regno Assyriorum Artaxerxes. Neemias autem Sacerdos, ex semine Davidis, qui apud regem plurimum poterat, (summe enim sibi charum habuit, ipsumque adeo Eunuchis suis praefecerat;) impetravit ab eo, uti libertati suae restitutus et pecuniis instructus, mitteretur ad Hierosolymarum ruinas instaurandas. Erat enim haec prima urbis Hierosolymitanae captivitas; prima etiam Templi eversio. Neemias itaque dimissus, Hierosolymas rediit; et ruinas ejus excitavit; plateas ejus ampliores fecit, urbemque adeo totam in melius redegit: quae quidem deserta erat. per annos LXX. Tum etiam et Templum instauratum est: cujus secunda fabrica spatio XL. annorum absoluta est. Sed et Artaxerxes etiam Primoribus suis quibusdam ad id adductus, Judaeos etiam reliquos in patriam suam remisit. Liberum itaque cuique fuit, Hieroso-

μετὰ Ἐσδρα τοῦ προφήτου καὶ ἡγουμένου· ᾧτινι καὶ τὰ ἱερὰ
σκευῆ ἔδωκε καὶ τὰς βιβλους τὰς ἱερατικὰς τὰς εὐρεθείσας· ὁ δὲ
αὐτὸς Ἐσδρας τῶν μὴ εὐρεθέντων βιβλίων ἀπὸ ὑπομνήσεως αὐ- V 68
τοῦ γράφασθαι τὰ ὑπομνήματα ἐποίησεν.

5 Ἐν δὲ τοῖς αὐτοῖς χρόνοις ἐβασίλευσεν ἡ Μακεδονία χώρα· ἐν
ἧ πρώτος ἐβασίλευσεν ὁ Κραναὸς ἔτη κη'. καὶ λοιπὸν ἐβασίλευ-
σαν ἄλλοι κγ' ἕως Φιλίππου. ἦσαν δὲ τότε τὰ τῶν Ἑλλήνων δι-
δάσκοντες φιλόσοφοι καὶ ποιηταὶ Σοφοκλῆς καὶ Ἡρακλείδης
καὶ Εὐριπίδης καὶ Ἡρόδοτος καὶ Σωκράτης καὶ ὁ μέγας Πυ-
10 θαγόρας· ἦν δὲ Ἡρακλῆς γεννηθεὶς ἐν τοῖς προειρημένοις ἀνω- O 205
τέρω χρόνοις ἐν Λατιῶ τῆς Θηβαίδος, ἐκ γένους ὑπάρχων τοῦ
Ἡρακλέος τοῦ ἐκ τῆς Ἀλκμήνης καὶ τοῦ Πίκου Διός· ὅστις ἀνε- B
τρέφη ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ χώρᾳ, καὶ ἀνδρείος γενόμενος ἦλθε τότε
ἀπὸ τῆς Ἰσπανίας ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν, φηγὼν τὸν Εὐρυσθεῖ βασι-
15 λέα· καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη λη'. ὅστις ἔλαβε γυναῖκα τὴν Αὐγῆν,
τὴν Ἀλέου θυγατέρα βασιλέως, ἐβασίλευσε δέ, ὡς ἐκ τοῦ γένους
καταγόμενος τοῦ Πίκου Διός· ὤθεν καὶ στήλας αὐτῷ χρυσᾶς
καὶ πορφυρᾶς ἀνέστησαν οἱ Ἰταλοὶ καὶ βασιλεῖς, ἧτοι ῥήγες, ἐκ
τοῦ γένους αὐτοῦ βασιλεύσαντες ἐν τοῖς ἐσχάτοις τῆς δύσεως μέ-
20 ρεσιν· αἵτινες στήλαι ἕως τοῦ παρόντος ἴστανται.

6. Κραναός] Sic etiam Cedrenus p. 139. D. 7. κγ' κβ' dicere
debebat. V. ad p. 22. A. 8. Ἡρακλείδης] Scribe Ἡρακλείτος cum
Cedreno; Polluce p. 144. 11. ἐκ γένους ὑπάρχων [τοῦ Ἡρα-
κλέος, τοῦ ἐκ] τῆς Ἀλκμήνης καὶ τοῦ Πίκου Διός.] „Ista, quae
uncis inclusa sunt, desiderantur apud Cedrenum.“ Ch. 12. Πή-
κου Ox., ut solet. 15. Αὐγῆν Ox. Sic et infra.

lymas redire, cum Esdra Propheta; quem et Ducem habuerunt: quin et-
iam sacra reddebantur vasa; libri etiam Sacerdotales, quicumque inveniri
poterant: eorum vero qui non inventi erant, Esdras ipse, ex Memoria
sua, describendi copiam fecit.

Illis temporibus Macedonia Regi parere coepit. Regnavit illic pri-
mus Cranaus, annis xxviii, et post eum alii xiiii, usque ad Philippum.
Circa idem tempus flouerunt apud Graecos, Philosophi et Poetae, So-
phocles, Heraclides, Euripides, Herodotus, Socrates etiam et Magnus
Pythagoras. Temporibus autem supra memoratis, natus est Hercules, in
Lato Thebarum; genus ducebat is ab Hercule, Pici Jovis et Alcmenae
filio. In Hispania enutritus est; unde, cum virilior factus esset, in Ita-
liam, cavens sibi ab Eurystheo rege, se recepit: ubi regnavit per annos
xxviii. uxorem habuit Augem, Alei regis filiam, Italiae vero regnum ven-
dicavit sibi, ut qui ex Jove Pico oriundus esset. Unde et, qui eum se-
cuti sunt, ex genere ipsius, Italiae reges, statuas ei aureas et Porphy-
reticas, et in Occidentis finibus posuerunt: quae et etiamnum stantes vi-
suntur.

Εἶσιν οὖν ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως τῶν χρόνων τούτων ἔτη ,εξβ'.

C Καὶ μετὰ Ἀρταξέρξην ἐβασίλευσαν τῶν Ἀσσυρίων ἄλλοι πολλοὶ ἕως Δαρείου τοῦ νεωτέρου.

Τῆς δὲ Ἰταλίας ἐβασίλευσεν ὁ υἱὸς τοῦ Ἡρακλέος ὁ ἀπὸ τῆς Αὔγης, ὁ Τήλεφος. καὶ μετ' αὐτὸν ἐβασίλευσεν ὁμοίως ὁ υἱὸς 5 αὐτοῦ, ὄντινα Λατίνον ἐκάλεσεν· ἐβασίλευσε δὲ ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ αὐτὸς Λατίνος ἔτη ιη', καὶ ἐκ τοῦ ἰδίου ὀνόματος τοὺς Κιτιαίους καλουμένους ἐπωνόμασε Λατίνους.

O 206 Τότε δὲ Αἰνείας ὁ Ἀγγίσου ὁ Φρυγῆ φεύγων ἐκ τῆς πορθήσεως τοῦ Ἰλίου, ἦτοι τοῦ Τρωικοῦ πολέμου, ἀπῆλθεν ἐπὶ τὴν 10 Λιβύην πρὸς τὴν Φοίνισσαν Διδῶ τὴν καὶ Ἐλισσάν. καὶ ἐνδιατρίψας ἐκεῖ, λάθρα εἰσας αὐτὴν ἐρυγεν, ὡς φοβηθεὶς τὸν D Ἰάφρα, βασιλέα τῆς Ἀφρικῆς· καθὰ Βεργίλλιος ὁ σοφὸς Ῥωμαίων ποιητῆς συνεγράψατο. ὁ δὲ σοφώτατος Σέρβιος ὁ Ῥωμαῖος ἐν τοῖς αὐτοῦ συγγράμμασιν ἐξέθετο, εἰπὼν ὅτι μετὰ τὸ 15 τελευτήσαι τὸν Αἰνείαν ἔτη πολλὰ ἦν ἡ Διδῶ ἀπὸ πόλεως μικρᾶς λεγομένης Χαρτίμας, οὔσης τῆς παράλου Φοινίκης, μεταξὺ τῶν ὄριων Τύρου καὶ Σιδῶνος. ἦτις Διδῶ ἦν πλουσιωτάτη· ἔσχε δὲ ἄνδρα τινὰ ὀνόματι Συχαῖον, ὄντα καὶ αὐτὸν πλούσιον σφόδρα. τὸν δὲ αὐτὸν Συχαῖον ἐφόρευσεν, ὡς κνηγοῦντα, ὁ ἀδελφὸς τῆς 20

5. Τήλεφος] Τελέβοος Cedrenus. Vid. Bentley. p. 73. 6. δὲ δὲ Ox. 7. Κιτιαίους] Σκιτίνους Ox., Κητιαίους Cedrenus, eodem modo corrigendus. 9. Αἰνείας Ch., Αἰνίας Ox. 13. Ἰάφρα] Scr. Ἰάφραν. Ἰορδάν Cedrenus. Eodem fere modo in homine cognomine variant libri Eutropii V. 9. 17. Χαρτίμας] Χαρτιαῆς Cedrenus.

Ab Adamo autem, usque ad haec tempora, anni effluerunt
MCMXCCCLXII.

Post Artaxerxem vero Assyriis imperaverunt alii plurimi usque ad Darium secundum.

Italiae autem regnavit Telephus, Herculis ex Auge filius. Telepho etiam successit filius ejus, nomine Latinus. Regnum hic tenuit, per annos XVII; quique antea Scitini vocabantur, Latinos eos, a nomine suo appellavit.

Eodem tempore Aeneas Phryx, Anchisae filius, post Illi excidium bellumque Trojanum, fuga sibi prospiciens, Libyam profectus est, ad Didonem, quae et Elissa dicta est, a Phoenicibus oriundam. Non diu autem ibi commoratus, Didone relicta, clam aufugit; nempe metuens sibi ab Jarba, rege Africae: sicut Virgilius, sapiens Romanorum Poeta scriptum reliquit. Juxta autem ac Servius sapientissimus Romanus, in scriptis suis tradidit, ita hoc modo se res habet. Longo post Aeneam mortuum tempore, Dido erat; oriunda quidem ex Chartima, exigua et maritima Phoeniciae urbe, quae fines Tyri et Sidonis interjacet. Erat autem haec opulentissima; sicuti et fuerat etiam Sichaeus, maritus ejus:

Διδὼ ὀνόματι Πυγμαλίων, διαφθονούμενος αὐτῷ, ὡς πολὺ ἐ-
 πόρω καὶ κελύοντι πάσῃ τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ. ἦσαν γὰρ οἱ δύο
 ἔφιπποι καταδιώκοντες σύαγρον καὶ βαστάζοντες βήναβλα· ἐκ Ε
 τῶν ἔπισθίων οὖν ἐλθὼν ὁ Πυγμαλίων δέδωκε τῷ Συχαίῳ κατὰ Ο 207
 5 τοῦ νότου αὐτοῦ τῇ λόγχῃ, καὶ ἐφόνευσέν αὐτόν· ἦν γὰρ γεν-
 ναῖος· καὶ λαβὼν τὸ λείψανον αὐτοῦ ἐβόρην εἰς κρημνόν. καὶ
 ὑποστρέψας εἶπε τοῖς διαφέρουσιν αὐτῷ καὶ τῇ γαμετῇ αὐτοῦ ὅτι
 ὡς κατεδίωκε τὸν σύαγρον κατεκρημνίσθη. ἠβούλετο δὲ ὁ αὐτὸς
 Πυγμαλίων καὶ τὴν αὐτοῦ ἀδελφὴν φονεῦσαι καὶ λαβεῖν τὰ χρῆ-
 10 ματα πάντα. ἤτινι Διδὼ ἐφόνῃ ἐν ὄραματι ὁ αὐτῆς ἀνὴρ Συ-
 χαῖος καὶ εἶπεν αὐτῇ, Φύγε, μὴ σε φονεύσῃ Πυγμαλίων, δεῖξας
 αὐτῇ καὶ τὸν τόπον τῆς πληγῆς. καὶ λοιπὸν ἡ αὐτὴ Διδὼ λα- V 69
 θοῦσα τὸν ἑαυτῆς ἀδελφὸν Πυγμαλίωνα, καὶ εὐροῦσα καιρόν,
 ἔλαβε πάντα τὰ χρήματα τὰ ἑαυτῆς, καὶ βαλοῦσα εἰς πλοῖα
 15 μετὰ τῶν ἰδίων ἀνθρώπων αὐτῆς φυγοῦσα ἀπέπλευσεν ἐκ τῆς
 Φοινίκης, καὶ ἤλθεν εἰς τὴν Λιβύην, χώραν τῆς Ἀφρικῆς. καὶ
 κτίθει ἐκεῖ πόλιν μεγάλην πάνυ, ἣν ἐκάλεσε Καρτάγενα· καὶ
 ἐβασίλευσεν ἐν αὐτῇ, καὶ ἐκεῖ τελευτᾷ σωφρονῶς ζήσασα.

Ὁ δὲ Αἰνείας χρησμὸν λαβὼν ἀπέπλευσεν ἀπὸ τῆς Λιβύης,
 20 βουλόμενος ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν ἐλθεῖν. ἀνέμου δὲ ἐναντίου γενομέ-
 νου, ἐξεβόρην μετὰ τῶν ἰδίων πλοίων πλησίον τῆς Σικελίας εἰς
 τὴν Καλαβρίαν ἐν πόλει λεγομένῃ Ἀργυρίππῃ, τῇ κτισθείσῃ
 ὑπὸ Διομήδους τοῦ Τυδέως. ὅστις ὑπῆρχεν Αἰτωλὸς τῷ γένει, B

17. Καρτάγενα] Χαρταγαίνα Ox. Conf. vol. II. p. 68. B.

cui Didonis frater, Pygmalion, invidens, (tum quod ditissimus esset, tum
 etiam quod omnem in exercitu regionem sibi subjectam teneret:) eum,
 inter venandum, trucidavit. Cum enim duo isti, venabulis instructi,
 equites aprum persequerentur; Pygmalion, tergo veniens, Sichaeum,
 (qui vir erat strenuus,) dorso hasta transfixo, interfecit; corpusque
 ejus correptum, in praeceps dedit. Reversus autem a venatione, ne-
 cessariis et uxori ejus retulit: eum, dum aprum insequeretur, praeci-
 pitum actum perficere. Habuit etiam in animo Pygmalion sororem suam e
 medio tollere, divitiisque ejus omnes occupare. Sed apparuit per inso-
 mnum Didoni Sichaeus conjux; qui monuit eam; Fuge, (inquiens,) ne
 te Pygmalion occidat: simulque ei vulneris locum ostendit. Dido itaque,
 tempus nacta opportunum, clam fratre, divitias suas omnes congerit: qui-
 bus in naves coniectis, simul cum suis ex Phoenicia fugiens, in Libyam,
 Africae regionem, pervenit: ubi urbe maxima extracta, Carthaginem ap-
 pellavit: ibique sedem regni constituens, vitam pudice actam absolvit.

Aeneas autem Oraculo monitus a Libya solvit, in Italiam navigatu-
 rus: sed adversis jactatus ventis, delatus est cum classe sua ad Argyrip-
 pam, Calabriae urbem, non procul a Sicilia sitam. Conditorum habuit
 urbs ista Diomedem, Tydei filium: Tydeus autem, Aetolia oriundus, ab

- φέρων τὴν συγγένειαν ἐκ τοῦ Οἰνέως, βασιλέως τῆς Αἰτωλίας. ὅστις Οἰνέως ἀγαθόμενος γυναικα ὀνόματι Ἐριβοίαν ἔσχεν ἔξ
- O 208 αὐτῆς τὸν Τυδέα. καὶ ἐτελεύτησεν ἡ Ἐριβοία, καὶ ἠγάγετο ἑτέραν γυναικα ὀνόματι Ἀλθαίαν· καὶ ἔσχεν ἔξ αὐτῆς τὸν Μελέαγρον καὶ θυγατέρα ὀνόματι Δηϊάνειραν. νεώτερός τις ὀνόματι Ἀγε- 5 λῶς, υἱὸς Ποσειδωνίου, συγκλητικοῦ τοῦ Τυδέως, ἐμνηστεύσατο. ὁ δὲ Ἀγελῶς πρὸ τοῦ γάμου ἐφθειρε τὴν Δηϊάνειραν λάθρα, καὶ μετὰ ταῦτα λέγει τῷ πατρὶ αὐτῆς τῷ Οἰνεῖ, Οὐκ ἄλλως λαμβάνω τὴν θυγατέρα σου, εἰ μὴ παραχωρήσεις μοι τὸ βασι- 10 λειὸν σου διοικεῖν. ὁ δὲ οὐκ ἐπέισθη αὐτῷ· καὶ λοιπὸν σὸν τῷ
- C ἰδίῳ πατρὶ ἀντήρην ὁ Ἀγελῶς τῷ Οἰνεῖ καὶ ἐπολέμησεν αὐτῷ. καὶ ἠναγκάσθη ὁ Οἰνέως προτρέψασθαι ἐκ τῆς Θῆρας χώρας στρατηγὸν γενναῖον, Ἡρακλέα τὸν λεγόμενον Πολύφημον, συν- 15 ταξάμενος διδόναι αὐτῷ τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα τὴν Δηϊάνειραν. ὅστις κατελθὼν μετὰ τῆς ἐνόπλου αὐτοῦ στρατιᾶς συνέβαλε 15 πόλεμον μετὰ Ποσειδωνίου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἀγελῶος. καὶ εἰς τὴν συμβολὴν ἕξειρε ὁ Πολύφημος τὸν Ποσειδώνιον ἀνεῖλε, τὸν πατέρα Ἀγελῶος· διὰ τοῦτο δὲ ἐξέθεντο οἱ ποιηταὶ ὅτι τὸ κέρας τοῦ Ἀγελῶος ἀπέσπασεν ὁ Ἡρακλῆς, ὅπερ ἐστὶ τὴν πατρικὴν αὐ- 20 τοῦ δύναμιν. καὶ ἑωρακῶς τὸν ἴδιον αὐτοῦ πατέρα πεσόντα, φεύ- 20 γει ἔφιππος· διὸ καὶ γράφουσιν αὐτὸν ἵπποκένταυρον. καὶ ἐν τῷ
- D καταδιώκειν αὐτὸν τὸν Πολύφημον Ἡρακλέα στραφεὶς τοξεύει.

5. νεώτερός τις, ὀνόματι Ἀγελῶος] „Legendum ἦντινα νεώτερός τις. Cedrenus, ἐξ ἧς ἔσχε τὸν Μελέαγρον, καὶ τὴν Δηϊάνειραν, ἦντινα ἠρμόζετο Ἀγελῶος.“ Ch. *ibid.* Ἀγελῶος Ox. semper. 15. στρατιᾶς Cedrenus, στρατειᾶς Ox.

Oeneo, Aetolorum rege genus ducebat: qui uxorem habuit Eriboeam, Tydei matrem. Eriboea autem fati defuncta, uxorem duxit alteram, nomine Althaeam: ex qua filium suscepit Meleagram; filiamque Deianiram. Hanc juvenis quidam, Achelous, Posidonii filius, qui Tydei ex consiliariis fuit, desponsatam sibi habens, ante nuptias clanculum vitiauit: deinde vero Oeneo, patri ejus, dixit, filiam illius se non alia conditione daturum, nisi et regni administrationem etiam sibi concederet. Oeneo vero renuente, Achelous, cum patre suo, bellum ei infert. Necessitate igitur adactus Oeneus, in auxilium sibi, ex Phthia regione, ducem strenuum, Herculem quendam, qui et Polyphemus dictus est, vocavit: cui etiam in uxorem dare Deianiram filiam promisit. Polyphemus itaque, cum exercitu veniens, in Posidonium filiumque ejus Acheloum, arma movit. In ipso autem congressu, Polyphemus Posidonium, Acheloi patrem, gladio peremit. Unde Poetae fabulantur, Herculem Acheloi cornu avulsisse; Paternum scilicet auxilium. Achelous autem, ubi patrem caesum vidit, fugam eques capessit, unde et eum Hippocentaurum fuisse fingunt. Fugientem autem Acheloum dum Polyphemus insequitur, conversus Ache-

αὐτὸν κατὰ τοῦ μαστοῦ· καὶ εὐθέως ὁ Ἡρακλῆς ἀντεπέβησε τὸν O 209
 Ἀχελῶν, ὡς περὶ τὸν ποταμὸν ὀνόματι Φορβάν. καὶ φιβλω-
 θεὶς ὁ Ἀχελῶς κατηνέχθη ἀπὸ τοῦ ἵππου εἰς τὰ ρεῖθρα τοῦ
 ποταμοῦ καὶ ἀπώλετο. καὶ μετεκλήθη ἔκτοτε ὁ αὐτὸς ποταμὸς
 5 ἀπὸ τῶν τῆς Αἰτωλίας χώρας Ἀχελῶς ἕως τῆς νῦν, καθὰ Κε-
 φαιῶν ὁ σοφὸς ἐξέθετο. ὁ δὲ Πολύφημος Ἡρακλῆς ἐκ τῆς
 πληγῆς τοῦ μαστοῦ μεθ' ἡμέρας τινὰς τελευτᾷ.

Μελέαγρος δὲ ὁ τοῦ Οἰνέως υἱός, ἀδελφὸς δὲ τοῦ Τυδέως
 καὶ Δημιονείρας, ἐποίησεν ἄθλον μέγαν ἐν τῇ Καλυδωνία χώρᾳ,
 10 φονεύσας κύπρον φοβερόν, τῆς Ἀταλάντης τῆς Θυγατρὸς τοῦ
 Σχοινέως οὔσης μετὰ αὐτοῦ· ἣτις προποιήσασα τοξέει τὸν E
 σύαυρον· ἐλυμναίετο γὰρ οὗτος ὁ Θῆρ πᾶσαν τὴν χώραν ἐκεί-
 νην. καὶ μετὰ τὴν ἀνάρισιν τοῦ Θηρός τὸ δέρμα αὐτοῦ ἔχα-
 ρίστατο ὁ Μελέαγρος τῇ Ἀταλάντῃ, εἰς ἔρωτα αὐτῆς βληθεὶς.
 15 ἀπέλθὼν δὲ ὁ Μελέαγρος πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα Οἰνέα, ἀπη- O 210
 τέθη παρ' αὐτοῦ τὰ νικητήρια τοῦ Θηρός· καὶ μαθὼν ὅτι τῇ
 Ἀταλάντῃ τὸ δέρμα ἔχαριστατο, ὀργισθεὶς κατὰ τοῦ ἰδίου υἱοῦ,
 ὃν εἶχε θαλλὸν ἐλαίας, στυλαττόμενον παρὰ τῇ Ἀλθαία τῇ ἐαν- V 70
 τοῦ μὲν γυναικί, μητρὶ δὲ τοῦ Μελεάγρου, ὄντινα θαλλὸν τῆς
 20 ἐλαίας ἢ Ἀλθαία ἔγκυος οὔσα ἐπιθυμήσασα ἔφαγε, καὶ κατα-
 πιοῦσα τὸ φύλλον τῆς ἐλαίας εὐθέως τεκοῦσα συνεγέννησε τὸ τῆς
 ἐλαίας φύλλον σὺν τῷ Μελεάγρῳ· περὶ οὗ χρησμός ἐδόθη τῷ
 πατρὶ αὐτοῦ τῷ Οἰνεῖ τοσοῦτον χρόνον ζῆν τὸν Μελέαγρον

9. μέλαν Οκ.
 λον Οκ.

13. ἀνάρισιν Οκ.

18. 19. θαλλόν] θαλ-

lous, sagitta in eum emissa, juxta mamillam vulnerat. Polyphemus autem Acheloum, dum Phorbam fluvium trajicit, sagitta vicissim petivit: quo confossus Achelous, ex equo in flumen deturbatus, ibidem periit. Flumen itaque istud Aetoli Acheloum ad hunc usque diem vocant: sicut auctor est sapiens Cephalion. Polyphemus etiam, paucos post dies, ex vulnere in mamilla accepto, interiit.

Meleager autem, Oenei filius, Tydei et Deianirae frater, egregium sane certamen obivit, aprum horrendum prosternens, in terra Calydonia. Sociam vero facinoris habuit Atalantam, Schoenei filiam: quae et ipsa aprum sagittis prius percusserat: regionem enim eam omnem vastabat fera ista. Meleager autem aprum interfecti exuvium Atalantae, cujus amore captus erat, dono dedit. Meleagro vero ad Oeneum patrem reverso, occisi aprum spolia sibi dari ab eo postulabat: ubi vero audisset, Atalantae illa filium dedisse; ira correptus, olivae frondem, quam uxor sua, Meleagri mater, apud se servaverat, in ignem projecit. Althaea enim uterum ferens, olivae frondem summopere expetivit: et fronde devorata, simul cum Meleagro, frondem olivae e vestigio enixa est. Oeneus vero, infantis pater, ab Oraculo accepit, filium tam diu in vivis futurum esse,

ἄσπον χρόνον φυλάττεται τὸ φύλλον τῆς ἐλαίας τὸ μετ' αὐτοῦ γεννηθέν· ὅπερ φύλλον ὕρισθεις ὁ Οἰνεὺς εἰς πῦρ ἔβαλε, καὶ ἐκαύθη, ἀγανακτήσας ἕκαστὸν τοῦ ἰδίου υἱοῦ· καὶ παραχρῆμα ὁ Μελέαγρος ἐτελεύτησεν, ὡς ὁ σοφὸς Εὐριπίδης δράμα περὶ τοῦ αὐτοῦ Μελεάγρου ἐξέθετο. 5

B Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν τοῦ Οἰνέως ἐβασίλευσε τῆς Αἰτωλίας ὁ ἄλλος υἱὸς αὐτοῦ ὁ Τυδεύς, ὁ πατὴρ τοῦ Διομήδους. ὁ δὲ Διομήδης μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ ἰδίου πατρὸς Τυδέως ἐβασίλευσε τῆς Ἀργείων χώρας, ἀγαθόμενος ἐκ τοῦ Ἄργου γυναικᾶ ὀνόματι Αἰγιάλειαν. καὶ ἀπονοηθεὶς ὑπέταξε τὴν ἑαυτοῦ χώραν 10 τὴν Αἰτωλίαν, πολεμήσας αὐτούς· καὶ καταλύσας τὸ βασίλειον αὐτῆς καὶ ποιήσας αὐτὴν ὑπὸ τὴν Ἀργείων βασιλείαν, τοῦτ'
O 211 ἔστιν ὑπὸ τὸ ἴδιον κράτος, καὶ εὐθέως μετὰ τῶν Ἀχαιῶν ἐξώρμησεν ἐπὶ τὸν Τρωικὸν πόλεμον. καὶ ἐπανελθὼν μετὰ τὴν νίκην τῆς Τροίας ἐπὶ τὸ ἴδιον αὐτοῦ βασίλειον οὐκ ἐδέχθη ὑπὸ τῆς 15 ἰδίας πόλεως ἢ τῆς συγκλήτου αὐτοῦ, ἀλλ' ἀντέστησαν αὐτῷ ἐν
C δυνάμει πολεμοῦντες. μαθὼν δὲ ὅτι ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἡ Αἰγιάλεια κατασκευάζει αὐτῷ θάνατον, ὡς πορνευθεῖσα ὑπὸ τινος συγκλητικοῦ αὐτοῦ, ὅστις καὶ ἀνθίστατο αὐτῷ κραταιῶς, ὁμοίως δὲ ἀκούσας ὅτι ἐπορνεύθη ὑπὸ τοῦ Οἰάκου, υἱοῦ τοῦ Ναυπλίου, 20 οἵτινες διὰ τὸν πρὸς αὐτὴν ἔρωτα πολλῶν σθένει ἀντεμάχοντο αὐτῷ, καθὼς ὁ σοφὸς Αἰδύμος ἐξέθετο, ἡροσεαχηκῶς δὲ ὁ Διομήδης τοὺς ἡγεμόνας καὶ πᾶσαν τὴν Ἀργείων χώραν ἄνδισταμέ-

1. φυλάττεται Cedrenus, φυλάττετο Ox. 4. δράμα Ch., δράμμα Ox. 20. Οἰάκος Bentleyus p. 75., Τάκος Ox.

quam asservatam habuerit olivae frondem, eodem partu editam. Hanc autem pater, ira in filium concitatus, in ignem coniecit: qua ignibus absumpta, Meleager statim efflavit animam: uti in Dramate suo, de Meleagro isto, scriptum tradidit Euripides.

Oeneo successit in Aetolorum regno filius alter, Tydeus, pater Diomedis. Diomedes vero, patre defuncto, Argivorum regnum obtinuit; uxore Argiva ducta nomine Aegialia: caeterum insania concitus, contra Aetolos arma movens, propriam ditionem subegit: Aetoliaeque regno dissoluto, Argivorum eam, quo ipse potitus fuerat, imperio subiecit. Inde cum Achaeis, in bellum Trojanum, profectus est. Troja autem eversa, in regnum suum reversum, nec populus, nec Primores eum receperunt; sed et armis etiam eum depulerunt. Ubi autem didicisset, uxorem Aegialiam vitae suae insidias struxisse: (stuprata enim ea fuerat a quodam Nobilibus ejus; qui, una cum Hiace, Nauplii filio, ejusdem etiam criminis participes, ob Aegialiae amorem, summis viribus Diomedis obsistebat:) insuper etiam apud se recogitans, Argivorum Duces, totumque adeo po-

την αὐτῷ, μὴ δυνάμενος δὲ ἀπελθεῖν μηδὲ ἐπὶ τὴν Αἰτωλίαν, τὴν ἰδίαν αὐτοῦ βασιλείαν, ὡς λύσας αὐτῆς τὸ βασιλεῖον, κεραιωσάμενος τὴν ἰδίαν αὐτοῦ βασιλείαν ἀνεχώρησεν, ἀποκλείσας ἐπὶ τὴν Καλυβρίων χώραν· καὶ κτιζεῖ πόλιν ἐκεῖ παραλίαν, ἣν 5 ὠνόμασεν Ἀργυρίππην, ὡς προγέγραπται, τὴν μετακληθεῖσαν D Βενέβεντον νῦν. καὶ δεξάμενος τὸν Αἰνεῖαν ἐκρίφεντα ἐν τῇ O 212 αὐτῇ πόλει κατέσχευεν, ἐν πόλλῃ τιμῇ καὶ θεραπειᾷ ἔχων αὐτόν· καὶ συνδιῆξεν αὐτῷ ὁ Αἰνεῖας τὸν χειμῶνα.

Καὶ λέγει τῷ Διομήδῃ ὁ Αἰνεῖας, Ἔγνων ὅτι τὸ θεῖον Παλλάδιον τὸ ἐν τῇ Τροίῃ ἀποκειμένον ἐκομίσω, ὅπως ἐπιγραφῆ δίδοται τὸ Παλλάδιον τῷ Αἰνεῖα. ὁ δὲ Διομήδης εἶπεν αὐτῷ ὅτι Ἐξ οὗ τοῦτο μετὰ τοῦ Ὀδυσσεύος ἀφειλόμην οὐκ ἔλειψάν μοι συμφοραὶ οὔτε τῷ ἐμῷ στρατῷ· ὅθεν ἠναγκάσθη αἰτῆσαι τὴν Πυθίαν περὶ αὐτοῦ· καὶ ἐδόθη μοι χρησμὸς ἀποδοῦναι αὐτῷ τοῖς 15 Τρωσὶ. καὶ εἶπεν ὁ Αἰνεῖας, Δός μοι αὐτό. καὶ εὐθέως ποιήσας θυσίαν ὁ Διομήδης παρέσχε τὸ Παλλάδιον τῷ Αἰνεῖα. καὶ E λαβὼν αὐτὸ ὁ Αἰνεῖας, καταφθάσαντος τοῦ θέρους, ἐξώρησεν ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν πρὸς τὸν Λατίνον· καὶ ἑαυτὸν συμμῆξας αὐτῷ μεθ' ἧς εἶχε βοήθειας ἐνόπλου στρατοῦ τῶν Φρυγῶν, ἐπολέμησαν 20 τοῖς Ῥουσοῦλοις· καὶ εἰς αὐτὸν τὸν πόλεμον ὁ Λατίνος ὁ τοῦ Τηλέφου υἱὸς ἐσφάγη, καὶ ἦνεγκαν οἱ Ῥουσοῦλοι τὰς ἐπάνω.

1. μηδὲ Cedrenus, μήτε Ox. 4. Καλυβρίων] Καλυβρίων Cedrenus. 10. ὅπως ἐπιγραφῆ δίδοται] Haec vix sana.

pulum hostes se habere; neque integrum sibi esse, in patriam suam Aetoliā redire, cujus imperium ipse dissolverat: regno suo relicto, in Calabriam navigavit; ubi urbem condidit maritimam, quam Argyrīppam, uti diximus, appellavit; Beneventum haec nunc vocatur: sicuti haec a sapiente Didymo narrantur. Ad hanc ipsam urbem ventis jactatum Aeneam Diomedes humaniter et honorifice excepit: cujus etiam hospitio usus est Aeneas per totam Hyemem.

Diomedem autem Aeneas affatus; Novi, inquit, divinum Palladium, Trojae olim religiose asservatum, et a Te exinde delatum, ex Inscriptione mihi Aeneae deberi. Ad haec Diomedes; ex quo, inquit, Palladium hoc ab Ulisse accepi, multas ego exercitusque meus calamitates experti sumus. Coactus itaque Oraculum de hac re consulere, responsum tuli; Palladium Trojanis reddendum esse. Mihi itaque reddas: inquit Aeneas. Diomedes igitur, sacris rite peractis, Palladium Aeneae tradidit. Aeneas autem, Palladio accepto, aestate tum ineunte, in Italiam, ad Latinum, profectus est: et societate cum eo inita, exercitum, quem ex Phrygiis armatum habuit, contra Rutulos duxit. In hoc bello Latinus, Telephi filius, occidit; victoriaque penes Rutulos erat.

Καὶ ἀπῆλθεν ὁ Αἰνείας πρὸς τὸν Ἐβάνδρον καὶ τὸν υἱὸν
 V 71 αὐτοῦ Πάλλαντα, ἄνδρας πολεμικωτάτους· οἵτινες διῆγον εἰς
 τὴν Ἰταλίαν, οἰκοῦντες κώμην λεγομένην Βαλεντίαν, ἰθύνοντες
 O 213 ἐπαρχίαν μίαν. ἐν ἣ κώμῃ καὶ ἔκτισεν ὁ Πάλλας οἶκον μέγαν
 πάνυ, οἶον οὐκ εἶχεν ἢ περιχώρος ἐκείνη, ὅστις οἶκος ἐκλήθη τὸ 5
 Παλλάντιον, καὶ ἀπὸ τότε ἐκλήθη τὰ βασιλικὰ κατοικητήρια παλ-
 λάντιον ἐκ τοῦ Πάλλαντος. καὶ ἤτησεν αὐτοὺς λαβεῖν παρ' αὐ-
 τῶν ὁ Αἰνείας βοήθειαν στρατοῦ· ὅτινι παρέσχεν ὁ αὐτὸς Πάλ-
 λας καὶ ὁ αὐτοῦ πατὴρ Ἐβάνδρος γενναίους πολεμιστὰς ἄνδρας ὕ-
 και πάλιν ἀπελθὼν ὁ αὐτὸς Αἰνείας πρὸς ἄλλους τοπάρχας ἔλα- 10
 βε πολλὴν βοήθειαν στρατοῦ, ἐπειδὴ πᾶσα ἡ γῶρα ἐκείνη ἐναν-
 τιούτο τοῖς Ῥουσοῦλοις καὶ τῷ Τούρνῳ, βασιλεῖ αὐτῶν. καὶ
 B συνέβαλεν αὐτοῖς ὁ Αἰνείας πόλεμον, καὶ ἐνίκηθησαν τὸν πόλεμον
 οἱ Ῥουσοῦλοι ὑπὸ τοῦ Αἰνείου, σφαγέντος τοῦ Τούρνου· καὶ
 ἔλαβεν ὁ Αἰνείας μετὰ τὴν νίκην τὴν βασιλείαν καὶ τὴν Θυγα- 15
 τέρα τοῦ Λατίνου Ἀλβανίαν. καὶ κτίζει ἐκεῖ πόλιν ὁ αὐτὸς Αἰ-
 νείας μεγάλην, ἣν τινα ἐπωνόμασεν Ἀλβανίαν· καὶ ἀποτίθεται ὁ
 Αἰνείας ὃ ἔλαβε Παλλάδιον ὑπὸ τοῦ Διομήδους ἐν τῇ αὐτῇ
 πόλει Ἀλβανίᾳ. ἐβασίλευσε δὲ ὁ Αἰνείας μετὰ τὸν Λατίνον
 ἔτη ιθ'.

20

O 214 Μετὰ δὲ τὸν Αἰνείαν ἐβασίλευσεν ἐκεῖ Ἀσκάnios Ἰούλιος,
 ὁ υἱὸς τοῦ Αἰνείου ὑπὸ τῆς Κρεούσης τῆς Τρωάδος, τῆς
 πρώτης γυναικὸς τοῦ αὐτοῦ Αἰνείου ἔτη κέ'. καὶ ἔκτισε τὴν

9. ὁ] Addidit καὶ.
 Ἰούλιος, rectius." Ch.

21. Ἀσκάnios Ἰούλιος] „Cedrenus habet,
 22. Τρωάδος Οκ.

23. κέ'] λέ' Ce-
 drenus p. 136. A.

Aeneas autem deinde profectus est ad Evandrum et filium ejus Pal-
 lantem, viros bellicosos; qui provinciam Italicam tenentes, in vico quo-
 dam Valentia dicto sedes habuerunt: ubi aedes plane magnificas et in
 ea regione omnium splendidissimas extruxerat sibi Pallas; quas etiam Pal-
 lantium vocavit. Unde et Regiae domus deinceps, a Pallante, Pallan-
 tia dicta sunt. Aeneas autem ab Evandro, et filio Pallante exercitu
 cccc virorum fortium et bellicosorum, instructus; impetratis etiam ab
 aliis Italiae regulis, (qui Turno omnes Rutulisque inimicissimi fuerunt)
 auxiliarium virorum copiis ingentibus; Rutulus iterum aggressus est: Tur-
 noque, rege eorum, occiso, in eos victoria potitus est. Aeneas autem
 exinde Latini regnum filiamque Albaniam uxorem consecutus, urbem ma-
 gnam condidit, quam Albaniam nominavit, ubi etiam Palladium, a Dio-
 mede receptum, reposuit. Regnavit autem Aeneas, post Latinum, annos
 xix.

Aeneam excepit Ascanius Iulus, Aeneae filius, ex Creusa Trojana,
 uxore priore. Regnavit autem Ascanius per annos xxv, urbemque ipse

Λαβινίαν πόλιν, καὶ τὸ βασιλεῖον τοῖς Λαβινησίοις ἐπέθηκε, μεταγαγὼν ὁ αὐτὸς Ἀσκάνιος ἐκ τῆς Ἀλβανίας πόλεως τὸ Παλλάδιον εἰς τὴν αὐτοῦ κτισθεῖσαν πόλιν Λαβινίαν.

Ἐν τῷ καιρῷ δὲ τῷ αὐτῷ ἀρχιερεὺς τις ἦν τῆς Ἱερουσαλήμ 5 μετὰ τὴν ἐπάνοδον τὴν ἐκ Βαβυλῶνος τῶν δύο ἡμίσεος σκήπτρων τῶν ἀνελθόντων ἐν τῇ Ἱερουσαλήμ Ἐλιακεῖμ ὁ υἱὸς Ἰησοῦ.

Ἐν δὲ τοῖς αὐτοῖς χρόνοις ἦν Ἰππάσιος, φιλόσοφος Πυθαγορικός· ὅστις τὴν σφαῖραν τοῦ οὐρανοῦ πρῶτος ἐξήνεγκεν ἐκ τῶν δεκαδύο ζώδιων, καὶ κατὰ θάλασσαν ναυαγῆσας ἐτελεύτα. 10 ἦν δὲ καὶ Ἰσοκράτης τότε καὶ Περικλῆς καὶ Θουκυδίδης ὁ συγγραψάμενος τὸν πόλεμον τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων. ἐν δὲ τοῖς χρόνοις Θουκυδίδου ἦν καὶ Φειδίας ὁ ἀγαλματοποιὸς καὶ Στησίχορος καὶ Βακχυλίδης, οἳ ἦσαν ὀρχήσεως εὐρεταὶ καὶ ποιηταί, μετὰ τοὺς προειρημένους φιλοσόφους ἄνδρας· μετὰ δὲ χρό- 20 15νον οἱ προῤῥηθέντες τῶν Ἑλλήνων ἦσαν παιδευταί. ἀναφαίνονται δὲ μετὰ ταῦτα καὶ Δημοσθένης καὶ Ἀριστοφάνης ὁ κωμῳδός.

Μετὰ δὲ τῆς βασιλείας Δαρείου τοῦ νεωτέρου ἐβασίλευσε Περσῶν Ἀρταξέρξης ὁ Μνήμων καλούμενος ἔτη λθ'.

20 Ἀλβανῶν δὲ ἐβασίλευσεν Ἄλβας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀσκανίου ἔτη λς'. καὶ κτίζει τὴν Σίλπιν πόλιν· ἀπὸ τότε οἱ βασιλεῖς Σίλβιοι

1. 3. *Λαβινίαν Cedrenus, Ἀλβανίαν Ox. Eadem Λαβινησίοισι.*
4. αὐτοῦ] Scribe κατ' αὐτοῦ. ὑπ' αὐτοῦ Cedrenus. 7. Ἰππασίως] Ἰππασος Ch.

condidit, nomine Laviniam, ubi et sedem regni posuit; Palladiumque, ab Albanis delatum, in urbe illa, a se condita, collocavit.

Ἐο ἑνὶ tempore Pontifex maximus Hierosolymis fuit, post reditum a Babylone tribunal duarum cum dimidia, Eliachimus, Jesu filius.

Isdem temporibus floruit Hippasius, philosophus Pythagoricus; qui Coelestem sphaeram primus composuit, ex duodecim signis: in mari autem deinde naufragus periit. Eodem tempore etiam claruerunt Isocrates, Pericles, et Thucydides, belli Attici et Peloponnesiaci scriptor. Aequales huic fuerunt Phidias statuarius, Stesichorus, et Bacchylides, Poetae et Saltatoriae artis inventores. Caeterum hi, praedictorum Philosophorum temporibus aliquanto posteriores, doctores deinde inter Graecos emergerunt. Posthaec floruerunt etiam Demosthenes et Aristophanes Comicus.

Dario autem juniore successit in regno Persarum Artaxerxes, qui et Mnemon vocatus est: et regnavit per annos xxxix.

Albanis vero regnavit Albas, Ascanii filius, annos xxxvi, qui et urbem Silviam condidit: unde et reges eorum deinceps Silvii vocati sunt:

ἐκαλοῦντο· μεταγαγὼν ἐν τῇ αὐτῇ Σίλβει πόλει καὶ τὸ Παλλάδιον
ὁ αὐτὸς Ἄλβας βασιλεύς. καὶ ἐβασίλευσαν λοιπὸν οἱ ἐκ τοῦ γένους τοῦ Αἰνείου, οἱ λεγόμενοι Αἰνεΐαδες, ἕτη τλα΄.

3. Αἰνείου Ch., Αἰανείου Ox.   *ibid.* Αἰνεΐαδες] Αἰνεΐαδαι Codrenus.

Palladium vero et is quoque in Silviam transtulit. Regnarunt autem Aeneae posterī, qui et Aeneadae vocabantur, per annos οοοxxxi.

Λ Ο Γ Ο Σ Ε Β Δ Ο Μ Ο Σ

Ο 216
V 72

Π Ε Ρ Ι Κ Τ Ι Σ Ε Ω Σ Ρ Ω Μ Η Σ.

Και λοιπὸν ἐβασίλευσε Ῥώμος ὁ κτίστης τῆς Ῥώμης καὶ Ῥή- **A**
 μος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· ὅθεν μετεκλήθησαν Ῥωμαῖοι. οἵτινες
 καὶ τὰ ὄπλα τοῦ Ἡρακλέος τοῦ ἐκ τοῦ γένους τοῦ Πίκου Διὸς
 εὐρηκότες, ἀπέθεντο ἐν τῇ παρ' αὐτῶν κτισθείσῃ πόλει Ῥώμῃ
5 τῇ πρώτῃ λεγομένῃ κώμῃ Βαλεντία ἐν τῷ Βοαρίῳ φόρῳ εἰς
 τὸν ναὸν τοῦ Πίκου Διός, ἀποκλείσαντες αὐτὰ ἐκεῖ ἕως ἄρτι.
 οἱ δὲ αὐτοὶ ἀδελφοὶ ἀνεπέωσαν τὸ λεγόμενον Παλάτιον, τὸν βυ-
 σιλικὸν οἶκον τὸν τοῦ Πάλλαντος, καὶ ναὸν μέγαν τῷ Διὶ κτί-
 σαντες ἐκάλεσαν αὐτὸν Καπετώλιον Ῥωμαῖστί, ὃ ἔστιν ἡ κεφα-
10 λῆ τῆς πόλεως· ἀγαγόντες δὲ τὸ Παλλάδιον τὸ ξόανον ἀπὸ πό-
 λεως Σίλβης ἀπέθεντο αὐτὸ ἐν τῇ Ῥώμῃ. οἵτινες ἀδελφοὶ ἐν τῷ **O 217**
 βασιλεύειν εἰς ἕχθραν ἤλθον πρὸς ἀλλήλους· καὶ ἐφονεύθη ὁ **B**
 Ῥήμος ὑπὸ τοῦ Ῥώμου, καὶ ἐβασίλευσε μόνος ὁ Ῥώμος.

10. δὲ Chron. Pasch. p. 109. D, καὶ Ox.

LIBER SEPTIMUS

DE ROMA CONDITA.

Regnavit posthaec Romulus, Romae conditor, cum Remo fratre: unde et Romani nomen acceperunt. Hi arma Herculis, a Jove Pico oriundi, inventa, Romae urbis, a se conditae, (quae prius Valentia dicebatur,) in Templo Pici Jovis, ad forum Boarium, ubi adhuc visuntur, reposuerunt. Porro fratres isti Palatium, regiam nempe domum a Pallante conditam, instaurarunt: Jovi etiam Templum ingens excitantes, quod Romana lingua, *Capitolium*, vocabant, (quasi diceret, *Caput urbis*;) Simulachrum etiam, quod Palladium dicebatur, ex urbe Silvia, in Romam suam transtulerunt. Fratres autem communiter regnantes, mutuis laborarunt odiis: Remoque adeo a fratre interfecto, Romulus regnavit solus.

- Ἐξότε δὲ ἀπέκτεινε τὸν ἴδιον αὐτοῦ ἀδελφόν, ἔσειετο ἡ πόλις πᾶσα Ῥώμη καὶ ἐγένοντο πόλεμοι ἐμφύλιοι ἐπὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας. καὶ ἀπελθὼν ὁ αὐτὸς Ῥώμος εἰς τὸ μαντεῖον ἐπηρώτησε, Διὰ τί γίνεται ἐπὶ τῆς ἐμῆς μόνης βασιλείας ταῦτα; καὶ ἐβρέθη αὐτῷ ἐκ τῆς Πυθίας ὅτι Εἰ μὴ συγκαθεσθῆ σοι ὁ σὸς ἀδελφὸς ἐν τῷ βασιλικῷ θρόνῳ, οὐ μὴ σταθῆ ἡ πόλις σου Ῥώμη οὔτε ἡσυχάσει ὁ δῆμος οὔτε ὁ πόλεμος. καὶ ποιήσας ἐκ τῆς ἐκόντος τοῦ αὐτοῦ ἀδελφοῦ ἐκτύπωμα τοῦ προσώπου, ἦτοι χαρᾶκτῆρος, αὐτοῦ, χρυσοῦν στηθάριον, στηλῆν ἔθηκεν ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ, ἔνθα ἐκάθητο. καὶ οὕτως ἐβασίλευσε τὸν ὑπόλοιπον 10 χρόνον, συγκαθημένον αὐτῷ τοῦ ὀλοχρύσου ἐκτυπώματος τοῦ αὐτοῦ ἀδελφοῦ Ῥήμον· καὶ ἐπαύσατο ὁ σεισμός τῆς πόλεως καὶ ἡσύχασεν ἡ δημοτικὴ ταραχὴ. καὶ εἴτι δὲ ἂν ἐκέλευε θεοσπίζων,
- O 218 ἔλεγεν ὡς ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, λέγων Ἐκελεύσαμεν καὶ θεοσπίσαμεν· ὅπερ ἔθος κατέσχεν ἕξ ἐκείνου παρὰ τοῖς 15 βασιλεῦσιν ἕως τοῦ παρόντος, τὸ λέγειν Ἐκελεύσαμεν καὶ θεοσπίσαμεν. ἐκτότε καὶ εἰς τὰς πόλεις τὰς ὑπὸ Ῥωμαίους ἐπεμψε στηθάρια ὀλόχρυσα αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὥστε τίθεσθαι πλησία τῶν ἀρχόντων.
- D Ὁ δὲ αὐτὸς Ῥώμος βασιλεὺς μετὰ τὸ πληρῶσαι τὰ τελεχῆ καὶ 20 κοσμηῆσαι τὴν πόλιν ἔκτισε καὶ τῷ Ἄρῃ ναόν· καὶ ἐν αὐτῷ τῷ μηνὶ ἐποίησεν ἑορτὴν μεγάλην θυσίας τῷ Ἄρῃ, καλέσας καὶ τὸν μῆνα αὐτὸν μῦρτιον, τὸν προῖην λεγόμενον προῖμον, ὅπερ ἐρημ-

3. ἐπηρώτησε] ἐπερώτησε Ox. 13. ἐκέλευε Chron., ἐκέλευσε Ox.
17. Ῥωμαίους Chron., Ῥωμαίων Ox.

Exinde autem post caedem fratris, tota motibus agitata est urbs Roma; regnumque ejus intestinis seditionibus tumultuabatur. Ad Oraculum itaque profectus, rogavit: Undenam (inquiens,) cum ego nunc solus regno, fiunt ista? „Respondit Pythia: Nisi tu fratrem in regio solio tibi assessorem constituas, urbs Roma a motibus liberari non poterit, neque populi tumultuum, nec bellorum finis erit.“ Statuam itaque, quae fratris formam et vultum exprimeret, ex auro fabricari jussit: quam eodem; quo sedebat ipse, throno collocavit. Deinceps igitur Regnanti illi assidebat fratris ex auro solido statua: atque ita conquieverunt urbis motus, et seditiones populi consopitae sunt. Rex autem, si quid ediceret, tanquam suo, fratrisque nomine id faceret, hac formula utebatur, *Jussimus* et *Sancivimus*. Unde mos iste dimanavit, qui apud Reges etiamnum obtinuit, Edicta proponendi sub hac formula; *Jussimus* et *Sancivimus*. Exinde vero ad civitates Romanae ditionis singulas, sui fratrisque, ex auro solido, statuas transmisit; ut juxta urbis magistratus collocarentur.

Idem rex Romulus, urbe moenibus cincta et ornata, Marti quoque Aedem erexit: mensemque eum, qui antea, Primus, vocabatur, a Marte, Martium nominavit. Festum etiam solenne eodem mense instituit, in

νεύεται Ἄρειος. ἤνεπε ἑορτὴν κατ' ἔθος οἱ Ῥωμαῖοι πάντες ἐπι-
 τελοῦσιν ἕως τῆς νῦν, καλοῦντες τὴν ἡμέραν τῆς πανηγύρεως
 Μάρτις ἐν κάμπῳ. καὶ εὐθὺς πάλιν ἀρξάμενος ἔκτισε τὸ V 73
 ἱπικὸν ἐν τῇ Ῥώμῃ, θέλων διασκευάσαι τὸ πλῆθος τοῦ δήμου
 5 τῶν Ῥωμαίων, ὅτι ἰστασιάζον καὶ ἐπήρχοντο αὐτῷ διὰ τὸν
 ἀδελφὸν αὐτοῦ. καὶ ἐπετέλεσε πρῶτος ἱπποδρόμιον ἐν τῇ χώρᾳ
 τῆς Ῥώμης εἰς ἑορτὴν τοῦ Ἥλιου, φησί, καὶ εἰς τιμὴν τῶν ὑπ'
 αὐτὸν τεσσάρων στοιχείων, τοῦτ' ἐστὶ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσ-
 σης καὶ τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ ἀέρος, λογισάμενος καὶ τοῦτο, ὅτι
 10 εὐτυχῶς φέρονται οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς εἰς τοὺς πολέμους, ὡς
 τιμῶντες τὰ αὐτὰ τέσσαρα στοιχεῖα. ὁ δὲ τῆς Πισαίων χώρας
 βασιλεὺς Οἰνόμαος ἀγῶνα ἐπετέλει ἐπὶ τὰ Εὐρώπεια μέρη μνητὶ O 219
 δύστρω τῷ καὶ μαρτίῳ κέ τῷ Ἥλιῳ Τιτᾶνι ὡς ὑφουμένῳ
 ἀγωνιζομένης, φησί, τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης, ὃ ἐστὶ Δημή- B
 15 τρας καὶ Ποσειδῶνος, τῶν ὑποκειμένων στοιχείων τῷ Ἥλιῳ. καὶ
 ἐβάλλετο κλῆρος μεταξὺ τοῦ αὐτοῦ Οἰνομάου βασιλέως καὶ τοῦ
 ἐρχομένου ἀπὸ οἰασθήποτε χώρας καταγωνίσασθαι αὐτόν· καὶ
 ὅτε μὲν ὁ κλῆρος ἐκάλει τὸν Οἰνόμαον ἀγωνίσασθαι ὑπὲρ τοῦ
 Ποσειδῶνος, ἐφόρει σχῆμα ἱματίων κυανῶν, ὃ ἐστὶ τῶν εὐδά-
 20 των, καὶ ὁ ἀντυγωνιζόμενος κατ' αὐτοῦ ἐφόρει τὸ χλωῶδες σχῆ-
 μα, ὃ ἐστὶ τῆς γῆς. καὶ πάλιν εἰ ἤνεγκεν ὁ κλῆρος τῷ Οἰνομάῳ
 φορῆσαι τὸ τῆς Δημήτρως σχῆμα, ἐφόρει τὸ χλωῶδες σχῆμα, καὶ O 220

3. Μάρτις Chron., Μάρτιος Ox. 4. διασκευάσαι Chron., διασε-
 δάσαι Ox. 8. αὐτόν] αὐτοῦ Ox., αὐτῶν Chron. 11. δὲ Chron.,
 γὰρ Ox. *ibid.* Πισαίων Ox. 12. ἐπετέλει — Εὐρώπεια Chron.,
 ἐπιτελεῖ — Εὐρώπεια Ox. 19. ἱματίων κυανῶν] ἱμάτιον κυανόν
 Chron.

quo sacra Marti peragebantur: quod et Romani, ritu anniversario usque
 adhuc celebrant; vocantes diem illum, *Festum solennitatis in Campo Mar-
 tio*. Necdiu ab incoepto desistens, Circum in urbe extraxit; uti tumul-
 tuantis populi motus dissiparet: adhuc enim, ob caesum fratrem, seditio-
 nes in eam identidem moliebantur. Primus itaque Romulus, in ditone
 Romana, Circensis instituit, in honorem solis, (ut dixit,) et quatuor illi
 subjectorum Elementorum; Terrae nimirum, Maris, Ignis, et Aeris. Quip-
 pe existimavit, Persarum regibus expeditiones bellicas foeliciter ideo sem-
 per cessisse; quod quatuor ista Elementa in Generatione habuissent. Oe-
 nomaus enim, Pisarum rex, certamen Europaeis in regionibus instituit,
 Dystri, sive Martii xxv celebrandum, solis Titanis in honorem, tanquam
 jam exaltati certantibus (inquit) inter se, Terra Marique, id est, Cy-
 bele et Neptuno, soli subjectis Elementis. Sors vero mittebatur inter
 Oenomauum et alterum, a quacunque ille orbis parte venisset, qui cum
 eo certaturus erat. Et si sorte data Oenomauus pro Neptuno certaturus
 erat; habitum sumebat coeruleum, aquis respondentem: Antagonista au-
 tem ejus viridi ornatu utebatur; ut qui Terram repraesentaret. Sin au-
 tem Cybelis habitum sumere Oenomauum sors voluisset; tum viridi habitu

ὁ ἀνταγωνιστῆς αὐτοῦ ἐφόρει τὸ σχῆμα τοῦ Ποσειδῶνος, ὃ ἐστὶ τῶν ὑδάτων, τὸ κυανόν· καὶ ὃ ἠττώμενος ἐφρονεῖτο. καὶ πλη-
 C θος ἄπειρον ἤροχο θεωρῆσαι τὸν ἐτήσιον βασιλικὸν ἀγῶνα ἀπὸ
 ἐκάστης χώρας καὶ πόλεως· καὶ οἱ μὲν τὰς παραλλοὺς πόλεις οἰ-
 κοῦντες καὶ τὰς νήσους πολῖται καὶ τὰς κώμας τὰς παραλλοὺς 5
 καὶ ναῦται ἤρχοντο νικῆσαι τὸν φοροῦντα τὸ κυανὸν σχῆμα,
 τοῦτ' ἐστὶ τὸ τοῦ Ποσειδῶνος, οἰωνιζόμενοι ὅτι ἐὰν ἠττηθῆ ὁ
 ὑπὲρ τοῦ Ποσειδῶνος ἀγωνιζόμενος, ἐκλειψις ἰχθύων γίνεται παν-
 τοίων καὶ ναυάγια θαλάσσης καὶ ἀνέμων βιαιῶν ἀνάγκαι. οἱ
 δὲ τὰς μεσογείους οἰκοῦντες πολῖται καὶ ἐπιχώριοι ἄγροικοὶ καὶ 10
 πάντες οἱ ἐν τῇ γεωργίᾳ κάμνοντες ἤρχοντο νικῆσαι τὸν φοροῦν-
 τα τὸ χλωῶδες σχῆμα, οἰωνιζόμενοι ὅτι εἰ ἠττηθῆ ὁ ὑπὲρ τῆς
 Δημήτρας ἀγωνιζόμενος, ὃ ἐστὶν ὑπὲρ τῆς γῆς, λιμὸς σίτου
 D καὶ σπάνις οἴνου καὶ ἐλαίου καὶ τῶν ἄλλων καρπῶν γίνεται.
 καὶ ἐνίκησε πολλοὺς ὁ Οἰνόμοιος ἀνταγωνιστὰς καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη· 15
 εἶχε γὰρ καὶ τὸν Ἄψυρτον διδάσκοντα αὐτὸν τὴν ἠνιοχικὴν τέχνην.
 ὅστις Οἰνόμοιος ἠττηθεὶς ὑπὸ Πέλοπος τοῦ Λυδοῦ ἐφρονεῖθη.

Τὸν δὲ ἱππικὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐπενόησε πρῶτος Ἐνυάλιος τις
 ὄνοματι, υἱὸς Ποσειδῶνος, ἀγαγόμενος τὴν Λιβύην, θυγατέρα
 τῆς Ἰούς καὶ τοῦ Πίκου Διός, ὃς κρατήσας τὰ μεσημβρινὰ μέρη 20
 O 221 ἐκάλεσε τὴν αὐτὴν χώραν ἐν ἧ βασιλευσε Λιβύην εἰς ὄνομα
 τῆς αὐτοῦ γυναικός. τὸν δὲ αὐτὸν ἱππικὸν ἀγῶνα ὁ Ἐνυάλιος

6. καὶ ναῦται] ναῦται Chron. 19. ἀγαγόμενος Chron., τοῦ ἀγα-
 γομένου Ox. Conf. supra p. 12. A.

ipse usus est; et qui contra certabat, Neptuni, coeruleo, juxta speciem
 Aquarum. Victus autem neci dabatur. Ad hoc regium et anniversarium
 Certamen infinita hominum multitudo, ex regionibus atque urbibus omni-
 bus confluebat: Et maritimi quidem ac insulani, qui vicus litorales in-
 colebant, nautaeque, volebant illi victoriam, qui coeruleum, sive Neptu-
 ni habitum ferebat: quod existimarent, magnam, si vinceretur is, futuram
 piscium omnifariam caritatem, maris naufragia et ventorum adverso-
 rum necessitates. Contra, qui continentem habitabant, mediterranei ci-
 ves et agricolae, tota etiam agrestium turba, illum vincere optabant,
 qui viridem gerebat habitum: rati, magnam annonae caritatem ac famem,
 viniq; et olei frugumque omnium inopiam secuturam, si vinceretur is,
 qui pro Cybele, id est, Terra decertabat. Superior omnibus in hoc cer-
 tamine, per multos annos, Oenomaus evasit: ut qui aurigandi artem ab
 Apsyrtο edoctus esset. Tandem vero ipse, a Pelope Lydo victus, morte
 multatus est.

Equestris autem Certaminis auctor primus erat Enyalios quidam filius
 Neptuni illius, qui Libyam, Jovis Pici ex Jo filiam, in uxorem duxit;
 quique regiones ad meridiem vergentes in potestatem suam redactas, ab
 uxoris nomine, Libyam appellavit. Equestre autem hoc certamen Bigls

ἄρμασι διπάλαις ἐφεῦρε, καθὼς ταῦτα συνεγράψατο Καλλιμαχος ὁ σοφὸς ἐν τοῖς Ἐτησίοις αὐτοῦ.

Καὶ λοιπὸν μετ' αὐτὸν ὁ Ἐριχθόνιος ἐπετέλεσε τὸν αὐτὸν Ἐ
ἀγῶνα ἄρμασι τετραπάλαις· διὸ καὶ περιβόητος ἐγένετο, καθὰ
5 ἐν ταῖς Χάρακος ἐμφέρεται ἱστορίαις· ὃς συνεγράψατο καὶ ταῦτα,
ὅτι τοῦ ἵπποδρομίου τὸ κτίσμα εἰς τὴν τοῦ κόσμου διοίκησιν ἠκο-
δομήθη, τοῦτ' ἐστὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης·
τὰς δὲ δεκαδύο θύρας τοὺς δώδεκα οἴκους ἰστέρησε τοῦ ζωδια-
κοῦ τοῦ διοικοῦντος τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τῶν ἀν- V 74
10 θρώπων τὸν παροδικὸν τοῦ βίου δρόμον. τὸ δὲ πέλμα τοῦ ἵπ-
πικοῦ τὴν γῆν πᾶσαν εἶναι, τὸν δὲ εὐριπὸν τὴν θάλασσαν ὑπὸ
τῆς γῆς μεσαζομένην, τὸν δὲ ἐπὶ τὰς θύρας καμπτὸν τὴν ἀνατο-
λήν, τὸν δὲ ἐπὶ τὴν σφενδόνην τὴν δύσιν, τὰ δὲ ἑπτὰ σπάτια
τὸν δρόμον καὶ τὴν κίνησιν τῆς ἀστρονομίας τῶν ἑπτὰ ὑστέρων
15 τῆς μεγάλης ἕρκτου.

Ὁ δὲ Ῥῶμος βασιλεὺς πρὸς τιμὴν καὶ αὐτὸς τοῦ Ἥλλου καὶ O 222
τῶν ὑπ' αὐτὸν τεσσάρων στοιχείων τὸν ἀγῶνα ἐν τῇ Ῥώμῃ
πρῶτος ἐφεῦρε, καὶ ἐπετέλεσεν ἐν τῇ χώρᾳ τῆς δύσεως, ἦτοι τῆς
Ἰταλίας, ἄρμασι τετραπάλαις, τοῦτ' ἐστὶ τῇ γῇ καὶ τῇ θαλάσ-
20 σῃ καὶ τῷ πυρὶ καὶ τῷ ἀέρι. καὶ ἐπέθηνεν ὁ Ῥῶμος τοῖς αὐ- B
τοῖς τέτρασι στοιχείοις τὰ ὀνόματα, τῇ γῇ τὸ Πράσινον μέρος,
ὃ ἐστὶ τὸ χλωῶδες, τῇ δὲ θαλάσῃ, ὃ ἐστὶ τοῖς ὕδασι, τὸ Βέ-
νետον μέρος, ἄς κυανόν, τῷ δὲ πυρὶ τὸ Ῥούσιον μέρος, ὡς ἐρ-

2. Ἐτησίοις] *Actia dici vidit Ch.* 13. σπάτια *Ch. cum Cedreno*
p. 147. C et Ducangius *Gloss. v. σπάτιον, σπαθία Ox.*

primum celebravit Enyalius: uti memoriae prodidit, in Anniversariis suis, sapiens Callimachus.

Hunc secutus est Eriethonius, qui certamen hoc Equestre Quadrigis peregit: unde magnum sibi nomen comparavit: sicuti scriptum reliquit Charax, in Historiis: Qui praeterea addit, extractum fuisse Hippodromum ad formam Universi; nempe ut Coelum, terram, et Mare repraesentaret. Ostia enim duodena ad Zodiaci domus duodecim retulit, qui terras et maria gubernat, vitamque Mortalium transitoriam: Area Hippodromi terram; Euripus Mare, a terra media interceptum, referebat: Flexus qui ad ostia, Orientem, qui ad fundam, occasum designavit: septem denique spatia Septentrionum motus et cursum Atronomicum indicarunt.

Romulus porro et ipse, ad cultum solis, et, quae illi subjecta sunt, Elementorum quatuor, Certamen hoc in Romam primum introduxit: primum etiam in Occidente, id est, in Italia, Quadrigis illud peregit, Terrae, Mari, Igni, atque Aeri, respondentibus. Indidit etiam Romulus quatuor istis Elementis nomina, a Terra Prasinam Factionem appellavit, propter colorem viridem: a Mari Venetam, ob aquarum colorem coeruleum: ab Igne Russeam, ob colorem rubentem: ab Aere vero Albam,

Θρόν, τῷ δὲ ἄρι τὸ Ἄλβον μέρος, ὡς λευκόν· κἀκεῖθεν ἐπε-
 νοήθη τὰ τέσσαρα μέρη ἐν Ῥώμῃ. ἐκάλεσε δὲ τὸ Πράσινον μέ-
 ρος, ὃ ἐστὶ ῥωμαῖστὶ τὸ ἐμπαράμονον, πραιοσεντεύειν γὰρ λέγεται
 τὸ παραμένειν, διότι ἡ γλωσσὴ γῆ διὰ παντὸς ἴσεται σὺν τοῖς
 ἄλσεσι. τὸ δὲ Βένετον ἐκάλεσεν ἐκ τοῦ εἶναι ὑπὸ τὴν Ῥώμην⁵
 ἐπαρχίαν μεγάλην χώραν λεγομένην Βενεζίαν, ἧστινος μητρό-
 O 223 C πολίς ἐστὶν Ἀκυληία, κἀκεῖθεν ἐξέρχεται τὰ κνανά, τοῦτ' ἐστὶ
 τὰ Βενέτζια βάμματα τῶν ἱματίων. καὶ προσεκόλλησε τῷ Πρα-
 σίνῳ μέρει, ὃ ἐστὶ τῇ γῆ, τὸ λευκόν, φησί, τὸν ἀέρα, καθότι καὶ
 βρέχει καὶ ὑπουργεῖ καὶ ὑρμόττει τῇ γῆ· καὶ τῷ Βενέτῳ μέρει, 10
 ὃ ἐστὶ τοῖς ὕδασι, προσεκόλλησε συμμίξας τὸ Ρούσιον μέρος, ὃ
 ἐστὶ τὸ πῦρ, καθότι σβέννυσι τὸ ὕδωρ τὸ πῦρ, ὡς ὑποτεταγμέ-
 νον αὐτῷ. καὶ λοιπὸν οἱ τὴν Ῥώμην οἰκοῦντες διεμερίσθησαν
 εἰς τὰ μέρη, καὶ οὐκέτι ὠμονόησαν πρὸς ἀλλήλους διὰ τὸ ἔρῶν
 λοιπὸν τῆς ἰδίας νίκης καὶ ἀντιποιεῖσθαι τοῦ ἰδίου μέρους, 15
 ὡσπερ Θρησκείας τινός. καὶ ἐγένετο μέγα σχίσμα ἐν τῇ Ῥώμῃ,
 D καὶ μεγάλην ἔχθραν εἶχον πρὸς ἀλλήλους ἐν τῇ Ῥώμῃ τὰ μέρη,
 ἀφότε ἐπενόησεν αὐτοῖς τὴν τοῦ ἱππικοῦ θέαν ὃ Ῥώμος. καὶ ὅτε
 ἐν οἰσθήποτε μέρει εἶδεν ὃ Ῥώμος φιλοῦντας τοὺς λελυπημένους
 καὶ ἀνδισταμένους αὐτῷ δῆμους ἢ συγκλητικὸς διὰ τὸν θά-20
 νατον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἢ δι' ἄλλην αἰτίαν οἰανδήποτε, ἐδέ-

3. ἐμπαράμονον Chron., ἐμπαράμενον Ox. 4. γλωσσὴς Ch.,
 Chron., γλωσσὴς Ox. 5. ἄλσεσι Ox. 6. τῷ Ch., Chron., τὸ
 Ox. 7. φησι post καθότι ponit Chron. 8. ἔρῶν Chron., ὄρῶν
 Ox. 9. φησι post καθότι ponit Chron. 10. ὄρῶν Chron., ὄρῶν
 Ox. 11. λοιπὸν] ἕκαστον Chron. 12. ἀφότε Ch., ἀπότε Ox.

propter coloris albedinem. Inde quatuor illae in Roma Factiones. Pra-
 sinam autem factionem ideo vocavit, quia terra virens cum nemoribus
 suis firma stat semper. Prasinum enim Latinis Permanens est. Venetam
 autem factionem appellavit, quod ex Veneta provincia, Romae subjecta,
 cujus Metropolis est Aquileia, panni Veneti, id est, coeruleo colore tin-
 cti, afferuntur. Prasiniae autem Factioni, sive Terrae Albam, sive Aerem
 conjunxit; ex eo quod Aer Terrae sit accommodatus, eam irrigans, eique
 subserviens. Factioni autem Venetae, sive aquae, Russeam, id est, Ignem
 assignavit; eo quod Aqua ignem, tanquam sibi subjectum, extinguat.
 Caeterum Romani hoc modo in Factiones distracti, propter studia Par-
 tium; dum quisque eam cupivit superiorem esse, cui ipse maxime fave-
 bat; non amplius inter se concordēs fuerunt. Quisque enim pro Factione
 sua tanquam pro Religione propugnavit: inde odia intestina gravissima-
 que diasidia inter factiones in urbe extiterunt, ex quo tempore Romulus
 primum Equestres illius certaminis spectaculum exhibuit. Romulus etiam,
 si quando advertisset ex populo, vel senatoribus quoscunque, hujus, vel
 illius factionis, in partes eorum euntes, qui odio ipsum habuerunt atque
 adversabantur ei, vel ob fratris caedem, vel aliam ob causam quamcum-

καὶ ἀντέχεσθαι τοῦ ἄλλου μέρους, καὶ εἶχεν αὐτοὺς εὐμενεῖς καὶ ἐναντιουμένους τῷ σκοπῷ τῶν ἐναντίων αὐτοῦ. ἔξ ἐκείνου καὶ οἱ μετ' αὐτὸν βασιλεῖς τῆς Ῥώμης τῷ αὐτῷ κανόνι ἐχρήσαντο.

Ἐν δὲ τῇ βασιλείᾳ τοῦ αὐτοῦ Ῥώμου ὁ στρατὸς αὐτοῦ ἐγέ- O 221
 5 νετο πολὺς ἐπίσρακτος, καὶ πλήθος ἦν ἐν τῇ Ῥώμῃ τῶν ἀγρίων
 ἀνθρώπων, καὶ οὐκ ἦσαν πρὸς τὰ πλήθη τῶν ἀνδρῶν γυναῖκες. E
 καὶ ἐπεθύμουν τῆς τοῦ βίου ἡδονῆς τὰ τῶν νεανιῶν στρατεύμα-
 τυ· καὶ ἐπήρχοντο κατὰ τὴν ἀγορὰν ταῖς γυναῖξι, καὶ ἐγένετο
 ταραχὴ καὶ ἐμφύλιος πόλεμος. καὶ ἠθύμει ὁ Ῥώμος, ἀμηχανῶν
 10 τί πράξει· οὐδεμία γὰρ ἠνείχετο τῶν γυναικῶν καταμιῖσαι τοῖς
 στρατιώταις, ὡς ἀγροῖς καὶ βαρβάροις. καὶ ἐξεφώνησε νόμον
 ὥστε λαμβάνειν τοὺς στρατιώτας πρὸς γάμον παρθένους, ὡς ἐκά-
 λεσε Βρυτίδας· καὶ οὐδεὶς εἴλετο δοῦναι αὐτοῖς τὴν ἰδίαν θυγα-
 τέρα, ἀλλ' ἔλεγον ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτοῖς καθ' ἑκάστην ἐλπίς ζωῆς
 15 διὰ τοὺς πολέμους, ἀλλὰ πάντες τοῖς τῆς πόλεως ἰζεύγνον τὰς V 75
 ἑαυτῶν θυγατέρας. καὶ ἀθυμῶν ὁ Ῥώμος ἀπῆλθεν εἰς τὸ μαν-
 τεῖον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ χρησμός ὥστε ἐπιτελεῖσαι ταῖς γυναῖξι
 θεῖον ἵππικόν, ἵνα ἀγάγηται ἑαυτῷ ὁ στρατὸς γυναικας. καὶ O 225
 20 πικόν, κελύσας μόνον γυναικας θεωρῆσαι τὸ ἵπποδρόμιον. καὶ
 ὡς παραξένου τινὸς θεῆας μελλούσης γίνεσθαι, ἀπὸ πάσης τῆς
 περιχώρου καὶ τῶν πόρρωθεν πόλεων καὶ κωμῶν ἦλθον ἐν τῇ πό-

10. οὐδεμία Ch., οὐδεὶς Ox. et Chron.
 Chron., παρὰ ξένου Ox.

21. παραξένου Ch.,

que; statim contrariae factionis hominibus adhaerere visus est; unde illos conciliavit sibi effecitque, ut adversantibus sibi et ipsi forent adversarii. Exinde, qui eum secuti sunt, reges Romani eodem usi sunt artificio.

Romulo autem regnante, crevit admodum exercitus ejus, undequaque confluens; eratque in urbe ingens agrestium militum copia, quibus pro tanto numero deerant uxores. Cumque libidinis pruritu corruptae essent juvenum cohortes, passim in foro mulieres contractabant; inde seditio orta est et civile bellum. Cumque Romulus inops consilii quid ageret, animi penderet; (dedignabantur enim foeminae cum rurestibus et barbaris militibus rem habere:) edixit tandem, ut miles virgines illas quas Brutidas vocavit, in uxores duceret. Nemo autem erat, qui militibus filiam suam tradere dignatus est: quisque enim dicebat, eos in diem tantum vivere, quibuscunque belli casibus obnoxios, Itaque Romanis civibus filias suas locabant omnes. Conturbatus ad hoc Romulus, Oraculum consuluit: responsumque tulit, Equestris Certaminis spectaculum foeminis exhiberet; quo exercitus uxores sibi utcunque compararent. Romulus igitur coacto in Palatium exercitu, certamen equestre celebravit: jussitque, foeminas solum ad spectaculum admitti. Itaque numerosa foeminarum turba, veluti ad inusitatum quoddam spectaculum, ex omni in circuitu vicinia

λει Ῥώμη πλήθη γυναικῶν, καὶ ἀνεπλήρωσαν τὸ ἵππικὸν γυναί-
 κες ὑπανδροὶ καὶ νεώτεροι παρθένοι· ἤλθον δὲ καὶ αἱ θυγατέρες
 τῶν λεγομένων Συβλίων, χώρας πλησίον τῆς Ῥώμης οὐσας, γυ-
 B ναῖκες εὐπρεπεῖς. καὶ δοὺς ὁ Ῥώμος μανδᾶτα λάθρα γυναῖκα
 ὑπανδρον οὖσαν Ῥωμαίαν πολίτιδα μὴ θεωρησαί, κελύσας καὶ 5
 ἰδίῳ στρατῷ ὥστε ὑπᾶνδρον γυναικὸς μὴ τολμήσαι ἄψασθαι,
 ἀλλὰ τὰς παρθένους ἀρπάσαι καὶ τὰς μὴ ἔχούσας ἄνδρας καὶ
 μόνας, ἀνελθὼν ἐν τῷ ἵππικῷ ὁ Ῥώμος ἐθεώρει. καὶ ἐν τῷ ἐπι-
 τελεῖσθαι τὸ ἵπποδρόμιον ἀπολυθεὶς ὁ στρατὸς ἐκ τοῦ καλατίου
 ὄρησαν ἐν τῷ ἵππικῷ, καὶ ἐκ τῶν βάρων ἀνέσπασαν τὰς παρ- 10
 θένους γυναικᾶς καὶ τὰς μὴ ἔχούσας ἄνδρας· καὶ ἔλαβον ἐαν-
 τοῖς γυναῖκας. τοῦτο δὲ πρὸς ἄπαξ ἐποίησεν ὁ Ῥώμος γενέσθαι·
 O 226 καθὺς ὁ σοφώτατος Βεργίλλιος ἐξέθετο· ὡσαύτως δὲ καὶ Πλά-
 C νιος ὁ Ῥωμαίων ἱστοριογράφος συνεγράψατο, ὁμοίως δὲ καὶ Αλί-
 βιος. ἕτεροι δὲ ἱστορικοὶ συνεγράψαντο πρῶτον ἵπποδρόμιον 15
 ἐπιτελεῖσαι αὐτοῖς τὸν Ῥώμον εἰς βούρδωνας.

Τὸν δὲ Ῥώμον καὶ τὸν Ῥῆμον τοὺς ἀδελφοὺς ἱστοροῦσιν
 ὑπὸ Ἀνκαίτης γαλακτοτροφέντας, ὅτι βασιλεὺς ὁ Ἀμούλιος, ὁ
 αὐτῶν πάππος, ἐκέλευσεν αὐτοὺς ῥιφῆναι εἰς τὰς ὕλας, ὡς πορ-
 νογενήτους, ἐπειδὴ ἡ Ἰλία ἡ μήτηρ αὐτῶν, ἴερεα οὖσα τοῦ 20
 Ἄρεως, ἐφθάρη, πορνευθεῖσα ὑπὸ τινος στρατιώτου, περὶ οὗ
 λέγουσι μυθολογοῦντες τὸν Ἄρεα ἔγγαστρῶσαι αὐτήν, καὶ

8. μόνας] μόνος Ox. sequentibus haec iungens. 18. Βεργίλλιος
 Ch., Βεργίλλιος Ox. 18. γαλακτοτροφέντας] γαλακτοτροφηθῆναι
 Chron. V. ad p. 37. D. *ibid.* ὅτι Ox., διότι Chron. 21. Ἄ-
 ρείως — Ἄρεα Ox.

urbibusque et viculis etiam longe remotis ad urbem Romam concurrē-
 bat; Circumque implebant matronae virginesque innuptae: inter quas
 et Sabinorum forma praecellentes adfuerunt filiae; quorum regio ab urbe
 propius aberat. Dederat porro Romulus clam in mandatis, ne cuiusquam
 civis Romani uxor in spectaculo adesset: Militique iidem suo edixit, ut
 Matronam nullam contingerent; solas raperent virgines, et quae viris
 omnino carerent. Solus autem in Circum Romulus venit, ut certamina
 spectaret. Interim autem dum ferverent aurigationes, emissus ex Palatio
 miles, in Circum erumpit, virginesque, et quae viris carerent foeminas,
 ex gradibus raptas, in uxores sibi duxit. Hoc autem semel duntaxat fieri
 voluit Romulus: uti sapientissimus Virgilius testatus est: cui accinit quo-
 que Plinius Romanus Historiographus, uti et Livius etiam. Caeteri vero
 tradiderunt, primos ludos Equestres burdonibus a Romulo celebratos.

Romulum vero et Remum fratres a Lupa lactatos fuisse, fama est:
 cum rex Amulius, avus eorum, tanquam nothos, eos in silvas exponi ius-
 serat. Mater enim illorum Iliā Martis sacerdos, a milite quodam com-
 pressa fuerat, unde eam a Marte gravidam fuisse factam, fabulantur.
 Gemellos autem edidit: quos, propterea ab ave in silvis expositos, repe-

ἐγέννησεν αὐτοὺς διδύμους, καὶ διὰ τοῦτο ὁ πάππος αὐτῶν ἐβ-
 ῆμεν αὐτοὺς εἰς τὰς ὕλας. καὶ εὔρε τοὺς αὐτοὺς παιδῆς χωρικῆ
 τας, βόσκουσα πρόβατα· καὶ σπλαγχνισθεῖσα, ὅτι ἦσαν εὐμορφα, D
 λαβοῦσα ἔθρεψεν αὐτοὺς τῷ ἰδίῳ γάλακτι. εἰς δὲ τὴν χώραν
 5 ἐκείνην λυκαίνιας καλοῦσιν ἕως ἄρτι τὰς χωρικὰς τὰς βοσκοῦσας
 πρόβατα, ὡς ἀεὶ τὸν βίον καὶ τὴν διαγωγὴν ἐχοῦσας μετὰ λύ-
 κων. τούτου οὖν ἐνεκεν ὁ Ῥῶμος ἐπενόησε τὰ λεγόμενα Βρουμάλια O 227
 λια, εἰρηκῶς, φησὶν, ἀναγκαῖον εἶναι τὸ τρέφειν τὸν κατὰ και-
 ρὸν βασιλέα τὴν ἑαυτοῦ σύγκλητον πᾶσαν καὶ τοὺς ἐν ἀξίᾳ καὶ
 10 πᾶσας τὰς ἔνδον τοῦ παλατίου οὔσας στρατιάς, ὡς ἐντίμους, ἐν
 τῷ καιρῷ τοῦ χειμῶνος, ὅτε τὰ πόλεμικὰ ἔνδοσιν ἔχει. καὶ ἤρ-
 ξατο πρῶτους καλεῖν καὶ τρέφειν τοὺς ἀπὸ τοῦ ἄλφα ἔχοντας τὸ
 ὄνομα, καὶ λοιπὸν ἀκολουθῶς ἕως τοῦ τελευταίου γράμματος,
 κελεύσας καὶ τὴν ἑαυτοῦ σύγκλητον θρέψαι τῷ αὐτῷ σχήματι.
 15 καὶ ἔθρεψαν καὶ αὐτοὶ τὸν στρατὸν ἅπαντα καὶ οὕς ἐβούλοντο. E
 οἱ οὖν ἐκάστου ἀριθμοῦ παιδοῦροι ἀπὸ ἐσπέρας ἀπιόντες εἰς τοὺς
 οἴκους τῶν καλεσάντων αὐτοὺς ἐπ' ἀρίστῳ εἰς τὴν ἐξῆς ἠΐλου
 πρὸς τὸ γινῶναι ἐκείνον ὅτι παρ' αὐτῷ τρέφονται αὐρίον. καὶ
 κατέσχε τὸ ἔθος τῶν Βρουμαλλίων ἐν τῇ Ῥωμαίων πολιτείᾳ ἕως O 228
 20 τῆς νῦν. τοῦτο δὲ ἐποίησεν ὁ αὐτὸς Ῥῶμος, θάλων ἐξαλεῖψαι
 τὴν ἑαυτοῦ ὕβριν, ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ἐχθροὶ αὐτοῦ ὄντες καὶ μί- V 76
 σεῦντες αὐτὸν καὶ λοιδοροῦντες ἔλεγον ὅτι οὐκ ἐχρῆν αὐτὸν βα-
 σιλεῦσαι ἐνυβρισμένον ὄντα, διότι ἐξ ἀλλοτρίων ἐτράφησαν οἱ

S. εὐμορφα] Fort. εὐμορφοί. 10. στρατιάς Chron., στρατείας Ox.
 12. πρῶτους Chron., πρῶτος Ox.

rit mulier quaedam agrestis, quae greges ovium pascebat: haec vero mi-
 serata puerulos elegantes, eos lacte suo emstrivit. In ea autem regione
 usque adhuc etiam rurestres illas ovium custodes, Lupas, vocitant: ut
 quae inter lupos vitam suam transigunt. Brumalia autem quae dicuntur
 instituit Romulus, hanc ob causam: eo quod necessarium duxit, ut hy-
 berno tempore, cum bellorum induciae sunt, Rex pro tempore, quicumque
 fuerit, senatam omnem Proceresque, Palatinos item milites, honoris cau-
 sa, convivii exciperet. Primos itaque ad convivium vocavit, qui nomi-
 na sua ab Alpha exerdiebantur; et sic deinceps, suo quosque ordine, us-
 que ad ultimam Alphabeti litteram. Jussit etiam, ut Senatus populum
 eodem modo invitaret. Itaque vocabant etiam hi exercitum omnem, et
 quoscumque praeterea volebant. Singularum vero turmarum Panduristae,
 pridie ad vesperam ibant ad conviatorum aedes, ibidemque canebant,
 usque ad sequentem diem, ut scirent apud quem essent postridie epula-
 turi: quae quidem Brumalia in Repub. Romana celebrantur ad hunc us-
 que diem. Hoc autem eo animo fecit Romulus, ut maculam deleret, quam
 Romani, qui ei infensi erant oderantque, contra eum contumeliae causa
 objectabant, indignum scilicet eum esse qui regnaret, affirmantes; eo
 quod infamis esset nominis: ut qui, cum fratre, aliena quadra vixisset;

δύο ἀδελφοί, ἕως οὗ τελείας ἡλικίας ἐγένοντο καὶ βασιλευσαν, σημαίνοντες ὅτι ὑπὸ τοῦ Φαύστου τοῦ γεωργοῦ καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Λυκαίνης ἐτρέφθησαν ἐκ τῶν ἀλλοτριῶν ἐσθίοντες, ὡς προεγγραπται. ὄνειδος γὰρ ὑπῆρχε παρὰ Ῥωμαίοις καὶ πᾶσι τοῖς ἀρχαίοις ποτὲ τὸ ἐκ τῶν ἀλλοτριῶν τρέφεσθαι τινα· ὄθεν **Β** καὶ ἐν τοῖς συμποσίοις τοῖς λεγομένοις φιλικοῖς ἕκαστος τῶν συνερχομένων εἰς τὸ συμπόσιον τὸ ἴδιον αὐτοῦ βρωῖμα καὶ πόμα μεθ' ἑαυτοῦ κομίζει, καὶ εἰς τὸ κοινὸν πάντα παρατίθεται, καὶ **Β** ἐσθίουσι κρατήσαντες τὸ ἀρχαῖον ἔθος ἕως τῆς νῦν, τὸ μὴ ἀκούειν ἀλλοτριοφάγοι. τούτου χάριν ἐπεινόησε τοῦτο ὁ αὐτὸς **10**
Ο 229 Ῥῶμος, πρὸς τὸ ἐξιλιώσασθαι τὴν ὕβριν ἑαυτοῦ, καλέσους καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀρίστου ῥωμαῖστί βρουμάλιουμ, καθὼς ὁ σοφώτατος *Λικίνιος* ὁ Ῥωμαίων χρονογράφος ἐξέθετο.

Μετὰ δὲ Ῥῶμον καὶ Ῥῆμον τοὺς ἀδελφοὺς βασιλευσαν ἄλλοι ἕξ τῆς Ῥώμης ἕως τοῦ *Ταρκυνίου Σουπέρβου* τοῦ ἀδίκου. **15** ἑβδομος γὰρ βασιλεὺς τῆς Ῥώμης μετὰ τὸ κτισθῆναι αὐτὴν ἐγένετο· καὶ ἐπήρθη τὸ βασιλεῖον παρ' αὐτοῦ.

Ἐπὶ δὲ τῶν χρόνων τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἦν *Σίβυλλα* ἡ *Κυμαλα μάντις*.

С Ἔσχε δὲ ὁ αὐτὸς *Ταρκύνιος* υἱὸν ὀνόματι *Ἀθήρουνς*, δι' **20** ὃν ἐξεβλήθη τῆς βασιλείας, ὅτι βιασάμενος τὴν *Λουκρητίαν* συγκλητικὴν ἐμοίχευσεν ὁ υἱὸς τοῦ *Ταρκυνίου* ὁ *Ἀθήρουνς*· κακείνη ἔσφαξεν ἑαυτήν, ὡς σώφρων. καὶ ἐγένετο ἐμφύλιος πόλε-

1. βασιλευσαν Chron., βασιλευσαν Ox.

et ab incunabilis, ad perfectam usque aetatem, quoad regnare coepisset, aliorum victa enutritus fuisset: nempe innuentes, cum apud Faustum colonum, et Lupam uxorem ejus, ex alieno enutritum fuisse: uti antea dictum est. Apud Romanos enim; veteres etiam omnes, vitio vertebatur, si quis alieno pane vesceretur. Unde et in Symposiis, quae *Amicalis* dicta sunt, singuli ex convivio cibum potumque suum proferentes, in commune conferunt; morem antiquum usque adhuc servantes, ne forte *Alieniori* audirent. Ob hanc igitur causam, nempe ad contumeliam illam a se amovendam, genus hoc convivii Romulus instituit; et Latina lingua *Brumallum* vocavit: uti haec tradidit sapientissimus Licinius, Romano-
rum Chronographus.

Post Romulum et Remum fratres, reges vi alii Romae regnarunt; ad injustum usque illum Tarquinium superbum. Ab urbe enim condita Romanorum rex septimus fuit iste: a quo etiam ablatam est regium imperium.

Hujus sub regno floruit Cumaea Sibylla, vaticinatrix.

Tarquinus iste filium habuit, qui Aruns dictus est: qui in causa fuit, quod Tarquinus pater regno deturbatus fuerit; eo quod Lucretiae, matronae nobili vim intulerat: illa vero, ut castam se argueret, mortem sibi

μος μέγας ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐπὶ χρόνων, καὶ πολλοὶ ἐσφάγησαν. ταῦ-
τα δὲ συνεγράψατο ὁ σοφὸς Σέρβιος ὁ Ῥωμαίων συγγραφεύς.

Ὁ δὲ Ταρκύνιος ἐξεβλήθη τῆς βασιλείας τῷ τρόπῳ τούτῳ.
πολέμου κινήσεντος ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐκ τοῦ ἔθνους τῶν λεγομένων
5 Ἀρδηνῶν, λαβὼν βοήθειαν ὁ Ταρκύνιος βασιλεὺς ἤλθε πολε- O 230
μῶν τὴν Ἀρδηνῶν χώραν. καὶ εὐρόντες καιρὸν οἱ ἔχθροὶ αὐτοῦ
οἱ συγκλητικὸι Βροῦτος ὁ θεῖος τῆς Λουκρητίας καὶ Κολλατίνος D
ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, κατεσκεύασαν αὐτῷ, συμποησαμένων αὐτοῖς καὶ
τῶν ἄλλων συγκλητικῶν καὶ τῶν τῆς πόλεως πάντων εἰς τὸ αὐ-
10 τὸν ἐκβληθῆναι τῆς βασιλείας, πείσαντες συμμαχεῖν αὐτοῖς εἰς
τὸ μὴ δεξασθαι τοῦ λοιποῦ τὸν Ταρκύνιον βασιλεῦα εἰς τὴν Ῥώ-
μην ὑποστρέφοντα τὸν στρατὸν τὸν φυλάττοντα τὸ παλάτιον
καὶ τὴν πόλιν Ῥώμην τῶν λεγομένων Κελεριανῶν, ἀνδρῶν μαχι-
μωτάτων ἐν πολέμοις. καὶ γνότος τοῦ Ταρκύνιου τὸ τρακτε-
15 θέν κατ' αὐτοῦ παρὰ τῆς συγκλήτου καὶ τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ δή-
μου, πέμψας αὐτὸς ὑπενόθευσε καὶ αὐτὸν τὸν υἱὸν τοῦ Βρούτου,
τὸν φίλον ὄντα καὶ συννεώτερον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἀρρῶντος. καὶ
πεισθεὶς συνετάξατο ἐρχομένου τοῦ αὐτοῦ Ταρκύνιου κατὰ τῆς E
Ῥώμης προδοῦναι τὴν πόλιν καὶ τὸν ἴδιον πατέρα φονεῦν τὸν
20 Βρούτον. τοῦτο δὲ γνοὺς ὁ δοῦλος τοῦ Βρούτου Βινδίκιος, ὁ
συνδιάγων τῷ υἱῷ αὐτοῦ, ἀνήγγειλε λάθρα τῷ ἰδίῳ δεσπότη O 231
Βρούτῳ τὴν μέλλουσαν γίνεσθαι κατ' αὐτοῦ ἐπιβουλὴν παρὰ τοῦ
υἱοῦ αὐτοῦ. καὶ εὐθέως ἀκούσας ὁ Βρούτος συνέσχε τὸν ἴδιον

1. χρόνων] Mallm χρόνον.

7. Κολλατίνος Ox. hic et p. seq.

v. 9. Κολλατίνος est infra p. 79. D.

conscivit. Inde bellum civile ingens Romae coortum est: in quo plurimi ceciderunt. Haec autem Servius, sapiens Romanorum scriptor, memoriae mandavit.

Ejectus autem fuit e regno suo Tarquinius, hoc modo. Bellum Romanis intulerunt Ardeani: Tarquinius igitur rex, copiis collectis, regionem eorum invasit. Tempus itaque nacti opportunum, qui ei infensi erant, Brutus, Lucretiae avunculus, et Collatinus ejusdem maritus, Senatorii ordinis viri; una cum senatoribus reliquis, populoque adeo omni, consilium inierunt, quomodo Tarquinium e regno deturbarent. Conjuratiois etiam socios habuerunt Flexumines illos, qui *Celeriani* vocabantur; bellicosos viros, Palatii, atque urbis custodes; a quibus obtinuerunt, ne Tarquinium regem deinceps in urbem admitterent. Tarquinius autem certior factus de his, quae contra se senatus, exercitus, omnisque adeo populus, machinabantur: Bruti filium, Aruntis filii sui amicum, et a pueris sodalem, in partes suas corripuit; ipsumque paciscentem habuit, uti venienti Tarquinio contra Romam, urbem ipse proderet; Brutum etiam, patrem suum, neci daret. Haec vero ubi intellexisset Bruti servus, qui filium assectabatur, nomine Vindicius; conspirationem totam, quam in eum filius machinatus est, Domino aperuit. Brutus, his auditis, statim

αὐτοῦ υἷον, καὶ ἐν τῷ φόρῳ Ῥώμης ἐπὶ πάντων ἐξετάσας αὐτόν,
 V 77 ἠνάγκαζεν αὐτόν ἐξεπιεῖν τὰ αὐτῷ καὶ τῷ Ταρκύνιῳ βεβουλευμέ-
 να. ὁ δὲ ὠμολόγησε τῷ ἰδίῳ πατρὶ τὴν γενομένην παρ' αὐτοῦ
 σύνταξιν τῆς προδοσίας πρὸς τὸν Ταρκύνιον· καὶ εὐθέως ἐφό-
 νευσε τὸν ἴδιον υἷον. καὶ λοιπὸν συναθροισθεῖσα ἡ σύγκλητος 5
 Ῥώμης πᾶσα ἀπεκέρυξε τὸν Ταρκύνιον τῆς βασιλείας, ἐγγράφως
 τὴν καθαιρεσιν αὐτοῦ ποιήσαντες, ψηφισάμενοι ἐν πρώτοις καὶ
 δισιγνιτεύσαντες ὑπάτους δύο, τὸν Βροῦτον τὸν μέγαν καὶ τὸν
 Κολλατῖνον τὸν ἄνδρα τῆς Λουκρητίας, διοικεῖν τὴν πολιτείαν
 Ῥωμαίων προβαλλομένους κατὰ ἴδιαν δοκιμασίαν ἔρχοντας, καὶ 10
 μὴ εἶναι τοῦ λοιποῦ βασιλεῖα ἐν τῇ Ῥώμῃ, γράψαντες καὶ τῷ
 στρατῷ τῷ ὄντι μετ' αὐτοῦ Ταρκυνίου ἀπολιπεῖν αὐτόν· καὶ ἀπέ-
 B στησαν εὐθέως. ἡ μόνον δὲ προῆλθεν ὑπάτος ὁ Βροῦτος, εὐ-
 θέως ἐπὶ τῆς συγκλήτου καὶ τοῦ δήμου ἀγαγὼν τὸν ἴδιον δοῦλον
 τὸν Βινδίκιον ὑπὲρ εὐχαριστίας, ὅτι πιστὰ ἐφύλαξε τῷ ἰδίῳ δε- 15
 σπότη, καὶ ἐπιτελέσας ἑορτὴν πανηγυρικὴν τῇ Δικῇ καὶ καθίσας
 O 232 ἐν τῷ ὑψηλῷ βήματι ἀτήγαγε τὸν Βινδίκιον ἐν ἔνρει ἀντικυρὸς αὐ-
 τοῦ, καὶ ἐκτείνας τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα, καὶ τῇ παλάμῃ αὐτοῦ
 πληγὰς τρεῖς ἐπὶ τὴν αὐτοῦ παρεῖαν ἐπαγαγὼν μετὰ κραυγῆς ἔρη
 ταῦτα, Ἀποτιναξάμενος τὴν τῆς σῆς δουλείας τύχην, ὃ Βινδίκιε, 20
 καὶ τὴν ταύτης ἐκδυσάμενος ζυγὸν ἔνδυσαι Ῥωμαϊκῆς ἐλευθερίας
 θώρακα τὸν ὑπαντα τῆς ζωῆς σου χρόνον. καὶ ἀφελόμενος ἐκ
 C τῆς ἰδίας χειρὸς δακτύλιον χρυσοῦν ἐπέβαλεν εἰς τὴν δεξιὰν αὐ-
 τοῦ χεῖρα, δεδωκὼς αὐτῷ καὶ ἄξιαν κόμητος καὶ μέρος τῆς αὐτοῦ

comprehendit filium suum; eumque in foro, coram omnibus, examini sub-
 jecit; totumque Tarquinii consilium detegere cogit. Filius itaque patri
 conjurationis omnem seriem indicavit: pater inde illico filium neci tradi-
 dit. Senatus deinde Romanus omnis in unum congregatus, Tarquinium
 regno abdicavit, ejectione ejus in Acta publica etiam relata; cum prius
 Consules duos constituisset Brutum magnum et Collatinum, Lucretiae
 conjugem. His itaque communi consensu Reipublicae administratoribus
 designatis; cautum deinde erat, ne unquam Potestas Regia in Romam
 denuo admitteretur. Exercitum etiam, quem secum habuit Tarquinius,
 per literas hortati sunt, uti regem desererent: quod et factum est. Bru-
 tus vero Consul factus, servum suum Vindicium Senatus et populi in con-
 spectum adduxit, ob fidem ejus Domino praestitam, beneficium ei repen-
 satus. Festivitatem itaque solennem *Justitiae* indixit: et consensu thro-
 no excelso, servum suum Vindicium loco etiam sublimiore sibi e regione
 collocavit: deinde manum dextram protendens, tres ei alapas palma im-
 pegit super faciem, elata hac voce locutus. „Excusso, Vindicie, servi-
 tutis tuae jugo, servilem conditionem tuam exuas; et Romanae libertatis
 thorace desinceptus indutus, quamdiu vixeris incedas.“ Anulum deinde au-
 reum suo digito detractum, dexteram ejus imposuit: et concessa etiam ei
 facultatum suarum portione aliqua, Comitem fecit. Diem autem Celebri-

περιουσίας, καλέσας τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς Κοινοβία, ἅπερ ἐρμηνεύεται παροχῆς ἡμέρα, προστάζας καὶ τοῖς παρ' αὐτοῦ προβληθεῖσιν ὑπατικοῖς ἄρχουσι τῶν ἐπαρχιῶν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ κατ' ἔτος ἱερὰν παννυχίδα καὶ ἑορτὴν τῇ Δίκη ἐπιτελεῖν εἰς 5 μνημόσυνον τῆς κατὰ τοῦ Ταρκυνίου νίκης καὶ τῆς κατ' ἀξίαν ἑλευθερίας τοῦ Βινδικίου εἰς τὸ προτρέψασθαι τοὺς λοιποὺς τοὺς πανταχοῦ οἰκέτας εὐγνωμονεῖν τοῖς ἰδοῖς δεσπόταις καὶ τοιαύτης ἑλευθερίας ἀξιούσθαι καὶ τιμῆς. ἅτινα Κοινοβία οἱ O 233 ὑπατικοὶ ἄρχοντες τῶν ἐπαρχιῶν ἕως τῆς νῦν ἐπιτελοῦσι πανη- 10 γωρίζοντες. περὶ ὧν καὶ Λίβιος ὁ σοφὸς καὶ ἕτεροι πολλοὶ συνε- D γράψαντο.

Μετὰ δὲ χρόνους πολλοὺς τυραννήσαντες οἱ Γάλλοι ἐκίνησαν πόλεμον Ῥωμαίοις· καὶ τοῦτο γνοῦσα ἡ σύγκλητος Ῥώμης προε- χειρίσατο κατ' αὐτῶν στρατηγὸν δυνατὸν ὀνόματι Μαλλίωνα 15 Καπιτωλίον. ὅστις ὀπλισάμενος καὶ λαβὼν στρατὸν πολεμι- κώτατον, ὤρμησεν εἰς τοὺς Γάλλους· καὶ συμβουλῶν πόλεμον ἐνίκησε κατὰ κράτος. καὶ ὑποστρέψας ἐθριάμβευσε τὴν νίκην ἐν τῇ Ῥώμῃ, καὶ εἰσῆλθεν ἀπονενοημένος κατὰ τῆς συγκλήτου καὶ τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ δήμου· καὶ διὰ τοῦτο ἐλυπήθη ἡ σύ- 20 κλητος καὶ πάντες. φθονηθεὶς δὲ ὑπὸ τινος ἐχθροῦ αὐτοῦ συγκλητικοῦ, ὄντος ἐν δυνάμει, ὀνόματι Φεβροναρίου, καταγο- μένου ἐκ γένους τῶν Γάλλων, κατεσκευάσθη. ἐν κομβεντίῳ γὰρ O 234 E

1. Κοινοβία] *Consualia* in mente habuisse videtur. 2. παροχῆς] *Conf. inscr. p. 121.* 6. τοὺς λοιποὺς] *Fort. τοῦ λοιποῦ.* 14. Μαλλίωνα] *Μαλλίων Οκ.* 16. Γάλλους] *Γαλλίους Οκ.*

tatis hujus vocavit *Consilia*: ac si diceret, *Diem Largitionis*. Insuper etiam Proconsulibus omnibus Provinciarum Praefectis imperavit, uti eodem die sacrum pervigilium et Festum anniversarium *Justitiae* celebrarent; in memoriam ejecti Tarquinii et Libertatis pro meritis Vindicio concessae: ut hinc nimirum servi omnes documenta sibi sumerent, debitam Dominis fidem praestandi; libertatem, et honores tantos pro meritis reportaturi. Itaque etiam Proconsules ubique Provinciarum Solemnitates illas usque adhuc pompa maxima celebrant. De his autem sapiens Livius, aliique plurimi scripserunt.

Longo autem post tempore, Galli in Romanos insurgentes, bellum eis intulerunt: quod ubi intellexisset Senatus Romanus, missus est contra eos Manlius Capitolinus, dux fortissimus. Paravit hic sibi exercitum bellicosissimum; et in Galliam profectus, commissoque cum Gallis praelio, eos profligavit. Romam deinde reversus, triumphum de illis egit. Urbem vero ingressus, senatum, exercitum, populumque fastidire animo visus est: quod senatus quidem, caeterique omnes aegre tulerunt. In eum etiam machinatus est Februarius quidam, adversarius potens, Senatorii ordinis vir et ex Gallis oriundus. Convocato enim Consilio, cum Comi-

εἰσελθόντος τοῦ Μαλλίωνος Καπιτωλίνου, καὶ τοῦ κοινοῦ τῆς συγκλήτου καθεζομένου, ἔξαναστὰς ὁ Φεβρουάριος συγκλητικὸς λέγει τῷ Μαλλίῳ, Τοῦ στρατοῦ Ῥωμαίων νικήσαντος τοὺς Γάλλους σὺ τί ὑπεραίρη, ὡς μονομαχήσας; ἡ τύχη Ῥωμαίων ἀεὶ νικᾷ τοὺς πολεμίους· σὺ διέλαθε δὲ ἡμῶς καὶ τοῦτο, ὅτι διὰ τοῦ-
 V 78 τῶ νῆσαι τοὺς Ῥωμαίους· ὅπερ οὐκ ἐγγίνεται σοι. καὶ ἀκούσασα ταῦτα ἡ σύγκλητος καὶ ὁ στρατὸς καὶ ὁ δῆμος, ἐπῆλθε τῷ Μαλλίῳ Καπιτωλίνῳ. ὁ δὲ δῆμος ἐπαναστὰς κατὰ γνώμην τῆς συγκλήτου ἐβόησαν ἐκβληθῆναι ἀπὸ τῆς πόλεως Ῥώμης τὸν αὐτὸν Μαλλίωνα Καπιτωλίνον· ὅστις εὐλαβηθεὶς τὸν στρατὸν καὶ τὸν δῆμον ἐξῆλθεν ἐν τοῖς ἰδίοις κτήμασι, πλησίον τῆς λεγομένης Ἀπουληίας χώρας, κακεῖ διήγεν ἡσυχάζων. ἐκείνου δὲ φυγόντος ἐπῆλθεν ὁ δῆμος Ῥωμαίων τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ διαφέροντα αὐτῷ διήρασαν. 15

Οἱ δὲ Γάλλοι προχειρισόμενοι αὐτοῖς ῥῆγα δυνατὸν ἐν πολέ-
 O 235 μοις ὀνόματι Βορῆνον, ἐπιστρέψασαν εὐθέως ἐπὶ τῆς Ῥώμης, ἀκούσαντες καὶ διὰ τὸν Μαλλίωνα ὅτι ἐξεβλήθη ἀπὸ τῆς Ῥώμης. καὶ ὀρμήσας ὁ Βορῆνος ῥῆξ ἑξαίφνης εἰσῆλθεν ἐν τῇ Ῥώμῃ, καὶ παρέλαβεν αὐτὴν νυκτὸς ἐν χειμῶνι, τῇ πεντεκαιδεκάτῃ 20 τοῦ ἑξτιλλοῦ μηνός, προπέμψας λάθρα τοὺς ὀφειλοντας φονεῦσαι τοὺς πορταρίους καὶ ἀνοῖξαι αὐτῷ τὴν πόρταν. καὶ τούτων φονευομένων ἐγένετο πύρμα· καὶ γνόντες οἱ συγκλητικοὶ τὴν παράληψιν τῆς πόλεως, ἔφυγον πάντες, καὶ φανεροὶ τῶν τῆς πόλεως λαμπροὶ σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις εἰσῆλθον ἐν τῷ 25

isum intraret Manlius Capitolinus, Februarius exurgens; reliquis senatoribus assidentibus, ita eum allocutus est. „Quorsum tu, Manli, tam te superbe geris; quasi, tua sola virtute, parva esset haec in Gallos victoria? Nos Romanam Fortunam ubique victricem agnoscimus. Sed neque nos latet hujus tui fastus causa: nempe affectati regni spes tua. Sed frustra eris. Haec ubi audissent senatus, exercitus, et populus, insurgentibus una omnes in Manlium Capitolinum: et populus quidem, senatu etiam assentiente, elatis vocibus, eum ex urbe ejici postulabat. Manlius itaque cavens sibi ab exercitu populoque, secessit in praedia sua, non procul ab Apulia sita; ubi deinde latitavit. Fuga autem ejus Romae nota, domum ejus populus invasit, bonaque ejus omnia diripuit.

Galli interim, ubi audissent Manlium ex urbe pulsum esse, bellum contra Romanos instaurant, Ducem constituentes sibi strenuum, Brennum nomine. Hic itaque, missis inprimis qui Janitores urbis clanculo interficerent, portasque sibi aperirent; Romam repente ingressus, urbem nocte tempestuosa cepit, mensis sextilis die xv. Custodibus autem interfectis, ingens consternatio facta est: Senatores vero certiores facti urbem captam esse, fuga rebus suis consuluerunt: ex urbis autem primariis pluri-

Καπετωλίω εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς μετὰ τῶν ἰδίων χρημάτων. πα-
 ραλαβὼν δὲ ὁ Βρῆνος ῥῆξ τὴν πόλιν Ῥώμην, κατασφάζει πολλοὺς
 πολίτας καὶ τινὰς τῶν στρατιωτῶν καὶ αἰχμαλωτίζει· καὶ ἔμενε
 πολιορκῶν τὸ Καπετώλιον διὰ τοὺς ὄντας ἐν αὐτῷ συγκλητι- C
 5 κοὺς καὶ διὰ τὰ χρήματα αὐτῶν. δυνηθέντες δὲ οἱ συγκλητι-
 κοὶ ἔγραψαν, δεόμενοι τοῦ Μαλλίωνος Καπιτωλίνου συνάζει τὸν
 κατὰ πόλιν καὶ χώραν Ῥωμαίων ὄντα ἐγκάθειτον στρατόν, καὶ O 236
 ἔλθειν εἰς ἰκδίκησιν τῆς Ῥώμης καὶ εἰς βοήθειαν αὐτῶν. καὶ
 δεξιόμενος τὰ τῆς συγκλήτου γράμματα ὁ Μαλλίων Καπιτωλί-
 10 νος, γινὼς ὅτι ἐλήφθη ἡ Ῥώμη καὶ τὸ Καπετώλιον φρουρεῖ-
 ται ὑπὸ τοῦ Βρῆνου, ῥῆγος τῶν Γάλλων, ἐταράχθη· καὶ συνα-
 γαγῶν εὐθέως πάντοθεν πλήθος στρατοῦ, καὶ ὀρηθήσας, ἦλθε
 κατὰ τοῦ Βρῆνου ῥῆγος ἑξαίφνης ἀπροσδοκῆτως εἰς τὴν Ῥώμην·
 καὶ αὐτὸς νυκτὸς κατὰξας τὸν ἴδιον στρατὸν ἐν ταῖς ῥύμαις τῆς
 15 πόλεως, καὶ μεσάσας τὸν Βρῆνον ῥῆγα καὶ τοὺς αὐτοῦ πάν-
 τας, ὡς ξίνους, ἀνείλε. καὶ περιγενόμενος συνελάβετο τὸν αὐ- D
 τὸν Βρῆνον ῥῆγα· καὶ εὐθέως ἀπεκεφάλισεν αὐτόν, καὶ ἐπήξεν
 ἐν κοντῷ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ τὰ πλήθη δὲ αὐτοῦ καὶ τοὺς
 κόμητας αὐτοῦ κατακόψας, ἐβόησατο πάντας οὓς συνελάβετο
 20 Ῥωμαίους αἰχμαλώτους, ἀφελόμενος καὶ πάντα τὰ παρ' αὐτῶν
 πραιδευθέντα καὶ ἐξεληθοῦσα ἢ σύγκλητος Ῥωμαίων ἐκ τοῦ Κα-
 πετωλίου μετὰ τὴν νίκην τοῦ Μαλλίωνος Καπιτωλίνου εὐθέως
 ἐψηφίσατο αὐτὸν ἕνα τῷ στρατῷ καὶ τῷ δήμῳ τῷ περιλει-
 φθέντι αὐτῷ αὐτὸν μόνον διοικεῖν τὰ Ῥωμαίων πράγματα.

18. κόττω Οκ.

mi, cum uxoribus et liberis bonisque suis omnibus in templum Jovis
 Capitolini se receperunt. Urbe autem a Brenno capta, multi ex civibus,
 ex militibus etiam nonnulli gladio perierunt, captivi abducti sunt. Ca-
 pitolium etiam obsidione cingebat; ut Senatores illic congregatos, una
 cum divitiis ipsorum occuparet. Senatores vero qui opportunitatem ha-
 buerunt hoc faciendi, Manlium per literas implorarunt, uti copiis, quae
 per urbes regionesque Romanas distributae erant, in unum collectis; in
 auxilium sibi veniret. Manlius, acceptis senatus literis, atque inde Ro-
 manam captam, Capitoliumque obsessum esse a Brenno Gallorum duce edo-
 ctus, animo turbatus est. Sine mora animo copias undequaque collectis,
 in Brennum profisciscitur ipsumque ex improvise aggressus, exercitumque
 suum noctu ducens per urbis plateas, Brennum, exercitumque ejus, me-
 dius inter eos, adoritur. Galli autem ignari locorum, gladio ceciderunt:
 Brennoque ipsi comprehenso Manlius caput amputavit contoque affixit.
 Exercitu itaque ducibusque etiam ejus omnibus excisis, captivos Roma-
 nos liberavit omnes; bonis etiam, quae diriperant Galli, recuperatis
 omnibus. Senatus autem Romanus, post victoriam a Manlio Capitolino
 adeptam, ex Capitolio descendens, Romanae Reipublicae administratio-
 nem totam uni Manlio concesserunt; exercitu etiam populoque residuo

- καὶ κρατήσας πάλιν τῆς Ῥώμης ὁ Μαλλίων Καπιτωλίνος εὐθέως
 O 237 ἔλυπηθη διὰ τὴν παράληψιν τῆς πόλεως Ῥώμης καὶ τὴν ἕβρον
 E καὶ τὴν ἦτταν Ῥωμαίων. ἐν δὲ τῷ λεγομένῳ μηνὶ ἐξιλλῶ
 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τὰς ἡμέρας ἐκολόβωσεν, ὡς δυσοικωνίστου γε-
 νομένου τῇ πόλει Ῥώμη, ἀποχαράξας καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, μη-5
 κέτι καλεῖσθαι οὕτως. συσχῶν δὲ καὶ τὸν συγκλητικὸν τὸν
 ἐχθρὸν αὐτοῦ, τὸν κατασκευάσунτα αὐτῷ, ὀνόματι Φεβρουά-
 ριον, τὸν καὶ ποιήσαντα αὐτὸν ἐκβληθῆναι ἔξω τῆς πόλεως Ῥώ-
 μης, καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ ἀφελόμενος, εὐθέως ἐπ' ὄψεσιν αὐτοῦ
 ἐβρόγευσε τῷ ἰλθόντι στρατῷ μετ' αὐτοῦ εἰς ἐκδίησιν τῆς πό- 10
 V 79 λεως Ῥώμης, προσφωνήσας τῇ συγκλήτῳ καὶ τῷ στρατῷ ὅτι
 οὗτος ἐκ γένους ἐστὶ τῶν Γάλλων, ὡς καὶ ἡμεῖς ἐπίστασθε, κἀ-
 κείνους ἐκδικῶν κατεσκευάσατέ μοι. ἔχει δὲ καὶ ἐνυβρισμένον
 βλον· ἐστὶ γὰρ κίναϊδος, καὶ οὐκ ἐχρῆν αὐτὸν οἰκεῖν ἐν τῇ Ῥώ-
 μη, ἀλλὰ χρῆ ἐκβληθῆναι αὐτὸν ἀτίμως καὶ ἐν τῇ αὐτοῦ ζωῇ 15
 ἀφαιρεθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ δοθῆναι αὐτὸν εἰς θυσίαν
 τοῖς καταχθονίοις θεοῖς. καὶ συνήνεσεν ἡ σύγκλητος καὶ ὁ στρα-
 τός· καὶ εὐθέως ἀφελόμενος αὐτοῦ ἄξιαν ἀπέθυσεν αὐτὸν γυ-
 μνόν, καὶ περιελήσας αὐτὸν ψιᾶσον καὶ περιζώσας αὐτὸν σχοῖ-
 O 233 νον μάσσινον, ἐπιθείς τὸ ὄνομα τοῦ αὐτοῦ συγκλητικοῦ δι' ἐγ- 20
 γραφον προστάξεως αὐτοῦ τῷ μηνὶ τῷ ἐξιλλῶ, ποιήσας λέ-
 B γεσθαι τὸν αὐτὸν μῆνα ἐξ ἐκείνου Φεβρουάριον, ὡς ἀξίου ὄντος
 τοῦ ὀνόματος τοῦ μηνὸς δυσοικωνίστου καὶ ἀτίμου, κελεύσας τοῖς
 βερνάκλοις, τοῦτ' ἐστὶ περιπόλοις, βαλισσῆνοις βάκλοις τύπτειν

suffragantibus. Manlius igitur Capitolinus Roma sua iterum potitus, ob urbis protinus direptiones Romanorumque victorum ignominiam, indignatione commotus est. Mensis vero Sextilis nomen immutari voluit; et tanquam Rebus Romanis infausti, dierum ejus numerum decurtavit. Comprehenso deinde Februario senatore, inimico suo, qui machinationibus suis auctor fuit, ut ex urbe ejiceretur Manlius; bona ejus omnia diripit, ipsiusque in conspectu, militibus suis, qui urbis Romae ultionem secum advenerant, distribuit. Senatam porro exercitumque his affatus; „Februarius, inquit, iste a Gallis oriundus est, uti vos probe nostis: quorum etiam in vindictam ista in me machinatus est. Sed et vitam agit ignominiosam: est enim Cinaedus; nec in urbe Roma degere jure potest. Quin potius ejiciatur inglorius, nomenque ejus, etiam vivente ipso, deleatur. Vos vero ipsum Diis Manibus devovete.“ Annuente senatu, cum exercitu, Februarius statim insignibus omnibus exutus est, nudusque factus. Tum vero sterea indutum funiculoque praecinctum, vernaculis eum, sive Excubitoribus tradiderunt, uti virgis caedentes, clamarent: *Esi Februari*: quod Graecis idem est, ac si diceret, *ἔβα περιττις*. Atque hunc in modum senator iste Februarius, ejectus ex urbe, perit, Diis Manibus Sacratas. Cavebat etiam Edicto Manlius, ut Mensis Sexti-

αὐτὸν καὶ κρᾶζειν, Ἐξιδι, φεβρουάρι, ὅπερ ἐστὶ τῆ Ἑλληνί-
 δι γλώσση Ἐκβα, περίτιε. καὶ οὕτως ἐκβληθεὶς ἀπὸ τῆς
 πόλεως Ῥώμης ὁ αὐτὸς συγκλητικὸς ἐτελεύτα, θυσιασθεὶς τοῖς
 καταχθονίοις θεοῖς. καὶ ἐπιτρέψας τοῖς ἱερεῦσιν ὁ αὐτὸς Μαλ-
 5 λίων ποιεῖν θυσίαν ἐν τῷ αὐτῷ μηνὶ φεβρουαρίῳ, κελεύσας ἐν
 ἐκάστη πόλει Ῥωμαίων τὸ αὐτὸ σχῆμα τοῦ φορέματος τοῦ ψια-
 θίου γίνεσθαι καὶ τὰ λοιπὰ κατ' ἔτος, καὶ διώκεισθαι τὸν φε-
 βρουάριον τὸν καὶ περίτιον μῆνα πρὸ τῆς πύλειως τυπτόμε-
 νον, τὴν κατὰ τοῦ Βρήνον καὶ τῶν Γάλλων σημαίνων νίκην C
 10 καὶ τὴν τοῦ ἰχθροῦ τοῦ Μαλλίωνος ἐκδίκεσιν, ὅπερ γίνεται ἕως
 τῆς νῦν εἰς ἐκάστην πόλιν Ῥωμαίων. ἦντινα ἔκθεσιν ἡῦρον ἐν
 Θεσσαλονίκῃ πόλει· καὶ ὄναγρον ἡῦρον ἐπιγεγραμμένην τὴν O 239
 βίβλον Ἐκθεσις Βροονιχίου Ῥωμαίου χρονογράφου.

Μετὰ δὲ τοῦ διοικῆσαι τοὺς ὑπάτους ἔτη πολλὰ πάλιν ἐβα-
 15 σίλευσε πρῶτος Ὀκταβιανὸς Αὔγουστος. ὃς ἐπεμύμετο τῇ
 Μαλλίωνι Καπιτωλίνῳ, ὡς τάξαντι τὸν κακοιώνιστον φεβρουά-
 ριον μῆνα μέσον, καὶ μεταγαγὼν εὐθὺς ὁ αὐτὸς Αὔγουστος
 διὰ θείας αὐτοῦ κελεύσεως τὸ ὄνομα τοῦ φεβρουαρίου μηνὸς
 ὕστερον πάντων τῶν μηνῶν ἔταξε, καὶ ἀντ' αὐτοῦ τὸ ἴδιον ἐαν-
 20 τοῦ ὄνομα αὔγουστον τὸν ἕκτον ἀπὸ τοῦ πρώτου καὶ τὸν
 πρὸ τοῦ αὔγουστου μηνὸς ἐκάλεσεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ θείου υἱ- D
 οῦ τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος.

1. Ἐξιδι] Immo Ἐξί. Tum Περίτιε Ox. Sic et v. 8. 14. τοῦ]
 τὸ Ch. V. vol. II. p. 24. B, 34. D. 15. τῷ] τοῦ Ox. 20. ἀπὸ]
 τὸν ἀπὸ Ox.

His in posterum Februarius a Senatore isto diceretur: uti mensis in-
 faustus nomen etiam inauspicatum et inhonorandum haberet. Sacerdo-
 tibus etiam Sacrificia indixit Manlius, eodem mense peragenda. Quin-
 etiam urbibus Romanae ditionis universis imperavit; uti, anniversario ri-
 tu, simulachrum quoddam, storea funiculoque circumcinctum, eodem quo
 Februarius modo, virgis extra urbem caederetur: nempe hoc facientes,
 in odium mensis Februarii; in memoriam vero Brenni, cum Gallis suis
 profligati, Manliique in adversarium vindictae. Durat autem mos iste,
 singulis Romanorum urbibus observatus, in hunc usque diem. Ista autem
 desumpta sunt ex codice quodam, quem in urbe Thessalonica inveni;
 cujus iste fuit Titulus: *Brunichii, Chronographi Romani, Historia.*

Postea vero quam Consules Romanam Rempub. plures per annos
 administrassent, regium rursus Imperium primus introduxit Octavianus
 Augustus: qui Manlium Capitolinum culpavit, quod inauspicatum mensem
 Februarium inter menses medium posuisset. Itaque divino suo Edicto
 cavuit, uti in posterum Februarius in serie mensium ultimus esset: ejus
 autem in loco, mensem a primo sextum, suo nomine, *Augustum* vocari
 jussit: antecedentem vero mensem, a Caesaris avunculi nomine *Julium*
 vocari voluit.

Μετὰ δὲ τὸ ἐκβληθῆναι τὸν Ταρκύνιον τῆς βασιλείας δυνάμει τὴν πόλιν οἱ προειρημένοι ἕπατοι δύο, Βροῦτος ὁ μέγας καὶ ὁ Κολλατῖνος ὁ ἀνὴρ τῆς Λουκρητίας, καὶ ἄλλοι ἕπατοι πολλοὶ ἕως Καίσαρος Ἰουλίου ἐπὶ ἔτη υἑξά'.

Ἐν δὲ τοῖς προειρημένοις χρόνοις μετὰ Ἰωακείμ Ἀδδοῦς, 5
 O 240 ὅστις ἱερεὺς ἦν τῶν Ἰουδαίων, τῶν δὲ Ἑλλήνων φιλόσοφος παι-
 δευτῆς Πλάτων· ὅστις γράφων πρὸς Τίμαιον περὶ Θεοῦ εἶπεν
 ὅτι τὸ Θεῖον ἐν τρισὶν ὀνόμασι, μία δὲ δύναμις καὶ Θεότης,
 εἰπὼν εἶναι πρῶτον αἴτιον τὸ ἀγαθὸν τὸ οἰκτεῖρον τὰ πάντα, δεύ-
 E τερον αἴτιον νοῦς ὁ δημιουργήσας τὰ πάντα, τρίτον αἴτιον ἡ 10
 ζωοποιὸς ψυχὴ, ἣτις ἐξωγόνησε τὰ πάντα. τὰς οὖν τρεῖς δυνάμεις μίαν ὑπάρχειν Θεότητα ὡμολόγησε. ταῦτα Κύριλλος ὁ ὀσιώτατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας ἐν τοῖς συγγράμμασιν αὐτοῦ ἐνέταξε τοῖς κατὰ Ἰουλιανοῦ τοῦ βασιλέως τοῦ παραβύτου, λέγων ὅτι τὴν ἅγιαν τριάδα εἰς μονάδα Θεότητος πάντας προει- 15
 πτεῖν ἀγνοοῦντας τὸ μέλλον.

V 80 . Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις τοῦ αὐτοῦ Πλάτωνος ἦσαν καὶ ἄλλοι
 φιλόσοφοι Ἑλλήνων παιδευταί, Ξενοφῶν καὶ Ἀισχίνης καὶ Ἀρι-
 στοτέλης. οἵτινες πλάνην μετεμψυχώσεως παρεσίγαγον τοῖς ἀν-
 θρώποις· καὶ τὴν μὲν Καλλίστην, θυγατέρα τοῦ Λυκάονος, με- 20

3. Κολλατῖνος Ch., Καλλατῖνος Ox. 5. μετὰ] κατὰ Ox. *ibid.*
 Ἀδδοῦς] Ἰαδδοῦς Ch. V. p. 81. D. 6. ὅστις] Manca haec, aut de-
 lendum ὅστις, nisi forte ὁ ε' scripsit. 9. Ἀδδίδι πρῶτον. 12. Κυ-
 ρίλλος Ox. 14. κατὰ Ἰουλιανοῦ] I. p. ed. Spanh. 34. A, B.
 20. Καλλίστην] Καλλιστώ dicit. *ibid.* Λυκάονος Ox.

Post Tarquinium vero regno ejectum, Rempublicam administrarunt supradicti duo Consules, Brutus magnus et Collatinus, Lucretiae conjux; et, post hos, alii multi, usque ad Caesarem Julium; per spatium annorum CCCCLXIV.

Temporibus autem supradictis, post Joachimum, Judaeorum Pontifex maximus erat Addus. Floruit eodem tempore, apud Graecos, Plato Philosophus. Hic ad Timaeum de Deo scribens, ista protulit: nempe, „Essentiae Divinae tria quidem esse Nomina; Potentiam vero et Deitatem unam.“ Causam vero primam dixit, *Bonum*; quod omnibus est propitium: secundam vero Causam dixit, *Mentem*, rerum omnium Opificem: Tertiam autem, *Spiritum Vivificum*, omnia vivificantem. Tres itaque Potentias unam esse Deitatem, confessus est. Haec Cyrillus, sanctissimus Alexandriae Episcopus, in suis protulit scriptis, contra Apostatam Julianum Imperatorem: qui etiam esserit, Trinitatis Sanctae Unitatem Divinam praedixisse omnes, futuri licet ignaros.

Platonis autem tempore, Philosophiam etiam apud Graecos docuerunt Xenophon, Aeschines, et Aristoteles: qui introduxerunt in mundum Errorem illum, de *Transmigratione Animarum*. Ferunt inde, Callistus,

τεμνηνωθεΐσαν εἰς ἄρκον, τὴν δὲ Ἰππομένην, θυγατέρα τοῦ Μεγαρέως, εἰς λέοντα, τὴν δὲ Ἰώ, θυγατέρα τοῦ Ἰνύχου, εἰς δάμαλιν, καὶ τὴν Ἀταλάντην, θυγατέρα τοῦ Σχοινέως, εἰς ταῦ-
 5 τὴν Πρόκνην, τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς, εἰς ἀηδόνα, καὶ τὴν Νιόβην, θυγατέρα τοῦ Ταντάλου, εἰς λίθον μετεμψυχωθῆναι. καὶ ἄλλα
 τοιαῦτά τινα ἐμυθολόγησαν αὐτοὶ καὶ οἱ μετ' αὐτούς. O 241

Μετὰ δὲ τὸ τὸν εἰρημένον Ἀρταξέρξην, βασιλέα Περσῶν, Β
 ἀποθανεῖν ἐβασίλευσεν Ὄζχος, υἱὸς αὐτοῦ· ὅστις ἐπολέμησεν
 10 Αἰγυπτίοις καὶ πύρελαβε πύσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου καὶ ἀπάλεσεν
 αὐτήν, βασιλεύοντας τῶν Αἰγυπτίων τότε τοῦ Νεκταναβῶ, τοῦ
 ποιήσαντος λεκανομαντείαν καὶ γνότος ὅτι δεῖ τὸν Ὄζχον, βασι-
 λέα Περσῶν, παραλαβεῖν τὴν Αἴγυπτον. ὃς καὶ κουρευσάμενος
 τὴν ἰδίαν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἀλλάξας αὐτοῦ τὰ βα-
 15 σιλικά ἱμάτια, ἔφυγε διὰ τοῦ Πηλουσίου ὃ αὐτὸς Νεκταναβῶ,
 καὶ εἰς Πέλλην, πόλιν τῆς Μακεδονίας, διέτριβεν.

Ἐν τῷ χρόνῳ οὖν τῷ αὐτῷ ἦν τὰ κατὰ τὴν Ὀλυμπιάδα O 242
 καὶ τὸν αὐτὸν Νεκταναβῶ θρυλλούμενα, ὡς διὰ χλεῆς τιγὸς C
 ἐπορνεύθη ὑπ' αὐτοῦ καὶ συνέλαβε τὸν Ἀλέξανδρον, ὃν λέγου-
 20 σιν ὑπὸ Διὸς Ἄμμωνος συλληφθῆναι. κατέσχεον οὖν ἡ βασιλεία

1. τὴν δὲ Ἰππομένην] „Hippomenem, Macarei, non filiam, sed fi-
 lium, cum Atalanta in matris Deorum templo rem habere ausum, in
 Leonem, amasiam vero Atalantam in leonem, commutato perhibent
 Mythologi Latini.“ Ch. 4. Πανδίωτες Ox. 5. Νιόβην — Ταν-
 τάλου Ch., Ἰώβην — Ταλάντου Ox. 11. Νεκταναβῶ] Vid. Wes-
 seling. ad Diodor. vol. II. p. 121. 11. 12. Ὄζχον Ch., Χόον Ox.
 20. συλληφθῆναι Ch., συληφθῆναι Ox.

Lycæonis filiae, animam in ursam; Hippomenis, Megarei filiae, in Leo-
 nem; Jus, Inachi filiae, in Juvencam; Atalantæ, Schoenei filiam, in Pa-
 vonem; Philomelæ, Pandionis filiae, in hirundinem; Prognés vero, sorori-
 ejus, in Lusciniam; Niobes, Tantali filiae, in saxum transmissa.
 Cujusmodi alia plurima fabulati sunt isti, et qui eos secuti sunt.

Post antedictum vero Artaxerxem Persarum regem demortuum, re-
 gnum suscepit Ochus, filius ejus. Aegyptiis hic bellum intulit; regionem-
 que eorum totam subactam, devastavit. Aegyptiis eo tempore imperabat
 Nectanabus; qui, cum ex Divinatione per Pelvium intellexisset, Aegyptum
 ab Ocho, Persarum rege, occupatum iri; tonsa coma, mutatoque vestitu
 Regio, per Pelusiam, ad Pellam, Macedoniae urbem, transfugit; ubi dein-
 de vixit.

Eodem tempore increbuit fama Nectanabum cum Olympiade, illu-
 nis cujusdam ope, concubuisse, et ex ea genuisse Alexandrum; quem fe-
 runt, Jovis Ammonis esse filium. Duravit autem prima Thebanorum Ae-

τῶν Αἰγυπτίων καὶ Θηβαίων ἡ πρώτη ἔτη αὐτῶν. ταῦτα δὲ Εἰρηναῖος ὁ σοφὸς χρονογράφος ἐξέθετο.

Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ καιρῷ ἀρχιερεὺς ἦν τῶν Ἰουδαίων Ἰαδδοῦς· κατέσχευ οὖν ἡ Ἑβραϊκὴ ἀρχιερωσύνη ἔτη ασβ'.

Ἐν δὲ τοῖς αὐτοῖς χρόνοις ἡ Ῥόδος ἡ νῆσος ὑπὸ Σεομηρίας σεισμοῦ κατηνέχθη πᾶσα ἐν μηνὶ ὀκτωβρίῳ νυκτός· καὶ ἔπεσεν ἡ στήλη τοῦ κολοσσοῦ καὶ ἔκειτο χαμαί. τότε δὲ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων καὶ τὸ ἔθνος ὅλον φόρους ἐδίδουν Ἀσσυρίοις. **D** ὑπικτίωθησαν δὲ τότε οἱ Ἀσσύριοι καὶ ὁ Ὄχος, βασιλεὺς αὐτῶν· καὶ ἐτυράννησαν πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ παρεδόθη ἡ βασιλεία εἰς **10** χεῖρας Ἀσσυρίων καὶ Περσῶν καὶ Μήδων καὶ Πάρθων.

Τῆς δὲ Μακεδονίας ἐβασίλευσε Φίλιππος ἔτη κ'. ὅστις νική- **O 243** σας ὑπέταξε τὴν Θεσσαλίαν, καὶ κτίζει πόλιν εἰς τὴν Μακεδονίαν, ἣν ἐκάλεσε Θεσσαλονίκην, τὴν πρώην λεγομένην κόμην Θέρμας. Διονύσιος δὲ ἐξέθετο ὅτι εἰς ὄνομα βασιλείας μιᾶς **15** τοῦ γένους Φιλίππου μετὰ ταῦτα ἐκλήθη Θεσσαλονίκη. κατέσχευ οὖν ἡ βασιλεία, ἥτοι τοπαρχία, Μακεδόνων ἔτη χβ' ἕως τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοῦ Φιλίππου, καθὼς ὁ σοφώτατος Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου χρονογραφεῖ.

E Καὶ μετὰ Φίλιππον ἐβασίλευσε τῆς Μακεδονίας Ἀλέξανδρος **20**

3. Ἰαδδοῦς Ch., Ἰούδας Ox. 9. Ὄχος Ch., Χάος Ox. 17. χβ'] „Error hic in numero: a Carano enim primo Macedonum Rege, usque ad Philippum hunc, ccccxi tantum annos enumerat Eusebius.“ Ch. V. Mai. ad Euseb. p. 170.

gypti Dynastia, per annos mccccxciii. Haec vero sapiens Irenaeus, in Chronicis suis scripta reliquit.

Iisdem temporibus Pontifex Judaeorum maximus fuit Judas. Sacerdotium autem Judaicum duravit annos cixccii.

Circa idem tempus, Rhodus insula, mense Octobri, nocturno tempore, tota terrae motibus conquassata est: quo tremore Colossus etiam ad terram collapsus est. Eo tempore Pontifices maximi Judaeorum, totaque gens, tributa Assyriis pendebant. Assyrii autem, cum Ocho, rege suo, elatiores facti, in terram universam imperium exercuerunt: Regnumque traditum est in manus Assyriorum, Persarum, Medorum, et Parthorum.

Macedoniae vero imperavit Philippus, per annos xx: qui cum Thessaliam armis subegisset, vicum, Thermas antea dictum, in urbem factum, Thessalonicam nominavit. Dionysius autem auctor est, Thessalonicam, post temporis vocatam fuisse, a reginae cujusdam, a Philippo ortum decentis, nomine. Regnum vero, sive Dynastia Macedonum, duravit annos xxii, ad Philippi regnum numeratos: sicut in Chronico suo tradidit sapientissimus Eusebius Pamphili.

Philippo successit, in regno Macedoniae, Alexander, Philippi F. Ba-

ὁ Φιλίππου. τῶν δὲ Βαβυλωνίων μετὰ τὸν Ὀχον ἐβασίλευσε Δαρείος ὁ Μῆδος ὁ Ἀσσαλάμου· καὶ κατεκυρίευσε πάντων.

Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἐπὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας περιγεγόμενοι προσελάβοντο τὴν περιοχὴν τῆς αὐτῶν γῆς· καὶ προβαλλόμενοι 5 δυνατοὺς ὑπάτους χώρας ἀπέσπων.

1. Ὀχον Ch., Χαῶν Ocl.

byloniis autem, post Ochum, imperavit Darius Medus, Assalami F. et imperium mundi tenuit.

Et regnante, Romani potentiores facti, imperii sui fines ampliare coeperunt: virosque bellicosos in Consulatum promoventes, regiones subinde totas sibi asseruerunt.

Λ Ο Γ Ο Σ Ο Γ Δ Ο Ο Σ

ΧΡΟΝΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ.

- A **Τ**ῷ δὲ τετάρτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Δαρείου τοῦ Μῆδου τοῦ Ἀσσαλάμου ἐξανέστησεν ὁ θεὸς τοῖς Ἀσσυριοῖς καὶ Πέρσαις καὶ Πάρθοις καὶ Μήδοις Ἀλέξανδρον τὸν τῆς Μακεδονίας το-
πάρχην, ἧτοι βασιλέα, τὸν Φιλίππου. ὅστις καὶ τὴν μεγάλην Ἀλεξάνδρειαν ἔκτισε, τὴν πρῶην λεγομένην κώμην Ῥακοῦστιν· ἦν 5
αὐτὸς ἐκάλεσεν εἰς ἴδιον ὄνομα Ἀλεξάνδρειαν, θυσιάσας κόρην παρθένον, Μακεδονίαν παρ' αὐτοῦ κληθεῖσαν. ἔκτισε δὲ καὶ
O 245 ἱερὸν τῷ Σεράπιδι Ἑλλῶ, καὶ δημόσιον, ὃ καλεῖται ὁ Ἴππος, καὶ
ἀλλὰ ἱερά. ὅστις βασιλεὺς Ἀλέξανδρος προτρεψάμενος ὁμόφρο-
νας γενναίους στρατηγούς, κατὰ τῆς ἀπονοίας Ἀσσυρίων ὄργι- 10
σθεῖς, πρῶτος παρετάξατο Δαρείῳ τῷ βασιλεῖ Περσῶν. καὶ
B ἔλθῶν εἰς Βυζούπολιν τῆς Εὐρώπης ἔκτισεν ἐκεῖ τόπον, ὄνπερ ἐκά-

1. Δαρείον] Δαρίον Ox. 5. Ἀλεξάνδρειαν Ox. bis. *ibid.* κώμην
λεγομένην κώμην Ῥακοῦστιν] „Ῥακώτην prius dictam asserit Ste-
phanus: Ῥακώτης, οὕτως ἢ Ἀλεξάνδρεια πρότερον ἐκαλεῖτο: vide
eundem etiam in Ἀλεξάνδρεια.“ Ch. Apud Stephanum scribendum
Ῥακώτης. 8. Σέρακι Ox.

LIBER OCTAVUS

DE REGNI MACEDONICI TEMPORIBUS.

Αὐτῷ ἔτει quarto regnantis Darii Medici, Assalami F. excitavit Deus contra Assyrios, Persas, Parthos, atque Medos, Alexandrum, Philippi filium, Macedoniae regem. Vicum hic quendam, Racustum olim vocatum, in urbem magnam condidit; quam a nomine suo Alexandriam appellavit, mactata virgine intacta, cui nomen ipse dederat, Macedoniam. Fanum etiam Serapidi Soli; balneum item publicum, nomine, Hippum, templaque alia nonnulla extruxit. Idem Alexander in Assyriorum fastum stomachatus, comparatis sibi Ducibus strenuis concordibusque, primus cum Dario, Persarum rege, fortunam belli tentavit. Byzopolim itaque Europae

λεσε τὸ Στρατήγιον· ἐκεῖ γὰρ στρατηγήσας τὰ τοῦ πολέμου με-
 τὰ τοῦ ἰδίου στρατοῦ καὶ τῶν ἑσσυμάχων αὐτοῦ ἐπέρασεν ἐκεῖ-
 θεν σὺν τῷ ἰδίῳ πληθεὶ ἄντικρυς εἰς ἐμπόριον τῆς Βιθυνίας λε-
 γόμενον Δίσκοι. βουλόμενος δὲ προτρέψασθαι τὸ ἴδιον στρα-
 5 τευμα ἐβρόδευσεν αὐτοῖς ἐκεῖ πολὺν χρυσόν, καὶ μετεκάλεσε τὸ
 αὐτὸ ἐμπόριον Χρυσόπολιν· ὅπερ οὕτως καλεῖται ἕως τῆς νῦν. O 246
 καὶ ἔξορμήσας ἐκεῖθεν ἐν τῇ Τροίᾳ ἤλθε· καὶ ποιήσας θυσίαν
 εἰς τὸν τύμβον τοῦ Ἀχιλλέως ὡς ἐκ γένους αὐτοῦ καταγόμενος,
 ἤησε τὸ πνεῦμα αὐτοῦ συμμαχεῖν αὐτῷ ἐν τῷ πολέμῳ. ἐκ τοῦ
 10 γὰρ Μολοσσοῦ τοῦ υἱοῦ Πύρρου καὶ τῆς Ἀνδρομάχης κατήχθη C
 ἡ Ὀλυμπιάς ἡ μήτηρ τοῦ αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνης.
 καὶ εὐθέως ὡς πάρδαλις ἐκεῖθεν ὄρμήσας ὁ Ἀλέξανδρος, ἅμα
 τοῖς σὺν αὐτῷ στρατηγοῖς παρέλαβε πάσας τὰς χώρας. καὶ νι-
 κήσας τὸν Δαρείον, βασιλέα Περσῶν, τὸν Ἀσσαλάμον, παρέλαβεν
 15 αὐτὸν καὶ πᾶσαν τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν χώραν
 Ἀσσυρίων καὶ Μήδων καὶ Πάρθων καὶ Βαβυλωνίων καὶ Περσῶν
 καὶ πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς, καθὼς Βόττιος ὁ σοφώτατος
 συνεγράψατο, ἔλυθερώσας ὁ αὐτὸς Ἀλέξανδρος καὶ τὰς πόλεις
 καὶ τὰς χώρας καὶ πᾶσαν τὴν γῆν τῶν Ῥωμαίων καὶ Ἑλλήνων
 20 καὶ Αἰγυπτίων ἐκ τῆς Ἀσσυρίων καὶ Περσῶν καὶ Πάρθων καὶ
 Μήδων ὑποταγῆς καὶ δουλείας, ἀποδοὺς Ῥωμαίοις πάντα ἃ D
 ἀπώλεσαν.

Ἴνεται οὖν ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδό-

17. Βόττιος] „Βούττιος supra dicitur, lib. 2. p. 40.“ Ch.

veniens, Strategium illic construxit: quem locum ideo sic vocavit, quod,
 eam prius ibi de iis, quae ad bellum propositum spectarent, cum exer-
 citu et commilitenibus communicasset; exercitum inde transmisit in op-
 positam Bithyniae Emporium, Discos, vocatum. Ubi quo milites suos ad
 bellum redderet paratiores, ingenti eos auri pondere donavit: itaque Em-
 porium istud, Chrysopolim, vocavit: quo nomine etiam adhuc appellatur.
 Inde vero movens, Trojam venit: ubi sacra faciens ad Achillis tumulum
 (ex quo etiam oriundus erat,) rogavit, uti Genium ejus haberet in bel-
 lis sibi auxiliarem. Olympias enim, Alexandri Macedonis mater, origi-
 nem duxit a Molosso, Pyrrhi ex Andromacha fillo. Alexander autem,
 cum Ducibus suis, tanquam pardus, inde properans; regiones omnes undi-
 que subegit. Quin et Dario quoque, Assalami F. Persarum rege, supe-
 rato, ipsum comprehendit, imperiumque ejus totum, Assyriorum, Medo-
 rum, Parthorum, Babyloniorum, Persarum, omnesque adeo mundi ditio-
 nes, occupavit: uti haec scripta reliquit sapientissimus Bottius. Quin-
 etiam idem Alexander ab Assyriae servitutis iugo liberavit omnes Roma-
 norum, Graecorum, Aegyptiorumque urbes, regiones, terrasque; Romanis
 etiam, quaecumque amiserant, restituens.

Ab Adame autem, ad Alexandri Macedonis Victoriam, anni nume-
 Ioannes Malalas. 13

νος νίκης ἔτη μρζ'. ἦν δὲ τότε ἀρχιερεὺς τῶν Ἰουδαίων ὁ Ἰαδδοὺς.

- Ο 247 Ἐλύθη δὲ τότε τὰ Περσικὰ μέρη καὶ τὰ βασίλεια αὐτῆς, καὶ κατεδυνάστευσαν οἱ Μακεδόνες καὶ Ἀλέξανδρος μετὰ τῶν ἕμα αὐτῷ συμμάχων τῆς γῆς Χαλδαίων καὶ Μήδων καὶ Περσῶν καὶ Β
 V 82 Πάρθων· καὶ νικήσαντες καὶ φονεύσαντες τὸν Δαρείον, εἰσήλθον εἰς τὰ βασίλεια τοῦ αὐτοῦ Δαρείου. καὶ ἐνομοθέτησεν ὁ αὐτὸς Ἀλέξανδρος τὴν χώραν αὐτῶν καὶ ἐβασίλευσεν αὐτῶν· καὶ ἤγειραν αὐτῷ οἱ Πέρσαι στήλην ἔφικπον χαλκῆν εἰς Βαβυλῶνα, ἣτις ἴσταται ἕως τῆς νῦν. 10

Ὁ δὲ αὐτὸς Ἀλέξανδρος τὴν θυγατέρα Δαρείου τοῦ βασιλέως Περσῶν Ῥωξάνην λαβὼν αἰχμάλωτον, παρθένον οὖσαν, ἠγάγετο εἰς γυναῖκα. παρέλαβε δὲ καὶ πάντα τὰ Ἰνδικὰ μέρη καὶ τὰ βασίλεια αὐτῶν ὁ αὐτὸς Ἀλέξανδρος, λαβὼν καὶ Πῶρον τὸν βασιλεὺς Ἰνδῶν αἰχμάλωτον· καὶ τὰ ἄλλα πάντα τὰ τῶν ἐθνῶν βα- 15
 B λευούσης τῶν ἐνδοτέρων Ἰνδῶν· ἣτις συνελάβετο τὸν αὐτὸν Ἀλέξανδρον τῷ τρόπῳ ταύτῳ.

Ἔθος εἶχεν ὁ αὐτὸς Ἀλέξανδρος μετὰ τῶν πεμπομένων παρ' αὐτοῦ πρεσβευτῶν πρὸς τοὺς ἐναντίους βασιλεῖς εἰσερχεσθαι ἐν 20
 σχήματι στρατιώτου καὶ ὄραν ὁποῖός ἐστιν ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος. ἡ δὲ Κανδάκη βασίλισσα μαθοῦσα τοῦτο, περιειργάσατο ὁποίας ἔστι θείας καὶ τί ἔχει σύσσημον. καὶ ἐβρόέθη αὐτῇ ὅτι ἐστὶ χθα-

1. Ἰαδδοὺς] „Iaddoüs scribendum, supra monimus, ex Eusebio et Chronico Alex. Zonaras Ἰωὰδ vocat.“. Ch.

rantur IOBDLVII. Quo tempore etiam Judaeorum Pontifex maximus erat Addus.

Solutum sic fuit regnum Persicum; cessitque Alexandro Macedoni, Commilitonibusque, Chaldaeorum, Medorum, Persarum, Parthorumque Imperium. Devicto itaque et occiso Dario, regnum ejus invasit Alexander, et regionibus ejus jura dedit: cui et Persae Equestram ex aere statuum erexerunt; qui in Babylone adhuc visitur.

Item Alexander, Darii Persarum regis filiam Roxanem, virginem, captivam habens, in uxorem duxit, sed et Indica etiam regna, et regiones omnes subjugavit: Porumque, regem eorum, captivum abduxit. Gentium praeterea regna subegit omnia; praeter unicum Candace, interioris Indiae reginae, mulieris viduae, haec enim Alexandrum ipsum cepit, hoc modo.

Alexandri mos erat, uti ipse, veste militari indutus, Proceribus suis, in Legationibus ad reges adversarios obeundis, se comitem adjungeret: nempe ut sic, quales essent reges, edisceret. Candace vero regina, hoc cognito, sollicito inquisivit, qualis esset forma Alexander, et quas habuit insigniores notas. Edocta vero eum depressioris esse staturae, dentes au-

μαλός, ὀδόντας ἔχων μεγάλους καὶ φαινομένους, ἔχων δὲ ὀφθαλ- O 248
μὸν γλαυκὸν ἓνα καὶ ἓνα μέλανα. καὶ ἰσημειώσατο καθ' ἑαυτὴν
παῦτα· καὶ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὴν ἕμα τοῖς πεμφθεῖσι παρ' αὐ-
τοῦ πρεσβευταῖς γνωρίσασα οὖν αὐτὸν ἐκ τῶν συσσημάτων, συνέ-
5 σχεν αὐτὸν καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀλέξανδρε βασιλεῦ, τὸν κόσμον ὅλον C
παρέλαβες· καὶ γυνή σε μίᾳ παρέλαβεν. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος εἶπεν
αὐτῇ, Διὰ τὸ σπουδαῖον καὶ περιγρογον τῆς φρονήσεώς σου
ἀβλαβῆ σε φυλάξω καὶ τὴν σὴν γῆν καὶ τοὺς σοὺς νείεις, ἄγο-
μαι δέ σε εἰς γυναῖκα. ἣτις Κανδάχη ἀκούσασα δέδωκεν ἑαυ-
10 τήν· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος εὐθέως ἔλαβεν αὐτὴν μεθ' ἑαυτοῦ· καὶ εἰς-
ἤλθεν ἐπὶ τὴν Αἰθιοπίαν καὶ εἰς ἄλλας χώρας.

Μέλλων δὲ τελευτᾶν ὁ αὐτὸς Ἀλέξανδρος διετάξατο ὥστε
πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ ὑπερασπιστάς καὶ συμμάχους βασιλεύειν
τῆς αὐτῆς χώρας ὅπου ἦν αὐτοῦς ἑάσας καὶ κρατεῖν τῶν ἐκεῖσε
15 τόπων. ἔζησε δὲ ὁ αὐτὸς Ἀλέξανδρος ἔτη λς', ἐβασίλευσε δὲ O 249
ὑποτάξας τὰ πάντα ἔτη ις', ὁ δὲ πόλεμος αὐτοῦ ἐκράτησεν ἔτη D
θ', ὑπέταξε δὲ βαρβάρων ἔθνη κβ', Ἑλλήνων φυλάς εγ', καὶ
ἔκτισε πόλεις αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ πολλάς.

Ἔστιν οὖν ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τῆς τελευτῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Μα-
30 κεδόνος ἔτη ιφθγ', καθὼς συνεγράψατο Θεόφιλος ὁ χρονογράφος.

Μετὰ οὖν τὴν τελευτὴν Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος ἐμερι-
σθησαν εἰς τέσσαρας τοπαρχίας, ἦτοι βασιλείας, αἱ χώραι ἃς ὑπέ-
ταξεν ὁ αὐτὸς Ἀλέξανδρος ἕμα τοῖς συμμάχοις αὐτοῦ· καὶ ἔβα-

8. ἀγάγομαι Οκ.

tem magnos habere et prominentes; oculum praetera unum habere cae-
sium, nigricantem alterum; has notas memoriae mandat. Ingressum ita-
que ad Candacem, cum Legatis suis, Alexandrum, regina statim ex indi-
ciis agnovit, et comprehendens eum; „Tu, inquit, Rex Alexander, Mun-
dum universum; Te vero, mulier una cepit. Respondit ei Alexander:
Ego vero Te, ob hanc ingenii tui sagacitatem, incolumem praestabo, una
eam liberis, terraque tua omni.“ Sed et in uxorem Te accipio. Can-
dace, his auditis, se ei obtulit. Alexander itaque, assumpta sibi Can-
dace, inde in Aethiopiam, terrasque alias profectus est.

Mortuus autem Alexander, Ducibus suis et Commilitonibus edixit;
omnibus eisdem uti Imperarent regionibus, quibus ipse eos praefecerat.
Vixit autem Alexander annos xxxvi; regnavit vero, omnia in potestatem
suam subigens, annos xvii: durarunt bella ejus annos ix, subjugavit Bar-
barorum gentes xii, Graecorum xiii, Urbes ipse sociique condiderunt
quamplurimas. Ab Adamo igitur, ad mortem Alexandri Macedonis, anni
ιϑθκγiii, sicut scriptum reliquit Theophilus Chronographus.

Mortuo Alexandro Macedone, regiones quas ipse, cum commilitoni-
bus suis, subjugaverat, in regna quatuor divisae sunt omnes, quibus prae-
cevant Alexandri Duces; uti ipse moriens statuerat, hoc modo, Macedo-

σλευσαν αὐτῶν οἱ Μακεδόνες οἱ συνασπιστοὶ τοῦ αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου καθὼς διετάξατο οὕτως. τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Εὐρώπης πύσης κρατεῖν καὶ βασιλεύειν Φίλιππον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν ἴδιον τὸν μελῶνα. καὶ ἐβασίλευσεν ὁ Φίλιππος, καὶ μετὰ Φίλιππον ἐβασίλευσε Κασσάνδρος, καὶ μετὰ Κασσάνδρον ἐβασίλευσαν οἱ παῖδες τοῦ αὐτοῦ Κασσάνδρον, καὶ μετ' αὐτοὺς ἐβασίλευσε Δημήτριος, καὶ μετὰ Δημήτριον ἐβασίλευσεν ὁ Ἡπειρώτης Πύρρος, καὶ μετὰ Πύρρον τὸν Ἡπειρώτην ἐβασίλευσε Μελέαγρος καὶ ἄλλοι βασιλεῖς ἕξ ἐβασίλευσαν ἕως τῆς βασιλείας Περ² O 250 σέως τοῦ Ἡπειρώτου. καὶ ἐκράτησεν ἡ βασιλεία αὐτῶν μετὰ 10 τὴν τελευταίην Ἀλεξάνδρου ἔτη ρνζ'.

V 83 Τῆς δὲ Αἰγύπτου πύσης καὶ τῆς Αἰθῦσης ἦν διαταξάμενος ὁ αὐτὸς Ἀλεξάνδρος κρατεῖν καὶ βασιλεύειν Πτολεμαῖον τὸν Λάγου τὸν ἀστρονόμον· ὃς ἐβασίλευσεν Αἰγυπτίων ἐν τῷ τῶν Μακεδόνων κράτει ἔτη μβ'. δεῦτερος δὲ βασιλεὺς Πτολεμαῖος ὁ υἱὸς 15 αὐτοῦ.

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας τοῦ αὐτοῦ Πτολεμαίου τοῦ υἱοῦ Λάγου ἠρμηνεύθησαν αἱ βίβλοι τῶν Ἰουδαίων ἑλληνιστὶ παρὰ τῶν οὐδ' διδασκάλων δι' ἡμερῶν οὐδ'. ἦσαν γὰρ γεγραμμένα ἑβραϊστὶ· οἷα τοῦ αὐτοῦ Πτολεμαίου βουληθέντος ἀναγνῶναι 20 δι' Ἑλληνικῆς φράσεως τὴν δύναμιν τῶν Ἰουδαϊκῶν βιβλίων.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ἐβασίλευσε τρίτος Πτολεμαῖος B ὁ Φιλιάδελφος ἔτη λζ', καὶ μετ' αὐτὸν ἐβασίλευσε τέταρτος Πτο-

6. οἱ παῖδες τοῦ αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου] „Scribendum, Κασσάνδρον. Cassandrum enim in regno exceperunt Antigonus et Alexander, ejus filii. Vide Eusebium.“ Ch. 13. Πτολομαῖον Ox.

niam, omnemque adeo Europam, occupavit Philippus, Alexandri frater natus major. Philippo successit Cassander: hunc exceperunt Alexandri filii: post hos regnavit Demetrius: post Demetrium, Pyrrhus Epirota: Pyrrhum excepit in regno Meleager: Meleagram reges alii vi, usque ad regnum Pyrrhi Epirotae. Duravit itaque eorum imperium, post mortem Alexandri, annos cLvii.

Aegypti autem omnis, atque Libyae regem constituerat Alexander Ptolomaeum Astronomum, Lagi filium: qui regnavit Aegyptiis, jure regni Macedonico, annos cLii. Huic in regno successit Ptolomaeus secundus, ejus filius.

Temporibus autem Ptolomaei regis, Lagi filii, sacras Judaeorum scripturas in Graecam linguam transtulerunt cLxxii Doctores, intra spatium dierum cLxxii. Lingua enim Hebraea scripta fuerunt Biblia illa: quorum vimprehendere cupiens Ptolomaeus, in Graecam linguam ea transferri curavit.

Post hujus mortem, tertius regnavit Ptolomaeus Philadelphus, annos cxxviii: hunc excepit quartus Ptolomaeus Evergetes, et regnavit annos

λμαῖος ὁ Ἐπιφανῆς ἔτη κ', καὶ μετ' αὐτὸν ἔβασίλευσε ἑ Πτολε-
 μαῖος ὁ Φιλοπάτωρ ἔτη ιζ', καὶ μετ' αὐτὸν ἔβασίλευσεν ἑ Πτολε- O 251
 μαῖος ὁ Ἐπιφανῆς, καὶ μετ' αὐτὸν ἔβασίλευσεν ζ' Πτολεμαῖος ὁ
 Φιλομήτωρ ἔτη ια'. καὶ ἕτεροι Πτολεμαῖοι βασιλεῖς πέντε ἔβα-
 σίλευσαν ἔτη ηβ', δωδέκατος δὲ Πτολεμαῖος ἔβασίλευσεν ὀνόματι
 Διόνυσος ἔτη κθ', ὃς ἔσχε θυγατέρα ὀνόματι Κλεοπάτραν καὶ
 υἱὸν ὀνόματι Πτολεμαῖον. καὶ λοιπὸν τρισκαιδεκάτῃ βασιλίσσα
 τῶν Πτολεμαίων Κλεοπάτρα· ἔβασίλευσε δὲ ἡ αὐτὴ Κλεοπάτρα
 ἢ θυγατὴρ τοῦ αὐτοῦ Διονύσου ἔτη κβ'. ἔβασίλευσαν οὖν οἱ γ'
 10 Πτολεμαῖοι οἱ Μακεδόνες τῆς Αἰγυπτιακῆς χώρας ἀπάσης ἀπὸ
 τοῦ Πτολεμαίου τοῦ Λάγου ἕως Κλεοπάτρας τῆς Διονύσου θυ- C
 γατρὸς ἔτη τ' ἕως τοῦ ιε' ἔτους τῆς βασιλείας Ἀγούστου Καί-
 σαρως τοῦ καὶ Ὀκταβιανοῦ Σεβαστοῦ Ἱμπεράτορος, τοῦ νική-
 σαντος τὸν Ἀντώνιον καὶ τὴν αὐτὴν Κλεοπάτραν, ἐν τῇ ἐπὶ χώρῃ
 15 ναυμαχίᾳ εἰς τὸν Λευκάτην τόπον καὶ φονεύσαντος αὐτοὺς καὶ
 ὑποτάξαντος τὴν Αἴγυπτον πῦσιν, καθὼς Εὐσέβιος ὁ Παμφί-
 λου καὶ Πανσανίας οἱ χρονογράφοι συνεγράψατο.

Τῆς δὲ Ἀσίας διετάξατο κρατεῖν καὶ βασιλεύειν Ἀντίγονον
 τὸν λεγόμενον Πολιορκητὴν ἕως τῆς Κιλικίας καὶ τοῦ Ἀράκον- O 252
 20 τος ποταμοῦ τοῦ νυνὶ λεγομένου Ὀρόντου τοῦ διορίζοντος τὴν
 Κιλικίαν χώραν καὶ τὴν Συρίαν, ὅστις Τυφῶν καὶ Ὀφίτης κα-
 λέται.

Τῆς δὲ Συρίας καὶ Βαβυλωνίας καὶ Παλαιστίνης διετάξατο D

6. 9. 11. Διόνυσος] Διονύσιος Ox. 11. Λαγὸς Ox. 17. οἱ]
 καὶ Ox. Malalae in his peccata persequitur Schwartzsichius Notit.
 Bibl. Vinar. p. 54. 19. τὸν] καὶ Ox. *ibid.* Πολιορκητὴν Ox.
 Sic et infra.

xxvi post hunc quintus Ptolomaeus Philopater, annos xvii. Excepit il-
 lum sextus Ptolomaeus Epiphanes: post quem Ptolomaeus septimus, co-
 gnamine Philometor, regnavit annos xi. Post hunc Ptolomaei alii v. re-
 gnarunt, per annos xcii. Ptolomaeus autem duodecimus, Dionysius voca-
 tus, regnavit annos xxix. Habuit hic filium, nomine Ptolomaem; filiam-
 que, Cleopatram dictam: Haec, decimatertia in serie Ptolomaeorum, re-
 gnavit annos xii. Tredecim itaque Ptolomaei Macedones Aegypti uni-
 versae imperium tenuerunt, a Ptolomaeo scilicet, Lagi F. usque ad Cleo-
 patram, Dionysii filiam, per spatium annorum ccc: nempe ad annum de-
 cimum quintum Imperatoris Augusti Caesaris Octaviani; qui Antonium,
 atque ipsam etiam Cleopatram, navali praelio vicit, ad locum, Leucadem,
 dictam et occlis eis Aegyptum omnem subjugavit: ut scriptum relique-
 runt in Chronicis suis, Kusebius Pamphili et Pausanias.

Asiae vero Dominum constituerat Alexander Antigonum, Poliorcetem
 dictam; usque ad Ciliciam et Draconem fluvium, qui Syriam a Cilicia di-
 rimens, Orontes hodie, olim vero Typhon et Ophites, dictus est.

Syriae vero Babyloniae et Palaestinae praefecit Seleucum Nicano-

κρατεῖν καὶ βασιλεύειν Σέλευκον τὸν Νικάτορα· ὅστις καὶ τῆς Ἀσίας ἐβασίλευσε φονεύσας τὸν Ἀντίγονον. πόλεμον γὰρ συνέβαλέ μετ' αὐτοῦ, διότι ἔκτισε πόλιν πλησίον τῆς Ἰμνης καὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Δράκοντος, ἣν τινα ἐκάλεσεν Ἀντιγονίαν. καὶ νικήσας αὐτὸν ὁ Σέλευκος ἔλαβε καὶ τὴν Ἀσίαν πᾶσαν καὶ πάντα τὰ διαφέροντα τοῦ αὐτοῦ Ἀντιγόνου. ὅστις Σέλευκος ἐπέτρεψε τῆς σατραπείας τὴν φροντίδα πάσης τῆς Ἀσίας ἔχειν Νικομήδην καὶ Νικάνορα, τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ, υἱοὺς δὲ Διδυμέας, ἀδελφῆς τοῦ αὐτοῦ Σελεύκου. ὁ δὲ αὐτὸς Σέλευκος ὁ Νικάτωρ ἔλαβε γυναῖκα ἐν τῷ πολέμῳ ἀπὸ Πάρθων ὀνόματι Ἀπάμαν παρθέναν· ἣν τινα 10
Ε ἐπῆρεν ἀνελὼν τὸν πατέρα αὐτῆς Πιθαμένην, ὅντα στρατηγὸν
Ο 253 Πάρθων μέγαν. ἀφ' ἧς Ἀπάμας ἔσχεν ὁ αὐτὸς Σέλευκος θυγατέρας δύο, Ἀπάμαν καὶ Λαοδίκην. καὶ τελευτησούσης τῆς αὐτοῦ γυναικὸς Ἀπάμας τῆς ἐκ Πάρθων, ἑωρακῶς ἐφίλησεν ἄλλην στρατονίκην ὀνόματι, κόρην εὐπρεπῆ πάνυ, θυγατέρα Δημητρίου, υἱοῦ 15 Ἀντιγόνου τοῦ λεγομένου Πολιορκητοῦ τοῦ φονευθέντος ὑπ' αὐτοῦ, ἣν τινα ἦρεν ὁ Σέλευκος ἐν Ῥώσῳ κρυπτομένην μετὰ Δη-
V 84 μητρίου τοῦ πατρὸς αὐτῆς· τὴν δὲ Ῥώσον πόλιν ἔκτισε Κίλιξ ὁ υἱὸς Ἀγήνορος. ὁ δὲ Σέλευκος ἔσχε θυγατέρα ἕξ αὐτῆς τῆς Στρατονίκης ὀνόματι Φίλαν. καὶ λοιπὸν ἐβασίλευσεν ὁ αὐτὸς 20 Σέλευκος τῆς Συρίας καὶ τῆς Ἀσίας πάσης καὶ τῆς Βαβυλωνῶς καὶ Παλαιστίνης ἕτη μγ'.

Ὁ δὲ Νικάτωρ Σέλευκος εὐθὺς μετὰ τὴν νίκην Ἀντιγόνου

1. Νικάτορα Ch., Νικάνορα Ox. 7. σατραπείας Ch., Σατραπείας Ox. 11. Πιθαμένην] Fort. Σπιθαμένην.

rem: qui, Antigono occiso, Asiae etiam regnum occupavit. Bellum enim ei intulit, eo quod prope stagnum et fluvium Draconem, urbem extruxerat, quam Antigoniā nominavit. Devicto autem Antigono, totam invasit Asiam Seleucus, et bona Antigoni omnia diripuit. Praefectos autem totius Asiae constituit Seleucus Nicomedem et Nicanorem, consanguineos suos, sororis suae Didymae filios. Seleucus autem Nicator uxorem sibi acceperat in bello virginem Parthicam, nomine Apamen: quam inde occiso patre ejus, Pithamene vocato, magni nominis inter Parthos duce, secum abduxit. Ex ea Seleucus duas habuit filias, Apamam et Laodiceam. Apama autem uxore, quam ex Parthis tulit, fatis defuncta, alterius statim puellae amore correptus est, nomine Stratonices, elegantis formae virginis. Filia erat haec Demetrii, Antigoni Poliorcetes, quem Seleucus interfecerat, filii. Virginem hanc invenerat Seleucus in urbe Rhosae, (quam condidit Cilix, Agenoris filius) cum patre Demetrio latitantem. Habuit autem ex ea filiam Seleucus, nomine Philam. Caeterum Seleucus Syriae imperavit, Asiaeque omni, Babylonii et Palaestinae, annos XLIII.

Seleucus autem Nicator, statim post victum Antigonom Poliorcetem,

τοῦ Πολιορκητοῦ, βουλόμενος κτίσαι πόλεις διαφόρους ἤρξαιτο
 κτίζειν πρῶτον εἰς τὴν παράλιον τῆς Συρίας. καὶ κατελθὼν παρὰ
 τὴν Θάλασσαν εἶδεν ἐν τῷ ὄρει κειμένην πόλιν μικράν, ἣν τινα ἔκτι-
 σε Σύρος ὁ υἱὸς Ἀγήνορος. τῇ δὲ κ' τοῦ Ξανθικοῦ μηνὸς ἦλθε
 5 θυσίασαι εἰς τὸ ὄρος τὸ Κάσιον Διὶ Κασίω· καὶ πληρώσας τὴν
 θυσίαν καὶ κόψας τὰ κρέα ἤρξατο ποῦ χρῆ κτίσαι πόλιν. καὶ B
 ἐξαίφνης ἤρπασεν αὐτὸς ἀπὸ τῆς θυσίας καὶ κατήγαγεν ἐπὶ τὴν O 254
 παλαιὰν πόλιν· καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω Σέλευκος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ
 ὄρσοσκοποι, καὶ ἤρθε τὸ κρέας ῥιφέν παρὰ Θάλασσαν κάτω τῆς
 10 παλαιᾶς πόλεως ἐν τῷ ἐμπορίῳ τῆς λεγομένης Πιερίας. καὶ περι-
 χαράξας τὰ τελεῖα εὐθὺς ἐβαλε θεμελίους, καλέσας αὐτὴν Σελεύ-
 κειαν πόλιν εἰς ἴδιον ὄνομα. καὶ εὐχαριστῶν ἀνῆλθεν εἰς Ἰώπο-
 λιν καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐπετέλεσεν ἑορτὴν ἐκεῖ τῷ Κεραυνίῳ
 Διὶ ἐν τῷ ἱερῷ τῷ κτισθέντι ὑπὸ Περσέως τοῦ υἱοῦ Πίκου καὶ
 15 Δανάης, τῷ ὄντι εἰς τὸ Σιλπιον ὄρος, ἐνθα κεῖται ἡ Ἰώπολις,
 ποιήσας τὴν θυσίαν τῇ πρώτῃ τοῦ ἄρτεμισίου μηνός. καὶ ἐν τῇ
 πόλει ἐλθὼν Ἀντιγονίᾳ τῇ κτισθείσῃ ὑπὸ Ἀντιγόνου τοῦ Πολιορ- C
 κητοῦ, ἀπὸ γὰρ τῆς λίμνης ἐξερχομένου ἄλλου ποταμοῦ Ἀρχενθᾶ
 τοῦ καὶ Ἰάφθα, ἔμεσάζετο ἡ πόλις Ἀντιγονίᾳ καὶ ἐν ὑσφαλείᾳ
 20 ἐκαθέζετο· καὶ ποιήσας ἐκεῖ θυσίαν τῷ Διὶ εἰς τοὺς βωμοὺς τοὺς
 ἀπὸ Ἀντιγόπου κτισθέντας ἔκοψε τὰ κρέα· καὶ ἤρξατο ἅμα τῷ
 ἱερῷ Ἀμφίονι μαθεῖν διὰ διδομένου σημείου, εἰ τὴν αὐτὴν οὐφεί-
 λει οἰκῆσαι πόλιν Ἀντιγονίαν μετονομάζων αὐτὴν ἢ οὐκ οὐφείλει

9. ὄρσοσκοποι] Fort. ὄρσοσκοποι. Redit p. seq. v. 6. 10. τῷ] τὸ
 Ox. 14. Πήκον Ox. 18. Ἀρχενθᾶ] Ἀρχενθου est. 22. εἰ] καὶ Ox.

urbes nonnullas condere in animo habens, initium condendi sumpsit ab
 oris Syriae maritimis. Itaque per mare descendens, urbem conspexit exi-
 gniam, in monte sitam, a Syro, Agenoris f. olim conditam. Aprilis ita-
 que xxiii die, Casium montem conscendit, Jovi Caslo Sacra facturus:
 quibus rite peractis et carnibus in frustula concisis, precibus rogavit, ubi-
 nam loci condenda esset urbs. Derepente vero Aquila, ex sacrificio car-
 nis offulam surripiens, detulit eam Palaeopolim: quam insecuti Seleucus,
 quique cum eo erant, Auspices, projectam invenerunt offulam, ad Empe-
 rium, Pieriae vocatae, prope mare, infra Palaeopolim. Designato itaque
 muro, urbis statim jecit fundamenta; quam ex nomine suo, Seleuciam voca-
 vit. Inde Deo gratias actis, Jopolim contendit, urbem in monte Silpio
 sitam: ubi Fanum erat, a Perseo, Pici ex Danae filio extractum. Hic,
 post tres dies, festum Jovi Communio celebravit; sacrificium faciens, Men-
 sis Maii i. Antigoniam deinde profectus, urbem ab Antigono Poliorcete
 conditam, (quae inter paludem, Arceuthamque fluvium (qui et Japhtha
 dictus,) ex ea emanantem, media interjacens, situ gaudebat tutissimo)
 sacra illi Jovi fecit, super altaribus, quae erexerunt ibi Antigonus: et
 excisis offulis, una cum sacerdote Amphione, Numen exoravit, uti signo
 aliquo dato edisceret, utrum ibi in Antigoniam, mutato loci nomine, sedem

- αὐτὴν οἰκῆσαι ἀλλὰ κτίσαι πόλιν ἄλλην ἐν ἄλλῳ τόπῳ. καὶ ἔξα-
 φνης ἐκ τοῦ ἀέρος κατῆλθεν ἀετὸς μέγας, καὶ ἐπῆρεν ἐκ τοῦ βω-
 O 255 μού τοῦ πυρὸς τῆς ὀλοκαυτώσεως κρέα, καὶ ἀπῆλθε παρὰ τὸ
 D ὄρος τὸ Σιλπιον. καὶ καταδιώξας ἅμα τοῖς αὐτοῦ ὄρε τὸ κρέας
 τὸ ἱερατικὸν καὶ τὸν ἀετὸν ἐπάνω ἐστῶτα. τοῦ δὲ ἱερέως καὶ 5
 τῶν ὀροσκοπῶν καὶ τοῦ αὐτοῦ Σαλεύκου ἐωρακότων τὸ θάσμα,
 εἶπον ὅτι Ἐνταῦθα δεῖ ἡμᾶς οἰκῆσαι, ἐν τῇ δὲ Ἀντιγονίᾳ οὐ δεῖ
 ἡμᾶς οἰκῆσαι οὔτε δὲ γενέσθαι αὐτὴν πόλιν, ὅτι οὐ βούλονται τὰ
 θεῖα. καὶ λοιπὸν ἐβουλεύετο ἅμα αὐτοῖς ἐν πόλει τόπῳ ἀσφαλῆ
 ποιήσει τὴν πόλιν. καὶ φοβηθεὶς τὰς ῥύσεις τοῦ Σιλπίου ὄρους 10
 καὶ τοὺς κατερχομένους ἐξ αὐτοῦ χειμάρρους, ἐν τῇ πεδιάδι τοῦ
 ἀυλῶνος κατέναντι τοῦ ὄρους πλησίον τοῦ Δράκοντος ποταμοῦ
 τοῦ μεγάλου τοῦ μετακληθέντος Ὀρόντου, ὅπου ἦν ἡ κώμη ἡ
 καλουμένη Βωττία, ἀντικρὺς τῆς Ἰωπόλεως, ἐκεῖ διεγράραξαν τὰ
 E θεμέλια τοῦ τείχους, θυσιάσας δι' Ἀμφίονος ἀρχιερέως καὶ τε- 15
 λεστοῦ κόρην παρθένον ὀνόματι Αἰμάθην, κατὰ μέσον τῆς πό-
 λεως καὶ τοῦ ποταμοῦ μητρί ἀμτεμισίῳ τῷ καὶ μητρὶ κβ', ὡρᾶ
 ἡμεριγῆ α', τοῦ ἡλίου ἀνατέλλοντος, καλέσας αὐτὴν Ἀντιόχειαν
 εἰς ὄνομα τοῦ ἰδίου αὐτοῦ υἱοῦ τοῦ λεγομένου Ἀντιόχου Σωτῆρος,
 κτίσας εὐθέως καὶ ἱερόν, ὃ ἐκάλεσε Βωττίου Διός, ἀνεγείρας 20
 O 256 καὶ τὰ τεῖχη σπουδαίως φοβερὰ διὰ Ξεναίου ἀρχιτέκτονος, στή-

4. ἅμα τοῖς αὐτῷ] „Scr. αὐτοῦ. aut supplendum, σὺν.“ Ch.
 7. ἡμᾶς Ox. 18. ἀνατίλλοντος Ch., ἀνατίλοντος Ox. 20. Βωρ-
 τίων] Βορτιαίων Wesselingius ad Herodoti VII. 123. Potuerat le-
 nis Βοττίου. *ibid.* ἀνεγείρας Ch., ἀκαγείρας Ox.

poneret, necne; an potius alio in loco nova urbis fundamenta jaceret. Re-
 pente igitur ex aëre descendens Aquila ingens, et arreptis ex ara igne-
 scentibus victimae carnibus; inde per aëra fertur in montem Silpium.
 Hanc itaque Seleucus et qui cum illo fuerunt, insecuti, sacratam offulam
 in monte invenerunt, aquilamque ei incubantem. Sacerdos autem atque
 Auspices, ipse etiam Seleucus, portentum hoc videntes, dixerunt omnes:
 „Hic sedes nobis ponendae sunt: Antigoniam vero nec incoli, nec in ur-
 bem fieri, fas est: quippe sic Numini visum.“ Consilium itaque cum eis
 inibat Seleucus, quo tandem in loco urbis fundamenta tuto ponerentur.
 Cavens autem sibi ab Effluviis montis Silpii, et ab aquis hyberno tem-
 pore inde exundantibus; juxta Draconem fluvium magnum, (qui postea Oren-
 tes vocatus est,) ubi et vicus fuit, nomine Bottia, e regione Jopolis.
 Rem vero divinam fecit, via inter urbem et flumen media; victimam im-
 molante Amphione, Sacerdote et Mysta, virginem, nomine Aemathen, Men-
 dis Maii die xxii, hora diei prima, sub ortum solis: urbem vero, ab Antio-
 cho Sotere, filio suo Antiochiam vocavit. Fanum deinde extruxit, Jovi
 Bottio sacrum: Moeniaque urbis excitavit, speciosa illa quidem et stu-
 penda, Xenario usus Architecto. Statuam praeterea immolatas virginis

σας ἀνδριάντος στήλην χαλκῆν τῆς σφαγασθείσης κέρης τύχην V 85
 τῇ πόλει ὑπεράνω τοῦ ποταμοῦ, εὐθείως ποιήσας αὐτῇ τῇ τύχῃ
 θυσίαν. καὶ ἀπελθὼν κατέστρεψε τὴν Ἀντιγονίαν πόλιν πᾶσαν
 ἕως ἐδάφους, μετῴγκων καὶ τὰς ὕλας ἐκείθεν διὰ τοῦ ποταμοῦ,
 5 καὶ ποιήσας καὶ τῇ τύχῃ Ἀντιγονίᾳ ἀνδριάντα στήλης χαλκῆς
 ἐχοῦσης Ἀμαλθείας κέρας ἔμπροσθεν αὐτῆς. καὶ ποιήσας ἐκεῖ
 τετρακίδιον ἐν ἤψει ἔστησεν αὐτὴν τὴν τύχην, καταστήσας ἔμ-
 προσθεν αὐτῆς βωμὸν ὑψηλόν· ἦντινα στήλην τῆς τύχης μετὰ
 10 τελευτῇ Σελεύκου Δημήτριος ὁ υἱὸς Ἀντιγόνου τοῦ Πολιορκη-
 10 τοῦ ἀπήγαγεν ἐν Ῥώσῳ ἐν τῇ πόλει τῆς Κιλικίας. ἡ δὲ αὐτὴ
 πόλις Ῥώσος ἐκτίσθη ὑπὸ Κελικός τοῦ υἱοῦ Ἀγήφορος. B

Ὁ δὲ Σέλευκος μετὰ τὸ καταστρέψαι τὴν Ἀντιγονίαν ἐποίη-
 σε μετοικῆσαι τοὺς Ἀθηναίους εἰς ἣν ἔκτισε πόλιν Ἀντιόχειαν
 τὴν μεγάλην τοὺς οἰκοῦντας τὴν Ἀντιγονίαν· εὐστίας ἦν ἐκεῖ
 15 ἐάσας Ἀντιγόνου μετὰ Δημήτριου, υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ ἄλλους δὲ ἄν-
 δρας Μυκεδόνας, τοὺς πάντας ἄνδρας γέ, ποιήσας ὁ αὐτὸς Σέ-
 λευκος ἐν Ἀντιόχειᾳ τῇ μεγάλῃ ἀνδριάντα χαλκοῦν φοβερόν τῆς
 Ἀθήνης διὰ τοὺς Ἀθηναίους, ὡς αὐτὴν σεβόμενους. κατήγαγε
 δὲ καὶ τοὺς Κρήτας ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως, οὓς εἴασεν ὁ Κάσος ὁ O 257
 20 υἱὸς Ἰνάχου ἄνω οἰκεῖν· οἵτινες μετοικήσαντες εἰς τὴν αὐτὴν Ἀν-
 τιόχειαν μετὰ καὶ τῶν Κυπρίων, ἐπειδὴ ὁ Κάσος βυσιλεὺς ἀγά-
 γετο Ἀμυκὴν τὴν καὶ Κιτίαν, θυγατέρα Συσσλαμίνου τοῦ Κυ- C

17. φοβερόν] φοβερόν Ox. 19. εἴασεν Ch., εἴασεν Ox. 22. Ἀ-
 μυκην] Hæc fortasse ad Βαμβύκην spectant. *ibid.* Κιτίαν
 Ox. *ibid.* Σασαλαμίνου] „Vocabulum suspectum: forte legen-
 dum, Σαλαμίνου.“ Ch.

aerream, urbis in Fortunam, erexit: cui, juxta fluvium collocatae, sacra statim peregit. Antigoniam deinde repetens, eam funditus evertit, uti-
 lemque ruinarum materiam flumine inde deportavit. Antigoniam autem
 urbis Fortunae statuam aerream erexit, Amaltheae cornu manu tenentem.
 Quia et in sublimi posuit Fortunam illam, quatuor supra columnas collo-
 catam; ara etiam excelsa coram illa extracta. Hanc Fortunae urbis sta-
 tuam, post Seleuci mortem, Demetrius, Antigoni Poliorcretis filius, de-
 vexit in Rhosum, Ciliciae urbem a Cilice, Agenoris F. conditam.

Seleucus vero, post Antigoniam eversam, Athenienses, qui eam inco-
 luerunt, relictos ibi ab Antigono, cum Demetrio filio, praeterea etiam et
 Macedonas, (quorum omnium numerus fuit 10000 virorum) in Antiochiam
 magnam, a se conditam, transtulit: ubi statuam etiam aerream plane stu-
 pendam Minervae posuit; propter Athenienses, qui eam coluerunt. Cre-
 tenses etiam deduxit Seleucus, quos arcem, summamque urbis partes habi-
 tare fecit olim Casus Inachi filius: et cum his Cyprios etiam in eandem
 Antiochiam traduxit. Casus enim rex uxorem habuit Amycen, quae et
 Cittia vocata est, Sasalamin, Cypriorum regis, filiam: cum hac Cyprii

πρίων βασιλέως· καὶ ἦλθον μετ' αὐτῆς Κύπριοι καὶ ᾤκησαν τῆν ἀκρόπολιν· καὶ τελευτῆ ἡ Ἀμυκή, καὶ ἐτάφη ἀπὸ σταδίων τῆς πόλεως ρ', δι' ἣν ἐκκήθη ἡ χώρα Ἀμυκή. προετρέψατο δὲ ὁ αὐτὸς Σέλευκος καὶ τοὺς Ἀργεῖους Ἰωνίτας, καὶ κατήγαγε καὶ αὐτοὺς ἐκ τῆς Ἰωπόλεως ἐν τῇ αὐτῇ Ἀντιοχείᾳ οἰκεῖν· οὐστίνας 5 ὡς ἱερατικούς καὶ εὐγενεῖς πολιτευομένους ἐποίησεν. ἔστησε δὲ ὁ αὐτὸς Σέλευκος καὶ πρὸ τῆς πόλεως ὕψωμα λίθινον τῷ ἀετῷ. ἐκέλευσε δὲ ὁ αὐτὸς καὶ τοὺς μῆρας τῆς Συρίας κατὰ Μακεδόνας ὀνομάζεσθαι, διότι εἶδεν ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ γίγαντας οἰκήσαντας·

D ἀπὸ γὰρ δύο μιλίων τῆς πόλεως Ἀντιοχείας ἐστὶ τόπος, ἔχων σώ- 10 ματα ἀνθρώπων ἀπολιθωθέντων κατὰ ἀγανάκτησιν θεοῦ, οὐστίνας ἕως τῆς ἡνὺν καλοῦσι γίγαντας· ἰσαύτως δὲ καὶ Παγρῶν τινα οὕτω καλούμενον γίγαντα ἐν τῇ αὐτῇ οἰκοῦντα γῆ κερα- 15 νοθῆναι ὑπὸ πυρός, ὡς δῆλον ὅτι οἱ Ἀντιοχεῖς τῆς Συρίας ἐν τῇ γῆ οἰκοῦσι τῶν γιγάντων. ἐποίησε δὲ ὁ αὐτὸς Σέλευκος πρὸ τῆς 15 πόλεως Πέραν τοῦ ποταμοῦ ἄλλο ὕψωμα κεφαλῆς ἴππου καὶ κασσίδα κεχρυσωμένην ἀλησίον, ἐπιγράψας ἐν αὐτοῖς, Ἐφ' οὗ φυγῶν ὁ Σέλευκος τὸν Ἀντίγονον διεσώθη· καὶ ὑποστρέψας ἐκεῖθεν ἀνείλεν αὐτόν. ἀνήγειρε δὲ ὁ αὐτὸς Σέλευκος καὶ τῷ Ἀμφιόνι

E στήλην μαρμαρινὴν ἕσω τῆς λεγομένης Ῥωματησίας πόρτας, ὁρ- 20 νεοθυσίαν ποιοῦντι ἅμα αὐτῷ. ἔκτισε δὲ ὁ αὐτὸς Σέλευκος ὁ Νικάτωρ καὶ ἄλλην παραλλίαν πόλιν ἐν τῇ Συρίᾳ ὀνόματι Λαο-

11. κατὰ] τῶν κατὰ Ox.

13. οἰκοῦντα Ch., οἰκοῦντι

Ox. 18. διεσώθη] ὁ διεσώθη Ox.

21. ποιοῦντι Ch.,

ποιοῦντα Ox.

venientes, urbis summitates incoluerunt. Amyce deinde mortua, centum ab urbe stadiis sepulta est; a qua regio ea Amyca dicta est. Argivos etiam Jonitas hortatus est, uti Jopoli relicta, in Antiochiam migrarent: Quos, cum natalibus clari, sacrisque essent instituti, in urbis Administrationem designavit. Idem Seleucus lapideum simulachrum Aquilae, ante urbem posuit. Menses item Syrorum, Macedonum mensium nominibus vocari iussit. Syros autem Antiochenses in terra Gigantum habitare, manifestum inde est; quod, duobus ab Antiochia passuum millibus, locus est, ubi humana corpora inventuntur: ira Dei in lapides conversa, quos, in hunc usque diem, Gigantes vocant. Sed et Pagram quendam gigantem, loci illius incolam, igne coelesti consumptum, ibi perisse ferunt. Ante urbem vero, ad ripam fluminis ulteriorem, Seleucus aliud etiam posuit simulachrum, Capitis scilicet Equini; juxtaque, cassidem deauratam; quibus haec inscripta sunt. „Huic (insidens) Seleucus, Antigonum fugiens, evasit: et deinde reversus, eum e medio sustulit.“ Amphionem etiam sacerdoti, quicum auspicia ipse captaverat, Seleucus columnam posuit marmoream, intra portam, Romanesiam dictam. Seleucus etiam Nicator urbem etiam condidit in Syria Maritimam, quam a filia sua Laodiceam

δίκειαν εἰς ὄνομα τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς, πρῶτην εἶσαν κώμην ὀνό-
 ματι Μαζαβδάν, ποιήσας κατὰ τὸ ἔθος θυρίαν ἐπὶ Διὶ, καὶ αἰ-
 τεσησάμενος ποῦ κτίσει τὴν πόλιν, ἦλθεν ἀετὸς πύλιν καὶ ἤρπασεν
 ἀπὸ τῆς θυρίδος· καὶ ἐν τῷ καταδιώκειν αὐτὸν τὸν αἰτὸν ὑπήντη- O 259
 5 σεν αὐτῷ σῶαρος μέγας, ἐξελεθὼν ἀπὸ καλαμῶνος, ὄντινα ἀνείλεν
 ἔφτινι κατεῖχε δόρατι· καὶ φονεύσας τὸν σῶαρον καὶ σύρας τὸ
 λείψανον αὐτοῦ, ἐκ τοῦ αἵματος αὐτοῦ διεχάραξε τὰ τεῖχη ἑάσας V 86
 τὸν αἰτὸν· καὶ οὕτως τὴν αὐτὴν πόλιν ἔκτισεν ἐπάνω τοῦ αἵμα-
 τος τοῦ σῶαρου, θυσιάζας κώρην ἀδωῆ ὀνόματι Ἀγαθὴν, ποιή-
 10 σας αὐτῇ στήλην γαλκῆν εἰς τύχην τῆς αὐτῆς πόλεως. ἔκτισε δὲ
 ὁ αὐτὸς Σέλευκος ὁ Νικάτωρ καὶ ἄλλην πόλιν εἰς τὴν Συρίαν με-
 γάλην εἰς ὄνομα τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς Ἀπάμας, εὐρηκῶς κώμην
 πρῶτην λεγομένην Φαρνάκην· καὶ τειχίσας αὐτὴν ὁ αὐτὸς Σέλευ-
 15 κος ἐπωνόμασε πόλιν, καλέσας αὐτὴν Ἀπάμειαν, θυρίαν ποιήσας·
 τῆς αὐτῆς μετεκάλυψεν ὀνόματι Πέλλαν διὰ τὸ ἔχειν τὴν τύχην
 τῆς αὐτῆς Ἀπαμείας πόλεως τὸ ὄνομα τοῦτο· ἦν γὰρ ἡ αὐτὸς
 Σέλευκος ἀπὸ Πέλλης τῆς πόλεως Μακεδονίας. ἐποίησε δὲ θυ-
 20 σίαν ταῦρον καὶ τράγον· καὶ ἐλεθὼν πάλιν ὁ αὐτὸς ἐπῆρε τὰς κε- B
 φαλὰς τοῦ ταύρου καὶ τοῦ τράγου· καὶ περιεχάραξεν ἐκ τοῦ αἵ-
 ματος τὰ τεῖχη. ἔκτισε δὲ καὶ ἄλλας διαφόρους πόλεις εἰς ἄλ-
 λας ἐπαρχίας καὶ εἰς τὰ Περσικὰ μέρη ὁ αὐτὸς Σέλευκος πολλὰς,
 ὧν ἀριθμὸς ἐστὶν οὐκ ἴστος, καθὼς ὁ σοφὸς Πανσυνίας ὁ χρονογράφος O 260
 συνεγράψατο, ὧντινων πόλειων καὶ τὰ ὀνόματα ἐξέτετο, εἰς

9. Ἀγαθὴν Οκ. 22. Χρονογράφος Οκ.

nominavit: (Vicinus hic antea fuit Mazabda vocatus:) sacris autem Jovi,
 pro more peractis, Numineque rogato ubi urbs condenda esset, advolans
 Aquila, ut antea, offulam ex ara surripit: quam dum rex insequitur, ecce
 ei in occursum, ex arundineto, aper iugens: hunc Seleucus hasta, quam
 ferebat, interfecit: et occisi apri circumtrahens cadaver, missoque aquilae
 augurio, sanguine ejus designatis moenibus fundamenta urbis in illo
 posuit: parata in victimam virgine intacta, nomine Agave; cui etiam sta-
 tuam aeream erexit, in Fortunam urbis. Idem Seleucus Nicator inci-
 dens in vicum quendam Syriae, Pharnacen dictum, moenibus eum cingit,
 urbemque fecit magnam; a filiae suae Apamae nomine, Apamiam vocans.
 Quam etiam Seleucus deinde, mutato nomine, Pellam, ab urbis Fortunae
 nomine, (sic dictae, eo quod a Pella Macedoniae urbe, ipse oriundus
 erat,) appellavit. In sacrificium porro habuit Taurum, et Hircum: et
 Aquila rursus advolans, Tauri Hircique capita abripuit: quorum ex san-
 guine, moenia urbis designavit. Sed et alias quamplurimas Seleucus ur-
 bes condidit, in aliis regionibus et in Perside etiam, numero LXXV, uti
 sapiens Pausanias, in Chronicis suis, memoriae prodidit: quas omnes, vel
 nomine suo, vel filiorum suorum, pro libitu, Seleucus insignivit. Sapiens

ὄνομα ἴδιον καὶ τῶν αὐτοῦ τέκνων, ὡς ἔδοξεν αὐτῷ, ὁ Σέλευκος. ὁ δὲ σοφὸς Πανσανίας ἐξέθετο εἰς ὄνομα τοῦ ἑαυτοῦ πατρὸς ἐθ-
κε τὸ ὄνομα τῆς μεγάλης Ἀντιοχείας ὁ αὐτὸς Σέλευκος, ἐπειδὴ
καὶ ὁ αὐτοῦ πατὴρ Ἀντίοχος ἐλέγετο. οὐδαίς δὲ κτιζῶν πόλιν
εἰς ὄνομα τεθνήκοτος αὐτὴν καλεῖ· ἔστι γὰρ λῆρος· ἀλλ' εἰς ὄνο-
C μα ζῶντος καὶ ἐστῶτος καλεῖ. ἦντινα πόλιν εἰς ὄνομα Ἀντιόχο
τοῦ ἴδιου αὐτοῦ υἱοῦ, ὡς προείρηται, ἐκάλεσε. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα
ὁ αὐτὸς σοφώτατος Πανσανίας ποιητικῶς συτηγράματο.

Ὁ δὲ αὐτὸς Σέλευκος καὶ εἰς τὴν Ἡρακλείδα τὴν ποτε πόλιν,
τυνὴ δὲ λεγομένην Δύφνην, ἐφύτευσε τὰς κυπαρίσσους πλησίον τοῦ 10
ἱεροῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, μετὰ τὰς φυτευθείσας κυπαρίσσους ἐπὶ
τοῦ Ἡρακλέος τοῦ τελεστοῦ, τοῦ κτίσαντος τὴν Δύφνην εἰς ὄνο-
μα ἑαυτοῦ καὶ καλέσαντος αὐτὴν Ἡρακλείδα πόλιν. αὕτη δὲ
O 261 ἔξω τοῦ ἄλλοις ἦν κεκτισμένη ἐπὶ τὸν ναὸν τῆς Ἀθήνης· τὸ γὰρ
τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερὸν Δαφναῖον ἐλέγετο, μέσον ὄντα τοῦ ἄλλοις. 15
ὅστις Ἡρακλῆς καὶ τὴν τῆς πάλης ἐξέθετο τέχνην πρῶτος.

D Καὶ λοιπὸν ἐτελεύτησεν ὁ αὐτὸς Σέλευκος ἐν τῇ Ἑλλησπόντῳ
ᾧν ἐνιαυτῶν οβ', καὶ ἐτάφη ἐν Σελευκείᾳ τῆς Συρίας.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Σελεύκου ἐβασίλευσεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ
Ἀντίοχος ὁ ἐπικληθεὶς Σωτὴρ ἔτη εἴκοσι· ὅστις Ἀντίοχος ἐφθίησε 20
τὴν ἰδίαν μητροῖαν Στρατονίκην τὴν θυγατέρα Δημητρίου, καὶ

1. ὡς ἔδοξεν αὐτῷ, ὁ Σέλευκος] „ὁ Σέλευκος, redmndat.“ Ch.
5. λῆρον Ox. 9. 13. Ἡρακλείδα] Idem quod Ἡρακλειαν. Red-
denda haec forma Syncello p. 257. D. Cum diaeresi autem scriben-
dum videtur. 12. Ἡρακλέος] Ἡρακλέως Ox. 14. 15. ἄλλοις
Ox. 15. Δαφνείων Ox.

autem Pausanias tradidit, Seleucum Antiochiae magnae nomen dedisse, a
patre suo Antiocho. Verum nemo urbis Conditor, eam in demortui no-
men vocare solet: absurdum enim hoc esset: sed viventis alicujus et su-
perstitis nomen ei indit. Itaque et urbem hanc Seleucus, Antiochi filii
sui nomine, Antiochiam vocavit: uti in prioribus dictum. Caeterum multa
etiam alia, Poëtica scripta nobis reliquit sapientissimus Pausanias.

Idem Seleucus Cupressos plantavit, ad urbem Heraclidem olim voca-
tam, quae Daphne nunc appellatur, juxta Fanum Apollinis; ubi ante eum
cupressos etiam plantaverat Hercules Mysta; qui Daphnem istam olim
condidit et a nomine suo, Heraclidem vocavit. Urbs autem haec extra
lucum condita fuit, juxta Minervae templum: Apollinis enim fanum, quod
Daphnaeum dicebatur; mediam luci partem occupavit. Hercules autem is
fuit, qui Palaestrae artes primus docuit.

Post haec mortuus est Seleucus in Hellesponto annos natus LXXII, et
sepultus est in Seleucia Syriae.

Seleuco successit in regno filius Antiochus, cognomine Soter; regna-
vit annos xx. Hic nevercam suam, quam deperibat, Stratonicem, Demo-

ἔλαβεν αὐτὴν γυναῖκα· ἀφ' ἧς ἔτεκεν υἱὸς δύο, Σέλευκον, ὅστις με-
 κρὸς ἐτελεύτησε, καὶ Ἀντίοχον τὸν ἐπικληθέντα Θεοιδῆ. καὶ ἐτε-
 λεύτησεν Ἀντίοχος ὁ Σελεύκου καὶ ἐβασίλευσε μετ' αὐτὸν Ἀντίο-
 χος ὁ Θεοιδῆς ἔτη ιε'. καὶ μετ' αὐτὸν ἐβασίλευσεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ
 5 ὁ ἐκ Βερνίκης Σέλευκος ὁ Καλλίνικος ἔτη κδ', καὶ Ἀλέξανδρος ὁ
 Νικάτωρ ἔτη λς', καὶ Σέλευκος ὁ Φιλοπάτωρ ἔτη δέκα, καὶ Ἀν-
 10 τίοχος ὁ Ἐπιφανῆς ἔτη ιβ'.

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας λοιμοῦ γεναμένου καὶ πολλῶν
 διαφθαρέντων τῆς πόλεως, Ἀθήδης τις τελευτήσας ἐκέλευσε πέτραν O 262
 10 ἐκ τοῦ ὄρους τοῦ ὑπεράνω τῆς πόλεως γλυφῆναι ἔχουσαν προσω-
 πειὸν μέγα πάνυ; ἐσταμμένον, προσέχοντα ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ τὸν
 αἰλῶνα· καὶ γράψας ἐν αὐτῷ τινα ἔπαυσε τὴν λοιμικὴν θνησιν·
 ὅπερ προσωπειὸν καλοῦσιν ἕως τοῦ νῦν δι' Ἀντιοχεῖς Χαράνιον. V 87
 ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς Ἀντίοχος ὁ λεγόμενος Ἐπιφανῆς ἔκτισε πρῶ-
 15 τον ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ ἕξω τῆς πόλεως τὸ λεγόμενον βου-
 λευτήριον εἰς τὸ ἐκείσῃ συνάγεσθαι πάντας τοὺς συγκλητικοὺς αὐ-
 τοῦ μετὰ τῶν πολιτευομένων καὶ τῆς πόλεως πάντων τῶν κτη-
 τῶρων καὶ βουλευέσθαι τί δεῖ γίνεσθαι περὶ τῶν ἀνακυπτόντων
 καὶ τότε ἀναφέρειν ἐπὶ αὐτὸν τὰ συμφέροντα. ἔκτισε δὲ καὶ ἄλ-
 20 λα τινα ἕξω τῆς πόλεως, καλέσας τὰ αὐτὰ μέρη εἰς τὸ ἐπώνυμον
 αὐτοῦ Ἐπιφανίαν πόλιν, μὴ κτίσας αὐτῇ τεῖχος, ἀλλ' οὕτως ἦν ἡ
 οἰκησις αὐτῆς ἐπὶ τὸ ὄρος.

Ὁ δὲ αὐτὸς Ἀντίοχος ὁ Ἐπιφανῆς ἠγανάκτησε κατὰ Πτολε- O 263

8. τῆς] τῆ Οχ. 9. τῆς] Fort. τῶν τῆς. 10. προσώπιον Οχ.

trii filiam, in uxorem sibi accepit: ex qua filios duos suscepit; Seleucum,
 qui parvulus interit; et Antiochum, cognomento Theoidem. Mortuo au-
 tem Antiocho, Seleuci F. in regno successit Antiochus Theoides; regnavitque annos xv. Hunc excepit filius ejus ex Bernice, Seleucus Callini-
 cus: et regnavit annos xxii: deinde Alexander Nicator, qui regnavit an-
 nos xxvi. post hunc Seleucus Philopator, annos x: deinde Antiochus
 Epiphanes, annos xii.

Hujus sub imperio, peste grassante, plurimisque ex urbe pereuntibus,
 Leius quidam, qui Mysteriorum peritus fuit, lapidem ex monte urbi im-
 minente exculpi jussit, in quo caput ingens, corona cinctum, exarari cu-
 ravit, urbi, convallisque obversum. Tum capiti quaedam inscribens, pestem
 represcit. Caput autem hoc Antiocheni, *Charonium*, usque adhuc
 vocant. Idem rex Antiochus, cognomine Epiphanes, Senaculum primus
 Antiochensibus extra urbem extruxit: uti in unum convenirent viri sena-
 torii, Magistratus, Primoresque urbis omnes; atque ibi de Respublicae
 necessitatibus consulentes, ad se tandem referrent. Quaedam etiam alia
 extra urbem aedificia erexit; locumque deinde, a cognomine suo Epipha-
 niam vocavit: quam tamen incolis, moenibus nullis cinctam, reliquit.

Idem Antiochus Epiphanes infensus fuit Ptolemaeo, Aegyptiorum re-

B μαίον, βασιλέως Αιγύπτου, διότι κλη ἀπήνησε τοὺς ἐκ τῆς ὑπ' αὐτὸν ὄντας χώρας Ἰουδαίους. τῶν γὰρ αὐτῶν Ἰουδαίων ἐκ τῆς Παλαιστίνης ἐλθόντων ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ αἰτησάντων τὸν αὐτὸν Ἀντίοχον γράψαι Πτολεμαίῳ τῷ τῆς Αἰγύπτου τοπάρχῃ καὶ βασιλεῖ μὴ ἀπαιτεῖν αὐτοὺς τέλος μετακομίζοντας σίτον εἰς ἀπο-5 τροφὰς αὐτῶν, μεγάλου λιμοῦ τότε γενομένου ἐν τῇ Παλαιστίνῃ· ἀπὸ γὰρ τῆς Αἰγυπτιακῆς χώρας μετεκόμιζον σίτον οἱ Ἰουδαῖοι. ὅστις Πτολεμαῖος δεξάμενος τὰ γράμματα Ἀντιόχου πλέον αὐτοὺς ἐκέλευσεν ἀπαιτεῖσθαι. καὶ λοιπὸν Ἀντιόχος ὁ Ἐπιφανῆς ἐπιστρέψασκε κατὰ Πτολεμαίον, διότι οὐκ ἐπέσθη τοῖς γράμμασιν 10 αὐτοῦ· καὶ συμβολῆς γενομένης μεταξὺ αὐτῶν ἐπέσε πλήθος τοῦ **C** αὐτοῦ Ἀντιόχου πολὺ, καὶ φρυγῶν ἀπῆλθεν ἐπὶ τὸ λίμιτον. τρυτο δὲ γνόντες οἱ τῆς Ἱερουσαλήμ Ἰουδαῖοι, ἐξάμεις ἐποίησαν πρὸς χάριν τοῦ Πτολεμαίου, νομισάστες τεθῆναι τὸν Ἀντιόχον, ἑαυτοὺς παρατιθέμενοι. ὁ δὲ Ἀντιόχος ὁ Ἐπιφανῆς συνάξας πλη- 15 θος, ἐπέβριψε τῷ Πτολεμαίῳ καὶ ἐφόνευσεν αὐτὸν κόψας καὶ τὰ πλήθη αὐτοῦ. καὶ γνοὺς περὶ τῶν Ἰουδαίων τῆς Ἱερουσαλήμ τὸ τί πέπραχαν κατ' αὐτοῦ, ὡς συγχαρόντες τῇ αὐτοῦ ἡττῃ, ὠπλι- **O** 264 σατο κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ· καὶ πολιορκήσας αὐτὴν ἐπολέμησε καὶ παρέλαβεν αὐτὴν καὶ κατέσφαξε πάντας· τὸν δὲ Ἐλεάζαρ τὸν 20 ἀρχιερέα τῶν Ἰουδαίων καὶ τοὺς Μακκαβεῖς ἐν Ἀντιοχείᾳ ἀγαγὼν κολάσας ἐφόνευσε. καὶ καθείλε τὴν ἀρχιερωσύνην τῆς Ἰουδαίας, **D** καὶ τὸ ἱερόν, Σολομῶντος ὄντα, τῶν Ἰουδαίων ἐποίησε Διὸς

6. λιμοῦ] λοιμοῦ Ox. 12. λιμιτόν Ox. 18. ἡττῃ Ox.

gi; eo quod a Judaeis, regno suo subjectis, tributa exigeret. Grassante enim per Palaestinam fame maxima, Judaei ex Aegypto frumentum emere coacti sunt. Antiochiam itaque profecti, Antiochum regem exoratum habuerunt, uti Ptolomaeum, Aegypti regem, per literas hortaretur, uti vectigalia a Judaeis non exigeret, qui non nisi in victum necessarium frumenta Aegypto exportabant. Ptolomaeus autem, acceptis Antiochi literis, tributa a Judaeis eo strictius exigebat. Itaque adversus eum arma movit Antiochus: praelioque commisso, ingens ex Antiochi partibus cecidit multitudo; rex autem ipse fuga in fines suos evasit. Judaei interim Hierosolymitani his auditis, Antiochum in praelio cecidisse rati, Ptolomaeo sese dederunt; pyrasque, illi congratulantes, accenderunt. Antiochus autem Epiphanes, collecto iterum exercitu, Ptolomaeum adoritur; eoque occiso, copias ejus profligavit. Audito vero, quid contra se fecissent Judaei Hierosolymitani, cladem a Ptolomaeo illatam gratulantes, in Hierosolymas arma movit, easque obsidione cinxit; captas deinde vastavit, Judaeis interfectioni datis omnibus. Eleazarum autem Pontificem Maximum, et Maccabaeos, Antiochiam abductos, morte multavit. Sacerdotium etiam Judaeorum subvertit, Templumque Salomonis Jovi Olympio

Ὀλυμπίου καὶ Ἀθηνῶς, μίανας τὸν οἶκον χοιρείοις κρέασι, καὶ ἐκώλωσε τὰς Ἰουδαίους τῆς πατρῴας θρησκείας καὶ ἑλληνισμῶν αὐτοὺς ἐβιάζετο. ἐπὶ ἔτη τρία.

Καὶ τελευτᾷ ὁ αὐτὸς Ἀντίοχος, καὶ ἐβασίλευσεν ὁ αὐτοῦ υἱὸς Β' Ἀντίοχος ὁ Γλαυκὸς ὁ λεγόμενος Ἰεραξ ἔτη δύο.

Καὶ μετ' αὐτὸν ἐβασίλευσεν ὁ Δημητριάδης ὁ Σελεύκου ἔτη η'. καὶ ἐλθὼν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ Τούδας τις ὀνόματι Ἰουδαῖος τῷ ἔθνεϊ, ἐδυσώπησε Δημητριάδην τὸν βασιλέα παρακωλύσας αὐτόν, καὶ παρέσχεν αὐτῷ τὸ ἱερὸν καὶ τὰ λείψανα τῶν 10 Μακκαβαίων. καὶ ἔθαψαν. αὐτὰ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ ἐν τῷ ἑλεγομένῳ Κερατέῳ· ἦν γὰρ συναγωγὴ ἐκεῖ τῶν Ἰουδαίων· πρὸ μικροῦ γὰρ τῆς πόλεως Ἀντιοχείας ἐτιμωρήσατο αὐτοὺς Ἀντίοχος ὁ 265 ἐν τῷ αἰεὶ κλαίοντι ὄρει κατέκρινε τοῦ Κασίου Λιδός. τὸν δὲ ναδὸν ἀγνεύσας ὁ Ἰούδας καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ κτίσας τὸ πάσχα ἐτέλεσε 15 τῷ θεῷ. αὕτη β' ἦν τῆς Ἱερουσαλήμ ἡ ἄλωσις, καθὼς Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου ἐχρονογράφησε.

Μετὰ δὲ Δημητριάδην ἐγένετο βασιλεὺς Ἀντίοχος ὁ ἔκγονος 88 τοῦ Γρύπου, υἱὸς Λαοδίκης, θυγατρὸς Ἀριαράδου, βασιλέως Καππαδοκῶν, ἔτη θ'. καὶ ἔπαυε τότε ὑπὸ Θεομηρίας Ἀντιοχείᾳ 20 ἡ μεγάλη τῷ ὀδυρόφῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐπὶ τῶν αὐτῶν Μακκαθῶνων, μετὰ τὸ ἐξ ἀρχῆς τεθῆναι θεμέλιον τείχους ὑπὸ Σελεύκου τοῦ Νικατόρος μετὰ ἄλλα ἔτη ρηβ', ὧραν ἡμερικτὴν ε', μηνί

1. Ὀλυμπίου Ch., Cedrenus p. 193. B, Ὀλύμπου Ox. 13. Κασίου Ox. *ibid.* τὸν δὲ ναδὸν — 16. ἐχρονογράφησε v. 3. post ἐπὶ ἔτη τρία ponit Schurzfleischius Notit. Bibl. Vinar. p. 54. male.

et Minervae dicavit. Sed et Dei domum percinis carnibus conspurcavit; Judaeis etiam interdicta religione patria, Graecorum ritus, per tres annos, eos observare coegit.

Mortuus deinde est Antiochus; post quem regnavit filius ejus, Antiochus Glaucus, Hierax vocatus, annis II.

Hunc excepit Demetrianus, Seleuci F. qui regnavit, annos VIII. Judaeis vero quidam, nomine Judas, Antiochiam veniens, a Demetriano precibus suis obtinuit, ut templum sibi iterum et Maccabaeorum concederentur reliquiae; quos Judas in Antiochia magna sepelivit, in loco qui dicitur, Cerateum: ubi etiam erat synagoga Judaeorum. Hos enim prope ab urbe, e regione Jovis Cassii, neci dederat Antiochus, in Monte semper lachrymantis. Judas autem repurgato Templo, urbeque instaurata, Pascham Deo celebravit. Erat haec secunda Judaeorum captivitas: uti in Chronicis tradidit Eusebius Pamphili.

Demetriano successit in regno Antiochus, Grypi nepos, filius Laodices, Ariarathi Cappadocum regis filiae; Et regnavit annos XI. Anno autem octavo imperii ejus Macedonici, terrae motum passa est Antiochia Magna. Accidit hoc ad horam X diei XXI mensis Perittii, sive Februarii; anno post jacta a Seleuco Nicatore prima moenium fundamenta

περιτῆ τῷ καὶ φεβρουαρίῳ κα'. καὶ ἀνευιάθη πᾶσα, καθὼς
 Δόμινος ὁ χρονογράφος συνεγράψατο· μετὰ δὲ τὸ πληρωθῆναι
 τὰ τελεῖα καὶ τὴν πόλιν πᾶσαν μετὰ ρκβ' ἔτη ἔπαθε· καὶ βελτίων
 ἐγένετο.

Μετὰ δὲ Ἀντίοχον ἔκγονον τοῦ Γρύπου ἐβασίλευσεν Ἀντίο-5
 Βχος ὁ Ἐδεργέτης, ὅστις ἐτυραννήθη ὑπὸ Πάρθων καὶ ἐπεστρά-
 τευσε κατ' αὐτῶν μεγάλως. καὶ μετὰ τὸ πολλοὺς ἀπολέσθαι
 Ο 266 Πάρθους εἰς φιλίαν ἤλθον· καὶ ἔλαβε γυναῖκα Ἀντιόχῳ τῷ υἱῷ
 αὐτοῦ τῷ λεγομένῳ Κοζικηνῷ τὴν θυγατέρα Ἀρσαίκου τοῦ
 Πάρθου τοῦ τυραννήσαντος αὐτὸν ὀνόματι Βριττάνην· καὶ 10
 ἐπαύθη ὁ πόλεμος.

Μετὰ δὲ Ἀντίοχον τὸν Ἐδεργέτην ἐβασίλευσαν ἐκ τοῦ γένους
 αὐτοῦ ἄλλοι θ' βασιλεῖς ἕως τῆς βασιλείας Ἀντιόχου τοῦ Διο-
 νίκου τοῦ λεπροῦ τοῦ πατρὸς Κλεοπάτρας καὶ Ἀντιοχίδος.

Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις τῆς βασιλείας τῶν πρὸ Ἀντιόχου τοῦ Διο- 15
 νίκου τοῦ προειρημένου ἐτυράνησε Ῥωμαίους ὁ βασιλεὺς, ἦτοι
 C τοπάρχης, Πύρρος ὁ Ἑπειρώτης, λαβὼν χρησμοὶν ὅτι ὑπὸ γυναι-
 κὸς ἀποθνήσκει. καὶ συμβαλὼν αὐτῷ πόλεμον ὁ Κύριος ὑπα-
 τος Ῥωμαίων ἐνίκησεν αὐτόν· καὶ φηγὼν ὁ Πύρρος ἤλθε πλη-
 σίον πόλεως ἐχούσης ἕξω τειχῶν οἰκήματα· καὶ ῥίψασα γυνή κε- 20
 ραμίδα κατὰ τῆς κορυφῆς αὐτοῦ ἐφόνησεν αὐτόν.

Μετὰ ταῦτα δὲ ἐγένετο ὑπατος Μάγνος ὁ καὶ Παῦλος ὁ Μα-
 κεδών· ὅστις ἐφόνησεν ἐν πολέμῳ τὸν βασιλέα τῆς Μακεδονίας

1. Περιτῆ Ox. 3. βελτίω Ox. 13. αὐτοῦ Ch., αὐτῶν Ox.
 18. συμβάλλων Ox.

σ.π., post moenia autem absoluta, ipsamque urbem totam, annis cxxii.
 Tum vero de integro restituta est, tota in melius redacta: sicuti Dominus
 Chronographus scriptum reliquit.

Antiocho Grypi successit in regno Antiochus Evergetes. Hic in Par-
 thos rebellantes arma movit: cumque Parthorum plurimi in bello cecidis-
 sent; in gratiam deinde cum eis rediens, filiam Arsacis Parthi, adversarii
 sui, nomine Brittanen, Antiocho Cysiceno in uxorem accepit: atque hic
 belli finis fuit.

Post Antiochum vero Evergetem, regnarunt ex genere ejus reges
 alii ix, usque ad Antiochum Dionicum Leprosum, Cleopatras et Antio-
 chidis patrem.

Temporibus autem eorum, qui Antiochum Dionicum antecesserunt,
 Romanos invasit Epiri rex Pyrrhus; oraculo fretus, futurum esse, ut a
 muliere periret. Congressus itaque cum eo Carius, Consul Romanus, bel-
 lo superior evasit: Pyrrhus autem in fugam versus, urbem quandam ven-
 nit, aedificia extra muros habentem: ubi mulier quaedam, tegula in ca-
 put ejus vibrata, illum occidit.

Postea temporibus Consul Romanus fuit Magnus; qui et Paulus Ma-
 cedenicus. Perem hic, Macedoniae regem, bello interfecit; Macedo-

ὀνόματι Πέρσῃν, καὶ παραλαβὼν τὴν Μακεδονίαν χώραν ἐποίη-
σεν αὐτὴν ὑπὸ Ῥωμαίους· περὶ οὗ Σαλλούστιος μέμνηται εἰς τὴν O 267
Καταλλινναρίαν ἔκθεσιν, μνημονεύων τῆς δημηγορίας τοῦ Καίσα-
ρος. καὶ μετὰ ταῦτα βασιλεύει τῆς ἰδίας χώρας Περσεὺς ὁ D
5 Ἐπειρώτης ὁ νεομάρχος καὶ τοπάρχης Θεσσαλίας, ὄντινα Περσέα
ὠνόμασε τῇ ἰδίᾳ ἐκθέσει Εὐτρόπιος ὁ συγγραφεὺς Ῥωμαίων ἐν τῇ
μεταφράσει αὐτοῦ. τούτου δὲ καὶ Παλαίφατος μέμνηται. τὸν
δὲ αὐτὸν Περσεῦ πολέμῳ ἀνείλε Λούκιος Παῦλος, ἕπατος Ῥω-
μαίων.

10 Ἐν οἷς χρόνοις Ἀννιβὰλ τις ὀνόματι, ῥῆξ τῶν Ἄφρων, ἐτυράν-
νησε τὴν Ῥώμην ἐπὶ ἔτη εἴκοσιν, ἀβασίλευτον οὖσαν, διοικουμέ-
νην δὲ ὑπὸ τῶν ὑπάτων. ὅστις τῆς Ἰταλίας πάσης τὸ πολὺ μέ-
ρος ἀπώλεσεν ὑποτάξας πολέμοις, καὶ σφάζει τὸν προειρημένον
Παῦλον. καὶ λοιπὸν προεβάλετο ἡ σύγκλητος Ῥώμης ἕπατον E

15 δυνατὸν ἐν πᾶσι, μάλιστα δὲ ἐν πολέμοις, τὸν λεγόμενον Σκηπίονα O 268
τὸν μέγαν. ὅστις Σκηπίων ἐν ᾧ ἦν διατρέψων ὁ Ἀννιβὰλ ἐν τῇ
Ἰταλίᾳ ἔλαβε πλῆθος στρατοῦ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν χώραν τοῦ
Ἀννιβὰλ, εἰς τὴν Ἀφρικὴν, καὶ ἀπώλεσεν αὐτὴν, ἐμπρήσας τὴν
πόλιν ἔνθα ἦν ῥῆξ ὁ Ἀννιβὰλ, τὴν Καρθάγεναν, καὶ αἰχμαλω-
20 τίσας αὐτὴν καὶ λαβὼν τοὺς αὐτοῦ πάντας μετὰ τῆς συγκλήτου
αὐτοῦ ὑπέστη εἰς τὴν Ῥώμην.

Καὶ τοῦτο γνοὺς ὁ Ἀννιβὰλ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Βιθυνίαν πρὸς V 89

2. Σαλούστιος Ox. V. p. 90. B. 3. Καταλλινναρίαν] c. 51.
14. προεβάλετο Ox. Sic et p. seq. v. 8. 19. Καρθάγεναν Ox.
21. ὑπέστη Ox.

niamque ipsam Romano subjugavit Imperio. Hujus meminit in Historia sua Catilinarum Salustius: ubi concionem a Caesare habitam recitat. Post haec regioni suae imperavit Perses Epirota, Thessaliae regulus, navali-
bus pugnis celebris. Hujus etiam in Historia sua, in Graecam linguam traducta, meminit Eutropius, Romanorum Historiographus. Ejusdem etiam mentionem fecit Palaephatas. Hunc itaque bello devictum, neci dedit Lucius Paulus, Consul Romanus.

Illis temporibus, bellum cum Romanis gessit, per annos xx, Hannibal quidam, Afrorum Rex, quo tempore, Regibus dudum exactis, Romana Resp. a Consulibus administrata est. Hic potioram Italiae partem, bello subactam, vastavit; interfecto etiam Paulo illo, de quo superius. Senatus itaque Romanus Consulem designavit Scipionem illum magnum; virum certe in omnibus, maxime vero in bellis clarum. Scipio hic, interrim dum in Italia moras trahebat Hannibal, magnis instructus copiis, in Africam, Hannibalis patriam, maturavit iter: ubi regionibus undique vastatis, Carthaginem ipsam, ubi regnabat Hannibal, incendio dedit: et abductis incolis omnibus, ipsum etiam Senatum Carthaginiensem captivum Roman abduxit.

De his autem certior factus Hannibal, Bithyniam profectus est, ad
Ioannes Malalas.

τὸν Ἀντίοχον τὸν Νικομήδους, βασιλέα τῆς Ἀσίας· καὶ παρακαλεῖ αὐτὸν συμμαχεῖσθαι αὐτῷ. εἶχον δὲ ἀπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνοιο οἱ Μακεδόνες συνωμοσίας μετὰ τῶν Ῥωμαίων φιλίας, ὅτι καὶ στρατὸν ἔδωκαν τῷ Ἀλεξάνδρῳ κατὰ Δαρείου. ὁ Ἀντίοχος ὁ τῆς Ἀσίας βασιλεὺς πεισθεὶς τῷ Ἀννιβαῦλ συνέμιξε, 5 καὶ ἀπῆλθε μετ' αὐτοῦ κατὰ Ῥωμαίων, θαυρῶν τῷ ἰδίῳ στρατῷ, ἐκ τῆς Βιθυνίας ἐξορηγήσας. καὶ ἀκούσαντες οἱ Ῥώμης συγκλητικοὶ τοῦτο προεβάλοντο ἕνατον δυνατὸν, τὸν δευτέρου Σκηπίου-

- Ο 269 να, τὸν ἀδελφὸν τοῦ πρώτου Σκηπίου· καὶ ἐπεμψαν αὐτὸν κατὰ τῶν δύο, Ἀντιόχου τοῦ βασιλέως Ἀσίας καὶ Ἀννιβαῦλ τοῦ ῥῆ- 10
 Β γος τῆς Ἀφρικῆς. καὶ ἀπαντήσας αὐτοῖς συνέβαλε πόλεμον μέγαν μετ' αὐτῶν· καὶ σφαγόντων πολλῶν, ἰδὼν ὁ Ἀννιβαῦλ τὴν τοῦ Σκηπίου δύναμιν καὶ ὅτι τὰς ἐπάνω φέρει, ἐφυγε· καὶ ἐαυτῷ παραχρησάμενος πιπίσας ἀπέθανε. καὶ ἑωρακῶς ὁ Ἀντιόχος τὸν Ἀννιβαῦλ φηγόντα ἔδωκε νῶτα· καὶ κατεδίωξεν αὐτὸν ὁ 15
 Σκηπίων ἕως τοῦ ὄρους τῆς Ἰσαυρίας τοῦ λεγομένου Ταύρου· καὶ ἀνελθὼν ἐκεῖ ὁ Ἀντιόχος ἐπεμψε πρὸς αὐτὸν πρέσβεις, παρακαλῶν αὐτὸν, ὡς μηδεμίαν ἔχθραν ἔχων κατὰ Ῥωμαίων ἀλλ' ὑπὲρ ἄλλον πολεμῶν. καὶ ἰδέξαστο αὐτὸν ὁ Σκηπίων, καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ὑπὸ Ῥωμαίους κατὰ γνώμην τῆς συγκλήτου Ῥώμης πρὸς τὸ πα- 20
 C ρέχειν αὐτὸν καθ' ἕναστον ἔτος Ῥωμαίοις χρυσοῦ τάλαντα τέσσα-
 Ο 270 ρα καὶ ἀργύρου καὶ ἄλλα τινὰ ἄχρι τῆς αὐτοῦ ζωῆς. καὶ ποιήσας ἄριστον ὁ Σκηπίων ἐκύλευσεν αὐτὸν καὶ παρέσχεν αὐτῷ τὸν

3. συνωμοσίας Ox. 12. ἰδὼν Ch., ἴδεν Ox. 17. πρεσβεῖς Ox.

Antiochum, Nicomedis F. Asiae regem: a quo auxilium adversus Romanos petiit. Foedera autem amicitiae cum Romanis habuerunt Macedones, inde ab Alexandri temporibus; eo quod exercitu Romano instructu fuisset Alexander, bello Darium aggressurus. Antiochus vero rex Asiae, copiis suis confisus, adjungit se Hannibali: atque exercitu ex Bithynia educto, contra Romanos cum eo profectus est. Senatus autem Romanus, hoc audito, Consulem designavit Scipionem secundum, Scipionis prioris fratrem, virum strenuum: qui missus a Senatu contra duos illos, Antiochum Asiae, et Hannibalem Africae reges, obviam eis processit: praelioque utrinque acriter commisso, plurimi ceciderunt. Videns autem Hannibal, quantae essent Scipionis vires, et quod ubique superior evasisset, in fugam vertitur; et veneno hausto, mortem sibi consciscit. Antiochus autem ubi Hannibalem fugientem vidit, et ipse terga dedit: quem Scipio insecutus est. Isauriam usque, ad montem Taurum. Quo cum venisset Antiochus, Scipionem per legatos exoratum habuit, uti in gratiam se reciperet: ut qui partes tantum alienas egisset; contra Romanos autem nihil hostile cogitasset. Accepit igitur eum Scipio, et ex Senatusconsulto Romanis tributarium fecit; ea scilicet conditione, ut quotannis, quandiu viveret, auri talanta IV, argentique totidem, praeter alia quaedam, persolveret. Scipio autem convivium exhibens, Antiochum vocavit: cui et-

πρώτον τόπον, τιμήσας αὐτόν, ὡς βασιλέα. καὶ μετὰ δόξης ἀνῆλθεν ὁ Σκηπίων ἐν τῇ Ῥώμῃ, καθὼς ὁ σοφώτατος Φλῶρος ἐπεμνημάτισεν ἐκ τῶν Λιββῶν συγγραμμάτων.

Τῷ δὲ πεντεκαίδεκάτῳ ἔτει τοῦ προειρημένου Ἀντιόχου τοῦ 5 Διονίκους, βασιλέως τῆς Συρίας, τοῦ λεπροῦ, Τιγράνης τις βασιλεὺς Ἀρμενίων ἐλθὼν ἐπολέμησε τῷ αὐτῷ Ἀντιόχῳ πόλεμον μέγαν. καὶ νικήσας τὸν αὐτὸν Ἀντιόχον ὁ Τιγράνης βασιλεὺς Ἀρμενίων παρέλαβε τὴν Ἀντιόχειαν τὴν μεγάλην καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, ἀφειλόμενος πάντα παρ' αὐτοῦ ἃ εἶχε, φηγόντος τοῦ αὐ- D
10 τοῦ Ἀντιόχου βασιλέως ἐπὶ τὰ Περσικὰ μέρη τὸν αὐτὸν Τιγράνην. κατελθόντος δὲ ἀπὸ τῆς Ῥώμης Πομπηίου τοῦ καὶ Μάγνου διὰ τὸν Καίσαρα, καὶ ἐλθόντος κατὰ Κιλικίαν τυραννησάντων τὸν αὐτὸν Πομπηίου, καὶ νικήσαντος αὐτοῦ τοὺς Κιλικίας, ἐπολέμησε καὶ τῷ Τιγράνῃ, βασιλεῖ τῶν Ἀρμενίων, καὶ νικήσας αὐτὸν παρέ- 15 λαβε καὶ τὴν Ἀρμενίαν καὶ τὴν Κιλικίαν καὶ τὴν Συρίαν, λύσας καὶ τὰς τοπαρχίας αὐτάς. καὶ ἐξεδίκησε τοὺς Ἀντιοχεῖς, καὶ εἰσηλθὼν ἐν τῇ αὐτῇ Ἀντιοχείῳ πόλει, ποιήσας αὐτὴν ὑπὸ Ῥωμαίους, O 271
χαρισίμους αὐτοῖς πολλὰ καὶ κτίσας τὸ βουλευτήριον· πεσόντα γὰρ ἦν· ἐτίμησε δὲ αὐτούς, ὡς ἐκ γένους Ἀθηναίους ὄντας.

20 Βύβλος δὲ τις στρατηγὸς δυνατός, ὃς καὶ ἐν τῇ παραλίᾳ E
Φοινίκῃ ἤδρε κώμην καὶ ἐποίησε πόλιν τευχίσας αὐτήν, ἦν ἐκάλε-

9. φηγόντος Ch., φηγόντος Ox., et v. 18. πεσόντα. Eiusdemmodi forma redit p. 132. D. 19. Fort. Ἀθηναίους.

iam, tanquam Regi superiorem locum conceasit. Sic honoribus auctus Scipio, Romam reversus est: uti haec sapientissimus Florus, ex Livii monumentis, memoriae prodidit.

Decimo quinto autem anno Antiochi Dionici, Leprosi, Syriae regia, (de quo superius diximus;) Tigranes quidam, Armeniae rex, Antiocho eidem grave bellum intulit: et bello superior factus Tigranes, Armeniae rex, Antiochiam magnam cepit, regnumque ejus, bona etiam quae habuit omnia ei ademit; Antiocho ipso in regiones Pericas fugiente. Pompeius autem Magnus, Roma propter Caesarem relicta, contra Cilicis, Romani imperii hostes, cum exercitu veniens, profligatis illis, in Tigranem, Armeniorum regem, arma movit: quo devicto, Armeniam cepit; Ciliciam quoque, Syriamque, et dissolutis eorum regnis, Antiochenos vindicavit. Antiochiam vero ingressus, illam Romano subjecit imperio. Multa etiam eis indulsit; reparato etiam, quod collapsum fuerat, foro iudicii publico. Magno autem honore eos prosecutus est, eo quod ortum suum ab Atheniensibus ducebant.

Byblus autem quidam, dux in bello strenuus, (qui in maritimum Phoeniciae vicum incidens, moenibus eum cinctum, urbem fecit, et a no-

σε Βύβλον εἰς ὄνομα αὐτοῦ, οὗτος γὰρ τὸ ἕγαλμα τῆς Ἀθήνης τὸ παρὰ Σελεύκου γενόμενον, φοβερὸν ὄντα, καὶ τὸ ἕγαλμα τοῦ Κεραυνίου Διός, παρὰ τοῦ αὐτοῦ Σελεύκου γενόμενον, καὶ αὐτὸ φοβερὸν, αἰτησάμενος χάριν τοῦς Ἀντιοχεῖς ἐπήρε καὶ ἐν Ῥώμῃ
 V 90 ἔπεμψεν εἰς τὸ Καπετώλιον, ὡς μεγάλης ὄντα θεάς καὶ ὡς ὑπο-5
 ταγέντα Ῥωμαίοις· ἕτινα ἀγάλματα ἕως τῆς νῦν εἰσὶ· καὶ ἐπι-
 γράφει Δῆμος Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης ἐτίμησε Ῥωμαίους ἀγάλ-
 ματα εὐχαριστῶν.

Ἀντιοχος δὲ ὁ Διονίκους βασιλεὺς ἀκούσας τὴν τοῦ Τιγρά-
 νου, Ἀρμενίων βασιλέως, ἀπώλειαν καὶ τὴν τοῦ Πομπηίου Μά-
 O 272 γνου κατ' αὐτοῦ νίκην, ἔλθων πρὸς τὸν Πομπήιον προσέπεσεν
 αὐτῷ, αἰτήσας αὐτὸν ἀναδοῦναι αὐτῷ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.
 ὅστις Πομπήιος παρακληθεὶς ἀνέδωκεν αὐτῷ πάλιν τὴν βασι-
 λείαν τῆς Συρίας καὶ τὴν Κιλικίαν καὶ πάντα ὅσα κατεῖχε πρῶην
 ὁ αὐτὸς Ἀντιοχος. καὶ τῇ εἰς' τοῦ δαισίου μηνὸς ἔξῃλθεν ἐπὶ 15
 B τὴν Αἴγυπτον ἀπὸ Ἀντιοχείας ὁ Πομπήιος· καὶ ἐβασίλευσε πάλιν
 ὁ αὐτὸς Ἀντιοχος ὁ Μακεδῶν ὁ Διονίκους.

Ἐν τοῖς αὐτοῖς οὖν χρόνοις ἦν ὁ Κικέρων καὶ ὁ Σαλλούστιος,
 οἱ σοφώτατοι Ῥωμαίων ποιηταί.

Ὁ δὲ βασιλεὺς Ἀντιοχος ὁ Διονίκους μέλλων τελευτῶν κα-
 O 273 τοῦ. μετὰ οὖν τὴν τελευτὴν Ἀντιόχου τοῦ βασιλέως γέγονεν ἡ
 Ἀντιόχεια ἡ μεγάλη ὑπὸ Ῥωμαίους καὶ πᾶσα ἡ χώρα τῆς Συρίας

1. οὗτος Ch., οὕτως Ox. 15. δαισίου] Δαισίου Ox. 21. αὐ-
 τοῦ Ch., αὐτῶν Ox.

mine suo Byblum appellavit:) hic inquam, statuas illas mirandas, quas olim Seleucus Jovi Ceraunio, et Minervae posuerat, ab Antiochenis impetratas, Romam transmisit, ibi in Capitolio collocandas: ut quae spectatu admirandae essent, Romanarumque Victoriarum Monumenta. Statuae autem istae usque adhuc Romae visuntur, hunc in modum a Bybloe inscriptae. *Romanis gratificans, statuas hisce eos donavit populus Antiochenus.*

Antiochus vero Dionicus, ubi inaudisset Tigranem, Armeniorum regem, a Pompeio magno profligatum fuisse, Pompeium adit; et precidens ei ad pedes, rogavit, uti regnum sibi suum redderet. Annuit votis ejus Pompejus: et concessit ei iterum Syriae regno, Ciliciam etiam, suaque omnia ei restituit, Mensis igitur Junii die xix, discedente ab Antiochia in Aegyptum Pompeio, rursus regnavit Antiochus Dionicus Macedo.

Hisce temporibus flourant Cicero et Salustius, sapientissimi Romanorum Poetae.

Moriturus autem Antiochus Dionicus imperium facultatesque suas omnes Romanis legavit. Eo itaque demortuo, Romano imperio cessit Antiochia magna, omnisque Syria et Cilicia; insuper etiam quodcumque

καὶ Κιλικίας καὶ ὅσα κατεῖχον οἱ Μακεδόνες. ἐβασίλευσαν οὖν Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης ἤτοι τῆς Συρίας καὶ Κιλικίας καὶ ἄλλων χωρῶν οἱ Μακεδόνες ἀπὸ Σελεύκου τοῦ Νικάτορος ἕως οὗ ἐδόθη Ῥωμαίοις ἡ βασιλεία ἔτη σξγ'.

3. χρόνον ΟΣ.

Macedones possederunt. Macedones itaque Antiochiae magnae regnarunt, Syriam, Ciliciam, aliasque regiones sibi subjectas tenentes, a Seleuco Nicatoris, usque ad hoc tempus, quo Romanis traditum est imperium, per annos cclxiii.

C Τὰ οὖν Ῥωμαίων πράγματα πρώην διωκεῖτο ὑπὸ τῶν ὑπάτων ἐπὶ ἔτη υἱδ' ἕως Καίσαρος Ἰουλίου τοῦ δικτάτορος· ὃς οὐκ ἐγεννήθη ἀλλὰ τῆς αὐτοῦ μητρὸς τελευτησάσης τῷ ἐνάτῳ μηνὶ ἀνέκειραν αὐτήν καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν βρέφος· διὸ Καίσαρ ἐλέγε-
O 275 το· Καίσαρ γὰρ λέγεται Ῥωμαῖστί ἢ ἀνατομή. ἀνατραφεὶς δὲ καὶ 5 ἀνδρείος γενόμενος προεβλήθη τριομβυράτῳ μετὰ Πομπηίου Μάγνου καὶ Κράσσου· ὑπὸ γὰρ τῶν τριῶν τούτων ἐδιωκεῖτο τὰ Ῥωμαίων. ὁ δὲ Καίσαρ ὁ δικτάτωρ μετὰ τὸ φονευθῆναι τὸν Κράσσον, παραληφθέντα ὑπὸ Περσῶν πολέμῳ ἐν τοῖς Περσικοῖς μέρεσιν, ἔμεινε πολέμῳ μετὰ τοῦ πλήθους αὐτοῦ ἐν τοῖς μέρεσι 10 τῆς δύσεως. καὶ διαδεχθεὶς τῆς ὑπατείας, ἦτοι τῆς τριομβυρα-
D τορίας, κατὰ δοκιμασίαν τινὰ τῆς συγκλήτου Ῥώμης καὶ Πομ-

Inscr. ENNATOS Ox. Sic et v. 3. 4. αὐτόν] τὸ Chron. Pasch. p. 186. C. 5. Addidi γάρ.

LIBER NONUS

DE TEMPORIBUS CONSULUM ROMANORUM.

Republica Romana a Consulibus primum administrata fuit, per annos CCCCLXIV, usque ad Julium Caesarem Dictatorem. Hic natus non erat, sed, matre mense nono mortua, dissectaque, ex utero ejus exertus est: unde Caesar dictus, quod Romanis *Dissectio* sonat. Adultus tandem, virque strenuus factus, cum Pompeio Magno Crassoque, Triumvir creatus est. Post Crassum vero a Persis captum occisumque, Caesar Dictator, cum copiis suis, in regionibus Occidentalibus bellum prosecutus est: donec a Senatu, Pompeioque Magno, genero suo, Consulatu, sive Triumviratu exutus, aegre hoc ferens, in Romanos arma sumpsit. Ascitis ita-

πῆλου Μύγνου τοῦ αὐτοῦ πενθεροῦ ὁ αὐτὸς Καῖσαρ Ἰούλιος, λυπηθεὶς ἐτυράννησε Ῥωμαίους· καὶ προτρεψάμενος τοὺς κατὰ Ῥωμαίων πολεμίους ἐπεστράτευσε κατὰ τῆς συγκλήτου Ῥώμης καὶ O 276
 Πομπηίου Μύγνου. καὶ παραγενόμενος ἐν Ῥώμῃ παραλαμβάνει V 91
 5 αὐτήν, ἀνελὼν πάντας τοὺς συγκλητικούς. ὁ δὲ Πομπήιος ἐξελ-
 θὼν κατ' αὐτοῦ καὶ ἰωρακῶς ἑαυτὸν μὴ δύνασθαι πολεμῆσαι αὐ-
 τῷ, καταλιπὼν τὰ δυτικά μέρη ἐπὶ τὴν ἀνατολήν ἐξώρμησε, βου-
 λόμενος διακρατῆσαι τὰ αὐτὰ μέρη. ὁ οὖν Ἰούλιος Καῖσαρ ὁ δι-
 κτάτωρ κατὰ ἀθηναίαν ἐγκρατῆς γενόμενος τῆς Ῥώμης καὶ
 10 πάντων τῶν δυτικῶν μερῶν, ἐπεστράτευσε κατὰ Πομπηίου Μά-
 γνου· καὶ καταφθύσας αὐτὸν ἀνέειλεν αὐτὸν εἰς τὴν Αἴγυπτον
 χώραν, καθὼς περὶ αὐτοῦ ὁ σοφώτατος Λουκανὸς συνεγράψατο.
 οὗτος οὖν ὁ Καῖσαρ πρῶτος καὶ μόνος ἐκράτησε τῶν Ῥωμαίων
 μετὰ πολλοῦ φόβου καὶ πάντα ἐξεδίκησεν. οἱ γὰρ Μακεδόνες
 15 οἱ μετὰ Σέλευκον τὸν Νικάτορα ἄδρανεῖς ὄντες περιεφρόνησαν
 τῆς Βαβυλωνίας χώρας, συγχωρήσαντες τοῖς Πέρσαις ποιεῖν ἐαν- B
 τοῖς βασιλέα· ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς Ἰουδαίοις παρεχώρησαν λαβεῖν
 ἀπὸ τῆς συγκλήτου Ῥώμης τετραρχίας βασιλείας.

Ἐν τοῖς αὐτοῖς οὖν χρόνοις Ἀββίος ὁ σοφὸς Ῥωμαίων ὑπῆρ-
 20 χεν ἱστορικός, ὃς ἐξέθετο πολλὰ περὶ Ῥωμαίων. O 277

Ὁ δὲ Καῖσαρ Ἰούλιος ὁ δικτάτωρ, ὃ ἔστι μονάρχης, μετὰ ταῦτα τῶν πάντων ἐκράτησεν ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ τυραννίδι ἐπὶ ἔτη ιη'. ὅστις καὶ τὸ βίσιεξτον ἐφηῦμε καὶ νόμους Ῥωμαίοις ἔδω-

3. κατὰ Chron., μετὰ Ox. 15. ἀδρανεῖς Ch., ἀνδρανεῖς Ox.
 18. τετραρχίας] τετραρχας Ch.

que sibi Romanorum hostibus, Senatui, Pompeioque Magno bellum intulit: Romaque occupata, Senatores omnes e medio sustulit. Pompeius autem, cum Caesari propulsando imparem se sensisset, relicta Italia, Regionem Orientalem occupare in animo habuit. Dictator itaque Julius Caesar, Romae ipsis, totiusque Occidentis imperio potitus; adversus Pompeium arma movit: ipsumque in Aegypto comprehensum, interfecit: ut de eo sapientissimus Lucanus scriptum reliquit. Caesar igitur iste solitarius in Romanos exercuit imperium, summoque omnium cum timore, supremam rerum potestatem sibi vindicavit. Macedones enim, qui Seleucum Nicatorum secuti sunt, viribus diminuti, Babylonicae regionis curam neglexerunt; regem sibi eligendi copia Persis inde concessa.

Judaeis similiter, a Senatu Romano Tetrarchas, Rempublicam administrantes, accipere permiserunt.

Temporibus hisce floruit Livius Historicus, qui res gestas Romanorum pluribus conscripsit.

Post haec Julius Caesar Dictator, sive Monarcha, per annos xviii. imperium, summo cum fastu, tenuit. Bissexti hic Romanis auctor fuit:

κε, και ὑπάτους δὲ αὐτὸς προεβάλλετο καθ' ἕκαστον ἔτος ὑὸς ἠβούλετο.

- C Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ καιρῷ Βεργίλλιος ὁ σοφὸς Ῥωμαίων ποιητῆς συνεγράψατο τὴν τοῦ Αἰνείου ἱστορίαν και τῆς Αἰδῶ τῆς ἐκ Φοινίκης καταγομένης και τὸν δούριον ἵππον και τῆς Τροίης τὴν 5 ἄλωσιν.
- Και εὐθὺς ἐμνηύθη ἡ παρουσία Ἰουλίου Καίσαρος δικτάτορος, ὃ ἐστὶ μονάρχου, τοῦ τυραννήσαντος και παραλαβόντος τὴν Ῥώμην και φονεύσαντος τὴν σύγκλητον και γενομένου μονάρχου. και κατέφθασε τὸ πρόθεμα ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ πόλει τῇ 10 εἰς τοῦ ἀρτεμισίου τοῦ και μαίου μηνὸς τῆς μετὰ ταῦτα ἐπι-
 O 278 νεμήσεως. και προετέθη ἐν Ἀντιοχείᾳ ἡ ἐλευθερία αὐτῆς, ὅτε ἐγένετο ὑπὸ Ῥωμαίους, τῇ ἐκάδι τοῦ ἀρτεμισίου μηνὸς πεμφοδεῖ-
 D θη περιέχον οὕτως. Ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μητροπόλει ἱερᾷ και ἀσύλῳ 15 και ἀυτονόμῳ και ἀρχούσῃ και προκαθημένη τῆς ἀνατολῆς Ἰούλιος Γάιος Καῖσαρ και τὰ λοιπά. και εἰσῆλθεν ὁ αὐτὸς Ἰούλιος Καῖσαρ ὁ δικτάτωρ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ κ' τοῦ ἀρτεμισίου μηνὸς και ἔκτισε βασιλικήν, ἣν ἐκάλεσε τὸ Καισάριον, κατέναντι τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἄρεως τοῦ μετακληθέντος Μακέλλου, στήσας ἐκεῖ στή- 20 λην χαλκῆν τῇ τύχῃ Ῥώμης. ἔκτισε δὲ ὡσαύτως και ἄνω εἰς τὴν κυλουμένην ἀκρόπολιν εἰς τὸ ὕψος τῆς αὐτῆς Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης δημοσίον λουτρὸν τοῖς αὐτοῖς ἀκροπολίταις, ἐνεγκὼν τὸ

1. προεβάλλετο Ox. 7. ἐμνηεύθη OX.

quibus etiam et Leges dedit, Mensiumque appellationes novas: Consules etiam ipse, pro libitu suo, quotannis designavit.

Hoc tempore Virgilius, sapiens Romanorum Poeta, Aeneae, et Didonis Phoeniciae historiam, Equum item Lignum, captamque Trojam, cecinit.

Romae itaque a Julio Caesare Dictatore captae, Senatorumque e medio sublatoꝝ, imperiiꝝque sibi arrepti fama statim percrebuit: mensis autem Artemisii, sive Maii XII, Indictione, quae deinceps prima vocabatur, Antiochiae facta est ejusdem Promulgatio. Die autem XX ejusdem Mensis, Antiochiam urbem, quum Romanis subjecta esset, Julius Caesar, misso Edicto suo, liberam esse jussit. Verba autem Edicti sic se habent. In Antiochia Metropoli, sacrosancta, inviolabili, libera, principe, Orientisque Praeside, Julius Caius Caesar, etc. Maii autem XXXIII idem Julius Caesar Dictator Antiochiam venit: ubi Basilicam extruxit, quam a nomine suo Caesarium, vocavit; e regione templi Martis, Macelli postea vocati, positam: aereamque ibi statuum erexit, Fortunae urbis Romae. Condidit etiam ad Acropolim, quam vocant, in eminentiore Antiochiae magnae parte sitam, Balneum publicum, in ejusdem incolarum usum;

ἔδωρ ἀπὸ τῶν λεγομένων ὑδάτων τῆς Λαοδικηνῆς ὁδοῦ διὰ Ο 279
τοῦ παρ' αὐτοῦ κτισθέντος ἀγωγῶ. ἔκτισε δὲ ἐκεῖ ἄνω καὶ μο-
νομάχιον καὶ θέατρον· ἀνεπέωσε δὲ καὶ τὸ Πάνθειον, μέλλοντα Ε
συμπίπτειν, ἀνεγείρας τὸν βωμόν.

5 Καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ μεγάλῃ ἀπελθὼν ἔκτισεν ἐκεῖ ὁ αὐτὸς
Καῖσαρ εἰς ὄνομα τοῦ ἰδίου αὐτοῦ νιῶ ὃν ἔσχεν ἀπὸ Κλεοπά-
τρας, ἧς ἐγέννησεν ὡς εὐπρεπῆ οὖσαν· ἦντινα ἤδρεν εἰς τὴν Θη-
βαῖδα διωχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἰδίου αὐτῆς ἀδελφοῦ Πτολεμαίου λυ-
πηθέντος πρὸς αὐτήν. ταύτην ὁ Καῖσαρ φθείρας ἔγκυον ἐποίησε·
10 καὶ ἐγέννησεν νιόν, ὃν ἐπεκάλεσε Καισάριον. εἰς ὄνομα οὖν τοῦ V 92
ἰδίου νιῶ καὶ τὸ Καισάριον ἔκτισεν ὁ αὐτὸς Ἰούλιος ὁ Καῖσαρ ἐν
Ἀλεξανδρείᾳ τῇ μεγάλῃ. καὶ ἐκβαλὼν τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Πτο-
λεμαῖον ἐκ τῆς βασιλείας τῶν Αἰγυπτίων ἔδωκεν αὐτῇ τὴν βα-
σιλείαν Αἰγυπτίων, φονεύσας καὶ τοὺς δύο εὐνούχους· τοὺς εἰσά-
15 ξαντας τὸν Πτολεμαῖον εἰς Θηβαῖδα ἐξορίσαι τὴν Κλεοπάτραν.
ὁ δὲ νιὸς τῆς Κλεοπάτρας καὶ τοῦ αὐτοῦ Καίσαρος ἐτελεύτα
μικρός.

Ἐν δὲ τῇ Ῥώμῃ ἔλθων ὁ αὐτὸς Καῖσαρ ἐσφάγη ὑπὸ τοῦ δευ-
τέρου Βρούτου καὶ ἄλλων μετ' αὐτοῦ συμποισαμένων συγκλητι-
20 κῶν ἐπὶ τῆς ὑπατείας Χρυσανρικού καὶ Ἀντωνίου τὸ δεύτερον. Ο 280
χρηματίζει οὖν ἡ μεγάλη Ἀντιόχεια κατὰ τιμὴν ἔτος πρῶτον ἀπὸ
τοῦ αὐτοῦ Καίσαρος Γαίου Ἰουλίου.

2. μονομάχιον Ch., μονάχιον Ox. Conf. ad p. 105. B. 7. ἧς] ἦν?
11. ὁ Καῖσαρ] Immo Καῖσαρ. 20. ἐπὶ τῆς ὑπατείας Χρυσανρικού
καὶ Ἀντωνίου] „Antonium quidem et Isauricum ponit Coss.
Chr. Alex. auctor; sed ad Jul. Caes. an. II.“ Ch.

aqua, a fontibus Viae Laodiceae dictis, per aquaeductum a se extru-
ctum, illuc perducta. Condidit etiam ibidem Gladiatorium et Theatrum;
Pantheon item, ruinae proximum, instauravit; ara etiam excitata.

Inde Alexandriam magnam profectus, Caesarium etiam, a nomine
sui ex Cleopatra filii, ibidem extruxit. Cum enim Thebaidi in Cleopa-
tram, a fratre suo Ptolomaeo ira in eam accenso, expulsam, forte inci-
disset; amore ejus (forma enim erat venusta) correptus, compressit ipsam,
filiumque ex ea habuit, quem Caesarium appellavit. Ptolomaeo deinde
Cleopatrae fratre, regno Aegyptiorum pulso; Eunuchis etiam illis duo-
bus, qui Ptolomaeo Cleopatrae Thebaidem relegandae auctores fuerant,
interfectis; ei Aegyptiorum regnum concessit. Filius vero Caesaris et
Cleopatrae parvulus interiit.

Caeterum Romam reversus Caesar, a Bruto secundo, aliisque conju-
ratis ex Senatoribus, occisus est: Chrysauro et Antonio iterum Coss.
Incipit igitur Aera Antiochena, in illustrem urbem ejus memoriam, a C.
Julii Caesaris anno I.

B Μετὰ δὲ τὸν Καίσαρα Γάϊον Ἰούλιον ἐπέλεξато ἡ σύγκλητος Ῥώμης τὸν Αἰγούσιον Ὀκταβιανὸν τὸν συγγενῆ τοῦ Καίσαρος καὶ τὸν Ἀντώνιον τὸν τοῦ Αἰγούστου γαμβρὸν ἐπ' ἀδελφῆ καὶ τὸν Λέπιδον, καὶ ἐγένοντο οἱ τρεῖς τριομβυράτορες, καὶ αὐτοὶ διώκον τὰ Ῥωμαίων πράγματα προβαλλόμενοι κατ' ἔτους ὑπά- 5
τους.

Τῷ δὲ πεντεκαίδεκάτῳ ἔτει τῆς τριομβυρίας τοῦ αὐτοῦ Αἰγούστου Ὀκταβιανοῦ, τυραννησάντων τῶν Αἰγυπτίων καὶ τῆς Κλεοπάτρας τῆς κτισίας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ μεγάλῃ τὴν Φάρον εἰς
O 281 τὴν νῆσον τὴν λεγομένην Πρωτέως καὶ οὖσαν κατέναντι Ἀλεξαν- 10
δρείας ἀπὲ μιλίων δύο καὶ προσχωσάσης γῆν καὶ λίθους εἰς τὴν
C θάλασσαν ἐπὶ τοσοῦτο διάστημα εἰς τὸ βαδίζεσθαι τὴν θάλασσαν ἕως τῆς νῆσου αὐτῆς καὶ τῆς Φάρον ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ἀλόγων ὄπερ φοβερὸν ἐποίησεν ἔργον ἢ αὐτῇ Κλεοπάτρᾳ διὰ Λεξιφάνους Κνιδίου μηχανικοῦ, ὃς τὴν θάλασσαν ἐποίησε χθόνα. τῆς δὲ 15
τυραννίδος τῶν Αἰγυπτίων καὶ τῆς Κλεοπάτρας βασιλείας αὐτῶν γνωσθεῖσης Ῥωμαῖοις, ἐξῆλθεν ἀπὸ Ῥώμης Ἀντώνιος ὀπλισάμενος κατὰ τῆς Κλεοπάτρας καὶ τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἐπὶ τὰ Περσικὰ μέρη, ὅτι ἐτάρασσον τὴν ἀνατολήν. καὶ κατῆλθεν ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον μετὰ πολλῆς δυνάμειος στρατευμάτων ὃ Ἀντώνιος 20
καὶ φθάσας Ἀλεξάνδρειαν τὴν μεγάλην περιεκάθητο πολιορκῶν

4. *Aspidion Ox.*, *illud Chron. Pasch.* p. 189. D. 9. τῇ μεγάλῃ Ch., *Chron.* p. 191. D, τὴν μεγάλην Ox. Eadem φασίν.
10. *λεγομένην Καίουσαν Ox.*, *λεγομένην Πρωτέως καὶ οὖσαν restitui ex Chron.* 11. δύο] ὃ Chron., τέσσαρα μίλια *Cedrenus* p. 173. B. 15. ὃς Chron., ὡς Ox. 19. ἐτάρασσον Ch., ἐτάρασον Ox.

C. *Julio Caesare defuncto, Senatus Romanus Augustum Octavianum, Caesaris cognatum, et Antonium, Sororis Augusti maritum, et Lepidum delegit; qui Triumviri creati, Remp. Romanam administrarunt, Consulque quotannis designarunt.*

Anno autem Augusti Octaviani Triumviratus decimo quinto, Aegyptiū rebellare coeperunt. Cleopatra etiam, Alexandriae Pharo magna, in insula quam vocant *Ardente*, duobus milliariibus ab Alexandria distante, constructa, intercapedinem totam, opere Dexiphani Cnidii Mechanici, terra, lapidibusque ingestis, siccavit; fecitque, ut per mare ipsum (stupendum plane opus!) cœu per continentem, hominibus jumentisque, ad insulam usque liber pateret aditus. Caeterum cum Cleopatram Aegyptiosque rebellionem moliri, Romani accepissent: Antonius, exercitu instructus, contra Cleopatram et Aegyptios, orasque Persicas, eo quod Orientem perturbabant, missus est. Is itaque maximis cum copiis in Aegyptum descendit; Alexandriaque obsidione cincta, urbis deditiōnem a

αὐτὴν, δηλώσας τῇ Κλεοπάτρᾳ δοῦναι τὴν πόλιν· ἦδει γὰρ αὐτὴν O 282
 πρῶτην μετὰ τοῦ Καίσαρος Ἰουλλίου ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἐλθῶν. ἡ D
 δὲ Κλεοπάτρα ἀντεδήλωσεν αὐτῷ, ὑπονοθεύσασα αὐτόν, ὡς ἐρω-
 σα αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἄντωνιος ἠπατήθη καὶ ἔρωτι βληθεὶς ἐφίλησεν
 5 αὐτὴν καὶ ὑπέταγῃ αὐτῇ. ἦν δὲ κοινδοειδής ἡ Κλεοπάτρα, εὐπρε-
 πῆς δὲ πάνυ καὶ μουσικῆ. καὶ δεξαμένη τὸν Ἄντωνιον ἐν τῇ πό-
 λει καὶ τὰ πλήθη αὐτοῦ ἐγαμήθη αὐτῷ. καὶ λοιπὸν ὁ αὐτὸς
 Ἄντωνιος λαβὼν αὐτὴν γυναῖκα ἐτυράνησεν ἅμα αὐτῇ Ῥωμαίους.
 καὶ καταφρονήσας καὶ ἀποταξάμενος τῇ αὐτοῦ γυναικί, τῇ ἀδελ-
 10 πῇ τοῦ Αὐγούστου Ὀκταβιανοῦ, καὶ συναγαγὼν ἄλλο πλῆθος πο-
 λύ, προτρεψάμενος δὲ καὶ Πέρσας καὶ πολλὰ αὐτοῖς συνταξάμε-
 νος, ποιήσας πλοῖα δρομώνων πολλῶν, καταπλεύσας ἀπὸ Ἀλε-
 ξανδρείας ὤρμησε κατὰ Ῥωμαίων μετὰ τῆς Κλεοπάτρας, παρα- E
 λαβεῖν τὴν αὐτὴν Ῥώμην βουλόμενος, διὰ τῆς λεγομένης Ἡπίρου
 15 χώρας, θέλων ἀνελεθεῖν ἐν Ῥώμῃ.

Καὶ γνωσθεῖσας τῆς τοιαύτης τυραννίδος Ἀντωνίου καὶ τῆς O 283
 Κλεοπάτρας ἐν τῇ Ῥώμῃ, εὐθέως ὁ αὐτὸς Ὀκταβιανὸς ὠπλίσατο
 κατ' αὐτῶν καὶ διὰ τὴν εὐτέλειαν τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς, ὅτι περι-
 φρόνησεν αὐτὴν ὁ αὐτὸς Ἄντωνιος. καὶ ἔλαβεν ὁ αὐτὸς Αὐγου-
 20 στος στρατηγὸν δυνατὸν, ἐκ τῆς συγκλήτου ἐπιλεξάμενος, Μάρ- V 93
 κον Ἀγρίππιν ὀνόματι, καὶ ἔξευξεν αὐτῷ τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν
 Ὀκταβίαν. καὶ ὤρμησεν ἀπὸ τῆς Ῥώμης ἅμα τῷ αὐτῷ Ἀγρίπ-
 πα στρατηγῷ καὶ στρατιωτικῶν δυνάμεων αὐτοῦ. καὶ φθάσας
 τὴν Ἡπειρον χώραν εἰς τόπον λεγόμενον Λευκίτην συνέκρουσε

1. ἦδει Ch., ἦδη Ox. 3. ὑπονοθεύσασα] ὑπονοθεύσασα Ox. 7. ἐ-
 γαμήθη Ch., ἡγαμήθη Ox. 12. δρομώνων Ox. 17. ὠπλίσατο Ox.

Cleopatra postulabat. Illa vero Antonio antea, cum Caesarem in Aegyptum comitatus est, satis nota, literis adulatoriis eum sollicitavit; sui que amore tandem captum, sibi que subditum habuit. Erat autem Cleopatra statura curta, forma vero praecellente, ingenioque subtili. Antonium itaque, exercitumque ejus in urbem recipiens, ipsum sibi accepit conjugem; novique deinceps eam fecit Antonius imperii consortem; uxore priore, Augusti sorore, spreta repudiataque. Antonius deinde, coactis undique copiis quas potuit maximis, Persis quoque in belli societatem, liberis suis sollicitationibus adductis; confectis plurimis navibus, classem sibi adornat. Alexandria vero, una cum Cleopatra, solvens, in Romanas ditiones impetum fecit: urbisque ipsius potiundae spe fretus, per Epirum regionem cursum suum ducere instituit.

Augustus autem cognito Antonii et Cleopatrae consilio; et urbis conservandae, sororisque, ab Antonio spretae, vindicandae causa, et ipse arma sumit. Delecto itaque sibi Duce ex Senatoribus M. Agrippa, viro strenuo, sororeque Octavia ei in uxorem data, Roma relicta, cum exercitu contra Antonium movit. Cumque Leucatem, Epiri promontorium,

τῷ Ἀντωνίῳ καὶ τῇ Κλεοπάτρᾳ πόλεμον ναυμαχίας μέγαν, καθὼς Βεργίλλιος ὁ σοφὸς ἐν τῇ αὐτοῦ ἀσπίδοποιεῖ συνηγρόφατο εἰς τὸν ὕμνον αὐτοῦ λόγον. τὸ δὲ πλήθος τῶν ἀμφοτέρων στρατευμάτων ἐσκέπασε τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν. καὶ ἐσφάγη τὸ Ἄντωνίου καὶ τῆς Κλεοπάτρας πλήθος ἐν τῇ ναυμαχίᾳ, ὥστε τὰ ὕδα- 5

τα τῆς θαλάσσης αἵμασι μίγντα κυμάτων καὶ μόνον φαίνεσθαι. Β καὶ νικήσας ὁ Αὔγουστος Ὀκταβιανὸς ἐφόκωσε τὸν Ἀντώνιον, τὴν δὲ Κλεοπάτραν παραλαβὼν καὶ δῆσας ἐθριάμβευσε, κελεύ-

Ο 234 σας αὐτὴν φυλαχθῆναι εἰς τὸ ἀνενεγκεῖν ἐν τῇ Ῥώμῃ ἀλχημάτων καὶ πομπεῦσαι. ἥτις Κλεοπάτρα ἀπεχρήσατο ἑαυτῇ, ἀπὸ ἀσπί- 10
δος κρουσθεῖσα ἐτελεύτα· ἐβάσταζε γὰρ ἀσπίδος καὶ ἄλλα ἐρεπε-
τὰ εἰς τὰ πλοῖα διὰ τὸν πόλεμον· ὡς φυλάττεται οὖν ὑπὸ στρα-
τιωτῶν, κρύφα δηχθεῖσα ὑπὸ ἀσπίδος τελευτῆ διὰ τὸ μὴ ζῶσαν
αὐτὴν ἀνενεχθῆναι ἐν τῇ Ῥώμῃ. μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν αὐτῆς
ἀπηνέχθη τὸ λείψανον αὐτῆς ἐν τῇ Ῥώμῃ συμυρνιασθέντα πρὸς 15
θεραπείαν τῆς ἀδελφῆς τοῦ αὐτοῦ Αὔγουστος Ὀκταβιανοῦ, κα-
θὰ Θεόφιλος ὁ σοφὸς χρονογράφος συνηγρόφατο. οἱ δὲ ἐκθήμε-
C νοι τὰ πάτρια Ἀλεξάνδρειας τῆς μεγάλης τὴν Κλεοπάτραν ἐν Αἰ-
γύπτῳ εἶπαν λειψθεῖσαν, καὶ ἄλλα δὲ τινα μὴ συμφωνοῦντα τοῖς
Ῥωμαίων συγγραφεῦσι.

20

Μετὰ δὲ τὴν τοιαύτην νικὴν ὁ αὐτὸς Αὔγουστος Ὀκταβιανὸς
Ο 235 ἅμα Ἀγρίππᾳ τῷ στρατηγῷ καὶ γαμβρῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς κώμης

6. μίγντα Ch., μηγέντα Ox. 10. ἀπὸ ἀσπίδος κρουσθεῖσα] „Locus mutilus: γὰρ aut quid tale supplendum videtur.“ Ch. 17. ἐκθήμε-
νοι] εἰσθήμενοι Ox. 19. λειψθεῖσαν Ch., ληφθεῖσαν Ox.

appulisset; cum Antonio et Cleopatra navali praelio congressus est: sic-
cuti Virgilius sapiens, in Clypei descriptione, (Aeneidos) libro octavo
tradidit. Ea vero erat utriusque exercitus militum multitudo, ut terra,
mareque eisdem operirentur. Ex Antonii autem et Cleopatrae partibus
tanta fuit strages, ut caesorum sanguine ipsum mare cruentatum penitus
videretur. Augustus vero victoria potitus, Antonium interfecit: Cleopa-
tram autem captivam habens, et in vincula conjiciens; in Triumphum
suum, Romae celebrandum, asservari jussit. Caeterum illa, dum Militum
esset sub custodia, cavens sibi ne viva Romam deportaretur; aspidi (ho-
rum enim, aliorumque id genus serpentum copiam, in bellum profectura
sibi comparaverat) occulte sese mordendam praebens, spontaneam sibi
conscivit mortem. Attamen corpus ejus mortuum, unguentis conditum,
laesae Octaviae placandae causa, Romam delatum est: uti Theophilus
sapiens Chronographus literis mandavit. Verum Alexandrinarum rerum
scriptores Cleopatram in Aegypto relictam fuisse, nonnulla item alia, a
Romanis Historicis absona, tradiderunt.

Post partam hanc victoriam, Augustus Octavianus, una cum Duce

Ἐπέφρου ἔξορμήσας καὶ ἦλθεν ὑποτάξας τὴν Αἰγύπτου χωρὰν καὶ θριαμβεύσας τὴν ἑαυτοῦ νίκην.

Καὶ κατιῶν μετὰ τοῦ πλήθους αὐτοῦ ὑπέταξε τὰς ἄλλας χώρας, καταλύων τὰς τοπαρχίας αὐτῶν. ἦν δὲ ἐνιαυτῶν ἑπτά, ὅτε 5 τριουμβυράτωρ ἐγένετο. ἐκράτησε δὲ ὁ τῆς Αἰγύπτου πόλεμος ἕτη πολλά.

Ὁ δὲ Αὔγουστος Ὀκταβιανὸς παρελθὼν τὴν Εὐρώπην πᾶσαν ἐπέρασεν ὑπὸ τοῦ Βυζαντίου ἐπὶ τὴν Χαλκηδόνα πόλιν τῆς Ἀσίας. καὶ ἐποίησεν εὐθέως ἄρχοντα ὃν ἠβουλίθη ἐν τῇ Βιθυνία 10 νία ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἀνθρώπων ὀνόματι Λαῖσον, διαδεξιμῆτος τὸν ἰθύνοντα τὴν αὐτὴν χώρην Διήναρον τὸν προβληθέντα ὑπὸ τοῦ Καίσαρος τοῦ θείου αὐτοῦ· ἦν γὰρ ἤδη ἡ Βιθυνία ἔχουσα ἄρχοντα· ἐπειδὴ πρὸ αὐτοῦ ὁ Πομπήιος Μάγνος ἦν λαβὼν τὴν αὐτὴν Βιθυνίαν, τελευτήσαντος Νικομήδους τοπαρχοῦντος 15 αὐτῆν, τοῦ ὄντος ἐκ τοῦ γένους τῶν Μακεδόνων· ὅστις τελευτῶν εἶασεν αὐτὴν Ῥωμαίοις.

Τὴν δὲ Γαλατίαν ὑπέταξεν ὁ αὐτὸς Αὔγουστος ὁ καὶ Ὀκταβιανός, νικήσας Δηϊόταρον, τετράρχην αὐτῆς· καὶ τειχίσας κώμην τὴν λεγομένην Ἀρσίνην ἐποίησε πόλιν, ἣντινα ἐκάλειεν Ἀγκυραν διὰ τὸ μέσην αὐτὴν εἶναι δύο θαλασσῶν, τῆς τε Ποντικῆς καὶ τῆς Ἀσιατικῆς θαλάσσης. θυσίωσας δὲ κόρην παρθένον ὀνόματι Γρηγορίαν εἰς ἀποκαθαρισμόν, ποιήσας αὐτὴν ἐπαρχίαν, 20 ἔασας ἐκεῖ Γάλλους στρατιώτας διὰ τὸ φυλάττειν τὴν χώρην καὶ

1. Dele καὶ. 4. τοπαρχίας Ch., τοπαρχίας Ox.

Agrippa, suo genero, Epiro solvens, Aegyptum perrexit: quam cum in potestatem suam redeisset, victoriam Triumpho celebravit.

Inde vero cum exercitu movens, aliis itidem regionibus subactis, principatus earum abrogavit. Annum autem agens decimum octavum, Triumvir designatus est; bellum vero Aegyptiacum per multos duravit annos.

Augustus Octavianus inde, Europam totam praetervectus, Byzantium venit: atque inde in Asiam trajiciens, Chalcedonem appulit: ubi Dienaro, quem Caesar avunculus Bithyniae praefecerat, summo; ipse statim, e Ducibus suis, Lausum quendam successorem constituit. Bithynia enim jampridem Romanae erat ditionis; ex quo Nicomedes rex, ex Macedonum stirpe oriundus, ipsam moriturus Romanis legavit: quo demortuo, Pompeio magno cessit ea Provincia.

Porro Augustus Octavianus, Galatiam quoque, devicto Deiotaro ejus regulo, in potestatem suam redegit: Vicumque Arsinem dictum moenibus cingens, urbem fecit: quam quod duobus maribus, Pontico atque Asiano, interjaceret, Ancyram nominavit: puellaque Virgine, nomine Gregoria, in loci lustrationem immolata, et regione in Provinciae formam redacta, Milites ibi Gallos, regionis urbisque in praesidium, collocat: et a nomine

- τὴν πόλιν, καλέσας εἰς ὄνομα αὐτῶν καὶ τὴν ἐπαρχίαν καὶ τὸν
 V 94 ποταμὸν Γάλλον. ὁμοίως δὲ καὶ τὴν Λυδίαν καὶ Παμφυλίαν
 τὰς ἐπαρχίας ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ Διοσιτάρου ἐπαρχουμένας παρελά-
 βει καὶ ἐποίησεν ὑπὸ Ῥωμαίους, πέμψας Κουρτίωνα ὀνόματι στρα-
 τηγὸν αὐτοῦ μετὰ βοηθείας πολλῆς. Φρυγίαν δὲ Πακατιανὴν 5
 O 287 ὑπὸ τὴν τετραρχίαν τοῦ αὐτοῦ οὐσαν ὑπὸ Ῥωμαίους ἐποίησε,
 πέμψας μετὰ βοηθείας Πακατιανὸν στρατηγὸν αὐτοῦ. καὶ τὴν
 Λυκαονίαν δὲ παρέλαβε τοπαρχουμένην ὑπὸ Λυκάονος, υἱοῦ τοῦ
 Κάπνος, ὅστις προσέπεσε τῷ αὐτῷ Αὐγούστῳ. καὶ προτρεψάμε-
 νος αὐτὸν ὁ Αὐγουστος, ὡς γενναῖον, ἔλαβεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν Αἴγυ-10
 πτον. Συρία δὲ καὶ Κιλικία πρῶην ἐπὶ τοῦ Καίσαρος Ἰουλίου
 ἐγένετο ὑπὸ Ῥωμαίους.
- B Καταλαβὼν δὲ ὁ Αὐγουστος τὴν Συρίαν εἰσηλθεὶν ἐν Ἀντιο-
 χείᾳ τῇ μεγάλῃ, θριαμβῆσαι τὴν κατὰ Ἀντωνίου νίκην καὶ
 Κλεοπάτρας μετὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ γαμβροῦ Ἀγρίππα. ὅστις 15
 Ἀγρίππας τερφθεὶς τῆς τοποθεσίας τῆς πόλεως Ἀντιοχείας, κτί-
 ζει ἐκεῖ δημόσιον λουτρόν ἔξω τῆς πόλεως παρὰ τὸ ὄρος, εὐρῶν
 ἐκεῖ πηγὴν, ὅπερ ἐκάλεσεν εἰς ὄνομα ἰδίου τὸ Ἀγριππιανόν, τὸ νυ-
 νὶ λεγόμενον Ἀμπελινὸν λουτρόν. κτίζει δὲ καὶ δίαιταν οἰκημα-
 O 288 των καὶ βανιάρην, καλέσας τὴν γειννίαν Ἀγριππιτῶν. προσέθηκε 20
 δὲ κτίσας ἐν τῷ θεάτρῳ Ἀντιοχείας ἄλλην ζώνην ἐπάνω τῆς πρῶ-
 τῆς διὰ τὸν πολὺν δῆμον ὁ Ἀγρίππας.
- C Ἐκεῖθεν δὲ ἐξελθὼν ὁ Αὐγουστος κατέλαβε τὴν Λαοδικέων

3. Διοσιτάρου Ch., Διοσιτάρου Ox. 20. βανιάρην] Immo βαλ-
 νιάρην. 21. ζώνην Ch., ζώνη Ox. Conf. p. 99. C.

illorum, Provinciam ipsam, (Galatiam,) fluviumque Gallem appellavit. Lydiam item, Pamphyliamque, Deiotaro subjectas, Curione duce, cum exercitu magno in eas misso, in Romanorum redexit potestatem. Quin et Phrygiam Pacatianam. eidem subditam, Pacatiani ducis illuc cum exercitu missi ope, Romano adjecit imperio. Lycaoniam etiam, regemque ejus Lycaonem, Capnis filium, in deditione accepit: Quem cum virum strenuum esse percipisset Augustus, eum sibi comitem adjunxit. Syria vero et Cilicia jam olim, Julii Caesaris sub imperio, Romanae fuerant dittonis.

Syriam vero profectus Augustus, Antiochiam adit; de victoria sua adversus Antonium et Cleopatram, cum genere suo Agrippa, ibidem triumphaturus. Agrippa vero urbis Antiochiae situ captus, extra urbem, ad montem, fonte ibi reperto, Balneum Publicum extruxit: quod, a nomine suo, *Agrippianum*, ipse nuncupavit: hodie vero, *Ampelinum* Balneum vocatur. Condidit etiam aedificiorum seriem et Balneum; vicum Agrippinum vocans. Sed et ob populū Antiocheni frequentiam, Theatri priori circo secundum superaddidit.

Inde vero discedens Augustus, Laodiceam, Syriae urbem, contendit:

πόλιν τῆς Συρίας· καὶ ἔκτισεν ἐν αὐτῇ τῇ πόλει θέατρον μέγα πάνν, στήσας ἑαυτῷ ἐκεῖ στήλην μαρμαρίνην. ἔκτισε δὲ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει καὶ τὸ μέγα τετραπύλον, ὄντα μικρόν· καὶ κοσμήσας αὐτὸ κίοσι καὶ μαρμύροις ἀνοικοδομήσας καὶ μουσώσας θρυάμ-
5 βευσεν ἐν αὐτῷ τὴν ἑαυτοῦ νίκην, στήσας ἐν τῷ αὐτῷ τετραπύλῳ στήλην χαλκῆν μετὰ τεσσάρων ἵππων.

Καὶ τὴν Φοινίκην δὲ ὑπέταξε· καὶ πέμψας στρατηγὸς μετὰ βοηθείας Λούκουλλον καὶ Πόντιον, οἵτινες ἐνίκησαν Τυγράνην τοπαρχοῦντα αὐτῆς καὶ ἐποίησεν αὐτὴν ἐπαρχίαν. καὶ τὴν λεγομέ-
10 γην δὲ Ἀραβίαν ὑφ' ἑαυτόν, ἦτοι ὑπὸ Ῥωμαίους, ἐποίησε κρατουμένην ὑπὸ Ἀραβῶν, βασιλέως βαρβάρων Σαρακηνῶν, καὶ ἐτεί- D
χισε κώμην ἣν ἐκάλεσε Βόστραν εἰς ὄνομα Βόστρου τοῦ πεμφθέντος ὑπ' αὐτοῦ στρατηγοῦ, καὶ τὰς λοιπὰς δὲ τοπαρχίας δίχα τῆς Καππαδοκίας τῆς τοπαρχουμένης ὑπὸ Ἀρχελαίου καὶ τῆς τε- O 289
15 τραρχίας Ἡρώδου τοῦ τετραρχοῦντος τῆς Ἰουδαίας χώρας, ἐπειδὴ προσήνεγκαν αὐτῷ ἀμφοτέρωι δῶρα μεγάλα.

Ὁ δὲ Ἡρώδης βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας πρὸς τιμὴν αὐτοῦ ἐποίησε καὶ τὴν ὁδοστρωσίαν τὴν ἔξω τῆς πόλεως Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης, ἣν γὰρ δύσβατος, στρώσας αὐτὴν λευκαῖς πλάκασι.
20 ἐκάλισαν δὲ ἀμφοτέρωι τοπάρχαι τὰς μητροπόλεις αὐτῶν πρὸς τιμὴν αὐτοῦ εἰς ὄνομα τοῦ Καίσαρος· ὁ μὲν Ἡρώδης βασιλεὺς E

8. Τυγράνην Ch., Τυγράνον Ox. 14. Καππαδοκίας Ox. *ibid.* τοπαρχίας τῆς — ὑπὸ Ἀρχελαίου δίχα τῆς] „Locus iste manifeste mendosus: itaque suspicor legendum; Καὶ τὰς λοιπὰς δὲ τοπαρχίας (κατέλυσε, εἴνε ὑπέταξε,) δίχα τῆς Καππαδοκίας, τῆς τοπαρχουμένης ὑπὸ Ἀρχελαίου, καὶ τῆς τετραρχίας Ἡρώδου, etc.“ Ch. 21. μὴν Ox.

ubi Theatro magnifico extracto, statuam Marmoream sibi erexit. Te-
trapylum etiam in eadem urbe, parvulum quod erat, ubi amplum effe-
cisset, columnisque marmoreis, et Musivo adornasset; posita in eodem
aenea statua, cum quatuor equis, ibidem quoque de victoria sua trium-
phum egit.

Inde Lucullo, et Pontio ducibus, adversus Tigranem, Phoeniciae re-
gem, cum exercitu missis; ipsum profligavit, regionemque ejus Provin-
ciam fecit. Arabiam etiam, quae Arabi, Barbarorum Saracenorū regi
paruit, sibi, id est, Romano imperio subjugavit. Vicum etiam quendam
muro cingens, Bostram vocavit, in nomen Bostri ducis, in Arabes a se
missi. Similiter etiam in reliquis fecit Principatibus; Cappadocia Ar-
chelai et Judaea Herodis regno, exceptis: amplius enim illum uterque mu-
neribus donaverat.

Herodes autem, Judaeae rex, illius etiam in honorem, viam publi-
cam extra Antiochiam urbem transitu difficilem, albis lapidibus stravit.
Uterque vero principem regni sui urbem, Caesaris nomine, Augusti in
honorem, nominavit. Herodes rex Stratonis Turrim, antea dictam, Cae-

καὶ τοπάρχης ἐκάλεσε Καισάρειαν Παλαιστίνης, τὴν πρῶτην λε-
γομένην Σιρᾶτωνος πόρον, ὃ δὲ Ἀρχέλαος βασιλεὺς καὶ τοπάρ-
χης ἐκάλεσε Καισάρειαν Καππαδοκίας τὴν πρῶτην λεγομένην Μά-
O 290 ζακιν. ἦν γὰρ ὁ Καῖσαρ θεῖος τοῦ αὐτοῦ Ἀυγούστου τοῦ παρε-
σχηκτός αὐτοῖς ἔχειν τῆς τετραρχίας τὴν βασιλείαν ἐπὶ τῶν τῆς 5
ζωῆς αὐτῶν χρόνων.

Καὶ ἐξορμήσας ἐκ τῆς Παλαιστίνης παρέλαβε καὶ τὴν Αἴγυ-
πτον· καὶ ὑποτάξας αὐτὴν εἰσῆλθεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ μεγάλῃ,
V 95 καὶ ἐκεῖ ἐθριάμβευσε τὴν ἰδίαν νίκην, ποιήσας καὶ τὴν Αἴγυπτον
ὑπὸ Ῥωμαίους. καὶ ἔδωκεν ἄρχειν αὐτῶν τῶν Αἰγυπτίων ἐν 10
Ἀλεξανδρείᾳ τῇ μεγάλῃ ἐν πρώτοις ἄρχοντα ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ
ἀνθρώπων ὀνόματι Κορηλίον Γάλλον· ὧτινι ἔδωκεν ἀξίαν ἀυ-
γουσταλίου τοῦ ἰδίου ὀνόματος σήμεντρον.

Καὶ ἐκ τῆς Αἰγύπτου περάσας ὁ αὐτὸς Ἀυγούστος ἀνῆλθεν
ἐπὶ τὴν Ῥώμην, ὑπτιωθεὶς καὶ ἀπονενοημένος, ὡς ὑποτάξας τὸν 15
κόσμον· καὶ τυραννήσας τὴν σύγκλητον ἔβασιλευσεν ἀφ' ἑαυτοῦ
ἐν ὑπερηφανίᾳ ὧν, ἀνελὼν καὶ τὸν Βροῦτον τὸν φονεύσαντα τὸν
Καίσαρα τὸν αὐτοῦ θεῖον. ὄντινα Βροῦτον φυλάττοντα τὴν
Θεσσαλίαν μετὰ βοήθειας πέμψας ἀπεκεφάλισεν ἐπὶ τῆς ὑπα-
B τείας Καλβισιανοῦ καὶ Πολλίωνος, καθὼς Λουκανὸς ὁ σοφὸς 20
Ῥωμαίων ποιητὴς συνεγράψατο.

Ἦν δὲ τοῖς χρόνοις τούτοις Σωσίβιος τις Ἀντιοχεὺς συγκλη-
O 291 τικὸς ἀνελθὼν μετὰ τοῦ Ἀυγούστου ἐν τῇ Ῥώμῃ· καὶ τελευτᾷ
καταλιπὼν τὴν πρόσοδον αὐτοῦ τῇ ἰδίᾳ πόλει εἰς τὸ ἐπιτελεῖσθαι
ἐν αὐτῇ κατὰ πενταετηρίδα τριάκοντα ἡμέρας τοῦ ὑπερβερεταίου

1. Παλαιστίνης Ch., Παλαιστίνην Ox. 17. ὑπερηφανεία Ox.

saream Palaestinae: Archelaus vero rex, Mazaca quae fuit, Caesaream Cappadociae vocavit. Augusti enim, qui utrique Principatum suum durante eorum vita, concesserat, Caesar avunculus fuit.

A Palaestina in Aegyptum progressus, eam subjugavit: cumque in Romanam servitutem redeisset, Alexandriam ingressus, de victoria sua triumphavit. Civitati autem huic primus Praefectum ex suis dedit, nomine Cornelium Gallum: quem et Augustalis dignitate, nominis sui insig- gai, cohonestavit.

Augustus deinde Aegypto solvens, Romam reversus est; summa fretus, ob orbem domitum, et fiducia et securitate. Senatam vero sibi habens in omnibus obedientem, pro arbitrato suo omnia disposuit. Brutum etiam, Caesaris avunculi percussorem, qui Thessaliam armis sumptis occupaverat, comprehensum, capite multavit, Calvisiano et Pollione Coss. uti Lucanus, sapiens Romanorum Poeta, memoriae prodidit.

Hac tempestate Sosibius quidam, Senator Antiochensis, Romam cum Augusto veniens, diem suum obiit: Testamento vero facultates omnes urbi suae addixerat; uti singulis lustris, mense Octobri, per dies totos xxx

μηρὸς ἀγῶνας ἀκροαμάτων καὶ θυμελικῶν, σκηρικῶν, πάντων καὶ ἀθλητῶν καὶ ἵππικὸν ἀγῶνα.

Καὶ κατέφθασεν ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐν τῇ δευτέρᾳ παρουσίᾳ αὐτοῦ ὁ γαιβρὸς τοῦ αὐτοῦ Ἀγούστου Ἀγρίππας, καὶ ἐξεχθίσε 5 τοῦ παλαιῦ ἵππικῶν τὰ χῶματι ὑπερ εἶχεν ἐκ τῶν πρῶην φόβων· καὶ ἐθεώρησε τὴν πολύτροπον θείαν ὁ αὐτός· καὶ θανμάσας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν. ἔκτισε δὲ πρῶην τὸ αὐτὸ παλαιὸν ἵππικὸν C καὶ τὸ παλαιὸν παλάτιον ἐκ τῶν ἰδίων Κοίντος [δὲ] Μαρκιανὸς φῆξ Ῥωμαίων, κατελθὼν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας πρὸς Φίλιππον 10 τὸν βαρύνουν τὸν Μακεδόνα τὸν βασιλεύοντα ἐν Ἀντιοχείᾳ τυπῶσαι φόρους διδόναι αὐτὸν Ῥωμαίοις.

Ἐγένετο βασιλεὺς Ῥωμαίων πρῶτος καὶ μόνος καὶ δογιοφάντης ὁ αὐτὸς θειότατος Ἀγούστος· καὶ ἐξηματίεζεν ἑαυτὸν οὕτως, Ἀγούστος Καῖσαρ Ὀκταβιανὸς τροπαιοῦχος σεβαστὸς O 292 15 κραιαὶὸς ἱμπεράτωρ, ὅπερ ἴστιν αὐτοκράτωρ. καὶ ἐβασίλευσεν ὁ αὐτὸς Ἀγούστος τὰ πάντα ἔτη νε΄. τῇ δὲ θείᾳ ὑπῆρχε κονδοειδής, λεπτός, ἀπλόθριξ, εὐόφθαλμος, εὐρινος.

Ἐν δὲ αὐτοῦ βασιλείᾳ ἔκτισε τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς ἐν τῇ Ῥώμῃ, D ἀνανεώσας καὶ τὸ Καπετώλιον, ποιήσας τὰ ἀμφοτέρα φοβερὰ 20 κτίσματα.

1. πάντων omisit Chron. Pasch. p. 192. B. Comparatis p. 105. B, C legendum puto τραγικῶν. Ibidem est ἵππικῶν. 8. Κοίντος δὲ Μαρκιανὸς φῆξ Ῥωμαίων] „Locus mendosus: δὲ mihi omnino parēlκειν videtur. Quinam vero sint, quos hic memorat, Quintus Marcianus et Philippus Barypus, doctioribus inquirendum permitto. Forte Ῥωμαίων redundat, et φῆξ cognomen est. Certe Marcium Regem habemus Cos. in Fastis Siculis, ad finem Olympiadis cLxxvi.“ Ch. 18. αὐτοῦ] τῇ αὐτοῦ ed. Veneta.

Ludi omniafarii, Thymelici, Scenici, Athletici et Equestres, populo exhiberentur.

Agrippa vero, Augusti gener, Antiochiam secundo visens, Circum veterem, a ruderibus ruinarum prioribus terrae motibus factarum, repurgari curavit: ubi cum Ludos hosce varios summa cum admiratione spectasset, exinde discessit. Circum autem hunc veterem olim condidit Quintus Marcianus, Dux Romanus, cum Antiochiam Syriae, vectigal Romanis pendendum Philippo Barypo, Macedoni, ad Antiochiam regnanti indicendi causa advenisset.

Idem divinissimus Augustus, Romanorum imperator et Monarcha primus, Sacrorumque Antistes erat: Cognomenta autem ista sibi arrogavit. Augustus Caesar Octavianus, victor augustus invictus, imperator, quod (Graecis) sonat, αὐτοκράτωρ. Imperavit autem Augustus in universon annos lvi. Erat vero statura curta, gracilis, capillitio lento ac porrecto, pulchris oculis, naso eleganti.

Et imperante Jovis Fanum extractum est, Capitoliumque instauratum: utrumque aedificium plane stupendum.

Τῷ δὲ 19' ἔτει καὶ μηνὶ τῷ δεκάτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐθέσπισεν ἐκφωνήσας δόγμα ὥστε ἀπογραφῆναι πᾶσαν τὴν ὑπ' αὐτὸν γενομένην γῆν καὶ ἦν πρόην εἶχον οἱ Ῥωμαῖοι ἐπὶ τῆς ὑπατείας Ἀγριπποῦ τὸ δεύτερον καὶ Δονάτου. καὶ ἀπεγράφη πᾶσα ἡ ὑπὸ Ῥωμαίους γῆ διὰ Εὐμενοῦς καὶ Ἀττάλου συγκλητικῶν Ῥωμαίων. εἶχε γὰρ πολλὸν φόβον· ὀργίλος γὰρ ἦν πάνν.

Μετὰ δὲ τὸ διελθεῖν τὸ μᾶ' ἔτος καὶ μῆνα τὸν ἕκτον τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν τῷ δύστῳ μηνὶ κέ', ὦραν ἡμερικτὴν δευτέραν, ἡμέρα κυριακῇ εὐηγγελίστατο ἐν Ναζαρετ τῇ πόλει ὁ ἀρχάγγελος Γαβριὴλ τὴν ἁγίαν παρθένον καὶ θεοτόκον Μαρίαν ἐν 10 ὑπατεία Κοινίου καὶ Λογγίνου, ἡγεμονεύοντος δὲ τῆς Συρίας Οὐτιλλίου τοῦ καὶ προαχθέντος νεωστὶ ὑπὸ τοῦ Ἀγούστου Καίσαρος.

5. Εὐμενοῦς] De hoc accentu v. Eustathius ad Odys. p. 583. 34.
11. Κοινίου] Κοινίου? 12. Οὐτιλλίου] Οὐτιλλίου corrigendum cum Ch.

Anno autem regni xxxix, mense x, Agrippa II, et Donato Coss. edito iussit, ut regiones omnes Imperio Romano subditae, tam eas quas ipse subjugaverat, quam quas antea tenuerunt Romani, censerentur. Factus est autem iste Census, per totum imperium Romanum, ab Eumene et Attalo, Senatorii ordinis hominibus. Magnam enim apud omnes habuit reverentiam; ut qui ad iram pronissimus erat.

Exacto autem regni ejus anno xli, menseque vi, Martii xxv, hora diei II, die Dominico, Beata virgo, ac Deipara, Maria, ab Archangelo Gabriele, in urbe Nazareth, laetum nuncium accepit; Quinto et Longino Coss. Vitellio autem Syriae Praefecto, ab Augusto Caesare recens constituto.

ΛΟΓΟΣ Ι΄.

Ο 293
V 96

ΧΡΟΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΚΑΙ ΕΝΑΝΘΡΩΠΗΣΕΩΣ ΘΕΟΥ.

Εν δὲ τῷ μβ' ἔτει καὶ μηνὶ τῷ δ' τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοῦ **Α**
Αὐγούστου ἐγενήθη ὁ κύριος ἡμῶν καὶ θεὸς Ἰησοῦς ὁ Χρι-
στὸς τῇ πρὸ ἧ' καλανδῶν Ἰανουαρίων μηνὶ δεκεμβρίῳ κέ',
ᾧραν ἡμερινὴν ἑβδόμην, ἐν πόλει τῆς Ἰουδαίας ὀνόματι Βη-
5 θλεέμ, πλησίον οὖσαν τῆς Ἱερουσαλήμ, ἔτους κατὰ Ἀντιόχειαν
τὴν μεγάλην χρηματίζοντος μβ', ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυ- **Ο 294**
ρηρίου τοῦ ἀπὸ ὑπάτων, ὑπατεύοντος δὲ τοῦ αὐτοῦ Ὀκταβια-
νοῦ καὶ Σιλονανοῦ, τοπαρχοῦντος δέ, ἦτοι βασιλεύοντος, τῆς
Ἰουδαίας Ἡρώδου τοῦ βασιλέως.

10 *Συνάγεται οὖν ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τοῦ Φαλέκ, υἱοῦ Ἑβερ, ἔτη*
ββλγ', καὶ ἀπὸ Φαλέκ ἕως τοῦ μβ' ἔτους τῆς βασιλείας Αὐγού- **Β**

3. Ἰανουαρίων Ch., Ἰαννουαρίῳ Ox. Sic et infra saepius. 5. οὐ-
 σαν] V. ad p. 54. A. 6. Κυρηρίου] Conf. Lacae cap. II. 2.

LIBER X.

DE TEMPORIBUS AUGUSTI IMPERATORIS ET DEI INCARNATIONE.

Αnno autem XLII, mense IV, Augusti imperantis, viii Kal. Januarias,
 Decembris xxv, hora diei vii, natus est Dominus Deus noster, Jesus Chri-
 stus, in civitate Judaeae, nomine Bethleem, Hierosolymis vicina: (erat
 is annus Aerae Antiochensae XLII,) Cyrenio, viro Consulari, Syriae tunc
 temporis Praefecto, Octaviano ipso, et Silvano Com. Herode vero Judaeae
 regnum tenente.

Numerantur ergo ab Adamo, ad Phalecum usque, Eberi F. anni
 κκβλγ; a Phaleco vero, ad Augusti Caesaris regni annum XLII, anni

στου Καίσαρος ἔτη β'α'ξξ', ὡς συνάγεσθαι ἀπὸ Ἀδάμ τοῦ πρωτοπλάστου ἕως τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ μβ' ἔτους τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοῦ Ἀυγούστου Καίσαρος ἔτη ρφ'.

Καὶ λοιπὸν συνανεστράφη ἐπὶ τῆς γῆς τοῖς ἀνθρώποις ὁ κύριος ἡμῶν καὶ Θεός, ὡς ἐν ταῖς γραφαῖς ἐμφέρεται, ἔτη λγ', ὡς γίνεσθαι ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τῆς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ σάρκα γεννήσεως καὶ σταυρώσεως ἔτη ρεβγ'. ὁ γὰρ Φαλὲξ κατὰ τὴν προφητικὴν φωνὴν Μωσέως τὸ ἥμισυ λέγεται τοῦ χρόνου τῆς μελλούσης τοῦ Χριστοῦ παρουσίας. ὡσπερ γὰρ τὸν 10
C ἄνθρωπον τῆ ἕκτη ἡμέρᾳ ἔπλασεν, ὡς Μωσῆς ἐξέθετο, συντάξας ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν αὐτοῦ καὶ τοῦτο, „καὶ ἐστὶν ἡ μία ἡμέρα κυρίου ὡσεὶ χίλια ἔτη,“ τῆ δὲ ἕκτη ἡμέρᾳ, ὡς προεῖπεν ἡ
O 295 γραφή, ἔπλασεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, καὶ ὑπέπεσε τῆ ἁμαρτίας ὁ ἄνθρωπος· ὡς θῆλον εἶναι ὅτι οὕτω καὶ τῆ ἕκτη ἡμέρᾳ τῆς 15 χιλιάδος ἐπὶ τῆς γῆς ἐφάνη ὁ δεσπότης ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστός, καὶ ἔσωσε τὸν ἄνθρωπον διὰ τοῦ σταυροῦ καὶ τῆς ἀναστάσεως· ἅτινα συνεγράψατο Κλήμης, Θεόφιλος, καὶ Τιμόθεος, οἱ σοφοὶ χρονογράφοι, ὁμοφωνήσαντες. ὁ δὲ Θεοφιλέστατος χρονογράφος Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου ὁ γενόμενος ἐπίσκοπος Καισα- 20 ρείας Παλαιστίνης τῆ μὲν ἕκτη χιλιάδι τῶν ἐναντιῶν λέγει καὶ

11. συντάξας ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν αὐτοῦ] „Haec Mosis verba habentur in hymno ejus, inter Psalmos Davidicos numero XC. quae etiam repetuntur, Petri Epist. II. cap. III. ver. VIII. Ἐν δὲ τούτῳ μὴ λανθανέτω ὑμᾶς ἀγαπητοί, ὅτι μία ἡμέρα παρὰ Κυρίου ὡς χίλια ἔτη, καὶ χίλια ἔτη ὡς μία ἡμέρα.“ Ch. 20. Εὐσέβιος] Vid. ad p. 22. A. 21. μὲν] μὲν γὰρ Ox.

sunt MMDCCCCLXVII: adeo ut ab Adamo, primo homine, ad Incarnationem D. N. Jesu Christi, id est, ad Augusti Caesaris Imperantis annum XLII, anni effluxerint MMMMD.

Conversationem suam denique habuit in terra cum hominibus per annos XXXIII; sicut testantur S. Scripturae. Ab Adamo igitur, ad D. N. Jesum Christum in carne Crucifixum, anni habentur MMMMMDXXXIII. Phallex enim, secundum Mosis Prophetiam, dimidium dicitur temporis Christi futuri adventus. Quemadmodum enim hominem Deus die sexto formavit, uti Moses scriptis suis testatus est; (qui etiam et hoc addit, apud Dominum, scilicet, unum diem idem esse, ac Mille annos: die vero sexto, ut antea diximus ex scriptura, Deus hominem formavit; qui deinde in peccatum lapsus est:) consentaneum omnino videtur, ut sexto etiam die Millenario in terris appareret D. N. Jesus Christus, Passione, et resurrectione sua hominem salvaturus. Haec vero a sapientiasimis Chronographis Clemente, Theophilo et Timotheo, inter se consentientibus, accipimus. Eusebius autem Pamphili, Caesareae Palaestinae Episcopus, et ipse

αὐτὸς φανῆναι τὸν ὄλων σωτῆρα καὶ κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἕξ ἡμερῶν τῆς πλάσεως τοῦ Ἀδάμ· πρὸ D τοῦ δὲ πληρωθῆναι τὸ ἑξακισχιλιοστὸν ἔτος εἶπεν δεῖ ἐφάνη ἐπὶ τῆς γῆς ὁ κύριος ἡμῶν καὶ θεὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ἑύσασθαι 5 τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐγεννήθη καὶ ἐνηθρώπησε, φησί, τῷ ἐφ' ἔτει· ἔπαθε καὶ ἀνέστη ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς καὶ ἀνελήφθη τῷ ἐφ' ἔτει. ἐν δὲ τῷ ἑξακισχιλιοστῷ ἔτει συμφωνοῦσιν ἅπαντες φανῆναι τὸν κύριον· κἂν οὖν πλέον V 97 κἂν ἔλασσον, εἰς τὸ 5 ἔτος εἶπαν φανῆναι κατὰ τὴν προφητι- 10 κήν φωνήν, καὶ μὴ ὁμοφαινοῦσιν ἐκθήμενοι περὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐνιαυτῶν, ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ἐφάνη, ὡς ἡ θεία γραφή ση- μαίνει.

Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοῦ Ἀγούστου Καίσαρος σε- O 296 βιστοῦ ἔπαθεν ὑπὸ θεομηθίας πόλις τῆς Παλαιστίνης ὀνόματι 15 Σαλαμίη. ἦντινα πόλιν ἐγείρας ὁ αὐτὸς Αἰγούστος ἐπεκύλευσε Διὸς πόλιν.

Ἡρώδης δὲ ὁ τοπαρχῆς, ἦτοι βασιλεύς, τῆς Ἰουδαίας ἐν αὐτῷ τῷ χρόνῳ ἐδιδάχθη ὅτι κατύσκοποι μάγοι ἀπὸ Περσίδος εἰσηλθόν εἰς τὴν Ἰουδαίαν χώραν· καὶ ἐκέλευσεν αὐτοὺς συσχε- 20 θῆναι. ἦλθον γὰρ ἀπὸ τῆς Περσίδος μάγοι, γνόντες, ὡς μν- B στικολί, διὰ τοῦ φανέντος ἀστέρου τοῦ μηνύσαντος εἰς τὴν ἀνα- τολήν τὴν τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ ἐνανθρώπησιν, δῶρα φέρον-

9. 5] 5 Ox. 10. καὶ] κἂν? *ibid.* τὸν Ch., τῶν Ox.
22. ἐνανθρώπησιν Ch., ἐνανθρωπήσεως Ox.

omnium Dominum et Salvatorem, Jesum Christum, sexto annorum Mille-
nario, secundum numerum diei, quo factus est Adamus, apparuisse fate-
tur: „ante impletum, inquit, sextum Millenarium annorum terris sese
exhibuit D. N. Jesus Christus; uti genus humanum liberaret.“ Natum
autem esse, et incarnatum anno Mundi ΜΜΜΜΜ, esse etiam passum, et
resurrexisse, inque coelos assumptum anno ΜΜΜΜΜΔXXXIII, affirmat idem.
Utcunque igitur inter Scriptores haud convenit, de numero adventus Do-
mini, aliis plures, pauciores aliis numerantibus, in hoc tamen sunt omnes,
illum aetate Mundi sexta, juxta dictum Propheticum, apparuisse. Ulti-
mis enim temporibus venisse, testatur S. scriptura.

Augusti Caesaris sub imperio, iram divinam experta est Salamina,
Palaestinae urbs. Hanc Augustus refecit, et Diospolim vocavit.

Sub hoc tempus Herodes, Judaeorum rex, Magos quosdam, Judaeam
explorandi causa advenisse edoctus, eos comprehendere jussit. Magi enim
hi, Mysteriorum haud ignari, cum ex stella in oriente visa, Christum in
carne venisse intellexissent; dona secum ferentes, eum, tanquam regem

τες αὐτῶ, ὡς βασιλεῖ μεγάλῳ καὶ νικητῇ. οἵτινες εἰς τὴν ἀνατολὴν ἐλθόντες ἐπηρώτων, Ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; καὶ ἐθρυσλήθησαν τοῖς Ἰουδαίοις. οἵτινες μάγοι γνωσθέντες συνεσχέθησαν καὶ εἰσηνέχθησαν τῷ Ἡρώδῃ βασιλεῖ. καὶ ἐπηρώτησεν αὐτούς, Διὰ τί ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν χώραν ἐγένε- 5 σθε κατάσκοποι; καὶ ἀνήγαγον αὐτῷ οἱ μάγοι τὸ τοῦ ἀστέρος θαῦμα, καὶ ὅτι μέγας βασιλεὺς ἐγεννήθη τῷ κόσμῳ, καὶ ὅτι δῶρα αὐτῷ ἐνεγκόντες παρεγενόμεθα, ὡς βασιλεῖ μεγάλῳ, προσενέ- C και αὐτῷ ἂ ἐπιφερόμεθα δῶρα, ὡς θεῷ. εἶδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ. ὁ 10 δὲ Ἡρώδης ἀκούσας ταῦτα ἔκθαμβος ἔμεινε, λογιζόμενος ὅτι
 O 297 μετὰ Αὐγουστον Καίσαρα ποίας ἐστὶ δυνάμειος ὁ γεννηθεὶς βασιλεὺς. ἦσαν οὖν ἐλθόντες οἱ μάγοι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ὑπατεία Οὐίνδικλου καὶ Οὐαλερίου. ἠκριβώσατο οὖν παρ' αὐτῶν ὁ Ἡρώδης τὸν χρόνον τοῦ φανέντος ἀστέρος, καὶ εἶπεν αὐτοῖς τοῖς 15 μάγοις ὅτι Ἐὰν εὕρητε αὐτόν, ἐλθόντες ἀπαγγελατέ μοι, ὅπως κἀγὰ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. καὶ ἀπελθόντες οἱ μάγοι, ὀδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ ἀστέρος, οὗ ἐωράκασιν ἐν τῇ ἀνατολῇ, ἤθρον τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει.
 D καὶ πεσόντες εἰς τὸ ἔδαφος τῆς γῆς προσεκύνησαν τῷ σωτῆρι 20 Χριστῷ. ἔλεγον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς ὅτι τὸν μελλόντα αὐτοῦ θεὸν ὑποδεικνύει ἡμῖν οὗτος ὁ ἀστήρ, ὃν ἡμεῖς τιμῶμεν, ὡς θεόν. καὶ προσενέγκαντες αὐτῷ δῶρα ἅπερ ἐβύσταζον, ὡς θεῷ, καὶ

1. εἰς τὴν ἀνατολὴν] Immo ἐκ τῆς ἀνατολῆς, nisi verba male repetita sunt.

magnum et victorem, veneraturi advenerant. Orientem itaque versus cursum suum dirigentes, ubi natus esset Judaeorum Rex, sciscitati sunt. Fama autem eorum inter Judaeos passim ferebatur; donec noti tandem comprehensique, ad Herodem regem perducerentur. Ei vero, quamobrem Judaeam explorandi causa advenerant, interroganti, responderunt; se, stella mirabili in Oriente visa monitos, Regem Magnum mundo natum esse, dona ei, ceu Regi Magno oblaturus, illumque ut Deum veneraturos, advenisse. His auditis, Herodes admirabundus obstupuit, secum reputans, secundum Caesarem quantae potestatis esse potuerit Rex iste. Magi autem isti Hierosolymas venerunt, Vindicio et Valerio Coss. Herodes vero tempus, quo stella apparuit, a Magis diligenter exquirens, dimisit eos, dicens; si inveniatis eum, mihi renunciatis vellem, ut et ego adiens, illum venerer. Magi itaque abeuntes, et ipsam, quam in Oriente viderant, stellam viae duces habentes, Jesum et matrem ejus, in urbe Bethleem invenerunt. Inter se vero dicentes; „stella ista, quam nos pro Deo habemus, Deum certe se majorem nobis exhibet:“ in terram proni cadentes, donaque, quae attulerant, ei, ceu Deo, offerentes, Christum salvatorem venerati sunt. Divinitus vero admoniti, Herode Rege

καὶ λοιπὸν ἄπειθι ἐκ πρόμων ἡμετέρων.

O 299 B Καὶ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ μαντείου ὁ Αὐγουστος Καῖσαρ, καὶ ἐλθὼν εἰς τὸ Καπετώλιον, ἔκτισεν ἐκεῖ βωμὸν μέγαν, ὑψηλόν, ἐν ᾧ ἐπέγραψε Ῥωμαϊκοῖς γράμμασιν, Ὁ βωμὸς οὗτός ἐστι τοῦ πρωτογόνου Θεοῦ· ὅστις βωμὸς ἐστὶν εἰς τὰ Καπετώλιον ἕως τῆς 5 νῦν, καθὼς Τιμόθεος ὁ σοφὸς συνεγράψατο.

Ὁ δὲ αὐτὸς Καῖσαρ Ὀκταβιανὸς νόσῳ βληθεὶς ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐτελεύτησε, γέρον ὦν ἐτῶν οὐκ ἴσται, ἄποις καὶ σωφρονήσας ἀπὸ σωματικῆς ἁμαρτίας. ἦν γὰρ μυστικὸς ἀρχιερεὺς καὶ βασιλεὺς.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Αὐγούστου Καίσαρος ἐπὶ ὑπατείας 10 Σέξτου καὶ Σεκτικιανοῦ ἐβασίλευσε Τιβέριος Καῖσαρ ἔτη κβ'. O 300 C ἦν δὲ διμοιριαῖος, γέρον, λεπτακινός, εὐόφθαλμος, μελάγχρους, κονδόθριξ, οὖλος, ὑπόσιμος, φιλοκτίστης. ὅστις ἐπεστράτευσεν κατὰ Περσῶν, καὶ μὴ πολεμήσας, ἀλλὰ παρὰ κληθεὶς παρ' αὐτῶν πάντα εἰρήνης ἐποίησε. 15

Καὶ ἀνιῶν ἐπὶ τὴν Ῥώμην ἦλθεν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ, καὶ ἔκτισεν ἔξω τῆς πόλεως ἐμβόλους δύο μεγάλους πρὸς τῷ ὄρει τῷ λεγομένῳ Σιλπίῳ, ἔχοντας διαστήματα μιλίων δ', ὑπορόφους καὶ πανευπρεπεῖς, καὶ κατὰ ῥύμην κτίσας τετράπυλα διὰ εἰλημάτων, φιλοκαλήσας αὐτὰ μουσώσει καὶ μαρμάρῳ, καὶ 20 τὴν πλατείαν δὲ χαλκουργήμασι καὶ ἀγάλμασι κοσμήσας καὶ τειχίσας τοὺς αὐτοὺς ἐμβόλους καὶ τὸ ὄρος ἀποκλείσας ἔσωθεν,

1. λοιπὸν ἄπειθι αἰγῶν ἐκ βωμῶν ἡμετέρων Suidas, ἄπειθι λοιπὸν ἐκ δόμων ἡμετέρων Cedrenus. Conf. supra p. 27. A. 13. οὖλος Ox. 18. Malim ὑπορόφους. 20. φιλοκαλλήσας Ox.

Vade igitur, nostrum neve ultra altare fatigas.

Augustus itaque inde ex Oraculo discedens, in Capitolium venit; ubi altari excelso erecto, ei literis Latinis inscribi iussit: *Haec est Ara Primogeniti Dei.* Quae Ara adhuc usque visitur, in Capitolio: ut sapiens Timotheus memoriae prodidit.

Caesar autem Octavianus in morbum incidens, Romae moritur, senex, annorum LXXV, sine prole, et ab omni labe corporis liber; ut qui non Rex solum, sed et Pontifex Maximus fuit, mysteriorumque peritus.

Post Caesarem Augustum, Imperator factus est Tiberius, Sexto et Sexticiano Coss. et regnavit annos XXII. Erat vero statura mediocrem superante, aetate vergente, gracilis, oculis pulchris, niger, capillitio brevi, crispoque, subsimus, aedificationi deditissimus. Hic contra Persas arma movebat: res vero ad pugnam non devenerunt; verum Caesar oblatas ab eis pacis condiciones accepit.

Inde Romam reversurus, Antiochiam magnam venit; ubi extra urbem juxta montem Silpium, porticus duas extruxit magnificas, desuper contiguatas, et splendide ornatas, quatuor Milliarium intervallo distantes inter se. Tetrapyla etiam contiguata vicatim extruxit, quae et marmore, et musivo adornavit: ipsam vero urbis plateam statuis, et columnis aereis

προσεκόλλησε τῷ αὐτῷ τείχει τὸ νέον τῷ παλαιῷ τείχει τῆς πό- D
 λεως τῷ ὑπὸ Σελεύκου γενομένῳ, ἀποκλείσας διὰ τοῦ ἰδίου
 αὐτοῦ τείχους καὶ τὴν ἀκρόπολιν καὶ τὴν Ἰώπολιν. καὶ ἀνέστη-
 σε τῷ αὐτῷ Τιβερίῳ Καίσαρι ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος τῶν Ἄντιο-
 5 χέων στήλην χαλκῆν ὑπεράνω μεγάλου κίονος Θηβαίου ἐν τῇ
 πλατείᾳ κατὰ τὸ μέσον τῶν ἐμβόλων τῶν ὑπ' αὐτοῦ κτισθέν-
 των. ὅστις τόπος κέκληται ὁ ὀμφυλὸς τῆς πόλεως, ἔχων καὶ τύ- O 301
 πον ἐγγεγλυμμένον ἐν λίθῳ ὀφθαλμοῦ. ἣτις στήλη ἴσταται ἕως
 τῆς νῦν.

10 Ὁ δὲ αὐτὸς Τιβέριος Καῖσαρ μαθὼν ὅτι ὁ Σέλευκος ὁ βασι-
 λεὺς φοβηθεὶς τὰς ῥύσεις τῶν ὑδάτων κατιόντων ἐκ τοῦ ὄρους
 χεϊμῶνος καὶ λιμναζόντων, ἀποφυγὼν τὸ ὄρος ἐν τῇ πεδιάδι
 τὴν πόλιν ἔκτισε, καὶ ἔθηκε τῇ αὐτοῦ στήλῃ κιβώτιον λίθινον, E
 ἐν ᾧ ἐποίησε τέλεσμα δι' Ἀβλάκκωνος, τελεστοῦ καὶ ἱερέως, διὰ
 15 τὰς ῥύσεις τοῦ Παρμενίου χεϊμᾶρόρου ποταμοῦ καὶ τῶν κατερ-
 χομένων ῥυάκων ἐκ τοῦ ὄρους πρὸς τὸ μὴ βλάπτεσθαι τὸ αὐτὸ
 μέρος τῆς πόλεως ἢ πορθεῖσθαι τοὺς ὑπ' αὐτοῦ κτισθέντας δύο
 ἐμβόλους μεγάλους· ὅπερ κιβώτιον λίθινον λέγουσιν εἶναι οἱ Ἄν-
 20 τιοχεῖς πολῖται τὰ ὠνεωκὰ τῆς πόλεως αὐτῶν, διότι ἐξηγόρακε
 τὸ μέρος αὐτὸ τῆς πόλεως διὰ τῆς ἀσφαλείας τοῦ κτισθέντος V 99
 παρ' αὐτοῦ τείχους ἐκ τῆς τῶν βαρβάρων Σαρακηνῶν καὶ
 Περσῶν ἐπιδρομῆς καὶ ἀλώσεως. ὤκειτο γὰρ δίχα τείχους πρῶην

1. τῷ αὐτῷ τείχει] τὸ αὐτὸ τείχος Ch.
 ὠνεωκὰ.

19. ὠνεωκὰ] Immo

splendidam fecit. Insuper etiam moenibus urbis olim a Seleuco factis, nova adjecit, intra quae, non solum Porticus illas duas clausit, sed et montem etiam ipsum, Acropolim quoque et Jopolim. Senatus itaque, populusque Antiochenus, Tiberio Caesari statuam aeream posuit, supra columnnam magnam Thebanam, in platea, inter porticus illas duas ab ipso extractas mediam: qui quidem locus Umbilicus urbis vocatur: ubi et oculi effigiem, lapidi insculptam, videre est. Statua autem illa ibi adhuc visitur.

Tiberius autem Caesar, ubi intellexisset, Seleucum regem, caventem sibi a torrentibus aquarum, quae per hybernum tempus e monte exundantes restagnabant, monte relicto, in planicie urbem condidisse; et ipse, opera usus Ablacconis ejusdam, sacerdotis et mystae, juxta statuam suam, capsulam lapideam collocavit, mystice praeparatam: nempe ut Parmenii torrentis eluviones, et aquarum e Monte cataractas, hoc fascino propelleret, ne pars illa urbis laederetur, aut Porticus a se extractas averterentur. Capsulam vero hanc lapideam Antiocheni dicunt esse Redemptorium urbis suae: nimirum, quod haec murum, a Tiberio factum, inexpugnabilem reddens, eam urbis partem quasi redemit ab incursionibus et rapinis Barbarorum Saracenorum et Persarum. Olim enim ea

τὸ παρὰ τὸ ὄρος μέρος τῆς πόλεως, κτισθὲν ὑπὸ Ἀντιόχου τοῦ ἐπιφανεστάτου βασιλέως· ὅτι καὶ τὸ βουλευτήριον ἔκτισε καὶ ἄλλα ἱερά. ὡσαύτως δὲ καὶ Ἀντιόχος ὁ βασιλεὺς πάλιν ὁ λε-
 O 302 γόμενος Φιλάδελφος ἔκτισεν ἔξω τῆς πόλεως πολλὰ· ὅστις καὶ ἐν Δύφνῃ ἔκτισεν ἐν τῷ ἄλσει ἱερὰ δύο, Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος, στήσας ἐν αὐτοῖς ἀγάλματα δύο χρυσαῖα, παρασχὼν προνόμια τοῖς καταφεύγουσιν ἐκεῖ πρὸς τὸ μὴ ἐκβύλλεσθαι τινα ἐκ
 B τῶν αὐτῶν ἱερῶν. ταῦτα δὲ ἔκτισαν, ὅτε τὰ Μακεδονικὰ βασιλεία ὑπῆρχεν.

Ὁ δὲ Τιβέριος Καῖσαρ ἔκτισεν ἐν τῇ αὐτῇ Ἀντιοχείᾳ πόλει 10 ἱερὸν μέγα Διὸς Καπετωλλίου. ὁμοίως δὲ ἔκτισεν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς καὶ δημόσιον λουτήριον πλησίον τῆς Ὀλυμπιάδος πηγῆς τῆς κτισθείσης ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα εἰς ὄνομα τῆς αὐτοῦ μητρὸς· ἐπιε γὰρ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὕδατος Ἀλέξανδρος ἐλθὼν ἐκεῖ καὶ εἶπεν ὅτι Ἐπία γάλα τῆς ἐμῆς μητρὸς. κείτῃ δὲ ἡ πη- 15 γὴ παρὰ τὸ ὄρος· ἦντινα ὁ αὐτὸς Τιβέριος ἔσω τοῦ τείχους ἀπέκλεισεν. ἔκτισε δὲ καὶ ἱερὸν τῷ Διονύσῳ πρὸς τῷ ὄρει ὁ αὐτὸς Τιβέριος βασιλεὺς, στήσας δύο ἀτήλας μεγάλας τῶν ἐξ Ἀντιόπης
 C γεννηθέντων Διοσκούρων ἔξω τοῦ ναοῦ εἰς τιμὴν αὐτῶν, Ἀμφιόνος τε καὶ Ζήθου. ὁ αὐτὸς Τιβέριος καὶ τὸν ποταμὸν τῆς πό- 20 λεως τὸν πρῶτον λεγόμενον Δράκοντα μετεκάλεσεν Ὀρόντην τῇ
 O 303 Ῥωμαϊκῇ λέξει, ὅπερ ἐρμηνεύεται ἀνατολικός. ἔκτισε δὲ καὶ τὸ

2. ἐπιφανεστάτου] Fort. Ἐπιφανοῦς τοῦ. *ibid.* ὅτι καὶ τὸ βουλευτήριον] „Forte legendum, ὅτε aut ὅστις.“ Ch. 8. ἱερῶν Ch. ἱερίων Oκ.

pars urbis, quae ad montem sita, ab illustri illo Antiocho condita est, (Senaculum nempe publicum, aliaque loca sacra,) nequaquam moenibus cincta habitabatur. Similiter etiam Antiochus Philadelphus extra urbem multa extruxit: qui et ad Daphnen, in Luno, Fana duo condidit, Apollini unum, alterum Dianae: in quibus etiam statuas duas aureas collocavit, Asyloꝝ eis jura concedens; ut ne quis noxius, ad ea confugiens, inde extraheretur. Haec vero extructa sunt, sub Regibus Macedonicis.

Extruxit etiam Tiberius Caesar, in eadem Antiochia, templum ingens Jovi Capitolino: Balneum quoque publicum extruxit, prope fontem illum, quem olim condidit Alexander Macedo, nomenque ei dedit, a Matre sua, Olympiadem. Alexander enim eo veniens, et aquas de scaturigine illa bibens; videor (inquit) mihi lac maternum hausisse. Fons autem iste juxta montem situs est; quem et intra urbis ambitum moenibus suis Tiberius incluserat. Idem etiam Baccho fanum extruxit juxta montem; positus etiam exterius ad templum statuis duabus, Amphionis et Zethi, Dioscurorum ex Antiochia prognatorum in honorem. Fluvium etiam, urbem alluentem, qui Draco olim vocabatur, Orontem, quasi Orientalem, Romana lingua vocavit. Theatrum quoque extruxit, circumque alium

Θέατρον, προσθεὶς ἄλλην ζώνην πρὸς τῷ ὄρει καὶ Θυσιάσας κόρην παρθένον Ἀντιγόνην ὀνόματι· ὄθεν Θέατρον οὐκ ἐπλήρωσεν εἰς τέλειον. ἔσθησε δὲ ἐπάνω τῆς ἀνατολικῆς πόρτας, ἧς αὐτὸς ἔκτισε, στήλην λιθίνην τῇ λευκαίῃ, τρεσοῖση τὸν Ῥώμιον καὶ τὸν Ῥῆμον, σημαίνων Ῥωμαῖον εἶναι κτίσμι τοῦ προστεθέντος τέλους τῇ αὐτῇ Ἀντιόχου πόλει. ἔκτισε δὲ καὶ ὀπισθεν τοῦ θεάτρου ἱερὸν τοῦ Πανός. ταῦτα δὲ Διομνίνος ὁ σοφὸς χρονογράφος ἐξέθετο.

Ἐκτισε δὲ ὁ αὐτὸς Τιβέριος ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ χώρα παρὰ τὴν D
10 Ἄμυνην πόλιν, ἣντινα ἐκάλεσε Τιβεριάδα, εὐρηκῶς ἐν τῷ τόπῳ
ὔδατα θερμιά, κτίσας τῇ πόλει καὶ δημόσιον λουτρὸν μὴ ἵπο-
καιόμενον, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τῶν θερμῶν παρέχοντα τὴν χρῆσιν
τῇ πόλει. ἐποίησε δὲ καὶ τὴν Καππαδοκίαν ὑπὸ Ῥωμαίους μετὰ O 304
τὴν τελευταίην Ἀρχελάου τοῦ τοπάρχου αὐτῆς.

Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις τοῦ αὐτοῦ Τιβερίου ἐμπρησμός ἐγένετο
ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας τῷ ὀβ' ἔτει τῆς αὐτονομίας αὐτῆς ἐν
νυκτί, ἀδήλως καύσας τὸ πλεόν μέρος τῆς ἀγορᾶς καὶ τὸ βου-
λευτήριον καὶ τὸ ἱερὸν τῶν Μουσῶν τὸ κτισθὲν ὑπὸ Ἀντιόχου
τοῦ Φιλοπύτορος ἐκ τῶν ἐαθέντων χρημάτων κατὰ διαθήκας
20 ὑπὸ Μάρωνος Ἀντιοχέως, μετοικήσαντος εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ E
κελεύσαντος τότε ἐκ τῶν αὐτοῦ κτισθῆναι τὸ τῶν Μουσῶν ἱε-

2. ὄθεν] „Lego ὕπερ.“ Ch. 19. ἐκ τῶν ἐαθέν χρημάτων] „Ita
habet Cod. MS. verum Librarius, mentem habens in aliis occupatam,
vocabulum hoc ultima syllaba mutilavit: scribe ἐαθέντων.“ Ch.

priori, prope montem, adjecit; immolata etiam virgine, nomine Antigone: quod quidem opus ad exitum non perduxit. Portae etiam Orientali, a se extractae, statuam superimposuit lapideam Lupae, Romuli et Remi nutricis; nempe sic nova illa urbis moenia Romanum opus fuisse, significans. Praeterea etiam Pani templum extruxit, Theatrum a tergo respiciens. Haec vero Dominus, sapiens Chronographus, literis prodidit.

In Judaea etiam Tiberius urbem prope Lacum, extruxit, quam Tiberiadem vocavit. Aquas vero calidas ibi inveniens, Balneum etiam publicum extruxit, quod natura sua Thermarum usum urbi suppeditavit. Archelao autem fati defuncto, Tiberius Cappadociam, ejus regnum, Romano adjecit imperio.

Tiberii hujus temporibus anno urbis sui juris factae LXXII, incendium accidit Antiochiae Syriae, quod per silentium noctis majorem Fori partem, et Senaculum consumpsit. Conflagrarunt etiam eo tempore Musarum aedes, quas extruxerat Antiochus Philopator, ex pecuniis quas in hoc testamento suo legaverat Maro quidam Antiochenus: qui, mutatis sedibus, Athenas commigrans, ex facultatibus suis Musarum templum et Biblio-

ρὸν καὶ βιβλιοθήκην. ἔκτισε δὲ καὶ ὁ Τιβέριος πόλιν ἐν τῇ
Θράκῃ ἄλλην, ἣν ἐκάλεσε Τιβερίαν.

Τῷ δὲ ἐΐτι τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν ὑπατεία Ἀλουανοῦ
καὶ Νερούα ἤρξατο ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ πρόδρομος κηρῦσσειν
βάπτισμα μετανοίας βαπτίζειν κατὰ τὴν προφητικὴν φωνήν· 5
καὶ ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα. καὶ λοιπὸν ἀφ-
χῆν ἐποίησατο τοῦ σωτηρίου ὁ κίριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός,
βαπτισθεὶς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου τοῦ προδρόμου, γενόμενος
ἐνιαυτῶν περὶ πον λ' καὶ θυματουργῶν. ἐβαπτίσθη δὲ ἐν τῷ
Ἰορδάνῃ, ποταμῷ τῆς Παλαιστίνης, μηνὶ ἀύθηναιῳ τῷ καὶ 10
λανουαρῷ ἕκτῃ, ὥρα νυκτερινῇ ἰ', ἐν ὑπατεία Ρούφου καὶ Ρου-
βελλίωνος. ἀπὸ τότε καὶ ὁ βαπτιστὴς Ἰωάννης δῆλος ἐγένετο
τοῖς ἀνθρώποις· καὶ ἀπέτεμεν αὐτὸν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ὁ Φι-
λίππου, ὁ τοπαρχῶν, ἦτοι βασιλεύων, τῆς Τραχωνίτιδος χώρας,
ἐν Σεβαστῇ πόλει τῇ πρὸ ἧ' καλανδῶν Ιουνίων ἐν ὑπατεία 15
B Φλάκωνος καὶ Ρουφίνου διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ὅτι
ἔλεγεν αὐτῷ ὁ Ἰωάννης, Οὐκ ἔξιςτί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ
ἀδελφοῦ σου, καθὼς ἐν ταῖς θείαις ἐμφέρεται γραφαῖς ταῦτα.

3. βασιλείας Ch., ὑπατείας Ox. 10. ἀύθηναιῳ] Ἀύθηναιῳ Ox. 12. ἀπὸ
τότε — 289. 17. χώρας attulit Ioannes Damascenus Oratione tertia de
Imag. vol. I. p. 368. ed. Lequien. 13. Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ὁ Φι-
λίππου ὁ τοπαρχῶν, ἦτοι βασιλεύων τῆς Τραχωνίτιδος etc.] „Scr.
τοῦ τοπαρχοῦντος, ἦτοι βασιλεύοντος τῆς Τραχωνίτιδος. Herodes
enim Tetrarcha Galilaeam; Philippus autem, frater ejus, Itream
et Trachonitidem regionem, sibi subjectas habuerunt; uti apparet ex
Sacris literis, Luc. 3. cap. 1.“ Ch. *ibid.* ὁ βασιλεὺς — βασιλεύων]
ὁ τοπαρχῆς εἰς τὸ βασίλειον Ioannes. In sequentibus Malalam er-
roribus frustra liberare student Ch. et Wesselingius ad Hieroclem p.
719. 15. πόλει τῇ] τῇ πόλει Ioannes. 16. Φλάκωνος Ioannes,
Φλάκωνος Ox. διὰ — p. seq. v. 1. λυπούμενος om. Ioannes.
18. θείαις] Lucae cap. III.

thecam extrui jusserat. Tiberius autem urbem quoque aliam in Thracia condidit, quam Tiberiam appellavit.

Anno autem xv imperantis Tiberii, Albano et Nerva Coss. S. Joannes Praecursor Baptismum Resipiscentiae praedicare coepit et baptizare: ac a Prophetis praedictum fuerat. Exhibat autem ad eum omnis Judaea regio: tum demum primordia salutis Humanae statuit D. N. Jesus Christus, ab eodem Joanne Praecursore baptisatus, cum annum ageret xxx, aut eo circiter, miracula tum primum faciens. Baptizatus autem fuit in Jordane, Palaestinae fluvio, Mensis Audynaeci, sive Januarii vi, ad horam noctis x, Rufo et Rubellione Coss. Ex eo tempore innotescere hominibus coepit Joannes Baptista; cui rex Herodes, frater Philippi, regis Trachonitidis, caput amputavit, in urbe Sebaste, viii Kal. Junias, Flacione et Rufino Coss. propter uxorem Herodiadem. Dixerat enim Herodi Joannes; Non licet tibi fratris tui uxorem habere: uti haec in sacris

καὶ λυπούμενος διὰ τὸν Ἰωάννην ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἡρώδης ὁ δεύτερος ὁ Φιλίππου ἀνῆλθεν ἀπὸ τῆς πόλεως Σεβαστιῆς ἐν Πανναείδι πόλει τῆς Ἰουδαίας. καὶ προσῆλθεν αὐτῷ γυνή τις εὐπορωτάτη, οἰκοῦσα τὴν αὐτὴν Πανναείδα πόλιν, ὀνόματι Βερονίκη, 5 βουλομένη ὡς λαθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ στήλην αὐτῷ ἀναστήσαι. O 306 καὶ μὴ τολμῶσα δίχα βασιλικῆς κελεύσεως τοῦτο ποιῆσαι δέησιν ἐπέδωκε τῷ αὐτῷ Ἡρώδῃ βασιλεῖ, αἰτοῦσα ἀναστήσαι στήλην τῷ σωτῆρι Χριστῷ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει. ἦτις δέησις ἔχει οὕτως.

Σεβαστῷ Ἡρώδῃ τοπάρχῃ καὶ Θεσμοδότη Ἰουδαίων τε καὶ C
10 Ἑλλήνων, βασιλεῖ τῆς Τραχωνίτιδος χώρας, ἰκεσίας δέησις παρὰ Βερονίκης, ἄξιωματικῆς πόλεως Πανναείδος. δικαιοσύνη καὶ φιλανθρωπία καὶ αἱ λοιπαὶ τῶν ἀρετῶν πασῶν περιστέφουσι τὴν ὑμετέραν θείαν κορυφήν. ἔθεν ἀγῶ ταῦτα εἰδυῖα ἦκον σὺν 15 ἡ τοῦ πυρόντος προοιμίον κρηπὶς προϊῶν ὁ λόγος σε διδάξει. ἐκ παιδόθεν ληφθεῖσα πάθει αἰμορροίας ὄχετῶν εἰς ἱατροὺς κατανάλωσά μου τὸν βίον καὶ τὸν πλοῦτον, καὶ ἴασιν οὐχ ἤϊρον.

1. καὶ λυπούμενος etc.] διὰ τοῦτο λυπούμενος ὁ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ὁ Φ. Ioannes. 2. πόλεως — Ἰουδαίας] Ἰουδαίας Ioannes. 3. εὐπορωτάτη] εὐπορος Ioannes. 4. Βερονίκη] Βερονίκη Ioannes semper. 5. ἐπέδωκε τῷ αὐτῷ] δέδωκε τῷ Ioannes. 6. αἰτοῦσα στήλην χρυσὴν τῷ σ. Χ. ἐν τῇ ἐαυτῆς πόλει στήσαι Ioannes. 7. ἔχει] εἶχεν Ioannes. 8. καὶ Θεσμοδότη] Θεσμοδότη Ioannes. 9. τῆς et χώρας om. Ioannes. 10. ἰκεσίας δέησις] δέησις καὶ ἰκεσία Ioannes, ut scribendum sit ἰκεσία καὶ δέησις. 11. αἱ λοιπαὶ] τὰ λοιπὰ Ioannes, omisso πασῶν. 12. ὑμετέραν Ch., Ioannes, ἡμετέραν Ox. 13. ταῦτα] τοῦτο Ioannes. 14. πάντως τῶν αἰτουμένων] πάντων Ioannes et, omisso ἦκον, τευξομένη σοὶ γράφω. 15. ἦτις δὲ] ἦτις et mox προϊῶν σε ὁ λόγος Ioannes. 16. ἐκ παιδόθεν] ἐκ παιδῶν Ioannes et mox εἰς ἱατροὺς ἀναλώσασα — ἴασιν οὐχ ἤϊρον.

Literis enarrantur. Herodes autem rex, ejus nominis secundus, Philippi frater, ob Joannem contristatus, Sebaste relicta, Paneadem, Judaeae urbem, se recepit. Accessit autem ad eum, ejusdem urbis incola, mulier quaedam opulenta, nomine Veronica. Huic in enim erat, statuum erigere Jesu in honorem, qui eam a morbo liberaverat. At hoc non ausa facere, nisi prius impetrata regis venia, libellum supplicem Herodi obtulit, Christo Salvatore statuum in ea urbe erigendi licentiam petens. Libellus autem iste sic se habet.

Augustissimum Herodem, Toparcham, Judaeis pariter et Gentibus Legislatorem, Trachonitidis Regem, Veronica, honorabilis urbis Paneadis incola, humillime precatur.

„Justitia, et erga homines benignitas, et quodcumque est virtutum omnium, divinum caput vestrum, oeu corona cingunt. Quod ego nequam ignorans, ad te accedo; spem optimam concipiens vota mea omnino obtinendi. Quid vero sibi vult haec Praefatiuncula, sequens te docebit oratio: Ego quidem ab aetate puerili fluxu sanguinis laborans, fa-

ἀκηκοῦσα δὲ τοῦ θαυμαζομένου Χριστοῦ τὰ ἰάματα, ὃς νε-
 κροὺς ἐξανίστησι καὶ τυφλοὺς πάλιν εἰς φῶς ἔλκων καὶ δαιμο-
 D νας ἐκ βροτῶν ἀπελαύνων καὶ πάντας τοὺς ἐν νόσοις μαραιο-
 O 807 μένους λόγῳ θεραπείῃ, πρὸς αὐτὸν οὖν καὶ γὰρ ὡς πρὸς Θεὸν
 ἔδραμον. καὶ προσεσχηκῶς τὸ περιέχον αὐτὸν πλῆθος, δειλιά- 5
 σασα δὲ ἐξίπειν αὐτῷ καὶ τὴν ἀήττητόν μου νόσον, μὴ πως τὸν
 μολυσμὸν τοῦ πάθους ἀποστρεφόμενος ὀργισθῆ κατ' ἐμοῦ καὶ
 πλέον μοι ἐπέλθῃ ἢ πληγὴ τῆς νόσου, κατ' ἐμαυτὴν ἐλογισάμην
 διτι εἰ θνηθείην ἄσασθαι τοῦ κρυσπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ,
 πάντως ἰαθήσομαι· καὶ λάθρα εἰς τὸ περὶ αὐτὸν εἰσδύνασα πλῆ- 10
 θος ἐσύλησα τὴν ἴασιν, τοῦ κρυσπέδου αὐτοῦ ἀψαμένη· καὶ στα-
 λείσης μου τῆς πηγῆς τοῦ αἵματος γέγονα παραχρῆμα ὑγιής. αὐτὸς
 E δὲ μᾶλλον, ὡς προγονὸς τῆς ἐμῆς καρδίας τὸ βούλευμα, ἀνέκραξε,
 Τίς μου ἦψατο; δύναμις γὰρ ἐξῆλθεν ἀπ' ἐμοῦ. ἐγὼ δὲ ὠχρῶσα καὶ
 στενοῦσα, τὴν νόσον θρασυτέραν ὑποστρέφειν ἐπ' ἐμὲ λογιζομένη, 15
 προσπεσοῦσα αὐτῷ τὴν γῆν ἐπλήρωσα δακρῶν, τὴν τόλμαν ἐξι-
 ποῦσα. ὃ δὲ ὡς ἀγαθὸς σπλαγχνισθεὶς ἐπ' ἐμοὶ ἐπεσφράγισέ μοι τὴν
 V 101 ἴασιν, εἰρηκῶς, Θάρσει, θυγυτέρα, ἢ πίστις σου σέσωκέ σε· πο-

1. ὃς] ὡς Ioannes et διανίστησι — φῶς. 3. νόσοις] νόσῳ — θερα-
 πείων, καὶ γὰρ πρὸς αὐτὸν Ioannes. 5. τῷ περιέχοντι πλῆθει Ioan-
 nes. Idem, omnis δὲ — νόσον, μὴ τὸν ἐκ τοῦ πάθους μολυσμὸν.
 8. πλέον] πλείων Ioannes. *ibid* καθ' Ox., καθ' ἐαυτὴν Ioannes,
 qui paullo ante καθ' ἐμοῦ. 9. εἰ] ἐάν Ioannes. Idem αὐτοῦ, σω-
 θήσομαι· οὐ καὶ ἀψαμένη. 11. σταλείσης] σταθείσης Ioannes.
 13. τὰ βουλεύματα Ioannes. 14. δύναμις ἀπ' ἐμοῦ ἐξῆλθεν.
 ἐγὼ οὖν ὠχρῶσα — ἀποστρέφειν Ioannes. 17. ὃ] αὐτὸς —
 ἐπ' ἐμοὶ ἐπεσφράγισέ μου Ioannes. *Correxi* Ox. ἐμὲ.

cultates meas omnes, et fortunas in medicos profudi; remedium vero in-
 veni nullum. Ubi vero ad me pervenisset Christi illius fama, qui in Mi-
 raculis tantus erat, ut mortuos resuscitare, visum coecis restituere, dae-
 monas e mortalium corporibus ejicere, quoscunque denique morbos verbo
 solo sanare potuerit; ipsa quoque ad illum, tanquam Numen confugi.
 Turbam autem animadvertens circumstantem, verebar illi morbum meum
 insanabilem enarrare; ne forte spurcitiem mali aversatus, ira in me com-
 moveretur; et morbus me inde saevior affligeret. Mecum igitur in ani-
 mo reputans, quod si liceret vel fimbriam vestimenti attingere, statim
 convalescerem, occulte memet turbae immiscebam; et fimbria ejus tacta,
 medelam suffurata sum, substitit enim sanguinis mei fluxus, et protinus
 sanata fui: ille vero cordis mei consilia praesentiscens, elata voce, Quia,
 inquit, me tetigit? Virtus enim ex me prodiit. Ego vero pallore suffu-
 sa, ingemiscens; reverita, ne in me repetitis viribus grassaretur morbus;
 ad pedes ejus provoluta, et terram lacrymis complens, audaciam meam
 profitebar. At ille, pro benignitate sua mei misertus, praestitam mihi
 valetudinem corroboravit, hoc dicto: Confide filia, fides tua te salvam

ρεούσ εις εβρήνην. οὕτως και ὑμεῖς, σαβαστοί, τήν δέησιν δέξαιαν O 308
τῇ δεομένη παράσχετε.

Ὁ δὲ βασιλεὺς Ἡρώδης ἀπρωὸς ταῦτα διὰ τῆς δεήσεως
ἔξεπλάγη διὰ τὸ θαῦμα· και φοβηθεὶς τὸ μυστήμιον τῆς λάσεως
5 εἶπεν, Αὐτῆ ἡ εις σὲ γενομένη ἰασις, ὧ γύναι, μελλζονος στήλης
ἔστιν ἀξία. πορευθεῖσα τοῖνον οἶαν βούλει ἀνάστησον αὐτῷ
στήλην, προθέσει δοξάζουσα τὸν ἰασάμενον.

Και εὐθέως ἡ αὐτῆ Βερονίκη, ἡ πρώην αἰμοδόρους, ἐν μέ-
σω τῆς ἰδίας αὐτῆς πόλεως Πανεάδος ἀνέστησε τῷ κυρίῳ ἡμῶν
10 και Θεῷ Ἰησοῦ Χριστῷ στήλην χαλκῆν ἐκ χαλκοῦ θερμοηλάτου,
συμμίξασα βραχὺ τι μέρος χρυσοῦ και ἀργύρου. ἦτις στήλη
μένει ἐν Πανεάδι πόλει ἕως τῆς νῦν, πρὸ πολλοῦ χρόνου B
μετενεχθεῖσα ἀφ' οὔ ἴστατο ἐν μέσῳ τῆς πόλεως τόπου εις
ἄγιον ἐκκλήριον οἶκον. ὅπερ ὑπόμνημα ἦν ἐν τῇ αὐτῇ Πα-
15 νεάδι-πόλει παρὰ Βάσσω τινί, γενομένῳ ἐπὶ Ἰουδαίων χριστια-
νῶ. ἐν οἷς ὑπῆρχεν ὁ βίος πάντων τῶν βασιλέων τῶν βασιλευ-
σάντων πρώην τῆς Ἰουδαϊκῆς χώρας.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς Ἡρώδης ὁ Φιλίππου γενόμενος ἐμ-
πληθῆς ἐκρίνετο ἐπὶ μῆνας ἧ'. και ἐσφάγη ἐν τῷ κουβικλίῳ O 309

1. οὕτως] οὕτω Ioannes. *ibid.* τῇ δεομένη ἀξίαν Ioannes. 4. διὰ
omisit Ioannes. 5. αὐτῆ et mox προθέσει om. Ioannes. 8. ἡ
αὐτῇ] αὐτῆ Ioannes et mox αἰμοδόρουςα. 9. τῷ — Χριστῷ] τῷ
Θεῷ και κυρίῳ Ioannes. Idem postea μίξασα χρυσοῦν και ἀργυρου.
10. ἐκ χαλκοῦ θερμοηλάτου] „Scr. θερμοηλάτου, uti habet Dama-
scenus.“ Ch. 12. πόλει] τῇ πόλει Ioannes et mox ἕως νῦν οὐ
πρὸ πολλοῦ. 13. τόπου — οἶκον] εις ἄγιον τόπον εις οἶκον
ἐκκλήριον Ioannes. 14. ἦν] ἐκρίθη ἐν τῇ πόλει Πανεάδι Io-
annes. 16. οἷς] οἷ Ioannes, sic pergens βίος τῶν βασιλευσάντων
πάντων τῆς etc. 19. ἐκρίνετο] ἐκρίνετο Ch.

fecit: Vade in pace. Similiter et vos, Augustissimi, uti voto meo annua-
tis, obnixè peto.“

Haec ubi ex libello supplicii intellexisset Herodes, ad famam mira-
culi attonitus stetit; mysterium curationis horrescens, petenti respondit:
„Haec in te, O Mulier, facta sanatio, maximi sane digna est monumen-
ti. Abi igitur, et statuam ei erige qualem vis, honorem optatum illi
exhibens, qui te sanam reddidit.“

Statim itaque Veronica, quae antehac Haemorrhusa fuerat, in media ur-
be sua Paneade, Domino Deoque Nostro Jesu Christo, statuam erexit, ex
aere ductili confiatam, auri etiam aliquantulum et argenti admiscens. Quae
quidem statua adhuc visitur in urbe Paneade, jam olim, ab eo loco ubi stetit,
urbis in medietullo, translata in sanctam Aedem Oratoriam. Monumentum
vero hoc inventi, in dicta urbe Paneade, apud Bassum quandam, qui a
Judaismo ad Christianismum transierat; qui in eodem etiam libro antiquo-
rum Judaeae regum omnium res gestas conscriptas habuit.

Idem Rex Herodes, Philippi frater, ex repletione aegrotans, deca-

τες αὐτῷ, ὡς βασιλεῖ μεγάλῳ καὶ νικητῇ. οἵτινες εἰς τὴν ἀνα-
 τολὴν ἐλθόντες ἐπηρώτων, Ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν
 Ἰουδαίων; καὶ ἐθρολλήθησαν τοῖς Ἰουδαίοις. οἵτινες μάγοι γνω-
 σθέντες συνεισέχθησαν καὶ εἰσηνέχθησαν τῷ Ἡρώδῃ βασιλεῖ.
 καὶ ἐπηρώτησεν αὐτούς, Διὰ τί ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν χώραν ἐγένε- 5
 σθε κατάσκοποι; καὶ ἀνήγαγον αὐτῷ οἱ μάγοι τὸ τοῦ ἀστέρος
 θαῦμα, καὶ ὅτι μέγας βασιλεὺς ἐγενήθη τῷ κόσμῳ, καὶ ὅτι δῶ-
 ρα αὐτῷ ἐνεγκόντες παρεγενόμεθα, ὡς βασιλεῖ μεγάλῳ, προσενέ-
 C και αὐτῷ ἂ ἐπιφερόμεθα δῶρα, ὡς θεῷ. εἶδομεν γὰρ αὐτοῦ
 τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ. ὁ 10
 δὲ Ἡρώδης ἀκούσας ταῦτα ἔκθαμβος ἔμεινε, λογιζόμενος ὅτι
 O 297 μετὰ Αὔγουστον Καίσαρα ποίας ἐστὶ δυνάμεως ὁ γεννηθεὶς βα-
 σιλεὺς. ἦσαν οὖν ἐλθόντες οἱ μάγοι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ὑπα-
 τείᾳ Οὐνδικίου καὶ Οὐαλερίου. ἠκριβώσατο οὖν παρ' αὐτῶν ὁ
 Ἡρώδης τὸν χρόνον τοῦ φανέντος ἀστέρος, καὶ εἶπεν αὐτοῖς τοῖς 15
 μάγοις ὅτι Ἐὰν εὔρητε αὐτόν, ἐλθόντες ἀπαγγεिलाτέ μοι, ὅπως
 κἀγὰ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. καὶ ἀπελθόντες οἱ μάγοι,
 ὀδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ ἀστέρος, οὗ ἐωράκασιν ἐν τῇ ἀνατολῇ, ἤ-
 ρον τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει.
 D καὶ πεσόντες εἰς τὸ ἔδαφος τῆς γῆς προσεκύνησαν τῷ σωτῆρι 20
 Χριστῷ· ἔλεγον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς ὅτι τὸν μελζονὰ αὐτοῦ θεὸν
 ὑποδεικνύει ἡμῖν οὗτος ὁ ἀστήρ, ὃν ἡμεῖς τιμῶμεν, ὡς θεόν.
 καὶ προσενέγκαντες αὐτῷ δῶρα ἄπερ ἐβύσταζον, ὡς θεῷ, καὶ

1. εἰς τὴν ἀνατολὴν] Immo ἐκ τῆς ἀνατολῆς, nisi verba male repe-
 titata sunt.

magnum et victorem, veneraturi advenerant. Orientem itaque versus
 cursum suum dirigentes, ubi natus esset Judaeorum Rex, sciscitati sunt.
 Fama autem eorum inter Judaeos passim ferebatur; donec noti tandem
 comprehensique, ad Herodem regem perducerentur. Ei vero, quamobrem
 Judaeam explorandi causa advenerant, interroganti, responderunt; se,
 stella mirabili in Oriente visa monitos, Regem Magnum mundo natum
 esse, dona ei, ceu Regi Magno oblaturus, illumque ut Deum veneratu-
 ros, advenisse. His auditis, Herodes admirandus obstupuit, secum re-
 putans, secundum Caesarem quantae potestatis esse potuerit Rex iste.
 Magi autem isti Hierosolymas venerunt, Vindicio et Valerio Coss. Hero-
 des vero tempus, quo stella apparuit, a Magis diligenter exquirens, di-
 misit eos, dicens; si inveniatis eum, mihi renunciatis vellem, ut et ego
 adiens, illum venerer. Magi itaque abeuntes, et ipsam, quam in Orien-
 te viderant, stellam viae duces habentes, Jesum et matrem ejus, in ur-
 be Bethleem invenerunt. Inter se vero dicentes; „stella ista, quam nos
 pro Deo habemus, Deum certe se majorem nobis exhibet:“ in terram
 proni cadentes, donaque, quae attulerant, ei, ceu Deo, offerentes, Chri-
 stum salvatorem venerati sunt. Divinitus vero admoniti, Herode Rege

χρηματισθέντες, δι' ἄλλης ὁδοῦ, τῆς τοῦ λιμίτου, ἀνήλθον εἰς τὰ Περσικὰ μέρη, καταφρονήσαντες τοῦ Ἡρώδου βασιλέως.

Καὶ ὡς παχθεὶς ὁ αὐτὸς Ἡρώδης βασιλεὺς ὑπὸ τῶν μάγων ἰθυμώθη· καὶ περιεργασάμενος ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων τῶν Ἰουδαίων ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται, ζήμαθε. καὶ πέμψας τοὺς στρατιώτας ἔσφαξε πάντα τὰ νήπια ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει τῆς Ἰουδαίας, καθὼς ἡ θεία λέγει γραφή. καὶ ληφθεὶς εὐθὺς ὁ Ἡρώδης πάθει ἀνιάτῳ σκοληκόβρωτος ἐγένετο καὶ ἀπέθανε, καὶ ἐγένετο βασιλεὺς, ἦτοι τοπάρχης, τοῦ Ἰουδαϊκοῦ ἔθνους Ἀρχέ-
10 λαος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη 9', ἐν ὑπατεῖα Λαμία καὶ Σερέλλιανοῦ, καθὼς ὁ σοφώτατος Κλήμης ὁ χρονογράφος ἐξέδετο.

Ὁ δὲ Αὐγουστος Καῖσαρ Ὀκταβιανὸς τῷ νέ' ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ μηνὶ δεκτωβρίῳ τῷ καὶ ὑπερβερεταίῳ ἀπῆλθεν εἰς τὸ μαντεῖον· καὶ ποιήσας ἐκατόμβην θυσίαν ἐπηρώτη-
15 σε, Τίς μετ' ἐμὲ βασιλεύσει τῆς Ῥωμαϊκῆς πολιτείας; καὶ οὐκ ἐδόθη αὐτῷ ἀπόκρισις ἐκ τῆς Πυθίας. καὶ πάλιν ἐποίησεν ἄλλην θυσίαν, καὶ ἐπηρώτησε τὴν Πυθίαν τὸ διὰ τί οὐκ ἐδόθη αὐτῷ ἀπόκρισις, ἀλλὰ σιγῇ τὸ μαντεῖον. καὶ ἐβρόχθη αὐτῷ ἀπὸ τῆς Πυθίας ταῦτα.

20 Παῖς Ἑβραῖος κέλεται με θεὸς μακάρεσσιν ἀνάσσων
τόνδε δόμον προλιπεῖν καὶ ἄϊδος αἴθρις ἰκέσθαι.

4. ἰθυμώθη Ch., Matthaei II. 16., ἰθυμώθη Ox. 7. λέγει] Matth. I. c. 8. σκοληκόβρωτος Ox. 20. θεός] θεοῖς Suidas v. Ἀγουστος. 21. αἴθρις] αἴθρη Suidas, ὁδὸν Cedrenus p. 182. C.

insuper habito, ad limites divertentes, per avia tandem ad Persidem evaserunt.

Herodes ubi se a Magis delusum esse sensisset, ira commotus est: curiosius itaque a Pontificibus Judaeorum inquirens, ubi Christus nasceretur; et Bethleem Judaeae, locum esse edoctus; missis illuc militibus, infantes omnes neci dedit: sicuti sacrae testantur Scripturae. Herodes vero morbo incurabili statim correptus, a vermibus exesus interiit. Hunc in regno Judaeorum excepit Archelaus, ejus filius, Lamia et Serelliano Coss. regnavitque annos ix, sicuti Clemens, sapientissimus Chronographus scriptum reliquit.

Augustus vero Caesar Octavianus, imperii sui anno LV, mense Hyperberetaeo, sive Octobri, Oraculum adit: factaque Hecatomba, Pythiam rogavit, dicendo. „Quis, post Me, Romana tenebit sceptrum?“ Vate vere nihil respondente, sacra iterum peregit, et secunda vice sciscitatus est: „Quare, inquit, Oraculum silet,“ nec mihi dat responsum? Tum demum a Pythia accepit haec.

Me puer Hebraeus, summi moderator Olympi,
Migrare hinc mandat, Stygiasque revertere ad umbras.

καὶ λοιπὸν ἄπιθι ἐκ πρόρων ἡμετέρων.

Ο 299

B

Καὶ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ μαντείου ὁ Ἀύγουστος Καῖσαρ, καὶ ἐλθὼν εἰς τὸ Καπετώλιον, ἔκτισεν ἐκεῖ βωμὸν μέγαν, ὑψηλόν, ἐν ᾧ ἐπέγραψε Ῥωμαϊκοῖς γράμμασιν, Ὁ βωμὸς οὗτός ἐστι τοῦ πρωτογόνου Θεοῦ· ὅστις βωμὸς ἐστὶν εἰς τὰ Καπετώλιον ἕως τῆς 5 νῦν, καθὼς Τιμόθεος ὁ σοφὸς συνεγράψατο.

Ὁ δὲ αὐτὸς Καῖσαρ Ὀκταβιανὸς νόσῳ βληθεὶς ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐτελεύτησε, γέρον ὦν ἐτῶν οὐκ ἅπαις καὶ σωφρονήσας ἀπὸ σωματικῆς ἁμαρτίας. ἦν γὰρ μυστικὸς ἀρχιερεὺς καὶ βασιλεὺς.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ἀυγούστου Καίσαρος ἐπὶ ὑπατείας 10

Σέξτου καὶ Σεκτιανίου ἐβασίλευσε Τιβέριος Καῖσαρ ἔτη κβ'.

Ο 300

C

ἦν δὲ διμοιριαῖος, γέρον, λεπτακινός, εὐόφθαλμος, μελόγχροος, κονδόθριξ, οὖλος, ὑπόσιμος, φιλοκτίστης. ὅστις ἐπεστράτευσεν κατὰ Περσῶν, καὶ μὴ πολεμήσας, ἀλλὰ παρακληθεὶς παρ' αὐτῶν πάντα εἰρήνης ἐποίησε. 15

Καὶ ἀνιῶν ἐπὶ τὴν Ῥώμην ἦλθεν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ, καὶ ἔκτισεν ἔξω τῆς πόλεως ἐμβόλους δύο μεγάλους πρὸς τῷ ὄρει τῷ λεγομένῳ Σιλπίῳ, ἔχοντας διαστήματα μιλίων δ', ὑπορόφους καὶ πανευπρεπεῖς. καὶ κατὰ ῥύμην κτίσας τετράπυλα διὰ ἐλλημάτων, φιλοκαλήσας αὐτὰ μουσώσει καὶ μαρμάρους, καὶ 20 τὴν πλατεῖαν δὲ χαλκουργήμασι καὶ ἀγάλμασι κοσμήσας καὶ τεχίσας τοὺς αὐτοὺς ἐμβόλους καὶ τὸ ὄρος ἀποκλείσας ἔσωθεν,

1. λοιπὸν ἄπιθι σιγῶν ἐκ βωμῶν ἡμετέρων Suidas, ἄπιθι λοιπὸν ἐκ ὁμῶν ἡμετέρων Cedrenus. Conf. supra p. 27. A. 13. οὖλος Οκ. 18. Malim ὑπερόφους. 20. φιλοκαλλήσας Οκ.

Vade igitur, nostrum neve ultra altare fatiges.

Augustus itaque inde ex Oraculo discedens, in Capitolium venit; ubi altari excelso erecto, ei literis Latinis inscribi iussit: *Haec est Ara Primogeniti Dei.* Quae Ara adhuc usque visitur, in Capitolio: uti sapiens Timotheus memoriae prodidit.

Caesar autem Octavianus in morbum incidens, Romae moritur, senex, annorum LXXV, sine prole, et ab omni labe corporis liber; ut qui non Rex solum, sed et Pontifex Maximus fuit, mysteriorumque peritus.

Post Caesarem Augustum, Imperator factus est Tiberius, Sexto et Sexticiano Coss. et regnavit annos XXII. Erat vero statura mediocrem superante, aetate vergente, gracilis, oculis pulchris, niger, capillitio brevi, crispoque; subsimus, aedificationi deditissimus. Hic contra Persas arma movebat: res vero ad pugnam non devenerunt; verum Caesar oblatas ab eis pacis condiciones accepit.

Inde Romam reversurus, Antiochiam magnam venit; ubi extra urbem juxta montem Silpium, porticus duas extruxit magnificas, desuper contiguatas, et splendide ornatas, quatuor Milliarium intervallo distantes inter se. Tetrapyla etiam contiguata vicatim extruxit, quae et marmore, et musivo adornavit: ipsam vero urbis plateam statuis, et columnis aereis

προσεκόλλησε τῷ αὐτῷ τείχει τὸ νέον τῷ παλαιῷ τείχει τῆς πό- D
 λεως τῷ ὑπὸ Σελεύκου γενομένῳ, ἀποκλείσας διὰ τοῦ ἰδίου
 αὐτοῦ τείχους καὶ τὴν ἀκρόπολιν καὶ τὴν Ἰώπολιν. καὶ ἀνέστη-
 σε τῷ αὐτῷ Τιβερίῳ Καίσαρι ἡ βουλή καὶ ὁ δῆμος τῶν Ἀντιο-
 5 χέων στήλην χαλκῆν ὑπεράνω μεγάλου κλονος Θηβαίου ἐν τῇ
 πλατείᾳ κατὰ τὸ μέσον τῶν ἐμβόλων τῶν ὑπ' αὐτοῦ κτισθέν- O 301
 των. ὅστις τόπος κέκληται ὁ ὀμφαλὸς τῆς πόλεως, ἔχων καὶ τύ-
 πον ἐγγεγλυμμένον ἐν λίθῳ ὀφθαλμοῦ. ἥτις στήλη ἴσταται ἕως
 τῆς τῦν.

- 10 Ὁ δὲ αὐτὸς Τιβέριος Καῖσαρ μαθὼν ὅτι ὁ Σελευκος ὁ βασι-
 λεὺς φοβηθεὶς τὰς ῥύσεις τῶν ὑδάτων κατιόντων ἐκ τοῦ ὄρους
 χειμῶνος καὶ λιμναζόντων, ἀποφυγὼν τὸ ὄρος ἐν τῇ πεδιάδι
 τὴν πόλιν ἔκτισε, καὶ ἔθηκε τῇ αὐτοῦ στήλῃ κιβώτιον λίθινον, E
 ἐν ᾧ ἐποίησε τέλεσμα δι' Ἀβλάκκωνος, τελεστοῦ καὶ ἱερέως, διὰ
 15 τὰς ῥύσεις τοῦ Παρμενίου χειμάρρου ποταμοῦ καὶ τῶν κατερ-
 χομένων ῥυάκων ἐκ τοῦ ὄρους πρὸς τὸ μὴ βλάπτεσθαι τὸ αὐτὸ
 μέρος τῆς πόλεως ἢ πορθεῖσθαι τοὺς ὑπ' αὐτοῦ κτισθέντας δύο
 ἐμβόλους μεγάλους· ὅπερ κιβώτιον λίθινον λέγουσιν εἶναι οἱ Ἀν-
 τιοχεῖς πολῖται τὰ ὄνεα καὶ τῆς πόλεως αὐτῶν, διότι ἐξηγόρακε
 20 τὸ μέρος αὐτὸ τῆς πόλεως διὰ τῆς ἀσφαλείας τοῦ κτισθέντος V 99
 παρ' αὐτοῦ τείχους ἐκ τῆς τῶν βαρβάρων Σαρακηνῶν καὶ
 Περσῶν ἐπιδρομῆς καὶ ἀλώσεως. ᾗκειτο γὰρ δίχα τείχους πρῶην

1. τῷ αὐτῷ τείχει] τὸ αὐτὸ τείχος Ch.

19. ὄνεα καὶ] Immo

ὄνεα καὶ.

splendidam fecit. Insuper etiam moenibus urbis olim a Seleuco factis, nova adjecit, intra quas, non solum Porticus illas duas clausit, sed et montem etiam ipsum, Acropolim quoque et Jopolim. Senatus itaque, populusque Antiochenus, Tiberio Caesari statuam aeream posuit, supra coelumnam magnam Thebanam, in platea, inter porticus illas duas ab ipso extractas medias: qui quidem locus Umbilicus urbis vocatur: ubi et oculi effigiem, lapidi insculptam, videre est. Statua autem illa ibi adhuc visitur.

Tiberius autem Caesar, ubi intellexisset, Seleucum regem, caventem sibi a torrentibus aquarum, quae per hybernium tempus e monte exundantes restagnabant, monte relicto, in planicie urbem condidisse; et ipse, opera usus Ablacconis cujusdam, sacerdotis et mystae, juxta statuam suam, capsulam lapideam collocavit, mystice praeparatam: nempe ut Parmenii torrentis eluviones, et aquarum e Monte cataractas, hoc fascino propelleret, ne pars illa urbis laederetur, aut Porticus a se extractae averterentur. Capsulam vero hanc lapideam Antiocheni dicunt esse *Redemptorium* urbis suae: nimirum, quod haec murum, a Tiberio factum, inexspugnabilem reddens, eam urbis partem quasi redemit ab incursionibus et rapinis Barbarorum Saracenorum et Persarum. Olim enim ea

τὸ παρὰ τὸ ὄρος μέρος τῆς πόλεως, κτισθὲν ὑπὸ Ἀντιόχου τοῦ ἐπιφανεστάτου βασιλέως· ὅτι καὶ τὸ βουλευτήριον ἔκτισε καὶ ἄλλα ἱερά. ὡσαύτως δὲ καὶ Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς πάλιν ὁ λε-
 O 302 γόμενος Φιλάδελφος ἔκτισεν ἔξω τῆς πόλεως πολλά· ὅστις καὶ ἐν Λύφνῃ ἔκτισεν ἐν τῷ ἄλσει ἱερά δύο, Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος, στήσας ἐν αὐτοῖς ἀγάλματα δύο χρυσᾶ, παρασχὼν προνόμια τοῖς καταφεύγουσιν ἐκεῖ πρὸς τὸ μὴ ἐκβάλλεσθαι τινα ἐκ
 B τῶν αὐτῶν ἱερῶν. ταῦτα δὲ ἔκτισαν, ὅτε τὰ Μακεδονικὰ βασιλεία ὑπῆρχεν.

Ὁ δὲ Τιβέριος Καῖσαρ ἔκτισεν ἐν τῇ αὐτῇ Ἀντιοχείᾳ πόλει 10 ἱερὸν μέγα Διὸς Καπετωλλίου. ὁμοίως δὲ ἔκτισεν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς καὶ δημόσιον λουτρὸν πλησίον τῆς Ὀλυμπιάδος πηγῆς τῆς κτισθείσης ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα εἰς ὄνομα τῆς αὐτοῦ μητρὸς· ἐπιε γὰρ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὕδατος Ἀλέξανδρος ἐλθὼν ἐκεῖ καὶ εἶπεν ὅτι Ἐπία γάλα τῆς ἐμῆς μητρὸς. κείται δὲ ἡ πη- 15 γὴ παρὰ τὸ ὄρος· ἦντινα ὁ αὐτὸς Τιβέριος ἔσω τοῦ τείχους ἀπέκλεισεν. ἔκτισε δὲ καὶ ἱερὸν τῷ Διονύσῳ πρὸς τῷ ὄρει ὁ αὐτὸς Τιβέριος βασιλεὺς, στήσας δύο στήλας μεγάλας τῶν ἐξ Ἀντιόπης
 C γεννηθέντων Διοσκούρων ἔξω τοῦ ναοῦ εἰς τιμὴν αὐτῶν, Ἀμφιόνος τε καὶ Ζήθου. ὁ αὐτὸς Τιβέριος καὶ τὸν ποταμὸν τῆς πό- 20 λεως τὸν πρῶτον λεγόμενον Δράκοντα μετεκάλεσεν Ὀρόντην τῇ
 O 303 Ῥωμαϊκῇ λέξει, ὅπερ ἐρμηνεύεται ἀνατολικός. ἔκτισε δὲ καὶ τὸ

2. ἐπιφανεστάτου] Fort. Ἐπιφανοῦς τοῦ. *ibid.* ὅτι καὶ τὸ βουλευτήριον] „Forte legendum, ὅτε aut ὅστις.“ Ch. 8. ἱερῶν Ch. ἱερίων Ox.

pars urbis, quae ad montem sita, ab illustri illo Antiocho condita est, (Senaculum nempe publicum, aliaque loca sacra,) nequaquam moenibus cincta habitabatur. Similiter etiam Antiochus Philadelphus extra urbem multa extruxit: qui et ad Daphnen, in Luno, Fana duo condidit, Apollini unum, alterum Dianae: in quibus etiam statuas duas aureas collocavit, Asylorum eis jura concedens; ut ne quis noxius, ad ea confugiens, inde extraheretur. Haec vero extructa sunt, sub Regibus Macedonicis.

Extruxit etiam Tiberius Caesar, in eadem Antiochia, templum in gens Jovi Capitolino: Balneum quoque publicum extruxit, prope fontem illum, quem olim condidit Alexander Macedo, nomenque ei dedit, a Matre sua, Olympiadem. Alexander enim eo veniens, et aquas de scaturigine illa bibens; videor (inquirit) mihi lac maternum hansise. Fons autem iste juxta montem situs est; quem et intra urbis ambitum moenibus suis Tiberius incluserat. Idem etiam Baccho fanum extruxit juxta montem; positus etiam exterius ad templum statuis duabus, Amphionis et Zethi, Dioscurorum ex Antiochia prognatorum in honorem. Fluvium etiam, urbem alluentem, qui Draco olim vocabatur, Orontem, quasi Orientalem, Romana lingua vocavit. Theatrum quoque extruxit, circumque alium

Θέατρον, προσθεῖς ἄλλην ζώνην πρὸς τῷ ὄρει καὶ θυσιαίας κόρην παρθένον Ἀντιγόνην ὀνόματι· ὅθεν Θέατρον οὐκ ἐπλήρωσεν εἰς τέλειον. ἔσθησε δὲ ἐπάνω τῆς ἀνατολικῆς πόρτας, ἧς αὐτὸς ἔκτισε, στήλην λιθίνην τῇ λυκαίνῃ, τρεῖς ὁμοίῃ τὸν Ῥῶμον 5 καὶ τὸν Ῥῆμον, σημαίων Ῥωμαίων εἶναι κτίσμα τοῦ προσηθέντος τείχους τῇ αὐτῇ Ἀντιόχου πόλει. ἔκτισε δὲ καὶ ὀπισθεν τοῦ θεάτρου ἱερὸν τοῦ Πανός. ταῦτα δὲ Διομνίνος ὁ σοφὸς χρονογράφος ἔξέθετο.

Ἐκτισε δὲ ὁ αὐτὸς Τιβέριος ἐν τῇ Ἰουδαία χώρα παρὰ τὴν D 10 λίμνην πόλιν, ἦντινα ἐκάλεσε Τιβεριάδα, εὐρηκῶς ἐν τῷ τόπῳ ὕδατα θερμὰ, κτίσας τῇ πόλει καὶ δημόσιον λουτρὸν μὴ ὑποκαίμενον, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τῶν θερμῶν παρέχοντα τὴν χρῆσιν τῇ πόλει. ἐποίησε δὲ καὶ τὴν Καππαδοκίαν ὑπὸ Ῥωμαίους μετὰ O 304 τὴν τελευταίην Ἀρχελάου τοῦ τοπάρχου αὐτῆς.

Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις τοῦ αὐτοῦ Τιβερίου ἐμπρησμός ἐγένετο 15 ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας τῷ ὄβ' ἔτει τῆς αὐτονομίας αὐτῆς ἐν νυκτί, ἀδήλως καύσας τὸ πλεον μέρος τῆς ἀγορᾶς καὶ τὸ βουλευτήριον καὶ τὸ ἱερὸν τῶν Μουσῶν τὸ κτισθὲν ὑπὸ Ἀντιόχου τοῦ Φιλοπύτου ἐκ τῶν ἐαθέντων χρημάτων κατὰ διαθήκας 20 ὑπὸ Μάρωνος Ἀντιοχέως, μετοικήσαντος εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ E κελύσαντος τότε ἐκ τῶν αὐτοῦ κτισθῆναι τὸ τῶν Μουσῶν ἱε-

2. ὅθεν] „Lego ὕπερ.“ Ch. 19. ἐκ τῶν ἐαθέντων χρημάτων] „Ita habet Cod. MS. verum Librarius, mentem habens in aliis occupatam, vocabulum hoc ultima syllaba mutilavit: scribe ἐαθέντων.“ Ch.

priori, prope montem, adjecit; immolata etiam virgine, nomine Antigone: quod quidem opus ad exitum non perduxit. Portae etiam Orientali, a se extractae, statuam superimposuit lapideam Lupae, Romuli et Remi nutricis; nempe sic nova illa urbis moenia Romanum opus fuisse, significans. Praeterea etiam Panii templum extruxit, Theatrum a tergo respiciens. Haec vero Dominus, sapiens Chronographus, literis prodidit.

In Judaea etiam Tiberius urbem prope Lacum, extruxit, quam Tiberiadem vocavit. Aquas vero calidas ibi inveniens, Balneum etiam publicum extruxit, quod natura sua Thermarum usum urbi suppeditavit. Archelao autem fati defuncto, Tiberius Cappadociam, ejus regnum, Romano adjecit imperio.

Tiberii hujus temporibus anno urbis sui juris factae LXXII, incendium accidit Antiochiae Syriae, quod per silentium noctis majorem Fori partem, et Senaculum consumpsit. Conflagrarunt etiam eo tempore Musarum aedes, quas extruxerat Antiochus Philopator, ex pecuniis quas in hoc testamento suo legaverat Maro quidam Antiochenus: qui, mutatis sedibus, Athenas commigrans, ex facultatibus suis Musarum templum et Biblio-

ρον και βιβλιοθήκην. ἔκτισε δὲ καὶ ὁ Τιβέριος πόλιν ἐν τῇ
Θράκη ἄλλην, ἣν ἐκάλεσε Τιβερίαν.

Τῷ δὲ ε' ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν ὑπατεία Ἀλουανοῦ
καὶ Νεροῦα ἤρξαστο ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ πρόδρομος κηρῦσσειν
βάπτισμα μετανοίας βαπτίζειν κατὰ τὴν προφητικὴν φωνήν· 5
καὶ ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα. καὶ λοιπὸν ἀρ-
χὴν ἐποιήσατο τοῦ σωτηρίου ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός,
βαπτισθεὶς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου τοῦ προδρόμου, γενόμενος
ἐνιαυτῶν περὶ πού λ' καὶ θανάτουργῶν. ἐβαπτίσθη δὲ ἐν τῷ
Ἰορδάνῃ, ποταμῷ τῆς Παλαιστίνης, μηνὶ αὐθιναίῳ τῷ καὶ 10
Ἰανουαρίῳ ἔκτη, ὥρα νυκτερινῇ ἰ', ἐν ὑπατεία Ρούφου καὶ Ρου-
βελλίωνος. ἀπὸ τότε καὶ ὁ βαπτιστὴς Ἰωάννης δῆλος ἐγένετο
τοῖς ἀνθρώποις· καὶ ἀπέτεμεν αὐτὸν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ὁ Φι-
λίππου, ὁ τοπαρχῶν, ἦτοι βασιλεύων, τῆς Τραχωνίτιδος χώρας,
ἐν Σεβαστῇ πόλει τῇ πρὸς ἡ' καλανδῶν Ἰουνίων ἐν ὑπατεία 15
B Φλάκκωνος καὶ Ρουφίνου διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ὅτι
ἔλεγεν αὐτῷ ὁ Ἰωάννης, Οὐκ ἔξεστὶ σοὶ ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ
ἀδελφοῦ σου, καθὼς ἐν ταῖς θείαις ἐμφέρεται γραφαῖς ταῦτα.

3. βασιλείας Ch., ὑπατείας Ox. 10. αὐθιναίῳ] Αὐθιναίῳ Ox. 12. ἀπὸ
τότε — 289. 17. χώρας attulit Ioannes Damascenus Oratione tertia de
Imag. vol. I. p. 368. ed. Lequien. 13. Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ὁ Φι-
λίππου ὁ τοπαρχῶν, ἦτοι βασιλεύων τῆς Τραχωνίτιδος etc.] „Scr.
τοῦ τοπαρχοῦντος, ἦτοι βασιλεύοντος τῆς Τραχωνίτιδος. Herodes
enim Tetrarcha Galilaeam; Philippus autem, frater ejus, Ituream
et Trachonitidem regionem, sibi subjectas habuerunt; uti apparet ex
Sacris literis, Luc. 3. cap. 1.“ Ch. *ibid.* ὁ βασιλεὺς — βασιλεύων]
ὁ τοπαρχῆς εἰς τὸ βασίλειον Ioannes. In sequentibus Malalam er-
roribus frustra liberare student Ch. et Wesselingius ad Hieroclem p.
719. 15. πόλει τῇ] τῇ πόλει Ioannes. 16. Φλάκκωνος Ioannes,
Φλάκκωνος Ox. διὰ — p. seq. v. 1. λυπούμενος om. Ioannes.
18. θείαις] Lucae cap. III.

thecam extrui jusserat. Tiberius autem urbem quoque aliam in Thracia
condidit, quam Tiberiam appellavit.

Anno autem xv imperantis Tiberii, Albano et Nerva Coss. S. Joannes Praecursor Baptismum Resipiscentiae praedicare coepit et baptizare: ac a Prophetis praedictum fuerat. Exhibat autem ad eum omnis Judaea regio: tum demum primordia salutis Humanae statuit D. N. Jesus Christus, ab eodem Joanne Praecursore baptisatus, cum annum ageret xxx, aut eo circiter, miracula tum primum faciens. Baptizatus autem fuit in Jordane, Palaestinae fluvio, Mensis Awdynaef, sive Januarii vi, ad horam noctis x, Rufo et Rubellione Coss. Ex eo tempore innotescere hominibus coepit Joannes Baptista; cui rex Herodes, frater Philippi, regis Trachonitidis, caput amputavit, in urbe Sebaste, viii Kal. Junias, Flaccone et Rufino Coss. propter uxorem Herodiadem. Dixerat enim Herodi Joannes; Non licet tibi fratris tui uxorem habere: uti haec in sacris

καὶ λυπούμενος διὰ τὸν Ἰωάννην ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἡρώδης ὁ
 δεύτερος ὁ Φιλίππου ἀνήλθεν ἀπὸ τῆς πόλεως Σεβαστιῆς ἐν Πα-
 νεάδι πόλει τῆς Ἰουδαίας. καὶ προσήλθεν αὐτῷ γυνή τις εὐπο-
 ρωτάτη, οἰκοῦσα τὴν αὐτὴν Πανεάδα πόλιν, ὀνόματι Βερονίκη,
 5 βουλομένη ὡς λαθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ στήλην αὐτῷ ἀναστήσαι. O 306
 καὶ μὴ τολμῶσα δίχα βασιλικῆς κελεύσεως τοῦτο ποιῆσαι δέξαι
 ἐπέδωκε τῷ αὐτῷ Ἡρώδῃ βασιλεῖ, αἰτοῦσα ἀναστήσαι στήλην
 τῷ σωτήρι Χριστῷ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει. ἣτις δέξαις ἔχει οὕτως.

Σεβαστῷ Ἡρώδῃ τοπάρχῃ καὶ θεσμοδότῃ Ἰουδαίων τε καὶ C
 10 Ἑλλήνων, βασιλεῖ τῆς Τραχωνίτιδος χώρας, ἰκείας δέσεις παρὰ
 Βερονίκης, ἀξιοματικῆς πόλεως Πανεάδος. δικαιοσύνη καὶ φι-
 λανθρωπία καὶ αἱ λοιπαὶ τῶν ἀρετῶν πασῶν περιστέφουσι τὴν
 ἡμετέραν θείαν κορμφήν. ὅθεν καὶ γὰρ ταῦτα εἰδυῖα ἔχον σὺν
 ἀγαθαῖς ταῖς ἑλλείπει πάντως τῶν αἰτουμένων τευξομένη. τίς δὲ
 15 ἢ τοῦ πυρόντος προοιμίον κρηπὶς προῖων ὁ λόγος σε διδάξει.
 ἔκ παιδόθεν ληφθεῖσα πάθει αἰμορροίας ὄχετῶν εἰς ἰατροὺς κα-
 τανάλωσά μου τὸν βίον καὶ τὸν πλοῦτον, καὶ ἴασιν οὐχ ἤθρον.

1. καὶ λυπούμενος etc.] διὰ τοῦτο λυπούμενος ὁ Ἡρώδης ὁ βα-
 σιλεὺς ὁ Φ. Ioannes. 2. πόλεως — Ἰουδαίας] Ἰουδαίας Ioan-
 nes. 3. εὐπορωτάτη] εὐπορος Ioannes. 4. Βερονίκη] Βε-
 ρονίκη Ioannes semper. 7. ἐπέδωκε τῷ αὐτῷ] δέδωκε τῷ Ioan-
 nes. ibid. αἰτοῦσα στήλην χρυσοῦν τῷ σ. Χ. ἐν τῇ ἑαυτῆς πόλει
 στήσαι Ioannes. 8. ἔχει] εἶχεν Ioannes. 9. καὶ θεσμοδότῃ] θεσ-
 μοδότῃ Ioannes. 10. τῆς et χώρας om. Ioannes. ibid. ἰκείας
 δέσεις] δέσεις καὶ ἰκείας Ioannes, ut scribendum sit ἰκείας καὶ δέσεις.
 12. αἱ λοιπαὶ] τὰ λοιπὰ Ioannes, omisso πασῶν. 13. ἡμετέραν Ch.,
 Ioannes, ἡμετέραν Ox. ibid. ταῦτα] τοῦτο Ioannes. 14. πάν-
 τως τῶν αἰτουμένων] πάντων Ioannes et, omisso ἔχον, τευξομένη
 σοὶ γράφω. ibid. τίς δὲ] ἣτις et mox προῖων σε ὁ λόγος Ioannes.
 16. ἐκ παιδόθεν] ἐκ παιδῶν Ioannes et mox εἰς ἰατροὺς ἀναλώσα-
 σα — ἴασιν οὐχ ἔθρον.

Literis enarrantur. Herodes autem rex, ejus nominis secundus, Philippī frater, ob Joannem contristatus, Sebaste relicta, Paneadem, Judaeae urbem, se recepit. Accessit autem ad eum, ejusdem urbis incola, mulier quaedam opulenta, nomine Veronica. Huic in animo erat, statuam erigere Jesu in honorem, qui eam a morbo liberaverat. At hec non ausa facere, nisi prius impetrata regis venia, libellum supplicem Herodi obtulit, Christo Salvatore statuam in ea urbe erigendi licentiam petens. Libellus autem iste sic se habet.

Augustissimum Herodem, Toparcham, Judaeis pariter et Gentibus Legialatorem, Trachonitidis Regem, Veronica, honorabilis urbis Paneadis incola, humillime precatur.

„Justitia, et erga homines benignitas, et quodcumque est virtutum omnium, divinum caput vestrum, seu corona cingunt. Quod ego neutiquam ignorans, ad te accedo; spem optimam concipiens vota mea omnino obtinendi. Quid vero sibi vult haec Praefatiuncula, sequens te docebit oratio: Ego quidem ab aetate puerili fluxu sanguinis laborans, fa-

ἀγκυῖα δὲ τοῦ θαυμαζομένου Χριστοῦ τὰ ἴματα, ὃς νε-
 κροὺς ἐξανίστησι καὶ τυφλοὺς πάλιν εἰς φῶς ἔλκων καὶ δαιμο-
 D νας ἐκ βροτῶν ἀπελαύνων καὶ πάντας τοὺς ἐν νόσοις μαραιο-
 O 307 μένους λόγῳ θεραπέυει, πρὸς αὐτὸν οὖν ἀγῶ ὡς πρὸς Θεὸν
 ἔδραμον. καὶ προσεσχηκυῖα τὸ περιέχον αὐτὸν πλήθος, δειλιά- 5
 σασα δὲ ἐξεπέειν αὐτῷ καὶ τὴν ἀήτητόν μου νόσον, μὴ πως τὸν
 μολυσμὸν τοῦ πάθους ἀποστρεφόμενος ὕργισθῇ κατ' ἐμοῦ καὶ
 πλέον μοι ἐπέλθῃ ἢ πληγὴ τῆς νόσου, κατ' ἐμαυτὴν ἐλογισάμην
 ὅτι εἰ δυνηθείην ἄψασθαι τοῦ κροσπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ,
 πάντως ἰαθήσομαι· καὶ λάθρα εἰς τὸ περὶ αὐτὸν εἰσδύνασα πλή- 10
 θος ἐσύλησα τὴν ἴασιν, τοῦ κροσπέδου αὐτοῦ ἀψαμένη· καὶ στα-
 λείσης μου τῆς πηγῆς τοῦ αἵματος γέγονα παραχρῆμα ὑγίης· αὐτὸς
 E δὲ μᾶλλον, ὡς προγνοὺς τῆς ἐμῆς καρδίας τὸ βούλευμα, ἀνέκραξε,
 Τίς μου ἦψατο; δύναμις γὰρ ἐξῆλθεν ἀπ' ἐμοῦ. ἐγὼ δὲ ὠχρῶσα καὶ
 στείνουσα, τὴν νόσον θρασυτέραν ὑποστρέφειν ἐπ' ἐμὲ λογιζομένη, 15
 προσπεσοῦσα αὐτῷ τὴν γῆν ἐπλήρωσα δακρύων, τὴν τόλμαν ἐξει-
 ποῦσα. ὁ δὲ ὡς ἀγαθὸς σπλαγχνισθεὶς ἐπ' ἐμοὶ ἐπεσφράγισέ μοι τὴν
 V 101 ἴασιν, εἰρηκῶς, Θάρσει, θυγάτερ, ἢ πίστις σου σέσωκέ σε· πο-

1. ὃς] ὡς Ioannes et διανίστησι — φῶς. 3. νόσοις] νόσῳ — θερα-
 पेών, ἀγῶ πρὸς αὐτὸν Ioannes. 5. τῷ περιέχοντι πλήθει Ioan-
 nes. Idem, omissis δὲ — νόσον, μὴ τὸν ἐμ. τοῦ πάθους μολυσμὸν.
 8. πλέον] πλείων Ioannes. *ibid* καθ' Ox., καθ' ἐαυτὴν Ioannes,
 qui paullo ante καθ' ἐμοῦ. 9. εἶ] εἴαν Ioannes. Idem αὐτοῦ, σω-
 θήσομαι· οὐ καὶ ἀψαμένη. 11. σταλείσης] σταθείσης Ioannes.
 13. τὰ βουλεύματα Ioannes. 14. δύναμις ἀπ' ἐμοῦ ἐξῆλθεν.
 ἐγὼ οὖν ὠχρῶσα — ἀποστρέφειν Ioannes. 17. ὁ] αὐτὸς —
 ἐπ' ἐμοὶ ἐπεσφράγισέ μοι Ioannes. *Correx* Ox. ἐμὲ.

cultates meas omnes, et fortunas in medicos profudi; remedium vero in-
 veni nullum. Ubi vero ad me pervenisset Christi illius fama, qui in Mi-
 raculis tantus erat, ut mortuos resuscitare, visum coecis restituere, dæ-
 monas e mortalium corporibus ejicere, quoscunque denique morbos verbo
 solo sanare potuerit; ipsa quoque ad illum, tanquam Numen confugi.
 Turbam autem animadvertens circumstantem, verebar illi morbum meum
 insanabilem enarrare; ne forte spurcitiem mali aversatus, ira in me com-
 moveretur; et morbus me inde saevior affligeret. Mecum igitur in ani-
 mo reputans, quod si liceret vel fimbriam vestimenti attingere, statim
 convalescerem, occulte memet turbæ immiscebam; et fimbria ejus tacta,
 medelam suffurata sum, substitit enim sanguinis mei fluxus, et protinus
 sanata fui: ille vero cordis mei consilia presentiscens, elata voce, Quis,
 inquit, me tetigit? Virtus enim ex me prodiit. Ego vero pallore suffu-
 sa, ingemiscens; reverita, ne in me repetitis viribus grassaretur morbus;
 ad pedes ejus provoluta, et terram lachrymis complens, audaciam meam
 profitebar. At ille, pro benignitate sua mei misertus, praestitam mihi
 valetudinem corroboravit, hoc dicto: Confide filia, fides tua te salvam

ρεού εις εἰρήνην. οὕτως καὶ ὑμεῖς, σεβαστοί, τὴν δέησιν δέξαιαν O 308
τῇ δεομένη παρῴσχετε.

Ὁ δὲ βασιλεὺς Ἡρώδης ἀκηκοὺς ταῦτα διὰ τῆς δεήσεως
ἐξεπλάγη διὰ τὸ θαῦμα· καὶ φοβηθεὶς τὸ μυστήριον τῆς ἰάσεως
5 εἶπεν, Αὕτη ἢ εἰς σὲ γενομένη ἰασίς, ὧ γύναι, μελλόνος στήλης
ἐστὶν ἄξια. πορευθεῖσα τοῖνον οἶαν βούλει ἀνάστησον αὐτῷ
στήλην, προθέσει δοξάζουσα τὸν ἰασόμενον.

Καὶ εὐθὺς ἡ αὐτὴ Βερονίκη, ἡ πρώην αἰμοφόρους, ἐν μέ-
σω τῆς ἰδίας αὐτῆς πόλεως Πανεάδος ἀνέστησε τῷ κυρίῳ ἡμῶν
10 καὶ Θεῷ Ἰησοῦ Χριστῷ στήλην χαλκῆν ἐκ χαλκοῦ θερμογλάτου,
συμμίξασα βραχὺ τι μέρος χρυσοῦ καὶ ἄργυρου. ἦτις στήλη
μένει ἐν Πανεάδι πόλει ἕως τῆς νῦν, πρὸ πολλοῦ χρόνου B
μετενεχθεῖσα ἀφ' οὗ ἴστατο ἐν μέσῳ τῆς πόλεως τόπου εἰς
ἄγιον εὐκτήριον οἶκον. ὅπερ ὑπόμνημα ἡδρον ἐν τῇ αὐτῇ Πανε-
15 νεάδι· πόλει παρὰ Βάσσω τινί, γενομένῳ ἔπεδ' Ἰουδαίων χριστια-
νῶ. ἐν οἷς ὑπῆρχεν ὁ βίος πάντων τῶν βασιλέων τῶν βασιλευ-
σάντων πρώην τῆς Ἰουδαϊκῆς χώρας.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς Ἡρώδης ὁ Φιλίππου γενόμενος ἐμ-
πληθῆς ἐκρίνετο ἐπὶ μῆνας ἧ'. καὶ ἐσφάγη ἐν τῷ κουβικλίῳ O 309

1. οὕτως] οὕτω Ioannes. *ibid.* τῇ δεομένη ἀξίαν Ioannes. 4. διὰ
omisit Ioannes. 5. αὕτη et mox προθέσει om. Ioannes. 8. ἡ
αὐτῇ] αὐτῇ Ioannes et mox αἰμοφόρους. 9. τῷ — Χριστῷ] τῷ
Θεῷ καὶ κυρίῳ Ioannes. Idem postea μίξασα χρυσοῦ καὶ ἄργυρου.
10. ἐκ χαλκοῦ θερμογλάτου] „Scr. θερμογλάτου, uti habet Dama-
scenus.“ Ch. 12. πόλει] τῇ πόλει Ioannes et mox ἕως νῦν οὐ
πρὸ πολλοῦ. 13. τόπου — οἶκον] εἰς ἄγιον τόπον εἰς οἶκον
εὐκτήριον Ioannes. 14. ἡδρον] ἐρέθη ἐν τῇ πόλει Πανεάδι Io-
annes. 16. οἷς] ᾧ Ioannes, sic pergens βίος τῶν βασιλευσάντων
πάντων τῆς etc. 19. ἐκρίνετο] ἐκρίνετο Ch.

fecit: Vade in pace. Similiter et vos, Augustissimi, uti voto meo annua-
tis, obnoxio peto.“

Haec ubi ex libello supplicii intellexisset Herodes, ad famam mira-
culi attonitus stetit; mysterium curationis horrescens, petenti respondit:
„Haec in te, O Muller, facta sanatio, maximi sane digna est monumen-
ti. Abi igitur, et statuam ei erige qualem vis, honorem optatum illi
exhibens, qui te sanam reddidit.“

Statim itaque Veronica, quae antehac Haemorrhusa fuerat, in media ur-
be sua Paneade, Domino Deoque Nostro Jesu Christo, statuam erexit, ex
aere ductili conflata, auri etiam aliquantulum et argenti admiscens. Quae
quidem statua adhuc visitatur in urbe Paneade, jam olim, ab eo loco ubi stetit,
urbis in medietate, translata in sanctam Aedem Oratoriam. Monumentum
vero hoc inveni, in dicta urbe Paneade, apud Bassum quandam, qui a
Judaismo ad Christianismum transierat; qui in eodem etiam libro antiquo-
rum Judaeanae regum omnium res gestas conscriptas habuit.

Idem Rex Herodes, Philippi frater, ex repletione aegrotans, decem-

αὐτοῦ μετὰ τοὺς ἡ' μῆνας 'συνειδυίας καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, καθὼς ὁ σοφώτατος Κλήμης συνεγράψατο.

C Τῷ δὲ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς βυσιλείας τοῦ αὐτοῦ Τιβερίου Καίσαρος καὶ μηνὶ τῷ ζ', γενόμενος ἐνιαυτῶν περὶ που λγ' ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, παρεδόθη ὑπὸ Ἰούδα Ἰσκαριώ-5 του, μαθητοῦ αὐτοῦ, ὁ αὐτὸς κύριος καὶ σωτὴρ ἡμῶν, μηνὶ δῦστρω τῷ καὶ μαρτίῳ κγ', τῆς σελήνης ἐχοῦσης ἡμέραν ιγ'. ἦν δὲ ἡμέρα πέμπτη, ὥρα νυκτερινῆ πέμπτη. καὶ ἀπηνέχθη πρὸς τὸν Καϊάφαν ἀρχιερεῖα, ἀκείθεν ἐξεδόθη Ποντίῳ Πιλάτῳ ἡγεμόνι· καὶ εὐθὺς ἡ γυνὴ τοῦ αὐτοῦ Πιλάτου Πρόκλα ἐδή-10 λωσεν αὐτῷ, Μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ τούτῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. καὶ γρόντες τοῦτο οἱ Ἰουδαῖοι, ἑστασίαζον κράζοντες, Ἄρον, ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. καὶ ἑσταυρώθη κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς τῇ πρὸ ἡ' καλαν-

D ὧν ἀπριλλίων, μηνὶ μαρτίῳ κδ', τῆς σελήνης ἐχοῦσης ἡμέραν 15 O 310 ιδ'. ἦν δὲ ἡμερὶνὴ ὥρα ἕκτη, τῆς ἡμέρας οὔσης παρασκευῆς. καὶ ἑσκοτίσθη ὁ ἥλιος, καὶ ἦν εἰς τὸν κόσμον σκότος· περὶ οὗ σκότους συνεγράψατο ὁ σοφώτατος Φλέγων ὁ Ἀθηναῖος εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ στήγγραφῆν ταῦτα. Τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς βυσιλείας Τιβερίου Καίσαρος ἐγένετο ἔκλειψις ἡλίου μεγίστη πλέον 20 τῶν ἐγνωσμένων πρότερον· καὶ νδς ὑπῆρχεν ὥρα ἕκτη τῆς ἡμέρας, ὥστε καὶ τοὺς ἀστέρας φαίνεσθαι.

17. ἥλιος Ch., ἥλιος Ox. 20. πλέον om. Chron. Pasch. p. 219. C, Syncellus p. 325. A. Fort. πασῶν.

buit, per spatium VIII mensium: quibus exactis, in cubiculo suo, conscia etiam uxore, occisus est: sicut sapientissimus Clemens scriptis prodidit.

Anno autem XVIII, et mense VII, Imperantis Tiberii, Jesus Christus Deus et Servator Noster, annos circiter XXXIII natus, a Juda Iscariota, discipulo suo, proditus est; Martii XXIII, die Lunae, feria V, hora nocturna V. Abductus vero fuit ad Caiapham, Pontificem Maximum: exinde autem Pontio Pilato Praesidi traditus fuit. Procla vero Pilati uxor, misso statim nuncio, eum monuit, ne quid tentaret adversus justum illum hominem: „Multa enim, inquit, hodie per somnium passa sum propter eum. Judaei vero, hoc cognito, tumultuantes exclamarunt: Tolle, Tolle; Crucifige eum. Crucifixus est itaque D. N. Jesus Christus VIII Kal. Apriles, Martii XXIV, die Lunae XIV, hora die VI, cum esset Parasceve, sive, dies Praeparationis. Sol vero lumine orbatus est, et tenebrae factae sunt super terram universam. Harum autem tenebrarum in scriptis suis meminit sapientissimus Phlegon Atheniensis, hisce verbis. „Anno regni Tiberii Caesaris decimo octavo, Eclipsis solis erat maxima, qualem priora secula videre nullam. Hora enim diei sexta nox erat tanta, ut etiam stellae apparerent.“

Ὁ δὲ κύριος Ἰησοῦς Χριστός, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἔδωκε τὸ πνεῦμα τῇ αὐτῇ παρασκευῇ, ὥρα ἦν ὡς θ'. καὶ εὐ-
θὺς ἐγένετο εἰς πάντα τὸν κόσμον σεισμός μέγας καὶ τάφοι E
ἀνεψχθησαν καὶ πέτραι ἐσχισθησαν καὶ νεκροὶ ἀνέστησαν, κα-
5 θὰ ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς ἐμφέρεται πάντα μετὰ ἀληθείας·
ὥστε λέγειν τοὺς Ἰουδαίους, Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος, ὃν
ἔσταυρώσαμεν.

Καὶ ἐτάφη ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὥραν δεκάτην τῆς αὐτῆς παρα-
σκευῆς ἡμέρας, ἐν ὑπάτειά Σουλπικίου καὶ Σῶλα, τοῦ ἑβδομη-
10 κοστοῦ ἐνάτου ἔτους χρηματίζοντος κατὰ Ἀντιόχειαν τὴν μεγά-
λην, ἡγεμονεύοντος δὲ τότε τῆς Συρίας Κασίου, τοῦ καὶ προα- V 102
χθέντος ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Τιβερίου Καίσαρος.

Ἀνέστη δὲ ὁ κύριος ἡμῶν καὶ Θεὸς Ἰησοῦς μηνὶ δύστρω O 311
τῷ καὶ μαρτίῳ κέ', ὥρα νυκτερινῇ δεκάτῃ, ἐπιφωσκούσης ἡμέ-
15 ρας κυριακῆς, τοῦ αὐτοῦ μαρτίου μηνὸς ἕκτης εἰκάδος, ἐχού-
σης τῆς σελήνης ἡμέραν ἑξκαιδεκάτην, καὶ ἐφάνη τοῖς ἀποστό-
λοις καὶ ἄλλοις ἁγίοις πολλοῖς καὶ συνανεστράφη αὐτοῖς ἐπὶ τῆς
γῆς μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἡμέρας μ'. καὶ ἀνελήφθη εἰς τοὺς οὐ-
ρανοὺς ὁ κύριος ἡμῶν καὶ Θεὸς Ἰησοῦς Χριστὸς μηνὶ ἄρτεμι-
20 σίῳ τῷ καὶ μαίῳ δ', ὥρα ἡμερικῇ β', ἡμέρᾳ ε', τῶν ἁγίων ἀπο-
στόλων ὁρώντων καὶ πολλοῦ πλήθους ἄλλου πῶς ὑπὸ νεφελῶν
ἀνελήφθη, καὶ τῶν ἁγίων ἀγγέλων λεγόντων, Τί ἀτενίζετε εἰς B
τοὺς οὐρανοὺς, Γαλιλαῖοι ἄνδρες; οὗτός ἐστιν ὁ Ἰησοῦς.

8. ὥρα] ὥρα Ch. *ibid.* δεκάτην] δεκάτη Ox. 9. Σῶλα] Scrib
Σύλλα. 10. ἐνάτου Ox. 16. ἑξκαιδεκάτην Ch., ἑξκαιδεκάτη Ox.

Dominus vero noster Jesus Christus filius Dei viventis circiter ejus-
dem Parasceves horam ix animam efflavit. Protinus per totum orbem
terrae motus ingens exortus est, sepulchra etiam aperta sunt et rupes
disillierunt, mortuique resurrexerunt: adeo ut Judaei ipsi dicerent; *Dei*
certe filius erat, quem crucifiximus: uti haec omnia in S. Scripturis ve-
rissime tradita habemus.

Hora vero x ejusdem diei sepultus est Jesus Christus, Sulpitio et
Sylla Cos. anno Aerae Antiochenae LXXIX, Syriam tum procurante Cas-
sio, quem Tiberius Caesar regioni ei praefecerat.

Resurrexit vero Dominus Deus noster Jesus Dystri, sive Martii
Mensis xxv, hora noctis x, illuocente ejusdem Martii xxvi, qui dies
erat Dominicus; die vero Lunae xvi Apostolis etiam suis aliisque san-
ctis pluribus visus est; cum quibus etiam conversatus est, post resurre-
ctionem suam, per dies xl. Artemisii vero, sive Maii mensis iv, hora
diei ii, feria v, in caelum assumptus est Dominus Deus Noster Jesus
Christus, S. Apostolis, turbaque alia magna, una videntibus illum per
nubes in Coelos receptum; Sanctis Angelis interim dicentibus: „Viri Ga-
lilaei, quid intentes oculos in Coelum habetis?“ *Inte Jesus est etc.*

Ioannes Malalas.

Και κατῆλθε τὸ ἅγιον καὶ ζωοποιὸν πνεῦμα εἰς τοὺς ἁγίους αὐτοῦ ἰσχυροὺς μὴν ἀρεμισίῳ τῷ καὶ μίτῳ ἰδ', ἡμέρα κυριακῆ, ὥραν γ' ἡμερινήν, ἡγεμονεύοντος τῆς Ἰουδαίας τοῦ αὐτοῦ Ποντίου Πιλάτου· ὅστις προεβλήθη ἄρχην τοῦ ἔθνους ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Τιβερίου Καίσαρος, τοῦ καταλύσαντος τὴν βασιλείαν τῶν 5 Ἰουδαίων καὶ προχειρισαμένου αὐτοῖς ἄρχοντα ὃν ἠβουλήθη αὐτός, ἀρχιερέωντων δὲ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ ἔθνους Ἄννα καὶ Καϊάφα.

Μετὰ δὲ ἔτη τέσσαρα τῆς ἀναστάσεως καὶ ἀναλήψεως τοῦ
 O 312
 C σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐπὶ τῆς βυσιλείας τοῦ αὐτοῦ
 Τιβερίου Καίσαρος, μετὰ τὸ ἐξελθεῖν τὸν ἅγιον Παῦλον ἀπὸ 10
 Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης, κηρύξαντα ἐκεῖ πρῶτον τὸν λόγον ἐν τῇ
 φῶμῃ τῇ πλησίον τοῦ Πανθέου τῇ καλουμένῃ τῶν Σίγγωνος ἅμα
 Βαρνάβα, καὶ ἐπὶ τὴν Κιλικίαν ἐξελθεῖν, ὁ Πέτρος ἀπὸ Ἱερουσο-
 λύμων ἐν τῇ αὐτῇ Ἀντιοχείᾳ παρεγένετο καὶ τὸν λόγον ἐδίδασκε.
 καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐνθρονίσας, πεισθεὶς τοῖς ἀπὸ Ἰουδαίων γενομένοις 15
 χριστιανοῖς, τοὺς ἕξ ἔθνων πιστοὺς οὐκ ἐδέξατο οὔτε ἡγάπα,
 ἀλλ' οὕτως ἔσας αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἐκείθεν. ὁ δὲ ἅγιος Παῦλος
 μετὰ ταῦτα ἔλθων ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ, καὶ μαθὼν ταῦτα περὶ
 τοῦ ἁγίου Πέτρου, πανταχοῦ τὸ σκάνδαλον περιεῖλε καὶ πάντας
 D ἰσως ἐδέξατο καὶ ἡγάπα, προτρεπόμενος ἅπαντας, καθὼς συνε- 20
 γράψαντο ταῦτα οἱ σοφώτατοι Κλήμης καὶ Τατιανὸς οἱ χρονο-
 γράφοι.

6. προχειρισαμένου Ch., προχειρισάμενον Ox. 12. Σίγγωνος Ox.
 13. Βαρνάβα Ox. 20. ἰσως Ch., εἰσως Ox.

Mensis autem Artemisii, sive Maii xiv, die Dominico, hora diei iii, Spiritus Sanctus et vivificus, in Sanctos ejus Apostolos descendit; Judaeam tum procurante dicto Pontio Pilato; qui, post dissolutum a Tiberio Caesare Judaeorum regnum, ab eodem, Praesides pro arbitrato suo ubique constituente, huic Geni praefectus fuerat; sub Pontificata vero Annae et Caiphae.

Eodem autem regnante Tiberio Caesare, quatuor post annis quam salvator noster Jesus Christus, surrectus a Mortuis, in Coelam assumptus fuerat, (quo etiam tempore Paulus in Ciliciam transmigraverat, relicta Antiochia magna, ubi verbum Dei primus cum Barnaba, praedicasset, prope Pantheum, in vico Singenio:) eo, inquam, tempore Petrus ab Hierosolymis discedens, Antiochiam venit: ubi promulgato Evangelio, Episcopi munus suscepit. Christianorum vero, qui ex Judaeis facti fuerant, persuasionibus adductus, qui ex Ethnicis erant fideles, non recepit; sed eorum nulla ratione habita, inde discessit. Divus autem Paulus Antiochiam magnam reversus, et de his certior factus; scandalum hoc ubique de medio sustulit, omnesque sine discrimine amplexus, ad salutem perducere conatus est: uti haec Clemens et Tatianus sapientissimi Chronographi literis prodiderunt.

Ὁ δὲ Τιβέριος βασιλεὺς τελευτῆ ἰδίῳ θανάτῳ ἐν τῷ καλατίῳ, ὧν ἐνιαυτῶν οἷ'.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Τιβερίου Καίσαρος ἐβασίλευσεν Ἥλιος Γάιος ὁ καὶ Καλιγουλᾶς, ὃς ἔσχε φόβον πολὺν πρὸς 5 ἅπαντα τὰ τῶν βαρβάρων ἔθνη πρὸ τοῦ βασιλεῦσαι· καὶ διὰ τοῦτο ἡ σύγκλητος βασιλεὺς ἀνηγόρευσεν αὐτόν. ἐβασίλευσε δὲ O 313 ἐπὶ τῆς ὑπατείας Γάλλου καὶ Νοννιανοῦ, καὶ ἐκράτησεν ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἔτη δ' καὶ μῆνας ἑπτὰ. ἦν δὲ εὐμήκης, εὐθετος, λεπτοχαράκτερος, εὐχρους, ἀρχιγένειος, ἀπλόθριξ, μικρόφθαλ- 10 μος, περήγορος, δογίλος, μεγαλόψυχος. ἐν δὲ τῷ πρώτῳ ἔτει E τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἔπαθεν ὑπὸ Θεομηνιας Ἀντιόχεια ἡ μεγάλη μὴνὶ δῦστρῳ τῷ καὶ μαρτίῳ κγ' περὶ τὸ αἶγος τὸ δεύτερον αὐτῆς πάθος τοῦτο τὸ μετὰ τοὺς Μακεδόνας, ἔτους χρηματίζον- 15 τος πέ' κατὰ τοὺς Ἀντιοχεῖς. ἔπαθε δὲ καὶ μέρος Δάφνης· καὶ πολλὰ χρήματα παρέσχεν ὁ βασιλεὺς Γάιος τῇ αὐτῇ πόλει καὶ τοῖς ἰήσασι πολίταις. καὶ ἔκτισεν ἐκεῖ δημόσιον λουτρόν, πλησίον τοῦ ὄρους Γαίου Καίσαρος, πέμψας ἀπὸ Ῥώμης ἐν αὐτῇ Ἀντιο- V 103 χείᾳ, ἵνα κτίσῃ τὸ δημόσιον λουτρόν, Σαλιανὸν ἑπαρχόν· ὅστις καὶ ἀγωγὸν ἐποίησε μέγαν ἀπὸ Δάφνης γλύψας τὸ ὄρος καὶ ἀγα- 20 γῶν τὰ ὕδατα ἐν τῷ κτισθέντι παρ' αὐτοῦ δημοσίῳ λουτρῷ. ἔκτισε δὲ καὶ ἱερᾶ.

Ἀπέστειλε δὲ ὁ αὐτὸς Γάιος Καῖσαρ καὶ δύο συγκλητικὸς O 314 ἄλλους πάλιν ἀπὸ Ῥώμης πλουσιωτάτους, ὧν τινῶν τὰ δνόματα

4. Καλλιγουλᾶς Ox. 8. εὐμήκης Ox.

Tiberius autem naturae cedens, diem suum obiit in Palatio, annos natus LXXVIII.

Tiberium in imperio excepit Aelius Caius Caligula. Hic privatus adhuc, Barbaris gentibus terrori fuit maximo: itaque et Senatus eum imperatorem designavit, Gallo et Nonniano Coss. imperavit vero annos IV, et menses VII. Erat autem procerus, membris bene compositis, facie tenui, colore pulchro, lanuginem primam emittens, capillitio molli et demisso, oculis parvis, ingenio acri, iracundus et magnanimus. Hujus Imperantis anno primo Antiochia Magna, una cum parte aliqua suburbii Daphnaei, divinam iram secundo post tempora Macedonum, passa est, mensis Dystri, sive Martii XXIII, matutine tempore, Aerae Antiochenae anno LXXXV. Itaque ingentes pecuniarum largitiones in urbem incolasque superstites Caius Imperator erogavit. Balneum quoque publicum extruxit, prope montem C. Caesaris; a Roma Antiochiam misso, qui opus hoc effectum daret, Saliano Praefecto: qui, monte abscisso, magnum ibi Aquaeductum condidit, per quem aquas ex Daphne in Balneum hoc novum introduxit. Tempora etiam quaedam extruxit.

Misit praeterea Caius Caesar duos etiam alios Senatores Romanos praedivites, Pontoum et Variam, qui Antiochiae prospicerent, et non so-

ταῦτα, Πόντος καὶ Οὐάριος, ἐπὶ τὸ καὶ φυλάττειν τὴν πόλιν καὶ κτίσαι αὐτὴν ἐκ τῶν φιλοτιμηθέντων ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως; ὡσαύτως δὲ καὶ ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῶν παρασχεῖν τῇ αὐτῇ πόλει καὶ οἰκεῖν ἐν αὐτῇ. οἵτινες πολλὰ πάνυ οἰκήματα ἐκ τῶν ἰδίων ἔκτισαν· πρὸς δὲ τοῖς οἰκήμασι καὶ ἄλλα πάλιν ἔκτισαν οἱ αὐτοὶ συγκλητικοὶ ἐν τῇ αὐτῇ Ἀντιόχου πόλει ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῶν χρημάτων, δημόσιον λουτρὸν μέγα τὸ λεγόμενον Οὐάριον κάτω παρὰ τὸ τεῖχος πλησίον τοῦ ποταμοῦ, ἔνθα καὶ τὰ οἰκήματα αὐτῶν ἔκτισαν πλησίον τοῦ δημοσίου, καὶ Τρίνυμφον εὐπρεπέστατον πάνυ, κοσμήσαντες αὐτὸ ἀγάλμασιν εἰς τὸ γαμοστολεῖσθαι τὰς πολίτιδας παρθένους πάσας. καὶ ἐκ τῶν δὲ φιλοτιμηθέντων ἀνήγειραν πολλὰ κτίσματα ἐν αὐτῇ τῶν Ἀντιοχέων πόλει· καὶ ἔμειναν οἰκοῦντες ἐν αὐτῇ τῇ πόλει οἱ αὐτοὶ συγκλητικοί. καὶ τοὺς ὑπολειφθέντας δὲ κτήτορας ἀξίαις ἐτίμησεν ὁ αὐτὸς Γάιος Καῖσαρ.

C Ἀπὸ δὲ τοῦ πρώτου ἔτους Γάτου Καίσαρος παρῆρσιαν λαβὼν 15
 O 815 παρ' αὐτοῦ τὸ Πράσινον μέρος ἐδημοκράτησεν ἐν τῇ Ρώμῃ καὶ κατὰ πόλιν ἐπὶ ἔτη γ' ἄχρι τῆς βασιλείας αὐτοῦ· ἔχαιρε γὰρ αὐτοῖς. τῷ δὲ τρίτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἔκραξαν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας οἱ ἐκ Βενέτου μέρους τῆς αὐτῆς πόλεως τοῖς αὐτόθι Πρασίνοις ἐν τῷ θεάτρῳ, Καιρὸς ἀνάγει καὶ κατάγει, 20 Πράσινοι μάσχοι, θεωροῦντος τότε τοῦ Προνοίου, ἄρχοντος ὑπατικοῦ. καὶ ἐγένετο δημοτικὴ ἀτυξία μεγάλη καὶ συμφορὰ τῇ πόλει συνέβη· οἱ γὰρ Ἀντιοχεῖς Ἕλληνας μετὰ τῶν αὐτόθι Ἰουδαίων συμβαλόντες δημοτικὴν μάχην ἐφόρευσαν πολλοὺς Ἰου-

lum ex his quae Imperator Antiochenis abunde largitus est, sed ex propriis etiam sumptibus urbem instaurarent, instauratamque incolerent. Duo itaque Senatores hi quamplurima per urbem domicilia, propriis ex sumptibus, aedificarunt: insuper etiam inferius ad urbis moenia, juxta flavium, Balneum ingens publicum, Varium vocatum, extruxerunt; proxime quod aedes etiam privatas suas extractas habuerunt. Trinymphum quoque, statuis hinc inde splendidissime ornatam, condiderunt; uti virginibus Antiochenis quibuscunque, nuptialia sua celebrantibus, inserviret. Sed et alia etiam per urbem plurima aedificia, Imperatoris ex sumptibus, erexerunt dicti duo Senatores, urbemque ita instauratam incoluerunt: Cives vero superstites, Caius Caesar etiam honoribus auxit.

Favebat autem Caius Caesar factioni Prasinæ: itaque ea, licentiam inde sibi sumens, a primo Imperii ejus anno, per totum triennium, Romae, omnibusque aliis urbibus, dominabatur. Tertio autem imperii ejus anno Antiochiae Syriae in Theatro, spectante etiam tum ludos Pronoeo Praefecto; qui ex Veneta erant Factione, alta voce Prasinis exclamarunt: *Tempus extollit, et deorsum agit: Jam Prasinæ pugnae.* Et coorta est in populo conturbatio ingens; cujus eventus urbi cessit in incommodum. Graeci enim Antiocheni cum Judaeis, qui ibi habitabant, ad pugnam popularem pervenientes, ex Judaeis plurimos interfecerunt, et

δαίλους καὶ τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἔκαυσαν. καὶ ἀκούσας ἐν Παλαιστίνῃ ὁ ἱερεὺς τῶν αὐτῶν Ἰουδαίων ὀνόματι Φινεὺς, συναθροίσας πλῆθος Ἰουδαίων καὶ Γαλιλαίων, πολιτῶν ὄντων, ὡς ἂν χιλιάδας ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ ἦλθεν ἐξαίφνης ἐν τῇ αὐτῇ Ἀντιόχου πόλει ἀπὸ Τιβεριάδος πόλεως· καὶ ἐφόνευσεν πολλοὺς, ὡς ἑκατὸν αἰφνίδιον εἰσελθὼν μετὰ ὀπλισμένων ἀνδρῶν· καὶ ἰάσας σάβην ἀπῆλθεν ἐν Τιβεριάδι ὁ αὐτὸς Φινεὺς. καὶ ταῦτα μαθὼν ὁ βασιλεὺς Γάιος ἠγανάκτησε κατὰ τῶν συγκλητικῶν τῶν ὄντων ἐν τῇ αὐτῇ Ἀντιοχείᾳ πόλει Ποντοῦ καὶ Οὐαρῶν, καὶ πέμψας ἐδήμωσεν αὐτοὺς ἐπαίρων πῦσαν τὴν περιουσίαν αὐτῶν καὶ τοὺς διαφέροντας αὐτοῖς ἐν Ἀντιοχείᾳ οἴκους ἐτίτλωσεν, ὅτινα οἰκήματα ἐκλήθη τὰ βασιλικὰ ἐξ ἐκείνου ἐν τῇ αὐτῇ Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας, ἀγαγὼν καὶ αὐτοὺς σιδηροδισμούς, διότι οὔτε τὴν ταραχὴν τῆς πόλεως ἔπαυσαν οὔτε τῷ ἱερεῖ Φινεὺς πορθοῦντι τὴν πόλιν ἀντίστησαν.

Ἐπεμψε δὲ καὶ ἐν Τιβεριάδι πόλει τῆς Παλαιστίνης, καὶ παρέλαβε τὸν αὐτὸν Φινεὺς, ἱερεῖα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ὡς τύραννον, καὶ πολλοὺς Ἰουδαίους καὶ Γαλιλαίους ἀπέκτελε. καὶ τὴν κεφαλὴν δὲ τοῦ ἱερέως Φινεὺς ἐκόντευσεν ἔξω τῆς πόλεως Ἀντιοχείας πέραν τοῦ Ὀρέντου ποταμοῦ, καὶ τὰ κενθῆντα ἐν τῇ πόλει ἀνεκένωσε πέμψας χρήματα.

Καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἔτει ἐσφάγη ὁ αὐτὸς Γάιος βασιλεὺς ἔσω ἐν

5. ἐφόνευσαν Ox. 14. πορθοῦντι Ch., πορθοῦντα Ox. 20. Ὀρέντου] Ὀρόντου Ch. Vide dicenda ab nobis ad p. 113. A.

Synagogas eorum incendio devastarunt. Cujus rei famam cum in Palaestina Judaeorum ibi sacerdes, nomine Phineas accepisset; collecta Judaeorum et Galilaeorum copiosa multitudine, nempe triginta circiter millibus, ab urbe Tiberiade exercitum hunc ducens, Antiochiam subite adortur: ejus incolis inopinatos opprimens, quamplurimos eorum internecioni dedit; strageque finita, Tiberiadem statim repetit. Haec ubi audisset Caius Imperator, in Pontoum et Varium Senatores, qui Antiochiae habitabant, ira commotus est. Misis itaque qui bona eorum publicarent, domosque eorum omnes fisco addicerent; (quae proinde ab Antiochenis, *Basiliacae*, i. e. domus Regiae vocantur:) ipsos etiam ferreis compedibus vinctos adduci jussit; eo quod neque Antiochenos tumultuantes comspicuisent; nec Phineae sacerdoti urbem vastanti, obviam ivissent.

Misit etiam Tiberiadem Palaestinae, qui Phineam sacerdotem comprehensum, tanquam rebellionis reum, capite multarent. Multos etiam Judaeos et Galilaeos, neci dedit. Phineae autem sacerdotis caput, in Orontis fluvii ripa opposita, extra urbem Antiochiam, conto affixum erigebatur. Quae vero in urbe ignibus absumpta fuerant, misis pecuniis ipse instauravit.

Eodem vero anno Caius Imperator a Cubiculariis Eunuchis, Satelli-

τῶ παλατίῳ ὑπὸ τῶν ἰδίων σπαθαρῶν τῶν κουβικουλαρίων εὐνούχων κατὰ γνώμην τῆς συγκλήτου, ὡς ἐτῶν λθ'.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Γαίου Καίσαρος ἔβασλευσε Κλαύ-
 O 317 διος Καίσαρ ὁ Γερμανικὸς ἐπὶ τῆς ἑπατείας Κασίου καὶ Σόλωνος. ἔβασλευσε δὲ ὁ αὐτὸς Κλαύδιος Καίσαρ ἔτη ιδ' καὶ μῆ-5
 νας θ'. ἦν δὲ κονδοειδής, εὐογκος, γλαυκόφθαλμος, μῆσοπόλιος, λευκός, μάκροψις, γαληνότατος. ἔκτισε δὲ πόλιν, ἣν ἐκά-
 B λησεν εἰς ἴδιον ὄνομα Κλαυδιούπολιν. ἔκτισε δὲ καὶ Βρεττανίαν πόλιν πλησίον τοῦ Ὠκεανοῦ.

Ὁ δὲ αὐτὸς Κλαύδιος βασιλεὺς καὶ τῆ δημοκρατία τῶν Πρα-10
 σίνων κατάστασιν ἴδωκεν. ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἔπαθεν ὑπὸ θεομητίας ἡ Ἐφεσος καὶ ἡ Σμύρνα καὶ πολλαὶ ἄλλαι πόλεις
 τῆς Ἀσίας, αἰσισιν ἐγάρισατο πολλὰ εἰς ἀνανέωσιν. ἐσεισθη
 δὲ τότε καὶ ἡ μεγάλη Ἀντιόχεια πόλις, καὶ διεβρόγῃ ὁ ναὸς τῆς
 Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ Ἄρειος καὶ τοῦ Ἡρακλέος καὶ οἰκοὶ φανεραὶ 15
 ἔπεσαν. ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς Κλαύδιος ἐκούφισεν ἀπὸ τῶν συν-
 εργιῶν, ἦτοι συστημάτων, τῆς Ἀντιοχείων πόλεως τῆς Συρίας τὴν
 O 318 λειτουργίαν ἣν παρεῖχον ὑπὲρ καπνοῦ, εἰς ἀνανέωσιν τῶν ὑπορό-
 φων ἐμβόλων αὐτῆς τῶν κτισθέντων ὑπὸ Τιβερίου Καίσαρος.

Ἐν δὲ ταῖς ἀρχαῖς τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοῦ Κλαυδίου Καίσα-20
 ρος μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι τὸν κύριον ἡμῶν καὶ θεὸν Ἰησοῦν
 Χριστὸν μετὰ ἔτη δέκα πρῶτος μετὰ τὸν ἅγιον Πέτρον τὸν ἀπό-
 στολον τὴν χειροτονίαν τῆς ἐπισκοπῆς τῆς Ἀντιοχείων μεγάλης

15. Ἡρακλέως Οκ. 18. Μάλιν ὑπορόφωσαν.

tibus suis, Senatu factum approbante, cum annum ageret xxxix, occi-
 sus est.

Claudio successit in imperio Claudius Caesar, Germanicus, Cassio et Solone Coss. et regnavit annos xiv. et menses ix. Erat hic statura curta, corpore crasso, oculis caecis, subcanus, colore candido, facie oblonga, ingenio mitissimo. Urbem hic condidit, quam a nomine suo Claudiepelim vocavit. Brettaniam quoque urbem condidit, non procul ab Oceano. Claudius autem Imperator Prasinis dominationem suam confirmavit. Hujus autem sub imperio Ephesus et Smyrae, cum plurimis aliis Asiae urbibus, iram divinam expertae sunt: quibus instaurandis Imperator plurima suppeditavit. Eodem concessa est etiam Antiochia magna, templaque Dianae, Martis, atque Herculis per medium dirupta sunt; aedesque plurimae corruerunt. Itaque Claudius Imperator Tributum Fumarium, a Sodasitis Antiochenis sibi pendit solitum, in Porticum contignatarum, a Tiberio Caesare extractatum, instauracionem remisit.

Sub initis autem Imperantis Claudii Caesaris, decem post annis quam Dominus Deus N. Jesus Christus in Coelum assumptus fuit, primus post Sanctum Petrum Apostolum Antiochiae Magnae, quae in Syria est, Epi-

πόλειως τῆς Συρίας ἔλαβεν Εὐόδος γενόμενος πατριάρχης. καὶ ἐπὶ αὐτοῦ χριστιανοὶ ὠνομάσθησαν τοῦ αὐτοῦ ἐπισκόπου Εὐόδου προσομιλήσαντος αὐτοῖς καὶ ἐπιθήσαντος αὐτοῖς τὸ ὄνομα τοῦτο. πρῶτην γὰρ Ναζωραῖοι [ἐκαλοῦντο] καὶ Γαλιλαῖοι ἐκαλοῦντο οἱ 5 χριστιανοί.

Τῷ δὲ ὀγδόῳ ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοῦ Κλαυδίου Καίσαρος διωγμὸν μέγαν ἐποίησαν οἱ Ἰουδαῖοι κατὰ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν μαθητῶν αὐτῶν καὶ τυραννίδα κατὰ Ῥωμαίων ἐμελέ- D
 τουν. ὅθεν πρῶτος ἐπέμφθη κατ' αὐτῶν χιλαρχος ὀνόματι Φη-
 10 στος· καὶ ἔξ ἐκείνου ὄλεθρος αὐτοῖς ἐγένετο. καὶ ἄρχοντα γὰρ
 προεχειρίσατο αὐτοῖς ὁ αὐτὸς Κλαύδιος βασιλεὺς Φήλικα ὀνό- O 319
 ματι, ταράσσοντα αὐτούς.

Μετὰ δὲ ἡ' ἔτη τοῦ ἀναληφθῆναι ἐν τοῖς οὐρανοῖς τὸν κύ-
 ριον ἡμῶν καὶ θεὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς πεντηκο-
 15 στῆς τῶν αὐτῶν Ἰουδαίων, οἱ ἱερεῖς ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἤκουσαν
 φωνῆς ἀνθρωπίνης λεγούσης ἀπὸ τοῦ ἑσώτερου ἱεροῦ τοῦ λεγομέ-
 νου ἁγίου τῶν ἁγίων, Μεδιστάμεθα ἐντεῦθεν. τὴν δὲ φωνὴν ταύ-
 την τρίτον ῥηθεῖσαν ἤκουσαν, ὡς θυσιάζουσιν, οἱ αὐτοὶ ἱερεῖς, καὶ
 ἐγνώσθη τοῦτο παντὶ τῷ ἔθνει. καὶ ἔξ ἐκείνου ὄλεθρος ἤρξατο E
 20 τοῖς Ἰουδαίοις, κυθῶς Ἰώσηπος ὁ Ἑβραίων φιλόσοφος ταῦτα
 συγγράψατο, εἰρηκῶς καὶ τοῦτο, ὅτι ἐξότε Ἰουδαῖοι ἐσταύρωσαν

1. Εὐόδος] Εὐόδιος Ch. 4. Seclusi ἐκαλοῦντο. 11. προεχει-
 ρίστατο Ch., προεχειρίσαντο Ox. *ibid.* Φήλικα Ox. 14. Ἰου-
 σοῦν Ox. 17. μεδιστάμεθα] μεδιστώμεθα Ch., μεταβαίνωμεν
 Iosephus Bell. Iud. VI. 3. 5. 20. Ἰώσηπος] Conf. Arch. Iud.
 XVIII. 3. 3.

scopus factus est Evodius: sub quo, qui *Nasoraeci* antea et *Galilaei* vocitabantur, *Christianorum* nomen acceperunt; imponente hoc illis, simul et inter illos *Evangellium* praedicante, Evodio ipso Episcopo.

Anno autem Clandii Caesaris VIII, Judaei Apostolos atque eorum discipulos insectari coeperunt: quin et rebellionem adversus Romanos meditabantur. Tum primum itaque contra eos missus est Festus Chiliarchus; exinde vero exitium Judaeis imminere visum est. Praefecerat enim illis Claudius Imperator Felicem quandam; qui magnas in Judaea tragoe-
 dias excitabat.

Anno vero XVIII post Dominum ac Deum nostrum Jesum Christum in coelos assumptum, ipso Judaeorum Festi Pentecostes die, sacerdotibus ab Interiore Templi Adyto, quod *Sanctum Sanctorum* dictum est, Humana vox subito audita est, hisce verbis: *Migremus hinc*. Vox autem haec tertia vice repetita, sacerdotibus audita fuit, sacra tum peragentibus: cujus rei fama toti Judaeorum genti innotuit. Hinc Fatalia Judaeorum tempora initium habuerunt: uti scriptis suis testatus est Iosephus, Hebraeorum Philosophus; qui et ista insuper tradidit: „Judaeos nunquam a calamitatibus suis respirasse quidem, ex quo Cruci Jesum fixerunt; ho-

Ἰησοῦν, ὃς ἦν ἄνθρωπος ἀγαθὸς καὶ δίκαιος, εἶπερ ἄρα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον δεῖ λέγειν καὶ μὴ θεόν, οὐκ ἐξέλειπεν ὁδὸν ἔκ τῆς Ἰουδαίας χώρας. ταῦτα ἐν τοῖς Ἰουδαϊκοῖς συγγράμμασιν αὐτοῦ ἐξέθετο ὁ αὐτὸς Ἰώσηπος Ἰουδαίους.

O 320
V 105

Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοῦ Κλαυδίου οἱ αὐτοὶ Ἀντιο-
5 χεῖς κτήτορες καὶ πολῖται ἀναφορὰν ἐπέμψαν, δέόμενοι ὥστε πα-
ρασχεθῆναι αὐτοῖς ἀπὸ θείας αὐτοῦ κελύσεως ἀγορασθῆναι τὰ
Ἰολύμπια ἀπὸ τῶν Πισαίων τῆς Ἑλλάδος χώρας ἀπὸ τῶν ἐτησίων
προσόδων τῶν ἐαθέντων χρημάτων παρὰ Σωσιβίου τινὸς συγ-
κλητικοῦ, συμπολίτου αὐτῶν. καὶ παρέσχεν αὐτοῖς ἀγοράσαι τὰ 10
Ἰολύμπια ὁ αὐτὸς Κλαύδιος βασιλεύς, ἔτους χρηματίζοντος κατὰ
τοὺς Ἀντιοχεῖς Σύρους ἡβ'. τοῦτο δὲ ἐποίησαν οἱ αὐτοὶ Ἀντιο-
χεῖς λυπηθέντες πρὸς τοὺς πολιτευομένους τῆς αὐτῆς πόλεως διὰ
τὰς προσόδους τὰς προειρημένας, παρὰ Σωσιβίου ἐαθείσας τῇ πό-
15 λει αὐτῶν· περὶ οὗ Σωσιβίου ὁ σοφὸς χρονογράφος Πανσανίας 15
ἐξέθετο ὅτι εἴυσε τελευτῶν κατὰ διαθήκας τῇ τῶν Ἀντιοχέων με-
γάλῃ πόλει Σωσιβίος τις ἐτησίαν πρόσοδον χρυσοῦν τάλαντα δε-
κακέντε· ἄτινα ἐν τοῖς ἀνωτέρω χρόνοις τοῦ Ἀγούστου Ὀκτα-
βιανοῦ προέγραπται. τὰ δὲ τῆς προσόδου εἰάθη εἰς τὸ ἐπιτε-
20 λῆσθαι τοῖς αὐτοῖς συμπολίταις κατὰ πενταετῆ χρόνον πολύτρο-
πον θεῶν. ἐπὶ ἡμέρας λ' μηνὶ ὑπερβερεταίῳ τῷ καὶ ὀκτωβρίῳ
σκηνικῶν, θυμελικῶν καὶ τραγικῶν καὶ ἄθλητῶν ἀγῶνα καὶ ἰπ-

2. ἐξέλειπεν Ch., ἐξέλιπεν Ox. 4. Ἰουδαίους] Ἰουδαίος Ch.
8. Πισαίων Ch., Πισίων Ox. Sic et p. seq. v. 5. 10. αὐτοῦς]
„Lego αὐτοῖς.“ Ch. 19. προέγραπται] p. 95. B.

minem illum bonum ac justum: si modo Hominem (inquit) illum fas sit dicere et non Deum potius, qui talis fuerit. Haec Josephus ille Judaeus in Libris suis de Judaeorum Antiquitatibus scripta reliquit.

Eodem imperante Claudio, Primores et populus Antiochenus ad imperatorem referebant, ab eo petentes, uti divino ejus ex Edicto, facultatem sibi haberent Olympia a Pisaeis redimendi ex annuis illis redditibus, urbi suae, a Sosibio quodam, Cive et Senatore Antiocheno, olim legatis. Facultatem itaque Olympia redimendi concessit eis Claudius Imperator, anno Aerae Antiochenae xcii. Factum nempe hoc ab Antiochenis, quod aegre ferrent in Magistratibus suis ea quae de supradictis Sosibii redditibus factitata essent. Sosibius enim uti scriptum reliquit in Chronographia sua sapiens Pausanias, Antiochiae Magnae legavit moriens xv auri talenta, annuatim urbi solvenda; sicuti superius in Augusti Octavianiani temporibus memoratum est. Reditum vero hunc annum Sosibius Antiochenis legaverat, ut haberent unde sumptus facerent in varium illud spectaculum, Scenicorum, Thymelicorum, Tragicorum, Athleticorum ludorum, Gladiatorum quoque et Certaminum Equestrium; quod quinto quoque anno, Hyperbeteae, sive Octobri mense, per xxx dies celebrari

πικῶν καὶ μονομάχων. καὶ τὰς μὲν ἀρχὰς ἐπετέλεσαν οἱ αὐτοὶ O 321
 πολιτευόμενοι, μετὰ δὲ ταῦτα ὑπερετίθεντο τὰς προσόδους ἀπο-
 κερδαίνοντες, ἀπὸ θείας κελύσεως οἱ αὐτοὶ πολιτευόμενοι Ἀν-
 τιοχείας μετὰ καὶ τῶν κτητόρων ἠγόρασαν τὰ Ὀλύμπια ἀπὸ τῶν C
 5 Πισαίων. καὶ ἤτησαν οἱ αὐτοὶ βουλευταὶ τοὺς τῆς πόλεως πάν-
 τας, ὡς ἂν ἔτοιμοι ὄντες ἐνδοῦναι αὐτοῖς ἐν τῷ τέως τῆν τῶν
 Ὀλυμπίων ἑορτῆν ἐπιτελεῖσθαι αὐτοῖς. καὶ πεισθέντων τῶν κτη-
 τόρων καὶ τοῦ δήμου παντὸς καὶ τῶν ἱερέων, ἐνεδόθη αὐτοῖς· καὶ
 10 ἐπετέλεσαν οἱ αὐτοὶ πολιτευόμενοι κατὰ τὸ πρῶην ἔθος πάλιν
 τὸν τῶν σκηνικῶν καὶ ἀθλητῶν, θυμηλικῶν καὶ τραγικῶν καὶ ἱπ-
 πικῶν ἀγῶνα, καὶ λοιπὸν τὰς λ' ἡμέρας ἀπὸ τῆς νεομηνίας τοῦ
 ὑπερβρεταίου μηνὸς κατὰ πάντα ἔτη ἕως τοῦ καιροῦ τοῦ πενταε-
 τοῦς φθάσαντος.

Καὶ πάλιν εὐρίσκοντες ἀφορμὴν εὐλογον οἱ αὐτοὶ πολιτευό- D
 15 μνοι, διαγύρων πολέμων κινηθέντων ἐν τῇ ἀνατολῇ, οὐ μὴν ἀλ-
 λὰ καὶ τῆς αὐτῆς πόλεως Ἀντιοχείας ληφθείσης ὑπὸ ἐναντίων,
 ὡσαύτως δὲ καὶ Θεομηνίας γενομένης καὶ διαφόρων σεισμῶν καὶ
 ἐμπρησμῶν, ἀνεβάλοντο καὶ τὴν κατὰ πενταετῆ χρόνον πάλιν ἐπι-
 τελεῖν αὐτοῖς πολύτροπον ἀγῶνος θείαν, ἀλλ' ἐπετέλεσαν ἄλλας
 20 διαφόρους περιόδους ἕξ τῆν αὐτὴν προειρημένην πανήγυριν δι' O 322
 ἐνιαυτῶν ιε' ἢ καὶ κ', ὡς ἐὰν αὐτοῖς ἔδοξε μετὰ τὸ τὴν πόλιν
 τῶν Ἀντιοχέων τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆναι καὶ ἐν εἰρήνῃ διαίγειν.

1. μονομάχων Ch., μοναχῶν Ox. Conf. ad p. 91. D. 8. ἀπό] Ex-
 cidisse videtur ἕως. 10. τὸν Ch., τῆς Ox. 18. τῆν Ch.,
 τὸν Ox.

solebat. Et primitus quidem Ludos hosce Gymnasiarchae rite celebra-
 bant; deinceps vero, lucellum captantes, celebrationem hanc penitus omit-
 tebant; donec tandem, divino Imperatoris Edicto, Primoribusque urbis
 postulantibus, ad id coacti, Olympia a Pisaeis redimebant. Tum vero
 cives universos monebant, se Solennia Olympica, (quae antea fuerant)
 illis exhibere paratos esse; quibus eos se accingere hortabantur. An-
 nuentibus itaque urbis Primoribus, cum sacerdotibus omnique populo,
 Ludī illi Scenici, Athletici, Thymelici, Tragici, Equestriaque Certamina,
 sicut olim, per xxx dies celebrata sunt: facto initio a Novilunio mensis
 Octobris singulis Lustris recurrentibus.

Rursus autem variis bellorum motibus in Oriente excitatis, cum An-
 tiochia et ipsa vel ab hostibus occupata, aut etiam iram Divinam passa,
 crebris terraemotibus et incendiis labefactata fuisset; oblata inde apta
 occasione, iidem Magistratus omnigenum illud spectaculum Quinquennale
 intermittebant; nec deinceps statis, ut antea temporibus, sed xv puta, aut
 etiam xx quoque anno, pro arbitrio suo, (idque sexies tantum,) celebra-
 bant; etiam et tunc quoque, cum Antiochia urbs, malls illis defuncta, pa-
 ce sua pristina gauderet.

Τῷ δὲ γ' ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοῦ Κλαυδίου Καίσαρος ἐπαθεν ὑπὸ Θεομηρίας ἢ Κρήτη νῆσος πᾶσα· ἐν οἷς χρόνοις ἡ-
E ρέθη ἐν τῷ μνήματι τοῦ Δίκτυος ἐν κασσιτερίῳ κιβωτίῳ ἢ
 ἔκδοσις τοῦ Τρωικοῦ πολέμου μετὰ ἀληθείας πικρῶ αὐτοῦ συγγρα-
 φεῖσα πᾶσα. ἔκειτο δὲ προσκέφαλα τοῦ λειψάνου τοῦ Δίκτυος· 5
 καὶ νομίσαντες τὸ αὐτὸ κιβώτιον θησαυρὸν εἶναι προσήνεγκαν
 αὐτὸ τῷ βασιλεῖ Κλαυδίῳ· καὶ ἐκέλευσε μετὰ τὸ ἀνοῖξαι καὶ γινῶ-
 ναι τί ἐστι μεταγραφῆναι αὐτὰ καὶ ἐν τῇ δημοσίᾳ βιβλιοθήκῃ
 ἀποτεθῆναι αὐτά.

V 106 Καὶ ἐτελεύτα ὁ Κλαύδιος πολλὰ ἐν τῇ Κρήτῃ χαρισάμενος εἰς 10
 ἐπανόρθωσιν. ἐτελεύτησεν οὖν ὁ αὐτὸς Κλαύδιος ἰδίῳ θανάτῳ
 ἐν τῷ παλατίῳ, ἀφῴωσθήσας ἡμέρας δύο, ὧν ἐνιαυτῶν ξε'.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Κλαυδίου Καίσαρος ἐβασίλευσε Νέ-
O 323 ρων ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ὑπατείας Σιλουανοῦ καὶ Ἀντωνίνου·
 ὅστις ἐβασίλευσεν ἔτη γ' καὶ μῆνας δύο. ἦν δὲ μακρὸς, λε- 15
 πτός, εὐμορφος, εὐρινος, ἀνθηροπρόσωπος, μεγαλόφθαλμος,
 ἀπλόθριξ, ὀλοπύλιος, δασυπύγων, εὐτακτος. ἢ μόνον δὲ ἐβα-
 σίλευσε ἐξεζήτησε τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἀγνοήσας ὅτι ἐστυρω-
 θη ἐζήτησεν αὐτὸν ἀνεύγκαι ἐν Ῥώμῃ, ὡς φιλόσοφον μέγαν καὶ
B θαύματα ποιοῦντα· ἤκουσε γὰρ πρὸ τοῦ βασιλεῦσαι περὶ αὐτοῦ 20
 τοιαῦτα. Θέλων δὲ ἐπερωτήσῃ αὐτόν τινα ἐξῆτει ἀναγάγει αὐ-
 τόν. ἦν γὰρ ὁ αὐτὸς Νέρων βασιλεὺς τοῦ δόγματος τῶν λεγομέ-

3. ἐν κασσιτερίῳ κιβωτίῳ] „Ita et infra 6. κιβώτειον; Scribendum
 κιβωτίῳ, et κιβώτειον.“ Ch. 11. ἐτελεύτησεν] ἐτέλευσεν Ox.

Anno autem XIII Imperantis Claudii, Creta insula, divinam iram pas-
 sa, tota terrae motibus agitata est. Eodem tempore Dictys Cretensis in
 tumulo reperta est, pyxide stannea inclusa, Trojani belli historia, ab eo-
 dem Dicty secundum rerum gestarum veritatem exposita. Pyxidem hanc,
 quae ad sepulti caput jacebat, thesaurum ratī qui illac transibant; ad
 Imperatorem Claudium deferunt: qui, pyxide aperta, reque cognita, Hi-
 storiam hanc describendam dedit; descriptamque, in Bibliotheca publica
 reponendam curavit.

Claudius autem Cretensibus plurima, in ruinarum instaurationem,
 largitus est: morboque deinde correptus, post biduum in Palatio diem
 asum obiit, annum agens LXV.

Claudium Caesarem in imperio excepit filius ejus Nero; Silvano et An-
 tonino Coss. qui regnavit annos XIII, et Menses II. Erat hic procerus, gra-
 cillis, decorus, naso eleganti, vultu florido, oculis grandioribus, capillo len-
 to et porrecto, canus, barba hispida, moribus compositis. Quamprimum vero
 regnare coepit, de Jesu percontatus est; de quo, privatus adhuc, acceperat
 magnum eum esse Philosophum et virum Mirificum. Ne scius itaque eum jam
 Crucifixum fuisse, Romam adduci eum voluit, de quibusdam illum interro-
 gaturus. Nero enim Imperator Epicureorum Dogmati favebat; qui omnia

των Ἐπικουρείων, ὃ ἔστι τῶν αὐτοματιστῶν τῶν λεγόντων ἀπρό-
νόητα εἶναι τὰ πάντα. καὶ μαθὼν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Νέρων ὅτι
πρὸ πολλοῦ χρόνου ἔσταύρωσαν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ζήλω φερόμε-
νοι καὶ μόνον ἐν μηδενὶ μεμφθέντα, ἠγανάκτησε· καὶ ἐκέλευσε, καὶ
5 ἀνηρέχθησαν ἐν τῇ Ῥώμῃ διὰ Μαξιμου ὃ τε Ἄννας καὶ Καϊάφας. O 324
καὶ Πιλᾶτον δὲ οἰκοῦντα τὴν Παλαιστίνην μετὰ διαδοχὰς τῆς ἀρ-
χῆς αὐτοῦ ἀνήγαγε διὰ Μαξιμον. πολλὰ δὲ εἰπόντες περὶ τοῦ Πι-
λάτου κακὰ οἱ περὶ τὸν Ἄνναν καὶ Καϊάφαν ἐδίδασκον καὶ τοῦτο,
ὅτι Ἡμεῖς τοῖς νόμοις αὐτὸν παρεδώκαμεν. καὶ πολλοῖς παρα- C
10 σχόντες χρήματα οἱ περὶ τὸν Ἄνναν καὶ Καϊάφαν κατορθώσαντες
ἀπελίθησαν.

Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοῦ Νέρωνος ὁ ἅγιος
Παῦλος ἀπῆλθεν ἐν Ἀθήναις τῇ πόλει τῆς Ἑλλάδος· καὶ ἤρην
ἐκεῖ φιλόσοφον ὀνόματι Διονύσιον τὸν Ἀρεοπαγίτην τὸν Ἀθηναῖον
15 τὸν περιβόητον, βρῶντα φιλοσοφίας διδάγματα· ὃς ἐξέτετο περὶ
τοῦ ἡλίου ὅτι ἀπὸ τῆς ἀποφύσεως τοῦ φωτὸς τοῦ Θεοῦ ἔστι, καὶ
ἄλλα τινὰ εἰπὼν περὶ τοῦ δημιουργήματος. ὄντινα ἑωρακῶς ὁ
ἅγιος Παῦλος προσηγόρευσε, καὶ ἐπρωῶτα τὸν ἅγιον Παῦλον ὁ
Διονύσιος, Τίνα κηρύσσεις Θεόν, σπερμολόγε; καὶ ἀκούσας τοῦ
20 ἁγίου Παύλου ὁ αὐτὸς Διονύσιος διδάσκοντος αὐτὸν προσέπεισεν D
αὐτῷ, αἰτῶν αὐτὸν φωτισθῆναι καὶ γενέσθαι χριστιανόν. καὶ
βαπτίσας αὐτὸν ὁ ἅγιος Παῦλος ἐποίησε χριστιανόν. καὶ ἑωρα- O 325

1. Ἐπικουρείων Ox. 7. δι' Ἄξιμον Ox., διὰ Μαξιμον Ch. recte.
8. ἐδίδασκον Ch., ἐδίδασκον Ox. 14. Ἀρεοπαγίτην Ox. 16. ἀ-
ποφύσεως Ch., ἀποφύσεως Ox.

fortuito fieri, nulla interveniente Providentia, affirmarunt. Certior autem factus Imperator Nero, eum, inculpatum licet, a Judaeis, Invidia sola impulsis, cruci jampridem fuisse affixum, ira commotus est. Misso itaque in Judaeam Maximo, jussit Romam adduci Annam et Caiapham; Pontium quoque Pilatum, qui Praefectura sua defunctus, in Palaestina tum degabat. Cumque Pilatum Annas et Caiphas multorum non recte factorum postulare, insuper et hoc addiderunt, se quidem Legibus Jesum judicandum tradidisse. Datis itaque ubi interfuit pecuniis, Annas et Caiphas, rebus suis prospere actis, dimissi sunt.

Eodem imperante Nerone, Athenas, Graeciae urbem, venit D. Paulus: ubi incidit in Philosophum Atheniensem celeberrimum, Dionysium Areopagitam, Philosophiae Dogmata ibi pandentem. Affirmavit hic Solem ex Divinae Lucis Effluvio emanasse: alia item nonnulla, de Rerum fabrica, philosophatus est. Hunc Paulus videns, allocutus est: cui Dionysius; Qualem inquit, tu Deum praedicas, garrule. At vero ubi D. Pauli doctrinam attentius percepisset; ei ad pedes procidens, ut Baptismi lavacro immersus, Christianus ipse fieret rogavit. Paulus itaque eum baptizans, Christianum fecit: perspectoque fidei ejus fervore, Episcopum re-

ὡς ὁ ἅγιος Παῦλος τὸ θεμερὸν τῆς πίστεως τοῦ αὐτοῦ Διονυσίου ἐποίησεν αὐτὸν ἐπίσκοπον ἐν τῇ χώρᾳ ἐκεῖνῃ· ὅστις Διονύσιος ὁ ἀπὸ φιλοσόφων καὶ βίβλους καθ' Ἑλλήνων ἐξέθετο. ὁ δὲ ἅγιος Παῦλος ὑπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα.

Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοῦ Νέρωνος ἀνῆλθεν ἐν Ῥώμῃ 5 Σίμων τις ὀνόματι Αἰγύπτιος μάγος, ποιῶν διὰ γοητείας φαντασίας τινὰς καὶ λέγων ἑαυτὸν Χριστόν. ἀκούσας δὲ ὁ ἅγιος Πέτρος ὁ ἀπόστολος περὶ αὐτοῦ ἀνήρχετο ἐν τῇ Ῥώμῃ. ἐν τῷ δὲ 10 Ἐ ἀνιέναι αὐτὸν ἐν τῇ Ῥώμῃ διερχομένον αὐτοῦ δι' Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης συνέβη τελευτῆσαι Εὐδοκὸν τὸν ἐπίσκοπον καὶ πατριάρχην Ἀντιοχείας· καὶ ἔλαβε τὸ σῆμα τῆς ἐπισκοπῆς Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης Ἰγνάτιος, τοῦ ἁγίου Πέτρου τοῦ ἀποστόλου χειροτονήσαντος. συνέβη δὲ ἐν τοῖς αὐτοῖς χρόνοις τελευτῆσαι καὶ Μάρκον τὸν ἀπόστολον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ μεγάλῃ, ἐπίσκοπον ὅτι ἐκεῖ καὶ πατριάρχην. καὶ περιέλαβε τὴν ἐπισκοπὴν παρ' αὐτοῦ 15 V 107 Ἀνιανός, μαθητῆς αὐτοῦ, καθὼς ὁ σοφὸς Θεόφιλος ὁ χρονολόγος συνεγράματῃ.

Ο 326 Καταφθάσαντος δὲ τοῦ ἁγίου Πέτρου τοῦ ἀποστόλου τὴν Ῥώμην καὶ μαθόντος ποῦ μένει Σίμων ὁ μάγος, ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸν ἔνθα κατέμεινε· καὶ ἤρρεν ἐκεῖ κίνα μέγαν ἐν τῷ πυλεῶνι 20 ποιμενικόν, ὅπου κατέμεινε Σίμων ὁ μάγος, ἀλύσει δεδεμένον, ὅντινα ὁ Σίμων διὰ τὸν Πέτρον καὶ τοὺς θέλοντας ἀνιέναι πρὸς αὐτὸν ἐδέσμησεν εἰς τὸ μηδένα ὡς ἔτυχεν δίχα τοῦ τὸν Σίμωνα κελύειν τῷ κωνί καὶ συγχωρεῖν τὸν κίνα παρίεναι, οὗς ἠβούλετο ὁ Σίμων· καὶ τοῦτο ἦν πρόην θαῦμα τῷ μέλλοντι ἀνιέναι πρὸς 25

10. Eὐδοκὸν] Eὐόδιον Ch. 24. Fort. κλῆν οὖς vel οὖς μῆ.

gionis ejus constituit Dionysium. Et hic quidem Dionysius, qui ex Philosophorum numero fuerat, adversus Graecos libros scripsit. Paulus vero Hierosolymas reversus est.

Temporibus etiam Neronis Romam venit Magus quidam Aegyptius, nomine Simon; qui Praestigis quibusdam Magicis usus, Christum se esse venditavit. D. Petrus, hoc audito, Romam contendit: dumque per Antiochiam magnam iter faceret, contigit Evodium mori, Episcopum et Patriarcham Antiochensem: cuius in locum D. Petrus Apostolus Ignatium surrogavit. Eodem tempore mori etiam contigit Marcum Apostolum et Patriarcham Alexandriae Magnae. Moriturus autem, discipulum suum Anianum suffecit sibi: sicut sapiens Theophilus Chronographus scriptum reliquit.

Petrus autem Apostolus Romam veniens edoctusque, ubi Simon Magus commorabatur, ad eum profectus est. Simon autem, ne injussu sui Petro vel cuivis alii ad se pateret aditus; pro foribus Canem Pastoralem praegrandem, catena vinctum habuit: qui nisi signo a Simone prius dato, advenientibus quibuscunque ingressum prohibebat. Atque hoc omnibus,

τὸν αὐτὸν Σίμωνα. ὁ δὲ Πέτρος ἑωρακῶς τὸν κύνα οὕτω μέγαν
καὶ φοβερόν, καὶ μαθὼν παρὰ τῶν ἐστηκότων ἔξω τοῦ αὐτοῦ B
πυλῶνος ὅτι εἰ μὴ κελεύσει ὁ Σίμων τῷ κυνί, οὐ συγγωρεῖ ὁ αὐ-
τὸς κύων τινὰ ἀνελθεῖν, ἀλλ' ἐπερχόμενος φρονεῖ τὸν πλησιά-
5 ζοντα αὐτῷ κρατήσας οὖν ὁ Πέτρος τὴν ἄλυσιν τοῦ κυνὸς ἔλυ-
σεν αὐτὸν καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἄνελθε πρὸς Σίμωνα καὶ εἶπέ αὐτῷ
ἀνθρωπίνῃ φωνῇ, Πέτρος ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου ἀνελ-
θεῖν θέλει. ὁ δὲ αὐτὸς κύων ἀνῆλθεν εὐθέως ὁμοίως· καὶ ἐν
τῷ ἐκείνῳ διδάσκειν τινὰ μαγικὰ πλανήματα ἔσθη ἐν μέσῳ ὁ
10 κύων καὶ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ λέγει τῷ Σίμωνι, Πέτρος ὁ δοῦλος
τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου ἀνελθεῖν θέλει πρὸς σε. οἱ δὲ ἀκούσαν-
τες τοῦ κυνὸς λαλοῦντος ἀνθρωπίνῃ φωνῇ, ἰθαύμασαν λέγοντες, O 327
Τίς ἐστὶ Πέτρος ἢ ἡ δύναμις αὐτοῦ Πέτρου οὗ εἶπεν ὁ κύων, ὅτι C
ἐποίησε τὸν κύνα ἀνθρωπιστὶ λαλῆσαι καὶ ποιῆσαι αὐτῷ τὴν ὑπό-
15 κρισιν. καὶ λέγει ὁ Σίμων τοῖς ἐστώσι καὶ θαυμάζουσιν τὸν Πέ-
τρον τοῖς ἀνθρώποις, Τοῦτο ὑμᾶς μὴ ξενίσθη· ἰδοὺ γὰρ καὶ γὰρ
λέγω αὐτῷ τῷ κυνί τῇ αὐτῇ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ ἀπόκρισιν αὐτῷ
κατενέγκαι. καὶ λέγει ὁ Σίμων τῷ κυνί, Κελεύω σοι ἀπελθεῖν
καὶ εἰπεῖν τῷ Πέτρῳ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ ὅτι εἶπεν ὁ Σίμων, Ἄνελ-
20 θε. καὶ ἀνῆλθε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Πέτρος καὶ συνέβαλε μετὰ
Σίμωνος τοῦ Αἰγυπτίου, ποιῶν καὶ αὐτὸς θαυμάσια· καὶ ἐνίκησε
τὸν Σίμωνα τὸν μάγον ποιῶν ἰάσεις. καὶ ἐπίστευσαν τῷ Πέτρῳ
πολλοὶ καὶ ἐφωτίσθησαν.

6. εἶπε pro εἶπέ Ox. 8. ὁμοίως Ch., ὁμοίως Ox. 11. οἱ] ὁ Ox. 16. τοῖς rectius abest.

Magum aduentibus, Miraculum antehac habebatur. Casterum Petrus, viso Cane illo praegrandi et efferato; praemonitus etiam ab eis, qui extra fores adstant, non posse illum introire; ut pote in quem canis, nisi contrarium ei Simon significaret, more suo irruens, protinus dilaceraret, intrepide accessit; solutaque catena, Canem ingredi ad Simonem jussit, eique humana voce significare, „Petrus, servus Dei altissimi, introire velle.“ Canis adhaec prope accurrens, Simonem de praestigii quibusdam Magicis disserentem coram omnibus humana voce alloquitur, et dicens: „Petrus servus Dei Altissimi te conventum vult.“ Audientes autem qui aderant, Canem humana voce loquentem, attoniti dixerunt: Quisnam Petrus iste? aut qualis Petri hujus, de quo canis loquitur, vis tanta, quae efficere potuit, ut Canis humana voce locutus nuncium ei ferret? Stupentibus autem ad id, quod a Petro factum fuerat omnibus, dixit Simon, „ne hoc vos adeo reddat attonitos: ecce enim ego quoque efficiam, ut Canis humana voce responsum Petro referat.“ Cani deinde dixit Simon: „Jubeo ut egressus Petro voce humana dicas, Simonem velle enim ingredi.“ Petrus igitur intravit; et cum Simone Aegyptio congressus, miracula et ipse edidit, morbosque sanavit, Simonem Magum in omnibus superans. Unde Petro plurimam fidem habuerunt et ab eo baptisati sunt.

- D Καὶ ἦν ἐν τῇ Ῥώμῃ ταραχὴ μεγάλη καὶ θρόλλος ἔνεκεν τοῦ Σίμωνος καὶ τοῦ Πέτρου, ὅτι κατέναντι ἀλλήλων ἐποιοῦν θαύματα. καὶ ἀκούσας τὴν ταραχὴν Ἀγρίππας ὁ ἔπαρχος, ἀνήγαγε τῷ βασιλεῖ Νέρωνι ὅτι εἰσὶ τινες ἐν ταύτῃ τῇ βουσιλευούσῃ πόλει θαύματα ποιῶντες κατέναντι ἀλλήλων, καὶ ὁ μὲν εἶς λέγει αὐτὸν 5 Χριστόν, ὁ δὲ ἕτερος λέγει, Οὐκ ἔστιν αὐτός, ἀλλὰ μάγος ἐστίν·
- O 828 ἐγὼ γὰρ τοῦ Χριστοῦ μαθητῆς εἰμι. καὶ ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς Νέρων εἰσαχθῆναι πρὸς αὐτὸν τὸν Σίμωνα καὶ τὸν Πέτρον, καὶ τὸν Πιλᾶτον δὲ ἀχθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοτηρίου. καὶ εἰσηνέχθησαν πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ ἐπηρώτησε τὸν Σίμωνα ὁ Νέρων, λέ- 10
- E γων, Σὺ εἰ ὃν λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι Χριστόν; ὁ δὲ εἶπε, Ναί. καὶ ἐπηρώτησε καὶ τὸν Πέτρον ὁ Νέρων λέγων, Ἀκριβῶς οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός; ὁ δὲ Πέτρος εἶπε, Οὐκ ἔστιν αὐτός· ἐγὼ γὰρ ἐκείνου μαθητῆς εἰμι, καὶ ἐπ' ἐμοῦ εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἀνελήφθη. καὶ καλέσας τὸν Πιλᾶτον εἶπεν αὐτῷ περὶ τοῦ Σίμωνος 15 ὅτι Οὗτός ἐστιν ὃν ἐξέδωκας εἰς τὸ σταυρωθῆναι; καὶ προσεσχηκῶς αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος εἶπεν, Οὐκ ἔστιν αὐτός· οὗτος γὰρ καὶ
- V 108 κερηκομῶν ἐστὶ καὶ περιπληθής. περὶ δὲ τοῦ Πέτρου ἐπηρώτησεν αὐτόν, Τοῦτον δὲ μαθητὴν αὐτοῦ οἶδας; ὁ δὲ εἶπε, Ναί. εἰσήγαγον γὰρ μοι αὐτόν, ὡς μαθητὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπηρώτησεν αὐτόν, καὶ ἠρνήσατο λέγων μὴ εἶναι αὐτοῦ μαθητῆς· καὶ ἀπέλυσα αὐτόν. καὶ λοιπὸν Νέρων, ὡς ψευσαμένου τοῦ Σίμωνος καὶ εἰπόντος ἑαυτὸν Χριστόν, ὅπερ οὐκ ἦν, καὶ τοῦ Πέτρου πάλιν

18. κερηκομῶν Ox. 22. εἰπόντος Ch., εἰπόντα Ox.

Magnus autem Romae erat tumultus in populo, ob Simonem et Petrum inter se de Miraculis edendis certantes. Hoc cognito Agrippa, urbis praefectus, Neroni rem detulit; „Sunt, inquit, in urbe hac imperatrice, qui de Miraculis faciendis inter se certant: quorum alter Christum se esse venditat; alter vero, non Christum, sed Magum esse eum, dicit: se enim Christi discipulum fuisse asserit.“ Jubeat itaque Nero Imperator, coram se adduci Simonem et Petrum: Pontium etiam Pilatum e carcere accersit: Hi itaque coram Imperatore sistebantur. Nero autem Simoni, Tu ne, inquit, es quem Christum vocant homines? Imo, respondit ille. Tum Nero Petrum interrogavit: Estne, inquit, hic revera Christus? respondit Petrus; Non est: Ego enim Christi ex Discipulis fui; atque oculis hisce in coelos assumptum eum vidi. Tum Nero Pilatum interrogans; Hicne, inquit, est, quem tu cruci affigendum tradidisti? Pilatus, intentis in eum oculis, Nequaquam, respondit: Comatus enim hic est, atque obesus. De Petro autem eum interrogans Nero; Ast hunc, inquit, Christi discipulum agnovisti? Maxime; respondit Pilatus: in Praetorium enim introductum eum, tanquam Christi assectatorem, cum de hoc a me interrogatus, omnino negaret, dimisi protinus. Nero itaque utrum-

ἐλεγχθέντος ὑπὸ τοῦ Πιλάτου καὶ ἀρνησαμένου τὸν Χριστόν, ἐκέλευσε, καὶ ἐξεβλήθησαν ἀμφότεροι ἐκ τοῦ παλατίου.

Καὶ διῆγον ἐν τῇ Ῥώμῃ ποιοῦντες θαύματα ἀπέναντι ἀλλή- O 329
λων· καὶ ὁ μὲν Σίμων ὁ μάγος ἀχθέντος ταύρου μεγάλου εἶπεν
5 εἰς τὸ ὠτίον αὐτοῦ λόγον, καὶ εὐθὺς ὁ ταῦρος ἀπέθανε καὶ B
ἐθαυμάζετο ὁ Σίμων. ὁ δὲ Πέτρος εὐθὺς εὐξάμενος ἐπὶ πάν-
των ἐποίησεν ἀναζῆσαι τὸν ταῦρον· καὶ ἀπεδόθη τῷ ἰδίῳ δεσπό-
τη ὁ αὐτὸς ταῦρος. καὶ πάντες ἐπῆνον τὸν Πέτρον, λέγοντες ὅτι
τὸ ποιῆσαι τεθνεῶτα ζῆσαι μεῖζόν ἐστι θαῦμα. καὶ ἄλλα δὲ πολ-
10 λὰ ἐποίησαν σημεῖα κατέναντι ἀλλήλων, ἅτινα ἐν ταῖς πρῶξισι
τῶν ἁγίων ἀποστόλων συγγέγραπται. ὁ δὲ ἀπόστολος Πέτρος
δι' εὐχῆς αὐτοῦ ἐφόνευσε τὸν Σίμονα τὸν μάγον θελήσαντα ἀνα-
ληφθῆναι. εἶπε γὰρ ὁ Σίμων τῷ Πέτρῳ ὅτι εἶπεν ὅτι Χριστὸς
ὁ θεὸς σου ἀνελήφθη. ἰδοὺ καγὼ ἀναλαμβάνομαι. καὶ εἶδεν
15 αὐτὸν ὁ Πέτρος κουφίζόμενον διὰ τῆς μαγείας εἰς τὸν ἀέρα ἐν
μέσῳ τῆς πόλεως Ῥώμης· καὶ ᾄδατο ὁ Πέτρος καὶ κατηνέχθη C
Σίμων ὁ μάγος ἐκ τοῦ ἀέρος εἰς τὴν γῆν ἐπὶ τὴν πλατείαν καὶ
ἐψόφησε. καὶ τὸ λείψανον αὐτοῦ κεῖται ἐκεῖ ἕως ἄρτι ὅπου ἔπε-
σε, καὶ ἔχει περίξ κάγκελλον λίθινον· καὶ ἀκούει ὁ τόπος ἐκεῖνος
20 ἔκτοτε τὸ Σιμώνιον.

Ἀκούσας δὲ Νέρων ὁ βασιλεὺς ὅτι ἐφρονεῖτο ὑπὸ τοῦ Πέτρου O 330
ὁ Σίμων, ἠγανάκτησε· καὶ ἐκέλευσεν αὐτὸν συσχεθέντα ἀποθα-

1. ἐλεχθέντος Ox. 2. παλατίου Ox. 13. εἶπεν] Fort. εἶπες. Iphs
Codrenus p. 211. A. 17. πλατείαν Ch., πλατίαν cod., πλατίαν Ox.

que, tum Simonem, Christum sese falso venditantem, tum Petrum, qui a Pilate Christi abnegati convictus fuerat, ex palatio ejici jussit.

Deinceps itaque Romae commorati sunt, de Miraculis edendis invicem certantes. Et quidem Simon Magus, Tauro magno in medium adducto, cum ei in aurem aliquid immussitasset, exspiravit statim Taurus; admirantibus Simonem omnibus. Petrus vero, Deum precatus, Taurum, in vitam revocatum, domino restituit. Petro itaque primas dederunt omnes dicentes, Mortuum vitae restituere, majus esse miraculum. Sed et plurima etiam alia miracula ediderunt, invicem certantes; quae quidem scripta sunt in Actis Sanctorum Apostolorum. Caeterum Simon Magus, in coelos ascensurum se venditans, Petri Apostoli precibus occubuit. Dixerat enim Petro Simon; Tu dicis, Christum Deum tuum in Coelos assumptum fuisse: ecce me quoque in Coelos assumptum. Petrus itaque, cum in medio urbis Romae Magicis artibus sublimem eum in aërem efferri videret, Deum ipse precatus est: et repente Simon, magne cum sonitu in plateam decedens, [interiit.] Reliquiae autem ejus, eodem quo decidit loco, recondebantur; qui cancellis lapideis undique septus, exinde Simonium adhuc usque appellatur.

Nero autem Imperator, audito Simonem a Petro interfectum esse, ira commotus, Petrum quoque comprehensum occidi jussit. Petrus autem

νεῖν. καὶ ἡ μόνον ἐκρατήθη ὁ ἅγιος Πέτρος, ἐπέδωκε τὸ ἔνδυμα τῆς ἐπισκοπῆς Ῥώμης Ἀίνῳ ὀνόματι, μαθητῇ αὐτοῦ· ἠκολούθει γὰρ αὐτῷ ὅτε ἐκρατήθη. ὁ δὲ αὐτὸς ἅγιος Πέτρος γέρων ὑπῆρχε D τῇ ἡλικίᾳ διμοιριαῖος, ἀναφάλας, κονδόθριξ, ὀλοπόλιος τὴν κάραν καὶ γένειον, λευκός, ὑπόχλωρος, οἰνοπαῆς τοῦς ὀφθαλμούς, εὐ-5 πώγων, μακρόρινος, σύνοφρος, ἀνακαθήμενος, φρόνιμος, ὀξύ-χολος, εὐμετάβλητος, δειλός, φθεγγόμενος ὑπὸ πνεύματος ἁγίου καὶ θαυματουργῶν.

Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸν ἅγιον Πέτρον τὸν ἐπίσκοπον, ἦτοι πα-
τριάρχην, Ῥώμης ὀνόματι Ἀίνος, καθὼς ὁ σοφὸς Εὐσέβιος ὁ 10
Παμφίλου ἐχρονογράφησεν.

Ὁ δὲ ἅγιος Πέτρος ὁ ἀπόστολος ἐμαρτύρησε σταυρωθεὶς κα-
τακέφαλα, τοῦ αὐτοῦ ἀποστόλου ὀρκώσαντος τοῦτο τὸν ἐπαρχον
O 331 E ὅτι Μὴ ὡς ὁ κύριός μου σταυρωθῶ. καὶ ἐτελειώθη ὁ ἅγιος Πέ-
τρος ἐπὶ τῆς ὑπατείας Ἀπρωνιανοῦ καὶ Καπίτωνος. 15

Ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ τοῦ Πιλάτου ἠγανάκτησεν ὁ αὐτὸς βα-
σιλεὺς Νέρων, καὶ ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀποκεφαλίσθηναι, λέγων, Διὰ
τὶ ἐξέδωκε τὸν δεσπότην Χριστὸν τοῖς Ἰουδαίοις, ἄνδρα ἄμειπτον
καὶ δυνάμεις ποιοῦντα; εἰ γὰρ ὁ αὐτοῦ μαθητῆς τοιαῦτα θαυ-
μάσια ἐποίει, ὁποῖος ὑπῆρχεν ἐκεῖνος δυνατός; 20

V 109 Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας κατέφθασεν ἐθθῆως ἐν τῇ Ῥώμῃ
καὶ ὁ ἅγιος Παῦλος πεμφθεὶς ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας χώρας παραστά-

2. Ἀίνῳ] „Scr. Αίνῳ, ex Eusebio et Nicephoro Patriarcha; uti
et Auctor ipse infra habet.“ Ch. 4. ἀναφαλῶς Ox. 10. Αί-
νος Ox. *ibid.* Εὐσέβιος] p. 375.

quamprimum comprehensus esset, successorem in Episcopatu Romano de-
signavit Linum quandam, ex discipulis suis: quem tum quoque cum pre-
hensus fuit, sectatorem habuit. Erat autem D. Petrus aetate provec-
tior, statura quae mediocrem excederet, recalvaster, crine curto, capite et men-
to canus, colore pallente, oculis vini colorem referentibus, barbatus, na-
sutus, junctis superciliis, proclivis, prudens, ad iram pronus, mutabilis,
meticulosus, a spiritu S. loquens et miracula edens.

Linum vero post S. Petrum, Romanae sedis Episcopum, sive Patriar-
cham fuisse, Eusebius Pamphili in Chronicis suis scriptum reliquit.

Sanctus autem Petrus Apostolus Martyrium passus est, in crucem
actus, capite ad terram verso: Praefectum enim juramento adstrinxerat,
ne eodem quo Dominus modo crucifigeretur. Factum vero hoc, Apronia-
no et Capitone Coss.

Pilato quoque iratus Imperator Nero, caput ei amputari jussit; eo
quod Dominum Christum, virum inculpatum et mirificum, Judaeis tradi-
disset. Si enim, inquit, discipulus talia potuerit, quam potens tandem
fuerit ipse.

Ejusdem sub imperio S. Paulus etiam ex Judaea Romam mittitur,
ibi causam dicturus: Martyrium vero et ipse passus est, capite multatus,

σιμος· και μαρτύρησε και αυτός αποτμηθεὶς τὴν κεφαλὴν τῇ
 πρὸ γ' καλανδιῶν Ιουλιῶν ἐπὶ τῆς ὑπατείας Νέρωνος και Λεντού-
 λου. και ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς Νέρων τὰ σώματα τῶν ἁγίων
 ἀποστόλων ταφῇ μὴ παραδοθῆναι ἀλλ' ἄταφα μείναι. ὑπῆρχε
 5 δὲ ὁ Παῦλος ἔτι περιῶν τῇ ἡλικίᾳ κονδοσιδῆς, φαλακρός, μισοπό- O 332
 λιος τὴν κάραν και τὸ γένειον, εὖρινος, ὑπόγλαυκος, σύνοφρος,
 λευκόχρους, ἀνθηροπρόσωπος, εὐπώγων, ὑπογελῶντα ἔχων τὸν
 χαρακτῆρα, φρόνιμος, ἡθικός, εὐόμιλος, γλυκός, ὑπὸ πνεύμα-
 τος ἁγίου ἐνθουσιαζόμενος και ἰώμενος.

10 Ἐπεμψε δὲ κατὰ τῆς Ἰουδαίας και τῆς Ἱερουσαλήμ ὁ αὐτός B
 βασιλεὺς Νέρων, και πᾶσι κακῶς ἐχρήσατο, πολλοὺς φονεύσας
 στρατιωτικῇ συμβολῇ, ὅτι τυραννίδι φερόμενοι ἐξεφώνησαν ὑβρι-
 στικὰς φωνὰς κατὰ τοῦ Νέρωνος, διότι ἀπεκεφάλισε τὸν Πιλάτον
 ὡς εἰς ἐκδίκησιν Χριστοῦ· και ἦλθεν εἰς αὐτὸν οὐ μὴν ἀλλὰ ὅτι
 15 καὶ ἀθνητήσαντες τὸν ἡγεμόνα ἐσταύρωσαν τὸν Χριστόν· και
 διὰ τοῦτο ἡγανάκτει κατ' αὐτῶν ὡς τυράννων, και ἐσφάγησαν τότε
 ὑπὸ στρατιωτῶν ἐν τῇ συμβολῇ ὁ τε Ἄννας και ὁ Καϊάφας.

Παρέλαβε δὲ ὁ αὐτός Νέρων ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν χώρον
 ἄλλην ἐν τῇ Πόντῳ, πέμψας Πολέμωνα στρατηγὸν αὐτοῦ· και
 20 ἐποίησεν αὐτὴν ἐπαρχίαν, καλέσας αὐτὴν Πόντον Πολεμωνιακόν. C

Ὁ δὲ αὐτός Νέρων ἔχειρε τῷ Βενέτῳ μέρος πολὺ.

O 333

Ἐπὶ δὲ τῶν χρόνων τῆς βασιλείας αὐτοῦ Λουκανὸς ὁ σοφώ-
 τατος ἔν παρὰ Ῥωμαίοις μέγας και ἐπαινούμενος. ἐπὶ δὲ τῆς

2. Λεντούλλου Οκ. 5. φαρακλός Οκ. 7. λευκόχρους Ch., λευ-
 κόχρους Οκ. 19. ἄλλην Ch., ἄλην Οκ. 20. Πολεμωνιακόν Ch.,
 Πολεμονιακόν Οκ. 23. Ῥωμαίοις] Ῥωμαίους Οκ.

III Kal. Julias, Nerone et Lentulo Coss. Corpora autem Sanctorum Apo-
 stolorum insepulta projici mandavit Nero Imperator. Paulus vero, dum
 in vivis esset, statura erat curta, calvus, subcanus capite mentoque, naso
 decoro, subcaesius, superciliis junctis, cute candida, vultu florido, barba-
 tus, aspectu ridibundo, prudens, moribus probis, affabilis, blandus, Spiri-
 tu Sancto afflatus, morbosque sanandi potentia donatus.

Nero autem Imperator, exercitu adversus Judaeos et Hierosolymam
 misso, pessime illos tractavit; plurimos etiam neci dedit: ad hoc incita-
 tus, quod rebelles ipsum opprobriis lacerassent, ob Pilatum, Christi in
 vindictam, capite multatum: sed et pro certo etiam acceperat, Praefec-
 tum, Judaeorum ipsorum importunitate impulsum, Christum cruci affi-
 xisse. Hac Judaeorum strage perierunt Annas et Caiphas.

Idem Imperator Nero, misso ex Ducibus suis Polemone, aliam Ponti
 regionem captam, in Provinciae formam redegit, et Pontum Polemonia-
 cum appellavit.

Nero autem Factioni Venetae multum favebat.

Temporibus autem Neronis imperantis, floruit sapientissimus Luca-
 nus, Poeta magis nominis apud Romanos. Caeterum Itorico et Tolpilla-
 Ιωαννης Malalas.

ὑπατείας Ἰτορικοῦ καὶ Τολπιλλιανοῦ τοῦ καὶ Τροχέλου ἀφανῆς ἐγένετο Νέρων ὁ βασιλεὺς καὶ ἐτελεύτα, τῶν ἱερέων τῶν Ἑλλήνων κατασκευασάντων αὐτῷ διὰ πότου δόσεως, ὄντος τοῦ δόγματος τῶν Ἐπικουρείων τοῦ μετ' αὐτὸν λαβόντος παρὰ τῶν ἱερέων σύνταξιν τῆς βουσιλείας καὶ εἰσελθόντος ἰδεῖν αὐτόν, ὡς ἄρρώστον, 5 καὶ κεντήσαντος αὐτόν ἐν τῷ παλατίῳ. καὶ τελευτῆ ὁ αὐτὸς Νέρων, ὧν ἐνιαυτῶν ξθ'.

D Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Νέρωνος ἐβασίλευσε Γαλβᾶς Αὔγουστος μῆνας ζ'. ἦν δὲ μακρὸς, γενναῖος, λευκόχρους, ὑπόστραβος, γρυπρόρυγχος, μίξοπόλιος, μανικός. ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας 10
O 334 τοῦ αὐτοῦ Γαλβᾶ ταφῆ παρεδόθησαν τὰ σώματα τῶν ἁγίων ἀποστόλων κατὰ κέλυσιν τοῦ αὐτοῦ βασιλέως· ἐν ὁράματι γὰρ ἐκλεύσθη δοῦναι τὰ σώματα τῶν ἁγίων ἀποστόλων εἰς ταφὴν. καὶ τελευτῆ ὁ Γαλβᾶς ἰδίῳ θανάτῳ ἐξαίφνης φλεβοτομηθεὶς, ὧν ἐνιαυτῶν μθ'. 15

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Γαλβᾶ ἐβασίλευσε Λούκιος Ὄθων μῆνας γ'. ἦν δὲ κονδοειδής, πλατύς, γενναῖος, ἀπλόθριξ, μικρόφθαλμος, ὑπόσμιος, ψελλός. ἐν δὲ τῇ αὐτοῦ βασιλείᾳ ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ ἀπόστολος, ὁ ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων καὶ πατριάρχης, ὃν ἐνεθρόνισεν ὁ ἅγιος Πέτρος ἀντὶ ἑαυτοῦ ἀνιῶν ἐπὶ 20

1. Ἰτορικοῦ καὶ Τολπιλλιανοῦ, τοῦ καὶ Τροχέλου] „Chr. Alex. habet, Ἰταλικῶ καὶ Τραχάνου. Nero e medio sublatus est C. Galerio Trachalo Turpiliano et C. Sillio Italico Coss. Scribendum itaque, Ἰταλικῶ καὶ Τυρπιλλιανοῦ, τοῦ καὶ Τραχάλου.“ Ch. 4. Ἐπικουρείων Ox. 8. 14. Γαλβᾶς Ox. 18. ὑπόσμιος, ψελλός Ch., ὑπόσμιος, ψελλός Ox.

no, sive Trochelo Coss. Nero Imperator, e medio sublatus, interiit: Conjuratorem adversus eum agitantibus, ex haustu veneni, Graecorum sacerdotibus. Is enim, quem in regno successorem sacerdotes designaverant, dogmatis erat Epicureorum; qui palatium ingressus, tanquam visurus Imperatorem aegrotantem eum confodit. Nero itaque diem supremum obiit, annos natus LXIX.

Excepit Neronem Galba, qui regnavit menses VII. Erat autem procerus, generosus, colore candido, substrabus, unguis habens aduncos, subcanus, ad insaniam pronus. Hujus autem sub Imperio, Sanctorum Apostolorum corpora, jussu ipsius Imperatoris sepulturae tradita sunt: per insomnium enim, ut hoc faceret, monitus est. Galba autem annum agens XLIX, ex venae sectione, subito mortuus est.

Galbam excepit Lucius Otho; qui imperavit Menses III. Erat hic statura brevi, lato corpore, fortis, crine molli et porrecto, oculis parvis, sublimus, balbus. Hujus sub Imperio D. Jacobus Apostolus, Hierosolymarum. Episcopus et Patriarcha, a B. Petro, cum Romam abiit, sui in

Ῥώμην, ἐτελεύτησε· καὶ παρέλαβε τὸ σχῆμα τῆς ἐπισκοπῆς Ἱεροσολύμων Συμεὼν ὁ καὶ Σίμων καὶ ἐγένετο πατριάρχης.

Τελευτᾷ δὲ ὁ αὐτὸς Ὄθων ἐτῶν γ' ἄρῳαστήσας.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ὄθωνος ἐβασίλευσε Βιτέλλιος Αὐ- V 110
5 γουστός ἔτη θ' καὶ μῆνας η'. ἦν δὲ διμοιρμαῖος, εὐστῆθος, γλαυ- O 335
κός, πυρρᾶκης, δασυπύγων, εὐόφθαλμος, δειλός. ἐπὶ δὲ τῆς
βασιλείας εὐθέως ἔπαθεν ὑπὸ Θεομηνίου Νικομήδεια, πόλις μεγά-
λη, τῆς Βιθυνίας μητρόπολις. καὶ πολλὰ αὐτοῖς τοῖς περισωθεῖ-
σιν ἐχαρίσατο καὶ τῇ πόλει εἰς ἀνανέωσιν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς· ἦν
10 γὰρ καὶ πρόην παθοῦσα ὑπὸ Θεομηνίας καὶ ἑστραμμένη· καὶ
ἀνήγειρεν αὐτήν.

Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοῦ Βιτέλλιον Καίσαρος ἐτυράν-
νησαν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἐφόνευσαν Κυρήνιον τὸν ἄρχοντα αὐτῶν
λιθοβολήσαντες αὐτόν. τῷ δὲ λέ' ἔτει μετὰ τὴν τοῦ σωτήρος B
15 ἡμῶν καὶ Θεοῦ ἀνάληψιν ἐπεστράτευσεν κατ' αὐτῶν ὁ Βιτέλλιος
βασιλεὺς, πέμψας στρατηγὸν ἑαυτοῦ Οὐδεσπασικόν καὶ Τίτον
νιδόν αὐτοῦ. καὶ ἐπέστησαν τῇ Ἰουδαίᾳ χώρα, πολεμοῦντες αὐτήν
καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ. καὶ ἐν τῷ πολεμῆν αὐτὸν ἀπέθανεν ἐν τῇ
Ῥώμῃ ὁ Βιτέλλιος βασιλεὺς νόσῳ βληθεὶς, ὣν ἐνιαυτῶν μη'.

20 Καὶ μετ' αὐτὸν ἀνηγορεύθη βασιλεὺς ὁ Θεϊότατος Οὐδεσπα- O 336
σιανός, καὶ ἔστειπεν αὐτὸν ὁ στρατός, ἐπὶ τῆς ὑπατείας Ρούφου
καὶ Καπιτιανοῦ. ἦν δὲ κονδοειδής, φαλακρός, προγύστωρ, πο-
λιός, πυρρᾶκης, ἔχων οἰνοπαεῖς ὀφθαλμούς, πλύτοις, ὀργί-

13. Κυρήνιον Chron. p. 246. C, Κυρηναῖον Ox.

locum substitutus, interit: Hierosolymarum vero Episcopatum suscepit Symeon, qui et Simon, ibique sedit Patriarcha.

Otho vero morbo correptus, interit; annos natus LIII.

Othoni successit in Imperio Vitellius Augustus: qui regnavit annos IX et Menses VIII. Erat vero statura mediocrem superante, pectore firmo, oculis caecis et pulchris, rufus, barba hirsuta, meticulosus. Hujus imperii sub initio divinam iram rursus experta est Nicomedia, urbs magna et Bithyniae Metropolis: cum prius terrae metibus concussa, fore eversa funditus fuisset. Imperator autem incolis superstitibus et urbi de novo instaurandae pecuniam plurimam largitus est.

Vitellio autem imperante, Judaei novis rebus studentes, Praefectum Cyrenaeum, lapidibus obrutum, neci dederunt. Imperator itaque anno xxxv post Deum et Salvatorem nostrum in caelos assumptum contra eos arma movit, missis Vespasiano et filio ejus Tito ducibus; qui terram Judaeam et Hierosolymas hostiliter invadentes devastarunt. Vitellius interit, post bellum hoc coeptum morbo correptus, Romae moritur, annum agens XLVIII.

Post hunc Imperator ab exercitu salutatus est divinisissimus Vespasianus; Rufo et Capitiانو Coss. Erat hic statura curta, calvus, ventriosus, canus, colore rufo, oculis vini colorem referentibus, vultu patulo, iracun-

λος. καὶ ἔασας Τίτον τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πολεμεῖν τὴν Ἰουδαίαν
 C χάραν ἤλθεν ἐπὶ τὴν Ῥώμην, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη θ' καὶ μῆνας ι'.
 ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐγένετο διωγμὸς μέγας τῶν χριστιανῶν
 ἐπὶ τῆς ὑπατείας Δεκίου καὶ Ρουστικίου. τῷ δὲ λη' ἔτει μετὰ τὸ
 ἀναληφθῆναι τὸν σωτῆρα Χριστὸν ὁ Τίτος τὴν Ἰουδαίαν πα- 5
 ρέλαβε καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ ἐπὶ τῆς ὑπατείας Κομμόδου καὶ
 Ῥούου, βασιλεύοντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Οὐεσπασιανοῦ· καὶ
 ἐπόρθησε τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ πᾶσαν τὴν Παλαιστίνην καὶ τὸ ἰε-
 ρὸν τῶν Ἰουδαίων κατέστρεψεν ἐν τῇ αὐτῇ τῆς ἑορτῆς ἡμέρᾳ, ὅτε
 παρέλαβε τὴν πόλιν, καὶ ἀπώλεσε ψυχῶν μυριάδας ρί', ξίφεσιν 10
 O 337 αὐτοὺς κατακόψας· ἄλλας δὲ μυριάδας ιε' διαπέπρακεν αἰχμα-
 D λώτων νεανίσκων καὶ παιδῶν ἀρρηνικῶν καὶ παρθένων κορα-
 σίων, καθὼς καὶ Ἰώσηπος ὁ σοφώτατος συνεγράφατο· Ἐβραῖος
 γὰρ ὑπῆρχε καὶ παρῆν ἐν τῷ πολέμῳ. καὶ πάσας δὲ τὰς ἐπαρ-
 χίας τῆς Ἰουδαίας ἀπώλεσεν ὁ Τίτος. ὁ δὲ σοφὸς Εὐσέβιος ὁ 15
 Παμφίλου συνεγράφατο οὕτως, ὅτι ἐν τῇ ἑορτῇ αὐτῶν τὸν
 Χριστὸν ἐσταύρωσαν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ἑορτῇ πάντες
 ἀπώλοντο, τοῦ σωτῆρος ἐκδεδωκότος αὐτούς. τρεῖς δὲ μετὰ ταύ-
 της πορθήσεις εἰσὶ τῆς Ἱερουσαλήμ, καθὰς ὁ σοφώτατος Εὐσέ-
 βιος συνεγράφατο. 20

Ὁ δὲ Τίτος θριαμβεύσας τὴν νίκην ἀπῆλθεν ἐπὶ τὴν Ῥώμην·
 Οὐεσπασιανὸς δὲ ἐκ τῆς Ἰουδαϊκῆς πραιδας ἐκτίσεν ἐν τῇ Ἀντιο-

3. αὐτοῦ Ch., ἑαυτοῦ Ox. 5. ὁ] ὁ δὲ Ox. 7. Ῥούου] Ῥού-
 φου Ch. *ibid.* αὐτοῦ] αὐτοῦ Ox. 18. Ἰώσηπος] Conf. Bel.
 Ind. VI. 9. et Mai. ad Euseb. p. 376. 18. τρεῖς — πορθήσεις
 εἰσὶ Schurzfleisch. Notit. Bibl. Vinar. p. 56., τρις — πορθηθεί-
 σης Ox.

dua. Belli autem Judaici cura Tito filio commissa, ipse Romam prefe-
 ctus est: ubi imperavit annos ix et Menses x. Hujus sub imperio, Chri-
 stiani persecutionem gravem perpessi sunt, Decio et Rusticio Cos. An-
 no autem xxviii post Christum Salvatorem in Coelos assumptum, Com-
 modo et Rufo Cos. Imperatoris Vespasiani filius Titus, Judaeam, Hiero-
 solymas, totamque adeo Palaestinam occupatam vastavit; urbeque ipso
 Festi die capta, Judaeorum templum evertit; undecies autem centena
 millia Judaeorum gladio interfecit; centum vero et quinquaginta millia
 juniorum utriusque sexus hastae subjecit; Judaeae quoque Praefecturas
 omnes sustulit: uti testatur sapientissimus Josephus Judaeus, qui et ipse
 huic bello interfuit. Sed et memoriae prodidit etiam sapiens Eusebius
 Pamphili, Judaeos omnes, eodem ipso Festo, exitio datos fuisse, quo Chri-
 stum cruci affixerant; Salvatore nostro illos in manus hostium suorum
 tradente. Tertia vero haec est Hierosolymarum devastatio; uti idem sa-
 pientissimus Eusebius memoriae prodidit.

Titus autem, triumpho de Judaeis celebrato, Romam reversus est.
 Vespasianus autem, ex praeda Judaica, ante Antiochiae magnae portam,

χείμ τῇ μεγάλῃ τὰ λεγόμενα Χερουβιμ πρὸ τῆς πύλης τῆς πόλεως. ἐκεῖ γὰρ ἔπηξε τὰ Χερουβιμ τὰ χαλκᾶ ἃ εἶρε Τίτος ὁ αὐτοῦ υἱὸς ἐν Ε τῷ πατρὶ Σολομῶντος πεπηγμένα, καὶ ὅτε τὸν ναὸν ἔστρεψεν, ἀφείλατο αὐτὰ ἐκεῖθεν καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ αὐτὰ ἤνεγκε σὺν τοῖς Σεραφίμ, 5 θριαμβεύων τὴν κατὰ Ἰουδαίων γενομένην νίκην ἐπὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας, [στήσας ἄνω στήλην χαλκῆν] εἰς τιμὴν τῇ σελήνῃ μετὰ τεσ- O 338 σάρων ταύρων προσεχόντων ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλήμ· νυκτὸς γὰρ αὐτὴν παρέλαβε λαμπούσης τῆς σελήνης. ἔκτισε δὲ καὶ τὸ θέατρον Δάφνης V 111 ἐπιγράψας ἐν αὐτῷ, Ἐξ πραιδα Ἰουδαία. ἦν δὲ πρῶτην ὁ τοῦ αὐτοῦ θεάτρον τόπος συναγωγή τῶν Ἰουδαίων· καὶ πρὸς ὕβριν αὐτῶν τὴν συναγωγὴν αὐτῶν λύσας ἐποίησε θέατρον, στήσας ἐαυτῷ ἄγαλμα μαρμάρινον ἐκεῖ, ὅπερ ἕως τῆς νῦν ἵσταται.

Ἐκτισε δὲ καὶ ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης ἐκ τῆς αὐτῆς Ἰουδαϊκῆς πραιδας ὁ αὐτὸς Οὔεσπασιανὸς ὠδεῖον μέγα πάνυ, 15 θεάτρον ἔχον διώστημα μέγα, ὄντος καὶ αὐτοῦ τοῦ τόπου πρῶτην συναγωγῆς τῶν Ἰουδαίων.

Ἐποίησε δὲ καὶ ἐπαρχίαν Μακεδονίαν δευτέραν, ἀπὸ τῆς πρώ- B τῆς αὐτῆν ἀπομερίσας.

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἔπαθεν ὑπὸ Θεομηρίας ἡ Κόριν- 20 θος, μητρόπολις τῆς Ἑλλάδος, μηνὶ Ἰουνίῳ τῷ καὶ δαισίῳ κ', ἐσπέρας βυθείας. καὶ ἐχαρίσατο τοῖς ζήσασι καὶ τῇ πόλει πολλά. ἔκτισε δὲ καὶ εἰς Παννονίαν καὶ εἰς Κομμαγενίαν τὰς ἐπαρχίας

6. εἰς τιμὴν τῇ σελήνῃ] „Supplendum ex Chr. Alex. στήσας ἄνω στήλην χαλκῆν, εἰς τιμὴν τῆς σελήνης.“ Ch. V. Chron. p. 247. C. 15. ἔχοντος] „Forte scr. ἔχον.“ Ch. 20. Δεσίῳ Ox.

fabricam illam, quae Cherubim appellatur, erexit. Ibi enim posuit Cherubinos illos aereos, quos una cum Seraphinis, everso Salomonis templo, Titus filius inde avexerat et ad Antiochiam, de Judaeis devictis triumphum ibi acturis deportaverat: sed et columnam etiam aeream Lunae posuit, cum Tauris quatuor Hierosolymam respicientibus: eo quod urbem internecto cepisset, Luna illucescente. Daphnes etiam Theatrum condidit, cum hac Inscriptione: *Ex praeda Judaea*. Quo vero loco Theatrum condidit, olim stetit Synagoga Judaeorum; qua eversa, Theatrum ibidem per contumeliam excitavit; statua etiam sua eodem loco ex Marmore erecta; quae ad hunc usque diem ibi visitur.

Idem Vespasianus in Caesarea quoque Palaestinae Odeum plane amplum et Theatri instar, ex Judaeorum spoliis, eodem etiam loco, quo Judaeorum antea steterat Synagoga, extruxit.

Macedoniam vero secundam, a prima separans, in Provinciam fecit.

Ejusdem sub Imperio, divinam iram passa est Corinthus, Helladis Metropolis, Desii, sive Junii xx, nocte intempesta: incolis itaque superstitionibus, urbiq; instaurandae, multa largitus est. Multa etiam per Pannoniam et Comagenam Provincias extruxit; Europam etiam a Thracia

κὰς ὁ ἅγιος Παῦλος τὸ θερμόν τῆς πίστεως τοῦ αὐτοῦ Διονυσίου ἐποίησεν αὐτὸν ἐπίσκοπον ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ· ὅστις Διονύσιος ὁ ἀπὸ φιλοσόφων καὶ βιβλῶν κατ' Ἑλλήνων ἐξέθετο. ὁ δὲ ἅγιος Παῦλος ὑπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα.

Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοῦ Νέρωνος ἀνῆλθεν ἐν Ῥώμῃ 5 Σίμων τις ὀνόματι Αἰγύπτιος μάγος, ποιῶν διὰ γοητείας φαντασίας τινὰς καὶ λέγων ἑαυτὸν Χριστόν. ἀκούσας δὲ ὁ ἅγιος Πέτρος ὁ ἀπόστολος περὶ αὐτοῦ ἀνῆρχετο ἐν τῇ Ῥώμῃ. ἐν τῷ δὲ 10 Ἐάνειναι αὐτὸν ἐν τῇ Ῥώμῃ διερχομένου αὐτοῦ δι' Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης συνέβη τελευτῆσαι Εὐδοκὸν τὸν ἐπίσκοπον καὶ πατριάρχην Ἀντιοχείας· καὶ ἔλαβε τὸ σχῆμα τῆς ἐπισκοπῆς Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης Ἰγνάτιος, τοῦ ἁγίου Πέτρου τοῦ ἀποστόλου χειροτονήσαντος. συνέβη δὲ ἐν τοῖς αὐτοῖς χρόνοις τελευτῆσαι καὶ Μάρκον τὸν ἀπόστολον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ μεγάλῃ, ἐπίσκοπον ὄντα ἐκεῖ καὶ πατριάρχην. καὶ παρέλαβε τὴν ἐπισκοπὴν παρ' αὐτοῦ 15 V 107 Ἀνιανός, μαθητῆς αὐτοῦ, καθὼς ὁ σοφὸς Θεόφιλος ὁ χρονολόγος συγγράματι.

O 326 Καταφθάσαντος δὲ τοῦ ἁγίου Πέτρου τοῦ ἀποστόλου τὴν Ῥώμην καὶ μαθόντος πῶς μένει Σίμων ὁ μάγος, ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸν ἔνθα κατέμεινε· καὶ ἤρρεν ἐκεῖ κίνα μέγαν ἐν τῷ πυλεῶνι 20 ποιμενικόν, ὅπου κατέμεινε Σίμων ὁ μάγος, ἄλύσει δεδεμένος, ὄντινα ὁ Σίμων διὰ τὸν Πέτρον καὶ τοὺς θέλοντας ἀνέναι πρὸς αὐτὸν ἐδέσμησεν εἰς τὸ μηδὲνα ὡς ἔτυχεν δίχα τοῦ τὸν Σίμωνα κελύειν τῷ κυνὶ καὶ συγχωρεῖν τὸν κίνα παρῆναι, οὗς ἠβούλετο ὁ Σίμων· καὶ τοῦτο ἦν πρῶτον θαῦμα τῷ μέλλοντι ἀνέναι πρὸς 25

10. Εὐδοκὸν] Εὐόδιον Ch. 24. Fort. πλὴν οὗς vel οὗς μῆ.

gionis ejus constituit Dionysium. Et hic quidem Dionysius, qui ex Philosophorum numero fuerat, adversus Graecos libros scripsit. Paulus vero Hierosolymas reversus est.

Temporibus etiam Neronis Romam venit Magus quidam Aegyptius, nomine Simon; qui Praestigii quibusdam Magicis usus, Christum se esse venditavit. D. Petrus, hoc audito, Romam contendit: dumque per Antiochiam magnam iter faceret, contigit Evodium meri, Episcopum et Patriarcham Antiochensem: cujus in locum D. Petrus Apostolus Ignatium surrogavit. Eodem tempore mori etiam contigit Marcum Apostolum et Patriarcham Alexandriae Magnae. Moriturus autem, discipulum suum Anianum suffecit sibi: sicut sapiens Theophilus Chronographus scriptum reliquit.

Petrus, autem Apostolus Romam veniens edoctusque, ubi Simon Magus commorabatur, ad eum profectus est. Simon autem, ne injussu sui Petro vel cuivis alii ad se pateret aditus; pro foribus Canem Pastoralem praegrandum, catena vinculum habuit: qui nisi signo a Simone prius dato, advenientibus quibuscunque ingressus prohibebat. Atque hoc omnibus,

τὸν αὐτὸν Σίμωνα. ὁ δὲ Πέτρος ἑωρακῶς τὸν κύνα οὕτω μέγαν
καὶ φοβερόν, καὶ μαθὼν παρὰ τῶν ἐστηκότων ἔξω τοῦ αὐτοῦ Β
πυλῶνος ὅτι εἰ μὴ κελεύσει ὁ Σίμων τῷ κυνί, οὐ συγχωρεῖ ὁ αὐ-
τὸς κύων τινα ἀνελθεῖν, ἀλλ' ἐπερχόμενος φονεῖει τὸν πλησιά-
5 ζοντα αὐτῷ· κρατήσας οὖν ὁ Πέτρος τὴν ἄλυσιν τοῦ κυνὸς ἔλυ-
σεν αὐτὸν καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἄνελθε πρὸς Σίμωνα καὶ εἶπέ αὐτῷ
ἀνθρωπίνῃ φωνῇ, Πέτρος ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου ἀνελ-
θεῖν θέλει. ὁ δὲ αὐτὸς κύων ἀνῆλθεν εὐθέως ὁρμαίως· καὶ ἐν
τῷ ἐκείνῳ διδάσκειν τινα μαγικὰ πλανήματα ἔσθη ἐν μέσῳ ὁ
10 κύων καὶ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ λέγει τῷ Σίμωνι, Πέτρος ὁ δοῦλος
τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου ἀνελθεῖν θέλει πρὸς σε. οἱ δὲ ἀκούσαν-
τες τοῦ κυνὸς λαλοῦντος ἀνθρωπίνῃ φωνῇ, ἰθαύμασαν λέγοντες, O 327
Τίς ἐστὶ Πέτρος ἡ ἡ δύναμις αὐτοῦ Πέτρου οὗ εἶπεν ὁ κύων, ὅτι C
ἐποίησε τὸν κύνα ἀνθρωπιστὶ λαλῆσαι καὶ ποιῆσαι αὐτῷ τὴν ἀπό-
15 κρισιν. καὶ λέγει ὁ Σίμων τοῖς ἐστῶσι καὶ θαυμάζουσι τὸν Πέ-
τρον τοῖς ἀνθρώποις, Τοῦτο ὑμᾶς μὴ ἕξιλον· ἰδοὺ γὰρ ἀγὰ
λέγω αὐτῷ τῷ κυνί τῇ αὐτῇ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ ἀπόκρισιν αὐτῷ
κατερέγκαι. καὶ λέγει ὁ Σίμων τῷ κυνί, Κελεύω σοι ἀπελθεῖν
καὶ εἰπεῖν τῷ Πέτρῳ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ ὅτι εἶπεν ὁ Σίμων, Ἄνελ-
20 θε. καὶ ἀνῆλθε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Πέτρος καὶ συνέβαλε μετὰ
Σίμωνος τοῦ Αἰγυπτίου, ποιῶν καὶ αὐτὸς θαυμάσια· καὶ ἐνίκησε
τὸν Σίμωνα τὸν μάγον ποιῶν ἰάσεις. καὶ ἐπίστευσαν τῷ Πέτρῳ
πολλοὶ καὶ ἐφωτίσθησαν.

6. εἰς pro εἰπὲ Ox. 8. ὁρμαίως Ch., ὁρμαίως Ox. 11. οἱ]
ὁ Ox. 16. τοῖς rectius abest.

Magum adeuntibus, Miraculum antehac habebatur. Caeterum Petrus, viso Cane illo praegrandi et efferato; praemonitus etiam ab eis, qui extra fores adstant, non posse illum introire; ut pote in quem canis, nisi contrarium ei Simon significaret, more suo irruens, protinus dilaceraret, intrepide accessit; solutaque catena, Canem ingredi ad Simonem jussit, eique humana voce significare, „Petrus, servum Dei altissimi, introire velle.“ Canis adhaec prope accurrens, Simonem de praestigiis quibusdam Magicis disserentem coram omnibus humana voce alloquitur, et dicens: „Petrus servus Dei Altissimi te conventum vult.“ Audientes autem qui aderant, Canem humana voce loquentem, attoniti dixerunt: Quisnam Petrus iste? aut qualis Petri hujus, de quo canis loquitur, vis tanta, quae efficere potuit, ut Canis humana voce locutus nuncium ei ferret? Stupentibus autem ad id, quod a Petro factum fuerat omnibus, dixit Simon, „ne hoc vos adeo reddat attonitos: ecce enim ego quoque efficiam, ut Canis humana voce responsum Petro referat.“ Cani deinde dixit Simon: „Jubeo ut egressus Petro voce humana dicas, Simonem velle enim ingredi.“ Petrus igitur intravit; et cum Simone Aegyptio congressus, miracula et ipse edidit, morbosque sanavit, Simonem Magum in omnibus superans. Unde Petro plurimi fidem habuerunt et ab eo baptizati sunt.

- D** Καὶ ἦν ἐν τῇ Ῥώμῃ ταραχὴ μεγάλη καὶ θρόλλος ἔνεκεν τοῦ Σίμωνος καὶ τοῦ Πέτρου, ὅτι κατέναντι ἀλλήλων ἐποιοῦν θαύματα. καὶ ἀκούσας τὴν ταραχὴν Ἀγρίππας ὁ ἑπαρχος, ἀνήγαγε τῷ βασιλεῖ Νέρωνι ὅτι εἰσὶ τινες ἐν ταύτῃ τῇ βασιλευούσῃ πόλει θαύματα ποιοῦντες κατέναντι ἀλλήλων, καὶ ὁ μὲν εἶς λέγει αὐτὸν **5** Χριστόν, ὁ δὲ ἕτερος λέγει, Οὐκ ἔστιν αὐτός, ἀλλὰ μάγος ἐστίν·
- O 328** ἐγὼ γὰρ τοῦ Χριστοῦ μαθητὴς εἰμι· καὶ ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς Νέρων εἰσαχθῆναι πρὸς αὐτὸν τὸν Σίμωνα καὶ τὸν Πέτρον, καὶ τὸν Πιλᾶτον δὲ ἀχθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοτηρίου. καὶ εἰσηνέχθησαν πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ ἐπηρώτησε τὸν Σίμωνα ὁ Νέρων, **λέ-**
- E** γων, Σὺ εἰ ὃν λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι Χριστόν; ὁ δὲ εἶπε, *Nai.* καὶ ἐπηρώτησε καὶ τὸν Πέτρον ὁ Νέρων λέγων, Ἀκριβῶς οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός; ὁ δὲ Πέτρος ἔφη, Οὐκ ἔστιν αὐτός· ἐγὼ γὰρ ἐκείνου μαθητὴς εἰμι, καὶ ἐπ' ἐμοῦ εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἀνελήφθη. καὶ καλέσας τὸν Πιλᾶτον εἶπεν αὐτῷ περὶ τοῦ Σίμωνος **15** ὅτι Οὗτός ἐστιν ὃν ἐξέδωκας εἰς τὸ σταυρωθῆναι; καὶ προσεσχηκῶς αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος εἶπεν, Οὐκ ἔστιν αὐτός· οὗτος γὰρ καὶ
- V 108** καρηκομῶν ἐστὶ καὶ περιπληθής. περὶ δὲ τοῦ Πέτρου ἐπηρώτησεν αὐτόν, Τοῦτον δὲ μαθητὴν αὐτοῦ οἶδας; ὁ δὲ εἶπε, *Nai.* εἰσήγαγον γὰρ μοι αὐτόν, ὡς μαθητὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπηρώτησα αὐ- **20** τόν, καὶ ἠρνήσατο λέγων μὴ εἶναι αὐτοῦ μαθητὴς· καὶ ἀπέλυσα αὐτόν. καὶ λοιπὸν Νέρων, ὡς ψευσαμένον τοῦ Σίμωνος καὶ εἰπόντος ἑαυτὸν Χριστόν, ὅπερ οὐκ ἦν, καὶ τοῦ Πέτρου πάλιν

18. καρηκομῶν Ox. 22. εἰπόντος Ch., εἰπόντα Ox.

Magnus autem Romae erat tumultus in populo, ob Simonem et Petrum inter se de Miraculis edendis certantes. Hoc cognito Agrippa, urbis praefectus, Neroni rem detulit; „Sunt, inquit, in urbe hac imperatrice, qui de Miraculis faciendis inter se certant: quorum alter Christum se esse venditat; alter vero, non Christum, sed Magum esse eum, dicit: se enim Christi discipulum fuisse asserit.“ Jabet itaque Nero Imperator, coram se adduci Simonem et Petrum: Pontium etiam Pilatum e carcere accersit: Hi itaque coram Imperatore sistebantur. Nero autem Simoni, Tunc, inquit, es quem Christum vocant homines? Imo, respondit ille. Tum Nero Petrum interrogavit: Estne, inquit, hic revera Christus? respondit Petrus; Non est: Ego enim Christi ex Discipulis fui; atque oculis hisce in coelos assumptum eum vidi. Tum Nero Pilatum interrogans; Hiccine, inquit, est, quem tu cruci affigendum tradidisti? Pilatus, intentis in eum oculis, Nequaquam, respondit: Comatas enim hic est, atque obesus. De Petro autem eum interrogans Nero; Ast hunc, inquit, Christi discipulum agnovisti? Maxime; respondit Pilatus: in Praetorium enim introductum eum, tanquam Christi assecratorem, eum de hoc a me interrogatus, omnino negaret, dimisi protinus. Nero itaque utrum-

ἡλεγχθέντος ὑπὸ τοῦ Πιλάτου καὶ ἀρησαμένου τὸν Χριστόν, ἐκέλευσε, καὶ ἐξεβλήθησαν ἀμφότεροι ἐκ τοῦ παλατίου.

Καὶ δεῖγον ἐν τῇ Ῥώμῃ ποιοῦντες θαύματα ἀπέναντι ἀλλή- O 329
λων· καὶ ὁ μὲν Σίμων ὁ μάγος ἀγθέντος ταύρου μεγάλου εἶπεν
5 εἰς τὸ ὤτιον αὐτοῦ λόγον, καὶ εὐθέως ὁ ταῦρος ἀπέθανε καὶ B
ἐθανμάζετο ὁ Σίμων. ὁ δὲ Πέτρος εὐθέως ἐξήμενος ἐπὶ πάν-
των ἐποίησεν ἀνυψῆσαι τὸν ταῦρον· καὶ ἀπεδόθη τῷ ἰδίῳ δεσπό-
τῃ ὁ αὐτὸς ταῦρος. καὶ πάντες ἐπῆρουν τὸν Πέτρον, λέγοντες ὅτι
τὸ ποιῆσαι τεθνεῶτα ζῆσαι μείζον ἐστι θαῦμα. καὶ ἄλλα δὲ πολ-
10 λά ἐποίησαν σημεῖα κατέναντι ἀλλήλων, ἅτινα ἐν ταῖς πράξεσι
τῶν ἀγίων ἀποστόλων συγγέγραπται. ὁ δὲ ἀπόστολος Πέτρος
δι' ἐσχῆς αὐτοῦ ἐφρόνευσε τὸν Σίμωνα τὸν μάγον θελήσαντα ἀνα-
ληφθῆναι. εἶπε γὰρ ὁ Σίμων τῷ Πέτρῳ ὅτι εἶπεν ὅτι Χριστὸς
ὁ θεὸς σου ἀνελήφθη. ἰδοὺ καγὼ ἀναλαμβάνομαι. καὶ εἶδεν
15 αὐτὸν ὁ Πέτρος κουφιζόμενον διὰ τῆς μαγείας εἰς τὸν ἀέρα ἐν
μέσῳ τῆς πόλεως Ῥώμης· καὶ ἤῤατο ὁ Πέτρος καὶ κατηνέχθη C
Σίμων ὁ μάγος ἐκ τοῦ ἀέρος εἰς τὴν γῆν ἐπὶ τὴν πλατείαν καὶ
ἐψόφησε. καὶ τὸ λείψανον αὐτοῦ κεῖται ἐκεῖ ἕως ἄρτι ὅπου ἐπε-
σε, καὶ ἔχει περίξ κάκελλον λίθινον· καὶ ἀκούει ὁ τόπος ἐκεῖνος
20 ἕκτοτε τὸ Σιμώνιον.

Ἀκούσας δὲ Νέρων ὁ βασιλεὺς ὅτι ἐφρονεύθη ὑπὸ τοῦ Πέτρου O 330
ὁ Σίμων, ἠγανάκτησε· καὶ ἐκέλευσεν αὐτὸν συσχεθέντα ἀποθα-

1. ἡλεχθέντος Ox. 2. παλατίου Ox. 13. εἶπεν] Fort. εἶπας. ἔφησ
Codrenus p. 211. A. 17. πλατείαν Ch., πλατίαν ood., πλατσίαν Ox.

que, tum Simonem, Christum sese falso venditantem, tum Petrum, qui a Pilato Christi abnegati convictus fuerat, ex palatio ejici jussit.

Deinceps itaque Romae commorati sunt, de Miraculis edendis invicem certantes. Et quidem Simon Magus, Tauro magno in medium adducto, cum ei in aurem aliquid immussitasset, expiravit statim Taurus; admirantibus Simonem omnibus. Petrus vero, Deum precatus, Taurum, in vitam revocatum, domino restituit. Petro itaque primas dederunt omnes dicentes, Mortuum vitæ restituere, majus esse miraculum. Sed et plurima etiam alia miracula ediderunt, invicem certantes; quæ quidem scripta sunt in Actis Sanctorum Apostolorum. Caeterum Simon Magus, in caelos ascensurum se venditans, Petri Apostoli precibus occubuit. Dixerat enim Petro Simon; Tu dicis, Christum Deum tuum in Coelos assumptum fuisse: ecce me quoque in Coelos assumptum. Petrus itaque, cum in medio urbis Romæ Magicis artibus sublimem eum in aërem efferri videret, Deum ipse precatus est: et repente Simon, magno cum sonitu in plateam decidens, [interiit.] Reliquiae autem ejus, eodem quo decidit loco, recondebantur; qui cancellis lapideis undique septus, exinde Simonium adhuc usque appellatur.

Nero autem Imperator, audito Simonem a Petro interfectum esse, ira commotus, Petrum quoque comprehensum occidi jussit. Petrus autem

νεῖν. καὶ ἡ μόνον ἐκρατήθη ὁ ἅγιος Πέτρος, ἐπέδωκε τὸ ἔνδυμα τῆς ἐπισκοπῆς Ῥώμης Λίνῳ ὀνόματι, μαθητῇ αὐτοῦ· ἠκολούθει γὰρ αὐτῷ ὅτε ἐκρατήθη. ὁ δὲ αὐτὸς ἅγιος Πέτρος γέρων ὑπῆρχε
 D τῇ ἡλικίᾳ διμοιριαῖος, ἀναφάλας, κονδόθριξ, ὀλοπόλιος τὴν κάραν καὶ γένειον, λευκός, ὑπόχλωρος, οἰνοπαῆς τοῦς ὀφθαλμούς, εὐ- 5
 πύγων, μακρόρρινος, σύννοφρος, ἀνακαθήμενος, φρόνιμος, δξύ-
 χολος, εὐμετάβλητος, δειλός, φθεγγόμενος ὑπὸ πνεύματος ἁγίου καὶ θαυματουργῶν.

Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸν ἅγιον Πέτρον τὸν ἐπίσκοπον, ἦτοι πα-
 τριάρχην, Ῥώμης ὀνόματι Λίνος, καθὼς ὁ σοφὸς Εὐσέβιος ὁ 10
 Παμφίλου ἐχρονογράφησεν.

Ἐ
 O 331 Ὁ δὲ ἅγιος Πέτρος ὁ ἀπόστολος ἐμαρτύρησε σταυρωθεὶς κα-
 τακέφαλα, τοῦ αὐτοῦ ἀποστόλου ὀρκώσαντος τοῦτο τὸν ἑπαρχον
 ὅτι Μὴ ὡς ὁ κύριός μου σταυρωθῶ. καὶ ἐτελειώθη ὁ ἅγιος Πέ-
 τρος ἐπὶ τῆς ὑπατείας Ἀφρωνιανοῦ καὶ Κυπίτωνος. 15

Ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ τοῦ Πιλάτου ἠγυμνάκησεν ὁ αὐτὸς βα-
 σιλεὺς Νέρων, καὶ ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀποκεφαλισθῆναι, λέγων, Διὰ
 τί ἐξέδωκε τὸν δεσπότην Χριστὸν τοῖς Ἰουδαίοις, ἄνδρα ἄμειπτον
 καὶ δυνάμεις ποιοῦντα; εἰ γὰρ ὁ αὐτοῦ μαθητῆς τοιαῦτα θαυ-
 μάσια ἐποίει, ὁποῖος ὑπῆρχεν ἐκεῖνος δυνατός; 20

V 109 Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας κατέφθασεν εὐθέως ἐν τῇ Ῥώμῃ
 καὶ ὁ ἅγιος Παῦλος πεμφθεὶς ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας χώρας παραστά-

2. Λίνῳ] „Scr. Λίνῳ, ex Eusebio et Nicephoro Patriarcha; uti
 et Auctor ipse infra habet.“ Ch. 4. ἀναφαλλὰς Ox. 10. Λί-
 νος Ox. *ibid.* Εὐσέβιος] p. 375.

quamprimum comprehensus esset, successorem in Episcopatu Romano designavit Linum quendam, ex discipulis suis: quem tum quoque cum prehensus fuit, sectatorem habuit. Erat autem D. Petrus aetate provecior, statura quae mediocrem excederet, recalvaster, crine curto, capite et mento canus, colore pallente, oculis vini colorem referentibus, barbatus, natusus, junctis superciliis, proclivis, prudens, ad iram pronus, mutabilis, meticulosus, a spiritu S. loquens et miracula edens.

Linum vero post S. Petrum, Romanae sedis Episcopum, sive Patriarcham fuisse, Eusebius Pamphili in Chronicis suis scriptum reliquit.

Sanctus autem Petrus Apostolus Martyrium passus est, in crucem actus, capite ad terram verso: Praefectum enim juramento adstrinxerat, ne eodem quo Dominus modo crucifigeretur. Factum vero hoc, Aproniano et Capitone Cos.

Pilato quoque iratus Imperator Nero, caput ei amputari jussit; eo quod Dominum Christum, virum inculpatum et mirificum, Judaeis tradidisset. Si enim, inquit, discipulus talia potuerit, quam potens tandem fuerit ipse.

Ejusdem sub imperio S. Paulus etiam ex Judaea Romam mittitur, ibi causam dicturus: Martyrium vero et ipse passus est, capite multatus,

σιμος· και ἐμαρτύρησε και αὐτὸς ἀπομηθεὶς τὴν κεφαλὴν τῇ
 πρὸ γ' καλανδῶν Ιουλιῶν ἐπὶ τῆς ὑπατείας Νέρωνος και Λεντού-
 λου. και ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς Νέρων τὰ σώματα τῶν ἁγίων
 ἀποστόλων ταφῇ μὴ παραδοθῆναι ἀλλ' ἄταφα μῆναι. ὑπῆρχε
 5 δὲ ὁ Παῦλος ἔτι περιῶν τῇ ἡλικίᾳ κονδοειδῆς, φαλακρός, μίξοπό- O 332
 λιος τὴν κάραν και τὸ γένειον, εὐρινος, ὑπόγλαυκος, σύνοφρος,
 λευκόχρους, ἀνθηροπρόσωπος, εὐπύγων, ὑπογελῶντα ἔχων τὸν
 χαρακτῆρα, φρόνιμος, ἡθικός, εὐόμιλος, γλυκύς, ὑπὸ πνεύμα-
 τος ἁγίου ἐνθουσιαζόμενος και ἰώμενος.

10 Ἐπεμψε δὲ κατὰ τῆς Ἰουδαίας και τῆς Ἱερουσαλήμ ὁ αὐτὸς B
 βασιλεὺς Νέρων, και πᾶσι κακῶς ἐχρήσατο, πολλοὺς φονεύσας
 στρατιωτικῇ συμβολῇ, ὅτι τυραννίδι φερόμενοι ἐξεφώνησαν ὑβρι-
 στικὰς φωνὰς κατὰ τοῦ Νέρωνος, διότι ἀπεκεφάλισε τὸν Πιλάτον
 ὡς εἰς ἐκδίκησιν Χριστοῦ· και ἤλθεν εἰς αὐτὸν οὐ μὴν ἀλλὰ ὅτι
 15 και ἀθνετήσαντες τὸν ἡγεμόνα ἐσταύρωσαν τὸν Χριστόν· και
 διὰ τοῦτο ἡγανάκτει κατ' αὐτῶν ὡς τυράννων, και ἐσφάγησαν τότε
 ὑπὸ στρατιωτῶν ἐν τῇ συμβολῇ ὃ τε Ἄννας και ὁ Καϊάφας.

Παρέλαβε δὲ ὁ αὐτὸς Νέρων ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν χώραν
 ἄλλην ἐν τῇ Πόντῳ, πέμψας Πολέμωνα στρατηγὸν αὐτοῦ· και
 20 ἐποίησεν αὐτὴν ἐπαρχίαν, καλέσας αὐτὴν Πόντον Πολεμωνιακόν. C

Ὁ δὲ αὐτὸς Νέρων ἔχαιρε τῷ Βενέτῳ μέρει πολύ.

O 333

Ἐπὶ δὲ τῶν χρόνων τῆς βασιλείας αὐτοῦ Λουκανὸς ὁ σοφώ-
 τατος ἦν παρὰ Ῥωμαίους μέγας και ἐπαινούμενος. ἐπὶ δὲ τῆς

2. Λευτούλου Ox.

5. φαρακίος Ox.

7. λευκόχρους Ch., λευ-

κόχλος Ox. 19. ἄλλην Ch., ἄλην Ox. 20. Πολεμωνιακόν Ch.,
 Πολεμωνιακόν Ox. 23. Ῥωμαίους] Ῥωμαίους Ox.

III Kal. Julias, Nerone et Lentulo Coss. Corpora autem Sanctorum Apo-
 stolorum insepulta projici mandavit Nero Imperator. Paulus vero, dum
 in vivis esset, statura erat curta, calvus, subcanus capite mentoque, naso
 decoro, subcaesus, superciliis junctis, cute candida, vultu florido, barba-
 tus, aspectu ridibundo, prudens, moribus probis, affabilis, blandus, Spiri-
 tus Sancto afflatus, morbosque sanandi potentia donatus.

Nero autem Imperator, exercitu adversus Judaeos et Hierosolymam
 misso, pessime illos tractavit; plurimos etiam neci dedit: ad hoc incita-
 tus, quod rebelles ipsum opprobriis lacessissent, ob Pilatum, Christi in
 vindictam, capite multatum: sed et pro certo etiam acceperat, Praefec-
 tum, Judaeorum ipsorum importunitate impulsus, Christum cruci affi-
 xisse. Hac Judaeorum strage perierunt Annas et Caiphas.

Idem Imperator Nero, misso ex Ducibus suis Polemone, aliam Ponti
 regionem captam, in Provinciae formam redegit, et Pontum Polemonia-
 cum appellavit.

Nero autem Factioni Venetae multum favebat.

Temporibus autem Neronis imperantis, floruit sapientissimus Luca-
 nus, Poeta magni nominis apud Romanos. Caeterum Istorico et Tolpilla-
 Iocannes Malalas.

ὑπατείας Ἱστορικοῦ καὶ Τολπιλλιανοῦ τοῦ καὶ Τροχέλου ἀφανῆς ἐγένετο Νέρων ὁ βασιλεὺς καὶ ἐτελεύτα, τῶν ἱερέων τῶν Ἑλλήνων κατασκευασάντων αὐτῷ διὰ πότου δόσεως, ὄντος τοῦ δόγματος τῶν Ἐπικουρείων τοῦ μετ' αὐτὸν λαβόντος παρὰ τῶν ἱερέων σύνταξιν τῆς βουσιλείας καὶ εἰσελθόντος ἰδεῖν αὐτόν, ὡς ἄρξῳστον, 5 καὶ κεντήσαντος αὐτὸν ἐν τῷ παλατίῳ. καὶ τελευτῆ ὁ αὐτὸς Νέρων, ὧν ἐνιαυτῶν ξθ'.

D Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Νέρωνος ἐβασίλευσε Γαλβᾶς Ἀγροστος μῆνας ζ'. ἦν δὲ μακρὸς, γενναῖος, λευκόχρους, ὑπόστραβος, γρηπύργυχος, μισοπόλιος, μανικός. ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας 10
O 334 τοῦ αὐτοῦ Γαλβᾶ ταφῆ παρεδόθησαν τὰ σώματα τῶν ἁγίων ἀποστόλων κατὰ κέλεις τοῦ αὐτοῦ βασιλέως· ἐν ὁράματι γὰρ ἐκλεύσθη δοῦναι τὰ σώματα τῶν ἁγίων ἀποστόλων εἰς ταφήν. καὶ τελευτῆ ὁ Γαλβᾶς ἰδίῳ θανάτῳ ἐξαίφνης φλεβοτομηθεὶς, ὧν ἐνιαυτῶν μθ'. 15

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Γαλβᾶ ἐβασίλευσε Λούκιος Ὀθων μῆνας γ'. ἦν δὲ κονδοειδής, πλατύς, γενναῖος, ἀπλόθριξ, με-
E κρόφθαλμος, ὑπόσμιος, ψελλός. ἐν δὲ τῇ αὐτοῦ βασιλείᾳ ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ ἀπόστολος, ὁ ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων καὶ πατριάρχης, ὃν ἐνεθρόνισεν ὁ ἅγιος Πέτρος ἀντὶ ἑαυτοῦ ἀνιῶν ἐπὶ 20

1. Ἱστορικοῦ καὶ Τολπιλλιανοῦ, τοῦ καὶ Τροχέλου] „Chr. Alex. habet, Ἱταλικῶ καὶ Τραχάλου. Nero e medio sublatus est C. Galerio Trachalo Turpilliano et C. Silio Italico Coss. Scribendum itaque, Ἱταλικῶ καὶ Τυρπιλλιανοῦ, τοῦ καὶ Τραχάλου.“ Ch. 4. Ἐπικουρείων Ox. 8. 14. Γαλβᾶς Ox. 18. ὑπόσμιος, ψελλός Ch., ὑπόσμιος, ψελλός Ox.

no, sive Trochelo Coss. Nero Imperator, e medio sublatus, interiit: Conjuratorem adversus eum agitantes, ex haustu veneni, Graecorum sacerdotibus. Is enim, quem in regno successorem sacerdotes designaverant, dogmatis erat Epicureorum; qui palatium ingressus, tanquam visurus Imperatorem aegrotantem eum confodit. Nero itaque diem supremum obiit, annos natus LXIX.

Excepit Neronem Galba, qui regnavit menses VII. Erat autem procerus, generosus, colore candido, substrabus, unguis habens aduncos, subcanus, ad insaniam pronus. Hujus autem sub Imperio, Sanctorum Apostolorum corpora, jussu ipsius Imperatoris sepulturae tradita sunt: per insomnium enim, ut hoc faceret, monitus est. Galba autem annum agens XLIX, ex venae sectione, subito mortuus est.

Galbam excepit Lucius Otho; qui imperavit Menses III. Erat hic statura brevi, lato corpore, fortis, crine molli et porrecto, oculis parvis, subsimus, balbus. Hujus sub Imperio D. Jacobus Apostolus, Hierosolymarum. Episcopus et Patriarcha, a B. Petro, cum Romam abiit, sui in

Ῥώμην, ἐτελεύτησε· καὶ παρέλαβε τὸ σχῆμα τῆς ἐπισκοπῆς Ἱερο-
σολύμων Συμεῶν ὁ καὶ Σίμων καὶ ἐγένετο πατριάρχης.

Τελευτῆ δὲ ὁ αὐτὸς Ὄθων ἐτῶν γγ' ἀβώσθησας.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ὄθωνος ἐβασίλευσε Βιτέλλιος Αὐ- V 110
6 γουστός ἔτη θ' καὶ μῆνας η'. ἦν δὲ διμοιριαῖος, εὖσθητος, γλαυ- O 335
κός, πυρρᾶκης, δασυπύγων, εὐόφθαλμος, δειλός. ἐπὶ δὲ τῆς
βασιλείας εὐθέως ἐπαθεν ὑπὸ Θεομηνίας Νικομήδεια, πόλις μεγά-
λη, τῆς Βιθυνίας μητρόπολις. καὶ πολλὰ αὐτοῖς τοῖς περισσώθει-
σιν ἐχυρίσατο καὶ τῇ πόλει εἰς ἀνανέωσιν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς· ἦν
10 γὰρ καὶ πρόην παθοῦσα ὑπὸ Θεομηνίας καὶ ἰστραμμένη· καὶ
ἀνήγειρεν αὐτήν.

Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοῦ Βιτελλίου Καίσαρος ἐτυράν-
νησαν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἐφόρευσαν Κυρήνιον τὸν ἄρχοντα αὐτῶν
λιθοβολήσαντες αὐτόν. τῷ δὲ λ' ἔτει μετὰ τὴν τοῦ σωτῆρος B
15 ἡμῶν καὶ Θεοῦ ἀνάληψιν ἐπεστράτευσεν κατ' αὐτῶν ὁ Βιτέλλιος
βασιλεὺς, πέμψας στρατηγὸν ἑαυτοῦ Οὐδεσπασιανὸν καὶ Τίτον
νιδὸν αὐτοῦ. καὶ ἐπέστησαν τῇ Ἰουδαία χώρα, πολεμοῦντες αὐτήν
καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ. καὶ ἐν τῷ πολεμῆν αὐτὸν ἀπέθανεν ἐν τῇ
'Ῥώμῃ ὁ Βιτέλλιος βασιλεὺς νόσῳ βληθείς, ὧν ἐνιαυτῶν μη'.

20 Καὶ μετ' αὐτὸν ἀνηγορεύθη βασιλεὺς ὁ Θεόστατος Οὐδεσπα- O 336
σιανός, καὶ ἔστειπεν αὐτόν ὁ στρατός, ἐπὶ τῆς ὑπατείας Ρούφου
καὶ Καπιτιανοῦ. ἦν δὲ κονδοειδής, φαλακρός, προγᾶστωρ, πο-
λιός, πυρρᾶκης, ἔχων οἰνοπαιεῖς ὀφθαλμούς, πλάτοψις, ὀργί-

13. Κυρήνιον Chron. p. 246. C, Κυρηναῖον Ox.

locum substitutus, interit: Hierosolymarum vero Episcopatum suscepit Sy-
meon, qui et Simon, ibique sedit Patriarcha.

Othoni successit in Imperio Vitellius Augustus: qui regnavit annos

ix et Menses viii. Erat vero statura mediocrem superante, pectore fir-
mo, oculis caesis et pulchris, rufus, barba hirsuta, meticulosus. Hujus
imperii sub initio divinam iram rursus experta est Nicomedia, urbs magna
et Bithyniae Metropolis: cum prius divinam motibus concussa, fore
eversa funditus fuisset. Imperator autem incolis superstitibus et urbi de
novo instaurandae pecuniam plurimam largitus est.

Vitellio autem imperante, Judaei novis rebus studentes, Praefectum
Cyrenaeum, lapidibus obrutum, neci dederunt. Imperator itaque anno
xxxiv post Deum et Salvatorem nostram in coelos assumptum contra eos
arma movit, missis Vespasiano et filio ejus Tito ducibus; qui terram Ju-
daeam et Hierosolymas hostiliter invadentes devastarunt. Vitellius inte-
rim, post bellam hoc coeptum morbo correptus, Romae moritur, annum
agens XLVIII.

Post hunc Imperator ab exercitu salutatus est divinissimus Vespasia-
nus; Rufo et Capitanio Cons. Erat hic statura curta, calvus, ventriosus,
canus, colore rufe, oculis vini colorem referentibus, vultu patulo, iracun-

λος. καὶ ἔασας Τίτον τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πολεμεῖν τὴν Ἰουδαίαν
 C χώραν ἤλθεν ἐπὶ τὴν Ῥώμην, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη θ' καὶ μῆνας ι'.
 ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐγένετο διωγμὸς μέγας τῶν χριστιανῶν
 ἐπὶ τῆς ὑπατείας Δεκίου καὶ Ρουστικίου. τῷ δὲ λη' ἔτει μετὰ τὴν
 ἀναληφθῆναι τὸν σωτῆρα Χριστὸν ὁ Τίτος τὴν Ἰουδαίαν πα- 5
 ρέλαβε καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ ἐπὶ τῆς ὑπατείας Κομμόδου καὶ
 Ῥούου, βασιλεύοντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Οὐδеспасиανοῦ· καὶ
 ἐπόρθησε τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ πᾶσαν τὴν Παλαιστίνην καὶ τὸ ἱε-
 ρὸν τῶν Ἰουδαίων κατέστρεψεν ἐν τῇ αὐτῇ τῆς ἑορτῆς ἡμέρᾳ, ὅτε
 παρέλαβε τὴν πόλιν, καὶ ἀπώλεσε ψυχῶν μυριάδας ρί', ξίφεισιν 10
 O 337 αὐτοὺς κατακόψας· ἄλλας δὲ μυριάδας ιε' διαπέπρακεν αἰχμα-
 D λῶτων νεανίσκων καὶ παίδων ἀρρῆνικῶν καὶ παρθένων κορα-
 σίων, καθὼς καὶ Ἰώσηπος ὁ σοφώτατος συνεγράψατο· Ἐβραῖος
 γὰρ ὑπῆρχε καὶ παρῆν ἐν τῷ πολέμῳ. καὶ πάσας δὲ τὰς ἐπαρ-
 χίας τῆς Ἰουδαίας ἀπώλεσεν ὁ Τίτος. ὁ δὲ σοφὸς Εὐσέβιος ὁ 15
 Παμφίλου συνεγράψατο οὕτως, ὅτι ἐν τῇ ἑορτῇ αὐτῶν τὸν
 Χριστὸν ἑσταύρωσαν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ἑορτῇ πάντες
 ἀπώλοντο, τοῦ σωτῆρος ἐκδεδωκότος αὐτούς. τρεῖς δὲ μετὰ ταύ-
 της πορθήσεις εἰσὶ τῆς Ἱερουσαλήμ, καθὰς ὁ σοφώτατος Εὐσέ-
 βιος συνεγράψατο. 20

Ὁ δὲ Τίτος θριαμβεύσας τὴν νίκην ἀπῆλθεν ἐπὶ τὴν Ῥώμην·
 Οὐδеспасиανὸς δὲ ἐκ τῆς Ἰουδαϊκῆς πραιάδας ἐκτίσεν ἐν τῇ Ἀντιο-

3. αὐτοῦ Ch., ἑαυτοῦ Ox. 5. ὁ] ὁ δὲ Ox. 7. Ῥούου] Ῥού-
 φου Ch. *ibid.* αὐτοῦ] αὐτοῦ Ox. 13. Ἰώσηπος] Conf. Bel.
 Iud. VI. 9. et Mai. ad Euseb. p. 376. 18. τρεῖς — πορθήσεις
 εἰσὶ Schurzfleisch. Notit. Bibl. Vinar. p. 56., τρεῖς — πορθηθεί-
 σης Ox.

Bus. Belli autem Judaici cura Titō filio commissa, ipse Romam profes-
 ctus est: ubi imperavit annos ix et Menses x. Hujus sub imperio, Chr-
 stiani persecutionem gravem perpassi sunt, Decio et Rusticio Cos. An-
 no autem xxxviii post Christum Salvatorem in Coelos assumptum, Com-
 modo et Rufo Cos. Imperatoris Vespasiani filius Titus, Judaeam, Hiero-
 solymas, totamque adeo Palaestinam occupatam vastavit; urbeque ipse
 Festi die capta, Judaeorum templum evertit; undecies autem centena
 millia Judaeorum gladio interfecit; centum vero et quinquaginta millia
 juniorum utriusque sexus hastae subjecit; Judaeae quoque Praefecturae
 omnes sustulit: uti testatur sapientissimus Josephus Judaeus, qui et ipse
 huic bello interfuit. Sed et memoriae prodidit etiam sapiens Eusebius
 Pamphili, Judaeos omnes, eodem ipse Festo, exitio datos fuisse, quo Chr-
 istam cruci affixerant; Salvatore nostro illos in manus hostium suorum
 tradente. Tertia vero haec est Hierosolymarum devastatio; uti idem sa-
 pientissimus Eusebius memoriae prodidit.

Titus autem, triumpho de Judaeis celebrato, Romam reversus est.
 Vespasianus autem, ex praeda Judaica, ante Antiochiae magnae portam,

χει μὲν τῇ μεγάλῃ τὰ λεγόμενα Χερουβίμ πρὸ τῆς πύλης τῆς πόλεως·
 ἐκεῖ γὰρ ἔπηξε τὰ Χερουβίμ τὰ χαλκᾶ ἃ εἶρε Τίτος ὁ αὐτοῦ υἱὸς ἐν Ε
 τῷ ναῷ Σολομῶντος πεπηγμένα, καὶ ὅτε τὸν ναὸν ἔστρεψεν, ἀφεί-
 λατο αὐτὰ ἐκεῖθεν καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ αὐτὰ ἤνεγκε σὺν τοῖς Σεραφίμ,
 5 θριαμβεύων τὴν κατὰ Ἰουδαίων γενομένην νίκην ἐπὶ τῆς αὐτοῦ βα-
 σιλείας, [στήσας ἄνω στήλην χαλκῆν] εἰς τιμὴν τῇ σελήνῃ μετὰ τε- O 338
 σάρων ταύρων προσεχόντων ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλήμ· νυκτὸς γὰρ αὐτὴν
 παρέλαβε λαμπούσης τῆς σελήνης. ἔκτισε δὲ καὶ τὸ θέατρον Δάφνης V 111
 ἐπιγράφας ἐν αὐτῷ, Ἐξ πραιδα Ἰουδαία. ἦν δὲ πρόωγν ὁ τοῦ αὐ-
 10 τοῦ θεύτρου τόπος συναγωγῆ τῶν Ἰουδαίων· καὶ πρὸς ὕβριν αὐ-
 τῶν τὴν συναγωγὴν αὐτῶν λύσας ἐποίησε θέατρον, στήσας ἐαυ-
 τῷ ἄγαλμα μαρμάρινον ἐκεῖ, ὅπερ ἕως τῆς νῦν ἴσταται.

Ἐκτισε δὲ καὶ ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης ἐκ τῆς αὐτῆς
 Ἰουδαϊκῆς πραιδας ὁ αὐτὸς Οὐδеспасианὸς ὠδεῖον μέγα πάνν,
 15 θεύτρου ἔχον διάστημα μέγα, ὄντος καὶ αὐτοῦ τοῦ τόπου
 πρόωγν συναγωγῆς τῶν Ἰουδαίων.

Ἐποίησε δὲ καὶ ἐπαρχίαν Μακεδονίαν δευτέραν, ἀπὸ τῆς πρώ- B
 τῆς αὐτὴν ἀπομερίσας.

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἔπαθεν ὑπὸ Θεομηρίας ἡ Κόριν-
 20 θος, μητρόπολις τῆς Ἑλλάδος, μηνὶ Ἰουνίῳ τῷ καὶ δαισίῳ κ', ἐσπέ-
 ρας βυθείας. καὶ ἐχαρίσατο τοῖς ζήσασι καὶ τῇ πόλει πολλά.
 ἔκτισε δὲ καὶ εἰς Παννονίαν καὶ εἰς Κομμαγενίαν τὴν ἐπαρχίαν

6. εἰς τιμὴν τῇ σελήνῃ] „Supplendum ex Chr. Alex. στήσας ἄνω
 στήλην χαλκῆν“, εἰς τιμὴν τῆς σελήνης.“ Ch. V. Chron. p. 247. C.
 15. ἔχοντος] „Forte scr. ἔχον.“ Ch. 20. Δαισίφ Ox.

fabricam illam, quae *Cherubim* appellatur, erexit. Ibi enim posuit Che-
 rubinos illos aereos, quos una cum Seraphinis, everso Salomonis templo,
 Titus filius inde avexerat et ad Antiochiam, de Judaeis devictis trium-
 phum ibi acturis deportaverat: sed et columnam etiam aeream Lunae po-
 suit, cum Tauris quatuor Hierosolymam respicientibus: eo quod urbem
 internoctu cepisset, Luna illucescente. Daphnes etiam Theatrum condidit,
 cum hac Inscriptione: *Ex praeda Judaea*. Quo vero loco Theatrum con-
 didit, olim stetit Synagoga Judaeorum; qua eversa, Theatrum ibidem
 per contumeliam excitavit; statua etiam sua eodem loco ex Marmore ere-
 cta; quae ad hunc usque diem ibi visitur.

Idem Vespasianus in Caesarea quoque Palaestinae Odeum plane am-
 plum et Theatri instar, ex Judaeorum spoliis, eodem etiam loco, quo
 Judaeorum antea steterat Synagoga, extruxit.

Macedoniam vero secundam, a prima separans, in Provinciam fecit.

Ejusdem sub Imperio, divinam iram passa est Corinthus, Helladis
 Metropolis, Desii, sive Junii xx, nocte intempesta: incolis itaque super-
 stitibus, urbiq; instaurandae, multa largitus est. Multa etiam per Pan-
 noniam et Comagenam Provincias extruxit; Europam etiam a Thracia

Ο 339 πολλὰ. καὶ τὴν Ἐβρώπην δὲ ἀπὸ Θράκης ἐμέρισε, κτίσας Ἡράκλειαν πόλιν τὴν πρώην λεγομένην Πείρινθον· ἤντινα ἐποίησε μητρόπολιν, δούς αὐτῇ ἄρχοντα. ἔκτισε δὲ καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ πλησίον τοῦ θνατρῶν ἱερῶν, ὃ ἐπεκάλεσε τῶν Ἀνέμων.

С Νόσω δὲ βληθεὶς καὶ πάρετος γενόμενος ἐτελεύτα, ὧν ἐνιαυ- 5 τῶν οα'.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ἐβασίλευσε Τίτος ὁ υἱὸς αὐτοῦ

Ο 340 ἔτη β': ἦν δὲ μακρὸς, λεπτὸς, εὐχρῶς, ἀπλόθριξ, σπανός, μικροφθαλμος, κονδόθριξ. καὶ πάθει ἀνιάτω βληθεὶς ἀπέ- 10 θανεν, ὧν ἐνιαυτῶν μβ'.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Τίτου ἐβασίλευσεν ὁ θεϊότατος Δο- μετιανὸς ἔτη ι' καὶ μῆνας β'. ἦν δὲ μακρὸς, λεπτὸς, λευκός, ξανθός, κονδόθριξ, γλαυκός, ὑπόκυρτος, φιλόσοφος ἄκρος.

ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας διωγμὸς χριστιανῶν ἐγένετο· ὅστις 15 D καὶ τὸν ἄγιον Ἰωάννην τὸν θεολόγον ἀνήγαγεν ἐν τῇ Ῥώμῃ καὶ 15 ἐξήτασεν αὐτόν. καὶ θανατώσας τοῦ αὐτοῦ ἀποστόλου τὴν σοφίαν ἀπέλυσεν αὐτὸν λάθρα ἀπελθεῖν εἰς Ἐφεσον, εἰπὼν αὐτῷ, Ἄπελθε καὶ ἡσυχάσον ὅθεν ἤλθες. καὶ ἐλοιδορήθη· καὶ ἐξώρι- 20 σεν αὐτὸν εἰς Πάτμον. πολλοὺς δὲ ἄλλους χριστιανούς ἐτιμω- 20 ρήσατο, ὥστε φυγεῖν ἐξ αὐτῶν πλῆθος ἐπὶ τὸν Πόντον, καθὼς 20 Βώττιος ὁ σοφὸς χρονογράφος συνεγράψατο κατ' αὐτῶν.

Ο 341 Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς Δομετιανὸς ἐφίλει τὸν ὀρχηστὴν τοῦ

5. πάρετος Ch., πάραιτος Ox.

16. ἐξήτασεν Ch., ἐξάιτασεν Ox.

sejungens, ex Perintho antea vocata, Heracleam urbem condidit; Praefectoque ei dato, Metropolim esse voluit. Templum etiam Antiochiae Magnae, quod *Ventorum* appellavit, juxta Theatrum extruxit.

Morbo deinde correptus, membrorum vi jam resoluta, diem suum obiit, annos natus LXXI.

Hunc excepit Titus filius; qui imperavit annos II. Erat vero procerus, gracilis, colore venusto, crine lento, brevique et raro, oculis parvis. Morbo autem insanabili correptus, fati concessit, annum agens XLII.

Post Titum in Imperio successit diviniissimus Domitianus; qui regnavit annos XV et menses II. Erat hic statura procera, gracilis, candidus, crine rufo curtoque, oculis caesiis, subcurvus, summusque Philosophus. Hujus sub imperio, Christianorum erat Persecutio: Imperator autem Romam adduci jussit D. Joannem Theologum; uti examini eum subjiceret: miratus autem Apostoli sapientiam, Ephesum redeundi clam ei copiam fecit, dicendo: Ad locum unde venisti in pace redeas. Ob hoc autem exprobratus, in Patmum eum relegavit. Sed et alios etiam ex Christianis quamplurimos suppliciiis affecti: itaque fuga sibi consulentes, in Pontum se receperunt: sicut haec a Bottio sapiente Chronographo literis tradita sunt.

Imperator autem Domitianus summe charum sibi habuit Paridem quen-

Πρασίνου μέρους τῆς Ῥώμης τὸν λεγόμενον Πάριδα. περὶ οὗ καὶ ἔλειδορεῖτο ἀπὸ τῆς συγκλήτου Ῥώμης καὶ Ἰουβενάλου τοῦ ποιητοῦ τοῦ Ῥωμαίου, ὡς χαίρων εἰς τὸ Πράσινον. ὅστις βασι- E
 λὲς ἐξώρισε τὸν αὐτὸν Ἰουβενάλιον τὸν ποιητὴν ἐν Πενταπόλει
 5 ἐπὶ τὴν Λιβύην, τὸν δὲ ὀρηχιστὴν πλουτίσας ἔπεμψεν ἐν Ἀν-
 τιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ ἐπὶ τὸ ἐκεῖ αὐτὸν οἰκεῖν ἔξω τῆς πόλεως.
 ὅστις Πάρις ὀρηχιστὴς ἐκεῖ ἀπελθὼν ᾤκει ἔξω τῆς αὐτῆς πό-
 λεως, κτίσας ἑαυτῷ οἶκον προάστειον καὶ λουτρόν, ὅπερ ἐστὶν ἕως
 τῆς νῦν, τὸ λεγόμενον Παράδεισος καὶ ὁ οἶκος· καὶ αἰτε-
 10 σας κίτται ἐν σορῶ ὀπισθεν τοῦ οἴκου ἐν τοῖς κήποις αὐτοῦ.

Ὁ δὲ αὐτὸς Δομετιανὸς ἔκτισεν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ δη- V 112
 μόσιον λουτρόν τὸ λεγόμενον τῆς Μηδείας, διότι ἄγαλμα ἕστη-
 σεν ἐν αὐτῷ θανμαστὸν τῇ Μηδείᾳ· καὶ οὕτως αὐτὸ τὸ δημόσιον O 342
 λουτρόν ἐκάλουν οἱ πολῖται καὶ οὐκέτι τὸ Δομετιανόν· τὸ δὲ αὐ-
 15 τὸ δημόσιον ἦν κεκτισμένον παρὰ τὸ ἕρος πλησίον τοῦ μονομα-
 χίου καὶ τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀφροδίτης. ἔκτισε δὲ ἐκεῖ ὁ αὐτὸς βασι-
 λὲς καὶ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ.

Ἦν δὲ τοῖς χρόνοις τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοῦ Δομετιανοῦ ὁ
 σοφώτατος Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς· καὶ ἤκμαζε περιπολεύων καὶ
 20 πανταχοῦ ποιῶν τελέσματα εἰς τὰς πόλεις καὶ εἰς τὰς χώρας.
 ὅστις ἀπὸ τῆς Ῥώμης ἐξελθὼν κατέλαβε τὸ Βυζάντιον· καὶ εἰσ-
 ελθὼν εἰς Βυζούπολιν, τὴν νῦν λεγομένην εὐτυχῶς Κωνσταντι- B

5. πλουτίσας Suidas v. Ἰουβενάλιος, πλουτήσας Ox. 9. Παράδει-
 σος] Παρίδιον (praestat Πάριδος) ὡς Franckius Quaest. altera de
 Iuvenalis Vita p. 25. 26. 17. Ἀσκληπίου Ox. 19. ἔκμαζε Ox.

dam, Prasinæ Factionis Saltatorem: cumque ob hoc a Senatu, ipsoque
 etiam Juvenale Poeta probris laceratus esset, Juvenalem in Pentapolim
 Libyae relegavit; Saltatorem vero muneribus onustum, Antiochiam ma-
 gnam adire, ibique extra urbem habitare jussit. Paris itaque Saltator
 Antiochiam profectus est, extraque urbem extractis sibi suburbicanius ae-
 dibus Balneoque, ibi habitavit. Aedes autem haec usque adhuc videntur:
 Paradisus et Domus, vocatae. Ibi etiam in hortis, aedes illas a tergo
 respicientibus, mortuus Paris tumulo jacet conditus.

Idem Domitianus Antiochiae magnae publicum extruxit Balneum,
 Medaeae, dictum: eo quod stupendum ibi Medaeae simulacrum in medio
 collocasset. Hujus itaque a nomine Antiochenses, non autem Domitianum
 appellitarunt. Balneum autem hoc juxta Monomachium, Venerisque tem-
 plum positum est. Extruxit etiam Imperator idem Antiochiae templum
 Aesculapio.

Domitiani sub Imperio floruit sapientissimus ille Apollonius Tyanen-
 sis; qui peragratis omnibus fere regionibus atque urbibus, Telesmata
 ubique fecit. Hic Roma relicta, Byzantium pervenit: et ingressus illam
 olim Byzii urbem, nunc vero majori sua Fortuna, Constantinopolim, Ci-

νούπολιν, ἐποίησε καὶ ἐκεῖ πολλὰ τελέσματα παρακληθεῖς ὑπὸ τῶν Βυζαντιῶν, τὸ τῶν πελαργῶν καὶ τὸ τοῦ Λύκου ποταμοῦ τοῦ κατὰ μέσου τῆς πόλεως παρερχομένου καὶ τὸ τῆς χελώνης καὶ τὸ τῶν ἵππων καὶ ἄλλα τινὰ θανυμαστά· καὶ λοιπὸν ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου ἐξελθὼν ἐποίει εἰς τὰς ἄλλας πόλεις ὁ αὐτὸς Ἀπολ-
 O 343 λώνιος τελέσματα. καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὴν Συρίαν ἀπὸ Τυάνων, καὶ εἰσῆλθεν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ· καὶ ἤτησαν αὐτὸν οἱ Ἀντιοχεῖς κτήτορες ποιῆσαι κἀκεῖ τελέσματα περὶ ὧν ἐδέοντο. καὶ ἐποίησεν εἰς τὸν βορρῶν ἄνεμον, θήσας τὸ αὐτὸ τέλεσμα κατὰ τὴν ἀνατολικὴν πόρταν. ὁμοίως δὲ ἐποίησε τέλεσμα ἐν αὐτῇ 10
 C τῇ πόλει καὶ διὰ τοὺς σκορπίους, πρὸς τὸ μὴ τολμᾶν αὐτοὺς πλησιάζειν τῇ χώρᾳ· καὶ ἔθηκε τὸ αὐτὸ τέλεσμα ἐν μέσῳ τῆς πόλεως, ποιήσας χαλκοῦν σκορπίον καὶ χύσας αὐτόν, πῆξας ἐπάνω κίονα μικρόν. καὶ ἐγένοντο ἀφανεῖς οἱ σκορπιοὶ ἐκ τῆς ἐνορίας Ἀντιοχείας πάσης. ἐποίησε δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ἐκεῖ. ἤτησαν δὲ 15
 αὐτὸν οἱ πολῖται ἵνα ποιῆσῃ τέλεσμα πρὸς τοὺς κώνωπας, εἰς τὸ μὴ ἔχειν κώνωπας τὴν αὐτὴν πόλιν Ἀντιοχείαν. καὶ ἐποίησε, κελεύσας αὐτοῖς ἵνα τῇ ἑβδόμῃ τοῦ δαισίου τοῦ καὶ Ἰουνίου μηνὸς ἐπιτελήται ἐν αὐτῇ Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας τὸ ἵππικὸν τὸ ἀπὸ Γράστης τοῦ αὐτοῦ δαισίου μηνός· ἄλλὰ τῇ νεομηρίᾳ τοῦ δαισίου 20
 μηνὸς θήσας τὸ τέλεσμα, τῇ ἑβδόμῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐπιτρέψας
 D ἵνα πάντες ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἵπποδρομίου τῆς Γράστης βασιτάζουσιν ἐπάνω καλάμων ὀλόσφυρον στηθαίρην μολιβοῦν, ἔχον-

2. πελάργων Ox. 3. κατὰ μέσον] κατὰ μέσον Chron. Pasch. p. 250. B. Conf. supra p. 84. E. infra 122. B. *ibid.* τὸ Ch., Chron., τοῦ Ox. 9. Βορρῶν Ox. 18. 20. Δαισίου Ox.

vium rogatu, Telesmata ibi plurima confecit; nempe adversus Ciconias et Lycum fluvium, qui urbem secat mediam, Testudines item et equos [ferocientes:] alia etiam mirabilia operatus est. Byzantio deinde discedens, aliis etiam in urbibus Telesmata confecit. Tyana vero Syriam profectus, Antiochiam Magnam pervenit, ubi a Primoribus urbis rogatus est, uti illic etiam Telesmata contra quaedam urbis incommoda conficeret. Unum itaque adversus Ventum Aquilonarem paravit; quod ad portam urbis Orientalem collocavit. Telesma etiam aliud eadem urbe adversus Scorpios effecit, ad eosdem a regione illa propellendos. Fuso enim Scorpio aereo, et urbe media sub terra recondito, columnam ei parvam superimposuit; quo facto evanuerunt Scorpii, nec urbem partesve vicinas ultra infestarent. Plurima item alia ibidem confecit. Rogatus vero a civibus Antiochenis; uti Telesma adversus Culices, urbem suam infestantes, conficeret; votis eorum annuit. Telesmate itaque, ipso Novilunii die mensis Junii confecto; uti mensis ejusdem die septimo, Equestre Certamea, Grastense dictum, menseque Junio agitari solitum, celebraretur ad hunc modum. Dicto Solemnitatis Grastensis die, mandavit,

τα λεῖπν τοῦ Ἄρεως, καὶ ὑποκάτω τοῦ καλάμου σκουτάριον κρε- O 344
 μάμενον ἀπὸ δέρματος ῥουσίου ἐντεῦθεν, κάκειθεν δὲ παραμη-
 ριν ἀπὸ καλαμίου κρεμάμενον ὡσαύτως, λιπῶ ῥάμματι δεδεμένα,
 εἰρηκῶς αὐτοῖς κράζειν εἰσελαύνοντας καὶ λέγειν, Ἀκίωνωπα τῆ
 5 πόλει, καὶ μετὰ τὸ ἀπολῦσαι τὸ ἵπποδρόμιον ἕκαστον ἀποτίθε-
 σθαι αὐτὸ εἰς τὸν ἰδίον οἶκον. καὶ οὐκέτι ἐφάνη ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆ
 μεγάλη κώνωψ.

Ἐν τῷ δὲ περιέρχεσθαι τὸν αὐτὸν Ἀπολλώνιον τὸν Τυανέα
 καὶ ἱστορεῖν τὴν αὐτὴν Ἀντιόχειαν μετὰ τῶν κητόρων τῆς πό-
 10 λεως τοποθεσίαν, εἶδεν ἐν μέσῳ τῆς αὐτῆς πόλεως κίονα ἐστῶτα E
 πορφυροῦν καὶ μὴ ἔχοντα ἐπάνω τί ποτε, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν
 κίονα ὑπὸ τυφωνικοῦ πυρὸς φλογισθέντα. καὶ ἐπερωτήσας περὶ
 αὐτοῦ, τί ἐστι τοῦτο, ἔμαθε παρ' αὐτῶν ὅτι μετὰ τὸ πάθος τῆς
 πόλεως τὸ ἐπὶ Γαῖου Καίσαρος Δεββόριός τις φιλόσοφος τελε-
 15 στῆς ἐποίησε τὸ τέλεσμα τοῦτο ὥστε δονομένην τὴν πόλιν ὑπὸ
 σεισμοῦ μὴ πλπτειν, στήσας τὸν κίονα καὶ ἐπεράνω αὐτοῦ στη-
 θάριον μαρμάρινον, καὶ ἐν τῷ στήθει αὐτοῦ ἔγραψεν, Ἄσειστα,
 ἄπτωτα. καὶ τυφωνικοῦ πυρὸς ὑπὸ τῆς ἀστραπῆς γενομένου,
 V 113
 O 345
 καυθὲν τὸ ἐπάνω τοῦ κίονος στηθάριον ἔπεσε, καὶ δεδοίκαμεν
 20 μὴ πάλιν πάθῃ ἡ πόλις ἡμῶν. ἀλλὰ παρακλήθητι καὶ ποιήσον
 σὺ αὐτὸς τέλεσμα, ἵνα μὴ πάθῃ ἔτι ταρασσομένη ἡ πόλις. ὁ δὲ

1. κρεμάμενον Ch., κρεμμώμενον Ox. 3. κρεμάμενον Ch., κρεμ-
 μάμενον Ox. *ibid.* δεδεμένα Ch., δεδεμμένα Ox. 9. τὴν αὐ-
 τὴν Ἀντιόχειαν post περιέρχεσθαι ponenda sunt.

ut unusquisque civium plumbeam imagunculam solidam, Martis vultus re-
 ferentem, calamo affixam gestaret; hinc vero scutum a calamo demissum,
 pelli russee alligatam; illinc gladiolum, filo lineo similiter annexum ha-
 beret: ad hunc autem modum instructi omnes, inter equitandum inclama-
 rent; *Facet urbs Culicibus*: Peracta vero Celebritate, domi apud se ima-
 gunculam reponeret unusquisque. Hoc factum est; nec deinceps Antio-
 chiae culex apparuit unquam.

Apollonius autem Tyanensis, dum primoribus comitatus, Antiochiam
 urbem perlustraret, ejus situm observaturus, in columnam incidit porphy-
 reticam, urbis in medio positam; vidensque nihil ei impositum esse, sed
 et ipsam quoque columnam typhonicis ignibus tactam fuisse; Quid hoc
 sibi vellet, ab eis interrogavit. „Responderunt illi; Debborium quen-
 dam, Philosophum et telestam, post urbem Caji Caesaris sub imperio
 terrae motibus concussam, Columnam eam ibi statuissae, simulachro mar-
 moreo ei superimposito; cujus pectori haec inscripsit; *Immoti, Inconcus-
 sa*. Hoc autem fecit, urbis in tutelam; ne terraemotibus agitata corrue-
 ret. Caeterum Typhonicis deinde ignibus ex fulgure accidentibus, si-
 mulachrum columnae impositum, ignibus correptum, in terram corruit: nos
 vero de urbe nostra metuimus, ne eadem rursus passura sit. Te itaque
 exoratum habeamus, uti parato Telesmate, urbem in posterum inconcus-

Ἀπολλώνιος στενάξας ἀνεβάλετο τοῦ ποιῆσαι ἄλλο τέλεσμα περὶ σεισμῶν. καὶ ἑωρακότες αὐτὸν στενάξαντα, ἐλέμειναν παρακαλοῦντες αὐτόν· καὶ λαβὼν δίπτυχον ἔγραψε ταῦτα. Καὶ σὺ, τάλαινα Ἀντιόχεια, δις πάθοις· ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐλεύσεται καιρὸς, ὅτε δὴ ἐπὶ πῆμασι κείσε σειμοῖς· δις δ' αὖθ' πυρὶ κύνσαι ὅς
 B παρ' αἰγιαλοῖς Ἀρέντησι· εἰ μὴ πάλιν πάθοις. καὶ ἐπιδέδωκε τὸ δίπτυχον τοῖς αὐτοῖς Ἀντιοχεῦσι κτήτορσι. καὶ ἔξορμήσας ἀπὸ τῆς τοῦ Ἀντιόχου πόλεως κατήλθεν εἰς Σελεύκειαν τῆς Συρίας· καὶ ἀπέπλευσεν ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον. ἔζησε δὲ ὁ αὐτὸς Ἀπολλώνιος ἔτη τριάκοντα καὶ τέσσαρα καὶ μῆνας ὀκτώ, καθὼς Δο- 10 μνῖνος ὁ σοφώτατος χρονογράφος συνεγράψατο ταῦτα.

Ὁ δὲ αὐτὸς θεϊότατος Δομετιανὸς βασιλεὺς ἔκτισεν εἰς τὴν
 O 346 Ἰσαυρίαν πόλιν, ἣν τινα ἐκάλεσε Δομετιανούπολιν. ἐφόνευσε δὲ ἀγανακτῆσας ὁ αὐτὸς Δομετιανὸς τὸν περιβόητον Ἀσκληπίονα, εἰπόντα αὐτῷ ὅτι Σφαζόμενος τελευτᾷς· καὶ μετ' ὀλίγον καιρὸν 15
 C κατασκευασθεὶς ὑπὸ τῆς συγκλήτου ὁ αὐτὸς Δομετιανός, ἄς εἰσ-

3. Καὶ σὺ — πάλιν πάθοις] Οὐαί σοι, τάλαινα πόλις, ὅτι σειρμοῖσι πολλοῖς καὶ πυρσὶσι κατενεχθήσῃ, κλάσεται δὲ σε καὶ ὁ παρ' αἰγιαλοῖς Ὀφρόντης Codrenus p. 246. B. Unde qui apud Malalam reponat οὐαί σοι, idem facere debet vol. II. p. 61. B. καὶ σὺ, τάλαινα πόλις, Ἀντιόχου σὺ κληθήσῃ. Quae in Ἀρέντησι latet formam Ὀρέντης notavimus etiam supra p. 103. E, estque eadem in glossa antiquissimi codicis Parisini 1397. Strabonis l. VI. ed. Falcon. vol. I. p. 390. Διόδωρος ὁ ἱστορικὸς τετράπολιν φησι Συρακούσας ἐν οἷς ἀφομοιοῖ Ἀντιόχεια αὐτὴν (l. Ἀντιόχειαν τὴν) πρὸς τῷ Ὀρέντη ταῖς Συρακούσαις. Conf. Ducang. ad Chron. Pasch. p. 40. A, cuius verba apposuit Hœdus ad Malalae p. 38. 3. ed. Bonn. 5. κείσε] κείση Ch. 14. Ἀσκληπίονα] „Ita etiam Chr. Alex. Auctor, qui narratiunculam sequentem etiam, de Domitiani Imp. caede, ex nostro descripsit: nisi quod noater, Ἀσκληπίονα, ille Ἀσκληπίονν dicit; uterque vitiose. Reponendum Ἀσκληταρίονα, ex Suetonio, in Domit. Tit. 15.“ Ch.

sam nobis praestare digneris.“ Apollonius autem ingemiscens, de Telesmate adversus terrae motus conficiendo responsum haecitabundus susceperat. Videntes autem eum suspiria trahentem, instabant etiam atque etiam rogantes. Is itaque, acceptis tabulis, ista inscripsit. *At Th, misera Antiochia, bis infelix futura! iterumque veniet tempus, quo gravia a terrae tremoribus passura es. Bis etiam, si modo bis tantum, ad Orontis ripas conflagrabis.* Tabulas deinde hasce primoribus eisdem Antiochensibus tradidit. Antiochiâ vero discedens, Seleuciam profectus est: atque inde in Aegyptum navigavit. Vixit autem Apollonius annos xxxiv, mensesque viii, sicuti haec sapientissimus Chronographus Dominicus literis tradidit.

Idem divinisissimus Domitianus Imperator urbem in Isauria condidit, quam Domitianopolim nominavit. Idem etiam celeberrimum illum Asclepionem neci dedit, eo quod praedixerat, eum gladio esse periturum. Caeterum Domitianus, paulo post temporis Jovis templum, sacrificandi

ἦλθεν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διὸς θυσιάσαι, καὶ ἀφανῆς γενόμενος, τε-
 λευτᾶ, ἐτῶν μὲ, εἰπόντων πάντων ὅτι ἐπήρθη ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὸν
 ἄερα, ὡς φιλόσοφος. ἐφρονεῖσθαι δὲ σφραγῆς ἐν τῷ αὐτῷ ἱερῷ τοῦ
 Διὸς ὑπὸ τῆς συγκλήτου, ὡς ὑπερήφανος καὶ ἐνυβρίζων αὐτούς.
 5 ὅστινες συγκλητικοὶ ἐποίησαν ἦν ἐφόρει γλαμύδα πορφυρῶν κρο-
 μασθῆναι εἰς μίαν ἄλυσιν τῶν ὄντων ἐν τῷ ἱερῷ κανδήλων· καὶ
 πάντες οἱ εἰσιόντες εἰς τὸ ἱερὸν ἠπατοῦντο, νομίζοντες ὅτι ἐπήρ-
 θη εἰς τὸν ἄερα. ἐγνώσθη δὲ μετὰ ταῦτα ὅτι ἐσφάγη· καὶ ἐγέ- O 347
 νετο ταραχὴ μεγάλη; διότι εἰς τὸ ἱερὸν ἐσφάγη.
 10 Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Δομετιανοῦ ἐβασίλευσε Νερβῆς Ἀδ-
 γουστός ἔτος α' καὶ μῆνα α'. ἦν δὲ διμοιριαῖος, γέρον, εὐόφθαλ-
 μος, μακρόβριος, εὖσωμος, μῆξοπέλιος, μελόγχροος, σῦλος, δασυ-
 πάγων, ἀγαθός. ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἔπαθεν ὑπὸ θεο-
 μηρίας τὸ τρίτον αὐτῆς πάθος Διοκαισούρεια, πόλις τῆς Κιλικίας,
 15 καὶ Νικουπόλις καὶ ἡ χώρα αὐτῆς. καὶ εὐθὺς ἐπεμψέ τινα ἐκεῖ
 ὁ αὐτὸς βασιλεὺς συγκλητικὸν Ῥωμαῖον ὀνόματι Ζύρβον εἰς τὸ
 κτίσαι αὐτὴν, παρασχὼν αὐτῷ ὀκτὼ κεντηνάρια. καὶ καταλα-
 βὼν τὴν Κιλικίαν ὁ αὐτὸς Ζύρβος ὁ συγκλητικὸς, καὶ ἑωρακῶς
 τὰ πεπτωκότα, πολλὴν σπουδὴν θέμενος ἀνεπέσσε τὴν πόλιν, O 348
 20 βελτίω αὐτὴν ποιήσας. ὤθεν καὶ εἰς τὸ αὐτοῦ ὄνομα ἐκλήθη ἡ
 πόλις, τῶν πολιτῶν εὐχαριστούντων αὐτῷ. ὁ γὰρ συγκλητικὸς
 εἰς ὄνομα τοῦ βασιλέως Νερβῆ ἐκύλισεν αὐτὴν πόλιν Νερβάν.

1. καὶ sm. Chron. p. 250. D. 5. πορφυρῶν Ox. 12. οὐλός Ox.
 15. Νικουπόλις] Immo Νικόπολις, ut p. 127. C. 18. Σάρβος Ox.

causa, ingressus, insidiis in eum a senatu structis, e medio sublatus est, eum annum ageret XLV; rumore tamen in populum sparso, raptum eum in coelum fuisse, tanquam Philosophum. Verum ille in Jovis aede, a senatu occisus est; ut qui fastuosissimam in eos tyrannidem exercuisset. Jussit autem senatus Chlamydem quam gestabat purpuream in Templo suspendi, ab una catenarum, a quibus Candelae appendebantur. Quicumque itaque templum ingressi, decepti sunt, existimantes eum Coelos sublatum. Ubi vero innotuit tandem occisum fuisse, ingens in urbe erat tumultus; nempe quod in Templo interfectus esset.

Domitianum in imperio excepit Nerva Augustus, qui regnavit annum 1 et mensem 1. Erat hic statura justam excedente, senex, oculis pulchris, nasutus, corpore bene composito, subcanus, cute nigra, crispus, barba hirsuta, moribus probis. Hujus sub imperio divinam iram passa est vice tertia Diocaesarea, Cilliciae urbs; Nicopolis etiam, regioque circumvicina. Itaque eo misit Imperator virum senatorium, nomine Zarbum; traditis ei, in urbis instaurationem, VIII centenariis. Zarbus itaque in Cilliciam veniens, ubi urbis ruinas inspexisset, summa qua potuit cura, eam instauravit et in melius refecit. Itaque etiam cives, gratias ei rependentes ab ejus nomine urbem appellari voluerunt. Senator enim eam antea ab Imperatoris nomine, Nervam denominaverat.

συνέβη δὲ τελευτῆσαι τὸν βασιλέα πρὸ τοῦ πληρωθῆναι αὐ-
 τήν· καὶ μετεκάλεσαν αὐτὴν Ἀνάζαρβον, ἐπιτρέψαντες τοῖς συμ-
 βολαιογράφοις οὕτως αὐτὴν χρηματίζειν. ἔλεγτο γὰρ ἐξ ἀρχῆς
 V 114 ἡ αὐτὴ πόλις Κυῖνδα· καὶ ἔπαυθε πρῶτον πάθος ἐπὶ τῶν ὑπά-
 των Ῥώμης, καὶ ἀνενεώθη καὶ μετεκλήθη Κίσκος πόλις. καὶ 5
 πάλιν ἔπαυθεν ἐπὶ τοῦ Καίσαρος Ἰουλλίου τὸ β' αὐτῆς πάθος· καὶ
 ἀνενεώθη καὶ μετεκλήθη Διοκαισάρεια· καὶ παθοῦσα ὡς προει-
 ρηται ἐπὶ Νερβῷ βασιλέως μετωνομάσθη Ἀνάζαρβος. ποιήσας
 δὲ θυσίαν κόρην ὁ Ζάρβος ὀνόματι Κηπάραν χωρικὴν, ἐποίησεν
 αὐτῇ στήλην χαλκὴν εἰς τύχην τῆς πόλεως. ἐμῆνυσε δὲ τῷ αὐτῷ 10
 βασιλεῖ ὁ Ζάρβος περὶ τῶν πολιτῶν καὶ τοῖς σωθεῖσι πολλταῖς
 ἔχαρισατο, ὡς φιλότιμος, πολλὰ ὁ αὐτὸς βασιλεύς. ὅστις Νερ-
 O 349 βῦς ἀνεκαλέσατο τὸν ἀπόστολον τὸν ἄγιον Ἰωάννην· καὶ ἦλθεν
 ἐν Ἐφέσῳ πάλιν ἀπὸ Πάτμων.

B Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἀνεφάνη Μάνης δογματίζων καὶ 15
 διδάσκων ὀχλαγωγῶν. ὡσαύτως δὲ ἐπὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐκω-
 λύθησαν οἱ μονομάχοι καὶ αἱ θείαι αὐτῶν· καὶ ἐπενοήθη ἀντ'
 αὐτῶν τῶν κυνηγιῶν ἡ θεία.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς νοσήσας καὶ φθυρεῖς τελευτῆ, ὦν ἐνιαυ-
 τῶν σα'.

20

2. μετεκάλεσαν Ch., μετεκάλεσαν Ox. 4. Κυῖνδα] Σκῦντα Ox.
 Conf. Suidas v. Ἀνάζαρβος. 11. σωθεῖσι] σωθεῖσι Ch. Sed ita
 Ox. 14. Πάτμων] Πάτμου Chron. Pasch. p. 251. B, ut ipse
 p. 111. D. 17. ἐπενοήθη] ὑπενοήθη Chron., ἐπενοήθησαν Ox.

Caeterum Imperatore e vivis excedente, priusquam absoluta esset
 urbs; mutato nomine, Anazarbum, vocarunt; Tabulariis etiam cura com-
 missa, in Acta Publica eam sub eodem nomine referendi. Primitus enim
 urbs haec, Scynta, vocata est: de coelo autem tacta primum sub Con-
 sullibus Romanis, de integro instaurata est et Ciscus vocata. Rursus et-
 iam Julio Caes. Imperante, terrae motibus eversa, nova iterum facta est
 et Diocaesarea nominata. Sub Nerva vero Imperatore denuo passa, uti
 dictum est, Anazarbus appellata est. Zarbus autem, parata in victimam
 virginem indigena, nomine Ceparu, statuam ei aeneam erexit, urbis in
 Fortunam. Imperator autem, per Zarbi literas, de incolarum calamitati-
 bus certior factus, plurima eis, qui a ruinis erant superstites, honorifice
 suppeditavit. Idem Nerva D. Joannem Apostolum ab exilio revocavit:
 qui ex Patmo Ephesum rediens, ibidem debebat.

Hujus sub Imperio Manes coepit dogmata sua spargere; populumque
 ad se allectare. Hoc etiam imperante, Ludi Gladiatorii populo interdi-
 cti sunt: in quorum locum substituta sunt spectacula Cynageticæ.

Nerva vero Imperator in morbum incidens, naturæ debitum exolvit,
 annos natus LXXI.

Λ Ο Γ Ο Σ Ι Α'

Ο 350

ΧΡΟΝΩΝ ΤΡΑΙΑΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΑΙ ΠΑΘΟΥΣ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ ΤΡΙΤΟΥ.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Νερβῦ ἐβασίλευσεν ὁ θεϊότατος Τραϊά- C
νος ἔτη ιθ' καὶ μῆνας ἕξ. ἦν δὲ μακρὸς, ξηρὸς τῷ σώματι,
μιλάγγροος, λεπτοχαράκτηρος, κονδύθριξ, πολίος, βαθεῖς ἔχων
ὀφθαλμούς. ἕως δὲ τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἦν
σφαινώμενος καὶ διδάσκων ἐν Ἐφέσῳ, ἐπίσκοπος καὶ πατριάρχης
ᾧν, ὁ ἄγιος Ἰωάννης ὁ ἀπόστολος καὶ θεολόγος· καὶ ἀφανῆ εἰν- O 351
τὸν ποιήσας οὐκέτι ᾤφθη τι καὶ οὐδεὶς ἔγνω τί ἐγένετο ἕως τῆς
νῦν, καθὼς Ἀφρικανὸς καὶ Εἰρηναῖος οἱ σοφώτατοι συνεγρά-
ψαντο.

10 Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοῦ Τραϊανοῦ διωγμὸς μέγας
τῶν χριστιανῶν ἐγένετο καὶ πολλοὶ ἐτιμωρήθησαν. ἐν ᾧ χρόνῳ D

11. ἐτιμωρήθησαν Ch., ἐτιμορήθησαν Oz.

LIBER XI.

DE TEMPORIBUS TRAIANI IMPERATORIS ET ANTIOCHENSI PASSIONE TERTIA.

Nervae in Imperio successit divinisimus Trajanus: imperavit hic annos
xix et menses vi. Erat autem procerus, corpore tenui, colore nigro, facie
parva, capillitio curto canoque, oculos habens subsidentea. Ad se-
cundum vero usque Trajani Imperatoris annum, palam exhibebat se Ec-
clesiae Ephesinae doctorem, ubi Episcopus fuit et Patriarcha, D. Joannes,
Apostolus et Theologus. Postea vero subtrahens sese, disparuit: ne-
que adhuc constat, quid de eo factum est: sicuti scriptis tradiderunt
Africanus et Irenaeus, sapientissimi Chronographi.

Eodem imperante Trajano, Christianorum gravis Persecutio facta est
et plurimi supplicio affecti sunt. Circa idem tempus contra Romanos ar-

ἐπιστρατεύσας ἀνήλθε πολεμῶν μετὰ δυνάμειος πολλῆς κατὰ Ῥω-
 μανίας ἐκ γένους Πάρθων βασιλεὺς Περσῶν, ὁ ἀδελφὸς Ὀσδρόου,
 βασιλεὺς Ἀρμενίων. καὶ παρέλαβε πόλεις καὶ ἐπραίδενυσε χώρας
 πολλὰς, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὸν ἴδιον αὐτοῦ υἱὸν Σανατρούκιον.
 καὶ ὡς πρῶτον οὗτος βασιλεὺς τὴν Εὐφρατησίαν χώραν, 5
 ἐλαύνων κατηνέχθη ἀπὸ τοῦ ἵππου καὶ ἐκλάσθη κακῶς καὶ ἐτελεύ-
 V 115 τησεν ἰδίῳ θανάτῳ. ἐν τῷ δὲ μέλλειν αὐτὸν τελευτῶν ἐποίησε
 τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν Σανατρούκιον ἀρσάκην, ὁ ἔστι βασιλεὺς, ἀντ'
 O 352 αὐτοῦ· περὶσσι δὲ τορκίμ βασιλεὺς ἐρμηνεύεται. καὶ ἐπέμεινεν
 ὁ αὐτὸς Σανατρούκιος βασιλεὺς Περσῶν λυμαινόμενος τὴν Ῥωμα- 10
 νίαν. ὁ δὲ Ὀσδρόης, βασιλεὺς Ἀρμενίων, ὁ τοῦ Μερδότητος ἀδελ-
 φός, ἀκούσας τὸν αὐτοῦ θάνατον, ἐπεμψε καὶ αὐτὸς εὐθέως τὸν
 ἴδιον αὐτοῦ υἱὸν ἀπ' αὐτῆς τῆς Ἀρμενίας μετὰ πολλοῦ στρατοῦ
 τὸν Παρθεμασπάτην πρὸς βοήθειαν τοῦ ἑαυτοῦ ἑξαδελφου Σα-
 νατρούκιου, βασιλεὺς Περσῶν, κατὰ Ῥωμαίων. καὶ ταῦτα ἀκού- 15
 σας ὁ θεϊότατος Τραϊανὸς βασιλεὺς, εὐθέως ἐπεστράτευσεν τῷ ἰβ'
 ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐξελθὼν κατ' αὐτῶν μηνὶ ὀκτωβρίῳ τῷ
 B καὶ ὑπερβερεταίῳ ἀπὸ Ῥώμης· καὶ φθασάντων πρῶτον κατέ-
 πλευσεν ἐπὶ τὴν ἀνατολήν, ὁρμήσας μετὰ δυνάμειος πολλῆς στρα-
 τοῦ καὶ συγκλητικῶν· ἐν οἷς ἦν καὶ Ἀδριανὸς ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ 20
 ἐπὶ ἀδελφῇ. καὶ κατέφθασεν ἐν Σελευκίᾳ τῆς Συρίας μηνὶ
 ἀπελλαίῳ τῷ καὶ δεκεμβρίῳ εἰς δρόμωνα ἀπὸ τοῦ λεγομένου Βυ-
 O 353 τυλλοῦ ὁρμητηρίου, ὄντος αὐτοφροῦς λιμένος πλησίον Σελευ-

1. πολεμῶν Ch., πόλεμον. Ox. 2. Παρθῶν Ox. Malim Μερδότητος addi.
 5. Εὐφρατ. Ox. Correxit Ch. 14. Παρθεμασπάτην] Παρθεμασπά-
 την infra p. 116. C, quod reposui. 21. ἀδελφῇ] ἀδελφιδῆ Ch. 22. Ἀ-
 πελλαίῳ Ch., Ἀπριλίῳ Ox. *ibid.* δρόμωνα Ch., δρόμον Ox.

ma movebat Persarum rex Meerdotes, genere Parthus, Osdrois, Armenio-
 rum regis, frater: qui maximis instructis copiis, filium quoque Sanatru-
 cium secum habens plurimas tum urbes, tum regiones captas, spoliavit.
 Dumque regione Euphratesiam depraedatur, cursum praecipitans ex
 equo dejicitur; casuque graviter contractus, diem suum obiit. Moriturus
 autem, Sanatruccium filium, *Arsacem*, id est, Regem, sui in locum substi-
 tuit; Persice autem, *Torcim*, regem sonat. Sanatruccius autem, Persarum
 rex factus, bellum Romanum persequitur: interim Osdroes, rex Armeniae,
 audita Meerdotis fratris morte, filium suum Parathemasphatem, patruelis
 sui Sanatruccii, Persarum regis in auxilium, magno exercitu instructum,
 contra Romanos protinus emisit. Imperator autem divinius Trajanus
 de his certior factus, sine mora bellum parat; et ingenti instructus exer-
 citu, Senatoribus etiam stipatus, inter quos quoque erat Adrianus, neptis
 maritus, anno imperii sui XII, mense Hyperberetæo, sive Octobri, cum
 suis Roma solvit, Persas bello aggressurus. Ad partes vero Orientales
 appulsus, mense Appellæo, sive Decembri, ad Seleuciam Syriae, a stati-
 vis Bytylli diotis, (qui portus est natus prope Seleuciam,) ipse, co-

κίας τῆς Συρίας. οἱ δὲ Πέρσαι ἦσαν παραλαβόντες Ἀντιόχειαν τὴν μεγάλην, δίχα μέντοι πόλεμον κατὰ σύνταξιν φιλικὴν καὶ πάκτα ἐκάθητο ἐν αὐτῇ κρατοῦντες αὐτὴν καὶ φυλάττοντες τῷ βασιλεὶ Περσῶν Σανατρονκίῳ, τῶν Ἀντιοχείων ἀξιωματικῶν κατὰ 5 ἰδίαν προαίρεσιν πάκτα εἰρήνης καὶ ὑποταγῆς στησάντων διὰ πρεσβείας αὐτῶν πρὸς τὸν βασιλέα Περσῶν. ὁ δὲ αὐτὸς βασι- C
λεὺς Περσῶν πεισθεὶς ἔπεμψε δύο βαρζαμανάτας, ὧν τινων τὰ ὀνόματά ἐστι ταῦτα, Φούρτων καὶ Γάργαρις, μετὰ βοθηείας πολλῆς Περσικῆς, χιλιάδων γ'. ὁ δὲ βασιλεὺς Τραιανὸς ἢ μόνον κα-
10 τέφθασε τῷ δρόμῳ τὴν Σελευκίων πόλιν τῆς Συρίας, ἔγραψε λάθρᾳ τοῖς Ἀντιοχεῦσιν ἀξιωματικοῖς καὶ τοῖς πόλιταις πᾶσι, ση-
μαίνων τὴν ἑαυτοῦ παρουσίαν καὶ ταῦτα, ὅτι Ἐγνώκαμεν τὴν ἡμετέραν πόλιν ἔχειν ἴδιον πλῆθος ἀνδρῶν πολὺ δίχα τῶν ἰδρυ-
15 ἐν ἡμετέρᾳ πόλει ὄντες ὀλίγοι ὑπάρχουσι πρὸς τὸ ἡμέτερον πλῆ-
θος. ἀναρῆει ὅν ἕκαστος οὗς ἔχει Πέρσας εἰς ἴδιον αὐτοῦ οἶκον, O 354
θαρρῶν εἰς τὴν ἡμετέραν παρουσίαν, διότι ἐληλύθαμεν ἐκδικοῦν- D
τες τὰ Ῥωμαίων.

Καὶ ταῦτα γρόντες οἱ αὐτοὶ Ἀντιοχεῖς νυκτὸς ὤρησαν κατὰ
20 τῶν ὄντων ἐν τῇ αὐτῶν πόλει Περσῶν, καὶ ἀγρυπνήσαντες ἀνεῖ-
λον πάντας. καὶ συλλαβόμενοι τοὺς δύο στρατηγούς Περσῶν τοὺς
λεγομένους βαρσαμανάτας καὶ φονεύσαντες καὶ αὐτοὺς ἔσυραν
καὶ τὰ λείψανα αὐτῶν κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν Φουρτούνου καὶ

7. βαρζαμανάτας] „βαρσαμανάτας infra vocat Duces hos Per-
sicos.“ Ch.

loci vectus, maturavit iter suum. Persae autem Antiochiam magnam tum occupantes, eam Regi suo asseruerunt, domini ejus facti, non armis, sed mutuo et amico foedere intercedente. Primores enim Antiochiae, sponte sua Sanatruce Persarum regi sese dedentes, per legatos, pacis conditiones postularerant. Quibus Rex Persarum annuens, misit eo Barzamanatas duos, Phurtonum et Gargarim, tribus millibus militum Persicorum instructos. Trajanus autem Imperator, quamprimum celocis ope Seleuciam Syriae appulisset, nuncium Antiochiam clam expedivit, qui Primoribus civibusque omnibus adventum ejus notum faceret: quibus etiam et ista scripsit. „Novimus vos praeter milites vestros Stationarios, ex civibus etiam frequentem numerare populum, quorum prae multitudine, Persae isti, civitatem vestram tenentes, pauci existimandi sunt. Quisque igitur vestrum, nostra fretus praesentia, quos apud se Persas habet e medio tollat. Advenimus enim Romanis injurias illatas ulturi.“

Antiochenses igitur, super hoc admoniti, per silentium noctis Persas omnes, insomnes ipsi, exciderunt. Persarum autem Duces illos duos, Barzamanatas dictos, Phurtonum et Gargarim, comprehensos interfecerunt: et ca-

Γάργαρι, φωνὴν κράζοντες περὶ αὐτῶν ταύτην. Εἰς τὴν νίκην
 Τραιανοῦ τοῦ δεσπότου ἴδε σύρονται Φουρτοῦνος καὶ Γάργαρις·
 ἄγε ἄγε, Γάργαρι, Φουρτοῦνε. οἱ δὲ δυνηθέντες Πέρσαι ἔξει-
 λῆσαι ἐν τῷ σύρεσθαι ἐκείνους ὑπὸ τοῦ πλήθους ἔξερχόμενοι καὶ
 E φεύγοντες, ἔβαλον πῦρ τῇ αὐτῇ νυκτὶ καὶ ἔκαυσαν μέρος μικρὸν 5
 τῆς πόλεως ἐπὶ τὴν λεγομένην Σκεπινὴν γειτονίαν. ὁ δὲ βασιλεὺς
 Τραιανὸς ἀκούσας ταῦτα ἐπήνεσε τὸ ἀνδρεῖον τῶν Ἀντιοχείων πο-
 λιτῶν· καὶ τῶν δὲ πλοίων τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ καταφθασάντων
 ἀπὸ Σελευκίας, ἀνῆλθον ἐπὶ τὴν ἱερὰν Δάφνην εὐξασθαι καὶ θυ-
 σιάσαι εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. καὶ ἐδήλωσε τοῖς Ἀντιοχεῦ- 10
 σιν ἀπὸ Δάφνης κελύσας ἐπαρθῆναι ἀπὸ τῆς πόλεως τὰ λείψανα
 V 116 τῶν φονευθέντων Περσῶν καὶ ἀπὸ διαστήματος τῆς αὐτῆς πό-
 λεως ἐκβληθέντα καυθῆναι, ἄγνισθῆναι δὲ καὶ τὴν πόλιν πᾶσαν
 O 355 καὶ γενέσθαι πυρὸς κατὰ τόπον καὶ πυλῶνα τῆς αὐτῆς πόλεως
 δαφνίωνων δένδρων, καὶ βύλλεσθαι ἐν τῷ πυρὶ τῶν φυλλοδαφνῶν 15
 λίβανον πολὺ καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν ταυρέας ἐκτυπεῖν πρὸς
 τὸ ἀποδιωχθῆναι τὰ πνεύματα τὰ ἄδिका τῶν σφαγέντων Περσῶν·
 καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ κατῆλθεν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Τραιανὸς
 ἀπὸ Δάφνης καὶ εἰσῆλθεν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας διὰ τῆς χερ-
 σείας τῆς λεγομένης, τοῦτ' ἐστὶ τῆς Λαυσητικῆς, φορῶν ἐν τῇ αὐ- 20
 O 356 τοῦ κεφαλῇ στέφανον ἀπὸ ἐλαιοκλάδων, μηνὶ αὐθιναίῳ τῷ καὶ
 ἰανουαρίῳ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ ε', ἄρα ἡμερινῇ δ'. τὰς δὲ ταυρέας

1. 3. Γάργαρη] Aut Γάργαρι scribendum aut Γαργάρη, cui si-
 millia Σακώρη p. 127. A, Κουζίνη vol. II. p. 42. D. 16. ἐκ-
 τυπεῖν] Vid. Steph. Thes. p. 9722. C ed. Lond. 21. Αὐθι-
 νίφ Ox.

davera eorum per totam urbem raptantes, exclamarunt: *Ecce, Domini Trajani in victoriam, Phurtusum et Gargarim tractos! age, age Phurtusum et Gargarim*. Interim vero, dum hi a populo distrahebantur, qui ex Persis evadere potuerunt, stragi sese eripientes, ignem urbi per noctem injecerunt: pars itaque ejus, licet non magna, ad Scepinum vicum, conflagravit. His auditis, Imperator Trajanus intrepidus Antiochensium animos summe praedicavit; classeeque a Seleucia solvente, ad sacram Daphnem cum exercitu ducens iter, sacra ibi in Apollinis templo peregit. Per nuncios autem a Daphne missos Antiochenses monuit, uti occisorum Persarum cadavera ex urbe ejicerentur, et procul inde expertata concremarentur. Jussit etiam lustrari urbem pyris hinc inde et ad portas, ex ramusculis laureis accensis, et thure ignibus largiter injecto; Tympana quoque ubique per urbem pulsari, ad abigendos Persarum interfectorum noxios spiritus: quod etiam factum est. Mensis autem Audynei, sive Januarii VII, feria V, hora diei IV, Trajanus Imperator per portam Auream, sive Daphneticam, ex Daphne veniens, Antiochiam Syriam ingressus est, coronam capite gestans, ex ramusculis oleaginis contextam. Tym-

ἐκέλευσε βάλλεσθαι ἄχρι ἡμερῶν λ' καθ' ἐκάστην νύκτα, κελύ- B
σας καὶ τοῦτο, ὥστε κατ' ἔτος τῷ αὐτῷ χρόνῳ γίνεσθαι μνήμης
χάριν τῆς τῶν Περσῶν ἀπωλείας. ἕτινα Δομνίνος ὁ χρονογράφος
συνεγράφατο.

5 Ἐν τῷ δὲ διατρίβειν τὸν αὐτὸν Τραϊανὸν βασιλέα ἐν Ἀντιο-
χείᾳ τῆς Συρίας βουλευόμενον τὰ περὶ τοῦ πολέμου ἐμήνυσεν
αὐτὸν Τιβεριανός, ἡγεμὼν τοῦ πρώτου Παλαιστινῶν ἔθνους,
ταῦτα. Αὐτοκράτορι νικητῇ Καίσαρι Θεοτάτῳ Τραϊανῷ. ἀπέ-
καμον τιμωρούμενος καὶ φονεύων τοὺς Γαλιλαίους τοὺς τοῦ δό-
10 γματος τῶν λεγομένων χριστιανῶν κατὰ τὰ ὑμέτερι θεοπύσμα-
τα· καὶ οὐ παύονται ἑαυτοὺς μηνύοντες εἰς τὸ ἀναρεῖσθαι. ὅθεν
ἐκοπίασα τούτοις παραινῶν καὶ ἀπειλῶν μὴ τολμᾶν αὐτοὺς μη-
νύειν μοι ὑπάρχοντας ἐκ τοῦ προειρημένου δόγματος· καὶ ἀπο- C
δωκόμενοι οὐ παύονται. Θεοπίσαι μοι οὖν καταξιώσατε τὰ πα-
15 ριστάμενα τῷ ὑμέτερῳ κράτει τροπαιούχῳ. καὶ ἐκέλευσεν αὐτῷ
ὁ αὐτὸς Τραϊανὸς πυύσασθαι τοῦ φονεύειν τοὺς χριστιανούς.
ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς πανταχοῦ ἄρχουσι τοῦτο ἐκέλευσε, μὴ φονεύειν O 357
τοῦ λοιποῦ τοὺς λεγομένους χριστιανούς. καὶ ἐγένετο ἔνδοσις
μικρὰ τοῖς χριστιανοῖς.

20 Καὶ ἐξῆλθεν ἀπὸ Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης πόλεμον κατὰ Περ-
σῶν κινήσας ὁ αὐτὸς Τραϊανός· καὶ ἐνίκησεν αὐτοὺς κατὰ κράτος
τῷ τρόπῳ τούτῳ. μαθὼν ὅτι διαφρονεῖται τῷ Σανατρονκίῳ,
βασιλεῖ Περσῶν, ὁ ἴδιος αὐτοῦ ἐξάδελφος Παρθημασπάτης, πέμ-

1. βάλλεσθαι] „Scr. βάλλεσθαι: *feriri, sine pulsari.*“ Ch. 15. τρο-
παιούχῳ Ch., τροπαιούχοι Ox.

pana etiam pulsari jussit, singulis noctibus, per xxx dies: idem etiam
mense hoc quotannis fieri mandans, Persarum occisorum in memoriam.
Haec autem Dominus Chronographus literis prodidit.

Interim vero, dum Trajanus Antiochiae Syriae commorabatur, de re-
bus belli consilium agitans, a Tiberiano, Palaestinae Primae Praefecto, lite-
ras accepit, hisce verbis scriptas. „Imperatori invicto, Caesari, divini-
simo Trajano. Mandatum vestrum, de puniendis Gallaeis, qui nobis veniunt
sub nomine *Christianorum*, quantum in me est, effectum dedi. At hi se-
se ultro supplicis et morti dedunt: et multus licet fuerim hortationibus
et minis, illud agens, ut a se mihi prodendo eos deterrerem; frustra ta-
men hactenus fui. Vos itaque juxta ac Majestati V. Invictissimae visum
fuerit, de his rebus decernatis.“ Edixit autem Trajanus Tiberiano, cae-
terisque Praefectis; uti in posterum a Christianorum caedibus abstine-
rent: exinde itaque aliquantum temporis a calamitatibus suis respirarunt
Christiani.

Trajanus autem Antiochia discedens, contra Persas arma movit; quos
tali commento penitus profligavit. Graves intercedebant inimicitiae inter
Sanatracium, Persarum regem, et patruelem ejus Parthemaspatem. Tra-
Iohannes Malalas.

φας πρὸς αὐτὸν ὑπενόθευσεν αὐτὸν Τραϊανὸς βασιλεὺς, ταξάμε-
 D νος δοῦναι αὐτῷ τὴν βασιλείαν Περσῶν, ἐν συμμυχήσῃ αὐτῷ.
 καὶ ὑπονοθευθεὶς ἦλθε πρὸς αὐτὸν νυκτός· καὶ λαβὼν αὐτὸν εἰς
 τὸ ἴδιον αὐτοῦ μέρος μετὰ τοῦ πλήθους αὐτοῦ ὁ αὐτὸς θειότατος
 Τραϊανός, ὥρμησε κατὰ τοῦ Σανατρονκίου, βασιλέως Περσῶν· 5
 καὶ πολλῶν Περσῶν πεσόντων συνελάβετο τὸν Σανατρούκιον, βα-
 σιλέα Περσῶν, φεύγοντα· καὶ ἐφόνευσεν αὐτόν. καὶ ἐποίησεν
 ἀντὶ αὐτοῦ βασιλέα Περσῶν τοῖς ὑπολειφθεῖσι καὶ προσπεσοῦσιν
 αὐτῷ Πέρσαις ὁ αὐτὸς Τραϊανός κατὰ τὰς συντάξεις ὀνόματι
 Παρθεμασπάτην, υἱὸν Ὀσδρόου, γράψας τῇ συγκλήτῳ τῇ ἐν Ῥώ- 10
 μη ὅτι τοσαύτην καὶ ἄπειρον γῆν καὶ ἄμετρα διαστήματα ἀφεστη-
 E κότα τῆς Ῥώμης διοικεῖν οὐκ ἀντεχόμεθα, ἀλλὰ παράσχωμεν ἀ-
 O 358 τοῖς βασιλέα ὑποτεταγμένον τῷ τῶν Ῥωμαίων κράτει. καὶ ἀν-
 τέγραψεν αὐτῷ ἢ σύγκλητος ἀπὸ Ῥώμης ἅπαντα ποιῆσαι ὡς δ'
 ἂν βούληται καὶ αὐτὸς συνιδῆ συμφέρον τῇ Ῥωμανίᾳ. καὶ ἐβα- 15
 σίλευσε Περσῶν ὁ Παρθεμασπάτης. τὸν δὲ πόλεμον καὶ τὴν κα-
 τὰ Περσῶν νίκην τοῦ θειοτάτου Τραϊανοῦ ὁ σοφώτατος Ἄρνια-
 νὸς ὁ χρονογράφος ἐξέθετο, ἱστορήσας καὶ συγγραψάμενος πάντα
 ἀκριβῶς.

V 117 Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ἐποίησε καὶ τὴν Ἄμιδαν μητροπόλιν, κα- 20
 λέσας ἐπαρχίαν Μεσοποταμίαν, ἀπομερίσας αὐτὴν ἀπὸ Ὀσδροη-
 νῆς, δούς καὶ ἄρχοντα αὐτῇ καὶ δίκαιον μητροπόλεως. ἐποίησε

11. ἀφεστηκότα] „Forte scribendum ἀφεστηκῆσαν.“ Ch. 15. συνί-
 δη] συνίδοι Ox. 16. Παρθεμασπάτης Ox. 21. Ὀσδροῖνης Ox.

janus itaque Imperator, ubi hoc rescierat, in partes suas Parthemaspatem sollicitavit; pollicitus, se ei, si se belli socium adjungeret, Persarum regnum daturum. Accepit conditionem Parthemaspatem, noctuque cum suis ad Trajanum accessit. Hunc itaque sibi adjungens, Sanatruccium, Persarum regem, adoritur: Persisque plurimis in praelio cadentibus, Sanatruccius rex fugam capessit, captusque tandem interficitur. Huic itaque in regno Persarum Imperator Parthemaspatem, Osdrois filium, ex pacto Regem suffecit; Persis, qui supererant, ad pedes ei procidentibus. Senatium vero Romanum de his certiore faciens; „Has, inquit, regiones, tantae cum sint, tantoque a Roma intervallo dissitae, tenere non possumus: Regem itaque potius eis constituamus, imperio Romano subjectum. rescripsit ei senatus: Imperatori integrum esse, pro arbitrio suo de rebus omnibus decernere, juxtaque ac ipse Romaniae utile fore judicaverit.“ Sic itaque Parthemaspatem Persarum rex factus est. Haec autem de bello Persico, et divinisimi Trajani victoria, conscripta reliquit sapientissimus Arianus Chronographus; qui ista omnia accurate exposuit.

Idem Imperator Amidam in Metropolim fecit; et Mesopotamiam, ab Osdroina sejunctam, in Provinciae formam redegit, Praefecto Jureque

δὲ καὶ ἄλλην ἐπαρχίαν εἰς τὸν Δάνουβιν ποταμόν, ἣν ἐκύλισε Δακίαν παραποταμίαν.

Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοῦ θειοτάτου Τραιιανοῦ ἔπαθεν Ἀντιόχεια ἡ μεγάλη ἢ πρὸς Δάφνην τὸ τρίτον αὐτῆς πάθος μηνὶ 5 Ἀπριλίῳ τῷ καὶ δεκεμβρίῳ ιγ', ἡμέρα α', μετὰ ἀλεκτρούνα, ἔτους χρηματίζοντος ρξδ' κατὰ τοὺς αὐτοὺς Ἀντιοχεῖς, μετὰ δὲ β' ἔτη O 359 τῆς παρουσίας τοῦ θειοτάτου βασιλέως Τραιιανοῦ τῆς ἐπὶ τὴν ἀνατολήν. οἱ δὲ Ἀντιοχεῖς οἱ ἀπομειναντες καὶ ζήσαντες τότε B ἱερὸν ἔκτισαν ἐν Δάφνῃ, ἐν ᾧ ἐπέγραψαν, Οἱ σωθέντες ἀνέστησαν 10 Διὶ σωτήρι.

Ἐν δὲ τῇ αὐτῇ νυκτὶ ὅτε ἔπαθεν ἡ αὐτὴ Ἀντιόχεια ἡ μεγάλη ἔπαθε τότε καὶ ἡ Ῥόδος πόλις νῆσος, οὕσα τῆς Ἑξαπόλειος, ὑπὸ Θεομηρίας τὸ δεύτερον αὐτῆς πάθος. ὁ δὲ αὐτὸς εὐσεβέστατος Τραιιανὸς ἔκτισεν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ ἀρξάμενος πρῶτον 15 κτίσμα τὴν λεγομένην μέσην πύλην πλησίον τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἄρειως, ὅπου ὁ Παρμένιος ὁ χειμαρῶος κατέρχεται, ἕγγιστα τοῦ νυκὶ λεγο- O 360 μένου Μακέλλου, γλύψας ἄνω ἄγαλμα λυκαίνης τρεφούσης τὸν Ῥῶμον καὶ τὸν Ῥῆμον, διὰ τὸ γινώσκεσθαι ὅτι Ῥωμαῖὸν ἐστι τὸ κτίσμα, θυσιάσας ἐκεῖ παρθένον κόρην εὐπρεπῆ πολιτίδα ὀνό- C 20 ματι Καλλιόπην ὑπὲρ λύτρου καὶ ἀποκαθαρισμοῦ τῆς πόλεως, νυμφαγωγίαν αὐτῇ ποιήσας. καὶ εὐθέως ἀνήγειρε τοὺς δύο ἐμβόλους τοὺς μεγάλους, καὶ ἄλλα δὲ πολλὰ ἔκτισεν ἐν τῇ αὐτῇ

1. Δάνουβιν] Δάνουβιν praefixum annotationi Ch., Δανουβιον est infra p. 118. B. 5. Ἀπριλίῳ Ox., Ἀπριλίῳ vel Ἀπριλίῳ Ch. 9. ἔκτισαν Ch., ἔκτισαν Ox.

Metropolitico ei concessis. Provinciam etiam aliam fecit, ad Danubium flumem; quam Daciam Parapotamiam nominavit.

Eodem divinissime Trajano Imperante, divinam iram passa est, vice tertia, Antiochia magna, quae ad Daphnem sita est, Apellae, sive Decembris XIII, feria prima, post gallicinium, Aerae Antiochenae anno CLXIV, post Trajani divinissimi in Partes Orientales adventum annis II. Qui autem ex Antiochenis superstites manserunt, templum in Daphne condebant, cum hac inscriptione: *Jovī Servatori sacrarunt oespites.*

Eadem vero nocte, qua Antiochia magna, divinam quoque iram secundo passa est Rhodus insula, sex habens urbes. At vero pietissimus Imperator Trajanus, Antiochiam magnam instauraturus, Portam Mediam dictam inprimis extruxit, prope Martis aedem, ad Parmenium fluentem, non procul a Macello hodie appellato. Superius autem insculpsit effigiem Lupae, Romuli et Remi nutricis: uti scirent posterī, Romanorum hoc esse opus. Virginem etiam Antiochenam, formosam, nomine Calliopem, immolavit, in expiationem et lustrationem urbis; cujus etiam in honorem Nymphaeum extruxit. Porticus etiam duas ingentes deinde excitavit: in-

Ἀντιόχου πόλει καὶ δημόσιον καὶ ἀγωγόν, ἀποστρέψας τὸ ἕδωρ τὸ ὑπὸ τῶν πηγῶν Δάφνης ἐκχεόμενον εἰς τὰς λεγομένας Ἀγρίας, ἐπιθήσας καὶ τῷ δημοσίῳ καὶ τῷ ἀγωγῷ εἰς τὸ ἴδιον ὄνομα. καὶ τὸ θέατρον δὲ τῆς αὐτῆς Ἀντιοχείας ἀνεπλήρωσεν ἀτελὲς ὄν, στήσας ἐν αὐτῷ ὑπεράνω τεσσάρων κιόνων ἐν μέσῳ τοῦ νυμφαίου 5 τοῦ προσκηνίου τῆς σφαιγιασθείσης ὑπ' αὐτοῦ κόρης στήλην χαλκῆν κεχρυσωμένην, καθήμενν ἐπάνω τοῦ Ὀρόντου ποταμοῦ, εἰς λόγον τύχης τῆς αὐτῆς πόλεως, στεφομένην ὑπὸ Σελεύκου καὶ Ἀντιόχου βασιλέων. ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς Τραϊανὸς ἐν τῇ αὐτῇ πόλει διῆγεν ὅτε ἡ Θεομηρία ἐγένετο. ἐμαρτύρησε δὲ ἐπὶ αὐτοῦ τότε 10 O 361 ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ ἐπίσκοπος τῆς πόλεως Ἀντιοχείας· ἠγανάκτησε γὰρ κατ' αὐτοῦ, ὅτι ἔλοιδορεῖ αὐτόν. συνέσχε δὲ τότε καὶ πέντε ὀνόματα χριστιανῶν γυναικῶν Ἀντιοχισσῶν καὶ ἐξήτασεν αὐτὰς λέγων, Τίς ἐστίν ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, ὅτι οὕτως ἐκδίδοτε ἑαυτὰς εἰς θάνατον; αἱ δὲ ἀπεκρίθησαν λέγουσαι ὅτι Φονεομένας ἡμᾶς 15 παρ' ὑμῶν ἀνίστασθαι ἡμᾶς πάλιν ὡς ἔχομεν σώματι εἰς αἰώνιον ζωὴν. καὶ ἐκέλευσεν αὐτὰς πυρκαϊύστους γενέσθαι καὶ τὸν χοῦν τῶν ὀστέων αὐτῶν συνέμιξε χαλκῷ καὶ ἐποίησε τὸν χαλκὸν εἰς ὃ E ἐποίησε δημόσιον χαλκία τοῦ θερμοῦ. καὶ ὅτε ἤρξατο πυρέγειν τὸ δημόσιον, εἴ τις ἐὰν ἐλούετο εἰς αὐτὸ τὸ δημόσιον, ἐσκοτοῦτο 20 καὶ ἐπιπτε καὶ ἐξήραχετο βασταγμῷ. καὶ μαθὼν ὁ βασιλεὺς Τραϊανὸς τοῦτο ἤλλαξε τὰ αὐτὰ χαλκία καὶ ἐποίησεν ἄλλα ἀπὸ

13. Ἀντιοχισσῶν Ox.   *ibid.* ἐξήτασεν Ch., ἐξαίτασεν Ox.
17. τὸν Ch., τῶν Ox.

ter alia vero plurima, quae Antiochiaë extruxit, Balneum etiam Publicum et Aquaeductum condidit, aquam e fontibus Daphnicis emanantem, in Agrias diducens: operi vero utrique nomen suum imposuit. Theatrum quoque Antiochense, imperfectum antea, ad exitum perduxit: cuius etiam Proscenii in medio, urbis scilicet in fortunam, Virginis a se immolatae statuum aeneam deauratam, Oronti fluvio insidentem, et a Seleuco et Antiocho regibus corona redimitam, quatuor columnis erectam collocavit. Quo tempore autem terrae motus Antiochiaë accidit, Imperatore ibi etiam adhuc commorante, martyrio coronatus est S. Ignatius, Episcopus Antiochensis; cui Trajanus irascebatur ab eo increpatus. Eodem tempore Imperator comprehensis quinque Christianis mulieribus Antiochenis, interrogavit eas; „qua tandem, inquit, spe fretae, sic vosmet morti obijicitis? Responderunt mulieres; Nos equidem, a vobis neci traditae, iterum, atque hisdem corporibus, in aeternam vitam resurgemus.“ Tum vero imperator eas ignibus comburi jussit, ossiumque combustorum cineres aeri commiseri: ex hoc vero vasa aenea in usum Lavacri fabricavit. Quamprimum autem populo Balneum exhibuit, si quis lavatum ingrederetur, vertigine statim correptus cecidit, nec nisi ab aliis sustentatus exire inde potuit.

Trajanus vero Imperator, de his certior factus, vasa illa aenea

καθαροῦ χαλκοῦ, λέγων ὅτι Καλῶς ἐποίησα χοῦν σωμαίων συμ-
 μιξας αὐτοῖς καὶ κοινώσας τὰ θερμὰ ὕδατα. ταῦτα δὲ ἔλεγεν,
 ἐπειδὴ οἱ χριστιανοὶ ὑπέβριζον τοῖς Ἑλλησι κωνχόμενοι. τὰ δὲ V 118
 πρῶτα χαλκία ἀναχώσας ἐποίησε στήλαι χαλκίς πέντε ταῖς αὐ- O 362
 5 ταῖς γυναιξί, λέγων ὅτι Ἰδοὺ ἐγὼ αὐτὰς ἀνέστησα καθὼς εἶπον
 καὶ οὐχὶ ὁ θεὸς αὐτῶν. αἵτινες στήλαι εἰς αὐτὸ τὸ δημόσιον λου-
 τρὸν ἴστανται ἕως ἄρτι. ἐποίησε δὲ καὶ κάμινον πυρός, καὶ ἐκέ-
 λευσε τοὺς βουλομένους χριστιανούς βάλλειν ἑαυτοὺς ἐν προθέ-
 σει. καὶ πολλοὶ ἔβαλλον ἑαυτοὺς καὶ ἐμαρτύρησαν. ἐμαρτύρη-
 10 σε δὲ τότε ἡ ἅγία Δροσινὴ καὶ ἄλλαι παρθένοι πολλαί.

Ἐκτίσσε δὲ ἐν Δύφνῃ ἱερὸν Ἀρτέμιδος ἐν μέσῳ τοῦ ἄλσους.
 ἐποίησε δὲ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς καὶ πέραν τοῦ Δανυβίου ποταμοῦ B
 ἐπὶ τὰ δυτικὰ μέρη ἐκυρχίας δύο. ἕστινας ἐκάλεσε Δακίαν πρῶ-
 τὴν καὶ δευτέραν.

15 Καὶ εὐθέως νόσῳ βληθεὶς ἐτελεύτα, ὦν ἐνιαυτῶν ξξ'.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Τραϊανοῦ ἐβασίλευσεν Ἕλιος Ἀδρια-
 νὸς ἐπὶ τῆς ὑπατείας Ἀπρωνιανοῦ καὶ Νίγρου. ἐβασίλευσε δὲ O 368
 ἔτη κβ' καὶ μῆνας ε'. ἦν δὲ διμοιμαῖτος, εὖογκος, λευκόχροος,
 μιξοπόλιος, εὐειδής, δασυπώγων, γλαυκόφθαλμος, ἥσυχος, ἐλ-
 20 λόγιμος, ἱερατικός. ἔκτισσε δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ καὶ αὐτὸς

S. ὑπέβριζον corruptum est. 16. Ἕλιος Ἀδριανός] „Aelii nomen
 Graeci frequenter Ἕλιον reddunt; sicut infra noster, in Aelio An-
 tonino Pio; quem vocat, Ἕλιον Ἀντωνίνου Πίου: frequentius tamen
 Ἕλιος occurrit; quomodo etiam infra Aelium Adrianum scriptum ha-
 bebimus.“ Ch. Ita scripsi. 17. Ἀπρωνιανῶ Ch., Ἀπρωνιανῶ Ox.
 18. λευκόχροος Ch., λευκόχλοος Ox.

transmutavit, aliaque ex aere puro confari jussit dicens: „Male equidem
 a me factum, qui Corporum cineres vasis immiscens, Balneum contami-
 navi.“ Hoc autem ideo dicebat, eo quod Christiani super hoc glorian-
 tes, Graecos subinde lacesserunt. Vasa autem priora aenea refundens,
 statuas inde quinq̄ue mulieribus praedicis erexit; dicens: Ecce ego eas,
 non autem Deus eorum, (uti dixerunt ipsae) excitavi. Statuae vero hae,
 Balneo eodem Publico positae, etiam adhuc visuntur. Fornacem quoque
 ignitum paravit; jussitque ut Christiani, quibuscumque sic visum esset,
 in flammis ultro se injicerent. Multi itaque sese injicientes, martyrium
 subierunt: cujus numeri fuerunt S. Drosina virginesque aliae complures.

Extruxit autem Imperator idem Dianae templum in Daphne, in loco
 medio positum. Provincias etiam duas ultra Danubium flumen, in parti-
 bus Occidentalibus, constituit, quas Dacia primam et secundam vocavit.

Morbo deinde correptus, diem obiit annos natus LXXVI.

Trajanum excepit Aelius Adrianus, Aproniano et Nigro Coss. qui re-
 gnavit annos XXII et menses V. Erat autem statura justam excedente,
 corpore crasso, candidus, subcanus, pulcher, barba hispida, oculis caesiis,
 quietus, eloquens, sacrorumque peritus. Extruxit etiam iste Antiochiae

συνέβη δὲ τελευτῆσαι τὸν βασιλέα πρὸ τοῦ πληρωθῆναι αὐ-
 τήν· καὶ μετεκάλισαν αὐτὴν Ἀνάζαρβον, ἐπιτρέψαντες τοῖς συμ-
 βολαιογράφοις οὕτως αὐτὴν χρηματίζεν. ἐλέγετο γὰρ ἔξ ἀρχῆς
 V 114 ἢ αὐτὴ πόλις Κυῖνδα· καὶ ἔπαυε πρῶτον πάθος ἐπὶ τῶν ὑπά-
 των Ῥώμης, καὶ ἀνευώθη καὶ μετεκλήθη Κίσκος πόλις. καὶ 5
 πάλιν ἔπαυεν ἐπὶ τοῦ Καίσαρος Ἰουλλόν τὸ β' αὐτῆς πάθος· καὶ
 ἀνευώθη καὶ μετεκλήθη Διοκαισάρεια· καὶ παθαῖσα ὡς προει-
 ρηται ἐπὶ Νερβῷ βασιλείως μετωνομάσθη Ἀνάζαρβος. ποιήσας
 δὲ θυσίαν κόρην ὁ Ζάρβος ὀνόματι Κηπάραν χωρικήν, ἐποίησεν
 αὐτῇ στήλην χαλκῆν εἰς τύχην τῆς πόλεως. ἐμήνυσε δὲ τῷ αὐτῷ 10
 βασιλεῖ ὁ Ζάρβος περὶ τῶν πολιτῶν καὶ τοῖς σωθεῖσι πόλτεαις
 ἔχαρίσατο, ὡς φιλότιμος, πολλὰ ὁ αὐτὸς βασιλεύς. ὅστις Νερ-
 O 349 βῦς ἀνεκαλέσται τὸν ἀπόστολον τὸν ἅγιον Ἰωάννην· καὶ ἦλθεν
 ἐν Ἐφέσῳ πάλιν ἀπὸ Πάτμων.

B Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἀνεφάνη Μάνης δογματίζων καὶ 15
 διδάσκων ὀβλαγωγῶν. ὡσαύτως δὲ ἐπὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐκω-
 λύθησαν οἱ μονομήχοι καὶ αἱ θείαι αὐτῶν· καὶ ἐπενοήθη ἀντ'
 αὐτῶν τῶν κνηγιῶν ἢ θέα.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς νοσήσας καὶ φθιρεὺς τελευτᾷ, ὧν ἐνιαυ-
 τῶν οἶ'.

20

2. μετεκάλισαν Ch., μετεκάλισεν Ox. 4. Κυῖνδα] Σκύντα Ox.
 Conf. Suidas v. Ἀνάζαρβος. 11. σωθεῖσι] σωθῆσι Ch. Sed ita
 Ox. 14. Πάτμων] Πάτμον Chron. Pasch. p. 251. B, ut ipse
 p. 111. D. 17. ἐπενοήθη] ἐπενοήθη Chron., ἐπενοήθησαν Ox.

Caeterum Imperatore e vivis excedente, priusquam absoluta esset
 urbs; mutato nomine, Anazarbum, vocarunt; Tabulariis etiam cura com-
 missa, in Acta Publica eam sub eodem nomine referendi. Primitus enim
 urbs haec, Scynta, vocata est: de caelo autem tacta primum sub Con-
 sultibus Romanis, de integro instaurata est et Ciscus vocata. Rursus et-
 iam Jullo Caes. Imperante, terrae motibus eversa, nova iterum facta est
 et Diocaesarea nominata. Sub Nerva vero Imperatore denuo passa, uti
 dictum est, Anazarbus appellata est. Zarbus autem, parata in victimam
 virgine indigena, nomine Cepara, statuum ei aeneam erexit, urbis in
 Fortunam. Imperator autem, per Zarbi literas, de incolarum calamitati-
 bus certior factus, plurima eis, qui a ruinis erant superstites, honorifice
 suppeditavit. Idem Nerva D. Joannem Apostolum ab exilio revocavit:
 qui ex Patmo Ephesus rediens, ibidem degebat.

Hujus sub Imperio Manes coepit dogmata sua spargere; populumque
 ad se allectare. Hoc etiam imperante, Ludi Gladiatorii populo interdi-
 cti sunt: in quorum locum substituta sunt spectacula Cynegetica.

Nerva vero Imperator in morbum incidens, naturae debitum exolvit,
 annos natus lxxi.

Λ Ο Γ Ο Σ Ι Α'

Ο 350

ΧΡΟΝΩΝ ΤΡΑΙΑΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΑΙ ΠΑΘΟΥΣ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ ΤΡΙΤΟΥ.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Νερβῦ ἑβασίλευσεν ὁ θεϊότατος Τραϊά- C
νὸς ἔτη ιθ' καὶ μῆνας ἕξ. ἦν δὲ μακρός, ξηρὸς τῷ σώματι,
μελάγχρως, λεπτοχαράκτερος, κονδόθριξ, πολιός, βαθεῖς ἔχων
ὄφθαλμούς. ἕως δὲ τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἦν
5 φαινόμενος καὶ διδάσκων ἐν Ἐφέσῳ, ἐπίσκοπος καὶ πατριάρχης
αὐτῶν, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ ἀπόστολος καὶ θεολόγος· καὶ ἀφανῆ εἰ- O 351
τὸν ποιήσας οὐκέτι ὤφθη τι καὶ οὐδεὶς ἔγνω τί ἐγένετο ἕως τῆς
πῦν, καθὼς Ἀφρικανὸς καὶ Εἰρηναῖος οἱ σοφώτατοι συνεγρά-
ψαντο.

10 Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοῦ Τραϊανοῦ διωγμὸς μέγας
τῶν χριστιανῶν ἐγένετο καὶ πολλοὶ ἐτιμωρήθησαν. ἐν ᾧ χρόνῳ D

11. ἐτιμωρήθησαν Ch., ἐτιμωρήθησαν Ox.

L I B E R X I.

DE TEMPORIBUS TRAIANI IMPERATORIS ET ANTIOCHENSI PASSIONE TERTIA.

Nervae in Imperio successit divinius Trajanus: imperavit hic annos
xix et menses vi. Erat autem procerus, corpore tenui, colore nigro, fa-
cie parva, capillitio curto canoque, oculos habens subsidentes. Ad se-
cundum vero usque Trajani Imperatoris annum, palam exhibebat se Ec-
clesiae Ephesinae doctorem, ubi Episcopus fuit et Patriarcha, D. Joanes,
Apostolus et Theologus. Postea vero subtrahens sese, disparuit: ne-
que adhuc constat, quid de eo factum est: sicuti scriptis tradiderunt
Africanus et Irenaeus, sapientissimi Chronographi.

Eodem imperante Trajano, Christianorum gravis Persecutio facta est
et plurimi supplicio affecti sunt. Circa idem tempus contra Romanos ar-

ἐπιστρατεύσας ἀνῆλθε πολεμῶν μετὰ δυνάμειος πολλῆς κατὰ Ῥωμανίας ἐκ γένους Πάρθων βασιλεὺς Περσῶν, ὁ ἀδελφὸς Ὀσδρόου, βασιλέως Ἀρμενίων. καὶ παρέλαβε πόλεις καὶ ἐπραιδενσε χώρας πολλὰς, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὸν ἴδιον αὐτοῦ υἱὸν Σανατρούκιον. καὶ ὡς προιδέει ὁ Μερδότης βασιλεὺς τὴν Εὐφρατῆσιαν χώραν, 5 ἐλαύνων κατηνέχθη ἀπὸ τοῦ ἵππου καὶ ἐκλάσθη κακῶς καὶ ἐτελεύ-
 V 115 τησεν ἰδίῳ θανάτῳ. ἐν τῷ δὲ μέλλειν αὐτὸν τελευτᾶν ἐποίησε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν Σανατρούκιον ἀρσάκην, ὃ ἔστι βασιλεῖα, ἀντ'
 O 352 αὐτοῦ· περισιτὶ δὲ τορκίμ βασιλεὺς ἐρμηνεύεται. καὶ ἐπέμεινε ὁ αὐτὸς Σανατρούκιος βασιλεὺς Περσῶν λυμαινόμενος τὴν Ῥωμα-
 10 νίαν. ὁ δὲ Ὀσδρόης, βασιλεὺς Ἀρμενίων, ὁ τοῦ Μερδότου ἀδελφός, ἀκούσας τὸν αὐτοῦ θάνατον, ἐπεμψε καὶ αὐτὸς εὐθέως τὸν ἴδιον αὐτοῦ υἱὸν ἀπ' αὐτῆς τῆς Ἀρμενίας μετὰ πολλοῦ στρατοῦ τὸν Παρθεμασπάτην πρὸς βοήθειαν τοῦ ἑαυτοῦ ἐξαδέλφου Σανατρούκιου, βασιλέως Περσῶν, κατὰ Ῥωμαίων. καὶ ταῦτα ἀκού-
 15 σας ὁ θειότατος Τραϊανὸς βασιλεὺς, εὐθέως ἐπεστράτευσεν τῷ ἴβ' ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐξελθὼν κατ' αὐτῶν μηνὶ ὀκτωβρίῳ τῷ
 B καὶ ὑπερβερεταίῳ ἀπὸ Ῥώμης· καὶ φθασάντων πρῶτον κατέπλευσεν ἐπὶ τὴν ἀνατολήν, ὀρμήσας μετὰ δυνάμειος πολλῆς στρατοῦ καὶ συγκλητικῶν· ἐν οἷς ἦν καὶ Ἀδριανὸς ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ 20 ἐπὶ ἀδελφῇ. καὶ κατέφθασεν ἐν Σελευκεῖα τῆς Συρίας μηνὶ ἀπελλαίῳ τῷ καὶ δεκεμβρίῳ εἰς δρόμωνα ἀπὸ τοῦ λεγομένου Βυ-
 O 353 तुλλίου ὀρμητηρίου, ὄντος αὐτοφθοῦς λιμένος πλησίον Σελευ-

1. πολεμῶν Ch., πόλεμον Ox. 2. Παρθῶν Ox. Malim Μερδότης addl. 5. Εὐφρατ. Ox. Correxlt Ch. 14. Παρθεμασπάτην] Παρθεμασπάτην infra p. 116. C, quod reposui. 21. ἀδελφῇ] ἀδελφιδῇ Ch. 22. Ἀπελλαίῳ Ch., Ἀπριλλίῳ Ox. *ibid.* δρόμωνα Ch., δρόμον Ox.

ma movebat Persarum rex Meerdotes, genere Parthus, Osdrois, Armeniorum regis, frater: qui maximis instructus copiis, filium quoque Sanatruccium secum habens plurimas tum urbes, tum regiones captas, spoliavit. Dumque regionem Euphratesiam depraedatur, cursum praecipitans ex equo dejicitur; casuque graviter contractus, diem suum obit. Moriturus autem, Sanatruccium filium, *Arsacem*, id est, Regem, sui in locum substituit; Persice autem, *Torcim*, regem sonat. Sanatruccius autem, Persarum rex factus, bellum Romanum persequitur: interim Osdroes, rex Armeniae, audita Meerdotes fratris morte, filium suum Parathemasphatem, patruelis sui Sanatruccii, Persarum regis in auxilium, magno exercitu instructum, contra Romanos protinus emisit. Imperator autem divinisimus Trajanus de his certior factus, sine mora bellum parat; et ingenti instructus exercitu, Senatoribus etiam stipatus, inter quos quoque erat Adrianus, neptis maritus, anno imperii sui XII, mense Hyperberetaeo, sive Octobri, cum suis Roma solvit, Persas bello aggressurus. Ad partes vero Orientales appulsus, mense Appellaeo, sive Decembri, ad Seleuciam Syriae, a stativis Bytyllii dietis, (qui portus est natus prope Seleuciam,) ipse, ce-

κειας τῆς Συρίας. οἱ δὲ Πέρσαι ἦσαν παραλαβόντες Ἀντιόχειαν τὴν μεγάλην, δίχα μέντοι πόλεμον κατὰ σύνταξιν φιλικὴν καὶ πά-
 κτα ἐκάθητο ἐν αὐτῇ κρατοῦντες αὐτὴν καὶ φυλάττοντες τῷ βα-
 σιλεῖ Περσῶν Σανατρονκίω, τῶν Ἀντιοχέων ἀξιωματικῶν κατὰ
 5 ἰδίαν προαίρεσιν πάντα εἰρήνης καὶ ὑποταγῆς στησάντων διὰ
 πρεσβείας αὐτῶν πρὸς τὸν βασιλέα Περσῶν. ὁ δὲ αὐτὸς βασι- C
 λεὺς Περσῶν πεισθεὶς ἔπεμψε δύο βαρζαμαράτας, ὧντινων τὰ
 ὀνόματά ἐστι ταῦτα, Φούρτων καὶ Γάργαρις, μετὰ βοηθείας πολ-
 λῆς Περσικῆς, χιλιάδων γ'. ὁ δὲ βασιλεὺς Τρωϊανὸς ἢ μόνον κα-
 10 τέφθασε τῷ δρόμῳ τὴν Σέλευκῶν πόλιν τῆς Συρίας, ἔγραψε
 λάθρᾳ τοῖς Ἀντιοχεῦσιν ἀξιωματικοῖς καὶ τοῖς πολίταις πᾶσι, ση-
 μαίνων τὴν ἑαυτοῦ παρουσίαν καὶ ταῦτα, ὅτι Ἐγνώκαμεν τὴν
 ὑμετέραν πόλιν ἔχειν ἴδιον πλῆθος ἀνδρῶν πολλὸν δίχα τῶν ἰδρυ-
 μένων αὐτόθι στρατιωτικῶν ἀριθμῶν. οἱ δὲ πολέμιοι Πέρσαι οἱ
 15 ἐν ὑμέτερά πόλει ὄντες ὀλίγοι ὑπάρχουσι πρὸς τὸ ὑμέτερον πλῆ-
 θος. ἀναιρεῖ οὖν ἕκαστος οὓς ἔχει Πέρσας εἰς ἴδιον αὐτοῦ οἶκον, O 354
 θαρσύνων εἰς τὴν ἡμετέραν παρουσίαν, διότι ἐληλύθαμεν ἐκδικούν- D
 τες τὰ Ῥωμαίων.

Καὶ ταῦτα γνόντες οἱ αὐτοὶ Ἀντιοχεῖς νυκτὸς ὤρμησαν κατὰ
 20 τῶν ὄντων ἐν τῇ αὐτῶν πόλει Περσῶν, καὶ ἀγρυπνήσαντες ἀνεῖ-
 λον πάντας. καὶ συλλαβόμενοι τοὺς δύο στρατηγοὺς Περσῶν τοὺς
 λεγομένους βαρσαμανάτας καὶ φονεύσαντες καὶ αὐτοὺς ἔσθραν
 καὶ τὰ λείψανα αὐτῶν κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν Φουρτούνου καὶ

7. βαρζαμαράτας] „βαρσαμανάτας infra vocat Duces hos Persi-
 cos.“ Ch.

loci vectus, maturavit iter suum. Persae autem Antiochiam magnam tum occupantes, eam Regi suo asseruerunt, domini ejus facti, non armis, sed mutuo et amico foedere intercedente. Primores enim Antiochiae, sponte sua Sanatruco Persarum regi sese dementes, per legatos, pacis conditiones postulaverant. Quibus Rex Persarum annuens, misit eo Barzamanatas duos, Phurtunum et Gargarim, tribus millibus militum Persicorum instructos. Trajanus autem Imperator, quamprimum celocis ope Seleuciam Syriae appulisset, nuncium Antiochiam clam expedit, qui Primoribus civibusque omnibus adventum ejus notum faceret: quibus etiam et ista scripsit. „Novimus vos praeter milites vestros Stationarios, ex civibus etiam frequentem numerare populum, quorum prae multitudine, Persae isti, civitatem vestram tenentes, pauci existimandi sunt. Quisque igitur vestrum, nostra fretus praesentia, quos apud se Persas habet e medio tollat. Advenimus enim Romanis injurias illatas ulturi.“

Antiochenes igitur, super hoc admoniti, per silentium noctis Persas omnes, insomnes ipsi, exciderunt. Persarum autem Duces illos duos, Barzamanatas dictos, Phurtunum et Gargarim, comprehensos interfecerunt: et ca-

Γάργαρι, φωνὴν κρίζοντες περὶ αὐτῶν ταύτην. Εἰς τὴν νίκην
 Τραιανοῦ τοῦ δεσπότου ἴδε σύρονται Φουρτοῦνος καὶ Γάργαρις·
 ἄγε ἄγε, Γάργαρι, Φουρτοῦνε. οἱ δὲ δυνηθέντες Πέρσαι ἔξει-
 λῆσαι ἐν τῷ σύρεσθαι ἐκείνους ὑπὸ τοῦ πλήθους ἔξερχόμενοι καὶ
 E φεύγοντες, ἔβαλον πῦρ τῇ αὐτῇ νυκτὶ καὶ ἔκαυσαν μέρος μικρὸν 5
 τῆς πόλεως ἐπὶ τὴν λεγομένην Σκεπινὴν γειτονίαν. ὁ δὲ βασιλεὺς
 Τραιανὸς ἀκούσας ταῦτα ἐπήγεσε τὸ ἀνδρεῖον τῶν Ἀντιοχέων πο-
 λιτῶν· καὶ τῶν δὲ πλοίων τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ καταφθασάντων
 ἀπὸ Σελευκείας, ἀνῆλθον ἐπὶ τὴν ἱερὰν Δάφνην εὔξασθαι καὶ θυ-
 σιάσαι εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. καὶ ἐδήλωσε τοῖς Ἀντιοχεῦ- 10
 σιν ἀπὸ Δάφνης κελεύσας ἐπαρθῆναι ἀπὸ τῆς πόλεως τὰ λείψανα
 V 116 τῶν φονευθέντων Περσῶν καὶ ἀπὸ διαστήματος τῆς αὐτῆς πό-
 λεως ἐκβληθέντα κυνθῆναι, ἀγνισθῆναι δὲ καὶ τὴν πόλιν πᾶσαν
 O 355 καὶ γενέσθαι πυρὸς κατὰ τόπον καὶ πυλῶνα τῆς αὐτῆς πόλεως
 δαφνίωνων δένδρων, καὶ βάλ्लεσθαι ἐν τῷ πυρὶ τῶν φυλλοδαφνῶν 15
 λίβανον πολὺ καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν ταυρέας ἐκτυπεῖν πρὸς
 τὸ ἀποδιωχθῆναι τὰ πνεύματα τὰ ἄδिका τῶν σφαγέντων Περσῶν·
 καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ κατῆλθεν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Τραιανὸς
 ἀπὸ Δάφνης καὶ εἰσῆλθεν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας διὰ τῆς χρυ-
 σείας τῆς λεγομένης, τοῦτ' ἐστὶ τῆς Δαφνητικῆς, φορῶν ἐν τῇ αὐ- 20
 O 356 τοῦ κεφαλῇ στέφανον ἀπὸ ἐλαιοκλάδων, μνητὶ ἀσθηναίῳ τῷ καὶ
 ἰανουαρίῳ ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ ε', ἄρᾳ ἡμερινῇ δ'. τὰς δὲ ταυρέας

1. 3. Γάργαρη] Aut Γάργαρι scribendum aut Γαργάρη, cui si-
 milia Σαπαῶρη p. 127. A, Κουζτινη vol. II. p. 42. D. 16. ἐκ-
 τυπεῖν] Vid. Steph. Thes. p. 9722. C ed. Lond. 21. Ἀσθη-
 νίφ Ox.

cavera eorum per totam urbem raptantes, exclamarunt: *Ecce, Domini
 Trajani in victoriam, Phurtunum et Gargarim tractos! age, age Phur-
 tune et Gargari.* Interim vero, dum hi a populo distrahebantur, qui ex
 Persis evadere poterant, stragi sese eripientes, ignem urbi per noctem
 iniecerunt: pars itaque ejus, licet non magna, ad Scopinum vicum, con-
 flagravit. His auditis, Imperator Trajanus intrepidus Antiochensium ani-
 mos summe praedicavit; classeque a Seleucia solvente, ad sacram Daph-
 nem cum exercitu ducens iter, sacra ibi in Apollinis templo peregit. Per
 nuncios autem a Daphne missos Antiochenses monuit, uti occisorum Per-
 sarum cadavera ex urbe ejicerentur, et procul inde exportata concrema-
 rentur. Jussit etiam lustrari urbem pyris hinc inde et ad portas, ex ra-
 musculis laureis accensis, et thure ignibus largiter injecto; Tympana
 quoque ubique per urbem pulsari, ad abigendos Persarum interfectorum
 noxios spiritus: quod etiam factum est. Mensis autem Audynei, sive Ja-
 nuarii vii, feria v, hora diei iv, Trajanus Imperator per portam Au-
 ream, sive Daphneticam, ex Daphne veniens, Antiochiam Syriae ingres-
 sus est, coronam capite gestans, ex ramusculis oleaginis contextam. Tym-

ἐκέλευσε βάλλεσθαι ἄχρι ἡμερῶν λ' καθ' ἐκάστην νύκτα, κελύ-
σας καὶ τοῦτο, ὥστε κατ' ἔτος τῷ αὐτῷ χρόνῳ γίνεσθαι μῆμητος
χάριν τῆς τῶν Περσῶν ἀπωλείας. ὕτινα Δομνίνος ὁ χρονογράφος
συνεγράφατο.

5 Ἐν τῷ δὲ διατρίβειν τὸν αὐτὸν Τραϊανὸν βασιλέα ἐν Ἀντιο-
χείᾳ τῆς Συρίας βουλευόμενον τὰ περὶ τοῦ πολέμου ἐμήνησεν
αὐτὸν Τιβεριανός, ἡγεμῶν τοῦ πρώτου Παλαιστινῶν ἔθρους,
ταῦτα. Αὐτοκράτορι νικητῇ Καίσαρι θειοτάτῳ Τραϊανῷ. ἀπέ-
καμον τιμωρούμενος καὶ φονεύων τοὺς Γαλιλαίους τοὺς τοῦ δό-
10 γματος τῶν λεγομένων χριστιανῶν κατὰ τὰ ὑμέτερα θεσπίσμα-
τα· καὶ οὐ παύονται ἑαυτοὺς μὲνῶντες εἰς τὸ ἀναιρεῖσθαι. ὅθεν
ἐκοπίασα τούτοις παραινῶν καὶ ἀπειλῶν μὴ τολμᾶν αὐτοὺς μὴ-
νύειν μοι ὑπάρχοντας ἐκ τοῦ προειρημένου δόγματος· καὶ ἀπο- C
δωκόμενοι οὐ παύονται. Θεσπίσαι μοι οὖν καταξιώσατε τὰ πα-
15 ριστάμενα τῷ ὑμέτερῳ κράτει τροπαιοῦχῳ. καὶ ἐκέλευσεν αὐτῷ
ὁ αὐτὸς Τραϊανός παύσασθαι τοῦ φονεῦειν τοὺς χριστιανούς.
ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς πανταχοῦ ἄρχουσι τοῦτο ἐκέλευσε, μὴ φονεῦειν O 357
τοῦ λοιποῦ τοὺς λεγομένους χριστιανούς. καὶ ἐγένετο ἔνδοσις
μικρὰ τοῖς χριστιανοῖς.

20 Καὶ ἐξῆλθεν ἀπὸ Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης πόλεμον κατὰ Περ-
σῶν κινήσας ὁ αὐτὸς Τραϊανός· καὶ ἐνίκησεν αὐτοὺς κατὰ κράτος
τῷ τρόπῳ τούτῳ. μαθὼν ὅτι διαφθονεῖται τῷ Σανατροκίῳ,
βασιλεῖ Περσῶν, ὁ ἴδιος αὐτοῦ ἐξάδελφος Παρθεμασπάτης, πέμ-

1. βάλλεσθαι] „Scr. βάλλεσθαι: feriri, sine pulsari.“ Ch. 15. τρο-
παιοῦχῳ Ch., τροπαιοῦχοι Ox.

pana etiam pulsari jussit, singulis noctibus, per xxx dies: idem etiam
mense hoc quotannis fieri mandans, Persarum occisorum in memoriam.
Haec autem Dominus Chronographus literis prodidit.

Interim vero, dum Trajanus Antiochiae Syriae commorabatur, de re-
bus belli consilium agitans, a Tiberiano, Palaestinae Primae Praefecto, lite-
ras accepit, hisce verbis scriptas. „Imperatori invicto, Caesari, divini-
ssimo Trajano. Mandatum vestrum, de puniendis Galilaeis, qui nobis veniunt
sub nomine Christianorum, quantum in me est, effectum dedi. At hi se-
se ultro suppliciis et morti dedunt: et multus licet fuerim hortationibus
et minis, illud agens, ut a se mihi prodendo eos deterrerem; frustra ta-
men hactenus fui. Vos itaque juxta ac Majestati V. Invictissimae visum
fuerit, de his rebus decernatis.“ Edixit autem Trajanus Tiberiano, cae-
terisque Praefectis; uti in posterum a Christianorum caedibus abstine-
rent: exinde itaque aliquantum temporis a calamitatibus suis respirarunt
Christiani.

Trajanus autem Antiochia discedens, contra Persas arma movit; quos
tali commento penitus profligavit. Graves intercedebant inimicitiae inter
Sanatracium, Persarum regem, et patruelem ejus Parthemaspatem. Tra-
Iohannes Malalas.

ψας πρὸς αὐτὸν ὑπενόθευσεν αὐτὸν Τραιῖανὸς βασιλεὺς, ταξάμε-
 D νος δοῦναι αὐτῷ τὴν βασιλείαν Περσῶν, ἐὰν συμμαχήσῃ αὐτῷ.
 καὶ ὑπονοθευθεὶς ἦλθε πρὸς αὐτὸν νυκτός· καὶ λαβὼν αὐτὸν εἰς
 τὸ ἴδιον αὐτοῦ μέρος μετὰ τοῦ πλήθους αὐτοῦ ὁ αὐτὸς θειότατος
 Τραιῖανός, ὥρμησε κατὰ τοῦ Σανατρουκίου, βασιλέως Περσῶν· 5
 καὶ πολλῶν Περσῶν πεσόντων συνελάβετο τὸν Σανατρούκιον, βα-
 σιλέα Περσῶν, φεύγοντα· καὶ ἐφόνευσεν αὐτόν. καὶ ἐποίησεν
 ἀντ' αὐτοῦ βασιλέα Περσῶν τοῖς ὑπολειφθεῖσι καὶ προσπισούσιν
 αὐτῷ Πέρσαις ὁ αὐτὸς Τραιῖανός κατὰ τὰς συντάξεις ὀνόματι
 Παρθεμασπάτην, υἱὸν Ὀσδρόου, γράψας τῇ συγκλήτῳ τῇ ἐν Ῥώ- 10
 μη ὅτι τοσαύτην καὶ ἄπειρον γῆν καὶ ἄμετρα διαστήματα ἀφειστη-
 E κότα τῆς Ῥώμης διοικεῖν οὐκ ἀνετέχμεθα, ἀλλὰ παράσχωμεν αὐ-
 O 358 τοῖς βασιλέα ὑποτεταγμένον τῷ τῶν Ῥωμαίων κράτει. καὶ ἀν-
 τέγραψεν αὐτῷ ἢ σύγκλητος ἀπὸ Ῥώμης ἅπαντα ποιῆσαι ὡς δ'
 ἂν βούληται καὶ αὐτὸς συνίδῃ συμφέρειν τῇ Ῥωμανίᾳ. καὶ ἐβα- 15
 σίλευσε Περσῶν ὁ Παρθεμασπάτης. τὸν δὲ πόλεμον καὶ τὴν κα-
 τὰ Περσῶν νίκην τοῦ θειοτάτου Τραιῖανοῦ ὁ σοφώτατος Ἄρεια-
 νὸς ὁ χρονογράφος ἐξέθετο, ἱστορήσας καὶ συγγραψάμενος πάντα
 ἀκριβῶς.

V 117 Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ἐποίησε καὶ τὴν Ἀμιδαν μητρόπολιν, κα- 20
 λέσας ἐπαρχίαν Μεσοποταμίαν, ἀπομερίσας αὐτὴν ἀπὸ Ὀσδροη-
 νῆς, δοὺς καὶ ἄρχοντα αὐτῇ καὶ δίκαιον μητροπόλεως. ἐποίησε

11. ἀφειστηκότα] „Forte scribendum ἀφειστηκυῖαν.“ Ch. 15. συνί-
 δη] συνίδοι Ox. 16. Παρθεμασπάτης Ox. 21. Ὀσδροῖτης Ox.

janus itaque Imperator, ubi hoc rescierat, in partes suas Parthemaspatem
 sollicitavit; pollicitus, se ei, si se belli socium adjungeret, Persarum re-
 gnum daturum. Accepit conditionem Parthemaspatem, noctuque cum suis
 ad Trajanum accessit. Hunc itaque sibi adjungens, Sanatruccium, Persa-
 rum regem, adoritur: Persisque plurimis in praelio cadentibus, Sanatru-
 ccius rex fugam capessit, captusque tandem interficitur. Huic itaque in
 regno Persarum Imperator Parthemaspatem, Osdrois filium, ex pacto Re-
 gem suffecit; Persis, qui supererant, ad pedes ei procidentibus. Sena-
 tum vero Romanum de his certiores faciens; „Has, inquit, regiones, tan-
 tae cum sint, tantoque a Roma intervallo distitae, tenere non possumus:
 Regem itaque potius eis constituamus, imperio Romano subjectum. re-
 scripsit ei senatus: Imperatori integrum esse, pro arbitrio suo de rebus
 omnibus decernere, juxtaque ac ipse Romaniae utile fore judicaverit.“
 Sic itaque Parthemaspatem Persarum rex factus est. Haec autem de bel-
 lo Persico, et divinisimi Trajani victoria, conscripta reliquit sapientissi-
 mus Arianus Chronographus; qui ista omnia accurate exposuit.

Idem Imperator Amidam in Metropolim fecit; et Mesopotamiam, ab
 Osdroina sejunctam, in Provinciae formam redegit, Praefecto Jureque

δὲ καὶ ἄλλην ἐπαρχίαν εἰς τὸν Δάνουβιν ποταμόν, ἣν ἐκάλεσε Δακίαν παραποταμίαν.

Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοῦ θειοτάτου Τραιανοῦ ἔπαθεν Ἀντιόχεια ἡ μεγάλη ἢ πρὸς Δάφνην τὸ τρίτον αὐτῆς πάθος μηνὶ 5 ἀπελαίῳ τῷ καὶ δεκεμβρίῳ γ', ἡμέρᾳ α', μετὰ ἀλεκτρούνα, ἔτους χρηματιζόντος ρξδ' κατὰ τοὺς αὐτοὺς Ἀντιοχεῖς, μετὰ δὲ β' ἔτη O 359 τῆς παρουσίας τοῦ θειοτάτου βασιλέως Τραιανοῦ τῆς ἐπὶ τὴν ἀνατολήν. οἱ δὲ Ἀντιοχεῖς οἱ ἀπομείναντες καὶ ζῆσαντες τότε B ἱερὸν ἔκτισαν ἐν Δάφνῃ, ἐν ᾧ ἐπέγραψαν, Οἱ σωθέντες ἀνάστησαν 10 Διὶ σωτήρι.

Ἐν δὲ τῇ αὐτῇ νυκτὶ ὅτε ἔπαθεν ἡ αὐτὴ Ἀντιόχεια ἡ μεγάλη ἔπαθε τότε καὶ ἡ Ῥόδος πόλις νῆσος, οὗσα τῆς Ἑξαπόλεως, ὑπὸ Θεομηνιας τὸ δεύτερον αὐτῆς πάθος. ὁ δὲ αὐτὸς εὐσεβέστατος Τραιανὸς ἔκτισεν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ ἀρξάμενος πρῶτον 15 κτίσμα τὴν λεγομένην μέσην πύλην πλησίον τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἄρειως, ὅπου ὁ Παρμένιος ὁ χειμαρῶς κατέρχεται, ἕγγιστα τοῦ νυκτι λεγο- O 360 μένου Μακέλλου, γλύφας ἄνω ἄγαλμα λυκικῆς τρεφούσης τὸν Ῥῶμον καὶ τὸν Ῥῆμον, διὰ τὸ γινώσκεσθαι ὅτι Ῥωμαῖόν ἐστι τὸ κτίσμα, θυσιάσας ἐκαὶ παρθένον κόρην εὐπρεπῆ πολίτιδα ὀνό- C 20 ματι Καλλιόπην ὑπὲρ λύτρου καὶ ἀποκαθαρισμοῦ τῆς πόλεως, νομφαγωγίαν αὐτῇ ποιήσας. καὶ εὐθέως ἀνήγειρε τοὺς δύο ἐμβόλους τοὺς μεγάλους, καὶ ἄλλα δὲ πολλὰ ἔκτισεν ἐν τῇ αὐτῇ

1. Δάνουβιν] Δάνουβιν praefixum annotationi Ch., Δανουβιον est infra p. 118. B. 5. Ἀπριλλέῳ Ox., Ἀπριλλέῳ vel Ἀπριλλίῳ Ch. 9. ἔκτισαν Ch., ἔκτισαν Ox.

Metropolitico ei concessa. Provinciam etiam aliam fecit, ad Danubium flumen; quam Daciam Parapotamiam nominavit.

Eodem divinissimo Trajano Imperante, divinam iram passa est, vice tertia, Antiochia magna, quae ad Daphnem sita est, Apellae, sive Decembris XIII, feria prima, post gallicinium, Aerae Antiochenae anno cxxiv, post Trajani divinissimi in Partes Orientales adventum annis II. Qui autem ex Antiochensibus superstites manserunt, templum in Daphne condabant, cum hac inscriptione: *Jovi Servatori sacrasunt eospites.*

Eadem vero nocte, qua Antiochia magna, divinam quoque iram secundo passa est Rhodus insula, sex habens urbes. At vero pietissimus Imperator Trajanus, Antiochiam magnam instauraturus, Portam Mediam dictam inprimis extruxit, prope Martis aedem, ad Parmenium fluentem, non procul a Macello hodie appellato. Superius autem insculpsit effigiem Lupae, Romuli et Remi nutricis: uti scirent posterii, Romanorum hoc esse opus. Virginem etiam Antiochenam, formosam, nomine Calliopem, immolavit, in expiationem et lustrationem urbis; cujus etiam in honorem Nymphaeum extruxit. Porticus etiam duas ingentes deinde excitavit: in-

Ἀντιόχου πόλει καὶ δημόσιον καὶ ἀγωγόν, ἀποστρέψας τὸ ἕδωρ τὸ ἀπὸ τῶν πηγῶν Δάφνης ἐκχεόμενον εἰς τὰς λεγομένας Ἀγρίας, ἐπιθήσας καὶ τῷ δημοσίῳ καὶ τῷ ἀγωγῷ εἰς τὸ ἴδιον ὄνομα. καὶ τὸ θέατρον δὲ τῆς αὐτῆς Ἀντιοχείας ἀνεπλήρωσεν ἀτελὲς ὄν, στήσας ἐν αὐτῷ ὑπεράνω τεσσάρων κίονων ἐν μέσῳ τοῦ νυμφαίου 5 τοῦ προσκηνίου τῆς σφαιριασθείσης ὑπ' αὐτοῦ κόρης στήλην χαλκῆν κεχρυσωμένην, καθημένην ἐπάνω τοῦ Ὀρόντου ποταμοῦ, εἰς λόγον τύχης τῆς αὐτῆς πόλεως, στεφομένην ὑπὸ Σελεύκου καὶ Ἀντιόχου βασιλέων. ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς Τραϊανὸς ἐν τῇ αὐτῇ πόλει διῆγεν ὅτε ἡ Θεομηρία ἐγένετο. ἐμαρτύρησε δὲ ἐπὶ αὐτοῦ τότε 10

O 361 ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ ἐπίσκοπος τῆς πόλεως Ἀντιοχείας· ἠγανάκτησε γὰρ κατ' αὐτοῦ, ὅτι ἰλοιδόρει αὐτόν. συνέσχε δὲ τότε καὶ πέντε ὀνόματα χριστιανῶν γυναικῶν Ἀντιοχισσῶν καὶ ἐξήτασεν αὐτὰς λέγων, Τίς ἐστιν ἡ ἐλπίς ὑμῶν, ὅτι οὕτως ἐκδίδοτε ἑαυτὰς εἰς θάνατον; αἱ δὲ ἀπεκρίθησαν λέγουσαι ὅτι Φονεομένας ἡμῶν 15 παρ' ὑμῶν ἀνίστασθαι ἡμῶς πάλιν ὡς ἔχομεν σῶματι εἰς αἰώνιαν ζωὴν. καὶ ἐκέλευσεν αὐτὰς πυρκαϊάστους γενέσθαι καὶ τὸν χοῦν τῶν ὀστέων αὐτῶν συνέμιξε χαλκῷ καὶ ἐποίησε τὸν χαλκὸν εἰς ὃ

E ἐποίησε δημόσιον χαλκία τοῦ θερμοῦ. καὶ ὅτε ἤρξατο παρέχειν τὸ δημόσιον, εἴ τις ἐὰν ἐλούετο εἰς αὐτὸ τὸ δημόσιον, ἐσκοτοῦτο 20 καὶ ἐπιπτε καὶ ἐξήρχετο βασταγμῷ. καὶ μαθὼν ὁ βασιλεὺς Τραϊανὸς τοῦτο ἥλλαξε τὰ αὐτὰ χαλκία καὶ ἐποίησεν ἄλλα ἀπὸ

13. Ἀντιοχισσῶν Ox.   *ibid.* ἐξήτασεν Ch., ἐξάτασεν Ox.
17. τὸν Ch., τῶν Ox.

ter alia vero plurima, quae Antiochiae extruxit, Balneum etiam Publicum et Aquaeductum condidit, aquam e fontibus Daphnicis emanantem, in Agrias diducens: operi vero utrique nomen suum imposuit. Theatrum quoque Antiochense, imperfectum antea, ad exitum perduxit: cuius etiam Proscenii in medio, urbis scilicet in fortunam, Virginis a se immolatae statuum aeneam deauratam, Oronti fluvio insidentem, et a Seleuco et Antiocho regibus corona redimitam, quatuor columnis erectam collocavit. Quo tempore autem terrae motus Antiochiae accidit, Imperatore ibi etiam adhuc commorante, martyrio coronatus est S. Ignatius, Episcopus Antiochensis; cui Trajanus irascebatur ab eo increpatum. Eodem tempore Imperator comprehensus quinque Christianis mulieribus Antiochenis, interrogavit eas; „qua tandem, inquit, spe fretae, sic vosmet morti obijcitis? Respondent mulieres; Nos equidem, a vobis neci traditae, iterum, atque hisdem corporibus, in aeternam vitam resurgemus.“ Tum vero imperator eas ignibus comburi jussit, ossiumque combustorum cineres aeri commiseri: ex hoc vero vasa aenea in usum Lavacri fabricavit. Quamprimum autem populo Balneum exhibuit, si quis lavatum ingrederetur, vertigine statim correptus cecidit, nec nisi ab aliis sustentatus exire inde potuit.

Trajanus vero Imperator, de his certior factus, vasa illa aenea

κυθαροῦ χαλκοῦ, λέγων ὅτι Καλῶς ἐποίησα χοῦν σωματίων συμ-
 μίξας αὐτοῖς καὶ κοινώσας τὰ θερμὰ ὕδατα. ταῦτα δὲ ἔλεγεν,
 ἐπειδὴ οἱ χριστιανοὶ ὑπέβριζον τοῖς Ἑλλησι κυνχώμενοι. τὰ δὲ V 118
 πρῶτα χαλκία ἀναχώσας ἐποίησε στήλας χαλκίας πέντε ταῖς αὐ- O 362
 5 ταῖς γυναιξί, λέγων ὅτι Ἰδοὺ ἐγὼ αὐτὰς ἀνέστησα καθὼς εἶπον
 καὶ οὐχὶ ὁ θεὸς αὐτῶν. αἵτινες στῆλαι εἰς αὐτὸ τὸ δημόσιον λου-
 τρὸν ἴστανται ἕως ἄρτι. ἐποίησε δὲ καὶ κάμινον πυρός, καὶ ἐκέ-
 λευσε τοὺς βουλομένους χριστιανούς βάλλειν ἑαυτοὺς ἐν προθέ-
 10 σι. καὶ πολλοὶ ἐβάλλον ἑαυτοὺς καὶ ἐμαρτύρησαν. ἐμαρτύρη-

ἔκτισε δὲ ἐν Δύφνῃ ἱερὸν Ἀρτέμιδος ἐν μέσῳ τοῦ ἄλσους.
 ἐποίησε δὲ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς καὶ πέραν τοῦ Δαυνβίου ποταμοῦ B
 ἐπὶ τὰ δυτικὰ μέρη ἐπαρχίας δύο. ὕστινας ἐκάλεσε Δακίαν πρῶ-
 15 τη καὶ δευτέραν.

Καὶ ἐνθέως νόσῳ βληθεὶς ἐτελεύτα, ὧν ἐνιαυτῶν ξξ'.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Τραιανοῦ ἐβασίλευσεν Ἕλιος Ἀδρια-
 νὸς ἐπὶ τῆς ὑπατείας Ἀπρωνιανοῦ καὶ Νίγρον. ἐβασίλευσε δὲ O 368
 ἔτη κβ' καὶ μῆνας ε'. ἦν δὲ διμοιμαῖος, εὐοχος, λευκόχροος,
 μιξοπόλιος, εὐειδής, δασυπύγων, γλαυκόφθαλμος, ἤσυχος, ἐλ-
 20 λόγιμος, ἱερατικὸς. ἔκτισε δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ καὶ αὐτὸς

3. ὑπέβριζον corruptum est. 16. [Ἕλιος Ἀδριανὸς] „Aelii nomen
 Graeci frequenter Ἕλιον reddunt; sicut infra noster, in Aelio An-
 tonino Pio; quem vocat, Ἕλιον Ἀντωνίνου Πίου: frequentius tamen
 Ἕλιος occurrit; quomodo etiam infra Aelium Adrianum scriptum ha-
 bebimus.“ Ch. Ita scripsi. 17. Ἀπρωνιανῶ Ch., Ἀπρονιανῶ Ox.
 18. λευκόχροος Ch., λευκόχλοος Ox.

transmutavit, aliaque ex aere puro confari iussit dicens: „Male equidem
 a me factum, qui Corporum cineres vasis immiscens, Balneum contami-
 navi.“ Hoc autem ideo dicebat, eo quod Christiani super hoc glorian-
 tes, Graecos subinde lacesserunt. Vasa autem priora aenea refundens,
 statuas inde quinque mulieribus praedictis erexit; dicens: Ecce ego eas,
 non autem Deus eorum, (uti dixerunt ipsae) excitavi. Statuae vero hae,
 Balneo eodem Publico positae, etiam adhuc visuntur. Fornacem quoque
 ignitum paravit; iussitque ut Christiani, quibuscumque sic visum esset,
 in flammis ultro se injicerent. Multi itaque sese injicientes, martyrium
 subierunt: cujus numeri fuerunt S. Drosina virginesque aliae complures.

Extruxit autem Imperator idem Dianae templum in Daphne, in loco
 medio positum. Provincias etiam duas ultra Danubium secundam, in parti-
 bus Occidentalibus, constituit, quas Daciam primam et secundam vocavit.

Morbo deinde correptus, diem obiit annos natus LXVI.

Trajanum excepit Aelius Adrianus, Aproniano et Nigro Coss. qui re-
 gnavit annos XXII et menses V. Erat autem statura justam excedente,
 corpore crasso, candidus, subcanus, pulcher, barba hispida, oculis caesiis,
 quietus, eloquens, sacrorumque peritus. Extruxit etiam iste Antiochiae

δημόσιον λούτρον καὶ ἀγωγὸν ἐπ' ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ θέατρον
 C τῶν πηγῶν Δάφνης αὐτὸς ἐποίησε καὶ τὰ ἐκχεόμενα ὕδατα ἐν
 ταῖς Ἀγρίαις ταῖς λεγομέναις φάραγξιν ὑπέστρεψε, ποιήσας πί-
 λας καὶ οἰκοδομήσας στερεὰς καὶ πολυδουπανήτους πρὸς τὸ νικῆσαι
 τὰς ὀρμὰς τῶν ὑδάτων καὶ διὰ τοῦ γενομένου παρ' αὐτοῦ ἀγωγοῦ 5
 ἀχθῆναι εἰς τὴν αὐτὴν Ἀντιόχου πόλιν εἰς ἀφνίαν τῆς πόλεως.
 ἔκτισε δὲ καὶ τὸν ναὸν τῶν αὐτῶν πηγῶν, ὃθεν ἐξέρχονται τὰ ῥεί-
 θρα ἐν τῇ αὐτῇ Δάφνῃ, ἐγείρας ἐν τῷ αὐτῷ ναῷ τῶν Νυμφῶν
 ἄγαλμα μέγα καθήμενον καὶ κρατοῦν πᾶλλον τοῦ Διὸς εἰς τιμὴν
 τῶν Ναϊάδων, ὅτι ἐτελείωσε τὸ τοιοῦτο φοβερὸν ἔργον, ὑπὲρ εὐ- 10
 χαριστίας. ἐποίησε δὲ καὶ τὸ βλύζον ὕδωρ τῆς λεγομένης Σαρα-
 μάννας πηγῆς δι' ὀλοῦ ἐξίεναι καὶ ἐκχεῖσθαι εἰς αὐτὸν τὸν τῆς
 D πηγῆς ὄλοκον ἐν τῷ Θεατριδίῳ τὸ ἐκ τοῦ ναοῦ ἐξιδὼν ὕδωρ ἐν διαφό-
 ροις χεύμασι ε', ἅπερ ἐκάλεσεν ὁ αὐτὸς πενταμόδιον, τετραμό-
 O 364 διον, τριμόδιον, διμόδιον, μόδιον. καὶ ἐπετέλεσεν ὁ αὐτὸς 15
 Ἀδριανὸς ἑορτὴν τῶν πηγῶν μηνὶ δαισίῳ τῷ καὶ ἰουνίῳ κγ'. καὶ
 τὰς θυσίας δὲ ὡσαύτως γίνεσθαι. τὴν δὲ πηγὴν τὴν εἰς τὰς
 Ἀγρίας τὴν λεγομένην Παλλάδος ἀπολλυμένην περισφύγξας ἐποίη-
 σεν ἀγωγὸν εἰς μετάληψιν τοῖς οἰκοῦσι τὴν ἱερὰν Δάφνην.

Ὁ δὲ αὐτὸς Ἀδριανὸς βασιλεὺς πρὸ τοῦ βασιλεῦσαι ἦν μετὰ 20
 Τραιανοῦ τοῦ βασιλέως, ὡς γαμβρὸς αὐτοῦ, ὅτε ἔπαθεν ἡ αὐτῇ
 Ἀντιόχου πόλις ἢ μεγάλη ὑπὸ τῆς Θεομηνίας, τότε συγκλητικὸς
 ὑπάρχων. ἦσαν δὲ καὶ πολλοὶ συγκλητικοὶ ἀπὸ Ῥώμης ὄντες ἐν

16. Δεσίφ Οχ. 18. Παλλάδος Ch., Παλάδος Οχ.

magnae Balneum publicum et Aquaeductum; a nomine suo vocatum utrum-
 que. Theatrum quoque Daphnes ad fontes crexit; et aquas inde per
 Agrias quas vocant Pharanges defluentes divertit, pills in terram defixis,
 eisque firmiter impactis et sumptuosiori opere aggestis; uti aquarum de-
 currentium vim repellerent et affluentem aquarum copiam per aquaedu-
 ctum, urbis in usum diducerent. Fontium etiam Fanum in Daphne, un-
 de aquae scaturiunt, extruxit: quo eodem Nympharum Fano simulacrum
 ingens, sedens et Jovis alitem manu tenens, collocavit; Naiadum nempe
 in honorem, gratesque persolvens, ob stupendum hoc opus ad exitum per-
 ductum. Scaturiginem quoque fontis Saramanni per canalem in Theatri-
 dium transire fecit; quo et aquae, ex Fano dimanantes, per meatus v. di-
 versos, deduxit, quibus nomina dedit, Pentamodium, Tetramodium, Tri-
 modium, Dimodium, Modium. Adrianus etiam Fontibus festum quoque
 diem instituit, Desii sive Junii xxiii, sacrificiis rite celebrandum. Fon-
 tem vero qui in Agris est, Palladis dictum, ruinosum fanum, septo mu-
 niens, Aquaeductum fecit, in usum sacrae Daphne incolentium.

Adrianus autem Imperator, dum privatus adhuc esset et Senator,
 cum Trajano Imperatore, (cujus nempe gener erat,) Antiochiae magnae
 commorabatur, quo tempore urbs iram divinam passa est. Quia et ex
 Senatoribus Romanis alii etiam plurimi eodem tempore adfuerunt; qui,

τῇ αὐτῇ πόλει Ἀντιοχείᾳ· οἵτινες καὶ ἐκλείεσθῃσαν παρ' αὐτοῦ Ε
καὶ ἔκτισαν ἐν Ἀντιοχείᾳ οἴκους πολλοὺς καὶ λουτρά. ἐπὶ δὲ τῆς
βασίλειας τοῦ αὐτοῦ θειοτάτου Ἀδριανοῦ ἔπαθεν ὑπὸ Θεομηνίας
σεισμοῦ ἡ Κόζικος, ἧτις ἐστὶ μητρόπολις μεγάλη τῆς Ἑλλησπόν-
5του ἐπαρχίας, μηνὶ νοεμβρίῳ ἑ νυκτός. καὶ πολλὰ τῇ αὐτῇ πό-
λει ἔχαρίσατο καὶ ἀνήγειρεν αὐτήν· καὶ τοῖς ὑπολειφθεῖσαι πολλ-
ταις ἔχαρίσατο χρήματα καὶ ἀξίας. ἔκτισε δὲ ὁ αὐτὸς Ἀδριανὸς V 119
ἐν τῇ αὐτῇ Κυζίκῳ ναὸν μέγαν πάνν, ἓνα ὄντα τῶν θαυμάτων,
στήσας ἑαυτῷ στήλην μαρμαρίνην στηθαρίου μεγάλου πάνν ἐκεῖ O 365
10 εἰς τὴν ὄροφῆν τοῦ ναοῦ, ἐν ᾧ ἐπιγράφει, Θεοῦ Ἀδριανοῦ· ὅπερ
ἐστὶν ἕως τῆς νῦν.

Ὁ δὲ αὐτὸς Ἀδριανὸς ὀργισθεὶς κατὰ Ἰουδαίων ἐκέλευσεν εἰς
τὴν Ἱερουσαλὴμ οἰκεῖν Ἕλληνας, μετονομάσας αὐτὴν πόλιν Αἰλίαν.
ἐν δὲ τῇ αὐτοῦ βασιλείᾳ ὁ αὐτὸς Ἀδριανὸς ἀνήγειρε καὶ τὸν κο-
15 λουσσὸν Ῥόδου, πεσόντα ὑπὸ σεισμοῦ Θεομηνίας ὅτε καὶ ἡ πόλις
Ῥόδος νῆσος ἔπαθεν ἐν τοῖς πρώην χρόνοις, κείμενον χαμαὶ ἔτη
τιβ', μὴ ἀπολομένου ἐξ αὐτοῦ τιος, ἀναλώσας εἰς τὸ ἀναστήσαι
καὶ στῆσαι εἰς τὸν ἴδιον τόπον εἰς μηχανὰς καὶ σχοῖνα καὶ τεχνί- B
τας κεντηνάρια γ', ὡς ὑποκάτω ἔγραψε τὸν χρόνον καὶ τὰ δαпу-
20 νήματα.

Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοῦ Ἀδριανοῦ Μαρκίων τις ὀνό-
ματι τὸ Μανιχαϊκὸν μυσερὸν δόγμα ἐπλάτυνε, λέγων ἐκ τοῦ πο- O 366
νηροῦ τιος τὴν γῆν κτίσιν γεγενῆσθαι. καὶ πολλοὺς ἀνατρέ-

8. ἓνα] Conf. p. seq. v. 13. vol. II. p. 16. D. 18. σχοῖνα] σχοι-
νία Ch. 22. δόγμα Ch., δόγματα Ox.

jussu Imperatoris, plurima Antiochiae aedificia et Balnea construxerunt.
Imperante vero eodem divinissimo Adriano, mensis Novembris x, divinam
iram experta est Cyzicus, Hellepontii Metropolis incluta, tempore no-
cturno tremoribus agitata. Imperator autem urbi instaurandae plurimum
suppeditavit, incolasque superstites pecuniis et dignitatibus donavit. Ex-
truxit etiam Adrianus, in eadem urbe Cyzico, templum plane ingens, et
Mundi Miraculis annumerandum, cujus in summo, statuam sibi marmoream
ingentem posuit; quae usque adhuc ibi visitur, hanc habens Inscriptio-
nem, *Divi Adriani*.

Idem Adrianus Judaeis insensus, Hierosolymorum nomine in Aeliam
mutato, Graecos ibi habitare jussit. Colossus quoque Rhodium, qui, in-
sula terraemotibus olim concussa, in terram collapsus, per annos cccxii,
undequaque tamen integer, humi jacuisset, idem Imperator in locum suum
pristinum excitavit. Insumpsit autem in hoc, machinis, funibus et Artifi-
cibus parandis, Centenaria III, uti inferius ad Basilam legere erat; ubi
tempus, sumptusque operis inscribi curavit.

Ejusdem Adriani sub imperio, Marcion quidam Manichaeorum Do-
gma impium disseminavit; dicens, Terrestrem hanc fabricam ab Auctore
quodam malo ortum suum habuisse. Multos itaque ex Graecis, Judaeis et

ψας Ἑλληνας καὶ Ἰουδαίους καὶ χριστιανοὺς εἰς ἑαυτὸν προσελάβετο, καθὼς ὁ σοφώτατος Κλήμης ἔξέθετο.

Ὁ δὲ αὐτὸς Ἀδριανὸς ἔκτισε πόλιν ἐν τῇ Θυράκῃ, ἣν ἐπεκάλεσεν Ἀδριανούπολιν· καὶ ἄλλην δὲ ἔκτισε πόλιν, ἣν ἐκάλεσεν Ἀδριανοῦ Θήρας. ἔκτισε δὲ πόλιν ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, ἣν ἐκάλεσεν Ἀντινω. 5
C ὕδρωπιύσας δὲ ὁ αὐτὸς Ἀδριανὸς τελευτῆ ἐν Βαταῖς, ὧν ἐνιαυτῶν ξε'.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ἀδριανοῦ ἐβασίλευσεν Ἡλῖος Ἀντωνῖνος Πῖος εὐσεβῆς ἔτη κγ'. ἦν δὲ εὐήλιξ, εὐστολος, λευκός, πολὺς καὶ τὴν κέραν καὶ τὸ γένειον, εὐρινος, πλάτοψις, οἶνο- 10
παῆς τοὺς ὀφθαλμούς, πυρρᾶκῆς, ὑπογελῶν ἀεὶ, μεγαλόφυχος
O 367 πάνν. ὅστις ἔκτισεν ἐν Ἡλιουπόλει τῆς Φοινίκης τοῦ Λιβάνου ναὸν τῷ Διὶ μέγαν, ἕνα καὶ αὐτὸν ὄντα τῶν θεαμάτων. ἔκτισε δὲ καὶ ἐν Λαοδικεῖα τῆς Συρίας τὸν φόρον, μέγα θέαμα, καὶ τὸ Ἀντωνιανῶν δημόσιον λουτρόν. 15

Ἐπιστρέψαισε δὲ κατὰ Αἰγυπτίων τυραννησάντων καὶ φονευσάντων τὸν ἀγροσταύλιον Δείναρχον· καὶ μετὰ τὴν ἐκδίκησιν καὶ τὴν νίκην ἔκτισεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ μεγάλῃ καταλθὼν τὴν Ἡλιακὴν πύλῃν καὶ τὴν Σιληνιακὴν καὶ τὸν δρόμον.

Ἐλθὼν δὲ καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ ἐποίησε τὴν πλάκωσιν 20
τῆς πλατείας τῶν μεγάλων ἐμβόλων τῶν ὑπὸ Τιβερίου κτισθέν-

6. ὕδρωπιύσας Ch., ὕδροπιύσας Ox. *ibid.* Βαταῖς Ch., Βάταις Ox. 11. πυρρᾶκῆς Ch., πυρακῆς Ox. 13. ἕνα] *Vid. ad p. antecedentem v. 9.* 14. μέγα Ch., μέγαν Ox. 15. Ἀντωνιανῶν] Ἀντωνιανόν Ox. 17. Δείναρχον] Δίναρχον Ox.

Christianis, perversos ad se attraxit: sicut sapientissimus Clemens memoriae mandavit.

Idem Adrianus urbem in Thracia condidit, quam Adrianopolim vocavit: aliam quoque urbem condidit; et, *Adriani Venationes*, nominavit. In Aegypto etiam urbem extruxit, nomine Antinoen. Aqua autem intercutē laborans Adrianus, Bais mortuus est, aetatis Lxv anno.

Adrianum excepit religiosissimus Imperator Aelius Antoninus Pius; qui regnavit annos xxiii. Erat autem statura justa, decorus, candidus, canus capite, mentoque, naso eleganti, facie lata, oculis rubentibus, rubicundus, vultu ridibundo, valdeque magnanimus. Extruxit hic Heliopoli, quae urbs est Phoeniciae Libani, templum Jovi magnum; inter mundi Miracula et hoc numerandum. Extruxit etiam Laodiceae Syriae Forum, opus magnum et spectabile: Balneum etiam Publicum, Antonianum dictum.

Contra Aegyptios vero, qui in Dinarchum Aegypti Augustalem insurgentes, eum neci dederant, arma movit: quos ubi ultus fuerat, victor Alexandriam magnam venit: ubi Solis et Lunae Portas, Cursum etiam extruxit.

Antiochiam quoque magnam veniens, plateam inter Porticus illas ingentes, a Tiberio extractas; urbem etiam totam lapide molari ex The-

των, καὶ πάσης δὲ τῆς πόλεως, στρώσας τὴν διὰ μύλτου λίθου, ἐκ τῶν ἰδίων ἀγαθῶν λίθους ἀπὸ Θηβαΐδος καὶ τὰ δὲ λοιπὰ ἀναλώματα ἐκ τῶν ἰδίων φιλοτιμησόμενος, καθὼς καὶ ἐν λιθίνῃ πλακί γράψας ταύτην τὴν φιλοτιμίαν ἔστῃσεν αὐτὴν ἐν τῇ πόλῃ 5 τῇ λεγομένῃ τῶν Χερουβίμ· ἐκεῖθεν γὰρ ἤρξατο. ἦτις στήλη ἐστὶν ἕως τῆς νῦν ἐκεῖ, ὡς μεγάλης οὔσης τῆς φιλοτιμίας.

Ἐκτίσσε δὲ καὶ ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης λουτρόν, καὶ ἐν Νικομηδείᾳ τῆς Βιθυνίας καὶ ἐν Ἐφέσῳ τῆς Ἀσίας· ἅπερ 0 368 δημόσια λουτρά εἰς τὸ ἴδιον ἐπεκάλεσεν ὄνομα.

10 Καὶ ἀνελθὼν ἐπὶ Ῥώμην ἔκτισεν ἐν τῇ Ῥώμῃ ἀγωγὸν μέγαν· καὶ ἔκαυσε τοὺς χάρτας τοῦ ταμείου, ἐφ' οἷς ἡ σύγκλητος ἐγγράφως ἀμολόγησεν ἐπὶ τοῦ Καίσαρος Ἰουλλίου Γαΐου, παρ' αὐτοῦ κελουσθέντες, μὴ ἐξεῖναι συγκλητικὸν διαθήκην ποιῆν εἰς τοὺς 15 ἰδίους, εἰ μὴ τὸ ἥμισυ μέρος τῆς αὐτοῦ περιουσίας διατίθεται εἰς τὸν κατὰ καιρὸν βουσιλέα, εἰρηκῶς ὁ αὐτὸς εὐσεβέστατος Ἀντωνῖνος διὰ θείου αὐτοῦ τύπου ἕκαστον ἀπολαύειν τῶν ἰδίων καὶ βουλεύεσθαι ὡς θέλει.

Ὁ δὲ αὐτὸς Ἀντωνῖνος, ὡς ἐστὶν ἐν Λωρίῳ, νοστήσας ἡμέρας ὀλίγας ἀπέθανεν, ὧν ἐνιαυτῶν οἷ'.

20 Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ἀντωνίνου ἐβασίλευσε Μάρκος Ἀντωνῖνος ὁ φιλόσοφος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ἔτη ιη' καὶ μῆνας θ'. ἦν 0 369 δὲ κονδοειδής, λεπτός, λευκός, μισοπόλιος, κονδύθριξ, εὐόφθαλμος, εὐπύγων, λεπτοχαράκτηρος, μακρόρινος. ὁ δὲ αὐ- B

1. τῆν] αὐτὴν Ch. 18. Λωρίῳ Ox., Λωρίῳ Ch.

baide exportato, sumptibus propriis strataminavit: uti constat ex Tabula lapidea, quam, titulo magnificentiae hujus inscriptam, ad Cherubinatorum portam, unde incoepit opus, erexit: quod quidem monumentum etiam adhuc ibi visitur, in tanti operis memoriam.

Idem etiam Caesareae Palaestinae Balneum publicum extruxit: Nicomediae etiam Bithyniae, aliud; etiam aliud Ephesi in Asia; omnia in nomen suum vocitata.

Romam autem reversus, magnum ibi Aquaeductum condidit. Legem autem a Julio Caesare olim latam, qua cautum erat, ne cuius Senatorii ordinis viri ratum esset de bonis suis Testamentum, nisi si dimidiam eorum partem Imperatori pro tempore legasset, pientissimus Antoninus abrogavit; Syngraphas etiam Fiscales, quibus ad hoc Senatam obstrinxerat, comburendas dedit; divino suo Edicto, omnibus facultatum suarum liberum usum et dispensationem concedens.

Antoninus autem, dum Loriis commorabatur, morbo correptus, paucis post diebus interit, annum agens LXXVII.

Excepit hunc Marcus Antoninus, Philosophus, ejus filius; qui regnavit annos XVIII et menses IX. Erat autem statura curta, corpore tenui, colore candido, subcanus, capillitio brevi, oculis pulchris, barbatus, facie

τὸς Μάρκος βασιλεὺς ἐξεφώνησε τὸν δικαιοτάτον νόμον, ὥστε καὶ ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομεῖν τὸν πατέρα τὰ τέκνα καὶ τῷ ἀγαριστουμένῳ παιδί τὸ τέταρτον μέρος δίδοσθαι τῆς πατρικῆς περιουσίας.

Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ὑπέταξε τὸ ἔθνος τῶν Γερμανῶν. ὡσαύτως δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων τῆς βασιλείας αὐτοῦ τὰ κατὰ Ἰουλιανὸν τὸν Χαλδαῖον τὸν μέγαν ἐθανμάζετο.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς Μάρκος ἔκτισεν, ἤτοι ἀνεκένωσεν, ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ τὸ δημόσιον τὸ λεγόμενον Κεντηνάριον· ἦν γὰρ ἐν τῷ χρόνῳ Τραιανοῦ πεσὸν ἐν τῇ Θεομηνίᾳ. ἔκτισε δὲ καὶ τὸ Μουσεῖον καὶ τὸ Νυμφαῖον αὐτοῦ τὸ λεγόμενον Ὁκτακόν. ὁ δὲ αὐτὸς Μάρκος Ἀντωνίνος βασιλεὺς ἔχαιρε τῷ Πρασίνῳ μέρει. Ἀπελθὼν δὲ ἐν τῇ Παννονίᾳ χώρα νόσω τελευτᾷ.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Μάρκου Ἀντωνίνου ἐβασίλευσεν Ἀντωνίνος Βῆρος, υἱὸς αὐτοῦ, ἕτη η'. ἦν δὲ εὐμήκης, παχύς, στρεβλόρινος, εὐόφθαλμος, μελάγχρους, οὐλόθριξ, κονδόθριξ, γενήτης, καταγύναιος πολὺ. ὅστις πολεμήσας κατὰ ἐνὸς ἔθνους Οὐννων καὶ νικήσας αὐτοὺς, πολλὰ ἄλλα ἔθνη δόξα πολέμου ὑπέταξεν· ἦν γὰρ καὶ φιλότιμος. ὅστις ἐσφάγη ἐν Προκονήσῳ, ὧν ἐνιαυτῶν λθ'.

20

2. ἀδιαθέτου Ch., ἀδιαθήτου Ox.

parva, nasutus. Marcus iste Imperator, aequissimo suo edicto jussit, ut intestatis liberis, in bonis pater succederet: et ingratus etiam filius ex quadrante tamen haeres esset.

Eodem Imperante Germanorum gens Romanis subjugata est; cujus etiam sub imperio floruit Julianus Chaldaeus, vir magni nominis.

Marcus autem Imperator Balneum Publicum, Centenarium dictum, Antiochiae magnae, Trajani temporibus terraemotibus concussum, redintegavit. Idem quoque Musaeum extruxit, et Trajani Nymphaeum, Oeseum vocatum. Factioni autem Prasiniae studebat Marcus Antoninus Imperator.

Pannoniam deinde profectus, ex morbo interlit.

M. Antoninum in Imperio excepit filius ejus, Antoninus Verus; qui regnavit annos viii. Erat autem procerus, crassus, naso adunco, pulchris oculis, colore nigro, crine crispo, curtoque, barbatus, mulieribus addictissimus. Hic, una Hunnorum gente superata et reportata inde victoria, plurimas etiam alias gentes in deditione accepit: munificus enim erat. Tandem vero in Proconeso interfectus est, annum agens xxxix.

Λ Ο Γ Ο Σ Ι Β'

O 371
V 121

ΧΡΟΝΩΝ ΚΟΜΜΟΔΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΑΙ
ΠΑΡΟΧΗΣ ΟΛΥΜΠΙΩΝ.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ἀντωνίνου Βήρου ἐβασίλευσε Κόμμο- Α
δος ὁ Ἀβγουστος ἔτη κβ' καὶ μῆνας η'. ἦν δὲ τὴν ἡλικίαν δι-
μοιριαῖος, λευκός, ὑπόγλαυκος, πλάτοψις, σιμός, εὔστηθος, Ο 372
ἀρχιγένηιος, φιλοκτίστης, ἱερός. ὅστις ἔκτισεν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ
5 μεγάλῃ δημόσιον λουτρόν, ὃπερ ἐκάλεσε Κομμόδιον. καὶ τὸ ἱε-
ρόν δὲ τῆς Ἀθήνης τὸ κατέναντι αὐτοῦ ἀνετέωσε καὶ εἰς τὸ μέσον
αὐτῶν ἐποίησε τὸ λεγόμενον Ξυστόν, κτίσας βάρθρα καὶ τοὺς ἐμ-
βόλους. καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν δὲ τὴν κάτω τοῦ Ξυστοῦ ἔκτισεν ἱε-
ρόν τῷ Ὀλυμπίῳ Διί.

Inscr. Κομόδου Ox. constanter praeter p. 123. E, 124. A et 124. C,
ubi Κομμόδιου.

LIBER XII.

DE TEMPORIBUS COMMODI IMPERATORIS,
LUDISQUE OLYMPICIS ANTIOCHIAE MAGNAE
EXHIBITIS.

Post Antoninum Verum, imperavit Commodus Augustus, annos xiii et menses viii. Erat autem statura mediocrem superante, candidus, subcaes-
sibus oculis, vultu patulo, simus, pectorosus, crine flavo, crispoque, mento
lanuginem emittente, aedificandi studiosus et sacrorum peritus. Extruxit
hic Antiochiae magnae Balneum publicum, quod Commodium vocavit:
Dianae etiam aedem, huic e regione sitam instauravit. Medium autem
inter haec duo Xystum condidit; extractis etiam gradibus et porticibus:
inferius autem, Xysti ad introitum, Jovi Olympio Fanum crexit.

B Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας οἱ Ἀντιοχεῖς κτήτορες καὶ πολῖται μὴνυσιν ποιήσαντες ἐδεήθησαν τοῦ αὐτοῦ βασιλέως Κομμύδου, ἵνα ἀπὸ θείας αὐτοῦ κελεύσεως προσκυρώσῃ τῷ δημοσίῳ τὰς προσόδους ἃς εἶασε τῇ τῶν Ἀντιοχείων πόλει Σωσίβιος ὁ προειρημένος λόγῳ θειῶν πολυτρόπων καὶ διαφόρων ἀγώνων 5 ἐπιτελουμένων τῇ αὐτῇ πόλει, καὶ ἵνα μὴ πορρίζωνται τὰς προσόδους οἱ πολιτευόμενοι, ἀλλὰ τὸ δημόσιον καὶ αὐτὸ χορηγεῖ λόγῳ τῶν ἐπιτελουμένων πρὸς τέρπην τῆς πόλεως Ὀλυμπίων καὶ ἄλλων τινῶν θειῶν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει τῶν Ἀντιοχείων. καὶ εὐθὺς ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Κόμμοδος διὰ θείας αὐτοῦ κελεύσεως προσεκύ- 10 ρωσε τῷ δημοσίῳ τὰς προσόδους, θεσπίσας τὰ Ὀλύμπια ἐπιτε-
O 373 λείσθαι καὶ ἀφορίσας ἐκ τοῦ δημοσίου παρέχεσθαι εἰς λόγον **C** ἀναλωμάτων τῶν ὑπουργούντων τῇ τῶν Ὀλυμπίων ἱερῶ καὶ κοσμητικῇ ἑορτῇ φανερά χρήματα, νομοθετήσας κατὰ τετραετη χρόνον ἐπιτελεῖσθαι ἀμέμπτως ἐν ταῖς ἑορταῖς τῶν ἀναθημάτων, 15 ἦτοι θυσιῶν, τῶν ἐξ Ἑθούς, τοῦτ' ἐστὶ τῷ πανέμφῳ ἦτοι Ἰουλίῳ μηνὶ καὶ τῷ λῶφ τῷ λεγομένῳ ἀγούστῳ μηνὶ ἐπὶ ἡμέρας μὲ εἰς ἑορτὴν τοῦ Ὀλυμπίου Διός, ὡσαύτως ἀφορίσας καὶ εἰς λόγον ἵπποδρομίου ἀμέμπτως ἐπιτελουμένου κατὰ τὴν Ἑλλοῦ ἡμέραν, 20 τοῦτ' ἐστὶ κατὰ κυριακὴν, ἄλλην ἐξ αὐτῶν φανεράν χρυσίου ποσό-
 20 τητα. ὁμοίως δὲ καὶ εἰς λόγον σκηνακτικῆς ἑορτῆς νυκτερινῆς ἐπιτελουμένης κατὰ ἔτη γ', τῶν λεγομένων Ὀργίων, ὅπερ ἐστὶ μυ-

5. προειρημένος] p. 95. B. 7. χορηγεῖ] χορηγῆ Ch. V. p. 112. D, 128. C. vol. II. p. 29. D, 43. E. 17. λῶφ] Λοφ̄ Ox.

Hujus autem sub Imperio Primores et populus Antiochensis ad Imperatorem referebant de rebus illis, quos Sosibius supradictus Antiochiae legaverat, in ludos agonisticos et ejusque generis spectacula ibidem celebranda; supplices eum rogantes, uti Edicto suo divino caveret, ne in posterum Magistratus redditus hosce in proprium usum converterent; sed, ut aerario publico asserti, Ludorum Olympiorum aliorumque, qui ad Antiochensem populum oblectandum exhibendi essent, sumptibus faciendis inservirent. Commodus itaque Imperator, rebus istis, divino suo Edicto, aerario publico vendicatis, Jovis Olympii in honorem, Ludos Olympicos indixit: quarto quoque anno, per xlv dies continuos, rite celebrandos, in Festis Anathematum, sive sacrificiorum; quae ex consuetudine peragi solebant, *Panemo*, sive Julio, et *Loe*, sive Augusto mensibus: separata in hoc, ex aerario publico, pecuniarum summa satis ampla, in ministros, officium suum in Olympiorum sacra universalique celebritate praestantes eroganda. Similiter etiam eisdem rebus auri satis amplam seposuit quantitatem, in Certamina Equestria, singulis Solis, id est, Dominicis diebus rite peragenda. Praeterea etiam in usum Festi illius Triennialis, nocturno tempore tentorii celebrari soliti, auri portionem sufficientem assignavit; ad lampades candelaque parandas; quaeque

στηρίων Διονύσου και Ἀφροδίτης, τοῦτ' ἐστὶ τοῦ λεγομένου D
Μαϊουμᾶ διὰ τὸ ἐν τῷ μαίῳ τῷ και ἀρτεμισίῳ μηνὶ ἐπιτελεῖ-
σθαι τὴν αὐτὴν ἑορτὴν, ἀφώρισε φανερὰν χρυσίου ποσότητα λό-
γω λαμπάδων και κανθῆλων και τῶν ἄλλων τῶν προχωρούντων
5 ἐπὶ τῆς πανήγυριν τῶν λ' ἡμερῶν τερπνῶν παννυχίδων. περὶ ἧς O 374
V 102
νοκτερινῆς ἑορτῆς μέμνηται Βεργίλλιος ὁ σοφώτατος Ῥωμαίων
ποιητῆς ἐν τῷ δ' αὐτοῦ λόγῳ, τῇ Ῥωμαϊκῇ γλώσσῃ ἐκθέμενος
ταῦτα. Τριετηρικὰ Βάκχω ὄργια νοκτούρνους κονὲ βοκάτ κλά-
μωρε Κιθαιρών· ὃ ἐστὶ τῇ Ἑλληνίδι γλώσσῃ τῷ τριετηρικῷ
10 ἔτει, ὅτε ὁ Διόνυσος ἐν νυκτὶ τῇ φωνῇ τὴν ἑορτὴν τῶν ὄργων
ἐν τῷ Κιθαιρωνίῳ ὄρει.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ἀφώρισε φανερὰ χρήματα και εἰς λόγον
κωνηγίων ὀφειλόντων ἐπιτελεῖσθαι ἐπὶ ἔτη δ' οὕτως· ἄγεσθαι μὲν
ἐπὶ μῆνας λβ' ἕως τῆς ἀποσφαγῆς, ἀργεῖν δὲ τοὺς ὑπολοίπους
15 μῆνας ε' εἰς τὴν συλλογὴν τῶν θηρίων εἰς ἑορτὴν θεραπείας
Ἄρεως και Ἀρτέμιδος. B

Και εὐθὺς τότε ὠνομάσθη Συριάρχης πρῶτος Ἀρταβάνιος
πολιτευόμενος, προβληθεὶς ἀπὸ τῶν κτητόρων και τοῦ δήμου O 375
παντός.

20 Ἀφώρισε δὲ και τὰ λοιπὰ χρήματα εἰς λόγον μίμων και ὄρ-

4. κανθῆλων] κανθίλων Ox. v. p. 113. C. *ibid.* προχωρούντων
Ch., προχορόντων Ox. 5. λ' ἡμερῶν] Malim τριακονθημέρων.
7. δ'] Aen. v. 302. 8. Βάκχω ὄργια νοκτούρνους κονὲ βοκάτ
κλάμωρε] Βακχετικῶ ὄργια νύκτουρνους κονὲ βοκάτ Ox.
10. ὅτε ὁ Διόνυσος] „Forte legendum, ὁ Διόνυσος. Periodus vero
haec mutila apparet, ex verbi alicuius defectu.“ Ch. 13. Ante
οὔτως interpungit Ox. 14. λβ'] „Omnino legendum, μβ'. ut vi.
mensium reliquorum adiectione explicantur Menses XLVIII. sive anni
iv.“ Ch.

aliae res necessariae essent ad solennitatem illam, qua per spacium xxx
dierum, totis noctibus Genio indulgebant. Sunt autem haec *Orgia* vo-
cata; nempe *Mysteria Veneris et Bacchi* in honorem agitata: quae, quod
mense Maio celebrari ea mos erat, *Majumae* nomen habuerunt. Festivi-
tatis autem ejus nocturnae meminit sapientissimus Romanorum Poëta Virg.
l. iv, ubi ista Latina lingua hisce prodidit verbis.

..... *Trieterica Baccho Orgia; nocturnusque vocat clamore
Cithaeron.*

..... quod Graeco idiomate sonat: τῷ τριετηρικῷ ἔτει etc.

Imperator etiam pecunias satis amplas Cynegii destinavit: quae qui-
dem in quatuor annos, ex vetusto ritu, celebrari solita, ipse xxxii mensi-
bus tantum agitari voluit: nempe ut vi mensibus aliis a venatione absti-
nendo, ferarum collectio fieret, in diem festam Dianae et Marti sacrum.

Tum primum *Syriarcha* a Primoribus populoque constitutus est Ar-
tabanias, Magistratus Antiochensis.

Pocnariarum vere quod reliquum fuit, in Mimos et Saltatriculos ere-

χρηστικῶν καὶ τῶν λοιπῶν τέρψεων τῶν ἐν Πανδήμοις ἐπιτελουμένων. καὶ ἔκτοτε παρεσχέθη τῇ αὐτῇ τῶν Ἀντιοχείων πόλει παρὰ τοῦ δημοσίου ἀμέμπτως τὰ χορηγούμενα λόγῳ τῶν προειρημένων θεωριῶν πάντα. καὶ ἀνέστησαν τῷ βασιλεῖ Κομμόδιῳ οἱ Ἀντιοχεῖς στήλην χαλκῆν κατὰ μέσου τῆς πόλεως αὐτῶν. ἐπὶ οὖν τῆς 5 αὐτοῦ βασιλείας πρώτοις ἐπετελέσθη τὰ Ὀλύμπια τοῖς Ἀντιοχεύ-
 C σι Σύροις ἀπὸ θείας αὐτοῦ, ὡς προειρηται, κελεύσεως ἔτους σξ' χρηματίζοντος κατὰ τοὺς αὐτοὺς Ἀντιοχεῖς Σύρους ἐν τῷ παρ' αὐτοῦ κτισθέντι Ἐυστῷ. ἠγόρασαν δὲ τὰ αὐτὰ Ὀλύμπια οἱ Ἀντιοχεῖς παρὰ τῶν Πισαίων τῆς Ἑλλάδος ἐπ' ἐνετήκοντα περιόδους ἀγῶνος 10 Ὀλυμπίων, ὡς εἶναι ἐπὶ ἔτη τξ', ἀγράφῳ πάκτῳ.

Καὶ ἐγένετο ἐν αὐτῇ Ἀντιοχεια ἀλυτάρχης ἐν τῇ αὐτῇ θείᾳ
 O 376 κελύσει ὀνομασθεὶς πρῶτος Ἀφρόνιος ὁ ἀπὸ ἐπάρχων, πολίτης Ἀντιοχεύς. ὅστις φορέσας τὸ σῆμα τοῦ ἀλυτάρχου τὰς μὲν ἡμέρας ἐτιμάτο καὶ προσεκυνεῖτο ὡς αὐτὸς ὁ Ζεὺς, μὴ ἀνιῶν δὲ εἰς 15
 D οἶκον τὰς αὐτὰς ἡμέρας μῆτε εἰς κλινὴν ἀναπίπτων, ἀλλ' εἰς ἔξῃρον καθεύδων εἰς ἔδαφος ὑπεράνω λίθων καὶ καθαρῶν στρωμάτων καὶ θρυίνης ψιάθου. ἐφόρει δὲ στολὴν διάχρυσον ἄσπρην ὡσεὶ χιῶν καὶ στέφανον ἀπὸ λυχνιτῶν καὶ ἄλλων τιμίων, καὶ κατεῖχε ῥάβδον ἐβελίνην, φορῶν εἰς τοὺς ἰδίους πόδας σανδάλια 20

6. ἐπιτελέσθη Ox. 7. ἔτους σξ'. χρηματίζοντος κατὰ τοὺς αὐτοὺς Ἀντιοχεῖς] „Error manifestus est in numero: cclx. enim Aerae Antiochenae annus respondet Caracallae Imper. anno π, ut Eusebius putat; annorum scilicet ad minimum xx. facto metachronismo.“ Ch. 10. ἐνετήκοντα] ἡ Ox. 12. ἀλυτάρχης Ox. bis. 13. Ἀφρόνιος] Ἀφρόνιος vol. II. p. 49. C. 20. ἐβελίνην Ch., ἐβελλίνην Ox.

gavit; caeteraque id genus ludicra, populo exhiberi solita. Quaecumque igitur ad Ludos illos antedictos necessaria erant, ea omnia in posteram Antiochenis, ex aerae publico, rite suppeditata sunt. Antiochenes itaque Imperatori Commodo statuum aeream, urbis in medio, erexerunt. Anno autem Aerae Antiochenae cclx, divino Imperatoris ex Edicto, uti superius dictum, Ludi Olympici Antiochiae in Xysto, a Commodo extracto, primum celebrata sunt. Ludos vero hosce Olympicos Antiochenses a Pisaeis pretio dato, ex pacto non scripto, haberunt sibi per xc Olympiades celebrandos, hoc est, in annos cclx.

Eodem ex Edicto Imperatorio, *Alitarcha* tum primum designatus est Aphronius, Expraefectus, civis Antiochenus: cui, quamdiu habitum *Alitarchae* gestaret, honores divini ab omnibus deferebantur, tanquam Jovi ipsi. At neque, per totum illud tempus, domum aliquam subiit, neque lecto sese reclinavit: sed humi, sub dio dormiens, substratis ei stragulis mundis et storea juncea, super lapidibus recumbebat. Gestavit autem stolam inauratam et nivis instar candidam; caput corona, *Lychnites*, Margaritis, aliisque lapillis pretiosis insignita, sinctus: manu vero gesta-

ἄσπρα. ἐκάθειδε δὲ τὰς αὐτὰς ἡμέρας εἰς τὸ ἐξάτερον τῆς λεγομένης βασιλικῆς τὸ Καισάριον, τὸ κτισθὲν ὑπὸ τοῦ Καισαρος Ἰουλίου τοῦ δικτάτορος, ὅπου ἴστατο ὁ ἀνδριάς τοῦ αὐτοῦ Καισαρος ὁ ἕξω τῆς Κόγχης τῆς βασιλικῆς. τὸ δὲ αὐτὸ Καισάριον 5 κατέναντι τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἄρειως ὑπῆρχεν, ὅπου τὸ λεγόμενον Μάκελλον, διὰ τὸ ἐκὶ τὰ χόλριμα κρέμ κόπτεσθαι μόνον, πλησίον τοῦ O 377 Ἄρειως τοῦ ἱεροῦ.

Ὁ δὲ γραμματεὺς προχειρίσθη πρώτοις ἀπὸ τῆς βουλῆς καὶ E τοῦ δήμου ὀνόματι Πομπηϊανὸς Κοιαίστωρ, ὃς ἐκ γένους συγκλη- 10 ταῖων Ῥώμης ἐπάρχων, φορέσας καὶ αὐτὸς στολὴν ἄσπρον καὶ στέφανον ὀλόχρυσον τύπῳ φυλλοδαφνῶν. ὄντινα ἐτίμων καὶ προσεκύονν ὡς τινα, φησί, Ἀπόλλωνα.

Ἡ αὐτὴ δὲ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος πάλιν προεβάλλοντο Ἀμφιθα- V 123 λην ὀνόματι Κάσιον Ἰλλούστριον, φοροῦντα ὡσαύτως στολὴν 15 ἄσπρον ὀλοσηρικὸν καὶ στέφανον πεπλεγμένον ἀπὸ διαφνίνων φύλων καὶ ἐν τῷ μέσῳ στηθάριον χρυσοῦν ἔχον τὸν Δία. ὄντινα Ἀμφιθαλὴν ἐτίμων καὶ προσεκύονν ὡς τὸν Ἑρμῆν, καθὼς ὁ σοφὸς Δομνίνος ὁ χρονογράφος πάντα ταῦτα συνηγράψατο. O 378

Εἰς δὲ τὸν αὐτὸν ἱερὸν ἀγῶνα τῶν Ὀλυμπίων ἤρχοντο ἀπὸ 20 ἐκάστης πόλεως καὶ χώρας νεώτεροι εὐγενεῖς κατὰ τάγμα ἀγωνιζόμενοι, καὶ ἐμερίζον αὐτοὺς κατέναντι ἀλλήλων. μετὰ δὲ πολλῆς σωφροσύνης καὶ ἐπιεικείας διῆγον μηδαμόθεν μηδὲν κομιζόμενοι· ἦσαν γὰρ εὐποροὶ, ἔχοντες καὶ δούλους ἰδίους εἰς ὑπηρε-

7. Ἄρειως Ox. 9. Πομπηϊανὸς Ox. 13. προεβάλλοντο Ox.

vit Sceptrum Ebeninum, pedibusque sandalia alba. Diebus autem hisce sub dio dormivit, in Hypaethro Caesario Basilicae, a Julio Caesare Dictatore extracto: ubi etiam statit ejus statua, extra concham Basilicae collocata. Caesareum vero illud Martis fani e regione situm erat; quo loco nunc stat Macellum, sic dictum a porciniis carnibus, quae ibi solae venales caeduntur, nec procul a Martis fano situm.

Scriba quoque tum primum a senatu populoque designatus est Pompejanus Quaester, a Senatoribus Romanis oriundus: qui et ipse stolum quoque candidam gestabat, et coronam ex auro solido, in Laureae effigiem fabrefactam. Hunc vero tanquam Apollinem habuerunt.

Senatus insuper populusque Amphithalem designarunt, nomine Cassium Illustrem; qui stola similiter candida, holoserica, indutus incedebat, coronam gestans, ex lauri foliis contextam, cujus in medio sigillum erat Jovis aureum. Amphithali autem huic, cum Mercurio, divinos deferebant honores: sicuti haec omnia sapiens Domninus Chronographus literis prodidit.

Ad sacra vero haec Ludorum Olympicorum certamina undique conveniebat, quicquid erat Juventutis nobilioris; qui in partes sese distrahentes, inter se invicem certamina iniierunt. Et hi quidem, (inter quos etiam virgines fuerunt plurimae;) summa sane temperantia et modera-

δημόσιον λούτρον καὶ ἀγωγὸν ἐπ' ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ θέατρον
 C τῶν πηγῶν Δάφνης αὐτὸς ἐποίησε καὶ τὰ ἐκχεόμενα ὕδατα ἐν
 ταῖς Ἀγρίαις ταῖς λεγομέναις φάραγγιν ὑπέστρεψε, ποιήσας πί-
 λας καὶ οἰκοδομήσας στερεὰς καὶ πολυδαπανήτους πρὸς τὸ νικῆσαι
 τὰς ὀρμὰς τῶν ὑδάτων καὶ διὰ τοῦ γενομένου παρ' αὐτοῦ ἀγωγοῦ 5
 ἀχθῆναι εἰς τὴν αὐτὴν Ἀντιόχου πόλιν εἰς ἀφνίαν τῆς πόλεως.
 ἔκτισε δὲ καὶ τὸν ναὸν τῶν αὐτῶν πηγῶν, ὃθεν ἐξέρχονται τὰ ῥεῖ-
 θρα ἐν τῇ αὐτῇ Δάφνῃ, ἐγείρας ἐν τῷ αὐτῷ ναῷ τῶν Νυμφῶν
 ἀγάλμα μέγα καθήμενον καὶ κρατοῦν πῶλον τοῦ Διὸς εἰς τιμὴν
 τῶν Ναϊάδων, ὅτι ἐτελείωσε τὸ τοιοῦτο φοβερὸν ἔργον, ὑπὲρ εὐ-
 10 χαριστίας. ἐποίησε δὲ καὶ τὸ βλύζον ὕδωρ τῆς λεγομένης Σαρα-
 μάννας πηγῆς δι' ὄλκου ἐξιέναι καὶ ἐκχεῖσθαι εἰς αὐτὸν τὸν τῆς
 D πηγῆς ὄλκον ἐν τῷ θεατριδίῳ τὸ ἐκ τοῦ ναοῦ ἐξίον ὕδωρ ἐν διαφό-
 ροις χεῦμασι ἑ', ἅπερ ἐκάλεσεν ὁ αὐτὸς πενταμόδιον, τετραμό-
 O 364 διον, τριμόδιον, διμόδιον, μόδιον. καὶ ἐπετέλεσεν ὁ αὐτὸς 15
 Ἀδριανὸς ἑορτὴν τῶν πηγῶν μηνὶ δαισίῳ τῷ καὶ ἰουνίῳ κγ'. καὶ
 τὰς θυσίας δὲ ὡσαύτως γίνεσθαι. τὴν δὲ πηγὴν τὴν εἰς τὰς
 Ἀγρίας τὴν λεγομένην Παλλάδος ἀπολλυμένην περισφύξας ἐποίη-
 σεν ἀγωγὸν εἰς μετάληψιν τοῖς οἰκοῦσι τὴν ἱερὰν Δάφνην.

Ὁ δὲ αὐτὸς Ἀδριανὸς βασιλεὺς πρὸ τοῦ βασιλεῦσαι ἦν μετὰ 20
 Τραιανοῦ τοῦ βασιλέως, ὡς γαμβρὸς αὐτοῦ, ὅτε ἔπαθεν ἡ αὐτὴ
 Ἀντιόχου πόλις ἢ μεγάλη ὑπὸ τῆς θεομηρίας, τότε συγκλητικὸς
 ὑπάρχων. ἦσαν δὲ καὶ πολλοὶ συγκλητικοὶ ἀπὸ Ῥώμης ὄντες ἐν

16. Δεσίφ Oz. 18. Παλλάδος Ch., Παλάδος Oz.

magnae Balneum publicum et Aquaeductum; a nomine suo vocatum utrum-
 que. Theatrum quoque Daphnes ad fontes erexit; et aquas inde per
 Agrias quas vocant Pharanges defluentes divertit, pills in terram defixis,
 eisque firmiter impactis et sumptuosiori opere aggestis; uti aquarum de-
 currentium vim repellerent et affluentem aquarum copiam per aquaeduc-
 tum, urbis in usum diducerent. Fontium etiam Fanum in Daphne, un-
 de aquae scaturiunt, extruxit: quo eodem Nympharum Fano simulacrum
 ingens, sedens et Jovis alitem manu tenens, collocavit; Naiadum nempe
 in honorem, gratesque persolvens, ob stupendum hoc opus ad exitum per-
 ductum. Scaturiginem quoque fontis Saramanni per canalem in Theatri-
 dium transire fecit; quo et aquas, ex Fano dimanantes, per meatus v. di-
 versos, deduxit, quibus nomina dedit, Pentamodium, Tetramodium, Tri-
 modium, Dimodium, Modium. Adrianus etiam Fontibus festum quoque
 diem instituit, Desii sive Junii xxiii, sacrificiis rite celebrandum. Fon-
 tem vero qui in Agriis est, Palladis dictum, ruinosum fanum, septe mu-
 niens, Aquaeductum fecit, in usum sacram Daphnem incolentium.

Adrianus autem Imperator, dum privatus adhuc esset et Senator,
 cum Trajano Imperatore, (cujus nempe gener erat,) Antiochiae magnae
 commorabatur, quo tempore urbs iram divinam passa est. Quin et ex
 Senatoribus Romanis alii etiam plurimi eodem tempore adfuerunt; qui,

τῇ αὐτῇ πόλει Ἀντιοχείᾳ· οἵτινες καὶ ἐκλείσθησαν παρ' αὐτοῦ Ε
καὶ ἔκτισαν ἐν Ἀντιοχείᾳ οἴκους πολλοὺς καὶ λουτρά. ἐπὶ δὲ τῆς
βασιλείας τοῦ αὐτοῦ θειοτάτου Ἀδριανοῦ ἔπαθεν ὑπὸ θεομηθίας
σεισμοῦ ἡ Κόζικος, ἥτις ἐστὶ μητροπόλις μεγάλη τῆς Ἑλλησπόν-
5του ἐπαρχίας, μηνὶ νοεμβρίῳ ε' νυκτός. καὶ πολλὰ τῇ αὐτῇ πό-
λει ἔχαρίσατο καὶ ἀνήγειρεν αὐτήν· καὶ τοῖς ὑπολειφθεῖσαι πολί-
ταις ἔχαρίσατο χρήματα καὶ ἄξιας. ἔκτισε δὲ ὁ αὐτὸς Ἀδριανὸς V 119
ἐν τῇ αὐτῇ Κοζίκῳ ναὸν μέγαν πάνυ, ἕνα ὄντα τῶν θαυμάτων,
στήσας ἐναντιῷ στήλῃν μαρμαρίνην στηθαίου μεγάλου πάνυ ἐκεῖ O 365
10 εἰς τὴν ὄροφὴν τοῦ ναοῦ, ἐν ᾧ ἐπιγράφει, Θεῖου Ἀδριανοῦ· ὅπερ
ἐστὶν ἕως τῆς νῦν.

Ὁ δὲ αὐτὸς Ἀδριανὸς ὀργισθεὶς κατὰ Ἰουδαίων ἐκλείψεν εἰς
τὴν Ἱερουσαλὴμ οἰκίαν Ἑλλήνως, μετονομάσας αὐτὴν πόλιν Αἰλιαν.
ἐν δὲ τῇ αὐτοῦ βασιλείᾳ ὁ αὐτὸς Ἀδριανὸς ἀνήγειρε καὶ τὸν κο-
15 λοσσὸν Ῥόδου, πεσόντα ὑπὸ σεισμοῦ θεομηθίας ὅτε καὶ ἡ πόλις
Ῥόδος νῆσος ἔπαθεν ἐν τοῖς πρώην χρόνοις, κείμενον χαμαὶ ἔτη
τιβ', μὴ ἀπολομένου ἐξ αὐτοῦ τινοσ, ἀναλώσας εἰς τὸ ἀναστῆσαι
καὶ στήσαι εἰς τὸν ἴδιον τόπον εἰς μηχανὰς καὶ σχοῖνα καὶ τεχνί- B
τας κεντηνάρια γ', ὡς ὑποκάτω ἔγραψε τὸν χρόνον καὶ τὰ δαпу-
20 νήματα.

Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοῦ Ἀδριανοῦ Μαρκίων τις ὀνό-
ματι τὸ Μανιχαϊκὸν μυσερὸν δόγμα ἐπλάτυνε, λέγων ἐκ τοῦ πο- O 366
νηροῦ τινοσ τὴν γῆν κτίσιν γεγενῆσθαι. καὶ πολλοὺς ἀνατρέ-

8. ἕνα] Conf. p. seq. v. 13. vol. II. p. 16. D. 18. σχοῖνα] σχοι-
νία Ch. 22. δόγμα Ch., δόγματα Ox.

iusu Imperatoris, plurima Antiochiae aedificia et Balnea construxerunt.
Imperante vero eodem divinissimo Adriano, mensis Novembris x, divinam
iram experta est Cyzicus, Hellespontii Metropolis incluta, tempore no-
cturno tremoribus agitata. Imperator autem urbi instaurandae plurimum
suppeditavit, incolasque superstites pecuniis et dignitatibus donavit. Ex-
truxit etiam Adrianus, in eadem urbe Cyzico, templum plane ingens, et
Mundi Miraculis annumerandum, cuius in summo, statuam sibi marmoream
ingentem posuit; quae usque adhuc ibi visitur, hanc habens Inscriptio-
nem, *Divi Adriani*.

Idem Adrianus Judaeis infensus, Hierosolymorum nomine in Aeliam
mutato, Graecis ibi habitare jussit. Colossum quoque Rhodium, qui, in-
sula terraemotibus olim concussa, in terram collapsus, per annos cccxii,
undequaue tamen integer, humi jacuisset, idem Imperator in locum suum
pristinum excitavit. Insumpsit autem in hoc, machinis, funibus et Artifi-
cibus parandis, Centenaria iii, uti inferius ad Basim legere erat; ubi
tempus, sumptusque operis inscribi curavit.

Ejusdem Adriani sub imperio, Marcion quidam Manichaeorum Do-
gma impium disseminavit; dicens, Terrestrem hanc fabricam ab Auctore
quodam malo ortum suum habuisse. Multos itaque ex Graecis, Judaeis et

πας Ἕλληνας καὶ Ἰουδαίους καὶ χριστιανούς εἰς ἑαυτὸν προσελάβετο, καθὼς ὁ σοφώτατος Κλήμης ἐξέθετο.

Ὁ δὲ αὐτὸς Ἀδριανὸς ἔκτισε πόλιν ἐν τῇ Θράκῃ, ἣν ἐπεκάλεσεν Ἀδριανούπολιν· καὶ ἄλλην δὲ ἔκτισε πόλιν, ἣν ἐκάλεσεν Ἀδριανοῦ Θήρας. ἔκτισε δὲ πόλιν ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, ἣν ἐκάλεσεν Ἀντίνω. 5
C ὕδρωπιάσας δὲ ὁ αὐτὸς Ἀδριανὸς τελευτᾷ ἐν Βαταῖς, ὧν ἐνιαυτῶν ξε'.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ἀδριανοῦ ἐβασίλευσεν Ἥλιος Ἀντωνῖνος Πῖος εὐσεβῆς ἔτη κγ'. ἦν δὲ εὐήλιξ, εὐστολος, λευκός, πολὺς καὶ τὴν κάραν καὶ τὸ γένειον, εὐρινος, πλάτους, οἶνο- 10
παῆς τοὺς ὀφθαλμούς, πυρρᾶκής, ὑπογελῶν αἰί, μεγαλόψυχος
O 367 πάνυ. ὅστις ἔκτισεν ἐν Ἡλιουπόλει τῆς Φοινίκης τοῦ Λιβάνου ναὸν τῷ Διὶ μέγαν, ἕνα καὶ αὐτὸν ὄντα τῶν θεαμάτων. ἔκτισε δὲ καὶ ἐν Λαοδικείᾳ τῆς Συρίας τὸν φόρον, μέγα θέαμα, καὶ τὸ Ἀντανινιανὸν δημόσιον λουτρόν. 15

Ἐπεστράτευσεν δὲ κατὰ Αἰγυπτίων τυραννησάντων καὶ φονευσάντων τὸν αὐγουστάλιον Δείναρχον· καὶ μετὰ τὴν ἐκδίκησιν καὶ τὴν νίκην ἔκτισεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ μεγάλῃ κατελθὼν τὴν Ἡλιακὴν πύλην καὶ τὴν Σεληνιακὴν καὶ τὸν δρόμον.

Ἐλθὼν δὲ καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ ἐποίησε τὴν πλάκωσιν 20
τῆς πλατείας τῶν μεγάλων ἐμβόλων τῶν ὑπὸ Τιβερίου κτισθέν-

6. ὕδρωπιάσας Ch., ὕδρωπιάσας Ox. *ibid.* Βαταῖς Ch., Βάταις Ox. 11. πυρρᾶκής Ch., πυρρακής Ox. 13. ἕνα] Vid. ad p. antecedentem v. 9. 14. μέγα Ch., μέγαν Ox. 15. Ἀντανινιανόν] Ἀντωνιανόν Ox. 17. Δείναρχον] Δίναρχον Ox.

Christianis, perversos ad se attraxit: sicut sapientissimus Clemens memoriae mandavit.

Idem Adrianus urbem in Thracia condidit, quam Adrianopolim vocavit: aliam quoque urbem condidit; et, *Adriani Venationes*, nominavit. In Aegypto etiam urbem extruxit, nomine Antinoen. Aqua autem intercutē laborans Adrianus, Baisi mortuus est, aetatis lxxv anno.

Adrianum excepit religiosissimus Imperator Aelius Antoninus Pius; qui regnavit annos xxii. Erat autem statura justa, decorus, candidus, canus capite, mentoque, naso eleganti, facie lata, oculis rubentibus, rubicundus, vultu ridibundo, valdeque magnanimus. Extruxit hic Heliopoli, quae urbs est Phoeniciae Libani, templum Jovi magnum; inter mundi Miracula et hoc numerandum. Extruxit etiam Laodiceae Syriae Forum, opus magnum et spectabile: Balneum etiam Publicum, Antonianum dictum.

Contra Aegyptios vero, qui in Dinarchum Aegypti Augustalem insurgentes, eum neci dederant, arma movit: quos ubi ultus fuerat, victor Alexandriam magnam venit: ubi Solis et Lunae Portas, Cursum etiam extruxit.

Antiochiam quoque magnam veniens, plateam inter Porticus illas ingentes, a Tiberio extractas; urbem etiam totam lapide molari ex The-

των, καὶ πάσης δὲ τῆς πόλεως, στρώσας τὴν διὰ μυλῆτου λίθου, ἐκ τῶν ἰδίων ἀγαθῶν λίθους ἀπὸ Θηβαΐδος καὶ τὰ δὲ λοιπὰ ἀναλώματα ἐκ τῶν ἰδίων φιλοτιμησόμενος, καθὼς καὶ ἐν λιθίνῃ πλακί γράψας ταύτην τὴν φιλοτιμίαν ἔστησεν αὐτὴν ἐν τῇ πόλῃ 5 τῇ λεγομένῃ τῶν Χερουβίμ· ἐκεῖθεν γὰρ ἤρξατο. ἦτις στήλη ἐστὶν ἕως τῆς νῦν ἐκεῖ, ὡς μεγάλης οὔσης τῆς φιλοτιμίας.

Ἐκτίσσε δὲ καὶ ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης λουτρόν, καὶ ἐν Νικομηδείᾳ τῆς Βιθυνίας καὶ ἐν Ἐφέσῳ τῆς Ἀσίας· ἅπερ O 368 δημόσια λουτρά εἰς τὸ ἴδιον ἐπεκάλεσεν ὄνομα.

10 Καὶ ἀνελθὼν ἐπὶ Ῥώμῃ ἐκτίσεν ἐν τῇ Ῥώμῃ ἀγωγὸν μέγαν· καὶ ἔκαυσε τοὺς χάρτας τοῦ ταμείου, ἐφ' οἷς ἡ σύγκλητος ἐγγράφως ὠμολόγησεν ἐπὶ τοῦ Καίσαρος Ἰουλίου Γαΐου, παρ' αὐτοῦ κεινοσθέντες, μὴ ἐξεῖναι συγκλητικὸν διωδήκην ποιεῖν εἰς τοὺς V 120 ἰδίους, εἰ μὴ τὸ ἥμισυ μέρος τῆς αὐτοῦ περιουσίας διατίθεται εἰς

15 τὸν κατὰ καιρὸν βασιλέα, εἰρηκῶς ὁ αὐτὸς εὐσεβέστατος Ἀντωνῖνος διὰ θεοῦ αὐτοῦ τύπου ἕκαστον ἀπολαύειν τῶν ἰδίων καὶ βουλεύεσθαι ὡς θέλει.

Ὁ δὲ αὐτὸς Ἀντωνῖνος, ὡς ἐστὶν ἐν Λωρίῳ, νοστήσας ἡμέρας ὀλίγας ἀπέθανεν, ὧν ἐνιαυτῶν οἷ'.

20 Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ἀντωνίου ἐβασίλευσε Μάρκος Ἀντωνῖνος ὁ φιλόσοφος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ἔτη ἑπ' καὶ μῆνας θ'. ἦν O 369 δὲ κονδοειδής, λεπτός, λευκός, μιξοπόλιος, κονδύθριξ, εὐόφθαλμος, εὐπύγων, λεπτοχαράκτηρος, μακρόρινος. ὁ δὲ αὐ- B

1. τῆν] αὐτὴν Ch. 18. Λωρίῳ Ox., Λωρίῳ Ch.

baide exportato, sumptibus propriis strataminavit: uti constat ex Tabula lapidea, quam, titulo magnificentiae hujus inscriptam, ad Cherubiorum portam, unde incoepit opus, erexit: quod quidem monumentum etiam adhuc ibi visitur, in tanti operis memoriam.

Idem etiam Caesareae Palaestinae Balneum publicum extruxit: Nicomediae etiam Bithyniae, aliud; etiam aliud Ephesi in Asia; omnia in nomen suum vocitata.

Romam autem reversus, magnum ibi Aquaeductum condidit. Legem autem a Julio Caesare olim latam, qua cautum erat, ne cujus Senatorii ordinis viri ratum esset de bonis suis Testamentum, nisi si dimidiam eorum partem Imperatori pro tempore legasset, pientissimus Antoninus abrogavit; Sygraphas etiam Fiscales, quibus ad hoc Senatum obstrinxerat, comburendas dedit; divino suo Edicto, omnibus facultatum suarum liberum usum et dispensationem concedens.

Antoninus autem, dum Loriis commorabatur, morbo correptus, paucis post diebus interiit, annum agens LXXVII.

Excepit hunc Marcus Antoninus, Philosophus, ejus filius; qui regnavit annos XVIII et menses IX. Erat autem statura curta, corpore tenui, colore candido, subcanus, capillitio brevi, oculis pulchris, barbatus, facie

τὸς Μάρκος βασιλεὺς ἐξεφώνησε τὸν δικαιοτάτον νόμον, ὥστε καὶ ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομεῖν τὸν πατέρα τὰ τέκνα καὶ τῷ ἀχαριστομένῳ παιδί τὸ τέταρτον μέρος δίδοσθαι τῆς πατρικῆς περιουσίας.

Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ὑπέταξε τὸ ἔθνος τῶν Γερμανῶν. ὡσαύτως δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων τῆς βασιλείας αὐτοῦ τὰ κατὰ Ἰουλιανὸν τὸν Χαλδαῖον τὸν μέγαν ἐθαυμάζετο.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς Μάρκος ἔκτισεν, ἤτοι ἀνενέωσεν, ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ τὸ δημόσιον τὸ λεγόμενον Κεντηνάριον· ἦν γὰρ ἐν τῷ χρόνῳ Τραϊανοῦ πεσὼν ἐν τῇ Θεομηρίᾳ. ἔκτισε δὲ καὶ τὸ Μουσεῖον καὶ τὸ Νυμφαῖον αὐτοῦ τὸ λεγόμενον Ὡκεατὸν. ὁ δὲ αὐτὸς Μάρκος Ἀντωνίνος βασιλεὺς ἔχαιρε τῷ Πρασίνῳ μέρει.

Ἀπελθὼν δὲ ἐν τῇ Παννονίᾳ χώρα νόσῳ τελευτᾷ.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Μάρκου Ἀντωνίνου ἐβασίλευσεν Ἀντωνίνος Βῆρος, υἱὸς αὐτοῦ, ἔτη η΄. ἦν δὲ εὐμήκης, παχύς, στρεβλόρινος, εὐόφθαλμος, μελάγχρους, σὺλόθριξ, κονδόθριξ, γενήτης, καταγύναιος πολὺ. ὅστις πολεμήσας κατὰ ἐνὸς ἔθνους Οὐννων καὶ νικήσας αὐτοὺς, πολλὰ ἄλλα ἔθνη δίχα πολέμου ὑπέταξεν· ἦν γὰρ καὶ φιλότιμος. ὅστις ἐσφάγη ἐν Προκονήσῳ, ὡν ἐνιαυτῶν λθ΄.

2. ἀδιαθέτου Ch., ἀδιαθήτου Ox.

parva, nasutus. Marcus iste Imperator, aequissimo suo edicto iussit, ut intestatis liberis, in bonis pater succederet: et ingratus etiam filius ex quadrante tamen haeres esset.

Eodem Imperante Germanorum gens Romanis subjugata est; cujus etiam sub imperio floruit Julianus Chaldaeus, vir magni nominis.

Marcus autem Imperator Balneum Publicum, Centenarium dictum, Antiochiae magnae, Trajani temporibus terraemotibus concussum, redintegavit. Idem quoque Musaeum extruxit, et Trajani Nymphaeum, Oceanum vocatum. Factioni autem Prasiniae studebat Marcus Antoninus Imperator.

Pannoniam deinde profectus, ex morbo interiit.

M. Antoninum in Imperio excepit filius ejus, Antoninus Verus; qui regnavit annos VIII. Erat autem procerus, crassus, naso adunco, pulchris oculis, colore nigro, crine crispo, curtoque, barbatus, mulleribus addictissimus. Hic, una Hunnorum gente superata et reportata inde victoria, plurimas etiam alias gentes in deditione accepit: munificus enim erat. Tandem vero in Proconeso interfectus est, annum agens XXXIX.

Λ Ο Γ Ο Σ Ι Β'

O 371
V 121

ΧΡΟΝΩΝ ΚΟΜΜΟΔΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΑΙ
ΠΑΡΟΧΗΣ ΟΛΥΜΠΙΩΝ.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ἀντωνίνου Βήρου ἐβασίλευσε Κόμμο- **Α**
δος ὁ Ἀβγουστος ἔτη κβ' καὶ μῆνας η'. ἦν δὲ τὴν ἡλικίαν δι-
μοιριαῖος, λευκός, ὑπόγλαυκος, πλάτους, σιμός, εὔστηθος, **O 372**
ἀρχιγένειος, φιλοκτιστής, ἱερός. ὅστις ἔκτισεν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ
5 μεγάλη δημόσιον λουτρόν, ὅπερ ἐκάλεσε Κομμόδιον. καὶ τὸ ἱε-
ρόν δὲ τῆς Ἀθήνης τὸ κατέναντι αὐτοῦ ἀνεπέωσε καὶ εἰς τὸ μέσον
αὐτῶν ἐποίησε τὸ λεγόμενον Ξυστόν, κτίσας βύθρα καὶ τοὺς ἐμ-
βόλους. καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν δὲ τὴν κάτω τοῦ Ξυστοῦ ἔκτισεν ἱε-
ρόν τῷ Ὀλυμπίῳ Διί.

Inscr. Κομόδου Ox. constanter praeter p. 123. E, 124. A et 124. C,
ubi Κομμοδίου.

L I B E R X I I.

DE TEMPORIBUS COMMODI IMPERATORIS,
LUDISQUE OLYMPICIS ANTIOCHIAE MAGNAE
EXHIBITIS.

Post Antoninum Verum, imperavit Commodus Augustus, annos XII et menses VIII. Erat autem statura mediocrem superante, candidus, subcaesiis oculis, vultu patulo, simus, pectorosus, crine flavo, crispoque, mento lanuginem emittente, aedificandi studiosus et sacrorum peritus. Extruxit hic Antiochiae magnae Balneum publicum, quod Commodium vocavit: Dianae etiam aedem, huic e regione sitam instauravit. Medium autem inter haec duo Xystum condidit; extractis etiam gradibus et porticibus: inferius autem, Xysti ad introitum, Jovi Olympio Fasum erexit.

B Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας οἱ Ἀντιοχεῖς κτήτορες καὶ πολῖται μὴνυσιν ποιήσαντες ἐδεήθησαν τοῦ αὐτοῦ βασιλέως Κομμόδου, ἵνα ἀπὸ θείας αὐτοῦ κελεύσεως προσκυρώσῃ τῷ δημοσίῳ τὰς προσόδους ἃς εἶασε τῇ τῶν Ἀντιοχείων πόλει Σωσίβιος ὁ προειρημένος λόγῳ θεωριῶν πολυτρόπων καὶ διαφόρων ἀγῶνων 5 ἐπιτελουμένων τῇ αὐτῇ πόλει, καὶ ἵνα μὴ πορῶνται τὰς προσόδους οἱ πολιτευόμενοι, ἀλλὰ τὸ δημόσιον καὶ αὐτὸ χορηγεῖ λόγῳ τῶν ἐπιτελουμένων πρὸς τέρας τῆς πόλεως Ὀλυμπίων καὶ ἄλλων τινῶν θεωριῶν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει τῶν Ἀντιοχείων. καὶ εὐθὺς ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Κόμμοδος διὰ θείας αὐτοῦ κελεύσεως προσεκύ- 10 ρωσε τῷ δημοσίῳ τὰς προσόδους, θεσίσας τὰ Ὀλύμπια ἐπιτελεῖσθαι καὶ ἀφορίσας ἐκ τοῦ δημοσίου παρέχεσθαι εἰς λόγον ἀναλωμάτων τῶν ὑπουργούντων τῇ τῶν Ὀλυμπίων ἱερᾷ καὶ κοσμηκῇ ἑορτῇ φανερὰ χρήματα, νομοθετήσας κατὰ τετραετη χρόνον ἐπιτελεῖσθαι ἀμέμπτως ἐν ταῖς ἑορταῖς τῶν ἀναθημάτων, 15 ἧτοι θνυσιῶν, τῶν ἐξ ἔθους, τοῦτ' ἐστὶ τῷ πανέμῳ ἧτοι ἰουλίῳ μηνὶ καὶ τῷ λῶφ τῷ λεγομένῳ ἀγούστῳ μηνὶ ἐπὶ ἡμέρας μὲ εἰς ἑορτὴν τοῦ Ὀλυμπίου Διός, ὡσαύτως ἀφορίσας καὶ εἰς λόγον ἵπποδρομίου ἀμέμπτως ἐπιτελουμένου κατὰ τὴν Ἑλλοῦ ἡμέραν, τοῦτ' ἐστὶ κατὰ κυριακὴν, ἄλλην ἐξ αὐτῶν φανερὰν χρυσίου ποσό- 20 τητα. ὁμοίως δὲ καὶ εἰς λόγον σκηνακῆς ἑορτῆς νυκτερινῆς ἐπιτελουμένης κατὰ ἔτη γ', τῶν λεγομένων Ὀργίων, ὅπερ ἐστὶ μν-

5. προειρημένος] p. 95. B. 7. χορηγεῖ] χορηγῆ Ch. V. p. 112. D, 128. C. vol. II. p. 29. D, 43. E. 17. λῶφ] Λοφῶ Ox.

Hujus autem sub Imperio Primores et populus Antiochensis ad Imperatorem referebant de rebus illis, quos Sosibius supradictus Antiochiae legaverat, in ludos agonisticos et cujusque generis spectacula ibidem celebranda; supplices eum rogantes, uti Edicto suo divino caveret, ne in posterum Magistratus reditus hosce in proprium usum converterent; sed, ut aerario publico asserti, Ludorum Olympiorum aliorumque, qui ad Antiochensem populum oblectandum exhibendi essent, sumptibus faciendis inservirent. Commodus itaque Imperator, rebus istis, divino suo Edicto, aerario publico vendicatis, Jovis Olympii in honorem, Ludos Olympicos indixit: quarto quoque anno, per xlv dies continuos, rite celebrandos, in Festis Anathematum, sive sacrificiorum; quae ex consuetudine peragi solebant, *Panemo*, sive Julio, et *Loe*, sive Augusto mensibus: separata in hoc, ex aerario publico, pecuniarum summa satis ampla, in ministros, officium suum in Olympiorum sacra universalique celebritate praestantes eroganda. Similiter etiam eisdem rebus auri satis amplam seposuit quantitatem, in Certamina Equestria, singulis Solis, id est, Dominicis diebus rite peragenda. Praeterea etiam in usum Festi illius Triennialis, nocturno tempore tentorii celebrari soliti, auri portionem sufficientem assignavit; ad lampades candelaesque parandas; quaeque

στηρίων Διονύσου και Ἀφροδίτης, τοῦτ' ἔστι τοῦ λεγομένου D
 Μαιουμᾶ διὰ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ τῷ και ἀρτεμισίῳ μηνὶ ἐπιτελεῖ-
 σθαι τὴν αὐτὴν ἑορτὴν, ἀφώρισε φανεράν χρυσίου ποσότητα λό-
 γω λαμπάδων και κανθῆλων και τῶν ἄλλων τῶν προχωρούντων
 5 ἐπὶ τῆς πανήγυρις τῶν λ' ἡμερῶν τερπνῶν παννυχίδων. περι ἧς O 374
 νυκτερινῆς ἑορτῆς μέμνηται Βεργίλλιος ὁ σοφώτατος Ῥωμαίων V 102
 ποιητῆς ἐν τῷ δ' αὐτοῦ λόγῳ, τῇ Ῥωμαϊκῇ γλώσσῃ ἐκθέμενος
 ταῦτα. Τριετηρικὰ Βάκχῳ ὄργια νοκτούρουσ κουὲ βοκάτ κλά-
 μωρε Κιθαιρῶν· ὁ ἔστι τῇ Ἑλληνίδι γλώσσῃ τῷ τριετηρικῷ
 10 ἔτει, ὅτε ὁ Διόνυσος ἐν νυκτὶ τῇ φωνῇ τὴν ἑορτὴν τῶν ὄργιων
 ἐν τῷ Κιθαιρωνίῳ ὄρει.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ἀφώρισε φανερά χρήματα και εἰς λόγον
 κωνηρίων ὀφειλόντων ἐπιτελεῖσθαι ἐπὶ ἔτη δ' οὕτως· ἄγεσθαι μὲν
 ἐπὶ μῆνας λβ' ἕως τῆς ἀποσφαγῆς, ἀργεῖν δὲ τοὺς ὑπολοίπους
 15 μῆνας ε' εἰς τὴν συλλογὴν τῶν θηρίων εἰς ἑορτὴν θεραπείας
 Ἰατρῶς και Ἀρτέμιδος. B

Και εὐθὺς τότε ὠνομάσθη Συριάρχης πρῶτος Ἀρταβάνιος
 πολιτεύομενος, προβληθεὶς ἀπὸ τῶν κτητόρων και τοῦ δήμου O 375
 παντός.

20 Ἀφώρισε δὲ και τὰ λοιπὰ χρήματα εἰς λόγον μίμων και ὄρ-

4. κανθῆλων] κανθίλων Ox. v. p. 113. C. *ibid.* προχωρούντων
 Ch., προχωρούντων Ox. 5. λ' ἡμερῶν] Malim τριακονθημέρων.
 7. δ'] Aen. v. 302. 8. Βάκχῳ ὄργια νοκτούρουσ κουὲ βοκάτ
 κλάμωρε] Βακχῆτιχῶ ὄργιων ὀκτουρουσ κουε βασκαν κλαμωρε Ox.
 10. ὅτε ὁ Διόνυσος] „Forte legendum, ὁ Διόνυσος. Periodus vero
 haec mutila apparet, ex verbi alicuius defectu.“ Ch. 13. Ante
 οὔτως interpungit Ox. 14. λβ'] „Omnino legendum, μβ'. ut vi.
 mensium reliquorum adiectione explerantur Menses XLVIII. sive anni
 1v.“ Ch.

aliae res necessariae essent ad solennitatem illam, qua per spacium xxx
 dierum, totis noctibus Genio indulgebant. Sunt autem haec *Orgia* vo-
 cata; nempe *Mysteria Veneris* et *Bacchi* in honorem agitata: quae, quod
 mense Maio celebrari ea mos erat, *Majumae* nomen habuerunt. Festivi-
 tatis autem ejus nocturnae meminit sapientissimus Romanorum Poeta Virg.
 l. iv, ubi ista Latina lingua hisce prodidit verbis.

..... *Trieterica Baecho Orgia; nocturnusque vocat clamore
 Cithaeron.*

..... quod Graeco idiomate sonat: τῷ τριετηρικῷ ἔτει etc.

Imperator etiam pecunias satis amplas Cynegii destinavit: quae qui-
 dem in quatuor annos, ex vetusto ritu, celebrari solita, ipse xxxii mensi-
 bus tantum agitari voluit: nempe ut vi mensibus aliis a venatione absti-
 nendo, ferarum collectio fieret, in diem festam Dianae et Marti sacrum.

Tum primum *Syriarcha* a Primoribus populoque constitutus est Ar-
 tabanias, Magistratus Antiochensis.

Pecaniarum vero quod reliquum fuit, in Mimos et Saltatricos ere-

χρηστικῶν καὶ τῶν λοιπῶν τέρψεων τῶν ἐν Πανδήμοις ἐπιτελουμένων. καὶ ἔκτοτε παρσιχέθη τῇ αὐτῇ τῶν Ἀντιοχείων πόλει παρὰ τοῦ δημοσίου ἀμέμπτως τὰ χορηγούμενα λόγῳ τῶν προειρημένων Θεωριῶν πάντα. καὶ ἀνέστησαν τῷ βασιλεῖ Κομμόδῳ οἱ Ἀντιοχεῖς στήλην χαλκῆν κατὰ μέσου τῆς πόλεως αὐτῶν. ἐπὶ οὖν τῆς 5 αὐτοῦ βασιλείας πρώτοις ἐπετελέσθη τὰ Ὀλύμπια τοῖς Ἀντιοχεύ-
 C σι Σύροις ἀπὸ θείας αὐτοῦ, ὡς προείρηται, κελεύσεως ἔτους σξ' χρηματίζοντος κατὰ τοὺς αὐτοὺς Ἀντιοχεῖς Σύρους ἐν τῷ παρ' αὐτοῦ κτισθέντι Ξυστῷ. ἠγόρασαν δὲ τὰ αὐτὰ Ὀλύμπια οἱ Ἀντιοχεῖς παρὰ τῶν Πισαίων τῆς Ἑλλάδος ἐπ' ἐνετήκοντα περιόδους ἀγώνος 10 Ὀλυμπίων, ὡς εἶναι ἐπὶ ἔτη τξ', ἀγράφῳ πάκτῳ.

Καὶ ἐγένετο ἐν αὐτῇ Ἀντιοχεῖα ἀλυτάρχης ἐν τῇ αὐτῇ θείᾳ
 O 376 κελεύσει ὀνομασθεὶς πρῶτος Ἀφρόνιος ὁ ἀπὸ ἐπάρχων, πολίτης Ἀντιοχεύς. ὅστις φορέσας τὸ σῆμα τοῦ ἀλυτάρχου τὰς μὲν ἡμέρας ἐτιμᾶτο καὶ προσεκυνεῖτο ὡς αὐτὸς ὁ Ζεὺς, μὴ ἀνιῶν δὲ εἰς 15
 D οἶκον τὰς αὐτὰς ἡμέρας μῆτε εἰς κλίνην ἀναπίπτων, ἀλλ' εἰς ἑξάερον καθεύδων εἰς ἕδαφος ὑπεράνω λίθων καὶ καθαρῶν στρωμάτων καὶ θρυίνης ψιάθου. ἐφόρει δὲ στολὴν διάχρυσον ἄσπρην ὡσεὶ χιῶν καὶ στέφανον ἀπὸ λυχνιτῶν καὶ ἄλλων τιμίων, καὶ κατεῖχε ῥάβδον ἐβελίνην, φορῶν εἰς τοὺς ἰδίους πόδας σανδάλια 20

6. ἐπιτελέσθη Ox. 7. ἔτους σξ'. χρηματίζοντος κατὰ τοὺς αὐτοὺς Ἀντιοχεῖς] „Error manifestus est in numero: cclx. enim Aerae Antiochenae annus respondet Caracallae Imper. anno π, ut Eusebius putat; annorum scilicet ad minimum xx. facto metachronismo.“ Ch. 10. ἐνετήκοντα] ἢ Ox. 12. ἀλυτάρχης Ox. bis. 13. Ἀφρόνιος] Ἀφράνιος vol. II. p. 49. C. 20. ἐβελίνην Ch., ἐβελίνην Ox.

gavit; caeteraque id genus ludicra, populo exhiberi solita. Quaecumque igitur ad Ludos illos antedictos necessaria erant, ea omnia in posterum Antiochenis, ex aerario publico, rite suppeditata sunt. Antiochenes itaque Imperatori Commodo statuum aeream, urbis in medio, erexerunt. Anno autem Aerae Antiochenae cclx, divino Imperatoris ex Edicto, uti superius dictum, Ludi Olympici Antiochiae in Xysto, a Commode extracto, primum celebrata sunt. Ludos vero hosce Olympicos Antiochenses a Pisaeis pretio dato, ex pacto non scripto, habuerunt sibi per xc Olympiades celebrandos, hoc est, in annos cclx.

Eodem ex Edicto Imperatorio, *Alitarcha* tum primum designatus est Aphronius, Expraefectus, civis Antiochenus: cui, quamdiu habitum *Alitarchae* gestaret, honores divini ab omnibus deferbantur, tanquam Jovi ipsi. At neque, per totum illud tempus, domum aliquam subiit, neque lecto sese reclinauit: sed humi, sub dio dormiens, substratis ei stragulis mundis et storea juncea, super lapidibus recumbebat. Gestavit autem stolam inauratam et nivis instar candidam; caput corona, Lychnitibus, Margaritis, aliisque lapillis pretiosis insignita, cinctus: manu vero gesta-

ἄσπρα. ἐκάθευδε δὲ τὰς αὐτὰς ἡμέρας εἰς τὸ ἑξάερον τῆς λεγομένης βασιλικῆς τὸ Καισάριον, τὸ κτισθὲν ὑπὸ τοῦ Καισαρος Ἰουλίου τοῦ δικτάτορος, ὅπου ἴστατο ὁ ἀνδριάς τοῦ αὐτοῦ Καισαρος ὁ ἔξω τῆς Κόγχης τῆς βασιλικῆς. τὸ δὲ αὐτὸ Καισάριον ἔκατέναντι τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἄρειως ὑπῆρχεν, ὅπου τὸ λεγόμενον Μάκελλον, διὰ τὸ ἐκεῖ τὰ χόλριου κρέα κόπτεσθαι μόνον, πλησίον τοῦ Ο 377 Ἄρειως τοῦ ἱεροῦ.

Ὁ δὲ γραμματεὺς προχειρίσθη πρώτοις ἀπὸ τῆς βουλῆς καὶ Ε τοῦ δήμου ὀνόματι Πομπηϊανὸς Κοιαίστωρ, ὃς ἐκ γένους συγκλη- 10 τικῶν Ῥώμης ὑπάρχων, φορέσας καὶ αὐτὸς στολὴν ἄσπρον καὶ στέφανον ὀλόχρυσον τύπῳ φυλλοδαφνῶν. ὄντινα ἐτίμων καὶ προσεκύνον ὡς τινα, φησὶν, Ἀπόλλωνα.

Ἡ αὐτὴ δὲ βουλὴ καὶ ὁ δήμος πάλιν προεβάλλοντο Ἀμφιθα- V 123 λὴν ὀνόματι Κάσιον Ἰλλούστριον, φοροῦντα ὡσαύτως στολὴν 15 ἄσπρον ὀλοσηρικὸν καὶ στέφανον πεπλεγμένον ἀπὸ δαφνίων φύλων καὶ ἐν τῷ μέσῳ στηθάριον χρυσοῦν ἔχον τὸν Δία. ὄντινα Ἀμφιθαλὴν ἐτίμων καὶ προσεκύνον ὡς τὸν Ἑρμῆν, καθὼς ὁ σοφὸς Δομνίνος ὁ χρονογράφος πάντα ταῦτα συνεγράψατο. Ο 378

Εἰς δὲ τὸν αὐτὸν ἱερὸν ἀγῶνα τῶν Ὀλυμπίων ἤρχοντο ἀπὸ 20 ἐκάστης πόλεως καὶ χώρας νεώτεροι εὐγενεῖς κατὰ τάγμα ἀγωνιζόμενοι, καὶ ἐμέριζον αὐτοὺς κατέναντι ἀλλήλων. μετὰ δὲ πολλῆς σωφροσύνης καὶ ἐπιεικείας διεῖγον μηδαμόθεν μηδὲν κομιζόμενοι· ἦσαν γὰρ εὐποροί, ἔχοντες καὶ δούλους ἰδίους εἰς ὑπηρε-

7. Ἀρείως Οκ. 9. Πομπηϊανὸς Οκ. 13. προεβάλλοντο Οκ.

vit Sceptrum Ebeninam, pedibusque sandalia alba. Diebus autem hisce sub dio dormivit, in Hypaethro Caesario Basilicae, a Julio Caesare Dictatore extracto: ubi etiam stetit ejus status, extra concham Basilicae collocata. Caesareum vero illud Martis fani e regione situm erat; quo loco nunc stat Macellum, sic dictum a porcinis carnibus, quae ibi solae venales caeduntur, nec procul a Martis fano situm.

Scriba quoque tum primum a senatu populoque designatus est Pompejanus Quaestor, a Senatoribus Romanis oriundus: qui et ipse stolam quoque candidam gestabat, et coronam ex auro solido, in Laureae effigiem fabrefactam. Hunc vero tanquam Apollinem habuerunt.

Senatus insuper populusque Amphithalem designarunt, nomine Casium Illustrem; qui stola similiter candida, holoserica, indutus incedebat, coronam gestans, ex lauri foliis contextam, cujus in medio sigillum erat Jovis aureum. Amphithali autem huic, seu Mercurio, divinos deferebant honores: sicuti haec omnia sapiens Dominus Chronographus literis prodidit.

Ad sacra vero haec Ludorum Olympicorum certamina undique conveniebat, quicquid erat Juventutis nobilioris; qui in partes sese distrahentes, inter se invicem certamina iniierunt. Et hi quidem, (inter quos etiam virgines fuerunt plurimae;) summa sane temperantia et modera-

- B** σίαν ἕκαστος κατὰ τὸν ἴδιον πλοῦτον· οἱ δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν καὶ παρθένου ὑπῆρχον· ἦσαν δὲ ἐπιφερόμενοι καὶ πολλὴν χρυσὸν ἐκ τῆς ἰδίας πατρίδος· ἀλλ' ἐν χάριτι καὶ τάγματος ἠγωνίζοντο καὶ διὰ τὸ ἔχειν δόξας εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα. πολλὴν οὖν εἶχον ἀγῶνα καὶ φόβον ἐρχόμενοι· καὶ οἱ μὲν ἐπάλοιον, οἱ δὲ ἔτρεχον, οἱ δὲ ἐσάλπιζον, 5 οἱ δὲ ἐπαγκρατίζον, ἕτεροι δὲ ἐπύκτεον πυξίνουσι δακτύλοις πυκτι-
- O 379** κὰς συμβολάς, ἄλλοι δὲ ἠνιόχον ἵπποις πρωτοβόλοις, οἱ δὲ ἐφω-
νάσκον τραγικὰ μέλη. ἦσαν δὲ καὶ παρθένου κόραι φιλοσοφοῦ-
σαι καὶ κατὰ τάγμα σωφροσύνης ἐρχόμεναι καὶ ἀγωνιζόμεναι καὶ
παλαίουσαι μετὰ βομβωνάρων καὶ τρέχουσαι καὶ τραγωδοῦσαι 10
- C** καὶ λέγουσαι ὕμνους τινὰς Ἑλληνικούς· αἵτινες γυναῖκες μετὰ
γυναικῶν ἐμάχοντο ἀγωνιζόμεναι πικρῶς καὶ περὶ τὰ παλαίσματα
καὶ περὶ τοὺς δρόμους καὶ τὸ φώνημα. καὶ εἴ τις ἐξ αὐτῶν εἶτε
γυνή εἶτε νέος τοῦ ἱεροῦ, φησί, δήμου κράζοντος ἐστέφθη, ὁ στε-
φανούμενος ὡς νικητῆς σῶφρων ἔμενεν ἕως τῆς τελευτῆς αὐ- 15
τοῦ· ἐσφραγίζετο γὰρ εὐθέως μετὰ τὸν ἀγῶνα καὶ ἐγένετο ἱερεὺς.
ὡσαύτως δὲ καὶ παρθένου φιλόσοφοι αἱ στεφανούμεναι ἐγένοντο
μετὰ τὸν ἀγῶνα ἱερεῖαι. κακεῖθεν ἀπεστρέφοντο πάντες. οἱ δὲ
- O 380** ἔχοντες κτήσεις χωρίων οὐ συνετέλουν ἀλλὰ ἀσυντελεῖς ἔμενον
ἄφ' οὗ ἐστέφθησαν ἢ κτήσεις αὐτοῦ τὸν χρόνον καὶ μόνον τῆς 20

17. ἐγένοντο] ἐγένοντο Ox. 20. ἢ κτήσεις αὐτοῦ etc.], Scr. κτή-
σις· Enallagen vero hic numeri habemus sermoni soluto inusitatum:
forte legendum, ad κτήσεις αὐτῶν, τ. χ. κ. μ. τῆς ζωῆς τῶν στε-
φθέντων.“ Ch.

tione ibi degebant; nulla ex parte aliorum indigi, ut qui ipsi copiosi es-
sent, atque auri vim magnam ex patria quisque sua attulerant; quin
unusquisque etiam eorum, pro facultate, famulitio suo stipatus incedebat;
nec, nisi rogati, aut ex pacto, certabant, et ut honores inde in patria sua
consequerentur. Itaque certaminibus hi strenue se exercuerunt, et vene-
rationi etiam omnibus fuerunt; hi quidem palaestra, illi cursu, alii in-
strumentis musicis, alii Pancratiis, pugillatu alii, digitis buxo armatis, cer-
tantes: nonnulli equis jugibus aurigabantur; alii Tragicis Modulationi-
bus certabant. Quinetiam et Virgines quoque, Philosophiae Candidatae,
ex voto quodam castitatis, eo conveniebant; et haec quidem certabant
aliae colluctantes, (cum bombonariis) aliae currentes, aliae Tragodiae,
et Graecas quasdam cantilenas modulantes. Cum mulieribus autem non
nisi mulieres decertabant; et haec, sive lucta, sive cursu, sive voce con-
tendentes, acria quoque inter se certamina commiserunt. Si quis autem
alterutrius sexus, sacro populo acclamante, tanquam certamine superior,
coronatus fuerit; hic, finito certamine, statim in sacerdotem obsignatus,
adusque mortem castus remansit. Virgines quoque, Philosophiae candi-
datae, coronam victricis adeptae, sacerdotio addicebantur. Tam vero
inde discedentes, sed quisque suas repetierunt. Si quis autem ex co-
ronatis fundi fuit dominus, vectigalia deinceps pendebat nulla; nempe,

ζωῆς τοῦ στεφθέντος. εἰ δὲ καὶ ἐργαστηρίων τινῶν ἐδέσποζεν, ἀλειτούργητα ἔμενε τὸν χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ μόνου ἢ εἶχεν ἐργαστήρια ὃ ἠγωνισάμενος. τοσοῦτοι δὲ ἦσαν οἱ ἐρχόμενοι ἀγωνισασθαι ὅτι οὐκ ὑπερεβύλλοντο ἀριθμῶ, ἀλλ' ὅσους συνέβη ἐλ-
5 θεῖν κατὰ τάγμα καὶ εἶτε νέους εἶτε παρθένους κόρας πάντας ἐθεώρουν. καὶ ποτὲ μὲν πλῆθος ἤρχετο πολὺ, ποτὲ οὐκ ἤρχετο, πρὸς τοὺς χρόνους καὶ τοὺς ἀνέμους τῆς θαλάσσης.

Ἐπὶ δὲ τῆς τοῦ αὐτοῦ Κομμόδου βασιλείας ἐπαθεν ὑπὸ θεομηρίας Νικομήδεια, μητρόπολις τῆς Βιθυνίας, τὸ τρίτον αὐτῆς
10 πύθος ἕως τῆς Μουδουπόλεως καὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Σαγάρειος τὰ πέριξ μηνὶ μαῖω τῷ καὶ ἀρτεμισίῳ γ' εἰς τὸ αἶγος. καὶ πολ- O 381.
λὰ ἐχαρίσατο ὁ βασιλεὺς τῇ αὐτῇ πόλει καὶ ἀνήγειρεν αὐτήν. E

Ἐπὶ δὲ τοῦ αὐτοῦ Κομμόδου κτήτωρ τις καὶ πολιτευόμενος Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης ὀνόματι Ἀρταβάνης, ἀλυτάρχης, μετὰ τὸ
15 πληρῶσαι τὸ στεφάνιον τῶν Ὀλυμπίων ἐν Δάφνῃ ἐφιλοτιμήσατο ῥίψας ἐν τῇ ἱερῇ Δάφνῃ τῷ δῆμῳ καλαμίων συντόμια πολλὰ V 124
ἄρτων διαιωονίζοντων, καλέσας τοὺς αὐτοὺς ἄρτους πολιτικούς διὰ τὸ τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ πόλει τούτους χαρίσασθαι, ἄφορσας ἐκ τῶν ἰδίων χωρίων πρόσοδον ἀναλογουμένην εἰς λόγον τῶν αὐτῶν ἄρ-

2. ἔμενε] ἔμεινε Ox. *ibid.* μόνου] Malim μόνου. 4. ὄτι] ὄστε? *ibid.* ὑπερβ. Ch., ὑπερβ. Ox. 14. ἀλυτάρχης Ox., ad quod Ch. „Imo Συριάρχης. Ita enim supra libri hujus initio eum vocat: καὶ εὐθείως τότε ὠνομάσθη Συριάρχης πρῶτος Ἀρταβάνιος, πολιτευόμενος, etc. Alytarcha enim eodem tempore designatus est Aphronis, uti ex loco citato videre est. Artabani vero hujus nominis scriptioe magnam varietatem observare licet: Nostro enim Ἀρταβάνιος et Ἀρταβάνης, Chr. Alex. Auctori Ἀρτάβανος etiam dictus est.“ 16. καλαμίων] καλάμια Chron. Pasch. p. 263. A. Conf. vol. II. p. 5. E. 19. ἀνηλογουμένην] „Lego, ἀναλογουμένην. Chr. Alex. legit, ἀναλογοῦσαν.“ Ch.

dum ipse viveret. Si quibus etiam Opificum sodalitiis praefuit Agonista, ab omni servitio immunita, durante ejus vita et ipsa erant futura. Athletarum vero frequentia, tanta quanta fuerit, impedimento non erat, quo minus illis omnibus utriusque sexus, qui ex pacto eo convenerant, daretur certandi locus. Et erat quidem, cum plures venerunt; erat etiam, ubi pauciores; pro tempestate nimirum, et ventorum ad navigationem accommodatorum opportunitate.

Ejusdem Commodi sub imperio, divinam iram tertium passa est Nicomedia, Bithyniae Metropolis; grassante etiam ulterius terrae motu, Mydopolim usque et Sangarim fluvium, locaque vicina, Maii III, sub ortum solis. Multa autem Imperator, in urbis instaurationem largitus est.

Eodem Imperante Commodo, Artabanes quidam ex Civibus et Magistratibus Antiochiae magnae, Syriarcha, post Coronationem Olympicam in Daphne finitam, magnificentiam suam populo praestiturus, sparsit in eum, ad sacram Daphnem, tesseras quamplurimas Panis Perpetui; destinatis etiam ex praediis suis, ad Congiarum hujus sumptus faciendos, redditibus annuis proportionalibus. Panes vero istos, Civicos, vocavit, quod Civita-

των. καὶ ἀνήγειραν αὐτῶ οἱ Ἀντιοχεῖς στήλην ἐν Δύφῃ μαρμαρίνην, ἐπιγράψαντες, Ἀρταβάνης αἰωνία μνήμη.

Ὁ δὲ αὐτὸς Κομμύδος βασιλεὺς ἀπελθὼν εἰς τὸν οἶκον Φανστινον, συγγενοῦς αὐτοῦ, ἀπὸ αἱματικοῦ χυμοῦ ἀθρόως ἐτελεύτησε.

O 382 Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Κομμύδου ἐβασίλευσε Περτίναξ ὁ
B καὶ Δούκιος Αὔγουστος μῆνας β' καὶ ἡμέρας ιη'. ἦν δὲ μακρὸς, εὐθώραξ, ἐπίρινος, ἀπλόθριξ, μεγαλόφθαλμος, γέρον, ὀλοπόλιος. τελευτᾷ δὲ σφαγεῖς ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, ὡς ἐξήρχετο ἐκ τοῦ παλατίου εἰς τὸν Μάρτιον, ὧν ἐτῶν ο'. 10

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Περτίνακος ἐβασίλευσε Αἰδίδιος Ἰουλιανὸς ὁ καὶ Σιλβίος μῆνας ζ'. ἦν δὲ μακρὸς, μιξοπόλιος, οὐλόθριξ, σύνοφρος, ὑπόστραβος, λεπτοχαρακτήρης, μέλιχρος.

Ἐκτίσσε δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ τὸ λεγόμενον Πλεθρὴν, ἐπειδὴ εἰς τὸ θέατρον ἐπετίλουν τὰς πάλας ἐν τοῖς Ὀλυμπίοις. 15 καὶ διὰ μὲνύσεως τῶν τῆς πόλεως Ἀντιοχείας κτητόρων δεηθέντων παρέσχεν αὐτοῖς χρήματα εἰς τὸ κτίσαι τὸ αὐτὸ Πλεθρὴν.

C O 383 καὶ ἔκτισαν αὐτὸ πλησίον τοῦ Καισαρίου, ἀγοράσαντες τὴν οἰκίαν Ἀσαβίνου πολιτευομένου, Ἰουδαίου τὴν θρησκείαν, πλησίον τοῦ Ξυστοῦ καὶ τοῦ Κομμυδίου δημοσίου. Ἐσφάγη δὲ ὁ αὐτὸς Ἰουλιανὸς Αἰδίδιος ὑπὸ κουβικουλαρίου εἰς τὴν πηγὴν τοῦ παλατίου 20

2. Ἀρταβάνης αἰωνία μνήμη] „Forte legendum, Ἀρταβάνους. Chr. Alex. habet: Ἀρταβάνει ἡ μνήμη αἰωνία.“ Ch. Fort. Ἀρταβάνη. Vid. ad p. 115. E. 16. δεηθέντων Ch., θεηθέντων Ox.

tem suam eis donasset. Huic itaque Antiochenses statuam Marmoream ad Daphnem posuerunt cum hac Inscriptione: *Artabania memoria sempiterna.*

Commodus autem Imperator, dum apud Faustinum, consanguineum suum, commorabatur, sanguinis fluxu subito correptus, interiiit.

Defuncto Commodo, imperium obtinuit Lucius Pertinax Augustus, menses II et dies XVIII. Erat autem procerus, pectore firmo, naso adunco, capillitio plane, oculis grandibus, senex, totusque canus. A militibus autem occisus est, dum ex palatio in Campum Martium procedit, aetatis suae anno LXX.

Post hunc, imperavit Didius Julianus, qui et Silvius, menses VII. Erat autem procerus, subcanus, capillitio crispo, junctis superciliis, substrabus, facie tenui, colore flavo.

Extruxit hic Antiochiae Magnae *Plethrum* quod vocant. Cum enim antea, quae in Ludis Olympiis fieri solebant, Palaestrae in Theatro agitatae fuissent; Didius, rogatu civium urbis Antiochiae, pecunias populo largitus est, ad *Plethrum* conficiendum. Quod et factum est, non procul a Caesario; Pretio comparatis in id aedibus Asabini, Judaei professione, qui etiam ex urbis Magistratibus fuit, prope *Xystam* et *Balneum Commodianum* sitis. Didius autem Julianus, dum ad fontem intra

Ῥώμης ἔσω, ὡς προσέχει τοῖς ἰχθύσι, κατὰ συσκευὴν τοῦ μετ' αὐτόν. ἦν δὲ ἐνιαυτῶν ἕξ.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Διδίου Ἰουλιανοῦ ἐβασίλευσεν ὁ θεῖο-
τατος Σέβηρος ὁ καὶ Σεπτίμιος, ὑπὸ τῆς συγκλήτου Ῥώμης ψη-
5 φισθείς, ἐπὶ τῆς ὑπατείας Φλάκωνος καὶ Κλάρου. ἐβασίλευσε δὲ
ἔτη ιζ' καὶ μῆνας θ'. ἦν δὲ διμοιριαῖος τῇ ἡλικίᾳ, λεπτός, εἴ-
στηθος, μακρόρινος, εὐόφθαλμος, μελάγχροος, οὐλόθριξ, ὄλο- D
πόλιος, μεγαλοπύγων, τοὺς πόδας στυφόμενος, μεγαλόψυχος,
δργίλος.

10 Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐτυράνησεν Ἀλβίνος ὁ συγκλη- O 384
τικός· ὄντινα ὁ στρατός, ὡς πολεμεῖ τοῖς Γήπεσι πεμφθεὶς πα-
ρὰ τοῦ πρὸ αὐτοῦ βασιλέως Διδίου, ἀνηγόρευσε βασιλεῖα αὐθεντή-
σας τὴν σύγκλητον. καὶ κατεδίωξεν αὐτόν ὁ Σέβηρος ἐν τῇ
Θράκῃ, καὶ παραλαβὼν αὐτόν ἐφόνευσεν.

15 Ἐλθὼν δὲ ὁ Σέβηρος ἐπὶ τὸ Βυζάντιον, καὶ ἑωρακὼς τὴν το-
ποθεσίαν τῆς πόλεως καλὴν, ἀνήγειρε τὴν Βυζούπολιν, καὶ ἔκτισε
δημόσιον λουτρόν τὸ λεγόμενον Ζεῦξιππον διότι ἐκεῖ ἴστατο ἐν
μέσῳ τοῦ τετρασώφου στήλη χαλκῇ τοῦ Ἑλλίου, καὶ ὑποκάτω αὐ-
τῆς ἔγραψε τὸ μυστικὸν ὄνομα τοῦ ἡλίου, Ζεῦξίπῳ θεῷ· οἱ E
20 γὰρ Θραῖκες οὕτως ἔλεγον τὸν ἥλιον. οἱ δὲ τῆς πόλεως Βύζης οὐ- O 385
τως ἀνόμαζον τὸ αὐτὸ δημόσιον Ζεῦξιππον κατὰ τὸ ὄνομα ὅπερ

5. Φλάκωνος καὶ Κλάρου] „Chr. Alex. legit, Φλάκων καὶ Κλά-
ρον. Eusebius ad an. Severi I. Cos. ponit Falconem et Clarum:
ut et Fasti Capitolini, pro Φλάκωνος. Itaque apud nostrum, le-
gendum Φάλκωνος, facill' literarum transpositione.“ Ch. 11. Γῆ-
κεισι Ch., Γίτσει Ox. Conf. vol. II. p. 22. C, 64. C.

palatium piscibus intendit, a cubiculario suo, a successore ad id suborna-
to, occisus est, annum agens LX.

Didium Julianum excepit divinisimus Severus, qui et Septimius, a
Senata Romano Imperator salutatus, Flaccone et Claro Cos.: et regnavit
annos XVII et menses novem. Erat vero statura mediocrem superante,
gracilis, pectore firme, nasutus, oculis venustis, niger, crispus, canus,
barbatus, aeger pedibus, magnanimus et ad iram pronus.

Hujus sub imperio novis rebus studebat Albinus, Senator; quem cum
Gopidibus (in quos a Didio missus fuerat) bella gerentem, exercitus,
spreta Senatūs auctoritate, Imperatorem salutaverat. Hunc autem insecutus
Severus, in Thracia comprehensus, neci dedit.

Severus autem Byzantium veniens, cum situm ejus amoenum observa-
vasset, urbem restauravit; Balneo etiam Publico ibidem extracto, cui
Zeusippus nomen; ex eo, quod ibi olim steterat, in Tetrastoi medital-
lio, aerea Solis statua; cujus ad Basim Solis nomen Mysticum inscribenda-
ret, his verbis: Deo Zeusippo. vocabulo enim hoc Thraeces Solem indi-
cabant. Balneum itaque hoc Byzantini, non ut Imperator id vocari vo-
lens, Severianum, sed a loci nomine antiquo Zeusippum vocabant. Im-

εἶχε τὸ πρότερον ὁ τόπος, καὶ οὐκέτι, ὡς εἶπεν ὁ βασιλεὺς, εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ ὄνομα ἐκάλουν αὐτὸ Σεβήριον. ὁ δὲ βασιλεὺς Σέβηρος τὸ Τετραστόων, ὅπερ ἐν μέσῳ ἴστατο ἢ στῆλη τοῦ ἡλίου, προσέθηκε τὸ δημόσιον ὃ ἔκτισεν αὐτός, ἀντ' αὐτοῦ κτίσας ἐν τῇ

V 125 ἀκροπόλει τῆς αὐτῆς Βυζουπόλεως ναόν, ἤτοι ἱερόν, τῷ Ἠλίῳ, πλη-5
σιον τῶν ὄντων ἐκεῖ ἄλλων δύο ἱερῶν τῶν κτισθέντων πρώην
ὑπὸ μὲν Βύζου τῇ Ἀρτέμιδι σὺν τῇ ἐλάφῳ, ὑπὸ δὲ Φιδαλλίας
Ἀφροδίτῃ· καὶ ἀναγαγὼν ἐκ τοῦ Τετραστοῖον ὁ Σέβηρος τὸ
ἄγαλμα τοῦ Ἠλίου ἔστησεν ἄνωθεν τοῦ ἱεροῦ, καὶ κτίσας ὁ αὐ-
τὸς βασιλεὺς καὶ κατέναντι τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀρτέμιδος κινήσιον μέγα 10
πάνυ, καὶ κατέναντι τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀφροδίτης θέατρον. τὸ δὲ

O 386 Ἴππικὸν ἔστησεν εἰς τὸ αὐτὸ Βυζάντιον ὃ αὐτὸς θειότατος Σέβη-
ρος ἀγοράσας οἰκήματα, καὶ τὸν κῆπον τὸν ὄντα ἐκδεδρωσας
ἐποίησε τὸ Ἴππικὸν τοῖς Βυζαντίοις· ὅπερ οὐκ ἔφθασε πληρῶ-
σαι. καὶ τὸ δὲ λεγόμενον Στρατήγιον ἀνεκώσεν ὁ αὐτὸς Σέβηρος· 15

B πρώην γὰρ ἦν κτισθὲν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνοιο, ὅτε κατὰ
Δαρείου ἐπιστράτευσεν, ὅς καὶ ἐκάλεσε τὸν τόπον Στρατήγιον·
ἐκεῖ γὰρ στρατηγήσας τὰ τοῦ πολέμου ὤρμησεν εἰς τὸ πέραν κατὰ
Περσῶν.

Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοῦ Σεβήρου ἐτυράννησε καὶ ἄλ-20
λος συγκλητικὸς Νίγερ τις ὀνόματι, κατελθὼν κατὰ Περσῶν· καὶ
μετὰ τὸ ποιῆσαι πάντα εἰρήνης πρὸς Πέρσας ἀκοίσας ὁ στρατὸς

3. ὅπερ Ch., ὅπερ Ox., ὅπου Chron. Pasch. p. 265. C. Confe-
rendus cum his et sequentibus Suidas v. Σεβήρος. 5. ἀκροπόλει
Chron., ἀκροπόλεως Ox. 7. Φιδαλλίας] Scribendum Φιδαλείας.
Conf. epigramma apud Hesychium Illustrem p. 70. Or. Φειδαλείας
scriptum apud Cedrenum p. 323. C.

perator autem Severus Tetrastoum hoc, cujus in medio sita fuerat Solis
statua, Balneo publico a se extracto adjecit: cujus in locum, in ipsa ur-
bis summitate, templum quoque Soli aereit, (cujus in summo Solis sta-
tuam, ex Tetrastou detractam collocavit:) in propinquo duobus illis, quae
olim ibi erecta fuerant, hoc quidem a Byzo, Dianae Cervinae sacrum, il-
lud a Phidalia, Veneris in honorem. E regione autem Dianae templo,
Cynegium plane magnum, Veneris autem fani ex opposito Theatrum con-
didit. Idem divinisimus Severus, aedibus coemptis, hortoque adjacente
arboribus denudato, Hippodromum ibi Byzantiis, extraxit, quem tamen
ad exitum non perduxit. Strategium quoque Severus instauravit, ab Ale-
xandro Macedone olim, cum adversus Darium arma movit, extractum:
hoc nomine eidem indito, eo quod exhinc, ubi in bellum Persicum sese
paramet, trajecit exercitum.

Ejusdem Severi temporibus, imperium sibi arripuit Senator alius, ne-
mine Niger, in Persas exercitum duocens: quibuscum pacis conditionibus
initis, exercitus, audito eum a quibusdam ex Senatu Romano Imperato-

ὅτι τινὲς τῆς συγκλήτου Ῥώμης αὐτὸν ὠνόμασαν βασιλέα, ἀν-
 γόρευσαν τὸν αὐτὸν Νίγερτα βασιλέα. καὶ παρέλαβε πῦσαν τὴν
 ἀνατολὴν ἕως τῆς Αἰγύπτου· ὅντινα οὐκ ἐδέξαντο οἱ Λαοδικεῖς
 Σύροι, ἀλλ' ἀντέστησαν αὐτῷ. καὶ φοσατεύσας παρέλαβε Λαο-
 5 δίκειαν, καὶ ἔστρεψεν αὐτὴν καὶ κατέσφαξε πάντας.

Καὶ ἐπιστράτευσε κατ' αὐτοῦ ὁ αὐτὸς Σέβηρος, καὶ καταδιώ-
 ξας ἔφθασεν αὐτὸν ἐν Θηβαΐδι τῆς Αἰγύπτου· ὅντινα πολέμῳ O 387
 συλλαμβανόμενος ἐφόνευσεν. καὶ ὑποστρέψας ἀπὸ τῆς Θηβαΐ-
 δος μετὰ τὴν νίκην ἡγανάκει κατὰ τῶν Ἀλεξανδρέων, διότι ἐδέ-
 10 ξαντο τὸν Νίγερτον τύραννον καὶ ἐπέγραψαν εἰς τὰς πόρτας αὐ-
 τῶν, Τοῦ κυροῦ Νίγερτος ἡ πόλις. καὶ ἀπαντήσαντες τῷ αὐτῷ
 βασιλεῖ Σεβήριῳ οἱ δῆμοι τῆς αὐτῆς Ἀλεξανδρέων μεγάλης πόλεως
 ἔκραζον ταῦτα, Οἶδαμεν, εἰρήκαμεν, Τοῦ κυροῦ Νίγερτος ἡ πόλις·
 σὺ ἦσθα ὁ κύριος αὐτοῦ. καὶ δεξάμενος τὸ ἔτοιμον τῆς ἀπολο-
 15 γίας στυγῶρησεν αὐτοῖς τὸ πταῖσμα καὶ Ἰνδουλυγεντίας αὐτοῖς
 παρασχὼν ἐδέξατο αὐτούς. καὶ ἔκτισεν αὐτοῖς δημόσιον λουτρόν, D
 ὃ ἐπεκάλεσε Σεβήριον· ἔκτισε δὲ καὶ ἱερὸν τῆς Ῥέας. ἐν τῷ δὲ
 μέλλειν αὐτὸν ἐξίναμι συνέσχε Θεομὸν τινα ὠνόματι, ὅστις ὑπῆρχε
 τῶν πρώτων ἀξιωματικῶν Ἀλεξανδρείας τῆς μεγάλης καὶ ἀγαπώ-
 20 μενος ἀπὸ τῶν πολιτῶν· ὅστις Θεομὸς ἦν κτίσας ἐν τῇ πόλει ἐκ
 τῶν ἰδίων δημόσιον λουτρόν, ὃ ἐπεκάλεσε Θέρμα εἰς ὄνομα ἐυ-
 τοῦ. ὅντινα Θεομὸν ἐδήμυσεν Σέβηρος, ὡς φίλον τοῦ Νίγερτος.
 ἀπὸ δὲ Ἀλεξανδρείας ἐξελθὼν ἦλθεν ἐν Λαοδικεῖα τῆς Συρίας, καὶ

rem nominatum fuisse, Nigrum Imperatorem dicebat. Hic itaque Ori-
 tem omnem ad Aegyptum usque occupavit: quem tamen Laodicenses Sy-
 ri nequaquam recipiebant, sed ei etiam resistebant. Laodiceam itaque
 obsidione cinxit; captamque funditus evertit, incolis etiam internecioni
 datis.

Hunc itaque bello petens Severus, in Thebaide Aegypti adoritur:
 tandemque bello captum interfecit. Victoria autem potius Imperator, a
 Thebaide Alexandriam contendit. Alexandrinis autem infensus erat, quod
 Nigrum rebellantem admittentes, portis etiam suis inscripserant: *Domini
 Nigri est haec urbs*. Populus itaque Alexandrinus Severo Imperatori
 procedens obviam, alta voce exclamavit. *Fatemur dixisse nos urbis hujus
 Dominus Niger est: Tu autem Nigri dominus eras*. Imperator autem,
 subita hac Alexandrinorum apologia captus, condonavit hoc eis; datusque
 indulgentia, in gratiam cum illis rediit. Extruxit etiam ibi Balneum pu-
 blicum, cui nomen dedit Severianum. Magnae matri etiam aedem sacra-
 vit. Inde vero discessurus, Thermum quandam, quod Nigri studiosus
 fuerat, comprehendi jussit, bonaque ejus publicari. Erat hic Thermus ex
 primariis Alexandriae Optimatibus, et civibus suis summe charus; ut qui
 propriis sumptibus Balneum Publicum extruxerat, quod a nomine suo,
Therma, vocavit. Inde autem discodens Imperator, Laodiceam Syriae

ἰπῆρησε τοὺς ὑπολειφθέντας Λαοδικεῖς, καὶ πολλὰ αὐτοῖς ἔχα-
 ρισατο καὶ δίκαιον μητροπόλεως παρέσχε τῇ αὐτῇ πόλει τὸν χρό-
 νον τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ μόνον, καὶ Σεπτιμίους ἐκέλευσεν ἀ-
 τοὺς χρηματίζειν εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ ἐπάνουμον, καὶ ἀξίας συγκλη-
 τικῶν παρέσχε τοῖς περισωθεῖσιν ἀξιοματικοῖς τῆς αὐτῶν Λαοδι-
 κέων πόλεως, διότι οὐκ ἐδέξαντο τὸν τύραννον Νίγερα, ἀλλ' ἐπολέ-
 μησαν αὐτῷ. καὶ παρέσχεν αὐτοῖς καὶ σιτωνικὰ χρήματα πολλὰ
 καὶ πολιτικὰ χρήματα πολλὰ, ἐτήσια θεσπίσας ἔχειν αὐτοὺς εἰς
 ἐπανόρθωσιν τῆς πόλεως αὐτῶν, ὅτι ὅτε ἦν παραλαβῶν αὐτὴν ὁ
 Νίγερ, ἔκανσε καὶ ἔστρεψε καὶ πάντας κατέσφαξε τοὺς ἀντιστα-
 θέντας καὶ πολεμήσαντας αὐτῷ. ἔκτισε δὲ τοῖς αὐτοῖς Λαοδι-
 κεῦσιν ὁ Σέβηρος καὶ Ἰππικὸν καὶ Κυνήγιον καὶ δημόσιον λουτρὸν
 πλησίον κάτω τοῦ λιμένος, εὐρηκῶς ἐκεῖ πηγὴν. ἔκτισε δὲ ἐκεῖ καὶ
 τὸ λεγόμενον Ἐξάστῳον.

Ἐλθὼν δὲ καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ πολλὰ καὶ αὐτοῖς ἔχα-
 ρισατο· κληδόνα γὰρ νίκης ἔδωκεν αὐτῷ κράζοντες, ἐξίοντι εἰς
 Αἴγυπτον κατὰ Νίγερος. ἔκτισε δὲ τοῖς αὐτοῖς Ἀντιοχεῦσι δη-
 μόσιον λουτρὸν μέγα παρὰ τὸ ὄρος, ὃ ἐπεκάλεσεν εἰς ὄνομα αὐτοῦ
 Σεβηριανόν. ἐκέλευσε δὲ τοῖς αὐτόθι πολιτενομένοις ἐκ τῆς πε-
 ρισσείας τῶν ἀπομεινάντων ἔγκανστικῶν χρημάτων ἐκ τῶν δημο-
 σίων τῶν πεσόντων κτίσαι τῇ πόλει δημόσιον λουτρὸν ἄλλο· ὅ-
 τινες πολιτευόμενοι ἀγοράσαντες τὴν οἰκίαν πᾶσαν τῆς Λιβίας
 τῆς πολιτίσεως καὶ τὸ λουτρὸν αὐτῆς καὶ τὸν κῆπον ἔκτισαν ἐκεῖ

11. Λαοδικεῦσιν Ch., Λαοδικεῖς Ox. 19. περισειας Ch., περι-
 σίας Ox.

venit; ubi laudatis qui supererant Laodicensibus, plurima eis largitus est; jure etiam Metropolitico urbi, dum Imperator ipse viveret, concessio. Sed et a nomine etiam suo Laodicenses Septimios appellari voluit; urbisque Laodicenae cives superstites Senatoria dignitate cohonestavit: nempe quod Nigrum rebellem rejicientes, etiam armis impetiverant. Pecunias etiam illis Frumentarias plena manu dedit; Civicas quoque, quas in urbis instaurationem annuatim solvendas Edicto decrevit. Niger enim urbem captam funditus evertit, incendioque vastavit; civibus etiam omnibus, se ei opponentibus, internecioni datis. Severus autem Hippodromum et Cynegium Laodicensibus condidit; fonteque inferius, prope urbis portam reperto, Balneum quoque Publicum extruxit. Hexastoon etiam, quod vocant, ibidem excitavit.

Antiochiam magnam deinde veniens, plurima etiam civibus dedit; ut qui exeunti ei adversus Nigrum in Aegyptum, elatis vocibus, victoriam ominati fuerant. Extruxit autem ibi ad montem Balneum Publicum, quod a nomine suo Severianum vocavit: Mandato etiam Magistratibus Antiochenis dato, uti ex materia Encaustica, ex Balneorum collapsorum ruinis residua, Balneum aliud Publicum extruerent. Domo itaque Liviae cujusdam, civis Antiochenae, Balneo item hortoque ejus, pretio coemptis,

δημόσιον λουτρὸν εἰς τὴν πεδιάδα τῆς πόλεως. ὅπερ δημόσιον πληρώσαντες ἐπωνόμασαν διαφθορονόμενοι ἀλλήλοις Λιβιανὸν εἰς ὄνομα τῆς πωλησάσης τὸν τόπον. ὁ δὲ αὐτὸς Σέβηρος ἐξελεθῶν εἰς ἄλλον πόλεμον ἐτελεύτησεν εἰς τὸ βαρβαρικὸν ἐπὶ τῆν 5 δούσιν, ὧν ἐνιαυτῶν ἕξ.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Σεβήρου ἐβασίλευσεν Ἀντωνίνος Γέτας ἔτος α΄. ἦν δὲ κονδοειδής, πλάτους, σιμός, ὑποφύλακρος, μιξοπόλιος, προγαστωρ, μεγαλόστομος, λευκόχρους, μικρόφθαλμος. C ἀνείλεν δὲ αὐτὸν ὁ στρατός, καὶ τελευτᾷ ὧν 10 ἐνιαυτῶν να΄.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ἀντωνίνου Γέτα ἐβασίλευσεν Ἀντωνίνος ὁ Καρακάλλος, υἱὸς Σεβήρου ἔτη ε΄ καὶ ἡμέρας κβ΄. ἦν δὲ εὐμήκης καὶ εὐσθενής, εὐχρῶος, στρεβλόρινος, δυσπύγων, μιξοπόλιος, οὐλόθριξ. ἐφιλείτο δὲ ὑπὸ τοῦ δήμου Ῥώμης πυν- O 890 15 τός· ἔχαιρε δὲ εἰς τὸ Πράσινον μέρος. ἰσφάγη δὲ ἐν τῷ παλατίῳ, ὡς ἐξήρχετο εἰς τὸ ἱερόν, ὧν ἐνιαυτῶν μζ΄.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ἀντωνίνου Καρακάλλον ἐβασίλευσε Βαλεριανὸς ἔτη ε΄. ἦν δὲ κονδοειδής, λεπτός, ἀπλόθριξ, πολίος, D ὑπόσιμος, δυσπύγων, μελάγχωρος, μεγαλόφθαλμος, δειλός, 20 σκνιφός. ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας εἰς τῶν πολιτεομένων Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης ὀνόματι Μαρτιάδης, ἐκβληθεὶς ἐκ τῆς βουλῆς κατὰ συσκευὴν τοῦ παντὸς βουλευτηρίου καὶ τοῦ δήμου, ἐλείπετο γὰρ εἰς τὰ ἵππικὰ, εἰς οἷον δήποτε μέρος ἰστρατήγησε,

urbis in planitie Balneum aliud Publicum erexerunt iidem Magistratus. Quod ubi ad exitum perduxissent, nominis imponendi honorem sibi mutuo invidentibus, *Lisianum*, a dominæ prioris nomine, appellatum est. Severus autem, in gentes Barbaras Occidentales bello alio suscepto, ibidem mortuus est, annum agens LXV.

Post Severum imperavit Antoninus Geta annum unicum. Erat hic statura curta, vultu lato, simus, subcalvus, capillitio canescente, ventriosus, ore patulo, cute alba, oculis parvis. Ab exercitu autem sublatus perit, annos natus LI.

Hunc excepit Antoninus Caracalla, Severi filius; qui regnavit annos sex et dies xxii. Erat hic procerus, robustus, colore florido, naso obtorto, barba hirsuta, crine canescente crispoque. Populo hic Romano universo charus erat; Factioni autem Prasinæ studebat. A Palatio autem ad Templum procedens, occisus est anno ætatis XLVII.

Post Antoninum Caracallam imperavit Valerianus annos vi. Statura erat curta, gracilis, crine lento, canus, sublimus, barba spissa, pupillis nigris, oculis magnis, timidus, parcus. Hujus sub Imperio Mariades quidam ex Magistratibus Antiochenis, communi Senatus populique suffragio, ex Concilio ejectus est. Cuiusque enim Factioni præfectus fuerat, is nun-

- μη ἀγοράζων ἵππους, ἀλλὰ τὰ τοῦ ἵππικοῦ δημόσια ἀποκερδαίνων, ἀπῆλθεν εἰς τὴν Περσίδα καὶ ἐπηγγέλματο τῷ βασιλεῖ Περσῶν Σάπωρι προδίδειν αὐτῷ Ἀντιόχειαν τὴν μεγάλην, τὴν ἰδίαν αὐτοῦ πόλιν. καὶ ἦλθεν ὁ αὐτὸς Σαπῶρης, βασιλεὺς Περσῶν, μετὰ δυνάμειος στρατοῦ πολλοῦ διὰ τοῦ λιμίτου Χαλκίδος, καὶ
- O 391
E παραλαμβάνει τὴν Συρίαν πῦσαν καὶ πραιδεύει αὐτήν. καὶ παραλαμβάνει Ἀντιόχειαν τὴν μεγάλην πόλιν ἐν ἐσπέρῃ καὶ πραιδεύει αὐτήν, καὶ στρέφει καὶ καίει αὐτήν, χρηματιζούσης τότε τῆς μεγάλης Ἀντιοχείας τιδ'. ἀπεκεφάλισε δὲ καὶ τὸν πολιτευόμενον, ὡς προδότην ὄντα πατριδος Ἰδίας. παρέλαβε δὲ καὶ πάν- 10
τα τὰ ἀνατολικὰ μέρη, καὶ στρέφει καὶ καίει καὶ πραιδεύει αὐτὰ καὶ ἐφόνευσε πάντας, ἕως πόλεως Ἐμίσης τῆς τοῦ Λιβάνου
- V 127 Φοινίκης. καὶ ἐξελθὼν ὁ ἱερεὺς τῆς Ἀφροδίτης ὀνόματι Σαμψιέραμος μετὰ βοθητίος ἀγροικικῆς καὶ σφενδοβόλων ὑπήντησεν αὐτῷ. καὶ προσεσηκῶς ὁ Σαπῶρης, βασιλεὺς Περσῶν, ἰε- 15
ρατικὸν σχῆμα, παρήγγειλε τῷ στρατῷ τῷ ἰδίῳ μὴ τοξεύσασθαι κατ' αὐτῶν μήτε ἐπέλθειν αὐτοῖς μήτε πολεμῆσαι αὐτοῖς, εἰς πρεσβείαν δεχόμενος τὸν ἱερέα· προεδήλωσε γὰρ αὐτῷ ὁ ἱερεὺς
- O 392 δέξασθαι αὐτὸν πρῆσβεύοντα ὑπὲρ τῆς Ἰδίας χώρας. ἐν τῷ δὲ διαλέγεσθαι αὐτὸν τῷ ἱερεῖ, ἐν ὑψηλῷ βωμῷ καθήμενου τοῦ αὐ- 20
τοῦ βασιλέως Σαπῶρη, ἔβροτην εἰς τῶν ἀγροίκων σφενδοβόλῳ λείπον, καὶ ἔδωκε τῷ αὐτῷ Σαπῶρη βασιλεῖ κατὰ τοῦ μετώπου, καὶ εὐθέως ἀπέθανεν ἐπὶ τὸν τόπον. καὶ ταραχῆς γενομένης,

5. λιμιτοῦ Οχ. 9. τιδ' Ch., διτ' Οχ. Poterat etiam διτ'. 17. ἐπελθεῖν Ch., ἀπελθεῖν Οχ.

quam equos coemit; nummo Publico, ad Circensia destinato, in loculos suos collecto. Hic itaque Persidem abiit; ubi Sapor, Persarum regi, ultro se obtulit urbis suae Antiochiae magnae proditorem. Saporet itaque Persarum rex, copiis ingentibus instructus, per Chalcidis limites ducit iter; totamque Syriam occupatam vastavit. Magnam quoque Antiochiam, vespere captam, diripuit; eversa etiam urbe et flammis absumpta. Annus tunc erat Aerae Antiochenae cccxiv. Mariadem vero Magistratum Antiochenum, tanquam patriae suae proditorem, capite multavit. Per omnem quoque Orientem grassatus, adusque Emisam, quae Phoeniciae Libanisiae urbs est, occisis ubique incolis, omnia cepit, vastavit, combussit. Egressus autem Sampsigeramus quidam, Veneris sacerdos, rustica fundatorum manu stipatus, Saporis procedebat obviam. Rex autem Saporet, observato habitu sacerdotali, imperavit suis, nequis sagittam emitteret, aut in turbam illam arma sua moveret: Sacerdotem etiam, pro patria sua se legatum advenire dicentem, accepit. Interim vero dum Saporet rex, altari excelso insidens, cum sacerdote sermones haberet, ex rusticis quidam, vibrato in regem lapide, fronte eum percussit; qui statim mortuus cecidit. Tumultu inde exorto, exercitus Regis ob mortem fa-

ἤκουσεν ὁ στρατὸς αὐτοῦ ὅτι ἀπέθανε· καὶ ὑπολαβόντες Ῥω- B
 μαίους καταφθάσαι, ἔφυγον ἐπὶ τὸ λιμνὸν πάντες, διωκόμενοι
 ὑπὸ τῶν ἰσραήλων καὶ τοῦ ἱερέως Σαμψιγεράμου, εἰσάγοντες τὰ
 τῆς πριάδας πάντα, ἀφανεῖς ἐγένοντο. ὑπήντησε δὲ αὐτοῖς διὰ
 5 τοῦ λιμνίου, ἀντιποιούμενος Ῥωμαίων, Ἐναθος, βασιλεὺς Σα-
 ρακηνῶν βαρβάρων, ὁ κρατῶν τὴν Ἀραβίαν χώραν· ὅστις εἶχε
 γυναῖκα Ζηνοβίαν ὀνόματι, Σαρακηνὴν βασίλισσαν. καὶ πάν-
 τας τοὺς Πέρσας τοῖς τῆς βοήθειας Σαπώρη ἀνήλωσεν Ἐνα-
 10 θος, βασιλεὺς Σαρακηνῶν, καθὼς Δουμνῖνος ὁ σοφὸς χρονο- O 393
 γράφος ἐξέθετο· ὁ δὲ σοφώτατος Φιλόστρατος ἄλλως συνεγρά-
 ψατο τὰ περὶ Σάπωρος, βασιλέως Περσῶν, ἐπὶ τὴν καὶ τὴν
 Συρίαν παρέλαβε καὶ ἔκαυσε σὺν τῇ μεγάλῃ Ἀντιοχείᾳ καὶ ἄλ- C
 λας πόλεις πολλὰς, ὁμοίως δὲ καὶ τὴν Κιλικίαν παρέλαβε, καύ-
 σασ Ἀλεξάνδρειαν τὴν μικρὰν καὶ Ῥωσσὸν καὶ Ἀνάζαρθον καὶ
 15 Ἀγῶς καὶ Νικόπολιν καὶ ἄλλας πολλὰς πόλεις τῆς Κιλικίας, καὶ
 διὰ τῆς Κυπριδοκίας κατέβη ἐπὶ τὰ Περσικὰ μέρη, καὶ ὅτι
 ἀπήντησεν αὐτῷ Ἐναθος, βασιλεὺς Σαρακηνῶν, εἰς συμμαχίαν
 αὐτοῦ, φησὶν, Ἰθῶν, καὶ ἐφόνησεν αὐτόν. Δουμνῖνος δὲ ἀλη-
 20 θέστερον μᾶλλον ἐξέθετο, εἰρηκῶς ὅτι ἐπὶ τὴν Κιλικίαν Σπύ-
 ρτην τὸν σατράπην αὐτοῦ ἐξέπεμψε μετὰ πλήθους.

Ὁ δὲ Βαλεριανὸς βασιλεὺς ἐξελεθὼν ἀπὸ Ῥώμης ἦν ἀπελθὼν
 εἰς πόλεμον εἰς Μιζουλανόν· καὶ ἐγνώσθη αὐτῷ διὰ τὴν ἀνατο-
 λήν, καὶ ἤθελεν ὑποστρέψαι καὶ καταλεθεῖν εἰς τὴν ἀνατολήν, D

3. ὑπὸ] Immo δὲ ὑπὸ. 15. Ἀγῶς] Ἀγας Ox.

ctum esse intellexerunt. Romanos itaque venisse existimantes, in fugam
 se conjiciunt omnes; praedaque tota relicta, fines suos repetunt; Sampsi-
 geramo sacerdote interim, cum turba sua, rustica, illos persequente. Per
 limites vero redeuntes eos adortus est Enathus, Romanorum socius, Rex
 Barbarorum Sarracenorum et Arabiae dominus: qui uxorem habuit Ze-
 nobiam, reginam Sarracenicam. Hic Saporis Persarum regis copias pro-
 fligavit omnes; uti haec tradidit sapiens Dominus Chronographus. Ali-
 ter autem ista de Sapore, Persarum rege, scriptis suis tradidit sapientis-
 mus Philostratus, affirmans Syriam nempe cum omnem, Antiochiam item
 magnam, aliasque urbes plurimas incendio devastasse. Cilicia etiam,
 ejusque urbibus, Alexandria minore, Rhoso, Anazarbo, Aegis, Nicopolis,
 aliisque plurimis ignibus absumptis, Persidem suam per Cappadociam re-
 petenti, Enathum, Sarracenorum regem, ceu belli socium, et obviam pro-
 cessisse, tandemque interfecisse. Caeterum his veriora sunt, quae apud
 Dominum habentur; qui Spatem Satrapam a Sapore in Ciliciam cum
 exercitu missum fuisse testatur.

Imperator autem Valerianus, Roma profectus, in Mediolanum arma
 movit: ubi de motibus Orientalibus certior factus, ab incepto opere de-

καὶ οὐκ ἠδυνήθη, ἀλλὰ μεσασθεὶς ἐσφάγη ἐκεῖ εἰς Μιζουλιανόν, ὧν ἐνιαυτῶν ζα'.

- O 394 Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Βαλεριανοῦ ἔβασίλευσε Γαλλιένος ὁ καὶ Λικινιανὸς ἔτη ιδ'. ἦν δὲ τῆ ἡλικίᾳ τέλειος καὶ γενναῖος, μελάγχρους, οὐλόθριξ, δασυπύγων, εὐρινος, μεγαλόφθαλμος, μεγαλόψυχος· 5 ἐφιλει δὲ τὸ Βένετον μέρος. καὶ ἡ μόνον ἔβασίλευσεν, ἐπεστράτευσεν κατὰ Περσῶν καὶ κατῆλθεν εἰς ἐκδίκησιν Ῥωμαίων· καὶ πολλὰ παρέσχε τοῖς πραιδευθεῖσι καὶ ζήσασι, καὶ ἀνήγειρε τὰ κυνθέντα καὶ ἐκούφισε τὰς συντελείας ἐπὶ ἔτη δ'. ἔκτισε δὲ καὶ ἱερὸν ἐν Ἐμίση μέγα. καὶ συμβαλὼν πόλεμον πρὸς τοὺς Πέρσας, 10
E καὶ πολλῶν πεσόντων ἔξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἐποίησεν εἰρήνης πάκτα. ἀκεῖθεν ὑποστρέψας ἀπῆλθεν εἰς τὴν Ἀραβίαν, καὶ συνέβαλε πόλεμον τῷ Ἐνύθῳ, βασιλεῖ Σαρακηνῶν βαρβάρων, καὶ ἐφόνευσεν αὐτόν, καὶ παρέλαβε τὴν Ἀραβίαν· καὶ ἐπέστρεψεν ἐν Ῥώμῃ, καὶ νόσῳ βληθεὶς τελευτᾷ, ὧν ἐνιαυ- 15 τῶν ν'.

- O 395 Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Γαλλιανοῦ τοῦ καὶ Λικινιανοῦ ἔβα-
V 128 σίλευσε Κλαύδιος Ἀπολλιανὸς ἔτη θ'. ἦν δὲ δῆμοιριαῖος, λευκός, προκοιλίος, ἀπλόθριξ, πλάτοψις, ἰπόσιμος, ἐπόγλαυκος, ἐπόξανθος, στρεβλόστομος, μικρὸν ὑπότραυλος, μεγαλόψυχος· 20 ἔχαιρε δὲ τῷ Πρασίνῳ μέμει.

Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἔπαθε Νικομήδεια, μητρόπολις

17. Γαλλιένου Οκ.

sistere voluit, in Orientem profectus: Verum ab hostibus undique obsesus, per eos non potuit; sed Mediolani occisus interiit, annum agens Lxi.

Valerianum excepit Gallienus, qui et Licinianus; qui imperavit annos xiv. Erat hic statura justa, strenuus, niger, crispus, barba hispida, naso eleganti, oculis grandibus, magnanimus: Venetae autem Factioni studebat. Hic, imperio suscepto, in Persas aegra movit; injurias Romanis illatas ulturus. Urbibus autem ab eis spoliatis civibusque superstitibus plurima largitus est; quaeque ignibus absumpta fuerant, instauravit; tributis etiam in quadriennium allevatis. Templum quoque ingens Emesae extruxit. Praelio autem cum Persis commisso, plurimi utrinque ceciderunt, itaque datis invicem pacis conditionibus, Imperator inde in Arabiam ducit iter. Ubi cum Enatho, Barbarorum Saracenorum rege, praelio inito, ipsum interfecit, atque Arabiam occupavit. Romam autem reversus ex morbo interiit, annum agens L.

Post Gallienum Licinianum imperavit Claudius Apollianus annos ix. Erat autem statura justam superante, candidus, ventrosus, crine plano, vultu patulo, subsimus, subcaesius, subflavus, ore detorto, aliquantum balbus, magnanimusque: Prasiniae autem Factioni favebat.

Hujus sub imperio Nicomedia, Bithyniae Metropolis, divinam iram

τῆς Βιθυνίας τὸ τέταρτον αὐτῆς πάθος ἀπὸ Θεομηρίας ἕως ποταμῶν καὶ Λακιβίλης. καὶ ἐφιλοτιμήσατο τοῖς ζήσασι πολλὴ καὶ τῇ πόλει.

Ἐν αὐτῷ χρόνῳ Ζηνοβία ἡ Σαρακηνή, ἡ Ἐνάθου γυνή, ἐ-
5 δικοῦσα τὸν θάνατον τοῦ ἰδίου αὐτῆς ἀνδρός, λαβοῦσα τοὺς συγ-
γενεῖς αὐτοῦ, παρέλαβε τὴν Ἀραβίαν, κατεχομένην τότε ὑπὸ Ῥω-
μαίων, φονεύσασα καὶ τὸν δοῦκα Ῥωμαίων Τρασσὸν καὶ πᾶ- B
σαν τὴν σὺν αὐτῷ βοήθειαν ἐπὶ τῆς αὐτοῦ Ἀπολλιανοῦ τοῦ
καὶ Κλαυδίου βασιλείας. ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς Κλαύδιος ἐν τῷ
10 Σιρμῳ ἦν πολεμῶν, κάκεισε τελευτᾷ, ὡν ἔτων νς'.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ἀπολλιανοῦ Κλαυδίου ἐβασίλευσε O 396
Κυντιλλιανὸς ἡμέρας ις'. ἦν δὲ διμοιριαῖος, λεπτός, μάκρο-
ψις, μικρόρρινος, μελᾶγχροος, ἄπλόθριξ, εὐόφθαλμος, μιξοπόλιος
τὴν κάραν καὶ τὸ γένειον. καὶ τελευτᾷ ἐν τῷ παλατίῳ, ἡρῶ-
15 σται γάρ, ὅτε ἀνηγορεύθη βασιλεὺς δεινῇ ἀνάγκῃ, ὡν ἐνιαυ-
τῶν μα'.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Κυντιλλιανοῦ ἐβασίλευσεν ὁ Θεό- C
τατος Αὐρηλιανὸς ὁ πολεμικὸς ἔτη ς'. ἦν δὲ μακρός, λεπτός,
ἐποφάλακρος, μικρόφθαλμος, ὀλοπόλιος, μεγαλόφυχος, εὐσχυλ-
20 τος· ἐφόρει δὲ διάδημα ἔχον ἄστειρα. ἡ μόνον δὲ ἐβασίλευσεν,
ἤρξατο τὰ τελεῖα Ῥώμης κτίζειν γενναῖα· ἦν γὰρ τῷ χρόνῳ φθα-
ρέντα. αὐτὸς δὲ ἐφέστηκε τῷ ἔργῳ, καὶ ἠνάγκαζε τὰ συνέργεια
Ῥώμης ὑπουργεῖν τῷ κτίσματι, καὶ πληρώσας τὰ τελεῖα ἐν ὀλίγῳ

11. Κλαύδιος Ch., Κλαύδιος Ox. 23. πληρώσας Ch., πληρῶσαι Ox.

quarta vice experta est; terrae motibus adusque flumina et Dacibizem inualescentibus. Imperator autem urbi civibusque superstitionibus plurima largitus est.

Eisdem temporibus Zenobia illa Saracenicæ, Enathi conjugis caedem ultura, adscitis sibi, qui sanguine illi conjuncti erant, Arabiam, quæ tum Romanis paruit, occupavit, occiso Trasso, Romanorum Duce, copiisque ejus omnibus profligatis; Imperatore ipso Claudio Apolliano tum Sirmii bellum gerente: Ubi etiam diem suum obiit, annum agens LVI.

Post Claudium Apollianum imperavit Quintilianus dies XVII. Erat autem statura quæ mediocrem excederet, gracilis, facie oblonga, nasutus, colore nigro, crine demisso, oculis pulchris, capite mentoque canescentibus. In palatio mortuus est, ætatis anno XLI, cum et quo tempore, pro summa rerum necessitate, Imperator factus esset, graviter aegrotaret.

Quintilianum excepit divinissimus Aurelianus ille bellicosus, qui imperavit annos VI. Erat hic procerus, gracilis, subcalvus, parvis oculis, canus, magnanimus, impatiens: Diadema vero stella adornatum gestavit. Hic quamprimum imperare coepit, moenia urbis Romæ vetustate collapsa instauravit, munificentissimæque fecit. Operi autem ipse instituit; quæque in Roma erant operariorum sodalitia, in structura hac operam suam navare

- O 397 πάνυ χρόνω, ἐποίησε θείαν αὐτοῦ κέλευσιν ἵνα ἕξ ἐκείνου τοῦ χρόνου οἱ τῆς πόλεως πάσης ἐργαστηριακοὶ Ἀδρηλιανοὶ χρη-
 D ματίζουσι, τοῦ βασιλικοῦ ὀνόματος λαβόντες τὴν ἄξιαν ὑπὲρ τιμῆς καὶ κόπων. ὁ δὲ αὐτὸς Ἀδρηλιανὸς δεξάμενος μῆνυσιν, ἐπεστράτευσε κατὰ Ζηνοβίας, βασιλίσσης Σαρακηνῶν, εἰς τὴν 5 ἀνατολὴν ἀπελθών. ἐμηνύθη γὰρ περὶ αὐτῆς ὅτι ἐπραΐδευσε καὶ ἔκασσε τὰ ἀνατολικὰ μέρη ἕως τῶν ὄριων Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης, πλησίον τοῦ Ὀρόντου ποταμοῦ κατασκηνώσασα. ἢ μόνον δὲ κατέφθασεν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἀδρηλιανὸς Ἀντιόχειαν, εὐθέως ὤρμησεν, ὡς ἔχει, κατ' αὐτῆς ἐξελθών· καὶ συγκρούσας 10 κατέκοψε τὰ πλήθη αὐτῆς πάντα. παραλαβὼν δὲ αὐτὴν Ζηνοβίαν, ἐκάθισεν εἰς δρομωναρίαν κάμηλον· καὶ πομπεύσας αὐτὴν εἰς τὰς ἀνατολικὰς χώρας πάσας εἰσήγαγεν αὐτὴν καὶ εἰς Ἀντιόχειαν τὴν μεγάλην. καὶ θεωρήσας ἐκεῖ ἵπποδρόμιον εἰσήγαγεν αὐτὴν εἰς δρομωναρίαν κάμηλον. καὶ κτίσας ἐν αὐτῇ Ἀντιοχείᾳ 15 τόπον, ἔστησεν αὐτὴν ἄνω δεδεμένην ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς· ὄντινα τόπον κτίσας ἐκάλεσε Θρίαμβον. κῆκεῖθεν κατενεγκὼν αὐτὴν
- O 398 ἀπήγαγεν ἐν τῇ Ῥώμῃ, ὡς βασιλισσαν βαρβάρων Σαρακηνῶν· καὶ Θριαμβεύσας αὐτὴν ἐν τῇ Ῥώμῃ τῷ πρόφῃ σχήματι ἀπεκράλισεν αὐτήν. 20

Ἐκεῖ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς Ἀδρηλιανὸς καὶ τὴν Ἀραβίαν, κατεχο-
 V 129 μένην ὑπὸ βαρβάρων Σαρακηνῶν, συγγενῶν Ἐνάθου Σαρακηνοῦ, φονεύσας πάντας ἐποίησεν αὐτὴν ὑπὸ Ῥωμαίους εἶναι ἐπαρχίαν.

2. χρηματίζουσα] χρηματίζουσι Ch. Conf. ad p. 121. B. 12. 15. δρομωναρίαν Ox.

coegit. Muro itaque exiguo temporis spatio ad exitum perducto, Edicto suo Imperatorio decrevit, ut quotquot Romae erant Operariorum in Mechanicis hisce sodalitiis, ab Imperatoris nomine *Aureliani* exinde vocarentur: nempe mercedem hanc, pro exantlatis laboribus, reportantes. Aurelianus vero per literas edoctus Zenobiam, Saracenorum reginam, partes-orientales incendii vastare, direptis omnibus, adusque Antiochiae maguae fines; et Orontem prope fluvium castra sua posuisse; in Orientem contra ipsam cum exercitu profectus est. Quamprimum autem Antiochiam appulsus fuerat, educto exercitu, sine mora reginam adortus est; praelioque commisso, et copijs ejus omnibus profligatis, ipsam quoque captivam habuit; et Camelo Dromadi superimpositam, per Orientem omnem in Triumpho diduxit. Antiochiam vero perductam, dum spectabat ipse Circensia, in Circum eam introduci jussit, dromadi insidentem. Pegmate quoque erecto, quod ob hoc *Triumphum* vocavit, in eo devinctam per triduum eam collocari jussit. Romam vero inde deportatam, ceu Reginam Barbarorum Saracenorum, ubi eadem qua Antiochiae pompa triumphandam ibi dedisset, caput ei amputavit.

Porro Imperator Aurelianus, illis Enathi cognatis interfectis, Arabiam, ab illis occupatam, Romano imperio rursus asseruit.

Ἐν δὲ τῷ μέλλειν αὐτὸν ἐξίεναι ἀπὸ Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης ἵστασθαισαν οἱ λεγόμενοι Μονητάριοι Ἀντιοχείας ἐπὶ αὐτοῦ, κρούοντες διὰ συνηθείας τινάς. καὶ ἀγυρακτῆσας κατ' αὐτῶν ἐτιμωρήσατο αὐτούς.

- 5 Ὁ δὲ αὐτὸς Ἀδρηλιανὸς καὶ Λακίαν ἐποίησεν ἐπαρχίαν τὴν παραποταμικάν, πλησίον οὖσαν τοῦ Λαιουβίου ποταμοῦ. συνέβαλε δὲ ὁ αὐτὸς Ἀδρηλιανὸς ἄλλον πόλεμον· καὶ ὑπὸ τοῦ ἰδίου O 399 στρατοῦ ἰδολοφρονήθη ἐν τόπῳ καλουμένῳ Καινῷ Φρουρίῳ, ὡς κακῶς στρατηγήσας τὸν στρατόν. καὶ τελευτᾷ ὡν ἐνιαυτῶν ξα'.
- 10 Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ἀδρηλιανοῦ ἐβασίλευσε Τάκιτος B Ἀγροστός μῆνας ζ'. ἦν δὲ διμοιριαῖος, λεπτός, ὑποφάλακρος, ἑλλόγγιμος, κονδόθριξ, ὀλοπόλιος, λεπτόριμος, φρόνιμος. ἐν δὲ τῇ αὐτοῦ βασιλείᾳ ἀνεφάνη Μανιχαῖός τις ὀνόματι Κέρδων, δογματικῶν καὶ διδάσκων καὶ συνάγων ὄχλους. ἐπὶ δὲ τῆς βα- 15 σιλείας τοῦ αὐτοῦ Τακίτου ἐγένετο πόλεμος ἐν τῇ Ποντικῇ· καὶ κατήλθεν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς πολεμῶν, καὶ ἐσφάγη ἐν Ζταννικῇ τῆς Πόντου ὡν ἐνιαυτῶν οε'.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Τακίτου ἐβασίλευσε Φλωριανὸς Ἀγροστός μῆνας β'. ἦν δὲ κονδοειδής, παχύς, ἀναφάλας, λευ- 20 κός, οἰνοπαῆς τοὺς ὀφθαλμούς, ὑπόσιμος, μιξοπόλιος τὴν κάραν καὶ τὸ γένειον, πάνυ δὲ δριμύτατος. ἐπιστράτευσεν δὲ κατὰ C 400

2. Μονητάριοι Ox. 8. Καινῷ Ch., Eusebius p. 393., Syncellus p. 385. C, Cedrenus p. 259. B, Καινῷ Ox. 10. Τακίτος Ox. 13. Κερδῶν Ox.

Imperatore autem ab Antiochia magna discessuro, Monetarii Antiochenses, qui dicuntur, tumultuantes, veteres quasdam consuetudines reprobabant sibi. His vero infensus Aurelianus, poenis eos compescuit.

Idem Aurelianus Daciā quoque Parapotamiam, Denubio flavio adjacentem, in Provinciae formam redegit. Aurelianus etiam in aliud bellum exivit: ubi per insidias a suis interfectus, (in loco, quod *Castrum Novum* appellatur,) ob Ducis officium male praestitum; diem suum obiit, annos natus LXI.

Post Aurelianum imperavit Tacitus Augustus menses VII. Erat hic statura justam superante, corpore tenui, subcalvus, eloquens, crine curto, canus, naso tenuiore, prudens. Hujus sub imperio extitit Cerdo quidam nomine, Manichaeus; qui factis Conciliabulis, dogmata sua in vulgus disseminavit. Sub eodem Tacito, bellum in regione Pontica gestum est; in quod Imperator ipse profectus, occisus est in Ztannica Ponti, annum agens LXXV.

Hanc excepit Florianus Augustus; qui regnavit menses II. Erat autem statura curta, crassus, recalvaster, colore candido, lippus, subsimus, aspersione mentisque canescentibus; ingenii acutissimi. Pernis hic bellum

Περσῶν, καὶ ὡς κατέρχεται ἐν Ταρσῷ, ἐσφάγη ὑπὸ τῶν ἰδίων, ὧν ἐκαυτῶν ξέ'.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Φλωριανοῦ ἐβασίλευσεν Ἥλιος Πρόβος ἔτη γ' καὶ μῆνας γ'. ἦν δὲ διμοιριαῖος, προγαστωρ, ἀπλόθριξ, ἀσσοκύριος, δασυπόγων, μελάγχρους, πυρρῆακῆς, εὐόφθαλμος, σοφὸς πάνυ· ἐφίλει δὲ τὸ Πράσινον μέρος. ἐν δὲ τῇ αὐτοῦ βασιλείᾳ ἐπεκόσμησεν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ τὸ λεγόμενον Μουσεῖον, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ Νυμφαῖον τὸ σιγματοειδές, γράψας ἐν αὐτῷ διὰ μουσαρίου τὸν Ὠκεανόν. ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς καὶ τὰς σιτήσεις τῆς αὐτῆς πόλεως Ἀντιοχείας ἐκ τοῦ δημοσίου ἔταξεν, 10
D ἵνα δωρεὰν παιδεύωσι διὰ θείας αὐτοῦ προσταξέως θεισίας.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς Πρόβος ἐπολέμησε τοῖς Γόθοις ἐν τῷ Σιρμίῳ· καὶ ἐν τῷ πολεμῶν αὐτὸν ἐγένετο λιμὸς κοσμικὸς μέγας, καὶ μὴ εὐρεθέντων ἀναλωμάτων ἐστασίασεν ὁ στρατός· καὶ ἐπελθόντες ἔσφαξαν αὐτὸν ἐν τῷ Σιρμίῳ ὄντα ἐνιαυτῶν γ'. 15

Ο 401 Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Πρόβου ἐβασίλευσεν ὁ θειότατος Κἄρος ἔτη β'. ἦν δὲ κονδοειδῆς, εὐστηθός, λευκός, ἀπλόθριξ, μίξοπόλιος, ὑπόγλαυκος, πλάτοψις, εὐρινός, παχύχειλος, ὑπερρήφανος. ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ὑπέταξε χώραν, ἥντινα ἐκάλεσε Καρίαν, ποιήσας αὐτὴν ἐπαρχίαν. ἐπιστράτευσεν δὲ 20
E κατὰ Περσῶν, καὶ εἰσελθὼν παρέλαβε τὰ Περσικὰ μέρη ἕως Κτησιφῶντος πόλεως, καὶ ὑπέστρεψεν. ἐτείχισε δὲ ἐν τῷ λιμῆρι

8. Μουσεῖον Ch., Μουσεῖον Ox. *ibid.* σιγματοειδῆς Ox. 9. αὐτὸ Ox. 22. λιμῆρι Ox.

intulit: per Tarsum vero iter faciens, a suis interficitur, annos natus LXV.

Post Florianum imperavit Aelius Probus annos III et menses III. Erat hic statura justam superante, ventricosus, crine plano detonsoque, barba hirsuta, cute nigra, rufus, oculis pulchris, summe prudens. Factioni autem Prasinæ studebat. Hic Musaeum, quod vocant, Antiochiae Magnae, et Nymphaeum, sigmatis forma extractum, adornavit; caelato ibi Oceano, opere Musivo. Insuper etiam Edicto Imperatorio jussit, uti ex aerario Publico Antiochensi, stipendia annua, pro juventute urbis, literis gratis instituenda, exhiberentur.

Idem Imperator Probus bellam adversus Gothos in Sirmio habuit; quo tempore famas ingens per totum orbem grassata est. Annona autem deficiente, seditione in exercitu excitata, a militibus interfectus est, annos L. natus.

Post Probum imperavit divinissimus Carus annos II. Erat autem statura brevi, pectore firmo, candidus, crine plano, subcauus, oculis subcaecis, vultu lato, naso decoro, labiosus, superbus. Imperator iste regionem quandam subjugavit, quam in Provinciae formam redactam Cariam vocavit. Contra Persas etiam arma movit; eorumque regiones ad Ctesiphontem usque urbem occupavit. Inde vero reversurus Castrum ibi in

κάστρον, ὅπερ ἐποίησε πόλιν, δοὺς αὐτῇ καὶ δίκαιον πόλεως, ὃ ἐκάλεσεν εἰς ἴδιον ὄνομα Κάρας. ὑποστρέψας δὲ ἐν Ῥώμῃ, ἐξῆλθεν ἐν ἄλλῳ πολέμῳ Οὐννοῦς, καὶ ἐσφάγη ἐπὶ τῆς ὑπατείας Μαξιμίου καὶ Ἰαννουαρίου, ὧν ἐτῶν ἕ ἡμῶν.

5 Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Κάρου ἐβασίλευσε Νουμεριανὸς Αὔ- V 130
γουστος ἕτη δύο. ἦν δὲ μακρὸς, λεπτὸς, ἀπλόθριξ, μίκροψις, O 402
λεπτοχαράκτηρος, εὐπύγων, μιξοπόλιος, εὐρινος, εὐόφθαλμος, με-
λάγχροος. ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας διαγωγὸς χριστιανῶν μέ-
γας ἐγένετο· ἐν οἷς ἐμαρτύρησεν ὁ ἅγιος Γεώργιος ὁ Καππαδόξ
10 καὶ ὁ ἅγιος Βαβυλᾶς· ἦν γὰρ ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.
καὶ κατέφθασεν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Νουμεριανός, ἀπιὼν πολεμή-
σαι κατὰ Περσῶν. καὶ θέλων κατασκοπεῖσαι τῶν χριστιανῶν τὰ
θεῖα μυστήρια, ἐβουλήθη εἰσελθεῖν ἐν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ, ὅπου
συνήγοντο οἱ χριστιανοί, εἰς τὸ θεάσασθαι τί ἐστιν ἃ ποιοῦσι
15 μυστήρια, ἀκούσας ὅτι κρυπτόμενοι τιλοῦσι τὰς λειτουργίας αὐ- B
τῶν οἱ αὐτοὶ Γαλιλαῖοι. καὶ ἐλθὼν πλησίον ἐξαίφνης ὑπνιτή-
θη ὑπὸ τοῦ ἁγίου Βαβυλᾶ· καὶ ἐκώλυσεν αὐτόν, λέγων αὐτῷ
ὅτι Μιμιαμμένος ὑπάρχεις ἐκ τῶν θουσιῶν τῶν εἰδώλων· καὶ οὐ
συνχωρῶ σοι ἰδεῖν μυστήρια Θεοῦ ζῶντος. καὶ ἀγανακτῆσας ὁ
20 βασιλεὺς Νουμεριανός ἐφόνευσεν αὐτόν εὐθέρως. καὶ ἐξῆλθεν
ἀπὸ Ἀντιοχείας, καὶ ἐπεστράτευσεν κατὰ Περσῶν· ἐν τῷ δὲ συγ-
κροῦσαι αὐτόν τὸν πόλεμον ἐπετέθησαν αὐτῷ οἱ Πέρσαι, καὶ O 403

4. καὶ om. Ox. Eadem Ἰαννουαρίου.

limitibus situm muro cinxit: datoque eidem Civitatis jure, a nomine suo Caras vocavit. Romam deinde reversus, belloque alio adversus Hunnos suscepto, interfectus est; Maximo et Januario Coes. annos l.x. cum semisse natus.

Hunc excepit Numerianus Augustus, et regnavit annos II. Erat hic procerus, gracilis, crine lente, facie longa tenuisque, barbatus, subcanus, naso decoro, oculis pulchris, colore nigro. Hujus sub Imperio, Christiani gravem Persecutionem perpesal sunt: quo tempore martyrium subierunt S. Georgius Cappadox et S. Babylas: erat enim hic Episcopus Antiochiae Magnae.

Numerianus enim Imperator, expeditione in Persas suscepta, [per Antiochiam] iter faciens, et Christianorum sacra Mystera inspiciendi desiderio captus; Ecclesiam Sanctam, ubi Christiani congregati fuerunt, uti cujusmodi eorum essent Mystera intelligeret, ingredi voluit: Audierat enim, Galilaeos in occulto, Litánias suas celebrare. Propius autem accedenti occurrebant S. Babylas, ingressum ejus prohibens, verbis hisce: „At ego non sinam te, Idolothytis conspurcatum, in Mystera Dei viventis introspicere.“ Ad hoc indignatus Numerianus Imperator, eum absque mora neci tradidit. Antiochia deinde discedens adversus Persas proficiscitur. Persae autem, praedio cum eo commisso, graviter ei inobuerunt;

ἰπῆρησε τοὺς ὑπολειφθέντας Λαοδικεῖς, καὶ πολλὰ αὐτοῖς ἔχα-
 ρίσατο καὶ δίκαιον μητροπόλεως παρέσχε τῇ αὐτῇ πόλει τὸν χρό-
 νον τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ μόνον, καὶ Σεπτίμιους ἐκέλευσεν αὐ-
 τοὺς χρηματίζειν εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ ἐπάνυμον, καὶ ἀξίας συγκαλη-
 τικῶν παρέσχε τοῖς περιωφεῖσιν ἀξιοματικοῖς τῆς αὐτῶν Λαοδι-
 κέων πόλεως, διότι οὐκ ἐδέξαντο τὸν τύραννον Νίγερα, ἀλλ' ἐπολέ-
 μησαν αὐτῷ. καὶ παρέσχεν αὐτοῖς καὶ σιτωνικὰ χρήματα πολλὰ
 καὶ πολιτικὰ χρήματα πολλὰ, ἐτήσια θεοπίσας ἔχειν αὐτοὺς εἰς
 ἐπανόρθωσιν τῆς πόλεως αὐτῶν, ὅτι ὅτε ἦν παραλαβῶν αὐτὴν ὁ
 Νίγερ, ἔκαυσε καὶ ἔστρεψε καὶ πάντα κατέσφαξε τοὺς ἀντιστα-
 θέντας καὶ πολεμήσαντας αὐτῷ. ἔκτισε δὲ τοῖς αὐτοῖς Λαοδι-
 κεύσιν ὁ Σέβηρος καὶ Ἰππικὸν καὶ Κυνήγιον καὶ δημόσιον λουτρὸν
 πλησίον κάτω τοῦ λιμένος, εὐρηκῶς ἐκεῖ πηγὴν. ἔκτισε δὲ ἐκεῖ καὶ
 τὸ λεγόμενον Ἐξάστῳν.

Ἐλθὼν δὲ καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ πολλὰ καὶ αὐτοῖς ἔχα-
 ρίσατο· κληδόνα γὰρ νίκης ἔδωκεν αὐτῷ κράζοντες, ἐξιόντι εἰς
 Αἴγυπτον κατὰ Νίγερος. ἔκτισε δὲ τοῖς αὐτοῖς Ἀντιοχεῦσι δη-
 μόσιον λουτρὸν μέγα παρὰ τὸ ὄρος, ὃ ἐπεκάλεσεν εἰς ὄνομα αὐτοῦ
 Σεβηριανόν. ἐκέλευσε δὲ τοῖς αὐτόθι πολιτενομένοις ἐκ τῆς πε-
 ρισσείας τῶν ἀπομεινάντων ἔγκαυστικῶν χρημάτων ἐκ τῶν δημο-
 σίων τῶν πεσόντων κτίσαι τῇ πόλει δημόσιον λουτρὸν ἄλλο· οὗ-
 τινες πολιτευόμενοι ἀγοράσαντες τὴν οἰκίαν πᾶσαν τῆς Λιβίας
 τῆς πολιτίσεως καὶ τὸ λουτρὸν αὐτῆς καὶ τὸν κῆπον ἔκτισαν ἐκεῖ

11. Λαοδικεύσιν Ch., Λαοδικεῖς Ox. 19. περὶ σσείας Ch., περὶ-
 σείας Ox.

venit; ubi laudatis qui supererant Laodicensibus, plurima eis largitus est; jure etiam Metropolitico urbi, dum Imperator ipse viveret, concesso. Sed et a nomine etiam suo Laodicenses *Septimios* appellari voluit; urbisque Laodicenae cives superstites Senatoria dignitate cohonestavit: nempe quod Nigrum rebellem rejicientes, etiam armis impetiverant. Pecunias etiam illis Frumentarias plena manu dedit; Civicas quoque, quas in urbis instaurationem annuatim solvendas Edicto decrevit. Niger enim urbem captam funditus evertit, incendioque vastavit; civibus etiam omnibus, se ei opponentibus, internecioni datis. Severus autem Hippodromum et Cynegium Laodicensibus condidit; fonteque inferius, prope urbis portam reperto, Balneum quoque Publicum extruxit. Hexastoon etiam, quod vocant, ibidem excitavit.

Antiochiam magnam deinde veniens, plurima etiam civibus dedit; ut qui exeunti ei adversus Nigrum in Aegyptum, elatis vocibus, victoriam ominati fuerant. Extruxit autem ibi ad montem Balneum Publicum, quod a nomine suo Severianum vocavit: Mandato etiam Magistratibus Antiochenis dato, uti ex materie Encaustica, ex Balneorum collapsorum ruinis residua, Balneum aliud Publicum extruerent. Domo itaque Liviae cujusdam, civis Antiochenae, Balneo item hortoque ejus, pretio coemptis,

δημόσιον λουτρὸν εἰς τὴν πεδιάδα τῆς πόλεως. ὅπερ δημόσιον πληρώσαντες ἐπωνόμασαν διαφθορούμενοι ἀλλήλοις Λιβιανὸν εἰς ὄνομα τῆς πωλησάσης τὸν τόπον. ὁ δὲ αὐτὸς Σέβηρος ἔξελθὼν εἰς ἄλλον πόλεμον ἐτελεύτησεν εἰς τὸ βαρβαρικὸν ἐπὶ τὴν 5 δούσιν, ὧν ἐνιαυτῶν ξ΄.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Σεβήρου ἐβασίλευσεν Ἀντωνῖνος Γέτας ἔτος α΄. ἦν δὲ κονδοειδής, πλάτοψις, σιμός, ὑποφύλακρος, μιξοπόλιος, προγαστωρ, μεγαλόστομος, λευκόχρους, μικροφθαλμος. ἀνεῖλεν δὲ αὐτὸν ὁ στρατός, καὶ τελευτᾷ ὧν 10 ἐνιαυτῶν να΄.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ἀντωνίνου Γέτα ἐβασίλευσεν Ἀντωνῖνος ὁ Κυράκαλλος, υἱὸς Σεβήρου ἔτη ε΄ καὶ ἡμέρας κβ΄. ἦν δὲ εὐμήκης καὶ εὐσθενής, εὐχροος, στρεβλόρινος, δασυπύγων, μιξοπόλιος, οὐλόθριξ. ἐφιλεῖτο δὲ ὑπὸ τοῦ δήμου Ῥώμης πυν- O 890
15 τός· ἔχειρε δὲ εἰς τὸ Πράσινον μέρος. ἰσφάγη δὲ ἐν τῷ παλατίῳ, ὡς ἐξήρχετο εἰς τὸ ἱερόν, ὧν ἐνιαυτῶν μζ΄.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ἀντωνίνου Καρακάλλον ἐβασίλευσε Βαλεριανὸς ἔτη ε΄. ἦν δὲ κονδοειδής, λεπτός, ἀπλόθριξ, πολίος, D
ὑπόσιμος, δασυπύγων, μελάγκορος, μεγαλόφθαλμος, δειλός, 20 σκνιφός. ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας εἰς τῶν πολιτευομένων Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης ὀνόματι Μαριάδης, ἐκβληθεὶς ἐκ τῆς βουλῆς κατὰ συσκευὴν τοῦ παντὸς βουλευτηρίου καὶ τοῦ δήμου, ἐλείπετο γὰρ εἰς τὰ ἵππικὰ, εἰς ὅλον δῆποτε μέρος ἰστρατήγησε,

urbis in planitie Balneum aliud Publicum crexerunt lidem Magistratus. Quod ubi ad exitum perduxissent, nominis imponendi honorem sibi mutuo invidentibus, *Livianum*, a dominae prioris nomine, appellatum est. Severus autem, in gentes Barbaras Occidentales bello alio suscepto, ibidem mortuus est, annum agens LXV.

Post Severum imperavit Antoninus Geta annum unicum. Erat hic statura curta, vultu lato, simus, subcalvus, capillitio canescente, ventriosus, ore patulo, cute alba, oculis parvis. Ab exercitu autem sublatus perijt, annos natus LI.

Hunc excepit Antoninus Caracalla, Severi filius; qui regnavit annos sex et dies xxii. Erat hic procerus, robustus, colore florido, naso obtorto, barba hirsuta, crine canescente crispoque. Populo hic Romano universo charus erat; Factioni autem Prasinæ studebat. A Palatio autem ad Templum procedens, occisus est anno aetatis XLVII.

Post Antoninum Caracallam imperavit Valerianus annos vi. Statura erat curta, gracilis, crine lento, canus, subsimus, barba spissa, pupillis nigris, oculis magna, timidus, parvus. Hujus sub Imperio Mariades quidam ex Magistratibus Antiochenis, communi Senatus populi que suffragio, ex Concilio eiectus est. Cuicumque enim Factioni praefectus fuerat, is nun-

- μη ἀγοράζων ἵππους, ἀλλὰ τὰ τοῦ ἑπικικοῦ δημόσια ἀποκερδαίων, ἀπῆλθεν εἰς τὴν Περσίδα καὶ ἐπηγγέλματο τῷ βασιλεῖ Περσῶν Σάπωρι προδίδειν αὐτῷ Ἀντιόχειαν τὴν μεγάλην, τὴν ἰδίαν αὐτοῦ πόλιν. καὶ ἦλθεν ὁ αὐτὸς Σαπώρης, βασιλεὺς Περσῶν, μετὰ δυνάμεως στρατοῦ πολλοῦ διὰ τοῦ λιμίτου Χαλκίδος, καὶ 5
- O 891 E παραλαμβάνει τὴν Συρίαν πῦσαν καὶ πραιδεύει αὐτήν. καὶ παραλαμβάνει Ἀντιόχειαν τὴν μεγάλην πόλιν ἐν ἐσπέρᾳ καὶ πραιδεύει αὐτήν, καὶ στρέφει καὶ καίει αὐτήν, χρηματιζούσης τότε τῆς μεγάλης Ἀντιοχείας τιδ'. ἀπεκεφάλισε δὲ καὶ τὸν πολιτευόμενον, ὡς προδοτὴν ὄντα πατρίδος ἰδίας. παρέλαβε δὲ καὶ πᾶν- 10
- V 127 τὰ τὰ ἀνατολικά μέρη, καὶ στρέφει καὶ καίει καὶ πραιδεύει αὐτὰ καὶ ἐφόνευσε πάντας, ἕως πόλεως Ἐμισῆς τῆς τοῦ Λιβάνου Φοινίκης. καὶ ἐξελθὼν ὁ ἱερεὺς τῆς Ἀφροδίτης ὀνόματι Συμφυγέραμος μετὰ βοήθειας ἀγροικικῆς καὶ σπενδοβόλων ὑπήντησεν αὐτῷ. καὶ προσεσχηκῶς ὁ Σαπώρης, βασιλεὺς Περσῶν, ἰε- 15
- ρατικὸν σχῆμα, πυρήγγειλε τῷ στρατῷ τῷ ἰδίῳ μὴ τοξεῦσαι κατ' αὐτῶν μῆτε ἐπελθεῖν αὐτοῖς μῆτε πολεμῆσαι αὐτοῖς, εἰς πρεσβειαν δεχόμενος τὸν ἱερέα· προειδήλωσε γὰρ αὐτῷ ὁ ἱερεὺς
- O 392 δέξασθαι αὐτὸν πρεσβεύοντα ὑπὲρ τῆς ἰδίας χώρας. ἐν τῷ δὲ διαλέγεσθαι αὐτὸν τῷ ἱερεῖ, ἐν ὑψηλῷ βωμῷ καθήμενου τοῦ αὐ- 20
- τοῦ βασιλέως Σαπώρη, ἔρριπεν εἰς τῶν ἀγροίκων σπενδοβόλῳ λίθον, καὶ ἔδωκε τῷ αὐτῷ Σαπώρη βασιλεῖ κατὰ τοῦ μετώπου, καὶ εὐθέως ἀπέθανεν ἐπὶ τὸν τόπον. καὶ ταραχῆς γενομένης,

5. λιμιτοῦ Ox. 9. τιδ' Ch., δεῖ' Ox. Poterat etiam δεῖ'. 17. ἐπελθεῖν Ch., ἀπελθεῖν Ox.

quam equos coemit; nummo Publico, ad Circensia destinato, in oculos suos collecto. Hic itaque Persidem abiit; ubi Sapor, Persarum regi, ultro se obtulit urbis suae Antiochiae magnae proditorem. Sapor itaque Persarum rex, copiis ingentibus instructus, per Chalcidis limites ducit iter; totamque Syriam occupatam vastavit. Magnam quoque Antiochiam, vespere captam, diripuit; eversa etiam urbe et flammis absumpta. Annus tunc erat Aerae Antiochenae cccxiv. Mariadem vero Magistratum Antiochenum, tanquam patriae suae proditorem, capite multavit. Per omnem quoque Orientem grassatus, adusque Emisam, quae Phoeniciae Libanisiae urbs est, occisis ubique incolis, omnia cepit, vastavit, combussit. Egressus autem Sampsigeramus quidam, Veneris sacerdos, rustica fundatorum manu stipatus, Sapor procedebat obviam. Rex autem Sapor, observato habitu sacerdotali, imperavit suis, nequis sagittam emitteret, aut in turbam illam arma sua moveret: Sacerdotem etiam, pro patria sua se legatum advenire dicentem, accepit. Interim vero dum Sapor rex, altari excelso insidens, cum sacerdote sermones haberet, ex rusticis quidam, vibrato in regem lapide, fronte eum percussit; qui statim mortuus cecidit. Tumultu inde exorto, exercitus Regis ob mortem fa-

ἤκουσεν ὁ στρατὸς αὐτοῦ ὅτι ἀπέθανε· καὶ ὑπολαβόντες Ῥω- B
 μαίους καταφθάσαι, ἔφυγον ἐπὶ τὸ λιμίτον πάντες, διωκόμενοι
 ὑπὸ τῶν Ἀροίκων καὶ τοῦ ἱερέως Σαμψιγεράμου, ἑύσαντες τὰ
 τῆς πριυδᾶς πάντα, ἀφανεῖς ἐγένοντο. ὑπῆρτησε δὲ αὐτοῖς διὰ
 5 τοῦ λιμίτου, ἀντιποισούμενος Ῥωμαίων, Ἐναθος, βασιλεὺς Σα-
 ρακηνῶν βαρβάρων, ὁ κρατῶν τὴν Ἀραβίαν χώραν· ὅστις εἶχε
 γυναῖκα Ζηνοβίαν ὀνόματι, Σαρακηνὴν βασιλισσαν. καὶ πάν-
 τας τοὺς Πέρσας τοὺς τῆς βοηθείας Σαπώρη ἀνήλωσεν Ἐνα-
 θος, βασιλεὺς Σαρακηνῶν, καθὼς Δομνίνος ὁ σοφὸς χρονο- O 893
 10 γράφος ἐξέθετο· ὁ δὲ σοφώτατος Φιλόστρατος ἄλλως συνεγρά-
 ψατο τὰ περὶ Σάπωρος, βασιλέως Περσῶν, εἰπὼν ὅτι καὶ τὴν
 Συρίαν παρέλαβε καὶ ἔκαυσε σὺν τῇ μεγάλῃ Ἀντιοχείᾳ καὶ ἄλ- C
 λας πόλεις πολλὰς, ὁμοίως δὲ καὶ τὴν Κιλικίαν παρέλαβε, καύ-
 σασ Ἀλεξάνδρειαν τὴν μικρὰν καὶ Ῥωσσὸν καὶ Ἀνάζαμβρον καὶ
 15 Αἰγῆς καὶ Νικόπολιν καὶ ἄλλας πολλὰς πόλεις τῆς Κιλικίας, καὶ
 διὰ τῆς Καππαδοκίας κατηῆλθεν ἐπὶ τὰ Περσικὰ μέρη, καὶ ὅτι
 ἀπήρτησεν αὐτῷ Ἐναθος, βασιλεὺς Σαρακηνῶν, εἰς συμμαχίαν
 αὐτοῦ, φησὶν, Ἐλθῶν, καὶ ἐφόνευσεν αὐτόν. Δομνίνος δὲ ἀλη-
 θέστερον μᾶλλον ἐξέθετο, εἰρηκῶς ὅτι ἐπὶ τὴν Κιλικίαν Σπά-
 20 την τὸν σατράπην αὐτοῦ ἐξέπεμψε μετὰ πλήθους.

Ὁ δὲ Βαλεριανὸς βασιλεὺς ἐξελθὼν ὑπὸ Ῥώμης ἦν ἀπελθὼν
 εἰς πόλεμον εἰς Μιζουλανόν· καὶ ἐγνώσθη αὐτῷ διὰ τὴν ἀνατο-
 λήν, καὶ ἤθελεν ὑποστρέψαι καὶ κατελθεῖν εἰς τὴν ἀνατολήν, D

8. ὑπό] Immo δὲ ὑπό. 15. Αἰγῆς] Αἰγας Ox.

ctum esse intellexerunt. Romanos itaque venisse existimantes, in fugam
 se conjiciunt omnes; praedaeque tota relicta, fines suos repetunt; Sampsi-
 geramo sacerdote interim, cum turba sua, rustica, illos persequente. Per
 limites vero redeuntes eos adortus est Enathus, Romanorum socius, Rex
 Barbarorum Sarracenorum et Arabiae dominus: qui uxorem habuit Ze-
 nobiam, reginam Sarracenicam. Hic Saporis Persarum regis copias pro-
 fligavit omnes; uti haec tradidit sapiens Dominus Chronographus. Ali-
 ter autem ista de Sapore, Persarum rege, scriptis suis tradidit sapientis-
 mus Philostratus, affirmans Syriam nempe eum omnem, Antiochiam item
 magnam, aliasque urbes plurimas incendio devastasse. Cilicia etiam,
 ejusque urbibus, Alexandria minore, Rhoso, Anazarbo, Aegis, Nicopoli,
 aliisque plurimis ignibus absumptis, Persidem suam per Cappadociam re-
 petenti, Enathum, Saracenorum regem, ceu belli socium, ei obviam pro-
 cessisse, tandemque interfecisse. Caeterum his veriora sunt, quae apud
 Dominium habentur; qui Spatem Satrapam a Sapore in Ciliciam cum
 exercitu misum fuisse testatur.

Imperator autem Valerianus, Roma profectus, in Mediolanum arma
 movit: ubi de motibus Orientalibus certior factus, ab incoepto opere de-

καὶ οὐκ ἠδυνήθη, ἀλλὰ μεσασθεὶς ἐσφάγη ἐκεῖ εἰς Μιζουλιανόν, ὧν ἐνιαυτῶν ζα΄.

- O 394 Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Βαλεριανοῦ ἐβασίλευσε Γαλλιενὸς ὁ καὶ Λικινιανὸς ἔτη ιδ΄. ἦν δὲ τῆς ἡλικίας τέλειος καὶ γενναῖος, μελάγχρους, οὐλόθριξ, δασυπύγων, εὐρινος, μεγαλόφθαλμος, μεγαλόπυγος· 5 ἐφιλει δὲ τὸ Βένετον μέρος. καὶ ἡ μόνον ἐβασίλευσεν, ἐπεστράτευσεν κατὰ Περσῶν καὶ κατήλθεν εἰς ἐκδίκησιν Ῥωμαίων· καὶ πολλὰ παρέσχε τοῖς πραιδευθεῖσι καὶ ζήσασι, καὶ ἀνήγειρε τὰ κυνθέντα καὶ ἐκούφισεν τὰς συντελείας ἐπὶ ἔτη δ΄. ἔκτισε δὲ καὶ ἱερὸν ἐν Ἐμίση μέγα. καὶ συμβαλὼν πόλεμον πρὸς τοὺς Πέρσας, 10
E καὶ πολλῶν πεσόντων ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἐποίησεν εἰρήνης πάντα. κακεῖθεν ὑποστρέψας ἀπῆλθεν εἰς τὴν Ἀραβίαν, καὶ συνέβαλε πόλεμον τῷ Ἐνάθῳ, βασιλεῖ Σαρακηνῶν βαρβάρων, καὶ ἐφόνευσεν αὐτόν, καὶ παρέλαβε τὴν Ἀραβίαν· καὶ ὑπέστρεψεν ἐν Ῥώμῃ, καὶ νόσῳ βληθεὶς τελευτᾷ, ὧν ἐνιαυ- 15 τῶν ν΄.

- O 395 Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Γαλλιανοῦ τοῦ καὶ Λικινιανοῦ ἐβα-
V 123 σίλευσε Κλαύδιος Ἀπολλιανὸς ἔτη θ΄. ἦν δὲ δῆμοιορῆτος, λευκός, προκοιλίος, ἀπλόθριξ, πλάτοψις, ἐπόσιμος, ἐπόγλαυκος, ὑπόξανθος, στρεβλόστομος, μικρὸν ὑπότραυλος, μεγαλόπυγος· 20 ἔχαιρε δὲ τῷ Πρασίνῳ μέρει.

Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἔπαθε Νικομήδεια, μητρόπολις

17. Γαλλιένου Οκ.

sistere voluit, in Orientem profectus: Verum ab hostibus undique obcaesus, per eos non potuit; sed Mediolani occisus interiit, annum agens LXL.

Valerianum excepit Gallienus, qui et Licinianus; qui imperavit annos XIV. Erat hic statura justa, strenuus, niger, crispus, barba hispida, naso eleganti, oculis grandibus, magnanimus: Venetae autem Factioni studebat. Hic, imperio suscepto, in Persas aegra movit; injurias Romanis illatas ulturus. Urbibus autem ab eis spoliatis civibusque superstitionibus plurima largitus est; quaeque ignibus absumpta fuerant, instauravit; tributis etiam in quadriennium allevatis. Templum quoque ingens Emessae extruxit. Praelio autem cum Persis commisso, plurimi utrinque ceciderunt, itaque datis invicem pacis conditionibus, Imperator inde in Arabiam ducit iter. Ubi cum Enatho, Barbarorum Saracenorum rege, praelio inito, ipsum interfecit, atque Arabiam occupavit. Romam autem reversus ex morbo interiit, annum agens L.

Post Gallienum Licinianum imperavit Claudius Apollianus annos IX. Erat autem statura justam superante, candidus, ventrosus, crine plano, vultu patulo, subsimus, subcaesius, subflavus, ore detorto, aliquantum balbus, magnanimusque: Prasiniae autem Factioni favebat.

Hujus sub imperio Nicomedia, Bithyniae Metropolis, divinam iram

τῆς Βιθυνίας τὸ τέταρτον αὐτῆς πάθος ἀπὸ Θεομηρίας ἕως ποταμῶν καὶ Δακίβλης. καὶ ἐφιλοτιμήσατο τοῖς ζήσασι πολλὴ καὶ τῇ πόλει.

Ἐν αὐτῷ χρόνῳ Ζηνοβία ἡ Σαρακηνὴ, ἡ Ἐνάθου γυνή, ἐ-
5 δικοῦσα τὸν θάνατον τοῦ ἰδίου αὐτῆς ἀνδρός, λαβοῦσα τοὺς συγ-
γενεῖς αὐτοῦ, παρέλαβε τὴν Ἀραβίαν, κατεχομένην τότε ὑπὸ Ῥω-
μαίων, φονεύσασα καὶ τὸν δοῦκα Ῥωμαίων Τρασσὸν καὶ πᾶ- B
σαν τὴν σὺν αὐτῷ βοήθειαν ἐπὶ τῆς αὐτοῦ Ἀπολλιανοῦ τοῦ
καὶ Κλαυδίου βασιλείας. ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς Κλαύδιος ἐν τῷ
10 Σιρμῳ ἦν πολεμῶν, κάκεισε τελευτῆ, ὡν ἐτιῶν νς'.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ἀπολλιανοῦ Κλαυδίου ἐβασίλευσε O 396
Κυντιλιανὸς ἡμέρας ις'. ἦν δὲ διμοιριαῖος, λεπτός, μάκρο-
ψις, μικρόφριος, μελόγχροος, ἀπλόθριξ, εὐόφθαλμος, μισοπόλιος
τὴν κάραν καὶ τὸ γένειον. καὶ τελευτῆ ἐν τῷ παλατίῳ, ἠῤῥώ-
15 σται γάρ, ὅτε ἀνηγορεύθη βασιλεὺς δεινῇ ἀνάγκῃ, ὡν ἐνιαυ-
τῶν μα'.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Κυντιλιανοῦ ἐβασίλευσεν ὁ Θεϊό- C
τατος Αὐρηλιανὸς ὁ πολεμικὸς ἔτη ς'. ἦν δὲ μακρός, λεπτός,
ὑπογάλακρος, μικρόφθαλμος, ὀλοπόλιος, μεγαλόφυχος, εὐσχυλ-
20 τος· ἐφόρει δὲ διάδημα ἔχον ἀστέρα. ἡ μόνον δὲ ἐβασίλευσεν,
ἤρξατο τὰ τελεῖα Ῥώμης κτίζειν γενναῖα· ἦν γὰρ τῷ χρόνῳ φθα-
ρέντα. αὐτὸς δὲ ἐφέστηκε τῷ ἔργῳ, καὶ ἠνάγκαζε τὰ συνέργεια
Ῥώμης ὑπουργεῖν τῷ κτίσματι, καὶ πληρώσας τὰ τελεῖα ἐν ὀλίγῳ

11. Κλαυδίου Ch., Κλαύδιος Ox. 23. πληρώσας Ch., πληρῶσαι Ox.

quarta vice experta est; terrae motibus adusque flumina et Dacibizem inualescentibus. Imperator autem urbi civibusque superstitionibus plurima largitus est.

Eisdem temporibus Zenobia illa Saracenicæ, Enathi conjugis caedem ultura, adscitis sibi, qui sanguine illi conjuncti erant, Arabiam, quæ tum Romanis paruit, occupavit, occiso Trasso, Romanorum Duce, copiisque ejus omnibus profligatis; Imperatore ipso Claudio Apolliano tum Sirmii bellum gerente: Ubi etiam diem suum obiit, annum agens lvi.

Post Claudium Apollianum imperavit Quintilianus dies xvii. Erat autem statura quæ mediocrem excederet, gracilis, facie oblonga, nasutus, colore nigro, crine demisso, oculis pulchris, capite mentoque canescentibus. In palatio mortuus est, ætatis anno xli, cum et quo tempore, pro summa rerum necessitate, Imperator factus esset, graviter aegrotaret.

Quintilianum excepit divinius Aurelianus ille bellicosus, qui imperavit annos vi. Erat hic procerus, gracilis, subcalvus, parvis oculis, canus, magnanimus, impatiens: Diadema vero stella adornatum gestavit. Hic quamprimum imperare coepit, moenia urbis Romæ vetustate collapsa instauravit, munitissimaque fecit. Operi autem ipse institit; quæque in Roma erant operariorum sodalitia, in structura hac operam suam navare

- O 397 πᾶν χρόνον, ἐποίησε θείαν αὐτοῦ κέλευσιν ἵνα ἕξ ἐκείνου τοῦ χρόνου οἱ τῆς πόλεως πάσης ἐργαστηριακοὶ Ἀνρηλιανοὶ χρη-
 D ματίζουσι, τοῦ βασιλικοῦ ὀνόματος λαβόντες τὴν ἄξιαν ὑπερ-
 τιμῆς καὶ κόπων. ὁ δὲ αὐτὸς Ἀνρηλιανὸς δεξιόμενος μήνησιν,
 ἐπιστρέψαι κατὰ Ζηροβίας, βασιλοσσης Σαρακηνῶν, εἰς τὴν 5
 ἀνατολὴν ἀπελθών. ἐμηνύθη γὰρ περὶ αὐτῆς ὅτι ἐπραΐδευσε
 καὶ ἔκασσε τὰ ἀνατολικά μέρη ἕως τῶν ὄριων Ἀντιοχείας τῆς
 μεγάλης, πλησίον τοῦ Ὁρόντου ποταμοῦ κατασκηνώσασα. ἢ μό-
 τον δὲ κατέφθασεν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἀνρηλιανὸς Ἀντιόχειαν,
 εὐθὺς ὤρμησεν, ὡς ἔχει, κατ' αὐτῆς ἐξελθών· καὶ συγκρούσας 10
 κατέκοψε τὰ πλήθη αὐτῆς πάντα. παραλαβὼν δὲ αὐτὴν Ζηρο-
 βίαν, ἐκάθισεν εἰς δρομωναρίαν κάμηλον· καὶ πομπεύσας αὐτὴν
 εἰς τὰς ἀνατολικὰς χώρας πάσας εἰσήγαγεν αὐτὴν καὶ εἰς Ἀντιό-
 E χειαν τὴν μεγάλην. καὶ θεωρήσας ἐκεῖ ἵπποδρόμιον εἰσήγαγεν
 αὐτὴν εἰς δρομωναρίαν κάμηλον. καὶ κτίσας ἐν αὐτῇ Ἀντιοχείᾳ 15
 τόπον, ἔστησεν αὐτὴν ἕνω δεδεμένην ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς· ὄντινα
 τόπον κτίσας ἐκάλεσε Θρίαμβον. κάκειθεν κατερχομένων αὐτὴν
 O 398 ἀπήγαγεν ἐν τῇ Ῥώμῃ, ὡς βασιλοσσαν βαρβάρων Σαρακηνῶν·
 καὶ Θριαμβεύσας αὐτὴν ἐν τῇ Ῥώμῃ τῷ πρώτῳ σχήματι ἀπε-
 κεφάλισεν αὐτήν. 20

Ἐκεῖ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς Ἀνρηλιανὸς καὶ τὴν Ἀραβίαν, κατεχο-
 V 129 μένην ὑπὸ βαρβάρων Σαρακηνῶν, συγγενῶν Ἐνάθου Σαρακηνοῦ,
 φονεύσας πάντας ἐποίησεν αὐτὴν ὑπὸ Ῥωμαίους εἶναι ἐπαρχίαν.

2. χρηματίζουσι] χρηματίζουσι Ch. Conf. ad p. 121. B. 12. 15. δρο-
 μοναρίαν Oz.

coegit. Muro itaque exiguo temporis spatio ad exitum perducto, Edicto suo Imperatorio decrevit, ut quotquot Romae erant Operariorum in Mechanicis hisce sodalitiis, ab Imperatorio nomine *Aureliani* exinde vocarentur: nempe mercedem hanc, pro exantlatis laboribus, reportantes. Aurelianus vero per literas edoctus Zenobiam, Saracenorū reginam, partes orientales incendiis vastare, direptis omnibus, adusque Antiochiaes magnae fines; et Orontem prope fluvium castra sua posuisse; in Orientem contra ipsam cum exercitu profectus est. Quamprimum autem Antiochiam appulsus fuerat, educto exercitu, sine mora reginam adortus est; praelioque commisso, et cōpitis ejus omnibus profligatis, ipsam quoque captivam habuit; et Camelo Dromadi superimpositam, per Orientem omnem in Triumpho diduxit. Antiochiam vero perductam, dum spectabat ipse Circensia, in Circum eam introduci jussit, dromadi insidentem. Pegmate quoque eam collocari jussit. Romam vero inde deportatam, ceu Reginam Barbarorum Saracenorū, ubi eadem qua Antiochiaes pompa triumphandam ibi dedisset, caput ei amputavit.

Porro Imperator Aurelianus, illis Enathi cognatis interfectis, Arabiam, ab illis occupatam, Romano imperio rursus asseruit.

Ἐν δὲ τῷ μέλλειν αὐτὸν ἐξίεναι ἀπὸ Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης ἰστασάσαν οἱ λεγόμενοι Μονητάριοι Ἀντιοχείας ἐπὶ αὐτοῦ, κρούοντες διὰ συνηθείας τινάς. καὶ ἀγυδακτῆσιν κατ' αὐτῶν ἐτιμωρήσατο αὐτούς.

- 5 Ὁ δὲ αὐτὸς Ἀδρηλιανὸς καὶ Σακίαν ἐποίησεν ἐπαρχίαν τὴν παραποταμίαν, πλησίον αἰθῶν τοῦ Λανουβίου ποταμοῦ. συνέβαλε δὲ ὁ αὐτὸς Ἀδρηλιανὸς ἄλλον πόλεμον· καὶ ὑπὸ τοῦ ἰδίου O 399 στρατηγῷ ἐδολοφροσῆθη ἐν τόπῳ καλουμένῳ Καινῷ Φρουρίῳ, ὡς κακῶς στρατηγήσας τὸν στρατὸν. καὶ τελευτᾷ ὢν ἐνιαυτῶν ξα'.
- 10 Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ἀδρηλιανοῦ ἐβασίλευσε Τάκιτος B Ἀγούστος μῆνας ζ'. ἦν δὲ διμοιριαῖος, λεπτός, ὑποφάλακρος, ἐλλόγιμος, κονδόθριξ, ὀλοπόλιος, λεπτόρινος, φρόνιμος. ἐν δὲ τῇ αὐτοῦ βασιλείᾳ ἀνεφάνη Μανυχαιὸς τις ὀνόματι Κέρδων, δογματίζων καὶ διδάσκων καὶ συνάγων ὄχλους. ἐπὶ δὲ τῆς βα- 15 σιλείας τοῦ αὐτοῦ Τακίτου ἐγένετο πόλεμος ἐν τῇ Ποντικῇ· καὶ κατήλθεν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς πολεμῶν, καὶ ἐσφύγη ἐν Ζτανικῇ τῆς Πόντου ὢν ἐνιαυτῶν οε'.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Τακίτου ἐβασίλευσε Φλωριανὸς Ἀγούστος μῆνας β'. ἦν δὲ κονδοειδής, παχύς, ἀναφάλας, λευ- 20 κός, οἰνοπαῆς τοὺς ὀφθαλμούς, ὑπόσιμος, μιξοπόλιος τὴν κάραν καὶ τὸ γένειον, πάνυ δὲ δριμύτατος. ἐπεστράτευσεν δὲ κατὰ C 400

2. Μονητάριοι Ox. 3. Καινῷ Ch., Eusebius p. 393., Syncellus p. 385. C, Cedrenus p. 259. B, Καινῷ Ox. 10. Τακίτος Ox. 13. Κερδῶν Ox.

Imperatore autem ab Antiochia magna discessuro, *Monetarii* Antiochenses, qui dicuntur, tumultuantes, veteres quasdam consuetudines reposscebant sibi. His vero infensus Aurelianus, poenis eos compescuit.

Idem Aurelianus *Daciam* quoque *Parapotamiam*, Danubio fluvio adjacentem, in Provinciae formam redegit. Aurelianus etiam in aliud bellum exivit: ubi per insidias a suis interfectus, (in loco, quod *Castrum Novum* appellatur,) ob Ducis officium male praestitum; diem suum obiit, annos natus LXI.

Post Aurelianum imperavit Tacitus Augustus menses VII. Erat hic statura justam superante, corpore tenui, subcalvus, eloquens, crine curto, canus, naso tenuiore, prudens. Hujus sub imperio extitit Cerdo quidam nomine, Manichaeus; qui factis Conciliabulis, dogmata sua in vulgus disseminavit. Sub eodem Tacito, bellum in regione Pontica gestum est; in quod Imperator ipse profectus, occisus est in Ztannica Ponti, annum agens LXXV.

Hanc excepit Florianus Augustus; qui regnavit menses II. Erat autem statura curta, crassus, recalvaster, colore candido, lippus, subsimus, impillitis mentoque canescens; ingenii acutissimi. Pernis hic bellum

Περσῶν, καὶ ὡς κατέρχεται ἐν Ταρσῶ, ἐσφάγη ὑπὸ τῶν ἰδίων, ὧν ἐναντῶν ξέ'.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Φλωριανοῦ ἐβασίλευσεν Ἕλιος Πρόβος ἔτη γ' καὶ μῆνας γ'. ἦν δὲ διμοιριαῖος, προγαστωρ, ἀπλόθριξ, ἀσσόκουρος, δασυπώγων, μελάγχρους, πυρρᾶκής, εὐόφθαλμος, σοφὸς πάνυ· ἐφίλι δὲ τὸ Πράσινον μέρος. ἐν δὲ τῇ αὐτοῦ βασιλείᾳ ἐπεκόσμησεν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ τὸ λεγόμενον Μουσεῖον, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ Νυμφαῖον τὸ σιγματοειδές, γράψας ἐν αὐτῷ διὰ μουσαρίου τὸν Ὠκεανόν. ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς καὶ τὰς σιτήσεις τῆς αὐτῆς πόλεως Ἀντιοχείας ἐκ τοῦ δημοσίου ἔταξεν, 10
D ἵνα δωρεὰν παιδεύωσι διὰ θείας αὐτοῦ προστάξεως θεοπίας.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς Πρόβος ἐπολέμησε τοῖς Γότθοις ἐν τῷ Σιρμίῳ· καὶ ἐν τῷ πολεμῆν αὐτὸν ἐγένετο λιμὸς κοσμηκὸς μέγας, καὶ μὴ εὐρεθέντων ἀναλωμάτων ἰστασίωσεν ὁ στρατός· καὶ ἐπιελθόντες ἔσφαξαν αὐτὸν ἐν τῷ Σιρμίῳ ὄντα ἐναντῶν ν'. 15

O 401

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Πρόβου ἐβασίλευσεν ὁ θειότατος Κᾶρος ἔτη β'. ἦν δὲ κονδοειδής, εὐστηθος, λευκός, ἀπλόθριξ, μίξοπόλιος, ἐπόγλαυκος, πλάτοψις, εὐρινος, παχύχειλος, ὑπερήφανος. ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ὑπέταξε χώραν, ἣν τινα ἐκάλεσε Καρίαν, ποιήσας αὐτὴν ἐπαρχίαν. ἐπεστράτευσεν δὲ 20
E κατὰ Περσῶν, καὶ εἰσελθὼν παρέλαβε τὰ Περσικὰ μέρη ἕως Κτησιφῶντος πόλεως, καὶ ὑπέστρεψεν. ἐτείχισε δὲ ἐν τῷ λιμίτῳ

8. Μουσεῖον Ch., Μουσῖον Ox. *ibid.* σιγματοειδής Ox. 9. αὐτὸ Ox. 22. λιμίτῳ Ox.

intulit: per Tarsum vero iter faciens, a suis interficitur, annos natus LXV.

Post Florianum imperavit Aelius Probus annos III et menses III. Erat hic statura justam superante, ventricosus, crine plano detonsoque, barba hirsuta, cute nigra, rufus, oculis pulchris, summe prudens. Factioni autem Prasinæ studebat. Hic Musaeum, quod vocant, Antiochiae Magnae, et Nymphaeum, sigmatis forma extractum, adornavit; caelato ibi Oceano, opere Musivo. Insuper etiam Edicto Imperatorio jussit, uti ex aerario Publico Antiochensi, stipendia annua, pro juventute urbis, literis gratis instituenda, exhiberentur.

Idem Imperator Probus bellum adversus Gothos in Sirmio habuit; quo tempore fames ingens per totum orbem grassata est. Annona autem deficiente, seditio in exercitu excitata, a militibus interfectus est, annos L. natus.

Post Probum imperavit divinissimus Carus annos II. Erat autem statura brevi, pectore firmo, candidus, crine plano, subcautus, oculis subcaesis, vultu lato, naso decoro, labiosus, superbus. Imperator iste regionem quandam subjugavit, quam in Provinciae formam redactam Cariam vocavit. Contra Persas etiam arma movit; eorumque regiones ad Ctesiphontem usque urbem occupavit. Inde vero revertens Castrum ibi in

κίστρον, ὅπερ ἐποίησε πάλιν, δοὺς αὐτῇ καὶ δίκαιον πόλεως, ὃ ἐκάλεσεν εἰς ἴδιον ὄνομα Κάρας. ὑποστρέψας δὲ ἐν Ῥώμῃ, ἐξῆλθεν ἐν ἄλλῳ πολέμῳ Οὐννοὺς, καὶ ἐσφάγη ἐπὶ τῆς ὑπατείας Μαξιμίον καὶ Ἰαννουαρίου, ὧν ἐτῶν ἕ ἡμισυ.

5 Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Κάρου ἐβασίλευσε Νουμειριανὸς Αὐ- V 130
γουστός ἔτη δύο. ἦν δὲ μακρὸς, λεπτὸς, ἀπλόθριξ, μίκροψις, O 402
λεπτοχαράκτηρος, εὐπῶγων, μιξοπόλιος, εὖρινος, εὐόφθαλμος, με-
λάγχρους. ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας διαγμὸς χριστιανῶν μέ-
γας ἐγένετο· ἐν οἷς ἐμαρτύρησεν ὁ ὅγιος Γεώργιος ὁ Καππαδόξ
10 καὶ ὁ ὅγιος Βαβυλᾶς· ἦν γὰρ ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.
καὶ κατέφθασεν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Νουμειριανός, ἀπιὼν πολεμῆ-
σαι κατὰ Περσῶν. καὶ θέλων κατασκοπῆσαι τῶν χριστιανῶν τὰ
θεῖα μυστήρια, ἐβουλήθη εἰσελθεῖν ἐν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ, ὅπου
συνήγοντο οἱ χριστιανοί, εἰς τὸ θεάσασθαι τί ἐστιν ἃ ποιοῦσι
15 μυστήρια, ἀκούσας ὅτι κρυπτόμενοι τιλοῦσι τὰς λειτουργίας αὐ- B
τῶν οἱ αὐτοὶ Γαλιλαῖοι. καὶ ἐλθὼν πλησίον ἐξαίφνης ὑπῆρτή-
θη ὑπὸ τοῦ ἁγίου Βαβυλᾶ· καὶ ἐκώλυσεν αὐτόν, λέγων αὐτῷ
ὅτι Μειμαμμένος ὑπάρχεις ἐκ τῶν θουσιῶν τῶν εἰδώλων· καὶ οὐ
συγχωρῶ σοι ἰδεῖν μυστήρια Θεοῦ ζῶντος. καὶ ἀγανακτήσας ὁ
20 βασιλεὺς Νουμειριανὸς ἐφόρευσε αὐτόν ἐσθῆως. καὶ ἐξῆλθεν
ἀπὸ Ἀντιοχείας, καὶ ἐπεστράτευσεν κατὰ Περσῶν· ἐν τῷ δὲ συγ-
κροῦσαι αὐτόν τὸν πόλεμον ἐπετέθησαν αὐτῷ οἱ Πέρσαι, καὶ O 403

4. καὶ om. Ox. Eadem Ἰαννουαρίου.

limitibus situm muro cinxit: datoque eidem Civitatis jure, a nomine suo Caras vocavit. Romam deinde reversus, belloque alio adversus Hunnes suscepto, interfectus est; Maximo et Januario Cess. annos l.x. cum semisse natus.

Hunc excepit Numerianus Augustus, et regnavit annos II. Erat hic procerus, gracilis, crine lento, facie longa tenuique, barbatus, subcanus, naso decoro, oculis pulchris, colore nigro. Hujus sub Imperio, Christiani gravem Persecutionem perpassi sunt: quo tempore martyrjum subierunt S. Georgius Cappadex et S. Babylas: erat enim hic Episcopus Antiochie Magnae.

Numerianus enim Imperator, expeditione in Persas suscepta, [per Antiochiam] iter faciens, et Christianorum sacra Mystera inspicendi desiderio captus; Ecclesiam Sanctam, ubi Christiani congregati fuerant, uti cujusmodi eorum essent Mystera intelligeret, ingredi voluit: Audierat enim, Galilaeos in occulto, Litanias suas celebrare. Propius autem accedenti occurrebat S. Babylas, ingressum ejus prohibens, verbis hisce: „At ego non sinam te, Idolothytis conspurcatum, in Mystera Dei viventis introspicere.“ Ad hoc indignatus Numerianus Imperator, eum absque mora neci tradidit. Antiochia deinde discedens adversus Persas proficiscitur. Persae autem, praesidio cum eo commisso, graviter ei incubuerunt;

ἀνείλαν τὸ πολὺ πλῆθος τῆς βοηθείας αὐτοῦ, καὶ ἔφυγεν ἐν Κά-
 ραῖς τῇ πόλει· καὶ φοβουμένοι οἱ Πέρσαι παρέλαβον αὐτὸν
 αἰχμάλωτον, καὶ εὐθέως ἐφόνησαν αὐτόν· καὶ ἐκδαίραντες τὸ
 δέριμα αὐτοῦ ἐποίησαν ἄσκον, καὶ συμρυνίσαντες ἐφύλαξαν
 C αὐτὸν εἰς ἰδίαν δόξαν· τὸ δὲ λοιπὸν πλῆθος αὐτοῦ κατέκοπαν. 5
 τελευταῖα δὲ ὁ βασιλεὺς Νοουμεριανὸς ὦν ἐνιαυτῶν λς'.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Νοουμεριανοῦ ἐβασίλευσε Καρίνος
 Αὐγουστος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἔτη β'. ἦν δὲ κονδοειδής, παχύς,
 πλάτοπις, λευκός, οὐλόθριξ, ἀναφάλας, σπανός, μεγαλόφυχος·
 ἐφίλει δὲ τὸ Πράσινον μέρος. 10

Ἡ μόνον δὲ ἐβασίλευσεν, ἐπιστράτευσεν κατὰ Περσῶν εἰς
 ἐκδίκησιν τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ἀδελφοῦ Νοουμεριανοῦ· καὶ περιεγέ-
 νητο αὐτῶν κατὰ κράτος. ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐτελεύ-
 τησαν οἱ ἅγιοι Κοσμάς καὶ Δαμιανὸς τῷ τρόπῳ τούτῳ, φθο-
 D νηθέντες ὑπὸ τοῦ ἰδίου αὐτῶν ἐπιστάτου. ἦσαν γὰρ ἰατροὶ τὴν 15
 ἐπιστήμην, ἠγαπῶντο δὲ ὑπὸ τοῦ βασιλέως Καρίνου, ὡς ποιοῦν-
 O 404 τες ἰάσεις· συνέβη γὰρ τοῦτο γενέσθαι τῷ αὐτῷ Καρίνῳ βασιλεῖ.
 μετὰ τὸ συγκροῦσαι τοῖς Πέρσαις καὶ τὰς ἐπάνω ἐνέγκαι καὶ κό-
 ψαι ἐξ αὐτῶν ὑπεῖρον πλῆθος χειμῶνος βαρυτάτου γενομένου
 ἤτησαν οἱ Πέρσαι μηνῶν τριῶν ἔνδοσιν γενέσθαι· καὶ διὰ τὸ ἐπα- 20
 χθές τοῦ χειμῶνος φεῦδόμενος τοῦ ἰδίου στρατοῦ, ὡς κοπωθέντι,
 ἐνέδωκε τῶν τριῶν μηνῶν τὴν αἴτησιν τῆς εἰρήνης. καὶ λαβὼν
 τὸ ἴδιον πλῆθος ἦλθεν ἐπὶ τὴν λεγομένην χώραν τῶν Κυρηστικῶν,

23. Κηρστικῶν Ox. Vid. Ch. annotationem.

maximaque exercitus Imperatorii parte excisa; ipse fuga in Caras evasit.
 Persae vero urbem obsidione cingentes, captivum eum habuerunt; neci-
 que statim traditam, excoriarunt; detractamque ei pellem in utrem ef-
 formarunt: unguentisque conditam gloriae causa asservarunt: Reliquum
 vero quod fuit exercitus ejus penitus deleverunt. Numerianus autem Impe-
 rator e' visis excessit annos xxxvi.

Post Numerianum imperavit Carinus Augustus, frater ejus, annos II.
 Erat autem statura curta, crassus, vultu lato, candidus, crine crispo, re-
 calvaster, parcus, magnanimus: Factioni autem Prasiniae studebat.

Hic, ausupto Imperio, absque mora Persis bellum intulit, Numeriani
 fratris in vindictam: eosque penitus profligavit. Eodem imperante, San-
 cti illi, Cosmas et Damianus, domino suo invis, neci traditi sunt, hoc
 modo. Erant hi professione Medici; quos Imperator etiam, ob curatio-
 nes ab eis effectas, magni habuit: cui etiam ipsi hujusmodi quid contige-
 rat. Post Persas praelio devictos et infinitam eorum multitudinem exci-
 sam, Persae trium mensium inducias petierunt. Imperator itaque, ob
 hyemis intemperiem, exercitus etiam sui bellis attriti rationem habens,
 conditiones pacis in tres menses concessit. Ipse interim in Cyrhesticam,
 quam vocant, regionem contendit, ob exercitum suum reficiendum et ut

βουλόμενος καὶ τὸν ἴδιον στρατὸν ἀναπαῦσαι καὶ τοὺς πληγᾶτους
θεραπευθῆναι. ἔλθόντος δὲ αὐτοῦ ἐν τοῖς Κυρηστικοῖς ἐν τῷ
χειμῶνι, κάκει αὐτοῦ διάγοντος καὶ τὰ τοῦ πολέμου τρακατίζοντος, E
5 συνέβη ἐξαίφνης τὴν ὕψιν αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω στραφῆναι. καὶ
5 πολλῶν ἰατρῶν ἀκολουθούτων τῷ αὐτῷ βασιλεῖ καὶ μηδὲν αὐ-
τὸν ὠφελυσάντων, ἐκελεύσθησαν οἱ τῆς χώρας ἰατροὶ εἰσελθεῖν
πρὸς τὸν βασιλέα, ὡς εἰδότες τοὺς ἄερας τῆς ἐαυτῶν χώρας. ἐν
οἷς εἰσῆλθε καὶ ὁ ἐπιστάτης τῶν ἁγίων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ πρὸς
τὸν βασιλέα, καὶ συνεισῆλθαν ἅμα αὐτῷ οἱ ἅγιοι. καὶ μηδὲν V 131
10 θυνηθέντων τῶν ἰατρῶν ὠφελῆσαι τὸν βασιλέα Καρίνον, οἱ ἅγιοι O 405
Κοσμάς καὶ Δαμιανὸς λαθραίως διελέχθησάν τισι τῶν μεγιστάνων
τοῦ βασιλείως ἵνα ἰάσωνται αὐτόν. καὶ εἰσηρέχθησαν οἱ
ἅγιοι τῷ βασιλεῖ ἐν νυκτὶ καὶ αὐτοὶ ἰάσαντο αὐτὸν διὰ τῆς ἰδίας
προσευχῆς. καὶ ἐπίστευσεν αὐτοῖς, λέγων ὅτι Οὗτοι οἱ ἄνθρω-
15 ποι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσὶ. καὶ ὑγιάντας καὶ ἀποκα-
τασταθεὶς ὡς ἦν τὸ πρῶτον εἶχεν αὐτοὺς ἐν τιμῇ καὶ πάντες οἱ με-
γιστᾶνες αὐτοῦ. παρακληθεὶς δὲ παρ' αὐτῶν τῶν ἁγίων, ἐποίη-
σεν ἐθῆως θείαν αὐτοῦ διάταξιν εἰς πᾶσαν τὴν Ῥωμαϊκὴν πολι-
τείαν, ὥστε μηδένα τῶν λεγομένων χριστιανῶν ὑπομείναι τι κα-
20 κόν, μήτε δὲ κωλύσθαι θρησκείην ὡς βούλονται.

Ὁ δὲ ἐπιστάτης αὐτῶν εἰσαχθεὶς ἀπὸ τῶν ἄλλων ἀξιωματι- B
κῶν ἰατρῶν τῶν ἀκολουθούντων τῷ αὐτῷ βασιλεῖ, καὶ ἔωρακῶς
τὴν πρὸς τοὺς ἁγίους ἀγάπην, ἦν εἶχεν ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτούς,

2. Κυρηστικοῖς Ox. Sic et. p. seq. v. 2.

11. λαθραίως Ox.

vulnerati sanarentur. Ubi per hyemem commoranti, quaeque ad bellum
spectabant, pertractanti, subito accidit faciem ejus in aversum detorqueri.
Cumque ii, qui plurimi eum sequebantur, Medici nihil omnino profice-
rent, regionis illius Medici ad Imperatorem vocati sunt; ut qui regionis
suae aëris vim penitus introspectam haberent. Quos inter ad Imperato-
rem accesserant cum domino suo Sancti illi, Cosmas et Damianus. Cum-
que in Imperatore sanando frustra fuissent Medici omnes; Sancti, Cosmas
et Damianus, quosdam ex Primoribus Imperatoris clanculum alloquuti, ro-
gabant, uti eum sanandi licentiam ipsi haberent. Per noctem itaque
intromissi Sancti hi, precibus suis Imperatorem sanabant: qui fidem deinceps
eis habens, dicebat: „Homines isti Servi sunt Dei altissimi.“ Imperator
itaque, pristinae sanctitati restitutus, Sanctos hosce et ipse, et
Optimates ejus, in honore habuerunt. Quin et rogata eorum divino suo
Edicto per totum Imperium Romanum protinus promulgato, cavebat; ne
quis deinceps Christianos, quos vocant, violaret, aut a cultu suo prohiberet.

Caeterum eorum Dominus, ubi intellexerat quanto Sanctos hosce amo-
re prosequeretur Imperator; a Primariis Medicis Imperatoris in id addu-
Ioannes Malalas.

φθονῶν αὐτοῖς ἐκαρτέησε. καὶ μετὰ τὸ ἔξελθεῖν τὸν αὐτὸν βασιλέα Καρίνον ἐκ τῶν Κυρηστικῶν εἰς τὰ Περσικὰ δόλω ὁ ἐπιστάτης τῶν ἁγίων Κοσμά καὶ Λαμμανοῦ λαβὼν αὐτοὺς μετὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἀνθρώπων ἐν τοῖς ὄρεσιν ἐκρήμνισεν αὐτούς, ὡς ὕτας ἐκ τοῦ δόγματος τῶν χριστιανῶν, καὶ οὕτως οἱ δίκαιοι ἐτα-
6
λειώθησαν.

Ο 406 Ἐν δὲ τῷ μέσῳ χρόνῳ τοῦ πολέμου ὁ αὐτὸς Καρίνος τελευτᾷ ἰδίῳ θανάτῳ, ὧν ἐνιαυτῶν λβ'.

С Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Καρίνου ἐβασίλευσε Διοκλητιανὸς ἔτη κ' καὶ μῆνας θ'. ἦν δὲ μακρὸς, λεπτὸς, ξήρουμες, ὀλοπό-
10
λιος τὴν κάραν καὶ τὸ γένειον, λευκὸς τῷ σώματι, γλαυκὸς, παχύρρινος, ὑπόκυρτος, μεγαλόψυχος πάνυ καὶ φιλοκτίστης. ἀνηγορεύθη δὲ βασιλεὺς ἐπὶ τῆς ὑπατείας Βάσσου καὶ Κοντιανοῦ.

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐγένετο σκότος μέγα πᾶσαν τὴν ἡμέραν· μετὰ δὲ τρία ἔτη τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐπαύσατο Καίσαρα 15 τὸν υἱὸν αὐτοῦ Μαξιμιανὸν τὸν καὶ Ἐρκουλλιανόν. τῶν δὲ Περσῶν κενησάντων ὑπλισάμενος ὁ Διοκλητιανὸς ἐπεστράτευσεν ἅμα τῷ Μαξιμιανῷ. καὶ φθασάντων τῶν αὐτῶν Ἀντιόχειαν τὴν

Δ σαρα κατὰ Περσῶν καὶ ἔμεινεν ὁ αὐτὸς Διοκλητιανὸς ἐν Ἀντιο-
20
χείᾳ. καὶ ἔκτισεν ἐκεῖ παλάτιον μέγα, εὐρῶν θεμελίους τεθέντας πρῶην μὲν ὑπὸ Γαλλιηνοῦ τοῦ καὶ Λικιννιανοῦ. ἔκτισε δὲ ὁ αὐ-

2. δόλω Ch., δόλου Ox. 4. ἐκρήμνισεν Ch., ἐκρέμνισεν Ox.
16. τὸν καὶ Ἐρκουλλιανόν] „Ἐρκουλιος alii omnibus, tam Graecis, quam Latinis, atque etiam Nostro infra dictus est.“ Ch. V. p. 133. C.

ctus summe eos invisos habuit: Quam primum vero Imperator ex Cypre-
stica regione in Persidem discesserat, servis suis stipatus, per dolium Sanctos illos ad montes abductos, tanquam Christiani dogmatis sectatores, praecipites dedit. Talem itaque vitae exitum Justi hi habuerunt.

Imperator autem Carinus, medio belli tempore, naturae concessit, annos natus xxxii.

Carinum excepit Diocletianus; qui imperavit annos xx, et menses ix. Erat hic procerus, gracilis, facie macilenta, capite, barbaque canus, colore corporis pallente, oculis caesiis, naso crasso, subcurvus, summe magnanimus, aedificandique studiosissimus. Imperator vero designatus est, Basso et Quintiano Coss.

Hoc Imperante, tenebrae profundae per diem integrum orbi incubuerunt. Tertio autem imperii anno exacto, Maximianum filium, qui et Herculianus, Caesarem creavit. Persis autem arma sumentibus, Diocletianus, cum Maximiano, in eos profectus est. Per Antiochiam vero magnam facto itinere, Diocletianus, Maximiano contra Persas misso, ibidem commoratus est: ubi etiam Palatium ingens extruxit, inventis ibi jactis olim a Gallieno Liciniano fundamentis. Balneum etiam Publicum urbis in planicie extruxit, prope Circum veterem; quod Diocletianum vocavit.

τὸς Διοκλητιανὸς καὶ δημόσιον λουτρὸν εἰς τὴν πεδιάδα, πλησίον O 407
 τοῦ παλαιοῦ ἱππικοῦ, ἔπερ ἐκάλεσε τὸ Διοκλητιανόν. ἔκτισε δὲ
 καὶ ὄρεϊα λόγῳ ἀποθέτων σίτου· καὶ μέτρα δὲ σίτου πᾶσιν ἔδω-
 κε καὶ τῶν πικρασκομένων ἄλλων πάντων διὰ τὸ μὴ ἐπηρῆϊζε-
 5 σθαί τινα τῶν ἀγοραίων ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν· ἔκτισε δὲ καὶ τὰ
 στάδιον τὸ λεγόμενον ἐν Δάφνῃ διὰ τοὺς Ὀλυμπικοὺς καὶ τοὺς
 λοιποὺς ἀγωνιστάς, ὥστε μὴ ἀπιέναι ἐν κοτρήγαις καὶ στεφανοῦ-
 σθαι ἐν Ἀργυρῷ ποταμῷ, ἀλλὰ μετὰ τὸ ἀγωνίσασθαι πάντας ἐν
 Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ ἀνιέναι αὐτοὺς ἐν τῇ λεγομένῃ Δάφνῃ, καὶ E
 10 μὴ ἵνα τοσοῦτον διάστημα ὁδοῦ ἀπέρχωνται ἐν τῷ Ἀργυρῷ πο-
 ταμῷ ἐν κοτρήγαις τῆς Κιλικίας, καὶ οἱ Ὀλυμπικοὶ καὶ οἱ Ἀντιο-
 χεῖς ἀπιόντες κατὰ τὸ Ὀλύμπια, καθὼς καὶ ἐν τῇ θείᾳ αὐτοῦ
 διατάξει ἐκέλευσεν ἐν Δάφνῃ δαφνοῦσθαι τοὺς ἀγωνιζομένους ἐν
 τῷ ἀγῶνι τῶν Ὀλυμπίων. ἔκτισε δὲ ἐν αὐτῷ τῷ σταδίῳ Δάφνης
 15 ἱερὸν Ὀλυμπίου Διὸς, καὶ ἐν τῇ σφενδόνη τοῦ αὐτοῦ σταδίου
 ἔκτισεν ἱερὸν τῇ Νεμέσει. ἀνενέωσε δὲ καὶ τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱε- V 132
 ρόν, κοσμήσας διαφόροις μαρμαροῖς. ἔκτισε δὲ καὶ τῇ Ἑκᾷτῃ O 408
 ἱερὸν καταχθόνιον βαθμῶν τέτ'. ἔκτισε δὲ ἐν Δάφνῃ καὶ παλά-
 τιον εἰς τὸ τοὺς ἀνιόντας βασιλεῖς ἐκεῖ καταμένειν, ἐπειδὴ πρόφῃν
 20 εἰς τὸ ἄλλος ἐποιοῦν παπολεῶνας καὶ κατέμενον. ἔκτισε δὲ καὶ
 φαβρικὰς τρεῖς πρὸς τὸ κατασκευάζεσθαι ὄπλα τῶν στρατῶν·
 ἔκτισε δὲ καὶ ἐν Ἐδέσῃ φαβρικὰ διὰ τὸ τὰ ὄπλα ἑγγὺς χορηγεῖ-
 σθαι· ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν Δαμασκῷ ἔκτισε φαβρικά, ἐννοήσας

3. ἀποθετῶν Ox. 10. μὴ ἵνα] ἵνα μὴ? 13. δαφνοῦσθαι.]
 „Forte στεφανοῦσθαι.“ Ch. 16. Νεμέσει Ch., Νεμέσῃ Ox.

Horrea quoque, pro frumentis condendis, extruxit: mensuris etiam fru-
 menti, aliorumque venalium omnium publice constitutis: ne, qui mercatu-
 ram exercerent, a milite damno aliquo afficerentur. Stadium quoque,
 quod vocant, in Daphne extruxit, propter Olympicos aliosque Agonistas;
 scilicet ne quadrigis vecti, ad Argyrum fluvium proficisci tenerentur, ad
 Coronationem: post certamina Antiochiae magnae finita, Daphnem pete-
 rent; neque in posterum tantum itineris intervallum emittentur, ad Ar-
 gyrum fluvium quadrigis devecti Cilicibus, Antiochenae, quique in Olym-
 picis Agonistae fuissent. Post ludos itaque finitos, juxta Edictum Impe-
 ratorium, Daphnem deinceps petebant, uti ibi coronarentur. Condidit
 etiam, in hoc Daphnes stadio, fanum Jovis Olympii: et in ejusdem stadii
 funda, templum Nemeaei erexit. Apollinis quoque fanum instauravit; va-
 riiisque Marmoribus exornavit. Templum etiam subterraneum Hecate sa-
 cravit; in quod per gradus cccxv descendebatur. Palatium insuper in
 Daphne extruxit; ubi Imperatores, illic adventantes commemorarentur: cum
 antea tentoriiis solum, ad Lucum defixis, uterentur. Quinque etiam fabricas ibi
 erexit, in quibus arma, in exercitus usum, fabricarentur. Edessae etiam
 fabricas erexit, uti armamenta belli ad manum haberent. Similiter etiam
 in Damasco fabricas extruxit; ob frequentes Saracenorū incursiones:

τὰς ἐπιδρομὰς τῶν Σαρακηνῶν. ἔκτισε δὲ καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ Μό-
νηταν, ὥστε χαράσσεσθαι ἐκεῖ νομίσματα· ἦν γὰρ ἡ αὐτὴ Μό-
B νητα ἀπὸ σεισμοῦ καταστραφεῖσα· καὶ ἀνευρώθη. ἔκτισε δὲ καὶ
λουτρόν, ὅπερ ἐκάλεσε συγκλητικόν, ὁμοίως δὲ καὶ ἄλλα γ'
λουτρά.

Ἐπεὶ δὲ Καῖσαρ Μαξιμιανὸς ἀπελθὼν κατὰ Περσῶν καὶ νική-
σας αὐτοὺς κατὰ κράτος ἐπανήλθεν ἐν Ἀντιοχείᾳ, λαβὼν αἰχμάλ-
ωτον τὴν τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν γυναῖκα, ἐκείνων φυγόντων
μετὰ ἄλλων ἀνδρῶν εἰς τὸ Ἰνδολίμιτον, τοῦ κλήθους αὐτῶν ἀνα-
λωθέντος. ἡ δὲ βασίλισσα τῶν Περσῶν Ἀρσανὴ ἔκρησεν ἐν Δά- 10
O 409 φνη φυλαττομένη κατὰ κέλευσιν τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων Διοκλη-
τιανοῦ μετὰ τιμῆς ἐπὶ χρόνων. καὶ μετὰ ταῦτα πάκτων εἰρή-
νης γενομένων ἀπεδόθη Πέρσαις τῷ ἰδίῳ αὐτῆς ἀνδρὶ, φυλαχθεῖ-
σα μετὰ τιμῆς.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ δωρεὰι παρεσχέθησαν παρὰ τοῦ βασι- 15
λέως πάσῃ τῇ Ῥωμαίων πολιτείᾳ ὑπὲρ τῶν ἐπικλιῶν.

Ἐκτίσθη δὲ καὶ εἰς τὰ ἕμιτα κάστρα ὁ αὐτὸς Διοκλητιανὸς
ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου ἕως τῶν Περσικῶν ὄρων, τάξας ἐν αὐτοῖς
στρατιώτας ἡμιτανέους, προχειρισάμενος καὶ δοῦκας κατὰ ἐπαρ-
χίαν ἐνδοτέρῳ τῶν κάστρων καθέζεσθαι μετὰ πολλῆς βοηθείας 20
πρὸς παραφυλακὴν. καὶ ἀνήνεγκαν τῷ βασιλεῖ καὶ τῷ Καίσαρι
στήλας ἐν τῷ ἡμίτῳ τῆς Συρίας.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ ἐτυράννησαν οἱ Αἰγύπτιοι καὶ ἐφόνευ-
σαν τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν. καὶ ἐπιστράτευσε κατ' αὐτῶν ὁ αὐ-

9. Ἰνδολίμιτόν Ου.

Antiochiae etiam Monetarum officinam, qua nommi caderentur, terrae-
mōtibz collapsam, redintegavit. Balneum etiam, praeter alia tria a se
condita, quartum quoque extruxit, quod Senatorium nominavit.

Maximianus interim Caesar, Persis penitus debellatis, Antiochiam re-
vertitur; Captivam secum ducens Persici regis uxorem: quam paucis sti-
patam, (exercitum reliquo funditus delet,) ad Indiae limites, una cum
Rege Marito fugientem, assecutus fuerat. Regina autem Persarum, Ar-
sane, Diocletiani Romani Imperatoris jussu, in Daphne annis aliquot, omni
cum honore custodiebatur. Post vero, pacis conditionibus invicem initis,
Regina, in Persidem missa, conjugi suo restituta est.

Eodem tempore Imperator, ob partam victoriam, ubique per impe-
rium Romanum largitiones distribuit.

Idem Diocletianus Castra passim per confinia extruxit, ab Aegypto
usque ad fines Persicos; collocatis ibi Limitaneis militibus, Ducibus etiam
per provincias constitutis, qui Castris hisce cum armata manu insidentes,
loca custodirent. Imperatori itaque et Caesari stativas ubique per con-
finia Syriae posuerunt.

Sub hoc tempus Aegyptii in Praefectos suos insurgentes, eos interfe-
cerunt. Imperator itaque in eos arma movit, Alexandriamque Magnam

τὸς Διοκλητιανός, καὶ ἐπολέμησεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ μεγάλῃ, πολιορκήσας αὐτὴν καὶ ποιήσας φουάτα, κόψας τὸν ἀγωγὸν καὶ D στρέψας αὐτὸν ἀπὸ τοῦ λεγομένου Κανώπου καὶ πυρέχοντα χρῆσιν τῇ πόλει. παραλαβὼν δὲ Ἀλεξάνδρειαν ἐνέπρησεν αὐτὴν· 5 εἰσῆλθε δὲ ἐν αὐτῇ ἔφιππος, τοῦ ἵππου αὐτοῦ περιπατοῦντος ἐπίτω τῶν λειψάνων. ἦν δὲ κελεύσας τῷ ἐξπεδίτῳ μὴ φείσασθαι τοῦ φονεύειν, ἕως οὗ ἀνέλθῃ τὰ αἵματα τῶν σφαζομένων ἕως τὸ O 410 γόνυ τοῦ ἵππου οὗ ἐκάθητο. συνέβη δὲ κατὰ κλέουσις Θεοῦ πλησίον τῆς πόρτας εἰσελθόντος αὐτοῦ τὸν ἵππον ἐν ᾧ ἐκάθητο ὁ 10 βασιλεὺς πατῆσαι λείψανον ἀνθρώπου καὶ κονδύριοντα εἰς αὐτὸ γονατῖσαι καὶ αἱματωθῆναι τὸ γόνυ τοῦ ἵππου· καὶ προσεσηκῶς ἔδωκεν Ἰνδουγεντίας, καὶ ἐπαύσαντο οἱ στρατιῶται κόπτοντες τοὺς πολίτας Ἀλεξανδρείας. καὶ ἀνέστησαν οἱ αὐτοὶ Ἀλεξανδρεῖς στή- E λην χαλκῆν τῷ ἵππῳ ὑπὲρ εὐχαριστίας· ὅστις τύπος οὕτως ὀνο- 15 μάζεται ἕως τῆς σήμερον ὁ ἵππος Διοκλητιανοῦ. καὶ ἔκτοτε ἐχρημάτισεν ὀνομάζεσθαι πρῶτον ἔτος Ἀλεξανδρείας. ἔστιν οὖν ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου ὁ χρηματισμὸς τῆς πρὸς Αἴγυπτον Ἀλεξανδρείας.

Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀνεφάνη τις Μανιχαῖος ἐν Ῥώμῃ 20 τῇ πόλει ὀνόματι Βουῆδος· ὅστις ἀπέσχεν ἐκ τοῦ δόγματος τῶν V 133 Μανιχαίων, παρεισαγαγὼν ἴδιον δόγμα καὶ διδάσκων ὅτι ὁ ἀγαθὸς Θεὸς ἐπολέμησε τῷ πονηρῷ καὶ ἐνίκησεν αὐτόν, καὶ δεῖ τὸν νικητὴν τιμᾶν. ἀπῆλθε δὲ καὶ ἐν Περσίδι διδάσκων. ὅπερ δύ-

9. εἰσελθόντος Ox., εἰσελθόντος Ch. 12. Ἰνδουγεντίας Ch., Ἰνδουκίεντίας Ox. 22. τὸν] τὴν Ox.

obaidione cinxit: et fossa egesta, rescissoque qui ibi urbis in usum erat, aquaeducta, cursuque aquarum per aliam a Canopo viam diverso, urbem tandem cepit, captamque incendiis vastavit. Imperator autem, equo insidens, urbem ingressus est; equo interim occisorum cadavera calcante. Exercitui vero in mandata dederat, uti non prius a caedibus abstinere, quam ad equi cui insidebat genua sanguis occisorum pertingeret. Contigit autem, (Deo ita volente,) Imperatore urbem ingrediente, a Portis ipsais non procul, equum ejus, dum per cadavera incedit, trunco hominis impingere; equique, ex casu illo labascentis, genu sanguine tinctum esse. Quo viso, imperator militem repressit; et venia data non ulterius in Alexandrinos saevire permisit. Alexandrini itaque statum ingrediente Equo grati posuerunt; locumque eum, *Diocletiani Equum*, usque adhuc appellant. Insuper etiam Alexandrini annum suum primum exinde numerabant. Hoc itaque initium est Aerae Alexandrinorum in Aegypto.

Hujus sub imperio, "prodiit Romae Manichaeus quidam, nomine Boudus: qui neglectis Manichaeorum Placitis, Dogmata sua inverxit. „Docebat hic, Bonum Deum cum malo bellum habuisse; Malumque a Bono superatum; hominem proinde Victori tribuendum.“ In Persidem quoque

γμα *Μανιχαϊκὸν* παρὰ Πέρσαις καλεῖται κατὰ τὴν αὐτῶν γλώσσαν τὸ τῶν *Δαρισθενῶν*, ὃ ἐρμηνεύεται τὸ τοῦ ἀγαθοῦ.

- O 411 Ὁ δὲ αὐτὸς *Διοκλητιανὸς* βασιλεὺς ἐποίησε διωγμὸν *χριστιανῶν*· καὶ ἐτιμωρήθησαν πολλοὶ μαρτύρησαντες, ἐν οἷς ἐμαρτύρησε καὶ ὁ ἅγιος *Μηνῆς*· καὶ αἱ ἐκκλησίαι δὲ καθηρέθησαν, καὶ 5 ἀπειλαὶ δὲ καὶ φόβος ἦν πολὺς.
- B Ἐν δὲ τῷ χρόνῳ τῶν Ὀλυμπίων κατέφθασεν ἐν Ἀντιοχείᾳ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς *Διοκλητιανός*, ἐλθὼν ἐξ Αἰγύπτου. καὶ τοῦ Ὀλυμπικοῦ ἀγῶνος μέλλοντος ἐπιτελεῖσθαι, ἐφόρεσε τὸ σχῆμα τὸ τοῦ ἀλτάρχου ὁ βασιλεὺς *Διοκλητιανός*. τὴν δὲ στολὴν ὁ ἀλτάρχος ἄσπρον ὀλοσηρικὸν ἐφόρει· ὁ δὲ βασιλεὺς ἀντὶ τοῦ ἄσπρου ἐφόρεσε πορφυροῦν, τὰ δὲ ἄλλα πάντα ὡς ἦν ἔθος τῷ ἀλτάρχη φορεῖν, κρατῶν τὴν ἱερὰν ῥάβδον καὶ προσκυνῶν τὸν δῆμον, ἐθεώρησε τὸν Ὀλυμπικὸν ἀγῶνα τὰς νενομισμένας πάσας ἡμέρας. καὶ ἐκ τῶν ἀξιοματικῶν αὐτοῦ κατήρχοντο τινες ἐν τοῖς Ὀλυμπι- 15 κοῖς ἀγῶσιν ἐπιδεικνύμενοι ἀρετῆς χάριν· καὶ οἱ μὲν ἐπάλαιον,
- C οἱ δὲ ἐπύκτενον, οἱ δὲ ἐπαγκρατίαζον, οἱ δὲ ἔτρεχον· καὶ τοῖς νεκῶσι παρεῖχε σάκρας καὶ πᾶσι πολλὰ ἐφιλοτιμήσατο· καθὼς *Δο-*
- O 412 *μετιανός* ὁ σοφώτατος συνεγράψατο. καὶ ἀλτάρχης ἐν Ἀντιοχείᾳ ὁ αὐτὸς *Διοκλητιανός* καὶ ἀποθέμενος τὸ βασιλικὸν σχῆμα 20 καὶ μετὰ τὸ πληρῶσαι τὰ Ὀλύμπια οὐχ εἴλετο βασιλεῦσαι, λέγων ὅτι Ἀπεθέμην τὴν βασιλείαν καὶ ἐφόρεσα σχῆμα τοῦ ἀθα-

19. Fort. ἀλτάρχης.

profectus, ibi etiam dogmata sua disseminavit. Manichaeorum vero dogma hoc Persae, idioma suo, *Daristhenorum* vocant: quasi dicas, *Dei Boni* dogma.

Idem Diocletianus Imperator Christianos persecutus est; quorum multi Martyrio coronati sunt: inter quos fuit Sanctus Menas. Quin et templa eorum a fundamentis eversa sunt: graves insuper minae, terroresque Christianis incussi.

Olympicis autem appropinquantibus, Imperator Diocletianus, ex Aegypto Antiochiam venit: Ludisque celebratis, ipse Alytarchae habitum suscepit. Moris autem erat, ut Alytarcha stolam albam, holosericam gestaret: imperator vero, pro alba, purpuream sibi sumpsit; in caeteris habitum Alytarchae per omnia referebat: sacramque manu ferens virgam, et populum pro more veneratus, per dies constitutos omnes, Olympica Certamina spectabat. Itaque ex Optimatibus etiam ejus nonnulli eo ad Certamina convenerunt, virtutis suae specimina exhibituri: quorum hi palaestra, illi pugilatu, alii Pancratie, cursu vero alii decertabant. Victoriis autem Sacras dedit; omnibusque munera affatim dispertivit, uti sapientissimus Dometianus haec scripta reliquit. Diocletianus autem Alytarcha Antiochiae factus, Imperatorium habitum deposuit: nec amplius, finitis Olympicis, Imperatorio fungi munere voluit; dicens: *Imperio memet*

νάτου Διός, και ἔκτοτε ἕμενον οὕτως. τελευταῖα δὲ ἰδίῳ θανά-
τῳ, ὡν ἐνιαυτῶν αβ'.

Μετὰ δὲ τὸ ἀποθιάσθαι τὸν Διοκλητιανὸν τὴν βασιλείαν ἐβα-
σίλευσε Μαξιμιανὸς ὁ και ἐπικλην Ἐρκεύλειος ἔτη ιθ'. και ἀνελ-
5 θῶν ἐν Ῥώμῃ ἐθριάμβευσε τὴν κατὰ Περσῶν και Αἰθιοπίων νί- D
κην. ἦν δὲ μακρὸς, εὐσθενής, μίξοπόλιος τὴν κόραν, ἀπλό-
θρεξ, τελειοπάγων, μελάγχρους, εὐρενος, εὐόφθαλμος, ἐλλόγι-
μος. ἠγωνίστατο δὲ και αὐτὸς κατὰ χριστιανῶν και ἐτιμωρήσα-
το πολλοὺς ἀγίους· ἐν αἷς ἠμαρτύρησαν ὁ ἅγιος Παντυλέων και ὁ
10 ἅγιος Ἡσυχίος και ὁ ἅγιος Ἑρμιππος και ὁ ἅγιος Ἐρμόλαος και
ὁ ἅγιος Ἐρμοκράτης.

Και πάλιν Ὀλυμπίων ἀγομένων ἐν τῇ αὐτοῦ βασιλείᾳ, ἐλθόν-
τος αὐτοῦ ἐν τῇ ἀνατολῇ κατὰ Ἀρμενίων τυραννησάντων Ῥω-
μαίους, νικήσας αὐτοὺς κατὰ κράτος και ὑποτάξας αὐτούς, μα-
15 θῶν δὲ τὸν καιρὸν τῶν Ὀλυμπίων ὑπάρχων, παρεγένετο ἐν Ἀν- E
τιοχεῖα διὰ τὰς ἐπισήμους ἡμέρας τοῦ ἀγῶνος. και φορέσας και O 413
αὐτὸς τὸ σχῆμα τοῦ ἀλντάρχου ἀλντάρχησε· και ἠγωνίσαντο και
ἐπὶ αὐτοῦ ἐκ τοῦ δήμου τέκνα συγκλητικῶν και συγκλητικοὶ νεώ-
τεροι· και οἱ μὲν ἐπάλαιον, οἱ δὲ ἔτρεχον, οἱ δὲ ἐπαγκρατῖαζον, οἱ
20 δὲ ἠνώχουν, οἱ δὲ ἐπόκτεων, οἱ δὲ ἐφωνάσκουν· και οἱ νικῶντες
ἐλύμβανον μίλλους ἀξίας, οἱ δὲ προέκοπτον ἐν ταῖς στρατείαις δι-
χα τῶν δεδομένων αὐτοῖς φιλοτιμιῶν. ἀπέθετο δὲ και αὐτὸς

17. ἀλντάρχησε] ἠλντάρχησε Ch. V. vol. II. p. 49. C. 20. ἐφωνά-
σκων] „ἐφωνάσκουν, uti etiam supra habet, in Commodo.“ Ch.
21. στρατείας Ox.

obdiavit; Jovis quoque immortalis habitum gestavit. Hunc itaque vitae sta-
tum deinceps amplexus est: naturaeque tandem cessit, annos uatus LXXII.

Post depositum vero a Diocletiano Imperium, a Maximiano Herculeo
susceptum est; qui imperavit annos XIX. Hic Romam reversus, de Peris
et Aegyptiis devictis triumphum egit. Erat autem procerus, robustus,
capite canescente, crine plano, barbatus, colore nigro, naso eleganti, ocu-
lis pulchris, eloquens. Infensus et hic quoque Christianis fuit; plurimos-
que Sanctos neci dedit; ex quibus fuerunt S. Pantaleo, S. Hesychius, S.
Hermippus, S. Hermolaus et S. Hermocrates, Martyres.

Accidit autem etiam hujus sub imperio, Olympica celebrari, quo tem-
pore Armenios, adversus Romanum imperium rebellantes, exercitu in Orien-
tem ducto, penitus subegerat. Certior autem factus, Olympicorum cele-
berrimam jam instare Panegyrim, Antiochiam venit: ubi et ipse, Alytar-
chae habitum gestans, munia ejus executus est. Qui autem ibi convene-
rant Senatorum filii, Senatores etiam Juniores ipsi, coram eo decertabant;
hi quidem palaestra, illi cursu, alii Pancratio, aurigatione alii, alii Pugi-
latu, nonnulli etiam voce certantes. Victorum autem (praeter munera
quae eis largitus est,) hos quidem majoribus auxit honoribus, illos vero
ad Militares prorexit dignitates. Maximianus autem ipse,posito Impe-

V 194 Μαξιμιανὸς τὴν βασιλείαν καὶ τὴν πορφύραν καὶ πᾶσαν τὴν βασιλικὴν φορεσίαν, καὶ ἐφόρεσε τὰ ἀλυταρχικά. καὶ μετὰ τὸ πληρωθῆναι τὰς ἡμέρας τῶν Ὀλυμπίων οὐχ εἴλετο οὐδὲ αὐτὸς βασιλεῦσαι, ἀλλ' ἐπαγγελθὼν ἐν τῇ Γῶμῃ ἀπετάξατο τῆς βασιλείας καὶ ἔμεινε οὕτως ἕως θανάτου. καὶ μετὰ χρόνον τελευτᾷ ἰδίῳ 5 θανάτῳ, ὧν ἐνιαυτῶν νζ'.

Καὶ μετὰ τὸ ἀποθῆσθαι τὴν βασιλείαν Μαξιμιανὸν ἐβασίλευσε Μαξέντιος ὁ καὶ Γαλέριος ἔτη γ'. ἦν κονδοειδής, πλατύς, O 414 οὐλόθρηξ, λευκός, εὐπύγων, ὑπόστραβος, σιμός, ὑργίλος. ἐφίλει δὲ τὸ Βένετον μέρος. 10

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας Ἰάμβλικος ὁ φιλόσοφος ἐδίδου B σκεν, οἰκῶν ἐν Λάφυγῃ ἕως τῆς τελευτῆς αὐτοῦ.

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ οἱ Πέρσαι συμμαχοῦντες Ἀρμενίοις πολεμηθεῖσιν ἅμα αὐτοῖς ἐπελθόντες ἐν τοῖς Ῥωμαϊκοῖς ἐπραΐδουσαν χώρας. καὶ ἐπεστράτευσεν κατ' αὐτῶν ὁ αὐτὸς Μαξέντιος 15 καὶ ἐπολέμησε Πέρσαις, καὶ ἀνήλωσεν αὐτοὺς διὰ τῆς Ἀρμενίας κατελθὼν κατ' αὐτῶν, καὶ ἀπέσπασε χώρας ἐκ τῶν Περσαρμενίων καὶ ἐποίησεν ὑπὸ Ῥωμαίων· ἦντινα ἐκάλεσε πρώτην καὶ δευτέραν Ἀρμενίαν Ῥωμαίων. ἐν τῷ δὲ εἶναι τὸν αὐτὸν Μαξέντιον εἰς Περσαρμενίαν ἐπέβησαν οἱ Πέρσαι εἰς τὴν Ὀσδρονην 20 καὶ παρέλαβον πόλιν καὶ ἔκαυσαν καὶ ἔστρεψαν, καὶ λαβόντες πολλὴν πραιδαν ἐξαίφνης ἀνεχώρησαν· ἐλέγετο δὲ ἡ παραληC φθεισα ὑπ' αὐτῶν πόλις Μαξιμιανούπολις. ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς

5. καὶ μετὰ Ch., κατὰ μετὰ Ox. 11. Ἰάμβλικος Ox. 20. Ὀσδρονην Ox. 23. οἱ Ox.

rio, purpura, regioque ornata omni exuebat sese; habitumque Alytarchae gestans, peractis Olympicorum diebus, non amplius imperatorio fungi munere dignatus est: sed Romam reversus, regno sese abdicavit, privatam deinceps vitam agens. Non longe autem post, annum agens LVII, fati concessit.

Imperium a Maximiano positum suscepit Maxentius, qui et Galerius: regnavitque annos III. Erat vero curtus, corpore lato, crispus, candidus, barbatus, substrabus, simus, iracundus: Factioni autem Venetae studebat.

Hujus sub imperio floruit Jamblichus Philosophus; qui in Daphne vitam suam transegit.

Eodem tempore Persae, junctis cum Armenia viribus, Romanas ditiones invaserunt, easque deprædarunt. Maxentius itaque, per Armeniam iter ducens, Persas bello petiit; quibus debellatis, regiones etiam ibi Persarmeniis abreptas, Romano addidit Imperio; quas in Armeniam primam et secundam Romanorum distribuit. Interim vero, dum Persarmeniæ Maxentius commorabatur, Persae Osdroinam invadentes, urbem ibi captam, et incendiis vastatam, funditus everterunt: spoliisque ingentibus onusti, absque mora recesserunt: Nomen autem urbi ab eis captæ, Maximianopolis. Urbem hanc Imperator Maxentius, moenibus excitatis, de integro

Μαξέντιος ἀνήγειραν αὐτὴν κτίσας καὶ τὰ τείχη, καὶ πολλὰ φιλο- O 415
 τμησόμενος τοῖς ζήσασιν ἐκούφισεν αὐτοὺς τῆς συντελείας ἐπὶ
 ἔτη γ'. καὶ ἐπανελευθῶν ἐν τῇ Ρόμῃ ἀνηρέθη, ὧν ἐνιαυτῶν νγ'.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Μαξεντίου ἐβασίλευσε Κωνσταντίος
 5 ὁ Χλωρός ἔτη γγ'. ἦν δὲ μακρός, λεπτός, μίξοπόλιος, εὐχρῶος
 τὸ σῶμα καὶ τοὺς ὀφθαλμούς, εὐρύς, σπανός, ἥσυχος, με-
 γαλόφυρος.

Ἐν δὲ τῇ αὐτοῦ βασιλείᾳ ἔπαθεν ὑπὸ Θιομηνίας Σαλαμιάς
 πόλις τῆς Κύπρου, ὑπὸ σεισμῷ καταποντισθεῖσα εἰς τὴν Θά-
 10 λασσαν τὸ πολὺ αὐτῆς μέρος· τὸ δὲ λοιπὸν ἕως ἐδάφους ἔπεσεν.
 ἦντινα ἀνεγείρας ὁ αὐτὸς Κωνσταντίος καὶ πολλὰ πάνυ φιλοτιμη- D
 σόμενος καὶ κτίσας καὶ τοῖς ζήσασι πολίταις συγχωρήσας συντε-
 λείας ἐπὶ ἔτη τέσσαρα, καὶ κτίσας διαφόροις κτίσμασι τὴν πρῶην
 μὲν λεγομένην Σαλαμιάδα, ἐξ ἐκείνου δὲ μετακληθεῖσαν Κων-
 15 σταντίαν· ἣτις ἐστὶ νῦν μητρόπολις τῆς Κύπρου.

Ἐν δὲ τῇ αὐτοῦ βασιλείᾳ ἀπέστειλε Μάξιμον τὸν καὶ Λικι- O 416
 νιανὸν μετὰ πολλοῦ στρατοῦ ἐπὶ τὸ φυλάττειν τὰ μέρη τῆς ἀνα-
 τολῆς διὰ τοὺς Πέρσας καὶ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν Σαρακηνῶν· ἐτά-
 ρασσον γὰρ πρῶην τὴν ἀνατολὴν ἕως Αἰγύπτου. συνέβη δὲ ἐν
 20 αὐτῷ τῷ χρόνῳ τὸν βασιλέα Κωνσταντίον ἀβῆωσθήσαντα ἡμέρας
 μ' τελευτῆσαι· ἦν δὲ ἐνιαυτῶν ἐξήκοντα. E

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Κωνσταντίου ἀνηγόρευσεν ὁ στρατὸς

16. καὶ Λικινιανὸν Ch., Καλλικιανὸν Ox.

Instauravit; civesque superstites multis donavit, tributis etiam illis in trien-
 nium remissis. Romam deinde reversus, e medio sublatus est, aetatis
 anno LIII.

Maxentium excepit Constantius Chlorus; qui imperavit annos XIII.
 Erat hic procerus, gracilis, subcanus, colore corporis oculorumque pul-
 chro, naso eleganti, parcus, quietus, magnanimis.

Hujus sub imperio, Salamis, urbs Cypri, divinam iram passa est:
 maxima enim ejus pars terrae motu in mare disjuncta est: reliquum vero
 urbis solo adaequatum corruit. Hanc itaque Constantius excitavit, et pe-
 cuniarum plurimum civibus superstites largitus, tributa etiam illis in
 quadriennium remisit. Urbem vero hanc, quae antea Salamis vocata
 fuit, variis aedificiis a se ornata, Constantiam, a suo nomine nuncupa-
 ri voluit: quae etiam Cypri metropolis est, in hunc usque diem.

Eodem imperante missus est, ingenti cum exercitu, Maximus Licin-
 ianus, ad Partes Orientales vindicandas ab incursionibus Persarum et
 Saracenerum, qui antehac Orientem, ad Aegyptum usque perturbave-
 rant. Accidit autem eodem tempore Imperatorem Constantium in mor-
 bum incidere; ex quo, quadragésimo post die, interiit; aetatis anno sexa-
 gesimo.

Constantio fati defuncto, Maximus Licinianus ab exercitu in Oriente

ἐν τῇ ἀνατολῇ Μάξιμον Λικινιανὸν αὐτοκράτορα. καὶ ἑάσας
 ἐν αὐτῇ τῇ ἀνατολῇ Θεοτιανὸν ἑξαρχον μετὰ βοηθείας εἰς τὸ
 φυλάττειν τὴν ἀνατολὴν ἀπῆλθεν ἐν Ῥώμῃ. ἐν τῷ δὲ μέλλειν
 αὐτὸν ἔξεναι ἀπὸ Ἀντιοχείας ἐθεώρησεν ἰπποδρόμιον· καὶ ὕβρι-
 V 185 σαν αὐτὸν οἱ δῆμοι τῆς πόλεως, ὅτι εὐθὺς ἐφιλοτιμήσατο τῇ πό-
 O 417 μα κατ' αὐτῶν ἔξελθεῖν· καὶ ἐτόξευσαν αὐτοὺς οἱ στρατιῶται ἐν
 τῷ ἰπποδρομῷ, καὶ ἀπώλοντο χιλιάδες δύο. ὁ δὲ αὐτὸς βασι-
 λεὺς Μάξιμος ἐλθὼν ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐβασίλευσεν ἔτη ζ'. ἦν δὲ εὐ-
 στηθος, μελάνθριξ, εὐθετος, δασυπύγων, εὐόφθαλμος, καμ- 10
 πυλόφρονος, φιλοστρατιώτης, δαγίλος, τρακτιαιότης.

Ἐν δὲ τῇ αὐτοῦ βασιλείᾳ ἐχαρίσατο ἑλευθερίαν τοῖς χριστιαν-
 οῖς ἕως τὸ μὴ κρύπτεσθαι αὐτοὺς ἀλλὰ δημοσιεύειν. συνέβη
 δὲ ἐν τῷ χρόνῳ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐν Ἡλιουπόλει τῆς Φοινίκης
 B μαρτυρησαί τὸν ἅγιον Γελάσιον· ἦν γὰρ μῖμος δευτέρου καὶ 15
 εἰσῆλθεν εἰς τὸ παιγνίδιον πανδήμου ἀγομένου. καὶ πλήθους
 θεωροῦντος ἔβαλον αὐτὸν εἰς βούττιν μεγάλην βαλάνελου γέμου-
 σαν ὕδατος χλιαροῦ, καταγελῶντας τοῦ χριστιανικοῦ δόγματος
 καὶ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος. ὁ δὲ αὐτὸς Γελάσιος ὁ μῖμος βα-
 O 418 πτισθεὶς καὶ ἀνελθὼν ἐκ τοῦ βαπτίου καὶ φορέσας ἱμάτια λευκὰ 20
 οὐκέτι ἠγέσχετο θεατρίσαι, λέγων ἐπὶ τοῦ δήμου ὅτι Χριστιανὸς
 εἰμι· εἶδον γὰρ δύναμιν Θεοῦ φοβεράν ἐν τῷ βαπτίζεσθαι με ἐν

1. αὐτοκράτορα pro αὐτοκράτορα scribit Ch. Sed ita iam Ox.
 ibid. ἐάσας Ox. 19. Γελάσιος Ox.

Imperator saluatus est. Phostiano itaque Exarcho, ibi cum copulis relicto, qui Orientem custodiret, ipse Romam proficiscitur. Antequam vero ex Antiochia discederet, Circensia spectare voluit: ubi populus Antiochen-sis dieteris eum lacessebant, quod urbem Lartitionibus donasset, cum tamen ibidem Imperator primum renunciatus fuisset. Imperator itaque super his indignatus, milites armatos adversus eos exire iussit: populum itaque sagittis in Circo petebant, millibus duobus exadio datis. Maximus autem Imperator, Romam veniens, ibidem imperavit annos vii. Erat hic pectore firmo, capillitio nigro, membris compositis, barba hirsuta, oculis pulchris, naso adunco, militum studiosus, fracundus, negotiis tractandis idoneus.

Sab hoc Imperatore, Christianis indultum est, uti non amplius latitantes, in publicum prodirent. Contigit autem Hujus sub imperio martyrium subire S. Gelasium, Heliopoli Phoenicum. Erat hic mimus secundi ordinis; qui, spectante populo universo, Theatrum ingressus, in solum Balnei magnum, aquis tepentibus plenum, injectus est; nempe Christianae religionis, et sancti Baptismatis in Ludibrium. Gelasius autem iste Mimus, ubi baptizatus ex labro, vestibus albis indutus, egrederetur; Minum agere amplius detrectavit; populumque allocutus universum, Ego, inquit, Christianus sum; vidi enim in Lavacro tremendam Dei Majesta-

τῆ βουττίῳ καὶ χριστιανὸς ἀποθνήσκω. καὶ ἀκούσας ταῦτα ὁ
 δῆμος ὄλος ὁ θεωρῶν ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς πόλεως ἐμάνη σφόδρα·
 καὶ ὀρμήσαντες ἐκ τῶν βάθρων εἰς τὴν θυμέλην ἐκράτησαν αὐτὸν C
 καὶ σφραγίσαντες αὐτὸν ἔξω τοῦ θεάτρου, ὡς φορεῖ τὰ λευκὰ ἱμάτια
 5 αὐτοῦ, λιθοβολήσαντες ἐφόνευσαν αὐτόν, καὶ οὕτως ἐτελειώθη ὁ
 δίκαιος. καὶ λαβόντες τὸ λείψανον αὐτοῦ ἀπήγαγον αὐτὸ εἰς
 τὴν κώμην τὴν λεγομένην Μαριάμμην, ὅθεν ὑπῆρχεν, ἔξω οὖσαν
 Δαμασκοῦ τῆς πόλεως ἀπὸ ἐνὸς ἡμίσεος μιλίου. καὶ ἐκτίσθη
 αὐτῷ ἐκτήριος οἶκος.
 10 Ὁ δὲ βασιλεὺς Λικηννιανὸς Μάξιμος χειροουργηθεὶς τελευτᾷ,
 ὧν ἐνιαυτῶν μξ'.

5. λιθοβολήσαντες Ch., Chron. Pasch. p. 276. A., λιθοβολίσαντες
 Ox. 8. ἐνὸς ἡμίσεος] I. e. 1½.

tem; et Christianus moriar. Haec ubi audierat omnis qui in Theatro
 spectabat populus, furore summo commotus est: confestim itaque omnes
 ex gradibus in scenam irruentes, comprehensum Gelasium et Theatro
 extractum, in albo quem ferebat amictu, lapidibus obrutum interfecerunt.
 Atque hic justus viri exitus fuit. Reliquias vero ejus, qui genere ei con-
 juncti erant, in vicum unde ipse oriundus erat, Mariamman dictum, mil-
 liarii dimidia parte a Damasco urbe remotum, deportarunt. Huic etiam
 Oratoriam domum extruxerunt.

Imperator autem Maximus Licinianus, a Chirurgorum sectionibus
 interijt, annos natus XLVI.

φθονῶν αὐτοῖς ἐκαρτέρησε. καὶ μετὰ τὸ ἐξελθεῖν τὸν αὐτὸν βασιλέα Καρίνον ἐκ τῶν Κυρηστικῶν εἰς τὰ Περσικὰ δόλω ὁ ἐπιστάτης τῶν ἁγίων Κοσμά καὶ Λαμιανοῦ λαβὼν αὐτοὺς μετὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἀνδράπων ἐν ταῖς ὄρεσιν ἐκρήμνισεν αὐτούς, ὡς ὄντας ἐκ τοῦ δόγματος τῶν χριστιανῶν, καὶ οὕτως οἱ δίκαιοι ἐτε- 6
λειώθησαν.

Ο 406 Ἐν δὲ τῷ μέσῳ χρόνῳ τοῦ πολέμου ὁ αὐτὸς Καρίνος τελευτῆ ἰδίῳ θανάτῳ, ὧν ἐνιαυτῶν λβ'.

С Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Καρίνου ἐβασίλευσε Διοκλητιανὸς ἔτη κ' καὶ μῆνας θ'. ἦν δὲ μακρὸς, λεπτὸς, ξήρουμες, ὀλοπό- 10
λιος τὴν κάραν καὶ τὸ γένειον, λευκὸς τῷ σώματι, γλαυκὸς, πα-
χύρρινος, ὑπόκυρτος, μεγαλόψυχος πάνυ καὶ φιλοκτίστης. ἀνη-
γορεύθη δὲ βασιλεὺς ἐπὶ τῆς ὑπατείας Βάσσου καὶ Κοντιανοῦ.

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐγένετο σκύτος μέγα πᾶσαν τὴν ἡμέραν· μετὰ δὲ τρία ἔτη τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐπαύσατο 15
τὸν υἱὸν αὐτοῦ Μαξιμιανὸν τὸν καὶ Ἐρκουλλιανόν. τῶν δὲ

Περσῶν κενησάντων ὑπλισάμενος ὁ Διοκλητιανὸς ἐπεστράτευσεν ἔμπα τῷ Μαξιμιανῷ. καὶ φθασάντων τῶν αὐτῶν Ἀντιόχειαν τὴν 20
μεγάλην, ἐπέμψεν ὁ αὐτὸς Διοκλητιανὸς Μαξιμιανὸν τὸν Καί-
D σαρα κατὰ Περσῶν καὶ ἔμεινεν ὁ αὐτὸς Διοκλητιανὸς ἐν Ἀντιο-
χείᾳ. καὶ ἔκτισεν ἐκεῖ πολῶτιον μέγα, εὐρῶν θεμελίου τεθέντας
πρώην μὲν ὑπὸ Γαλλιανοῦ τοῦ καὶ Λικιννιανοῦ. ἔκτισε δὲ ὁ αὐ-

2. δόλω Ch., δόλου Ox. 4. ἐκρήμνισεν Ch., ἐκρέμνισεν Ox.
16. τὸν καὶ Ἐρκουλλιανόν] „Ἐρκουλιος alii omnibus, tam Graecis, quam Latinis, atque etiam Nostro infra dictus est.“ Ch. V.
p. 133. C.

ctus summe eos invisos habuit: Quam primum vero Imperator ex Cypre-
stica regione in Persidem discesserat, servis suis stipatus, per dolum Sanctos illos ad montes abductos, tanquam Christiani dogmatis sectatores, praecipites dedit. Talem itaque vitae exitum Justi hi habuerunt.

Imperator autem Carinus, medio belli tempore, naturae concessit, annos natus xxxii.

Carinum excepit Diocletianus; qui imperavit annos xx, et menses ii. Erat hic procerus, gracilis, facie macilenta, capite, barbaque canus, colore corporis pallente, oculis caesiis, naso crasso, subcurvus, summe magnanimus, aedificandique studiosissimus. Imperator vero designatus est, Basso et Quintiano Coss.

Hoc Imperante, tenebrae profundae per diem integrum orbi incubuerunt. Tertio autem imperii anno exacto, Maximianum filium, qui et Herculianus, Caesarem creavit. Persis autem arma sumentibus, Diocletianus, cum Maximiano, in eos profectus est. Per Antiochiam vero magnam facto itinere, Diocletianus, Maximiano contra Persas misso, ibidem commoratus est: ubi etiam Palatium ingens extruxit, inventis ibi jactis olim a Gallieno Liciniano fundamentis. Balneum etiam Publicum urbis in planicie extruxit, prope Circum veterem; quod Diocletianum vocavit.

τὸς Διοκλητιανὸς καὶ δημόσιοι λουτρὸν εἰς τὴν πεδιάδα, πλησίον O 407
 τοῦ παλαιοῦ Ἰππικοῦ, ὅπερ ἐκάλεσε τὸ Διοκλητιανόν. ἔκτισε δὲ
 καὶ ὠρεῖα λόγῳ ἀποθέτων σίτου· καὶ μέτρα δὲ σίτου πῦσιν ἔθω-
 5 σθαί τινα τῶν ἀγοραίων ἀπὸ τῶν στρατιωτῶν· ἔκτισε δὲ καὶ τὸ
 στάδιον τὸ λεγόμενον ἐν Δάφνῃ διὰ τοὺς Ὀλυμπικούς καὶ τοὺς
 λοιποὺς ἀγωνιστάς, ὥστε μὴ ἀπιέναι ἐν κοτρίγαις καὶ στεφανοῦ-
 σθαι ἐν Ἀργυρῷ ποταμῷ, ἀλλὰ μετὰ τὸ ἀγωνίσασθαι πάντας ἐν
 Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ ἀνιέναι αὐτοὺς ἐν τῇ λεγομένῃ Δάφνῃ, καὶ E
 10 μὴ ἵνα τοσοῦτον διάστημα ὁδοῦ ἀπέρχονται ἐν τῷ Ἀργυρῷ πο-
 ταμῷ ἐν κοτρίγαις τῆς Κιλικίας, καὶ οἱ Ὀλυμπικοὶ καὶ οἱ Ἀντιο-
 χεῖς ἀπιόντες κατὰ τὸ Ὀλύμπια, καθὼς καὶ ἐν τῇ θείᾳ αὐτοῦ
 διατάξει ἐκέλευσεν ἐν Δάφνῃ διαφροῦσθαι τοὺς ἀγωνιζομένους ἐν
 τῷ ἀγῶνι τῶν Ὀλυμπίων. ἔκτισε δὲ ἐν αὐτῷ τῷ σταδίῳ Δάφνης
 15 ἱερὸν Ὀλυμπίου Διὸς, καὶ ἐν τῇ σφενδόβῃ τοῦ αὐτοῦ σταδίου
 ἔκτισεν ἱερὸν τῇ Νεμέσει. ἀνενέωσε δὲ καὶ τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱε- V 132
 ρόν, κοσμήσας διαφόροις μαρμαρίοις. ἔκτισε δὲ καὶ τῇ Ἑκάτῃ O 408
 ἱερὸν καταχθόνιον βαθμῶν τξέ'. ἔκτισε δὲ ἐν Δάφνῃ καὶ παλά-
 τιον εἰς τὸ τοὺς ἀνιόντας βασιλεῖς ἐπεὶ καταμένειν, ἐπειδὴ πρῶην
 20 εἰς τὸ ἄλλος ἐποιοῦν παυλεῶνας καὶ κατέμενον. ἔκτισε δὲ καὶ
 φαρβρικάς τρεῖς πρὸς τὸ κατασκευάζεσθαι ὄπλα τῷ στρατῷ·
 ἔκτισε δὲ καὶ ἐν Ἐδέσῃ φαρβρικά διὰ τὸ τὰ ὄπλα ἐγγυὺς χορηγεῖ-
 σθαι· ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν Δαμασκῷ ἔκτισε φαρβρικά, ἐννοήσας

3. ἀποθετῶν Ox. 10. μὴ ἵνα] ἵνα μὴ? 13. διαφροῦσθαι]
 „Forte στεφανοῦσθαι.“ Ch. 16. Νεμέσει Ch., Νεμίσῃ Ox.

Horrea quoque, pro frumentis condendis, extruxit: mensuris etiam fru-
 menti, aliorumque venalium omnium publice constitutis: ne, qui mercatu-
 ram exercerent, a milite damno aliquo afficerentur. Stadium quoque,
 quod vocant, in Daphne extruxit, propter Olympicos aliosque Agonistas;
 scilicet ne quadrigis vecti, ad Argyrum fluvium proficisci tenerentur, ad
 Coronationem: post certamina Antiochiae magnae finita, Daphnem pete-
 rent; neque in posterum tantum itineris intervallum emetirentur, ad Ar-
 gyrum fluvium quadrigis vecti Cilicibus, Antiochenses, quique in Olym-
 picis Agonistae fuissent. Post ludos itaque finitos, juxta Edictum Impe-
 ratorium, Daphnem deinceps petebant, uti ibi coronarentur. Condidit
 etiam, in hoc Daphnes stadio, fanum Jovis Olympii: et in ejusdem stadii
 funda, templum Nemesi erexit. Apollinis quoque fanum instauravit; va-
 riiisque Marmoribus exornavit. Templum etiam subterraneum Hecate sa-
 cravit; in quod per gradus occlxv descendebatur. Palatium insuper in
 Daphne extruxit; ubi Imperatores, illuc adventantes commemorarentur: cum
 antea tentorii solum, ad Locum defixis, uterentur. Quinetiam fabricas ibi
 erexit, in quibus arma, in exercitus usum, fabricarentur. Edessae etiam
 fabricas erexit, uti armamenta belli ad manum haberent. Similiter etiam
 in Damasco fabricas extruxit; ob frequentes Saracenorum incursiones.

τάς ἐπιδρομὰς τῶν Σαρακηνῶν. ἔκτισε δὲ καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ Μό-
νηταν, ὥστε χαράσσεισθαι ἐκεῖ νομίσματα· ἦν γὰρ ἡ αὐτὴ Μό-
B νητα ἀπὸ σεισμοῦ καταστραφεῖσθαι· καὶ ἀνενεώθη. ἔκτισε δὲ καὶ
λουτρόν, ὅπερ ἐκάλεσε συγκλητικόν, ὁμοίως δὲ καὶ ἄλλα γ'
λουτρά.

5

Ὁ δὲ Καῖσαρ Μαξιμιανὸς ἀπελθὼν κατὰ Περσῶν καὶ νική-
σας αὐτοὺς κατὰ κράτος ἐπανῆλθεν ἐν Ἀντιοχείᾳ, λαβὼν αἰγμά-
λωτον τὴν τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν γυναῖκα, ἐκείνων φυγόντων
μετὰ ὀλίγων ἀνδρῶν εἰς τὸ Ἰνδολίμιτον, τοῦ πλήθους αὐτῶν ἀνα-
λωθέντος. ἡ δὲ βασίλισσα τῶν Περσῶν Ἀρσανὴ ᾤκησεν ἐν Δά- 10
O 409 φνη φυλαττομένη κατὰ ἐλευσιν τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων Διοκλη-
τιανοῦ μετὰ τιμῆς ἐπὶ χρόνων. καὶ μετὰ ταῦτα πάκτων εἰρή-
νης γενομένων ἀπεδόθη Πέρσαις τῷ ἰδίῳ αὐτῆς ἀνδρὶ, φυλαχθεῖ-
σα μετὰ τιμῆς.

C Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ δωρεὰ παρ᾽ ἐσχέθησαν παρὰ τοῦ βασι- 15
λέως πάση τῇ Ῥωμαίων πολιτείᾳ ὑπὲρ τῶν ἐπικικίων.

Ἐκτισε δὲ καὶ εἰς τὰ λιμίτα κάστρα ὁ αὐτὸς Διοκλητιανὸς
ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου ἕως τῶν Περσικῶν ὄρων, τάξας ἐν αὐτοῖς
στρατιώτας λιμιτανέους, προχειρισάμενος καὶ δοῦκας κατὰ ἐπαρ-
χίαν ἐνδοτέρῳ τῶν κάστρων καθέξασθαι μετὰ πολλῆς βοήθειας 20
πρὸς παραφυλακὴν. καὶ ἀνήνεγκαν τῷ βασιλεῖ καὶ τῷ Καίσαρι
στήλας ἐν τῷ λιμίτῳ τῆς Συρίας.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ ἐτυράννησαν οἱ Αἰγύπτιοι καὶ ἐφόνευ-
σαν τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν. καὶ ἐπεστράτευσεν κατ' αὐτῶν ὁ αὐ-

9. Ἰνδολίμιτον Οχ.

Antiochiae etiam Monetarum officinam, qua nummi cuderentur, terrae-
motibus collapsam, redintegavit. Balneum etiam, praeter alia tria a se
condita, quartum quoque extruxit, quod Senatorium nominavit.

Maximianus interim Caesar, Persis penitus debellatis, Antiochiam re-
vertitur; Captivam secum ducens Persici regis uxorem: quam paucis sti-
patam, (exercitu reliquo funditus deleta,) ad Indiae limites, una cum
Rege Marito fugientem, assecutus fuerat. Regina autem Persarum, Ar-
sane, Diocletiani Romani Imperatoris jussu, in Daphne annis aliquot, omni
cum honore custodiebatur. Post vero, pacis conditionibus invicem initis,
Regina, in Persidem missa, conjugii suo restituta est.

Eodem tempore Imperator, ob partam victoriam, ubique per impe-
rium Romanum Largitiones distribuit.

Idem Diocletianus Castra passim per confinia extruxit, ab Aegypto
usque ad fines Persicos; collocatis ibi Limitaneis militibus, Ducibus etiam
per provincias constitutis, qui Castris hisce cum armata manu insidentes,
loca custodirent. Imperatori itaque et Caesari stativas ubique per con-
finia Syriae posuerunt.

Sub hoc tempus Aegyptii in Praefectos suos insurgentes, eos interfe-
cerunt. Imperator itaque in eos arma movit, Alexandriamque Magnam

τὸς Διοκλητιανός, καὶ ἐπολέμησεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ μεγάλῃ, πο-
 λιορκήσας αὐτὴν καὶ ποιήσας φουάτα, κήρας τὸν ἄγωγόν καὶ D
 στρέψας αὐτὸν ἀπὸ τοῦ λεγομένου Κανώπου καὶ περέχοντα χρῆ-
 σιν τῇ πόλει. παραλαβὼν δὲ Ἀλεξάνδρειαν ἐνέπρησεν αὐτήν·
 5 εἰσῆλθε δὲ ἐν αὐτῇ ἔφιππος, τοῦ ἵππου αὐτοῦ περιπατοῦντος ἐπά-
 τω τῶν λειψάνων. ἦν δὲ κελεύσας τῷ ἐξπεδίτῳ μὴ φείσασθαι
 τοῦ φονεύειν, ἕως οὗ ἀνέλθῃ τὰ αἵματα τῶν σφαζομένων ἕως τὸ O 410
 γόνυ τοῦ ἵππου οὗ ἐκάθητο. συνέβη δὲ κατὰ κλειυσιν Θεοῦ πλη-
 σίον τῆς πόρτας εἰσελθόντος αὐτοῦ τὸν ἵππον ἐν ᾧ ἐκάθητο ὁ
 10 βασιλεὺς πατῆσαι λείψανον ἀνθρώπου καὶ κοινάμραντα εἰς αὐτὸ
 γονατίσαι καὶ αἱματωθῆναι τὸ γόνυ τοῦ ἵππου· καὶ προσεσηκῶς
 ἔδωκεν Ἰνδουγεντίας, καὶ ἐπαύσαντο οἱ στρατιῶται κόπτοντες τοὺς
 πολίτας Ἀλεξανδρείας. καὶ ἀνέστησαν οἱ αὐτοὶ Ἀλεξάνδρεῖς στή- E
 λην χαλκῆν τῷ ἵππῳ ὑπὲρ εὐχαριστίας· ὅστις τύπος οὕτως ὄνο-
 15 μάζεται ἕως τῆς σήμερον ὁ ἵππος Διοκλητιανοῦ. καὶ ἔκτοτε ἐχρη-
 μάτισεν ὀνομάζεσθαι πρῶτον ἔτος Ἀλεξανδρείας. ἔστιν οὖν ἐξ
 ἐκεῖνου τοῦ χρόνου ὁ χρηματισμὸς τῆς πρὸς Αἴγυπτον Ἀλεξαν-
 δρείας.

Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀνεφάνη τις Μανιχαῖος ἐν Ῥώμῃ
 20 τῇ πόλει ὀνόματι Βουῆδος· ὅστις ἀπέσχισεν ἐκ τοῦ δόγματος τῶν V 133
 Μανιχαίων, παρεισαγαγὼν ἴδιον δόγμα καὶ διδάσκων ὅτι ὁ ἄγου-
 θὸς Θεὸς ἐπολέμησε τῷ πονηρῷ καὶ ἐνίκησεν αὐτόν, καὶ δεῖ τὸν
 νικητὴν τιμᾶν. ἀπῆλθε δὲ καὶ ἐν Περσίδι διδάσκων. ὅπερ δύ-

9. εἰσελθόντος Ox., εἰσελθόντος Ch. 12. Ἰνδουγεντίας Ch., Ἰν-
 δουλιεντίας Ox. 22. τὸν] τὴν Ox.

obskidione cinxit: et fossa egesta, rescissoque qui ibi urbis in usum erat,
 aquaeducta, cursuque aquarum per aliam a Canopo viam diverso, urbem
 tandem cepit, captamque incendiis vastavit. Imperator autem, equo insi-
 dens, urbem ingressus est; equo interim occisorum cadavera calcante.
 Exercitui vero in mandata dederat, uti non prius a caedibus abstinereat,
 quam ad equi cui insidebat genua sanguis occisorum pertingeret. Conti-
 git autem, (Deo ita volente,) Imperatore urbem ingrediente, a Portis
 ipsais non procul, equum ejus, dum per cadavera incedit, trunco hominis
 impingere; equique, ex casu illo labascentis, genu sanguine tinctum esse.
 Quo viso, imperator militem repressit; et venia data non ulterius in Ale-
 xandrinos saevire permisit. Alexandrini itaque statum aeream Equo gra-
 ti posuerunt; locumque eum, *Diocletiani Equum*, usque adhuc appellant.
 Insuper etiam Alexandrini annum suum primum exinde numerabant. Hoc
 itaque initium est Aerae Alexandrinorum in Aegypto.

Hujus sub imperio, prodiit Romae Manichaeus quidam, nomine Bun-
 dus: qui neglectis Manichaeorum Placitis, Dogmata sua invenit. „Docce-
 bat hic, Bonum Deum cum malo bellum habuisse; Malumque a Bono su-
 peratum; hemorem proinde Victori tribuendum.“ In Perfidem quoque

γμα Μανιχαϊκὸν παρὰ Πέρσαις καλεῖται κατὰ τὴν αὐτῶν γλώσσαν τὸ τῶν Δαρισθενῶν, ὃ ἐρμηνεύεται τὸ τοῦ ἀγαθοῦ.

- O 411 Ὁ δὲ αὐτὸς Διοκλητιανὸς βασιλεὺς ἐποίησε διωγμὸν χριστιανῶν· καὶ ἐτιμωρήθησαν πολλοὶ μαρτύρησαντες, ἐν οἷς ἐμαρτύρησε καὶ ὁ ἅγιος Μηνᾶς· καὶ αἱ ἐκκλησίαι δὲ καθηρέθησαν, καὶ 5 ἀπειλαὶ δὲ καὶ φόβος ἦν πολὺς.
- B Ἐν δὲ τῷ χρόνῳ τῶν Ὀλυμπίων κατέφθασεν ἐν Ἀντιοχείᾳ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Διοκλητιανός, ἐλθὼν ἐξ Αἰγύπτου. καὶ τοῦ Ὀλυμπικοῦ ἀγῶνος μέλλοντος ἐπιτελεῖσθαι, ἐφόρεσε τὸ σχῆμα τὸ τοῦ ἀλυτάρχου ὁ βασιλεὺς Διοκλητιανός. τὴν δὲ στολὴν ὁ ἀλύ-10 τάρχος ἄσπρον ὀλοσηρικὸν ἐφόρει· ὁ δὲ βασιλεὺς ἀντὶ τοῦ ἄσπρου ἐφόρεσε πορφυροῦν, τὰ δὲ ἄλλα πάντα ὡς ἦν ἔθος τῷ ἀλυτάρχει φορεῖν, κρατῶν τὴν ἱερὰν ῥάβδον καὶ προσκυνῶν τὸν δῆμον, ἐθεώρησε τὸν Ὀλυμπικὸν ἀγῶνα τὰς νενομισμένας πάσας ἡμέρας. καὶ ἐκ τῶν ἄξιωματικῶν αὐτοῦ κατήρχοντό τινες ἐν τοῖς Ὀλυμπι-15 κοῖς ἀγῶσιν ἐπιδεικνύμενοι ἀρετῆς χάριν· καὶ οἱ μὲν ἐπάλαιον,
- C οἱ δὲ ἐπύκτεον, οἱ δὲ ἐπαγκρατίαζον, οἱ δὲ ἔτρεχον· καὶ τοῖς νικῶσι παρεῖχε σάκρας καὶ πᾶσι πολλὰ ἐφιλοτιμήσατο· καθὼς Διο-20
- O 412 μετιανός ὁ σοφώτατος συνεγράψατο. καὶ ἀλυτάρχης ἐν Ἀντιοχείᾳ ὁ αὐτὸς Διοκλητιανός καὶ ἀποθήμενος τὸ βασιλικὸν σχῆμα καὶ μετὰ τὸ πληρῶσαι τὰ Ὀλύμπια οὐχ εἴλετο βασιλεῦσαι, λέγων ὅτι Ἀπεθίμην τὴν βασιλείαν καὶ ἐφόρεσα σχῆμα τοῦ ἀθα-

19. Fort. ἀλυτάρχης.

profectus, ibi etiam dogmata sua disseminavit. Manichaeorum vero dogma hoc Persae, Idiomatico suo, *Daristhenorum* vocant: quasi dicas, *Dei Boni dogma*.

Idem Diocletianus Imperator Christianos persecutus est; quorum multi Martyrio coronati sunt: inter quos fuit Sanctus Menas. Quin et templa eorum a fundamentis eversa sunt: graves insuper minae, terroresque Christianis incussi.

Olympicis autem appropinquantibus, Imperator Diocletianus, ex Aegypto Antiochiam venit: Ludisque celebratis, ipse Alytarchae habitum suscepit. Moris autem erat, ut Alytarcha stolam albam, holosericam gestaret: imperator vero, pro alba, purpuream sibi sumpsit; in caeteris habitum Alytarchae per omnia referebat: sacramque manu ferens virgam, et populum pro more veneratus, per dies constitutos omnes, Olympica Certamina spectabat. Itaque ex Optimatibus etiam ejus nonnulli eo ad Certamina convenerunt, virtutis suae specimina exhibitari: quorum hi palaestra, illi pugilatu, alii Pancratie, cursu vero alii decertabant. Victoriis autem *Sacras* dedit; omnibusque munera affatim dispertivit, uti sapientissimus Dometianus haec scripta reliquit. Diocletianus autem Alytarcha Antiochiae factus, Imperatoriam habitum deposuit: nec amplius, finitibus Olympicis, Imperatorio fungi munere voluit; dicens: *Imperio memet*

νάτου Διός. και ἔκτοτε ἕμειων οὕτως. τελευταῖ δὲ ἰδίῳ θανά-
τῳ, ὡν ἐνιαυτῶν αβ'.

Μετὰ δὲ τὸ ἀποθῆσθαι τὸν Διοκλητιανὸν τὴν βασιλείαν ἐβα-
σίλευσε Μαξιμιανὸς ὁ και ἐπίκλην Ἐρκεύλιος ἔτη ιθ'. και ἀνελ-
5 θῶν ἐν Ῥώμῃ ἐθριάμβευσε τὴν κατὰ Περσῶν και Αἰγυπτίων νι- D
κην. ἦν δὲ μακρὸς, εὐσθενής, μίξοπόλιος τὴν κάραν, ἀπλό-
θριξ, τελειοπύγων, μελάγχρους, εὐρινος, εὐόφθαλμος, ἐλλόγι-
μος. ἠγωνίσσατο δὲ και αὐτὸς κατὰ χριστιανῶν και ἐτιμωρήσα-
το πολλοὺς ἁγίους· ἐν αἷς ἑμαρτύρησαν ὁ ἅγιος Πανταλέων και ὁ
10 ἅγιος Ἡούχιος και ὁ ἅγιος Ἑρμιππος και ὁ ἅγιος Ἑρμόλαος και
ὁ ἅγιος Ἑρμοκράτης.

Και πάλιν Ὀλυμπίων ἀγομῆων ἐν τῇ αὐτοῦ βασιλείᾳ, ἐλθόν-
τος αὐτοῦ ἐν τῇ ἀνατολῇ κατὰ Ἀρμενίων τυραννησάντων Ῥω-
μαίους, νικήσας αὐτοὺς κατὰ κράτος και ὑποτάξας αὐτούς, μα-
15 θῶν δὲ τὸν καιρὸν τῶν Ὀλυμπίων ὑπάρχειν, παρεγένετο ἐν Ἀν- E
τιοχεῖα διὰ τὰς ἐπισημοὺς ἡμέρας τοῦ ἀγῶνος. και φορέσας και O 413
αὐτὸς τὸ σχῆμα τοῦ ἀλντάρχου ἀλντάρχησε· και ἠγωνίσσαντο και
ἐπὶ αὐτοῦ ἐκ τοῦ δήμου τέκνα συγκλητικῶν και συγκλητικοὶ νεώ-
τεροὶ· και οἱ μὲν ἐπάλαιον, οἱ δὲ ἔτριχον, οἱ δὲ ἐπαγκρατίαζον, οἱ
20 δὲ ἠνώχουν, οἱ δὲ ἐπύκτωον, οἱ δὲ ἐφρονάσκουν· και οἱ νικῶντες
ἐλύμβανον μελλοὺς ἀξίας, οἱ δὲ προέκοπτον ἐν ταῖς στραταίαις δι-
χα τῶν δεδομένων αὐτοῖς φιλοτιμιῶν. ἀπέθετο δὲ και αὐτὸς

17. ἀλντάρχησε] ἠλντάρχησε Ch. V. vol. II. p. 49. C. 20. ἐφρονά-
σκων] ἐφρονάσκουν, ut etiam supra habet, in Commodo. Ch.
21. στραταίας Ox.

obediens; Jovisque immortalis habitum gestans. Hunc itaque vitae sta-
tum deinceps amplexus est: naturaeque tandem cessit, annos natus LXXII.

Post depositum vero a Diocletiano Imperium, a Maximiano Herculeo
susceptum est; qui imperavit annos XIX. Hic Romam reversus, de Peris
et Aegyptiis devictis triumphum egit. Erat autem procerus, robustus,
capite canescente, crine piano, barbatus, colere nigro, naso eleganti, ocu-
lis pulchris, eloquens. Infensus et hic quoque Christianis fuit; plurimos-
que Sanctos necl dedit; ex quibus fuerunt S. Pantaleo, S. Hesyehius, S.
Hermippus, S. Hermolaus et S. Hermocrates, Martyres.

Accidit autem etiam hujus sub imperio, Olympica celebrari, quo tem-
pore Armenios, adversus Romanum imperium rebellantes, exercitu in Orien-
tem ducto, penitus subegerat. Certior autem factus, Olympicorum cele-
berrimam jam instare Panegyrim, Antiochiam venit: ubi et ipse, Alytar-
chae habitum gestans, munia ejus executus est. Qui autem ibi conven-
erant Senatorum filii, Senatores etiam Juniores ipsi, coram eo decertabant;
hi quidem palaestra, illi cursu, alii Pancratio, aurigatione alii, alii Pugi-
latu, nonnulli etiam voce certantes. Victorum autem (praeter munera
quae eis largitas est,) hos quidem majoribus auxit honoribus, illos vero
ad Militares prevehit dignitates. Maximianus autem ipse, posito Impe-

V 194 Μαξιμιανὸς τὴν βασιλείαν καὶ τὴν πορφύραν καὶ πᾶσαν τὴν βασιλικὴν φορεσίαν, καὶ ἐφόρεσε τὰ ἀλυταρχικά. καὶ μετὰ τὸ πληρωθῆναι τὰς ἡμέρας τῶν Ὀλυμπίων οὐχ εἶλετο οὐδὲ αὐτὸς βασιλεῦσαι, ἀλλ' ἐπανελθὼν ἐν τῇ Ῥώμῃ ἀπετάξατο τῆς βασιλείας καὶ ἔμεινεν οὕτως ἕως θανάτου. καὶ μετὰ χρόνον τελευτᾷ ἰδίῃ 5 θανάτῳ, ὧν ἐνιαυτῶν νζ'.

Καὶ μετὰ τὸ ἀποθῆσθαι τὴν βασιλείαν Μαξιμιανὸν ἐβασίλευσε Μαξέντιος ὁ καὶ Γαλέριος ἔτη γ'. ἦν κονδοειδής, πλατύς, O 414 οὐλόθρηξ, λευκός, εὐπύγων, ὑπόστραβος, σιμός, ὀργίλος. ἐφίλει δὲ τὸ Βένετον μέρος. 10

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας Ἰάμβλιχος ὁ φιλόσοφος ἐδίδα- B σκεν, οἰκῶν ἐν Λάφυγῃ ἕως τῆς τελευτῆς αὐτοῦ.

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ οἱ Πέρσαι συμμαχοῦντες Ἀρμενίοις πολεμηθεῖσιν ἅμα αὐτοῖς ἐπελθόντες ἐν τοῖς Ῥωμαϊκοῖς ἐπρωιδευσαν χώρας. καὶ ἐπιστράτευσε κατ' αὐτῶν ὁ αὐτὸς Μαξέντιος 15 καὶ ἐπολέμησε Πέρσαις, καὶ ἀνήλωσεν αὐτοὺς διὰ τῆς Ἀρμενίας κατελθὼν κατ' αὐτῶν, καὶ ἀπέσπασε χώρας ἐκ τῶν Περσαρμενίων καὶ ἐποίησεν ὑπὸ Ῥωμαίους· ἦντινα ἐκάλεσε πρώτην καὶ δευτέραν Ἀρμενίαν Ῥωμαίων. ἐν τῷ δὲ εἶναι τὸν αὐτὸν Μαξέντιον εἰς Περσαρμενίαν ἐπέβρασαν οἱ Πέρσαις εἰς τὴν Ὀσδρογηνῆν 20 καὶ παρέλαβον πόλιν καὶ ἔκαυσαν καὶ ἔστρεψαν, καὶ λαβόντες πολλὴν πρᾶϊδαν ἐξαίφνης ἀνεχώρησαν· ἐλέγετο δὲ ἡ παραλη- C φθεισα ὑπ' αὐτῶν πόλις Μαξιμιανούπολις. ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς

5. καὶ μετὰ Ch., κατὰ μετὰ Ox. 11. Ἰάμβλικος Ox. 20. Ὀσδρογην Ox. 23. οἱ Ox.

rio, purpura, regioque ornata omni exuebat sese; habitumque Alytarchae gestans, peractis Olympicorum diebus, non amplius imperatorio fungi munere dignatus est: sed Romam reversus, regno sese abdicavit, privatam deinceps vitam agens. Non longe autem post, annum agens LVII, fati concessit.

Imperium a Maximiano positum suscepit Maxentius, qui et Galerius: regnavitque annos III. Erat vero curtus, corpore lato, crispus, candidus, barbatus, substrabus, simus, iracundus: Factioni autem Venetae studebat.

Hujus sub imperio floruit Jamblichus Philosophus; qui in Daphne vitam suam transegit.

Eodem tempore Persae, junctis cum Armenia viribus, Romanas ditiones invaserunt, easque deprædarunt. Maxentius itaque, per Armeniam iter ducens, Persas bello petit; quibus debellatis, regiones etiam ibi Persarmaniis abreptas, Romano addidit Imperio; quas in Armeniam primam et secundam Romanorum distribuit. Interim vero, dum Persarmaniæ Maxentius commorabatur, Persae Osdroinam invadentes, urbem ibi captam, et incendiis vastatam, funditus everterunt: spoliisque ingentibus onusti, absque mora recesserunt: Nomen autem urbi ab eis captæ, Maxianopolis. Urbem hanc Imperator Maxentius, moenibus excitatis, de integro

Μαξέντιος ἀνήγειρον αὐτὴν κτίσας καὶ τὰ τείχη, καὶ πολλὰ φιλο- O 415
 τιμησόμενος τοῖς ζήσασιν ἐκούφισεν αὐτοὺς τῆς συντελείας ἐπὶ
 ἔτη γ'. καὶ ἐπανελευθῶν ἐν τῇ Ρώμῃ ἀνηρέθη, ὧν ἐνιαυτῶν γ'.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Μαξεντίου ἐβασίλευσε Κωνσταντίος
 5 ὁ Χλωρὸς ἔτη γγ'. ἦν δὲ μακρὸς, λεπτός, μιξοπόλιος, εὐχρῶος
 τὸ σῶμα καὶ τοὺς ὀφθαλμούς, εὐρινος, σπανός, ἥσυχος, με-
 γαλόφρονος.

Ἐν δὲ τῇ αὐτοῦ βασιλείᾳ ἔπαθεν ὑπὸ Θεομηρίας Σαλαμιᾶς
 πόλις τῆς Κύπρου, ὑπὸ σεισμοῦ καταποντισθεῖσα εἰς τὴν θά-
 10 λασσαν τὸ πολὺ αὐτῆς μέρος· τὸ δὲ λοιπὸν ἕως ἐδάφους ἔπεσεν.
 ἦντινα ἀνεγείρας ὁ αὐτὸς Κωνσταντίος καὶ πολλὰ πᾶν φιλοτιμη- D
 σόμενος καὶ κτίσας καὶ τοῖς ζήσασι πολίταις συγχωρήσας συντε-
 λείας ἐπὶ ἔτη τέσσαρα, καὶ κτίσας διαφόροις κτίσμασι τὴν πρῶην
 μὲν λεγομένην Σαλαμιᾶδα, ἐξ ἐκείνου δὲ μετακληθεῖσαν Κων-
 15 σταντίαν· ἣτις ἐστὶ νῦν μητρόπολις τῆς Κύπρου.

Ἐν δὲ τῇ αὐτοῦ βασιλείᾳ ἀπέστειλε Μάξιμον τὸν καὶ Λικι- O 416
 νιανὸν μετὰ πολλοῦ στρατοῦ ἐπὶ τὸ φυλάττειν τὰ μέρη τῆς ἀνα-
 τολῆς διὰ τοὺς Πέρσας καὶ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν Σαρακηνῶν· ἐτά-
 ρασσον γὰρ πρῶην τὴν ἀνατολὴν ἕως Αἰγύπτου. συνέβη δὲ ἐν
 20 αὐτῷ τῷ χρόνῳ τὸν βασιλεῖα Κωνσταντίου ἀφώρστησαντα ἡμέρας
 μ' τελευτῆσαι· ἦν δὲ ἐνιαυτῶν ἐξήκοντα. E

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Κωνσταντίου ἀνηγόρευσεν ὁ στρατὸς

16. καὶ Λικινιανὸν Ch., Καλλικιανὸν Ox.

instauravit; civesque superstites multis donavit, tributis etiam illis in trien-
 nium remissis. Romam deinde reversus, e medio sublatus est, aetatis
 anno LIII.

Maxentium excepit Constantius Chlorus; qui imperavit annos XIII. Erat hic procerus, gracilis, subcanus, colore corporis oculorumque pul-
 chro, naso eleganti, parcus, quietus, magnanimus.

Hujus sub imperio, Salamis, urbs Cypri, divinam iram passa est: maxima enim ejus pars terraemotu in mare disjuncta est: reliquum vero
 urbis solo adaequatum corruit. Hanc itaque Constantius excitavit, et pec-
 uniarum plurimum civibus superstilibus largitus, tributa etiam illis in
 quadriennium remisit. Urbem vero hanc, quae antea Salamis vocata
 fuit, variis aedificiis a se ornatam, Constantiam, a suo nomine nuncupa-
 ri voluit: quae etiam Cypri metropolis est, in hunc usque diem.

Eodem imperante missus est, ingenti cum exercitu, Maximus Licin-
 ianus, ad Partes Orientales vindicandas ab incursionibus Persarum et
 Saracenorum, qui antebac Orientem, ad Aegyptum usque perturbave-
 rant. Accidit autem eodem tempore Imperatorem Constantium in mor-
 bum incidere; ex quo, quadragesimo post die, interiiit; aetatis anno sexa-
 gesimo.

Constantio fati defuncto, Maximus Licinianus ab exercitu in Oriente

ἐν τῇ ἀνατολῇ Μάξιμον Λικινιανὸν αὐτοκράτορα. καὶ ἔλασας
 ἐν αὐτῇ τῇ ἀνατολῇ Φοιστιανὸν ἕξαρχον μετὰ βοηθείας εἰς τὸ
 φυλάττειν τὴν ἀνατολὴν ἀπῆλθεν ἐν Ῥώμῃ. ἐν τῷ δὲ μέλλειν
 αὐτὸν ἐξίεναι ἀπὸ Ἀντιοχείας ἐθιώρησεν ἵπποδρόμιον· καὶ ὕβρι-
 V 185 σαν αὐτὸν οἱ δῆμοι τῆς πόλεως, ὅτι αὐτὸν ἐφιλοτιμήσατο τῇ πό-
 O 417 λει ἐκεῖ ἀναγορευθεὶς βασιλεὺς. καὶ ἀγανακτήσας ἐκέλευσεν ἄρ-
 μα κατ' αὐτῶν ἐξελεῖν· καὶ ἐτόξευσαν αὐτοὺς οἱ στρατιῶται ἐν
 τῷ ἵπποδρομίῳ, καὶ ἀπώλοντο χιλιάδες δύο. ὁ δὲ αὐτὸς βασι-
 λεὺς Μάξιμος ἐλθὼν ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐβασίλευσεν ἔτη ζ'. ἦν δὲ εὐ-
 στηθος, μελάνθριξ, εὐθετος, δασυπύγων, εὐόφθαλμος, καμ- 10
 πυλόρινος, φιλοστρατιῶτης, ὀργίλος, τρακταῖστής.

Ἐν δὲ τῇ αὐτοῦ βασιλείᾳ ἐχαρίσατο ἑλευθερίαν τοῖς χριστια-
 νοῖς εἰς τὸ μὴ κρύπτεσθαι αὐτοὺς ἀλλὰ δημοσιεύειν. συνέβη
 δὲ ἐν τῷ χρόνῳ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐν Ἡλιουπόλει τῆς Φοινίκης
 B μαρτυρησαὶ τὸν ὕγιον Γελάσιον· ἦν γὰρ μῖμος δευτέρως καὶ 15
 εἰσῆλθαι εἰς τὸ παιγνίδιον πανδήμου ἀγομένου. καὶ πλήθους
 θεωροῦντος ἔβαλον αὐτὸν εἰς βουττινὴν μεγάλην βαλῶναισιν γέμου-
 σαν ὕδατος χλιαροῦ, καταγελῶντας τοῦ χριστιανικοῦ δόγματος
 καὶ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος. ὁ δὲ αὐτὸς Γελάσιος ὁ μῖμος βα-
 O 418 πτισθεὶς καὶ ἀνελθὼν ἐκ τοῦ βαπτίλου καὶ φορέσας ἱμάτια λευκά 20
 οὐκέτι ἠνέσχετο θεατρίσαι, λέγων ἐπὶ τοῦ δήμου ὅτι Χριστιανὸς
 εἰμι· εἶδον γὰρ δύναμιν Θεοῦ φοβεράν ἐν τῷ βαπτίζεσθαι με ἐν

1. αὐτοκράτορα pro αὐτοκράτορα scribit Ch. Sed ita iam Ox.
 ibid. ἐκάσας Ox. 19. Γελάσιος Ox.

Imperator salutatus est. Phestiano itaque Exarcho, ibi cum caeteris reli-
 cto, qui Orientem custodiret, ipse Romam proficiscitur. Antequam vero
 ex Antiochia discederet, Circensia spectare voluit: ubi populus Antiocheus
 dieteris enim laescebant, quod urbem nullis Largitionibus donasset,
 cum tamen ibidem Imperator primum renunciatus fuisset. Imperator ita-
 que super his indignatus, milites armatos adversus eos exire iussit: po-
 pulum itaque sagittis in Circo petebant, millibus duobus excidio datus.
 Maximus autem Imperator, Romam veniens, ibidem imperavit annos VII.
 Erat hic pectore firmo, capillitio nigro, membris compositis, barba hirsu-
 ta, oculis pulchris, naso adunco, militum studiosus, iracundus, negotiis tra-
 ctandis idoneus.

Sub hoc Imperatore, Christianis indultum est, uti non amplius lati-
 tantes, in publicam prodirent. Contigit autem Huius sub imperio marty-
 rium subire S. Gelasium, Hellepoli Phoenicum. Erat hic nimus secundi
 ordinis; qui, spectante populo universo, Theatrum ingressus, in solum
 Balnei magnam, aquis tepentibus plenum, injectus est; nempe Christia-
 nae religionis, et sancti Baptismatis in Ludibrium. Gelasinus autem iste
 Mimus, ubi baptizatus ex labro, vestibus albis indutus, egrederetur; Mi-
 num agere amplius detrectavit; populumque allocutus universum, Ego,
 inquit, Christianus sum; vidi enim in Lavacro tremendam Dei Majesta-

τῷ βουτίῳ καὶ χριστιανὸς ἀποθνήσκω. καὶ ἀκούσας ταῦτα ὁ
 δῆμος ὄλος ὁ θεωρῶν ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς πόλεως ἐμάνη σφόδρα·
 καὶ ὀρμήσαντες ἐκ τῶν βάρων εἰς τὴν θυμέλην ἐκράτησαν αὐτὸν C
 καὶ σύραντες αὐτὸν ἔξω τοῦ θεάτρου, ὡς φορεῖ τὰ λευκὰ ἱμάτια
 5 αὐτοῦ, λιθοβολήσαντες ἐφόνευσαν αὐτόν, καὶ οὕτως ἐτελειώθη ὁ
 δίκαιος. καὶ λαβόντες τὸ λείψανον αὐτοῦ ἀπήγαγον αὐτὸ εἰς
 τὴν κώμην τὴν λεγομένην Μαριάμμην, ὅθεν ὑπῆρχεν, ἔξω οὖσαν
 Δαμασκοῦ τῆς πόλεως ἀπὸ ἐνὸς ἡμίσεος μιλίου. καὶ ἐκτίσθη
 αὐτῷ εὐκτήριος οἶκος.

10 Ὁ δὲ βουσιεὺς Λικιννιανὸς Μάξιμος χειροῤῥηθῆς τελευτᾷ,
 ὧν ἐνιαυτῶν μζ'.

5. λιθοβολήσαντες Ch., Chron. Pasch. p. 276. A., λιθοβολίσαντες
 Ox. 8. ἐνὸς ἡμίσεος] I. e. 1½.

tem; et Christianus moriar. Haec ubi audierat omnis qui in Theatro
 spectabat populus, furore summo commotus est: confestim itaque omnes
 ex gradibus in scenam irruentes, comprehensum Gelasium et Theatro
 extractum, in albo quem ferebat amictu, lapidibus obrutum interfecerunt.
 Atque hic justus viri exitus fuit. Reliquias vero ejus, qui genere ei con-
 juncti erant, in vicum unde ipse oriundus erat, Mariammen dictum, mil-
 liarii dimidia parte a Damasco urbe remotum, deportarunt. Huic etiam
 Oratoriam domum extruxerunt.

Imperator autem Maximus Licinianus, a Chirurgorum sectionibus
 interiit, annos natus XLVI.

Λ Ο Γ Ο Σ Ι Γ'

ΧΡΟΝΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Α Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Μαξίμου Λικιννίου ἐβασίλευσεν ὁ θειότατος καὶ πιστότατος, ὁ υἱὸς Κωνσταντίου τοῦ Χλωροῦ, Κωνσταντῖνος ὁ μέγας τῇ πρὸ ὀκτώ καλανδῶν αὐγούστων ἐπὶ τῆς ὑπατείας Σεβήρου καὶ Μαξιμιανοῦ· καὶ ἔμεινε βασιλεύων ἔτη λβ'. ἦν δὲ μακρός, πυρρός, μεγαλόψυχος, ἥσυχος, Θεοφιλής. 5

Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις τῆς βασιλείας αὐτοῦ πόλεμος ἐγένετο ἐν τῇ δύσει μέγας· καὶ ἐξῆλθε κατ' αὐτῶν ὁ θειότατος Κωνσταντῖνος, καὶ ἠττηθεὶς ἐφροσσεύετο ὑπὸ τῶν βαρβάρων. καὶ θλασθόμενος ἐν τῷ μέλλειν αὐτὸν καθεύδειν ᾗσχετο ἔρυσθῆναι ὑπ' αὐτῶν· Β καὶ ἔλκυσθεὶς εἰς ὕπνον εἶδε κατ' ὄναρ ἐν τῷ οὐρανῷ σταυρόν, 10 ἐν ᾧ ἐπεγράφετο, Ἐν τούτῳ νίκα. καὶ ἀναγνούς τὸ ἐπιγεγραμμένον ἐν τῷ σταυρῷ διωπνίσθη· καὶ ἀναστὰς ἐποίησε σίγηρον

5. πυρρός Ch., πυρός Ox.

LIBER XIII.

DE TEMPORIBUS CONSTANTINI IMPERATORIS.

Maximum Licinium excepit in Imperio Constantinus Magnus, Constantii Chlori F. Imperator Fidelissimus et piatissimus: qui regnare coepit viii Kal. Augusti, Severo et Maximiano Coes. et regnavit annos xxxii. Erat autem procerus, rufus, magnanimus, ingenii sedati et Deo charus.

Hujus sub Imperio, bellum grave in Occidente exortum est; ad quod reprimendum divinissimus Constantinus cum exercitu profectus est: caeterum devictus Imperator, a Barbaris undique cingebatur. His itaque positus angustiis, ad somnum decubiturus, a Deo precibus expetivit his malis liberari. Somno deinde correptus, per quietem vidit Crucem in Coelo, cui inscriptum erat: *In Hoc vince*. Perlecta autem Inscriptione, e somno expergefactus est. Surgens itaque et efficta Crucis, quam in Coelo vi-

σταυροῦ, ὡς εἶδεν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ προηγεῖτο αὐτοῦ. καὶ προ-
 τρεψάμενος τὸν ἴδιον στρατόν, λέγων ὅτι Νικῶμεν, καὶ ὀρμήσας
 καὶ συμβαλὼν τοῖς βαρβάροις, ἐνίκησε τὸν πόλεμον κατὰ κράτος,
 ὥστε μηδένα τῶν βαρβάρων σθεδῆναι ἀλλὰ πάντας ἀπολείσθαι.
 5 καὶ ἐπαυθῆεν ἐν τῇ Ῥώμῃ μετὰ νίκης καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἔχων
 ἔμπροσθεν αὐτοῦ τὸν σίγγον τοῦ σταυροῦ. ἔξηγεῖτο δὲ πᾶσι τὴν
 τοῦ ὄραματος καὶ τοῦ σίγγου τοῦ σταυροῦ δύναμιν, λέγων ὅτι
 Τοῦτο τὸ σημεῖόν ἐστι τοῦ Θεοῦ τῶν Γαλιλαίων τῶν λεγομένων
 χριστιανῶν. καὶ εὐθέως τὰ ἱερὰ καὶ πάντα τοὺς ναοὺς τῶν
 10 Ἑλλήνων κατέστρεψε καὶ τὰς ἐκκλησίας τῶν χριστιανῶν ἀνέωξε, C
 πανταχοῦ σάκρας καταπέμψας ὥστε τὰς ἐκκλησίας τῶν χριστιανῶν
 ἀνοιχθῆναι. καὶ νηστεύσας καὶ κατηχηθεὶς ἐβαπτίσθη ὑπὸ
 Σιλβέστρου, ἐπισκόπου Ῥώμης, αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ Ἑλένη
 καὶ πάντες οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ καὶ πλῆθος ἄλ-
 15 λων πολλῶν Ῥωμαίων. καὶ ἐγένετο χριστιανὸς ὁ αὐτὸς Κων-
 σταντῖνος βασιλεὺς.

Καὶ ἐπιστράτευσε κατὰ Περσῶν καὶ ἐνίκησεν καὶ ἐποίησε πά-
 κτα εἰρήνης μετὰ Σαραβάρου, βασιλέως Περσῶν, τοῦ Πέρσου αἰ- 8
 τήσαντος εἰρήνην ἔχειν μετὰ Ῥωμαίων. ὁ δὲ αὐτὸς Κωνσταντι-

18. Σαραβάρου] „Constantinus adversus Parthos, ut Eutropius, vel Persas, ut Hieronymus, qui jam Mesopotamiam fatigabant, ultimo vitae anno bellum moliens, Achyrone, Nicomediae suburbio, fatia concessit. Quo tempore Sapor, sive Sapoies, Persarum erat Rex: qui etiam, anno sequente, Nisibim obsedit, vastata Mesopotamia. Sed et Cedrenus testatur, anno xxi. Constantini Imp. pacem inter Saporem, Persarum regem, et Romanos ruptam fuisse. Itaque pro Σαραβάρου hoc loco legendum Σαπάρου.“ Ch. Σαραβάρου alia forma videtur eius quod est p. 7. B et 9. C Σαβουραρασάκης, nisi id ipsum restituendum est.

dit, effigie; eam in pugnam praeferrī jussit: simul etiam exercitui sui ad-
 dens animos, victoriam eis pollicitus est. Tum vero egressus, praelioque
 cum Barbaris commisso, illos eo usque profligavit, ut ad unum omnes pe-
 rierint. Victor deinde Romam repetit cum Triumpho magno, Crucis si-
 gnum praelatum habens: cujus quoque vim, simul et Visionem suam omni-
 bus aperuit; testatus, Hoc signum esse Dei Galilaeorum qui Christiani vo-
 cantur. Absque mora igitur Gentilium Tempia atque fana funditus ever-
 tit: mihiisque ubique per Imperium Literis suis Imperatoris, Christiane-
 rum Ecclesias aperiri jussit. Tum vero, ubi jejunasset, et rudimentis
 Christianae Religionis imbutus fuisset, baptizatus est ipse, cum matre He-
 lena, a Silvestro Episcopo Romano: baptizati etiam sunt propinqui ejus
 omnes et amici; Romanorumque insuper aliorum multitudo ingens. Sic
 itaque Imperator Constantinus Christianus factus est.

Posthaec vero contra Persas arma movens, bello superior evasit; da-
 tis etiam Persis pacis conditionibus, flagitante hoc ab eo Sarabaro, Per-
 sarum rege. Idem Constantinus Imperator Euphratiam a Syria et

νος βασιλεὺς καὶ τὴν Εὐφρατησίαν ἐποίησεν ἐπαρχίαν, ἀπὸ Συ-
 D ρίας καὶ Ὀσρονηῆς μερίσας καὶ δοὺς δίκαιον μητροπόλεως ἐν Ἰε-
 ραπόλει. καὶ ὑποστρέψας ἦλθεν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ· καὶ
 ἔκτισεν ἐκεῖ τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν, μέγιστον κτίσμα, λύσας τὸ λε-
 γόμενον Φιλίππου βασιλέως δημόσιον· λουτρόν γὰρ παλαιὸν ἦν καὶ 5
 V 4 τῷ χρόνῳ φθαρὲν καὶ μὴ λοῦον. ἔκτισε δὲ καὶ ξενῶνα πλησίον·
 ὁμοίως δὲ ἔκτισε καὶ τὴν λεγομένην Ρουφίνου βασιλικήν· ἦν γὰρ
 τοῦτο ἱερόν τοῦ Ἑρμοῦ καὶ ἔλυσεν αὐτὸ Ρουφίνος ὁ ἐπαρχος τῶν
 ἱερῶν πραιτωρίων. ἀκελθὼν δὲ μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν τῷ πολέ-
 μῳ ἐκελεύσθη ὑπ' αὐτοῦ περιμεῖναι ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ· καὶ 10
 ἐπλήρωσε τὴν αὐτὴν βασιλικήν, ἐπανερχομένου τοῦ αὐτοῦ βασι-
 λέως ἐπὶ Ῥώμῃ. ἐν τῷ δὲ μέλλειν ἐξέρχεσθαι τὸν βασιλέα Κων-
 σταντῖνον ἀπὸ τῆς αὐτῆς Ἀντιοχείας, ἐποίησε πρῶτος αὐτὸς ἀρ-
 χοντα Ἀντιοχείας τῆς Συρίας Πλούταρχον ὀνόματι χριστιανόν·
 15 δοτις καὶ εἰς τὸ κτίσμα τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς βασιλικῆς ἐκελεύ-
 σθη ἐργοδιωκτεῖν. ὁ δὲ αὐτὸς Πλούταρχος ἐν τῷ κτίζειν τὸν ξε-
 B νῶνα εὐρηκῶς τὸ χαλκούργημα τοῦ Ποσειδῶνος τὸ ἐστὼς τετελε-
 O 4 σμένον ἔνεκεν τοῦ μὴ πάσχειν σειομένην τὴν πόλιν, ἐπάρας τοῦτο
 χώνουσε καὶ ἐποίησεν αὐτὸ στήλην τῷ αὐτῷ Κωνσταντίνῳ τῷ
 βασιλεῖ, στήσας αὐτὴν ἔξω τοῦ πραιτωρίου αὐτοῦ, γράψας ὑπο- 20
 κάτω αὐτῆς, Βόνῳ Κωνσταντίνῳ. ἦτις στήλη χαλκῆ ἴσταται
 ἕως τῆς νῦν.

Προηγύετο δὲ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἐν τῇ αὐτῇ μεγάλῃ πόλει

2. Ὀσρονηῆς] Ὀσροίνης Ox. 21. Βόνῳ Κωνσταντίνῳ Ox.

Osdroina sejungens, Provinciam fecit; jure etiam Metropolitico Hierapoli concessa. In reditu vero Antiochiam veniens, Ecclesiam Magnam, opus plane magnificum, ibidem condidit, dissoluto Philippi regis Balneo Publico: quod, pervetustum cum esset et tempore collapsum, inutile prorsus fuit. Prope Ecclesiam quoque Hospitium extruxit: Rufini etiam Basilicam condidit. Fuerat haec olim Mercurii fanum; quod Rufinus, Praetorium sacrorum Praefectus, demolitus fuerat; eodem in loco inchoata ante bellum Basilica; quam postea, a ballo redux, Imperatoris jussu, Romanam repetens, Antiochia relictus, ad exitum perduxit. Constantianus autem Imperator ab Antiochia discedens, Syriae Praefectum Christianum primum constituit, Plutarchum nomine: cujus etiam cura, in Ecclesia et Basilica, extruendis, usus est. Plutarchus vero iste, inter candelendam Hospitium, reperta ibidem Neptimi statua aerea, Telesmaticis praeparata, adversus terrae motus, ne deinceps ab his urbs pateretur; eam extractam inde refundit, statuamque ex ea effictam, Constantino Imperatori erexit: quam et extra Praetorium suum excitavit, cum hac Inscriptione, *Beno Constantino*. Quae quidem statua ibi usque adhuc visitur.

Idem Imperator Antiochiae Magnae primum Comitem Orientis, qui

τῶν Ἀντιοχείων πρώτος κόμητα ἀνατολῆς ἐπὶ τῆς ὑπατείας Ἰλλου καὶ Ἀλβίνου, ποιήσας αὐτῷ πρωτεύειον τὸ ἱερόν τῶν Μουσῶν, πληροῦντα τὸν τόπον ἐν τῇ ἀνατολῇ τοῦ ἐπαρχοῦ τῶν πραιτωρίων, ὀνόματι Φηλικιανὸν χριστιανόν, χαρισάμενος τῇ αὐτῇ 5 πόλει τῶν Ἀντιοχείων διὰ θεῖου αὐτοῦ τύπου δικαιοσύματα ἔβλεψεν δευτέρου κομητάτου, τοῦ ἐπὶ ἔτους χρηματίζοντος κατὰ τὴν με- 6 γάλην τῶν Ἀντιοχείων πόλιν. οὐκ ἦν γὰρ πρῶτη ἐν τῇ αὐτῇ με- γάλῃ Ἀντιοχείᾳ κόμης ἀνατολῆς ἐγκαθίστητο, ἀλλὰ κατὰ πόλεμον κινούμενου ἀηληγγάτωρ ἐκαθίστητο ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας, καὶ ὅτε 10 ἐπαύθη ὁ πόλεμος, ἔκουφίζατο ὁ ἀηληγγάτωρ. ὁ δὲ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἐξῆλθεν ἀπὸ Ἀντιοχείας, εἰσάσας Ῥουφῖνον τὸν ἑπυρχον· ὅστις Ῥουφῖνος σκοπούσας ἀνεπλήρωσα τὴν βασιλικήν· καὶ διὰ τοῦτο ἐκλήθη ἡ Ῥουφῖνον.

Ὁ δὲ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἐπεμψε τὴν ἑαυτοῦ μητέρα τὴν 0 15 κόρην Ἑλένην εἰς Ἱεροσόλυμα εἰς ἀναζήτησιν τοῦ τιμίου σταυροῦ· ἣς καὶ εὐραῖσα ἀνήγαγε τὸν αὐτὸν τιμὸν σταυρὸν μετὰ τῶν πέντε ἡλῶν· καὶ ᾠξήθη ἐξ ἑκκλῆσιου τὰ τῶν χριστιανῶν D πάντα.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς καὶ τρίτην Ἡρακλειστίνην ἐποίησεν ἐπαρ- 20 χίαν. καὶ ἐπὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐνεκαινίσθη τό ποτε Βυζαντιον ἐπὶ τῆς ὑπατείας Γαλλιανοῦ καὶ Σαμμάχου, τοῦ αὐτοῦ δὲ βασιλέως Κωνσταντίνου ποιήσαντος πρόκεισον ἐπὶ πολλὸν χρόνον, ἀπὸ Ῥώμης ἐλθόντος ἐν τῷ Βυζαντίῳ· ὅστις καὶ τὸ πρῶτον τεί-

4. Φηλικιανὸν Ox., Pollux p. 274. 15. κυράν Ox. 20. ἐνεκαι-
νίσθη Ch., ἀνεκαινίσθη Ox. 21. Γαλλιανῶ] Γαλλιανῶ Ch.

Praefecti Praetorio locum teneret, constituit Christianum, nomine Fellicianum: cui etiam, in Praetorium ei ut esset, Musarum Faenum assignavit. Factum hoc Illo et Albina Coes. Concessis etiam Antiochenisibus, divino Imperatoris ex Edicto, Dignitate ac Jure Comitatus Secundi, anno Aerae Antiochenae 008. lxxxiii; cum ante illud tempus Orientis Comes Antiochia Magnae sedem suam non habuerit: sed moto aliquo bello, Delegatus ibi pro tempore sedebat; quo finito, desit et ejus Delegatio. Constantinus autem Imperator, Antiochia discedens, Rufinum ibi Praefectum reliquit: qui, sedulo operam suam impendens, Basilicam absolvit. Ob hanc itaque causam, *Rufini Basilica* vocata est.

Idem Constantinus Imperator matrem suam, Dominam Helenam, Hierosolymas misit, ad exquirendam Crucem Venerabilem: quam una cum quinque clavibus repertam, Helena inde repertavit. Ex eo tempore res Christianorum melius se indies habere.

Idem Imperator tertiam quoque Palaestinam Provinciam fecit. Hujus etiam sub Imperio Byzantium instaurata est, Galliano et Symmacho Coes. Cum enim Imperator, processu ad longum tempus suscepta, Byzantium Roma profectus esset; veterem urbis murum, Byzii opus, in-

χος τῆς αὐτῆς πόλεως ἀνένεωσε τοῦ Βύζου καὶ προσθεῖς ἄλλο διά-
 στημα πολὺ τῷ τείχει, καὶ συνάρας τῷ παλαιῷ τείχει τῆς αὐτῆς
 πόλεως, ἐκέλευσεν αὐτὴν Κωνσταντινούπολιν λέγεσθαι, ἀναπλη-
 O 6 ρώσας καὶ τὸ Ἰππικὸν καὶ κοσμήσας αὐτὸ χαλκουργήμασι καὶ πάσῃ
 ἀρετῇ, κτίσας ἐν αὐτῷ καὶ κάθισμα θειοῦ βασιλικῆ καὶ 5
 B ὁμοιότητα τοῦ ἐν Ῥώμῃ ὄντος. ἔκτισε δὲ καὶ παλάτιον μέγα καὶ
 εὐπρεπὲς καὶ ὁμοιότητα ὡσαύτως τοῦ Ῥώμης πλησίον τοῦ Ἰππι-
 κοῦ, [τὴν ἄνοδον ἀπὸ τοῦ παλατίου εἰς τὸ κάθισμα τοῦ Ἰππικοῦ
 δια] τοῦ λεγομένου Κοχλίου, κτίσας καὶ φόρον μέγαν καὶ εὐπρε-
 πῆ πάνυ, καὶ στήσας ἐν τῷ μέσῳ κίονα ὀλοπόρφυρον ἄξιον θαύ- 10
 ματος, καὶ ἐπάνω τοῦ αὐτοῦ κίονος ἐάντῳ ἔστησεν ἀνδριάντα,
 ἔχοντα ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ ἀκτῖνας ἑπτὰ· ὅπερ χαλκούργημα
 V 5 ἦγαγεν εἰς τὸ Ἰλιον ἑστηκός, πόλιν τῆς Φρυγίας. ὁ δὲ αὐτὸς
 Κωνσταντῖνος ἀφελόμενος ἀπὸ Ῥώμης κρύφα τὸ λεγόμενον Παλ-
 λάδιον ξόανον, ἔθηκεν αὐτὸ εἰς τὸν ὑπ' αὐτοῦ κτισθέντα φόρον 15
 ὑποκάτω τοῦ κίονος τῆς στήλης αὐτοῦ, ὡς τινες λέγουσι τῶν Βυ-
 ζαντίων ὅτι ἐκεῖ κεῖται. τὴν δὲ τύχην τῆς πόλεως τῆς ὑπ' αὐτοῦ
 ἀνανεωθείσης καὶ εἰς ὄνομα αὐτοῦ κτισθείσης ποιήσας τῷ θεῷ
 Θυσίαν ἀναμιακτὸν ἐκάλεσεν Ἄνθουσαν. ἦτις πόλις ἐκτίσθη ἐξ
 ἀρχῆς ὑπὸ Φιδάλιας· καὶ ἐκάλεσε τότε τὴν τύχην αὐτῆς Κη- 20
 ρώνη. τὴν δὲ αὐτὴν Φιδάλιαν ἠγάγετο Βύζας ὁ τῆς Θρακίας βα-

4. δὲ τὸ Ox., καὶ τὸ Chron. Pasch. p. 284. A. 8. τὴν — διαῖ addidi
 ex Chron. p. 284. B. 9. μέγαν Ch., Chron., μέγα Ox., μέγα καὶ
 εὐπρεπῆς Pollux p. 270. 13. ἑστηκός Ch., ἑστηκός Ox.
 20. Φιδάλιας] Scr. Φιδάλιας. V. ad vol. I. p. 125. A. *ibid.* Κη-
 ρώνη] Κερώνη Chron. p. 265. A. Quod magis mihi probatur. Ef-
 ficta haec puella videtur ex Κερόεσση, Ius filia, Byzantis matre,
 apud Hesychium Illustrem p. 62. Or., ubi plura Meursius.

stauravit; muroque alio de novo extracto, et ad murum veterem adjecta,
 urbem ipsam, Constantinopolim, vocari jussit. Hippodromum quoque in-
 stauravit, statusque aereis, ornataque omnimodo splendidiorem reddidit:
 extracta etiam ibi, ad formam ejus quae Romae est, sella Imperatoria,
 unde Ludos Imperator spectaret. Palatium quoque magnum et specio-
 sum, quale Romae habetur, prope Hippodromum, Cochleum dictum, ex-
 truxit: Forum etiam amplum et spectabile, ejus in medio Columnam po-
 suit, Porphyriticam totam penitusque mirandam: cui sicut Byzantini sibi
 imposuit, capite septem radiis coronato: quod simulacrum aereum Im-
 perator ex Illo, ubi olim steterat, urbe Phrygiae, advexit. Idem etiam
 Constantinus, ablatum clandestinum Roma Palladium, quod vocant, in foro a
 se condito, infra columnam statuae suae collocavit: sicut Byzantini non-
 nulli asserunt, ipsam ibidem recondi affirmantes. Urbis vero a se instau-
 ratae et a nomine suo vocatae Fortunam *Anthusam* appellari voluit;
 sacrificium incrementum Deo peragens. Urbis hujus prima fundamina po-
 suit Phidalia; quae urbis Fortunae tunc temporis Ceroen nomen impe-
 suit. Phidaliam hanc Byzas, Thraciae rex, in uxorem duxit, post mor-

σιλεὺς μετὰ τὴν τελευταίην Βαρβυσίου τοῦ πατρὸς αὐτῆς, τοῦ το- O 7
πάρχου καὶ φύλακος τοῦ αὐτοῦ ἔμποριου. ὅστις Βαρβύσιος μέ-
λων τελευταίων ἐκέλευσε τὴν Φιδάλιαν ποιῆσαι τείχος τῷ τόπῳ ἕως B
Θαλάσσης. ὁ δὲ Βύζυς εἰς τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα καλέσας τὴν χώραν
5 ἔβασίλευσεν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει.

Ἐκτίσε δὲ δύο ἐμβόλους ἀπὸ τῆς εἰσόδου τοῦ παλατίου ἕως
τοῦ αὐτοῦ φόρου ἐπηρεεῖς καὶ κεκοσμημένους ἀνδριῶσι καὶ μαρ-
μάρσι διαφόροις, καλέσας τὸν τόπον τῶν ἐμβόλων Ἑγγίαν, κτί-
σας ἑγγὺς καὶ βασιλικὴν καὶ ἔξω μεγάλους κίονας καὶ ἀνδριάντας,
10 ἦνπερ ἐκάλεσε Σενῦτον, κατέναντι στήσας τῇ ἰδίᾳ μητρὶ Ἑλένη
στήλην Ἀγούστις ἐν πορφυρῷ μικρῷ κίονι, καλέσας τὸν τόπον
Ἀγουστιῶνα. ὁμοίως δὲ ἀνεπλήρωσε καὶ τὸ λεγόμενον Ζεῦξι-
πον δημόσιον λουτρόν, κοσμήσας κίονι καὶ μαρμάρσι ποικίλοις
καὶ χαλκουργήμασιν· εὔρε γὰρ αὐτὸ ἀπλήρωτον, ἀρχθὲν μὲν C
15 πρῶτην ὑπὸ Σεβήρου βασιλέως τὸ αὐτὸ δημόσιον. ἔκτισε δὲ καὶ
τὸ Ἴππικὸν καὶ ἄλλα πολλὰ· καὶ ὅτε πάντα ἐπλήρωσεν, ἐπετέλε-
σεν ἱππικόν, ἐν πρώτοις θεωρήσας ἐκεῖ καὶ φορέσας τότε ἐν πρώ-
τοις ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ κορυφῇ διάδημα διὰ μαργαριτῶν καὶ λί-
θων τιμίων, βουλόμενος πληρῶσαι τὴν προφητικὴν φωνὴν τὴν
20 λέγουσαν „ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου O 8
τιμίου.“ οὐδεὶς γὰρ τῶν πρὸ αὐτοῦ βασιλευσάντων τοιοῦτόν τι
ποτε ἐφύρεσε. καὶ ἐπετέλεσεν ἑορτὴν μεγάλην μηνὶ μαίῳ τῷ καὶ

2. Βαρβύσιος Ch., Βάρβυσος Ox. 9. βασιλικὴν] ἔχουσαν κόγχην
addunt Pollux et Chron. Pasch. p. 284. C. 12. Ἀγουστιῶνα]
Sic et Cedrenus p. 374. C, D. Ἀγουστιῶνα infra p. 78. D.
19. προφητικὴν] Psalm. XX. 4.

tem Barbysii, patris ejus; qui loci illius Dominus fuit, et Emporii Cu-
stos. Hic vero moriturus, Phidaliae in mandatis reliquit, uti muro ad
mare perducto locum illum circumdaret. Byzas itaque, loco illo in nomen
suum vocato, sedem illic regni posuit.

Porro [Constantinus] ab introitu Palatii, ad Forum usque, Porticus
duas extruxit speciosas variis statuis, columnisque marmoreis ornatas: Lo-
cum vero hunc *Regiam* vocavit: cui vicinam etiam Basilicam condidit;
statuis et columnis ingentibus exterius ornata: quam et *Senatum* vo-
cavit. Huic ex adverso matris Helenae, Augustae, statuum, columnellae
Porphyreticae impositam, collocavit: locum vero hunc *Augustaeum* no-
minavit. Similiter quoque Balneum Publicum, *Zeucrippum* dictum, a Se-
vero Imperatore inchoatum, ipse ad exitum perduxit; variisque illud co-
lumnis statuisque marmoreis aereisque exornavit. Hippodromum quoque
extruxit atque alia plurima. Omnibus vero hisce absolutis, Certamina
Equestria indixit; quos ipse in Circo suo prius spectavit. Tum pri-
mum quoque Coronam, Margaritis et lapillis pretiosis insignitam, Impera-
tor capite gestavit: animo scilicet explendi dictum illud Propheticum:
Imposuisti capiti ejus coronam ex lapide pretioso: Imperatorum enim prae-
Ioannes Malalas.

ἀρτεμισίῳ ἰά', ἔτους κατὰ Ἀντιόχειαν τὴν μεγάλην χρηματίζον-
 D τος τοῦ, κελύσας διὰ θείου αὐτοῦ τύπου τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐπιτε-
 γυν τῇ αὐτῇ ἰά' τοῦ μαΐου μηνὸς τὸ δημόσιον λουτρὸν τὸ Ζεύ-
 ξιππον, πλησίον ὄν τοῦ Ἴππικοῦ καὶ τῆς Ῥηγίας καὶ τοῦ παλατίου, 5
 ποιήσας ἐνωτῶ ἄλλην στήλην ξοάνου κεχρυσωμένην, βαστάζου-
 σαν τῇ δεξιῇ αὐτοῦ χειρὶ τὴν τύχην τῆς αὐτῆς πόλεως καὶ αὐτὴν
 κεχρυσωμένην, ἣν ἐκάλεσεν Ἄνθουσαν, κελύσας κατὰ τὴν αὐτὴν
 ἡμέραν τοῦ γενεθλιακοῦ ἵππικοῦ εἰσιέναι τὴν αὐτὴν τοῦ ξοάνου
 στήλην διριγευομένην ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν μετὰ χλαμύδων καὶ 10
 καμπαγίων, πάντων κατεχόντων κηρούς, καὶ περιέρχεσθαι τὸ σχῆ-
 μα τὸν ἄνω καμπτὸν καὶ ἔρχεσθαι εἰς τὸ σκάμμα κατέναντι τοῦ
 E βασιλικοῦ καθίσματος, καὶ ἐγείρεσθαι τὸν κατὰ καιρὸν βασιλέα
 καὶ προσκυνεῖν, ὡς θεωρεῖ τὴν αὐτὴν στήλην Κωνσταντίνου καὶ
 τῆς τύχης τῆς πόλεως. καὶ πεφύλακται τοῦτο τὸ ἔθος ἕως τοῦ 15
 νῦν.

- 0 9 Ὁ δὲ θειότατος Κωνσταντῖνος ἐν τῇ συμπληρώσει τῆς αὐτοῦ
 ὑπατείας ἔβριψεν ἐν Κωνσταντινουπόλει χάρισμα τοῖς Βυζαντιοῖς
 καλάμων συντόμια ἄρτων ἡμερησίων διαιωνιζόντων, οὐστιας
 ἄρτους ἐκάλεσε παλατίνους διὰ τὸ ἐν τῷ παλατίῳ ῥογεύεσθαι 20
 V 6 τοὺς αὐτοὺς ἄρτους, ἐκάστου ἄρτου ἀφορίσας οἶνον, κρέα καὶ βέ-

8. ἣν ἐκάλεσεν] ἐκάλεσεν Ox. 12. σκάμα Ox., σκάμμα Ch. 19. κα-
 λαμῶν Ox., καλαμων Pollux p. 272., καλαμίων fuerat vol. I. p. 123. E.
 ibid. συντόμια Ox. ibid. διαιωνιζόντων Ch., Pollux, διωνειζόν-
 των Ox. 21. οἶνον, κρέα Ch., οἶνον κρέα Pollux, οἶνον, κρέα
 idem apud Ducangium Gloss. v. βέστιον, οἶνονκρέα Ox. ibid. βε-
 στία Ox.

cedentium nemo talem gestavit. Artemisii vero, sive Maii xi, anno Aerae Antiochenae οσολκχνιη, Festivitatem celeberrimam agitari jussit: Divino etiam Edicto suo sancivit, uti eodem die Natales Urbis celebrarentur. Zeuxippum quoque, Balneum Publicum, quod propter Circum, Regiam et Palatium situm est, eodem Maii xi aperiri jussit. Fecit autem sibi Imperator statuam quoque aliam inauratam, urbis Fortunam, quam *Antibeseam* vocavit, et ipsam quoque inauratam, manu dextra gestantem. Statuam hanc, eodem die Genethliacorum Circensium, introduci jussit a militibus Chlamydes et campagos indutis, et cereos portantibus omnibus. Jussit vero, uti milites isti, Pompam introducentes, superiorem Hippodromi flexum circummeant; cumque ad sedile Imperatoriae sedi oppositum per-ventum erit, assurgens qui pro tempore Imperator fuerit, visas Fortunae urbis, et Constantini statuas veneretur: qui mos ad hunc usque diem observatur.

Divinissimus etiam Constantinus, in ipso Consulatus sui exitu, congiarium Byzantinis Constantinopoli largitus est; sparais in populum cala-morum tessaris panis Quotidiani perpetui: singulis etiam, praeter panem, carnibus, vino, et vesti assignatis. Panes vero hos *Palatines* vocavit;

στια, ἀφορίσας πρόσθετον ὑπὲρ αὐτῶν ἐκ τῶν ἰδίων καὶ καλέσας αὐτοὺς πολιτικούς.

Ὁ δὲ αὐτὸς Κωνσταντῖνος ἔμεινε βασιλεύων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀφελόμενος αὐτὴν ἀπὸ τῆς Βερύκκης ἐπαρχίας ἀπὸ 5 Ἡρακλείας τῆς μητροπόλεως αὐτῆς, δοὺς αὐτῇ ἀπὸ Θεοῦ δίκαιον βασιλείας, προβαλούμενος ἐν αὐτῇ ἐπαρχον πραιτωρίων καὶ ἐπαρχον πόλεως καὶ τοὺς λοιποὺς μεγάλους ἄρχοντας, χριστιανοὺς πάντας ποιήσας. καὶ ἔμεινε ἐξ ἐκείνου εὐτυχῶς βασιλεύουσα.

Ὁ δὲ αὐτὸς Κωνσταντῖνος βασιλεὺς καὶ τὴν Φρυγίαν Σαλου- 10 ταρίαν ἐποίησεν ἐπαρχίαν. ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἡ σύνοδος ἐγένετο τῶν τιῆ ἐπισκόπων κατὰ Ἀρείου περὶ τῆς πίστεως τῶν χριστιανῶν. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ συνόδῳ ὑπῆρχε καὶ ὁ ὁσιαώτατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου ὁ χρονογράφος. O 10

Ἐπαθε δὲ ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου ὑπὸ 15 Θεομηρίας Μαξιμιανούπολις τῆς Ὀσδρονῆς τὸ δεύτερον αὐτῆς πάθος τὸ μετὰ τὸ ληφθῆναι ὑπὸ τῶν Περσῶν. καὶ ἀνήγειρεν αὐτὴν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Κωνσταντῖνος καὶ τὰ τείχη αὐτῆς ἦσαν γὰρ πεσόντα· καὶ τοῖς περισωθεῖσι πολλὰ ἐχαρίσατο· καὶ μετεκάλεσεν αὐτὴν εἰς τὸ ἴδιον ὄνομα Κωνσταντινίαν. ἔκτισε δὲ καὶ 20 εἰς τὴν Βιθυνίαν τὴν πρῶην οὖσαν κόμην λεγομένην Σουγάν, C δοὺς αὐτῇ καὶ δίκαιον πόλεως καὶ καλέσας αὐτὴν εἰς ὄνομα τῆς ἰδίας αὐτοῦ μητρὸς Ἐλενούπολιν. καὶ εἰς ὄνομα δὲ τῆς αὐτοῦ μητρὸς ἐκάλεσε καὶ ἐπαρχίαν Ἐλενούποντον.

15. Ὀσδρονῆς Ox. 22. Ἐλενούπολις — Ἐλενούποντος] Simile Νικουπόλις vol. I. p. 113. D.

quod ex Palatio darentur; sepositis ex proprio in hoc redivis. Panes etiam hi Politici dicti sunt.

Idem vero Constantinus Imperii sedem Constantinopoli posuit; eamque, cum antea Europae sub ditione esset, et Heracleae Metropoli subjecta, sui juris fecit: concessit ei a Deo jure imperandi: constituit etiam Urbi et Praetorio Praefectis aliisque primariis Magistratibus, eisque Christianis omnibus. Itaque ex eo tempore urbs illa feliciter imperavit.

Idem Constantinus Imperator Phrygiam Salutarem Provinciam fecit. Eiusdem sub imperio Synodus cccxviii. Episcoporum celebrata est, contra Arium, de rebus ad Christianam fidem pertinentibus: cui interfuit etiam sanctissimus Episcopus Eusebius Pamphili, Chronographus.

Constantino imperante, divinam iram passa est Maximianopolis, Osdroenae urbs, vice secunda, post ipsam a Persis captam. Imperator itaque Constantinus urbem de integro restauravit; moenia quoque collapsa excitavit, et superstitibus incolis plurima largitus est; vocata deinceps urbe, a nomine suo, Constantina. Vicum etiam quendam in Bithynia, nomine Sugam, de novo constructum, civitatis jure donavit, et a matris suae nomine Helenopolim appellavit: eajus etiam a nomine Provinciam quoque ipsam Helenopontum vocavit.

ἐν τῇ ἀνατολῇ Μάξιμον Λικινιανὸν αὐτοκράτορα. καὶ ἑάσας
 ἐν αὐτῇ τῇ ἀνατολῇ Θεσιανὸν ἔξαρχον μετὰ βοηθείας εἰς τὸ
 φυλάττειν τὴν ἀνατολὴν ἀπῆλθεν ἐν Ῥώμῃ. ἐν τῷ δὲ μέλλειν
 αὐτὸν ἐξίεναι ἀπὸ Ἀντιοχείας ἐθεώρησεν ἵπποδρόμιον· καὶ ὕβρι-
 V 135 σαν αὐτὸν οἱ δῆμοι τῆς πόλεως, ὅτι εὐθὺς ἐφιλοτιμήσατο τῇ πό-
 O 417 λει ἐκεῖ ἀναγορευθεὶς βασιλεὺς. καὶ ἀγανακτήσας ἐκέλευσεν ἄρ-
 μα κατ' αὐτῶν ἐξελεῖν· καὶ ἐτόξευσαν αὐτοὺς οἱ στρατιῶται ἐν
 τῷ ἵπποδρομῷ, καὶ ἀπώλοντο χιλιάδες δύο. ὁ δὲ αὐτὸς βασι-
 λεὺς Μάξιμος ἐλθὼν ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐβασίλευσεν ἔτη ζ'. ἦν δὲ εὐ-
 στηθός, μαλάνθριξ, εὐθετός, δασυπύγων, εὐόφθαλμος, καμ- 10
 πυλόρινος, φιλοστρατιώτης, δργίλος, τρακταϊστής.

Ἐν δὲ τῇ αὐτοῦ βασιλείᾳ ἐχαρίσατο ἑλευθερίαν τοῖς χριστι-
 νοῖς εἰς τὸ μὴ κρύπτεσθαι αὐτοὺς ἀλλὰ δημοσιεύειν. συνέβη
 δὲ ἐν τῷ χρόνῳ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐν Ἡλιονπόλει τῆς Φοινίκης
 B μαρτυρησαὶ τὸν ἅγιον Γελάσιον· ἦν γὰρ μῆμος δευτέρος καὶ 15
 εἰσῆλθαι εἰς τὸ παιγνίδιον πανδήμου ἀγομένου. καὶ πλήθους
 θεωροῦντος ἔβαλον αὐτὸν εἰς βούττιν μεγάλην βυλᾶνελου γέμου-
 σαν ὕδατος χλιαροῦ, καταγελῶντας τοῦ χριστιανικοῦ δόγματος
 καὶ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος. ὁ δὲ αὐτὸς Γελάσιος ὁ μῆμος βα-
 O 418 πτισθεὶς καὶ ἀπελθὼν ἐκ τοῦ βαπτίου καὶ φορέσας ἱμάτια λευκά 20
 οὐκέτι ἠνέσχετο θεατρῖσι, λέγων ἐπὶ τοῦ δήμου ὅτι Χριστιανὸς
 εἰμι· εἶδον γὰρ δύναμιν Θεοῦ φοβεράν ἐν τῷ βαπτίζεσθαι με ἐν

1. αὐτοκράτορα pro αὐτοκράτορα scribit Ch. Sed ita iam Ox.
 ibid. ἐάσας Ox. 19. Γελάσιος Ox.

Imperator salutatus est. Phestiano itaque Exarcho, ibi cum caeteris reli-
 cto, qui Orientem custodiret, ipse Romam proficiscitur. Antequam vero
 ex Antiochia discederet, Circensia spectare voluit: ubi populus Antiochen-
 sis dieteris eum lacescebant, quod urbem nullis Largitionibus donasset,
 cum tamen ibidem Imperator primum renunciatus fuisset. Imperator ita-
 que super his indignatus, milites armatos adversus eos exire iussit: pe-
 pulum itaque sagittis in Circo petebant, millibus duobus exacidis datis.
 Maximus autem Imperator, Romam veniens, ibidem imperavit annos vii.
 Erat hic pectore firme, capillitio nigro, membris compositis, barba hirsu-
 ta, oculis pulchris, naso adunco, militum studiosus, iracundus, negotiis tra-
 ctandis idoneus.

Sub hoc Imperatore, Christianis indultum est, uti non amplius lati-
 tantes, in publicum prodirent. Contigit autem Hujus sub imperio marty-
 rium subire S. Gelasium, Heliopoli Phoenicum. Erat hic nimis secundi
 ordinis; qui, spectante populo universo, Theatrum ingressus, in solum
 Balnei magnum, aquis tepentibus plenum, iniectus est; neque Christia-
 nae religionis, et sancti Baptismatis in Ludibrium. Gelasius autem iste
 Miles, ubi baptizatus ex labro, vestibus albis indutus, egrederetur; Mi-
 num agere amplius detrectavit; populumque allocutus universum, Ego,
 inquit, Christianus sum; vidi enim in Lavacro tremendam Dei Majesta-

τῷ βουττίῳ καὶ χριστιανὸς ἀποθνήσκω. καὶ ἀκούσας ταῦτα ὁ
 δῆμος ὅλος ὁ θεωρῶν ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς πόλεως ἐμάνη σφόδρα·
 καὶ ὀρμήσαντες ἐκ τῶν βάθρων εἰς τὴν θυμέλην ἐκράτησαν αὐτὸν C
 καὶ σύραντες αὐτὸν ἔξω τοῦ θεάτρου, ὡς φορεῖ τὰ λευκὰ ἱμάτια
 5 αὐτοῦ, λιθοβολήσαντες ἐφόνευσαν αὐτόν, καὶ οὕτως ἐτελειώθη ὁ
 δίκαιος. καὶ λαβόντες τὸ λείψανον αὐτοῦ ἀπήγαγον αὐτὸ εἰς
 τὴν κώμην τὴν λεγομένην Μαριάμμην, ὅθεν ὑπῆρχεν, ἔξω οὖσαν
 Δαμασκοῦ τῆς πόλεως ἀπὸ ἐνὸς ἡμίσεος μιλίου. καὶ ἐκτίσθη
 αὐτῷ ἐκκλήριος οἶκος.

10 Ὁ δὲ βασιλεὺς Λικιννιανὸς Μάξιμος χειροῤῥηθῆς τελευτᾷ,
 ὧν ἐνιαυτῶν μς'.

5. λιθοβολήσαντες Ch., Chron. Pasch. p. 276. A., λιθοβολίσαντες
 Ox. 8. ἐνὸς ἡμίσεος] I. e. 1½.

tem; et Christianus moriar. Haec ubi audierat omnis qui in Theatro
 spectabat populus, furore summo commotus est: confestim itaque omnes
 ex gradibus in scenam irruentes, comprehensum Gelasinum et Theatro
 extractum, in albo quem ferebat amictu, lapidibus obrutum interfecerunt.
 Atque hic justus viri exitus fuit. Reliquias vero ejus, qui genere ei con-
 juncti erant, in vicum unde ipse oriundus erat, Mariammen dictum, mil-
 liarii dimidia parte a Damasco urbe remotum, deportarunt. Huic etiam
 Oratoriam domum extruxerunt.

Imperator autem Maximus Licinianus, a Chirurgorum sectionibus
 interiit, annos natus XLVI.

Λ Ο Γ Ο Σ Ι Γ'

ΧΡΟΝΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Α Μετά δὲ τὴν βασιλείαν Μαξιμου Λικινίου βασιλευσεν ὁ Θεότατος καὶ πιστότατος, ὁ υἱὸς Κωνσταντίου τοῦ Χλωροῦ, Κωνσταντῖνος ὁ μέγας τῇ πρὸ ὀκτῶ καλανδῶν αὐγουστῶν ἐπὶ τῆς ὑπατείας Σεβήρου καὶ Μαξιμιανοῦ· καὶ ἔμεινε βασιλεύων ἔτη λβ'. ἦν δὲ μακρὸς, πυρρὸς, μεγαλόψυχος, ἥσυχος, Θεοφιλῆς. 5

Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις τῆς βασιλείας αὐτοῦ πόλεμος ἐγένετο ἐν τῇ δύσει μέγας· καὶ ἐξῆλθε κατ' αὐτῶν ὁ Θεότατος Κωνσταντῖνος, καὶ ἠττηθεὶς ἐφοσσεύετο ὑπὸ τῶν βαρβάρων. καὶ θλιβόμενος ἐν τῷ μέλλειν αὐτὸν καθεύδειν ἤσχετο ἑνοσθῆναι ἀπ' αὐτῶν· 2
Β καὶ ἔλκυσθεὶς εἰς ὕπνον εἶδε κατ' ὄναρ ἐν τῷ οὐρανῷ σταυρόν, 10
ἐν ᾧ ἐπεγράφετο, Ἐν τούτῳ νίκα. καὶ ἀναγνοὺς τὸ ἐπιγεγραμμένον ἐν τῷ σταυρῷ διηπίσθη· καὶ ἀναστὰς ἐποίησε σήγγον

5. πυρρὸς Ch., πυρὸς Ox.

LIBER XIII.

DE TEMPORIBUS CONSTANTINI IMPERATORIS.

Maximum Licinnium excepit in Imperio Constantinus Magnus, Constantii Chlori F. Imperator Fidelissimus et piensissimus: qui regnare coepit viii Kal. Augusti, Severo et Maximiano Cons. et regnavit annos xxxii. Erat autem procerus, rufus, magnanimus, ingenii sedati et Deo charus.

Hujus sub Imperio, bellum grave in Occidente exortum est; ad quod reprimendum divinissimus Constantinus cum exercitu profectus est: caeterum devictus Imperator, a Barbaris undique cingebatur. His itaque positus angustiis, ad somnum decubiturus, a Deo precibus expetivit his malis liberari. Somno deinde correptus, per quietem vidit Crucem in Coelo, cui inscriptum erat: *In Hoc vince*. Perfecta autem Inscriptioe, e somno expurgatus est. Surgens itaque et efficta Crucis, quam in Coelo vi-

σταυροῦ, ὡς εἶδεν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ προηγήτο αὐτοῦ. καὶ προ-
 τρεψάμενος τὸν ἴδιον στρατόν, λέγων ὅτι Νικῶμεν, καὶ ὀρηθήσας
 καὶ συμβαλὼν τοῖς βαρβάροις, ἐνίκησε τὸν πόλεμον κατὰ κράτος,
 ὥστα μηδένα τῶν βαρβάρων σιωθῆναι ἀλλὰ πάντα ἀπολίσθαι.
 5 καὶ ἐπανῆλθεν ἐν τῇ Ῥώμῃ μετὰ νίκης καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἔχων
 ἔμπροσθεν αὐτοῦ τὸν σίγγον τοῦ σταυροῦ. ἔξηγείτο δὲ πᾶσι τὴν
 τοῦ ὄραματος καὶ τοῦ σίγγου τοῦ σταυροῦ δύναμιν, λέγων ὅτι
 Τοῦτο τὸ σημεῖόν ἐστι τοῦ Θεοῦ τῶν Γαλιλαίων τῶν λεγομένων
 χριστιανῶν. καὶ εὐθέως τὰ ἱερά καὶ πάντα τοὺς ναοὺς τῶν
 10 Ἑλλήνων κατέστρεψε καὶ τὰς ἐκκλησίας τῶν χριστιανῶν ἀνέωξε, C
 πανταχοῦ σάκρας καταπέμψας ὥστε τὰς ἐκκλησίας τῶν χριστια-
 νῶν ἀνοιχθῆναι. καὶ νηστεύσας καὶ κατηχηθεὶς ἐβαπτίσθη ὑπὸ
 Σιλβέστρου, ἐπισκόπου Ῥώμης, αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ Ἑλένη
 καὶ πάντες οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ καὶ πλῆθος ἄλ-
 15 λων πολλῶν Ῥωμαίων. καὶ ἐγένετο χριστιανὸς ὁ αὐτὸς Κων-
 σταντῖνος βασιλεὺς.

Καὶ ἐπιστράτευσεν κατὰ Περσῶν καὶ ἐνίκησεν καὶ ἐποίησε πά-
 κτα εἰρήνης μετὰ Σαραβάρου, βασιλέως Περσῶν, τοῦ Πέρσου αἰ- O 8
 τήσαντος εἰρήνην ἔχειν μετὰ Ῥωμαίων. ὁ δὲ αὐτὸς Κωνσταντί-

18. Σαραβάρου] „Constantinus adversus Parthos, ut Eutropius, vel Persas, ut Hieronymus, qui jam Mesopotamiam fatigabant, ultimo vitae anno bellum mollens, Achrone, Nicomediae suburbio, fatia concessit. Quo tempore Sapor, sive Sapoies, Persarum erat Rex: qui etiam, anno sequente, Nisibim obsedit, vastata Mesopotamia. Sed et Cedrenus testatur, anno xxi. Constantini Imp. pacem inter Saporem, Persarum regem, et Romanos ruptam fuisse. Itaque pro Σαραβάρου hoc loco legendum Σακώρου.“ Ch. Σαραβάρου alia forma videtur eius quod est p. 7. B et 9. C Σαβουρασαάκης, nisi id ipsum restituendum est.

dit, effigie; eam in pugnam praeferri jussit: simul etiam exercitui sui ad-
 dens animos, victoriam eis pollicitus est. Tum vero egressus, praelioque
 cum Barbaris commisso, illos eo usque profligavit, ut ad unum omnes pe-
 rierint. Victor deinde Romam repetit cum Triumpho magno, Crucis si-
 gnum praelatum habens: cujus quoque vim, simul et Visionem suam omni-
 bus aperuit; testatus, Hoc signum esse Dei Galilaeorum qui Christiani vo-
 cantur. Absque mora igitur Gentilium Tempia atque fana funditus ever-
 tit: misisque ubique per Imperium Literis suis Imperatoris, Christiane-
 rum Ecclesias aperiri jussit. Tum vero, ubi jejunasset, et rudimentis
 Christianae Religionis imbutus fuisset, baptizatus est ipse, cum matre He-
 lena, a Silvestro Episcopo Romano: baptizati etiam sunt propinqui ejus
 omnes et amici; Romanorumque insuper aliorum multitudine ingens. Sic
 itaque Imperator Constantinus Christianus factus est.

Posthaec vero contra Persas arma movens, bello superior evasit; da-
 tis etiam Persis pacis conditionibus, flagitante hoc ab eo Sarabaro, Per-
 sarum rege. Idem Constantinus Imperator Euphratesiam a Syria et

νος βασιλεὺς καὶ τὴν Ἐδφρατησίαν ἐποίησεν ἐπαρχίαν, ἀπὸ Συ-
 D ρίας καὶ Ὁσροηνῆς μερίσας καὶ δοὺς δίκαιον μητροπόλεως ἐν Ἱε-
 ραπόλει. καὶ ὑποστρέψας ἦλθεν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ· καὶ
 ἔκτισεν ἐκεῖ τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν, μέγιστον κτίσμα, λύσας τὸ λε-
 γόμενον Φιλίππου βασιλέως δημόσιον· λουτρόν γὰρ παλαιὸν ἦν καὶ 5
 V 4 τῷ χρόνῳ φθαρὲν καὶ μὴ λοῦον. ἔκτισε δὲ καὶ ξενῶνα πλησίον·
 ὁμοίως δὲ ἔκτισε καὶ τὴν λεγομένην Ῥουφίνου βασιλικήν· ἦν γὰρ
 τοῦτο ἱερὸν τοῦ Ἑρμοῦ καὶ ἔλυσεν αὐτὸ Ῥουφίνος ὁ ἐπαρχος τῶν
 ἱερῶν πραιτωρίων. ἀκελθῶν δὲ μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν τῷ πολέ-
 μῳ ἐκελεύσθη ὑπ' αὐτοῦ περιμῆναι ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ· καὶ 10
 ἐκλήρωσε τὴν αὐτὴν βασιλικήν, ἐπανερχομένου τοῦ αὐτοῦ βασι-
 λέως ἐπὶ Ῥώμην. ἐν τῷ δὲ μέλλειν ἐξέροχεσθαι τὸν βασιλέα Κων-
 σταντίνον ἀπὸ τῆς αὐτῆς Ἀντιοχείας, ἐποίησε πρῶτος αὐτὸς ἀρ-
 χοντα Ἀντιοχείας τῆς Συρίας Πλούταρχον ὀνόματι χριστιανόν·
 15 ὅστις καὶ εἰς τὸ κτίσμα τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς βασιλικῆς ἐκελεύ-
 σθη ἐργοδιωκτεῖν. ὁ δὲ αὐτὸς Πλούταρχος ἐν τῷ κτίζειν τὸν ξε-
 B νῶνα εὐρηκῶς τὸ χαλκούργημα τοῦ Ποσειδῶνος τὸ ἐστὼς τετελε-
 O 4 σμένον ἔνεκεν τοῦ μὴ πάσχειν σειομένην τὴν πόλιν, ἐπάρας τοῦτο
 ἐχώνευσε καὶ ἐποίησεν αὐτὸ στήλην τῷ αὐτῷ Κωνσταντίνῳ τῷ
 βασιλεῖ, στήσας αὐτὴν ἔξω τοῦ πραιτωρίου αὐτοῦ, γράφας ὑπο- 20
 κάτω αὐτῆς, Βόνῳ Κωνσταντίνῳ. ἥτις στήλη χαλκῆ ἴσταται
 ἕως τῆς νῦν.

Προηγάγετο δὲ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἐν τῇ αὐτῇ μεγάλῃ πόλει

2. Ὁσροηνῆς] Ὁσροϊνῆς Ox.   21. Βόνῳ Κωνσταντίνῳ Ox.

Osdroina sejungens, Provinciam fecit; jure etiam Metropolitico Hierapoli
 concesso. In reditu vero Antiochiam veniens, Ecclesiam Magnam, opus
 plane magnificentum, ibidem condidit, dissoluto Philippi regis Balneo Publi-
 co: quod, pervetustum cum esset et tempore collapsum, inutile prorsus
 fuit. Prope Ecclesiam quoque Hospitium extruxit: Rufini etiam Basilicam
 condidit. Fuerat haec olim Mercurii fanum; quod Rufinus, Praetoriorum
 sacrorum Praefectus, demolitus fuerat; eodem in loco inchoata
 ante bellum Basilica; quam postea, a bello redux, Imperatoris jussu, Ro-
 mam repetentis, Antiochiae relictus, ad exitum perduxit. Constantianus
 autem Imperator ab Antiochia discedens, Syriae Praefectum Christianum
 primus constituit, Plutarchum nomine: cujus etiam cura, in Ecclesia et
 Basilica, extruendis, usus est. Plutarchus vero iste, inter ostendendam
 Hospitium, reperta ibidem Neptuni statua aerea, Telesmaticis praeparata,
 adversus terrae motus, ne deinceps ab his urbe pateretur; eam extractam
 inde refundit, statuamque ex ea effictam, Constantino Imperatori erexit:
 quam et extra Praetorium suum excitavit, cum hac Inscriptione, *Bono
 Constantino*. Quae quidem statua ibi usque adhuc visitur.

Idem Imperator Antiochiae Magnae primus Comitem Orientis, qui

τῶν Ἀντιοχείων πρῶτος κόμητα ἀνατολῆς ἐπὶ τῆς ὑπατείας Ἰλλου καὶ Ἀλβίνου, ποιήσας αὐτῷ πρωτεύριον τὸ ἱερόν τῶν Μουσῶν, πληροῦντα τὸν τόπον ἐν τῇ ἀνατολῇ τοῦ ἐπαρχοῦ τῶν πρωτευ-
 5 πόλει τῶν Ἀντιοχείων διὰ θεῖου αὐτοῦ τύπου δικαιοῦματα ἀξίας
 δευτέρου κομετάτου, τοῦ τῆς ἐτους χρηματίζοντος κατὰ τὴν με- 6
 γάλην τῶν Ἀντιοχείων πόλιν. οὗτος ἦν γὰρ πρῶτος ἐν τῇ αὐτῇ με-
 γάλῃ Ἀντιοχείᾳ κόμης ἀνατολῆς ἐγκάθετος, ἀλλὰ κατὰ πόλεμον
 κινούμενος δηληγγάτωρ ἐκάθητο ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας, καὶ οὕ-
 10 τως ἐπέσθη ὁ πόλεμος, ἐκουφίσθη ὁ δηληγγάτωρ. ὁ δὲ βασιλεὺς Κων-
 σταντῖνος ἐξῆλθεν ἀπὸ Ἀντιοχείας, εἰσας Ῥουφῖνον τὸν ἐπαρχον·
 ὅστις Ῥουφῖνος σκουδάσας ἀνεπλήρωσα τὴν βασιλικήν· καὶ διὰ
 τοῦτο ἐκλήθη ἡ Ῥουφῖνον.

Ὁ δὲ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἐπεμψε τὴν ἑαυτοῦ μητέρα τὴν 5
 15 κέρον Ἐλένην εἰς Ἱερουσόλυμα εἰς ἀναξίτησαν τοῦ τιμίου σταυ-
 ροῦ· ἦντις καὶ εὐροῦσα ἀνήγαγε τὸν αὐτὸν τιμιον σταυρὸν μετὰ
 τῶν πέντε ἡλίων· καὶ ἠδῆθη ἐξ ἐκείνου τὰ τῶν χριστιανῶν D
 πάντα.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς καὶ τρίτην Παλαιστίνην ἐποίησεν ἐπαρ-
 20 χίαν. καὶ ἐπὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐνεκαινίσθη τό ποτε Βυζάν-
 τιον ἐπὶ τῆς ὑπατείας Γαλλιανοῦ καὶ Συμμάχου, τοῦ αὐτοῦ δὲ
 βασιλεὺς Κωνσταντίνου ποιήσαντος πρόκεισον ἐπὶ πολὺν χρόνον,
 ἀπὸ Ῥώμης ἐλθόντος ἐν τῷ Βυζαντίῳ· ὅστις καὶ τὸ πρῶτον τεί-

4. Φιλικιανὸν Ox., Pollux p. 274. 15. κερὰν Ox. 20. ἐνκαι-
 νίσθη Ch., ἀνεκαινίσθη Ox. 21. Γαλλιανῶ] Γαλλιανῶ Ch.

Praefecti Praetorio locum teneret, constituit Christianum, nomine Felicia-
 num: cui etiam, in Praetorium ei ut esset, Masaram Fanam assignavit.
 Factum hoc Illo et Albino Cons. Concessis etiam Antiochensibus, di-
 vino Imperatoris ex Edicto, Dignitate ac Jure Comitatus Secundi, anno
 Aerae Antiochenae 800LXXIII; cum ante illud tempus Orientis Comes An-
 tiochie Magnae sedem suam non habuerit: sed moto aliquo bello, Dele-
 gatus ibi pro tempore sedebat; quo finito, desit et ejus Delegatio. Con-
 stantinus autem Imperator, Antiochia discedens, Rufinam ibi Praefectum
 reliquit: qui, sedulo operam suam impendens, Basilicam absolvit. Ob
 hanc itaque causam, Rufini Basilica vocata est.

Idem Constantinus Imperator matrem suam, Dominam Helenam, Hiero-
 solymas misit, ad exquirendam Crucem Venerabilem: quam una cum
 quinque clavibus reportam, Helena inde reportavit. Ex eo tempore res
 Christianorum melius se indicio habere.

Idem Imperator tertiam quoque Palaestinam Provinciam fecit.
 Hujus etiam sub Imperio Byzantium instaurata est, Galliano et Symma-
 cho Cons. Cum enim Imperator, processu ad longum tempus suscepto,
 Byzantium Roma profectus esset; veterem urbem inuram, Byzii opus, in-

χος τῆς αὐτῆς πόλεως ἀνεώσθη τοῦ Βύζου καὶ προσθεῖς ἄλλο διάστημα πολὺ τῷ τείχει, καὶ συνάψας τῷ παλαιῷ τείχει τῆς αὐτῆς πόλεως, ἐκέλευσεν αὐτὴν Κωνσταντινούπολιν λέγεσθαι, ἀναπλη-
 O 6 ρώσας καὶ τὸ Ἴππικὸν καὶ κοσμησας αὐτὸ χαλκουρρήμασι καὶ πάσῃ ἀρετῇ, κτίσας ἐν αὐτῷ καὶ κάθισμα θεωρίου βασιλικῷ καθ' 5
 H ὁμοιότητα τοῦ ἐν Ῥώμῃ ὄντος. ἔκτισε δὲ καὶ παλάτιον μέγα καὶ εὐπρεπὲς καθ' ὁμοιότητα ἰσοσούτως τοῦ Ῥώμης πλησίον τοῦ Ἴππικῷ, [τὴν ἄνοδον ἀπὸ τοῦ παλατίου εἰς τὸ κάθισμα τοῦ Ἴππικῷ διὰ] τοῦ λεγομένου Κοχλίου, κτίσας καὶ φόρον μέγαν καὶ εὐπρεπῆ πάννυ, καὶ στήσας ἐν τῷ μέσῳ κίονα ὀλοπόρφυρον ἀξίον θαύ- 10
 ματος, καὶ ἐπάνω τοῦ αὐτοῦ κίονος ἑαυτῷ ἕστησεν ἀνδριάντα, ἔχοντα ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ ἀκτῖνας ἑπτὰ· ὅπερ χαλκουρρήμα
 V 5 ἤγαγεν εἰς τὸ Ἰλιον ἑσθηκός, πόλιν τῆς Φρυγίας. ὁ δὲ αὐτὸς Κωνσταντῖνος ἀφελόμενος ἀπὸ Ῥώμης κρύφα τὸ λεγόμενον Παλλάδιον ξόανον, ἔθρηνεν αὐτὸ εἰς τὸν ὑπ' αὐτοῦ κτισθέντα φόρον 15
 ὑποκάτω τοῦ κίονος τῆς στήλης αὐτοῦ, ὡς τινες λέγουσι τῶν Βυζαντιῶν ὅτι ἐκεῖ κεῖται. τὴν δὲ τύχην τῆς πόλεως τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἀνανεωθείσης καὶ εἰς ὄνομα αὐτοῦ κτισθείσης ποιήσας τῷ θεῷ θυσίαν ἀναψαχτὸν ἐκάλεσεν Ἄνθουσαν. ἥτις πόλις ἐκτίσθη ἔξ ἀρχῆς ὑπὸ Φιδάλιας· καὶ ἐκάλεσε τότε τὴν τύχην αὐτῆς Κη- 20
 ρῶν. τὴν δὲ αὐτὴν Φιδάλιαν ἠγάγετο Βύζας ὁ τῆς Θράκης βα-

4. δὲ τὸ Ox., καὶ τὸ Chron. Pasch. p. 284. A. 8. τὴν — διὰ addidit ex Chron. p. 284. B. 9. μέγαν Ch., Chron., μέγα Ox., μέγα καὶ εὐπρεπῆς Pollux p. 270. 13. ἑσθηκός Ch., ἑσθηκός Ox. 20. Φιδάλιας] Scr. Φιδάλιας. V. ad vol. I. p. 125. A. *ibid.* Κηρῶν] Κερῶν Chron. p. 265. A. Quod magis mihi probatur. Efficta haec puella videtur ex Κερῶσση, Ius filia, Byzantis matre, apud Hesychium Illustrem p. 62. Or., ubi plura Meursius.

stauravit; muroque alio de novo extracto, et ad murum veterem adjecto, urbem ipsam, Constantinopolim, vocari iussit. Hippodromum quoque instauravit, statusque aereis, ornataque omnimodo splendidiorem reddidit: extracta etiam ibi, ad formam ejus quae Romae est, sella Imperatoris, unde Ludos Imperator spectaret. Palatium quoque magnum et speciosum, quale Romae habetur, prope Hippodromum, Cochleum dictum, extruxit: Forum etiam amplum et spectabile, cujus in medio Columnam posuit, Porphyriceam totam penitusque mirandam: cui etiam statuum sibi imposuit, capite septem radiis coronato: quod simulachrum aereum Imperator ex Illo, ubi olim steterat, urbe Phrygiae, advexit. Idem etiam Constantinus, ablatum clanculum Roma Palladium, quod vocant, in foro a se condito, infra columnam statuae suae collocavit: sicut Byzantini nonnulli asserunt, ipsum ibidem recondi affirmantes. Urbis vero a se instauratae et a nomine suo vocatae Fortunam *Antikusam* appellari voluit; sacrificium incrementum Deo peragens. Urbis hujus prima fundamenta posuit Phidalia; quae urbis Fortunae tunc temporis Ceroen nomen imposuit. Phidaliam hanc Byzas, Thraciae rex, in uxorem duxit, post mor-

σιλεὸς μετὰ τὴν τελευταίην Βαρβυσίου τοῦ πατρὸς αὐτῆς, τοῦ το- 0 7
 πάρχου καὶ φύλακος τοῦ αὐτοῦ ἐμπορίου. ὅστις Βαρβύσιος μελ-
 λων τελευταίων ἐκέλευσε τὴν Φιδάλιαν ποιῆσαι τεῖχος τῷ τόπῳ ἕως Β
 θαλάσσης. ὁ δὲ Βύζας εἰς τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα καλέσας τὴν χώραν
 5 ἐβασίλευσεν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει.

Ἐκτίσσε δὲ δύο ἐμβόλους ἀπὸ τῆς εἰσόδου τοῦ παλατίου ἕως
 τοῦ αὐτοῦ φόρου ἐπηρεεῖς καὶ κεκοσμημένους ἀνδριᾶσι καὶ μαρ-
 μάροις διαφόροις, καλέσας τὸν τόπον τῶν ἐμβόλων Ἑγγίαν, κτί-
 σασ ἐγγὺς καὶ βασιλικὴν καὶ ἕξω μεγάλους κίονας καὶ ἀνδριάντας,
 10 ἥνπερ ἐκάλεσε Σενᾶτον, κατέναντι στήσας τῇ ἰδίᾳ μητρὶ Ἑλένη
 στήλην Ἀγούστιας ἐν πορφυρῷ μικρῷ κίονι, καλέσας τὸν τόπον
 Ἀγουστιῶνα. ὁμοίως δὲ ἀνεπλήρωσε καὶ τὸ λεγόμενον Ζεῦξιπ-
 πον δημόσιον λουτράν, κοσμήσας κίοσι καὶ μαρμάροις ποικίλοις
 καὶ χαλκουργήμασιν· εἶχε γὰρ αὐτὸ ἀπλήρωτον, ἀρχθὲν μὲν C
 15 πρῶτον ὑπὸ Σεβήρου βασιλέως τὸ αὐτὸ δημόσιον. ἔκτισσε δὲ καὶ
 τὸ Ἴππικὸν καὶ ἄλλα πολλὰ· καὶ ὅτε πάντα ἐπλήρωσεν, ἐπετέλε-
 σεν ἱππικόν, ἐν πρώτοις θειωρήσας ἐκεῖ καὶ φορέσας τότε ἐν πρώ-
 τοις ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ κορυφῇ διάδημα διὰ μαργαριτῶν καὶ λί-
 θων τιμίων, βουλόμενος πληρῶσαι τὴν προφητικὴν φωνὴν τὴν
 20 λέγουσαν „ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου O 8
 τιμίου.“ οὐδεὶς γὰρ τῶν πρὸ αὐτοῦ βασιλευσάντων τοιοῦτόν τι
 ποτε ἐφόρεσε. καὶ ἐπετέλεσεν ἑορτὴν μεγάλην μηνὶ μαίῳ τῷ καὶ

2. Βαρβύσιος Ch., Βάρβυσος Ox. 9. βασιλικὴν] ἔχουσαν κόγχην
 addunt Pollux et Chron. Pasch. p. 284. C. 12. Ἀγουστιῶνα]
 Sic et Cedrenus p. 374. C, D. Ἀγουστιῶνα infra p. 78. D.
 19. προφητικὴν] Psalm. XX. 4.

tom Barbysii, patris ejus; qui loci illius Dominus fuit, et Imperii Cu-
 stos. Hic vero moriturus, Phidaliae in mandatis reliquit, uti muro ad
 mare perducto locum illum circumdaret. Byzas itaque, loco illo in nomen
 suum vocato, sedem illi regni posuit.

Porro [Constantinus] ab introitu Palatii, ad Forum usque, Porticus
 duas extruxit speciosas variis statuis, columnisque marmoreis ornatas: Lo-
 cum vero hunc *Regiam* vocavit: cui vicinam etiam Basilicam condidit;
 statuis et columnis ingentibus exterius ornata: quam et *Senatum* voc-
 eavit. Huic ex adverso matris Helenae, Augustae, statuum, columnellae
 Porphyræticæ imposuit, collocavit: locum vero hunc *Augustæum* no-
 minavit. Similiter quoque Balneum Publicum, *Zeusippum* dictum, a Se-
 vero Imperatore inchoatum, ipse ad exitum perduxit; variisque illud co-
 lumnis statuisque marmoreis aereisque exornavit. Hippodromum quoque
 extruxit atque alia plurima. Omnibus vero hisce absolutis, Certamina
 Equestria indixit; quos ipse in Circo suo primus spectavit. Tum pri-
 mum quoque Coronam, Margaritis et lapillis pretiosis insignitam, Impera-
 tor capite gestavit: animo scilicet explendi dictam illud Propheticum:
Imposuisti capiti ejus coronam ex lapide pretioso: Imperatorum enim prae-

ἀρτεμισίῳ ἰά', ἔτους κατὰ Ἀντιόχειαν τὴν μεγάλην χρηματίζον-
 D τος τοῦ, κελεύσας διὰ Θείου αὐτοῦ τύπου τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐπιτε-
 γειν τῇ αὐτῇ ἰά' τοῦ μαῖου μηνός τὸ δημόσιον λουτρὸν τὸ Ζεῦ-
 ξιππον, πλησίον ὄν τοῦ Ἴππικοῦ καὶ τῆς Ῥηγίας καὶ τοῦ παλατίου, 5
 ποιήσας ἑαυτῷ ἄλλην στήλην ξοάνου κεχρυσωμένην, βυστάζον-
 σαν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ χειρὶ τὴν τύχην τῆς αὐτῆς πόλεως καὶ αὐτὴν
 κεχρυσωμένην, ἣν ἐκάλεσεν Ἀνθουσαν, κελεύσας κατὰ τὴν αὐτὴν
 ἡμέραν τοῦ γενεθλιακοῦ ἰππικοῦ εἰσιῖναι τὴν αὐτὴν τοῦ ξοάνου
 στήλην διωριγομένην ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν μετὰ χλαμύδων καὶ 10
 καμπαγίων, πάντων κατεχόντων κηρούς, καὶ περιέρχεσθαι τὸ σχῆ-
 μα τὸν ἄνω καμπτὸν καὶ ἔρχεσθαι εἰς τὸ σκάμμα κατέναντι τοῦ
 E βασιλικοῦ καθίσματος, καὶ ἐγείρεσθαι τὸν κατὰ καιρὸν βασιλέα
 καὶ προσκυνεῖν, ὡς θεωρεῖ τὴν αὐτὴν στήλην Κωνσταντίνου καὶ
 τῆς τύχης τῆς πόλεως. καὶ πεφύλακται τοῦτο τὸ ἔθος ἕως τοῦ 15
 νῦν.

- O 9 Ὁ δὲ Θεότατος Κωνσταντῖνος ἐν τῇ συμπληρώσει τῆς αὐτοῦ
 ὑπατείας ἔρρηξεν ἐν Κωνσταντινουπόλει χάρισμα τοῖς Βυζαντιοῖς
 καλάμων συντόμια ἄρτων ἡμερησίων διαιωνιζόντων, οὐστιας
 ἄρτους ἐκάλεσε παλατίνους διὰ τὸ ἐν τῷ παλατίῳ ῥογεύεσθαι 20
 V 6 τοὺς αὐτοὺς ἄρτους, ἐκάστον ἄρτον ἄφορίσας οἶνον, κρέα καὶ βέ-

8. ἣν ἐκάλεσεν] ἐκάλεσεν Ox. 12. σκάμμα Ox., σκάμμα Ch. 19. κα-
 λαμῶν Ox., καλαμων Pollux p. 272., καλαμίων fuerat vol. I. p. 123. E.
 ibid. συντόμια Ox. ibid. διαιωνιζόντων Ch., Pollux, διωνειζόν-
 των Ox. 21. οἶνον, κρέα Ch., οἶνον κρέα Pollux, οἶνον, κρέα
 idem apud Ducangium Gloss. v. βέστιον, οἶνονκρέα Ox. ibid. βε-
 στία Ox.

cedentium nemo talem gestavit. Artemisii vero, sive Maii xi, anno Aerae Antiochenae οσολκχνιη, Festivitatem celeberrimam agitari jussit: Divino etiam Edicto suo sancivit, uti eodem die Natales Urbis celebrarentur. Zeuxippum quoque, Balneum Publicum, quod propter Circum, Regiam et Palatium situm est, eodem Maii xi aperiri jussit. Fecit autem sibi Imperator statuam quoque aliam inauratam, urbis Fortunam, quam *Antibesani* vocavit, et ipsam quoque inauratam, manu dextra gestantem. Statuam hanc, eodem die Genethliacorum Circensium, introduci jussit a militibus Chlamydes et campagos indutis, et cereos portantibus omnibus. Jussit vero, uti milites isti, Pompam introducetes, superiorem Hippodromi flexum circummeant; cumque ad sedile Imperatoriae sedi oppositum perventum erit, assurgens qui pro tempore Imperator fuerit, visas Fortunae urbis, et Constantini statuas veneretur: qui mos ad hunc usque diem observatur.

Divinissimus etiam Constantinus, in ipso Consulatus sui exitu, congiarium Byzantinis Constantinopoli largitus est; sparatis in populum calamorum tesseriis panis Quotidiani perpetui: singulis etiam, praeter panem, carnibus, vino, et vesti assignatis. Panes vero hos *Palatines* vocavit;

στια, ἀφορίσας πρόσθετον ὑπὲρ αὐτῶν ἐκ τῶν ἰδίων καὶ καλέσας αὐτοὺς πολιτικούς.

Ὁ δὲ αὐτὸς Κωνσταντῖνος ἔμεινε βασιλεύων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀφελόμενος αὐτὴν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἐπαρχίας ἀπὸ 5 Ἡρακλείας τῆς μητροπόλεως αὐτῆς, δοὺς αὐτῇ ἀπὸ Θεοῦ δίκαιον βασιλείας, προβαλόμενος ἐν αὐτῇ ἐπαρχον πραιτωρίων καὶ ἐπαρχον πόλεως καὶ τοὺς λοιποὺς μεγάλους ἄρχοντας, χριστιανοὺς πάντας ποιήσας. καὶ ἔμεινε ἐξ ἐκείνου εὐτυχῶς βασιλεύουσα.

Ὁ δὲ αὐτὸς Κωνσταντῖνος βασιλεὺς καὶ τὴν Φρυγίαν Σαλου- 10 ταρίαν ἐποίησεν ἐπαρχίαν. ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἡ σύνο- B δος ἐγένετο τῶν τῆς ἐπισκόπων κατὰ Ἀρείου περὶ τῆς πίστεως τῶν χριστιανῶν. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ συνόδῳ ὑπῆρχε καὶ ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου ὁ χρονογράφος. O 10

Ἐπαθε δὲ ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου ὑπὸ 15 Θεομηρίας Μαξιμιανούπολις τῆς Ὀσδρονῆς τὸ δεύτερον αὐτῆς πάθος τὸ μετὰ τὸ ληφθῆναι ὑπὸ τῶν Περσῶν. καὶ ἀνήγειρεν αὐτὴν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Κωνσταντῖνος καὶ τὰ τείχη αὐτῆς ἦσαν γὰρ πεσόντα· καὶ τοῖς περισωθεῖσι πολλὰ ἐχαρίσατο· καὶ μετε- κάλεσεν αὐτὴν εἰς τὸ ἴδιον ὄνομα Κωνσταντίναν. ἔτισε δὲ καὶ 20 εἰς τὴν Βιθυνίαν τὴν πρῶην οὖσαν κόμην λεγομένην Σουγίαν, C δοὺς αὐτῇ καὶ δίκαιον πόλεως καὶ καλέσας αὐτὴν εἰς ὄνομα τῆς ἰδίας αὐτοῦ μητρὸς Ἐλενούπολιν. καὶ εἰς ὄνομα δὲ τῆς αὐτοῦ μητρὸς ἐκάλεσε καὶ ἐπαρχίαν Ἐλενούποντον.

15. Ὀσδροῖνης Ox. 22. Ἐλενούπολις — Ἐλενούποντος] Simile Νικούπολις vol. I. p. 113. D.

quod ex Palatio darentur; sepositis ex proprio in hoc redditibus. Panes etiam hi Politici dicti sunt.

Idem vero Constantinus Imperii sedem Constantinopoli posuit; eamque, cum antea Europae sub ditione esset, et Heracleae Metropoli subiecta, sui juris fecit: concessit ei a Deo jure imperandi: constituit etiam Urbi et Praetorio Praefectis aliisque primariis Magistratibus, eisque Christianis omnibus. Itaque ex eo tempore urbs illa feliciter imperavit.

Idem Constantinus Imperator Phrygiam Salutarem Provinciam fecit. Ejusdem sub imperio Synodus cccxviii. Episcoporum celebrata est, contra Arium, de rebus ad Christianam fidem pertinentibus: cui interfuit etiam sanctissimus Episcopus Eusebius Pamphili, Chronographus.

Constantino imperante, divinam iram passa est Maximianopolis, Ὀσδρονῆς urbs, vice secunda, post ipsam a Persis captam. Imperator itaque Constantinus urbem de integro instauravit; moenia quoque collapsa excitavit, et superstitionibus incolis plurima largitus est; vocata deinceps urbe, a nomine suo, Constantina. Vicum etiam quendam in Bithynia, nomine Sugam, de novo extractum, civitatis jure donavit, et a matris suae nomine Helenopolim appellavit: cujus etiam a nomine Provinciam quoque ipsam Helenopontum vocavit.

Και ἐν αὐτῷ τῷ χρόνῳ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Κωνσταντῖνος τοὺς ὄντας ἐν Κωνσταντινουπόλει τρεῖς ναοὺς ἐν τῇ πρώτῃ λεγομένῃ ἀκροπόλει τοῦ Ἑλλίου καὶ τῆς Ἀρτέμιδος σελήνης καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἐκέλευσεν ἀχρηματίστους τοῦ λοιποῦ διαμεῖναι.

Μετὰ δὲ ὀλίγον καιρὸν ἐτελεύτησεν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Κων-
 5 σταντῖνος ἐν Νικομηδείᾳ τῆς Βιθυνίας, ὡς ἔστιν ἐν προκείμεσφ, ἐν
 D προαστείῳ τινὶ λεγομένῳ Ἀχυρῶνι πρὸ ὀλίγου διαστήματος τῆς
 πόλεως, ἀρῆωστήσας ἡμέρας ἕξ, πρὸ τοῦ πληρωθῆναι τὸ κτίσμα
 ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς Συρίας τὸ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τὸ
 O 11 μέγιστον καὶ ἐν ὄν τῶν Θευμάτων. τελευτᾷ δὲ ὡν ἐνιαυτῶν ἕ 10
 καὶ μηνῶν γ', ὡς ταῦτα συνεγράφατο καὶ τοὺς χρόνους πάντας
 τῶν προγεγραμμένων βασιλέων ὁ σοφώτατος Νεστοριανὸς ὁ χρο-
 νογράφος.

E Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου ἠδρόθη
 βασιλεὺς ὢν ἐν Ῥώμῃ Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ· ὄντινα ἐν τῇ 15
 ζωῇ αὐτοῦ ἐποίησε βασιλεία Ῥώμης ἐπὶ τῆς ὑπατείας Οὐρσου καὶ
 Πολυβίου.

16. ἐπὶ τῆς ὑπατείας Οὐρσου καὶ Πολυβίου.] „Chr. Alex. habet
 Οὐρσου καὶ Πολεμίου. Fasti etiam Capitolini hoc anno Ursum et
 Polemium Coss. exhibent.“ Ch.

Eodem etiam tempore Constantinus Imperator, fana illa tria, quae
 in eo loco, qui Acropolis olim dicebatur, posita erant, Solis nempe, Dianae,
 Lunae et Veneris, redditibus exuta deinceps manere iussit.

Non longo autem post tempore Imperator Constantinus, in Nicomedia
 Bithyniae itinere facto, in morbum incidit; a quo cum per sex dies
 decubuerat, in ejusdem civitatis suburbio quodam, Achyrone dicto, non
 procul ab urbe, diem suum obiit, antequam opus illud magnificum, et in-
 ter orbis Miracula censendum, Ecclesiae nempe Antiochenae Magnae fa-
 bricam ad exitum perduxisset. Mortuus autem est, annos natus LX, cum
 mensibus tribus; uti haec memoriae prodidit sapientissimus Nestorianus,
 Chronographus; qui praedictorum quoque Imperatorum res gestas Chro-
 nico descripsit.

CONSTANTINUS JUNIOR,

ROM. IMPERATOR.

Post mortuum vero Constantinum, Romae regnum tenuit Constanti-
 nus filius; quem pater, dum adhuc ipse in vivis esset, regem ibi consti-
 tuerat; Urso et Polybio Coss.

Ὁ δὲ αὐτὸς Κωνσταντῖνος βασιλεὺς ὁ μικρὸς ἐβασίλευσεν ἐν τῇ Ῥώμῃ ἔτη ιβ'. ὅστις μετὰ τελευτῆν τοῦ πατρὸς ἐξῆλθεν εἰς πρόκεισον καὶ ἐσφάγη ἐν Μοθώνῃ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὧν ἐνιαυτῶν κ'.

5 Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Κωνσταντίνου τοῦ μικροῦ ἐβασίλευ- O 12
σεν ἐν τῇ Ῥώμῃ Κώνστας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἔτη ιε'. ὅστις ἀρρώ- V 7
στήσας ἀπὸ δυσεντερίας ἐτελεύτα, ὧν ἐνιαυτῶν κζ'.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου ἐβασίλευ- B
σε Κωνσταντινουπόλεως Κωνστάντιος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ μικρότερος
10 ἔτη λ'. ἦν δὲ μεγαλόψυχος, ἐξακιονίτης, ὃ ἔστιν Ἀρμενός. ἐπὶ
δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐκίνησαν οἱ Πέρσαι, ἥτις Ἀββουραρσάκιος O 13
ὁ βασιλεὺς· καὶ ἐπιστράτευσε κατ' αὐτῶν ποιήσας Καίσαρα Ἰου-
λιανὸν συγγενέα αὐτοῦ.

Καὶ γενόμενος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ ἐπλήρωσε τὴν μεγάλην
15 ἐκκλησίαν ἐπιγράψας ταῦτα·

4. αὐτοῦ] αὐτοῦ Ox. 7. δυσεντερίας Ch., δυσεντερίας Ox.
11. Ἀββουραρσάκιος] Σαββουραρσάκιος Ch.

Hic autem Constantinus Junior per annos xii. Romae regnavit, Pa-
tris vero post obitum, dum in Processum exiret, a fratris sui militibus
Mothone occisus est, annum agens xx.

C O N S T A N S

R O M . I M P E R A T O R .

Constantinum Juniorem excepit in regno Romano Constans, frater
ejus: qui, cum annos ibi xvi. regnaverat, ex Dysenteria interiit, annos
natus xxvii.

C O N S T A N T I U S

I M P . C O N S T A N T I N O P O L I T A N U S .

Constantino autem Magno succedebat in Imperio Constantinopolitana
Constantius, filiorum natu minimus: qui imperavit annos xxx. Erat
autem hic vir magni animi, atque *Erocionita*, id est, Arrianus. Hujus
sub imperio motus ciebant Persae, ab Abburarsacio rege eorum ducti.
Imperator itaque, Juliano cognato suo Caesare creato, in eos arma movit.

Magnam autem Antiochiam veniens, Ecclesiam ibi magnam absolvit
cui ista inscripsit.

Χριστῷ Κωνσταντίος ἐπέραιστον οἶκον ἔτευξεν,
 Οὐρανίας ἀψῖσι πανέκιστα, παμφανόωντα,
 Κωνσταντίου ἀνακτος ὑποδρήσοντος ἐφευμαῖς·
 C Γοργόνιος δὲ κόμης Θαλαμηπόλον ἔργον ὕφανε.

καὶ κατελθὼν ἐπὶ τὰ Περσικὰ ἐποίησε πάκτα εἰρήνης μετὰ Περ- 5
 σῶν ἐπὶ φανερόν χρόνον, πολλῶν πεσότων ἐξ ἀμφοτέρων ἐν τῇ
 συμβολῇ. καὶ ὑποστρέψας ἐποίησε τὰ ἑκαίνια τῆς αὐτῆς μεγά-
 λης ἐκκλησίας ἐν Ἀντιοχείᾳ. καὶ ἐξελθὼν ὁ αὐτὸς Κωνσταντίος
 ἀπὸ Ἀντιοχείας, ἀνίων ἐπὶ Κωνσταντινούπολιν, ἔφθασε τὴν Κιλι-
 O 14 κίαν· καὶ ἔκτισεν ἐκεῖ τὴν γέφυραν τοῦ Πυράμου ποταμοῦ, ἔργον 10
 μέγιστον. καὶ εἰσελθὼν ἐν Μαρμυουσειᾷ, πόλει τῆς Κιλικίας, ἀφ-
 ῥωστήσας τελευτῆ ἐκεῖ, ὡν ἐνιαυτῶν μ'.

D Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Κωνσταντίου ἐβουθλευσεν Ἰουλιανὸς
 ὁ παραβάτης, ὁ πρῶτον γενόμενος Καῖσαρ, ὁ συγγενὲς τοῦ αὐτοῦ
 Κωνσταντίου, ἐπὶ ὑπατείας Μαρμεντίου καὶ Νεβήτα· ὅστις ἐβα- 15
 σίλευσεν ἔτη β'. ἦν δὲ ἐλλόγιμος· ὅστις ἐκλήθη παραβάτης, διότι

1. ἐπέραιστον] ἐπήρατον Ch. Idem Κωνσταντίνος et Κωνσταντί-
 νου suspicatur. 2. παμφανόωντα Ch., πανφανόνετα Ox. 3. ὑ-
 ποδρήσοντος Ch., ὑποδρήσοντος Ox. 4. Θαλαμηπόλον Ch., θα-
 λάμη πόλον Ox. 11. Μαρμυουσειᾷ] Μαρμυουρήναις debebat
 notante Wesselingo ad Antonin. p. 580. 15. Μαρμεντίου καὶ Νε-
 βήτα] „Chr. Alex. habet Μαρμερτίου καὶ Νεβήτα; rectius: hoc
 anno enim Fasti Capitolini Fl. Mamertinum et Fl. Nevittam Coss.
 habent.“ Ch.

*Extruxit sacras Christa Constantius aedes,
 Coelo consimiles, summo splendore nitentes;
 Sic Constantini regis pia jussa sequutus.
 Gorgonio Comiti structurae cura relicta est.*

Ἰν Περσίδεμ δεῖνδε profectus est; praelloquē cum eis inito, multisque
 utriusque caesis, induciae ad tempus satis longum factae sunt. Imperator
 itaque Antiochiam reversus, Magnae Ecclesiae dedicationem celebravit.
 Hinc vero Constantinopolim profecturus, per Ciliciam iter ducit: ubi Py-
 rami fluvii pontem, opus magnificum, extruxit. Ab inde vero Mopsue-
 stiam, Ciliciae urbem veniens, ex morbo ibi interiit, annum agens qua-
 dragesimum.

J U L I A N U S

IMPERATOR.

Constantium in imperio excepit Julianus, Apostata, Consanguineus
 ejus; quem ipse Caesarem antea creaverat; Marmentio et Neveta Coss.
 et imperavit annos II. Erat hic eloquentia celebris: Apostata autem di-

ἀρησάμενος τὸ δόγμα τῶν αὐτοῦ προγόνων, τὸ τῶν χριστιανῶν, γέγονεν Ἕλληγ. ἦν δὲ φίλος καὶ ὁμόχρονος Λιβανίου τοῦ περιβοήτου σοφιστοῦ Ἀντιοχείας.

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐμαρτύρησεν ὁ ἄγιος Δομέτιος. ἐπεστράτευσε γὰρ κατὰ Περσῶν δυνατὴν στρατείαν, καὶ κατελθὼν κατέλαβεν Ἀντιόχειαν· καὶ ἀνελθὼν ἐν τῷ ὄρει τῷ λε- O 15 γομένῳ Κασίῳ ἐποίησεν ἐκεῖ θυσίαν ἑκατόμβην τῷ Διὶ Κασίῳ· καὶ κατελθὼν ἐκεῖθεν καὶ ἐλθὼν εἰς Δάφνην ἐποίησε κακεῖ θυσίαν τῷ Ἀπόλλωνι. καὶ παρακοιμηθεὶς εἶδεν ἐν ὄραματι παῖδα V 8 10 ξανθὸν λέγοντα αὐτῷ, Ἐν Ἀσίᾳ δεῖ σε τεθνᾶναι. εἰσερχόμενος δὲ ἀπὸ Δάφνης ἐν Ἀντιοχείᾳ ὑπηγητήθη ὑπὸ τῶν συγκλητικῶν αὐτοῦ καὶ τῶν ἄξιωματικῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ δήμου. καὶ ἔκραξαν αὐτῷ οἱ δημόται Ἀντιοχείας ὕβριστικὰς φωνάς, ὡς χριστιανοὶ θερμοὶ ὄντες, δεδωκότες αὐτῷ ἐν ταῖς αὐτῶν φωναῖς κληθῶνα μὴ 15 ὑποστρέψαι. ἀπὸ δὲ τῶν πλησίον αὐτοῦ δύο κاندιδᾶτοι χριστιανοί, ὧν τὰ ὀνόματά ἐστι ταῦτα, Ἰουβεντίνος καὶ Μαξιμιανός, ἀποσχίσαντες συνέμιξαν τοῖς ὕβρῳσιν αὐτὸν ὄχλοις, πλεόν ἀνεγείροντες τὸν δῆμον εἰς ὕβρεις. καὶ ἐωρακὼς αὐτοὺς Ἰουλιανὸς ὁ βασιλεὺς, ἐκέλευσεν αὐτοὺς συσχεθῆναι· καὶ εὐθέως αὐτοὺς 20 ἀπεκεφάλισεν ἐν Ἀντιοχείᾳ, καὶ ἐτέθησαν τὰ λείψανα αὐτῶν ἐν τῷ B μαρτυρίῳ τῷ λεγομένῳ Κοιμητηρίῳ· οὐστυνας καλοῦσιν οἱ Ἀντιοχεῖς Γεντίλους. καὶ ἀγωνακτήσας κατὰ τῶν Ἀντιοχείων ἠπέλει αὐτοῖς, λέγων ὑποστρέφειν καὶ τιμωρεῖσθαι αὐτούς, ὡς μὴ

ctus est, quod Majorum suorum fide Christiana renuntiata, in Paganismum transisset. Amicum autem, et coevum habuit Libanium, celeberrimum Sophistam Antiochensem.

Hujus sub Imperio S. Demitius martyrium passus est. Julianus enim, copiis ingentibus collectis, in Persas arma movit. Itinere vero per Antiochiam facto, ad Montem Casium profectus est, ubi Jovi Casio Hecatomben fecit: inde in Daphnem descendens, Apollini quoque sacra peregit: ubi cum ad somnum recamberet, per quietem vidit puerulum quendam flavum, qui dicebat ei: *In Asia moriturus es.* Ex Daphne autem Antiochiam adventanti, procedebant ei obviam Primores ejus et Conciliarii, cum populo. Populus autem Antiochenus, qui Christianismi zelo fervebat, Imperatorem contumeliosis dictarilis excepit; a Persico etiam bello eum non reversurum ominatus. Ister hos duo etiam erant ex familiaribus ejus, Christianismi Candidati; quorum nomina, Juventinus et Maximianus; qui ex Comitatu Imperatorio discedentes, immiscuerunt sese convicianti populo; multoque magis eos ad opprobria concitarunt. Hos videns Imperator Julianus, absque mora comprehensos capite multavit Antiochiae: ubi etiam reliquiae eorum in Martyrio, quod *Coemeterium* vocant, recondebantur: Hos vero Antiochenes *Gentiles* appellant. Julianus autem Antiochenis infensus, interminatus est illis, dicens se redeun-

- ἔχοντας κληθῆνα, εἰπὼν περὶ τῶν αὐτῶν Ἀντιοχείων λόγον, διαβάλλων αὐτοὺς ὡς τυράννους. καὶ προσέθηκε τὸν κατ' αὐτῶν ῥηθέντα παρ' αὐτοῦ λόγον ἔξω τοῦ παλατίου τῆς αὐτῆς πόλεως
- O 16 εἰς τὸ λεγόμενον Τετράπυλον τῶν ἐλεφάντων πλησίον τῆς Ῥηγίας.
 Καὶ ἐξελθὼν διὰ τῶν Κυρηναϊκῶν ἀπήλθε κατὰ Περσῶν· 5
 παρερχόμενος δὲ διὰ Κύρου τῆς πόλεως ἐν τῇ χώρᾳ εἶδεν ὄχλον
 C ἐστῶτα ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ ἁγίου Δομετίου καὶ ἰόμενον παρ' αὐ-
 τοῦ. καὶ ἔρωτᾷ τινος τίς ἐστιν ἐκεῖνος ὁ συναγόμενος ὄχλος; καὶ
 ἔμαθεν ὅτι ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ ὄρους ἐστὶ μοναχὸς καὶ πρὸς αὐτὸν
 συνάγεται ὁ ἐστὼς ὄχλος, θέλων ἰαθῆναι καὶ εὐλογηθῆναι παρ' 10
 αὐτοῦ. καὶ ἐδήλωσε τῷ ἁγίῳ Δομετίῳ ὁ βασιλεὺς Ἰουλιανὸς διὰ
 ῥεφερενδάρου χριστιανοῦ ταῦτα· Διὰ τὸ ἀρεῖσαι τῷ Θεῷ σου εἰς
 τὸ σπήλαιον εἰσηλθῆς· ἀνθρώποις μὴ θέλε ἀμείσκειν, ἀλλὰ ἰδιάζει.
 καὶ ἀντεδήλωσεν αὐτῷ ὁ ἅγιος Δομέτιος ὅτι Ὡς τῷ Θεῷ ἐκδό-
 σαντός μου τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ἐκ πολλοῦ χρόνου ἐν τῷ σπη-
 λαίῳ τούτῳ ἔμαυτὸν ἀπέκλεισα· τὸν δὲ πρὸς με ἐρχόμενον ὄχλον
 ἐν πίστει ἀποδιώκειν οὐ δύναμαι. καὶ ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς Ἰου-
 D λιανὸς ἀναφραγῆναι τὸ σπήλαιον λίθοις μεγάλοις καὶ εἶναι αὐτὸν
 τὸν δίκαιον ἔσω. καὶ ἐκ τούτου ἐτελειώθη ὁ ἅγιος Δομέτιος.
- O 17 Καὶ κατιῶν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἰουλιανὸς κατὰ Σαββουραρσά-
 κου, βασιλέως Περσῶν, κατέφθασεν ἐν Ἱεραπόλει· καὶ πέμψας κα-

2. προσέθηκε Ox. 5. Κυρηναϊκῶν Ox. 12. Διὰ] Εἰ διὰ Chron.
 Pasch. p. 297. D. 14. τῷ Θεῷ Chron., τοῦ Θεοῦ Ox.

tem poenas ab illis exacturum, eo quod adversa sibi ominati essent. Quin et Orationem contra Antiochenses condidit; in qua rebellionis eos reos peragit: quam quidem Orationem extra Palatium Antiochenum, ad Elephantorum Tetrapylum, quod prope Regiam est, palam appendi iussit.

Tum vero contra Persas arma movens, per Cyrrhesticam ducit iter. Cyrrhum autem, regionis illius urbem, praeteriens, turbam conspexit ad S. Domitii Cellam astantium, qui ab eo morborum sanationem petebant. Interrogatis autem quibusdam, quid sibi vellet iste populi concursus, responsum tulit; Monachum montis in spelunca degere, ad quem turba ista congregata est, uti morborum suorum medelam, et benedictionem ab illo accipiant. Julianus itaque Imperator, per Referendarium Christianum, S. Domitium monuit, verbis hisce: *Speluncam intrasti, ut Deo tuo placeres: ne igitur de hominibus placendis sis sollicitus; sed solitariam agas vitam.* Respondens ei S. Domitius: *Ego, inquit, Deo, qui corpus mihi, animumque dedit, in hac spelunca memet includendo jampridem consecravi; Populum vero, ex fide ad me venientem, arcere non possum.* Caeterum Julianus Imperator, speluncae os, aggestis lapidibus ingentibus, occludi iussit, viro justo intus incluso. Atque hunc vitae finem habuit S. Domitius.

Imperator autem Julianus, in Sabburarsacem, Persarum regem, exercitum ducens, Hierapolim venit; missis in Samosatam, Euphratasiae ur-

τσακένυσε πλοῖα ἐν Σαμοσούτοις, πόλει τῆς Εὐφρατησίαις, τὰ μὲν
 δαὶ ξύλων τὰ δὲ διὰ βυρσῶν, ὡς ὁ σοφώτατος Μάγνος ὁ χρονο-
 γράφος ὁ Καρηνός, ὁ συνὼν αὐτῶ Ἰουλιανῶ βασιλεῖ, συνεγράψα-
 το. ἀπὸ δὲ Ἱεραπόλεως ἐξελθὼν ἦλθεν ἐν Κύραις τῇ πόλει·
 5 κάκειθεν εἶρε δύο ὁδοὺς, μιαν ἀπάγουσαν εἰς τὴν Νίσιβιν πόλιν,
 οὐσάν ποτε Ῥωμαίων, καὶ ἄλλην ἐπὶ τὸ Ῥωμαϊκὸν κάστρον τὸ
 λεγόμενον Κιρκήσιον, κείμενον εἰς τὸ μέσον τῶν δύο ποταμῶν E
 τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ Ἀββορᾶ· ὅπερ ἔκτισε Διοκλητιανός, βασι-
 λεὺς Ῥωμαίων. καὶ μερῖσας τὸν στρατὸν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς πέμ-
 10 πει ἐπὶ τὴν Νίσιβιν ὀπλίτας ἄνδρας μυθροὺς ἑξακισχιλίους μετὰ
 δύο ἑξάρχων Σεβουστιανοῦ καὶ Προκοπίου. καὶ κατέφθασεν ὁ
 αὐτὸς Ἰουλιανὸς τὸ Κιρκήσιον κάστρον· καὶ εὐσας καὶ ἐν τῷ
 Κιρκησίῳ κάστρῳ ὄσους εὗρεν ἐγκαθέτους στρατιώτας ἑξακισχι- V 9
 λίους μετὰ ἑξάρχων δύο Ἀκκαμέου καὶ Μαύρου. καὶ ἐξῆλθεν
 15 ἐκεῖθεν καὶ παρήλαθε τὸν Ἀββορᾶν ποταμὸν διὰ τῆς γεφύρης, τῶν
 πλοίων φθασάντων εἰς τὸν Εὐφράτην ποταμὸν· ὧντινων πλοίων
 ἐπῆρχεν ὁ ἀριθμὸς χιλίων διακοσίων πενήκοντα. καὶ συνα- O 18
 θροῖσας τὸν ἴδιον αὐτοῦ στρατὸν, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ Ἀνατύλιον
 20 μάγιστρον καὶ Σαλούστιον ἑπαρχον πραιτωρίων καὶ τοὺς στρατη-
 λάτας αὐτοῦ, ἀνελθὼν ἐν ὑψηλῷ βήματι δι' ἑαυτοῦ προσεφώνη-
 σε τῷ στρατῷ, ἐπαινῶν αὐτοὺς καὶ προτρεπόμενος προθύμως
 καὶ σωφρόνως ἀγωνίσασθαι κατὰ Περσῶν. καὶ εὐθέως ἐμβαλεῖν

1. πόλεως Ox. 7. 12. 13. Κιρκήσιον Ch., Κιρκίσιον Ox. 15. Ἀκ-
 καμέου] *Machamaeum et Maurum fratres memorat Ammianus XXV.*
 1. 2. ex orthographia monachorum, *Μακαμαῖον Zosimus III. 26. 8.*
 16. γεφύρης] γεφύρας Ch.

bem, qui navigia fabricarent, lignea quaedam, quaedam vero coriacea; uti habet sapientissimus Magnus Carrensis, Chronographus, qui hoc bello sub Juliano militavit. Hierapoli autem discedens Imperator, Carras venit; unde via sese in partes duas findit, quarum una in Nisibim abducit, urbem Romanis olim subjectam; altera in Circesium tendit, Castrum Romanum, quod Euphratem inter et Abboram fluvios medium, a Diocletiano Imperatore extractum est. Julianus itaque diviso exercitu, armorum xvi. millia Nisibim versus expedit, sub Sebastiani et Procopii ductu: Ipse autem ad Circesium castrum ducit iter. Ubi militum stationariorum vi millibus, quos ibi invenit, ipse iv millia militum alia adjecit, Accameo et Mauro Ducibus constitutis. Inde autem discedens, ipse, cum Anatolio Magistro, Salustio, Praefecto Praetorio, caeterisque Ducibus, Abborae fluminis ponte trajecto, classem suam, mcll. naves numero habentem, per Euphratem adventantem, praestolatus est. Tum vero coactis in unum copiis, locum editiorem conscendit ipse, unde exercitum allocutus est: et cujusque fortia facta depraedicans, uti paratissimo, optimoque animo contra Persas in aciem descenderent hortatus est. Posthaec navigia conscen-

εἰς τὰ πλοῖα ἐπέτρεψεν, εἰσελθὼν καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ ἐδ-
 B τρεπισθὲν αὐτῷ πλοῖον, καὶ προηγεῖσθαι αὐτῶν προσκουλάτο-
 ρας προσέταξεν ἄνδρας γενναίους ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν λαγκια-
 ρίων καὶ ματτιαρίων χίλους πεντακοσίους, κελεύσας βαστάζε-
 σθαι καὶ τὰ σίγηα αὐτοῦ καὶ τὸν κόμητα Λουκιανόν, ἄνδρα πο- 5
 λεμικώτατον, εἶναι σὺν αὐτῷ. ὅστις καὶ πολλὰ κάστρα Περσι-
 κὰ παρὰ τὸν Εὐφράτην κείμενα καὶ ἐν μέσῳ τῶν ὑδάτων ἐν νή-
 σοις ὄντα ἐπόρθησε καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς ὄντας Πέρσας ἀνείλε.
 Βίκτορα δὲ καὶ Δαγαλαῖφον κατέταξεν ὀπισθεν τῶν λοιπῶν
 πλοίων εἶναι καὶ φυλάττειν τὰ πλήθη. καὶ κατήλθεν ὁ βασιλεὺς 10
 O 19 μετὰ τοῦ στρατοῦ παντός διὰ τῆς μεγάλης διόρυγος τοῦ Εὐφράτου
 τῆς μισγοῦσης τῷ Τίγρητι ποταμῷ· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν αὐτὸν
 C Τίγρητα ποταμόν, ὅπου μίγνυνται οἱ δύο ποταμοὶ καὶ ἀποτελοῦ-
 σι λίμνην μεγάλην. καὶ παρέβαλεν εἰς τὰ Περσικὰ ἐν τῇ χώρᾳ
 τῶν λεγομένων Μανζανιτῶν, πλησίον Κτησιφώντος πόλεως, ἐνθα 15
 ὑπῆρχε τὸ Περσικὸν βασίλειον· καὶ ἐπικρατῆς γενόμενος Ἰουλι-
 ανὸς ὁ βασιλεὺς ἐσκήνωσεν ἐν τῇ πεδιάδι τῆς αὐτῆς πόλεως Κτησι-
 φώντος, βουλόμενος μετὰ τῆς ἰδίας συγκλήτου καὶ ἕως Βαβυλῶ-
 νος εἰσελθεῖν καὶ παραλαβεῖν τὰ ἐκεῖσε.
 Ὁ δὲ βασιλεὺς Σαββουραρσάκιος ὑπονοήσας ὅτι διὰ τῆς Νι- 20
 σίβευς ἤρχετο ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων Ἰουλιανός, ὤρηψε κατ' αὐτοῦ
 μετὰ τοῦ πλήθους αὐτοῦ παντός. ἀπαγγελθέντος δὲ αὐτῷ ὅτι

2. προσκουλάτορας Ch., πρὸς κουλάτορας Ox. 5. Λουκιανόν] Scribendum Λουκιλλιανόν. Idem vitium in Zosimo III. 13. 6. nota-
 vit Heynius ad III. 8. 3. 10. εἶναι καὶ] εἶναι Ox. 11. διώ-
 ρυγος] διόρυγος Ox. 18. Τίγρητα Ch., Τίγρητα Ox. 14. πα-
 ρέλαβεν Ox.

dere jussis omnibus, ipse quoque in paratam sibi navem ingressus est; praemissis, qui exploratores essent, md. ex numero Lanceariorum et Mat-
 tiariorum, fortissimis viris. Vexillum etiam suum sibi praeferrī jussit:
 Lucianum vero Comitem, virum bellicosissimum, Imperator secum habuit:
 qui plurima Persarum castra, Euphrati confinia, et quae, medias inter
 aquas, in insulis etiam sita erant, vastavit, Persis eorum custodibus dele-
 tis omnibus. Extremae vero classis curam Victori et Dagalaipho deman-
 davit. Solvens autem cum exercitu omni Imperator, copias suas per eum
 locum trajecit, ubi Tigris et Euphrates concurrentes, ingentem alveum
 efficiunt. Exinde per Tigrim vectus, in Persidis regionem perrexit, quae
 Mauzanitarum vocatur, a Ctesiphonte non procul, ubi Reges Persarum
 sedes suas habuerunt. Figebat autem tentoria sua Victoriosus Imperator
 Julianus in ipsa Ctesiphontis planicie; in animo etiam habens, ad Baby-
 lonem usque cum Primoribus suis penetrare, ipsamque subjugare.

Persarum vero Rex Saborarsacius, existimans Imperatorem Romanum
 per Nisibim iter suum instituisse; copiis suis omnibus instructus, adver-
 sus eum proficiscitur. Certior autem factus Julianum sibi a tergo esse,

ὑπισθαι αὐτοῦ ἔστιν ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων Ἰουλιανὸς παραλαβὼν
 τὰ Περσικὰ μέρη, καὶ ὅτι ἐμπροσθεν αὐτῷ ἀπαντῶσιν οἱ στρατη- D
 γοὶ τῶν Ῥωμαίων καὶ κλήθη πολλά, καὶ γινούσιν ὅτι ἐμιασθήσονται, φεύ-
 γει ἐπὶ τὴν Περσαρμενίαν, δόλῳ πέμψας δύο συγκλητικὸς αὐ-
 τοῦ καὶ αὐτοὺς κατὰ ἰδίαν βούλησιν ἐπιτομῆσας πρὸς Ἰουλιανὸν τὸν βασιλέα Ῥωμαίων, ἵνα κτανύσωσιν αὐτόν, πρὸς τὸ μὴ κα-
 ταδιωχθέντα αὐτὸν φθασθῆναι. οἱ δὲ ἐπιτομηθέντες Πέρσες
 ἦλθον πρὸς τὸν βασιλέα Ῥωμαίων προδοῦναι, φησὶν, θέλοντες τὸν
 βασιλέα Περσῶν, ὡς τιμωρησάμενον αὐτούς. ἀπατηθεὶς δὲ παρ' O 20
 10 αὐτῶν ἐπομπημένων ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἰουλιανὸς ἠκολούθησεν
 αὐτοῖς μετὰ τοῦ ἰδίου στρατεύματος· καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς
 τὴν ἔρημον καὶ ἄνυδρον ἐπὶ μίλια ρν', κτανήσαντες αὐτούς, τῇ
 εἰκάδι πέμπτη τοῦ καιροῦ τοῦ καὶ Ἰουνίου μηνός. καὶ εὐρῶν ἐκεῖ E
 τεύχη παλαιὰ πεπτακότα πόλεως λεγομένης Βουβλων, καὶ ἄλλο δὲ
 15 χωρίον, ἐστῶτων μὲν τῶν οἰκημάτων, ἔρημον δὲ ἦν, ὑπερ ἔλεγετο
 Ἄσια· ἐνθα ἔλθων ὁ βασιλεὺς Ἰουλιανὸς καὶ ὁ πᾶς στρατὸς τῶν
 Ῥωμαίων ἐκεῖ ἐκαίησαν. ἐν αὐτοῖς δὲ τοῖς τόποις γενόμενοι
 ἐλλοπόντο τροφῶν καὶ οὐδὲ τοῖς ἀλόγοις ἐπῆρχε βοτάνη· ἦν γὰρ
 ἔρημος· καὶ γινούσιν ὁ πᾶς στρατὸς Ῥωμαίων ὅτι ἀπατηθεὶς ὁ βα-
 20 σιλεὺς ἐπλάνησεν αὐτοὺς καὶ εἰς ἐρήμους ἤγαγε τόπους, εἰς πολ- V 10
 λὴν ἀταξίαν ἐτρέπησαν. τῇ δὲ ἑξῆς ἡμέρᾳ μηνὶ Ἰουνίῳ κς', ἀγα-
 γῶν τοὺς κτανήσαντας αὐτὸν Πέρσας ἐξήτασεν αὐτούς· καὶ ὁμο-
 λόγησαν λέγοντες ὅτι ὑπὲρ πατρίδος καὶ τοῦ βασιλείου ἡμῶν, ἵνα

7. Πέρσες] Πέρσαι Ch. 13. Ἀσίαν Ox.

regiones Persicas occupantem, a fronte autem Romanos Duces, cum exer-
 citu magno se adorturos instare; mediis se hostibus inclusam sentiens, in
 Persarmeniam fugit. Cavensque sibi ne ab hostibus prehenderetur, ex
 Primoribus suis duos, maribus proprio illorum ex consensu absclisis, do-
 lose mittit, qui Julianum in avia abducerent. Duo itaque hi Imperatorem
 Romanum aducentes, Persarum ei regem, ob illatas sibi injurias, se pra-
 dituros esse dicebant. Cumque juramento sese in hoc obstrinxissent, Im-
 perator dolis delusus, ipse cum exercitu hos itineris duces secutus
 est. Mensis autem Desii, sive Junii, dies erat xxv, cum a Transfugis
 hisce in locum desertum, et aquis carentem, per miliaria cl. per errorem
 ducti, invenerunt ibi moenia quaedam antiqua et collapsa urbis, olim Bu-
 bionis; villam etiam aliam, quae domicilia quaedam adhuc stantia habens,
 deserta tamen fuit, nomine Asiam. Imperator hic, cum exercitu consi-
 dens, castra posuit: sed nec militi cibum, nec jumentis pabulum in tam
 deserto loco invenire potuit. Exercitus itaque totus, percepto demum ab
 Imperatore Transfugarum dolis deluso se in loca illa horrida et inculta
 adductum esse, tumultus statim ciebat maximos. Die autem sequente,
 nempe Junii xxvi, Imperator deceptores illos coram adduci jussit: qui
 interrogati, fatebantur; *Se quidem, ob Regem Patriamque suam servan-*

σωθῆ, ἔδοξαμεν ἡμᾶς ἑαυτοὺς εἰς θάνατον καὶ ἐπλανήσαμεν ὑμᾶς· ἰδοὺ οἱ δοῦλοι σου ἀπεθάνομεν. καὶ ἀπεδέξατο αὐτοὺς, μὴ φρονέουσας αὐτούς, ἀλλὰ δοὺς λόγον αὐτοῖς, ἵνα ἐκβάλωσι τὸν στρατὸν ἐκ τῆς ἐρήμου χώρας.

- Καὶ περὶ ὧραν δευτέραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὁ βασιλεὺς Ἰουλιανὸς παριῶν τὸ στράτευμα καὶ δυσωπιῶν αὐτοὺς μὴ ἀτάκτως φέρεσθαι ἐτρώθη ἀδήλως· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸν ἴδιον παπυλαῖον ναὶ διὰ τῆς νυκτὸς τελευτᾷ, ὡς ὁ προγεγραμμένος Μύγνος ἐξέθετο. Εὐτυχιανὸς δὲ ὁ χρονογράφος ὁ Καππάδοξ, στρατιώτης ὢν καὶ βικάριος τοῦ ἰδίου ἀριθμοῦ τῶν Πριμοαρμενιακῶν, παρῶν καὶ αὐτὸς ἐν τῷ πολέμῳ, συγγράματι οὗ κατελθὼν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἰουλιανὸς μόνος ἐπὶ τὰ Περσικὰ μέρη διὰ τοῦ Εὐφράτου εἰσῆλθε καὶ ἐπικρατῆς γενόμενος καὶ νικήσας πάντας παρελάβην ἕως πόλεως λεγομένης Κτησιφῶντος, ἔνθα ὁ βασιλεὺς
- Ο 22 Περσῶν ἐκμάθητο, λείνου φρογόντος ἐπὶ τὰ μέρη τῶν Περσαρμενίων, καὶ βουλομένου μετὰ τῆς ἰδίας συγκλήτου καὶ τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ ἄχρι τῆς Βαβυλωνίου τῆ ἀξῆς ὀρεμῆσαι καὶ ταύτην παραλαβεῖν διὰ τῆς νυκτὸς. καὶ ὡς καθύθει, εἶδεν ἐν ὄραματι
- С τινα τέλειον ἄνδρα ἐνδεδυμένον ζάβαν καὶ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν εἰς τὸν παπυλαῖον αὐτοῦ πλησίον τῆς πόλεως Κτησιφῶντος ἐν πύλαι λεγομένῃ Ἀσία καὶ κρούσαντα αὐτὸν λόγγῃ· καὶ πτοηθεὶς ἐξυπνίσθη κράζας· καὶ ἐξανέστησαν οἱ κουβικουλάριοι εὐνοῦχοι καὶ σπαθάριοι καὶ ὁ στρατὸς ὁ φυλάκτων τὸν παπυλαῖον, καὶ εἰσελθόντες πρὸς αὐτὸν μετὰ λυμπάδων βασιλικῶν· καὶ προσε-

des, fraudem illis fecisse; Eos etiam, dicentes, ad mortem parati servi tui. Accepit eos Imperator, salvosque fore fide data promissit, modo exercitum suum ex deserto illo deducerent.

Circa horam vero diei secundam Julianus interim dum lustrato exercitu militem se continere hortaretur, ab incerta manu vulneratus est: et in tentorium suum se recipiens, eadem nocte mortuus est: uti scriptis prodidit Magnus supradictus. Eutychianus autem Chronographus, Cappadox, qui et Miles, et Vicarius cohortem suam Primoarmeniorum bello hoc duxit, scriptum reliquit; Imperatorem Julianum, emenso xv. dierum itinere, in regiones Persicas per Euphratem penetrasse: ubi bello superior factus, et ubique victor, omnia subegit, adusque Ctesiphontem urbem, regni Persici sedem Regiam; Rege ipso in Persarmeniam fuga elapso. Sequente autem die, Primoribus et exercitu stipatus, Babylonem usque penetrare destinaverat, urbem eam de nocte aggressurus. Inter dormiendum vero, per somnum vidit virum quendam adutum, lorica indutum, qui tentorium Regium in Asia, urbe Ctesiphonti vicina, erectum ingressus, hasta eum percussit. Ipse autem, horrore expergefactus, exclamitare; confestim itaque consurgentes Cubicularii Eunuchi et Spatharii, qui- que ad tentorium regis excubias agebant milites, cum lampadibus regis

σχηκῶς Ἰουλιανὸς ὁ βασιλεὺς ἑαυτὸν σφραγίστα κατὰ τῆς μαχα-
λης ἐπηρώτησεν αὐτοὺς, Πῶς λέγεται ἡ κώμη ὅπου ἐστὶν ὁ πα-
πυλεῶν μου; καὶ εἶπον αὐτῷ ὅτι Ἀσία λέγεται. καὶ εὐθέως
ἔκραξεν, Ὡ Ἥλιε, ἀπάλεσας Ἰουλιανόν. καὶ ἐκχυθεὶς τὸ αἷμα
5 παρέδωκε τὴν ψυχὴν ὥραν νυκτερινὴν πέμπτην ἔτους κατὰ Ἀν-
τιόχειαν τὴν μεγάλην χρηματίζοντος νιαΐ. D

Καὶ εὐθέως ὁ στρατὸς πρὸ τοῦ γινῶναι τοὺς πολέμους Πέρ-
σας ἀπῆλθον εἰς τὸν παπυλεῶνα Ἰοβιανοῦ, κόμητος τῶν δομε- O 23
στικῶν καὶ στρατηλάτου τὴν ἀξίαν ἔχοντος· καὶ ἀγνωσύντα ἡγα-
10 γον αὐτὸν εἰς τὸν βασιλικὸν παπυλεῶνα, ὡς δῆθεν τοῦ βασιλέως
Ἰουλιανοῦ ζητήσαντος αὐτόν. καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὸν παπυ-
λεῶνα, συσχόντες αὐτὸν ἀνηγόρευσαν βασιλεὺς τῇ κ' τοῦ δαιμόνου
τοῦ καὶ ἰουνοῦ μηνός, πρὸ τοῦ διαφθεῖναι. τὸ δὲ πλῆθος τοῦ
στρατοῦ τὸ ἐπὶ Κτησιφῶντα καὶ τὸ ἀπὸ πολλοῦ διαστήματος
15 ἀπληκεῖον οὐκ ἔγνω τὰ συμβάντα ἕως ἀνατολῆς ἡλίου, ὡς ἀπὸ
διαστήματος ὄντες. ἐτελεύτα οὖν ὁ αὐτὸς Ἰουλιανὸς βασιλεὺς
ὢν ἐνιαυτῶν λγ'. E

Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ νυκτὶ εἶδεν ἐν ὄραματι καὶ ὁ δσιώτατος ἐπί-
σκοπος Βασιλείου ὁ Καισαρείας Καππαδοκίας τοὺς οὐρανοὺς
20 ἠνεωγμένους καὶ τὸν σωτῆρα Χριστὸν ἐπὶ θρόνου καθήμενον καὶ
εἰπόντα κραυγῇ, Μερκούριε, ἀπελθὼν φόνευσον Ἰουλιανόν τὸν
βασιλεῖα τὸν κατὰ τῶν χριστιανῶν. ὁ δὲ ἅγιος Μερκούριος ἐστῶς
ἔμπροσθεν τοῦ κυρίου ἐφόρει θώρακα σιδηροῦν ἀποστίλβοντα· V 11

2. ἐπιρώτησεν Ox. 12. Δαίμον Ox. 13. διαφθεῖναι Ch. et
Ducangius ad Chron. p. 298. C, διαφθεῖναι Ox.

ad eum ingressi sunt. Julianus autem Imperator, ubi animadvertisset se
sub axilla lethale vulnus accepisse, de Vici nomine, ubi positum erat
tentorium, sciscitatus est. Asiam vero vocari, respondentibus eis; elata
statim voce, exclamavit: O Sol, Julianum perdidisti! Et effuso sanguine
ejus omni, animam efflavit, hora noctis v, anno Aerae Antiochenae
ccccxi.

Exercitus itaque absque mora, priusquam id hostes rescirent, tento-
rium Joviani, Comitis Domesticorum et Tribuni militum, adeuntes, ipsum,
nil tale cogitantem, Regis ad tentorium, tanquam a Juliano accersitum,
deduxerunt: statimque ut ingressus est, tenentes eum, Imperatorem salu-
tarunt, Desii sive Junii xxvii., tempore antelucano. Reliquus autem ex-
ercitus, qui ad Ctesiphontem castra posuerat, quique longo aberat inter-
vallo, de his quae acciderant, usque ad ortum Solis, nihil cognovit. Mor-
tuis est itaque Julianus Imperator, aetatis suae anno xxxiii.

Porro eadem ipsa nocte sanctissimus Basilius, Caesariensis in Cappa-
docia Episcopus, per somnum vidit coelos apertos, Christumque Salvalo-
rem solio insidentem, magnoque clamore dicentem: Mercuri! egressus, Ju-
lianum Imperatorem, Christianorum hostem, interfice. Aderat coram
Domino S. Mercurius, thorace ferreo coruscante armatus: acceptoque

Ο 24 καὶ ἀκούσας τὴν κλειθεὶν ἀφανῆς ἐγένετο. καὶ πάλιν εὐρέθη ἑστῶς ἔμπροσθεν τοῦ κυρίου καὶ ἔκραξεν, Ἰουλιανὸς ὁ βασιλεὺς σφαγεὶς ἀπέθανεν, ὡς ἐκέλευσας, κύριε. καὶ πτοηθεὶς ἐκ τῆς κρουγῆς ὁ ἐπίσκοπος Βασίλειος διωπνίσθη τεταραγμένος. ἔτιμα γὰρ αὐτὸν Ἰουλιανὸς ὁ βασιλεὺς καὶ ὡς ἐλλόγιμον καὶ ὡς συμπράκτο-5 ρα αὐτοῦ, καὶ ἔγραφεν αὐτῷ συχνῶς. καὶ κατελθὼν ὁ ἅγιος Βασίλειος διὰ τὰ ἑωθινὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καλέσας πάντα τὸν κληρὸν αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς τὸ τοῦ ὁράματος μυστήριον, καὶ ὅτι ἐσφάγη Ἰουλιανὸς ὁ βασιλεὺς καὶ τελευτᾷ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ. καὶ πάντες παρεκάλουν αὐτὸν σιγᾶν καὶ μηδεὶν λέγειν τι τοιοῦτον. ὁ 10 δὲ σοφώτατος Εὐτρόπιος ὁ χρονογράφος ἐν τισὶ τούτων οὐκ ὁμοφώνησεν ἐν τῇ αὐτοῦ συγγραφῇ.

Ο 25
B Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου ἔβασίλευ-
σεν Τουβιανὸς ὁ υἱὸς Οὐρανιανοῦ, στεφθεὶς ὑπὸ τοῦ στρατοῦ ἐκεῖ
ὑπὸ τὰ Περσικὰ μέρη ἐπὶ τῆς ὑπατείας Σαλουστίου· ἦν δὲ χρι- 15
στιανὸς πάνν· ἔβασίλευσε δὲ μῆνας ζ'.

Ἡ μόνον δὲ ἔβασίλευσε, προσεφώνησε παντὶ τῷ στρατῷ καὶ
τοῖς μετ' αὐτοῦ συγκλητικοῖς δι' ἑαυτοῦ κράξας, *Εἰ θελετέ με
βασίλευν ὑμῶν, ἵνα πάντες χριστιανοὶ ἔσθε.* καὶ εὐφρόμησαν αὐ-

10. τοιοῦτον Ch., Chron. Pasch. p. 299. A, τοσοῦτον Ox. 14. Οὐ-
ρανιανοῦ] Οὐρανιανοῦ Ch. 15. ὑπὸ] ἐπὶ Ch., εἰς Chron.

mandato, disparuit protinus. Rursus autem coram Domino comparere vi-
sus, exclamavit: *Occisus est Imperator Julianus, uti imperasti, Domine.*
Clamore tanto perterritus Basilius Episcopus, e somno excitatus est. Co-
lebat enim eum Julianus Imperator, ut eruditum et studiorum suorum so-
cium: frequentesque ad illum litteras mittebat. S. itaque Basilius in tem-
plum, ad Preces matutinas descendens, cleroque universo ad se vocato,
Visionis arcanum illis aperuit, et quod Julianus Imperator eadem nocte
interfectus esset. Illi vero Episcopum, uti taceret, nec quid tale evul-
garet, rogarunt omnes. Verum Eutropius Chronographus ex hīs nonnulla
in Scriptis suis aliter tradidit.

J O V I A N U S

IMPERATOR.

Mortuo Juliano Apostata, imperium suscepit Jovianus, Uraniani F. qui regnavit menses vii: Diadema capiti ejus imponente exercitu ibi in Persicis regionibus, sub Consulatu Salustii.

Hic, cum Christiani nominis studiosissimus esset, quamprimum impe-
rare coepit, exercitum omnem, Primoresque allocutus, ipse voce sua pro-
clamavit; *Si me vestrum vultis Imperatorem, sitis Christiani omnes.* Fan-

τὸν ἄπας ὁ στρατὸς καὶ οἱ συγκλητικοί. καὶ ἐξελθὼν ὁ αὐτὸς Ἰοβιανὸς ἅμα τῷ στρατῷ ἐκ τῆς ἐρήμου εἰς τὴν εὐδαλῆ γῆν τὴν Περσικὴν ἐμερίμνα πῶς ἂν ἐξέλθοι ἐκ τῶν Περσικῶν μερῶν. ὁ δὲ βασιλεὺς Περσῶν Σαββουραρσάκιος μαθὼν τὴν τοῦ βασιλέως C 5 Ἰουλιανοῦ τελευτήν, φόβῳ πολλῷ συνεχόμενος ἐκ τῆς Περσικῆς O 26 νίας χώρας πρεσβευτὴν ἐξέπεμψεν, αἰτῶν περὶ εἰρήνης καὶ διό- μενος ἕνα τῶν μεγασιάνων αὐτοῦ ὀνόματι Σουρῥαεινῶν πρὸς τὸν βασιλέα Ῥωμαίων ὄντινα ἐδέξατο ἁσμένως ὁ θειότατος Ἰο- 10 βιανὸς βασιλεὺς καὶ ἐπένευσε δέχεσθαι τὴν πρεσβείαν τῆς εἰρή- 10 νης, εἰρηκῶς πέμπειν καὶ αὐτὸς πρεσβευτὴν πρὸς τὸν βασιλέα Περσῶν. [ἀκούσας δὲ τοῦτο Σουρῥαεινῶς πρεσβευτῆς Περσῶν] ἤτησε τὸν βασιλέα Ἰοβιανὸν τυπῶσαι εὐδὸς καὶ παραχρῆμα εἰρή- νης πάκτα. καὶ ἀφορίσας συγκλητικὸν αὐτοῦ τὸν πατρίκιον Ἀρίν- 15 θεον δέδωκεν αὐτῷ τὸ πῦν, συνταξάμενος ἐμμένειν τοῖς παρ' αὐτοῦ δοκιμαζομένοις, ἧτοι τυπουμένοις, οἷα τοῦ βασιλέως αὐτοῦ ὑπερηφανοῦντος, μετὰ τοῦ συγκλητικοῦ, ἧτοι πρεσβευτοῦ Περσῶν, D ποιῆσαι εἰρήνης πάκτα, καὶ παρασχόντος ἔνδοσιν τοῦ πολέμου ἡμέρας τρεῖς ἐν τῇ περὶ τῆς εἰρήνης βουλή. καὶ ἐτυπώθη μετα-

4. μαθὼν τὴν τοῦ βασιλέως Ἰουλιανοῦ τελευτήν] „Chr. Alex. legit, μήπω μαθὼν· μήπω itaque hic excidiisse suspicor. Persarum enim rex, audita Juliani morte, Romanorumque necessitate, animosior inde factus, ipsos insecutus est. Vide Ammianum Marcellinum.“ Ch. 10. εἰρηκῶς Ch. cum Chron., εἰρηκῶς Ox. 12. ἤτησε τὸν βασιλέα Ἰοβιανὸν] „Locus mutilus: supple ex Chr. Alex. Ἀκούσας δὲ τοῦτο Σουρῥαεινῶς πρεσβευτῆς Περσῶν, ἤτησε etc.“ Ch. Eiusdemmodi lacunas explevimus vol. I. p. 61. B, vol. II. p. 4. E, 45. D, Chilmeadus infra p. 37. B. 13. Ἀρίνθεον] Verum nomen Ἀρίνθαίος habet Chron.

stis ad haec eum celebrarunt acclamationibus Exercitus totus et Senatores. Egressus deinde Jovianus cum exercitu suo ex solitudine in virentes Persidis campos, sollicite perquisivit quo pacto ex Persarum finibus sese expediret. At vero Persarum rex Sabborarsacius, morte Juliani Imperatoris [nondum] audita, pavore ingenti percussus, ex Persarmenia Surenam quendam ex Optimatibus suis legatum misit ad Imperatorem Romanum, pacis conditiones obnixè petiturum. Hunc amice accepit divinisissimus Jovianus Imperator, annuitque, se pacis petitionem libenter acceptare: vicissimque dixit, se Legatum ad Persarum Regem missurum. Quod ubi audierat Surenas, Persarum Legatus, Jovianum Imperatorem rogavit, uti absque mora ulla pacis foedera ferirentur. Jovianus itaque, infra dignitatem suam esse existimans, si Imperator cum Senatorio vire, Persarum nempe Legato, ipse de pacis conditionibus ageret; designavit ad hoc munus obeundum Ariathenum Patricium, ex Consiliariis suis; interposita fide de firmandis eis omnia, de quibus ipsi cum Persarum Legato conveniret: concessis insuper trium dierum induciis, quibus de pace consilia agerentur. Factum est itaque inter Ariathenum Patricium Romanum et

Χριστῷ Κωνσταντίος ἐπέραστον οἶκον ἔτευξεν,
 Οὐρανίαις ἀψῖσι παντίκλι, παμφανόωντα,
 Κωνσταντίου ἀνακτος ὑποδρήσσοντος ἐφετμαῖς·
 C Γοργόνιος δὲ κόμης Θαλαμηπόλον ἔργον ὕφανε.

καὶ κατελθὼν ἐπὶ τὰ Περσικὰ ἐποίησε πάκτα εἰρήνης μετὰ Περ- 5
 σῶν ἐπὶ φανερόν χρόνον, πολλῶν πεσόντων ἐξ ἀμφοτέρων ἐν τῇ
 συμβολῇ. καὶ ὑποστρέψας ἐποίησε τὰ ἐγκαίμια τῆς αὐτῆς μεγά-
 λης ἐκκλησίας ἐν Ἀντιοχείᾳ. καὶ ἐξελθὼν ὁ αὐτὸς Κωνσταντίος
 ἀπὸ Ἀντιοχείας, ἀνιὼν ἐπὶ Κωνσταντινούπολιν, ἔφθασε τὴν Κιλι-
 O 14 κίαν· καὶ ἔκτισεν ἐκεῖ τὴν γέφυραν τοῦ Πυράμου ποταμοῦ, ἔργον 10
 μέγιστον. καὶ εἰσελθὼν ἐν Μαιμψουεσίᾳ, πόλει τῆς Κιλικίας, ἀφ-
 ῥωστήσας τελευτῆ ἐκεῖ, ὡν ἐνιαυτῶν μ'.

D Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Κωνσταντίου ἐβασίλευσεν Ἰουλιανὸς
 ὁ παραβάτης, ὁ πρόψην γενόμενος Καῖσαρ, ὁ συγγενεὸς τοῦ αὐτοῦ
 Κωνσταντίου, ἐπὶ ὑπατείας Μαρμεντίου καὶ Νεβήτα· ὅστις ἐβα- 15
 σίλευσεν ἔτη β'. ἦν δὲ ἐλλόγιμος· ὅστις ἐκλήθη παραβάτης, διότι

1. ἐπέραστον] ἐπήρατον Ch. Idem Κωνσταντίνος et Κωνσταντί-
 σον suspicatur. 2. παμφανόωντα Ch., πανφανόωντα Ox. 3. ὑ-
 ποδρήσσοντος Ch., ὑποδρήσσοντος Ox. 4. Θαλαμηπόλον Ch., θα-
 λάμη πόλον Ox. 11. Μαιμψουεσίᾳ] Μαιμψουιρήναις debebat
 notante Wesselingio ad Antonin. p. 580. 15. Μαρμεντίου καὶ Νε-
 βήτα] „Chr. Alex. habet Μαιμψοῦτινον καὶ Νεβήττα; rectius: hoc
 anno enim Fausti Capitolini Fl. Mamertinum et Fl. Nevittam Coss.
 habent.“ Ch.

*Extruxit sacras Christo Constantius aedes,
 Coelo consimiles, summo splendore nitentes;
 Sic Constantini regis pia iussa sequutus.
 Gorgonio Comiti structurae cura relicta est.*

In Persidem deinde profectus est; praelloque cum eis inito, multisque
 utrinque caesis, induciae ad tempus satis longum factae sunt. Imperator
 itaque Antiochiam reversus, Magnae Ecclesiae dedicationem celebravit.
 Hinc vero Constantinopolim profecturus, per Ciliciam iter ducit: ubi Py-
 rami fluvii pontem, opus magnificum, extruxit. Ab inde vero Mopsue-
 stiam, Ciliciae urbem veniens, ex morbo ibi interiit, annum agens qua-
 dragesimum.

J U L I A N U S

I M P E R A T O R.

Constantium in imperio excepit Julianus, Apostata, Consanguineus
 ejus; quem ipse Caesarem antea creaverat; Marmertio et Neveta Coss.
 et imperavit annos II. Erat hic eloquentia celebris; Apostata autem di-

ἀρησάμενος τὸ δόγμα τῶν αὐτοῦ προγόνων, τὸ τῶν χριστιανῶν, γέγονεν Ἕλληγ. ἦν δὲ φίλος καὶ ὁμόχρονος Λιβανίου τοῦ περιβοήτου σοφιστοῦ Ἀντιοχείας.

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐμαρτύρησεν ὁ ἄγιος Δομέτιος. ἐπιστράτευσεν γὰρ κατὰ Περσῶν δυνατὴν στρατείαν, καὶ κατελθὼν κατέλαβεν Ἀντιόχειαν· καὶ ἀνελθὼν ἐν τῷ ὄρει τῷ λε- O 15 γομένῳ Κασίῳ ἐποίησεν ἐκεῖ θυσίαν ἑκατόμβην τῷ Διὶ Κασίῳ· καὶ κατελθὼν ἐκεῖθεν καὶ ἰλθὼν εἰς Λάφνην ἐποίησε κἀκεῖ θυσίαν τῷ Ἀπόλλωνι. καὶ παρακοιμηθεὶς εἶδεν ἐν ὄραματι παῖδα V 8 10 ἕξανθὸν λέγοντα αὐτῷ, Ἐν Ἀσίᾳ δεῖ σε τεθάναι. εἰσερχόμενος δὲ ἀπὸ Λάφνης ἐν Ἀντιοχείᾳ ὑπηγήθη ὑπὸ τῶν συγκλητικῶν αὐτοῦ καὶ τῶν ἄξιωματικῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ δήμου. καὶ ἔκραξαν αὐτῷ οἱ δημόται Ἀντιοχείας ὕβριστικὰς φωνάς, ὡς χριστιανοὶ θερμοὶ ὄντες, δεδωκότες αὐτῷ ἐν ταῖς αὐτῶν φωναῖς κληδόνα μὴ 15 ὑποστρέψαι. ἀπὸ δὲ τῶν πλησίον αὐτοῦ δύο κاندιδᾶτοι χριστιανοί, ὧν τὸ ὄνόματά ἐστι ταῦτα, Ἰουβεντίνος καὶ Μαξιμιανός, ἀποσχίσαντες συνέμιξαν τοῖς ὕβριστοῖς αὐτὸν ὄχλοις, πλέον ἀνεγείροντες τὸν δῆμον εἰς ὕβρεις. καὶ ἑωρακῶς αὐτοὺς Ἰουλιανὸς ὁ βασιλεὺς, ἐκέλευσεν αὐτοὺς συσχεθῆναι· καὶ εὐθέως αὐτοὺς 20 ἀπεκεφάλισεν ἐν Ἀντιοχείᾳ, καὶ ἐτέθησαν τὰ λείψανα αὐτῶν ἐν τῷ Β μαρτυρίῳ τῷ λεγομένῳ Κοιμητηρίῳ· οὐσίνας καλοῦσιν οἱ Ἀντιοχεῖς Γεντίλους. καὶ ἀγανακτήσας κατὰ τῶν Ἀντιοχείων ἠπέλει αὐτοῖς, λέγων ὑποστρέφειν καὶ τιμωρεῖσθαι αὐτούς, ὡς μὴ

ctus est, quod Majorum suorum fide Christiana renunciat, in Paganismum transisset. Amicum autem, et coevum habuit Libanium, celeberrimum Sophistam Antiochensem.

Hujus sub Imperio S. Demitius martyrium passus est. Julianus enim, copiis ingentibus collectis, in Persas arma movit. Itinere vero per Antiochiam facto, ad Montem Casium profectus est, ubi Jovi Casio Hecatomben fecit: inde in Daphnem descendens, Apollini quoque sacra peregit: ubi cum ad somnum recumberet, per quietem vidit puerulum quendam flavum, qui dicebat ei: *In Asia moriturus es.* Ex Daphne autem Antiochiam adventanti, procedebant ei obviam Primores ejus et Conciliarii, cum populo. Populus autem Antiochenus, qui Christianismi zelo fervebat, Imperatorem contumeliosis dictis excepit; a Persico etiam bello eum non reversurum ominatus. Inter hos duo etiam erant ex familiaribus ejus, Christianismi Candidati; quorum nomina, Juveninus et Maximianus; qui ex Comitatu Imperatorio discedentes, immiscuerunt sese convicianti populo; multoque magis eos ad opprobria concitarunt. Hos videns Imperator Julianus, absque mora comprehensus capite multavit Antiochiae: ubi etiam reliquiae eorum in Martyrio, quod Coemeterium vocant, recondebantur: Hos vero Antiochenes *Gentiles* appellant. Julianus autem Antiochenis infensus, interminatus est illis, dicens se redeun-

- ἔχοντας κληθῆνα, εἰπὼν περὶ τῶν αὐτῶν Ἀντιοχείων λόγον, διαβάλλων αὐτοὺς ὡς τυράννουσ. καὶ προσέθηκε τὸν κατ' αὐτῶν ῥηθέντα παρ' αὐτοῦ λόγον ἔξω τοῦ παλατίου τῆς αὐτῆς πόλεως
- Ο 16 εἰς τὸ λεγόμενον Τετράπυλον τῶν ἐλεφάντιων πλησίον τῆς Ῥηγίας.
- Καὶ ἐξελθὼν διὰ τῶν Κυρηστικῶν ἀπήλθε κατὰ Περσῶν 5
 παρειρόμενος δὲ διὰ Κύρου τῆς πόλεως ἐν τῇ χώρᾳ εἶδεν ὄχλον
 C ἑστῶτι ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ ἁγίου Δομετίου καὶ ἰώμενον παρ' αὐτοῦ. καὶ ἔρωτᾷ τινεσ τίσ ἐστιν ἐκεῖνοσ ὁ συναγόμενοσ ὄχλοσ; καὶ ἔμαθεν ὅτι ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ ὄρουσ ἐστί μοναχὸσ καὶ πρὸσ αὐτὸν συνάγεται ὁ ἐστώσ ὄχλοσ, θέλων ἰαθῆναι καὶ εὐλογηθῆναι παρ' 10 αὐτοῦ. καὶ ἐδήλωσε τῷ ἁγίῳ Δομετίῳ ὁ βασιλεὺσ Ἰουλιανὸσ διὰ ῥεφερενδαρίου χριστιανοῦ ταῦτα· Διὰ τὸ ἀρεῖσαι τῷ θεῷ σου εἰσ τὸ σπήλαιον εἰσῆλθεσ· ἀνθρώποισ μὴ θέλε ἀρέσκειν, ἀλλὰ ἰδίαζε. καὶ ἀντεδήλωσε αὐτῷ ὁ ἅγιοσ Δομέτιοσ ὅτι Ὡσ τῷ θεῷ ἐκδόσ-
 συντόσ μου τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ἐκ πολλοῦ χρόνου ἐν τῷ σπη- 15
 λαίῳ τούτῳ ἐμαυτὸν ἀπέκλεισα· τὸν δὲ πρὸσ με ἐρχόμενον ὄχλον ἐν πίστει ἀποδιώκειν οὐ δύναμαι. καὶ ἐκέλευσε ὁ βασιλεὺσ Ἰου-
 D λιανὸσ ἀναφραγῆναι τὸ σπήλαιον λίθοισ μεγάλοισ καὶ εἶναι αὐτὸν τὸν δίκαιον ἔσω. καὶ ἐκ τούτου ἐτελειώθη ὁ ἅγιοσ Δομέτιοσ.
- Ο 17 Καὶ κατιῶν ὁ αὐτόσ βασιλεὺσ Ἰουλιανὸσ κατὰ Συββουραρσά-20
 κον, βασιλεὺσ Περσῶν, κατέφθυσεν ἐν Ἱερραπόλει· καὶ πέμψασ κα-

2. προσέθηκεσ Οκ. 5. Κυρηστικῶν Οκ. 12. Διὰ] Εἰ διὰ Chron. Pasch. p. 297. D. 14. τῷ θεῷ Chron., τοῦ θεοῦ Οκ.

tem poenas ab illis exacturum, eo quod adversa sibi ominati essent. Quin et Orationem contra Antiochenses condidit; in qua rebellionis eos reos peragit: quam quidem Orationem extra Palatium Antiochenum, ad Elephaniorum Tetrapylum, quod prope Regiam est, palam appendi iussit.

Tum vero contra Persas arma movens, per Cyrrhesticam ducit iter. Cyrrhum autem, regionis illius urbem, praeteriens, turbam conspexit ad S. Domitii Cellam astantium, qui ab eo morborum sanationem petebant. Interrogatis autem quibusdam, quid sibi vellet iste populi concursus, responsum tulit; Monachum montis in spelunca degere, ad quem turba ista congregata est, uti morborum suorum medelam, et benedictionem ab illo accipiant. Julianus itaque Imperator, per Referendarium Christianum, S. Domitium monuit, verbis hisce: *Speluncam intrasti, ut Deo tuo placeres: ne igitur de hominibus placendis sis sollicitus; sed solitariam agas vitam.* Respondens ei S. Domitius: *Ego, inquit, Deo, qui corpus mihi, animumque dedit, in hac spelunca memet includendo jampridem consecravi; Populum vero, ex fide ad me venientem, arcere non possum.* Caeterum Julianus Imperator, speluncae os, aggestis lapidibus ingentibus, occludi iussit, viro justo intus incluso. Atque hunc vitae finem habuit S. Domitius.

Imperator autem Julianus, in Sabburarsacem, Persarum regem, exercitum ducens, Hierapolim venit; missis in Samosatam, Euphratesiae ur-

τισκεύασε πλοῖα ἐν Σαμοσάτοις, πόλει τῆς Εὐφρατησίας, τὰ μὲν
 δὲ ξύλων τὰ δὲ διὰ βυσσῶν, ὡς ὁ σοφώτατος Μάγνος ὁ χρονο-
 γράφος ὁ Καρηνός, ὁ συνὼν αὐτῷ Ἰουλιανῷ βασιλεῖ, συνεγράψα-
 το. ἀπὸ δὲ Ἱερσπόλεως ἐξελθὼν ἦλθεν ἐν Κάραις τῇ πόλει·
 5 κακεῖθεν εἶρε δύο ὁδοὺς, μίαν ἀπάγουσαν εἰς τὴν Νισιβιν πόλιν,
 οὐσάν ποτε Ῥωμαίων, καὶ ἄλλην ἐπὶ τὸ Ῥωμαϊκὸν κάστρον τὸ
 λεγόμενον Κιρκήσιον, κείμενον εἰς τὸ μέσον τῶν δύο ποταμῶν E
 τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ Ἀββορᾶ· ὅπερ ἔκτισε Διοκλητιανός, βασι-
 λεὺς Ῥωμαίων. καὶ μερίσας τὸν στρατὸν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς πέμ-
 10 πει ἐπὶ τὴν Νισιβιν ὀπλίτας ἄνδρας μυρίους ἑξακισχιλίους μετὰ
 δύο ἑξάρχων Σεβουστιανοῦ καὶ Προκοπίου. καὶ κατέφθασεν ὁ
 αὐτὸς Ἰουλιανὸς τὸ Κιρκήσιον κάστρον· καὶ εὐσας καὶ ἐν τῷ
 Κιρκησίῳ κάστρῳ ὅσους εὗρεν ἐγκαθέτους στρατιώτας ἑξακισχι- V 9
 λίους μετὰ ἑξάρχων δύο Ἀκκαμέου καὶ Μάουρου. καὶ ἐξῆλθεν
 15 ἐκεῖθεν καὶ παρῆλθε τὸν Ἀββορὰν ποταμὸν διὰ τῆς γεφύρης, τῶν
 πλοίων φθασάντων εἰς τὸν Εὐφράτην ποταμὸν· ὡντινων πλοίων
 ἐπήρχειν ὁ ἀριθμὸς χιλίων διακοσίων πενήκοντα. καὶ συνα- O 18
 θροίσας τὸν ἴδιον αὐτοῦ στρατὸν, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ Ἀνατόλιον
 20 μάγιστρον καὶ Σαλούστιον ἑπαρχον πρωτωρῶν καὶ τοὺς στρατη-
 λάτας αὐτοῦ, ἀνελθὼν ἐν ὑψηλῷ βήματι δι' ἑαυτοῦ προσεφώνη-
 σε τῷ στρατῷ, ἐπαινῶν αὐτοὺς καὶ προτρεπόμενος προθύμως
 καὶ σωφρόνως ἀγωνίσασθαι κατὰ Περσῶν. καὶ εὐθὺς ἐμβαινεῖν

1. πόλεως Ox. 7. 12. 13. Κιρκήσιον Ch., Κιρκίσιον Ox. 15. Ἀκ-
 καμέον] Machamaeum et Maorum fratres memorat Ammianus XXV.
 1. 2. ex orthographia monachorum, Μακαμαίων Zosimus III. 26. 8.
 16. γεφύρης] γεφύρας Ch.

bem, qui navigia fabricarent, lignea quaedam, quaedam vero coriacea; uti habet sapientissimus Magnus Carrensis, Chronographus, qui hoc bello sub Juliano militavit. Hierspoli autem discedens Imperator, Carras venit; unde via sese in partes duas findit, quarum una in Nisibim abducit, urbem Romanis olim subjectam; altera in Ciresium tendit, Castrum Romanum, quod Euphratem inter et Abboram fluvios medium, a Diocletiano Imperatore extractum est. Julianus itaque diviso exercitu, armorum xvi. millia Nisibim versus expedit, sub Sebastiani et Procopii ductu: Ipse autem ad Ciresium castrum ducit iter. Ubi militum stationariorum vi millibus, quos ibi invenit, ipse iv millia militum alia adjecit, Accameo et Mauro Ducibus constitutis. Inde autem discedens, ipse, cum Anatolio Magistro, Salustio, Praefecto Praetorio, caeterisque Ducibus, Abborae fluminis ponte trajecto, classem, mcll. naves numero habentem, per Euphratem adventantem, praestolatus est. Tum vero cosctis in unum copiis, locum editiorem conscendit ipse, unde exercitum allocutus est: et cujusque fortia facta depraedicans, uti paratissimo, optimoque animo contra Persas in aciem descenderent hortatus est. Posthaec navigia conscen-

εἰς τὰ πλοῖα ἐπέτρεψεν, εἰσελθὼν καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ ἐ-
 B τρεπισθὲν αὐτῷ πλοῖον, καὶ προηγεῖσθαι αὐτῶν προσκουκλάτο-
 ρας προσέταξεν ἄνδρας γενναίους ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν λαγκια-
 ρίων καὶ ματτιαρίων χιλοὺς πεντακοσίους, κελεύσας βασιτάζε-
 σθαι καὶ τὰ σίγνα αὐτοῦ καὶ τὸν κόμητα Λουκιανόν, ἄνδρα πο- 5
 λεμικώτατον, εἶναι σὺν αὐτῷ. ὅστις καὶ πολλὰ κάστρα Περσι-
 κὰ παρὰ τὸν Εὐφράτην κείμενα καὶ ἐν μέσῳ τῶν ὑδάτων ἐν νή-
 σοις ὄντα ἐπόρηθησε καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς ὄντας Πέρσας ἀνείλε.
 Βίκτορα δὲ καὶ Δαγαλαῖφον κατέταξεν ὀπισθεν τῶν λοιπῶν
 πλοίων εἶναι καὶ φυλάττειν τὰ πλήθη. καὶ κατῆλθεν ὁ βασιλεὺς 10
 O 19 μετὰ τοῦ στρατοῦ παντός διὰ τῆς μεγάλης διόρυγος τοῦ Εὐφράτου
 τῆς μοιοῦσης τῷ Τίγρητι ποταμῷ· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν αὐτὸν
 C Τίγρητα ποταμόν, ὅπου μίγνυνται οἱ δύο ποταμοὶ καὶ ἀποτελοῦ-
 σι λίμνην μεγάλην. καὶ παρέβαλεν εἰς τὰ Περσικὰ ἐν τῇ χώρᾳ
 τῶν λεγομένων Μανζανιτῶν, πλησίον Κτησιφῶντος πόλεως, ἔνθα 15
 ἔπῃρχε τὸ Περσικὸν βασίλειον· καὶ ἐπικρατῆς γενόμενος Ἰουλια-
 νὸς ὁ βασιλεὺς ἐσκήνωσεν ἐν τῇ πεδιάδι τῆς αὐτῆς πόλεως Κτησι-
 φῶντος, βουλόμενος μετὰ τῆς ἰδίας συγκλήτου καὶ ἕως Βαβυλῶ-
 νος εἰσελθεῖν καὶ παραλαβεῖν τὰ ἐκεῖσε.

Ὁ δὲ βασιλεὺς Σαββουραρσάκιος ὑπονοήσας ὅτι διὰ τῆς Νι- 20
 σίβεως ἤρχετο ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων Ἰουλιανός, ἔωρμησε κατ' αὐτοῦ
 μετὰ τοῦ πλήθους αὐτοῦ παντός. ἀπαγγελθέντος δὲ αὐτῷ ὅτι

2. προσκουκλάτορας Ch., πρὸς κουκλάτορας Ox. 5. Λουκιανόν] Scribendum Λουκιλλιανόν. Idem vitium in Zosimo III. 13. 6. nota-
 vit Heynius ad III. 8. 3. 10. εἶναι καὶ] εἶναι Ox. 11. διώ-
 ρυγος] διόρυγος Ox. 13. Τίγρητα Ch., Τίγρητα Ox. 14. κα-
 θέλαβεν Ox.

dere jussis omnibus, ipse quoque in paratam sibi navem ingressus est; praemissis, qui exploratores essent, m. ex numero Lanceariorum et Mat-
 tiariorum, fortissimis viris. Vexillum etiam suum sibi praeferrī jussit:
 Lucianum vero Comitem, virum bellicosissimum, Imperator secum habuit:
 qui plurima Persarum castra, Euphrati confinia, et quae, medias inter
 aquas, in insulis etiam sita erant, vastavit, Persis eorum custodibus dele-
 tis omnibus. Extremae vero classis curam Victori et Dagalapho deman-
 davit. Solvens autem cum exercitu omni Imperator, copias suas per eum
 locum trajecit, ubi Tigris et Euphrates concurrentes, ingentem alveum
 efficiunt. Exinde per Tigrim vectus, in Persidis regionem perrexit, quae
 Mauzanitarum vocatur, a Ctesiphonte non procul, ubi Reges Persarum
 sedes suas habuerunt. Figebat autem tentoria sua Victoriosus Imperator
 Julianus in ipsa Ctesiphontis planicie; in animo etiam habens, ad Baby-
 lonem usque cum Primoribus suis penetrare, ipsamque subjugare.

Persarum vero Rex Saborarsacius, existimans Imperatorem Romanum
 per Nisibim iter suum instituisse; copiis suis omnibus instructus, adver-
 sus eum profisciscitur. Certior autem factus Julianum sibi a tergo esse,

ὑπισθῶν αὐτοῦ ἔστιν ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων Ἰουλιανὸς παραλαβὼν
 τὰ Περσικὰ μέρη, καὶ ὅτι ἔμπροσθεν αὐτῷ ἀπαντῶσιν οἱ στρατη- D
 γοὶ τῶν Ῥωμαίων καὶ κλήθη πολλά, καὶ γνοὺς ὅτι ἐμισάσθη, φεύ-
 γει ἐπὶ τὴν Περσαρμενίαν, δόλω πέμψας δύο συγκλητικὸν αὐ-
 5 τοῦ καὶ αὐτοὺς κατὰ ἰδίαν βεβλήσιν φηνοτομήσας πρὸς Ἰουλια-
 νὸν τὸν βασιλέα Ῥωμαίων, ἵνα κτανήσωσιν αὐτόν, πρὸς τὸ μὴ κα-
 ταδιωχθέντα αὐτὸν φθασθῆναι. οἱ δὲ φηνοτομηθέντες Πέρσας
 ἦλθον πρὸς τὸν βασιλέα Ῥωμαίων προδοῦναι, φησὶν, θέλοντες τὸν
 βασιλέα Περσῶν, ὡς τιμαρωρησάμενον αὐτούς. ἀπατηθεὶς δὲ παρ' O 20
 10 αὐτῶν ἐπομπυμένων ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἰουλιανὸς ἠκολούθησεν
 αὐτοῖς μετὰ τοῦ ἰδίου στρατεύματος· καὶ ἀπήγαγον αὐτόν εἰς
 τὴν ἔρημον καὶ ἄνυδρον ἐπὶ μιλία ρν', κτανήσαντες αὐτούς, τῇ
 εἰκάδι πέμπτη τοῦ δαισίου τοῦ καὶ ἰουνίου μηνός. καὶ εὐρῶν ἐκεῖ E
 15 τείχη παλαιὰ πεπτακότα πόλεως λεγομένης Βουβίων, καὶ ἄλλο δὲ
 χωρίον, ἐστῶτων μὲν τῶν οἰκημάτων, ἔρημον δὲ ἦν, ὅπερ ἐλέγετο
 Ἀσία· ἐνθα ἔλθων ὁ βασιλεὺς Ἰουλιανὸς καὶ ὁ πῦς στρατὸς τῶν
 Ῥωμαίων ἐκεῖ ἐσκήνωσεν. ἐν αὐτοῖς δὲ τοῖς τόποις γενόμενοι
 ἐλέποντο τροφῶν καὶ οὐδὲ τοῖς ἀλόγοις ἐπῆρχε βοτάνη· ἦν γὰρ
 20 ἔρημία· καὶ γνοὺς ὁ πῦς στρατὸς Ῥωμαίων ὅτι ἀπατηθεὶς ὁ βα- V 10
 σιλεὺς ἐπλάτησεν αὐτοὺς καὶ εἰς ἐρήμους ἤγαγε τόπους, εἰς πολ-
 λὴν ἀταξίαν ἐτρέπησεν. τῇ δὲ ἐξῆς ἡμέρᾳ μηνὶ ἰουνίῳ κς', ἀγα-
 γῶν τοὺς κτανήσαντας αὐτόν Πέρσας ἐξήτασεν αὐτούς· καὶ ὠμο-
 λόγησαν λέγοντες ὅτι ὑπὲρ πατρίδος καὶ τοῦ βασιλέως ἡμῶν, ἵνα

7. Πέρσας] Πέρσαι Ch. 18. Δοσίου Ox.

regiones Persicas occupantem, a fronte autem Romanos Duces, cum exer-
 citu magno se adorturos instare; medlis se hostibus inclusam sentiens, in
 Persarmeniam fugit. Cavensque sibi ne ab hostibus prehenderetur, ex
 Primeribus suis duos, naribus proprio illerum ex consensu abscissis, do-
 lose mittit, qui Julianum in avia abducerent. Duo itaque hi Imperatorem
 Romanum advenantes, Persarum ei regem, ob illatas sibi injurias, se pro-
 dēturos esse dicebant. Cumque juramento sese in hoc obstrinxissent, Im-
 perator dolis delusus, ipse cum exercitu hos itineris duces secutus
 est. Mensis autem Desii, sive Junii, dies erat xxv, cum a Transfugis
 hisce in locum desertum, et aquis carentem, per miliaria cl. per errorem
 ducti, invenerunt ibi moenia quaedam antiqua et collapsa urbis, olim Bu-
 biopis; villam etiam aliam, quae domicilia quaedam adhuc stantia habens,
 deserta tamen fuit, nomine Asiam. Imperator hic, cum exercitu consi-
 dens, castra posuit: sed nec militi cibum, nec jumentis pabulum in tam
 deserto loco invenire potuit. Exercitus itaque totus, percepto demum ab
 Imperatore Transfugarum dolis deluso se in loca illa horrida et inculta
 adductum esse, tumultus statim ciebat maximos. Die autem sequente,
 nempe Junii xxvi, Imperator deceptores illos coram adduci jussit: qui
 interrogati, fatebantur; *Se quidom, ob Regem Patriamque suam servan-*

σωθῆι, ἐδώκαμεν ἡμεῖς ἑαυτοὺς εἰς θάνατον καὶ ἐπλανήσαμεν ὑμᾶς· ἰδοὺ οἱ δοῦλοι σου ἀπεθάνομεν. καὶ ἀπεδέξατο αὐτοὺς, μὴ φρονύσας αὐτοὺς, ἀλλὰ δοὺς λόγον αὐτοῖς, ἵνα ἐκβάλωσι τὸν στρατὸν ἐκ τῆς ἐρήμου χώρας.

- Καὶ περὶ ὧραν δευτέραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὁ βασιλεὺς Ἰου- 5
 O 21 λεανδὸς παριῶν τὸ στρατότεμα καὶ δούλων αὐτοῦ μὴ ἀτάκτως
 φέρεσθαι ἐτρῶθη ἀδύλως· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸν ἴδιον παπυλαῖ-
 B να διὰ τῆς νυκτὸς τελευτᾶ, ὡς ὁ προγεγραμμένος Μάγνος ἐξέ-
 θετο. Εὐτυχιανὸς δὲ ὁ χρονογράφος ὁ Καππάδοξ· στρατιώτης
 ὢν καὶ βικάριος τοῦ ἰδίου ἀριθμοῦ τῶν Πριμοαρμενιακῶν, πα- 10
 ρῶν καὶ αὐτὸς ἐν τῷ πολέμῳ, συγγράμματο ὅτι κατελθὼν ὁ αὐτὸς
 βασιλεὺς Ἰουλιανὸς μόνος ἐπὶ τὰ Περσικὰ μέρη διὰ τοῦ Εὐ-
 φράτου εἰσῆλθε καὶ ἐπικρατῆς γενόμενος καὶ νικήσας πάντας πα-
 ρέλαβεν ἕως πόλεως λεγομένης Κτησιφῶντος, ἔνθα ὁ βασιλεὺς
 O 22 Περσῶν ἐκάθητο, ἐκείνου φυγόντος ἐπὶ τὰ μέρη τῶν Περσαρμε- 15
 νίων, καὶ βουλομένον μετὰ τῆς ἰδίας συγκλήτου καὶ τοῦ στρα-
 τοῦ αὐτοῦ ἄχρι τῆς Βαβυλωνος· τῇ εἰξῆς ὀρμηῆσαι καὶ ταύτην
 παραλαβεῖν διὰ τῆς νυκτὸς· καὶ ὡς καθύδαε, εἶδεν ἐν ὄραματι
 C τινα τέλειον ἄνδρα ἐνδεδυμένον ζάβαν καὶ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν
 εἰς τὸν παπυλαῖνα αὐτοῦ πλησίον τῆς πόλεως Κτησιφῶντος· ἐν 20
 πόλει λεγομένη Ἀσία καὶ κρούσαντα αὐτὸν λόγχῃ· καὶ πτοηθεὶς
 ἐξυπνίσθη κράζας· καὶ ἐξανέστησαν οἱ κουβικουλάριοι ἐνούχοι
 καὶ σπαθάριοι καὶ ὁ στρατὸς ὁ φυλάκτων τὸν παπυλαῖνα, καὶ
 εἰσελθόντες πρὸς αὐτὸν μετὰ λαμπύδων βασιλικῶν· καὶ προσε-

*des, fraudem illis fecisse; Eos etiam, dicentes, ad mortem parati servi-
 tui. Accipit eos Imperator, salvosque fore fide data promisit, modo ex-
 ercitus suum ex deserto illo deducerent.*

Circa horam vero diei secundam Julianus interim dum lustrato ex-
 ercitu militem se continere hortaretur, ab incerta manu vulneratus est:
 et in tentorium suum se recipiens, eadem nocte mortuus est: uti scriptis
 prodidit Magnus supradictus. Eutychianus autem Chronographus, Cap-
 padox, qui et Miles, et Vicarius cohortem suam Primoarmeniorum bello
 hoc duxit, scriptum reliquit; Imperatorem Julianum, emenso xv. dierum
 itinere, in regiones Persicas per Euphratem penetrasse: ubi bello supe-
 rior factus, et ubique victor, omnia subegit, adusque Ctesiphontem urbem,
 regni Persici sedem Regiam; Rege ipso in Persarmeniam fuga elapso.
 Sequente autem die, Primoribus et exercitu stipatus, Babylonem usque
 penetrare destinaverat, urbem eam de nocte aggressurus. Inter dormien-
 dum vero, per somnum vidit virum quendam adultum, lorica indutum,
 qui tentorium Regium in Asia, urbe Ctesiphonti vicina, erectum ingres-
 sus, hasta eum percussit. Ipse autem, horrore expergefactus, exclamita-
 re; confestim itaque consurgentes Cubicularii Eunushi et Spatharii, qui-
 que ad tentorium regis excubias agebant milites, cum lampadibus regis

σχηκῶς Ἰουλιανὸς ὁ βασιλεὺς ἑαυτὸν σφαγέοντα κατὰ τῆς μασχάλης ἐπηρώτησεν αὐτούς, Πῶς λέγεται ἡ κόμη ὅπου ἐστὶν ὁ παπυλεῶν μου; καὶ εἶπον αὐτῷ ὅτι Ἀσία λέγεται. καὶ εὐθέως ἔκραξεν, Ὡς ἦλθε, ἀπώλεισας Ἰουλιανόν. καὶ ἐκχυθεὶς τὸ αἷμα 5 παρέδωκε τὴν ψυχὴν ὥραν νυκτερινὴν πέμπτην ἔτους κατὰ Ἀντιόχειαν τὴν μεγάλην χρηματίζοντος νιᾶ. D

Καὶ εὐθέως ὁ στρατὸς πρὸ τοῦ γινῶναι τοὺς πολέμιους Πέρσας ἀπῆλθον εἰς τὸν παπυλεῶνα Ἰοβιανοῦ, κόμητος τῶν δομεστικῶν καὶ στρατηλάτου τὴν ἀξίαν ἔχοντος· καὶ ἀγνοοῦντα ἡγαγον αὐτὸν εἰς τὸν βασιλικὸν παπυλεῶνα, ὡς δῆθεν τοῦ βασιλέως Ἰουλιανοῦ ζητήσαντος αὐτόν. καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὸν παπυλεῶνα, συσχόντες αὐτὸν ἀνηγόρευσαν βασιλέα τῇ κς' τοῦ δαισίου τοῦ καὶ Ἰουνίου μηνός, πρὸ τοῦ διαφθεῖναι. τὸ δὲ πλῆθος τοῦ στρατοῦ τὸ ἐπὶ Κτησιφῶντα καὶ τὸ ἀπὸ πολλοῦ διαστήματος 15 ἀπληκεῖον οὐκ ἔγνω τὰ συμβάντα ἕως ἀνατολῆς ἡλίου, ὡς ἀπὸ διαστήματος ὄντες. ἐτελεύτα οὖν ὁ αὐτὸς Ἰουλιανὸς βασιλεὺς ὢν ἐνιαυτῶν λγ'. E

Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ νυκτὶ εἶδεν ἐν ὄραματι καὶ ὁ ὀσιώτατος ἐπίσκοπος Βασιλείος ὁ Καισαρείας Καππαδοκίας τοὺς οὐρανοὺς 20 ἠνεωγμένους καὶ τὸν σωτῆρα Χριστὸν ἐπὶ θρόνου καθήμενον καὶ εἰπόντα κραυγῇ, Μερκούριε, ἀπελθὼν φόνευσον Ἰουλιανὸν τὸν βασιλέα τὸν κατὰ τῶν χριστιανῶν. ὁ δὲ ἅγιος Μερκούριος ἐστὼς ἔμπροσθεν τοῦ κυρίου ἐφόρει θώρακα σιδηροῦν ἀποστλιβοντα· V 11

2. ἐπερώτησεν Ox. 12. Δεσίον Ox. 13. διαφθεῖναι Ch. et Ducangius ad Chron. p. 298. C, διαφθεῖναι Ox.

ad eum ingressi sunt. Julianus autem Imperator, ubi animadvertisset se sub axilla lethale vulnus accepisse, de Vici nomine, ubi positum erat tentorium, sciscitatus est. Asiam vero vocari, respondentibus eis; elata statim voce, exclamavit: O Sol, Julianum perdidisti! Et effuso sanguine ejus omni, animam efflavit, hora noctis v, anno Aerae Antiochenae ccccxi.

Exercitus itaque absque mora, priusquam id hostes rescirent, tentorium Joviani, Comitum Domesticorum et Tribuni militum, adeuntes, ipsum, nil tale cogitantem, Regis ad tentorium, tanquam a Juliano accersitum, deduxerunt: statimque ut ingressus est, tenentes eum, Imperatorem salutarunt, Desii sive Junii xxvii., tempore antelucano. Reliquus autem exercitus, qui ad Ctesiphontem castra posuerat, quique longe aberat intervallo, de his quae acciderant, usque ad ortum Solis, nihil cognovit. Mortuus est itaque Julianus Imperator, aetatis suae anno xxxiii.

Porro eadem ipsa nocte sanctissimus Basilius, Caesariensis in Cappadocia Episcopus, per somnum vidit coelos apertos, Christumque Salvatorem solio insidentem, magnoque clamore dicentem: Mercuri! agressus, Julianum Imperatorem, Christianorum hostem, interfice. Aderat coram Domino S. Mercurius, thorace ferreo coruscante armatus: acceptoque

Ο 24 καὶ ἀκούσας τὴν κλιευσὴν ἀφανῆς ἐγένετο. καὶ πάλιν εὐρέθη ἑστὼς ἔμπροσθεν τοῦ κυρίου καὶ ἔκραξεν, Ἰουλιανὸς ὁ βασιλεὺς σφαγεὶς ἀπέθανεν, ὡς ἐκέλευσας, κύριε. καὶ πτοηθεὶς ἐκ τῆς κραυγῆς ὁ ἐπίσκοπος Βασίλειος διωπνίσθη τεταραγμένος. εἶμα γὰρ αὐτὸν Ἰουλιανὸς ὁ βασιλεὺς καὶ ὡς ἐλλόγιμον καὶ ὡς συμπαράκτο- 5 ρα αὐτοῦ, καὶ ἔγραφεν αὐτῷ συχνῶς. καὶ κατελθὼν ὁ ἅγιος Βασίλειος διὰ τὰ ἑωθινὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καλέσας πάντη τὸν κληρὸν αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς τὸ τοῦ δράματος μυστήριον, καὶ ὅτι ἐσφάγη Ἰουλιανὸς ὁ βασιλεὺς καὶ τελευτᾷ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ. καὶ πάντες παρεκάλουν αὐτὸν σιγᾶν καὶ μηδενὶ λέγειν τι τοιοῦτον. ὁ 10 δὲ σοφώτατος Εὐτρόπιος ὁ χρονογράφος ἐν τισὶ τούτων οὐχ ὠμοφώνησεν ἐν τῇ αὐτοῦ συγγραφῇ.

Ο 25
B Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου ἑβασίλευσεν Ἰουβιανὸς ὁ υἱὸς Οὐραμιανοῦ, στεφθεὶς ὑπὸ τοῦ στρατοῦ ἐκεῖ ὑπὸ τὰ Περσικὰ μέρη ἐπὶ τῆς ὑπατείας Σαλουστίου· ἦν δὲ χρι- 15 στιανὸς πάνυ· ἑβασίλευσε δὲ μῆνας ζ'.

Ἡ μόνον δὲ ἑβασίλευσε, προσεφώνησε παντὶ τῷ στρατῷ καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ συγκλητικοῖς δι' ἑαυτοῦ κράξας, *Εἰ θέλετέ με βασιλεύειν ὑμῶν, ἵνα πάντες χριστιανοὶ ἔσθε. καὶ εὐφήμεσαν αὐ-*

10. τοιοῦτον Ch., Chron. Pasch. p. 299. A, τοσοῦτον Ox. 14. Οὐραμιανοῦ] Οὐραμιανοῦ Ch. 15. ὑπὸ] ἐπὶ Ch., εἰς Chron.

mandato, disparuit protinus. Rursus autem coram Domino comparere visus, exclamavit: *Occisus est Imperator Julianus, uti imperasti, Domine.* Clamore tanto perterritus Basilius Episcopus, e somno excitatus est. Colebat enim eum Julianus Imperator, ut eruditum et studiorum suorum socium: frequentesque ad illum litteras mittebat. S. itaque Basilius in templum, ad Preces matutinas descendens, cleroque universo ad se vocato, Visionis arcanum illis aperuit, et quod Julianus Imperator eadem nocte interfectus esset. Illi vero Episcopum, uti taceret, nec quid tale evulgaret, rogarunt omnes. Verum Eutropius Chronographus ex his nonnulla in Scriptis suis aliter tradidit.

J O V I A N U S

IMPERATOR.

Mortuo Juliano Apostata, imperium suscepit Jovianus, Uraniani F. qui regnavit menses vii: Diadema capiti ejus imponente exercitu ibi in Persicis regionibus, sub Consulatu Salustii.

Hic, cum Christiani nominis studiosissimus esset, quamprimum imperare coepit, exercitum omnem, Primoresque allocutus, ipse voce sua proclamavit; *Si me vestrum vultis Imperatorem, sitis Christiani omnes.* Fan-

τὸν ἅπας ὁ στρατὸς καὶ οἱ συγκλητικοί. καὶ ἐξελθὼν ὁ αὐτὸς Ἰοβιανὸς ἅμα τῷ στρατῷ ἐκ τῆς ἐρήμου εἰς τὴν εὐθαλῆ γῆν τὴν Περσικὴν ἐμερίμνα πῶς ἂν ἐξελθοῖ ἐκ τῶν Περσικῶν μερῶν. ὁ δὲ βασιλεὺς Περσῶν Σαββουρασάκιος μαθὼν τὴν τοῦ βασιλέως C
5 Ἰουλιανοῦ τελευτήν, φόβῳ πολλῷ συνεχόμενος ἐκ τῆς Περσικῆς O 26
νίας χώρας πρεσβευτὴν ἐξέπεμψεν, αὐτῶν περὶ εἰρήνης καὶ δεόμενος ἓνα τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ ὀνόματι Σουβράεινῶν πρὸς τὸν βασιλέα Ῥωμαίων ὄντινα ἰδέξαστο ἀσμένως ὁ θειότατος Ἰοβιανὸς βασιλεὺς καὶ ἐπένευσε δέχεσθαι τὴν πρεσβείαν τῆς εἰρή-
10 νης, εἰρηκῶς πέμπειν καὶ αὐτὸς πρεσβευτὴν πρὸς τὸν βασιλέα Περσῶν. [ἀκούσας δὲ τοῦτο Σουβράεινῶς πρεσβευτῆς Περσῶν] ἤτησε τὸν βασιλέα Ἰοβιανὸν τυπῶσαι εὐθὺς καὶ παραχρῆμα εἰρή-
νης πάκτα. καὶ ἀφορίσας συγκλητικὸν αὐτοῦ τὸν πατρίκιον Ἀρίν-
15 θεον δέδωκεν αὐτῷ τὸ πᾶν, συνταξάμενος ἐμμένειν τοῖς παρ' αὐτοῦ δοκιμαζομένοις, ἤτοι τυπουμένοις, οἷα τοῦ βασιλέως αὐτοῦ ὑπερηφανοῦντος, μετὰ τοῦ συγκλητικοῦ, ἤτοι πρεσβευτοῦ Περσῶν, D
ποιῆσαι εἰρήνης πάκτα, καὶ παρασχόντος ἔνδοσιν τοῦ πολέμου ἡμέρας τρεῖς ἐν τῇ περὶ τῆς εἰρήνης βουλῇ. καὶ ἐτυπώθη μετα-

4. μαθὼν τὴν τοῦ βασιλέως Ἰουλιανοῦ τελευτήν] „Chr. Alex. legit, μήπω μαθὼν· μήπω itaque hic excidisse suspicor. Persarum enim rex, audita Juliani morte, Romanorumque necessitate, animosior inde factus, ipsos insecutus est. Vide Ammianum Marcellinum.“ Ch. 10. εἰρηκῶς Ch. cum Chron., εἰρηγικῶς Ox. 12. ἤτησε τὸν βασιλέα Ἰοβιανὸν] „Locus mutilus: supple ex Chr. Alex. Ακούσας δὲ τοῦτο Σουβράεινῶς πρεσβευτῆς Περσῶν, ἤτησε etc.“ Ch. Eiusdemmodi lacunas explevimus vol. I. p. 61. B, vol. II. p. 4. E, 45. D, Chilmeadus infra p. 37. B. 13. Ἀρίνθειον] Verum nomen Ἀρίνθαιος habet Chron.

stis ad haec eum celebrarunt acclamationibus Exercitus totus et Senatores. Egressus deinde Jovianus cum exercitu suo ex solitudine in virentes Persidis campos, sollicitè perquisivit quo pacto ex Persarum finibus sese expediret. At vero Persarum rex Sabborasacius, morte Juliani Imperatoris [nondum] audita, pavore ingenti percussus, ex Persarmenia Surenam quendam ex Optimatibus suis legatum misit ad Imperatorem Romanum, pacis conditiones obnixè petiturum. Hunc amice accepit divitiissimus Jovianus Imperator; annuitque, se pacis petitionem libenter acceptare: vicissimque dixit, se Legatum ad Persarum Regem missurum. Quod ubi audierat Surenas, Persarum Legatus, Jovianum Imperatorem rogavit, uti absque mora ulla pacis foedera ferirentur. Jovianus itaque, infra dignitatem suam esse existimans, si Imperator cum Senatorio viro, Persarum nempe Legato, ipse de pacis conditionibus ageret; designavit ad hoc munus obeundum Arintheum Patricium, ex Consiliariis suis; interposita fide de firmandis eis omnia, de quibus ipsi cum Persarum Legato conveniret: concessis insuper trium dierum induciis, quibus de pace consilia agerentur. Pactum est itaque inter Arintheum Patricium Romanum et

ἐξ τοῦ πατρικίου Ἀρινθέου τοῦ Ῥωμαίου καὶ Σουῆραεινῦ, συγλη-
 τικοῦ καὶ πρεσβευτοῦ Περσῶν, δοῦναι Ῥωμαίους Πέρσαις πᾶσαν
 τὴν ἐπαρχίαν τὴν λεγομένην Μυγδονίαν καὶ τὴν μητρόπολιν αὐ-
 O 27 τῆς τὴν λεγομένην Νιζίτιβιος γυμνὴν σὺν τείχεσι μόνοις ἄνευ ἀν-
 δρῶν τῶν οἰκούντων αὐτῆν. καὶ τούτου στηριχθέντος καὶ εἰρή- 5
 ρης ἑγγράφου γενομένης, ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ ὁ βασιλεὺς Ἰοβιανὸς
 ἕνα τῶν σατραπῶν Πέρσων ὄντα μετὰ τοῦ πρεσβευτοῦ ὀνόματι
 Ἰούνιον εἰς τὸ διασωῶσαι αὐτὸν καὶ τὰ ἐξπέδιτα αὐτοῦ ἐκ τῆς
 Περσικῆς χώρας καὶ παραλαβεῖν τὴν ἐπαρχίαν καὶ τὴν μητρόπο-
 λιν αὐτῆς. 10

V 12 Καὶ καταφθάσας ὁ βασιλεὺς Ἰοβιανὸς τὸ Νιζίτιβιος πόλιν
 οὐκ εἰσῆλθεν ἐν αὐτῇ, ἀλλ' ἔξω τῶν τειχέων κατεσκήνωσεν. ὁ
 δὲ Ἰούνιος ὁ τῶν Περσῶν σατράπης εἰσελθὼν εἰς τὴν πόλιν κατὰ
 κλέυσιν τοῦ βασιλέως, εἰς ἕνα τῶν πύργων σημεῖον Περσικὸν
 ἔθηκε, τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων κεύσαντος τοὺς πολίτας πάν- 15
 τας σὺν πᾶσι τοῖς διαφέρουσιν αὐτοῖς ἕως ἐνὸς ἐξελεθῆν. καὶ
 ἐξελθὼν πρὸς αὐτὸν Σιλουανὸς κόμης τῆ ἀξία καὶ πολιτεύομενος
 τῆς αὐτῆς πόλεως προσέπεσεν αὐτῷ τῷ βασιλεῖ δεόμενος αὐτοῦ
 μὴ προδοῦναι τὴν πόλιν Πέρσαις· καὶ οὐκ ἔπεισεν αὐτόν. ὁ μω-
 μοκέναι γάρ, φησὶν, ἔφασκε καὶ μὴ βούλεσθαι δόξαν ἐπιόρχον 20
 B παρὰ πᾶσιν ἔχειν. καὶ τειχίσας πόλιν ἔξω τοῦ τείχους τῆς πόλεως
 Ἀμίδης, καλέσας τὴν κώμην Νισίβειως, ἐκεῖ πάντας τοὺς ἐκ τῆς

1. Ἀρινθέου Ox. 2. δοῦναι Ῥωμαῖοι Πέρσαις] „Chr. Alex.
 δοῦναι Ῥωμαίους, rectius.“ Ch. 3. Μυγδονίαν Ox. Sic et in-
 fra. 15. τοῦ δὲ Ox., τοῦ Chron. 20. δόξαν ἐπιόρχον] „For-
 te scrib. ἐπιόρχον, uti Chr. Alex. habet.“ Ch.

Surenam Senatorem et Legatum Persarum, uti Persis Romani totam Mygdoniam Provinciam, Nisibimque, ejus Metropolim, cum solis moenibus, incolis vero denudatam, concederent. Quo confirmato, paceque tabulis consignata, Jovianus Imperator sibi assumpsit ex Persarum Satrapis Junium quendam, qui cum Legato venerat, qui ipsum exercitumque ex Persarum finibus educeret; et Provinciam ejusque urbem Principem acciperet.

Imperator autem Jovianus Nisibim veniens, urbem non ingressus est; sed tentoriis extra moenia defixis, Junium, Persarum Satrapam, ingredi jussit. Hic itaque ingressus, turrim conscendit; a cujus summitate, signum Persicum extulit; Imperatore, incolas urbis ad unum omnes, cum bonis suis, excedere jubente. Egressus autem Silvanus Comes et Praefectus urbis; proci dens Imperatori ad pedes, deditionem urbis deprecatus est. Renuit Imperator, causatus fidem se suam interposuisse, nec perjuri de se opinionem apud omnes excitare velle. Itaque extra moenia urbis Amidae, vicum quendam muro cingens, vicum Nisibenum vocavit;

Μυγδονίας χώρας οικισθῆναι ἐποίησε καὶ Σιλουανὸν τὸν πολιτευόμενον.

Καὶ περὶ τὰς ἐπὶ τὴν Μεσοποταμίαν εὐθὺς πάντα τὰ χριστιανῶν ἀνήγειρε καὶ χριστιανοῖς ἐνεχείριζε τὰ πράγματα καὶ ἄρχοντας χριστιανούς εἰς τὴν ἀνατολὴν πᾶσαν προηγάγετο καὶ ἐξάρχους. καὶ ἀπολιπὼν τὴν ἀνατολὴν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἰοβιανὸς μετὰ τὸ ποιῆσαι πάντα εἰρήνης μετὰ Περσῶν πρὸς ὀλίγον χρόνον ἐξώρμησεν ἐπὶ Κωνσταντινούπολιν σπουδαίως μετὰ τοῦ αὐτοῦ στρατοῦ διὰ τὸν χειμῶνα· ἦν γὰρ βαρὺς. καὶ ἐν τῷ ἀνίεναι αὐτὸν κατέφθασε τὴν Γαλατῶν χώραν· καὶ τελευτᾷ ἰδίῳ θανάτῳ ἐν κώμῃ λεγομένῃ Δαδάστανα, ὧν ἐνιαυτῶν ξ̄.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ἰοβιανοῦ ἐβασίλευσε Βαλεντινιανὸς ὁ ἐν Νικαίᾳ πόλει ὁ ἀπότομος ἕτη ιε'. ἦν δὲ χριστιανός. οὗτος δὲ ὑπὸ τῆς συγκλήτου προήχθη καὶ ἐστρέφθη βασιλεὺς ὑπὸ Σαλουστίου τοῦ ἐπάρχου τῶν ἡραιωρῶν, ἐπιλεξαμένου αὐτὸν καὶ καταναγκάσαντος αὐτὸν βασιλεῦσαι. τὸν γὰρ αὐτὸν βασιλεῖα Βαλεντινιανὸν Ἰουλιανὸς ὁ βασιλεὺς ὁ παραβάτης, ὡς χριστιανὸν πᾶν, ἐπεμψεν εἰς Σαλαβρίαν, ποιήσας τριβούνον ἀριθμοῦ· ἔγνω γὰρ ἐν ὁράματι ὅτι μετ' αὐτὸν αὐτὸς βασιλεύει. ὁ δὲ ἐπαρχὸς Σα-

11. Δαδάστανα Ch., Chron., Διδάστανα Ox.

Mygdoniosque omnes, ipsumque Silvanum Praefectum, ibidem habitare iussit.

Tum vero per Mesopotamiam instituto itinere, templa Christianorum excitavit, rerumque gerendarum curam eis commisit; Christianis etiam ubique Praefectis et Exarchis per Orientem omnem constitutis. Imperator autem Jovianus, pace cum Persis ad breve tempus confecta, Oriente relicto propter Hyemem, quae gravis incumbebat, cum copiis suis Constantinopolim versus maturavit iter. Galatarum autem regionem in reditu suo appulsus, in vico Didastana diem suum obiit, annum agens sexagesimum.

VALENTINIANUS

IMPERATOR.

Jovianum exceptit in regno Valentinianus, cognomento Severus; qui Imperator Nicaeae factus, regnavit annos xvi. Christianus hic erat, ad imperium a Senatu proventus: Diadema autem ei imposuit, qui et eum Imperatorem nominavit, et quasi imperium suscipere coegit, Salustius, Praetorio Praefectus. Imperator enim Julianus Apostata, Valentinianum, seu Christiani nominis studiosissimum, in Salabriam relegaverat, constituens eum cohortis tribunum: ut qui viso quodam praesenserat, eum post se regnaturum. Hunc itaque ex Salabria accersendum curat Salustius

λοβάτιος πέμψας ἤνεγκεν αὐτὸν ἀπὸ Σαλαμβρίας, καὶ εἶπε τῷ στρατῷ ὅτι οὐδεὶς ποιεῖ βασιλεία Ῥωμαίων ὡς οὗτος.

Ἡ μόνον δὲ ἐβασίλευσεν, εὐθὺς διεδέξατο τὸν αὐτὸν ἑπαρχὸν Σαλούστιον, καὶ ἐπὶ ἐγγύας ποιήσας ἔθηκε πρόθεμα κατ' αὐτοῦ, ἵνα εἴ τις ἠδικήθῃ τι παρ' αὐτοῦ, προσέλθῃ τῷ βασιλεῖ. 5 καὶ οὐδεὶς προσῆλθε κατὰ Σαλουστίου· ἦν γὰρ ἀγνότατος.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς Βαλεντινιανὸς ἔκτισεν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ πολλά. ἐπιστράτευσεν δὲ κατὰ Περσῶν, πέμψας τὸν ἴδιον αὐτοῦ ἀδελφὸν Βάλεντα, ποιήσας αὐτὸν Καίσαρα, μηνὶ ἀπριλλίῳ 10 πρῶτῃ· καὶ οὐκ ἐπολέμησεν ὁ αὐτὸς Βάλης, ἀλλὰ κατελθὼν 10 ἐποίησεν εἰρήνης πάκτα· εἶχε γὰρ πᾶσαν ἔξουσιαν εἰς πρόσωπον τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ· κατελθόντων Περσῶν καὶ αἰτησάντων εἰρήνην.

V 13 Γενόμενος οὖν ὁ αὐτὸς Βάλης ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας μετὰ τοῦ πλήθους τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως μηνὶ νοεμβρίῳ δεκάτῃ, 15 Ἰνδικτιῶνι ιδ', διέσυρεν ἐκεῖ ἔνεκεν τοῦ ποιῆσαι μετὰ Περσῶν τὰ πάκτα τῆς εἰρήνης· καὶ ἐποίησε τὰ πάκτα ἐπὶ ἑτῆ ἑπτά, τῶν Περσῶν αἰτησάντων εἰρήνην καὶ παραχωρησάντων τὸ ἥμισυ τοῦ Νιζίβιος. καὶ ἔκτισεν ἐν τῇ αὐτῇ Ἀντιοχείῳ πόλει, τερφθεὶς τῆς τοποθεσίας καὶ τῶν ἁέρων καὶ τῶν ὑδάτων, πρῶτον τὸν φόρον, 20 ἐπιβαλόμενος μέγα κτίσμα, λύσας τὴν βασιλικὴν τὴν λεγομένην πρῶτην τὸ Καισάρειον, τὴν εὔσαν πλησίον τοῦ ὠρολογίου καὶ τοῦ Κομμοδίου δημοσίου, τοῦ νυνὶ ὄντος πραιτωρίου ὑπατικοῦ Συ-

Praefectus, exercitumque concione habita monuit, neminem ad imperium Romanum aequè idoneum esse ac hunc.

Hic vero quamprimum regnare coepit, Salustium Praefectura abdicavit, et stipulatis qui pro eo responderent fidelissimis, publice contra eum Edicto denunciavit, uti si quis ab eo laesus fuisset, ad Imperatorem accederet. Nemo autem contra Salustium prodiit: erat enim vir summa integritate.

Valentianus Imperator plurima Antiochiae condidit. Contra Persas quoque arma movit, misso Valente fratre suo; quem Caesarem creaverat, Aprilis 1. Non tamen ad praelia devenit: Valens enim pacis conditiones inivit cum eis; hoc ab eo Persis flagitantibus: utpote quem pones, fratris sub persona, summa rerum esset potestas.

Valens autem cum exercitu suo, Novembris x, Indictione xiv, Antiochiam Syriae veniens, ibi de pace cum Persis agendi causa commoratus est. Foedera autem firmavit in Septennium, Persis et dimidiam Nisibis partem reddentibus. Valens autem situ urbis Antiochensae, tum ob aërem, tum ob aquas amoenissimo delectatus, Forum ibi, opus magnificentum extruxit; dissoluta, usque ad Plethrium, Basilica, quae Caesarium olim vocata, juxta Horologium sita erat et Commodi Balneum, quod nunc in

ρίας ἄρχοντας, ἕως τοῦ λεγομένου Πλεθρίου, καὶ τὴν κόγχην ἀνα- B
 τεύσας αὐτῆς καὶ εἰλήσας ὑψίδας ἐπάνω τοῦ λεγομένου Παρμε-
 νίου χειμάρρου ποταμοῦ, καταρχομένου ἀπὸ τοῦ ὄρους κατὰ μέ-
 5 στον τῆς πόλεως Ἀντιοχείας. καὶ ποιήσας ἄλλην βασιλικὴν κατέ-
 5 ναυτι τοῦ Κομμοδίου καὶ κοσμήσας τὰς τέσσαρας βασιλικὰς κίονι
 μεγάλοις Σαλωνιτικοῖς, καλαθώσας δὲ τὰς ὑποροφώσεις καὶ καλ- O 31
 λωπίσας γραφαῖς καὶ μαρμάρους διαφόρους καὶ μουσῶσει, μαρ-
 μαρώσας δὲ ἐπάνω τῶν εἰλημάτων τοῦ χειμάρρου πᾶν τὸ μέσαν-
 10 φόρους ἀρετὰς χαρισάμενος καὶ ἀνδρούντας στήσας, ἐν δὲ τῷ
 μέσῳ στήσας μεγάλην πᾶν κίονα, ἔχουσαν στήλην Βαλεντινιανοῦ
 βασιλέως, ἀδελφοῦ αὐτοῦ· καὶ στήλην δὲ μαρμαρίνην ἐν τῷ Σηνά- C
 τῷ τῆς Κόγχης καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐν τῇ Κόγχῃ βασιλικῆς ἄλλην
 στήλην διὰ τιμίου λίθου ἀνέθηκε καθεζομένην τῷ αὐτῷ Θεο-
 15 τάτῳ βασιλεῖ Βαλεντινιανῷ. ἔκτισε δὲ καὶ τὰς δύο σφενδόνας
 τοῦ Κυνηγίου, εἰλήσας αὐτὰς καὶ πληρώσας βάθρων, ἐπειδὴ
 πρῶν μονομαχεῖον ἦν. ἔκτισε δὲ καὶ τὸ δημόσιον λουτρὸν πλη-
 σιον τοῦ Ἰππικοῦ. ἔκτισε δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ θαυμαστά ἔργα
 ἐν τῇ αὐτῇ πόλει.

20 Ὁ δὲ Θεότατος βασιλεὺς Βαλεντινιανὸς πολλοὺς συγκλητι-
 κοὺς καὶ ἄρχοντας ἐπαρχιῶν ἐφόνευσεν, ὡς ἀδικούντας καὶ κλέ-
 πτοντας καὶ ἀρπάζοντας. τὸν δὲ πραιπόσιτον τοῦ παλατίου αὐ-

6. ὑποροφώσεις] ὑπεροφώσεις Ch. 11. μέγα πᾶν κίονα] „με-
 γάλην scribendum esse, apparet ex sequentibus.“ Ch. 12. Σινά-
 τῳ Ox.

Syriae Comitum Praetorium conversum est. Concham quoque ejus in-
 stauravit. Fornicatam item opus Parmenio torrenti, qui ex monte hiberno
 tempore scaturiens, urbem percurrit medius superinduxit. Aliam quo-
 que Basilicam extruxit, e regione Balnei Commodiani. Insuper etiam Ba-
 silicas quatuor columnis ingentibus Salenticis exornavit; quarum tecta
 laqueata caelaturis, marmore vario, et musivo opere decoravit. Mesau-
 lam quoque Parmenii fornicibus superimpositum, marmore totum adornans,
 Forum unum absolvit. Quatuor etiam Basilicas ornamentis variis,
 statulisque positis insignivit: quarum in medio, ingenti Columnae imposi-
 tam fratris sui Valentiniani Imperatoris statnam collocavit. Statnam quo-
 que aliam, in Conchae Senaculo marmoream; tertiam insuper ex lapillis
 profusis, ad sedentis formam factam, in medio Basilicae in Concha posi-
 tae, eidem Imperatori Valentiniano dicavit. Duas etiam Cynegii Fundas
 extruxit; quas etiam testo superinductas, sedibus complevit; cum prius
 Menomechium fuisset. Balneum quoque Publicum, prope Circum extru-
 xit; praeter alia etiam in eadem urbe admiranda plurima.

Divinisimus autem Imperator multos ex Senatoribus et Provincia-
 rum Praesides propter rapinas, extortiones, aliaque injusta ab eis com-
 missa morte multavit. Rhodanum vero, palatii Praepositum, virum poten-

τοῦ ὀνόματι Ῥοδανόν, ἄνδρα δυνατώτατον καὶ εὐπορον καὶ διαι-
 O 32 κούντα τὸ παλάτιον, ὡς πρῶτον ὄντα ἀρχιευνοῦχον καὶ ἐν μεγά-
 λῃ τιμῇ ὄντα, ζῶντα ἔκουσεν εἰς τὴν σφενδόνην τοῦ Ἰππικοῦ φρυ-
 γάνοις, ὡς θεωρεῖ τὸ ἵππικόν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Βαλεντινιανός.
 ὁ γὰρ πραιπόσιτος αὐτοῦ Ῥοδανὸς ἤρπασεν οὐσίαν ἀπὸ τινος χή- 5
 ρας γυναικὸς καλουμένης Βερονίκης, πλέξας αὐτῇ, ὡς ἐν δυνάμει
 ὦν· καὶ προσῆλθεν ἐκείνη τῷ αὐτῷ Βαλεντινιανῷ βασιλεῖ. ἢ
 μόνον δὲ ἐβασίλευσε, κατ' αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς δικαστὴν τὸν πα-
 τρῖκιον Σαλούστιον· ὅστις κατέκρινε τὸν αὐτὸν πραιπόσιτον Ῥο-
 10 δανόν. καὶ μαθὼν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς τὸν ὄρον παρὰ τοῦ πατρι-
 κίου Σαλουστίου, ἐκέλευσε τῷ αὐτῷ πραιποσίτῳ ἀναδοῦναι τῇ
 χήρᾳ ἄπερ ἤρπασε παρ' αὐτῆς. καὶ οὐκ ἐπέισθη ὁ αὐτὸς Ῥοδα-
 E τὸς καὶ ἀνέδωκεν αὐτῇ, ἀλλ' ἐξεκαλέσατο τὸν πατρίκιον Σαλού-
 στιον. καὶ ἀναγκηθεὶς ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἐκέλευσε τῇ αὐτῇ γυ-
 ναικὶ προσελθεῖν αὐτῷ, ὡς θεωρεῖ τὸ ἵππικόν· καὶ προσῆλθεν 15
 αὐτῷ ἢ γυνὴ τῷ πέμπτῳ βαιῷ πρωίας. καὶ ὡς ἴσταιται ἔγγιστα
 αὐτοῦ εἰς τὰ δεξιὰ ὁ αὐτὸς Ῥοδανὸς πραιπόσιτος, ἐκέλευσεν ὁ
 O 33 αὐτὸς βασιλεὺς, καὶ κατεσχέθη ἀπὸ τοῦ καθίσματος ἐπὶ πάσης
 V 14 τῆς πόλεως, καὶ ἀπηνέχθη εἰς τὴν σφενδόνην τοῦ Ἰππικοῦ καὶ
 ἐκαύθη. καὶ ἐχαρίσατο τῇ αὐτῇ χήρᾳ γυναικὶ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς 20
 Βαλεντινιανὸς πᾶσαν τὴν περιουσίαν τοῦ αὐτοῦ πραιποσίτου Ῥο-
 δανοῦ· καὶ εὐφημίσθη ὑπὸ τοῦ δήμου παντὸς καὶ τῆς συγκλήτου,
 ὡς δίκαιος καὶ ἀπότομος· καὶ ἐγένετο φόβος πολὺς εἰς τοὺς κα-
 κοπράγμονας καὶ εἰς τοὺς ἀρπάζοντας τὰ ἀλλότρια, καὶ ἡ δικαιο-
 σύνη ἐκράτει.

25

tem et copiosum et palatium curantem, (ut qui Eunuchorum Praefectus
 esset, magnaue dignitate cultus,) in funda Hippodromi, interim dum
 ipse Circensia spectabat, vivum cremis comburi iussit. Rhodanus enim
 iste Praepositus, viduae cuidam, Veronicae nomine, dolo velut a poten-
 tiore circumventae, bona sua eripuerat. Mulier Valentinianum Imperato-
 rem de his appellat: qui statim litis arbitrum illis dedit Salustium Patri-
 cium: qui etiam Rhodanum Praepositum reum spectaret. Imperator, ut
 Salustii sententiam intellexit, Praeposito edixit, uti ablata viduae resti-
 tueret: quod tamen adduci non potuit ut faceret Rhodanus; sed ab Sa-
 lustio Patrio provocavit. Imperator super his indignatus, mulieri prae-
 cepit, uti ad se accederet, dum Circensia spectaret. Mulier itaque Im-
 peratorem accessit, ad Certamen quintam Matutinum [finitum;] cum Rhe-
 danus Praepositus illi a dextra staret: quem tamen comprehensum, et a
 sella in Circi fandam deturbatum, spectante populo universo, concrema-
 vit. Imperator porro Valentinianus Rhodani Praepositi bona Viduae ad-
 dixit omnia: Senatu interim, populoque universo eum acclamationibus
 celebrantibus, ceu Iudicem justum et severum. Terror itaque inde in-
 gens injurias homines et aliena diripientes invasit omnes, Justitia interim
 inualescente.

Ὁμοίως δὲ καὶ τὴν δέσποιναν *Μαριανὴν* τὴν ἐαυτοῦ γυναῖκα ἀγοράσασαν προύστειον ἔχον πρόσδοτον καὶ δοῦσαν παρ' ἧ ἦν τὸ προύστειον ἄξιον καὶ τιμηθεῖσαν ὡς *Ἀγούσταν*, ἀκούσας ἐπεμ- O 34
ψε καὶ διετιμήσατο τὸ αὐτὸ προύστειον, ὀρκώσας τοὺς διατιμη-
5 σαμένους· καὶ μαθὼν ὅτι πλείονος τιμῆς πολὺ ἄξιόν ἐστι τῆς B
ἀγορασίας, ἠγανάκτησε κατὰ τῆς βασιλίσσης καὶ ἐξώρισεν αὐτὴν
τῆς πόλεως, ἀναδούς τῇ πωλησάσῃ γυναίκε τὸ προύστειον.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ἀνηγόρευσε βασιλέα *Γρατιανὸν* τὸν
υἱὸν αὐτοῦ· τὴν δὲ αὐτὴν δέσποιναν *Μαριανὴν* ἀνεκαλέσατο ὁ
10 υἱὸς αὐτῆς *Βαλεριανὸς* μετὰ τὸ γενέσθαι αὐτὸν βασιλέα ἐν τῇ
Ῥώμῃ παρὰ τοῦ αὐτοῦ πατρός.

Ὁ δὲ θειότατος *Βαλεντινιανὸς* νόσῳ βληθεὶς μετὰ χρόνον
ἐτελεύτη ἐν καστelleῖ *Βιργιτινῶν*, ὧν ἐνιαυτῶν νε'.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν *Βαλεντινιανοῦ* τοῦ μεγάλου τοῦ ἀπο- C
15 τόμου ἐποίησεν ὁ στρατὸς βασιλέα ἀθηνήσας τὴν σύγκλητον
Εὐγένιον ὀνόματι· καὶ ἐβασίλευσεν ἡμέρας εἴκοσι δύο καὶ ἐσφάγη
εὐθελως.

2. δοῦσαν Ch., δοῦσα Ox. Eadem Ἀγούσταν. 10. Βαλερια-
σός] Conf. p. 15. C. 18. Βιργιτινῶν Ox., Βιργιτινοῦ Chron.
p. 903. B. Sic ἐν τῷ λεγομένῳ Ἀγούσταν p. 78. D.

Pari exemplo Imperator, audito Imperatricem Marianam, conjugem suam, praedium Suburbanum pretio, sed viliori quam erat, coemisse, (nempe, quod aestimatio ei, tanquam Augustae, facta fuerat:) mittit qui iuramento obstricti bona fide praedium aestimarent. Cumque intellexisset illud multo pluris esse, quam quod Augusta solverat, indignatus adversus Imperatricem, eam proscripsit; praediumque Suburbanum mulleri, quae vendiderat, restituit.

Imperator autem Gratianum filium Augustum creavit. Gratianus vero, a patre suo Romanorum Imperator constitutus, Marianam matrem ab exilio revocavit.

At vero divinissimus Valentinianus, morbo correptus, non longo post tempore mortuus est; in castro Birgitinorum, annum agens LV.

E U G E N I U S

I M P E R A T O R.

Mortuo Valentiniano Magno, Severo dicto, exercitus, spreto Senatus auctoritate, Eugenium quendam Imperatorem salutavit: qui cum imperasset dies xxii, statim interfectus est.

- O 35
D Καὶ ἐβασίλευσεν ὁ θειότατος Βάλης ὁ ἀδελφὸς Βαλεντινιανοῦ τοῦ ἀποτόμου, ὁ γενναῖος ἐν πολέμοις, ὑπὸ τῆς συγκλήτου Κωνσταντινουπόλεως ἀναγορευθεὶς, ἔτους τρεῖς κατὰ Ἀντιόχειαν. ὅτε γὰρ ἐτελέσθη Βαλεντινιανὸς ὁ αὐτοῦ ἀδελφός, οὐκ ἦν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁ Βάλης, ἀλλ' ἦν πέμψας αὐτὸν ὁ ἀδελφὸς αὐ- 5 τοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ πολεμήσαι εἰς τὸ Σίρμιον πρὸς τοὺς Γότθους. οὐστῆνας νικήσας κατὰ κράτος ὑπέστρεψε· καὶ στεφθεὶς ἐβασίλευσεν ἔτη ιγ'. ἦν δὲ τῷ δόγματι Ἐξακιονίτης, πολεμιστῆς, καὶ μεγαλόψυχος καὶ φιλοκτίστης.
- Ἡ μόνον δὲ ἐβασίλευσεν, ἔδωκε τοῖς Ἀρμενιοῖς τὴν μεγάλην 10 Ἐκκλησίαν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ εἰς τὰς ἄλλας πόλεις τὸ αὐτὸ πεποιηκώς. καὶ πάνυ ἐκάκωσε τοὺς χριστιανοὺς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.
- Ὁ δὲ αὐτὸς Βάλης καὶ τὴν δευτέραν Καππαδοκίαν ἐποίησεν ἐπαρχίαν, ἀπομερίσας αὐτὴν ἀπὸ τῆς πρώτης. 15
- O 36 Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἔπαθεν ὑπὸ Θεομηρίας Νίκαια,

3. ἔτους τρεῖς κατὰ Ἀντιόχειαν] „Numerus mendosus: forte scribendum, τρεῖς. Sed nec sic historiae veritati congruit. Annus enim Aerae Antiochenae ccccxxvi respondet anno Valentis Imp. ultimo, sive Christi anno Dionysiaci vulgari cccclxxviii, qui annus iii erat ab exitu Valentiniani Imp. Inepitit autem Auctor, dum Valentem post fratrem tandem mortuum Imperium suscipientem introducit: nisi forte intelligendus sit de triennio illo, quo, post fratrem Valentinianum mortuum, ipse Orientis imperium solus administravit. Ubi vero statim addit, Valentem xiii annis imperasse, de toto illo tempore, quo cum fratre imperavit, loqui eum putandum est. Verum αἰσῶστατα haec omnia: vide Ammianum Marcellinum, lib. 26.“ Ch.

V A L E N S

IMPERATOR.

Imperium deinde suscepit divinisimus Valens, frater Valentiniani Severi, vir in bello strenuus, a Senatu Constantinopolitano Imperator renunciatus; anno Aerae Antiochenae ccccxxvi. Valens enim Constantinopoli aberat, quo tempore Valentinianus mortuus est: sed Sirmis, quo frater dum in vivis esset eum miserat, cum Gothis bellum gerebat: quibus penitus devictis, reversus est; Diademateque suscepto, regnavit annos xiii. Erat hic dogmate Exocionita, vir in bello strenuus, magnanimus et aedificiis extruendis deditissimus.

Quamprimum vero imperare coepit, Ecclesiam magnam Constantinopolitanam Arianis concessit; quod et aliis etiam in urbibus ab eo factum est: Christiani vero per imperium ejus ubique pessime habiti.

Idem Valens, Cappadociam Secundam a Prima dirimens, Provinciam fecit.

Hujus sub imperio, divinam iram experta est Nicaea, Bithyniae urbs;

πόλις τῆς Βιθυνίας, μηνὶ σεπταμβρίῳ ἰνδικτιῶνος ια' ἐτελεύτησε
 δὲ ὁ αὐτὸς Βάλης ποιήσας πρόκεινον εἰς Ἀδριανούπολιν τῆς V 15
 Θράκης, ἀπειθῶν κτίσαι φαβρίκα ἐκεῖ οἶκον πρὸ τῆς πόλεως ἐν
 ἀγρῷ ἐτέρῳ, τοῦ οἰκήματος τοῦ ἀγροῦ ἀδήλως ἀναφθέντος καὶ
 5 ἀναφθέντων τῶν σκαλῶν νυκτός, ἀπώλετο μετὰ τῶν κουβικουλα-
 ρίων καὶ σπαθαρίων αὐτοῦ, ὧν ἐνιαυτῶν μθ'.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Βάλεντος ἐβασίλευσεν ὁ εὐσεβέστατος Β
 Γρατιανὸς ὁ υἱὸς Βαλεντινιανοῦ ὁ μεζίων ἐπὶ τῆς ὑπατείας Ἀύ-
 σονιανοῦ καὶ Ἑρμογένους· ἐβασίλευσε δὲ ἔτη ιζ'. ἦν δὲ ἡσυχος O 37
 10 καὶ τιμητικὸς.

Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας αὐτοῦ Θεὸν ὁ σοφώτατος φιλόσοφος
 ἐδίδασχε καὶ ἠρμήνευε τὰ ἀστρονομικὰ καὶ τὰ Ἑρμοῦ τοῦ Τριω-
 μεγίστου συγγράμματα καὶ τὰ Ὀρφείως.

Τῷ δὲ ἕκτῳ ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοῦ Γρατιανοῦ ἀνη- C
 15 γορεύθη ὑπ' αὐτοῦ βασιλεὺς Θεοδόσιος ὁ Σπανός, γαμήσας Πλα-
 κιδίαν, ἀδελφὴν Γρατιανοῦ.

4. τοῦ οἰκήματος praecedentibus iungit Ox. Sed scribendum vide-
 tur τοῦ δὲ. 8. Ἀύσονιανῶ καὶ Ἑρμογένους] Ἀύσονίον καὶ
 Ἑρμογενιανῶ Ch.

mense Septembri, Indictionis xl. Valens autem, ad Adrianopolim, Thra-
 ciae urbem itinere suscepto; uti Fabricam ibi extrueret, ipso in itinere
 sublatu8 est. In agro conoderat, aedificiorum vacue; qui ex causa inco-
 gnita conflagravit; unde et scalis per noctem accensis, Imperator, cum
 Cubiculariis et Spathariis suis, absumptus est: annos natus XLIX.

G R A T I A N U S

I M P E R A T O R.

Post Valentem, imperium suscepit pientissimus Gratianus, Valentinia-
 ni filius natu major; Ausoniano et Hermogene Coss. et regnavit per an-
 nos xvii. Erat autem ingenii sedati et honorum largitor facilis.

Huius sub Imperio Theon, sapientissimus Philosophus, Astronomiam
 docuit: Mercurii etiam Trismegisti atque Orphæi Scripta exposuit.

T H E O D O S I U S

I M P E R A T O R.

Gratianus autem Imperator, imperii sui anno vi. Theodosium Hispa-
 num, qui Placidiam sororem in uxorem habuit, Imperii Socium sibi ac-
 cepit.

Ο 24 καὶ ἀκούσας τὴν κλειυσὶν ἀφανῆς ἐγένετο. καὶ πάλιν εὐρέθη ἔστως ἔμπροσθεν τοῦ κυρίου καὶ ἔκραξεν, Ἰουλιανὸς ὁ βασιλεὺς σφαγῆς ἀπέθανεν, ὡς ἐκέλευσας, κύριε. καὶ πτοηθεὶς ἐκ τῆς κρη- γῆς ὁ ἐπίσκοπος Βασίλειος διπνίσθη τεταραχμένος. ἔτιμα γὰρ αὐτὸν Ἰουλιανὸς ὁ βασιλεὺς καὶ ὡς ἐλλόγιμον καὶ ὡς συμπρόκτο- 5 ρα αὐτοῦ, καὶ ἔγραφεν αὐτῷ συχνῶς. καὶ κατελθὼν ὁ ἅγιος Βασίλειος διὰ τὰ ἐωθινὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καλέσας πάντα τὸν κληρὸν αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς τὸ τοῦ ὁράματος μυστήριον, καὶ ὅτε ἐσφάγη Ἰουλιανὸς ὁ βασιλεὺς καὶ τελευτῆ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ. καὶ πάντες παρεκάλουν αὐτὸν σιγᾶν καὶ μηδενὶ λέγειν τι τοιοῦτον. ὁ 10 δὲ σοφώτατος Εὐτρόπιος ὁ χρονογράφος ἐν τισὶ τούτων οὐχ ὠμο- φώνησεν ἐν τῇ αὐτοῦ συγγραφῇ.

Ο 25
B Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου ἐβασίλευ- σεν Ἰουβιανὸς ὁ υἱὸς Οὐρανιανοῦ, στεφθεὶς ὑπὸ τοῦ στρατοῦ ἐκεῖ ὑπὸ τὰ Περσικὰ μέρη ἐπὶ τῆς ὑπατείας Σαλουστιῶν· ἦν δὲ χρι- 15 στιανὸς πάνν· ἐβασίλευσε δὲ μῆνας ζ'.

Ἡ μόνον δὲ ἐβασίλευσε, προσεφώνησε παντὶ τῷ στρατῷ καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ συγκλητικοῖς δι' ἑαυτοῦ κράζας, *Εἰ θελετέ με βασιλεύειν ὑμῶν, ἵνα πάντες χριστιανοὶ ἔσθε. καὶ εὐφρόμησαν αὐ-*

10. τοιοῦτον Ch., Chron. Pasch. p. 299. A, τοσοῦτον Ox. 14. Οὐ- ρασιανῶ] Οὐρασιανῶ Ch. 15. ὑπὸ] ἐπὶ Ch., εἰς Chron.

mandato, disparuit protinus. Rursus autem coram Domino comparere vi- sus, exclamavit: *Occisus est Imperator Julianus, uti imperasti, Domine.* Clamore tanto perterritus Basilus Episcopus, e somno excitatus est. Co- lebat enim eum Julianus Imperator, ut eruditam et studiorum suorum so- cium: frequentesque ad illum litteras mittebat. S. itaque Basilus in tem- plum, ad Preces matutinas descendens, cleroque universo ad se vocato, Visionis arcanum illis aperuit, et quod Julianus Imperator eadem nocte interfectus esset. Illi vero Episcopum, uti taceret, nec quid tale evul- garet, rogarunt omnes. Verum Eutropius Chronographus ex his nonnulla in Scriptis suis aliter tradidit.

J O V I A N U S

IMPERATOR.

Mortuo Juliano Apostata, imperium suscepit Jovianus, Uraniani F. qui regnavit menses vii: Diadema capiti ejus imponente exercitu ibi in Persici regionibus, sub Consulatu Salustii.

Hic, cum Christiani nominis studiosissimus esset, quamprimum impe- rare coepit, exercitum omnem, Primoresque allocutus, ipse voce sua pre- clamavit; *Si me vestrum vultis Imperatorem, sitis Christiani omnes.* *Fa-*

τὸν ἄπας ὁ στρατὸς καὶ οἱ συγκλητικοί. καὶ ἐξελθὼν ὁ αὐτὸς Ἰοβιανὸς ἅμα τῷ στρατῷ ἐκ τῆς ἐρήμου εἰς τὴν εὐθαλῆ γῆν τὴν Περσικὴν ἐμερίμνα πῶς ἂν ἐξέλθοι ἐκ τῶν Περσικῶν μερῶν. ὁ δὲ βασιλεὺς Περσῶν Σαββουραρσάκιος μαθὼν τὴν τοῦ βασιλέως C 5 Ἰουλιανοῦ τελευτήν, φόβῳ πολλῷ συνεχόμενος ἐκ τῆς Περσαρμε- O 26 νίας χώρας πρεσβευτὴν ἐξέπεμψεν, αἰτῶν περὶ εἰρήνης καὶ δεόμενος ἓνα τῶν μεγαστάνων αὐτοῦ ὀνόματι Σουρῥαεινῶν πρὸς τὸν βασιλέα Ῥωμαίων· ὄντινα ἐδέξατο ἀσμένως ὁ θειότατος Ἰοβιανὸς βασιλεὺς καὶ ἐπένευσε δέχεσθαι τὴν πρεσβείαν τῆς εἰρή- 10 νης, εἰρηκῶς πέμπειν καὶ αὐτὸς πρεσβευτὴν πρὸς τὸν βασιλέα Περσῶν. [ἀκούσας δὲ τοῦτο Σουρῥαεινῶς πρεσβευτῆς Περσῶν] ἤτησε τὸν βασιλέα Ἰοβιανὸν τυπῶσαι εὐδῆς καὶ παραχρῆμα εἰρή- νης πάκτα. καὶ ἀφορίσας συγκλητικὸν αὐτοῦ τὸν πατρίκιον Ἀρίν- 15 θιον δέδωκεν αὐτῷ τὸ πῦν, συνταξάμενος ἐμμένειν τοῖς παρ' αὐτοῦ δοκιμαζομένοις, ἤτοι τυπουμένοις, οἷα τοῦ βασιλέως αὐτοῦ ὑπερηφανοῦντος, μετὰ τοῦ συγκλητικοῦ, ἤτοι πρεσβευτοῦ Περσῶν, D ποιῆσαι εἰρήνης πάκτα, καὶ παρασχόντος ἔνδοσιν τοῦ πολέμου ἡμέρας τρεῖς ἐν τῇ περὶ τῆς εἰρήνης βουλῇ. καὶ ἐτυπώθη μετα-

4. μαθὼν τὴν τοῦ βασιλέως Ἰουλιανοῦ τελευτήν] „Chr. Alex. legit, μήπω μαθὼν· μήπω itaque hic excidisse suspicor. Persarum enim rex, audita Juliani morte, Romanorumque necessitate, animosior inde factus, ipsos insecutus est. Vide Ammianum Marcellinum.“ Ch. 10. εἰρηκῶς Ch. cum Chron., εἰρηκῶς Ox. 12. ἤτησε τὸν βασιλέα Ἰοβιανὸν] „Locus mutilus: supple ex Chr. Alex. Ἀκούσας δὲ τοῦτο Σουρῥαεινῶς πρεσβευτῆς Περσῶν, ἤτησε etc.“ Ch. Eiusdemmodi lacunas explevimus vol. I. p. 61. B, vol. II. p. 4. E, 45. D, Chilmeadus infra p. 37. B. 13. Ἀρίνθιον] Verum nomen Ἀρίνθαιος habet Chron.

stis ad haec eum celebrarunt acclamationibus Exercitus totus et Senatores. Egressus deinde Jovianus cum exercitu suo ex solitudine in virentes Persidis campos, sollicitè perquisivit quo pacto ex Persarum finibus sese expediret. At vero Persarum rex Sabborarsacius, morte Juliani Imperatoris [nondum] audita, pavore ingenti percussus, ex Persarmenia Surenam quendam ex Optimatibus suis legatum misit ad Imperatorem Romanum, pacis conditiones obnixè petitarum. Hunc amice accepit divinisissimus Jovianus Imperator; annuitque, se pacis petitionem libenter acceptare: vicissimque dixit, se Legatum ad Persarum Regem miserum. Quod ubi audierat Surenas, Persarum Legatus, Jovianum Imperatorem rogavit, uti absque mora ulla pacis foedera ferirentur. Jovianus itaque, infra dignitatem suam esse existimans, si Imperator cum Senatorio viro, Persarum nempe Legato, ipse de pacis conditionibus ageret; designavit ad hoc munus obeundum Arintheum Patricium, ex Consiliariis suis; interposita fide de firmandis eis omnia, de quibus ipsi cum Persarum Legato conveniret: concessis insuper trium dierum induciis, quibus de pace consilia agerentur. Factum est itaque inter Arintheum Patricium Romanam et

ἐξ τοῦ πατρικίου Ἀρινθέου τοῦ Ῥωμαίου καὶ Σουδραεινῶ, συγκλη-
 τικοῦ καὶ πρεσβευτοῦ Περσῶν, δοῦναι Ῥωμαίους Πέρσαις πᾶσαν
 τὴν ἐπαρχίαν τὴν λεγομένην Μυγδονίαν καὶ τὴν μητρόπολιν αὐ-
 O 27 τῆς τὴν λεγομένην Νιζίτιβιος γυμνὴν σὺν τείχεσι μόνοις ἄνευ ἀν-
 δρῶν τῶν οἰκούντων αὐτῆν. καὶ τούτου στηριχθέντος καὶ εἰρή- 5
 τῆς ἐγγράφου γενομένης, ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ ὁ βασιλεὺς Ἰοβιανὸς
 ἕνα τῶν σατραπῶν Πέρσῃν ὄντα μετὰ τοῦ πρεσβευτοῦ ὀνόματι
 Ἰούνιον εἰς τὸ διασωσαὶ αὐτὸν καὶ τὰ ἐξπέδιτα αὐτοῦ ἐκ τῆς
 Περσικῆς χώρας καὶ παραλαβεῖν τὴν ἐπαρχίαν καὶ τὴν μητρόπο-
 λιν αὐτῆς. 10

V 12 Καὶ καταφθάσας ὁ βασιλεὺς Ἰοβιανὸς τὸ Νιζίτιβιος πόλιν
 οὐκ εἰσῆλθεν ἐν αὐτῇ, ἀλλ' ἔξω τῶν τειχῶν κατεσκήνωσεν. ὁ
 δὲ Ἰούνιος ὁ τῶν Περσῶν σατραπῆς εἰσελθὼν εἰς τὴν πόλιν κατὰ
 κλευσίαν τοῦ βασιλέως, εἰς ἕνα τῶν πύργων σημεῖον Περσικὸν
 ἔθηκε, τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων κελεύσαντος τοὺς πολίτας πάν- 15
 τας σὺν πᾶσι τοῖς διαφέρουσιν αὐτοῖς ἕως ἐνὸς ἐξελεθεῖν. καὶ
 ἐξελεθῶν πρὸς αὐτὸν Σιλουανὸς κόμης τῆ ἁξία καὶ πολιτευόμενος
 τῆς αὐτῆς πόλεως προσέπεσεν αὐτῷ τῷ βασιλεῖ δέόμενος αὐτοῦ
 μὴ προδοῦναι τὴν πόλιν Πέρσαις· καὶ οὐκ ἔπεισεν αὐτόν. ὁμω-
 μοκέναι γάρ, φησὶν, ἔφρασκε καὶ μὴ βούλεσθαι δόξαν ἐπιόρχον 20
 B παρὰ πῶσιν ἔχειν. καὶ τειχίσας πόλιν ἔξω τοῦ τείχους τῆς πόλεως
 Ἀμίδης, καλέσας τὴν κόμην Νισίβειως, ἐκεῖ πάντας τοὺς ἐκ τῆς

1. Ἀρινθέου Ox. 2. δοῦναι Ῥωμαῖοι Πέρσαις] „Chr. Alex.
 δοῦναι Ῥωμαίους, rectius.“ Ch. 3. Μυγδονίαν Ox. Sic et in-
 fra. 15. τοῦ δὲ Ox., τοῦ Chron. 20. δόξαν ἐπιόρχον] „For-
 te scrib. ἐπιόρχου, uti Chr. Alex. habet.“ Ch.

Surenam Senatorem et Legatum Persarum, uti Persis Romani totam Mygdoniam Provinciam, Nisibimque, ejus Metropolim, cum solis moenibus, incolis vero denudatam, concederent. Quo confirmato, paceque tabulis consignata, Jovianus Imperator sibi assumpsit ex Persarum Satrapis Junium quendam, qui cum Legato venerat, qui ipsum exercitumque ex Persarum finibus educeret; et Provinciam ejusque urbem Principem acciperet.

Imperator autem Jovianus Nisibim veniens, urbem non ingressus est; sed tentorii extra moenia defixis, Junium, Persarum Satrapem, ingredi jussit. Hic itaque ingressus, turrim conscendit; a cujus summitate, signum Persicum extulit; Imperatore, incolas urbis ad unum omnes, cum bonis suis, excedere jubente. Egressus autem Silvanus Comes et Praefectus urbis; prociens Imperatori ad pedes, deditionem urbis deprecatus est. Remisit Imperator, causatus fidem se suam interposuisse, nec perjuri de se opinionem apud omnes excitare velle. Itaque extra moenia urbis Amidae, vicum quendam muro cingens, vicum Nisibenum vocavit;

Μυθονίας χώρας οίκαιν ἐποίησε καὶ Σιλουανὸν τὸν πολιτευόμενον.

Καὶ περάσας ἐπὶ τὴν Μεσοποταμίαν εὐθέως πάντα τὰ χριστιανῶν ἀτήγειρε καὶ χριστιανοὺς ἐνεχείριζε τὰ πράγματα καὶ ἄρχοντας χριστιανούς εἰς τὴν ἀνατολὴν πᾶσαν προηγύετο καὶ ἐξάρχους. καὶ ἀπολιπὼν τὴν ἀνατολὴν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἰοβιανὸς μετὰ τὸ ποιῆσαι πάκτα εἰρήνης μετὰ Περσῶν πρὸς ὀλίγον χρόνον ἐξώρμησεν ἐπὶ Κωνσταντινούπολιν σπουδαίως μετὰ τοῦ αὐτοῦ στρατοῦ διὰ τὸν χειμῶνα· ἦν γὰρ βαρὺς. καὶ ἐν τῷ ἀνιέναι αὐτὸν κατέφθασε σὴν Γαλατῶν χώραν· καὶ τελευτᾷ ἰδίῳ θανάτῳ ἐν κώμῃ λεγομένῃ Δαδιάστανα, ὧν ἐνιαυτῶν ζ'.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ἰοβιανοῦ ἐβασίλευσε Βαλεντινιανὸς ὁ ἐν Νικαίᾳ πόλει ὁ ἀπότομος ἔτη ις'. ἦν δὲ χριστιανός. οὗτος δὲ ὑπὸ τῆς συγκλήτου προήχθη καὶ ἐστέρφη βασιλεὺς ὑπὸ Σαλουστίου τοῦ ἐπάρχου τῶν κραιτωρίων, ἐπιλεξαμένου αὐτὸν καὶ καταναγκάσαντος αὐτὸν βασιλεῦσαι. τὸν γὰρ αὐτὸν βασιλεῖα Βαλεντινιανὸν Ἰουλιανὸς ὁ βασιλεὺς ὁ παραβάτης, ὡς χριστιανὸν πίπνυ, ἐπεμψεν εἰς Σαλαβρίαν, ποιήσας τριβούνον ἀριθμοῦ· ἔγνω γὰρ ἐν ὁράματι ὅτι μετ' αὐτὸν αὐτὸς βασιλεύει. ὁ δὲ ἔπαρχος Σα-

11. Δαδιάστανα Ch., Chron., Διδάστανα Ox.

Myrdoniosque omnes, ipsumque Silvanum Praefectum, ibidem habitare iussit.

Tum vero per Mesopotamiam instituto itinere, templa Christianorum excitavit, rerumque gerendarum curam eis commisit; Christianis etiam ubique Praefectis et Exarchis per Orientem omnem constitutis. Imperator antem Jovianus, pace cum Persis ad breve tempus confecta, Oriente relicto propter Hyemem, quae gravis incumbebat, cum copiis suis Constantinopolim versus maturavit iter. Galatarum autem regionem in reditu suo appulsus, in vico Didastana diem suum obiit, annum agens sexagesimum.

VALENTINIANUS

IMPERATOR.

Jovianum excepit in regno Valentinianus, cognomento Severus; qui Imperator Nicaeae factus, regnavit annos xvi. Christianus hic erat, ad imperium a Senatu proventus: Diadema autem ei imposuit, qui et eum Imperatorem nominavit, et quasi imperium suscipere coegit, Salustius, Praetorio Praefectus. Imperator enim Julianus Apostata, Valentinianum, seu Christiani nominis studiosissimum, in Salabriam relegaverat, constituens eum cohortis tribunum: ut qui viso quodam praesenserat, eum post se regnaturum. Hunc itaque ex Salabria accersendum curat Salustius

Ioannes Malalas.

λοβάτιος πέμψας ἤνεγκεν αὐτὸν ἀπὸ Σαλαμβρίας, καὶ εἶπε τῷ στρατῷ ὅτι οὐδεὶς ποιεῖ βασιλέα Ῥωμαίων ὡς οὗτος.

Ἡ μόνον δὲ ἐβασίλευσεν, εὐθὺς διεδέξατο τὸν αὐτὸν ἑπαρχὸν Σαλούστιον, καὶ ἔργα ἐγγύας ποιήσας ἔζηκε πρόθεμα κατ' αὐτοῦ, ἵνα εἴ τις ἠδικήθῃ τι παρ' αὐτοῦ, προσέλθῃ τῷ βασιλεῖ. 5 καὶ οὐδεὶς προσῆλθε κατὰ Σαλουστίου· ἦν γὰρ ἀγνότατος.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς Βαλεντινιανὸς ἔκτισεν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ πολλὰ. ἐπιστράτευσε δὲ κατὰ Περσῶν, πέμψας τὸν ἴδιον αὐτοῦ ἀδελφὸν Βάλεντα, ποιήσας αὐτὸν Καισαρα, μηνὶ ἀπριλίῳ 10 πρῶτῃ· καὶ οὐκ ἐπολέμησεν ὁ αὐτὸς Βάλης, ἀλλὰ κατελθὼν ἐποίησεν εἰρήνης πάκτα· εἶχε γὰρ πᾶσαν ἔξουσίαν εἰς πρόσωπον τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ· κατελθόντων Περσῶν καὶ αἰτησάντων εἰρήνην.

Ἐνόμενος οὖν ὁ αὐτὸς Βάλης ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας μετὰ τοῦ πλήθους τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως μηνὶ νοεμβρίῳ δεκάτῃ, 15 Ἰνδικτιῶνι ἰδ', διέουρην ἐκεῖ ἔνεκεν τοῦ ποιῆσαι μετὰ Περσῶν τὰ πάκτα τῆς εἰρήνης· καὶ ἐποίησε τὰ πάκτα ἐπὶ ἔτη ἑπτὰ, τῶν Περσῶν αἰτησάντων εἰρήνην καὶ παραχωρησάντων τὸ ἡμισυ τοῦ Νιζίβιος. καὶ ἔκτισεν ἐν τῇ αὐτῇ Ἀντιοχείῳ πόλει, τερφθεὶς τῆς τοποθεσίας καὶ τῶν ἁέρων καὶ τῶν ὑδάτων, πρῶτον τὸν φόρον, 20 ἐπιβαλόμενος μέγα κτίσμα, λύσας τὴν βασιλικὴν τὴν λεγομένην πρῶτῃν τὸ Καισάρειον, τὴν εὔσαν πλησίον τοῦ ὠρολογίου καὶ τοῦ Κομμοδίου δημοσίου, τοῦ νυνὶ ὄντος πραιτωρίου ὑπατικοῦ Συ-

Praefectus, exercitumque concione habita monuit, neminem ad imperium Romanum aequè idoneum esse ac hunc.

Hic vero quamprimum regnare coepit, Salustium Praefectura abdicavit, et stipulatis qui pro eo responderent fideiussoribus, publice contra eum Edicto denunciavit, uti si quis ab eo laesus fuisset, ad Imperatorem accederet. Nemo autem contra Salustium prodiit: erat enim vir summa integritate.

Valentinianus Imperator plurima Antiochiae condidit. Contra Persas quoque arma movit, misso Valente fratre suo; quem Caesarem creaverat, Aprilis 1. Non tamen ad praelia devenit: Valens enim pacis condiciones iniit cum eis; hoc ab eo Persis flagitantibus: utpote quem pones, fratris sub persona, summa rerum esset potestas.

Valens autem cum exercitu suo, Novembris x, Indictione xiv, Antiochiam Syriae veniens, ibi de pace cum Persis agendi causa commemoratus est. Foedera autem firmavit in Septennium, Persis et dimidiam Nisibis partem reddentibus. Valens autem situ urbis Antiochensae, tum ob aërem, tum ob aquas amoenissimo delectatus, Forum ibi, opus magnificentum extruxit; dissoluta, usque ad Plethrium, Basilica, quae Caesariam olim vocata, juxta Horologiam sita erat et Commodi Balneum, quod nunc in

ρίας ἄρχοντας, ὥς τοῦ λεγομένου Πλαθρόν, καὶ τὴν κόγχην ἀνα- B
 τεώσας αὐτῆς καὶ εἰλήσας ἀψίδα ἐπάνω τοῦ λεγομένου Παρμε-
 νίου χεϊμάρθρον ποταμοῦ, κατερχομένου ἀπὸ τοῦ ὄρους κατὰ μέ-
 στον τῆς πόλεως Ἀντιοχείας. καὶ ποιήσας ἄλλην βασιλικὴν κατέ-
 5 ναυτι τοῦ Κομμοδίου καὶ κοσμήσας τὰς τέσσαρας βασιλικὰς κίους
 μεγάλοις Σαλωνιτικοῖς, καλαθώσας δὲ τὰς ὑποροφώσεις καὶ καλ- O 31
 λωπίσας γραφαῖς καὶ μαρμάρους διαφόρους καὶ μουσώσεις, μαρ-
 μαρώσας δὲ ἐπάνω τῶν εἰλημάτων τοῦ χεϊμάρθρον πᾶν τὸ μέσαν-
 λον ἐπλήρωσε τὸν φόρον αὐτοῦ, καὶ ταῖς τέτρασι βασιλικαῖς δια-
 10 φόρους ἀρετὰς χαρισάμενος καὶ ἀνδράντας στήσας, ἐν δὲ τῷ
 μέσῳ στήσας μεγάλην πάνυ κίονα, ἔχουσαν στήλην Βαλεντινιανοῦ
 βασιλέως, ἀδελφοῦ αὐτοῦ· καὶ στήλην δὲ μαρμαρόνην ἐν τῷ Σηνά- C
 τῳ τῆς Κόγχης καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐν τῇ Κόγχῃ βασιλικῆς ἄλλην
 στήλην διὰ τιμίου λίθου ἀνέθηκε καθεζομένην τῷ ἀπὸ τοῦ Θεο-
 15 τάτῳ βασιλεῖ Βαλεντινιανῷ. ἔκτισε δὲ καὶ τὰς δύο σφενδόνας
 τοῦ Κυνηγίου, εἰλήσας αὐτὰς καὶ πληρώσας βάθρων, ἐπειδὴ
 πρῶτην μονομαχεῖον ἦν. ἔκτισε δὲ καὶ τὸ δημόσιον λουτρόν πλη-
 σίον τοῦ Ἰπυκιοῦ. ἔκτισε δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ θαυμαστά ἔργα
 ἐν τῇ αὐτῇ πόλει.

20 Ὁ δὲ Θεότατος βασιλεὺς Βαλεντινιανὸς πολλοὺς συγκλητι-
 κοὺς καὶ ἄρχοντας ἐπαρχιῶν ἐφόνησεν, ὡς ἀδικούντας καὶ κλέ-
 πτοντας καὶ ἀρπάζοντας. τὸν δὲ πραιπόσιτον τοῦ παλατίου αὐ-

6. ὑποροφώσεις] ὑπεροφώσεις Ch. 11. μέγα πάνυ κίονα] „με-
 γάλην scribendum esse, apparet ex sequentibus.“ Ch. 12. Σινά-
 τῳ Ox.

Syriae Comitatus Praetorium conversum est. Concham quoque ejus in-
 stauravit. Fornicatam item opus Parmenio torrenti, qui ex monte hiber-
 no tempore scaturiens, urbem percurrit medius superinduxit. Aliam quo-
 que Basilicam extruxit, e regione Balnei Commodiani. Insuper etiam Ba-
 silicas quatuor columnis ingentibus Salenicis exornavit; quarum tecta
 laqueata coelaturis, marmore vario, et masivo opere decoravit. Mesau-
 lum quoque Parmenii fornicibus superimpositum, marmore totum adornans,
 Forum ipsum absolvit. Quatuor etiam Basilicas ornamentis variis,
 statulisque positis insignivit: quarum in medio, ingenti Columnae imposi-
 tam fratris sui Valentiniani Imperatoris statuam collocavit. Statuam quo-
 que aliam, in Conchae Senaculo marmoream; tertiam insuper ex lapillis
 profectis, ad sedentis formam factam, in medio Basilicae in Concha posi-
 tas, eidem Imperatori Valentiniano dicavit. Duas etiam Cynegii Fundas
 extruxit; quas etiam tecto superinductas, sedibus complevit; cum prius
 Monomachium fuisset. Balneum quoque Publicum, prope Circum extru-
 xit; praeter alia etiam in eadem urbe admiranda plurima.

Divinissimus autem Imperator multos ex Senatoribus et Provincia-
 rum Praesides propter rapinas, extortiones, aliaque injusta ab eis com-
 missa morte multavit. Rhodanum vero, palatii Praepositum, virum poten-

τοῦ ὀνόματι Ῥοδανόν, ἄνδρα δυνατώτατον καὶ εὐπορον καὶ διοικούντα τὸ παλάτιον, ὡς πρῶτον ὄντα ἀρχιενοῦσχον καὶ ἐν μεγάλῃ τιμῇ ὄντα, ζῶντα ἔκαυσεν εἰς τὴν σφενδόνην τοῦ Ἰππικοῦ φρουγάνοις, ὡς θεωρεῖ τὸ ἱππικὸν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Βαλεντινιανός. ὁ γὰρ πραιπόσιτος αὐτοῦ Ῥοδανὸς ἤρπασεν οὐσίαν ἀπὸ τινος χήρας γυναικὸς καλουμένης Βερονίκης, πλέξας αὐτῇ, ὡς ἐν δυνάμει ᾧν· καὶ προσῆλθεν ἐκείνῃ τῷ αὐτῷ Βαλεντινιανῷ βασιλεῖ. ἢ μόνον δὲ ἔβασίλευσε, κατ' αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς δικαστὴν τὸν πατρικίον Σαλούστιον· ὅστις κατέκρινε τὸν αὐτὸν πραιπόσιτον Ῥοδανόν. καὶ μαθὼν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς τὸν ὄρον παρὰ τοῦ πατρικίου Σαλουστίου, ἐκέλευσε τῷ αὐτῷ πραιποσίτῳ ἀναδοῦναι τῇ χήρᾳ ἅπερ ἤρπασε παρ' αὐτῆς. καὶ οὐκ ἐπέισθη ὁ αὐτὸς Ῥοδανὸς καὶ ἀνέδωκεν αὐτῇ, ἀλλ' ἐξεκαλέσατο τὸν πατρικίον Σαλούστιον. καὶ ἀγανακτήσας ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἐκέλευσε τῇ αὐτῇ γυναικὶ προσελθεῖν αὐτῷ, ὡς θεωρεῖ τὸ ἱππικόν· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ ἢ γυνὴ τῷ πέμπτῳ βαίῳ πρωίας. καὶ ὡς ἴσταται ἔγγιστα αὐτοῦ εἰς τὰ δεξιὰ ὁ αὐτὸς Ῥοδανὸς πραιπόσιτος, ἐκέλευσεν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς, καὶ κατεσχέθη ἀπὸ τοῦ καθίσματος ἐπὶ πάσης τῆς πόλεως, καὶ ἀπηνέχθη εἰς τὴν σφενδόνην τοῦ Ἰππικοῦ καὶ ἐκαύθη. καὶ ἐχαρίσατο τῇ αὐτῇ χήρᾳ γυναικὶ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Βαλεντινιανὸς πῦσαν τὴν περιουσίαν τοῦ αὐτοῦ πραιποσίτου Ῥοδανοῦ· καὶ εὐφημίσθη ὑπὸ τοῦ δήμου παντὸς καὶ τῆς συγκλήτου, ἄς δίκαιος καὶ ἀπότομος· καὶ ἐγένετο φόβος πολὺς εἰς τοὺς κατοκράγμονας καὶ εἰς τοὺς ἀρπύζοντας τὰ ἀλλότρια, καὶ ἡ δικαιοσύνη ἐκράτει.

25

tem et copiosum et palatium curantem, (ut qui Eunuchorum Praefectus esset, magnaue dignitate cultus,) in funda Hippodromi, interim dum ipse Circensia spectabat, vivum cremis comburi iussit. Rhodanus enim iste Praepositus, viduae cuidam, Veronicae nomine, dolo velut a potentiore circumventae, bona sua eripuerat. Muller Valentinianum Imperatorem de his appellat: qui statim litis arbitrum illis dedit Salustium Patricium: qui etiam Rhodanum Praepositum reum pererit. Imperator, ut Salustii sententiam intellexit, Praeposito edixit, uti ablata viduae restitueret: quod tamen adduci non potuit ut faceret Rhodanus; sed ab Salustio Patricio provocavit. Imperator super his indignatus, mulieri praecipit, uti ad se accederet, dum Circensia spectaret. Muller itaque Imperatorem accessit, ad Certamen quintum Matutinum [finitum;] cum Rhodanus Praepositus illi a dextra astaret: quem tamen comprehensum, et a sella in Circi fundam detarbatum, spectante populo universo, concremavit. Imperator porro Valentinianus Rhodani Praepositi bona Viduae addixit omnia: Senatu interim, populoque universo eum acclamationibus celebrantibus, ceu Judicem justum et severum. Terror itaque inde ingens injurias homines et aliena diripientes invasit omnes, Justitia interim invalescente.

Ὁμοίως δὲ καὶ τὴν δέσποιναν *Μαριανὴν* τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἀγοράσασαν προάστειον ἔχον πρόσοδον καὶ δοῦσαν παρ' ἧν τὸ προάστειον ἄξιον καὶ τιμηθεῖσαν ὡς *Αὔγουσταν*, ἀκούσας ἐπιμ- O 34
ψε καὶ διετιμήσατο τὸ αὐτὸ προάστειον, ὀρκώσας τοὺς διατιμη-
5 σαμένους· καὶ μαθὼν ὅτι πλείονος τιμῆς πολλὰ ἄξιόν ἐστι τῆς B
ἀγορασίας, ἠγανάκτησε κατὰ τῆς βασιλείσσης καὶ ἐξώρισεν αὐτὴν
τῆς πόλεως, ἀναδοὺς τῇ πωλησάσῃ γυναικὶ τὸ προάστειον.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ἀνηγόρευσε βασιλέα *Γρατιανὸν* τὸν υἱὸν αὐτοῦ· τὴν δὲ αὐτὴν δέσποιναν *Μαριανὴν* ἀνεκαλίσατο ὁ
10 τὴν αὐτῆς *Βαλεριανὸς* μετὰ τὸ γενέσθαι αὐτὸν βασιλέα ἐν τῇ
Ῥώμῃ παρὰ τοῦ αὐτοῦ πατρός.

Ὁ δὲ θειότατος *Βαλεντινιανὸς* νόσῳ βληθεὶς μετὰ χρόνον
ἐτελεύτη ἐν καστειλλίῳ *Βιργιτινῶν*, ὧν ἐνιαυτῶν νε'.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν *Βαλεντινιανοῦ* τοῦ μεγάλου τοῦ ἀπο- C
15 τόμου ἐποίησεν ὁ στρατὸς βασιλέα αὐθεντήσας τὴν σύγκλητον
Εὐγένιον ὀνόματι· καὶ ἐβασίλευσεν ἡμέρας εἴκοσι δύο καὶ ἐσφάγη
εὐθὺς.

2. δοῦσαν Ch., δοῦσα Ox. Eadem *Αὔγουσταν*. 10. *Βαλερια-
σός*] Conf. p. 15. C. 18. *Βιργιτινῶν* Ox., *Βιργιτινῶν* Chron.
p. 303. B. Sic ἐν τῇ λεγομένῃ *Αὔγουσταν* p. 78. D.

Pari exemplo Imperator, audito Imperatricem Marianam, conjugem suam, praedium Suburbanum pretio, sed viliori quam erat, coemisse, (nempe, quod aestimatio ei, tanquam Augustae, facta fuerat:) mittit qui juramento obstricti bona fide praedium aestimarent. Cumque intellexisset illud multo pluris esse, quam quod Augusta solverat, indignatus adversus Imperatricem, eam proscripsit; praediumque Suburbanum mulieri, quae vendiderat, restituit.

Imperator autem Gratianum filium Augustum creavit. Gratianus vero, a patre suo Romanorum Imperator constitutus, Marianam matrem ab exilio revocavit.

At vero divinissimus Valentinianus, morbo correptus, non longo post tempore mortuus est; in castro Birgitinorum, annum agens LV.

E U G E N I U S

IMPERATOR.

Mortuo Valentiniano Magno, Severo dicto, exercitus, spreto Senatus auctoritate, Eugenium quendam Imperatorem salutavit: qui cum imperasset dies XXII, statim interfectus est.

O 35
D Καὶ ἐβασίλευσεν ὁ θειότατος Βάλης ὁ ἀδελφὸς Βαλεντινια-
νοῦ τοῦ ἀποτόμου, ὁ γενναῖος ἐν πολέμοις, ὑπὸ τῆς συγκλήτου
Κωνσταντινουπόλεως ἀναγορευθεὶς, ἔτους τρεῖς κατὰ Ἀντιόχειαν.
ὅτι γὰρ ἐτελεύτη Βαλεντιμιανὸς ὁ αὐτοῦ ἀδελφός, οὐκ ἦν ἐν Κων-
σταντινουπόλει ὁ Βάλης, ἀλλ' ἦν πέμψας αὐτὸν ὁ ἀδελφὸς αὐ- 5
τοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ πολεμῆσαι εἰς τὸ Σίρμιον πρὸς τοὺς Γότ-
θους. οὕστας νικήσας κατὰ κράτος ὑπέστρεψε· καὶ στεφθεὶς
ἐβασίλευσεν ἔτη ἑξή. ἦν δὲ τῷ δόγματι Ἐξακιονίτης, πολεμιστῆς,
καὶ μεγαλόψυχος καὶ φιλοκτίστης.

Ἡ μόνον δὲ ἐβασίλευσεν, ἔδωκε τοῖς Ἀρειανοῖς τὴν μεγάλην 10
E ἐκκλησίαν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ εἰς τὰς ἄλλας πόλεις τὸ
αὐτὸ πεποιηκώς. καὶ πάντ' ἐκάκωσε τοὺς χριστιανούς ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ αὐτοῦ.

Ὁ δὲ αὐτὸς Βάλης καὶ τὴν δευτέραν Καππαδοκίαν ἐποίησεν
ἐπαρχίαν, ὑπομερίσας αὐτὴν ἀπὸ τῆς πρώτης. 15

O 36 Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐπυθεῖν ὑπὸ Θεομηρίας Νίκαια,

3. ἔτους τρεῖς κατὰ Ἀντιόχειαν] „Numerus mendosus: forte scriben-
dum, τρεῖς. Sed nec sic historiae veritati congruit. Annus enim
Aerae Antiochenae ccccxxvi respondet anno Valentis Imp. ultimi,
sive Christi anno Dionysiaci vulgari cccclxxviii, qui annus iii erat
ab exitu Valentiniani Imp. Incepit autem Auctor, dum Valentem
post fratrem tandem mortuum Imperium suscipientem introducit:
nisi forte intelligendus sit de triennio illo, quo, post fratrem Valen-
tinianum mortuum, ipse Orientis imperium solus administravit. Ubi
vero statim addit, Valentem xiii annis imperasse, de toto illo tem-
pere, quo cum fratre imperavit, loqui eum putandum est. Verum
ἀσύστατα haec omnia: vide Ammianum Marcellinum, lib. 26.“ Ch.

V A L E N S

IMPERATOR.

Imperium deinde suscepit divinus Valens, frater Valentiniani Se-
veri, vir in bello strenuus, a Senatu Constantinopolitano Imperator renun-
ciatus; anno Aerae Antiochenae ccccxxvi. Valens enim Constantinopoli
aberat, quo tempore Valentinianus mortuus est: sed Sirmis, quo frater
dum in vivis esset eum miserat, cum Gothis bellum gerebat: quibus pe-
nitus devictis, reversus est; Diademateque suscepto, regnavit annos xiii.
Erat hic dogmate Exocionita, vir in bello strenuus, magnanimus et aedi-
ficiis extruendis deditissimus.

Quamprimum vero imperare coepit, Ecclesiam magnam Constantino-
politanae Arianis concessit; quod et aliis etiam in urbibus ab eo factum
est: Christiani vero per imperium ejus ubique pessime habiti.

Idem Valens, Cappadociam Secundam a Prima dirimens, Provinciam
fecit.

Hujus sub imperio, divinam iram experta est Nicaea, Bithyniae urbs;

πόλις τῆς Βιθυνίας, μηνὶ Σεπτεμβρίῳ Ἰνδικτιῶνος ια' ἐτελεύτησε δὲ ὁ αὐτὸς Βάλης ποιήσας πρόκεισον εἰς Ἀδριανούπολιν τῆς V 15 Θράκης, ἀπελθὼν κτίσαι φαρμακία καὶ οἶκον πρὸ τῆς πόλεως ἐν ἀγρῷ ἑτέρῳ, τοῦ οἰκήματος τοῦ ἀγροῦ ἀσήμερος ἀναφθέντος καὶ 5 ἀναφθέντων τῶν σκαλῶν νυκτός, ἀπώλετο μετὰ τῶν κουβικουλαρίων καὶ σπαθαρίων αὐτοῦ, ὡς ἐνιαυτῶν μθ'.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Βάλεντος ἐβασίλευσεν ὁ εὐσεβέστατος Β Γρατιανὸς ὁ υἱὸς Βαλεντινιανοῦ ὁ μελλίων ἐπὶ τῆς ὑπατείας Ἀύσονιανοῦ καὶ Ἑρμογένους· ἐβασίλευσε δὲ ἔτη ιζ'. ἦν δὲ ἡλικος Ο 37 10 καὶ τμηγητικός.

Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας αὐτοῦ Θίων ὁ σοφώτατος φιλόσοφος ἐδίδασκει καὶ ἡρμήνευε τὰ ἀστρονομικὰ καὶ τὰ Ἑρμοῦ τοῦ Τριωμεγίστου συγγράμματα καὶ τὰ Ὀρφείως.

Τῷ δὲ ἔκτῳ ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοῦ Γρατιανοῦ ἀνη- C 15 γορεύθη ὑπ' αὐτοῦ βασιλεὺς Θεοδοσίος ὁ Σπανός, γαμήσας Πλακιδίαν, ἀδελφὴν Γρατιανοῦ.

4. τοῦ οἰκήματος praecedentibus iungit Ox. Sed scribendum videtur τοῦ δὲ. 8. Ἀύσονιανὸς καὶ Ἑρμογένους] Ἀύσονιον καὶ Ἑρμογενιανὸς Ch.

mense Septembri, Indictionis xi. Valens autem, ad Adrianopolim, Thraciae urbem itinere suscepto; uti Fabricam ibi extrueret, Ipso in itinere sublatu est. In agro consoederat, aedificiorum vacuae; qui ex causa incoegnita conflagravit; unde et scalis per noctem accensis, Imperator, cum Cubiculariis et Spathariis suis, absumptus est: annos natus XLIX.

G R A T I A N U S

I M P E R A T O R.

Post Valentem, imperium suscepit piensissimus Gratianus, Valentiniani filius natu major; Ausoniano et Hermogene Coss. et regnavit per annos XVII. Erat autem ingenti sedati et honorum largitor facilis.

Huius sub Imperio Theon, sapientissimus Philosophus, Astronomiam docuit: Mercurii etiam Trismegisti atque Orphaei Scripta exposuit.

T H E O D O S I U S

I M P E R A T O R.

Gratianus autem Imperator, imperii sui anno vi. Theodosium Hispanum, qui Placidiam sororem in uxorem habuit, Imperii Socium sibi accepit.

Πρὸ δὲ τῆς βασιλείας Γρατιανοῦ ἐτελεύτησε Βαλεριανός, βασιλεὺς Ῥώμης, ὁ υἱὸς Βαλεντινιανοῦ, ὁ ἀδελφὸς Γρατιανοῦ ὁ μείζων, βασιλεύσας τῆς Ῥώμης ἔτη ὀλίγα πάντῃ· καὶ ἐγένετο ἀντ' αὐτοῦ βασιλεὺς ἐν τῇ Ῥώμῃ ὁ συγγενὴς αὐτοῦ Βαλεντινιανός.

O 38 Ὁ δὲ βασιλεὺς Γρατιανὸς νόσῳ περιπεσὼν τὸν σπλήνα ζμεινεν 5 ἐπὶ πολὺν χρόνον νοσῶν· καὶ ἐν τῷ ἀπέθαναι αὐτὸν ἐν τῷ Ἰππικῷ
D Κωνσταντινουπόλεως θειορῆσαι διὰ τοῦ Κοχλίου κατὰ τὴν θύραν τοῦ λεγομένου Δεικίμου ἐσφάγη καὶ τελευτᾷ, ὡν ἐνιαυτῶν κη'.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Γρατιανοῦ ἡ σύγκλητος Κωνσταντινουπόλεως ἀνηγόρευσε βασιλέα Θεοδοσίον, ὡς ἐκ τοῦ γένους αὐ- 10 τῶν ὄντα ἐκ τῆς Ἰσπανίας χώρας. καὶ ἀναγορευθεὶς ὑπὸ τῆς συγκλήτου ἐβασίλευσεν ὁ θειότατος Θεοδοσίος ὁ Σπανός, ὁ μέγας γαμβρὸς Γρατιανοῦ, ἔτη ιζ'. ἦν δὲ χριστιανὸς καὶ φρόνιμος καὶ εὐσεβὴς καὶ ἐνδρανής. ἦ μόνον δὲ ἐβυσίλευσεν, εὐθέως ἀνέδωκε τὰς ἐκκλησίας τοῖς ὀρθοδόξοις, πανταχοῦ ποιήσας σάκρας καὶ 15 διώξας τοὺς Ἀρειανούς. ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ἔστειπε τοὺς δύο
E αὐτοῦ υἱούς, οὓς ἔσχεν ἀπὸ τῆς προτέρας αὐτοῦ γυναικὸς Γάλλης, O 39 καὶ τὸν μὲν Ἀρχάδιον ἐποίησε βασιλέα ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὸν δὲ Ὠνώριον ἐν Ῥώμῃ. τοὺς δὲ ναοὺς τῶν Ἑλλήνων πάντας κατέστρεψεν ἕως ἐδάφους ὁ αὐτὸς Θεοδοσίος βασιλεὺς. κατέλυσε 20 δὲ καὶ τὸ ἱερὸν Ἑλιουπόλεως τὸ μέγα καὶ περιβόητον τὸ λεγόμενον
V 16 Τριλίθον, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ ἐκκλησίαν χριστιανοῖς. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἱερὸν Δαμμυσκοῦ ἐποίησεν ἐκκλησίαν χριστιανῶν· καὶ ἄλλα

10. αὐτῶν] αὐτοῦ Ch.

Ante Imperium vero a Gratiano susceptum, e vivis excesserat Valerianus, qui Romae imperavit, Valentiniani filius, et frater Gratiani nata major, qui paucis admodum annis imperium tenuit: cui successit in regno Romano consanguineus ejus Valentinianus.

Imperator autem Hippodromum ascendente per Cochleam Constantinopoli, Ludos spectandi causa, ad Portam Decimi dictam, interfectus est, annum agens xxviii.

Gratiano successorem in regno Senatus Constantinopolitanus Theodosium renunciavit; (ut qui genere ei junctus fuit) ex Hispania oriundum, sacratissimum itaque Theodosius Magnus, Hispanus, Gratiani sororis maritus, Senatusconsulto ad Imperium evectus, regnavit annos xvii. Christianus hic erat, vir prudens et pius, rebusque agendis aptissimus. Quamprimum vero regnare coepit, literis suis per imperium missis, Ecclesias ubique Orthodoxis reddidit, ejectis Arianis. Idem duos quos ex uxore priore Galla susceperat filios, Diademate insignitos, Arcadium Constantinopoli, Honorium Romae imperare fecit. At vero Ethnicorum templa funditus evertit omnia. Quod vero Heliopoli erat, Trilithum vocatum, ingens illud et celebratissimum; templum quoque Damascenum, aliaque

δὲ πολλὰ ἱερὰ ἐποίησεν ἐκκλησίας, καὶ ἠδῆξήθη τὰ τῶν χριστιανῶν πλῆρον ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ἀπεμέρισε καὶ τὴν Φοινίκην Λιβανησίαν ἀπὸ τῆς παραλίου καὶ ἐποίησεν ἐπαρχίαν, θεὸς δίκαια μητροπόλεως καὶ ἄρχοντα ὁρδινάριον Ἐμέστιν τῇ πόλει. ὁ αὐτὸς δὲ βασιλεὺς καὶ τὸν Πόντον μερίσας ἐποίησεν ἐπαρχίαν, ἥτινα ἐκάλεσεν Αἰμίμμοντον.

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐτυράνησε Βαλβίνος ὁ Ἰσαυρος, 40 καὶ ἔστρεψεν Ἀνάζαρβον τὴν πόλιν καὶ Εἰρηνούπολιν καὶ Καστίβαλαν, τῆς Κιλικίας πόλεις. καὶ συλληφθεὶς ἐπὶ Ῥούφου στρατηλάτου ἀγγρέθη.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς Θεοδοσίος ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ τοὺς τρεῖς Βναοὺς τοὺς ὄντας ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τὴν πρῶν λεγομένην Ἀκρόπολιν καταλύσας, ἐποίησε τὸν τοῦ Ἑλλίου ναὸν ἀλλήν 15 οἰκημάτων, καὶ ἔδωρῆσατο αὐτὴν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ Κωνσταντινουπόλεως· ἥτις ἀλλή κέκληται ἕως τοῦ νῦν τοῦ Ἑλλίου· τὸν δὲ τῆς Ἀρτέμιδος ναὸν ἐποίησε ταβλοπαρόχιον τοῖς κοττίζουσι· ὅστις τόπος κέκληται ἕως τῆς νῦν ὁ ναός· ἡ δὲ πλησίον ῥύμη τὸ ἐλάφιν. τὸν δὲ τῆς Ἀφροδίτης ναὸν ἐποίησε καρουχαρίον τοῦ 20 ἐπάρχου τῶν πραιτωρίων, κτίσας πέριξ ὄσπητια καὶ κελεύσας δωρεὰν μένειν ἐν αὐτοῖς τὰς πάντα πενιχρὸς πόρνας. ἐποίησε δὲ ὁ αὐτὸς Θεοδοσίος καὶ τὴν λεγομένην πρῶν κώμην Ῥοφαειῶν C πόλιν· ἥτις μετεκλήθη Θεοδοσιούπολις, λαβοῦσα ἔκτοτε ἡ αὐτὴ O 41

3. Λιβανησίαν] Λιβανησίαν Ox. 7. Αἰμίμμοντον Ch., Ἐμίμμοντον Ox. 9. Εἰρηνούπολιν] V. ad p. 6. C. 22. Ῥοφαειῶν] Βεσαι-
nam dicit.

plurima, in Ecclesiis conversa, Christianis donavit: Unde et res Christianorum, hujus sub imperio, plurimum auctae sunt.

Idem Imperator Phoeniciam Libanesiam a Maritimo dirimens, Provinciam fecit; Jure Metropolitico et Praefecto ordinario Emessae urbi concessis. Idem etiam Pontum dividens, Provinciam fecit, quam *Hemimontium* vocavit.

Hujus sub imperio, dominium sibi capessens Albinus quidam, Isaurus, Anazarbum, Irenopolim et Castabalam, Ciliciae urbes, vastavit: qui a Rufo, militum magistro, comprehensus, interfectus est.

Eodem tempore Theodosius Imperator tria quae Constantinopoli fuerant Tempia, ad Acropolim olim dictam sita, dissolvit; quorum Solis quod fuit, in contubernium conversum, magnae Ecclesiae Constantinopolitanae concessit: qui quidem locus usque adhuc a Sole nomen habet: Dianae vero Fanum, in Tabloparochium, Aleatoribus assignavit: verum locus iste *Tempium* vicusque vicinus *Cervinus* usque adhuc vocantur. Veneris autem Fanum in Carrucarium fecit Praefecto Praetorio; constructisque in circuitu Hospitiis, pauperulas ibi meretrices gratis commorari jussit. Idem Theodosius vicum, *Rophinam* prius dictum, in urbem exaedificavit, quam

κώμη καὶ δίκαιον πόλιος ἕως τῆς νῦν, ἐπὶ τῆς ὑπατείας Μηροβαύδου καὶ Σατουρνίνου.

Ὁ δὲ αὐτὸς Θεοδοσίος ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας ἐποίησε τὴν σύνοδον τῶν ῥ' ἐπισκόπων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἕνεκα τοῦ ὁμοουσίου τοῦ ἁγίου πνεύματος. ὡσαύτως δὲ ὁ αὐτὸς Θεο-
 5 δόσιος βασιλεὺς προήγαγε τὸν ἑπαρχὸν πραιτωρίων Ἀντιόχον τὸν ἐπίκλην Χουζῶνι τὸν μέγαν, καταγόμενον ἀπὸ Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης. ἢ μόνον δὲ προήχθη ἑπαρχος, ἀνήγαγε τῷ αὐτῷ Θεο-
 10 δοσίῳ βασιλεῖ ὅτι ἐπλατύνθη καὶ ἠρξήθη ἡ αὐτῆ μεγάλη πόλις Ἀντιόχεια τῆς Συρίας καὶ ἔχει πολλὰ οἰκήματα ἕξω τειχέων ἐπὶ 10
 μίλιον ἕνα. καὶ ἐκέλευσεν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Θεοδοσίος περιτεχισθῆναι καὶ τὰ ἕξω τῆς πόλεως ὄντα οἰκήματα· καὶ ἐγένετο τείχος ἀπὸ τῆς πόρτας τοῦ λεγομένου φίλον αὐτοῦ ἕως τοῦ λεγομένου Ῥοδίωνος· καὶ περιελαβε τὸ ὄρος τὸ νέον τείχος ἕως τοῦ παλαιοῦ τείχους τοῦ κτισθέντος ὑπὸ Τιβερίου Καίσαρος, καὶ προσε- 15
 κόλλησε τὸ νέον τείχος ἕως τοῦ φάκου τοῦ λεγομένου Φουρμίνου τοῦ κατερχομένου ἐκ τῆς διασφαγῆς τοῦ ὄρους, ἐνεγκὼν τοὺς λίθους ἐκ τοῦ μονομαχείου τοῦ παλαιοῦ τοῦ ὄντος εἰς τὴν ἀκρό-
 20 πολιν ἄνω, λύσας καὶ τὸν ἀγωγὸν τὸν ἐρχόμενον εἰς τὴν αὐτὴν ἀκρόπολιν ἀπὸ τῶν λεγομένων ὑδάτων ἐκ τῆς Λαοδικηνῆς ὁδοῦ· 20
 Ε ὄντινα ἀγωγὸν ἐποίησεν Ἰούλιος ὁ Καῖσαρ, κτίσας τὸ δημόσιον

7. Ἀντιοχείας Οκ. 11. ἔνε] V. ad vol. I. p. 119. A. 13. τοῦ λεγομένου φίλον αὐτοῦ] „Ita habuit Cod. MS. forte tamen legendum φιλοσαύτου.“ Ch. 21. Ἰουλιανὸς ὁ Κ.] „Scr. Ἰούλιος ὁ Κ. vide supra lib. IX.“ Ch.

a nomine suo Theodosiopeliam vocavit; addite etiam, quod et adhuc retinet, Metropolis iure; Morebaudo et Saturnino Cos.

Idem Theodosius Imperator Synedum Constantinopoli convocavit et Episcoporum: in qua de Consubstantialitate Spiritus Sancti agebatur. Porro Theodosius Imperator Praefectum constituit Antiochum Magnum cognomento Chuzonem, ex Antiochia oriundum. Hic vero statim a munere suscepto, ad Imperatorem Theodosium retulit, de Antiochia Magna Syriae; ad molem nempe tantam erevise eam, ut ab ipsis urbis moenibus, ad distantiam milliarii unius, in suburbia excurreret. Imperator itaque iussit, uti aedificia etiam quae extra urbem posita erant muro cingerentur: murus itaque factus est, a Philonanta quam vocant Porta Rhodionem usque dictam locum; ita ut murus iste novus montem includeret, usque ad murum veterem, a Tiberio Caesare extractam. Murum vero novum perduxerunt etiam ad Phurminum, quod vocant, fluentem, ex montis cavernis emanans; comportatis eo lapidibus ex Monemachio veteri, quod superius ad Acropolim stetit. Dirutus est etiam, quem Julius Caesar extruxerat, Aquaeductus, aquas ex via Laodicea ad Acropolim deferens, ad Balneam aquis supplendum, quod ad montem extruxerat, in

ἄνω εἰς τὸ ὄρος τοῖς λεγομένοις ἀκροπολίταις τοῖς ἀπομείνουσι καὶ οἰκίσασιν ἄνω μεθ' οὓς κατήγαγε Σέλευκος ὁ Μακεδῶν ὁ Νικάτωρ ἐν τῇ πόλει τῇ κτισθείσῃ ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ λεγομένῳ ἀδλώνι· οὐσίνας καὶ παρεκάλεσεν οἰκεῖν ἕμα αὐτῷ τὴν κύτω πόλιν Ἀν-5 τώχειαν τὴν μεγάλην. ἐν ἐκείνῳ δὲ τῷ καιρῷ ἔλαβε τείχος καὶ Γίνδαρος καὶ τὸ Λύταργον καὶ ἄλλαι πολλαὶ κωμοπέλεις τῆς Συρίας.

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας οἱ Τζάννοι περῆσαντες ἦλθον εἰς V 17 τὴν Καππαδοκίαν καὶ Κιλικίαν καὶ Συρίαν· καὶ ἐπραιδύσαν καὶ 10 ἀπῆλθον.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς Θεοδόσιος ἐμέρισε τὴν νῆαν Ἑπειρον ἀπὸ τῆς παλαιῆς καὶ ἐποίησεν ἐπαρχίαν, δούς δίκαιον πόλεως καὶ ἄρχοντα Δοξόραχιν πόλι· ὁμοίως δὲ καὶ δευτέραν Παλαιουσί-15 νην ἐμέρισεν ἀπὸ τῆς πρώτης καὶ ἐποίησεν ἄρχοντα, δούς δίκαιον 15 μητροπόλιως καὶ ἄρχοντα τῇ λεγομένῃ Σκυθῶν πόλι.

Ὁ δὲ αὐτὸς Θεοδόσιος βασιλεὺς ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως ἐξελθὼν ἐπὶ Γώμην εἰσῆλθεν ἐν Θεσσαλονίκῃ πόλι· καὶ τοῦ ὄν- B
O 43
τος μετ' αὐτοῦ στρατιωτικοῦ πλήθους διὰ μετῴτα ταράξαντος τὴν πόλιν, ἰστασίασαν καὶ ὕβρισαν τὸν βασιλέα οἱ Θεσσαλονικεῖς. 20 καὶ θειωρήσας ἰπικῶν ἐν τῇ αὐτῇ πόλι γέμοντος τοῦ Ἰππικοῦ ἐκέλευσε τοξευθῆναι· καὶ ἀπώλετο πλήθος χιλιῶδων δεκαπέντε. καὶ διὰ τοῦτο ἀγανακτήσας κατ' αὐτοῦ Ἀμβρόσιος ὁ ἐπίσκοπος ἐποίησεν αὐτὸν ὑπὸ κάλυμμα· καὶ ἔμεινεν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας μὴ

13. Δοξόραχ[ω] Δοξόραχ[ω] Οκ.
Ch. 23. ὑποκάλυμμα Οκ.

14. ἄρχοντα] „Lago ἐπαρχίαν.“

usum Acropolisarum, qui sedes ibi olim ponerant, reliquique fuerunt ex eis, quos Nicator Seleucus, in planiciam deductos, adhortatus est, uti sedes, ubi et ipse ponentes, urbem a se conditam, Antiochiam magnam incolerent. Eodem tempore Gindarus, Lytargus, plurimaeque alia Syriae oppida rusticana moenibus cineta fuerunt.

Hujus sub imperio Tzenni trajicientes, Cappadociam, Ciliciam, Syriamque diripuerunt; praedaeque arrepta, regiones suas repetierunt.

Idem Theodosius Imperator, novam a veteri dirimens Epirum, Provinciam fecit, Jure Metropolitico et Praefecto urbi Dyrrhachio concessis. Similiter etiam Palaestinam secundam a Prima sejungens, Provinciam fecit; Metropolis jure et Praefecto Scythopoli datis.

Theodosius autem Imperator Constantinopoli Romam proficiscens, per Thessalonicam fecit iter: ubi militibus ob metationes tumultum cientibus, populus Thessalonicensis, concitata seditione, Imperatorem conviciis impetabat. Imperator autem, qui tum Circensia spectabat, ad quae frequens multitudine convenerat, militem sagittis populum petere jussit: unde et quindecim millia caputim ceciderunt. Ob hoc indignatus Ambrosius Episcopus, Imperatori Ecclesia interdixit, neque ingredi eum passus est, per

εἰσερχόμενος εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἕως οὗ παρακληθεῖς ὁ ἐπίσκοπος εἰς τὰ ἅγια γενέθλια ἔδξατο αὐτόν. οὐκ ἄλλως δὲ ἔδξατο αὐτόν, ἕως οὗ ἐποίησε σάκραν, ἵνα οἰασθήποτε ἀγανακτήσεως παρὰ βασιλέως γινομένης ἔνδοσιν δίδοσθαι ἀπὸ τῶν ἐπιτροπομένων C τριάκοντα ἡμερῶν καὶ εἰς οὕτως γενέσθαι τὸ προσταχθέν. 5

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς καὶ τὴν δευτέραν Γαλατίαν ἀπὸ τῆς πρώτης μερίσας ἐποίησεν ἐπαρχίαν, δοὺς δίκαιον πόλεως καὶ ἄρχοντα Πισινοῦντι τῇ πόλει.

O 44 Ὁ δὲ αὐτὸς Θεοδοσίος βασιλεὺς ποιήσας πρόκενσον ἀπιῶν ἐπὶ πόλεμον, ἐν Μιζουλάνῳ ἠρώσθησε, καὶ τελευτᾷ ἐκεῖ ἐν Μιζου- 10 λάνῳ, ὧν ἐνιαυτῶν ξέ· καὶ ἠνέχθη τὸ λείψανον αὐτοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει. ὅτε δὲ ἐμελλε τελευτᾶν Θεοδοσίος, μαθὼν ὅτι εἰς Ῥώμην ἦλθεν ὁ Ἀρκαδίος πρὸς Ὀνώριον τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν ἀρρώσθησαντα, ἔγραψεν αὐτῷ ὑποστρέψαι εἰς Κωνσταντινούπο- 15 λιν διὰ τὴν ἀνατολήν. καὶ διατρίψαντος ἐν Ῥώμῃ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως Ἀρκαδίου πρὸς τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν βασιλέα Ὀνώριον, ὡσαύτως δὲ καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν διασύραντος, ἐν ὧσιν ἔρχεται ὁ Ἀρκαδίος ἐν Κωνσταντινουπόλει, Γαϊνὰς ἐτυράνησεν ὁ συγκλητικὸς, Θέλων βασιλεῦσαι. καὶ κατέφθασεν ὁ Ἀρκαδίος ἐν Κων- 20 σταντινουπόλει καὶ ἐφόνευσε τὸν τύραννον Γαϊνάν.

O 45 E Μετὰ οὖν τὴν βασιλείαν Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου τοῦ Σπανοῦ ἐβασίλευσεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀρκαδίος ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐλθὼν

7. πόλεως] Immo μητροπόλεως.

dies plurimos; donec exoratus tandem recepit eum, in Festo Theophaniorum; ea tamen conditione, si per Sacram Imperatoriam ediceret, ut quilibet incideret occasio, quae Imperatorem commotum redderet, Judicium sententiae, non nisi interposito xxx dierum spatio, ratae essent.

Idem Theodosius Galatiam quoque secundam a prima dirimens, Provinciam fecit; Metropolis jure et Praefecto Pessinuntii concessis.

Porro Theodosius Imperator, expeditione quadam suscepta, Mediolani in morbum incidens, fato ibi succubuit, annos natus LXV; reliquias ejus inde Constantinopolim deportatis. Moriens autem Theodosius, Arcadium (quem Romam venisse rescierat, ut Honorium fratrem viseret, tunc temporis ex morbo decumbentem) per litteras hortatus est, uti Constantinopolim repetens, Orienti prospiceret. Arcadio autem Romae cum fratre Honorio longius commorante; quin et per viam quoque moras trahente, citius Constantinopolim attingere non potuit, quam Gainas quidam ex Senatoribus imperium invasisset. Tandem vero Arcadius, Constantinopolim veniens, Gainam istum rebellem e medio sustulit.

A R C A D I U S

I M P E R A T O R.

Magnum itaque Theodosium Hispanum excepit in Imperio filius ejus Arcadius, Romā Constantinopolim veniens: ubi regnavit annos xxiii, He-

ἀπὸ Ῥώμης τὰ πάντα ἔτη εικοσιεῖς, ἴσασιν ἐν Ῥώμῃ Ὀνώριον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν μικρότερον. ἦν δὲ περιγοργος καὶ ἐνδρα-
 τής. καὶ εὐθείως ἐλθὼν ἐποίησε βασιλεία τὸν υἱὸν αὐτοῦ Θεο-
 δόσιον τὸν μικρὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει.

5 Ὁ δὲ αὐτὸς Ἀρκαδίος ἐποίησε καὶ ἴδιον ἀριθμὸν, οὗς ἐκάλε-
 σεν Ἀρκαδιακούς. ἀρρώστησας δὲ ἐξαίφνης τελευτᾷ, ὧν ἐνιαυ-
 τῶν λα΄.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ἀρκαδίου ἐβασίλευσεν ὁ ἀδελφὸς αὐ- V 18
 τοῦ Ὀνώριος ἐν Ῥώμῃ ἔτη λα΄. ἦν δὲ ἀργίλος καὶ σώφρων.

10 Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ἔκλεισε τὸ ἱερὸν τοῦ Σεράπιδος Ἡλίου O 46
 τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ μεγάλῃ.

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ταραχῆς γενομένης δημοτικῆς ἐν
 τῇ Ῥώμῃ μεγάλης, ἀνανακτῆσας ἀπῆλθεν εἰς Ῥάβενναν πόλιν·
 καὶ πέμψας ἤγαγεν Ἀλάριχον στρατηλάτην ἀπὸ τῶν Γαλλιῶν μετὰ
 15 πλήθους, ἵνα πραιδεύσῃ τὴν Ῥώμην. καὶ ἐλθὼν ὁ Ἀλάριχος ἐν
 τῇ πόλει παρέθετο αὐτὸν τῇ πόλει καὶ τοῖς συγκλητικοῖς τοῖς
 ἐχθροῖς Ὀνωρίου, καὶ τινα τῶν τῆς πόλεως οὐκ ἔβλαψεν, ἀλλὰ
 ὀρηκῆσας εἰς τὸ παλάτιον ἐπῆρε πάντα τὰ τοῦ παλατίου χρήματα B
 καὶ τὴν ἀδελφὴν Ὀνωρίου ἀπὸ πατρὸς Πλακιδίαν, μικρὰν οὖσαν

14. Galliarum Ch., Galliarum Ox. Scripta Galliarum et mox Galliarum,
 ut p. 30. A. 16. αὐτὸν Ox.

norio fratre suo nato minore Romae relicto. Erat autem [Arcadius] vir ingenii acerrimi, et rebus agendis idoneus: qui quamprimum Constantino-
 polim reversus fuerat, filium suum, Theodosium juniorem, imperii socium sibi accepit.

Idem Arcadius agmen quoque proprium instituit; quod et Arcadia-
 cum vocavit. In morbum vero incidens, subite mortuus est, aetatis anno
 xxxi.

H O N O R I U S

IMPERATOR.

Post Arcadium mortuum Romae imperavit Honorius annos xxxi.
 Iracundiae hic deditus erat, sed vir sanae mentis.

Hic fanum Serapidis Solis, quod Alexandriae magnae fuit, occudi
 iussit.

Romae vero magna seditione coorta, Imperator in Ravennam urbem
 indignabundus secessit; accersito ex Gallia Alaricho Duce, cum copiis
 ejus, ad Romam depraedandam. Alarichus autem Romam veniens, civi-
 bus et Senatoribus, Honorii hostibus, sese adjunxit; et omnino nihil in
 Romanos hostile perpetrans, Imperatoris ipsius in Palatium irrumpit; uni-
 versoque Thesauro Regio, Imperatoris etiam a Patre sorore, Placidia,

τοῦ ὀνόματι Ῥοδανόν, ἄνδρα δυνατώτατον καὶ εὐχορον καὶ διοικούντα τὸ παλάτιον, ὡς πρῶτον ὄντα ἀρχιευνοῦχον καὶ ἐν μεγάλῃ τιμῇ ὄντα, ζῶντα ἔκουσεν εἰς τὴν σφενδόνην τοῦ Ἰππικοῦ φρυγάνοις, ὡς θεωρεῖ τὸ ἱππικὸν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Βαλεντινιανός. ὁ γὰρ πραιπόσιτος αὐτοῦ Ῥοδανὸς ἤρπασεν οὐσίαν ἀπὸ τινος χήρας γυναικὸς καλουμένης Βερονίκης, πλέξας αὐτῇ, ὡς ἐν δυνάμει ὦν· καὶ προσῆλθεν ἐκείνη τῷ αὐτῷ Βαλεντινιανῷ βασιλεῖ. ἡ μόνον δὲ ἐβασίλευσε, κατ' αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς δικαστὴν τὸν πατρικίον Σαλούστιον· ὅστις κατέκρινε τὸν αὐτὸν πραιπόσιτον Ῥοδανόν. καὶ μαθὼν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς τὸν ὄρον παρὰ τοῦ πατρικίου Σαλουστίου, ἐκέλευσε τῷ αὐτῷ πραιποσίτῳ ἀναδοῦναι τῇ χήρᾳ ἄπερ ἤρπασε παρ' αὐτῆς. καὶ οὐκ ἐπεισθη ὁ αὐτὸς Ῥοδανὸς καὶ ἀνέδωκεν αὐτῇ, ἀλλ' ἐξεκαλέσατο τὸν πατρικίον Σαλούστιον. καὶ ἀγανακτήσας ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἐκέλευσε τῇ αὐτῇ γυναικὶ προσελθεῖν αὐτῷ, ὡς θεωρεῖ τὸ ἱππικόν· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ ἡ γυνὴ τῷ πέμπτῳ βεῖτῳ πρῶιας. καὶ ὡς ἴσταιται ἔγγιστα αὐτοῦ εἰς τὰ δεξιὰ ὁ αὐτὸς Ῥοδανὸς πραιπόσιτος, ἐκέλευσεν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς, καὶ κατεσχέθη ἀπὸ τοῦ καθίσματος ἐπὶ πάσης τῆς πόλεως, καὶ ἀπηνέχθη εἰς τὴν σφενδόνην τοῦ Ἰππικοῦ καὶ ἐκαύθη. καὶ ἐχαρίσατο τῇ αὐτῇ χήρᾳ γυναικὶ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Βαλεντινιανὸς πῦσαν τὴν περιουσίαν τοῦ αὐτοῦ πραιποσίτου Ῥοδανοῦ· καὶ εὐφημίσθη ὑπὸ τοῦ δήμου παντὸς καὶ τῆς συγκλήτου, ὡς δίκαιος καὶ ἀπότομος· καὶ ἐγένετο φόβος πολλὸς εἰς τοὺς κατοκράζοντας καὶ εἰς τοὺς ἀρπάζοντας τὰ ἀλλότρια, καὶ ἡ δικαιοσύνη ἐκράτει.

25

tem et copiosum et palatium curantem, (ut qui Eunuchorum Praefectus esset, magnaue dignitate cultus,) in funda Hippodromi, interim dum ipse Circensia spectabat, vivum cremis comburi iussit. Rhodanus enim iste Praepositus, viduae cuidam, Veronicas nomine, dolo velut a potentiore circumventae, bona sua eripuerat. Muller Valentinianum Imperatorem de his appellat: qui statim litis arbitrum illis dedit Salustium Patricium: qui etiam Rhodanum Praepositum reum peregit. Imperator, ut Salustii sententiam intellexit, Praeposito edixit, uti ablata viduae restitueret: quod tamen adduci non potuit ut faceret Rhodanus; sed ab Salustio Patricio provocavit. Imperator super his indignatus, mulieri praecipit, uti ad se accederet, dum Circensia spectaret. Muller itaque Imperatorem accessit, ad Certamen quintum Matutinum [finitum;] cum Rhodanus Praepositus illi a dextra astaret: quem tamen comprehensum, et a sella in Circi fandam deturbatum, spectante populo universo, concremavit. Imperator porro Valentinianus Rhodani Praepositi bona Viduae addixit omnia: Senatu interim, populoque universo eum acclamationibus celebrantibus, ceu Judicem justum et severum. Terror itaque inde ingens injurias homines et aliena diripientes invasit omnes, Justitia interim inualescente.

Ὁμοίως δὲ καὶ τὴν δέσποιναν *Μαριανὴν* τὴν ἑαυταῦ γυναικί
 ἀγοράσασαν προόστειον ἔχον πρόσδοτον καὶ δοῦσαν παρ' ἧ ἦν τὸ
 προόστειον ἄξιον καὶ τιμηθεῖσαν ὡς *Αὔγουσαν*, ἀκούσας ἐπιμ- O 34
 ψε καὶ διετιμήσατο τὸ αὐτὸ προόστειον, ὀρκώσας τοὺς διατιμη-
 5 σαμένους· καὶ μαθὼν ὅτι πλείονος τιμῆς πολὺ ἄξιόν ἐστι τῆς B
 ἀγορασίας, ἠγανάκτησε κατὰ τῆς βασιλείσσης καὶ ἐξώρισεν αὐτὴν
 τῆς πόλιως, ἀναδοὺς τῇ πωλησάσῃ γυναικί τὸ προόστειον.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ἀνηγόρευσε βασιλέα *Γρατιανὸν* τὸν
 υἱὸν αὐτοῦ· τὴν δὲ αὐτὴν δέσποιναν *Μαριανὴν* ἀνεκαλέσατο ὁ
 10 υἱὸς αὐτῆς *Βαλεριανὸς* μετὰ τὸ γενέσθαι αὐτὸν βασιλέα ἐν τῇ
 Ῥώμῃ παρὰ τοῦ αὐτοῦ πατρός.

Ὁ δὲ θειότατος *Βαλεντινιανὸς* νόσῳ βληθεὶς μετὰ χρόνου
 ἐτελεύτη ἐν καστειλίῳ *Βιργιτινῶν*, ὧν ἐνιαυτῶν τέ'.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν *Βαλεντινιανοῦ* τοῦ μεγάλου τοῦ ἀπο- C
 15 τόμου ἐποίησεν ὁ στρατὸς βασιλέα αὐθεντήσας τὴν σύγκλητον
Εὐγένιον ὀνόματι· καὶ ἐβασίλευσεν ἡμέρας εἴκοσι δύο καὶ ἐσφάγη
 εὐθιῶς.

2. δοῦσαν Ch., δοῦσα Ox. Eadem *Αὔγουσαν*. 10. *Βαλερια-
 σός*] Conf. p. 15. C. 18. *Βιργιτινῶν* Ox., *Βιργιτινῶν* Chron.
 p. 803. B. Sic ἐν τῷ λεγομένῳ *Αὔγουσταῶν* p. 78. D.

Pari exemplo Imperator, audito Imperatricem Marianam, conjugem
 suam, praedium Suburbanum pretio, sed viliori quam erat, coemisse,
 (nempe, quod aestimatio ei, tanquam Augustae, facta fuerat:) mittit qui
 juramento obstricti bona fide praedium aestimarent. Cumque intellexisset
 illud multo pluris esse, quam quod Augusta solverat, indignatus adver-
 sus Imperatricem, eam proscripsit; praediumque Suburbanum mulieri,
 quae vendiderat, restituit.

Imperator autem Gratianum filium Augustum creavit. Gratianus ve-
 ro, a patre suo Romanorum Imperator constitutus, Marianam matrem ab
 exilio revocavit.

At vero divinissimus Valentinianus, morbo correptus, non longo post
 tempore mortuus est; in castro Birgitorum, annum agens LV.

E U G E N I U S

IMPERATOR.

Mortuo Valentiniano Magno, Severo dicto, exercitus, spreta Senatus
 auctoritate; Eugenium quendam Imperatorem salutavit: qui cum impera-
 set dies XII, statim interfectus est.

Ο 35
D Καὶ ἔβασίλευσεν ὁ Φειδῆτατος Βάλης ὁ ἀδελφὸς Βαλεντινιανῶ τοῦ ἀποτόμου, ὁ γενναῖος ἐν παλέμοις, ὑπὸ τῆς συγκλήτου Κωνσταντινουπόλεως ἀναγορευθεὶς, ἔτους τριῶν κατὰ Ἀντιόχειαν. ὅτε γὰρ ἐτελεύτα Βαλεντινιανὸς ὁ αὐτοῦ ἀδελφός, οὐκ ἦν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁ Βάλης, ἀλλ' ἦν πέμψας αὐτὸν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ πολεμῆσαι εἰς τὸ Σίρμιον πρὸς τοὺς Γότθους. οὐστῆνας νικήσας κατὰ κράτος ὑπέστρεψε· καὶ στεφθεὶς ἔβασίλευσεν ἔτη ἑξή. ἦν δὲ τῷ δόγματι Ἑξακιονίτης, πολεμιστὴς, καὶ μεγαλόφυχος καὶ φιλοκτίστης.

Ἡ μόνον δὲ ἔβασίλευσεν, ἔδωκε τοῖς Ἀρμενιοῖς τὴν μεγάλην 10
E ἐκκλησίαν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ εἰς τὰς ἄλλας πόλεις τὸ αὐτὸ πεποιηκώς. καὶ πᾶν ἐκάκωσε τοὺς χριστιανοὺς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Ὁ δὲ αὐτὸς Βάλης καὶ τὴν δευτέραν Καππαδοκίαν ἐποίησεν 15
ἐπαρχίαν, ἀπομερίσας αὐτὴν ἀπὸ τῆς πρώτης.

Ο 36 Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἔπαθεν ὑπὸ Φεομηγίας Νίκαια,

3. ἔτους τριῶν κατὰ Ἀντιόχειαν] „Numerus mendosus: forte scribendum, τριῶν. Sed nec sic historiae veritati congruit. Annus enim Aerae Antiochenae cccxxvi respondet anno Valentis Imp. ultimo, sive Christi anno Dionysiaco vulgari cccclxxviii, qui annus iii erat ab exitu Valentiniani Imp. Ineptit autem Auctor, dum Valentem post fratrem tandem mortuum Imperium suscipientem introducit: nisi forte intelligendus sit de triennio illo, quo, post fratrem Valentinianum mortuum, ipse Orientis imperium solus administravit. Ubi vero statim addit, Valentem xiii annis imperasse, de toto illo tempore, quo cum fratre imperavit, loqui eum putandum est. Verum ασύστατα haec omnia: vide Ammianum Marcellinum, lib. 26.“ Ch.

V A L E N S I M P E R A T O R.

Imperium deinde suscepit diviniacismus Valens, frater Valentiniani Severi, vir in bello strenuus, a Senatu Constantinopolitano Imperator renunciatus; anno Aerae Antiochenae cccxxvi. Valens enim Constantinopoli aberat, quo tempore Valentinianus mortuus est: sed Sirmis, quo frater dum in vivis esset eum miserat, cum Gothis bellum gerebat: quibus penitus devictis, reversus est; Diademateque suscepto, regnavit annos xiii. Erat hic dogmate Exocionita, vir in bello strenuus, magnanimus et aedificiis extruendis deditissimus.

Quamprimum vero imperare coepit, Ecclesiam magnam Constantinopolitanam Arianis concessit; quod et aliis etiam in urbibus ab eo factum est: Christiani vero per imperium ejus ubique pessime habiti.

Idem Valens, Cappadociam Secundam a Prima dirimens, Provinciam fecit.

Hujus sub imperio, divinam iram experta est Nicaea, Bithyniae urbs;

πόλις τῆς Βιθυνίας, μηνὶ Σεπτιμβρίῳ ἰνδικτιῶνος ια' ἐτελεύτησε
 δὲ ὁ αὐτὸς Βάλης ποιήσας πρόκεισον εἰς Ἀδριανούπολιν τῆς V 15
 Θράκης, ἀπελθὼν κτίσαι φαβρίκα καὶ οἶκον πρὸ τῆς πόλεως ἐν
 ἀγρῷ ἐτέρῳ, τοῦ οἰκήματος τοῦ ἀγροῦ ἀδήλων ἀναφθέντος καὶ
 5 ἀναφθέντων τῶν σκαλῶν νυκτός, ἀπώλετο μετὰ τῶν κουβικουλα-
 ρίων καὶ σπαθαρίων αὐτοῦ, ὧν ἐνιαυτῶν μθ'.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Βάλεντος ἐβασίλευσεν ὁ εὐσεβεστάτος Β
 Γρατιανὸς ὁ υἱὸς Βαλεντινιανοῦ ὁ μείζων ἐπὶ τῆς ὑπατείας Ἀύ-
 σονιανοῦ καὶ Ἑρμογένους· ἐβασίλευσε δὲ ἔτη ις'. ἦν δὲ ἥσυχος O 37
 10 καὶ τιμητικός.

Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας αὐτοῦ Θέων ὁ σοφώτατος φιλόσοφος
 ἐδίδασκε καὶ ἡρμήνευε τὰ ἀστρονομικὰ καὶ τὰ Ἑρμοῦ τοῦ Τρισ-
 μεγίστου συγγράμματα καὶ τὰ Ὀρφείως.

Τῷ δὲ ἔκτω ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοῦ Γρατιανοῦ ἀνη- C
 15 γορεύθη ὑπ' αὐτοῦ βασιλεὺς Θεοδοσίος ὁ Σπανός, γαμήσας Πλα-
 κιδίαν, ἀδελφὴν Γρατιανοῦ.

4. τοῦ οἰκήματος praecedentibus iungit Ox. Sed scribendum vide-
 tur τοῦ δὲ. 8. Ἀύσονιαν καὶ Ἑρμογένους] Ἀύσονιον καὶ
 Ἑρμογενιανῶ Ch.

mensē Septembri, Indictionis xi. Valens autem, ad Adrianopolim, Thra-
 ciae urbem itinere suscepto; uti Fabricam ibi extrueret, ipso in itinere
 sublatu est. In agro considerat, aedificiorum vacuo; qui ex causa ino-
 gnita conflagravit; unde et scalis per noctem accensis, Imperator, cum
 Cubiculariis et Spathariis suis, absumptus est: annos natus XLIX.

G R A T I A N U S

IMPERATOR.

Post Valentem, Imperium suscepit piētissimus Gratianus, Valentinia-
 ni filius natu major; Ansoniano et Hermogene Coss. et regnavit per an-
 nos xvii. Erat autem ingenii sedati et honorum largitor facilis.

Huius sub Imperio Theon, sapientissimus Philosophus, Astronomiam
 docuit: Mercurii etiam Trismegisti atque Orphae Scripta exposuit.

T H E O D O S I U S

IMPERATOR.

Gratianus autem Imperator, imperii sui anno vi. Theodosium Hispanum,
 qui Placidiam sororem in uxerem habuit, Imperii Socium sibi accepit.

Πρὸ δὲ τῆς βασιλείας Γρατιανοῦ ἐτελεύτησε Βαλεριανός, βασιλεὺς Ῥώμης, ὁ υἱὸς Βαλεντινιανοῦ, ὁ ἀδελφὸς Γρατιανοῦ ὁ μείζων, βασιλεύσας τῆς Ῥώμης ἔτη ὀλίγα πάνυ· καὶ ἐγένετο ἀντ' αὐτοῦ βασιλεὺς ἐν τῇ Ῥώμῃ ὁ συγγενὴς αὐτοῦ Βαλεντινιανός.

O 38 Ὁ δὲ βασιλεὺς Γρατιανὸς νόσῳ περιπεσὼν τὸν σπλήνα ἔμεινε 5 ἐπὶ πολὺν χρόνον νοσῶν· καὶ ἐν τῷ ἀνιέναι αὐτὸν ἐν τῷ Ἰππικῆ D Κωνσταντινουπόλεως θεωρησάμην διὰ τοῦ Κοχλίου κατὰ τὴν θύραν τοῦ λεγομένου Δεικίμου ἐσφάγη καὶ τελευτᾷ, ὧν ἐνιαυτῶν κη'.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Γρατιανοῦ ἡ σύγκλητος Κωνσταντινουπόλεως ἀνηγόρευσε βασιλεῖα Θεοδοσίον, ὡς ἐκ τοῦ γένους αὐ- 10 τῶν ὄντα ἐκ τῆς Ἰσπανίας χείρας. καὶ ἀναγορευθεὶς ὑπὸ τῆς συγκλήτου ἐβασίλευσεν ὁ θειότατος Θεοδοσίος ὁ Σπανός, ὁ μέγας γαμβρὸς Γρατιανοῦ, ἔτη ιζ'. ἦν δὲ χριστιανὸς καὶ φρόνιμος καὶ εὐσεβὴς καὶ ἐνδρανής. ἦ μόνον δὲ ἐβασίλευσεν, εὐθὺς ἀνέδωκε τὰς ἐκκλησίας τοῖς ὀρθοδόξοις, πανταχοῦ ποιήσας σάκρας καὶ 15 διώξας τοὺς Ἀρειανούς. ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ἔστειπε τοὺς δύο

E O 39 αὐτοῦ υἱούς, οὓς ἔσχεν ἀπὸ τῆς προτέρας αὐτοῦ γυναικὸς Γάλλης, καὶ τὸν μὲν Ἀρχάδιον ἐποίησε βασιλεῖα ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὸν δὲ Ὀνώριον ἐν Ῥώμῃ. τοὺς δὲ νεοὺς τῶν Ἑλλήνων πάντας κατέστρεψεν ἕως ἐδάφους ὁ αὐτὸς Θεοδοσίος βασιλεὺς. κατέλυσε 20 δὲ καὶ τὸ ἱερὸν Ἡλιουπόλεως τὸ μέγα καὶ περιβόητον τὸ λεγόμενον V 16 Τριλιθον, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ ἐκκλησίαν χριστιανοῖς. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἱερὸν Δαμυσκοῦ ἐποίησεν ἐκκλησίαν χριστιανῶν· καὶ ἄλλα

10. αὐτῶν] αὐτοῦ Ch.

Ante Imperium vero a Gratiano susceptum, e vivis excesserat Valerianus, qui Romae imperavit, Valentiniani filius, et frater Gratiani nata major, qui paucis admodum annis imperium tenuit: cui successit in regno Romano consanguineus ejus Valentinianus.

Imperator autem Gratianus, splenis doloribus correptus, die aegrotavit: quem in Hippodromum ascendentem per Cochleam Constantinopoli, Ludos spectandi causa, ad Portam Decimi dictam, interfectus est, annum agens xxviii.

Gratiano successorem in regno Senatus Constantinopolitanus Theodosium renuntiavit; (ut qui genere ei junctus fuit) ex Hispania oriundum, sacratissimum itaque Theodosius Magnus, Hispanus, Gratiani sororis maritus, Senatusconsulto ad Imperium evectus, regnavit annos xvii. Christianus hic erat, vir prudens et pius, rebusque agendis aptissimus. Quamprimum vero regnare coepit, literis suis per imperium missis, Ecclesias ubique Orthodoxis reddidit, ejectis Arianis. Idem duos quos ex uxore priore Galla susceperat filios, Diadematē insignitos, Arcadium Constantinopoli, Honorium Romae imperare fecit. At vero Ethnicorum templa funditus evertit omnia. Quod vero Heliopoli erat, Trilithum vocatum, iugens illud et celebratissimum; templum quoque Damascenum, aliaque

δὲ πολλὰ ἱερὰ ἐποίησεν ἐκκλησίας, καὶ ἠδύξήθη τὰ τῶν χριστιανῶν πλεον ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ἀπέμειρε καὶ τὴν Φοινίκην Λιβανησίαν ἀπὸ τῆς παραλίου καὶ ἐποίησεν ἐπαρχίαν, δοὺς δίκαια μετ' 5 τροπόλειος καὶ ἄρχοντα ὀρδινάριον Ἐμῆζτη τῇ πόλει. ὁ αὐτὸς δὲ βασιλεὺς καὶ τὸν Πόντον μερίσας ἐποίησεν ἐπαρχίαν, ἦντινα ἐκάλεσεν Αἰμίμοντον.

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐτυράννησε Βαλβίνος ὁ Ἰσαυρος, ὁ 40 καὶ ἔστρεψεν Ἀναξαρβον τὴν πόλιν καὶ Εἰρηνούπολιν καὶ Καστάβαλαν, τῆς Κιλικίας πόλεις. καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ Ρούφου στρατηλάτου ἀηρέθη.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς Θεοδόσιος ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ τοὺς τρεῖς Β 5 ναοὺς τοὺς ὄντας ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τὴν πρῶν λεγομένην Ἀκρόπολιν καταλύσας, ἐποίησε τὸν τοῦ Ἑλλίου ναὸν ἀελλήν 15 οἰκημάτων, καὶ ἐδώρησατο αὐτὴν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ Κωνσταντινουπόλεως· ἥτις αὐλὴ κέκληται ἕως τοῦ νῦν τοῦ Ἑλλίου· τὸν δὲ τῆς Ἀρτέμιδος ναὸν ἐποίησε ταβλοπαρόχιον τοῖς κοττίζουσι· 20 ὅστις τόπος κέκληται ἕως τῆς νῦν ὁ ναός· ἡ δὲ πλησίον ῥύμη τὸ ἐλύφιν. τὸν δὲ τῆς Ἀφροδίτης ναὸν ἐποίησε καρουχαρεῖον τοῦ 25 ἐπαρχοῦ τῶν πραιτωρίων, κτίσας περίξ ὀσπήτια καὶ κελύσας δωρεὰν μένειν ἐν αὐτοῖς τὰς πάνυ πενιχρὰς πόρνας. ἐποίησε δὲ ὁ αὐτὸς Θεοδόσιος καὶ τὴν λεγομένην πρῶν κώμην Ῥοφαρινῶν C 30 πόλιν· ἥτις μετεκλήθη Θεοδοσιούπολις, λαβοῦσα ἔκτοτε ἢ αὐτῇ O 41

8. Λιβανησίαν] Λιβανησίαν Ox. 7. Αἰμίμοντον Ch., Ἐμίμοντον Ox. 9. Εἰρηνούπολιν] V. ad p. 6. C. 22. Ῥοφαρινῶν] Resianam dicit.

plurima, in Ecclesiis conversa, Christianis donavit: Unde et res Christianorum, hujus sub imperio, plurimum auctae sunt.

Idem Imperator Phoeniciam Libanesiam a Maritimo dirimens, Provinciam fecit; Jure Metropolitico et Praefecto ordinario Emessae urbi concessis. Idem etiam Pontum dividens, Provinciam fecit, quam Hemimontum vocavit.

Hujus sub imperio, dominium sibi capessens Albinus quidam, Isaurus, Anaxarbum, Irenopolim et Castabalam, Ciliciae urbes, vastavit: qui a Rufo, militum magistro, comprehensus, interfectus est.

Eodem tempore Theodosius Imperator tria quae Constantinopoli fuerunt Tempia, ad Acropolim olim dictam sita, dissolvit; quorum Solis quod fuit, in contubernium conversum, magnae Ecclesiae Constantinopolitanae concessit: qui quidem locus usque adhuc a Sole nomen habet: Dianae vero Fanum, in Tabloparechium, Aleatoribus assignavit: verum locus isto Tempium vicusque vicinus Cerovius usque adhuc vocantur. Veneris autem Fanum in Carrucarium fecit Praefecto Praetorio; constructisque in circuitu Hospitiis, pauperulas ibi meretrices gratis commemorari jussit. Idem Theodosius vicum, Rophinam prius dictum, in urbem exaedificavit, quam

κώμη και δίκαιον πόλεως ἕως τῆς νῦν, ἐπὶ τῆς ὑπατείας Μηρο-
βαύδου και Σατουρνίνου.

Ὁ δὲ αὐτὸς Θεοδοσίος ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας ἐποίησε τὴν
σύνοδον τῶν ἑν' ἐπισκόπων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἕνεκα
τοῦ ὁμοουσίου τοῦ ἁγίου πνεύματος. ὡσαύτως δὲ ὁ αὐτὸς Θεο-
δόσιος βασιλεὺς προήγαγε τὸν ἑπαρχον κρατιωρῶν Ἀντιοχὸν τὸν
ἐπικλην Χουζῶνιν τὸν μέγαν, καταγόμενον ἀπὸ Ἀντιοχείας τῆς
μεγάλης. ἢ μόνον δὲ προήχθη ἑπαρχος, ἀνήγαγε τῷ αὐτῷ Θεο-
δοσίῳ βασιλεῖ ὅτι ἐπλατύνθη και ἠξήθη ἡ αὐτὴ μεγάλη πόλις
D Ἀντιόχεια τῆς Συρίας και ἔχει πολλὰ οἰκήματα ἕξω τεχνῶν ἐπὶ 10
μῖλιον ἕνα. και ἐκέλευσεν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Θεοδοσίος περιτεχι-
σθῆναι και τὰ ἕξω τῆς πόλεως ὄντα οἰκήματα· και ἐγένετο τεῖχος
ἀπὸ τῆς πόρτας τοῦ λεγομένου φλον αὐτοῦ ἕως τοῦ λεγομένου
Ῥοδίωνος· και περιελαβε τὸ ὄρος τὸ νέον τεῖχος ἕως τοῦ πα-
λαιοῦ τεύχους τοῦ κτισθέντος ὑπὸ Τιβερίου Καίσαρος, και προσε- 15
κόλλησε τὸ νέον τεῖχος ἕως τοῦ φύκιος τοῦ λεγομένου Φουρμίνου
τοῦ κατερχομένου ἐκ τῆς διασφαγῆς τοῦ ὄρους, ἐνεγκὼν τοὺς λι-
θους ἐκ τοῦ μονομαχείου τοῦ παλαιοῦ τοῦ ὄντος εἰς τὴν ἀκρό-
O 42 πολιν ἄνω, λύσας και τὸν ἀγωγὸν τὸν ἐρχόμενον εἰς τὴν αὐτὴν
ἀκρόπολιν ἀπὸ τῶν λεγομένων ὑδάτων ἐκ τῆς Λαοδικηνῆς ὁδοῦ· 20
E ὄντινα ἀγωγὸν ἐποίησεν Ἰούλιος ὁ Καίσαρ, κτίσας τὸ δημόσιον

7. Ἀντιοχείας Ox. 11. ἔν] V. ad vol. I. p. 119. A. 18. τοῦ
λεγομένου φλον αὐτοῦ] „Ita habuit Cod. MS. forte tamen legen-
dum φλοναύτου.“ Ch. 21. Ἰουλιανὸς ὁ Κ.] „Scr. Ἰούλιος ὁ
K. vide supra lib. IX.“ Ch.

a nomine suo Theodosiopolim vocavit; addite etiam, quod et adhuc reti-
net, Metropolis jure; Merobaude et Saturnino Cos.

Idem Theodosius Imperator Synedum Constantinopoli convocavit et
Episcoporum: in qua de Consubstantialitate Spiritus Sancti agebatur.
Porro Theodosius Imperator Praefectorio Praefectum constituit Antiocham
Magnum cognomento Chuzonem, ex Antiochia oriundum. Hic vero sta-
tīm a munere suscepto, ad Imperatorem Theodosium revertit, de Antiochia
Magna Syriae; ad molem nempe tantam crevisse eam, ut ab ipsis urbis
moenibus, ad distantiam milliarī unius, in suburbia excurreret. Impera-
tor itaque jussit, ut aedificia etiam quae extra urbem posita erant muro
cingerentur: murus itaque factus est, a Philomanta quam vocant Porta
Rhodionem usque dictam locum; ita ut murus iste neque montem include-
ret, usque ad murum veterem, a Tiberio Caesare extractum. Murum
vero neque perduxerunt etiam ad Phurminum, quod vocant, fluentem, ex
montis cavernis emanans; comportatis eo lapidibus ex Memomachie veteri,
quod superius ad Acropolim stetit. Directus est etiam, quem Julius Cae-
sar extruxerat, Aqueductus, aquas ex via Laedicea ad Acropolim defe-
rens, ad Balneum aquae supplementum, quod ad montem extruxerat, in

ἄνω εἰς τὸ ὄρος τοῖς λεγομένοις ἀκροπολίταις τοῖς ἀπομείνουσι καὶ οὐκ ἴσασιν ἄνω μεθ' οὓς κατήγαγε Σέλευκος ὁ Μακεδὼν ὁ Νικάτωρ ἐν τῇ πόλει τῇ κτισθείσῃ ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ λεγομένῳ ἀδλῶνι· οὐσίνας καὶ παρεκάλεσεν οὐκ εἶναι ἕμια αὐτῷ τὴν κάτω πόλιν Ἀνδοτύχειαν τὴν μεγάλην. ἐν ἐκείνῳ δὲ τῷ καιρῷ ἔλαβε τείχος καὶ Γίνδαρος καὶ τὸ Λύταργον καὶ ἄλλαι πολλαὶ κομποβλεις τῆς Συρίας.

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας οἱ Τζάννοι περὶάσαντες ἦλθον εἰς V 17 τὴν Καππαδοκίαν καὶ Κιλικίαν καὶ Συρίαν· καὶ ἐπραΐδευσαν καὶ 10 ἀπῆλθον.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς Θεοδοσίος ἐμέρισε τὴν νῆαν Ἑπειρον ἀπὸ τῆς παλαιῆς καὶ ἐποίησεν ἐπαρχίαν, δοὺς δίκαιον πόλιος καὶ ἄρχοντα Δοξόραχίῳ πόλει· ὁμοίως δὲ καὶ δευτέραν Παλαιστίνην ἐμέρισεν ἀπὸ τῆς πρώτης καὶ ἐποίησεν ἄρχοντα, δοὺς δίκαιον 15 μητροπόλιος καὶ ἄρχοντα τῇ λεγομένῃ Σκυθῶν πόλει.

Ὁ δὲ αὐτὸς Θεοδοσίος βασιλεὺς ἀπὸ Κωνσταντινουπόλιος ἐξελθὼν ἐπὶ Ῥώμην εἰσῆλθεν ἐν Θεσσαλονίχῃ πόλει· καὶ τοῦ δυνάστεος μετ' αὐτοῦ στρατιωτικοῦ πλήθους διὰ μιτάτα ταράξαντος τὴν πόλιν, ἰστασίασαν καὶ ὕβρισαν τὸν βασιλέα οἱ Θεσσαλονικεῖς. 20 καὶ θεωρήσας ἱππικὸν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει γέμοντος τοῦ Ἰππικοῦ ἐκέλευσε τοξευθῆναι· καὶ ἀπώλετο πλήθος χιλιῶδων δεκαπέντε. καὶ διὰ τοῦτο ἀγανακτήσας κατ' αὐτοῦ Ἀμβρόσιος ὁ ἐπίσκοπος ἐποίησεν αὐτὸν ὑπὸ κάλυμμα· καὶ ἔμεινεν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας μὴ

13. Δοξόραχ[φ] Δοξόραχιφ Οξ. 14. ἄρχοντα] „Lego ἐπαρχίαν.“
Ch. 23. ὑποκάλυμμα Οξ.

usum Acropolisarum, qui sedes sibi olim ponerant, reliquique fuerunt ex eis, quos Nicator Seleucus, in planiciem deductos, adhortatus est, uti sedes, ubi et ipse ponentes, urbem a se conditam, Antiochiam magnam inceslerent. Eodem tempore Gindarus, Lytargus, plurimaeque alia Syriae oppida rusticanae moenibus cincta fuerunt.

Hujus sub imperio Tzanni trajicientes, Cappadociam, Ciliciam, Syriamque diripuerunt; praedaeque arrepta, regiones suas repetierunt.

Idem Theodosius Imperator, novam a veteri dirimens Epirum, Provinciam fecit, Jure Metropolitico et Praefecto urbi Dyrrhachlo concessis. Similiter etiam Palaestinam secundam a Prima sejungens, Provinciam fecit; Metropolis jure et Praefecto Scythopoli datis.

Theodosius autem Imperator Constantinopoli Romam proficiscens, per Thessalonicam fecit iter: ubi militibus ob metationes tumultum cientibus, populus Thessalonicensis, concitata seditione, Imperatorem conviciis impetebat. Imperator autem, qui tum Circensia spectabat, ad quae frequens multitudine convenerat, militem sagittis populum petere jussit: unde et quindecim millia caputum ceciderunt. Ob haec indignatus Ambrosius Episcopus, Imperatori Ecclesia interdixit, neque ingredi eum passus est, per

εισερχόμενος εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἕως οὗ παρακληθεῖς ὁ ἐπίσκοπος εἰς τὰ ἅγια γενέθλια ἐδέξατο αὐτόν. οὐκ ἄλλως δὲ ἐδέξατο αὐτόν, ἕως οὗ ἐποίησε σάκραν, ἵνα οἰασθήποτε ἀγανακτήσεως παρὰ βασιλέως γινομένης ἔνδοσιν δίδοσθαι ἀπὸ τῶν ἐπιτροπομένων

C τριάκοντα ἡμερῶν καὶ εἰς οὕτως γενέσθαι τὸ προσταχθέν. 5

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς καὶ τὴν δευτέραν Γαλατίαν ἀπὸ τῆς πρώτης μερίσας ἐποίησεν ἐπαρχίαν, δοὺς δίκαιον πόλεως καὶ ἄρχοντα Πισινοῦντι τῇ πόλει.

O 44 Ὁ δὲ αὐτὸς Θεοδόσιος βασιλεὺς ποιήσας πρόκεινον ἀπὸ τῶν ἐπὶ πόλεμον, ἐν Μιζουλάνῳ ἠρρώσθη, καὶ τελευτᾷ ἐκεῖ ἐν Μιζου-10 λάνῳ, ὧν ἐνιαυτῶν ζε'· καὶ ἠνέχθη τὸ λείψανον αὐτοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει. ὅτε δὲ ἔμελλε τελευτᾶν Θεοδόσιος, μαθὼν ὅτι εἰς Ῥώμην ἦλθεν ὁ Ἀρκάδιος πρὸς Ὀνώριον τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν ἀρρώσθησαντα, ἔγραψεν αὐτῷ ὑποστρέψαι εἰς Κωνσταντινουπό-15 λιν διὰ τὴν ἀνατολήν. καὶ διατρέψαντος ἐν Ῥώμῃ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως Ἀρκαδίου πρὸς τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν βασιλέα Ὀνώριον, ὡσαύτως δὲ καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν διασύραντος, ἐν ὄσῳ ἔρχεται ὁ Ἀρκάδιος ἐν Κωνσταντινουπόλει, Γαϊνὰς ἐτυράννησεν ὁ συγλητικός, θέλων βασιλεῦσαι. καὶ κατέφθασεν ὁ Ἀρκάδιος ἐν Κων-20 σταντινουπόλει καὶ ἐφόνευσεν τὸν τύραννον Γαϊνάν.

O 45 E Μετὰ οὖν τὴν βασιλείαν Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου τοῦ Σπανοῦ ἐβασίλευσεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀρκάδιος ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐλθὼν

7. πόλεως] Immo μητροπόλεως.

dies plurimos; donec exoratus tandem recepit eum, in Festo Theophaniorum; ea tamen conditione, si per Sacram Imperatoriam ediceret, ut quaecumque incideret occasio, quae Imperatorem commotum redderet, Judicium sententiae, non nisi interposito xxx dierum spatio, ratae essent.

Idem Theodosius Galatiam quoque secundam a prima dirimens, Provinciam fecit; Metropolis jure et Praefecto Pessinunti concessis.

Porro Theodosius Imperator, expeditione quadam suscepta, Mediolani in morbum incidens, fato ibi succubuit, annos natus LXX; reliquiis ejus inde Constantinopolim deportatis. Moriens autem Theodosius, Arcadium (quem Romam venisse rescierat, ut Honorium fratrem viseret, tunc temporis ex morbo decumbentem) per literas hortatus est, uti Constantinopolim repetens, Orienti prospiceret. Arcadio autem Romae cum fratre Honorio longius commorante; quin et per viam quoque moras trahente, citius Constantinopolim attingere non potuit, quam Gainas quidam ex Senatoribus imperium invasisset. Tandem vero Arcadius, Constantinopolim veniens, Gainam istum rebellem e medio sustulit.

A R C A D I U S

I M P E R A T O R.

Magnum itaque Theodosium Hispanum excepit in Imperio filius ejus Arcadius, Romā Constantinopolim veniens: ubi regnavit annos xxiii, Ho-

ἀπὸ Ῥώμης τὰ πάντα ἔτη εικοσιτρία, ἴσασίς ἐν Ῥώμῃ Ὀνώριον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν μικρότερον. ἦν δὲ περιγυργος καὶ ἐνδρα- νῆς. καὶ εὐθὺς ἔθρων ἐποίησε βασιλεία τὸν υἱὸν αὐτοῦ Θεο- δόσιον τὸν μικρὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει.

5 Ὁ δὲ αὐτὸς Ἀρκαδιὸς ἐποίησε καὶ ἴδιον ἀριθμὸν, οὗς ἐκάλε- σεν Ἀρκαδιακούς. ἀρρώστησας δὲ ἑξαίφνης τελευτᾷ, ὧν ἐνιαυ- τῶν λα΄.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ἀρκαδίου ἐβασίλευσεν ὁ ἀδελφὸς αὐ- V 18 τοῦ Ὀνώριος ἐν Ῥώμῃ ἔτη λα΄. ἦν δὲ ὀργιλος καὶ σώφρων.

10 Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ἐκλείσει τὸ ἱερὸν τοῦ Σεράπιδος Ἥλιου O 46 τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ μεγάλῃ.

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ταραχῆς γενομένης δημοτικῆς ἐν τῇ Ῥώμῃ μεγάλης, ἀγανακτήσας ἀπῆλθεν εἰς Ῥάβενναν πόλιν· καὶ πέμπσας ἤγαγεν Ἀλάριχον στρατηλάτην ἀπὸ τῶν Γαλλίων μετὰ 15 πλήθους, ἵνα πραιδεύσῃ τὴν Ῥώμην. καὶ ἐλθὼν ὁ Ἀλάριχος ἐν τῇ πόλει παρέθετο αὐτὸν τῇ πόλει καὶ τοῖς συγκλητικοῖς τοῖς ἐχθροῖς Ὀνωρίου, καὶ τινα τῶν τῆς πόλεως οὐκ ἔβλαψεν, ἀλλὰ ὀρηκῆσας εἰς τὸ καλύτιον ἐπῆρε πάντα τὰ τοῦ παλατίου χρήματα B καὶ τὴν ἀδελφὴν Ὀνωρίου ἀπὸ πατρὸς Πλακιδίαν, μικρὰν οὖσαν

14. Galliarum Ch., Galliarum Ox. Scripsi Galliarum et mox Galliarum, ut p. 30. A. 16. αὐτὸν Ox.

norio fratre suo natu minore Romae relicto. Erat autem [Arcadius] vir ingenii acerrimi, et rebus agendis idoneus: qui quamprimum Constantino- polim reversus fuerat, filium suum, Theodosium juniorem, imperii socium sibi accepit.

Idem Arcadius agmen quoque proprium instituit; quod et *Arcadia- cum* vocavit. In morbum vero incidens, subito mortuus est, aetatis anno xxxi.

H O N O R I U S

I M P E R A T O R.

Post Arcadium mortuum Romae imperavit Honorius annos xxxi. Iracundiae hic deditus erat, sed vir sanae mentis.

Hic fanum Serapidis Solis, quod Alexandriae magnae fuit, occudi jussit.

Romae vero magna seditione coorta, Imperator in Ravennam urbem indignabundus secessit; accersito ex Gallia Alaricho Duce, cum copiis ejus, ad Romam depraedandam. Alarichus autem Romam veniens, civibus et Senatoribus, Honorii hostibus, sese adjunxit; et omnino nihil in Romanos hostile perpetrans, Imperatoris ipsius in Palatium irrumpit; uni- versoque Thesauro Regio, Imperatoris etiam a Patre sorore, Placidia,

παρθένον· και πάλιν ἀπῆλθεν αὐτὸς εἰς τὰς Γαλλίας τυραννή-
σας. Κωνσταντίος δὲ ἔτι κόρης ὦν μετὰ Ἀλαρίχου, πιστευθεὶς
παρ' αὐτοῦ τὴν κόρην Πλακιδίαν, δυνηθεὶς ἔλαβεν αὐτήν· και
φυγῶν τὸν Ἀλάριχον ἤγαγεν αὐτὴν πρὸς τὸν βασιλέα Ὀνώριον.
και εὐχαριστῶν αὐτῷ ὁ Ὀνώριος ἐποίησεν αὐτὸν συγκλητικόν, και 5

- O 47 ἐξέδωκεν αὐτῷ τὴν Πλακιδίαν εἰς γυναῖκα, και ἐποίησεν αὐτὸν
βασιλέα ἐν Ῥώμῃ· ἐξ ἧς ἔσχεν υἱὸν ὁ αὐτὸς Κωνσταντίος, ὃν
ἐκάλεσε Βαλεντινιανόν. και ἅμα Κωνσταντῷ γενόμενος ὁ Ὀνώ-
ριος ἐπὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἀνείλε τοὺς τέσσαρας τυράννους
C Ἄτταλον και Σεβαστιανόν και Μάξιμον και Κώνσταν τοὺς συγ- 10
κλητικούς, οἵτινες ἀντήρασαν αὐτῷ ὑπονοθεύσαντες τὸν δῆμον.
μετὰ δὲ τὸ φονευθῆναι αὐτοῦς και τὰς οὐσίας αὐτῶν δημευθῆναι
ἐάσας τὸν Κωνσταντίον ἐν τῇ Ῥώμῃ βασιλεύειν ἦλθεν ὁ αὐτὸς
Ὀνώριος ἐν Κωνσταντινουπόλει βασιλεύων μετὰ Θεοδοσίου τοῦ
μικροῦ.

- Ὁ δὲ Κωνσταντίος, βασιλεὺς Ῥώμης, τελευταῖ ἰδίῳ θανάτῳ
ἐπὶ τῆς βασιλείας και ζωῆς Ὀνωρίου· και τυραννήσας συγκλητι-
κός τις ὀνόματι Ἰωάννης, τῶν ἄλλων συγκλητικῶν συμποισαμέ-
νων μετ' αὐτοῦ, βασιλεύει ἐν τῇ Ῥώμῃ. και γινούσ τοῦτο ὁ Ὀνώ-
O 48 ριος ἐμάνη· και νόσῳ βληθεὶς ὑδρωπιάσας τελευταῖ, ὦν ἐνιαυ- 20
τῶν μβ'.

20. ὑδρωπιάσας Ox., ὑδρωπιάσας Ch.

virguncula, secum abreptis, in Galliam reversus est, tyrannidem usque
agitans. Constantius autem quidam Comes, qui Alarichum secutus, Pla-
cidiam virginem sibi concreditam habuit; arrepta occasione, Alarichum
effugit, eamque Honorio Imperatori reducem dedit. Cujus facti in gra-
tiam, Honorius Constantium ad Senatoriam dignitatem provexit: quin et
Placidia ei in uxorem data, in imperii etiam consortium eum admisit.
Constantio ex Placidia natus est filius, nomine Valentinianus. Honorius
itaque, Constantio in regni societatem adscito, quatuor rebelles illos Se-
natores, Attalum, Sebastianum, Maximum et Constantem, qui plebem in
partes suas allicientes, Imperatori negotium facesserunt, e medio sustulit;
bonis eorum publicatis. Honorius autem, imperio Occidentis Constantio
tradito, ipse Constantinopolim contendens, Theodosio Juniori sese Imperii
socium adjunxit.

Contigit autem, vivente adhuc et regnante Honorio, Constantium Ro-
manum Imperatorem e vivis excedere: post quem, Joannes quidam Sena-
tor, tyrannidem arripiens, Senatorum reliquorum ope fretus, Imperium
Occidentis invasit. Quo audito, Honorius in furorem actus est; et ex
aqua intercute laborans, mortuus est aetatis anno XLII.

Λ Ο Γ Ο Σ Ι Δ'

O 49
V 19

ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΤΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ
ΕΩΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ὀνωρίου ἐβασίλευσε μόνος ὁ θυγάτηρος Ἀ
Θεοδόσιος ὁ νέος, ὁ υἱὸς Ἀρκαδίου βασιλέως, ἀδελφοῦ Ὀνωρίου,
ἐπὶ τῆς ὑπατείας Στελλίχωνος καὶ Ἀβριλιανοῦ, ὑπὸ τοῦ ἰδίου πα-
τρὸς στεφθεῖς· ἐβασίλευσε δὲ τὰ πάντα ἔτη 9' καὶ μῆνας ζ'. O 50
5 ὅστις ἔχαιρε τῷ Πρασίνῳ μέρει καὶ ἀντεποιεῖτο αὐτῶν κατὰ πό-
λιν. ἐν δὲ Κωνσταντινουπόλει μετήγαγεν αὐτοὺς, θεωροῦντας
πρῶτῃν εἰς τὰ δεξιὰ αὐτοῦ μέρη, καὶ ἐποίησεν αὐτοὺς θεωρεῖν εἰς
τὰ ἀριστερὰ βάρη· καὶ τοὺς τῆς παιδαγούρας στρατιώτας τοὺς
κατέναντι τοῦ καθίσματος θεωροῦντας μετέστησεν ἐπὶ τὸ Βένετον
10 μέρος· καὶ τὰ βάρη ἔδωκε τοῖς τοῦ Πρασίνου μέρους, ἔχοντα
μεσόστυλα ἕξ, εἰρηκῶς τῷ ἐπάρχῳ Κύρῳ ὅτι Οὗς φιλῶ κατέ- B

Inscr. Λέωντος Ox.
p. 306. D.

8. Ἀβριλιανοῦ Ox., Ἀβρήλιανοῦ Chron.

LIBER XIV.

DE TEMPORIBUS THEODOSII JUNIORIS USQUE
AD IMPERIUM LEONIS JUNIORIS.

Post Honorium imperavit solus divitiissimus Theodosius Junior; qui a patre Arcadio, Honorii fratre, Imperator renunciatus fuerat, Stilicone et Aureliano Coss. Imperium vero tenuit annos L et menses VII. Factionis hic Prasinae studebat; cujus etiam partes egit ubique per imperium. Constantinopoli vero Prasinos, qui a dextra ejus sedentes antea spectabant Ludos, gradus a sinistra deinceps occupare jussit: militesque Podaturae, qui ex adverso sellae Imperatoriae spectabant, ad Venetam partem transtulit. Prasinis autem Gradus dedit, sex habentes Mesostylia; Cyro Praefecto subindicans, velle se, quos charos sibi habuit, e regione

ναντί μου θέλω θεωρεῖν. καὶ ἔκραξαν ἐν Κωνσταντινουπόλει οἱ
ἐκ τοῦ Πρασίνου μέρους τῷ αὐτῷ βασιλεῖ, Τὰ ἴδια τοῖς ἰδίοις.
καὶ ἔπεμψεν αὐτοῖς μανδᾶτα διὰ τοῦ πρωτοκούρσορος, λέγων
ὅτι Ἐγὼ ὡς τιμῶν ὑμᾶς εἰς τὰ ἀριστερὰ τοῦ καθίσματος, ἔνθα
θεωρῶ, μετέστησα ὑμᾶς· καὶ εὐφρόνησαν αὐτόν. καὶ ἐκέλευσε 5
O 51 κατὰ πόλιν εἰς τὰ ἀριστερὰ τῶν ἀρχόντων θεωρεῖν τοὺς Πρασί-
νους.

Ἐβασίλευσε δὲ παιδίον· ὅτε δὲ πρόεκοψε τῇ ἡλικίᾳ ὁ αὐτὸς
Θεοδόσιος βασιλεὺς, ἀνεγίνωσκεν ἔσω εἰς τὸ παλάτιον ἐν τῇ ζωῇ
τοῦ αὐτοῦ πατρὸς Ἀρκαδίου. καὶ μετὰ τὴν τελευταίην τοῦ πατρὸς 10
αὐτοῦ συνανεγίνωσκεν αὐτῷ ἄλλος νεώτερος εὐφρόνεστατος ὀνό-
C ματι Παυλῖνος, υἱὸς κόμητος δομestικῶν. μετὰ δὲ τὴν τελευταίην
τοῦ αὐτοῦ πατρὸς ἀνδρωθεὶς Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς ἐζήτηε λαβεῖν
γυναῖκα εἰς γάμον· καὶ ὄχλει τῇ αὐτοῦ ἀδελφῇ Πουλχερίᾳ τῇ
δεσποίνῃ, οὕση παρθένῳ, ἣτις ὡς φιλοῦσα τὸν ἴδιον αὐτῆς ἀδελ- 15
φὸν οὐκ εἴλατο γαμηθῆναί τινα· καὶ δὴ περιεργασαμένη περὶ
παρθένων πολλῶν κορασιῶν, θυγατέρων πατρικίων ἢ ἐξ αἵματος
βασιλικῆς, εἶπεν τῷ αὐτῷ Θεοδοσίῳ βασιλεῖ, ἀδελφῷ αὐτῆς,
V 20 συνδιάγουσα αὐτῷ ἐν τῷ παλατίῳ. καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ αὐτὸς βα-
σιλεὺς Θεοδόσιος ὅτι Ἐγὼ θέλω, εἰ εὐρης μοι νεωτέραν εὐμορφον 20
πάνν, ἵνα τοιοῦτον κάλλος μὴ ἔχη γυνή εἰς Κωνσταντινούπολιν,
εἴτε ἐξ αἵματός ἐστι βασιλικῆς εἴτε ἐξ αἵματός ἐστι συγκλητικῆς

16. οὐκ Ox. 18. εἶπεν] εἰπὼν Ox. Male haec contraxit Chron.
Pasch. p. 311. A. 20. εὐρης] εὐρεῖς Ox., ἐγὼ θέλω εὐρεῖν ma-
le Chron.

sui eos spectare. Tum vero qui Prasinæ Factionis erant Constantinopoli-
tani Imperatori inelamabant: *Suum cuique*. Theodosius autem, misse
Protocursore eos monuit; se, in honorem eorum, ad sinistram sellae suae,
unde spectabat ipse, transtulisse eos. Tum vero faustis acclamationibus
eum celebrarunt. Edixit etiam Imperator, ubique per imperium, uti Pra-
sini ad sinistram Praefectorum sedentes, Ludos spectarent.

Imperator autem renunciatus est, dum puer admodum erat: adole-
scentior autem factus, in Palatio literis imbutus est, patre Arcadio adhuc
vivente. Patris autem post obitum, in literis percipiendae socius ei ad-
iunctus est juvenis quidam nobilis, nomine Paulinus, Comitis Domesticor-
um filius. Theodosius autem Imperator, cum jam in virum adolevisset,
uxorem ducere in animo habuit: atque eo nomine Pulcheriam Augustam,
sororem suam, saepiuscule interpellaverat; quae virgo licet esset, fratrem
suum adeo charum sibi habuit, ut a nuptiis ipsa abstinuerit. Pulcheria
itaque inquirendis quaecunque ex Regio, vel Patricio sanguine prognatae
essent, virginibus sedulam navans operam, ad Theodosium Imperatorem
fratrem suum, qui cum in Palatio convixit, de illis referebat. Cui Theo-
dosius, „Tu modo, inquit, si conciliare mihi possis teneram virginem,
formaque talem, qualem Constantinopolis praeterea nullam data est,

πρώτου. εἰ δὲ μὴ ἔστι καλὴ εἰς ὑπερβολήν, οὐ χρεῖαν ἔχω, οὔτε
 ἄξιωματικὴν οὔτε ἐκ βασιλικοῦ αἵματος οὔτε πλοῦτον, ἀλλὰ O 52
 καὶ εἴ τινος δὴ ποτὲ ἔστι θυγάτηρ, μόνον παρθένον καὶ εὐπρεπε-
 σιάτην πάνυ, ταύτην λαμβύνω. καὶ ἀκκοῶσα ταῦτα ἡ δέσποινα
 5 Πουλχερία πανταχοῦ ἔπεμψε περιεργαζομένη· καὶ Παυλῖνος δὲ
 περιέτρεχεν, ἀρέσαι αὐτῷ.

Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ συνέβη ἔλθειν ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ **B**
 τῶν ἰδίων συγγενῶν κόρην εὐπρεπῆ, ἑλλόγιμον, Ἑλλαδικήν, ὀνό-
 ματι Ἀθηναίδα, τὴν καὶ Εὐδοκίαν μετακληθεῖσαν, θυγατέρα γε-
 10 νομένην Λεοντίου τοῦ φιλοσόφου Ἀθηναίου εὐπορωτάτου· ἧτις
 Ἀθηναῖς ἡ καὶ Εὐδοκία ἠναγκάσθη καταλαβεῖν τὴν βασιλεύου-
 σαν πόλιν πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῆς θείαν διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην.
 ὁ φιλόσοφος Λεόντιος ὁ αὐτῆς πατήρ ἔχων υἱοὺς τελείους δύο,
 μέλλων τελευτᾶν διέθετο, τάξας ἐν τῇ ἑαυτοῦ διαθήκῃ τοὺς δύο
 15 αὐτοῦ υἱοὺς κληρονόμους πάσης τῆς ὑπὲρ αὐτοῦ καταλιμπανομένης
 περιουσίας Οὐαλέριον καὶ Γέσιον, εἰρηκῶς ἐν τῇ αὐτοῦ διαθήκῃ,
 Ἀθηναίδι τῇ ποθεινοτάτῃ μου γνησίᾳ θυγατρὶ δοθῆναι βούλομαι **C**
 νομίματα ἑκατὸν καὶ μόνον· ἀρκεῖ γὰρ αὐτῇ ἡ αὐτῆς τύχη ἡ
 ὑπερέχουσα πῦσαν γυναικεῖαν τύχην. καὶ ἐτελεύτησεν ὁ αὐτὸς O 53
 20 Λεόντιος ὁ φιλόσοφος ἐν Ἀθήναις. μετὰ οὖν τὴν αὐτοῦ ἀποβίω-
 σιν ἔδυσώπει ἡ αὐτὴ Ἀθηναῖς ἡ καὶ Εὐδοκία τοὺς ἰδίους ἀδελ-
 φούς, ὡς μελζοντας, προσπίπτουσα αὐτοῖς καὶ αἰτοῦσα μὴ προσχεῖν
 τῇ αὐτῇ διαθήκῃ, ἀλλὰ κατὰ τὸ τρίτον μέρος μερίσασθαι μετ'

Regis illam vel Patriciis claram natalibus, hanc volo. At si forma non sit absolutissima, Regio licet sit, an Patricio prognata sanguine, divesque, non moror ista. Quinimo, quacunq; tandem stirpe edita sit, virgo modo sit, omnibusque pulchritudinis palmam praeripiat, illam expeto. His autem Pulcheria, emissis ubique nunciis, hujusmodi virginem sollicitè anquisivit. Paulinus etiam, uti ei hac ex parte gratificaretur, undique curabat.

Contigit interim Constantinopolim cum cognatis suis advenire Virginem quandam Graecanicam, forma singulari et doctrina praestantem, cui nomen Athenais; (quae et postea Eudocia vocata est) Leontii, Philosophi Atheniensis, viri ditissimi filiam. Haec Imperatricem urbem petere, amitae suae visendae gratia coacta est, hac rē causa. Leontius Philosophus, ejus pater, filios duos adultos habuit, Valerium et Gesium. Hos moriturus testamento instituit ex aese haeredes: „Athenaidi autem, (in Testamento scripsit) filiae meae desideratissimae C. Numismata tantum dari volo: sufficit enim illi Fortuna sua, quae universum sexum suum antecellit.“ Atque ita Leontius Philosophus Athenis decessit: post cujus obitum Athenais, quae et Eudocia, fratres suos, utpote natu majores, pedibus illorum provoluta, supplex rogavit, uti Testamenti illius rationem non adeo habentes, Paternae Haereditatis partem tertiam sibi assignarent.

αὐτῶν τὰ πατρῶα, λέγουσα μηδὲν ἡμαρτηκέαι, ὡς καὶ ὑμεῖς οἴ-
 दाτε, πρὸς τὸν ἴδιον ὑμῶν πατέρα· καὶ οὐκ οἶδα διὰ τί ἄπορόν
 με κατέλιπε μέλλων τελευτᾶν καὶ εὐπορίας τύχην μετὰ τὴν αὐτοῦ
 νέκρωσιν ἐχαρίσατο. οἱ δὲ αὐτῆς ἀδελφοὶ ἔμειναν ἀπειθεῖς, καὶ
 D ὄργισθέντες ἐδίωξαν αὐτὴν καὶ ἐκ τοῦ πατρῴου αὐτῆς οἴκου, ἔνθα 5
 συνέμενον αὐτοῖς. καὶ ἐδέξατο αὐτὴν ἡ ἀδελφὴ τῆς γενομένης
 αὐτῆς μητρός, ὡς ὄρφανήν, καὶ ὡς παρθένον ἐφόλαξεν αὐτήν.
 ἦντινα λαβοῦσα ἀνήλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸς τὴν ἄλλην
 ἀδελφὴν τοῦ αὐτῆς πατρὸς καὶ θείαν αὐτῆς. καὶ λαβοῦσαι αὐ-
 O 54 τὴν ποιῆσαι ἀξίωσιν κατὰ τῶν αὐτῆς ἀδελφῶν παρεσκεύασαν 10
 αὐτὴν προσελθεῖν τῇ εὐσεβεστάτῃ δεσποινῇ Πουλχερίᾳ, ἀδελφῇ
 Θεοδοσίου βασιλέως. καὶ δὴ προσελθοῦσα ἐδίδαξεν ὡς βιαζομένη
 παρὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς ἀδελφῶν, διαλεγομένη ἑλλογίμως. καὶ ἐω-
 ρακυῖα αὐτὴν ἢ αὐτῇ Πουλχερίᾳ εὐπρεπῆ καὶ ἑλλόγιμον, ἐπηρεώ-
 E τησε τὰς αὐτῆς θείας εἰ ἐστὶ παρθένος. καὶ ἐδιδάχθη παρ' αὐ- 15
 τῶν ὅτι παρθένος ἐστὶν ἀγνή φυλαχθεῖσα ὑπὸ τοῦ αὐτῆς πατρὸς,
 φιλοσόφου γεναμένου ἐν Ἑλλάδι, καὶ διὰ λόγων πολλῶν φιλοσο-
 φίας ἀναχθεῖσα. καὶ κελεύσασα αὐτὴν ἅμα ταῖς αὐταῖς θείαις
 διὰ κουβικουλαρίων φυλαχθῆναι καὶ περιμεῖναι, λαβοῦσα, φησί,
 τὴν δέξαι παρ' αὐτῆς εἰσῆλθε πρὸς τὸν ἴδιον αὐτῆς ἀδελφὸν τὸν 20
 βασιλέα Θεοδοσίον καὶ εἶπεν αὐτῷ ὅτι Ἡδρὸν νεωτέραν πάνυ
 V 21 εὐμορφον, καθαρίαν, εὐστολον, ἑλλόγιμον, Ἑλλαδικήν, παρ-

2. ἴδιον ὑμῶν] κοινὸν ἡμῶν Chron. 8. εὐπορίας τύχην] καὶ
 εὐπορίας τυχεῖν Chron. 18. κελεύσασα Ch., κελεύσας Ox.
 ibid. αὐταῖς] αὐτῆς Chron.

„Ego enim, inquit, in communem nostrum Parentem nihil commisi, uti vos probe notistis: nec satis scio, qua tandem causa adductus, moriturnus pater, nulla mihi vobiscum concessa Patrimonii sorte, prospera me mea frui Fortuna, post se mortuum juberet.“ At fratres in sententia perstiterunt; iratique etiam ex aedibus paternis, ubi cum eis convixerat, eiec-
 cerunt. Itaque accepit illam sibi matertera ejus; atque, ceu parentibus orbam et virginem, tutata est. Constantinopolim deinde adduxit, ad cognatam aliam, virginis amitam patris ejus sororem. Hae vero, causa il-
 lius suscepta, ad Pulcheriam Augustam, Theodosii Imperatoris sororem pientissimam, fratres suos [de bonis paternis] postulatarum, adduci curaverunt. Illa vero ad Pulcheriam adducta, oratione disertissima exposuit, quo pacto a fratribus suis injuriose habita fuerit. Videns autem Pulche-
 ria Athenaidem, forma tali et eruditione praeditam, cognatas ejus inter-
 rogavit, virgo esset, necne? Dicebant hae, virginem esse intactam, a pa-
 tre suo Philosopho Graeco custoditam, et Philosophiae praeceptis abunde
 satis imbutam. Cognatis itaque ejus, una cum virgine, Cubiculariorum
 sub cura ibidem manere jussis, Pulcheria acceptum ab ea Libellum sup-
 plicem ad Theodosium fratrem deferebat; cui etiam dixit: „Inveni tibi
 virginem Graecanicam, Philosophi cujusdam filiam, teneram et formosiss-

θένον, θυγατέρα φιλοσόφου. ὁ δὲ ἀκούσας, ὡς νεώτερος, ἀνή-
 φθη· καὶ μεταστελλόμενος τὸν συμπράκτορα αὐτοῦ καὶ φίλον
 Παυλῖνον ᾗτησε τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν ὡς ἐπ' ἄλλῳ τινὶ εἰσαγα-
 γεῖν τὴν Ἀθηναΐδα τὴν καὶ Εὐδοκίαν ἐν τῷ αὐτῆς κουβικλίῳ,
 5 ἵνα διὰ τοῦ βήλου θεασθῆται αὐτὴν ἅμα Παυλίνῳ. καὶ εἰσῆλθῃ· O 55
 καὶ ἑωρακῶς αὐτὴν ἠράσθη αὐτῆς, καὶ Παυλίνου δὲ θαυμάσαν-
 τος αὐτὴν. καὶ κρατήσας αὐτὴν καὶ χριστιανὴν ποιήσας, ἦν
 γὰρ Ἑλλην, καὶ μετονομάσας αὐτὴν Εὐδοκίαν, ἔλαβεν αὐτὴν εἰς
 γυναῖκα, ποιήσας αὐτῇ βασιλικὸν γάμον. καὶ ἔσχεν ἕξ αὐτῆς
 10 θυγατέρα ὀνόματι Εὐδοξίαν.

Ἀκούσαντες δὲ οἱ τῆς Ἀγούστας Εὐδοκίας ἀδελφοὶ ὅτι βα- B
 σιλεύει, προσέφυγον ἐν τῇ Ἑλλάδι φοβηθέντες· καὶ πέμψασα
 ἤνεγκεν αὐτοὺς ἐκ τῆς πόλεως Ἀθηναίων ὑπὸ λόγον ἐν Κωνσταν-
 τिनουπόλει, καὶ ἐποίησεν αὐτοὺς ἀξιωματικούς, προαγαγόντος αὐ-
 15 τοῦ τοῦ βασιλέως τὸν μὲν λεγόμενον Γέσιον ἑπαρχὸν πραιτω-
 ρίων τοῦ Ἰλλυριῶν ἔθρους, τὸν δὲ Οὐαλέριον μάγιστρον, εἰρη-
 κνίας αὐτοῖς τῆς αὐτῆς βασιλείας Εὐδοκίας, ἀδελφῆς αὐτῶν,
 ὅτι Εἰ μὴ ὑμεῖς κακῶς ἐχρήσασθέ μοι, οὐκ ἦναγκαζόμεν ἔλθειν
 καὶ βασιλεῦσαι. τὴν οὖν ἐκ τῆς γενέσεώς μου βασιλείαν ὑμεῖς
 20 μοι ἐχαρῆσασθε· ἡ γὰρ ἐμὴ ἀγαθὴ τύχη ἐποίησεν ὑμᾶς ἀτυχεῖς O 56
 εἰς ἐμέ, οὐχὶ ἡ ὑμετέρα πρὸς ἐμέ γνώμη.

Ὁ δὲ βασιλεὺς Θεοδόσιος καὶ Παυλῖνον, ὡς φίλον αὐτοῦ

11. Immo Ἀγούστης. 16. Ἰλλυριῶν Οὐ. 20. ἀτυχεῖς] ἀπει-
 θεῖς Chron. V. p. antecedentem v. 4.

simam intactam, egregie ornatam et eruditione praestantem.“ Quo au-
 dito, Imperator, uti Juvenis, exarsit: accersito itaque socio suo et amico
 Paulino, Pulcheriam sororem rogavit, uti per speciem alicujus negotii,
 Athenaidem in suum ipsius cubiculum introduceret, unde ipse eam, cum
 Paulino, per velum spectaret. Introductam itaque virginem, Paulino qui-
 dem eam admirante, Imperator anxie deperibat: Christianam itaque eam
 ubi fecisset, (Pagana enim fuerat) nomine in Eudociam mutato, in ux-
 orem habuit; nuptiis etiam Regis, illius in honorem, celebratis. Filiam
 vero ex ea suscepit, nomine Eudoxiam.

At vero fratres Eudociae Imperatricis, ubi sororem suam regnare in-
 tellexissent metu perculsi, in Helladem profugerunt: Quo Eudocia, Cau-
 tionem Indemnitatis data, Constantinopolim ex Athenis accersitis, summos
 ibi ad honores provexit. Gesium enim Imperator Praefectum Praetorio
 gentis Illyricae, Valerium vero Magistrum constituit; dicente fratribus suis
 Eudocia Imperatrice, „Quod nisi vos male me tractassetis, ego non Con-
 stantinopolim petere, indigne Imperatrix fieri coacta fuisset. Regnum
 itaque, quod extra nascendi sortem mihi obtigit, vos dedistis: quod enim
 votis meis non aequiores stetit, illud non malo vestro in me animo, sed
 bonae meae Fortunae acceptum refero.“

Imperator autem Theodosius Paulinum, ut amicum, convictorem et

καὶ μεσάσαντα τῷ γάμῳ καὶ συναριστοῦντα αὐτοῖς, ἐποίησε διὰ πάσης ἀξίας ἐλθεῖν· καὶ μετὰ ταῦτα προηγάγετο αὐτὸν μάλιστα καὶ ᾗξήθη. ὡς ἔχων δὲ παρθήσιαν πρὸς τὸν βασιλέα Θεοδόσιον, ὡς παρὰνυμφος, καὶ πρὸς τὴν Ἀγούσταν Εὐδοκίαν εἰσῆιε συγχῶς ὁ αὐτὸς Παυλῖνος, ὡς μάλιστα. 5

Ὁ δὲ αὐτὸς Θεοδόσιος βασιλεὺς ἐπεμψεν ἐν τῇ Ῥώμῃ Ἀσπαρα τὸν πατρικίον μετὰ δυνάμειος πολλῆς στρατοῦ κατὰ Ἰωάννου τοῦ τυράννου. καὶ ἐνίκησε τὸν αὐτὸν Ἰωάννην ὃν Ἀσπαρ, καὶ ἐξέβαλεν αὐτὸν τῆς βασιλείας Ῥώμης, καὶ ἐφόνευσεν αὐτόν. καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος βασιλέα ἐν τῇ Ῥώμῃ Βαλεντινιανὸν τὸν μικρόν, τὸν υἱὸν Πλακιδίας τῆς μεγάλης καὶ Κωνσταντίου βασιλέως, τὸν ἴδιον αὐτοῦ συγγενέα. καὶ ἐκδίωσιν αὐτῷ τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα, ἣν εἶχεν ἀπὸ Εὐδοκίας Ἀγούστας, θυγατρὸς τοῦ φιλοσόφου, ὀνόματι Εὐδοξίαν· ἀφ' ἧς ἔσχεν ὁ αὐτὸς Βαλεντινιανὸς θυγατέρας δύο Εὐδοκίαν καὶ 15 Πλακιδίαν.

Συνέβη δὲ μετὰ χρόνον ἐν τῷ προΐεναι τὸν βασιλέα Θεοδόσιον εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐν τοῖς ἁγίοις Θεοφανείοις τὸν μάλιστα 57 Παυλῖνον ἀηδισθέντα ἐκ τοῦ ποδὸς ἀπρόϊτον μέναι καὶ ἐκκουσσεῦσαι. προσήνεγκε δὲ τῷ αὐτῷ Θεοδοσίῳ βασιλεῖ πένης 20 τις μῆλον Φρυγιατικὸν παμμέγεθες πολὺ εἰς πᾶσαν ὑπερβολήν. καὶ ἐξενίσθη ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶσα ἡ σύγκλητος αὐτοῦ· καὶ εὐθέως ὁ βασιλεὺς, δεδωκὼς τῷ προσαγαγόντι τὸ μῆλον νομίμα-

4. Ἀγούσταν Οκ. Sic et p. seq. 21. παμμεγεθὲς Οκ.

nuptiarum conciliatorem, per omnes honorum gradus ad dignitates eue-
xit; deinde etiam Magistri dignitate insignivit. Sic honoribus auctus est
Paulinus; qui cum plurimum potuerit apud Imperatorem, ut qui Para-
nymphus ejus fuerit, saepiuscule etiam, ut qui Magister erat, ad Impera-
tricem Eudociam intromissus est.

Imperator autem Theodosius Asparem quendam, virum Patricium,
cum exercitu magno Romam versus emisit, contra Joannem illum rebel-
lem. Hunc itaque Aspar bello superavit, regnoque Romano deturbatum,
neci tradidit, Romanus vero Imperator a Theodosio renunciatus est Va-
lentianus Junior, consanguineus ejus, Constantii Imperatoris et Placi-
diae magnae filius; cui etiam in uxorem dedit filiam Eudociam, quam ex
Eudocia Augusta, Philosophi filia susceperat. Ex ea vero filias duas ha-
buit Valentinianus, Eudociam et Placidiam.

Accidit autem post temporis, cum Imperator Theodosius in Sanctis
Theophaniis ad Ecclesiam exiret, Paulinum Magistrum domi manere;
aeger enim ex pede decumbens, morbum excusavit. Obtulit interim pau-
per quidam Theodosio pomum Phrygium, praegrande illud et inusitatae
magnitudinis; Imperatore ipso Proceribusque ejus omnibus magnitudine
illius stupescentibus. Imperator autem, datis ei qui obtulerat *ci nummis*,

τα ἑκατὸν πενήκοντα, ἔπεμψεν αὐτὸ τῇ Ἀγούστῃ Εὐδοκίᾳ· καὶ ἡ Ἀγούστα ἔπεμψεν αὐτὸ Παυλίῳ μαγίστρω, ὡς φίλῳ τοῦ βα- V 22
 σιλῶς· ὁ δὲ μάγιστρος Παυλῖνος, ἀγνοῶν ὅτι ὁ βασιλεὺς ἔπεμ-
 ψεν αὐτὸ τῇ Ἀγούστῃ, λαβὼν ἔπεμψεν αὐτὸ τῷ βασιλεῖ Θεοδο-
 5 σίῳ, ὡς εἰσέρχεται εἰς τὸ παλάτιον. καὶ δεξάμενος αὐτὸ ὁ βα-
 σιλεὺς ἐγνώρισεν αὐτὸ καὶ ἀπέκρυψεν αὐτό· καὶ καλέσας τὴν
 Ἀγούσταν ἐπρωτήσεν αὐτήν, λέγων, Ποῦ ἐστὶ τὸ μῆλον δ
 ἔπεμψά σοι; ἡ δὲ εἶπεν ὅτι ἔφαγον αὐτό. καὶ ὠρκώσεν αὐτὴν
 κατὰ τῆς αὐτοῦ σωτηρίας εἰ ἔφαγεν αὐτὸ ἢ τι αὐτὸ ἔπεμψε.
 10 καὶ ἐπωμόσατο ὅτι Οὐδενὶ αὐτὸ ἔπεμψα, ἀλλ' ὅτι αὐτὴ αὐτὸ
 ἔφαγε. καὶ ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς ἐνεχθῆναι τὸ μῆλον, καὶ ἔδειξεν
 αὐτῇ αὐτό. καὶ ἠγανάκτησε κατ' αὐτῆς, ὑπονοήσας ὅτι ὡς
 ἐρῶσα τῷ αὐτῷ Παυλίῳ ἔπεμψεν αὐτῷ τὸ μῆλον καὶ ἠρῆσα-
 το. καὶ διὰ τοῦτο ἀνείλε τὸν αὐτὸν Παυλῖνον ὁ βασιλεὺς Θεο-
 15 δόσιος· καὶ λυπηθεῖσα ἡ Ἀγούστα Εὐδοκία, ὡς ὑβρισθεῖσα,
 ἐγνώσθη γὰρ πανταχοῦ ὅτι δι' αὐτὴν ἐσφάγη ὁ Παυλῖνος· ἦν
 γὰρ πάνυ εὐμορφος νεώτερος· ἤτήσατο δὲ ἡ Ἀγούστα τὸν βα-
 σιλῆα Θεοδόσιον τοῦ κατελθεῖν εἰς τοὺς ἄγιους τόπους εἰς εὐ-
 χρὴν· καὶ παρέσχεν αὐτῇ. καὶ κατήλθεν ἀπὸ Κωνσταντινουπό-
 20 λεως ἐπὶ Ἱεροσόλυμα εὐξασθαι· καὶ ἔκτισεν ἐν Ἱεροσολύμοις
 πολλά, καὶ τὸ τεῖχος ἀνενέωσε τῆς Ἱερουσαλήμ, εἰποῦσα ὅτι Δι'
 ἐμὲ εἶπε Δαβὶδ ὁ προφήτης ὅτι καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου οἰκοδο-

B
O 58

4. αὐτὸ Ch., Chron., αὐτῷ Ox. 13. τῷ αὐτῷ Παυλίῳ] τοῦ
 αὐτοῦ Παυλῖνον Ch. 17. „δὲ redundat; nec habetur in Chr.
 Alex.“ Ch. 22. Δαβὶδ] Psalm. L. 20.

pomum Eudociae Augustae dono misit: quo eodem ipsa Paulinum Magi-
 strum, ceu Imperatoris amicum, donavit. Paulinus vero Magister, igno-
 rans illud Imperatorem jam antea Augustae dedisse, Imperatori Theodo-
 sio, cum Palatium intraret, remisit. Acceptum vero munus Imperator
 agnoscit, et secreto apud se servat: vocatamque deinde Augustam inter-
 rogat: „Ubi est pomum, inquiens, quod tibi misit? Comedi; inquit Illa.“
 Adjuravit illam Theodosius per salutem suam ut diceret, et unum illud
 edisset ipsa, an vero alteri dono misisset. Juravit illa comedis se, nec
 illud alicui dedisse. Tum vero Imperator pomum adferri jussit, allatum-
 que Augustae ostendit; simulque ei irascitur, suspicatus eam Paulino, ceu
 Amasio suo, pomum misisse, ideoque factum negasse. Paulinum itaque
 Imperator de medio sustulit: quod factum Imperatoris, tanquam in se in-
 juriosum, indigne tulit Augusta Eudocia: cujus ob causam Paulinum pe-
 riisse, (Juvenis enim erat formosus) in omnium erat ore. Augusta itaque
 Theodosium Imperatorem exoratam habuit, ut sibi liceret loca san-
 cta adire, orationis ergo: facultateque impetrata, Eudocia inde ex Con-
 stantinopoli Hierosolymam perrexit, orandi causa: Ubi quamplurimis ex-
 tructis aedificiis, moenia quoque urbis instauravit. Dicebat enim hoc vo-
 luisse Davidem Prophetam, in istis: *In bona voluntate tua, Domine, aedi-*

μηθήσεται τὰ τεύχη Ἱερουσαλήμ, κύριε. καὶ μέλασα ἔκει καὶ κτίσασι ἑαυτῇ μνημα βασιλικὸν ἐτελεύτησε, καὶ ἐτίθη ἐν Ἱεροσολύμοις. ἐν δὲ τῷ μέλλειν αὐτὴν τελευτῶν ἐπωμόσατο μὴ συν-
C ειδέναι τῇ κατηγορίᾳ τῆς ἔνεκεν Παυλίνου.

Ὁ δὲ βασιλεὺς Θεοδόσιος ἦν ἠλλόγμος, παρὰ παντὸς τοῦ 5
δῆμου φιλούμενος καὶ τῆς συγκλήτου. ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας αὐ-
τοῦ καὶ Βαλεντινιανοῦ ἐπιστράτευσε κατὰ Ῥώμης καὶ κατὰ
Κωνσταντινουπόλεως Ἀττιλᾶς, ἐκ τοῦ γένους τῶν Γηπέδων,
πλήθος ἔχων μυριάδων πολλῶν, δηλώσας διὰ Γότθου ἐνδὸς
πρεσβευτοῦ τῷ Βαλεντινιανῷ, βασιλεῖ Ῥώμης, Ἐκέλευσέ σοι δι'
O 59 ἔμοῦ ὁ δεσπότης μου καὶ δεσπότης σου Ἀττιλᾶς ἵνα εὐτρε-
πίσης αὐτῷ τὸ παλάτιόν σου. ὁμοίως δὲ καὶ Θεοδοσίῳ βασιλεῖ
D τὰ αὐτὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐδήλωσε δι' ἐνδὸς Γότθου πρεσ-
βευτοῦ. καὶ ἀκηκῶς Ἀέτιος ὁ πρῶτος συγκλητικὸς Ῥώμης
τὴν ὑπερβάλλουσαν τόλμαν τῆς ἀπονενομημένης ἀποκρίσεως Ἀττι- 15
λᾶ, ἀπῆλθε πρὸς Ἀλάριχον πρὸς τοὺς Γάλλους, ὄντα ἐχθρὸν
Ῥωμαίων, καὶ προετρέψατο αὐτὸν καὶ ἤνεγκεν αὐτὸν ἅμα αὐτῷ
κατὰ Ἀττιλᾶ· ἐπολέμησε γὰρ πόλεις πολλὰς τῆς Ῥώμης. καὶ
ἐξαίφνης ἐπιῤῥέψαντες αὐτῷ, ὡς ἐστὶν ἀπληκῶν πλησίον τοῦ
Δανουβίου ποταμοῦ, ἔκοψαν αὐτῶν χιλιάδας πολλὰς. εἰς δὲ 20
τὴν συμβολὴν πληγὴν λαβῶν ὁ Ἀλάριχος ἀπὸ σαγίτας ἐτελεύτη-

3. μὴ συνειδέναι τῇ κατηγορίᾳ τῆς ἔνεκεν Παυλίνου] „Locus mu-
tillus: forte legendum τῇ vel αὐτῆς· aut etiam supplendum, τῇ γε-
νομένῃ κατ' αὐτῆς ἔνεκεν Παυλίνου, uti ista leguntur in Chr.
Alex.“ Ch. 8. Γηκαίδων] Per s scripsi, ut vol. I. 124. D.
II. 64. C. 20. αὐτῶν] αὐτοῦ Chron. Pasch. p. 318. A.

*secundum muri Hierusalem. Ibi autem sede posita, Mausolaeum sibi re-
gium extruxit: et naturae cedens, ibidem sepulta est. Moritura autem
juravit, se extra crimen esse, de quo Paulini causa accusata fuerat.*

*Erat autem Theodosius Imperator doctrina insigniter instructus, po-
puloque suo universo Senatuique summe charus. Eo autem et Valen-
tiniiano Imperantibus, Attilas quidam, Gepidum ex genere oriundus, con-
tra Romam et Constantinopolim etiam, exercitum myriadum multarum se-
cum duxit. Hic, per Legatum suum Gothum, Valentiniano, Romae imper-
ranti, edixit: Imperat tibi per me Dominus meus et Dominus tuus, Attilas,
ut Palatium tuum sibi paratum efficias. Eadem plane verba Theodosio
etiam Imperatori, Constantinopoli denuncianda, Legato cuidam Gotho de-
mandavit. Caeterum Aëtius, princeps Senatus Romani, ubi hanc tam in-
sani mandati Attilae audaciam intolerandam audisset, profectus in Gal-
liam; ad Alarichum, Romanorum hostem, in belli societatem adversus At-
tilam, qui plurimas Romani Imperii urbes vastaverat, hortando adduxit.
Hi itaque, junctis copiis, Attilam ex improviso, ad Danubium castra po-
nentem, adorti, millia multa de exercitu ejus exciderunt. Alaricus au-*

σεν. ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ Ἀττιλᾶς ἐτελεύτησε καταφορᾷ αἵματος
 διὰ τῶν ῥινῶν ἐνεχθείση νυκτός, μετὰ Οὐννας παλλακίδος αὐτοῦ
 καθεύδων· ἥτις κόρη καὶ ὑπενοήθη ὅτι αὐτῇ αὐτὸν ἀνείλε. O 60
E
 5 ροὶ δὲ συγγράμματα ὅτι Ἀέτιος ὁ πατρικίος τὸν σπαθῆριον αὐ-
 τοῦ ὑπενόθευσε, καὶ αὐτὸς κεντήσας ἀνείλεν αὐτόν· καὶ ὑπέστρε-
 ψεν ἐν Ῥώμῃ ὁ πατρικίος Ἀέτιος νικήσας.

Ὁ δὲ βρασιλεὺς Θεοδοσίος ἐν τοῖς αὐτοῖς χρόνοις ἔκτισε τὴν
 μεγάλην ἐκκλησίαν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ· ἥτις λέγεται ἕως τοῦ νῦν V 23
 10 ἡ Θεοδοσίω· ἐφίλει γὰρ Κύριλλον τὸν ἐπίσκοπον Ἀλεξун-
 δρείας.

Κατ' ἐκείθον δὲ τὸν καιρὸν παρῆρσιαν λαβόντες ὑπὸ τοῦ ἐπι-
 σκόπου οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἔκαυσαν φρυγάνοις ἀφθεντήσαντες Ὑπα-
 τίαν τὴν περιβόητον φιλόσοφον, περὶ ἧς μεγάλη ἐφέρετο· ἦν
 15 δὲ παλαιὰ γυνή. ἐν δὲ τῇ αὐτοῦ βουσιλείᾳ ἔπαθεν ὑπὸ θειομη-
 νίας ἡ Κρήτη νῆσος, ἥτις εἶχεν ἐν μέσῳ θαλάσσης ὑπάρχουσας
 πύλεις ἐκυτόν, καθὼς περὶ τῆς αὐτῆς νήσου ἐξέθετο ὁ σοφώτατος O 61
 20 Εὐριπίδης. ἔπαθε δὲ καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος αὐτῆς. ἔπεισε δὲ
 ἐν τῇ αὐτῇ Κρήτῃ τὸ δημόσιον τῆς μητροπόλεως Γορτύνης τὸ
 καὶ ἐν ἐκάστῳ μηνὶ μιὰ διοίκησις θόλων παρῆρχεν. ἦν δὲ τὸ B

2. ἐνεχθείση Ch., ἐνεχθείσα Ox. 13. Ῥαταίαν Ox. 18. Εὐ-
 ριπίδης] Cretensium fabulae verba Κρήτης ἐκατομπολιέθρον respi-
 cit. Quod notare poterat Bentleius p. 23. 43.

tem, in congressu ipso, ictu sagittae vulneratus interiit. Similiter quoque
 Attilas, cum Hunna pellice concubens, sanguinis fluxu, ex naribus per
 noctem prorumpente, mortuus est, a pellice ista, uti vulgo credebatur, e
 medio sublatus. De hoc bello scripsit sapientissimus Priscus Thrax. Alii
 autem tradiderunt, Attilae spatharium, ab Aëtio Patricio corruptum, Do-
 minum suum confodisse; atque ita Aëtium, victoria potitum, Romam re-
 diisse.

Iisdem temporibus Theodosius Ecclesiam magnam Alexandriae extru-
 xit; quae Theodosii usque adhuc vocatur Ecclesia: Cyrillum enim, Epis-
 copum Alexandrinum, summo persecutus est amore.

Circa eadem haec tempora Alexandrini, Episcopo suo freti, licen-
 tiam quidvis agendi sibi sumentes, Hypatiam, matronam grandaevam, Phi-
 losopham insignem, omniumque ore celebratissimam, vivam cremis com-
 buserunt. Hujus etiam sub imperio divinam iram passa est Creta insula,
 quae centum in medio mari positas urbes habuit; uti de hac olim insula
 cecinit sapientissimus Euripides. Sed et quodcumque ei in circuitu terra-
 rum adiacebat, conquassatum est; corridente quoque eodem tempore Bal-
 neo Publico, quod Cretensibus in Gortyna Metropoli extruxerat Julius
 Caesar. Balnei hujus unicum licet esset aedificium, duodecim tamen The-

δημόσιον τέλειον, ὑπὸ δὲ ἐνὸς καμινίου μόνου τὰ δώδεκα θόλα ὑπεκαλοντο· καὶ ἦν ἰδεῖν ξένον θέαμα. καὶ ἀνήγειρεν ἕξ αὐτῶν ὁ βασιλεὺς Θεοδοσίος, ὃ ἔστι δύο σχήματα τοῦ δημοσίου, Φερινῶν καὶ χειμερινῶν, τῶν κτητόρων τῆς αὐτῆς πόλεως αἰτησάντων αὐτόν. παρέσχε δὲ καὶ λόγῳ κτισμάτων ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ 5 χώρας πολλά.

Ἐκτίσσε δὲ καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ βασιλικὴν διάφωτον μεγάλην, πάνυ εὐπρεπῆ, κατέναντι οὖσαν τῶν λεγομένων Ἀθλῶν, ἦντινα οἱ Ἀντιοχεῖς καλοῦσι τὴν Ἀνατολίου, διότι Ἀνατόλιος C στρατηλάτης ἐπέστη τῷ κτίσματι, λαβὼν τὰ χρήματα ἀπὸ τοῦ 10 βασιλέως, ὅτε ἐγένετο παρ' αὐτοῦ στρατηλάτης ἀνατολῆς· διὰ τοῦτο καὶ ὅτε ἐπλήρωσε τὸ αὐτὸ ἔργον τῆς βασιλικῆς, ἐπέγραψεν ἐν αὐτῇ διὰ χρυσίου μουσαρίου ταῦτα· Ἔργον Θεοδοσίου βα- O 62 σιλέως· ὡσπερ ἄξιον. ἐπάνω δὲ ἦσαν βασιλεῖς δύο Θεοδοσίος καὶ ὁ συγγενὴς αὐτοῦ Βαλεντινιανὸς ὃ ἐν Ῥώμῃ βασιλεύων. ὃ 15 δὲ αὐτὸς Θεοδοσίος ἐχρύσωσε καὶ τῆς Λαφνητικῆς πόρτας δύο θύρας τὰς χαλκᾶς καθ' ὁμοιότητα ἧς ἐχρύσωσε πόρτας ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἧτις καλεῖται ἕως ἄρτι ἡ χρυσέα πόρτα· ὁμοίως δὲ καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ καλεῖται ἕως τῆς νῦν ἡ χρυσέα πόρτα, χρυσοθεῖσα διὰ Νυμφιδιανοῦ ὑπατικοῦ. ἐν ᾧ χρόνῳ 20 D ἀπηγγέλθη ὁ θάνατος Βαλεντινιανοῦ βασιλέως Ῥώμης, σφάγν-τος ὑπὸ Μαξίμου συγκλητικοῦ καὶ κρατήσαντος καὶ βασιλεύσαντος ἐν Ῥώμῃ.

los distinctos, ad singulorum mensium usum destinatos singulos, unica tamen fornace (mirum spectatu) universos calefactos, intra se continebat. Horum vero Tholorum sex, in utriusque lavationis, hybernae scilicet et aestivae usum, petentibus civitatis ejusdem primoribus, reaedificavit Theodosius Imperator. Plurima etiam eidem urbi insulaeque resarciendae ultro largitus est.

Extruxit etiam Imperator Antiochiae magnae Basilicam, e regione loci Athlorum vocati, ingentem illam et splendidissimam praelucidamque: quam et Antiocheni Anatolii Basilicam vocant. Anatolius enim, Magister militum Orientis ab Imperatore constitutus, acceptis ab eo pecuniis, aedificium hoc urgebat operi praepositus: cui etiam ad exitum perducto, inscribi curavit, (nec immerito) artificio musivario inaurato; *Opus Theodosii Imperatoris*. Desuper autem collocabantur Imperatores ambo, Theodosius, et cognatus ejus, Valentinianus, qui Romae regnavit. Idem Theodosius Daphneticae Portae valvas aereas auro superinduxit, ad instar ejus, quae Constantinopoli ab ipso deaurata, *Aurca* adhuc Porta vocatur: quo nomine etiam appellatur haec Antiochena, ad hunc usque diem, quam auro etiam obduxit, curante hoc ei Nymphidiano, viro Consulari: quo tempore etiam nuncium allatum fuit, Maximum Senatorem, occiso rege Valentiniano, Occidentis imperium invasisse.

Ὁ δὲ αὐτὸς Θεοδόσιος βασιλεὺς ἐπόησε κακῶς Ἀντιόχῳ τῷ
 πραιποσίτῳ καὶ πατρικίῳ, δυναμένῳ ἐν τῷ παλατίῳ καὶ κρατή-
 σαντι τῶν πραγμάτων. ἦν γὰρ καὶ ἀναθρεψάμενος τὸν αὐτὸν
 Θεοδόσιον ἐν τῇ ζυῆ τῷ αὐτοῦ πατρὸς, ὡς κουβικουλάριος καὶ
 5 διοικῶν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς Ἀρκαδίου τὴν πολιτείαν Ῥω-
 μαίων. καὶ ἔμεινε μετὰ τὸ πληρῶσαι αὐτόν, ὡς πατρικίος κα-
 ταυθεντιῶν τοῦ αὐτοῦ Θεοδοσίου. καὶ ἀγανακτήσας κατ' αὐτοῦ
 ἐδήμυσεν αὐτόν καὶ κουρεύσας ἐποίησε παπᾶν τῆς μεγάλης ἐκ- O 63
 κλησίας Κωνσταντινουπόλεως, ποιήσας διάταξιν μὴ εἰσερχε- E
 10 σθαι εἰς ἀξίας συγκλητικῶν ἢ πατρικίων τοὺς ἐθνάρχους κουβικου-
 λάρους μετὰ τὸ πλήρωμα τῆς αὐτῶν στρατείας, τοῦτ' ἐστὶ τοὺς
 ἀπὸ πραιποσίτων παλατίου. καὶ ἐτελεύτα ὁ αὐτὸς Ἀντίοχος, ὢν
 πρῆσβύτερος.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς προεβάλετο ἔπαρχον πραιτωρίων καὶ
 15 ἔπαρχον πόλεως τὸν πατρικίον Κῦρον, τὸν φιλόσοφον, ἄνδρα V 24
 σοφώτατον ἐν πᾶσι. καὶ ἤρξεν ἔχων τὰς δύο ἀρχὰς ἕτη τέσσα-
 ρα, προῖων εἰς τὴν καροῦχαν τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως καὶ γρον-
 τίζων τῶν κτισμάτων καὶ ἀνανεώσας πᾶσαν Κωνσταντινούπολιν·
 ἦν γὰρ καθαριώτατος. περὶ οὗ ἔκραξαν οἱ Βυζάντιοι εἰς τὸ ἰπ-
 20 πικὸν πᾶσαν τὴν ἡμέραν θεωροῦντος Θεοδοσίου ταῦτα. Κων-
 σταντῖνος ἔκτισε, Κῦρος ἀνετέωσεν· αὐτὸν ἐπὶ τόπον, Ἀγγουςτε.
 Κῦρος δὲ ἐκπλαγεὶς ἀπεφθέγγατο, Οὐκ ἀρέσκει μοι τύχη πολλὰ O 64

Imperator autem Theodosius Antiochum Praepositum, virum Patri-
 cium, qui in Palatio plurimum potuit, et omnia pro arbitrio suo ibi dis-
 posuit, pessime tractavit. Hic enim, Cubicularius cum fuerit, Theodo-
 sium, a Patre ejus adhuc vivente enutriendum, ipsumque adeo Imperium
 administrandum acceperat. Quin et Patricia fretus dignitate, in Theo-
 dosium jam adultum, licentiam suam exercere non desiit. Imperator vero
 haec in eo minime ferens, bona ejus publicavit, comaque detonsa, ma-
 gnae Ecclesiae Constantinopolitanae clericum fecit. Quin et Legem quo-
 que tulit, qua cautum est, nequis in posterum ex Cubiculariis Eunuchis,
 post militiam hanc exactam in Praepositum Palatii factus, ad Senatoriam
 vel Patriciam dignitatem eveheretur. At vero Antiochus paulo post mo-
 ritur, senio confectus.

Imperator autem Praetorio Urbique Praefectum constituit Cyrus
 Patricium, virum Philosophum et in omnibus solertissimum: qui et mu-
 nus utrumque per quadriennium integrum obivit; carrucaque vectus
 Praefectoria, aedificiorum per urbem omnium curam suscepit; ipsamque
 adeo Constantinopolim omnem de integro renovavit: decoris enim erat
 studiosissimus. Itaque etiam de eo Byzantini, per totam diem acclaman-
 tes, ista in Circo extulerunt: *Constantinus extruxit, Cyrus instauravit:*
 Imperatore ipso Ludos interim spectante. At vero Cyrus, super his at-
 tonitus, sententiam istam protulit: *Displicet Fortuna nimis blanda. Impe-*

γελῶσα. καὶ ἐχόλῃσεν ὁ βασιλεὺς, ὅτι ἔκραζαν περὶ Κῦρου καὶ μετὰ Κωνσταντίνου αὐτὸν ἔκραζαν, ὡς ἀνανεώσαντα τὴν πόλιν· καὶ κατεσκευάσθη λοιπὸν καὶ ἐπλάκη ὡς Ἑλλήν ὁ αὐτὸς Κῦρος, B καὶ ἐδημεύθη παυθεὶς τῆς ἀρχῆς. καὶ προσφυγὼν ἐγένετο καὶ αὐτὸς παπῦς, καὶ ἐπέμφθη εἰς τὴν Φρυγίαν, ἐπίσκοπος γενάμε- 5 νος εἰς τὸ λεγόμενον Κοτυάειον. ἦσαν γὰρ οἱ αὐτοὶ Κοτυαεῖς πολῖται φονεύσαντες ἐπισκόπους τέσσαρας· τὸ δὲ Κοτυάειον πόλις ἐστὶ τῆς Φρυγίας ἐπαρχίας Σαλουταρίας. καὶ κατέλαβε τὴν Κοτυαέων πόλιν ἐπίσκοπος ὢν ὁ αὐτὸς Κῦρος πρὸ τῶν ἁγίων γενεθλίων. γνόντες δὲ οἱ τῆς πόλεως κληρικοὶ καὶ πολῖται ὅτι 10 ὡς Ἑλλήνα ἐπεμψεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς, ἵνα ἀποθάνῃ, ἐν τοῖς ἁγίοις γενεθλίοις ἑξαίφνης οὖν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἔκραζαν αὐτῷ προσομιλῆσαι. καὶ ἀναγκασθεὶς ἀνῆλθεν ὁμιλῆσαι· καὶ μετὰ τοῦ O 65 δοῦναι εἰρήνην προσωμίλησεν οὕτως. Ἀδελφοί, ἡ γέννησις τοῦ C Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ σιωπῇ τιμάσθω, ὅτι 15 ἀκοῇ μόνῃ συνελήφθη ἐν τῇ ἁγίᾳ παρθένῳ λόγῳ. αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν. καὶ εὐφημηθεὶς κατέηλθε, καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ ἕως θανάτου. καὶ προηγάγετο ἑπαρχὸν Ἀντιόχον τὸν Χούζωνα, τὸν ἕγγονον Ἀντιόχου τοῦ Χούζωνος τοῦ μεγάλου, ὃς πα- ρέσχεν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ προσθήκην χρημάτων εἰς τὸ ἱ- 20 πικὸν καὶ τὰ Ὀλύμπια καὶ τὸν Μαῖονυμῶν. καὶ μετ' αὐτὸν

6. Κοτυαεῖς Ox. 13. τοῦ] τὸ Chron. p. 318. C. 16. συνελή-
φθη ἐν τῇ ἁγίᾳ παρθένῳ λόγῳ] „Lego, λόγος, sive potius, ὁ λό-
γος. Chr. Alex. habet, συνελήφθη ε. τ. α. παρθένῳ· λόγος γὰρ
ἦν. αὐτῷ ἡ δόξα etc.“ Ch.

rator autem iratus ad haec, Cyrumque, urbis Instauratorem, pari acclamantium plausu cum Constantino celebrari dedignatus; eum, tanquam Graecum hominem, religionis postulavit: et honoribus omnibus exutum, bonis etiam publicatis, ipsum asylum petentem comprehendit, clericumque fieri coëgit. In Phrygiam deinde Episcopus, ad Cotyaeum, Phrygiae Salutaris urbem, missus est: cujus urbis incolae quatuor jamjam Episcopos suos e medio sustulerant. Instabant tum Sancti Natales, cum Cyrus Episcopus Cotyaeum advenit. Clerus autem, populusque Cotyaeensis, probe scientes Cyrum Episcopum eo ab Imperatore missum ideo, uti tanquam Graecus homo interficeretur, ipso Genethliorum die derепente omnes in Ecclesia voce alta exclamantes, concionem ab eo fieri petiverunt. Coactus itaque ab eis, in Concionem ascendit: et pacem prius populo precatus, hujusmodi ad eos Concionem habuit. *Fratres, Natales Dei, et Salvatoris nostri Jesu Christi, par est, uti silentio recolantur; eo quod, auditu solo, in Sancta Virgine, conceptum est Verbum. Cui sit gloria, in saecula saeculorum, Amen.* Omnium deinde plausibus acceptus, descendit; ibique ad mortem usque remansit. Praefectus autem constitutus est Antiochus Chuzon, magni Antiochi Chuzonis, qui Antiochenis in auctarium pecunias dedit, sumptibus in Circensia, Olympia, et Majumae

προήχθη ἑπαρχος Ῥουφῖνος ὁ συγγενὴς τοῦ αὐτοῦ βασιλέως· καὶ ἐφρονεύθη, ὡς μελετήσας τυραννίδα.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς Θεοδόσιος ἐφίλει ἔρωτι Χρυσάφιον τὸν κουβικουλάριον, τὸν λεγόμενον Ζτομμᾶν, ὡς πάνυ εὐπρεπῆ D 5 ὄντα· καὶ παρείχεν αὐτῷ πολλὰ ὅσα ἂν ἤτήσατο αὐτόν, καὶ εἶχε παρῆρσιαν πρὸς αὐτόν, καὶ κατήρχε πάντων τῶν πραγμάτων καὶ ἤρπαζε πάντα· ἦν γὰρ πάτρων καὶ προστάτης τῶν Πρασιῶν.

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἔπαθεν ὑπὸ Θεομηνίας Νικομή- 10 δεια, μητρόπολις τῆς Βιθυνίας, τὸ πέμπτον αὐτῆς πάθος ἐσπέ- O 66 ρας βαθείας καὶ ἀπώλετο εἰς γῆν καὶ εἰς θύλασσαν καταποντισθεῖσα. καὶ πολλὰ ἔκτισεν ἐκεῖ καὶ τὰ δημόσια καὶ τοὺς ἐμβόλους καὶ τὸν λιμένα καὶ τὰ θεώρια καὶ τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀνθίμου καὶ πάσας τὰς ἐκκλησίας αὐτῆς.

15 Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας αὐτοῦ παρέλαβαν οἱ Ἰσαυροὶ λησταρ- E χοῦντες Σελεύκειαν τῆς Συρίας μὴνι περιτίω, ἐπὶ τῆς ἑπατείας τοῦ αὐτοῦ Θεοδοσίου καὶ Ῥομορίδου· καὶ ἐκραίδευσαν καὶ ἔστρεψαν τὴν χώραν ἐλθόντες διὰ τῶν δρόμων· καὶ πάντα λαβόντες ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Ἰσαυρίαν.

20 Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἔπαθεν ὑπὸ Θεομηνίας πρῶτοις Κωνσταντινουπόλις ὑπὸ σεισμοῦ μὴνι Ἰανουαρίω κς' ἐν νυκτὶ V 25 ἀπὸ τῶν λεγομένων Τρωαδησιῶν ἐμβόλων ἕως τοῦ χαλκοῦ τετρα-

21. Ἰανουαρίω Ox. 22. Τρωαδησιῶν Chron. p. 318. D, Τρωαδησιῶν Ox. *ibid.* ἐμβόλων cum eodem Ch., συμβόλων Ox.

festum faciendis, nepes. Post hunc Imperator Praefectum constituit Rufinum, cognatum suum: qui imperium sibi arripere tentans, interfectus est.

Adamavit autem Theodosius Chrysaphium quandam, Cubicularium, cognomento Ztummam: egregia enim forma praeditus erat. Huic plurima largitus est, nihilque ei non indulsit: tantumque apud Imperatorem potuit, ut cujusque bona arripiens sibi, pro arbitrio suo omnia agigaret. Prasiniae quoque Factionis Patrocinium susceperat.

Hujus sub imperio Nicomedia, Bithyniae Metropolis, quintam coelestis irae vicissitudinem perpessa est nocte intempesta, eversa funditus et mari obruta. Plurima itaque ibi extruxit, Balnea, Porticus, Portam, Theoria: Sancti item Anthimi Martyrium caeterasque Ecclesias omnes denuo excitavit.

Eodem Imperante ab Isauria praedones, per montes viam capessentes, Seleuciam Syriac vi occupatam spoliarunt; regioneque tota devastata, abreptisque omnibus, Isauriam suam repetierunt. Factum hoc Februuario mense, Theodosio ipso et Romorido Coss.

Hujus sub imperio Constantinopolis divinam iram primum experta est, Januarii xxvi, nocturno tempore; a Troadensibus, quas vocant, Porticibus, adeoque Tetrapiylum aeream terrae tremoribus concussa. Impe-

πύλου. ὅστις βασιλεὺς ἐλιτάνευσε μετὰ τῆς συγκλήτου καὶ τοῦ ὄχλου καὶ τοῦ κλήρου ἀνυπόδητος ἐπὶ ἡμέρας πολλάς.

- Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ ἦλθε πολεμῶν Ῥωμαίοις Βλάσσης, βα-
 O 67 σιλεὺς Περσῶν· καὶ γνοὺς ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων ἐποίησε στρατη-
 λάτην ἀνατολῆς τὸν πατρίκιον Προκόπιον καὶ ἐπεμψεν αὐτὸν με- 5
 τὰ ἐξεδίτου πολεμῆσαι. μέλλοντος δὲ αὐτοῦ συμβῦλλειν ἐδή-
 λωσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Περσῶν ὅτι Εἰ ἔχει τὸ ἐξεδιτόν σου ὄλον
 ἄνδρα δυνάμιμον μονομαχῆσαι καὶ νικῆσαι ἓνα Πέρσῃν προβαλ-
 B λόμενον παρ' ἐμοῦ, εὐθέως ποιῶ τὰ πάντα τῆς εἰρήνης ἐπὶ ἔτη 10
 καὶ τὰ ἐξ ἔθους παρεχόμενα δῶρα. καὶ τούτων δοξάντων προε-
 βάλετο ὁ βασιλεὺς Περσῶν ἐκ τοῦ τάγματος τῶν λεγομένων
 ἀθανάτων Πέρσῃν ὀνόματι Ἀρδαζάνην, οἱ δὲ Ῥωμαῖοι Ἀρεόβιν-
 δόν τινα Γότθον, κόμητα φοιδεράτων. καὶ ἐξῆλθον οἱ δύο ἔφιπ-
 O 68 ποι καὶ ἔνοπλοι. ὁ δὲ Ἀρεόβινδος ἐβάσταζε καὶ σικάρην κατὰ
 τὸ Γοτθικὸν ἔθος. πρῶτος δὲ ὁ Πέρσης ὤρμησε μετὰ τοῦ κον- 15
 O 69 τοῦ· καὶ πλαγιάσας ὁ Ἀρεόβινδος ἐπὶ τὸ δεξιὸν αὐτοῦ μέρος
 ἐσόκκευσεν αὐτόν, καὶ κατενεγκῶν ἐκ τοῦ ἵππου ἔσφαξε. καὶ
 λοιπὸν ὁ βασιλεὺς Περσῶν ἐποίησε πάντα εἰρήνης· καὶ ἀνελθὼν
 μετὰ τὴν νίκην ὁ αὐτὸς Ἀρεόβινδος ἐν Κωνσταντινουπόλει σὺν
 C τῷ στρατηλάτῃ Προκόπῳ καὶ εὐχυρισθηθεὶς παρὰ τοῦ βασιλέως 20
 προήχθη ἕπατος.

Ὁ αὐτὸς δὲ βασιλεὺς ἐποίησεν ἐπαρχίαν, ἀπομερίσας ἀπὸ

15. κόντου Οκ.

rator itaque, cum Senatu populoque et clero universo, nudus pedes, per dies multos Deum precibus propitiatus est.

Circa idem tempus, Persarum Rex Blases adversus Romanos arma movit. Quo audito, Imperator Procopium Patricium, magistrum militum Orientis constitutum, contra Persam cum exercitu misit. Cumque jam praelium initurus erat, Rex Persarum illi denunciavit his verbis: „Si modo per totum exercitum tuum inveniri possit, qui Persam, quem Ego in certamen daturus sum, praelio singulari devicerit, Ego protinus pacis conitiones in annos L vobis daturus sum et pro more munera.“ Cumque de hoc utrinque conventum fuisset, Persa ex suis quendam produxit, nomine Ardazanem, ex cohorte quam vocant *Immortalium*; cui Romani opposuerunt Areobindum quendam Gothum, comitem Foederatorum. Hi itaque duo armati, et equis insidentes, egressi sunt: Areobindo, pro more gentis suae, socerem ferente. Prior autem Persa Gothum conto petit: cujus ictum Areobindus, corpore dextrorsum obliquo, declinans, ipsum laqueo implicavit, ex equoque deturbatum, interfecit. Tum vero Rex Persarum pacis conditiones dedit. Areobindus autem, post partam victoriam, Constantinopolim rediens cum Procopio Militum magistro, qualem promeruit ab Imperatore gratiam reportavit, ad Consularem dignitatem provectus.

Idem Imperator Lyciam a Lycaonia dirimens, Provinciam fecit; da-

τῆς Λυκαονίας, ἦντινα ἐκάλεσε Λυκίαν, δοὺς δίκαιον μητροπό-
 λεως καὶ ἄρχοντα τῇ λεγομένῃ πόλει Μύρα τῆς αὐτῆς Λυκίας,
 ἔνθα ἐστὶ θεοῦ μυστήριον πῦρ αὐτόματον. ὁμοίως δὲ ὁ αὐτὸς
 βασιλεὺς καὶ Συρίαν δευτέραν ἀπομερίσας ἀπὸ τῆς πρώτης ἐπαρ-
 5 χίας, δοὺς δίκαιον μητροπόλεως καὶ ἄρχοντα τῇ Ἀπαμείᾳ τῇ
 πόλει, καὶ Κιλικίαν δευτέραν ἀπομερίσας ἀπὸ τῆς πρώτης ἐποίη-
 σεν ἐπαρχίαν, δοὺς δίκαιον μητροπόλεως καὶ ἄρχοντα Ἀναζάρ-
 βῳ τῇ πόλει. ἐποίησε δὲ καὶ ἄλλην ἐπαρχίαν, ἀπομερίσας ἀπὸ
 τῆς Βιθυνίας, ἦντινα ἐκάλεσεν Ὀνωριάδα εἰς ὄνομα τοῦ αὐ- D
 10 τοῦ θείου Ὀνωρίου, δοὺς δίκαιον μητροπόλεως καὶ ἄρχοντα
 Ἡρακλείᾳ, πόλει τῆς Πόντου.

Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀκμὴν Νεστόριος ἤκμαζεν· ὅστις
 ἐπίσκοπος μετὰ ταῦτα ἐγένετο Κωνσταντινουπόλεως· καὶ ταρα- O 70
 χῆς γενομένης ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτόν, ἠναγκάσθη ὁ αὐτὸς Θεοδό-
 15 σιος προσκαλέσασθαι τὴν σύνοδον τῶν σμ' ἐπισκόπων ἐν Ἐφέσῳ
 κατὰ τοῦ αὐτοῦ Νεστορίου καὶ καθελεῖν αὐτόν ἀπὸ τῆς ἐπισκο-
 πῆς. ἦγεῖτο δὲ τῆς συνόδου Κύριλλος ὁ ἐπίσκοπος Ἀλεξαν-
 δρείας τῆς μεγάλης.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ καιρῷ ἐν τῇ Ῥώμῃ διάγουσα ἡ δέσποινα Εὐ-
 20 δοξία, γενομένη χήρα, γυνὴ Βαλεντινιανοῦ βασιλέως, θυγάτηρ E
 δὲ Θεοδοσίου βασιλέως καὶ Εὐδοκίας, λυπουμένη κατὰ Μαξίμου
 τοῦ τυράννου τοῦ φονεύσαντος τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ βασιλεύ-
 σαντος, προειρέματο δὲ Ζινζίριχον τὸν Οὐάνδαλον, τὸν ῥῆγα
 τῆς Ἀφρικῆς, ἐλθεῖν κατὰ Μαξίμου, βασιλέως τῆς Ῥώμης. ὅστις

2. Μύρα] τὰ Μύρα vocat ipse p. 36. C. 21. λυκουμένη Ch.,
 λυκουμένης Ox. 23. „δὲ omnino redundat.“ Ch.

tis Praefecto et Metropolis jure Myrae, urbi Lyciae: ubi et divinum est
 Miraculum, ignis sponte e terra erumpentia. Idem etiam Syriam secun-
 dam a prima sejungens, in Provinciam fecit; Apamiae Praefecto et jure
 Metropolitico concessa. Ciliciam praeterea secundam a prima dirimens,
 Provinciam fecit; urbe Anazarbo, Metropolitico jure et Praefecto dona-
 ta. Bithyniae quoque partem abscindens, Provinciam fecit; quam, a pa-
 trui nomine, Honoriadem appellavit: cujus etiam primariam urbem, Hera-
 cleam Ponti Praefecto jureque Metropolitico donavit.

Hujus sub Imperio Nestorius floruit: Erat hic Ecclesiae Constantino-
 politanae posthaec Episcopus: in quem concionantem cum tumultus a po-
 pulo cicerentur, Imperator Ephesinam contra eum Synodum cxxi. Episco-
 porum convocare coactus est, eumque Episcopatu deturbare. Synodo
 huic praefuit Cyrillus, Alexandriae magnae Episcopus.

Circa id tempus Eudoxia Augusta, Valentini Regis Vidua, et
 Theodosii Imperatoris ex Eudocia filia, Romae degens moesta et Maximo
 Tyranno, ob conjugis sui caedem, infensa, Zinzerichum Vandalum, Afri-
 cae regem, adversus Maximum, Romae imperantem, incitavit: qui dere-

- ἔξαιφνης ἦλθεν ἐν τῇ Ῥώμῃ πόλει μετὰ πλήθους καὶ παρέλαβε
 τὴν Ῥώμην, καὶ ἐφόνευσε τὸν Μάξιμον βασιλέα καὶ πάντας
 V 26 ἀπώλεσε, πραιτεύσας πάντα τὰ τοῦ παλατίου ἕως τῶν χαλκουρ-
 O 71 γημάτων, λαβὼν ἀιχμαλώτους τοὺς περιλειφθέντας συγκλητι-
 κούς· καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν, ἐν οἷς ἔλαβε καὶ τὴν προτρεψα-5
 μένην αὐτὸν τὴν δέσποιναν Εὐδοξίαν καὶ τὴν θυγατέρα αὐτῆς
 Πλακιδίαν τὴν γυναῖκα τοῦ πατρικίου Ὀλυβρίου, αὐτοῦ διά-
 γοτος ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ Εὐδοκίαν δὲ τὴν παρθένον
 ἀιχμαλώτους· καὶ ἀπήγαγε πάντας ἐν τῇ Ἀφρικῇ, ἐν Καρταγένῃ
 πόλει. ὅστις Ζινζιρίχος εὐθέως ἐξέδωκε τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ νιῶ Ὀνω-10
 ρίχῳ τὴν θυγατέρα Εὐδοξίας τῆς δεσποίνης τὴν παρθένον Εὐ-
 δοκίαν τὴν μικράν· καὶ εἶχεν αὐτὰς ἐν τιμῇ μετ' ἑαυτοῦ.
- B Ὁ δὲ βασιλεὺς Θεοδοσίος μαθὼν ὅτι κατὰ γνώμην Εὐδοξίας
 τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς προεδόθη ἡ Ῥώμη, ἐλυπήθη πρὸς αὐτὴν καὶ
 εἶασεν αὐτὴν ἐν τῇ Ἀφρικῇ παρὰ Ζινζιρίχῳ μηδὲν αὐτῷ δηλώσας, 15
 ἀλλὰ ποιήσας πρόκενσον ἐξῆλθεν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως εἰς
 Ἐφεσον, πόλιν τῆς Ἀσίας· καὶ ἠῤῥατο εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν
 θεολόγον αὐτῶν αὐτὸν τίς ἄρα μετ' αὐτὸν βασιλεύει; καὶ ἐν ὄρα-
 ματι ἔμαθε· καὶ ἦλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει. μετὰ δὲ ὀλίγον
 καιρὸν ἐξῆλθεν ἱππασθῆναι· καὶ ἐν τῷ ἱππάζεσθαι αὐτὸν συνέει- 20
 O 72 σεν ἐκ τοῦ ἵππου· καὶ πληγείς τὸν σφόνδυλον αὐτοῦ εἰσῆλθε λε-
 C κτικίῳ. καὶ καλέσας τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ τὴν δέσποιναν Πουλ-

9. Καρταγένῃ Ox. 10. Ὀνωρίχῳ Ox. 21. λεκτικίῳ Ch. cum
 Chron., Cedrenus p. 343. D, λεκτικίῳ Ox.

pente cum copiis suis Romam veniens, eam cepit; Maximoque cum copiis
 ejus omnibus deleto, cuncta ex Palatio usque ad aeneas statuas diripuit.
 Senatores etiam superstites, cum uxoribus, captivos abduxit: inter quas
 et Eudoxiam quoque Augustam, quae illum accersiverat, filiamque ejus
 Placidiam, Olybrii Patricii (qui tum Constantinopoli commorabatur) uxo-
 rem et Eudociam etiam, virginem, in Africam ad Carthaginem captivas du-
 xit. Reversus itaque Zinzerichus, Eudociam minorem, virginem, Eudo-
 xiae Augustae filiam, filio suo Honorio in uxorem dedit: utrisque, et ma-
 tre et filia, apud se in honore habitis.

Imperator autem Theodosius, ubi rescivisset filiam suam Eudoxiam
 Romae proditae auctorem fuisse, ei infensus erat; captivamque eam in
 Africa apud Zinzerichum, nec verbo de ea ullo apud eum habito, ma-
 nere sivit. Ipse vero Processu facto, ex Constantinopoli in Ephesum,
 Asiae urbem, devenit: ubi S. Joannis Theologi aedem ingressus, fuis pre-
 cibus, rogavit eum; quisnam post se Imperium suscepturus esset? Quod
 ubi per somnium edoctus fuisset, Constantinopolim repetiit. Non multo
 autem post temporis equitatum egressus, inter equitandum equo excus-
 sus est; luxataque ex casu spinae vertebra, in Palatium lectica delatus est.
 Tum vero vocata ad se sorore Pulcheria Augusta, de Marciano, qui sibi

χερῖαν εἶπεν αὐτῇ διὰ Μαρκιανὸν τὸν ἔχοντα μετ' αὐτὸν βασιλευ-
σαι. καὶ μεταστειλόμενος Μαρκιανὸν τὸν ἀπὸ τριβούνων εἶπεν
αὐτῷ ἐπὶ Ἀσπαρος καὶ τῶν συγκλητικῶν πάντων ὅτι Ἐφάνη μοι,
ὅτι σὲ δεῖ γενέσθαι βασιλέα μετ' ἐμέ. καὶ μεθ' ἡμέρας δύο τε-
5 λευτῶ ὁ αὐτὸς Θεοδοσίος, ὃν ἐνιαυτῶν νά'.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν τοῦ αὐτοῦ Θεοδοσίου ἐβασίλευσεν ἀπὸ ^O 73
^D
τῆς συγκλήτου στεφθεὶς ὁ θειότατος Μαρκιανός· ἦν δὲ μακρός,
ἀπλόθριξ, πολίος, στυφόμενος τοὺς πόδας, ἔτους κατὰ Ἀντιό-
χειαν νῆθ', Ἰνδικτιῶνος δ'. ἦ μόνον δὲ ἐβασίλευσεν, ἐγάμησε τὴν
10 ἀδελφὴν Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως τὴν δέσποιναν Πουλχερίαν, οὐ-
σαν παρθένον ἐνιαυτῶν νδ'. ἐβασίλευσε δὲ ἔτη ε' καὶ μῆνας ε'.

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἔπαθεν ὑπὸ Θεομηρίας ἡ λεγομέ-
νη Τρίπολις τῆς Φοινίκης παράλου' μὴν γορπιαῖον ἐν νυκτί.
καὶ ἀνήγειρε τὸ δημόσιον τὸ θειρινὸν πισόντα τὸ λεγόμενον ὁ Ἰκα-
15 ρος. ἦν γὰρ ἐν αὐτῷ χαλκουργήματα δύο, ἅτινα καὶ αὐτὰ εἰσι ^E
τῶν θεαμάτων, ὁ Ἰκαρος καὶ ὁ Λαίδαλος καὶ ὁ Βελλεροφῶν καὶ
ὁ Πήγασος ἵππος. καὶ τὸ Φακίδιον δὲ ἀνεγένεσε καὶ ἄλλα φανερὰ
τῆς πόλεως αὐτῆς σὺν τῷ ἀγωγῷ.

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας προσεκαλέσατο τὴν σύνοδον
20 Χαλκηδόνος τῶν χλ' ἐπισκόπων.

in imperio successurus erat, cum ea sermones habuit. Accersito etiam Marciano, qui ex Tribunis fuerat, dixit ei, praesentibus Aspare Senatu- que omni: „Divinitus mihi ostensum est, Te post Me Imperaturum.“ Se- cundo autem post die Theodosius e vivis excessit, annum agens LI.

M A R C I A N U S

I M P E R A T O R .

Theodosio demortuo, imperium habuit sacratissimus Marcianus, a Senatu Diademate insignitus. Annus erat Aerae Antiochenae ccccxcix, Indictionis iv. Erat autem hic procerus, crine lento, canus, pedibus infirmis. Statim vero a suscepto Imperio, in uxorem sibi sumpsit Pulcheriam Augustam, Theodosii Imperatoris sororem; quae virgo erat annorum LIV. Imperavit vero Marcianus annos vi et menses v.

Sub hujus autem Imperio Tripolis, Phoeniciae maritimae urbs, divi- nam iram passa est, mense Septembri, tempore nocturno: cujus Balneum aestivum, terrae motibus collapsum, Imperator instauravit. Nomen huius, Icarium, erat: a statuis nempe aereis, quae ibi positae erant, Icarī, at- que Daedali; (quas inter mundi Miracula connumerat) et praeterea et- iam Bellerophonis et Pegasi equi. Phacidium etiam et Aquaeductum aliaque plurima ejusdem urbis aedificia, instauravit.

Imperator etiam iste Synodum Chalcedonensem dcccix Episcoporum convocavit.

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἀνεδόθησαν αἱ δέσποιναι Εὐδο-
 O 74 ξία καὶ Πλακιδία, καὶ ἤλθον ἐν Κωνσταντινουπόλει· καὶ ἔλαβεν
 V 27 Ὀλύβριος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ Πλακιδίαν· καὶ ἔτεκεν Ἰουλιάναν
 εἰς τὸ Βυζάντιον.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς καὶ Χρυσάφιον τὸν Ζιτουμμὰν τὸν κου-5
 βικουλάριον ἀπεκεφάλισε καὶ ἐδήμευσε, τὸν φιλούμενον παρὰ τοῦ
 πρὸ αὐτοῦ βασιλέως, ὡς πολλοὺς ἐπηρεάσαντα καὶ προσελθόντας
 κατ' αὐτοῦ καὶ ὡς προστάτην καὶ πάτρωνα τῶν Πρασίνων.

B Ὁ δὲ αὐτὸς Μαρκιανὸς ἔδωκε τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τὴν ἀπὸ
 προτέρας γαμετῆς Ἀνθιμίου· καὶ ἐποίησεν αὐτὸν βασιλεῖα ἐν τῇ 10
 Ῥώμῃ· ἔξ ἧς ἔσχε θυγατέρα Ἀνθίμιος ἦν ἐξέδωκε τῷ στρατηλάτῃ
 Ῥεκίμῳ.

Ὁ δὲ αὐτὸς Μαρκιανὸς ἔχαιρε τῷ Βενέτῳ μέρει κατὰ πόλιν·
 ὅστις καὶ διάταξιν αὐτοῦ θείαν ἐξεφώνησε, ταραχῆς γενομένης πα-
 ρὰ τῶν τοῦ Πρασίνου μέρους, μὴ πολιτεύεσθαι Πρασίνους ἐκ-15
 λευσε μήτε στρατεύεσθαι ἐπὶ ἔτη τρία. καὶ ὀργισθεὶς διὰ τὴν
 ταραχὴν ἐστύφθη τοὺς πόδας αὐτοῦ· καὶ ἔξ αὐτοῦ ἀρῶσθήσας
 O 75 ἐπὶ μῆνας πέντε καὶ σαπεῖς ἐτελεύτα, ὧν ἐνιαυτῶν ξέ'. Πουλ-
 χεῖρα δὲ ἡ δέσποινα ἐτελεύτα πρὸ αὐτοῦ πρὸ ἐνιαυτῶν δύο.

1. ἀνεδόθησαν] ἀνεδόθη Ox. 8. Ἰουλιάναν Ch., Ἰουλιανόν Ox.
 Conf. p. 41. B. 8. πάτρωνα] πάτρονα Ox. 15. ἐκέλευσε om.
 Chron. p. 320. C.

Ejusdem sub imperio Eudoxia et Placidia Augustae, ad suos remis-
 sae, Constantinopolim redierunt; suamque rursus uxorem sibi habuit Pla-
 cidiam Olybrius: ex qua Julianum Constantinopoli suscepit.

Idem Imperator Chrysaphium cubicularium, cognomine Ztummam,
 quem Theodosius Imperator adeo charum sibi habuit, capite multavit,
 bonis ejus publicatis: ut qui a multis, ab eo laesis, accusatus fuisset, et
 Factionis etiam Prasiniae partes et patrocinium suscepisset.

Porro autem Marcianus filiam, ex priore uxore sibi natam, Anthimio
 in uxorem dedit; tradito etiam ei Romano Imperio. Ex hac Anthemius
 quoque filiam habuit, quam Recimero, militum magistro locavit.

Marcianus autem, ubique per Imperium, Factionis Venetae partes
 egit: itaque etiam, cum a Prasinis tumultus excitatus fuerat, Edicto suo
 Imperatorio cavuit, ne quis ex Factione Prasina Magistratu, vel Militia
 intra triennium fungeretur. Ob excitatum vero tumultum plus justo ira-
 tus, solita inde pedum infirmitate correptus est: ex qua cum per menses
 v decubisset, putredine demum contracta, diem suum obiit, annos natus
 LXV; duobus post annis, quam Pulcheria Augusta e vivis excesserat.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Μαρμιανοῦ ἐστέφθη ὑπὸ τῆς συγκλή- C
του ὁ θειότατος Λέων ὁ μέγας ὁ Βέσσοσ ἔτη ιε' καὶ μῆνας ια'.

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐβασίλευσεν ἐν Ῥώμῃ Ἀνθίμιος
ὁ ὑπὸ Μαρμιανοῦ στεφθεὶς.

5 Ἐν δὲ τῇ βασιλείᾳ Λέοντος ἔπαθεν ὑπὸ Θεομηρίας Ἀντιόχεια
ἢ μεγάλη τὸ τέταρτον αὐτῆς πάθος μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ιγ' δια-
φουούσης κυριακῆς ἔτους κατὰ τὴν αὐτὴν Ἀντιόχειαν χρηματιζον-
τος φς', ἐπὶ τῆς ὑπατείας Πατρικίου· καὶ ἔχαρίσατο τοῖς Ἀντιο-
χεῦσι καὶ τῇ πόλει λόγον κτισμάτων ὁ αὐτὸς βασιλεὺς πολλά.

10 Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐτελεύτα ὁ ἅγιος Συμεὼν ὁ στυ- D
λίτης, ὄντος τότε Ἀρδαβουρίου τοῦ πατρικίου, τοῦ υἱοῦ Ἀσπαρος,
στρατηλάτου ἀνατολῆς. καὶ κραζάντων τῶν Ἀντιοχέων καὶ αλ- O 76
τησιάντων τὸ σῶμα τοῦ δικαίου, ἔπεμψεν ὁ αὐτὸς Ἀρδαβούριος
Γοτθικὴν βοήθειαν καὶ ἤνεγκε τὸ λείψανον τοῦ ἁγίου Συμεῶνος
15 ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ· καὶ ἐκτίσθη αὐτῷ μαρτύριον οἶκος μέ-
γας καὶ ἐτέθη ἐν αὐτῷ εἰς σοφόν.

Ἐν δὲ τῇ αὐτοῦ βασιλείᾳ Λέοντος κατεβρόχθη Ἰσοκάσιος ὁ
κοιμιστώριος ὁ φιλόσοφος ὡς Ἕλληνα· ὅστις κατήγετο ἐκ γένους
Αἰγείτης τῆς Κιλικίας· ἦν δὲ κτήτωρ Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

9. λόγον] λόγῳ Ch.
p. 322. A.

17. κατηβρόχθη OX., κατηγορήθη Chron.

L E O M A G N U S

IMPERATOR.

Hunc excepit in imperio sacratissimus Leo Magnus, Bessus natione;
a Senatu Diademate insignitus: Regnavit autem annos XVI et menses XI.

Hoc Imperium tenente, Romae regnavit Anthemius, quem ad hanc
dignitatem Marcianus evexerat.

Imperante autem Leone, quartam coelestis irae vicissitudinem passa
est Antiochia magna, Septembris XIII, sub primam lucem: Dies erat Do-
minicus, annus autem Aerae Antiochenae 506, Patricii sub Consulatu.
Imperator autem civibus atque urbi instaurandae multa largitus est.

¶ Eodem Imperante, sanctus Symeon stylita e vivis excessit; quo tem-
pore magister Militum Orientis erat Ardaburius Patricius, Asparis filius.
Antiochensibus autem clamitantibus, et Justii illius reliquias sibi petentibus,
Ardaburius, missa Gothorum armata manu, S. Symeonis corpus Antiochiam
magnam deportavit. Antiochenses itaque Martyrium ei magnum extruxe-
runt; ubi Sanctus ille jacet, capulo reconditus.

Leonis hujus sub Imperio, Isocasius, vir Quaestorius, Philosophus, ex
Aegis in Cilicia oriundus, apud Imperatorem delatus, Paganismi postula-
tus est. Erat hic civis Antiochiae magnae, qui multos magistratus cum

Ioannes Malalas.

δημόσιον ἔλειον, ὑπὸ δὲ ἐνὸς καμινίου μόνου τὰ δώδεκα θύλα ὑπεκαλοντο· καὶ ἦν ἰδεῖν ξένον θέαμα. καὶ ἀνήγειρεν ἕξ αὐτῶν ὁ βασιλεὺς Θεοδοσίος, ὃ ἔστι δύο σχήματα τοῦ δημοσίου, Φερωνοῦ καὶ χειμερινοῦ, τῶν κτητόρων τῆς αὐτῆς πόλεως αἰτησάντων αὐτόν. παρέσχε δὲ καὶ λόγῳ κτισμάτων ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ 5 χώρας πολλά.

Ἐκτίσε δὲ καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ βασιλικὴν διάφωτον
 μεγάλην, πάνυ εὐπρεπῆ, κατέναντι οὖσαν τῶν λεγομένων Ἀθλων,
 ἦντινα οἱ Ἀντιοχεῖς καλοῦσι τὴν Ἀνατολίου, διότι Ἀνατόλιος
 C στρατηλάτης ἐπίστη τῷ κτίσματι, λαβὼν τὰ χρήματα ἀπὸ τοῦ 10
 βασιλέως, ὅτε ἐγένετο παρ' αὐτοῦ στρατηλάτης ἀνατολῆς· διὰ
 τοῦτο καὶ ὅτε ἐπλήρωσε τὸ αὐτὸ ἔργον τῆς βασιλικῆς, ἐπέγραψεν
 ἐν αὐτῇ διὰ χρυσέου μουσαρίου ταῦτα· Ἔργον Θεοδοσίου βα-
 O 62 σιλέως ὡσπερ ἄξιον. ἐπάνω δὲ ἦσαν βασιλεῖς δύο Θεοδόσιοι
 καὶ ὁ συγγενὴς αὐτοῦ Βαλεντινιανὸς ὃ ἐν Ῥώμῃ βασιλεύων. ὃ 15
 δὲ αὐτὸς Θεοδόσιος ἐχρύσωσε καὶ τῆς Λαφνητικῆς πόρτας δύο
 θύρας τὰς χαλκῆς καθ' ὁμοίότητα ἧς ἐχρύσωσε πόρτας ἐν Κων-
 σταντινουπόλει, ἧτις καλεῖται ἕως ἄρτι ἡ χρυσέα πόρτα· ὁμοίως
 δὲ καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ καλεῖται ἕως τῆς νῦν ἡ χρυσέα
 πόρτα, χρυσοθεῖσα διὰ Νυμφιδιανοῦ ὑπατικοῦ. ἐν ᾧ χρόνῳ 20
 D ἀπηγγέλθη ὁ θάνατος Βαλεντινιανοῦ βασιλέως Ῥώμης, σφάγόν-
 τος ὑπὸ Μαξιμου συγκλητικοῦ καὶ κρατήσαντος καὶ βασιλεύ-
 σαντος ἐν Ῥώμῃ.

los distinctos, ad singulorum mensium usum destinatos singulos, unica ta-
 men fornace (mirum spectatu) universos calefactos, intra se continebat.
 Horum vero Tholorum sex, in utriusque lavationis, hybernae scilicet et
 aestivae usum, petentibus civitatis ejusdem primoribus, reaedificavit Theo-
 dosius Imperator. Plurima etiam eidem urbi insulaeque resarciendae
 ultro largitus est.

Extruxit etiam Imperator Antiochiae magnae Basilicam, e regione
 loci Athlorum vocati, ingentem illam et splendidissimam praelucidamque:
 quam et Antiocheni Anatolii Basilicam vocant. Anatolius enim, Magi-
 ster militum Orientis ab Imperatore constitutus, acceptis ab eo pecuniis,
 aedificium hoc urgebat operi praepositus: cui etiam ad exitum perducto,
 inscribi curavit, (nec immerito) artificio musivario inaurato; *Opus Theo-*
dosii Imperatoris. Desuper autem collocabantur Imperatores ambo, Theo-
 dosius, et cognatus ejus, Valentinianus, qui Romae regnavit. Idem Theo-
 dosius Daphneticae Portae valvas aereas auro superinduxit, ad instar
 ejus, quae Constantinopoli ab ipso deaurata, *Aurea* adhuc Porta vocatur:
 quo nomine etiam appellatur haec Antiochena, ad hunc usque diem, quam
 auro etiam obduxit, curante hoc ei Nymphidiano, viro Consulari: quo
 tempore etiam nuncium allatum fuit, Maximum Senatorem, occiso rege
 Valentiniano, Occidentis imperium invasisse.

Ὁ δὲ αὐτὸς Θεοδόσιος βασιλεὺς ἐπόησε κακῶς Ἀντιόχῳ τῷ
 πραιποσίτῳ καὶ πατρικίῳ, δυναμένῳ ἐν τῷ παλατίῳ καὶ κρατή-
 σαντι τῶν πραγμάτων. ἦν γὰρ καὶ ἀναθρεψάμενος τὸν αὐτὸν
 Θεοδόσιον ἐν τῇ ζῳῇ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς, ὡς κουβικουλάριος καὶ
 5 διοικῶν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς Ἀρκαδίου τὴν πολιτείαν Ῥω-
 μαίων. καὶ ἔμεινε μετὰ τὸ πληρῶσαι αὐτόν, ὡς πατρικίος κα-
 ταυθεντιῶν τοῦ αὐτοῦ Θεοδοσίου. καὶ ἀγανακτήσας κατ' αὐτοῦ
 ἐδήμειυσεν αὐτὸν καὶ κουρεύσας ἐποίησε παπᾶν τῆς μεγάλης ἐκ- O 63
 κλησίας Κωνσταντινουπόλεως, ποιήσας διάταξιν μὴ εἰσερχε- E
 10 σθαι εἰς ἀξίας συγκλητικῶν ἢ πατρικίων τοδς ἐθνόχους κουβικου-
 λαρίους μετὰ τὸ πλήρωμα τῆς αὐτῶν στρατείας, τοῦτ' ἐστὶ τοδς
 ἀπὸ πραιποσίτων παλατίου. καὶ ἐτελεύτα ὁ αὐτὸς Ἀντιόχος, ὦν
 πρεσβύτερος.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς προεβάλετο ἔπαρχον πραιτωρίων καὶ
 15 ἔπαρχον πόλεως τὸν πατρικίον Κῦρον, τὸν φιλόσοφον, ἄνδρα V 24
 σοφώτατον ἐν πᾶσι. καὶ ἤρξεν ἔχων τὰς δύο ἀρχὰς ἔτη τέσσα-
 ρα, προῖων εἰς τὴν καροῦχαν τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως καὶ φρον-
 τίζων τῶν κτισμάτων καὶ ἀνανεώσας πᾶσαν Κωνσταντινούπολιν·
 ἦν γὰρ καθαριώτατος. περὶ οὗ ἔκραξαν οἱ Βυζάντιοι εἰς τὸ ἰπ-
 20 πικὸν πῦσιν τὴν ἡμέραν θεωροῦντος Θεοδοσίου ταῦτα. Κων-
 σταντῖνος ἔκτισε, Κῦρος ἀνενέωσεν· αὐτὸν ἐπὶ τόπον, Ἀγρουστε.
 Κῦρος δὲ ἐκπλαγεὶς ἀπεφθέγγατο, Οὐκ ἀρέσκει μοι τύχη πολλὰ O 64

Imperator autem Theodosias Antiochum Praepositum, virum Patri-
 cium, qui in Palatio plurimum potuit, et omnia pro arbitrio suo ibi dis-
 posuit, pessime tractavit. Hic enim, Cubicularius cum fuerit, Theodo-
 sium, a Patre ejus adhuc vivente enutriendum, ipsumque adeo Imperium
 administrandum acceperat. Quin et Patricia fretus dignitate, in Theo-
 dosium jam adultum, licentiam suam exercere non desiit. Imperator vero
 haec in eo minime ferens, bona ejus publicavit, comaque detonsa, ma-
 gnae Ecclesiae Constantinopolitanae clericum fecit. Quin et Legem quo-
 que tulit, qua cautum est, nequis in posterum ex Cubiculariis Eunuchis,
 post militiam hanc exactam in Praepositum Palatii factus, ad Senatoriam
 vel Patriciam dignitatem eveheretur. At vero Antiochus paulo post mor-
 ritur, senio confectus.

Imperator autem Praetorio Urbique Praefectum constituit Cyrus
 Patricium, virum Philosophum et in omnibus solertissimum: qui et mu-
 nus utrumque per quadriennium integrum obivit; carrucaque vectus
 Praefectoria, aedificiorum per urbem omnium curam suscepit; ipsamque
 adeo Constantinopolim omnem de integro renovavit: decoris enim erat
 studiosissimus. Itaque etiam de eo Byzantini, per totam diem acclaman-
 tes, ista in Circo extulerunt: *Constantinus extruxit, Cyrus instauravit:*
 Imperatore ipso Ludos interim spectante. At vero Cyrus, super his at-
 tonitus, sententiam istam protulit: *Diplotet Fortuna nimis blanda.* Impe-

γελῶσα. καὶ ἐχόλειςεν ὁ βασιλεύς, ὅτι ἔκραξαν περὶ Κύρου καὶ μετὰ Κωνσταντίνου αὐτὸν ἔκραξαν, ὡς ἀνανεώσαντα τὴν πόλιν· καὶ κατεσκευάσθη λοιπὸν καὶ ἐπλάκη ὡς Ἑλληνας ὁ αὐτὸς Κύρος, B καὶ ἐδημεύθη παυθεὶς τῆς ἀρχῆς. καὶ προσφυγῶν ἐγένετο καὶ αὐτὸς παπῶς, καὶ ἐπέμφθη εἰς τὴν Φρυγίαν, ἐπίσκοπος γενάμενος εἰς τὸ λεγόμενον Κοτυαεῖον. ἦσαν γὰρ οἱ αὐτοὶ Κοτυαεῖς πολῖται φρονεῦσαντες ἐπισκόπους τέσσαρας· τὸ δὲ Κοτυαεῖον πόλις ἐστὶ τῆς Φρυγίας ἐπαρχίας Σαλουταρίας. καὶ κατέλαβε τὴν Κοτυαεῶν πόλιν ἐπίσκοπος ὢν ὁ αὐτὸς Κύρος πρὸ τῶν ἁγίων γενεθλίων. γνόντες δὲ οἱ τῆς πόλεως κληρικοὶ καὶ πολῖται ὅτι 10 ὡς Ἑλληνας ἐπεμψεν αὐτὸν ὁ βασιλεύς, ἵνα ἀποθάνῃ, ἐν τοῖς ἁγίοις γενεθλίοις ἐξαίφνης οὖν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἔκραξαν αὐτῷ προσομιλῆσαι. καὶ ἀναγκασθεὶς ἀνῆλθεν ὁμιλῆσαι· καὶ μετὰ τοῦ O 65 δοῦναι εἰρήνην προσομιλήσεν οὕτως. Ἀδελφοί, ἡ γέννησις τοῦ C θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ σιωπῇ τιμάσθω, ὅτι 15 ἀκοῇ μόνῃ συνελήφθη ἐν τῇ ἁγίᾳ παρθένῳ λόγῳ. αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν. καὶ εὐφημηθεὶς κατήλθε, καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ ἕως θανάτου. καὶ προηγάγετο ἑπαρχὸν Ἀντιόχον τὸν Χούζωνα, τὸν ἕγγονον Ἀντιόχου τοῦ Χούζωνος τοῦ μεγάλου, ὃς παρέσχεν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ προσθήκην χρημάτων εἰς τὸ ἱπ-20 πικὸν καὶ τὰ Ὀλύμπια καὶ τὸν Μαϊουμῶν. καὶ μετ' αὐτὸν

6. Κοτυαεῖς Οκ. 13. τοῦ] τὸ Chron. p. 318. C. 16. συνελήφθη ἐν τῇ ἁγίᾳ παρθένῳ λόγῳ] „Lego, λόγος, sive potius, ὁ λόγος. Chr. Alex. habet, συνελήφθη s. t. α. παρθένῳ· λόγος γὰρ ἦν. αὐτῷ ἡ δόξα etc.“ Ch.

rator autem iratus ad haec, Cyrumque, urbis Instauratorem, pari acclamantium plausu cum Constantino celebrari dedignatus; eum, tanquam Graecum hominem, religionis postulavit: et honoribus omnibus exutum, bonis etiam publicatis, ipsum asylum petentem comprehendit, clericumque fieri coëgit. In Phrygiam deinde Episcopus, ad Cotyaeum, Phrygiae Salutaris urbem, missus est: cujus urbis incolae quatuor jamjam Episcopos suos e medio sustulerant. Instabant tum Sancti Natales, cum Cyrus Episcopus Cotyaeum advenit. Clerus autem, populusque Cotyaeensis, probe scientes Cyrum Episcopum eo ab Imperatore missum ideo, uti tanquam Graecus homo interficeretur, ipso Genethliorum die derепente omnes in Ecclesia voce alta exclamantes, concionem ab eo fieri petiverunt. Coactus itaque ab eis, in Concionem ascendit: et pacem prius populo precatus, hujusmodi ad eos Concionem habuit. *Frates, Natales Dei, et Salvatoris nostri Jesu Christi, par est, uti silentio recolantur; eo quod, auditu solo, in Sancta Virgine, conceptum est Verbum. Cui sit gloria, in saecula saeculorum, Amen.* Omnium deinde plausibus acceptus, descendit; ibique ad mortem usque remansit. Praefectus autem constitutus est Antiochus Chuzon, magni Antiochi Chuzonis, qui Antiochenis in auctarium pecunias dedit, sumptibus in Circensia, Olympia, et Majumae

προήχθη ἑπαρχος Ῥουφίνος ὁ συγγενὴς τοῦ αὐτοῦ βασιλέως· καὶ ἐφρονεύθη, ὡς μελετήσας τυραννίδα.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς Θεοδόσιος ἐφίλει ἔρωτι Χρυσάφιον τὸν κουβικουλάριον, τὸν λεγόμενον Ζτομμᾶν, ὡς πάνυ εὐπρεπῆ D 5 ὄντα· καὶ παρείχεν αὐτῷ πολλὰ ὄσα ἂν ἤτήσατο αὐτόν, καὶ εἶχε παρῆρσιαν πρὸς αὐτόν, καὶ κατήρχε πάντων τῶν πραγμάτων καὶ ἤρπαζε πάντα· ἦν γὰρ πάτρων καὶ προστάτης τῶν Πρασίνων.

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἔπαθεν ὑπὸ Θεομηρίας Νικομή- 66
10 δεια, μητρόπολις τῆς Βιθυνίας, τὸ πέμπτον αὐτῆς πάθος ἐσπέ-
ρας βαθείας καὶ ἀπώλετο εἰς γῆν καὶ εἰς θύλασσαν καταποντι-
σθεῖσα. καὶ πολλὰ ἔκτισεν ἐκεῖ καὶ τὰ δημόσια καὶ τοὺς ἐμβό-
λους καὶ τὸν λιμένα καὶ τὰ θεῶρια καὶ τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου
Ἀνθίμου καὶ πάσας τὰς ἐκκλησίας αὐτῆς.

15 Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας αὐτοῦ παρέλαβον οἱ Ἰσαυροὶ λησταρ- E
χοῦντες Σελεύκειαν τῆς Συρίας μηνὶ περικτῶ, ἐπὶ τῆς ὑπατείας
τοῦ αὐτοῦ Θεοδοσίου καὶ Ῥομορίδου· καὶ ἐπραιδενσαν καὶ ἔστρε-
ψαν τὴν χώραν ἐλθόντες διὰ τῶν ὁρέων· καὶ πάντα λαβόντες
ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Ἰσαυρίαν.

20 Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἔπαθεν ὑπὸ Θεομηρίας πρώτοις
Κωνσταντινούπολις ὑπὸ σεισμοῦ μηνὶ Ιανουαρίῳ κς' ἐν νυκτὶ V 25
ἀπὸ τῶν λεγομένων Τρωαδησίων ἐμβόλων ἕως τοῦ χαλκοῦ τετρα-

21. *Ἰαννουαρίῳ Ox.* 22. *Τρωαδησίων Chron. p. 318. D, Τρωα-
δησίων Ox. ibid. ἐμβόλων cum eodem Ch., συμβόλων Ox.*

festum faciendis, nepes. Post hunc Imperator Praefectum constituit Rufinum, cognatum suum: qui imperium sibi arripere tentans, interfectus est.

Adamavit autem Theodosius Chrysaphium quendam, Cubicularium, cognomento Ztumam: egregia enim forma praeditus erat. Huic plurima largitus est, nihilque ei non indulsit: tantumque apud Imperatorem potuit, ut cujusque bona arripiens sibi, pro arbitrio suo omnia agigaret. Prasinæ quoque Factionis Patrocinium susceperat.

Hujus sub imperio Nicomedia, Bithyniae Metropolis, quintam coelestis irae vicissitudinem perpessa est nocte intempesta, eversa funditus et mari obruta. Plurima itaque ibi extruxit, Balnea, Porticus, Portam, Theoria: Sancti item Anthimi Martyrium caeterasque Ecclesias omnes denuo excitavit.

Eodem Imperante ab Isauria praedones, per montes viam capessentes, Seleuciam Syriae vi occupatam spoliarunt; regioneque tota devastata, abreptisque omnibus, Isauriam suam repetierunt. Factum hoc Februarii mense, Theodosio ipso et Romorido Coss.

Hujus sub imperio Constantinopolis divinam iram primum experta est, Januarii xxvi, nocturno tempore; a Troadensibus, quas vocant, Porticibus, adeoque Tetrapylum aereum terrae tremoribus concussa. Impe-

πύλου. ὅστις βασιλεὺς ἐλιτάνευσε μετὰ τῆς συγκλήτου καὶ τοῦ ὄχλου καὶ τοῦ κλήρου ἀνυπόδητος ἐπὶ ἡμέρας πολλὰς.

- Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ ἦλθε πολεμῶν Ῥωμαίοις Βλάσσης, βα-
 O 67 σιλεὺς Περσῶν· καὶ γνούς ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων ἐποίησε στρατη-
 λάτην ἀνατολῆς τὸν πατρίκιον Προκόπιον καὶ ἐπεμψεν αὐτὸν με- 5
 τὰ ἑξεδίτου πολεμῆσαι. μέλλοντος δὲ αὐτοῦ συμβάλλειν ἐδή-
 λωσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Περσῶν ὅτι Εἰ ἔχει τὸ ἑξεδίτον σου ὄλον
 ἄνδρα δυνάμενον μονομαχῆσαι καὶ νικῆσαι ἓνα Πέρσην προβαλ-
 B λόμενον παρ' ἐμοῦ, εὐθὺς ποιῶ τὰ πάντα τῆς εἰρήνης ἐπὶ ἔτη 7'
 καὶ τὰ ἔξ ἔθους παρεχόμενα δῶρα. καὶ τούτων δοξάντων προε- 10
 βάλετο ὁ βασιλεὺς Περσῶν ἐκ τοῦ τάγματος τῶν λεγομένων
 ἀθανάτων Πέρσην ὀνόματι Ἀρδαζάνην, οἱ δὲ Ῥωμαῖοι Ἀρεόβιν-
 δὸν τινα Γότθον, κόμητα φριδεράτων. καὶ ἐξήλθον οἱ δύο ἔφιπ-
 O 68 ποι καὶ ἔνοπλοι. ὁ δὲ Ἀρεόβινδος ἐβάσταζε καὶ σωκάρην κατὰ
 τὸ Γοτθικὸν ἔθος. πρῶτος δὲ ὁ Πέρσης ὤρμησε μετὰ τοῦ κον- 15
 O 69 τοῦ· καὶ πλαγιάσας ὁ Ἀρεόβινδος ἐπὶ τὸ δεξιὸν αὐτοῦ μέρος
 ἐσόκκευσεν αὐτόν, καὶ κατενεγκὼν ἐκ τοῦ ἵππου ἔσφαξε. καὶ
 λοιπὸν ὁ βασιλεὺς Περσῶν ἐποίησε πάντα εἰρήνης· καὶ ἀνελθὼν
 μετὰ τὴν νίκην ὁ αὐτὸς Ἀρεόβινδος ἐν Κωνσταντινουπόλει σὺν
 C τῷ στρατηλάτῃ Προκοπίῳ καὶ εὐχαριστηθεὶς παρὰ τοῦ βασιλέως 20
 προήχθη ἕπτατος.

Ὁ αὐτὸς δὲ βασιλεὺς ἐποίησεν ἐπαρχίαν, ἀπομερίσας ἀπὸ

15. κόντου Οκ.

rator itaque, cum Senatu populoque et clero universo, nudus pedes, per dies multos Deum precibus propitiatus est.

Circa idem tempus, Persarum Rex Blasses adversus Romanos arma movit. Quo audito, Imperator Procopium Patricium, magistrum militum Orientis constitutum, contra Persam cum exercitu misit. Cumque jam praelium initurus erat, Rex Persarum illi denunciavit his verbis: „Si modo per totum exercitum tuum inveniri possit, qui Persam, quem Ego in certamen daturus sum, praelio singulari devicerit, Ego protinus pacis conditiones in annos L vobis daturus sum et pro more munera.“ Cumque de hoc utrinque conventum fuisset, Persa ex suis quendam produxit, nomine Ardazanem, ex cohorte quam vocant *Immortalium*; cui Romani opposuerunt Areobindum quendam Gothum, comitem Foederatorum. Hi itaque duo armati, et equis indentes, egressi sunt: Areobindo, pro more gentis suae, socerem ferente. Prior autem Persa Gothum conto petit: cuius ictum Areobindus, corpore dextrorsum obliquato, declinans, ipsum laqueo implicavit, ex equoque deturbatum, interfecit. Tum vero Rex Persarum pacis conditiones dedit. Areobindus autem, post partam victoriam, Constantinopolim rediens cum Procopio Militum magistro, qualem promeruit ab Imperatore gratiam reportavit, ad Consularem dignitatem provectus.

Idem Imperator Lyciam a Lycaonia dirimens, Provinciam fecit; da-

τῆς *Λυκαονίας*, ἤντινα ἐκάλεσε *Λυκίαν*, δὸς δίκαιον μητροπό-
 λεως καὶ ἄρχοντα τῇ λεγομένη πόλει *Μύρα* τῆς αὐτῆς *Λυκίας*,
 ἐνθα ἐστὶ Θεοῦ μυστήριον πῦρ αὐτόματον. ὁμοίως δὲ ὁ αὐτὸς
 βασιλεὺς καὶ *Συρίαν* δευτέραν ἀπομερίσας ἀπὸ τῆς πρώτης *ἐπαρ-*
5 *σχίας*, δὸς δίκαιον μητροπόλεως καὶ ἄρχοντα τῇ *Ἀπαμεία* τῇ
 πόλει, καὶ *Κιλικίαν* δευτέραν ἀπομερίσας ἀπὸ τῆς πρώτης ἐποίη-
 σεν *ἐπαρχίαν*, δὸς δίκαιον μητροπόλεως καὶ ἄρχοντα *Ἀναζάρ-*
βω τῇ πόλει. ἐποίησε δὲ καὶ ἄλλην *ἐπαρχίαν*, ἀπομερίσας ἀπὸ
 τῆς *Βιθυνίας*, ἤντινα ἐκάλεσεν *Ὀνωριάδα* εἰς ὄνομα τοῦ αὐ-
 10 τοῦ Θείου *Ὀνωρίου*, δὸς δίκαιον μητροπόλεως καὶ ἄρχοντα
Ἡρακλεία, πόλει τῆς *Πόντου*.

Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀκμὴν *Νεστόριος* ἤκμαζεν· ὅστις
 ἐπίσκοπος μετὰ ταῦτα ἐγένετο *Κωνσταντινουπόλεως*· καὶ ταρα- O 70
 χῆς γενομένης ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτόν, ἠναγκάσθη ὁ αὐτὸς *Θεοδό-*
 15 *σιος* προσκαλέσασθαι τὴν σύνοδον τῶν σμ' ἐπισκόπων ἐν Ἐφέσῳ
 κατὰ τοῦ αὐτοῦ *Νεστορίου* καὶ καθελεῖν αὐτόν ἀπὸ τῆς ἐπισκο-
 πῆς. ἤγειτο δὲ τῆς συνόδου *Κύριλλος* ὁ ἐπίσκοπος *Ἀλεξαν-*
δρείας τῆς μεγάλης.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ καιρῷ ἐν τῇ *Ρώμῃ* διάγουσα ἡ δέσποινα *Εὐ-*
 20 *δοξία*, γενομένη χήρα, γυνὴ *Βαλεντινιανοῦ* βασιλέως, θυγάτηρ E
 δὲ *Θεοδοσίου* βασιλέως καὶ *Εὐδοκίας*, λυπουμένη κατὰ *Μαξίμου*
 τοῦ τυράννου τοῦ φονεύσαντος τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ βασιλεύ-
 σαντος, προετρέψατο δὲ *Ζινζίριχον* τὸν *Οὐάνδαλον*, τὸν ἦγα
 τῆς *Ἀφρικῆς*, ἐλθεῖν κατὰ *Μαξίμου*, βασιλέως τῆς *Ρώμης*. ὅστις

2. *Μύρα*] τὰ *Μύρα* vocat ipse p. 36. C. 21. λυπουμένη Ch.,
 λυκουμένης Ox. 23. „δὲ omnino redundat.“ Ch.

tis Praefecto et Metropolis jure Myrae, urbi Lyciae: ubi et divinum est
 Miraculum, ignis sponte e terra erumpentis. Idem etiam Syriam secun-
 dam a prima sejungens, in Provinciam fecit; Apamiae Praefecto et jure
 Metropolitico concessis. Ciliciam praeterea secundam a prima dirimens,
 Provinciam fecit; urbe Anazarbo, Metropolitico jure et Praefecto dona-
 ta. Bithyniae quoque partem abscondens, Provinciam fecit; quam, a pa-
 trui nomine, Honoriadem appellavit: cujus etiam primariam urbem, Hera-
 cleam Ponti Praefecto jureque Metropolitico donavit.

Hujus sub Imperio Nestorius floruit: Erat hic Ecclesiae Constantino-
 politanae posthaec Episcopus: in quem concionantem cum tumultus a po-
 pulo cierentur, Imperator Ephesinam contra eum Synodum ccxli Episco-
 porum convocare coactus est, eumque Episcopatu deturbare. Synode
 huic praefuit Cyrillus, Alexandriae magnae Episcopus.

Circa id tempus Eudoxia Augusta, Valentiniani Regis Vidua, et
 Theodosii Imperatoris ex Eudocia filia, Romae degens moesta et Maximo
 Tyranno, ob conjugis sui caedem, infensa, Zinzerichum Vandalum, Afri-
 cae regem, adversus Maximum, Romae imperantem, incitavit: qui dere-

ἔξαιφνης ἦλθεν ἐν τῇ Ῥώμῃ πόλει μετὰ κλήθους καὶ παρέλαβε
 τὴν Ῥώμην, καὶ ἐφόρευσε τὸν Μάξιμον βασιλέα καὶ πάντας
 V 26 ἀπάλεσε, πραιδεύσας πάντα τὰ τοῦ παλατιοῦ ἕως τῶν χαλκουρ-
 O 71 γημάτων, λαβὼν αἰχμαλώτους τοὺς περιλειφθέντας συγκλητι-
 κούς καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν, ἐν οἷς ἔλαβε καὶ τὴν προτρεψα-5
 μένην αὐτὸν τὴν δέσποιναν Εὐδοξίαν καὶ τὴν θυγατέρα αὐτῆς
 Πλακιδίαν τὴν γυναῖκα τοῦ πατρικίου Ὀλυβρίου, αὐτοῦ διά-
 γοντος ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ Εὐδοκίαν δὲ τὴν παρθένον
 αἰχμαλώτους· καὶ ἀπήγαγε πάντας ἐν τῇ Ἀφρικῇ, ἐν Καρταγένῃ
 πόλει. ὅστις Ζινζιριχος εὐθέως ἐξέδωκε τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ νιῶ Ὀνω-10
 ρίχῳ τὴν θυγατέρα Εὐδοξίαν τῆς δεσποίνης τὴν παρθένον Εὐ-
 δοκίαν τὴν μικράν· καὶ εἶχεν αὐτὰς ἐν τιμῇ μεθ' ἑαυτοῦ.
 B Ὁ δὲ βασιλεὺς Θεοδοσίος μαθὼν ὅτι κατὰ γνώμην Εὐδοξίας
 τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς προεδόθη ἡ Ῥώμη, ἐλυπήθη πρὸς αὐτὴν καὶ
 εἶασεν αὐτὴν ἐν τῇ Ἀφρικῇ παρὰ Ζινζιριχῷ μηδὲν αὐτῷ δηλώσας, 15
 ἀλλὰ ποιήσας πρόκεινσον ἐξῆλθεν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως εἰς
 Ἐφεσον, πόλιν τῆς Ἀσίας· καὶ ἠῤῥατο εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν
 Θεολόγον αἰτῶν αὐτὸν τίς ἄρα μετ' αὐτὸν βασιλεύει; καὶ ἐν ὄρα-
 ματι ἔμαθε· καὶ ἦλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει. μετὰ δὲ ὀλίγον
 καιρὸν ἐξῆλθεν ἱππασθῆναι· καὶ ἐν τῷ ἱππάζεσθαι αὐτὸν συνέπε-20
 O 72 σεν ἐκ τοῦ ἵππου· καὶ πληγείς τὸν σφόνδυλον αὐτοῦ εἰσῆλθε λε-
 C κτικῶ. καὶ καλέσας τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ τὴν δέσποιναν Πουλ-

9. Καρταγένῃ Ox. 10. Ὀνωρίχῳ Ox. 21. λεκτικῶ Ch. cum
 Chron., Cedrenus p. 343. D, λεκτικῶ Ox.

pente cum copiis suis Romam veniens, eam cepit; Maximoque cum copiis
 ejus omnibus deleto, cuncta ex Palatio usque ad aeneas statuas diripuit.
 Senatores etiam superstites, cum uxoribus, captivos abduxit: inter quas
 et Eudoxiam quoque Augustam, quae illum accersiverat, filiamque ejus
 Placidiam, Olybrii Patricii (qui tum Constantinopoli commorabatur) uxo-
 rem et Eudociam etiam, virginem, in Africam ad Carthaginem captivas du-
 xit. Reversus itaque Zinzerichus, Eudociam minorem, virginem, Eudo-
 xiae Augustae filiam, filio suo Honorio in uxorem dedit: utrisque, et ma-
 tre et filia, apud se in honore habitis.

Imperator autem Theodosius, ubi rescivisset filiam suam Eudoxiam
 Romae proditae auctorem fuisse, ei infensus erat; captivamque eam in
 Africa apud Zinzerichum, nec verbo de ea ullo apud eum habito, ma-
 nere sivit. Ipse vero Processu facto, ex Constantinopoli in Ephesum,
 Asiae urbem, devenit: ubi S. Joannis Theologi aedem ingressus, fuis pre-
 cibus, rogavit eum; quisnam post se Imperium suscepturus esset? Quod
 ubi per somnium edoctus fuisset, Constantinopolim repetiit. Non multo
 autem post temporis equitatum egressus, inter equitandum equo excussus
 est; luxataque ex casu spinæ vertebra, in Palatium lectica delatus est.
 Tum vero vocata ad se sorore Pulcheria Augusta, de Marciano, qui sibi

χεριαν εἶπεν αὐτῇ δια Μαρκιανὸν τὸν ἔχοντα μετ' αὐτὸν βασιλευ-
σαι. καὶ μεταστειλόμενος Μαρκιανὸν τὸν ἀπὸ τριβούνων εἶπεν
αὐτῷ ἐπὶ Ἀσπαρος καὶ τῶν συγκλητικῶν πάντων ὅτι Ἐφάνη μοι,
ὅτι σὲ δεῖ γενέσθαι βασιλέα μετ' ἐμέ. καὶ μεθ' ἡμέρας δύο τε-
5 λευτῶ ὁ αὐτὸς Θεοδοσίος, ὢν ἐνιαυτῶν νά'.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν τοῦ αὐτοῦ Θεοδοσίου ἐβασίλευσεν ἀπὸ ^O 73
τῆς συγκλήτου στεφθεὶς ὁ θειότατος Μαρκιανός· ἦν δὲ μακρὸς,
ἀπλόθριξ, πολίος, στυφόμενος τοὺς πόδας, ἔτους κατὰ Ἀντιό-
χειαν νῆθ', ἰνδικτιῶνος δ'. ἤ μόνον δὲ ἐβασίλευσεν, ἐγάμησε τὴν
10 ἀδελφὴν Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως τὴν δέσποιναν Πουλχερίαν, οὐ-
σαν παρθένον ἐνιαυτῶν νδ'. ἐβασίλευσε δὲ ἔτη ε' καὶ μῆνας ε'.

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἔπαθεν ὑπὸ Θεομηρίας ἡ λεγομέ-
νη Τρίπολις τῆς Φοινίκης παράλου' μηνὶ γορπιακῷ ἐν νυκτί.
καὶ ἀνήγειρε τὸ δημόσιον τὸ θερινὸν πεσόντα τὸ λεγόμενον ὁ Ἰκα-
15 ρος. ἦν γὰρ ἐν αὐτῷ χαλκουργήματα δύο, ἅτινα καὶ αὐτὰ εἰσι ^E
τῶν θεαμάτων, ὁ Ἰκαρος καὶ ὁ Λαϊδαλος καὶ ὁ Βελλεροφῶν καὶ
ὁ Πήγασος ἵππος. καὶ τὸ Φακίδιον δὲ ἀνεγένεσε καὶ ἄλλα φανερά
τῆς πόλεως αὐτῆς σὺν τῷ ἀγωγῷ.

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας προσεκαλέσατο τὴν σύνοδον
20 Χαλκηδόνος τῶν χλ' ἐπισκόπων.

in imperio successurus erat, cum ea sermones habuit. Accersito etiam Marciano, qui ex Tribunis fuerat, dixit ei, praesentibus Aspare Senatu- que omni: „Divinitus mihi ostensum est, Te post Me Imperaturum.“ Se- cundo autem post die Theodosius e vivis excessit, annum agens LI.

M A R C I A N U S

I M P E R A T O R .

Theodosio demortuo, imperium habuit sacratissimus Marcianus, a Senatu Diademate insignitus. Annus erat Aerae Antiochenae ccccxcix, Indictionis iv. Erat autem hic procerus, crine lento, canus, pedibus infirmis. Statim vero a suscepto Imperio, in uxorem sibi sumpsit Pulcheriam Augustam, Theodosii Imperatoris sororem; quae virgo erat annorum LIV. Imperavit vero Marcianus annos vi et menses v.

Sub hujus autem Imperio Tripolis, Phoeniciae maritimae urbs, divi- nam iram passa est, mense Septembri, tempore nocturno: cujus Balneum aestivum, terrae motibus collapsum, Imperator instauravit. Nomen huic, *Icarium*, erat: a statuis nempe aereis, quae ibi positae erant, *Icari*, at- que *Daedali*; (quas inter mundi Miracula connumeret) et praeterea et- iam *Bellerophonis* et *Pegasi* equi. Phacidium etiam et *Aquaeductum* aliaque plurima ejusdem urbis aedificia, instauravit.

Imperator etiam iste Synodum Chalcedonensem δσκκκx Episcoporum convocavit.

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἀνεδόθησαν αἱ δέσποινα Ἐὐδο-
 O 74 ξία καὶ Πλακιδία, καὶ ἦλθον ἐν Κωνσταντινουπόλει· καὶ ἔλαβεν
 V 27 Ὀλύβριος τὴν γυναῖκα, αὐτοῦ Πλακιδίαν· καὶ ἔτεκεν Ἰουλιάναν
 εἰς τὸ Βυζάντιον.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς καὶ Χρυσάφιον τὸν Ζτουμμὰν τὸν κου-
 βικουλάριον ἀπεκεφάλισε καὶ ἐδήμευσε, τὸν φιλούμενον παρὰ τοῦ
 πρὸ αὐτοῦ βασιλέως, ὡς πολλοὺς ἐπηρεάσαντι καὶ προσελθόντας
 κατ' αὐτοῦ καὶ ὡς προστάτην καὶ πάτρωνα τῶν Πρασίνων.

B Ὁ δὲ αὐτὸς Μαρκιανὸς ἔδωκε τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τὴν ἀπὸ
 προτέρας γαμετῆς Ἀνθιμίω· καὶ ἐποίησεν αὐτὸν βασιλέα ἐν τῇ 10
 Ῥώμῃ· ἐξ ἧς ἔσχε θυγατέρα Ἀνθίμιος ἣν ἐξέδωκε τῷ στρατηλάτῃ
 Ῥεκίμω.

Ὁ δὲ αὐτὸς Μαρκιανὸς ἔχαιρε τῷ Βενέτῳ μέρει κατὰ πόλιν·
 ὅστις καὶ διάταξιν αὐτοῦ θείαν ἐξεφώνησε, ταραχῆς γενομένης πα-
 ρὰ τῶν τοῦ Πρασίνου μέρους, μὴ πολιτεύεσθαι Πρασίνοὺς ἐκέ-
 15 λευσε μήτε στρατεῦσθαι ἐπὶ ἔτη τρία. καὶ ὀργισθεὶς διὰ τὴν
 ταραχὴν ἐστύφθη τοὺς πόδας αὐτοῦ· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀβήρωσθήσας
 O 75 ἐπὶ μῆνας πέντε καὶ σαπείς ἐτελεύτα, ὧν ἐνιαυτῶν ξέ. Πουλ-
 χερία δὲ ἡ δέσποινα ἐτελεύτα πρὸ αὐτοῦ πρὸ ἐνιαυτῶν δύο.

1. ἀνεδόθησαν] ἀνεδόθη Ox. 3. Ἰουλιάναν Ch., Ἰουλιανόν Ox.
 Conf. p. 41. B. 8. πάτρωνα] πάτρονα Ox. 15. ἐκέλευσε om.
 Chron. p. 320. C.

Ejusdem sub imperio Eudoxia et Placidia Augustae, ad suos remis-
 sae, Constantinopolim redierunt; suamque rursus uxorem sibi habuit Pla-
 cidiam Olybrius: ex qua Julianum Constantinopoli suscepit.

Idem Imperator Chrysaphium cubicularium, cognomine Ztummam,
 quem Theodosius Imperator adeo charum sibi habuit, capite multavit,
 bonis ejus publicatis: ut qui a multis, ab eo laesis, accusatus fuisset, et
 Factionis etiam Prasinae partes et patrocinium suscepisset.

Porro autem Marcianus filiam, ex priore uxore sibi natam, Anthimio
 in uxorem dedit; tradito etiam ei Romano Imperio. Ex hac Anthemius
 quoque filiam habuit, quam Recimero, militum magistro locavit.

Marcianus autem, ubique per Imperium, Factionis Venetae partes
 egit: itaque etiam, cum a Prasinis tumultus excitatus fuerat, Edicto suo
 Imperatorio cavit, ne quis ex Factione Prasina Magistratu, vel Militia
 intra triennium fungeretur. Ob excitatum vero tumultum plus justo ira-
 tus, solita inde pedum infirmitate correptus est: ex qua cum per menses
 v decubisset, putredine demum contracta, diem suum obiit, annos natus
 LXV; duobus post annis, quam Pulcheria Augusta e vivis excesserat.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Μαρμιανοῦ ἐστέφθη ὑπὸ τῆς συγκλή- C
του ὁ θεώτατος Λέων ὁ μέγας ὁ Βέσσος ἔτη ιε' καὶ μῆνας ια'.

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐβασίλευσεν ἐν Ῥώμῃ Ἀνθίμιος
ὁ ὑπὸ Μαρμιανοῦ στεφθεὶς.

5 Ἐν δὲ τῇ βασιλείᾳ Λέοντος ἔπαθεν ὑπὸ Θεομηρίας Ἀντιόχεια
ἡ μεγάλη τὸ τέταρτον αὐτῆς πύθος μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ιγ' δια-
φαιούσης κυριακῆς ἔτους κατὰ τὴν αὐτὴν Ἀντιόχειαν χρηματίζον-
τος φε', ἐπὶ τῆς ὑπατείας Πατρικίου· καὶ ἐχαρίσατο τοῖς Ἀντιο-
χεῦσι καὶ τῇ πόλει λόγον κτισμάτων ὁ αὐτὸς βασιλεὺς πολλά.

10 Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐτελεύτα ὁ ἅγιος Συμεὼν ὁ στυ- D
λίτης, ὄντος τότε Ἀρδαβουρίου τοῦ πατρικίου, τοῦ υἱοῦ Ἀσπαρος,
στρατηλάτου ἀνατολῆς. καὶ κραζάντων τῶν Ἀντιοχείων καὶ αἰ- O 76
τησιάντων τὸ σῶμα τοῦ δικαίου, ἔπεμψεν ὁ αὐτὸς Ἀρδαβουρίου
Γοτθικὴν βοήθειαν καὶ ἤνεγκε τὸ λείψανον τοῦ ἁγίου Συμεῶνος
15 ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ· καὶ ἐκτίσθη αὐτῷ μαρτύριον οἶκος μέ-
γας καὶ ἐτέθη ἐν αὐτῷ εἰς σορὸν.

Ἐν δὲ τῇ αὐτοῦ βασιλείᾳ Λέοντος κατεβρόχθη Ἰσοκάσιος ὁ
κοιμιστώριος ὁ φιλόσοφος ὡς Ἕλληνας· ὅστις κατήγετο ἐκ γένους
Αἰγέωτης τῆς Κιλικίας· ἦν δὲ κήτωρ Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

9. λόγον] λόγῳ Ch.
p. 322. A.

17. κατηβρόχθη Ox., κατηγορήθη Chron.

L E O M A G N U S

IMPERATOR.

Hunc excepit in imperio sacratissimus Leo Magnus, Bessus natione;
a Senatu Diademate insignitus: Regnavit autem annos XVI et menses XI.

Hoc Imperium tenente, Romae regnavit Anthemius, quem ad hanc
dignitatem Marcellianus evexerat.

Imperante autem Leone, quartam coelestis irae vicissitudinem passa
est Antiochia magna, Septembris XIII, sub primam lucem: Dies erat Do-
minicus, annus autem Aerae Antiochenae 506, Patricii sub Consulatu.
Imperator autem civibus atque urbi instaurandae multa largitus est.

¶ Eodem Imperante, sanctus Symeon stylita e vivis excessit; quo tem-
pore magister Militum Orientis erat Ardaburius Patricius, Asparis filius.
Antiochensibus autem clamitantibus, et Justi illius reliquias sibi petentibus,
Ardaburius, missa Gothorum armata manu, S. Symeonis corpus Antiochiam
magnam deportavit. Antiochenses itaque Martyrium ei magnum extruxe-
runt; ubi Sanctus ille jacet, capulo reconditus.

Leonis hujus sub Imperio, Isocasius, vir Quaestorius, Philosophus, ex
Aegis in Cilicia oriundus, apud Imperatorem delatus, Paganismi postula-
tus est. Erat hic civis Antiochiae magnae, qui multos magistratus cum

δοτις διήνησεν ἀρχὰς πολλὰς μετὰ δόξης· ἦν γὰρ σφόδρα λογι-
 κός· καὶ συσχεθεὶς κατὰ κέλευσιν τοῦ βασιλέως, διάγων τότε ἐν
 E Κωνσταντινουπόλει καὶ ἀποζωσθεὶς τῆς ἀξίας αὐτοῦ, παρεπέμ-
 φθη ἐν Χαλκηδόνι ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως τῷ ἄρχοντι Βιθυ-
 O 77 νίας Θεοφίλῳ, ὅστις καὶ τὰς φωνὰς αὐτοῦ ἔλαβεν. Ἰακώβου δὲ 5
 τῷ κόμητος καὶ ἄρχιατροῦ τοῦ λεγομένου ψυχρίστου παρακαλέ-
 σαντος τὸν βασιλέα· ἐφίλει γὰρ ὁ βασιλεὺς τὸν αὐτὸν Ἰάκωβον
 καὶ πᾶσα δὲ ἡ σύγκλητος καὶ ἡ πόλις, ὡς ἄριστον ἰατρον καὶ φι-
 V 28 λόσοφον· ὥτινι καὶ ἡ σύγκλητος εἰκόνα συνειστήσατο ἐν τῷ Ζευ-
 ξίπῳ· ὅστις Ἰάκωβος ἐδυσώπησε τὸν βασιλέα, αὐτῶν αὐτὸν ἐν 10
 Κωνσταντινουπόλει ἐξετασθῆναι τὸν αὐτὸν Ἰσοκάσιον παρὰ τῆς
 συγκλήτου καὶ τοῦ ἐπάρχου τῶν πραιτωρίων καὶ μὴ παρὰ ἄρχον-
 τι ἐπαρχίας, ἐπειδὴ κοιμιστῶρος εἶχεν ἀξίας. καὶ πεισθεὶς ὁ
 βασιλεὺς Λέων ἐκέλευσεν ἐνεχθῆναι ἀπὸ Χαλκηδόνος τὸν αὐτὸν
 Ἰσοκάσιον· καὶ ἐνεχθεὶς εἰς τὸν Ζεύξιππον ἐξητάζετο παρὰ τοῦ 15
 ἐπάρχου τῶν πραιτωρίων Πουσαίου· καὶ ἐλάλησεν ὁ αὐτὸς Που-
 σαῖος κατὰ αὐτοῦ Ἰσοκασίου εἰσελθόντος πρὸ βήματος γυμνοῦ
 καὶ δεδεμένου ὀπισθάγκωνα, Ὀρῆς σαυτὸν, Ἰσοκάσιε, ἐν ποίῳ
 B σχήματι κατέστηκας; ἀποκριθεὶς ὁ Ἰσοκάσιος εἶπεν, Ὀρῶ καὶ
 οὐ ξενίζομαι· ἄνθρωπος γὰρ ὢν ἀνθρωπίναις περιπέεσα συμ- 20
 φοραῖς. ἀλλὰ δίκη καθαρῆ δίκασον ἐπ' ἐμοί, ὡς ἐδίκαιες σὺν
 ἐμοί. καὶ ἀκούσας τοῦ Ἰσοκασίου ὁ δῆμος τῶν Βυζαντιῶν ὁ

6. ψυχρίστου Ox., ψυχριστοῦ Chron., ψυχρίστου Suidas v. Ἰάκω-
 βοσ. Vid. Schurzfleisch. Notit. Bibl. Vinar. p. 91. s. 10. αὐτῶ
 Ox., αὐτὸν Ch., Chron. 11. ἐξετασθῆναι Ch., ἐξαιτασθῆναι
 Ox. 13. ἀξίας] ἀξίαν Chron. 15. ἐξητάζετο Ch., ἐξαιτάζε-
 το Ox. 18. δεδεμένου Ch. cum Chron., δεδεμένα Ox.

laude gesserat: summae enim erat prudentiae. Caeterum jussu Imperato-
 ris comprehensus et exautoratus, a Constantinopoli, ubi tum degebat,
 Chalcedonem missus est, ad Theophilum, Bithyniae Praefectum; qui et
 examinationem ejus accepit. Jacobus autem erat quidam, cognomine Psy-
 chistrus, Comes et Archiaterus, Imperatori ipsi Senatuique totique adeo
 populo percharus: cui etiam, tanquam Philosopho et Medico eximio, Se-
 natus in Zeuxippo statuam posuerat. Jacobus hic Imperatorem rogavit,
 uti Constantinopoli, coram Senatu et Praefecto Praetorio, non autem
 Provinciae Praefecto, causam diceret Isocasi; ob dignitatem quam ha-
 buerat Quaestorium. Exoratus Imperator, Isocasium Chalcedone reduci
 jussit: qui in Zeuxippo deductus, Pusaei, Praefecti Praetorio, examini
 subjectus est. Cumque nudus et post terga revinctis lacertis, pro Tribunali
 accederet, exprobrans eum Pusaeus: „Videsne, (inquit) Isocasi, quo ha-
 bitu adtes? Cui Isocasius; Video, (inquit) nec demiror. Homo enim
 cum sim, in humanas incidit calamitates. Tu vero ita de Me judica, uti
 mecum de aliis judicasti.“ Haec ubi ab Isocasio audivit populus Byzan-

ἔστως καὶ θεωρῶν, εὐφρήμησε τὸν βασιλέα Λέοντα πολλά· καὶ ἀποσπᾶσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον ἀπὸ τοῦ Ζευξίππου εἰς τὴν μεγά- O 78
λην ἐκκλησίαν. καὶ δοὺς τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατηχήθη καὶ ἐφωτί-
σθη· καὶ ἐπέμφθη εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ.

5 Ὁ δὲ αὐτὸς θεότατος Λέων βασιλεὺς τὰς κυριακὰς ἀπρά-
κτους εἶναι ἐκέλευσεν, ἐκφωνήσας περὶ τούτου θεῖον αὐτοῦ νό-
μον ἵνα μήτε αὐλὸς ἢ κισθῆρα ἢ ἄλλο τι μουσικὸν λέγειν ἐν κυ-
ριακῇ, ἀλλὰ πάντας ἀργεῖν· καὶ πᾶς ἄνθρωπος ἠέσχετο. C

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ὑπονοήσας τυραννίδα μελετᾶν
10 Ἀσπαρα τὸν πατρικίον, ὡς πρῶτον τῆς συγκλήτου, ἐφόρευσεν ἐν
τῷ παλατίῳ καὶ Ἀρδαβούριον καὶ Πατρικίον τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐν
κομβέντιῳ, καὶ αὐτοὺς ὄντας συγκλητικούς, κατικύβας τὰ σώμα-
τα αὐτῶν. καὶ ἐγένετο ἐν Κωνσταντινουπόλει ταραχὴ· εἶχον γὰρ
πληθὺς Γότθων καὶ κόμητας καὶ ἄλλους παῖδας καὶ παραμένον- O 79
20 τας αὐτοῖς ἀνθρώπους πολλούς. ὄθεν εἰς Γότθος τῶν διαφερόν-
των τῷ αὐτῷ Ἀσπαρι ὀνόματι Ὅστρυς, κόμης, εἰσῆλθεν εἰς τὸ
παλάτιον τοῦ αὐτοῦ μετὰ ἄλλων Γότθων· καὶ συμβολῆς γενομέ-
νης μετὰ τῶν ἔξκουβιτῶρων καὶ αὐτοῦ Ὅστρου πολλοὶ ἐκόπησαν. D
καὶ μεσασθεὶς εἶδεν ὅτι ἠττήθη, καὶ ἔφυγε λαβὼν τὴν παλλακίδα
25 Ἀσπαρος, Γότθαν εὐπρεπῆ, ἣτις ἔφιππος ἐξῆλθεν ἕμα αὐτῷ ἐπὶ

7. αὐλὸς ἢ κισθῆρα Chron., αὐλῶσι κισθῆρα Ox.
πάντα Chron. 19. παλακίδα Ox.

8. πάντας]

tius, qui eventum expectans circumstitit: Imperatorem Leonem, faustis acclamationibus repetitis celebrabat; et abstractum inde Isocassium, a Zeuxippo ad Magnam Ecclesiam deduxerunt: ubi in Christianorum album relatus et elementa fidei edoctus, sacroque fonte lustratus, in regionem suam remissus est.

Idem divinissimus Leo Imperator diebus Dominicis ab omni opere cesari jussit; promulgato super hoc Edicto Imperatorio, ne quis die Dominici tibia caneret, aliudve Instrumentum Musicum tractaret; sed quibuscunque negotiis abstinerent. Deinceps itaque ab omni opere feriatum est.

Circa id tempus Imperator Asparem Patricium, quem Tyrannidem moliri suspicabatur, (ut qui princeps Senatus esset) occidi jussit, intra Palatium: Ardaburium quoque et Patricium, filios ejus et ipsos etiam Senatores, in Conventa neci dedit, corporibus eorum in frusta concisis. Concitatus inde Constantinopoli tumultus: occisorum enim ex partibus ibi erat ingens Gothorum multitudo, praeter Comites, ministros alios, atque assectatores eorum quamplurimos. Unde et Gothus quidam, Ostrys nomine, Comes et Asparis ex Assecis, in Palatium cum Gothis aliis irrumpeus, spicula in Excubitores emisit: inter quos et Ostrym pugna commissa, plurimi ceciderunt. At vero Ostrys, ubi se hostibus undique cinctum, viribusque imparē videret, fugam cepisset: abductaque secum Asparis pallio, Gothica quadam foemina formosa, cum ea in equum posita in

τὴν Θράκην· καὶ ἐπραιδεύσε τὰ χωρία. περὶ οὗ ἔκραξαν οἱ Βυζάντιοι, Νεκροῦ φίλος οὐδέ τις εἰ μὴ μόνος Ὀστρυς.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς Λέων διωγμὸν ἐποίησε τῶν Ἀρειανιτῶν Ἐξακιοιτῶν διὰ Ἀσπαρα καὶ Ἀρδαβούριον, διατάξεις πυνταγοῦ καταπέμψας μὴ ἔχειν αὐτοὺς ἐκκλησίας ἢ συνάγεσθαι.

E Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἔβρεξεν ἐν Κωνσταντινουπόλει κονίαν ἀντὶ βροχῆς καὶ ἐπὶ παλαιστῇ ἕψους ἔστηκεν εἰς τοὺς κεράμους ἢ κονία· καὶ πάντες ἔτρεμον λιτανεύοντες καὶ λέγοντες ὅτι Πῦρ ἦν καὶ ἐσβέσθη καὶ εὐρέθη κονία τοῦ Θεοῦ φιλανθρῶ-
πενυσσάμενου.

O 80
V 29

Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ αὐτοῦ βασιλείᾳ ἐμπρησμός μέγας ἐν Κωνσταντινουπόλει σὺν οὐδέποτε· ἐκαύθη γὰρ ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης· καὶ φοβηθεὶς τὸ παλύτιον ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς Λέων πέραν εἰς τὸν ἅγιον Μάμαντα, καὶ ἐποίησεν ἐκεῖ μῆνας ἕξ ἐν προκίεσσι· καὶ ἔκτισεν ἐκεῖ λιμενᾶριον καὶ ἔμβολον, ὅπερ ἐκάλεσε 15
λέον ἔμβολον· ὅστις οὕτω καλεῖται ἕως τῆς νῦν.

Ἐπεστράτευσεν δὲ ὁ αὐτὸς Λέων ἐν τοῖς χρόνοις τῆς αὐτοῦ βασιλείας κατὰ Σινζηρίχου Οὐανδάλου, ῥηγὸς τῶν Ἀφρων, πόλεμον ναυμαχίας φοβερόν· καὶ ἐπέμψεν στόλον μέγαν καὶ Βασιλίσχον τὸν πατρικίον, τὸν ἀδελφὸν Βηρίνης τῆς Ἀγούστας, τῆς γυναικὸς τοῦ αὐτοῦ Λέοντος. ὅστις Βασιλίσκος λαβὼν χρήματα
B παρὰ Ζινζηρίχου, ῥηγὸς τῶν Οὐανδάλων, καὶ προέδωκε τὰ πλοῖα

1. ἐπραιδεύσε] ἐπραιδεύσαν Chron. 3. Ἀρειανιτῶν] Ἀρειανῶν?
4. διατάξεις Ch., διὰ τάξεις Ox. 15. ὅπερ Ch., ὅπερ Ox.
18. Οὐανδάλου, ῥηγὸς Ch., Οὐανδαλούριος Ox.

Thraciam evasit; ubi et agros depraedatus est. De hoc Byzantini diverbium habuerunt, dicendo: *Mortui amicus nemo, nisi solus Ostrys.*

Idem Leo Imperator, Asparis atque Ardaburii causa, Arianos Exco-nitas persecutus est: publicatis ubique Edictis, quibus Ecclesias habere eos, conventusve ullos vetuit.

Hujus temporibus Constantinopoli, pro imbre, cinis depluit, et quatuor digitos altus tegulis incubuit. Tremore inde percussi omnes, in preces se dederunt, dicentes invicem: „Utique ignis erat; quo Divina Misericordia extincto, cinis inventus est.“

Eodem imperante, tantum Constantinopoli extitit incendium, quantum antea nunquam: a mari enim ad mare conflagravit urbs. Leo itaque Imperator Palatium, de eo metuens ne ab ignibus corripere desererit: flumineque trajecto, D. Mamantem se contulit: ubi per sex menses in Processu commorabatur; extractis interim ibi portu et Porticu, quam *Porticum Novam* appellavit; quo nomine usque adhuc vocatur.

Idem Imperator Leo navali praelio formidabili Sinzerichum Vandalum, Afrorum regem, impetebat, misso in eum cum classe ingenti Basilisco Patricio, Verinae Augustae, Leonis uxoris, fratre. Hic vero, pecuniis a Zinzericho Vandalorum rege acceptis, classem, cum Exarchis et comiti-

καὶ τοὺς ἑξάρχους καὶ τοὺς κόμητας καὶ τὸν στρατὸν πάντα, καὶ μόνος μετὰ τοῦ ἰδίου πλοίου, ἤτοι λυβέρνου, πρῶτος ἔφυγε· τὰ δ' ἄλλα πλοῖα πάντα καὶ ὁ στρατὸς ἀπώλετο ἐν τῇ θαλάσῃ βυθισθέντα. ἐν οἷς καὶ Δαμονικὸς ὁ ἀπὸ δουκῶν, γενόμενος στρατηγὸς ἑλάτης ἐξπεδίτου, καταγόμενος ἐκ τῆς Ἀντιοχείων μεγάλης πόλεως, ἀνδραγαθήσας κατὰ τῶν Ἄφρων καὶ μονασθεὶς ἐμεσάσθη καὶ συνελήφθη καὶ ἐβρίφη εἰς τὸν βυθὸν ἑνοπλος. καὶ ὑπέστρεψεν ὁ Βασιλεύς ἐν Κωνσταντινῶπιλει ἡττηθεὶς.

Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοῦ Λέοντος ἐσφύγη Ἀνθίμιος O 81
 10 ὁ βασιλεὺς ἐν Ῥώμῃ· ἐν ἔχθρᾳ γὰρ γενόμενος τοῦ ἰδίου αὐτοῦ
 υἱοῦ γαμβροῦ Ῥεκίμερ τοῦ στρατηλάτου, φοβηθεὶς αὐτὸν ὡς Γότ-
 θον, ἀπῆλθεν εἰς τὸν ἄγιον Πέτρον προσφεύγων ὁ βασιλεὺς
 Ἀνθίμιος, φησί, ὡς ἄρρωστος. καὶ γνοὺς Λέων ὁ βασιλεὺς
 ἐπεμψεν ἐν Ῥώμῃ τὸν πατρικίον Ὀλύβριον τὸν Ῥωμαῖον μετὰ
 15 τὴν ὑπατείαν αὐτοῦ, ἣν δέδωκεν ἅμα Ῥουστικίῳ, εἰς τό, φησί,
 ποιῆσαι φίλους τὸν βασιλέα Ἀνθίμιον καὶ τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ
 Ῥεκίμερ, ὡς ὄντας ἐκ τῆς συγκλήτου Ῥώμης· καὶ κελύσους αὐτῷ
 εἶτι Μετὰ τὸ γενέσθαι Ἀνθίμιον καὶ Ῥεκίμερ φίλους ἐκ τῆς Ῥώ-
 μης ἐξέλθε καὶ ἕπελθε πρὸς Ζινζήριχον Οὐάνδαλον, τὸν ῥῆγα τῆς
 20 Ἀφρικῆς, ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς αὐτόν, διότι τὴν ἀδελφήν
 τῆς σῆς γαμετῆς Πλακιδίαν ἔχει νύμφην τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ

14. τῶν Ῥωμαίων] „Forte scribendum τὸν Ῥωμαῖον.“ Ch. 20. τὴν γαμετὴν τῆς σῆς ἀδελφῆς] „Manifestam vocabulorum ἀταξίαν hic habemus: legendum, τὴν ἀδελφὴν τῆς σῆς γαμετῆς Πλακιδίας. Placidiam enim, Valentiniani Imp. filiam alteram, uxorem habuit Olybrius; alteram vero, nomine Eudociam, Genserichus F. suo Honoricho matrimonio junxerat.“ Ch.

bus exercituque omni prodidit; solusque ipse, cum liburna sua, fugam primus capeasens evasit; caeteris navibus omnibus cum exercitu mari submersis. Inter quos Damonicus dux fuit, Antiochia magna oriundus; qui et exercitum ducebat, et ipse strenue contra Afros pugnabat: solus autem in mediis hostibus cum esset, correptus et armatus sicut erat, in mare disiectus. Basiliscus interim, bello superatus, Constantinopolim reversus est.

Eodem imperante Leone Anthemius, rex Romanus, e medio sublatus est. Huic intercesserunt cum genero suo Recimere graves inimicitiae; a quo, tanquam Gotho, metuebat sibi. Itaque templum D. Petri, asylum quaerens, sed valetudinem praetendens, Anthemius se recepit. Haec ubi audivisset Leo Imperator, Olybrium, Patricium Romanum, post munera Consularia ab eo et Rusticium, in populum sparsa, Romam misit; uti, quae inter Anthemium et generum ejus Recimerem, Senatorem utrumque Romanum, intercesserant, inimicitias consopiret. Insuper etiam ei in mandato dedit, postquam Anthemium et Recimerem conciliasset, uti Roma discedens, Zinzerichum Vandalum, Africae regem, adiret; (apud quem, quod uxoris ejus Placidiae sororem filio suo desponsatam haberet, pluri-

- D** πείσον αὐτὸν φίλον μου γενέσθαι. ἐπελάμβανε δὲ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Λέων τὸν αὐτὸν Ὀλύβριον, ὅτι ἀντειχετο Ζινζήριχου καὶ ὅτι τοῦ μέρους αὐτοῦ ἐπήρχε, καὶ παρεφυλάττετο αὐτὸν ὁ Λέων, μὴ ἐὰν κινήσῃ κατὰ Λέοντος Ζινζήριχος πόλεμον, προδώσει ὁ
- O 82** αὐτὸς Ὀλύβριος Κωνσταντινουπόλιν τῷ Ζινζήριχῳ, ὡς συγγενής, 5 καὶ ὅτι βασιλεύει ὁ αὐτὸς Ὀλύβριος ἐν Κωνσταντινουπόλει. καὶ μετὰ τὸ ὀδεῦσαι Ὀλύβριον ἐπὶ τὴν Ῥώμην ἔασαντα τὴν ἑαυτοῦ γυναικὰ Πλακιδίαν καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔγραψεν ὁ θειότατος [θεῖος] βασιλεὺς Λέων διὰ μαγιστριανοῦ Ἀνθιμίου, βασιλεῖ τῆς Ῥώμης, ταῦτα ὅτι Ἐγὼ ἐφόνευσα Ἀσπαρα 10 καὶ Ἀρδαβοόριον, ἵνα μηδεὶς μοι ἐναντιοῦται κελύοντι· ἀλλὰ
- E** καὶ σὺ φόνευσον τὸν γαμβρὸν σου Ῥεκίμερ, ἵνα μὴ ἐπάνω σου κελύῃ. ἴδου ἀπέστειλά σοι καὶ Ὀλύβριον τὸν πατρικίον· φόνευσον καὶ αὐτὸν καὶ βασιλευσον κελύων καὶ μὴ κελυόμενος. ἦν δὲ ἀφορίσας ὁ Ῥεκίμερ εἰς ἐκάστην πόρταν Ῥώμης καὶ εἰς τὸν 15 λιμένα βοήθειαν Γοτθικὴν· καὶ εἴ τις εἰσῆρχετο ἐν Ῥώμῃ, ἐρευνῆτο τί ἐπεφέρετο. καὶ ἀπελθόντος τοῦ μαγιστριανοῦ Μοδέστου
- V 30** τοῦ πεμφθέντος ἀπὸ Λέοντος πρὸς Ἀνθίμιον βασιλεῖα καὶ ἐρευνηθέντος, ἐπήρθησαν αἱ σάκραι Λέοντος αἱ πρὸς Ἀνθίμιον καὶ
- O 83** εἰσπρήχθησαν τῷ Ῥεκίμερ· καὶ ἔδειξεν αὐτὰς Ὀλυβρίῳ. καὶ λοιπὸν 20 πὸν ἐπεμψεν ὁ Ῥεκίμερ πρὸς Γουνδαβάριον τὸν υἱὸν τῆς ἀδελφῆς

4. κινήση] νικήση Ox. 9. ὁ θειότατος θεῖος βασιλεύς] „Epi-
thetorum horum alterum omnino redundat.“ Ch. 17. τοῦ μαγί-
στρου Ἀνουμοδέστου] „Ita Cod. MS. Lego, τοῦ μαγιστριανοῦ
Μοδέστου.“ Ch.

mum eum posse non dubitavit:) illumque in gratiam secum redire suade-
ret. Suspiciatus quippe est Leo Imperator, Olybrium pro Zinzericho sta-
re et partes ejus secreto agere. Cavebat itaque sibi ab eo, ne si forte
Zinzerichus in se bella moveret, Olybrius, ut qui ei affinitate junctus es-
set, Constantinopolim Zinzericho proderet; Imperiumque inde sibi compa-
raturus esset. Post itaque quam Olybrius Romam versus abierat, relictis
Constantinopoli filia sua uxoreque Placidia, sacratissimus Imperator Leo
Magistriano literas Anthemio Romanorum regi deferendas dedit, in haec
verba: „Ego (inquit) Asparem, atque Ardaburium e medio sustuli; ne
quis superesset, qui mihi imperanti adversaretur. Sed et Tu quoque Re-
cimerem generum tuum occidito; ne sit, qui tibi imperitet. Quin et Oly-
brium quoque Patricium ad te misi; ipsum etiam occidas, velim: nempe
ut regnes, aliis imperans, non subserviens. Collocaverat autem Recimer
ad portum portasque Romae singulas praesidium Gothicum: nec prius
cuiquam patebat aditus, quam quid haberet apud se aperuisset. Mode-
stus itaque Magistrianus, qui a Leone missus fuerat ad Anthemium, ubi
Romam venit, exploratione statim facta, Literae Imperatoriae, a Leone
ad Anthemium missae, ei ablatae sunt: quas Recimeri traditas, ipse Oly-
brio communicavit. Statim itaque Recimer Gundabarium, sororis filium,

αὐτοῦ καὶ ἤγεγεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν Γαλλῶν· ἐκεῖ γὰρ ἦν στρατη-
λάτης. ὅστις ἐλθὼν ἐφόνησε τὸν Ἀνθίμου βασιλέα, ὡς ἐστὶν
εἰς τὸν ἄμιον οἶκον τοῦ ἀποστόλου Πέτρου· καὶ εὐθέως ἀπῆλθεν
εἰς τὰς Γαλλίας ὁ αὐτὸς Γουνδαβάριος. καὶ ἔστειψεν ὁ Ῥεκίμερ
5 βασιλεῖα Ὀλύβριον μετὰ γνώμης τῆς συγκλήτου Ῥώμης· καὶ ἐβα-
πλευσεν ὁ αὐτὸς Ὀλύβριος τῆς Ῥώμης μῆνας ἄλλοιους· καὶ ἀφῆ-
σῆσας ἐτελεύτα. καὶ ἐποίησε πάλιν ἄλλον βασιλέα ὁ Ῥεκίμερ
ἀπὸ τῆς συγκλήτου τῆς αὐτῆς Ῥώμης Μαιουρῆνον· καὶ ἐφόνησαν
καὶ αὐτόν, ὡς φιλήσαντα Ζινζήριχον, ῥῆγα τῶν Ἀφρων. καὶ ἐποίη- B
10 σεν ἀντ' αὐτοῦ πάλιν ἄλλον βασιλέα ἐν τῇ Ῥώμῃ ἀπὸ τῆς συγ-
κλήτου ἀνάματι Νέπον ὁ αὐτὸς Ῥεκίμερ· καὶ τελευτᾷ ὁ Ῥεκίμερ.

Ὁ δὲ αὐτὸς Λέων βασιλεὺς ἔλαβε γαμβροῦς δύο ταῖς θυγα-
τρᾶσιν αὐτοῦ, Λεοντία τῇ μείζονι Μαρκιανὸν τὸν πατριῶν, τὸν
οἶδν γενόμενον Ἀνθίμου, βασιλέως Ῥώμης, καὶ Ἀριάστη Ζήνωνα
15 τὸν Ἰσαυρον τὸν Κοδισσεόν· καὶ ἐποίησεν ἀμφοτέρους στρατη- O 84
λάτας πραισέντου καὶ πατριῶν. ἔτεκε δὲ ἡ περιφανεστάτη
Ἀριάστη πρωτότοκον ἀφῆνα, ὃν ἐπεκάλεσε Λέοντα· ἡ γὰρ Λεον-
τία ἡ ἐμφανεστάτη Θηλείας ἔσχε μόνον.

Ὁ δὲ βασιλεὺς Λέων ἔστειψεν ἐν Κωνσταντινουπόλει Λέοντα C
20 τὸν μικρὸν τὸν ἕγγονον αὐτοῦ, οἶδν δὲ Ζήνωνος, ποιήσας αὐτὸν

2. ὡς Ch., ὁς Oz. 14. γενόμενον Ch., γενομένου Oz. 15. Im-
mo Κοδισσαῖον hic et infra.

ex Gallia, ubi Magister Militum erat, accessit. Gundabarius itaque Ro-
mam venit, et Anthemio Rege in ipso templo S. Apostoli Petri, quo se
recepserat, occiso, Gallias deinceps repetivit. Tum vero Recimer Oly-
brium, Senatu approbante, Romae regem constituit: qui, ubi mensibus
paucis regnasset, in morbum incidens, fato succubuit. Cui Recimer Majo-
rinum quandam, ex Senatoribus Romanis, successorem designavit. Hic
vero, tanquam Zingerichi Afrorum Regis studiosus, e medio sublatus est:
Senatoris etiam alio, Nepote vocato, ad Occidentis imperium a Recimere
profecto. Tandem vero Recimer diem suam obiit.

Cacterum Leo Imperator filiae utrique virum comparavit, natu ma-
jori Leontiae Marcianum Patricium, Anthemii Romani Regis filium; Ariad-
nae vero Zenonis Isaurum, Codissem: quorum utrumque Patricia digni-
tate et Praesentis Militiae Praefectura honestavit. Masculum vero pri-
mogenitum edidit Illustrissima Ariadna, quam Leonem vocavit: Clarissima
enim Leontia foeminas tantum produxit.

L E O J U N I O R

I M P E R A T O R.

Leo autem Imperator nepotem suum, Leonem Juniolem, Zenonis
filium, in Imperii consortium assumpsit, quem et Constantinopoli Diade-

βασιλέα ἕμα αὐτίθ. καὶ προῆλθεν ἕπατος ὁ αὐτὸς Καῖσαρ Λέων ὁ μικρὸς τῷ Ἰανουαρίῳ μηνὶ τῆς δωδεκάτης ἐπισημείως τοῦ φεβ' ἔτους κατὰ Ἀντιόχειαν. τῷ δὲ μετ' αὐτὸν φεβρουαρίῳ μηνὶ γ' νόσῳ βληθεὶς ὁ βασιλεὺς Λέων ὁ μέγας δυσεντερίας τελευτᾷ, ὡν ἐνιαυτῶν ογ'.

5

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Λέοντος τοῦ μεγάλου ἔβασίλευσε Λέων ὁ μικρὸς ἔτος α' καὶ ἡμέρας εἰκοσιτρεῖς· ἦν δὲ παιδίον μικρόν. ὑπεβλήθη δὲ ὑπὸ τῆς ἰδίας αὐτοῦ μητρὸς τῆς ἐπιφανε-
D στάτης Ἀριάδνης· καὶ ὡς προσκονεῖ αὐτὸν ὡς βασιλέα Ζήνων ὁ στρατηλάτης, ὁ πατρίκιος, ὁ αὐτοῦ πατήρ, ἐπέθηκε στέφανον βα- 10
σιλικὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, τῇ ἐνάτῃ τοῦ περσιῶν μηνὸς τῆς δωδεκάτης ἐπισημείωσης· καὶ ἔβασίλευσαν ἕμα.

O 85
E

Ἐβασίλευσε δὲ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ζήνων ὁ Κοδισσέος ὁ Ἰσαυ-
ρος μετὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ υἱοῦ Λέοντος ὀλίγον χρόνον· καὶ προ-
ῆλθεν ἕπατος ὁ θειότατος Λέων ὁ μικρὸς ἔτους κατὰ Ἀντιόχειαν 15
φεβ' Ἰνδικτιῶνος δωδεκάτης· καὶ τῷ ἐνδεκάτῳ μηνὶ τῆς αὐτοῦ

V 31

ἕπατος ἠρρώσθησε καὶ τελευτᾷ ὁ θειότατος Λέων ὁ μικρὸς μηνὶ
νοεμβρίῳ Ἰνδικτιῶνος ιγ', ἔτους χρηματίζοντος κατὰ Ἀντιόχειαν
φεβγ', ὡν ἐνιαυτῶν ζ', καθὼς συνεγράφατο Νεστοριανὸς ὁ σο-
φώτατος χρονογράφος ἕως Λέοντος τοῦ μικροῦ.

20

2. Ἰανουαρίῳ Ox. 4. δυσεντερίας Ch., δυσεντερίας Ox. 11. ἐν-
νάτῃ Ox.

mate insignivit. Caesar itaque factus Leo Minor, Consulatum inibat, mense Januario Indictionis XII, Aerae Antiochenae anno DXXII. Sequentis autem Februarii die III. Leo Magnus ex Dysenteria mortuus est, aetatis anno LXXIII.

Leone Magno demortuo, imperium tenuit Leo Junior annum I et dies XXIII. Hic, cum puer esset tenellus, matris suae Illustrissimae Ariadnae monitu, patrie sui Zenonis, Militum Magistri et Patricii, (dum ipsum, seu Imperatorem veneraretur) capiti regum Diadema imposuit, Februarii IX, Indict. XII; simulque deinceps regnarunt.

Z E N O

I M P E R A T O R .

Imperator itaque Zeno Isaurus, Codissetus, cum filio suo Leone, ad breve licet tempus imperavit. Sacratissimus enim Leo Junior, cum Consulatum suum inivisset anno Aerae Antiochenae DXXII, Indict. XII, Consulatus sui mense XI; in morbum incidens, e vivis excessit, mense Novembri, Indict. XIII, anno Aerae Antiochenae DXXIII, annum agens septimum: sicuti scriptum reliquit Nestorianus, sapientissimus Chronographus; qui historiam suam ad Leonem usque Juniorem perduxit.

Λ Ο Γ Ο Σ Ι Ε'

Ο 86

ΧΡΟΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΖΗΝΩΝΟΣ ΕΩΣ ΤΗΣ
ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Λέοντος τοῦ μικροῦ ἔβασίλευσεν ὁ θειό- B
τατος Ζήνων ἕτη ιε'. καὶ τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ τῆς αὐτοῦ βασι-
λείας ἐποίησεν ἐπίσκοπον πατριάρχην ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ
Πέτρον, τὸν παραμονάριον τῆς ἁγίας Εὐφημίας τῆς ἐν Χαλκη-
5 δόνι· καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν ἐν Ἀντιοχείᾳ. μετὰ δὲ δύο ἕτη καὶ μῆ-
νας δέκα τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν λύπῃ γενόμενος διὰ πρῶγμα αὐ- O 87
τηθὲν παρὰ τῆς αὐτοῦ πενθερᾶς Βηρόνης καὶ μὴ παρασχεθὲν αὐ-
τῇ παρ' αὐτοῦ, κατεσκευάσθη παρὰ τῆς δεσποίνης Βηρόνης τῆς
αὐτοῦ πενθερᾶς. καὶ φοβηθεὶς μὴ σφαγῆ ὑπὸ τινος τῶν τοῦ πα- C
10 λατίου, ὡς συνοικούσης τῆς πενθερᾶς αὐτοῦ ἐν τῷ παλατίῳ,
ποιήσας πρόχεισον ἐν Χαλκηδόνι ἔφυγεν ἐκεῖθεν βερέδοις καὶ
ἀπῆλθεν εἰς τὴν Ἰσαυρίαν ὡς ἔστι βασιλεύς. ὄντινα κατέλαβε

7. Βερόνης Ox. Sic et 8. p. seq. v. 6. 7.

L I B E R X V.

DE TEMPORIBUS ZENONIS IMPERATORIS
ADUSQUE ANASTASII IMPERIUM.

Post mortuum autem Leonem Juniorem, Imperium tenuit Sacratissimus Zeno, per annos xv. Mense autem Imperii sui octavo, Petrum, S. Euphemiae Chalcedonenſis Paramonarium, Episcopum, sive Patriarcham Antiochenſem constitutum, Antiochiam misit. Post vero quam duobus annis et decem mensibus regnasset, cum Verina Augusta, socrus ejus, ob negatam sibi quam ab eo postulaverat rem quampiam, insidias ei struxisset; super his anxius animi, veritusque ne ab aliquo Palatinorum interficeretur, (socrus enim in Palatio cum genero suo simul habitabat) Chalcedonem se contulit: inde vere veredis, (Imperator licet esset) in Isauriam

φυγοῦσα τὴν ἰδίαν αὐτῆς μητέρα λάθρα καὶ ἡ βασίλισσα Ἀριάδνη εἰς τὴν Ἰσαυρίαν· καὶ διῆγεν ἅμα τῷ ἰδίῳ αὐτῆς ἀνδρὶ.

D Καὶ μετὰ τὸ φυγεῖν Ζήνωνα τὸν βασιλεῖα καὶ Ἀριάδνην ἐδ-
θέως προειχερίσατο ἡ αὐτὴ δέσποινα Βηρήνα βασίλειά, στέψασα
Βασιλίσκου τὸν ἴδιον αὐτῆς ἀδελφόν· καὶ ἐβασίλευσεν ὁ αὐτὸς 5
Βασιλίσκος ὁ ἀδελφὸς Βηρήνης τῆς πενθερῆς Ζήνωνος ἔτη β'.

V 82 ἡ δὲ αὐτὴ Βηρήνα ὅτε αὐτὸν βασιλεῖα, ἀνέβασε καὶ ἕπατον μετὰ
Ἀρμάτου προαχθέντος παρὰ Βασιλίσκου στρατηλάτου τοῦ μεγάλ-
O 88 λον πραισιέντου· καὶ ὑπάτευσαν οἱ δύο.

Ὁ δὲ αὐτὸς Βασιλίσκος ἢ μόνον ἐβασίλευσεν, ἔστεψε τὸν υἱὸν 10
αὐτοῦ βασιλεῖα ὀνόματι Μάρκον· καὶ ἐβασίλευσαν οἱ δύο.

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας Βασιλίσκου καὶ Μάρκου τοῦ
υἱοῦ αὐτοῦ ἔπαθεν ὑπὸ Θεομηρίας πόλις τῆς πρώτης Συρίας
ὀνόματι Γάβαλα μὴν γορπιαῶ εἰς τὸ αὔγου· καὶ ἐχαρίσατο τῇ
αὐτῇ πόλει ὁ βασιλεὺς Βασιλίσκος εἰς ἀνανέωσιν χρυσίου 14-
15 τρας ν'.

B Καὶ ἐπανῆλθε Ζήνων ὁ βασιλεὺς μετὰ πλήθους πολλοῦ ἐκ
τῆς Ἰσαυρίας ἐπὶ Κωνσταντινούπολιν, πέμψας εἰς Ἀντιόχειαν τὴν

fugit. Quem Imperatrix quoque Ariadna, matrem suam clam fugiens, in
Isauriam secuta est; ubi etiam cum viro suo degit.

B A S I L I S C U S

IMPERATOR.

Statim vero post Zenonis et Ariadnae fugam, Verina Augusta Basili-
scum, fratrem suum, Diademate insignitum, Imperatorem renunciavit. Im-
perium autem tenuit Basiliscus, Verinae Zenonis socrus frater, annis II.
Consulem quoque eodem, quo Imperatorem, tempore designavit Verina,
una cum Armato, quem Basiliscus ipse Magni Praesentis Militiae Magi-
strum constituerat: duo itaque hi Consulatum una gesserunt.

Basiliscus vero simul ac imperare coepit, Marcum filium suum Impe-
ratorem renunciavit; amboque simul regnarunt.

Imperantibus autem Basilisco et Marco filio, divinam iram passa est
Syriae Primae urbs, nomine Gabala, mense Septembri, sub ortum Solis:
cui de novo instaurandae, Basiliscus Imperator libras auri L largitus est.

Z E N O

IMPERATOR.

Inter haec Zeno Imperator, numeroso milite stipatus, ex Isauria Con-
stantinopolim rediit; missis Antiochiam Magnam Militibus Praesidiariis,

μεγάλην παράφύλακας Ἰσαύρους καὶ στρατηλάτην Τροκόνδην. ἀκούσας οὖν Πέτρος ὁ πατριάρχης ὁ ὑπ' αὐτοῦ δεξιόμενος τῆς ἐπισκοπῆς τὴν χειροτονίαν ὑπὲρ τοῦ μέρους Βασιλίσκου ἐποίει. ὁ δὲ Βασιλίσκος μαθὼν τὴν τοῦ βασιλέως Ζήνωνος ἐπάνοδον, 5 ἔπεμψεν Ἀρμᾶτον τὸν στρατηλάτην τοῦ πραισέντου μετὰ πάσης ἧς εἶχε βοηθείας στρατοῦ ἐν Θράκῃ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ εἰς τὸ παλάτιον, ὀρκώσας αὐτὸν εἰς ἄγιον βάπτισμα νιοφω- O 89 τίστου μὴ προδοῦναι. καὶ λαβὼν τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ ὁ Ἀρμᾶτος ἐπέρασε· καὶ τοῦτο προμαθὼν Ζήνων ὁ βασιλεὺς ἔπεμ- C 10 ψε πρὸς τὸν αὐτὸν Ἀρμᾶτιον ἐπαγγελιάμενος αὐτῷ πολλὰ καὶ τὴν στρατηλασίαν τῆς αὐτοῦ ζωῆς καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ποιεῖν Καισα- ρα. καὶ προτραπείς ὁ αὐτὸς Ἀρμᾶτος ὑπὸ Ζήνωνος βασιλέως προέδωκεν, εὐρεθείς εἰς τὸ μέρος Ζήνωνος τοῦ βασιλέως· καὶ οὐκ- εἶ ὑπήντησε Ζήνωνι ἐρχομένῳ ὁ αὐτὸς Ἀρμᾶτος, ἀλλὰ δι' ἄλ- 15 λης ἔδοξεν ἐπιέναι ὁδοῦ τῆς Ἰσαυρίας.

Ἐξορκήσας δὲ Ζήνων ἐπέρασεν ἀπὸ τῶν λεγομένων Πυλῶν καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ παλάτιον μετὰ τῶν ἰδίων ὀπλιτῶν ἰνδικτιῶνι αῃ· καὶ ἐδέχθη ὑπὸ τῶν στρατευμάτων καὶ τῆς συγκλήτου. ἐθάῤῥει δὲ εἰς τὸ Πράσινον μέρος, ὅτι ἐφιλεῖτο παρ' αὐτῶν· ἔχει- D 20 ρε γὰρ καὶ αὐτὸς Ζήνων ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ Πράσινον μέρος.

Ἀκούσας δὲ ἑξαίφνης Βασιλίσκος ὅτι Ζήνων ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ παλάτιον ὤρμησε καὶ εἰσῆλθε καὶ ὅτι ἐδέξαντο αὐτὸν πάντες

7. νιοφωτίστου Ch., νιοφωτίστου Ox. 10. τὴν στρατηλασίαν τῆς αὐτοῦ ζωῆς] „Chr. Alex. habet, ἕως τῆς αὐτοῦ ζωῆς, re- ctius.“ Ch.

sub Troconde Duce. Petrus autem Patriarcha, qui Episcopus a Zenone creatus fuerat, ubi de his accepisset, Basilisci tamen partibus adhaesit. Basiliscus vero, audito Zenonis Imperatoris adventu, misit Armatum, Praesentis Militiae Magistrum, omnibus, quas habuit in Thracia, Constantino- poli et Palatio, copiis instructum: quem etiam adjuraverat per sanctum Baptismum, cujus lavacro recenter intinctus fuerat, ne se Zenoni prode- ret. Armatus itaque copiis acceptis trajecit; quod ubi Imperator Zeno intellexit, misso ad Armatum Legato, multa ei pollicitus est, Praesentis Militiae Praefecturam perpetuam, filiumque ejus Caesarem futurum. Ar- matus itaque Promissis hisce Zenonis allectus [Basiliscum] prodidit, in Zenonis partes discedens: nec Zenoni venienti cum exercitu occurrit, sed via alia Isauriam petere statuit.

Zeno autem cum exercitu suo, per Pylas, quas vocant, trajecit; Pa- latiumque cum militibus suis ingressus, ab exercitibus et Senatu receptus est Indictione xiv. De Prasinis vero satis securus erat; quippe hi Zeno- nem, ut qui partibus eorum faveret, percharum sibi habuerunt.

Basiliscus interim ubi audivisset, Imperatorem Zenonem venisse, Pa- latiumque occupasse, ab omnibus, ipsa etiam Verina Augusta, socru ejus,

καὶ Βηρῖνα ἢ δέσποινα, ἢ πενθερὰ αὐτοῦ, λαβὼν οὖν Βασιλίσκος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα ἔφυγεν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν

0 90 Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸ μέγα φωτιστήριον, προδοθεὶς ὑπὸ Ἀρμάτου, ἐπὶ τῆς ὑπατείας Θεοδορίου.

E Ὁ δὲ θεῖοτατος Ζήνων βασιλεὺς παρασχὼν τὸ βῆλον τοῦ 5 ἵππικου εὐθέως ἔλθων ἐθεώρησε· καὶ ἐδέχθη ἀπὸ πάσης τῆς πόλεως. καὶ μετὰ τὸ δεχθῆναι, ἐν ὄσῳ θεωρεῖ, ἐπεμψεν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν καὶ ἐπῆρε παρὰ Βασιλίσκου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ τῆς γυναῖκος αὐτοῦ τὸ σχῆμα τῆς βασιλείας· καὶ ἐκβαλὼν αὐτὸν καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ὑπὸ λόγον 10

V 38 ὅτι οὔτε ἀποκεφαλίζονται οὔτε σφαγιάζονται ἐπεμψεν αὐτὸν καὶ τοὺς αὐτοῦ εἰς Λίμνας κάστρον ἐν Καππαδοκίᾳ. καὶ ἐβλήθησαν εἰς ἓνα πύργον τοῦ κάστρου καὶ ἀνεχρίσθη ἡ θύρα καὶ ἐφύλαττον τὸν πύργον καὶ τὸ κάστρον Λίμνας πληθὸς στρατιωτῶν Ἰσαύρων πολὺ, ἕως λιμοκτονηθεὶς ὁ αὐτὸς Βασιλίσκος καὶ ἡ γυνὴ 15 αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἀπέδωκαν τὰς ψυχάς· καὶ ἐτάφησαν ἐκεῖ εἰς τὸν αὐτὸν πύργον ἐν Καππαδοκίᾳ.

Καὶ ἐβασίλευσε Ζήνων μετὰ τὴν ἐπάνοδον αὐτοῦ ἄλλα ἔτη 18, τοῦτ' ἐστὶ τὰ πάντα ἔτη ἐβασίλευσε ἐ' καὶ μῆνας δύο· τινὲς δὲ καὶ τὰ δύο ἔτη Βασιλίσκου εἰς τὴν αὐτοῦ τέσσοσι βασιλείαν. 20

0 91 ὁ δὲ αὐτὸς Ζήνων βασιλεὺς ἐπανελθὼν εὐθέως καθέειλε Πέτρον B τὸν ἐπίσκοπον καὶ πατριάρχην Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης, ὡς φίλον Βασιλίσκου, καὶ ἐξώρισεν αὐτὸν εἰς Εὐχάϊτα εἰς τὴν Ποντικὴν, καὶ ἐποίησεν ἀντ' αὐτοῦ Στέφανον ἐπίσκοπον Ἀντιοχείας. ἔδωκε

receptum; ipse, proditum se ab Armato videns, arreptis secum liberis et uxore sua, ad magnum protinus Baptisterium Ecclesiae magnae Constantinopolitanae se recepit, Theudericho tum Consulatum gerente.

Sacratissimus autem Imperator Zeno, velo in usum Circi exhibito, statim ascendit, Ludosque spectavit; urbe tota reductante. Sic itaque receptus a suis, inter ipsa Circensia, magnam ad Ecclesiam misit et a Basilisco et uxore ejus filioque insignia Imperatoria abstulit: extractumque inde eum, cum uxore liberisque, data cautione nec capitibus multatum, nec neci eos traditum iri, amandavit eum cum suis in Limnas, Cappadociae Castellum: in cujus turrim quandam conjectas, porta ejus muro obstructa, castelloque a praesidio militari Isaurico custodito, ipse tandem, cum uxore liberisque fame necatus interiit, turrim hanc pro sepulchro consecutus.

Zeno autem Imperator post reditum suum annos XII regnavit: in universum itaque complevit annos XV et menses II: quibus etiam nonnulli duos illos, quibus Basiliscus imperavit, annos annumerant. Caeterum Zeno Imperator, statim a reditu suo, Petrum Episcopum et Patriarcham Antiochiae Magnae, tanquam qui Basilisci partibus adhaeserat, Episcopatu ejectum, in Euchaita, Ponti urbem, relegavit; Stephano in locum ejus

δὲ ὑπὲρ τῆς ἐπανόδου αὐτοῦ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ζήνων δωρεὰς πᾶσι τοῖς ὑποτελεῖσιν αὐτοῦ. ἐν δὲ τῇ αὐτοῦ βασιλείᾳ ἐσφάγη ὁ ἐπίσκοπος Στέφανος Ἀντιοχείας εἰς καλάμια ὄξυνθέντα ὑπὸ τοῦ κλήρου τοῦ ἰδίου, ἔξω τῆς αὐτῆς πόλεως εἰσελθὼν εἰς τὴν σύναξιν 5 τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα, εἰς τὰ λεγόμενα Βαρλαῆ, ὡς Νεστοριανός· καὶ ἐρρίφη τὸ λείψανον αὐτοῦ εἰς τὸν Ὀρόντην ποταμὸν. καὶ μαθὼν Ζήνων ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν ἐπίσκοπον καὶ πατριάρχην ἄλλον ὀνόματι Καλανθίωνα ἐν τῇ αὐτῇ Ἀντιοχείῳ πόλει τῆς Συρίας· καὶ ἐξωρίσθη καὶ αὐτός, ὡς Νεστοριανός· καὶ ἀνεκλή- C
10 θη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ζήνωνος βασιλέως ὁ ἐπίσκοπος Πέτρος ἐκ τῆς ἔξορίας, τοῦ δήμου τῶν Ἀντιοχείων αἰτησάντων καὶ τοῦ κλήρου· καὶ ἐλθὼν ἀπὸ Εὐχαΐτων ἐγένετο πάλιν πατριάρχης καὶ ἀπέθανεν εἰς τὸν ἴδιον αὐτοῦ θρόνον ἐν Ἀντιοχείᾳ.

Ἐπὶ δὲ τῆς τοῦ Ζήνωνος βασιλείας προεχειρίσθη παρ' αὐτοῦ O 92
15 κατὰ συντάξεις καὶ ἐγένετο Καῖσαρ ὁ υἱὸς Ἀρμάτου τοῦ στρατηλάτου πραισέντου ὀνόματι Βασιλίσκος· καὶ συνεκάθητο τῷ αὐτῷ Ζήνωνι Βασιλίσκος εἰς τὸ ἵππικὸν θεωροῦντι, καὶ ἔτιμα τοὺς ἡνιόχους ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ Καῖσαρ. ὁ δὲ Ζήνων λογισάμενος ὅτι ἐπιώρησεν Ἀρμάτος ὁ στρατηλάτης τοῦ πραισέντου, ὁ πατὴρ τοῦ D
20 Καῖσαρος, ἐπομοσάμενος εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα Βασιλίσκῳ τῷ βασιλεῖ μὴ προδοῦναι αὐτόν, καὶ προτραπείς παρ' ἐμοῦ προέδω-

3. ὄξυνθέντα Ox. 8. Καλανθίωνα Ox. Conf. Candidum Photii
cod. 79., Cedrenum p. 353. D. 18. λογισάμενος Ch., λογησάμε-
νος Ox. 19. ἐπιώρησεν Ox. 21. αὐτόν Ch., αὐτῷ Ox.

suffecto. Tributariis autem suis omnibus, ob reditum suum felicem, munera largitus est Zeno Imperator. Eodem imperante Zenone, Clerus Antiochensis Stephanum, Episcopum suum, quod Nestorii esset sectator, extra urbem, Quadraginta Sanctorum ad Synaxim, quae Barlais (uti vocant) habebatur, ingredientem, calamis praeacutis confecerunt; corpusque ejus mortuum in Orontem fluvium projecerunt. Imperator autem Zeno de his certior factus, Calandionem quendam, Episcopum et Patriarcham Antiochiae Syriae constituit: Verum hic quoque, quod Nestorianus esset, exterminatus est. Tum vero Imperator, Clero populoque Antiochensi hoc ab eo flagitantibus, Petrum Episcopum ab exilio revocavit. Hic itaque ab Euchaitis revocatus, et in Patriarchatum restitutus, in sede sua Antiochensi finivit vitam.

Caeterum Imperator Zeno Basiliscum, Armati Praesentis militiae Magistrum filium, ex pacto Caesarem renunciavit. Zenoni itaque Circensia spectanti, Basiliscus etiam assidebat; Caesarque simul, cum Imperatore, aurigantibus praemia exhibuit. At vero Imperator, Armati, Praesentis militiae Magistri, Caesaris patris, perjurium animo suo recogitans; et quod per sacrum Baptisum Basilisco juraverit, se eum non proditurum esse; „bertatu tamen meo, inquit, adductus, prodidit eum et mortis ei

κεν αὐτὸν καὶ ἀπέθανεν, πῶς τῇ ἐμῇ, φησί, βασιλεία πιστὰ φυλάξει; μικρὸν γάρ, ἐὰν ἀνδρωθῇ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ Καῖσαρ, πάντως καὶ ἐμὲ παραβαίνει· ἐγὼ δὲ οὐ παρέβην αὐτόν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἐποίησα ἐπὶ τόπῳ πατρικίῳ καὶ στρατηλάτην καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Καίσαρα· ἐκέλευσεν οὖν σφαγῆναι τὸν Ἀρμῦτον, ὡς ἐπιλορχον, καὶ 5 ἐσφάγη, ὡς ἀνέρχεται κατὰ τὸ Δέκιμον εἰς τὸ ἵππικὸν θεωρησαι. καὶ μετὰ τὸ φονευθῆναι Ἀρμῦτον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Βασιλ-

O 93 σκον τὸν Καίσαρα παιδίον ὄντα ἐχειροτόνησεν ἐπίσκοπον ἐν Κυ-
E ζικῳ τῇ μητροπόλει τῆς Ἑλλησπόντου.

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας τυραννήσαντες οἱ Σαμαρεῖται ἐν 10 Παλαιστίνῃ ἔστειψαν λήσταρχον ὀνόματι Ἰουστασὰν Σαμαρετήν· καὶ εἰσῆλθον ἐν Καισαρείᾳ καὶ ἐθώρῃσεν ἵππικὸν καὶ ἐφόνευσε πολλοὺς χριστιανοὺς ἡγεμονεύοντος τῆς πρώτης Παλαιστίνης Πορφυρίου. ὁ δὲ αὐτὸς Ἰουστασὰς ἔκαυσε τὸν ἄγιον Προκόπιον ἐπὶ Τιμοθέου ἐπισκόπου Καισαρείας. καὶ ἐλθὼν ὁ δούξ 15

V 34 Παλαιστίνης Ἀσκληπιάδης μετὰ τῆς αὐτοῦ βοήθειας καὶ ὁ ληστοδιώκτης Ῥήγης, ὁ ἀξιωματικὸς Καισαρείας μετὰ τῶν Ἀρκαδιακῶν, ὀρμήσαντες κατ' αὐτοῦ συνέβαλον αὐτῷ καὶ παρέλαβον αὐτόν· καὶ ἀπεκεφάλισαν τὸν αὐτὸν Ἰουστασάν, καὶ ἐπέμφθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ μετὰ τοῦ διαδήματος τῷ βασιλεῖ Ζήνωνι. καὶ εὐ- 20 θείως ὁ βασιλεὺς Ζήνων ἐποίησε τὴν συναγωγὴν αὐτῶν τὴν οὐ-

1. πῶς — φυλάξει Chron. Pasch. p. 326. C et Malalae codex ab sec. manu, ὡς — φυλάξας Ox. 2. ἀνδρωθῇ Ox. 17. Καισαρείας Ch., Καισαρίας Ox.

auctor fuit, Imperio meo (utī ait ipse) se praestans fidelem. Quin et ubi primum adoleverit Caesar filius ejus, omnino et fidem suam erga me violabit: At ego illi fidem meam liberavi; ipsum Patricium protinus, Militiaeque Praefectum constituendo; filium etiam ejus Caesarem renunciando.“ Imperator itaque Armatum, tanquam perjurum, occidi jussit: quod et factum est, interim dum Decimum pertransiens, Circum ingrederetur Ludos spectaturus. Post caedem Armati, Basiliscum filium ejus, adolescentulum, Cyzici, quae Hellepontii Metropolis est, Episcopum designavit.

Hujus sub imperio Samaritani, Palaestinam incolentes; tyrannidem capessentes, Justasam quendam, Samaritanum, Latronum Principem, Diademate cinxerunt. Hic itaque Caesarem ingressus, Circensia spectavit; multosque Christianos interfecit; Porphyrio tunc temporis Syriae Primas Praefecturam tenente. Quin et S. Procopii quoque templum concremavit; Timotheo tum sedem Caesariensem occupante. Supervenientes autem ei Palaestinae Dux Asclepiades cum copiis suis et Rheges Latronum insectator, Caesariensis Axiomaticus cum Arcadiacis, Justasam adorti sunt: praelicioque commisso, comprehensum tyrannum capite multarunt, caputque ejus regiumque Diadema Zenoni Imperatori miserunt. Zeno itaque Sya-

σαν εἰς τὸ Γαργαζὶ ὄρος εὐκτῆριον οἶκον τῆς ἁγίας Θεοτόκου
Μαρίας, ἀνανεώσας καὶ τὸν ἅγιον Προκόπιον, ποιήσας διὰ ταξιν O 94
μὴ στρατεύεσθαι Σαμαρείτην, δημεύσας καὶ τοὺς εὐπόρους αὐ-
τῶν· καὶ ἐγένετο κατάστασις.

- 5 Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας Θεουδερῖχος ὁ ἀπὸ ὑπάτων, ὁ υἱὸς B
Οὐαλλέμερος, ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνατραφεὶς καὶ ἀναγνούς,
στρατηλάτης ὢν πραισέντου καὶ ἑωρακῶς τί ὑπέστη Ἀρμῆτος,
φοβηθεὶς τὸν βασιλέα Ζήνωνα, ἔλαβε τὴν ἰδίαν βοήθειαν καὶ
ἐξῆλθεν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, ἐπὶ Σαλαβρίαν ἀπιὼν διὰ τοὺς
10 ἐκεῖ καθεζομένους ἀριθμούς. καὶ τυραννήσας παρέλαβε τὴν
Θράκην πῦσαν· καὶ ἦλθε κατὰ τοῦ βασιλέως Ζήνωνος ἕως Συ-
κῶν πέραν κατέναντι Κωνσταντινουπόλεως, κόψας καὶ τὸν ἀγω-
γὸν τῆς πόλεως. καὶ ποιήσας ἡμέρας πολλὰς, καὶ μὴ δυνηθεὶς
βλάψαι τὸν βασιλέα, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ὁρμήσας ἐπὶ τὴν Ῥώμην,
15 τότε κατεχομένην ὑπὸ τοῦ Ὀδοάκρου, ῥηγὸς τῶν βαρβάρων. καὶ
πολεμήσας αὐτῷ κατὰ γνώμην καὶ προδοσίαν τῆς συγκλήτου Ῥώ- C
μης, παρέλαβεν ἀνεπηρεάστως τὴν αὐτὴν Ῥώμην καὶ τὸν Ὀδοά-
κρον ῥῆγα· καὶ ἐφόνευσεν αὐτὸν καὶ κατέσχε τῆς Ῥώμης, γενόμε- O 95
νος ἀντ' αὐτοῦ ῥῆξ ἐν αὐτῇ ἔτη μζ'. καὶ ἐφιλιώθη Ζήνωνι μετὰ
20 ταῦτα τῷ βασιλεῖ, καὶ πάντα ὅσα ἔπραττε κατὰ γνώμην αὐτοῦ,
καὶ τοὺς ὑπάτους χρηματίζων Κωνσταντινουπόλεως καὶ τοὺς

1. Γαργαζί] Γαρίζιν Ch. et Ducangius in Chron. V. ad p. 62. E.
17. ἀνεπηρεάστως Ch., ἀνεπικραίστως Ox.

agogam Samariticam, quam in monte Gargasi habuerunt, in Oratoriam Aedem convertit, Sanctae Deiparae Mariae sacratam; instaurato etiam S. Procopii Templo. Quinetiam et Samaritarum potentiorum bonis publicatis, Edicto cavet, ne quis ex Samaritis deinceps militaret. Sic itaque res ad pacem redacta est.

Eodem Imperante, Theuderichus quidam, Exconsul, Valemeris filius, (qui Constantinopoli enutritus literisque imbutus fuerat, et Praesentis Militiae tandem Magister constitutus) cum Armati fatum apud se reputasset, metuens sibi ab Imperatore Zenone, relicta Constantinopoli, et assumptis secum copiis suis, in Salabriam devenit, eb numeros Militares ibi collocatas. Tyrannidem vero arripens, Thraciam universam occupavit: quin et contra Zenonem Imperatorem arma movens, adusque Syecum trajectum, Constantinopoli e regione situm penetravit; Aquaeductu etiam urbis exciso. Cumque per multos dies urbi incubuisset, nihil tamen Imperatorem laedere potuerit; inde movens, Romam tendit, Odoacri, Barbarorum regi tum parentem. Quicum inito praelio, ex Senatorum consensu et proditiōne urbem Romam ipsamque Odoacrem nullo negotio cepit. Quo occiso, ipse Romanum regnum sibi vendicavit; regnavitque ibi, per annos XLVII. Theuderichus autem, posthaec in gratiam cum Zenone rediens, omnia ad mentem ejus agitabat; Consules etiam ipse Constanti-

- D** πείσον αὐτὸν φίλον μου γενέσθαι. ὑπελάμβανε δὲ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Λέων τὸν αὐτὸν Ὀλύβριον, ὅτι ἀντιέχετο Ζινζήριχου καὶ ὅτι τοῦ μέρους αὐτοῦ ἔπηρχε, καὶ παρεφυλάττετο αὐτὸν ὁ Λέων, μὴ ἐὰν κινήσῃ κατὰ Λέοντος Ζινζήριχος πόλεμον, προδώσει ὁ
- O 82** αὐτὸς Ὀλύβριος Κωνσταντινούπολιν τῷ Ζινζήριχῳ, ὡς συγγενής, 5 καὶ ὅτι βασιλεύει ὁ αὐτὸς Ὀλύβριος ἐν Κωνσταντινουπόλει. καὶ μετὰ τὸ ὁδεῦσαι Ὀλύβριον ἐπὶ τὴν Ῥώμην ἔασαντα τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Πλακιδίαν καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔγραψεν ὁ θειότατος [θεῖος] βασιλεὺς Λέων διὰ μαγιστριανοῦ Ἀνθίμιῳ, βασιλεῖ τῆς Ῥώμης, ταῦτα ὅτι Ἐγὼ ἐφόνευσα Ἄσπαρα 10 καὶ Ἀρδαβοῦριον, ἵνα μηδεὶς μοι ἐναντιοῦται κελεύοντι· ἀλλὰ
- E** καὶ σὺ φόνευσον τὸν γαμβρὸν σου Ῥεκίμερ, ἵνα μὴ ἐπάνω σου κελεύῃ. ἴδου ἀπέστειλά σοι καὶ Ὀλύβριον τὸν πατρίκιον· φόνευσον καὶ αὐτὸν καὶ βασιλευσον κελεύων καὶ μὴ κελεσόμενος. ἦν δὲ ἀφορίσας ὁ Ῥεκίμερ εἰς ἐκάστην πόρταν Ῥώμης καὶ εἰς τὸν 15 λιμένα βοήθειαν Γοτθικήν· καὶ εἴ τις εἰσῆρχετο ἐν Ῥώμῃ, ἐρευνῆτο τί ἐπεφέρετο. καὶ ἀπελθόντος τοῦ μαγιστριανοῦ Μοδέστου
- V 30** τοῦ πεμφθέντος ἀπὸ Λέοντος πρὸς Ἀνθίμιον βασιλέα καὶ ἐρευνηθέντος, ἐπήρθησαν αἱ σάκραι Λέοντος αἱ πρὸς Ἀνθίμιον καὶ
- O 83** εἰσπρήχθησαν τῷ Ῥεκίμερ· καὶ ἔδειξεν αὐτὰς Ὀλυβρίῳ. καὶ λοιπὸν ἐπεμψεν ὁ Ῥεκίμερ πρὸς Γουνδαβάριον τὸν υἱὸν τῆς ἀδελφῆς

4. κινήσῃ] νικήσῃ Ox. 9. ὁ θειότατος θεῖος βασιλεύς] „Epi-
thetorum horum alterum omnino redundat.“ Ch. 17. τοῦ μαγί-
στρου Ἀνουμοδέστου] „Ita Cod. MS. Lego, τοῦ μαγιστριανοῦ
Μοδέστου.“ Ch.

mum eum posse non dubitavit:) illumque in gratiam secum redire suade-
ret. Suspiciatus quippe est Leo Imperator, Olybrium pro Zinzericho sta-
re et partes ejus secreto agere. Cavebat itaque sibi ab eo, ne si forte
Zinzerichus in se bella moveret, Olybrius, ut qui ei affinitate junctus es-
set, Constantinopolim Zinzericho proderet; Imperiumque inde sibi compa-
raturus esset. Post itaque quam Olybrius Romam versus abierat, relictis
Constantinopoli filia sua uxoreque Placidia, sacratissimus Imperator Leo
Magistriano literas Anthemio Romanorum regi deferendas dedit, in haec
verba: „Ego (inquit) Asparem, atque Ardaburium e medio sustuli; ne
quis superesset, qui mihi imperanti adversaretur. Sed et Tu quoque Re-
cimerem generum tuum occidito; ne sit, qui tibi imperitet. Quin et Oly-
brium quoque Patricium ad te misi; ipsum etiam occidas, velim: nempe
ut regnes, aliis imperans, non subserviens. Collocaverat autem Recimer
ad portum portasque Romae singulas praesidium Gothicum: nec prius
cuiquam patebat aditus, quam quid haberet apud se aperuisset. Mode-
stus itaque Magistrianus, qui a Leone missus fuerat ad Anthemium, ubi
Romam venit, exploratione statim facta, Literae Imperatoriae, a Leone
ad Anthemium missae, ei ablatae sunt: quas Recimeri traditas, ipse Oly-
brio communicavit. Statim itaque Recimer Gundabarium, sororis filium,

αὐτοῦ καὶ ἤνεγκεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν Γαλλῶν· ἐκεῖ γὰρ ἦν στρατηλάτης. ὅστις ἔλθων ἐφόνευσε τὸν Ἀνθίμιον βασιλέα, ὡς ἐστὶν εἰς τὸν ἄγιον οἶκον τοῦ ἀποστόλου Πέτρου· καὶ εὐθὺς ἀπῆλθεν εἰς τὰς Γαλλίας ὁ αὐτὸς Γουνδαβάριος. καὶ ἔστειλεν ὁ Ῥεκίμερ 5 βασιλέα Ὀλύβριον μετὰ γνώμης τῆς συγκλήτου Ῥώμης· καὶ ἐβασίλευσεν ὁ αὐτὸς Ὀλύβριος τῆς Ῥώμης μῆνας ἄλλοιους· καὶ ἀδρῶσθήσας ἔτελεύτα. καὶ ἐποίησε πάλιν ἄλλον βασιλέα ὁ Ῥεκίμερ ἀπὸ τῆς συγκλήτου τῆς αὐτῆς Ῥώμης Μαιουρῆνον· καὶ ἐφόνευσαν καὶ αὐτόν, ὡς φιλήσαντα Ζυζήριχον, ῥῆγα τῶν Ἄφρων. καὶ ἐποίη- 10 σαν ἐντ' αὐτοῦ πάλιν ἄλλον βασιλέα ἐν τῇ Ῥώμῃ ἀπὸ τῆς συγκλήτου ἠρόματι Νέπον ὁ αὐτὸς Ῥεκίμερ· καὶ τελευτᾷ ὁ Ῥεκίμερ.

Ὁ δὲ αὐτὸς Λέων βασιλεὺς ἔλαβε γαμβροὺς δύο ταῖς θυγατέρας αὐτοῦ, Λεοντία τῇ μίζονι Μαρκιανὸν τὸν πατριχίον, τὸν 15 οὐδὲν γενόμενον Ἀνθίμιον, βασιλέως Ῥώμης, καὶ Ἀριάδην Ζήνωνα τὸν Ἰσαυρον τὸν Κοδισσεόν· καὶ ἐποίησεν ἀμφοτέροισι στρατηλάτας πραισέντου καὶ πατριχίους. ἔτεκε δὲ ἡ περιφανεστάτη Ἀριάδην πρωτότοκον ἄρρενα, ὃν ἐπεκάλεσε Λέοντα· ἡ γὰρ Λεοντία ἡ ἐμφανεστάτη Θηλείας ἔσχε μόνον.

Ὁ δὲ βασιλεὺς Λέων ἔστειλεν ἐν Κωνσταντινουπόλει Λέοντα 20 τὸν μικρὸν τὸν ἔργον αὐτοῦ, οὐδὲν δὲ Ζήνωνος, ποιήσας αὐτὸν

2. ὡς Ch., ὡς Ox. 14. γενόμενον Ch., γενομένου Ox. 15. Immo Κοδισσαίων hic et infra.

ex Gallia, ubi Magister Militum erat, accessit. Gundabarius itaque Romanam venit, et Anthemio Rege in ipso templo S. Apostoli Petri, quo se receperat, occiso, Gallias deinceps repetivit. Tum vero Recimer Olybrium, Senatu approbante, Romae regem constituit: qui, ubi mensibus paucis regnasset, in morbum incidens, fato succubuit. Cui Recimer Majorinum quendam, ex Senatoribus Romanis, suocessorem designavit. Hic vero, tanquam Zimerichi Afrorum Regis studiosus, e medio sublatus est: Senatore etiam alio, Nepote vocato, ad Occidentis imperium a Recimere provecto. Tandem vero Recimer diem suum obiit.

Caeterum Leo Imperator filiae utriusque virum comparavit, natu majori Leontiae Marcianum Patricium, Anthemii Romani Regis filium; Ariadnae vero Zenonem Isaurum, Codisseum: quorum utrumque Patricia dignitate et Praesentis Militiae Praefectura honestavit. Masculum vero primogenitum edidit Illustrissima Ariadna, quam Leonem vocavit: Clarissima enim Leontia foeminas tantum produxit.

L E O J U N I O R I M P E R A T O R.

Leo autem Imperator nepotem suum, Leonem Juniorem, Zenonis filium, in Imperii consortium assumpsit, quem et Constantinopoli Diade-

βασίλευσεν ἅμα αὐτῷ. καὶ προῆλθεν ἕνατος ὁ αὐτὸς Καῖσαρ Λέων ὁ μικρὸς τῷ Ἰαννουαρίῳ μηνὶ τῆς δωδεκάτης ἐπισημείωσης τοῦ φεβρουαρίου κατὰ Ἀντιόχειαν. τῷ δὲ μετ' αὐτὸν φεβρουαρίῳ μηνὶ γ' νόσῳ βληθεὶς ὁ βασιλεὺς Λέων ὁ μέγας δυσεντερίας τελευτῆ, ὡν ἐνιαυτῶν ογ'. 5

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Λέοντος τοῦ μεγάλου ἐβασίλευσα Λέων ὁ μικρὸς ἔτος α' καὶ ἡμέρας εικοσιπρεῖς· ἦν δὲ παιδίον μικρόν. ἐπεβλήθη δὲ ὑπὸ τῆς ἰδίας αὐτοῦ μητρὸς τῆς ἐπιφανε-
D στάτης Ἀριάδνης· καὶ ὡς προσκονεῖ αὐτὸν ὡς βασίλευσεν Ζήνων ὁ στρατηλάτης, ὁ πατρίκιος, ὁ αὐτοῦ πατήρ, ἐπέθηκε στέφανον βα- 10
σιλικὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, τῇ ἐνάτῃ τοῦ περσιῶν μηνὸς τῆς δωδεκάτης ἐπισημείωσης· καὶ ἐβασίλευσαν ἅμα.

O 85
E Ἐβασίλευσε δὲ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ζήνων ὁ Κοδισσεύς ὁ Ἰσαυ-
ρος μετὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ υἱοῦ Λέοντος ὀλίγον χρόνον. καὶ προ-
ῆλθεν ἕνατος ὁ θειότατος Λέων ὁ μικρὸς ἔτους κατὰ Ἀντιόχειαν 15
φεβρουαρίου Ἰνδικτιῶνος δωδεκάτης· καὶ τῷ ἑνδεκάτῳ μηνὶ τῆς αὐτοῦ
V 31 ἑπατείας ἠφρόσθησε καὶ τελευτῆ ὁ θειότατος Λέων ὁ μικρὸς μηνὶ
νοεμβρίου Ἰνδικτιῶνος ιγ', ἔτους χρηματισθέντος κατὰ Ἀντιόχειαν
φεβρουαρίου, ὡν ἐνιαυτῶν ζ', καθὼς συνηγράφητο Νεστοριανὸς ὁ σο-
φώτατος χρονογράφος ἕως Ἀλέοντος τοῦ μικροῦ. 20

2. Ἰαννουαρίῳ Οκ. 4. δυσεντερίας Ch., δυσεντερίας Οκ. 11. ἐν-
νάτῃ Οκ.

mate insignivit. Caesar itaque factus Leo Minor, Consulatum inibat, mense Januario Indictionis XII, Aerae Antiochenae anno DXXII. Sequentis autem Februarii die III. Leo Magnus ex Dysenteria mortuus est, aetatis anno LXXIII.

Leone Magno demortuo, imperium tenuit Leo Junior annum I et dies XXIII. Hic, cum puer esset tenellus, matris suae Illustrissimae Ariadnae monitu, patris sui Zenonis, Militum Magistri et Patricii, (dum ipsam, seu Imperatorem veneraretur) capiti regium Diadema imposuit, Februarii IX, Indict. XII; simulque deinceps regnarunt.

Z E N O I M P E R A T O R.

Imperator itaque Zeno Isaurus, Codisseus, cum filio suo Leone, ad breve licet tempus imperavit. Sacratissimus enim Leo Junior, cum Consulatum suum inivisset anno Aerae Antiochenae DXXII, Indict. XII, Consulatus sui mense XI; in morbum incidens, e vivis excessit, mense Novembri, Indict. XIII, anno Aerae Antiochenae DXXIII, annum agens septimum: sicuti scriptum reliquit Nestorianus, sapientissimus Chronographus; qui historiam suam ad Leonem usque Juniorem perduxit.

Λ Ο Γ Ο Σ Ι Ε'

Ο 86

ΧΡΟΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΖΗΝΩΝΟΣ ΕΩΣ ΤΗΣ
ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Λέοντος τοῦ μικροῦ ἔβασιλευσεν ὁ θεῖο- B
τατος Ζήνων ἔτη ιε'. καὶ τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ τῆς αὐτοῦ βασι-
λείας ἐποίησεν ἐπίσκοπον πατριάρχην ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ
Πέτρον, τὸν παραμονάριον τῆς ἁγίας Εὐφημίας τῆς ἐν Χαλκη-
5 δόνι· καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν ἐν Ἀντιοχείᾳ. μετὰ δὲ δύο ἔτη καὶ μῆ-
νας δέκα τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν λύπῃ γενόμενος διὰ πρᾶγμα αὐ- O 87
τηθὲν παρὰ τῆς αὐτοῦ πενθερᾶς Βηρίνης καὶ μὴ παρασχεθὲν αὐ-
τῇ παρ' αὐτοῦ, κατεσκευάσθη παρὰ τῆς δεσποτῆς Βηρίνης τῆς
αὐτοῦ πενθερᾶς. καὶ φοβηθεὶς μὴ σφαγῆ ὑπὸ τινος τῶν τοῦ πα- C
10 λατίου, ὡς συνοικούσης τῆς πενθερᾶς αὐτοῦ ἐν τῷ παλατίῳ,
ποιήσας πρόκεισον ἐν Χαλκηδόνι ἔφυγεν ἐκείθεν βερέδοις καὶ
ἀπῆλθεν εἰς τὴν Ἰσαυρίαν ὡς ἐστὶ βασιλεύς. ὄντινα κατέλαβε

7. Βερίνης Ox. Sic et 8. p. seq. v. 6. 7.

LIBER XV.

DE TEMPORIBUS ZENONIS IMPERATORIS
ADUSQUE ANASTASII IMPERIUM.

Post mortuum autem Leonem Juniores, Imperium tenuit Sacratissimus Zeno, per annos xv. Mense autem Imperii sui octavo, Petrum, S. Euphemias Chalcedonensis Paramonarium, Episcopum, sive Patriarcham Antiochensem constitutum, Antiochiam misit. Post vero quam duobus annis et decem mensibus regnasset, cum Verina Augusta, socrus ejus, ob negatam sibi quam ab eo postulaverat rem quampiam, insidias ei struxisset; super his anxius animi, veritusque ne ab aliquo Palatinorum interficeretur, (socrus enim in Palatio cum genero suo simul habitabat) Chalcedonem se contulit: inde vero veredis, (Imperator licet esset) in Isauriam

φυγοῦσα τὴν ἰδίαν αὐτῆς μητέρα λάθρα καὶ ἡ βασίλισσα Ἀριάδνη εἰς τὴν Ἰσαυρίαν· καὶ διῆγεν ἅμα τῷ ἰδίῳ αὐτῆς ἀνδρί.

D Καὶ μετὰ τὸ φυγεῖν Ζήνωνα τὸν βασιλέα καὶ Ἀριάδνην εὐ-
θὺς προεχειρίσατο ἡ αὐτῆ δέσποινα Βηρήνα βασίλειά, στέψασα
Βασιλσκον τὸν ἴδιον αὐτῆς ἀδελφόν· καὶ ἐβασίλευσεν ὁ αὐτὸς 5
Βασιλσκος ὁ ἀδελφὸς Βηρήνης τῆς πενθερᾶς Ζήωνος ἔτη β΄.

V 82 ἡ δὲ αὐτῆ Βηρήνα ὅτε αὐτὸν βασιλέα, ὠνόμασε καὶ ἕπατον μετὰ
Ἀρμάτου προαχθέντος παρὰ Βασιλσκου στρατηλάτου τοῦ μεγά-
O 88 λον πραισέντου· καὶ ὑπάτευσαν οἱ δύο.

Ὁ δὲ αὐτὸς Βασιλσκος ἢ μόνον ἐβασίλευσεν, ἔστεψε τὸν υἱὸν 10
αὐτοῦ βασιλέα ὀνόματι Μάρκον· καὶ ἐβασίλευσαν οἱ δύο.

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας Βασιλσκου καὶ Μάρκου τοῦ
υἱοῦ αὐτοῦ ἔπαθεν ὑπὸ Θεομηρίας πόλις τῆς πρώτης Συρίας
ὀνόματι Γάβαλα μηνὶ γορπιαίῳ εἰς τὸ αὐγος· καὶ ἐχαρίσατο τῇ
αὐτῇ πόλει ὁ βασιλεὺς Βασιλσκος εἰς ἀνανέωσιν χρυσίου λί- 15
τρας ν΄.

B Καὶ ἐπανῆλθε Ζήνων ὁ βασιλεὺς μετὰ πλήθους πολλοῦ ἐκ
τῆς Ἰσαυρίας ἐπὶ Κωνσταντινούπολιν, πέμψας εἰς Ἀντιόχειαν τὴν

fugit. Quem Imperatrix quoque Ariadna, matrem suam clam fugiens, in
Isauriam secuta est; ubi etiam cum viro suo degit.

B A S I L I S C U S

I M P E R A T O R.

Statim vero post Zenonis et Ariadnae fugam, Verina Augusta Basili-
scum, fratrem suum, Diademate insignitum, Imperatorem renunciavit. Im-
perium autem tenuit Basiliscus, Verinae Zenonis socrus frater, annis II.
Consulem quoque eodem, quo Imperatorem, tempore designavit Verina,
una cum Armato, quem Basiliscus ipse Magni Praesentis Militiae Magi-
strum constituerat: duo itaque hi Consulatum una gesserunt.

Basiliscus vero simul ac imperare coepit, Marcum filium suum Impe-
ratorem renunciavit; amboque simul regnarunt.

Imperantibus autem Basilisco et Marco filio, divinam iram passa est
Syriae Primae urbs, nomine Gabala, mense Septembri, sub ortum Solis:
cui de novo instaurandae, Basiliscus Imperator libras auri L. largitus est.

Z E N O

I M P E R A T O R.

Inter haec Zeno Imperator, numeroso milite stipatus, ex Isauria Con-
stantinopolim rediit; missis Antiochiam Magnam Militibus Praesidiariis,

μεγάλην παράφύλακας Ἰσαύρους καὶ στρατηλάτην Τροκόνδην ἀκούσας ὃν Πέτρος ὁ πατριάρχης ὁ ὑπ' αὐτοῦ δεξάμενος τῆς ἐπισκοπῆς τὴν χειροτονίαν ὑπὲρ τοῦ μέρους Βασιλίσκου ἐποίησεν. ὁ δὲ Βασιλίσκος μαθὼν τὴν τοῦ βασιλέως Ζήνωνος ἐπάνοδον, 5 ἔπεμψεν Ἀρμῶτον τὸν στρατηλάτην τοῦ πραισέντου μετὰ πάσης ἧς εἶχε βοηθείας στρατοῦ ἐν Θράκῃ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ εἰς τὸ παλάτιον, ὀρκώσας αὐτὸν εἰς ἄγιον βάπτισμα νεοφω- O 89 τίστου μὴ προδοῦναι. καὶ λαβὼν τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ ὁ Ἀρμῶτος ἐπέρασε· καὶ τοῦτο προμαθὼν Ζήνων ὁ βασιλεὺς ἔπεμ- C 10 ψε πρὸς τὸν αὐτὸν Ἀρμῶτιον ἐπαγγελιάμενος αὐτῷ πολλὰ καὶ τὴν στρατηλασίαν τῆς αὐτοῦ ζωῆς καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ποιεῖν Καίσαρα. καὶ προτραπείς ὁ αὐτὸς Ἀρμῶτος ὑπὸ Ζήνωνος βασιλέως προέδωκεν, εὐρεθείς εἰς τὸ μέρος Ζήνωνος τοῦ βασιλέως· καὶ οὐκ- εἶ ὑπήντησε Ζήνωνι ἐρχομένῳ ὁ αὐτὸς Ἀρμῶτος, ἀλλὰ δι' ἄλ- 15 λης ἔδοξεν ἐπιέναι ὁδοῦ τῆς Ἰσαυρίας.

Ἐξορμήσας δὲ Ζήνων ἐπέρασεν ἀπὸ τῶν λεγομένων Πυλῶν καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ παλάτιον μετὰ τῶν ἰδίων ὀπλιτῶν Ἰνδικτιῶνι αδ'· καὶ ἐδέχθη ὑπὸ τῶν στρατευμάτων καὶ τῆς συγκλήτου. ἐθάρρει δὲ εἰς τὸ Πράσινον μέρος, ὅτι ἐφιλείτο παρ' αὐτῶν· ἔχει- D 20 ρε γὰρ καὶ αὐτὸς Ζήνων ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ Πράσινον μέρος.

Ἀκούσας δὲ ἐξαίφνης Βασιλίσκος ὅτι Ζήνων ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ παλάτιον ὤρμησε καὶ εἰσῆλθε καὶ ὅτι ἐδέξαντο αὐτὸν πάντες

7. νεοφωτίστου Ch., νεοφωτίστου Ox. 10. τὴν στρατηλασίαν τῆς αὐτοῦ [ζωῆς] „Chr. Alex. habet, ὡς τῆς αὐτοῦ ζωῆς, rectius.“ Ch.

sub Troconde Duce. Petrus autem Patriarcha, qui Episcopus a Zenone creatus fuerat, ubi de his accepisset, Basilisci tamen partibus adhaesit. Basiliscus vero, audito Zenonis Imperatoris adventu, misit Armatum, Praesentis Militiae Magistrum, omnibus, quas habuit in Thracia, Constantinopoli et Palatio, copiis instructum: quem etiam adjuraverat per sanctum Baptisium, cujus lavacro recenter intinctus fuerat, ne se Zenoni proderet. Armatus itaque copiis acceptis trajecit; quod ubi Imperator Zeno intellexit, misso ad Armatum Legato, multa ei pollicitus est, Praesentis Militiae Praefecturam perpetuam, filiumque ejus Caesarem futurum. Armatus itaque Promissis hisce Zenonis allectus [Basiliscum] prodidit, in Zenonis partes discedens: nec Zenoni venienti cum exercitu occurrit, sed via alia Isauriam petere statuit.

Zeno autem cum exercitu suo, per Pylas, quas vocant, trajecit; Palatiumque cum militibus suis ingressus, ab exercitibus et Senatu receptus est Indictione xiv. De Prasinis vero satis securus erat; quippe hi Zenonem, ut qui partibus eorum faveret, percharum sibi habuerunt.

Basiliscus interim ubi audivisset, Imperatorem Zenonem venisse, Palatiumque occupasse, ab omnibus, ipsa etiam Verina Augusta, socru ejus,

καὶ Βηρῖνα ἢ δέσποινα, ἢ πενθερὰ αὐτοῦ, λαβὼν οὖν Βασιλίσκος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα ἔφυγεν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν
 O 90 Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸ μέγα φωτιστήριον, προδοθεὶς ὑπὸ Ἀρμάτου, ἐπὶ τῆς ὑπατείας Θεουδερῖχου.

Ε 'Ο δὲ θειότατος Ζήνων βασιλεὺς παρασχὼν τὸ βῆλον τοῦ 5 ἱππικοῦ εὐθέως ἔλθων ἐθεώρησε· καὶ ἐδέχθη ὑπὸ πάσης τῆς πόλεως. καὶ μετὰ τὸ δεχθῆναι, ἐν ὄσῳ θεωρεῖ, ἐπεμψεν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν καὶ ἐπῆρε παρὰ Βασιλίσκου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ τῆς γυναίκος αὐτοῦ τὸ σχῆμα τῆς βασιλείας· καὶ ἐμβαλὼν αὐτὸν καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ὑπὸ λόγον 10
 V 33 ὅτι οὔτε ἀποκεφαλίζονται οὔτε σφαγιάζονται ἐπεμψεν αὐτὸν καὶ τοὺς αὐτοῦ εἰς Λίμνας κάστρον ἐν Καππαδοκίᾳ. καὶ ἐβλήθησαν εἰς ἓνα πύργον τοῦ κάστρου καὶ ἀνεγρίσθη ἡ θύρα καὶ ἐφύλαττον τὸν πύργον καὶ τὸ κάστρον Λίμνας πληθὺς στρατιωτῶν Ἰσaurῶν πολὺ, ἕως λιμοκτονηθεὶς, ὁ αὐτὸς Βασιλίσκος καὶ ἡ γυνὴ 15 αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἀπέδωκαν τὰς ψυχάς· καὶ ἐτάφησαν ἐκεῖ εἰς τὸν αὐτὸν πύργον ἐν Καππαδοκίᾳ.

Καὶ ἐβασίλευσε Ζήνων μετὰ τὴν ἐλάνοδον αὐτοῦ ἄλλα ἔτη 18, τοῦτ' ἐστὶ τὰ πάντα ἔτη ἐβασίλευσε ἐ' καὶ μῆνας δύο· τινὲς δὲ καὶ τὰ δύο ἔτη Βασιλίσκου εἰς τὴν αὐτοῦ τέσσοσι βασιλείαν. 20
 O 91 ὁ δὲ αὐτὸς Ζήνων βασιλεὺς ἐπανελθὼν εὐθέως καθεῖλε Πέτρον Β τὸν ἐπίσκοπον καὶ πατριάρχην Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης, ὡς φίλον Βασιλίσκου, καὶ ἐξώρισεν αὐτὸν εἰς Εὐχάϊτα εἰς τὴν Ποντικὴν, καὶ ἐποίησεν ἀντ' αὐτοῦ Στέφανον ἐπίσκοπον Ἀντιοχείας. ἔδωκε

receptum; ipse, proditum se ab Armato videns, arreptis secum liberis et uxore sua, ad magnum protinus Baptisterium Ecclesiae magnae Constantinopolitanae se recepit, Theudericho tum Consulatum gerente.

Sacratissimus autem Imperator Zeno, velo in usum Circi exhibito, statim ascendit, Ludosque spectavit; urbe tota reductum ei gratulante. Sic itaque receptus a suis, inter ipsa Circoensia, magnam ad Ecclesiam misit et a Basilisco et uxore ejus filioque insignia Imperatoria abstulit: extractumque inde eum, cum uxore liberisque, data cautione nec capitibus multatum, nec neci eos traditum iri, amandavit eum cum suis in Limnas, Cappadociae Castellum: in cujus turrim quandam conjectus, porta ejus muro obstructa, castelloque a praesidio militari Isaurico custodito, ipse tandem, cum uxore liberisque fame necatus interiit, turrim hanc pro sepulchro consecutus.

Zeno autem Imperator post reditum suum annos XII regnavit: in unumversum itaque complevit annos XV et menses II: quibus etiam nonnulli duos illos, quibus Basiliscus imperavit, annos annumerant. Caeterum Zeno Imperator, statim a reditu suo, Petrum Episcopum et Patriarcham Antiochiae Magnae, tanquam qui Basilisci partibus adhaeserat, Episcopatu ejectum, in Euchaita, Ponti urbem, relegavit; Stephano in locum ejus

δὲ ὑπὲρ τῆς ἐπανόδου αὐτοῦ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ζήνων δωρεὰς πᾶσι τοῖς ὑποτελέσιν αὐτοῦ. ἐν δὲ τῇ αὐτοῦ βασιλείᾳ ἐσφάγη ὁ ἐπίσκοπος Στέφανος Ἀντιοχείας εἰς καλάμια ὄξυνθέντα ὑπὸ τοῦ κλήρου τοῦ ἰδίου, ἔξω τῆς αὐτῆς πόλεως εἰσελθὼν εἰς τὴν σύναξιν 5 τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα, εἰς τὰ λεγόμενα Βαρλαῆ, ὡς Νεστοριανός· καὶ ἐξήρθη τὸ λείψανον αὐτοῦ εἰς τὸν Ὁρόντην ποταμόν. καὶ μαθὼν Ζήνων ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν ἐπίσκοπον καὶ πατριάρχην ἄλλον ὀνόματι Καλανδίωνα ἐν τῇ αὐτῇ Ἀντιοχείᾳ πόλει τῆς Συρίας· καὶ ἐξωρίσθη καὶ αὐτός, ὡς Νεστοριανός· καὶ ἀνεκλή- C
10 θη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ζήωνος βασιλείᾳ ὁ ἐπίσκοπος Πέτρος ἐκ τῆς Ἑξορίας, τοῦ δήμου τῶν Ἀντιοχείων αἰτησάντων καὶ τοῦ κλήρου· καὶ ἐλθὼν ἀπὸ Εὐχαΐτων ἐγένετο πάλιν πατριάρχης καὶ ἀπέθανεν εἰς τὸν ἰδίον αὐτοῦ θρόνον ἐν Ἀντιοχείᾳ.

Ἐπὶ δὲ τῆς τοῦ Ζήωνος βασιλείας προχειρίσθη παρ' αὐτοῦ O 92
15 κατὰ συντάξεις καὶ ἐγένετο Καῖσαρ ὁ υἱὸς Ἀρμάτου τοῦ στρατηλάτου πραισέντου ὀνόματι Βασιλίσκος· καὶ συνεκάθητο τῷ αὐτῷ Ζήωνι Βασιλίσκος εἰς τὸ ἵππικὸν θεωροῦντι, καὶ ἐτίμα τοὺς ἡνιόχους ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ Καῖσαρ. ὁ δὲ Ζήων λογισάμενος ὅτι ἐπιώρκησεν Ἀρμάτος ὁ στρατηλάτης τοῦ πραισέντου, ὁ πατήρ τοῦ D
20 Καῖσαρος, ἐπομοσάμενος εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα Βασιλίσκῳ τῷ βασιλεῖ μὴ προδοῦναι αὐτόν, καὶ προτραπείς παρ' ἐμοῦ προέδω-

3. ὄξυνθέντα Ox. 8. Καλανδίωνα Ox. Conf. Candidum Photii cod. 79., Cedrenum p. 358. D. 18. λογισάμενος Ch., λογησάμενος Ox. 19. ἐπιώρκησεν Ox. 21. αὐτόν Ch., αὐτῷ Ox.

suffecto. Tributariis autem suis omnibus, ob reditum suum felicem, munera largitus est Zeno Imperator. Eodem imperante Zenone, Clerus Antiochensis Stephanum, Episcopum suum, quod Nestorii esset sectator, extra urbem, Quadraginta Sanctorum ad Synaxim, quae Barlais (uti vocant) habebatur, ingredientem, calamis praeacutis confecerunt; corpusque ejus mortuum in Orontem fluvium projecerunt. Imperator autem Zeno de his certior factus, Calandionem quendam, Episcopum et Patriarcham Antiochiae Syriae constituit: Verum hic quoque, quod Nestorianus esset, exterminatus est. Tum vero Imperator, Clero populoque Antiochensi hoc ab eo flagitantibus, Petrum Episcopum ab exilio revocavit. Hic itaque ab Euchaitis revocatus, et in Patriarchatum restitutus, in sede sua Antiochensi finivit vitam.

Caeterum Imperator Zeno Basiliscum, Armatis Praesentis militiae Magistrum filium, ex pacto Caesarem rennunciavit. Zenoni itaque Circensia spectanti, Basiliscus etiam assidebat; Caesarque simul, cum Imperatore, aurigantibus praemia exhibuit. At vero Imperator, Armatis, Praesentis militiae Magistri, Caesaris patris, perjurium animo suo recogitans; et quod per sacrum Baptismum Basilisco juraverit, se eum non proditurum esse; „hortatu tamen meo, inquit, adductus, prodidit eum et mortis ei

κεν αὐτὸν καὶ ἀπέθανεν, πῶς τῇ ἐμῇ, φησί, βασιλεία πιστὰ φυλάξει; μικρὸν γάρ, ἐὰν ἀνδρωθῇ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ Καῖσαρ, πάντως καὶ ἐμὲ παραβαίνει· ἐγὼ δὲ οὐ παρέβην αὐτόν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἐποίησα ἐπὶ τόπῳ πατρίκιον καὶ στρατηλάτην καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Καίσαρα· ἐκέλευσεν οὖν σφαγῆναι τὸν Ἀρμῦτον, ὡς ἐπιόρχον, καὶ 5 ἐσφάγη, ὡς ἀνέρχεται κατὰ τὸ Δέκιμον εἰς τὸ ἵππικὸν θεωρησαι. καὶ μετὰ τὸ φονευθῆναι Ἀρμῦτον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Βασιλ-
 O 93 σκον τὸν Καίσαρα παιδίον ὄντα χειροτόνησεν ἐπίσκοπον ἐν Κυ-
 E ζίκῳ τῇ μητροπόλει τῆς Ἑλλησπόντου.

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας τυραννήσαντες οἱ Σαμαρεῖται ἐν 10 Παλαιστίνῃ ἔστειψαν λήσταρχον ὀνόματι Ἰουστασὰν Σαμαρεῖτην· καὶ εἰσῆλθεν ἐν Καισαρείᾳ καὶ ἐθείωρσεν ἵππικὸν καὶ ἐφόνευσε πολλοὺς χριστιανοὺς ἡγεμονεύοντος τῆς πρώτης Παλαιστίνης Πορφυρίου. ὁ δὲ αὐτὸς Ἰουστασὰς ἔκαυσε τὸν ἄγον Προκόπιον ἐπὶ Τιμοθέου ἐπισκόπου Καισαρείας. καὶ ἐλθὼν ὁ δοῦξ 15
 V 34 Παλαιστίνης Ἀσκληπιάδης μετὰ τῆς αὐτοῦ βοηθείας καὶ ὁ ληστοδιώκτης Ῥήγης, ὁ ἀξιωματικὸς Καισαρείας μετὰ τῶν Ἀρκαδικῶν, ὁρμήσαντες κατ' αὐτοῦ συνέβαλον αὐτῷ καὶ παρέλαβον αὐτόν· καὶ ἀπεκεφάλισαν τὸν αὐτὸν Ἰουστασάν, καὶ ἐπέμφθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ μετὰ τοῦ διαδήματος τῷ βασιλεῖ Ζήνωνι. καὶ εὐ- 20
 θέως ὁ βασιλεὺς Ζήνων ἐποίησε τὴν συναγωγὴν αὐτῶν τὴν οὐ-

1. πῶς — φυλάξει Chron. Pasch. p. 326. C et Malalae codex ab sec. manu, ὡς — φυλάξας Ox. 2. ἀνδρωθῇ Ox. 17. Καισαρείας Ch., Καισαρίας Ox.

auctor fuit, Imperio meo (ut ait ipse) se praestans fidelem. Quin et ubi primum adoleverit Caesar filius ejus, omnino et fidem suam erga me violabit: At ego illi fidem meam liberavi; ipsum Patricium protinus, Militiaeque Praefectum constituendo; filium etiam ejus Caesarem renunciando. "Imperator itaque Armatum, tanquam perjurum, occidi jussit: quod et factum est, interim dum Decimum pertransiens, Circum ingrederetur Ludos spectaturus. Post caedem Armati, Basiliscum filium ejus, adolescentulum, Cyzici, quae Hellesponti Metropolis est, Episcopum designavit.

Hujus sub imperio Samaritani, Palaestinam incolentes; tyrannidem capessentes, Justasam quendam, Samaritanum, Latronum Principem, Diademate cinxerunt. Hic itaque Caesarem ingressus, Circensia spectavit; multosque Christianos interfecit; Porphyrio tunc temporis Syriae Primae Praefecturam tenente. Quin et S. Procopii quoque templum concremavit; Timotheo tum sedem Caesariensem occupante. Supervenientes autem ei Palaestinae Dux Asclepiades cum copulis suis et Rheges Latronum insectator, Caesariensis Axiomaticus cum Areadiacis, Justasam adorti sunt: praelioque commisso, comprehensum tyrannum capite multarunt, caputque ejus regiumque Diadema Zenoni Imperatori miserunt. Zeno itaque Syn-

σαν εἰς τὸ Γαργαζὶ ὄρος ἐκτὴριον οἶκον τῆς ἁγίας Θεοτόκου
Μαρίας, ἀνανεώσας καὶ τὸν ἅγιον Προκόπιον, ποιήσας διάταξιν O 94
μὴ στρατεύεσθαι Σαμαρείτην, δημεύσας καὶ τοὺς εὐπόρους αὐ-
τῶν· καὶ ἐγένετο κατὰστάσις.

5 Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας Θεουδερῖχος ὁ ἀπὸ ὑπάτων, ὁ υἱὸς B
Οὐαλέμερος, ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνατραφεὶς καὶ ἀναγνούς,
στρατηλάτης ὢν πραισέντου καὶ ἑωρακῶς τί ὑπέστη Ἀρμῆτος,
φοβηθεὶς τὸν βασιλέα Ζήνωνα, ἔλαβε τὴν ἰδίαν βοήθειαν καὶ
ἔξῃλθεν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, ἐπὶ Σαλαβρίαν ἀπιὼν διὰ τοὺς
10 ἐκεῖ καθεζομένους ἀριθμούς. καὶ τυραννήσας παρέλαβε τὴν
Θράκην πῆσαν· καὶ ἦλθε κατὰ τοῦ βασιλέως Ζήνωνος ἕως Συ-
κῶν πέραν κατέναντι Κωνσταντινουπόλεως, κόψας καὶ τὸν ἀγω-
γὸν τῆς πόλεως. καὶ ποιήσας ἡμέρας πολλὰς, καὶ μὴ δυνήθεις
βλάψαι τὸν βασιλέα, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ὀρμήσας ἐπὶ τὴν Ῥώμην,
15 τότε κατεχομένην ὑπὸ τοῦ Ὀδοάκρου, ῥηγὸς τῶν βαρβάρων. καὶ
πολεμήσας αὐτῷ κατὰ γνώμην καὶ προδοσίαν τῆς συγκλήτου Ῥώ- C
μης, παρέλαβεν ἀνεπηρέαστως τὴν αὐτὴν Ῥώμην καὶ τὸν Ὀδοά-
κρον ῥῆγα· καὶ ἐφόνευσεν αὐτὸν καὶ κατέσχε τῆς Ῥώμης, γενόμε- O 95
νος ἀντὶ αὐτοῦ ῥῆξ ἐν αὐτῇ ἔτη μζ'. καὶ ἐφιλιώθη Ζήνωνι μετὰ
20 ταῦτα τῷ βασιλεῖ, καὶ πάντα ὅσα ἔπραττε κατὰ γνώμην αὐτοῦ,
καὶ τοὺς ὑπάτους χρηματίζων Κωνσταντινουπόλεως καὶ τοὺς

1. Γαργαζί] Γαργίλιν Ch. et Ducangius in Chron. V. ad p. 62. E.
17. ἀνεπηρέαστως Ch., ἀνεκαρτέστως Ox.

agogam Samariticam, quam in monte Gargasi habuerunt, in Oratorium
Aedem convertit, Sanctae Deiparae Mariae sacratam; instaurato etiam S.
Procopii Templo. Quinetiam et Samaritarum potentiorum bonis publica-
tis, Edicto cavit, ne quis ex Samaritis deinceps militaret. Sic itaque res
ad pacem redacta est.

Eodem Imperante, Theuderichus quidam, Exconsul, Valemeris filius,
(qui Constantinopoli enutritus literisque imbutus fuerat, et Praesentis
Militiae tandem Magister constitutus) cum Armali fatum apud se repu-
tasset, metuens sibi ab Imperatore Zenone, relicta Constantinopoli, et as-
sumptis secum copiis suis, in Salabriam devenit, ob numeros Militares
ibi collocatos. Tyrannidem vero arripiens, Thraciam universam occu-
pavit: quin et contra Zenonem Imperatorem arma movens, adusque Sy-
cenum trajectum, Constantinopoli e regione situm penetravit; Aquaeductu
etiam urbis exiecit. Cumque per multos dies urbi incubuisset, nihil tamen
Imperatorem laedere potuerit; inde movens, Romam tendit, Odoacri, Bar-
barorum regi tum parentem. Quicum inito praelio, ex Senatorum con-
sensu et prodicione urbem Romam ipsumque Odoacrem nullo negotio ce-
pit. Quo occiso, ipse Romanum regnum sibi vendicavit; regnavitque ibi,
per annos XLVII. Theuderichus autem, posthaec in gratiam cum Zenone
rediens, omnia ad mentem ejus agitabat; Consules etiam ipse Constanti-

ἐπίρχους τῶν πραιτωρίων, καὶ τὰ κωδικίλλια μὲν τῶν αὐτοῦ ἀρχόντων τῶν μεγάλων ἀπὸ τοῦ βασιλέως Ζήνωνος ἐδέχεται, μη-
τύων αὐτῷ τίνα ἤθελε προαχθῆναι· καὶ τοὺς σκηπίονας δὲ τῶν
ἐπάτων ἐπὶ τοῦ βασιλέως αὐτοῦ ἐλάμβανεν.

Ἡ μόνον δὲ ῥῆξ ἐγένετο ὁ αὐτὸς Θεοδερῖχος, προσῆλ-
D θεν αὐτῷ μίαν χήρα, συγκλητικὴ Ῥώμης, ὀνόματι Ἰουβεννα-
λλα, διδάσκουσα αὐτὸν ὅτι τριάκοντα ἔτη ἔχω δικαιομένη με-
τὰ τοῦ πατρικίου Φίρμου· ἀλλὰ εὐλύτωςόν με. καὶ ἐνεγκῶν
τοὺς δικολόγους τῶν ἀμφοτέρων μερῶν εἶπεν αὐτοῖς, Εἰ μὴ διὰ τῆς
αὔριον καὶ τῆς μετ' αὐτῆς δώσετε αὐτοῖς τὸν ὄρον καὶ ἀπαλλάξετε
E αὐτούς, ἀποκεφαλῶν ὑμᾶς. καὶ καθίσαντες δι' τῶν δύο ἡμερῶν
εἶπαν τὰ δοκοῦντα τοῖς νόμοις, δεδωκότες αὐτοῖς ὄρον καὶ ἀπαλλά-
ξαντες αὐτούς. καὶ ἔψασα κηρὸς Ἰουβενναλλὰ προσῆλθεν αὐτῷ,
O 96 εὐχαριστοῦσα ὅτι εὐλυτώθη τῆς δίκης· καὶ ἠγανάκτησεν ὁ αὐ-
τὸς Θεοδερῖχος κατὰ τῶν δικολόγων, καὶ ἀγαγὼν αὐτούς εἶπεν
E αὐτοῖς, Διὰ τί, ὃ ἐποιήσατε εἰς δύο ἡμέρας καὶ ἀπηλλάξατε
αὐτούς, εἰς τριάκοντα ἔτη οὐκ ἐποιήσατε; καὶ πέμψας ἀπεκε-
φάλαισε τοὺς δικολόγους τῶν ἀμφοτέρων μερῶν, καὶ ἐγένετο φό-
βος πολὺς. καὶ ἐποίησε διάταξιν περὶ ἐκάστου νόμου.

Καὶ ἐξελθὼν ἀπὸ τῆς Ῥώμης ᾤκησε τὴν Ῥάβενναν, πόλιν
παράλιον, ἕως θανάτου αὐτοῦ. καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ ἐγέ-

1. κωδικιᾶλλια Ox., κωδικίλλια Ch. 4. 5. ἐλάμβανεν. Ἡ μόνον] ἐλάμβανε· μόνον Ox. 7. 17. τριάκοντα ἔτη] „Chr. Alex. habet, τρία ἔτη.“ Ch. 10. μετ' αὐτῆς] μετ' αὐτῆν Ch. ibid. δάσσεα Ch., δώσετε Ox. 11. αὐτούς Ch., Chron. p. 327. C, αὐτοῖς Ox. 14. εὐχαριστοῦσα Ch., εὐχαριστώσα Ox. ibid. εὐλυτώθη Ch., εὐλυτώθη Ox. 15. κατὰ Chron., μετὰ Ox. 20. Ῥαβενναν Ox.

nopolitanos et Praetorio Praefectos designans; a Zenone Imperatore itidem Magistratum suorum primariorum omnium Codicillos, Consulium etiam scipiones, (indicatis prius, quos ad dignitatem ullam proventus ipse vellet) accepit. Jus vero Regium apud Theoderichum solum remansit.

Accedit autem ad eum Patricia quaedam Romana, nomine Juvenalia, foemina vidua. his verbis eum interpellans: „Causam, [o Rex] quae mihi cum Patricio Firmo intercessit totis jam xxx annis, Tu mihi expedi.“ Accersitis itaque utriusque Partis Causidicis; „Nisi (inquit eis) intra biduum litibus istis ad exitum perductis, Clientes hosce dimiseritis, capite vos plectam.“ Causa itaque per biduum agitata, Causidici sententiam juxta leges ferebant et litigantes dimiserunt. Juvenalia itaque cereis accensis, ad Regem venit; gratiasque ei egit, quod a Lite absoluta esset. Theoderichus autem Causidicis indignatus est, accersitisque dixit: „Quorsum, quam uno biduo extricastis, causam in totos triginta annos traxistis?“ Causidicos itaque utriusque Partis capite truncavit: metusque inde reliquis incensit ingens. Decretum etiam de singulis Legibus edidit.

Deinde Roma relicta, Ravennae, urbi maritimae, ad vitae exitum ha-

νετο ἦλθ' Ῥώμης ὁ ἔκγονος αὐτοῦ Ἀλάριχος. ἦν δὲ Ἀρμενιῶν V 35
τῷ δόγματι, ὃ ἔστιν Ἐξακοντίτης.

Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας Ζήνωνος ἔπαθεν ὑπὸ Θεομηρίας σει-
σμοῦ τὸ δεύτερον αὐτῆς πάθος Κωνσταντινούπολις ἐπὶ ὀλίγον
5 διάστημα, ἕως τοῦ Ταύρου. ἔπαθε δὲ τότε καὶ Νικομήθεια,
μητροπόλις τῆς Βιθυνίας, τὸ ἕκτον αὐτῆς πάθος, ὁμοίως δὲ
καὶ Ἐλενούπολις τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας· καὶ πολλὰ παρέσχεν αὐ-
τοῖς ὁ αὐτὸς Ζ'ων.

Ἐν δὲ τῇ αὐτοῦ βασιλείᾳ ἀντήρην ὁ πατρίκιος Ἰλλοῦς ὁ Ἰσαυ-
10 ρος, ὁ φίλος τοῦ αὐτοῦ βασιλέως Ζήνωνος, ὁ ἀναγαγὼν τὸν αὐ-
τὸν βασιλέα Ζήωνα μετὰ βοήθειας πολλῆς τὴν δευτέραν αὐτοῦ
ἐπάνοδον ἀπὸ τῆς Ἰσαυρίας, ὅτε ἔφυγεν ἀπὸ Κωνσταντινουπό- O 97
λεως βασιλεύων. ὅστις Ἰλλοῦς ἀνῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει B
μετὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως Ζήνωνος· καὶ ὡς θαρρόσυμμος παρ'
15 αὐτοῦ καὶ θαρρόων αὐτῷ, ἐβουλεύσατο μετὰ τοῦ αὐτοῦ Ζήνωνος
ὁ Ἰλλοῦς ὥστε ἐκβληθῆναι τὴν πενθερὰν τοῦ αὐτοῦ Ζήνωνος ἀπὸ
Κωνσταντινουπόλεως, ἵνα μὴ πάλιν ἐπιβουλεύσῃ, ὡς πρῶτον.
καὶ πέμπει τὸν αὐτὸν Ἰλλον ὁ Ζήνων εἰς τὴν Ἰσαυρίαν, ἵνα ἐνέγ-
κῃ Λυγγῖνον τὸν ἀδελφὸν Ζήνωνος. καὶ κατελθὼν ὁ αὐτὸς
20 Ἰλλοῦς ἀπέμεινεν εἰς τὴν Ἰσαυρίαν, γράφων, φησί, Ζήνωνι ὥστε
λαβεῖν αὐτὸν λόγον διὰ Βηρίνης τῆς δεσποίνης, τῆς πενθερᾶς

1. Ἀλάριχος] Ἀταλάριχος Ch., Chron. Conf. ad p. 55. A. 7. Ἐλ-
ληνούπολις Ox. 9. Ἰλλοῦς] Ἰλλοῦς Ox. hic et 13. 18. Ἰλλοῦς]
Sic et Cedrenus p. 354. C, Malchus apud Suidam v. Παμπρόκιος, ubi
est etiam quod ab Ἰλλοῦς formari non potuit Ἰλλοῦς. Malalas autem va-
riare formas nominum vocabulorumque solet. Fallitur Toupus Kamend.
vol. I. p. 262. 20. Ἰλλοῦς Ox. Kodemque accentu p. 386. — 389.
21. Βερίνης Ox.

bitavit. Post quem demortuum, Romanum regnum obtinuit Alarichus, ejus
nepos. Arianus vero erat, id est, *Erescionita*.

Imperante autem Zenone, secundas divinae irae vices perpressa est
Constantinopolis; parva urbis parte, ad Taurum usque, terrae tremori-
bus concussa. Quo tempore etiam sexta vice passa est Nicomedia, Bi-
thyniae Metropolis; Hellenopolis etiam, ejusdem Provinciae urbs. Quibus
instaurandis Imperator plurima largitus est.

Eisdem temporibus adversus Imperatorem insurgebat Illus Patricius,
Isaurus natione, Imperatoris etiam amicus, qui eum ex Isauria, quo
confugerat Imperator, Constantinopolim reducerat. Quo ubi cum Impe-
ratore advenisset, consiliis invicem communicatis, Zenonem fidenter hor-
tatus est Illus, uti Socrum suam ex urbe ejiceret; ne deinceps ei, ut an-
tea insidiaretur. Imperator itaque illum in Isauriam remisit, uti Longi-
nam fratrem suum inde abduceret. Descendens itaque Illus in Isauriam,
commorabatur ibi; Imperatori interim rescribens, velle se per Verinam
Augustam, Zenonis Imperatoris socram, Libellum Indemnitate a Zenone
Imperatore, a quo metuebatur sibi, accipere. Suadebat itaque Zeno Veri-

τοῦ αὐτοῦ Ζήνωνος βασιλέως, ὡς φοβούμενος τὸν βασιλέα Ζή-
 νωνα. καὶ ἔπεισε τὴν αὐτὴν δέσποιναν Βηρῆναν ὁ βασιλεὺς Ζή-
 C νων, ὁ γαμβρὸς αὐτῆς, κατὰ τὰ δόξαντα μεταξὺ Ἰλλοῦ καὶ τοῦ
 αὐτοῦ Ζήνωνος, ὥστε κατελθεῖν καὶ δοῦναι Ἰλλοῦ λόγον ἀπα-
 θείας, ὡς φοβουμένου Ζήνωνα, καὶ ἀνελέγκαι αὐτὸν καὶ τὸν 5
 ἑδελφὸν αὐτοῦ Λογγίνον. καὶ κατῆλθεν ἡ αὐτὴ Βηρῆνα εἰς τὴν
 Ἰσαυρίαν· καὶ δεξάμενος αὐτὴν Ἰλλοὺς ἀπέκλεισεν εἰς καστὲλ-
 λιον ἐν τῇ Ἰσαυρίᾳ ἔχον βοήθειαν πολλήν, καὶ κελεύσας αὐτὴν
 διὰ στρατιωτῶν φυλάττεσθαι, καὶ λαβὼν Λογγίνον τὸν ἀδελ-
 φὸν τοῦ βασιλέως, ἀνῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει. καὶ ἐγένε- 10
 τρ ὁ αὐτὸς Ἰλλοὺς συγκλητικὸς καὶ ὑπατος καὶ μάγιστρος καὶ
 πατρικίος, διοικῶν τὴν πᾶσαν πολιτείαν. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Λογ-
 O 98 γῆτος ὁ ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως ἐγένετο στρατηλάτης πραισιέν-
 του καὶ ὑπατος· καὶ παρέσχεν εἰς τὰ τέσσαρα μέρη Κωνσταντι-
 νουπόλεως ὀρχηστὰς ἐμμάλους μικροὺς τέσσαρας· ἦσαν γὰρ οἱ 15
 ὀρχούμενοι ἐν Κωνσταντινουπόλει εὐφημοὶ παλαιοί, καὶ ἐποίησεν
 αὐτοὺς λῦσαι, πολλὰ χαρισάμενος αὐτοῖς. ἔδωκε δὲ τοῖς Πρασί-
 νοις ἔμμαλον τὸν Ἀυτοκόνα τὸν λεγόμενον Καράμαλλον ἀπὸ
 ἸΑλεξάνδρειας τῆς μεγάλης, καὶ τὸν Ῥόδον τὸν λεγόμενον Χρυ-
 O 99 σόμαλλον, καὶ αὐτὸν Ἀλεξάνδρεα, εἰς τὸ Βένετον, καὶ Ἑλλάδιον 20
 τὸν ἀπὸ Ἐμῆζτης τῆς πόλεως εἰς τὸ Ῥούσιον μέρος· ἔδωκε δὲ καὶ
 τὸν λεγόμενον Μαργαρίτην τὸν Κατζάμυρ τὸν ἀπὸ Κυζίκου ἐνεγ-
 κῶν τοῖς Λευκοῖς. καὶ ἀπέθετο τὴν δευτέραν αὐτοῦ ὑπατείαν
 Λογγίνος.

8. ἔχον Ch., ἔχον Ox. 15. ὀρχηστὰς Ox.

nam Augustam socrum suam in ea de quibus ipse cum Illo consilium ha-
 buerat; nempe uti in Isauriam descendens, Illo Libellum Indemnitate ab
 Imperatore, quem metuebat, concederet; simul etiam inde cum cum Lon-
 gino, Zenonis fratre, abduceret. Verina itaque in Isauriam descendens,
 ab Illo accepta est: qui deinde eam in castrum quoddam Isauricum, a
 praesidio numero custoditum, inclusit. Ipse interim, accepto secum
 Longino, Imperatoris fratre, Constantinopolim revertitur. Porro autem
 Illus ad Senatoriam Patriciamque dignitatem evectus, Consul quoque fa-
 ctus et Magister, omnem ubique Romae administravit. Longinus etiam,
 Imperatoris frater, Consul creatus est, et Praesentis Militiae Magister.
 Hic vero Constantinopolitanis quatuor Factionibus saltatores quatuor Emma-
 les minores distribuit: quippe qui tum fuerunt saltatores celebres, veterani
 admodum erant; quos largitionibus abunde donatos, liberos esse iussit.
 Prasinis vero Autocyonem quendam Alexandrinum dedit Emmalum, Cera-
 malium vocatum: Venetis vero Chrysomallum dedit Rhodum quendam,
 et ipsum Alexandrinum: Russatis vero Helladium quendam Emisionem,
 Albatis denique Margaritam quem vocant, Catazamy dedit quendam, Cy-
 ziceum. Tum vero Longinus Consulatum suum secundum deposuit.

Ἡ δὲ βασίλισσα Ἀριάδνη ἢ τοῦ αὐτοῦ Ζήνωνος γυνὴ δε-
 ξαμένη παρὰ τῆς ἰδίας ἀετῆς μητρὸς γράμματα λάθρα καὶ παρε- E
 κάλεσε τὸν βασιλέα Ζήωνα ἵνα ἀπολυθῇ ἀπὸ καστέλλου, ὅπου
 ἦν ἀποκεκλεισμένη ἢ δέσποινα Βηρῖνα. καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασι-
 5 λεὺς Ζήνων Ὡα αἰτήσῃ τὸν πατρίκιον Ἰλλεῦν περὶ αὐτῆς. καὶ
 μεταστελαμένη ἢ βασίλισσα Ἀριάδνη Ἰλλεῦν ἤτησεν αὐτὸν μετὰ
 δακρύων διὰ τὴν αὐτῆς μητέρα Βηρῖναν ἵνα ἀπολυθῇ· καὶ οὐκ
 ἐπέισθη Ἰλλεῦς, ἀλλὰ λέγει αὐτῇ, Τί αὐτὴν ζητεῖς; ἵνα ποιήσῃ V 36
 10 Ἀριάδνη τῷ βασιλεῖ Ζήωνι ὅτι Ἰλλεῦς ὥστιν εἰς τὸ παλάτιον ἢ
 ἐγώ; καὶ λέγει αὐτῇ ὁ βασιλεὺς ὅτι Εἶ τι δύνῃ, πρῶξον· ἐγὼ σε
 θέλω. καὶ λοιπὸν ἢ Ἀριάδνη κατεσκύασε τοῦ φονεῦσαι τὸν Ἰλ-
 15 λεῦν· καὶ ἱππικοῦ ἀγομένου, ὡς ἀνέρχεται διὰ τῶν πουλιπιῶν
 ἐπὶ τὸ Δέκιμον, ἔκρουσεν αὐτῷ ὁ προτραπεῖς σχολάριος σπαθίῳ O 100
 20 κατὰ τῆς κεφαλῆς, ὀνόματι Σποράκιος, βουλόμενος εἰς δύο αὐτὸν
 κόψαι· καὶ εὐρέθη ὁ σπαθᾶριος τοῦ Ἰλλεῦς ἐγγύς, καὶ προσεση-
 κῶς τὸ ξίφος κατερχόμενον τῇ δεξιῇ αὐτοῦ χειρὶ ἐδέξατο· καὶ κα-
 τελοῦσα ἢ ἀρχὴ τοῦ ξίφους εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἔκοψε τὸ
 ὠτίον τοῦ αὐτοῦ Ἰλλεῦς τὸ δεξιόν· καὶ ἐσφάγη ὁ σχολάριος ἐπὶ τὸν B
 20 τόπον. ὁ δὲ Ἰλλεῦς κουφισθεὶς ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ ἀπη-
 νέχθη εἰς τὸν ἴδιον αὐτοῦ οἶκον βασταζόμενος. ὁ δὲ Ζήνων
 ἀκούσας ἐπωμόσατο λέγων ἀγνοεῖν τὴν κατὰ Ἰλλεῦν κατασκευήν,
 καὶ οὐκ ἐπέισθη ὁ Ἰλλεῦς, ἀλλὰ ἔχων τὴν λήπην περιωδεύετο·

S. καστέλλου Ch., καστέλλου Ox. 14. αὐτῷ] αὐτὸν Ch. 22.
 Ἰλλεῦν] Fort. Ἰλλεῦ.

Ariadna autem Imperatrix, Zenonis uxor, clam acceptis a matre literis, Imperatorem oravit, uti Verina Augusta Castello, ubi conclusa erat, eximeretur. Jubet eam Imperator, uti Patricium Illam super ea re interpellaret: Illam itaque accersitum Regina Ariadna lachrymans obsecravit, uti Verinam matrem suam liberaret. Verum Illus petentem avertens, „Quare, inquit, Verinam tibi quaeris? an ut, sublato viro tuo, Imperatorem alium sufficias?“ Ariadna itaque Imperatorem rursus compellans; „Ergone, inquit, Illus iste, an Ego potius in Palatio dominor? Respondens ei Imperator, Age, dixit, si quid possis, quid moraris? Ego Taus sum.“ Exinde igitur Ariadna Illo insidias struit: Circensibus autem celebratis, dum ad Decimum per Pulpita transiret Illus, Sporcarius quidam Scholarius, ad hoc conductus, gladio caput ejus impetivit, animo eum per medium dissecandi. Illo autem Spatharius forte adstetit; qui supervenientem gladium animadvertens, dextra manu ictum ejus excepit: cujus tamen mucro, ipso in descensu ad Illi caput allisus, dextram ei aurem praecidit: Scholarius autem e vestigio interfectus est. At vero illum satellites ejus, humeris suis levatum, domum deportabant. Imperator autem, his auditis, juravit se is: eum in Illam insidiarum inscium esse: sed fidem ei Illus derogavit. Ex-

καὶ κάλλιον ἰσχυρῶς ἀπῆλθε πέραν, βουλόμενός τι προῦσαι· εἰς τέ-
 λειον δὲ ὑγιάντας ἔμεινεν ἔχων τῆς πληγῆς τὴν ἀτειλήν. καὶ εἰς-
 ελθὼν πρὸς τὸν βασιλέα Ζήνωνα ἤτησεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἀνατο-
 λὴν ἀπολυθῆναι πρὸς ὀλίγον χρόνον διὰ τὸ τοὺς ἀέρας, φησὶν,
 ἀλλάξαι, ἐπειδὴ ἡσθάνει ἀπὸ τῆς πληγῆς. ὁ δὲ βωσιλεύς Ζήνων 5
 C πεισθεὶς διεδέξατο αὐτὸν ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ μεγίστου καὶ ἐποίη-
 σεν αὐτὸν στρατηλάτην ἀνατολῆς, δοὺς αὐτῷ πᾶσαν ἐξουσίαν.
 καὶ αὐτὸς δὲ Ἴλλοῦς ἤτησεν αὐτὸν λαβεῖν μεθ' ἑαυτοῦ πρὸς θε-
 O 101 ραπειαν τῆς Ἀγούστιας τὸν πατρίκιον Λεόντιον τὸν Παυλίνης,
 εἰς τὸ δοῦναι αὐτῷ τὴν δέσποιναν Βηρῖναν τὴν μητέρα τῆς βα-
 σιλίσσης Ἀριάδνης, ἵνα ἀναγάγῃ αὐτὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει.
 ἤτησε δὲ τὸν βασιλέα ὁ αὐτὸς Ἴλλοῦς λαβεῖν καὶ ἄλλους συγκλη-
 τικοὺς πρὸς ἴδιαν ὑπόληψιν· καὶ παρέσχεν αὐτῷ. καὶ κατῆλθεν
 ὁ πατρίκιος Ἴλλοῦς, λαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ τὸν πατρίκιον Λεόντιον
 καὶ τοὺς ἄλλους συγκλητικούς· καὶ κατῆλθεν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ με- 15
 γάλῃ, ποιήσας ὀλίγον χρόνον, χαρισάμενος αὐτοῖς πολλὰ ἐξῆλθεν
 D ἐπὶ τὴν Ἰσαυρίαν· καὶ καταγαγὼν τὴν δέσποιναν Βηρῖναν ἀπὸ
 τοῦ καστελλίου ἐποίησεν αὐτὴν στέφαι βασιλέα εἰς τὸν ἄγιον
 Πέτρον ἔξω τῆς πόλεως Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας τὸν πατρίκιον
 Λεόντιον, πείσας αὐτὸν στεφθῆναι, ὄντα ἄνδρα ἐλεύθερον. καὶ 20
 ἐποίησεν ἢ αὐτῇ Βηρῖνα θείας κελύσεις κατὰ πόλιν καὶ σάκρας
 πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ πρὸς τοὺς στρατιώτας ὥστε δέξασθαι

1. κάλλιον Ch., καλλίων Ox. 16. χαρισάμενος αὐτοῖς πολλὰ] „καὶ vel δὲ alicubi desiderari videtur.“ Ch.

inde itaque ei infensus, vindictam meditatus est: melius vero aliquanto sese habens, sinum trajecit, facinus aliquod patrandi animo. Ad extremum vero cum integer esset, et vulnus jam cicatrice obductum esset, Imperatorem adiit, in Orientem ad tempus aliquod secedendi licentiam impetrans: nempe ob aëris, ut ipse prae se ferebat, mutationem: nondum enim, dixit, satis se a vulnere revaluisse. Imperator autem votis annuens, Magistro eum munere liberavit, Militumque in Oriente Magistrum constituit, potestate ei omni concessa. Praeterea quoque Illus Leontium Patricium Paulinae F. dari sibi comitem petiit; nempe cui Verinam Augustam, Ariadnae Imperatricis matrem, traderet Constantinopolim deducendam. Quin et ab Imperatore etiam licentiam petiit, itineris comites alios, quos ipse voluit, ex Senatu delegendi: Hoc etiam ei concessit Imperator. Illus itaque, adjunctis sibi Leontio Patricio, aliisque ex Senatoribus, Antiochiam magnam contendit: ubi ad tempus exiguum commoratus, multaque cibibus largitus, inde in Icauriam ducit iter. Ubi Verinam Augustam ex castro educens, statim hoc ei negotium dedit, uti Leontium Patricium (quem ad hoc, utpote virum liberum, adduxerat) Diadematè insigniret. Quod et factum est, ad templum D. Petri, extra Tarsum Ciliciae situm. Quin et Verina, Edictis Imperatoris Sacrisque ubique per Imperium emissis; a Praefectis undique et militibus postulavit, uti nihil

αὐτὸν καὶ μὴ ἐναντιωθῆναι τινα, γράψασα δὲ σάκρυν ἔχουσαν πολλὰ κακὰ περὶ Ζήνωνος. καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἀντιοχείᾳ ὀλίγας ἡμέρας.

Καὶ γοῦς Ζήνων ὁ βασιλεὺς ἔπεμψε βοήθειαν πολλὴν καὶ 5 στρατηλάτην Ἰωάννην τὸν Σκύθη. καὶ ἀκούσας Λεόντιος καὶ Ε Ἴλλοῦς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ καὶ ἀνῆλθαν μετὰ Βηρίνης εἰς τὸ Παπῦ- O 102 ριν καστέλλιον· καὶ Βηρίνα μὲν ἰδίῳ θανάτῳ τελευτᾷ. Παμπρέπιος δὲ τις ὡς προδότης μετ' αὐτῶν ὡν ἐσφάγη ἄνω καὶ ἐξήρφη τὸ λείψανον αὐτοῦ εἰς τὰ ὄρη. Ἴλλοῦς δὲ καὶ Λεόντιος φροσσευ- 10 θέντες παρελήφθησαν· καὶ πρόδοτον δεδωκότες παρὰ τῷ ἔρχοντι Σελευκείας τῆς Ἰσαυρίας ἀπὸ διαλαλιᾶς ἀπεκεφαλίσθησαν· καὶ αἱ κεφαλαὶ αὐτῶν εἰσηρέχθησαν Ζήνωνι ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς κοντὸν πεπηγμέναι· καὶ πολλοὺς ὄχλους ἀπήει θεωρῶν αὐτάς· ἦσαν γὰρ ἀπενεχθεῖσαι πέραν ἐν Σύναις ἐπὶ τὸν ἅγιον Κόνονα. V 87

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐβασίλευσε Περσῶν Περδὴξ· 15 πολλὰς δὲ ταραχὰς καὶ φόνους ἐν τῷ αὐτῷ καιρῷ ἐποίησαν οἱ Πράσινοι ἐν Ἀντιοχείᾳ· ἐφόνευσαν γάρ, φησὶν, Ἰουδαίους μη- 20 δενὸς φειδόμενοι. καὶ διεδόθη ὁ τότε κύριος τῆς ἀνατολῆς Θεόδωρος ἀγανακτηθεὶς· καὶ εἰρήνευσεν τὰ δημοτικά. καὶ ἀνῆλ- O 103 20 χθη τῷ αὐτῷ βασιλεὶ Ζήνωνι τὸ γενόμενον ὑπὸ τῶν Πρασίνων πρὸς τοὺς Ἰουδαίους ἀσέβημα· καὶ ἠγανάκτησε κατὰ τῶν Πρα-

6. Πακύρις Οκ. 13. κόντον Οκ. *ibid.* ἀπὸ Οκ. 15. Περδὴξ Οκ.

obnitentes, Leontium Imperatorem suum agnoscerent. Sed et Sacram etiam quandam, opprobriis in Zenonem refertam, divulgavit. Paucis itaque diebus Antiochiae imperavit Leontius.

Imperator vero Zeno, his auditis, ingentem adversus eos exercitum emisit, sub ductu Joannis Scythae. Quod ubi Leontio, Illo, caeterisque eorum conscius, notum fuit; in Papyrium Castellum omnes, una cum Verina, se receperunt: Ubi Verina, naturae concedens, diem suum obiit. Pamprepius vero quidam, ob [Castelli] proditionem meditatam, in summa ejus parte occisus est, cadavere ejus in montes projecto. Illus vero et Leontius, obsidione cincti, capti sunt. Dumque in itinere sunt ad Seleuciae Isauriae Praefectum, ob maledicentiam suam capite multati sunt. Capita vero eorum, Constantinopolim delata, ad D. Cononem in opposito litore Sycono, turbis interim innumeris ad spectaculum concursitantibus, a Zenone contis affixa sunt.

Ejusdem sub Imperio Peroses Persis regnavit, quo tempore etiam Prasinum tumultus Antiochiae maximos excitarunt, Judaeis ad unum omnibus internecioni datis. Quod in Theodoro Orientis Comite non ferens Imperator, eum dignitate exiit; Tumultusque inde in populo consopitus. Imperator autem Zeno certior factus de eo quod a Prasinis in Judaeos

σίων τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ, λέγων, Διὰ τί τοὺς νεκροὺς μόνον τῶν Ἰουδαίων ἔκαυσας; ἔχρην γὰρ αὐτοὺς καὶ τοὺς ζῶντας Ἰουδαίους Β καῦσαι. καὶ ἐσιωπήθη τὸ πρῶγμα.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς Ζήνων ἐρωτήσας Μαυριανὸν τὸν σοφώτατον κόμητα, ὅστις πολλὰ αὐτῷ προέλεγεν, ἦν γὰρ καὶ μυ-5 στικά τινα εἰδώς, καὶ τίς μετ' αὐτὸν βασιλεύει, προεῖπεν ὅτι καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ διαδέχεται τις ἀπὸ σιλεντιαρίων. [καὶ ταῦτα ἀκούσας ὁ βασιλεὺς Ζήνων συν- ἔσχε τὸν πατρικίον Πελάγιον τὸν ἀπὸ σιλεντιαρίων] πληρώ- σαντα καὶ ἐλθόντα εἰς τὴν τοῦ πατρικίου ἀξίαν, ἄνδρα σοφόν· 10 ἐκέλευσε δημεύσας φυλάττεσθαι· ὄντινα νεκτοὺς οἱ φυλάσσοντες ἔπιψαν καὶ ἔρριψαν εἰς θύλασσαν τὸ λείψανον αὐτοῦ κατὰ κλέυσιν τοῦ βασιλέως. καὶ ἀκούσας τοῦτο ὁ ἑπαρχος τῶν πραι- τωρίων Ἀρκάδιος ἐλοιδορεῖ τὸν βασιλέα Ζήνονα διὰ Πελάγιον· C καὶ ἦλθεν εἰς τὰς ἀκοὰς Ζήωνος, καὶ ἐκέλευσεν εἰσερχόμενον 15 O 104 εἰς τὸ παλάτιον σφαγῆναι. ὁ δὲ Ἀρκάδιος μαθὼν τοῦτο, ὡς μετεστάλη ἀπὸ τοῦ βασιλέως, παρερχόμενος ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἐποίησεν ὡς θέλων ὤχασθαι· καὶ κατελθὼν ἐκ τοῦ ὀχλήματος εἰσῆλθεν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως· καὶ ἔμεινεν ἕσω, καὶ ἐρρύσθη θανάτου. καὶ ὡς ἔστιν ἐκεῖ, ἐδῆμεν- 20

6. καὶ τίς] τίς Chron. Pasch. p. 328. A. 8. καὶ ταῦτα ἀκούσας etc.] „Quae unci inclusa sunt, ex Chr. Alex. supplevimus, qui haec ipsa ex nostro, vel uterque ex tertio quodam, transscripsit.“ Ch. 11. ἐκέλευσε δημεύσας φυλάττεσθαι] „Chr. Alex. habet, καὶ δημεύσας αὐτὸν ἐκέλευσε φυλάττεσθαι· rectius; καὶ enim particula apud nostrum desideratur.“ Ch. 17. ἀπὸ τῆς] διὰ τῆς μεγάλης Chron.

patratum fuerat, iratus eis, „Quorsum, inquit, Iudaeos mortuos tantum ignibus mandarunt, quos etiam vivos concremare oportuit?“ Res vero inde silentio sepulta est.

Idem vero Imperator Zeno Maurianum Comitem, virum sapientissimum, (qui multa ei praedixerat; norat enim occulta quaedam Mysteria) interrogavit; „Quis post se imperatorus esset? Respondit ille; Imperium simul, et uxorem tuam accipiet quidam ex Silentiariis.“ [Hoc audito, Imperator comprehendit Pelagium Patricium, qui jam olim Silentiario- rum] gradum supremum ascenderat, et ad dignitatem Patriciam prove- ctus fuerat, virum sapientem: bonisque ejus publicatis, ipsum custodiae tradidit. Hunc vero, Imperatoris ipsius ex mandato, Custodes per noc- tem strangularunt, corpusque in mare projecerunt. Arcadius autem Praetorio Praefectus ubi hoc audierat. Imperatorem ob Pelagii caedem conviciis insectatus est: quod ubi ad Zenonis aures pervenisset, jussit il- lum, simulac palatium ingrederetur, occidi. Hoc ubi rescierat Arcadius, cum ab Imperatore accersitus Ecclesiam pertransiret, ex curru descen- dens, simulavit velle se precari: Ecclesiamque Magnam Constantinopoli ingressus, ibi mansit, a morte sic liberatus; bonis interim ejus omnibus a

σεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ζήνων. μετὰ δὲ ὀλίγον καιρὸν δυσεντε-
ρίᾳ ληφθεὶς ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ζήνων ἐτελεύτησεν, ὧν ἐνιαυτῶν
ξ' καὶ μηνῶν θ', μηνὶ ξανθικῷ θ' ἔτους κατὰ Ἀντιόχειαν φθθ',
ἰνδικτιῶνος ιδ'.

5 Ἐστὶν οὖν ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τῆς τελευτῆς Ζήνωνος βασιλέως
ἕτη ,εῳπγ'.

Zenone Imperatore publicata. Non multo autem post temporis Impera-
tor Zeno, Dysenteria correptus, fato succubuit, annos natus lxx et menses
ix, Aprilis die ix, Aerae Antiochenae anno DXXXIX, Indictionis xiv.

Ab Adamo igitur, adusque Zenonis exitum, anni sunt MCMXMDCCCXCII.

Λ Ο Γ Ο Σ Ις'

ΧΡΟΝΩΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

- A *Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ζήνωνος ἐβασίλευσεν ὁ θεϊότατος Ἀναστάσιος ὁ δίκωρος, ὁ Δυρράχηνός, ὁ ἀπὸ τῆς νέας Ἡπείρου, ἀπὸ σιλεντιαρίων, ἐπὶ τῆς ὑπατείας Ὀλυβριου τοῦ υἱοῦ Ἀρεοβίνδου· ὅστις ἐβασίλευσεν ἕτη κζ' καὶ μῆνας γ', στεφθεὶς ἐν μηνὶ ἀπριλίῳ τῇ ἀγίᾳ πέμπτῃ τῆς μεγάλης ἐβδομάδος. καὶ ἡγάγετο Ἀριάδην τὴν τοῦ Ζήνωνος τοῦ πρὸ αὐτοῦ βασιλεύσαντος γενομένην γυναικα. ἦν δὲ μακρὸς πάνυ, κονδόθυμιξ, εὐστολος, στρογγύλοψις, μίξοπόλιος τὴν κάραν καὶ τὸ γένειον, ἐν τῷ δεξιῷ ὀφθαλμῷ ἔχων τὴν κόρην γλαυκὴν καὶ ἐν τῷ ἀριστερῷ μέλαιναν, τελείους ἔχων ὀφθαλμούς, τὸ δὲ γένειον αὐτοῦ πυκνῶς ἐκείρετο.* 10
- B *Ἐν δὲ τῇ αὐτοῦ βασιλείᾳ ἐποίησεν ἑπαρχὸν πραιτωρίων τὸν πατρικίον Ἴεριον· ὅστις ἐποίησε κόμητα ἀνατολῆς Καλλιόπιον τὸν ἴδιον συγγενέα. καὶ ὡς ἄρχει, ἐπῆλθον τῷ αὐτῷ Καλλιόπιῳ*

LIBER XVI.

DE TEMPORIBUS ANASTASII IMPERATORIS.

Zenonem excepit in Imperio divinisissimus Anastasius Dicomus, qui ex Silentiariis fuerat, ex Dyrrachio Novae Epiri oriundus, Consule Olybrio, Ariobindi filio. Inauguratus est mense Aprili, feria sancta v magnae Hebdomadae; duxitque in uxorem Ariadnam, Zenonis decessoris sui viduam: Imperavit autem annos xxvii et menses tres. Erat hic statura valde procera, capillitio brevi, decorus, facie rotunda, capite, mentoque subcanescentibus, oculorum pupilla dextra caesia, sinistra vero nigricante, oculis nihilominus pulcherrimis; barbam vero frequenter tondebat.

Hic Imperator factus Praetorio Praefectum constituit Hierium Patricium; qui Calliopium, cognatum suum, Orientis Comitem designavit. Hic vero ad Principatum evectus, cum adversus eum insurgerent Prasini An-

οἱ Πράσινοι Ἀντιοχείας ἐν τῷ πραιτωρίῳ· καὶ φηγὰν διεσώθη· τοῦτο δὲ γινὼς ὁ ἑπαρχὸς Ἱέριος ἀνήγαγε τῷ βασιλεῖ Ἀναστασίῳ· καὶ εὐθὺς προηγάγετο ὁ αὐτὸς βασιλεὺς κόμητα ἀνατολῆς Κωνσταντίον τὸν Ταρσέα, δούς αὐτῷ ἑξουσίαν κατὰ πάσης ζωῆς, 5 ἔπειδὴ τὸ Πράσινον μέρος Ἀντιοχείας δημοκρατοῦν ἐπήρχετο τοῖς ἄρχουσιν· ὅστις Κωνσταντίος ἐποίησε τὸν δῆμον Ἀντιοχείας εἶκειν κελεύσμασιν ἀρχόντων, ἔτους χρηματίζοντος κατὰ Ἀντιοχείαν φμγ'.

Ἐφίλει δὲ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς τὸ Ρούσιον μέρος Κωνσταντινου- 10 πόλεως, τοῖς δὲ Πρασίνοις καὶ Βενέτοις πανταχῇ ἐπεξήρχετο στασιάζουσιν.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ἀκούσας ὅτι συνάγονται οἱ Ἰσαυροὶ εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν χώραν τυραννῆσαι βουλόμενοι, εὐθὺς ἐπιστράτευσε κατ' αὐτῶν· καὶ ἐπολέμησεν αὐτοῖς πέμπας στρατηγούς 15 Ἰωάννην τὸν ἐπίκλην κυρτόν, στρατηλάτην πραισέντου, καὶ Διογενιανὸν τὸν πατρικίον, τὸν συγγενέα τῆς Ἀγούστας, καὶ ἄλλους 100 μετὰ πλήθους Σκυθῶν καὶ Γοτθικῆς καὶ Βεσσικῆς χειρός. καὶ ἀνῆλθε τοὺς αὐτοὺς Ἰσαύρους καὶ ἀπώλεσε τὴν χώραν αὐτῶν καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν κατέστρεψε καὶ πυρκαϊστα ἐποίησε τὰ κα- 20 στέλλια αὐτῶν, λαβὼν ἀιχμαλώτους τοὺς ἐξάρχους αὐτῶν εἰς τὴν αὐτῶν τυραννίδα Λογγίνον τὸν ἀπὸ μαγίστρων τὸν φαλακρὸν 107 V 39 καὶ Ἀθηνόδωρον τὸν νεώτερον καὶ Λογγινίην τὸν χωλὸν καὶ Κόρωνα τὸν Φουσκιανοῦ τὸν ἀπὸ ἐπισκόπων Ἀπαμείας· ὁ δὲ Λογγινίης πρῶτος ἀπώλετο ἐν τῇ συμβολῇ τοῦ πολέμου, ὅτε ὑπῆν-

4. ζωῆς Ch., ζώνης Ox. 24. ὅτε γὰρ Ch.

tiochenses, fuga salvas evasit. Hoc audito, Hierius Praefectus Imperatori rem detulit: qui statim Orientis Comitem designavit Constantium Tarsensem, concessa etiam ei in omnes potestate plena; ex eo quod Prasini Antiochiae dominantes, in Praefectos frequenter insurgent. Illud igitur in populo Antiochensi Constantius egit, ut Magistratibus suis deinceps morerent. Annus erat Aerae Antiochensae DCLIII.

At vero Imperator Russatis Constantinopolitanis admodum studebat; Prasinos vero et Venetos, tumultuantes ubique compescuit.

Audito autem quod Isauri, in regione ipsorum copiis collectis, tyrannidem sibi arripere in animo haberent; adversus eos arma movit, missis in expeditionem hanc, cum copiis Scythicis, Gothicis et Bessicis, Joanne cognomine Gibbo, Praesentis Militiae Magistro; et Diogeniano Patricio. Augustae cognato, aliisque ducibus. Hi vero Isauros istos profligarunt; et regionibus eorum vastatis, eversis etiam urbibus, Castellisque ignibus absumptis, Rebellionis etiam istius Duces primarios, Longinum nempe Calvum, Exmagistrum, Athenodorum Juniozem, Longinimum Claudum, et Cononem Fusciani F. Exepiscopum Apamensem, [aut occiderunt, aut] captivos abduxerunt. Primus itaque Longinines, ad Cotyaenum, urbem Phry-

τησαν ἀλλήλοις τὰ ἐξέρκετα εἰς τὸ Κοινοῦσιον, πόλιν τῆς Φρυγίας, ἐκεῖ ἐσφάγη· καὶ μετ' αὐτὸν Κόνων ὁ Φουσκιανοῦ λόγχη βληθεὶς ἔπεσε. καὶ τραπέντες οἱ Ἰσαυροὶ εἰς φρυγὴν συνελήφθησαν τότε καὶ οἱ λοιποὶ ἕξαρχοὶ ζῶντες· καὶ ἀπεκεφαλίσθησαν καὶ ἀντη-
χθησαν αἱ κεφαλαι αὐτῶν τῷ αὐτῷ Ἀναστασίῳ βασιλεῖ. καὶ με- 5
τὰ τὴν αὐτὴν νίκην ἔδωκε δωρεὰς τοῖς ὑποτελέσι πᾶσι τοῖς ὑπὸ τὴν
αὐτοῦ βασιλείαν.

B
O 108

Ὁ δὲ θειότατος βασιλεὺς Ἀναστάσιος ἐποίησε χρυσοτέλειαν τῶν λούγων τοῖς συντελεστοῖς πᾶσι διὰ τὸ μὴ ἀπαιτεῖσθαι τὰ εἶδη καὶ διατρέφεσθαι ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν. 10

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας οἱ δῆμοι Κωνσταντινουπόλεως τῶν Πρασίτων ἰππικοῦ ἀγομένου παρεκάλουν τὸν βασιλεῖα ἀπολυθῆναι τινὰς συσχεθέντας παρὰ τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως ὡς λιθοβολήσαντας· καὶ οὐ παρεκλήθη ὑπὸ τοῦ δήμου ὁ αὐτὸς βασιλεὺς, ἀλλὰ ἀγανακτήσας ἐκέλευσεν ἄρμα κατ' αὐτῶν ἐξελεῖν, καὶ 15

C ἐγένετο μεγάλη ἀταξία. καὶ κατῆλθον οἱ δῆμοι κατὰ τῶν ἔξκουβιτόρων καὶ ἐλθόντες ἐπὶ τὸ κάθισμα ἔρριψαν [λίθους κατὰ τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου, ἐν οἷς εἰς Μαῦρος ἔρριψε] λίθον κατὰ τοῦ βασιλέως· καὶ ἀναστὰς ὁ βασιλεὺς ἐξέφυγε τὸν λίθον. καὶ θεασύμενοι οἱ ἔξκουβιτορες τὴν τοῦ ἀνδρὸς τόλμαν, ὤρμησαν κατ' 20 αὐτοῦ καὶ ἔκοψαν αὐτὸν κατὰ μέλος· καὶ οὕτως ἀπέδωκε τὴν ψυχὴν. ὁ δὲ δῆμος στενωθεὶς ἔβαλε πῦρ εἰς τὴν λεγομένην Χαλκῆν τοῦ ἰππικοῦ, καὶ ὁ ἔμβολος ἐκαύθη ἕως τοῦ βασιλικῆς καθί-

O 109

14. λιθοβολήσαντες Ch., λιθοβολισάντες Ox. 17. λίθους—ἔρριψε addit Chron. 22. στενωθεὶς Ch., Chron., σθινοθεὶς Ox. *ibid.* Χαλκὴν Ox.

giae, ubi exercitus inter se commissi primum conflictati sunt, ipso in congressu occisus perit. Postquam Conon, Fusciani F. cecidit, hasta transfixa. Caeteri autem Duces, Isauris in fugam versis, vivi comprehensi sunt, capiteque multati; capitibus eorum ad Anastasium Imperatorem deportatis: qui hac victoria potitus, omnibus per Imperium Tributariis munera transmisit.

Divinissimus autem Imperator Anastasius tributum aureum, pro singulis jugis per imperium, pendendam instituit: ne scilicet ab Exactoribus, in specie, militibus in victum erogandum colligeretur.

Eodem Imperante, qui ex Prasiniis erant in populo Constantinopolitano, ipsum inter Circensia rogarunt, uti qui ob lapides in Circo jactos a Praefecto urbis comprehensi fuerant, vinculis liberarentur. Imperator votis eorum haud annuens, etiam eis irascebatur; jussitque uti miles eos adoriretur. Coortus inde ingens in populo tumultus; turbaque adversus Excubitores descendente, ubi ad sedem Imperatoriam perventum fuisset, in Imperatorem ipsum lapis emissus est. Surgens autem Imperator, ictum declinavit. Videntes itaque Excubitores hominis audaciam, impetu in illum facto, membratim conciderunt; qui sic animam edidit. Popellus autem in angustias redactus, ignes in Circi Chalcam, quam vocant injecit; unde Porticus usque ad sedem Imperatoriam conflagravit. Porticus item

σματος, και ὁ ἔμβολος δὲ ὁ δημόσιος ἕως τοῦ Ἐξαίπιον και τοῦ φόρου Κωνσταντίνου ἅπας καιθεῖς καιτηρέθη, πανταχῆ διακοπῶν γενομένων. πολλῶν δὲ συσχεθέντων και τιμωρηθέντων ἐγένετο ἡσυχία, προαχθέντος ἐπάρχου πόλεως Πλάτωνος, ὃς ὑπῆρχε πᾶ- D
5 τρων τοῦ Πρασίνου μέρους.

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἀνεφάνη τις ἀνὴρ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ, ὢν ἀπὸ πόλεως Ἀμίδης, ὄνοματι Ἰωάννης Ἰσθμῆος, χεμιωτῆς ἐπάρχων και φοβερός ἐπιθέτης· και λάθρα εἰσῆρχετο εἰς τὰ ἀργυροκρατία και ἐπιδείκνυεν αὐτοῖς χεῖρας ἀνδραίων 10 και πόδας χρυσοῦς και ἄλλα ζῶδια, λέγων ὅτι Θεσαυρὸν γέμοντα τοιαῦτα ζῶδια ὄβρυζα ἤδρον. και ἐκ τούτου ἠπάτησε πολλοὺς και ἐκόμβωσε πολλὰ χρήματα· ὥστιν παρωτόμην ἔθικεν εἰ Ἀν- O 110
τιοχεῖς Βαγουλάν, ὃ ἔστι γοργὸς ἐπιθέτης. και λαθρῶν πάντας ἔφυγεν ἐν Κωνσταντινουπόλει και ἐκόμβωσε κακῆ πολλοὺς ἀργυ- 15 ροπράτας, ὥστε γνωσθῆναι τῷ βασιλεῖ. και συσχεθεῖς εἰσῆχθη πρὸς τὸν βασιλέα, και προσῆνεγκεν αὐτῷ χαλινὸν ἵππου ὀλόχρυσον, E
διὰ μαργαριτῶν ὃν τὸ κούρκωμον αὐτοῦ. και λαβὼν αὐτὸ ὁ βασιλεὺς Ἀναστάσιος λέγει αὐτῷ, Ἐμὲ οὐ κομβώσεις· και ἐξώρισεν αὐτὸν εἰς Πέτρας, κακῆ τελευτῆ.

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐπὶ τῆς ἐπά- 20
τειας τοῦ αὐτοῦ βασιλέως Ἀναστασίου ὡς τὸ τρίτον κατήλθεν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ Καλλιόπας τις ἠνίοχος ἀπὸ φακτιονα-

10. χρυσοῦς] χρυσαῖς Ox. *ibid.* ζῶδια Ch., ζῶδα Ox. 12.
παρωτόμην Ox. 17. ὃν Ch., ὢν Ox. Eadem μαργαριτῶν. 22.
Καλλιόπας Ox.

Publica, Hexaippum usque et Constantinū Forum, tota in cineres versa, corruiť, caedibus undique factis. Plurimis autem comprehensis et punitis, turba demum conquievit: at non, nisi Platone quodam, Prasinorum Patrone, ad urbis Praefecturam provento.

Eodem imperante, prodit Antiochiaē Joannes quidam Isthmeus, Amidensis Chemista et impostor insignis. Vafre hic Argentariorum officinas ingressus, obtulit illis statuarum manus pedesque totos aureos; imagunculas etiam alias; dicendo se Thesaurum reperisse, simulachris hujusmodi obryziis refertum. Hisce malis artibus fucum plurimis fecerat, pecuniasque abunde sibi corraserat: quem ideo Antiochenses *Bagulam* appellarunt, id est versutissimum Impostorem. Inde vero Constantinopolim, clam omnibus, profectus, multos etiam ibi Argentarios emunxit: unde et Imperatori ipsi demum innotuit. Comprehensus autem, et coram eo adductus, fraenum equestre cum curcuma ex auro solido et Margaritis intertextis ei obtulit. Quod Anastasius Imperator manu accipiens; „At mihi, inquit, haud impones.“ Itaque ad Petras eum relegavit; ubi diem suum obiit.

Eodem tempore, Anastasio Imperatore ipso tum tertium Consule, Calliopus quidam, ex Factionariis Constantinopolitanis, Auriga, magnam Antiochiam veniens, Prasinis datus est, Basilio Edesseno tum Comite. Hic

- ρίων Κωνσταντινουπόλεως· και ἐδόθη εἰς τὸ Πράσινον μέρος
- O 111 Ἀντιοχείας ἐπὶ Βασιλείου κόμητος Αἰδαινοῦ· και παρέλαβε τὸν σταῦλον τοῦ Πρασίνου μέρους λιπόμενον, και ἐνίκησε κατὰ κράτος. και μετ' ὀλίγον καιρὸν ἐπετελέσθη ἐν τῇ Δάφνῃ Ἀντιοχείας κατὰ τὸ ἔθος ἢ συνήθεια τῶν Ὀλυμπίων ἢ λεγομένη· 5 και τοῦ πλήθους τῶν Ἀντιοχείων ἀνελθόντος ἐν Δάφνῃ, οἱ ἐκ τῆς εἰσελασίας ὀρμήσαντες μετὰ τοῦ ἡνιόχου Καλλιόπα καταλθόντες ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν Ἰουδαίων τῇ ὁδῷ ἐν τῇ αὐτῇ Δάφνῃ ἐνέκρησαν αὐτήν, πραιδεύσαντες πάντα ὅσα ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ και ἐφόνευσαν πολλούς, μηνὶ Ιουλίῳ θ', ἰνδικτιῶνος 10 ιε'· και πήξαντες ἐκεῖ τὸν τιμιον σταυρὸν ἐποίησαν γενέσθαι
2. B μαρτύριον τοῦ ἁγίου Λεοντίου. τούτων δὲ γνωσθέντων τῷ αὐτῷ Ἀναστασίῳ βασιλεῖ, προηγάγετο κόμητα ἀνατολῆς τὸν ἀπὸ κομμερκιαρίων Προκόπιον τὸν Ἀντιοχέα· ὅστις κατήνεγκε μεθ' 15 ἑαυτοῦ ἀπὸ θείου τύπου νυκτέπαρχον Μηνῶν ὀνόματι, Βυζάντιον. και ταραχῆς γεινομένης παρὰ τῶν τοῦ Πρασίνου μέρους, ἐβουλήθη ὁ αὐτὸς Μηνῶς κατασχεῖν τινὰς τῶν ἀτάκτων· και γρόντες ἐκεῖνοι προσέφυγον εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην ἔξω τῆς πό-
- O 112 λεως. και γνοὺς τοῦτο ὁ νυκτέπαρχος ἐν τῷ μεσημβρίῳ ἀπῆλθε μετὰ Γοτθικῆς βοηθείας εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην· και ἐξαίφνης 20 εἰσῆλθεν εἰς τὸν ἅγιον οἶκον, και εὔρεν ἐκεῖ ὑποκάτω τῆς ἁγίας τραπέζης τοῦ θουσιαστηρίου τινὰ τῶν ἀτάκτων ὀνόματι Ἐλευθέριον· και κεντήσας αὐτὸν ξίφει ἐκεῖ, σφρας ἐκ τοῦ θουσιαστη-

2. Αἰδαινοῦ] „Forte Ἐδαισηνοῦ.“ Ch. 7. εἰσελασίας Ch., εἰς εἰλασίας Ox. 13. τὸν Ch., τῶν Ox.

itaque vacuum eo tempore Prasinorum stabulum occupavit, Aurigantium ubique Victor. Paulo autem post temporis Olympicorum, quae vocant, Solemnia Daphne Antiochensi pro more celebrata sunt. Cumque populus Antiochensis numerosior ad Daphnem convenisset; qui ex Equitatu erant, una cum Calliopa Auriga, Synagogam Judaeorum ad Daphnem sitam invadentes, incendiis vastarunt, occisis plurimis abreptisque quae in Synagoga erant omnibus. Factum hoc Julii die ix, Indictionis xv. Tum vero defixa ibi Cruce venerabili, in D. Leontii Martyrium converterunt. Imperator autem Anastasius, his auditis, Orientis Comitum constituit, ex Commercialibus, Procopium quendam Antiochensem; qui et Byzantinum quendam, nomine Menam, divino Imperatoris ex Edicto, Nycteparchum sibi habuit. Tumultu autem a Prasinis in populo excitato, quosdam ex seditiosis comprehendere statuit Menas: quod ubi seditiosi isti intellexissent, ad D. Joannis Aedem, extra urbem sitam, confugerunt. Nycteparchus autem de hoc certior factus, sumpto sibi Gothico praesidio, eo contendit tempore meridiano: templumque subito ingressus, ex seditiosis quendam, nomine Eleutherium, sub sacra Altaris mensa latitantem, ibidem transfixit; truncoque inde extracto, caput ei amputavit: adeo ut sanctum

ρίου τὸ λείψανον αὐτοῦ, ἀπεκεφάλισεν· ὥστε τὸ ἅγιον θυσια- C
 στήριον πληρωθῆναι αἵματος. καὶ λαβὼν τὴν κεφαλὴν εἰσήρχε-
 το ἐπὶ τὴν πόλιν Ἀντιόχειαν· καὶ ἔλθὼν ἕως τῆς γαφύρης τοῦ
 Ὁρόντου ποταμοῦ ἔρριψε τὴν κεφαλὴν εἰς τὸν ποταμόν. καὶ
 5 εἰσῆλθεν ἔγγιστα Προκοπίου τοῦ κόμητος τῆς ἀνατολῆς, διηγου-
 μενος αὐτῷ τὰ συμβάντα. καὶ μετὰ τὸ μεσημβρινὸν ἐγνώσθη
 τοῦτο τοῖς Πρασίνοις· καὶ ἐξελθόντες εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην εὐ-
 ρον τὸν κορμὸν Ἐλευθερίου. καὶ λαβόντες εἰς κραβαταρίαν τὸ
 λείψανον αὐτοῦ, εἰσήγαγον εἰς τὴν πόλιν βαστάζοντες αὐτό. καὶ
 10 ὑπὸντήθησαν κατέναντι τῆς λεγομένης Ῥουφίνου βασιλικῆς ἐπὶ
 τὸ λουτρόν τὸ λεγόμενον τῶν Ὀλβίης· καὶ συμβαλόντες εἰς τὴν
 φύμην τῶν θαλασσιῶν μετὰ τῆς βοήθειας καὶ τοῦ νυκτεπάρχου. D
 καὶ τῶν τοῦ Βενέτου μέρους δημοτῶν μάχην, περιεγένετο ὁ δῆ-
 μος τοῦ Πρασίνου μέρους· καὶ παραλαβόντες τὴν Ῥουφίνου βα-
 15 σιλικὴν καὶ τὴν λεγομένην Ζηνοδότου ἔβαλον πῦρ, καὶ ἐκαύθη
 πῦσα ἢ Ῥουφίνου καὶ τὰ δύο τετράπυλα τὰ ἐντεῦθεν κἀκῆθεν
 καὶ τὸ πραιτώριον τοῦ κόμητος τῆς ἀνατολῆς, καὶ πάντα κατη-
 νέχθη ὑπὸ τοῦ πυρὸς διαφθαρέντα. καὶ ἔφυγεν ὁ κόμης τῆς O 113
 ἀνατολῆς εἰς Ἀλεξάνδρειαν τὴν Καμβόσου. καὶ πιάσαντες οἱ ἀπὸ
 20 τοῦ Πρασίνου μέρους τὸν νυκτεπάρχον Μηναῖν καὶ ἀνακείραντες
 αὐτόν, ἐξέβαλον τὰ σκώτια αὐτοῦ. καὶ μετὰ το σῦραι τὸ λεί-
 ψανον αὐτοῦ ἐκρέμασαν αὐτὸ ἐν τῇ ἐστῶτι χαλκῷ ἀνδριάντι
 τῷ λεγομένῳ Κολονισίῳ τὸ μέσον τοῦ ἀντιπόρου· καὶ μεταγα-

19. Καμβόσου] Inepte pro Κασιῶσαν. De cuius nominis scriptura
 v. Wesseling. ad Itiner. Hierosol. p. 580. 581. et annotationem no-
 stram ad Chron. P. p. 170. D. *ibid.* oi addidit Ch.

quoque Altare exinde totam sanguine conspurcaretur. Arrepto deinde
 capite, in urbem Antiochiam reversus est: Cumque ad Orontis pontem
 pervenisset, caput in flumen projecit. Tum vero ad Procopium Comitem
 ingressus, rem ei totam, sicut acciderat, enarravit. Tempore autem po-
 meridiano, ubi hujus rei fama Prasinis innotuerat, D. Joannis Aedem
 adeuntes, Eleutherii truncum ibi invenerunt: quem lecticae impositum in
 urbem detulerunt. Balneo autem Olbio dicto appropinquantes, e regione
 Rufini Basilicae, Nycteparchus eos adortus est, copiis suis Civibusque
 ex Veneta Factione stipatus: pugnaque in Nauticorum vico commissa,
 Prasini superiores evaserunt. Rufini itaque et Zenodoti Basilicis occu-
 patis, ignes injecerunt: unde Rufini Basilica tota conflagravit, una cum
 duobus, quae utrinque steterant Tetrapiyllis, et Praetorio Comitum Orien-
 tis; quae vastata incendiis omnia corruerunt. Comes interim Orientis in
 Alexandriam Cambysis fuga evasit: Menam vero Nycteparchum Prasinis
 prehendentem, caputque ei detondentes, testiculos ejus exocarunt; ipsam-
 que passim per urbem tractum, de aenea tandem status, Colonisia voca-
 ta, ex opposito medii Fori aia, suspenderunt: Cadaverque ejus, extra

καὶ κάλλιον ἰσχυρικῶς ἀπῆλθε πέραν, βουλόμενός τι πράξαι· εἰς τέλειον δὲ ὑγιάνας ἔμεινεν ἔχων τῆς πληγῆς τὴν ὠτειλήν. καὶ εἰσελθὼν πρὸς τὸν βασιλέα Ζήνωνα ἤτησεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἀνατολήν ἀπολυθῆναι πρὸς ὄλιγον χρόνον διὰ τὸ τοὺς ἀέρας, φησὶν, ἀλλάξαι, ἐπειδὴ ἠσθένει ἀπὸ τῆς πληγῆς. ὁ δὲ βασιλεὺς Ζήνων 5

- C πεισθεὶς διεδέξατο αὐτὸν ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ μαγίστρου καὶ ἐποίησεν αὐτὸν στρατηλάτην ἀνατολῆς, δοὺς αὐτῷ πῦσαν ἔξουσίαν. καὶ αὐτὸς δὲ Ἴλλοῦς ἤτησεν αὐτὸν λαβεῖν μεθ' ἑαυτοῦ πρὸς Θεο-
 O 101 ραπέαν τῆς Αἰγούστας τὸν πατρικίον Λεόντιον τὸν Παυλίνης, εἰς τὸ δοῦναι αὐτῷ τὴν δέσποιναν Βηρίναν τὴν μητέρα τῆς βα- 10
 σιλίσσης Ἀριάδνης, ἵνα ἀναγάγῃ αὐτὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει. ἤτησε δὲ τὸν βασιλέα ὁ αὐτὸς Ἴλλοῦς λαβεῖν καὶ ἄλλους συγκλητικὸς πρὸς ἴδιαν ὑπόληψιν· καὶ παρέσχεν αὐτῷ. καὶ κατῆλθεν ὁ πατρικίος Ἴλλοῦς, λαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ τὸν πατρικίον Λεόντιον καὶ τοὺς ἄλλους συγκλητικὸς· καὶ κατῆλθεν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ με- 15
 γάλῃ, ποιήσας ὄλιγον χρόνον, χαρισάμενος αὐτοῖς πολλὰ ἐξῆλθεν
 D ἐπὶ τὴν Ἰσαυρίαν· καὶ καταγαγὼν τὴν δέσποιναν Βηρίναν ἀπὸ τοῦ καστειλλίου ἐποίησεν αὐτὴν στέψαι βασιλέα εἰς τὸν ἅγιον Πέτρον ἔξω τῆς πόλεως Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας τὸν πατρικίον Λεόντιον, πείσας αὐτὸν στεφθῆναι, ὄντα ἄνδρα ἐλεύθερον. καὶ 20
 ἐποίησεν ἡ αὐτὴ Βηρίνα θείας κειμένους κατὰ πόλιν καὶ σάκρας πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ πρὸς τοὺς στρατιώτας ὥστε δέξασθαι

1. κάλλιον Ch., καλλίων Ox. 16. χαρισάμενος αὐτοῖς πολλὰ] „καὶ vel δὲ alicubi desiderari videtur.“ Ch.

inde itaque ei infensus, vindictam meditatus est: melius vero aliquanto sese habens, sinum trajecit, facinus aliquod patrandi animo. Ad extremum vero cum integer esset, et vulnus jam cicatrice obductum esset, Imperatorem adiit, in Orientem ad tempus aliquod secedendi licentiam impetrans: nempe ob aëris, ut ipse prae se ferebat, mutationem: nondum enim, dixit, satis se a vulnere revaluisse. Imperator autem votis annuens, Magistri eum munere liberavit, Militumque in Oriente Magistrum constituit, potestate ei omni concessa. Praeterea quoque Illus Leontium Patricium Paulinae F. dari sibi comitem petiit; nempe cui Verinam Augustam, Ariadnae Imperatricis matrem, traderet Constantinopolim deducendam. Quin et ab Imperatore etiam licentiam petiit, itineris comites alios, quos ipse voluit, ex Senatu delegendi: Hoc etiam ei concessit Imperator. Illus itaque, adjunctis sibi Leontio Patricio, aliisque ex Senatoribus, Antiochiam magnam contendit: ubi ad tempus exiguum commemoratus, multaque civibus largitus, inde in Isauriam ducit iter. Ubi Verinam Augustam ex castro educens, statim hoc ei negotium dedit, uti Leontium Patricium (quem ad hoc, utpote virum liberum, adduxerat) Diademate insigniret. Quod et factum est, ad templum D. Petri, extra Tarsum Ciliciae situm. Quin et Verina, Edictis Imperatoris Sacrisque ubique per Imperium emissis; a Praefectis undique et militibus postulavit, uti nihil

οὐτὸν καὶ μὴ ἐναντιωθῆναι τινα, γράψασα δὲ σύκρινον ἔχουσαν
πολλὰ κακὰ περὶ Ζήνωνος. καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἀντιοχείᾳ ὀλίγας
ἡμέρας.

Καὶ γνοὺς Ζήνων ὁ βασιλεὺς ἐπέμψε βοήθειαν πολλὴν καὶ
5 στρατηλάτην Ἰωάννην τὸν Σκύθην. καὶ ἀκούσας Λεόντιος καὶ Ε
Ἰλλοῦς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ καὶ ἀνῆλθαν μετὰ Βηρήνης εἰς τὸ Παπύ- O 102
ρον καστέλλιον· καὶ Βηρίνα μὲν ἰδίῳ θανάτῳ τελευτᾷ. Παμπρέ-
πιος δὲ τις ὡς προδότης μετ' αὐτῶν ὦν ἐσφάγη ἄνω καὶ ἐξήρφη
τὸ λείψανον αὐτοῦ εἰς τὰ ὕδα. Ἰλλοῦς δὲ καὶ Λεόντιος φροσεν-
10 θέντες παρελήφθησαν· καὶ πρόδοτον δεδωκότες παρὰ τῷ ἄρχοντι
Σελευκείας τῆς Ἰσαυρίας ἀπὸ διαλαλιῶς ἀπεκεφαλίσθησαν· καὶ αἱ
κεφαλαὶ αὐτῶν εἰσηνήθησαν Ζήνωνι ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς
κοιτὸν πεπηγμέναι· καὶ πολλὸς ὄχλος ἀπῆι θεωρῶν αὐτάς· ἦσαν
γὰρ ἀπενεχθεῖσαι πέραν ἐν Σύναις ἐπὶ τὸν ἅγιον Κόνωνα. V 87

15 Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐβασίλευσε Περσῶν Περὸξης·
πολλὰς δὲ ταραχὰς καὶ φόνους ἐν τῷ αὐτῷ καιρῷ ἐποίησαν οἱ
Πράσινοι ἐν Ἀντιοχείᾳ· ἐφόνευσαν γάρ, φησὶν, Ἰουδαίους μη-
δενὸς φειδόμενοι. καὶ διεδέχθη ὁ τότε κόμης τῆς ἀνατολῆς Θεό-
δωρος ἀγανακτῆρις· καὶ εἰρήνευσαν τὰ δημοτικὰ. καὶ ἀνῆλ- O 103
20 χθη τῷ αὐτῷ βασιλεῖ Ζήνωνι τὸ γενόμενον ὑπὸ τῶν Πρασίνων
πρὸς τοὺς Ἰουδαίους ἀσέβημα· καὶ ἠγανάκτησε κατὰ τῶν Πρα-

6. Παπύρις Οκ. 13. κόντων Οκ. *ibid.* ἀπίαι Οκ. 15. Περὸξης Οκ.

obnitentes, Leontium Imperatorem suum agnoscerent. Sed et Sacram et-
iam quandam, opprobriis in Zenonem refertam, divulgavit. Paucis itaque
diebus Antiochiae imperavit Leontius.

Imperator vero Zeno, his auditis, ingentem adversus eos exercitum
emisit, sub ductu Joannis Scythae. Quod ubi Leontio, Illo, caeterisque
eorum consulis, notum fuit; in Papyrium Castellum omnes, una cum Ve-
rina, se receperunt: Ubi Verina, naturae concedens, diem suum obiit.
Pamprepius vero quidam, ob [Castelli] proditorem meditatam, in summa
ejus parte occisus est, cadavere ejus in montes projecto. Illus vero et
Leontius, obsidione cincti, capti sunt. Dumque in itinere sunt ad Seleu-
ciae Isauriae Praefectum, ob maledicentiam suam capite multati sunt.
Capita vero eorum, Constantinopolim delata, ad D. Cononem in opposito
litore Syceno, turbis interim innumeris ad spectaculum concursitantibus,
a Zenone contis affixa sunt.

Ejusdem sub Imperio Peroses Persis regnavit, quo tempore etiam
Prasini tumultus Antiochiae maximos excitarunt, Judaeis ad unum omni-
bus internecioni datis. Quod in Theodoro Orientis Comite non ferens
Imperator, eum dignitate exiit; Tumultusque inde in populo consopitus.
Imperator autem Zeno certior factus de eo quod a Prasinis in Judaeos

σίνων τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ, λέγων, Διὰ τί τοὺς νεκροὺς μόνον τῶν Ἰουδαίων ἔκαυσθ; ἐχρῆν γὰρ αὐτοὺς καὶ τοὺς ζῶντας Ἰουδαίους Β καῦσαι. καὶ ἐσιωπήθη τὸ πρῶγμα.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς Ζήνων ἐρωτήσας Μαυριανὸν τὸν σοφώτατον κόμητα, ὅστις πολλὰ αὐτῷ προέλεγεν, ἦν γὰρ καὶ μυ-5 στικά τινα εἰδώς, καὶ τίς μετ' αὐτὸν βασιλεύει, προεῖπεν ὅτι καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ διαδέχεται τις ἀπὸ σιλεντιαρίων. [καὶ ταῦτα ἀκούσας ὁ βασιλεὺς Ζήνων συνέσχε τὸν πατρικίον Πελάγιον τὸν ἀπὸ σιλεντιαρίων] πληρώσαντα καὶ ἐλθόντα εἰς τὴν τοῦ πατρικίου ἀξίαν, ἄνδρα σοφόν· 10 ἐκέλευσε δημεύσας φυλάττεσθαι· ὄντινα νυκτὸς οἱ φυλάσσοντες ἔπιζαν καὶ ἐβρίψαν εἰς θύλασσαν τὸ λείψανον αὐτοῦ κατὰ κέλυσιν τοῦ βασιλέως. καὶ ἀκούσας τοῦτο ὁ ἐπαρχος τῶν πραιτωρίων Ἀρκάδιος ἐλοιδορεῖ τὸν βασιλέα Ζήνωνα διὰ Πελάγιον· C καὶ ἦλθεν εἰς τὰς ἀκοὰς Ζήνωνος, καὶ ἐκέλευσεν εἰσερχόμενον 15 O 104 εἰς τὸ παλάτιον σφαγήναι. ὁ δὲ Ἀρκάδιος μαθὼν τοῦτο, ὡς μετεστύλη ἀπὸ τοῦ βασιλέως, παρερχόμενος ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἐποίησεν ὡς θέλων ὤξασθαι· καὶ κατελθὼν ἐκ τοῦ ὀχήματος εἰσῆλθεν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως· καὶ ἔμεινεν ἔσω, καὶ ἐβρόύσθη θανάτου. καὶ ὡς ἔστιν ἐκεῖ, ἐδήμει- 20

6. καὶ τίς] *viz* Chron. Pasch. p. 328. A. 8. καὶ ταῦτα ἀκούσας etc.] „Quae unctis inclusa sunt, ex Chr. Alex. supplevimus, qui haec ipsa ex nostro, vel uterque ex tertio quodam, transcripsit.“ Ch. 11. ἐκέλευσε δημεύσας φυλάττεσθαι] „Chr. Alex. habet, καὶ δημεύσας αὐτὸν ἐκέλευσε φυλάττεσθαι· rectius; καὶ enim particula apud nostrum desideratur.“ Ch. 17. ἀπὸ τῆς] *διὰ τῆς* μεγάλης Chron.

patratum fuerat, iratus eis, „Quorum, inquit, Iudaeos mortuos tantum ignibus mandarunt, quos etiam vivos concremare oportuit?“ Res vero inde silentio sepulta est.

Idem vero Imperator Zeno Maurianum Comitem, virum sapientissimum, (qui multa ei praedixerat; norat enim occulta quaedam Mysteria) interrogavit; „Quis post se imperaturus esset? Respondit ille; Imperium simul, et uxorem tuam accipiet quidam ex Silentiaris.“ [Hoc audito, Imperator comprehendit Pelagium Patricium, qui jam olim Silentiariorum] gradum supremum ascenderat, et ad dignitatem Patriciam provectus fuerat, virum sapientem: bonisque ejus publicatis, ipsum custodiae tradidit. Hunc vero, Imperatoris ipsius ex mandato, Custodes per noctem strangularunt, corpusque in mare projecerunt. Arcadius autem Praetorio Praefectus ubi hoc audierat. Imperatorem ob Pelagii caedem conviciis insectatus est: quod ubi ad Zenonis aures pervenisset, jussit illum, simulac palatium ingrederetur, occidi. Hoc ubi rescierat Arcadius, cum ab Imperatore accersitus Ecclesiam pertransiret, ex curru descendens, simulavit velle se precari: Ecclesiamque Magnam Constantinopoli ingressus, ibi mansit, a morte sic liberatus; bonis interim ejus omnibus a

ΧΡΟΝΩΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

- A Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ζήνωνος ἐβασίλευσεν ὁ θειότατος Ἀναστάσιος ὁ δίκουρος, ὁ Δυρράχηνός, ὁ ἀπὸ τῆς νέας Ἠπείρου, ἀπὸ σιλευτῶν, ἐπὶ τῆς ὑπατείας Ὀλυβρίου τοῦ υἱοῦ Ἀρειοβίνδου· ὅστις ἐβασίλευσεν ἕτη κζ' καὶ μῆνας γ', στεφθεὶς ἐν μηνὶ ἀπριλίῳ τῇ ἁγίᾳ πέμπτῃ τῆς μεγάλης ἐβδομάδος. καὶ ἠγάγετο Ἀριάδην τὴν τοῦ Ζήνωνος τοῦ πρὸ αὐτοῦ βασιλεύσαντος γενομένην γυναικα. ἦν δὲ μακρὸς πάνυ, κονδόθυμιξ, εὐστολος, στρογγύλοψις, μισοπόλιος τὴν κάραν καὶ τὸ γένειον, ἐν τῷ δεξιῷ ὀφθαλμῷ ἔχων τὴν κόρην γλαυκὴν καὶ ἐν τῷ ἀριστερῷ μέλαιναν, τελείους ἔχων ὀφθαλμούς, τὸ δὲ γένειον αὐτοῦ πυκνῶς ἐκείρετο. 10
- B Ἐν δὲ τῇ αὐτοῦ βασιλείᾳ ἐποίησεν ἔπαρχον πραιτωρίων τὸν πατρικίον Ἰέριον· ὅστις ἐποίησε κόμητα ἀνατολῆς Καλλιόπιον τὸν ἴδιον συγγενέα. καὶ ὡς ἄρχει, ἐπῆλθον τῷ αὐτῷ Καλλιόπιω

LIBER XVI.

DE TEMPORIBUS ANASTASII IMPERATORIS.

Zenonem excepit in Imperio divinissimus Anastasius Dicorus, qui ex Silentiaris fuerat, ex Dyrrachio Novae Epiri oriundus, Consule Olybrio, Ariobindi filio. Inauguratus est mense Aprili, feria sancta v magnae Hebdomadae; duxitque in uxorem Ariadnam, Zenonis decessoris sui viduam: Imperavit autem annos xxvii et menses tres. Erat hic statura valde procera, capillitio brevi, decorus, facie rotunda, capite, mentoque subcanescentibus, oculorum pupilla dextra caesia, sinistra vero nigricante, oculis nihilominus pulcherrimis; barbam vero frequenter tondebat.

Hic Imperator factus Praetorio Praefectum constituit Hierium Patricium; qui Calliopium, cognatum suum, Orientis Comitem designavit. Hic vero ad Principatum evectus, cum adversus eum insurgerent Prasini An-

οἱ Πράσινοι Ἀντιοχείας ἐν τῷ πρακτωρίῳ· καὶ φυγῶν διεσώθη· τοῦτο δὲ γινῶς ὁ ἑπαρχος Ἱέριος ἀτήγαγε τῷ βασιλεῖ Ἀναστασίῳ· καὶ εὐθέως προηγάγετο ὁ αὐτὸς βασιλεὺς κόμητα ἀνατολῆς Κωνσταντίον τὸν Ταρσεά, δούς αὐτῷ ἔξουσίαν κατὰ πάσης ζωῆς, 5 ἐπειδὴ τὸ Πράσινον μέρος Ἀντιοχείας δημοκρατοῦν ἐπήρατο τοῖς ἄρχουσιν· ὅστις Κωνσταντίος ἐποίησε τὸν δῆμον Ἀντιοχείας εἶκειν κελεύσμασιν ἀρχόντων, ἔτους χρηματίζοντος κατὰ Ἀντιόχειαν φμγ'.

Ἐφίλει δὲ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς τὸ Ῥούσιον μέρος Κωνσταντινου- 10 πόλεως, τοῖς δὲ Πρασινοῖς καὶ Βενέτοις πανταχῇ ἐπιέξηρχετο στασιάζουσιν.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ἀκούσας ὅτι συνάγονται οἱ Ἰσαυροὶ εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν χώραν τυρανῆσαι βουλόμενοι, εὐθέως ἐπιστράτευσε κατ' αὐτῶν· καὶ ἐπολέμησεν αὐτοῖς πέμψας στρατηγὸς 15 Ἰωάννην τὸν ἐπίκλην κυρτόν, στρατηλάτην πραισέντου, καὶ Διογενιανὸν τὸν πατρίκιον, τὸν συγγενέα τῆς Ἀνγούστας, καὶ ἄλλους 0 107 μετὰ πλήθους Σκυθῶν καὶ Γοιθικῆς καὶ Βεσσικῆς χειρὸς. καὶ ἀνήλωσε τοὺς αὐτοὺς Ἰσαύρους καὶ ἀπώλεσε τὴν χώραν αὐτῶν καὶ τὴς πόλεις αὐτῶν κατέστρεψε καὶ πυρκαϊστοὶ ἐποίησε τὰ κα- 20 στέλλια αὐτῶν, λαβὼν αἰχμαλώτους τοὺς ἐξάρχους αὐτῶν εἰς τὴν αὐτῶν τυραννίδα Λογγίνον τὸν ἀπὸ μαγίστρων τὸν φαλακρὸν V 99 καὶ Ἀθηνόδωρον τὸν νεώτερον καὶ Λογγινίην τὸν χυλὸν καὶ Κόωνα τὸν Φουσκιανοῦ τὸν ἀπὸ ἐπισκόπων Ἀπαμείας· ὁ δὲ Λογγινίης πρῶτος ἀπώλετο ἐν τῇ συμβολῇ τοῦ πολέμου, ὅτε ὑπὴν-

4. ζωῆς Ch., ζώνης Ox. 24. ὅτε γὰρ Ch.

tiochenses, fuga salvus evasit. Hoc audito, Hierius Praefectus Imperatori rem detulit: qui statim Orientis Comitem designavit Constantium Tarsensem, concessa etiam ei in omnes potestate plena; ex eo quod Prasini Antiochiae dominantes, in Praefectos frequenter insurgereant. Illud igitur in populo Antiochensi Constantius egit, ut Magistratibus suis deinceps morem gerereant. Annus erat Aerae Antiochenae DCLIII.

At vero Imperator Russatis Constantinopolitanis admodum studebat; Prasinus vero et Venetos, tumultuantes ubique compescuit.

Audito autem quod Isauri, in regione ipsorum copiis collectis, tyrannidem sibi arripere in animo haberent; adversus eos arma movit, missis in expeditionem hanc, cum copiis Scythicis, Gothicis et Bessicis, Joanne cognomine Gibbo, Praesentis Militiae Magistro; et Diogeniano Patricio. Augustae cognato, aliisque ducibus. Hi vero Isauros istos proffigarunt; et regionibus eorum vastatis, eversis etiam urbibus, Castellisque ignibus absumptis, Rebellionis etiam istius Duces primarios, Longinum nempe Calvum, Exmagistrum, Athenodorum Juniorem, Longinum Claudum, et Cononem Fusciani F. Exepiscopum Apamensem, [aut occiderunt, aut] captivos abduxerunt. Primas itaque Longinines, ad Cotyaenum, urbem Phry-

τησαν ἀλλήλοις τὰ ἐξέρκετα εἰς τὸ Κοτυαίον, πόλιν τῆς Φρυγίας, ἐκεῖ ἐσφάγη· καὶ μετ' αὐτὸν Κόνων ὁ Φουσκιανοῦ λόγῃ βληθεὶς ἔπεσε. καὶ τραπέντες οἱ Ἰσαυροὶ εἰς φυγὴν συνελήφθησαν τότε καὶ οἱ λοιποὶ ἔξαρχοι ζῶντες· καὶ ἀπεκεφαλίσθησαν καὶ ἀνηρέχθησαν αἱ κεφαλαι αὐτῶν τῷ αὐτῷ Ἀναστασίῳ βασιλεῖ. καὶ με- 5 τὰ τὴν αὐτὴν νικηὴν ἔδωκε δῶρεάς τοῖς ὑποτελεσι πᾶσι τοῖς ὑπὸ τὴν αὐτοῦ βασιλείαν.

B
O 108 Ὁ δὲ θειότατος βασιλεὺς Ἀναστάσιος ἐποίησε χρυσοτέλειαν τῶν ἰούγων τοῖς συντελεσταῖς πᾶσι διὰ τὸ μὴ ἀπαιτεῖσθαι τὰ εἶδη καὶ διατρέφεσθαι ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν. 10

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας οἱ δῆμοι Κωνσταντινουπόλεως τῶν Πρασίνων ἱππικοῦ ἀγομένου παρεκάλουν τὸν βασιλεῖα ἀπολυθῆναι τινὰς συσχεθέντας παρὰ τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως ὡς λιθοβολήσαντας· καὶ οὐ παρεκλήθη ὑπὸ τοῦ δήμου ὁ αὐτὸς βασιλεὺς, ἀλλὰ ἀναγκάστως ἐκέλευσεν ἄρμα κατ' αὐτῶν ἐξελεῖν, καὶ 15

C ἐγένετο μεγάλη ἀταξία. καὶ κατῆλθον οἱ δῆμοι κατὰ τῶν ἐξκουβιτόρων καὶ ἐλθόντες ἐπὶ τὸ κάθισμα ἐβόησαν [λίθους κατὰ τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου, ἐν οἷς εἰς Μαῦρος ἐβόησε] λίθον κατὰ τοῦ βασιλέως· καὶ ἀναστὰς ὁ βασιλεὺς ἐξέφυγε τὸν λίθον. καὶ θεασάμενοι οἱ ἐξκουβίτορες τὴν τοῦ ἀνδρὸς τόλμαν, ὤρμησαν κατ' 20 αὐτοῦ καὶ ἔκοψαν αὐτὸν κατὰ μέλος· καὶ οὕτως ἀπέδωκε τὴν **O 109** ψυχὴν. ὁ δὲ δῆμος στενωθεὶς ἔβαλε πῦρ εἰς τὴν λεγομένην Χαλκῆν τοῦ ἱππικοῦ, καὶ ὁ ἔμβολος ἐκαύθη ἕως τοῦ βασιλικῆ καθί-

14. λιθοβολήσαντες Ch., λιθοβολίσαντες Ox. 17. λίθους—ἐβόησε addit Chron. 22. στενωθεὶς Ch., Chron., σθενοθεὶς Ox. *ibid.* Χαλκὴν Ox.

giae, ubi exercitus inter se commissi primum conflictati sunt, ipso in congressu occisus perit. Postquam Conon, Fusciani F. cecidit, hasta transfixus. Caeteri autem Duces, Isauris in fugam versis, vivi comprehensi sunt, capiteque multati; capitibus eorum ad Anastasium Imperatorem deportatis: qui hac victoria potitus, omnibus per Imperium Tributariis munera transmisit.

Divinissimus autem Imperator Anastasius tributum aureum, pro singulis jugis per imperium, pendendam instituit: ne scilicet ab Exactoribus, in specie, militibus in victum erogandum colligeretur.

Eodem Imperante, qui ex Prasinis erant in populo Constantinopolitano, ipsum inter Circusis rogarunt, uti qui ob lapides in Circo jactos a Praefecto urbis comprehensi fuerant, vinculis liberarentur. Imperator votis eorum haud annuens, etiam eis irascebatur; jussitque uti miles eos adoriretur. Coortus inde ingens in populo tumultus; turbaque adversus Excutibitorem descendente, ubi ad sedem Imperatoriam perventum fuisset, in Imperatorem ipsum lapis emissus est. Surgens autem Imperator, ictum declinavit. Videntes itaque Excutibitores hominis audaciam, impeta in illum facto, membratim conciderunt; qui sic animam edidit. Popellus autem in angustias redactus, ignes in Circi Chalcam, quam vocant iniecit; unde Porticus usque ad sedem Imperatoriam conflagravit. Porticus item

σματος, και ὁ ἔμβολος δὲ ὁ δημόσιος ἕως τοῦ Ἐξαίπιου και τοῦ φόρου Κωνσταντίνου ἅπας καιθεὶς κατηρέχθη, πανταχῆ διακοπῶν γενομένων. πολλῶν δὲ συσχεθέντων και τιμωρηθέντων ἐγένετο ἡσυχία, προαχθέντος ἐπιάρχου πόλεως Πλάτωνος, ὃς ὑπῆρχε πά- D
5 τρων τοῦ Πρασίνου μέρους.

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἀνεφάνη τις ἀνὴρ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ, ὢν ἀπὸ πόλεως Ἀμίδης, ὀνόματι Ἰωάννης Ἰσθμεός, χεμιευτῆς ἐπιάρχων και φοβερός ἐπιθέτης· και λάθρα εἰσέρχετο εἰς τὰ ἀργυροπρατία και ἐπιδικνυεν αὐτοῖς χεῖρας ἀνδρῶντων
10 και πόδας χρυσοῦς και ἄλλα ζώδια, λέγων ὅτι Θεσαυρὸν γέμοντα τοιαῦτα ζώδια ὄβρυζα ἤβρον. και ἐκ τούτου ἠπάτησε πολλοὺς και ἐκόμβωσε πολλὰ χρήματα· ὥστις παρωνύμην ἔθηκεν εἰ Ἀν- O 110
τιοχεὶς Βαγουλάν, ὃ ἐστὶ γοργὸς ἐπιθέτης. και λαθῶν πάντα ἔφυγεν ἐν Κωνσταντινουπόλει και ἐκόμβωσε κακῶς πολλοὺς ἀργυ-
15 ροπράτας, ὥστε γνωσθῆναι τῷ βασιλεῖ. και συσχεθεὶς εἰσέχθη πρὸς τὸν βασιλέα, και προσήνεγκεν αὐτῷ χαλινὸν ἵππου ὀλόχρυσον, E
διὰ μαργαριτῶν ὃν τὸ κούρκωμον αὐτοῦ. και λαβὼν αὐτὸ ὁ βα-
σιλεὺς Ἀνυστύσιος λέγει αὐτῷ, Ἐμὲ οὐ κομβώσεις· και ἐξώρισεν αὐτὸν εἰς Πέτρας, κακῶς τελευτῆ.

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐπὶ τῆς ἐπά-
20 τείας τοῦ αὐτοῦ βασιλέως Ἀνυστασίου ὡς τὸ τρίτον κατῆλθεν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ Καλλιόπας τις ἡνίοχος ἀπὸ φακτιονα-

10. χρυσοῦς; χρυσῆς Ox. *ibid.* ζώδια Ch., ζώδα Ox. 12.
παρωνύμην Ox. 17. ὃν Ch., ὃν Ox. *Eadem* μαργαριτῶν. 22.
Καλλιόπας Ox.

Publica, Hexaippum usque et Constantini Forum, tota in cineres versa, corrui, caedibus undique factis. Plurimis autem comprehensis et punitis, turba demum conquevit: at non, nisi Platone quodam, Prasinorum Patrone, ad urbis Praefecturam provento.

Eodem imperante, prodit Antiochiae Joannes quidam Isthmeus, Amidensis Chemista et impostor insignis. Vafre hic Argentariorum officinas ingressus, obtulit illis statuarum manus pedesque totos aureos; imagunculas etiam alias; dicendo se Thesaurum reperisse, simulacris hujusmodi obruzis refertum. Hisce malis artibus fucum plurimis fecerat, pecuniasque abunde sibi corraserat: quem ideo Antiochenses *Bagulam* appellarunt, id est versatissimum Impostorem. Inde vero Constantinopolim, clam omnibus, profectus, multos etiam ibi Argentarios emunxit: unde et Imperatori ipsi demum innotuit. Comprehensus autem, et coram eo adductus, fraenum equestre cum curcuma ex auro solido et Margaritis intertextis ei obtulit. Quod Anastasius Imperator manu accipiens; „At mihi, inquit, haud impones.“ Itaque ad Petras eum relegavit; ubi diem suum obiit.

Eodem tempore, Anastasio Imperatore ipso tum tertium Consule, Calliops quidam, ex Factionariis Constantinopolitanis, Auriga, magnam Antiochiam veniens, Prasinis datus est, Basilio Edesseno tum Comite. Hic

- ρίων Κωνσταντινουπόλεως· και ἑδόθη εἰς τὸ Πράσινον μέρος·
- O 111 Ἀντιοχείας ἐπὶ Βασιλείου κόμητος Αἰδεσινοῦ· και παρέλαβε τὸν σταῦλον τοῦ Πρασίνου μέρους λιπόμενον, και ἐνίκησε κατὰ κράτος. και μετ' ὀλίγον καιρὸν ἐπετελέσθη ἐν τῇ Δάφνῃ Ἀντιοχείας κατὰ τὸ ἔθος ἢ συνήθεια τῶν Ὀλυμπίων ἢ λεγομένη· 5 και τοῦ πλήθους τῶν Ἀντιοχέων ἀνελθόντος ἐν Δάφνῃ, οἱ ἐκ τῆς εἰσελασίας ὀρμήσαντες μετὰ τοῦ ἡνιόχου Καλλιόπα κατελθόντες ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν Ἰουδαίων τῇ οὔσῃ ἐν τῇ αὐτῇ Δάφνῃ ἐπέκρησαν αὐτήν, πραιδεύσαντες πάντα ὅσα ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ και ἐφόνευσαν πολλούς, μηνὶ Ιουλίῳ θ', ἰνδικτιῶνος 10 ιε'· και πῆξαντες ἐκεῖ τὸν τιμιον σταυρὸν ἐποίησαν γενέσθαι
2. Β μαρτύριον τοῦ ἁγίου Λεοντίου. τούτων δὲ γνωσθέντων τῷ αὐτῷ Ἀναστασίῳ βασιλεῖ, προηγάγετο κόμητα ἀνατολῆς τὸν ἀπὸ κομμερκιαρίων Προκόπιον τὸν Ἀντιοχέα· ὅστις κατήνεγκε μεθ' ἑαυτοῦ ἀπὸ θείου τύπου νυκτέπαρχον Μηνῦν ὀνόματι, Βυζάν- 15 τιον. και ταραχῆς γινομένης· παρὰ τῶν τοῦ Πρασίνου μέρους, ἐβουλήθη ὁ αὐτὸς Μηνῦς κατασχεῖν τινὰς τῶν ἀτάκτων· και γνόντες ἐκεῖνοι προσέφυγον εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην ἔξω τῆς πό-
- O 112 λεως. και γνοὺς τοῦτο ὁ νυκτέπαρχος ἐν τῷ μεσημβρίῳ ἀπήλθε μετὰ Γοτθικῆς βοηθείας εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην· και ἐξαίφνης 20 εἰσῆλθεν εἰς τὸν ἅγιον οἶκον, και εὔρεν ἐκεῖ ὑποκάτω τῆς ἁγίας τραπέζης τοῦ θυσιαστηρίου τινὰ τῶν ἀτάκτων ὀνόματι Ἐλευθέριον· και κεντήσας αὐτὸν ξίφει ἐκεῖ, σφρας ἐκ τοῦ θυσιαστη-

2. Αἰδεσινοῦ] „Forte Ἐδεσσηνοῦ.“ Ch. 7. εἰσελασίας Ch., εἰς εἰσελασίας Ox. 13. τὸν Ch., τῶν Ox.

Itaque vacuum eo tempore Prasinorum stabulum occupavit, Aurigantium ubique Victor. Paulo autem post temporis Olympicorum, quae vocant, Solennia Daphne Antiochensi pro more celebrata sunt. Cumque populus Antiochensis numerosior ad Daphnem convenisset; qui ex Equitatu erant, una cum Calliopa Auriga, Synagogam Judaeorum ad Daphnem sitam invadentes, incendiis vastarunt, occisis plurimis abreptisque quae in Synagoga erant omnibus. Factum hoc Julii die ix, Indictionis xv. Tum vero defixa ibi Cruce venerabili, in D. Leontii Martyrium converterunt. Imperator autem Anastasius, his auditis, Orientis Comitem constituit, ex Commercialibus, Procopium quendam Antiochensem; qui et Byzantinum quendam, nomine Menam, divino Imperatoris ex Edicto, Nycteparchum sibi habuit. Tumulta autem a Prasinis in populo excitato, quosdam ex seditiosis comprehendere statuit Menas: quod ubi seditiosi isti intellexissent, ad D. Joannis Aedem, extra urbem sitam, confugerunt. Nycteparchus autem de hoc certior factus, sumpto sibi Gothico praesidio, eo contendit tempore meridiano: templumque subito ingressus, ex seditiosis quendam, nomine Eleutherium, sub sacra Altaris mensa latitantem, ibidem transfixit; truncoque inde extracto, caput ei amputavit: adeo ut sanctum

ρίου τὸ λείψανον αὐτοῦ, ἀπεκεφάλισεν· ὥστε τὸ ἅγιον θυσια- C
 στήριον πληρωθῆναι αἵματος. καὶ λαβὼν τὴν κεφαλὴν εἰσήρχε-
 το ἐπὶ τὴν πόλιν Ἀντιόχειαν· καὶ ἔλθων ἕως τῆς γαστρῆς τοῦ
 Ὁρόντου ποταμοῦ ἔρριψε τὴν κεφαλὴν εἰς τὸν ποταμὸν. καὶ
 5 εἰσῆλθεν ἔγγιστα Προκοπίου τοῦ κόμητος τῆς ἀνατολῆς, διηγου-
 μένος αὐτῷ τὰ συμβάντα. καὶ μετὰ τὸ μεσημβρινὸν ἐγνώσθη
 τοῦτο τοῖς Πρασίνοις· καὶ ἐξελθόντες εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην εὐ-
 ρὸν τὸν κορμὸν Ἐλευθερίου. καὶ λαβόντες εἰς κραβαταρεὶν τὸ
 λείψανον αὐτοῦ, εἰσήγαγον εἰς τὴν πόλιν βυσσιάζοντες αὐτό. καὶ
 10 ὑπηγήθησαν κατέναντι τῆς λεγομένης Ῥουφίνου βασιλικῆς ἐπὶ
 τὸ λουτρὸν τὸ λεγόμενον τῶν Ὀλβίης· καὶ συμβαλόντες εἰς τὴν
 φύμην τῶν θαλασσιῶν μετὰ τῆς βοηθείας καὶ τοῦ νυκτεπάρχου D
 καὶ τῶν τοῦ Βενέτου μέρους δημοτῶν μάχην, περιεγένετο ὁ δῆ-
 μος τοῦ Πρασίνου μέρους· καὶ παραλαβόντες τὴν Ῥουφίνου βα-
 15 σιλικὴν καὶ τὴν λεγομένην Ζηνοδότου ἔβαλον πῦρ, καὶ ἐκαύθη
 πᾶσα ἡ Ῥουφίνου καὶ τὰ δύο τετράπυλα τὰ ἐντεῦθεν κἀκεῖθεν
 καὶ τὸ πραιτώριον τοῦ κόμητος τῆς ἀνατολῆς, καὶ πάντα κατη-
 νέχθη ὑπὸ τοῦ πυρὸς διαφθαρέντα. καὶ ἔφυγεν ὁ κόμης τῆς O 113
 ἀνατολῆς εἰς Ἀλεξάνδρειαν τὴν Καμβύσου. καὶ πιάσαντες οἱ ἀπὸ
 20 τοῦ Πρασίνου μέρους τὸν νυκτεπάρχον Μηναῖν καὶ ἀνακείραντες
 αὐτόν, ἔξέβαλον τὰ σκώτια αὐτοῦ. καὶ μετὰ το σῦραι τὸ λεί-
 ψανον αὐτοῦ ἐκρέμασαν αὐτὸ ἐν τῇ ἐστῶτι χαλκῷ ἀνδριάντι
 τῷ λεγομένῳ Κολονισίῳ τὸ μέσον τοῦ ἀντιφόρου· καὶ μεταγα-

19. Καμβύσου] Inepte pro Κασιῶσαν. De cuius nominis scriptura v. Wesseling. ad Itiner. Hierosol. p. 580. 581. et annotationem nostram ad Chron. P. p. 170. D. *ibid.* οἱ addidit Ch.

quoque Altare exinde totum sanguine conspurcaretur. Arrepto deinde capite, in urbem Antiochiam reversus est: Cumque ad Orontis pontem pervenisset, caput in flumen projecit. Tum vero ad Procopium Comitem ingressus, rem ei totam, sicut acciderat, enarravit. Tempore autem pomeridiano, ubi huius rei fama Prasinis innotuerat, D. Joannis Aedem adeuntes, Eleutherii truncum ibi invenerunt: quem lecticae impositum in urbem detulerunt. Balneo autem Olbio dicto appropinquantes, e regione Rufini Basilicae, Nycteparchus eos adortus est, copiis suis Civibusque ex Veneta Factione stipatus: pugnaque in Nauticorum vico commissa, Prasinii superiores evaserunt. Rufini itaque et Zenodoti Basilicis occupatis, ignes iniecerunt: unde Rufini Basilica tota conflagravit, una cum duobus, quae utrinque steterunt Tetrapiylis, et Praetorio Comitum Orientis: quae vastata incendiis omnia corrueverunt. Comes interim Orientis in Alexandriam Cambysis fuga evasit: Menam vero Nycteparchum Prasinii prehredientes, caputque ei detendentes, testiculos ejus exocarunt: ipsamque passim per urbem tractum, de aenea tandem statua, Colonisia vocata, ex opposito modii Fori sita, suspenderunt: Cadaverque ejus, extra

Β γόντες τὸ λείψανον, σύραγτες ἔξω τῆς πόλεως Ἀντιοχείας ἔκασαν φρογύνοις. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἀναστάσιος διδαχθεὶς προχειρίσαστο κήμητα ἀνατολῆς Εἰρηναῖον τὸν Πενταδιαστήν, Ἀντιοχέα· καὶ ἐποίησεν ἐκδίκησιν καὶ φόβον ἐν τῇ πόλει.

Ἐπεὶ αὐτὸς βασιλεὺς ἐκούφισε τὴν λειτουργίαν τοῦ λεγομένου **Σ** χρυσαργύρου πᾶσαν διαιωνίζουσαν ἀπὸ θεοῦ τύπου, ἣτις ἐστὶ
V 41 μεγάλη καὶ φοβερὰ φιλοτιμία, ἀντιεσάξας ταῖς θείαις λαργιτικῶσι πρόσσόδον ἀντ' αὐτοῦ ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ.

O 114 Ἐκτίσσε δὲ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ τὴν λεγομένην Ῥουφίνου καὶ κατὰ πόλιν τῆς Ῥωμανίας διάφορα κτίσματα. **10**

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας παρελήφθη Ἄμιδα, μητρόπολις δαχρὰ πάνυ τῆς Μεσοποταμίας, καὶ Θεοδοσιούπολις, πολέμω ληφθεῖσα ὑπὸ Κωάδου, βασιλέως Περσῶν, ἐπελθόντος τοῦ βασιλέως μετὰ δυνάμειος πολλῆς. ἔλαβε δὲ παραλήπτους ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Περσῶν Κωνσταντῖνον, στρατηγὸν Ῥωμαίων δυνατὸν, **15** φυλάττοντα τὴν αὐτὴν Θεοδοσιούπολιν, καὶ ἄλλους δὲ πολλούς· οἵτινες καὶ ἐτελεύτησαν ἐν τοῖς Περσικοῖς μέρεσι. καὶ ἐπιστρέψασσε κατὰ Περσῶν ὁ αὐτὸς Ἀναστάσιος βασιλεὺς, πέμψας Ἀριόβινδον τὸν Δαγαλαίφρου υἱόν, στρατηλάτην ἀνατολῆς, τὸν ἕνδρα Ἰουλιάνας, καὶ Πατρικίον, στρατηλάτην τοῦ μεγάλου πραισέντου, καὶ Ὑπάτην, στρατηλάτην πραισέντου, τὸν υἱὸν Σικουνδίνου τοῦ πατρικίου, καὶ τὸν πατρικίον Ἀππίονα, ποιήσας αὐτὸν ἔπαρχον πραιτωρίων ἀνατολῆς, καὶ πλῆθος ἄπειρον στρατιῶς **20**

Antiochiam urbem projectum, cremis combusserunt. Imperator autem Anastasius, ubi haec audierat, Orientis Comitem constituit Irenaeum Pentadiastem, Antiochenum: qui poenis populum coercens, terrorem omnibus incussit.

Idem Imperator, divino suo Edicto, perpetuum illud *Chrysarguri* Tributum penitus sustulit: sacrisque Largitionibus, in locum ejus, reditus de proprio subministravit. Egregium hoc Regiae magnificentiae et mirandum plane exemplum.

Idem etiam Antiochiae Rufini Basilicam instauravit: varia etiam Romaniae per urbes aedificia excitavit.

Eodem Imperante, Persarum rex Coades, ingenti exercitu instructus, Theodosiopolim atque Amidam, munitissimam Mesopotamiae Metropolim, bello cepit: Constantinum quoque, Ducem Romanorum fortissimum, et urbis Theodosiopolitanae Custodem, cum pluribus aliis, captivum abduxit; qui diem suum omnes in Perside obierunt. Imperator itaque Anastasius bellum Persis intulit, in expeditionem hanc missis Areobindo Dagalaiphi filio, Julianae conjuge, et militum in Oriente Magistro; Patricio etiam, Magni Praesentis Militiae Magistro; et Hypatio, Secundini Patricii filio, Praesentis Militiae Magistro; Appione quoque Patricio, quem et Praetorio Praefectum Orientis constituit: horum vero sub ductu exercitum emisit, ex Equestribus et Pedestribus Copiis, instructissimum. Praello autem

μετ' αὐτῶν πικρῆς καὶ ἰπικῆς δυνάμεως. καὶ συνέβαλον μετ' O 115
 ἀλλήλων τὰ ἀμφοτέρω τάγματα, καὶ ἐσφάγησαν πολλοὶ καὶ ἐπε-
 σαν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν· περὶ οὗ πολέμου Εὐστάθιος ὁ σο-
 φώτατος χρονογράφος συνεγράψατο· ὅστις καὶ εὐθέως ἐτελεύτη-
 5 σε, μῆτε εἰς τέλειον τὴν ἔκθεσιν αὐτοῦ συντάξας. ὁ δὲ αὐτὸς βα-
 σιλεὺς Ἀναστάσιος μετεστεύλατο τὸν στρατηλάτην Ὑπάτιον τὸν C
 Σεκουνδίνου ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἐπεμψεν ἀντ' αὐτοῦ τὸν
 ἐνδοξότατον Κέλερα τὸν Ἰλλυριόν, ἄνδρα σοφόν· καὶ ἀνεδιόθη-
 σαν αἱ πόλεις αἱ κατεχόμεναι ὑπὸ Περσῶν διὰ τοῦ αὐτοῦ Κέλε-
 10 ρος μαγίστρου. καὶ ἐγένετο εἰρήνη καὶ ἔνδοσις τοῦ πολέμου,
 καὶ ἀνεχώρησαν τὰ ἐξέλεκτα καὶ ὁ στρατὸς ὅλος Ῥωμαίων τε
 καὶ Περσῶν.

Ὁ δὲ θειότατος Ἀναστάσιος εὐθέως ἐτείχισε τὸ Δοράς, χω-
 ριον ὄντα τῆς Μεσοποταμίας, μέγα δὲ ὄντα πᾶν καὶ ὀχυρόν,
 15 κείμενον μέσον τῶν ὄρων Ῥωμαίων τε καὶ Περσῶν· καὶ ἐποίη-
 σεν ἐν αὐτῷ δημόσια λουτρὰ δύο καὶ ἐκκλησίας καὶ ἐμβόλους
 καὶ ὠρεῖα εἰς ἀπόθετα σίτου καὶ κιστέρας ὑδάτων. τὸ δὲ αὐ-
 τὸ χωρίον διὰ τοῦτο ἐκλήθη Δοράς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακε- D
 δόνος, διότι τὸν βασιλεῖα Περσῶν ἐκεῖ συνελάβετο, κἀκεῖθεν ἔχει
 20 τὸ ὄνομα· νυνὶ δὲ λαβόντα δίκαιον πόλεως μετεκλήθη Ἀναστα-
 σιούπολις. καὶ στήλας τοῦ αὐτοῦ Ἀναστασιῦ ἀνέστησιν ἐκεῖ.

5. μῆτε] μῆδὲ? 8. Ἰλλύριον Ch., Ἰλύριον Ox. 15. ὄρειαν Ox.,
 ὄρειαν Ch., ὄρων dedi ex Cedreno p. 359. C. 19.
 βασιλεῖα] Clarius Chron. p. 329. D Δαριῶν τὸν βασιλεῖα — ἐκεῖ δὲ-
 ρατι ἔκρουσεν, unde apparet Chronico et Malalae scripturam Δοράς
 oppidi, quod aliis est Δαράς, relinquentiam esse. Conf. p. 65. B.

commisso, quamplurimi utrinque ceciderunt: Belli autem hujus historiam
 exorsus est sapientissimus Chronographus Eustathius; quam tamen, morte
 praeoccupatus, ad exitum non perduxit. Anastasius vero Imperator Hy-
 patium, Secundini filium, [Praesentis] Militiae Magistrum, ex Perside
 Constantinopolim revocavit; suffecto in locum ejus Celere Illyrico, viro
 illustrissimo et prudentissimo; cujus sub auspiciis occupatae a Persis ur-
 bes iterum redditae sunt; pacisque conditionibus initis et induciis belli
 factis, exercitus utrinque se subduxerunt.

Tum vero divinissimus Anastasius Doras, oppidum Mesopotamiae
 magnum et munitissimum, in Romani et Persici Imperii finibus situm,
 muro statim cinxit: ubi etiam Balnea duo Publica, Ecclesias, Porticus,
 Horrea etiam ad frumentum recondendum, et cisternas aquarum extruxit.
 Oppidum autem hoc ab Alexandro Macedone ideo Doras appellatum
 tradunt; quod ibi Persarum Regem bello ceperit. Nunc vero demum ci-
 vilitatis jure donata, Anastasiopolis vocata est; statuis etiam Anastasio a
 civibus excitatis.

- O 116 Ἐν δὲ τῇ αὐτοῦ βασιλείᾳ καθηρέθη Εὐφῆμιος ὁ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως· καὶ ἐξώρισεν αὐτὸν εἰς Εὐχαΐταν ἐπὶ τὸν Πόντον ὡς Νεστοριανόν· καὶ ἐγένετο ἀντ' αὐτοῦ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Μακεδόσιος, ὅστις καὶ αὐτὸς καθηρέθη ὡς Νεστοριανός. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ πατριάρχης Ἀντιοχείας 5 Φλαβιανὸς ὡς Νεστοριανὸς ἐξωρίσθη εἰς Πέτρας, πόλιν οὕτω καλουμένην, οὐδ' αὖν τῆς τρίτης Παλαιστίνης. καὶ ἐγένετο ἀντ' E αὐτοῦ Σέβηρος πατριάρχης ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ ἀπὸ μοναζόντων, μηνὶ νοεμβρίῳ ε', ἔτους χρηματίζοντος κατὰ τοὺς Ἀντιοχείς φεα'.

10

- Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς κουφίσας Ἰωάννην τὸν Παφλαγὸνα ἐκ τοῦ τρακτεῦναι τὰ δημόσια χερτὰ τοῦ πραιτωρίου τῶν ἐπάρχων ἐποίησεν αὐτὸν ἀπὸ ὑπάτων, ἀντ' αὐτοῦ ποιήσας τρακτεῦτην καὶ λογοθέτην Μαρίνον τὸν Σύρον· ὅστις τοὺς πολιτευομένους V 42 ἅπαντας ἐπῆρε τῆς βουλῆς, καὶ ἐποίησεν ἀντ' αὐτῶν τοὺς λεγο- 15 μένους βίνδικας εἰς πᾶσαν πόλιν τῆς Ῥωμανίας. ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς προεχειρίσατο κόμητα λαργιτιῶνων ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸν ἀπὸ ὑπάτων Ἰωάννην τὸν Παφλαγὸνα τὸν λεγόμενον Καϊάφαν· ὅστις ἦπαν τὸ προχωρὸν κέρμα τὸ λεπτὸν ἐποίησε φολλερὰ προχωρεῖν εἰς πᾶσαν τὴν Ῥωμαϊκὴν κατὰστασιν ἐκ- 20 τότε.

Ὁ δὲ αὐτὸς Ἰωάννης τὰ γαλκουργήματα τῆς πλατείας Κωνσταντινουπόλεως ἐχώνευσεν, ἕπερ ὁ θεϊότατος βασιλεὺς Κων-

1. 4. καθηρέθη bis Ch., καθαιρέθη Ox. 2. Εὐχαΐταν] Εὐχαίτα p. 33. B. 17. λαργιτιῶνων Ox. V. p. 41. A. 19. προχωρὸν] Fort. προχωρῶν.

Eodem Imperante Euphemius Patriarcha Constantinopolitanus, ut qui Nestorii partibus adhaeserat, sede sua deturbatus, in Euchaitam Ponti relegatus est, suffecto in locum ejus Macedonio; qui et ipse ob haeresim Nestorianam ejectus est. Consimiliter quoque Flavianus Patriarcha Antiochenus, tanquam Nestorianus, ad Petras Palaestinae Tertiae urbem, relegatus est: cui in Patriarchatu Antiocheni suffectus est Severus, Monachus, Novembris vi, anno Aerae Antiochenae DLXI.

Idem Imperator Joannem Paphlagonem, publicas Praetorii Praefecti chartas tractandi munere liberatum, Exconsulem fecit: et in locum ejus Tractatorem et Logothetam substituit Marinum Syrum. Idem etiam Magistratus Senatorii ordinis omnes muneribus suis levavit; *Vindictibus*, quos vocant, per singulas Romaniae urbes, in locum eorum suffectis. Idem Imperator Joannem Paphlagonem, Exconsulem, cognomine Calpham, Comitum Largitionum Constantinopoli constituit. Nummos hic *Minutos* dictos, in *Follerales* commutatos, exinde per totum imperium signari jussit.

Idem etiam Joannes statuas aereas omnes, a divinisimo Constantino Imperatore Constantinopolitanæ urbis ad ornatum ex omnibus undique

σταυτῶνος ὡς καλλιστεύοντα ἀπὸ ἐκάστης πόλεως συναγαγὼν
 ἤνεγκεν εἰς κόσμησιν τῆς αὐτῆς Κωνσταντινουπόλεως δι' ἀρετῆς.
 ὁ δὲ αὐτὸς Ἰωάννης χωνεύσας αὐτὰ ἐποίησεν ἐξ αὐτῶν στήλην
 μεγάλην εἰς πᾶσαν ὑπερβολὴν τῷ αὐτῷ Ἀναστασίῳ βασιλεῖ· ἦν- B
 6 τινα ἔστησεν, εἰς τὸν κίονα τὸν μέγαν, ἐστῶτα ἀργὸν εἰς τὸν φόρον
 τοῦ Ταύρου τοῦ λεγομένου· ὅστις κίων πρόην μὲν εἶχε στήλην
 Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, καὶ ἦν πεσοῦσα εἰς τοὺς φόβους ἢ αὐτῆ O 118
 στήλη μόνη.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ ἐξεφώνησεν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς διάτα-
 10 ξιν, ὥστε μὴ ποιεῖν τινα ἔγγραφον κοπιδερμίας, μήτε δὲ αὐτὸ τὸ
 ὄνομα τοῦ κοπιδέρμου ὀνομάζεσθαι, μήτε τὸ πρᾶγμα γίνεσθαι,
 τῆς αὐτοῦ νομοθεσίας ἐχούσης οὕτως· ὅτι ἡμῖν ἐστὶν εὐχὴ τοὺς
 ἐν ζυγῷ δουλείας ἐλευθεροῦν· πῶς οὖν ἀνεξόμεθα τοὺς ἐν ἐλευ-
 θερίᾳ ὄντας ἄγεσθαι εἰς δουλικὴν τύχην; ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς
 15 ἕτερον ἐξέθετο θεῖον τύπον, ὥστε μηδένα δίχα σάκρας τινὰ C
 τεκνοποιεῖσθαι, μήτε ἄρῃεν μήτε θῆλυ, ἀλλὰ ἀπὸ θείας σάκρας,
 διὰ τὸ καὶ τὸ τεκνοποιούμενον ἔχειν δίκαιον νότυ νομίμου καὶ
 θυγατρὸς εἰς τὸ καὶ ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομεῖν τὴν οὐσίαν τοῦ
 τεκνοποιουμένου αὐτόν.

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ τῆς αὐτοῦ βασιλείας οἱ δῆμοι Ἀλε-
 ξανδρείας τῆς μεγάλης ἐστασίασαν καὶ ἐφόνευσαν τὸν ἀγνου-
 στάλιον αὐτῶν Θεοδόσιον ὀνόματι, τὸν καταγόμενον ἀπὸ Ἀν-
 τιοχείας, τὸν υἱὸν Καλλιοπίου τοῦ πατρικίου, διὰ λείψιν ἐλαίου,
 ἔτους χρηματίζοντος κατὰ τοὺς Ἀντιοχείς φξδ', ἰνδικτιῶνος θ'. O 119

6. κίων Ch., κίων Ox.

urbibus advectas, refudit; statuamque exinde magnitudinis plane stu-
 pendae Anastasii ejusdem Imperatoris conflavit; columnaeque ingenti,
 quae in Tauri Foro stetit vacua, imposuit: Quae quidem Columna Theo-
 dosii Magni statuam, terrae motuum priorum vi jam exinde excusam, olim
 sustinuerat.

Eodem tempore Edicto suo cavet Imperator Anastasius, ne quis *Copidermiae* Chirographum faceret: sed nec *Copidermum*, vel nomine tenus, uspiam vigere voluit. Edicti autem verba sic se habent: „Quoniam nobis in votis est, uti omnes a Jugo servitutis essent liberi; quoniam igitur pacto liberos homines in Conditionem servilem induci patiamur?“ Idem etiam Imperator, divino suo Edicto sancivit, ne quis, absque Literis Imperatoris, quoscunque, sive mares sive foeminas, in Liberos sibi adoptaret: ex eo, quod Liberi Adoptitii Legitimorum jus habeant, in bonis Adoptantis, etiam ex Intestato, succedendi.

Eodem imperii ejus tempore, tumultu in populo Alexandrino, ob olei defectum, concitato, Theodosius, Augustalis eorum, ex Antiochia oriundus, Callipii Patricii filius, interfectus est, anno Aerae Antiochenae DLXIV, In-

καὶ ἀγανακτήσας ὁ αὐτὸς βασιλεὺς πολλοὺς ἐτιμωρήσατο ἐξ αὐτῶν τῶν Ἀλεξανδρέων, ὡς τυραννήσαντας τὸν ἄρχοντα αὐτῶν.

- D** Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐτυράννησε Βιταλιανὸς ὁ Θραξ διὰ πρόφασιν τινα, φησί, λέγων ὅτι διὰ τοὺς ἔξορισθέντας ἐπισκόπους. καὶ παρέλαβε τὴν Θράκην καὶ Σκυθίαν καὶ Μυσίαν 5 ἕως Ὀδησοῦ καὶ Ἀγχιάλου, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ πλῆθος Οὐννων καὶ Βουλγάρων. καὶ ἐπεμψεν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ὑπάτιον τὸν στρατηλάτην Θράκης· καὶ παρετάξατο αὐτῷ, καὶ προδοθεὶς παρελήφθη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Βιταλιανοῦ· καὶ δοθέντων χρημάτων πολλῶν ἀνεδόθη Ῥωμαίοις. καὶ διαδεχθέντος τοῦ αὐτοῦ Ὑπατίου, μετὰ τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπάνοδον αὐτοῦ προήχθη ἀντ' αὐτοῦ στρατηλάτης Θράκης Κύριλλος Ἰλλυρικιανός. καὶ εὐθὺς ἀπελθὼν παρετάξατο τῷ αὐτῷ Βιταλιανῷ· καὶ συνέκρουσαν, καὶ ἔπεσαν πολλοὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν· καὶ περιγενόμενος ὁ Κύριλλος εἰσῆλθεν ἐν Ὀδησοῦ τῇ πόλει, καὶ διῆγεν ἐκεῖ, 15 Βιταλιανοῦ ἀναχωρήσαντος ἐκ τῶν μερῶν κελίνων. διὰ δόσεως δὲ χρημάτων ἐξηγόρασεν ὁ αὐτὸς Βιταλιανὸς τοὺς φυλάττοντας
- O** 120 τῆς αὐτῆς Ὀδησοῦ πόλεως τὰς πόρτας, πέμψας διὰ τινῶν συγγενῶν τῶν αὐτῶν πορταρίων χρήματα καὶ τινὰς ἐπαγγελίας.
- V** 43 προδοσίας δὲ γενομένης, εἰσῆλθε νυκτὸς εἰς τὴν Ὀδησον πόλιν 20 ὁ αὐτὸς Βιταλιανός, καὶ παρέλαβε τὸν στρατηλάτην Θράκης Κύριλλον καὶ ἀνείλεν αὐτόν. καὶ ἦλθε πραιδεύων πάλιν πᾶσαν

5. *Mysiam* Ch., *Muscia* Ox. Tum Ὀδύσσου Ox. frequenti vitio. Apud Hieroclem p. 636. veram scripturam servavit liber Wesselingii Proleg. p. 630. 12. Ἰλλυρικιανός Ch., Ἰουλλικιανός Ox. Fort. addendum ὁ. 15. Ὀδύσση et 18. 20. Ὀδύσσου et Ὀδυσοῦ Ox.

dict. ix. Quo Alexandrinorum facto commotus Imperator, a multis eorum, ob vim Praefecto suo illatam, poenas exegit.

Ejusdem sub Imperio Vitalianus Thrax, vindictam praetextens Episcoporum exulantium, arma sumpsit; et collecto sibi Hunnorum et Bulgarorum numero exercitu, Thraciam, Scythiam, Mysiamque, Odyssum usque et Anchialium occupavit. Adversus hunc Imperator Hypatium, Thraciae militum Magistrum, emisit: qui, praelio cum eo commisso, proditione quadam captus, in Vitaliani manus devenit: numeratoque pecuniarum ingenti pondere, Romanis iterum restitutus est. Constantinopolim vero post reversum, Imperator magistratu abdicavit; subrogato in locum ejus Cyrillo Illyriciano; qui et ipse cum Vitaliano armis decertabat. Praelio autem commisso, plurimi utrinque ceciderunt: Cyrillus autem superior factus, Odyssum urbem se recepit; Vitaliano etiam ex regionibus illis recedente. Vitalianus interim, missis per cognatos eorum qui ad portas Odysii excubias agebant, pecuniis, factisque etiam pollicitationibus aliis quibusdam, Custodes corruperat. Proditione itaque facta, Vitalianus urbem noctu ingreditur, captumque ibi Thraciae Militum Magistrum, Cyrillum interfe-

τὴν Θράκην καὶ τὴν Ἑδρώπην, ἕως οὗ ἦλθεν ἐν Σύγκυς· καὶ ἐπὶ τὸν ἀνάπλουον πέραν Κωνσταντινουπόλεως, βουλόμενος καὶ αὐτὴν Κωνσταντινούπολιν λαβεῖν. καὶ ἐκάθητο ἐν τῷ ἀνάπλω ἐπὶ τὸ λεγόμενον Σωσθένην ἐν τῷ εὐκτιζόμενῳ τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἀναστάσιος πρῶτῳ μὲν ἦν μεταστειλόμενος διὰ Μαρίνου τὸν φιλόσοφον Πρόκλον τὸν Ἀθηναῖον, ἀνδρα περιβόητον, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Ἀναστάσιος, Τί ἔχω ποιῆσαι τῷ κυνὶ τούτῳ, ὅτι οὕτως ταράσσει με καὶ τὴν πολιτείαν, φιλόσοφε; ὁ δὲ Πρόκλος εἶπεν αὐτῷ, Μὴ ἀθυμήσεις, Β 10 βασιλεῦ· φεύγει γὰρ καὶ ἀπέρχεται, ἢ μόνον πέμψεις κατ' αὐτοῦ τινας. καὶ εὐθέως ὁ βασιλεὺς Ἀναστάσιος εἶπε Μαρίνῳ τῷ Σύρῳ τῷ ἀπὸ ἐπαρχῶν, ἐστῶτι πλησίον ὅτι διελέγετο ὁ βασιλεὺς τῷ φιλοσόφῳ Πρόκλῳ, ὀπλίσασθαι κατὰ τοῦ αὐτοῦ Βιταλιανοῦ, ὅντι εἰς τὸ πέραν Κωνσταντινουπόλεως. καὶ λέγει Πρόκλος ὁ 15 φιλόσοφος ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως Μαρίνῳ τῷ Σύρῳ, Ὁ δὲ- O 121 δωμί σοι λάβε, καὶ ἔξελθε κατὰ τοῦ αὐτοῦ Βιταλιανοῦ. καὶ ἐκέλευσεν ὁ αὐτὸς φιλόσοφος ἐνεχθῆναι τὸ λεγόμενον θεῖον ἕνυρον πολὺ, εἰπὼν τριβῆναι αὐτὸ ὡς εἰς μύγμα λεπτόν, καὶ δέδωκε τῷ αὐτῷ Μαρίνῳ, εἰρηκῶς αὐτῷ ὅτι Ὅπου ῥήψεις ἐξ αὐτοῦ C 20 εἴτε εἰς οἶκον εἴτε ἐν πλοίῳ μετὰ τὸ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον, εὐθέως ἄπτεται ὁ οἶκος ἢ τὸ πλοῖον καὶ ὑπὸ πυρὸς ἀναλίσσεται. ὁ δὲ Μαρῖνος παρεκάλεισε τὸν βασιλέα ἵνα ἕνα τῶν στρατηλατῶν αὐτοῦ πέμψῃ λαμβάνοντα τὸ βοήθημα· καὶ εὐθέως μετε-

9. ἀθυμήσεις] Malim ἀθυμήσης.

ct. Tum vero Thraciam rursus omnem et Europam depraedabatur, ad Sycas etiam ipsas perveniens Trajectumque Constantinopolitanum; urbem etiam ipsam invadere in animo habens. Itaque in Trajectu ipso, ad S. Michaelis Archangeli, quae in Sosthenio est, Aedem Oratoriam, cum suis consedit. Imperator autem, accersito prius per Marinum Proclo, Philosopho Atheniensi, magni nominis viro: „Dic Philosopho, inquit ei Anastasius Imperator, quid de Cane hoc facturus sum, qui sic Me Republicamque perturbat?“ Respondet ei Proclus: „Animum ne despondeas Imperator; quamprimum enim armatos aliquot in illum emiseris, fugam sine mora capessurus est.“ Edixit itaque Imperator Marino Syro, Expraefecto, qui ei cum Proclo verba facienti adstabat, uti ipse Vitalianum, qui e regione Constantinopolis cum copiis suis consederat, adoriretur. Proclus autem Philosophus Marinum Syrum, coram Imperatore, in hunc modum allocutus; „Tu, inquit, Vitalianum adorturus, quod tibi dabo, modo sumas velim.“ Jussit itaque Philosophus ingens vivi sulphuris pondus adduci; quod in partes minutissimas contritum, Marino dedit: „Hoc, inquiens, quibuscumque tu tectis aut navigiis superinjeceris, ea statim ab exortu solis accensa conflagrare videbis, adeoque ab ignibus absumi. Sed Marinus quoque Imperatorem adhortatus est, uti aliquem ex Magistris Militum, ar-

στελλατο ὁ βασιλεὺς Πατρίκιον τὸν Φρύγα, τὸν στρατηλάτην,
 καὶ Ἰωάννην τὸν Βαλεριανῆς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὀπλισασθαι κατὰ
 τοῦ αὐτοῦ Βιταλιανοῦ εἰς τὸ πέραν, λαμβάνοντας πλοῖα δρο-
 μῶνων καὶ στρατιώτας. καὶ ἔπεισαν ἐπὶ τοὺς πόδας τοῦ βασι-
 λέως, λέγοντες ὅτι Καὶ αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ οἱ δύο 5
 ἡμεῖς φίλοι ἡμεῖς· καὶ μὴ συμβῆῖ τινα ἀποτυχίαν γενέσθαι,
 D καὶ ὑπαροηθῶμεν ὡς προδόται. καὶ ἀγανακτήσας κατ' αὐτῶν ὁ
 βασιλεὺς ἔβυλεν αὐτοὺς ἔξω τοῦ παλατίου, καὶ κελεύσας Μαρί-
 νῳ τῷ Σύρῳ λαβεῖν τοὺς δρόμιονας καὶ τὸ θείον ἄπυρον καὶ
 τὴν στρατιωτικὴν βοήθειαν ὀπλισαμένην, καὶ ἐξελθεῖν κατὰ τοῦ 10
 αὐτοῦ Βιταλιανοῦ. ἀκούσους δὲ Βιταλιανὸς ὅτι μετὰ πολλῆς
 βοηθείας ἐξέρχεται ὁ Μαρῖνος κατ' αὐτοῦ, ὅσα εἶρε πλοῖα ἐκρά-
 τησε καὶ ἐβόμωσεν αὐτὰ Οὐννικὴν καὶ Γοτθικὴν χεῖρα ὀπλισμέ-
 O 122 νους. καὶ ὤρημῃσεν εἰσελθεῖν εἰς Κωνσταντινούπολιν, θαρσύνων
 ὅτι πάντως αὐτὴν λαμβάνει, καὶ Μαρῖνον δὲ ἀπαντῶντα ἀνα- 15
 λσκει μεθ' ἧς ἔχει βοηθείας. ὁ δὲ Μαρῖνος ἐβρόγγυσε τὸ θείον
 ἄπυρον, ὃ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ φιλόσοφος, εἰς ὅλα τὰ πλοῖα τῶν δρομῶ-
 E νων, εἰρηκῶς τοῖς ναύταις καὶ τοῖς στρατιώταις ὅτι οὐ χρεῖα
 δπλων, ἀλλ' ἵνα ῥίπτετε ἐκ τούτου εἰς τὰ ἐρχόμενα κατέναντι
 ἡμῶν πλοῖα καὶ καίονται. εἰ δὲ πέραν ἀπέλθωμεν εἰς τοὺς οἰ- 20
 κους, ἔνθα εἰσὶν οἱ ἐχθροὶ τοῦ βασιλέως, ἐκεῖ ῥίψατε. ὁ δὲ
 Μαρῖνος, καθὼς εἶπεν αὐτῷ ὁ φιλόσοφος ὅτι ἀνάπτονται ὑπὸ

8. δρομῶνων] δρομόνων Ox. Sic et v. 17. 16. ἐβρόγγυσε Ch.,
 ἐβόμωσε Ox.

mata manu instructum, belli socium sibi daret. Accersitis itaque Patri-
 cio Phryge, Militum Magistro, et Joanne, Valerianae F. edixit illis Im-
 perator; uti cum militum et navigiorum apparatu trajicientes, Vitalia-
 num adorirentur. Ad pedes itaque ejus hi procidentes; „Nos, inquit,
 Tui ipsius Patrisque tui amicissimi semper fuimus: [veremur autem] ne,
 si quid secius acciderit, Nos proditiōnis postularemur.“ Sed movebant
 haec Imperatori stomachum: itaque duobus illis ex Palatio ejectis, Ma-
 rino Syro negotium dedit; uti dromonibus et armata manu acceptis, et
 assumpto secum vivo sulphure, Vitalianum ipse aggredereetur. Vitalianus
 autem ubi audierat Marinum, copiis magnis instructum, sibi imminere ad-
 versarium; et navigiorum quodcumque potuit corrasit: quibus Gothicis
 Hannicisque copiis onustis, Constantinopolim ipsam aggredi in animo ha-
 buit; inani scilicet spe fretus ipsam occupandi, Marinumque obviam sibi
 prodeantem, cum copiis ejus omnibus, opprimendi. Marinus autem de
 vivo illo Sulphure, quod a Philosopho acceperat, navigiis undique dis-
 tribuit; Nautis insuper indicans et militibus, nil armis opus esse; modo
 ut de vivo illo sulphure acciperent jussit, navibusque in adversam occur-
 rentibus immitterent; quae exinde statim conflagaturae essent. Quod si
 ulteriorem etiam ripam occupare potuerint, hoc ipsum tectis hostium Im-
 peratoris uti injicerent, in mandatis dedit. Marinus itaque, ubi prae-

τοῦ πυρός τὰ πλοῖα καὶ ποντίζονται αὐτανδρα, παρήγγειλεν αὐτοῖς
 ῥίπτειν· καὶ ὤρησεν εἰς τὸ πέραν κατὰ Βιταλιανοῦ καὶ τῶν ἀν-
 θρώπων αὐτοῦ. καὶ κατήντησαν καὶ τὰ πλοῖα Βιταλιανοῦ, καὶ
 εὐρέθησαν ἔγγιστα ἀλλήλων κατέναντι τῆς ἁγίας Θεκλῆς τῆς ἐν Σὺ- V 44
 5 καὶ εἰς τὸν τόπον τοῦ ρεύματος ὅπου λέγεται τὸ βυθάριν. καὶ γί-
 νεται ἐκεῖ ἡ ναυμαχία ὡραν τρίτην τῆς ἡμέρας· καὶ ἀνήφθησαν
 ἑξαίρνης ὑπὸ πυρός τὰ πλοῖα ἅπαντα Βιταλιανοῦ τοῦ τυράννου καὶ O 123
 ἐποντίαθησαν εἰς τὸν βυθὸν τοῦ ρεύματος μεθ' ὧν εἶχον Γότθων
 καὶ Οὐννων καὶ Σκυθῶν στρατιωτῶν συνεπομένων αὐτῶ. ὁ δὲ Βι-
 10 ταλιανὸς καὶ οἱ εἰς τὰ ἄλλα πλοῖα προσισχηκότες τὸ γεγονός, ὅτι
 ὑπὸ πυρός αἰφνίδιον ἀνάπτονται τὰ ἑαυτῶν πλοῖα, ἔφυγον καὶ ἐπέ-
 στρεψαν ἐπὶ τὸν ἀνάπλον. Μαρίνος δὲ ὁ ἀπὸ ἐπιύρχων περά-
 σας ἐν Σέκαις, ὅσους εὗρε τῶν Βιταλιανοῦ εἰς τὰ προύστεια ἢ
 εἰς οἴκους, ἀνείλε, καταδιώκων αὐτοὺς ἕως τοῦ ἁγίου Μάμαντος·
 15 καὶ γενομένης ἑσπέρας ἔμεινε Μαρίνος καὶ ἡ βοήθεια αὐτοῦ φν- B
 λάττουσα τὰ ἐκεῖ. ὁ δὲ Βιταλιανὸς ἔφυγε νυκτὸς μετὰ τῶν
 ὑπολειφθέντων αὐτῶ ἐκ τοῦ ἀνάπλου, ὀδεύσας ἐν τῇ αὐτῇ νυ-
 κτὶ μίλια ξ· καὶ πρωίας γενομένης οὐδεὶς εὐρέθη εἰς τὸ πέραν
 ἐκ τοῦ αὐτοῦ Βιταλιανοῦ, καὶ ἐνίκησεν ὁ σωτὴρ Χριστὸς καὶ O 124
 20 ἡ τοῦ βασιλέως τύχη. καὶ ἐποίησε πρόκεισον ὁ βασιλεὺς Ἀνα-
 στασιος εἰς τὸ Σωσθένειν, ἐν τῷ ἀρχαγγέλῳ Μιχαὴλ εὐχαριστῶν
 ἐπὶ ἡμέρας πολλὰς. ὁ δὲ φιλόσοφος Πρόκλος ὁ Ἀθηναῖος αἰ-

3. εὐρέθισαν Οκ.

ceptam, quod a Philosopho acceperat, de navibus hoc modo comburen-
 dis, vectoribusque submergendis, militibus suis tradidisset, ulteriorem
 Trajectus ripam petit, Vitalianum aggressurus. Sed et Vitalianus quo-
 que Marino sese obviam dedit; propiusque jam a se invicem classes ab-
 fuerunt, e regione Templi S. Theclae, quod Sycis est, juxta sinus lo-
 cum qui *Bytharism* dicitur. Ubi ad horam diei tertiam, navali praelio
 commisso, derepente Tyranni Vitaliani classis conflagrans, una cum Go-
 thorum, Hunnorum, et Scytharum, quos sibi adsciverat, copiis, pro-
 fundo mari demersa est. Vitalianus autem ipse, quicquid in reliquis erant
 navibus, classem ab ignibus sic absumptam videntes; in fugam versi,
 Trajectum repetierunt. Marinus itaque copiis trajectis, quotquot eorum
 qui a Vitaliani partibus steterant, Sycarum in suburbis vel domibus
 invenit, omnes e medio sustulit, insectatus eos usque ad D. Mamantis
 templum: Ubi nocte jam ingruente, ipse cum copiis suis consedens exca-
 bias agebat. Vitalianus interim cum suis, qui ex clade superfuerunt,
 omnibus noctu ex Trajectu fugit, miliaria per eam noctem LX emensus:
 adeo ut mane proximo Vitaliani ex militibus, ad ulteriorem ripam, nec
 unus quidem inventus esset. Hanc vero Imperio victoriam conciliavit
 Salvator Christus et Fortuna Imperatoris. Anastasius itaque Imperator,
 ad Sosthenium Processum faciens, in templo S. Michaelis Archangelii,
 gratias Deo, per plures dies, solennes habuit. Proclus autem Philoso-

τήσας τὸν βασιλέα ἀπελύθη, μηδὲν ἀνασχόμενος λαβεῖν παρὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως· ἦν γὰρ κελύσας αὐτὸν λαβεῖν κεντηνάρια τέσσαρα· ὅστις φιλόσοφος ἀπελθὼν ἐν Ἀθήναις εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν εὐθὺς ἐταλεύτησεν. ἔλεγον δὲ τινες ἐν Κωνσταντινουπόλει ὅτι ἀπὸ τῆς θέρμης τοῦ ἡλίου, ὡς λεπτότατον ὄντα, τὸ 5 θεῖον ἄπυρον ῥιπτόμενον εἰς τὸν ἀέρα ἄπτεται καὶ φυσικὸν ἐστὶ τοῦτο. ὁ δὲ Βιταλιανὸς ἀπελθὼν ἐν Ἀγγιάλῳ ἐκάθητο ἐκεῖ ἡσυχάζων.

Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις τοῦ αὐτοῦ Ἀναστασίου βασιλέως οἱ Οὔννοι Σάβειροι περῶσαντες τὰς Κασπίας πύλας, ἔθνος πολεμικώτατον, 10 ἤλθον εἰς Καππαδοκίαν, καὶ πραιδείσαντες αὐτὴν καὶ ὅσας παρῆλθον χώρας Ῥωμαίων, καὶ ἐφόνευσαν πολλοὺς καὶ ἔκασαν τὰ κτήματα καὶ λαβόντες αἰχμαλωσίαν πολλὴν ἀνεχώρησαν. ἤλθον δὲ οἱ ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας πραιδευθέντες, καὶ πολλὰ παρέσχεν ὁ 125 βασιλεὺς τοῖς πραιδευθεῖσιν ἐκάστης πόλεως. ἔκτισε δὲ καὶ τεῖχη 15 ταῖς μεγάλαις κώμαις Καππαδοκίας καὶ ἰσφαλλσατο τὰς δύο Καππαδοκίας· καὶ συγχώρησε πάσαις ταῖς πραιδευθείσαις ἐπαρχίαις τὰς συντελείας εἰς τέλειον ἐπὶ ἔτη γ'.

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἔπαθεν ὑπὸ Θεομηρίας ἡ Ῥόδος νῆσος τὸ τρίτον αὐτῆς πάθος νυκτός· καὶ πολλὰ αὐτοῖς τοῖς 20 περιλειφθεῖσιν ἐχαρίσατο καὶ τῇ πόλει λόγῳ κτισμάτων.

Ἐν δὲ τῇ αὐτοῦ βασιλείᾳ ἐγένετο δημοτικὴ ἐπανάστασις π-

10. πολεμικώτατον Ch., πολεμικώτατον Ox.

phus Atheniensis, discedendi facultate ab Imperatore impetrata, dimissus est, quatuor Centenaria accipere ab ipso iussus: Quibus tamen non acceptis, vacuus in urbem suam discedere maluit; ubi paulo post diem obiit. Dixerunt autem ex Constantinopolitanis nonnulli, Sulphur hoc vivum, in aërem projectum, subtilissimum cum sit, radiis solaribus accendi; et Naturae etiam viribus haec perfici potuisse. Caeterum Vitalianus, in Anchialum secedens, illic demum acquievit.

Ejusdem Anastasii sub Imperio Hunni Sabiri, gens bellicosissima, Partis Caspiis trajectis, Cappadociam adusque penetrarunt: quam, una cum iis etiam omnibus, quas praeteribant, regionibus Romanorum depraedantes, quamplurimos occisioni dederunt: et possessionibus eorum ignibus devastatis, cum praeda ingenti recesserunt. Accedentibus itaque ad Imperatorem a singulis suis urbibus qui bonis suis exuti fuerant, abunde eis suppeditatum est. Quin et grandiores Cappadociae pagos Imperator moenibus cinxit; Cappadociam quoque utramque propugnaculis munit, spoliatas etiam Provincias a tributis quibuscunque pendendis, per triennium, immunes esse iussit.

Eodem Imperante, tertiam Coelestis irae vicissitudinem, nocturno tempore passa est Rhodus insula: ad quam resarciendam, superstitionibus incolis Imperator plurima largitus est.

Ejusdem sub imperio, tumultus in populo Byzantino, Religionis cau-

ρι τοῦ χριστιανικοῦ δόγματος παρὰ τῶν Βυζαντιῶν ἐν Κων-
 στατινουπόλει, ὡς βουληθέντος τοῦ αὐτοῦ βασιλέως προσθεῖ-
 ναι εἰς τὸ Τρισάγιος τὸ „ὁ σταυρωθεὶς δι’ ἡμᾶς, ἔλεησον
 ἡμᾶς“, καθὼς ἐν ταῖς ἀνατολικαῖς πόλεσι λέγουσι. καὶ συνα-
 βθροισθὲν τὸ πλῆθος τῆς πόλεως ἐστασίασαν δυνατῶς, ὡς τινος
 παραξένου προστιθεμένου τῇ πίστει τῶν χριστιανῶν. καὶ θρό- V 45
 λος ἐγένετο ἐν τῷ παλατίῳ, ὥστε τὸν ἑπαρχὸν τῆς πόλεως Πλά- O 126
 τωνα εἰσδραμόντα φυγεῖν καὶ ἀποκρυβῆναι τὴν τοῦ δήμου δρ-
 γήν. ἔκραζον γὰρ στασιάζοντες, Ἄλλον βασιλεῖα τῇ Ῥωμανίᾳ, καὶ
 10 ἀπελθόντες εἰς τὰ Μαρίνον τοῦ Σύρον τοῦ ἀπὸ ἐπαρχῶν ἔκασσαν
 τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἐπραιδεύσαν τὰ αὐτοῦ πάντα· αὐτὸν γὰρ οὐχ
 εὔρον. ἀκούσας γὰρ ὅτι εἰς τὸν αὐτοῦ τὸ πολὺ πλῆθος τοῦ
 δήμου ἔρχεται, ἔφυγεν· ἔλεγον γὰρ ὅτι ὡς ἀνατολικὸς αὐ-
 τὸς τῷ βασιλεῖ ὑπέβαλε λέγεσθαι τοῦτο. καὶ πραιδεύσαντες τὰ
 15 αὐτοῦ δημόσια τὸν ἄγρυρον αὐτοῦ εἰς ἀξίνας ἔκοπτον καὶ ἐμε-
 ρίζοντο. εὔρον δὲ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ μονάζοντα ἀνατολικόν,
 καὶ τοῦτον συλλαβόντες ἐφόνευσαν, καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
 εἰς κοντὸν βαστάζοντες ἔκραζον, Οὗτός ἐστιν ὁ ἐπίβουλος τῆς B
 τριάδος. καὶ ἐλθόντες εἰς τὰ Ἰουλιανῆς τῆς ἐπιφανιστάτης πα-
 20 τριχίας ἔκραζον διὰ τὸν ἄνδρα αὐτῆς Ἀρεόβινδον βασιλεῖα τῇ
 Ῥωμανίᾳ· καὶ ἔφυγεν Ἀρεόβινδος ἐν περάματι κρυβείς. καὶ
 ἀνελθὼν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἀναστάσιος ἐν τῷ ἵπποδρομίῳ εἰς

6. θρόλλος Οκ.

7. πόλιως Οκ.

18. κόντον Οκ.

sa, inde coortus est, quod Imperator Hymno *Trisagio* adjici voluit clau-
 sulam hanc; [„Qui Crucifixus es pro nobis,“ *Miserere Nostri*] in Ec-
 clesiis Orientalibus recitari solitam. Coacta itaque in unum multitudine,
 perturbatio rerum ingens facta est, ac si novitium aliquod Christianae
 Fidei assutum esset. In Palatio etiam tumultus erat adeo gravis, ut
 Plato urbis Praefectus fuga sibi consulens, latebras quaesierit, ubi a fu-
 rore populi tutus delitesceret. Populus enim tumultuans, „Imperatorem
 alium Romaniae poscebat.“ Quin et in aedes Marini Syri, Expraefecti,
 irruentes, ignem tectis injiciebant, bonaque ejus diripiebant omnia. Sed
 et aearia quoque ejus explabant, argentumque inibi inventum, securi-
 bus dissecant, distribuunt. Marinum vero ipsum non invenerunt;
 quippe hic, fama turbae numerosioris aedes suas adorturae accepta, sub-
 duxerat sese. Existimabat enim popellus, Marinum, quod Orientalis es-
 set, clausulae hujus *Trisagio* adjiciendae, Imperatori auctorem fuisse.
 Monachus vero Orientalium, aedibus Marini repertum, comprehendentes
 interemerunt; contoque affixum caput circumferentes, exclamabant: „Ec-
 ce Trinitatis insidiatorem.“ Tum vero Julianae nobilissimae Patriciae
 aedes advenientes, virum ejus Areobindum Imperatorem Romanum exclamantes
 depercebant. Areobindus itaque fuga evadens, in Trajectu la-
 tuit. Caeterum Imperator Anastasius in Circum veniens, in Regiam se-

- O 127 τὸ κάθισμα δίχα διαδήματος· καὶ τοῦτο γνοὺς ὁ δῆμος εἰσ-
ῆλθεν ἐν τῷ Ἰππικῷ· καὶ διὰ θείας προσφωνήσεως αὐτοῦ μετε-
χειρίσατο τὰ πλήθη τῆς πόλεως, παραγγέλλας αὐτοῖς μὴ ὡς ἔτυ-
χε φονεῦν ἢ ἐπέρχεσθαι τισι· καὶ ἠσύχασεν ἅπαν τὸ πλήθος,
αἰτήσαντες αὐτὸν φορέσαι τὸ στέμμα. καὶ ἐξότε ἠσύχασαν καὶ 5
ἀνεχώρησαν τοῦ συναθροῦσθαι, ἐκέλευσε κατοχὴν γενέσθαι·
C καὶ πολλῶν κρατηθέντων, τοὺς μὲν ἐτιμωρήσατο, τοὺς δὲ ἐρευν-
μάτισε διὰ τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως. ταῦτα δὲ ἔπασχον ἐπὶ πολ-
λὰς ἡμέρας, καὶ πλήθους ἀπίρου φονευθέντος εὐταξίᾳ ἐγένετο
μεγάλῃ καὶ φόβος οὐκ ὀλίγος ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν 10
ἐκάστῃ πόλει τῆς Ῥωμανίας.

Μετὰ δὲ ὀλίγον καιρὸν εἶδεν ἐν ὄραματι ὁ αὐτὸς βασιλεὺς
Ἀναστάσιος ὅτι ἔστι ἐναντίον αὐτοῦ ἀνὴρ τις τέλειος, εὐσχή-
μων, βασιάζων κώδικα γεγραμμένον, καὶ ἀναγινώσκων καὶ
ἀναπτύξας τοῦ κώδικος φύλλα πέντε καὶ ἀναγνοὺς τὸ τοῦ βα- 15
σιλείως ὄνομα εἶπεν αὐτῷ, Ἴδε, διὰ τὴν ἀπληστίαν σου ἀπα-

- O 128 λείψω δεκατέσσαρα· καὶ τῷ ἰδίῳ δακτύλῳ αὐτοῦ ἀπήλειψε,
D φησί. καὶ διενπίσθη ταραχθεὶς ὁ αὐτὸς Ἀναστάσιος βασιλεὺς,
καὶ προσκαλεσάμενος Ἀμάντιον τὸν κουβικουλάριον καὶ πραι-
πόσιτον διηγήσατο αὐτῷ τὴν τοῦ ὄραματος ὀπτασίαν. ὅστις 20

7. ἐρευνάτις] Conferendus videtur Tzetzes ad Lycophr. v. 1285. in-
dicatus ab Ducangio v. φεῦμα, ὃ Ἀσκόφων φαίνεται μεταξὺ τῶν
Συμπληγάδας εἶναι λέγων Καλχηδόνος καὶ Βυζαντίου, ὡς εἶναι τὸ
λεγόμενον παρ' Ἰταίταις βαρβάρους φεῦμα. Quibus addendus Ma-
lalas supra p. 44. A. 16. Ἰδὲ Ox.

dem sine Diademate ascendit. Quod ubi populo notum fuit, in Hippo-
dromum omnes se contulerunt: turbamque tander totam, divinis suis ser-
monibus, Imperator sibi conciliavit: eos insuper hortatus, ne sic temere
in quovis irruentes, ultra caedes patrarent. Tum vero tumultus omnis
acquievit; obstantem etiam ipsum popello, uti resumptum Diadema rursus
gestaret. Ubi primum autem tumultu sedato populi domum suam quisque
se recuperat, seditiosos comprehendi iussit Imperator; quorum nonnullos
supplicis subiecit, alios vero Urbi Praefecto in custodiam tradidit. Haec
autem cum per plures dies perpessi fuissent, infinita hominum multitudine
neci data, secuta est inde tranquilla maxime rerum facies; metusque in-
gens Constantinopoli, omnibusque adeo Romaniae urbibus, hominum ani-
mis incussus est.

Imperator autem Anastasius, non multo post tempore, per somnum
vidit, e regione sibi adstantem, virum quendam adultum ornatumque;
qui eodicem scriptum ferens, legebat: foliis autem quinque pervolutis,
lectoque Imperatoris nomine; „Ecce (inquit) ob insatietatem tuam, [an-
nos] quatuordecim deleo:“ simulque eos digito expunxit. A semino vero
experrectus Imperator et perterrefactus, Amantium Cubicularium et
Praepositum ad se vocavit, cui quod per somnum viderat aperuit.

Ἀμάντιος εἶπεν αὐτῷ, Εἰς τὸν αἰῶνα ζῆθι, βασιλεῦ· ἐνύπνιον γὰρ εἶδον καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ ὅτι ὡς ἔστηκώς καὶ γὰρ ἐναντίον τοῦ ἑμετέρου κράτους ὄπισθέν μου ἰλθὼν χοῖρος, ὡσπερ σύαγρος μέγας, καὶ δραξάμενος τῷ στόματι τὴν ἀρχὴν τῆς χλαμύδος 5 καὶ τινάξας κατήγαγέ με εἰς τὸ ἔδαφος τῆς γῆς, καὶ ἀνήλωσέ με κατεσθίων καὶ καταπατῶν. καὶ προσκαλεσάμενος ὁ βασιλεὺς Πρόκλον τὸν Ἀσιανὸν φιλόσοφον, τὸν ὄνειροκρίτην, ὄντα πάνυ ἐπιτήδειον, εἶπεν αὐτῷ [τὸ ὄραμα, ὁμοίως δὲ καὶ Ἀμάντιος· ὁ δὲ ἐσαφήνισεν αὐτοῖς] τὴν τοῦ ὄραματος δύναμιν καὶ ὅτι μετὰ 10 χρόνον τελειοῦνται.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς Ἀναστάσιος μετὰ τὰς πρώτας αὐτοῦ ^Κ δωρεὰς πάλιν ἄλλας κατέπεμψε πᾶσι τοῖς ὑποτελεσί τῆς αὐτοῦ πολιτείας. ἔκτισε δὲ καὶ εἰς ἐκάστην πόλιν τῆς Ῥωμανίας διὰ- ^V 46 φορα κτίσματα καὶ τείχη καὶ ἀγῳγοίς, καὶ λιμένας ἀνακαθάρας 15 καὶ δημόσια λουτρά ἐκ θεμελίων οἰκοδομήσας, καὶ ἄλλα πολλὰ ^Ο 129 ἐν ἐκάστῃ παρέσχε πόλει.

Καὶ μετ' ἄλλῳ χρόνον ἀρρώσθησας ἀνέκειτο, καὶ ἀστραπῆς καὶ βροντῆς γενομένης μεγάλης πάνυ, θροηθεὶς ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἀναστάσιος ἀπέδωκε τὸ πνεῦμα, ὧν ἐνιαυτῶν ἐγενήκοντα καὶ 20 μηνῶν πέντε.

8. τὸ — αὐτοῖς addidi ex Chron. p. 331. A.

16. πόλις Ch.,

πόλιν Ox. 19. ἐννεμήκοντα Ox.

Amantius ei, „In aeternum, inquit, vivas Imperator. Insomnium et ego quoque hac ipsa nocte habui. Dum enim Majestate Vestra coram atarem, porcus quidam, ingentis apri speciem prae se ferens, a tergo mihi venire visus est; qui extremam chlamydis oram in os arripiens, vellicabat mordicus; meque ipsum deorsum agens, dentibus lacerabat et proculcatum pedibus totum devorabat. Accersitus igitur ab Imperatore Proclus, Asianus Philosophus, sagacissimus somniorum conjector, visionis vim Imperatori exposuit; brevi scilicet eos interituros esse.

Imperator autem Anastasius, praeter ea quae supra memoravimus; etiam alia vectigalibus suis omnibus munera distribuit. Quin et per singulas etiam Romaniae urbes varia crexit aedificia, moenia, et aqueductus; portus etiam repurgavit; et Balnea publica ab ipsis etiam fundamentis excitavit; plurimaeque per urbes alia passim donavit.

Haud longo autem post tempore, ex morbo decubuit; tonitruque ingenti facto fulmineque, consternatus inde Imperator Anastasius spiritum efflavit, annos natus xc et menses v.

Β *Μ*ετά δὲ τὴν βασιλείαν Ἀναστασίου ἐβασίλευσεν ὁ θειότατος Ἰουστίνος, ἀπὸ Βεδεριάνας ὧν Θράξ, ἐπὶ τῆς ὑπατείας Μάγνου, μηνὶ Ἰουλίῳ θ', ἰνδικτιῶνι ἑνδεκάτῃ· ὅντινα ὁ στρατὸς τῶν φυλαττόντων τὸ παλάτιον κελεύσει Θεοῦ ἑξκουβιτόρων ἅμα τῷ δήμῳ στέφαντες ἐποίησαν βασιλέα· ἦν γὰρ κόμης ἑξκουβιτόρων. 5

Ο 131 ἐβασίλευσε δὲ ἔτη θ' καὶ ἡμέρας εἰκοσιδύο. τῇ δὲ ἡλικίᾳ ἦν διμοιριαῖος, εὐστηθος, οὖλος, ὀλοπόλιος, εὐρινος, ὑπόπυρρος, εὐμορφος, ἐν πολέμοις κοπωθεὶς, φιλότιμος, ἀγγράμματος δέ. ἡ μόνον δὲ ἐβασίλευσεν, ἀνείλεν Ἀμάντιον τὸν πραιπόσιτον αὐτοῦ καὶ Ἀνδρέαν τὸν κουβικουλάριον αὐτοῦ τὸν Λαυσιακὸν καὶ Θεό- 10 κριτον τὸν κόμητα τὸν τοῦ αὐτοῦ Ἀμαντίου δομέστικον· ὅντινα ἐβουλεύετο ποιῆσαι βασιλέα ὁ αὐτὸς Ἀμάντιος, δοὺς τῷ αὐτῷ Ἰουστίνῳ χρήματα ῥογεῦσαι, ἵνα γένηται Θεόκριτος βασιλεὺς·

7. οὖλος Ox. 10. Ἀνδρέαν Chron. p. 331. C, Ἀνδρέα Ox.

LIBER XVII.

DE TEMPORIBUS JUSTINI IMPERATORIS.

*A*nastasi post exitum imperium suscepit sacratissimus Justinus, ex Bederiana Thracum oriundus, sub Magni Consulatu, Julii ix, Indictione undecima: quem exercitus Excubitorum Palatium custodientium, una cum populo, nutu Divino, diademate insignitum, Imperatorem creaverunt: Erat enim Comes Excubitorum. Imperavit autem annos ix et dies xxii. Erat hic statura mediocrem excedente, pectore firmo, crine crispo canoque, naso decoro, facie rubicunda et formosa, in bellis exercitatus, magnificus, caeterum literarum rudis. Quamprimum autem imperare coepit, e medio sustulit Amantium Praepositum, et Andream Lausiacum, cubicularium; Theocritum etiam Comitem, Amantii familiarem, quem Amantius Imperatorem creare statuerat; qui etiam Justino ipsi pecunias dedit erogandas, ut Theocritus fieret Imperator. Quin et Justinus eas erogavit:

καὶ ἐφρόνουσεν. ὁ στρατὸς οὖν καὶ ὁ δῆμος λαβὼν οὐχ εἶλατο ^O 132
Θεόκριτον ποιῆσαι βασιλέα, ἀλλὰ θελήσει θεοῦ ἐποίησαν Ἰου-
στίνον βασιλέα. μετὰ δὲ τὸ βασιλεῦσαι αὐτὸν τοὺς βουλευθέν-
τας ἐπιβουλεύσαι τῇ αὐτοῦ βασιλείᾳ ἐφρόνουσεν ἕσω ἐν τῷ πα-
5 λατίῳ.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ἀνεκαλίστατο τὸν πατρικίον Ἀππίωνα
καὶ Διογενιανὸν καὶ Φιλόξενον, ὄντας συγκλητικούς, ἐν ἐξορίᾳ
πεμφθέντας παρὰ τοῦ πρὸ αὐτοῦ βασιλέως· καὶ ἐποίησεν Ἀπ-
πίωνα ἑπαρχὸν πραιτωρίων καὶ Διογενιανὸν στρατηγὴν ἀνατο-
10 λῆς, καὶ Φιλόξενον δὲ μετὰ χρόνον ἐποίησεν ὑπάτον.

Ἐν δὲ τῇ ἀρχῇ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἀνῆλθεν ἐν τῇ ἀνατολῇ ^V 47
φοβερὸς ἀστὴρ, ὀνόματι κομήτης, ὃς εἶχεν ἀκτῖνα πέμπουσαν
ἐπὶ τὰ κάτω, ὃν ἔλεγον εἶναι πωγωνίαν· καὶ ἐφοβοῦντο.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς εὐθὺς προετρέψατο καὶ Βιταλιανὸν
15 τὸν τυραννήσαντα Ἀνυστασίῳ τῷ βασιλεῖ καὶ τῇ πολιτείᾳ, καὶ
ἐποίησεν αὐτὸν στρατηγὴν πραισιέντου.

Τῷ δὲ πρώτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἔφυγε Σέβηρος ὁ
πατριάρχης Ἀντιοχείας εἰς Αἴγυπτον, φοβηθεὶς Βιταλιανόν·
καὶ ἐγένετο ἀντ' αὐτοῦ Παῦλος πατριάρχης ὁ ἀπὸ ξενοδόχων ^O 133
20 τῶν Εὐβούλου. ὅστις τοὺς τῆς συνόδου Χαλκηδόνης ἑξακοσίους
τριακόνα ἐπισκόπους ἐνέταξε τοῖς διπτύχοις τῶν ἐκκλησιῶν ἐκά-
στης πόλεως· καὶ διὰ τοῦτο ἐγένετο σχίσμα μέγα, καὶ οὐκ ἐκοι- B

1. σὴ] σὴ Ox. 6. 9. Ἀππίωνα] Ἀπίωνα Chron. p. 831. D, ubi
v. Ducang. Scripsit Ἀπίωνα, ut infra p. 82. B. 8. καὶ πεμ-
φθέντας Ox.

quibus acceptis, exercitus populusque non Theocritum, sed Justianum, Deo ita volente, Imperatorem dixerunt. Imperio itaque potitus, eos qui Imperio suo insidiati fulserunt, intra palatium occidit.

Idem Imperator Appionem Patricium, Diogenianum, et Philoxenum, Senatores ab Anastasio Imperatore in exilium missos, revocavit. Atque Appionem constituit Praetorio Praefectum, Diogenianum vero Militum in Oriente Magistrum, et Philoxenum, haud longe post, Consulem designavit.

Hujus imperii sub initio tremendum in Oriente Astrum apparuit, Cometa vocatum, radium deorsum emittens, Barbatum quem vocant; cuius ad conspectum trepidant homines.

Idem Imperator sine mora Vitalianum, qui contra Anastasium Republicamque rebellavit, sibi conciliavit; Praesentisque Militiae Magistrum constituit.

Ejusdem Imperantis anno primo, Severus Patriarcha Antiochenus, Vitalianum fugiens, in Aegyptum se recepit; cuius in locum Patriarcha creatus est Paulus, qui Hospitii Eubuliani Praefectus fuerat. Hic DCXXX Synodi Chalcedonensis Episcoporum nomina in Ecclesiarum Diptychas per singulas Urbes retulit: Schisma inde magnum factum est, multis ab

νώνουν αὐτῷ πολλοί, λέγοντες ὅτι οἱ τῆς συνόδου ἀκολουθεῦν-
τες τὰ Νεστορίου φρονοῦσιν.

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας τὰ ἱπποδρόμια παρεσχέθη τοῖς
Σελευκίοι καὶ Ἰσαύροις. καὶ ἐν αὐτῷ τῷ χρόνῳ ἀνεφάνη γυνή
τις ἐκ τῆς χώρας τῆς Κιλικίας γιγαντογενῆς ὑπάρχουσα τῆν 5
ἡλικίαν, εἰς μῆκος τε καὶ πλάτος ἄνθρωπον ὑπερτέλειον πῆχυν
ἔνυ· ἥτις προσαιτούσα περιῆλθε πᾶσαν τὴν Ῥωμαίων πολιτείαν·
εὐρέθη δὲ ἡ αὐτὴ καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ· ἥτις ἐκομζετο
ἀπὸ ἐκάστου ἐργαστηρίου φόλλιν μίαν.

Ὁ δὲ αὐτὸς Ἰουστίνος βασιλεὺς ἐδιωγνάτευσεν ὑπατον στρα- 10
C τηλάτην πραισέντου Βιταλιανόν, ὅστις προῆλθεν ὑπατος Ῥω-
O 134 μαιῶν· καὶ ἐν τῷ ὑπατεύειν αὐτὸν μετὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ
μύππαν ἐσφάγη ὁ αὐτὸς Βιταλιανὸς ἐν τῷ παλατίῳ, ὡς τυ-
ραννήσας Ῥωμαίους καὶ πολλὰς πόλεις καὶ χώρας τῆς Ῥωμανίας
πραιδεύσας. 15

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας Ζτάθιος ὁ τῶν Λαζῶν βασι-
λεὺς μηριάσας καὶ ἀναχωρήσας ἀπὸ τῶν Περσικῶν μερῶν
βασιλεύοντος Περσῶν Κωάδου καὶ φίλου ὄντος τοῦ αὐτοῦ Ζτα-
θίου, βασιλέως Λαζῶν, ὡς ἄπαξ ὑποκειμένου τῇ βασιλείᾳ τοῦ
αὐτοῦ Κωάδου· διὸ καὶ εἰ συνέβη τινα τελευτῆσαι τῶν βασιλείων 20
Λαζῶν, ὑπὸ τοῦ Περσῶν βασιλέως προχειρίζετο καὶ ἐστέρε-

1. οἱ τῆς συνόδου.] „Forte scribendum, τῇ συνόδῳ.“ Ch. 4. Σε-
λευκίοι] Redit haec forma p. 61. B. Conf. Diodori Exc. Vat. p. 119.
2. ed. nostras. 6. ἐπετρέχουσα] ἐπετρέχουσα τέλειον Ch. Fort.
ὕπερ τέλειον.

eo secedentibus, quibus Synodi illius fautores Nestorianismum sapere vi-
debantur.

Hujus sub imperio Circensia certamina Seleucensibus et Isauris
exhibita sunt: quo tempore etiam innotescere coepit mulier quaedam a
Cilicia, statura plane Gigantea, quae et proceritate et magnitudine ju-
stam hominis staturam cubito uno superavit. Haec universum per impe-
rium vagabunda, stipem petebat: Antiochiam quoque magnam veniens,
ex officina quaque erogatum sibi habuit follem unum.

Idem Imperator Justinus Vitalianum, Praesentis Militiae Magistrum,
ad dignitatem quoque Consularem evexit. Consul itaque Romanis datus
Vitalianus, dum populo hypatiam facit, post primam a se Mappam emis-
sam, occisus est in palatio; ut qui in imperium arma moverat rebelliam,
plurimasque Romaniae urbes ac regiones devastaverat.

Eodem imperante Ztathius, Lazorum rex, Persiarum imperium cum
diutius non ferret, e regionibus Persicis discessit. Persis imperavit eo
tempore Coades, Ztathii etiam ipsius olim amicus. Nempe Persarum im-
perio paruit Lazorum Rex: cui, quandocumque eum mori contigerit, in
Regno Successor a Persarum Rege, sed Lazis oriundus, designabatur.
Lazorum itaque Rex iste Paganismi pertaesus, cavensque ne si a Coades

τρ, ἐκ τοῦ γένους μέντοι τῶν αὐτῶν Λαζῶν· ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς D
 Λαζῶν φρυγῶν τὸ τῶν Ἑλλήνων δόγμα· διὰ τὸ μὴ προχειρισθέν-
 τα αὐτὸν ἀπὸ Κωάδου, βασιλέως Περσῶν, ποιῆσαι καὶ Θυσίας
 καὶ πάντα τὰ ἤθη τὰ Περσικά, ἣ μόνον ἐτελεύτησεν ὁ αὐτοῦ
 5 πατὴρ Δαμνάξης, εὐθὺς ἀνῆλθε πρὸς τὸν βασιλεῖα Ἰουστίνου
 ἐν τῷ Βυζαντίῳ, καὶ αὐτὸν ἐκδοὺς παρεκάλεσεν αὐτὸν ἀναγο-
 ρευθῆναι βασιλεῖα Λαζῶν. καὶ δεχθεὶς παρὰ τοῦ βασιλέως ἐφω-
 τίσθη, καὶ χριστιανὸς γενόμενος ἠγγύετο γυναῖκα Ῥωμαίαν,
 τὴν ἐκγόνην Νόμου τοῦ πατρικίου, ὀνόματι Οὐαλεριανῆν. καὶ O 135
 10 ἔλαβεν αὐτὴν μεθ' ἑαυτοῦ εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ χώραν, στεφθεὶς
 παρὰ Ἰουστίνου, βασιλέως Ῥωμαίων, καὶ φορέσας στεφάνιον Ῥω-
 μαϊκὸν βασιλικὸν καὶ χλαμύδα ἄσπρον ὀλοσήρικον, ἔχον ἀντι E
 πορφυροῦ ταβλίου χρυσοῦν βασιλικὸν ταβλίον, ἐν ᾧ ὑπῆρχεν ἐν
 15 βασιλέως Ἰουστίνου, καὶ στιχάριον δὲ ἄσπρον παραγαύδιον, καὶ
 αὐτὸ ἔχον χρυσοῦ πλουμία βασιλικά, ὡσαύτως ἔχοντα τὸν χαρα-
 κτήρα τοῦ αὐτοῦ βασιλέως· τὰ γὰρ ζαγγία, ἃ ἐφόρει, ἦν ἀγα-
 γῶν ἀπὸ τῆς ἰδίας αὐτοῦ χώρας, ἔχοντα μαργαρίτας Περσικῆς σχή- O 136
 ματι· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ζώνη αὐτοῦ ὑπῆρχε διὰ μαργαριτῶν. καὶ V 48
 20 ἄλλα δὲ ἔλαβε δῶρα πολλὰ παρὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως Ἰουστί-
 νου καὶ αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Οὐαλεριανῆ.

Καὶ γνοὺς τοῦτο Κωάδης ὁ βασιλεὺς Περσῶν ἐδήλωσε τῷ

1. μὲν Ox., μέντοι Chron. p. 332. B. 12. ἔχον] ἔχων Chron. male,
 sed recte χλαμύδην pro χλαμύδα. 14. ἀληθινόν sequentibus iun-
 git Ox. Est purpureum, ut vol. I. p. 18. C. 18. εἶχον Ox., ἔχον-
 τα Chron. 19. μαργαρίτων Ox.

Persarum Rege diademate insigniretur, sacrificia ritusque alios omnes more Persico peragere necesse haberet; statim ac pater Damnazes e vivis excesserat, Byzantium venit ad Justinum Imperatorem, siveque dedicatione facta, Lazorum Rex ab eo inaugurari petiit. Receptus itaque a Justino, et sacro fonte lustratus, Christianus factus est; foemina etiam Romana in uxorem ducta, Nomi Patricii filia, nomine Valeriana: quam etiam in regionem suam secum abduxit. A Justino autem Imperatore Romano Diademate Regio more Romano insignitus est, Chlamydeque alba holoserica, pro purpureo Clavum aureum Regium habente, cujus in medio sigillum fuit, Imperatoris Justini expressam referens effigiem. Tunicam quoque albam Paragaudiam gestabat, aureis pro more Regio Clavis adornatam, et ipsis etiam Imperatoris effigiem prae se ferentibus: quas autem ferebat Tzangas, ex regione sua secum adductas, more Persico Margaritis, uti et Zonam, distinctas habuit. Sed et aliis etiam muneribus plurimis et ipse et uxor Valeriana ab Imperatore Justino donati sunt.

Quamprimum vero haec Coadi Persarum Regi innotuerant, per Lo-

βασιλεῖ· Ἰουστίνῳ διὰ πρεσβευτοῦ ταῦτα, ὅτι Φίλλας καὶ εἰρήνης ἀναμεταξὺ ἡμῶν λαλομένης καὶ γενόμενης τὰ ἐχθρῶν πράττεις. Ἰδοὺ γὰρ τὸν ὑποκειμένον μοι βασιλέα Λαζῶν αὐτὸς προχειρίστω, μὴ ὄντα ὑπὸ τὴν Ῥωμαίων διοίκησιν, ἀλλ' ὑπὸ τὴν Περσῶν πολιτείαν ἐξ αἰῶνος. καὶ πρὸς ταῦτα ἀντεδήλωσεν ὁ βασιλεὺς Ῥω- 5
 B ἡμέτερα βασιλεία οὔτε προσελαβόμεθα οὔτε προετραπέμεθα, ἀλλ' ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς τις ὀνόματι Ζτάδιος εἰς τὰ ἡμέτερα βασι-
 λεια ἐδεήθη προσπίπτων ἡμῖν ἑσοθῆναι τοῦ Ἑλληνικοῦ δόγμα-
 τος καὶ θουσιῶν ἀσεβῶν καὶ δαιμόνων πλάνης καὶ γενέσθαι 10
 O 187 χριστιανός, ἀξιούμενος τῆς δυνάμεως τοῦ αἰωνίου Θεοῦ καὶ
 δημιουργοῦ τῶν ὑπάντων. καὶ κωλύσαι τὸν βουλούμενον εἰς
 βελτίονα τάξιν ἐλθεῖν καὶ γινῶναι θεὸν ἀληθινὸν ἡμεῖς προε-
 πέμεθα ὥστε χριστιανὸν αὐτὸν γενόμενον καὶ ἀξιοθέντα τῶν
 ἐπουρανίων μυστηρίων εἰς τὴν ἰδίαν ἀπελύσαμεν χώραν. καὶ 15
 ἐγένετο ἐκ τούτου ἔχθρα μεταξὺ Ῥωμαίων καὶ Περσῶν.

C Καὶ προετρέψατο ὁ βασιλεὺς Περσῶν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ
 ῥήγα τῶν Οὐγγῶν ὀνόματι Ζιλγιβί· περὶ οὗ ἀκούσας Ἰουστι-
 νος ὁ βασιλεὺς, ὅτι πρῶην μὲν αὐτὸς ἦν προετραπέμενος αὐτὸν
 πρὸς βοήθειαν Ῥωμαίων· πέμπας γὰρ ἦν αὐτῷ καὶ δῶρα πολλὰ 20
 καὶ σύνταξιν παρ' αὐτοῦ λαβὼν μεθ' ὄρκου, ἀκούσας ὅτι προσ-
 εφύη τῷ βασιλεῖ Περσῶν, ἐλυπήθη σφόδρα· ὁ δὲ αὐτὸς

11. ἀξιούμενος Ch., Chron. p. 333. A, ἀξιούμενον Ox. 18. ἡ-
 μείς προεπέμεθα] οὐκ εἰσδέχεται ponit Chron. et aperte vitium
 est in Malala.

gatum Justino literas misit, in haec verba scriptas: „Tu, amicitia et pace inter nos facta, hostilia tamen agis. Ecce enim Lazorum Regem, mihi subditum, inauguras; cum sub Romanorum nunquam, sub Persarum vero Imperio semper fuerit.“ Ad haec Justinus Romanorum Imperator per Legatum ei rescripsit, hisce verbis: „Nos subditorum tuorum Imperio nostro adscriptimus neminem, vel in partes nostras pelleximus: Verum in ditiones nostras venit Ztathitis quidam, suppliciter nos precatus, uti ab Ethnica religione, sacrificiis impuris et errore Diabolico liberatus, in Christianum fieret, aeternique Dei, rerum omnium Opificis, Gratia dignus censeretur. Ad meliorem itaque vitae conditionem venire volentem prohibere nostrum non erat: Quin et Dei cognitionem ut amplecteretur, eum hortati sumus. Christianum denique factum, coelestibusque Mysteriis initiatum, in regionem suam remisimus.“ Caeterum exinde Peris cum Romanis inimicitiae intercesserunt.

Eodem tempore Rex Persarum Zilgibim, Hunnorum regem, in partes suas sollicitavit. Quod cum Justinus Imperator audisset, (cum scilicet, quem ipse prius ad Romanorum societatem misis donis quamplurimis invitaverat, foedusque juramento firmaverat, ad Persarum regem nunc descivisse;) ingenti ira correptus est. Caeterum Hunnus iste, a Coade

Οὐννος, προτραπείς ὑπὸ Κωάδου βασιλέως Περσῶν ἦλθε κατὰ
 Ῥωμαίων μετὰ εἴκοσι χιλιάδων, ὀφείλων πολεμῆσαι Ῥωμαίους.
 ὁ δὲ θυότατος Ἰουστίνος ἐδήλωσε διὰ πρεσβευτοῦ τῷ βασι-
 λεὶ Κωάδῃ μετὰ φιλικῆς αὐτοῦ ἀποκρίσεως ἔνεκεν εἰρήνης, ὡς
 5 ἐπ' ἄλλω τινὶ γράφας, φησί, τὴν τοῦ αὐτοῦ Ζιλγιβί ῥηγὸς παρα-
 βασίαν καὶ ἐπιορκίαν, καὶ ὅτι παρὰ Ῥωμαίων ἐκομίστατο χρήμα- D
 τα κατὰ Περσῶν, ὀφείλων αὐτοὺς προδοῦναι καὶ τῷ καιρῷ
 τῆς συμβολῆς ὑπὲρ Ῥωμαίων συμμαχεῖν, καὶ ὅτι δεῖ ἡμᾶς ἀδελ- O 139
 φους ὄντας εἰς φιλίαν λαλεῖν καὶ μὴ ὑπὸ τῶν κυνῶν τούτων
 10 καίχεσθαι. καὶ ἐπιγνοὺς ταῦτα ὁ βασιλεὺς Περσῶν, ἐπηρώ-
 τησε τὸν Ζιλγιβί, εἰρηκῶς ὅτι Δῶρα ἔλαβες παρὰ Ῥωμαίων
 προτραπείς κατὰ Περσῶν; καὶ εἶπεν ὁ Ζιλγιβίς τὸ ἀληθές καὶ
 ὠμολόγησε. καὶ ὠργίσθη ὁ βασιλεὺς Περσῶν Κωάδης, καὶ
 ἐφόνευσεν αὐτόν, ὑπονοήσας ὅτι δόλω ἦλθε πρὸς αὐτόν, καὶ
 15 πολλοὺς τοῦ ὄχλου αὐτοῦ νυκτὸς ἀνείλε, πέμπας κατ' αὐτῶν
 πλῆθος πολὺ, ἀγνοοῦντων ὅτι ἀπὸ τοῦ βασιλέως Περσῶν ἐπέμ-
 φθη κατ' αὐτῶν τὸ πλῆθος, ἀλλὰ ὡς ἀπὸ ἄλλης χώρας, φησίν, E
 ἐπελθόντων τοῖς Οὐννοις καὶ τῷ ῥηγί αὐτῶν· οἱ δὲ λοιποὶ τῶν
 Οὐννων οἱ περισωθέντες ἔφυγον. καὶ ἔδοξε λοιπὸν ὁ βασιλεὺς
 20 Κωάδης λαλεῖν περὶ πάκτων εἰρήνης, δηλώσας διὰ Λαβροίου
 πρεσβευτοῦ τῷ βασιλεὶ Ῥωμαίων Ἰουστίνῳ.

Ἐν ᾧ χρόνῳ τελευτᾷ Παῦλος ὁ πατριάρχης Ἀντιοχείας, καὶ V 49

2. εἴκοσι χιλιάδων Ch., εἰκοσιχιλιάδων Ox. 11. εἰρηκῶς Chron.,
 εἰρηκῶς Ox.

rege sollicitatus, exercitū viginti Millium armatorum instructus, adversus
 Romanos arma movit. Sacratissimus autem Justinus, pacis conditiones
 amica interpellatione conciliaturus, quasi de alia quapiam re scribens,
 per Legatum suum missis ad Coadem regem Hteris, de perfidia et per-
 jurio Regis Hunnorum certiores fecit; nempe eum a Romanis pecunias
 accepisse, uti Persas eis proderet; ipseque in congressu Romanorum par-
 tes suscepturum. „Quin et Nos, inquit, fratres cum simus, amicitiam
 invicem colere oportet, neque committere, ut cambus istis in ludibrium
 cedamus.“ His auditis, Perstrum Rex Zilgibim amice interrogavit, an
 a Romanis ipse pecunias accepisset, contra Persas sollicitatus. „Immo,
 inquit Zilgibis, me accepisse fateor.“ Ad haec iratus Persarum Rex,
 credensque Hunnum per dolum venisse, occidit illum; multos etiam ex
 exercitū ejus per noctem interfecit; plane nescientibus Hunnis, hoc a
 Persarum Rege provenire, sed tanquam ab alia quapiam regione in se
 Regemque suum impetam factum fuisse existimantibus. Qui vero a cae-
 de reliqui fuerunt Hunni, profugerant. Tum demum Coadi Regi visum
 est de Pacis conditionibus tractare, missis huc de re Hteris per Legatum,
 Labroium nomine, ad Justinum Romanum Imperatorem.

Circa hoc tempus Paulus, Patriarcha Antiochenus, e vivis excessit:

τήσας τὸν βασιλέα ἀπελύθη, μηδὲν ἀνασχόμενος λαβεῖν παρὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως· ἦν γὰρ καλεύσας αὐτὸν λαβεῖν κεντηνάρια τέσσαρα· ὅστις φιλόσοφος ἀπελθὼν ἐν Ἀθήναις εἰς τὴν ἰδίαν
 Ο πλιν εὐθέως ἐτελεύτησεν. ἔλεγον δὲ τινες ἐν Κωνσταντινου-
 πύλει ὅτι ἀπὸ τῆς θέρμης τοῦ ἡλίου, ὡς λεπτότατον ὄντα, τὸ 5
 θεῖον ἄπυρον ῥιπτόμενον εἰς τὸν ἀέρα ἄπτεται καὶ φυσικόν ἐστι τοῦτο. ὁ δὲ Βιταλιανὸς ἀπελθὼν ἐν Ἀγγιάλῳ ἐκάθητο ἐκεῖ ἡσυχάζων.

Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις τοῦ αὐτοῦ Ἀναστασίου βασιλέως οἱ Οὐννοι Σάβειροι παράσαντες τὰς Κισπίας πόλεις, ἔθνος πολεμικώτατον, 10 ἦλθον ἕως Καππαδοκίας, καὶ πραιδείσαντες αὐτὴν καὶ ὅσας παρῆλθον χώρας Ῥωμαίων, καὶ ἐφόνευσαν πολλοὺς καὶ ἔκανσαν τὰ κτήματα καὶ λαβόντες αἰχμαλωσίαν πολλὴν ἀνεχώρησαν. ἦλθον
 D δὲ οἱ ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας πραιδευθέντες, καὶ πολλὰ παρέσχεν ὁ
 O 125 βασιλεὺς τοῖς πραιδευθεῖσιν ἐκάστης πόλεως. ἔκτισε δὲ καὶ τειχὴν 15 ταῖς μεγάλαις κώμαις Καππαδοκίας καὶ ἰσφαλλοῦσιν τὰς δύο Καππαδοκίας· καὶ συνεχώρησε πάσαις ταῖς πραιδευθείσαις ἐπαρχίαις τὰς συντελείας εἰς τέλειον ἐπὶ ἔτη γ'.

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἔπαθεν ὑπὸ Θεομηνίας ἡ Ῥόδος νῆσος τὸ τρίτον αὐτῆς πάθος νυκτός· καὶ πολλὰ αὐτοῖς τοῖς 20 περιλειφθεῖσιν ἐχαρίσατο καὶ τῇ πόλει λόγῳ κτισμάτων.

E Ἐν δὲ τῇ αὐτοῦ βασιλείᾳ ἐγένετο δημοτικὴ ἐπανάστασις πε-

10. πολεμικώτατον Ch., πολεμικώτατον Ox.

phus Atheniensis, discedendi facultate ab Imperatore impetrata, dimissus est, quatuor Centenaria accipere ab ipso iussus: Quibus tamen non acceptis, vacuus in urbem suam discedere maluit; ubi paulo post diem obiit. Dixerunt autem ex Constantinopolitanis nonnulli, Sulphur hoc vivum, in aërem projectum, subtilissimum cum sit, radiis solaribus accendi; et Naturae etiam viribus haec perfici potuisse. Caeterum Vitalianus, in Anchialum secedens, illic demum acquievit.

Ejusdem Anastasii sub Imperio Hunni Sabiri, gens bellicosissima, Portis Caspiae trajectis, Cappadociam adusque penetrarunt: quam, una cum iis etiam omnibus, quas praeteribant, regionibus Romanorum depraedantes, quamplurimos occisioni dederunt: et possessionibus eorum ignibus devastatis, cum praeda ingenti recesserunt. Accedentibus itaque ad Imperatorem a singulis suis urbibus qui bonis suis exuti fuerant, abunde eis suppeditatum est. Quin et grandiores Cappadociae pagos Imperator moenibus ciavit; Cappadociam quoque utramque propugnaculis munivit, spoliatas etiam Provincias a tributis quibuscunque pendendis, per triennium, immunes esse iussit.

Eodem Imperante, tertiam Coelestis irae vicissitudinem, nocturno tempore passa est Rhodus insula: ad quam resarciendam, superstitiibus incolis Imperator plurima largitus est.

Ejusdem sub Imperio, tumultus in populo Byzantino, Religionis cau-

ρι τοῦ χριστιανικοῦ δόγματος παρὰ τῶν Βυζαντίων ἐν Κων-
 στατινουπόλει, ὡς βουληθέντος τοῦ αὐτοῦ βασιλέως προσθεῖ-
 ναι εἰς τὸ Τρισάγιος τὸ „ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, ἠλέησον
 ἡμᾶς“, καθὼς ἐν ταῖς ἀνατολικαῖς πόλεσι λέγουσι. καὶ συνα-
 βθροισθὲν τὸ πλῆθος τῆς πόλεως ἐστασίασαν δυνατῶς, ὡς τινος
 παραξένου προστιθεμένου τῇ πίστει τῶν χριστιανῶν. καὶ θρό- V 45
 λος ἐγένετο ἐν τῷ παλατίῳ, ὥστε τὸν ἑπαρχὸν τῆς πόλεως Πλά- O 126
 τωνα εἰσδραμόντα φυγεῖν καὶ ἀποκρυβῆναι τὴν τοῦ δήμου δρ-
 γήν. ἔκραζον γὰρ στασιάζοντες, Ἄλλον βασιλεῖα τῇ Ῥωμανίᾳ, καὶ
 10 ἀπελθόντες εἰς τὰ Μαρίνον τοῦ Σύρου τοῦ ἀπὸ ἐπαρχῶν ἔκασταν
 τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἐπραιδευσαν τὰ αὐτοῦ πάντα· αὐτὸν γὰρ οὐχ
 εὔρον. ἀκούσας γὰρ ὅτι εἰς τὸν αὐτοῦ τὸ πολὺ πλῆθος τοῦ
 δήμου ἔρχεται, ἔφυγεν· ἔλεγον γὰρ ὅτι ὡς ἀνατολικὸς αὐ-
 τὸς τῷ βυσιλεῖ ὑπέβαλε λέγεσθαι τοῦτο. καὶ πραιδεύσαντες τὰ
 15 αὐτοῦ δημόσια τὸν ἄγρυρον αὐτοῦ εἰς ἀξίνας ἔκοπτον καὶ ἐμε-
 ρίζοντο. εὔρον δὲ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ μονάζοντα ἀνατολικόν,
 καὶ τοῦτον συλλαβόντες ἐφόνευσαν, καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
 εἰς κοντὸν βαστάζοντες ἔκραζον, Οὗτός ἐστιν ὁ ἐπίβουλος τῆς Β
 τριάδος. καὶ ἐλθόντες εἰς τὰ Ἰουλιανῆς τῆς ἐπιφανεστάτης πα-
 20 τριακίας ἔκραζον διὰ τὸν ἄνδρα αὐτῆς Ἀρεόβινδον βασιλεῖα τῇ
 Ῥωμανίᾳ· καὶ ἔφυγεν Ἀρεόβινδος ἐν περάματι κρυβείς. καὶ
 ἀνελθὼν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἀναστάσιος ἐν τῷ ἵπποδρομίῳ εἰς

6. θρόλλος Οχ.

7. κόλιως Οχ.

18. κόπτον Οχ.

sa, inde coortus est, quod Imperator Hymno Trisagio adjici voluit clau-
 sulam hanc; [„Qui Crucifixus es pro nobis,“ Miserere Nostri] in Ec-
 clesiis Orientalibus recitari solitam. Coacta itaque in unum multitudinae,
 perturbatio rerum ingens facta est, ac si novitium aliquod Christianae
 Fidei assutum caset. In Palatio etiam tumultus erat adeo gravis, ut
 Plato urbis Praefectus fuga sibi consulens, latebras quaesierit, ubi a fa-
 rore populi tutus delitesceret. Populus enim tumultuans, „Imperatorem
 alium Romaniae poscebat.“ Quin et in aedes Marini Syri, Expraefecti,
 irruentes, ignem tectis injiciebant, bonaque ejus diripiebant omnia. Sed
 et aoraria quoque ejus expilabant, argentumque inibi inventum, securi-
 bus dissecabant, distribuabant. Marinum vero ipsum non invenerunt;
 quippe hic, fama turbae numerosioris aedes suas adorturae accepta, sub-
 duxerat sese. Existimabat enim popellus, Marinum, quod Orientalis es-
 set, clausulae hujus Trisagio adjiciendae, Imperatori auctorem fuisse.
 Monachum vero Orientalem, aedibus Marini repertum, comprehendentes
 interemerunt; contoque affixum caput circumferentes, exclamabant: „Ec-
 ce Trinitatis insidiatorem.“ Tum vero Julianae nobilissimae Patriciae
 aedes advenientes, virum ejus Areobindum Imperatorem Romanum exclamantes
 depescebant. Areobindus itaque fuga evadens, in Trajectu la-
 tuit. Caeterum Imperator Anastasius in Circum veniens, in Regiam se-

- O 127 τὸ κάθισμα δίχα διαδήματος· καὶ τοῦτο γινὼς ὁ δῆμος εἰσ-
ῆλθεν ἐν τῷ Ἰππικῷ· καὶ διὰ θείας προσφωνήσεως αὐτοῦ μετε-
χειρίσατο τὰ πλήθη τῆς πόλεως, παραγγέλλας αὐτοῖς μὴ ὡς ἔτυ-
χε φονεύειν ἢ ἐπέρχεσθαι τισι· καὶ ἠσύχασεν ἅπαν τὸ πλήθος,
αἰτήσαντες αὐτὸν φορέσαι τὸ στέμμα. καὶ ἔξοτε ἠσύχασαν καὶ 5
ἀνεχώρησαν τοῦ συναθροῦσθαι, ἐκέλευσε κατοχὴν γενέσθαι·
C καὶ πολλῶν κρατηθέντων, τοὺς μὲν ἐτιμωρήσατο, τοὺς δὲ ἐρευ-
μάτισε διὰ τοῦ ἐπύρχου τῆς πόλεως. ταῦτα δὲ ἔπασχον ἐπὶ πολ-
λὰς ἡμέρας, καὶ πλήθους ἀπίρου φονευθέντος εὐταξίᾳ ἐγένετο
μεγάλῃ καὶ φόβος οὐκ ὀλίγος ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν 10
ἐκείνῃ πόλει τῆς Ῥωμανίας.

Μετὰ δὲ ὀλίγον καιρὸν εἶδεν ἐν ὄραματι ὁ αὐτὸς βασιλεὺς
Ἀναστάσιος ὅτι ἕστη ἐναντίον αὐτοῦ ἀνὴρ τις τέλειος, εὐσχή-
μων, βασιάζων κώδικα γεγραμμένον, καὶ ἀναγινώσκων καὶ
ἀναπτύξας τοῦ κώδικος φύλλα πέντε καὶ ἀναγινὼς τὸ τοῦ βα- 15
σιλέως ὄνομα εἶπεν αὐτῷ, Ἴδε, διὰ τὴν ἀπληστίαν σου ἀπα-

- O 128 λείψω δεκατέσσαρα· καὶ τῷ ἰδίῳ δακτύλῳ αὐτοῦ ἀπήλειψε,
D φησί. καὶ διωπνίσθη ταρχαεὶς ὁ αὐτὸς Ἀναστάσιος βασιλεὺς,
καὶ προσκαλεσάμενος Ἀμάντιον τὸν κουβικουλάριον καὶ πραι-
πόσιτον διηγῆσατο αὐτῷ τὴν τοῦ ὄραματος ὄπτασιαν. ὅστις 20

7. ἐρευμάτις] Conferendus videtur Tzetzes ad Lycophr. v. 1285. in-
dicatus ab Ducangio v. φέσμα, ὃ Ἀνκόφρων φαίνεται μεταξὺ τῶν
Συμπληράδας εἶναι λέγων Καλχηδόνας καὶ Βυζαντεῖον, ὡς εἶναι τὸ
λεγόμενον παρ' Ἰδιώταις βαρβάροις φέσμα. Quibus addendus Ma-
lalas supra p. 44. A. 16. Ἴδὲ Ox.

dem sine Diademate ascendit. Quod ubi populo notum fuit, in Hippo-
dromum omnes se contulerunt: turbamque tandem totam, divinis suis ser-
monibus, Imperator sibi conciliavit: eos insuper hortatus, ne sic temere
in quosvis irruentes, ultra caedes patrarent. Tum vero tumultus omnis
acquievit; obtestante etiam ipsum populo, uti resumptum Diadema rursus
gestaret. Ubi primum autem tumultu sedato populus domum suam quisque
se receperat, seditiosos comprehendi iussit Imperator; quorum nonnullos
suppliciiis subiecit, alios vero Urbi Praefecto in custodiam tradidit. Haec
autem cum per plures dies perpessi fuissent, infinita hominum multitudine
neci data, secuta est inde tranquilla maxime rerum facies; metusque in-
gens Constantinopoli, omnibusque adeo Romaniae urbibus, hominum ani-
mis incussus est.

Imperator autem Anastasius, non multo post tempore, per somnum
vidit, e regione sibi adstantem, virum quandam adultum ornatumque;
qui eodidem scriptum ferens, legebat: foliis autem quinque pervolutis,
lectoque Imperatoris nomine; „Ecce (inquit) ob insatietatem tuam, [an-
nos] quatuordecim deleo:“ simulque eos digito expunxit. A somno vero
experrectus Imperator et perterrefactus, Amantium Cubicularium et
Praepositum ad se vocavit, cui quod per somnum viderat aperuit.

Ἀμάντιος εἶπεν αὐτῷ, Εἰς τὸν αἰῶνα ζῆθι, βασιλεῦ· ἐνύπνιον γὰρ εἶδον κάγω ἐν ταύτῃ τῇ νυκτι ὅτι ὡς ἕστηκώς κάγω ἐναντίον τοῦ ὑμετέρου κράτους ὀπισθὲν μου ἑλθὼν χοῖρος, ὥσπερ σῶαγρος μέγας, καὶ δραξάμενος τῷ στόματι τὴν ἀρχὴν τῆς χλαμύδος 5 καὶ τινάξας κατήγαγέ με εἰς τὸ ἔδαφος τῆς γῆς, καὶ ἀνήλωσέ με κατεσθίων καὶ κατακατῶν. καὶ προσκαλεσάμενος ὁ βασιλεὺς Πρόκλον τὸν Ἀσιανὸν φιλόσοφον, τὸν ὄνειροκρίτην, ὄντα πάνν ἐπιτήδειον, εἶπεν αὐτῷ [τὸ ὄραμα, ὁμοίως δὲ καὶ Ἀμάντιος· ὁ δὲ ἕσαφήνησεν αὐτοῖς] τὴν τοῦ ὀράματος δύναμιν καὶ ὅτι μετὰ 10 χρόνον τελειοῦνται.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς Ἀναστάσιος μετὰ τὰς πρώτας αὐτοῦ ^Κ δωρεὰς πάλιν ἄλλας κατέπεμψε πᾶσι τοῖς ὑποτελέσει τῆς αὐτοῦ πολιτείας. ἔκτισε δὲ καὶ εἰς ἐκάστην πόλιν τῆς Ῥωμανίας διὰ- V 46 φορα κτίσματα καὶ τείχη καὶ ἀγωγοίς, καὶ λιμένας ἀνακαθάρας 15 καὶ δημόσια λουτρά ἐκ θεμελίων οἰκοδομήσας, καὶ ἄλλα πολλὰ O 129 ἐν ἐκάστη παρέσχε πόλει.

Καὶ μετ' ἄλλων χρόνον ἀρρώσθησας ἀνέκειτο, καὶ ἀστραπῆς καὶ βροντῆς γενομένης μεγάλης πάνν, θροηθεὶς ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἀναστάσιος ἀπέδωκε τὸ πνεῦμα, ὧν ἐνιυτῶν ἐνεθήκοντα καὶ 20 μηνῶν πέντε.

8. τὸ — αὐτοῖς addidi ex Chron. p. 331. A.
πόλιν Ox.

16. πόλις Ch.,

19. ἐνεθήκοντα Ox.

Amantius ei, „In aeternum, inquit, vivas Imperator. Insomnium et ego quoque hac ipsa nocte habui. Dum enim Majestate Vestra coram stare, porcus quidam, ingentis apri speciem prae se ferens, a tergo mihi venire visus est; qui extremam chlamydis oram in os arripiens, velliebat mordicus; meque ipsum deorsum agens, dentibus lacerabat et proculcatum pedibus totam devorabat. Accersitus igitur ab Imperatore Proclus, Asianus Philosophus, sagacissimus somniorum conjector, visionis vim Imperatori exposuit; brevi scilicet eos interituros esse.

Imperator autem Anastasius, praeter ea quae supra memoravimus; etiam alia vectigalibus suis omnibus munera distribuit. Quin et per singulas etiam Romanae urbes varia crexit aedificia, moenia, et aquaeductus; portus etiam repurgavit; et Balnea publica ab ipsis etiam fundamentis excitavit; plurimaque per urbes alia passim donavit.

Haud longo autem post tempore, ex morbo decubuit; tonitruque ingenti facto fulmineque, consternatus inde Imperator Anastasius spiritum efflavit, annos natus xc et menses v.

- Β *Μ*ετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ἀναστασίου βασιλευσεν ὁ Θεότατος Ἰουστίνος, ἀπὸ Βεδεριάνας ὡν Θράξ, ἐπὶ τῆς ὑπατείας Μάγνου, μηνὶ Ἰουλίῳ θ', ἰνδικτιῶνι ἑνδεκάτῃ· ὄντινα ὁ στρατὸς τῶν φυλαττόντων τὸ παλάτιον κελεύσει Θεοῦ ἑξκουβιτόρων ἅμα τῷ δήμῳ στέφαντες ἐποίησαν βασιλεῖα· ἦν γὰρ κόμης ἑξκουβιτόρων. 5
- Ο 131 ἐβασίλευσε δὲ ἔτη θ' καὶ ἡμέρας εἰκοσιδύο. τῇ δὲ ἡλικίᾳ ἦν διμοιριαῖος, εὐστηθος, οὖλος, ὀλοπόλιος, εὐρινος, ὑπόπυρρος, εὐμορφος, ἐν πολέμοις κοπωθεὶς, φιλότιμος, ἀγράμματος δέ. ἡ μόνον δὲ ἐβασίλευσεν, ἀνεῖλεν Ἀμάντιον τὸν πραιπόσιτον αὐτοῦ καὶ Ἀνδρέαν τὸν κουβικουλάριον αὐτοῦ τὸν Λαυσιακὸν καὶ Θεό- 10 κριτον τὸν κόμητα τὸν τοῦ αὐτοῦ Ἀμαντίου δομέστικον· ὄντινα ἐβουλεύετο ποιῆσαι βασιλεῖα ὁ αὐτὸς Ἀμάντιος, δοὺς τῷ αὐτῷ Ἰουστίνῳ χρήματα ῥογεῦσαι, ἵνα γένηται Θεόκριτος βασιλεὺς·

7. οὖλος Ox. 10. Ἀνδρέαν Chron. p. 331. C, Ἀνδρέα Ox.

LIBER XVII.

DE TEMPORIBUS JUSTINI IMPERATORIS.

*Α*nastasi post exitum imperium suscepit sacratissimus Justinus, ex Bederiana Thracum oriundus, sub Magni Consulatu, Julii ix, Indictione undecima: quem exercitus Excubitorum Palatium custodientium, una cum populo, nutu Divino, diademate insignitum, Imperatorem creavere: Erat enim Comes Excubitorum. Imperavit autem annos ix et dies xxii. Erat hic statura mediocrem excedente, pectore firmo, crine crispo canoque, naso decoro, facie rubicunda et formosa, in bellis exercitatus, magnificus, caeterum literarum rudis. Quamprimum autem imperare coepit, e medio sustulit Amantium Praepositum, et Andream Lausiacum, cubicularium; Theocritum etiam Comitem, Amantii familiarem, quem Amantium Imperatorem creare statuerat; qui etiam Justino ipsi pecunias dedit erogandas, ut Theocritus fieret Imperator. Quin et Justinus eas erogavit:

καὶ ἐξήφηνεν. ὁ στρατὸς οὖν καὶ ὁ δῆμος λαβὼν οὐχ εἴλατο Θεόκριτον ποιῆσαι βασιλεῖα, ἀλλὰ θελήσει θεοῦ ἐποίησαν Ἰουστινὸν βασιλεῖα. μετὰ δὲ τὸ βασιλεῦσαι αὐτὸν τοὺς βουλευθέντας ἐπιβουλευσαι τῇ αὐτοῦ βασιλείᾳ ἐφόνενεν ἕσω ἐν τῷ παλάτιῳ.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ἀνεκαλέσατο τὸν πατρικίον Ἀππίωνα καὶ Διογενιανὸν καὶ Φιλόξενον, ὄντας συγκαλητικούς, ἐν ἑξορίᾳ πεμφθέντας παρὰ τοῦ πρὸ αὐτοῦ βασιλέως· καὶ ἐποίησεν Ἀππίωνα ἑπιρχον πραιτωρίων καὶ Διογενιανὸν στρατηγίτην ἀνατο-

10 λῆς, καὶ Φιλόξενον δὲ μετὰ χρόνον ἐποίησεν ἕπατον.
Ἐν δὲ τῇ ἀρχῇ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἀνῆλθεν ἐν τῇ ἀνατολῇ φοβερός ἀστὴρ, ὀνόματι κομήτης, ὃς εἶχεν ἀκτίνα πέμπουσαν ἐπὶ τὰ κάτω, ὃν ἔλεγον εἶναι παγωνίαν· καὶ ἐφοβοῦντο.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς εὐθέως προετρέψατο καὶ Βιταλιανὸν τὸν τυραννήσαντα Ἀναστασίῳ τῷ βασιλεῖ καὶ τῇ πολιτείᾳ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸν στρατηλάτην πραισέντου.

Τῷ δὲ πρώτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἔφυγε Σέβηρος ὁ πατριάρχης Ἀντιοχείας εἰς Αἴγυπτον, φοβηθεὶς Βιταλιανόν· καὶ ἐγένετο ἀντ' αὐτοῦ Παῦλος πατριάρχης ὁ ἀπὸ ξενοδόχων 20 τῶν Εὐβοῦλου. ὅστις τοὺς τῆς συνόδου Χαλκηδόνος ἑξακοσούς τριάκοντα ἐπισκόπους ἐνέταξε τοῖς διπτύχοις τῶν ἐκκλησιῶν ἐκάστης πόλεως· καὶ διὰ τοῦτο ἐγένετο σχίσμα μέγα, καὶ οὐκ ἐκοι-

1. οὐχ] οὐκ Ox. 6. 9. Ἀππίωνα] Ἀπίωνα Chron. p. 381. D, ubi v. Ducang. Scripsit Ἀππίωνα, ut infra p. 82. B. 8. καὶ πεμφθέντας Ox.

quibus acceptis, exercitus populusque non Theocritum, sed Justinum, Deo ita volente, Imperatorem dixere. Imperio itaque potitus, eos qui Imperio suo insidiati fulscent, intra palatium occidit.

Idem Imperator Appionem Patricium, Diogenianum, et Philoxenum, Senatores ab Anastasio Imperatore in exilium missos, revocavit. Atque Appionem constituit Praetorio Praefectum, Diogenianum vero Militum in Oriente Magistrum, et Philoxenum, haud longe post, Consulem designavit.

Hujus imperii sub initio tremendum in Oriente Astrum apparuit, Cometa vocatum, radium deorsum emittens, *Barbatum* quem vocant; cujus ad conspectum trepidarunt homines.

Idem Imperator sine mora Vitalianum, qui contra Anastasium Republicanamque rebelliam moverat arma, sibi conciliavit; Praesentisque Militiae Magistrum constituit.

Ejusdem Imperantis anno primo, Severus Patriarcha Antiochenus, Vitalianum fugiens, in Aegyptum se recepit: cujus in locum Patriarcha creatus est Paulus, qui Hospitii Kubuliani Praefectus fuerat. Hic DCXXX Synodi Chalcedonensis Episcoporum nomina in Ecclesiarum Diptychas per singulas Urbes retulit: Schisma inde magnum factum est, multis ab

νώνουν αὐτῷ πολλοί, λέγοντες ὅτι οἱ τῆς συνόδου ἀκολουθοῦν-
τες τὰ Νεστορίου φρονοῦσιν.

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας τὰ ἵπποδρόμια παρεσχέθη τοῖς
Σελευκείοι καὶ Ἰσαύροις. καὶ ἐν αὐτῷ τῷ χρόνῳ ἀνεφάνη γυνή
τις ἐκ τῆς χώρας τῆς Κιλικίας γιγαντογενῆς ὑπάρχουσα τῆν 5
ἡλικίαν, εἰς μῆκος τε καὶ πλάτος ἄνθρωπον ὑπερτέλειον πῆχυν
ἕνα· ἣτις προσαιτούσα περιήλθε πᾶσαν τὴν Ῥωμαίων πολιτείαν·
εὐρέθη δὲ ἡ αὐτὴ καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ· ἣτις ἐκομίζετο
ἄπὸ ἐκάστου ἐργαστηρίου φόλλιν μίαν.

Ὁ δὲ αὐτὸς Ἰουστίνος βασιλεὺς ἐδισιγνάτευσεν ὑπατον στρα- 10
C τηλάτην πραισιέντου Βιταλιανόν, ὅστις προῆλθεν ὑπατος Ῥω-
O 134 μαιών· καὶ ἐν τῷ ὑπατεύειν αὐτὸν μετὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ
μύππαν ἐσφάγη ὁ αὐτὸς Βιταλιανὸς ἐν τῷ παλατίῳ, ὡς τυ-
ραννήσας Ῥωμαίους καὶ πολλὰς πόλεις καὶ χώρας τῆς Ῥωμανίας
πραιδεύσας. 15

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας Ζτάθιος ὁ τῶν Λαζῶν βασι-
λεὺς μηνιάσας καὶ ἀναχωρήσας ἄπὸ τῶν Περσικῶν μερῶν
βασιλεύοντος Περσῶν Κωάδου καὶ φίλου ὄντος τοῦ αὐτοῦ Ζτα-
θίου, βασιλέως Λαζῶν, ὡς ἕπαξ ὑποκειμένου τῇ βασιλείᾳ τοῦ
αὐτοῦ Κωάδου· διὸ καὶ εἰ συνέβη τινα τελευτῆσαι τῶν βασιλέων 20
Λαζῶν, ὑπὸ τοῦ Περσῶν βασιλέως προχειρίζετο καὶ ἐστέρει-

1. οἱ τῆς συνόδου.] „Forte scribendum, τῇ συνόδῳ.“ Ch. 4. Σε-
λευκείοι.] Redit haec forma p. 61. B. Conf. Diodori Exc. Vat. p. 119.
2. ed. nostrae. 6. ὑπερτέλειον.] ὑπερέχουσα τέλειον Ch. Fort.
ὕπερ τέλειον.

eo secedentibus, quibus Synodi illius fautores Nestorianismum sapere vi-
debantur.

Hujus sub imperio Circensia certamina Seleucensibus et Isauris
exhibita sunt: quo tempore etiam innotescere coepit mulier quaedam a
Cilicia, statura plane Gigantea, quae et proceritate et magnitudine ju-
stam hominis staturam cubito uno superavit. Haec universum per impe-
rium vagabunda, stipem petebat: Antiochiam quoque magnam veniens,
ex officina quaque erogatum sibi habuit follem unum.

Idem Imperator Justinus Vitalianum, Praesentis Militiae Magistrum,
ad dignitatem quoque Consularem evexit. Consul itaque Romanis datus
Vitalianus, dum populo hypatiam facit, post primam a se Mappam emis-
sam, occisus est in palatio; ut qui in imperium arma moverat rebelliam,
plurimasque Romaniae urbes ac regiones devastaverat.

Kodem imperante Ztathius, Lazorum rex, Persarum imperium cum
diutius non ferret, e regionibus Persicis discessit. Persis imperavit eo
tempore Coades, Ztathii etiam ipsius olim amicus. Nempe Persarum im-
perio paruit Lazorum Rex: cui, quandocumque eum mori contigerit, in
Regno Successor a Persarum rege, sed Lazis oriundus, designabatur.
Lazorum itaque Rex iste Paganismi portaeus, cavensque ne si a Coade

τρ, ἐκ τοῦ γένους μέντοι τῶν αὐτῶν *Λαζῶν*. ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς *D*
Λαζῶν φυγὼν τὸ τῶν Ἑλλήνων δόγμα· διὰ τὸ μὴ προχειρισθέν-
 τα αὐτὸν ἀπὸ *Κωάδου*, βασιλέως *Περσῶν*, ποιῆσαι καὶ *Θυσίας*
 καὶ πάντα τὰ ἦδη τὰ *Περσικά*, ἢ μόνον ἐτελεύτησεν ὁ αὐτοῦ
 5 πατὴρ *Δαμνάζης*, εὐθὺς ἀνῆλθε πρὸς τὸν βασιλέα *Ἰουστίνον*
 ἐν τῷ *Βυζαντίῳ*, καὶ αὐτὸν ἐκδοὺς παρεκάλεισεν αὐτὸν ἀναγο-
 ρεῦσθαι βασιλέα *Λαζῶν*. καὶ δεχθεὶς παρὰ τοῦ βασιλέως ἐφω-
 τίσθη, καὶ χριστιανὸς γενόμενος ἠγάγετο γυναῖκα *Ῥωμαίαν*,
 τὴν ἐκγόνην *Νόμου* τοῦ πατρικίου, ὀνόματι *Οὐαλεριανῆν*. καὶ O 135
 10 ἔλαβεν αὐτὴν μεθ' ἑαυτοῦ εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ χώραν, στεφθεὶς
 παρὰ *Ἰουστίνου*, βασιλέως *Ῥωμαίων*, καὶ φορέσας στεφάνιον *Ῥω-*
μαϊκὸν βασιλικὸν καὶ γλαμύδα ἄσπρον ὀλοσήρικον, ἔχον ἀντὶ K
 πορφυροῦ ταβλίου χρυσοῦν βασιλικὸν ταβλίον, ἐν ᾧ ὑπῆρχεν ἐν
 μέσῳ στηθῦριον ἀληθινόν, ἔχοντα τὸν χαρακτῆρα τοῦ αὐτοῦ
 15 βασιλέως *Ἰουστίνου*, καὶ στιχάριον δὲ ἄσπρον παραγαυδίον, καὶ
 αὐτὸ ἔχον χρυσοῦ πλουμίαι βασιλικά, ὡσαύτως ἔχοντα τὸν χαρα-
 κτῆρα τοῦ αὐτοῦ βασιλέως· τὰ γὰρ *ζαγγία*, ἃ ἐφόρει, ἦν ἀγα-
 γῶν ἀπὸ τῆς ἰδίας αὐτοῦ χώρας, ἔχοντα *μαργαρίτας Περσικῆς σχή-*
ματι. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ζώνη αὐτοῦ ὑπῆρχε διὰ *μαργαριτῶν*. καὶ O 136
 20 ἄλλα δὲ ἔλαβε δῶρα πολλὰ παρὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως *Ἰουστι-*
νου καὶ αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ *Οὐαλεριανῆ*. V 48

Καὶ γινὸς τοῦτο *Κωάδης* ὁ βασιλεὺς *Περσῶν* ἐδήλωσε τῷ

1. μὲν *Ox.*, μέντοι *Chron.* p. 332. B. 12. ἔχον] ἔχων *Chron.* male,
 sed recte *γλαμύδην* pro *γλαμύδα*. 14. ἀληθινόν sequentibus iun-
 git *Ox.* Est *purpureum*, ut vol. I. p. 13. C. 18. εἶχον *Ox.*, ἔχον-
 τα *Chron.* 19. *μαργαριτῶν Ox.*

Persarum Rege diademate insigniretur, sacrificia ritusque alios omnes more Persico peragere necesse haberet; statim ac pater Damazes e vivis exceaserat, Byzantium venit ad Justinum Imperatorem, siveque deditione facta, Lazorum Rex ab eo inaugurari petivit. Receptus itaque a Justino, et sacro fonte lustratus, Christianus factus est; foemina etiam Romana in uxorem ducta, Nomi Patricii filia, nomine Valeriana: quam etiam in regionem suam secum abduxit. A Justino autem Imperatore Romano Diademate Regio more Romano insignitus est, Chlamydeque alba holoserica, pro purpureo Clavum aureum Regium habente, ejus in medio sigillum fuit, Imperatoris Justini expressam referens effigiem. Tunica quoque albam Paragaudiam gestabat, aureis pro more Regio Clavis adornata, et ipsis etiam Imperatoris effigiem prae se ferentibus: quas autem ferebat Tzangas, ex regione sua secum adductas, more Persico Margaritis, uti et Zonam, distinctas habuit. Sed et aliis etiam muneribus plurimis et ipse et uxor Valeriana ab Imperatore Justino donati sunt.

Quamprimum vero haec Coadi Persarum Regi innotuerant, per Le-

βασιλεὶ Ἰουστίνῳ διὰ πρεσβευτοῦ ταῦτα, ὅτι Φίλλας καὶ εἰρήνης ἀναμεταξὺ ἡμῶν λαλοῦμένης καὶ γινομένης τὰ ἐχθρῶν πράττει. Ἰδοὺ γὰρ τὸν ὑποκειμένον μοι βασιλέα Λαζῶν αὐτὸς προχειρίστω, μὴ ὄντα ὑπὸ τὴν Ῥωμαίων διοίκησιν, ἀλλ' ὑπὸ τὴν Περσῶν πολιτείαν ἔξ αἰῶνος. καὶ πρὸς ταῦτα ἀντεδήλωσεν ὁ βασιλεὺς Ῥω- 5
 B ἡμετέρα βασιλεία οὔτε προσελαβόμεθα οὔτε προετραπέμεθα, ἀλλ' ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς τις ὀνόματι Ζτάδιος εἰς τὰ ἡμέτερα βασί-
 λεια ἐδεήθη προσπίπτων ἡμῖν ἑνοσθῆναι τοῦ Ἑλληνικοῦ δόγμα-
 τος καὶ θυσῶν ἀσεβῶν καὶ δαιμόνων κλάνης καὶ γενέσθαι 10
 O 137 χριστιανός, ἀξιούμενος τῆς δυνάμεως τοῦ αἰῶντου Θεοῦ καὶ
 δημιουργοῦ τῶν ἀπάντων. καὶ κωλύσαι τὸν βουλούμενον εἰς
 βελτίονα τάξιν ἐλθεῖν καὶ γινῶναι θεὸν ἀληθινὸν ἡμεῖς προτε-
 πέμεθα ὥστε χριστιανὸν αὐτὸν γενόμενον καὶ ἀξιοθέντα τῶν
 ἐπουρανίων μυστηρίων εἰς τὴν ἰδίαν ὑπελύσαμεν χώραν. καὶ 15
 ἐγένετο ἐκ τούτου ἔχθρα μεταξὺ Ῥωμαίων καὶ Περσῶν.

C Καὶ προετρέψατο ὁ βασιλεὺς Περσῶν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ
 ῥῆγα τῶν Οὐννων ὀνόματι Ζιλγίβι· περὶ οὗ ἀκούσας Ἰουστι-
 νος ὁ βασιλεὺς, ὅτι πρόην μὲν αὐτὸς ἦν προτραπέμενος αὐτὸν
 πρὸς βοήθειαν Ῥωμαίων· πέμψας γὰρ ἦν αὐτῷ καὶ δῶρα πολλὰ 20
 καὶ σύνταξιν παρ' αὐτοῦ λαβὼν μεθ' ὄρκου, ἀκούσας ὅτι προσ-
 εφύη τῷ βασιλεὶ Περσῶν, ἐλυπήθη σφόδρα. ὁ δὲ αὐτὸς

11. ἀξιούμενος Ch., Chron. p. 333. A, ἀξιούμενον Ox. 18. ἡ-
 μεῖς προτραπέμεθα] οὐκ εἰσεδέχετο ponit Chron. et aperte vitium
 est in Malala.

gatum Justino literas misit, in haec verba scriptas: „Tu, amicitia et pace inter nos facta, hostilia tamen agis. Ecce enim Lazorum Regem, mihi subditum, inaugurasti; cum sub Romanorum nunquam, sub Persarum vero Imperio semper fuerit.“ Ad haec Justinus Romanorum Imperator per Legatum ei rescripit, hisce verbis: „Nos subditorum tuorum Imperio nostro adscriptimus neminem, vel in partes nostras pelleximus: Verum in ditiones nostras venit Ztathitis quidam, suppliciter nos precatus, uti ab Ethnica religione, sacrificiis impuris et errore Diabolico liberatus, in Christianum fieret, aeternique Dei, rerum omnium Opificis, Gratia dignus censeretur. Ad meliorem itaque vitae conditionem venire volentem prohibere nostrum non erat: Quin et Dei cognitionem ac amplecteretur, cum hortati sumus. Christianum denique factum, coelestibusque Mysteriis initiatum, in regionem suam remisimus.“ Caeterum exinde Persis cum Romanis inimicitiae intercesserunt.

Eodem tempore Rex Persarum Zilgibim, Hunnorum regem, in partes suas sollicitavit. Quod cum Justinus Imperator audisset, (cum scilicet, quem ipse prius ad Romanorum societatem missis donis quamplurimis invitaverat, foedusque juramento firmaverat, ad Persarum regem nunc descivisse;) ingenti ira correptus est. Caeterum Hunnus iste, a Coade

Οἰννος, προτραπείς ὑπὸ Κωάδου βασιλέως Περσῶν ἦλθε κατὰ
 Ῥωμαίων μετὰ εἴκοσι χιλιάδων, ὀφείλων πολεμῆσαι Ῥωμαίους.
 ὁ δὲ Θυάτατος Ἰουστίνος ἐδήλωσε διὰ πρεσβευτοῦ τῷ βασι-
 λεῖ Κωάδῃ μετὰ φιλικῆς αὐτοῦ ἀποκρίσεως ἔσκεν εἰρήνης, ὡς
 5 ἐπ' ἄλλω τινὶ γράψας, φησί, τὴν τοῦ αὐτοῦ Ζιλγιβί ῥηγὸς παρα-
 βασίαν καὶ ἐπιορκίαν, καὶ ὅτι παρὰ Ῥωμαίων ἐκομίσατο χρήμα- D
 τα κατὰ Περσῶν, ὀφείλων αὐτοὺς προδοῦναι καὶ τῷ καιρῷ
 τῆς συμβολῆς ὑπὲρ Ῥωμαίων συμμαχεῖν, καὶ ὅτι δεῖ ἡμῶς ἀδελ- O 139
 φούς ὄντας εἰς φιλίαν λαλεῖν καὶ μὴ ὑπὸ τῶν κυνῶν τούτων
 10 παύζεσθαι. καὶ ἐπιγινὼς ταῦτα ὁ βασιλεὺς Περσῶν, ἐπηρώ-
 τησε τὸν Ζιλγιβί, εἰρηκῶς ὅτι Δῶρα ἔλαβες παρὰ Ῥωμαίων
 προτραπείς κατὰ Περσῶν; καὶ εἶπεν ὁ Ζιλγιβίς τὸ ἀληθές καὶ
 ἀμολόγησε. καὶ ὠργίσθη ὁ βασιλεὺς Περσῶν Κωάδης, καὶ
 ἐφόβησεν αὐτόν, ὑπονοήσας ὅτι δόλω ἦλθε πρὸς αὐτόν, καὶ
 15 πολλοὺς τοῦ ὄχλου αὐτοῦ νυκτὸς ἀνείλε, πέμψας κατ' αὐτῶν
 πλῆθος πολὺ, ἀγροῦντων ὅτι ἀπὸ τοῦ βασιλέως Περσῶν ἐπέμ-
 φθη κατ' αὐτῶν τὸ πλῆθος, ἀλλὰ ὡς ἀπὸ ἄλλης χώρας, φησίν, E
 ἐπελθόντων τοῖς Οἰννοῖς καὶ τῷ ῥηγί αὐτῶν· οἱ δὲ λοιποὶ τῶν
 Οἰννων οἱ περισωθέντες ἔφυγον. καὶ ἔδοξε λοιπὸν ὁ βασιλεὺς
 20 Κωάδης λαλεῖν περὶ πάντων εἰρήνης, δηλώσας διὰ Λαβροῦτου
 πρεσβευτοῦ τῷ βασιλεῖ Ῥωμαίων Ἰουστίνῳ.

Ἐν ᾧ χρόνῳ τελευτᾷ Παῦλος ὁ πατριάρχης Ἀντιοχείας, καὶ V 49

2. εἴκοσι χιλιάδων Ch., εἰκοσιχιλιάδων Ox. 11. εἰρηκῶς Chron.,
 εἰρηκῶς Ox.

roge sollicitatus, exercitu viginti Millium armatorum instructus, adversus
 Romanos arma movit. Sacratissimus autem Justinus, pacis conditiones
 amica interpellatione conciliaturus, quasi de alia quapiam re scribens,
 per Legatum suum missis ad eandem regem Heris, de perfidia et per-
 jurio Regis Hunnorum certiores fecit; nempe eum a Romanis pecunias
 accepisse, uti Persas eis proderet; ipsoque in congressu Romanorum par-
 tes suscepturum. „Quin et Nos, inquit, fratres cum simus, amicitiam
 invicem colere oportet, neque committere, ut cambus istis in ludibrium
 cedamus.“ His auditis, Persarum Rex Zilgibim amice interrogavit, an
 a Romanis ipse pecunias accepisset, contra Persas sollicitatus. „Immo,
 inquit Zilgibis, me accepisse fateor.“ Ad haec iratus Persarum Rex,
 credensque Hunnum per dolum venisse, occidit illum; multos etiam ex
 exercitu ejus per noctem interfecit; plane nescientibus Hunnis, hoc a
 Persarum Rege provenire, sed tanquam ab alia quapiam regione in se
 Regemque suum impetam factum fuisse existimantibus. Qui vero a cae-
 de reliqui fuerant Hunni, profugerant. Tum demum Coadi Regi visum
 est de Pacis conditionibus tractare, missis huc de re Heris per Legatum,
 Labroium nomine, ad Justinum Romanum Imperatorem.

Circa hoc tempus Paulus, Patriarcha Antiochenus, e vivis excessit:

ἐγένετο ἀντ' αὐτοῦ Εὐφράσιος ὁ Ἱεροσολυμίτης, ὅστις μέγαν ἐπέ-
ησε διωγμὸν κατὰ τῶν λεγομένων ὀρθοδόξων, πολλοὺς φονεύσας.

- Ἐν δὲ τοῖς αὐτοῖς χρόνοις τὸ Βένετον μέρος ἐν πάσαις ταῖς
O 189 πόλεσιν ἤτάκτει, καὶ ἐτάρασσον τὰς πόλεις λιθασμοῖς καὶ κα-
ταβαθίαις καὶ φόνοις· ἐπήρχοντο γὰρ καὶ τοῖς κατὰ πόλιν 5
ἄρχουσιν, ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου. ταῦτα δὲ ἐκράττον-
το ἕως τῆς γενομένης προαγωγῆς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει γε-
νομένου Θεοδοτοῦ ὑπάρχον πόλεως, τοῦ ἀπὸ κομητῶν τῆς ἀνα-
τολῆς· ὅστις προεβλήθη ἐπὶ τῆς πρώτης Ἰνδικτιῶνος, καὶ κατε-
δυνάστευσε τῆς δημοκρατίας τῶν Βυζαντιῶν, τιμωρησάμενος 10
B πολλοὺς τῶν ἀτάκτων κατὰ κέλευσιν τοῦ βασιλέως Ἰουστίνου.
ἐν οἷς συνελάβετο Θεοδοσίον τινα, τὸν ἐπίκλην Ζυικκάν, ὅστις
ἐν πολλῇ εὐπορίᾳ ὑπῆρχε, καὶ τῇ ἀξίᾳ ὦν Ἰλλοούστριος, καὶ τοῦ-
τον ἀυθεντήσας ἀνείλε, μὴ ἀναγαγὼν τῷ βασιλεῖ. καὶ ἀγα-
νακτηθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐπαύθη τῆς ἀρχῆς καὶ ἀπέζω- 15
σθη τῆς ἀξίας, κελουσθεὶς ἐξελθεῖν ἐπὶ τὴν ἀνατολήν. καὶ
μετὰ τὸ καταλαβεῖν αὐτὸν τὴν ἀνατολήν ἔφυγε φοβηθεὶς ἐν
τῇ τρίτῃ Ἰνδικτιῶνι, προσφυγὼν ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ ἀπεκρύβη
ἐκεῖ· καὶ ἀντ' αὐτοῦ προήχθη ἑπαρχὸς πόλεως Θεόδωρος ὁ ἀπὸ
ὑπάτων, ὁ ἐπίκλην τηγανιστής. προήχθη δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ 20
Ἐφραῖμιος ὁ Ἀμιδηνός· ὅστις ἠγωνίσαστο κατὰ τῶν δημοκρα-
τούντων Βενέτων· καὶ λοιπὸν ἠσύχασεν ἡ δημοκρατία τοῦ Βε-

7. γενομένου delendum videtur. 8. ὑπάρχον] ἐπάρχον Ch. *ibid.*
κομητῶν] κομητῶν Ox.

cujus in locum Euphrasius Hierosolymitanus suffectus est: qui et Ortho-
doxos, quos vocant, graviter persecutus est, plurimis eorum etiam neci
traditis.

Iisdem temporibus Veneta Factio commotiones ubique per urbes ex-
citabat, Lapidationibus, tumultibus, caedibusque, omnia miscens. Quia
et adversus urbium etiam praefectos ubique insurgebant [Veneti,] initium
rebellionis a Constantinopoli sumentis. Nec desiderant tumultuantes, us-
que dum Theodotus, excomes Orientis, urbi Praefectus constitutus fue-
rit, quod factum est Indictione Prima. Hic itaque insurrectionem populi
Byzantini compescuit, seditiosorum permultis, Imperatoris ipsius ex jussu,
in supplicium adactis. Inter quos cum Theodosium quandam, cognomine
Züccam, virum locupletissimum et dignitate illustrem, a se comprehen-
sum, non expectato Imperatoris Mandato, ipse auctoritate propria fretus,
neci dedisset, hoc in eo non ferens Imperator, Magistratu eum abdicav-
it, et honoribus exutum, in Orientem ablegavit. Quo cum advenisset,
de salute sua necdum satis securus, fugam inde cepisset, Indictione 3,
et Hierosolymam veniens, ibi delituit. In locum vero istius, Theodorus
Excousul; cognomento Teganistes, urbi Praefectus constitutus est. An-
tiochia vero Praefectus est Ephraemius, Amidemus: qui Venetarum Parti-
tium tumultibus obviam eundo, usque adeo coercuit eos, ut acquiescentes

πέτον μέρους τοῦ ποιεῖν ταραχὰς ἐν ταῖς πόλεσι· καὶ ἐπήρθησαν τὰ θεώρια, καὶ οἱ ὀρχησται ἐκ τῆς ἀνατολῆς καὶ πάντες ἐξωρίσθησαν, δίχα μέντοι τῆς μεγάλης Ἀλεξανδρείας τῆς πρὸς Αἴγυπτον.

6 Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ἐκώλυσε τὸν ἀγῶνα τῶν Ὀλυμπίων πρὸς τὸ μὴ ἐπιτελεῖσθαι ἐν Ἀντιοχείᾳ ἀπὸ Ἰνδικτιῶνος ιδ'. ἀλυτάρχησαν δὲ ἀπὸ Ἀφρανίου ἕως οὐδὸν ἐξηκοστοῦ πεντακοσιοστοῦ, ἀφ' οὗ ἐκωλύθη τὰ Ὀλύμπια, ἀλύταρχοι οζ'.

Τῷ δὲ αὐτῷ χρόνῳ, Ἀνατολίου τοῦ Καρίνου ὄντος κόμητος ἀνατολῆς, συνέβη ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐμπρησμὸν μέγαν γενέσθαι ὑπὸ Θεϊκῆς ὀργῆς· ὅστις ἐμπρησμὸς προεμήνυσε τὴν τοῦ Θεοῦ μέλλουσαν ἴσσεσθαι ἀγαπάτησιν. ἐκαύθη γὰρ ἀπὸ τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἕως τοῦ πραιτωρίου τοῦ στρατηλάτου. ἐγένοντο δὲ καὶ μετὰ ταῦτα ἐμπρησμοὶ πολλοὶ εἰς διαφόρους γειτονίας τῆς αὐτῆς πόλεως, καὶ ἐκαύθησαν πολλοὶ οἶκοι καὶ ἀπώλοντο πολλαὶ ψυχαί, καὶ οὐδεὶς ἐγίνωσκε πόθεν τὸ πῦρ ἀνήπτετο. κατὰ πρῶτον Ἐφραιμίου τοῦ πατριάρχου Ἀντιοχείας ἐφιλοτιμήσατο ὁ αὐτὸς βασιλεὺς διὰ τοὺς κωθέντας τόπους χρυσοῦ κεντηνάρια δύο.

20 Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ συνέβη παθεῖν ὑπὸ Θεομηρίας τὸ λεγόμενον Δοξόραχιον, πόλιν τῆς νέας Ἡλείρου ἐπαρχίας, ἐξ ἧς ἐπήρχεν Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς· ὅστις καὶ πολλὰ ἔκτισεν ἐκεῖ,

2. ὀρχησται Ox. 7. Ἀφρανίου] Ἀφρόνιος vol. I. p. 122. C. 17. κατὰ δὲ Ch. *ibid.* Ἐφραιμίου] Εὐφρασίου Ch., Theophanes p. 147. B.

demum Veneti commotionibus omnino abstinerent. Sed et tum quoque spectacula prohibita fuerunt; et saltatores ex Oriente toto, excepta Alexandria, Magna in Aegypto, ejecti sunt.

Idem Imperator etiam Certamina Olympica prohibuit, ne deinceps Antiochiae, ab indictione xiv, celebrarentur. Ab Afranio autem, ad usque dclxviii [annum Aerae Antiochenae,] quo tempore Ludis illis interdictum est, Alytarchae lxxvii numerantur.

Eodem tempore, Anatolio, Carini filio, Orientis tum Comite, Antiochia Coelesti ex ira tremendo more conflagravit; quae quidem conflagratio certum futurae ultionis divinae erat indicium. Incendia enim a S. Stephani Martyrio usque ad Magistri Militum Praetorium grassabantur. Acciderunt etiam post haec, diversos Antiochiae per vicus, incendia varia; a quibus quamplurimae absumptae sunt aedes, animaeque permultae perierunt: sed nec sciri unquam potuit, undenam ignes isti accendebantur. Imperator autem, Ephraemii Patriarchae Antiochenensis precibus ad hoc incitatus, ad locos exustos reficiendos, auri Centenaria duo largitus est.

Contigit autem eodem tempore divinam subire vindictam Dyrrachium, Epini Novae urbem; unde ortum suum habuit Anastasius Imperator; Ioannes Malalas.

παρεσχηκώς αὐτοῖς καὶ τὸ ἵπποδρόμιον. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἰουσι-
 νος πολλὰ παρέσχεν εἰς ἀνανέωσιν τῇ αὐτῇ Ἀσθόραχηνων πόλει,
 ἣτις πρώην μὲν ἐλέγετο Ἐπίδαμνος· ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς περι-
 λειφθεῖσιν ἐφιλοτιμήσατο. ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ καὶ ἡ Κό-
 ρινθος τῆς Ἑλλάδος ἔπαθε· καὶ πολλὰ κακὰ ἐγχαρίσατο ὁ αὐτὸς 5
 V 50 βασιλεὺς. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ χρόνῳ ἔπαθεν ὑπὸ Θεομηρίας Ἀνά-
 ζαρθος, πόλις τῆς Κιλικίας τὸ τέταρτον αὐτῆς πάθος· ἀνήγειρε
 δὲ αὐτὴν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ κατεπόδη
 ὑπὸ Θεομηρίας ὕδατων ποταμιαίων Ἔδεσα, πόλις μεγάλη τῆς
 Ὀσδρονηῆς ἐπαρχίας, ἐν ἰσπέρα, τοῦ αὐτοῦ ποταμοῦ κατὰ μέ- 10
 O 142 τανδροὶ σὺν τοῖς οἴκοις ἀπώλοντο. ἔλεγον δὲ οἱ περιωθέντες
 καὶ οἰκοῦντες τὴν αὐτὴν πόλιν ὅτι καὶ ἐν ἄλλῳ καιρῷ κατέκλυσε
 τὴν αὐτὴν πόλιν ὁ αὐτὸς ποταμὸς, ἀλλ' οὐχ οὕτως ἀπώλεσεν·
 ἐπεὶ μεμαθήκαμεν ὅτι καὶ ἐν ἄλλοις χρόνοις ἐγένετο τὸ αὐτὸ 15
 σχῆμα, μετὰ δὲ τὸ παυθῆναι τὴν ὀργὴν τὰ πλησίον τῶν θεμε-
 B λίων τοῦ αὐτοῦ ποταμοῦ οἰκήματα φιλοκαλίας τυγχάνοντα
 εὐρέθη πλᾶξ λιθίνη μεγάλη, ἐν ἣ ἐπεγέγραπτο ἐν γλυφῇ ταῦτα·
 Σκίρτος ποταμὸς σκιρτήσει κακὰ σκιρτήματα πόλιταις. ἡ δὲ
 αὐτὴ Ἔδεσα πόλις ἐκτίσθη ὑπὸ Σελεύκου τοῦ Νικάτορος, λα- 20
 βοῦσα τελεῖ· ἦντινα ὠνόμασεν ὁ αὐτὸς Σέλευκος ὁ Μακεδῶν
 Ἀντιόχειαν τὴν μισοβάρβαρον, καὶ ὅτε ἔπαθε τὸ πρῶτον αὐτῆς

3. Ἐπίδαμνος Ox., Ἐπίδαμνος Ch. 10. Ὀσδρονηῆς Ox. 16. τὰ] κατὰ τὰ Ch. 19. Σκίρτος Ox. 22. μισοβάρβαρον Ch., μισο-
 βάρβαρος Ox.

qui, praeter alia quae ibi extruxit plurima, circum quoque excitavit. Justinus vero Imperator, urbi Dyrrachio (quae Epidamnus olim vocabatur,) instaurandae, incollisque superstilibus, plurima largitus est. Eodem tempore divinam quoque iram perpessa est Corinthus, Graeciae urbs: cui item instaurandae Imperator plurima dedit. Inter haec etiam quartam irae divinae vicissitudinem experta est Anazarbus, Ciliciae urbs: quam et ipsam quoque Imperator de integro excitavit. Eodem tempore Osdroenae provinciae urbs Magna, Edessa, exundationibus Scirti fluminis, quod urbem mediam perfluit, cum domibus incolisque suis, tempore vespertino, tota absorpta est. Dixerunt autem, qui superstites adhuc urbem incoluerunt, hujusmodi aliquid olim temporibus urbi accidisse, seque a Majoribus accepisse, alias etiam urbem suam, ab exundante fluvio, licet non ut nunc totam, aquis immersam fuisse: cessante autem post iram quiescente, juxta aedes quasdam speciosas, ad fluminis ripam positas, Tabulam magnam Lapideam repertam esse, cui haec insculpta fuerunt: Scirtus fluvius male omnino Civibus saltabit. Caeterum urbs Edessa a Seleuco Nicatore, Macedone, extracta primum, et mbenibus cincta, nomen habuit, a Conditore inditum, Antiothiam Misobarbaram. Post vero

πάθος, μετεκλήθη Ἐδεσα. πολλά δὲ παρέσχεν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἐν ἐκάστη πόλει, ἀνακαινίσας ἐν πολλαῖς εὐπρεπείαις καὶ τοῖς σωθεῖσι πολλά χαρισάμενος· τὴν δὲ Ἐδεσαν μετωνόμασεν Ἰουστινούπολιν.

- 5 Τῷ δὲ ἑβδόμῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἔπαθεν ὑπὸ θεο-
μηγίας Ἀντιόχεια ἡ μεγάλη τὸ πέμπτον αὐτῆς πάθος ἐν μηνί C
μαίῳ, ὑπατείας Ὀλυβρίου· πολὺς γὰρ ἦν ὁ φόβος ὁ τοῦ θεοῦ O 143
γενόμενος κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν, ὥστε τοὺς συλληφθέντας
ὑπὸ τῶν οἰκημάτων ἐν τῇ γῆ καὶ πυρκαύστους γενέσθαι, καὶ
10 ἐκ τοῦ ἀέρος δὲ σπινθήρας πυρὸς φαίνεσθαι· καὶ ἔκαιον ὡς ἀπὸ
ἀστραπῆς τὸν εὐρισκόμενον, καὶ ἐκόχλαζε τὸ ἔδαφος τῆς γῆς,
καὶ ἐκεραυνοῦντο οἱ θεμέλιοι, κουφιζόμενοι ὑπὸ τῶν σεισμῶν
καὶ ὑπὸ τοῦ πυρὸς τεφρούμενοι, ὥστε καὶ τοῖς φεύγουσιν ὑπήν-
τα τὸ πῦρ. καὶ ἦν ἰδεῖν θαῦμα φοβερὸν καὶ παράδοξον,
15 πῦρ ξερυγόμενον ὄμβρον, ὄμβρος καμίνων φοβερῶν, φλόξ εἰς
ὑετὸν λυομένη, καὶ ὑετὸς ὡς φλόξ ἔξαπτόμενος καὶ τοὺς
βοῶντας ἐν τῇ γῆ κατανήλισκε. καὶ ἐκ τούτου Ἀντιόχεια ἄχρη-
στος ἐγένετο· οὐκ ἔμεινε γὰρ, εἰ μὴ τὰ πρὸς ὄρος μόνον πα- D
ροικοῦμενα οἰκήματα. οὐκ ἔμεινε δὲ οὔτε ἅγιος οἶκος εὐκτηρίου
20 ἢ μοναστηρίου ἢ ἄλλου ἁγίου τόπου ἀδιάρρηκτος· τὰ γὰρ
ἄλλα συντελεσθήσαν εἰς τὸ παντέλές· ἡ δὲ μεγάλη ἐκκλησία Ἀν-
τιοχείας ἢ κτισθεῖσα ὑπὸ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως

7. πολὺς Ch., πολλὸς Ox. 10. σπινθήρας Ch., σπινθήρος Ox.
16. λυομένη Ox.

quam primam ejus perpessa est ruinam, Edesa vocabatur. Plurima vero Imperator urbibus singulis instaurandis ornandisque largitus est; uti et incolis superstitionibus: Edessam vero Justinopolim vocavit.

Ejusdem autem Imperatoris anno septimo, Mense Maio, Olybrium tum Consule, quintam divinae irae vicissitudinem perpessa est Antiochia Magna. Tanta enim per id tempus ab irato Numine consternatio Mortalibus incessit, ut et aedium ruinis obruti ab igne ex terra exiliente absumerentur: ex aere etiam ignis, scintillarum instar decidens, obvius quosque, Fulminis in morem, combusait. Sed et ipsis etiam pavimentis ebullientibus, aedificiorum fundamina submissa, et fulminibus tacta, conflagrarunt. Prorumpentibus vero, ut se eriperent, hominibus observatae sunt undique occurrentes flammae. Imo spectaculum videre erat plane tremendum, et praeter hominum fidem ignes imbrem eructantes, imbres caminorum horrescentium, ignes in imbrem solutos, imbresque, flammaram instar accensos, miseros sub terra ejulantes absumentes. Exinde Antiochia desolatio facta est: nec enim aedes Oratoria ulla, nec Monasterium, nec sacer aliquis locus, sed nec domus, praeterquam quae ad montem fuerunt, ulla non disrupta supererat; caetera quidem omnia tota absumebantur. Magna autem Ecclesia Antiochensis, quam ibi olim extruxit Constantinus M. Imperator, corrudentibus aliis omnibus, sola ali-

- τῆς Θεομηρίας γενομένης καὶ πάντων πεπτωκότων εἰς τὸ ἔδαφος ἔστη ἐπὶ ἡμέρας β' μετὰ τὸ γενέσθαι τὴν τοῦ Θεοῦ φοβερὰν ἀπειλήν· καὶ αὕτη ὑπὸ πυρὸς ληφθεῖσα κατηρέχθη ἕως
- O 144 ἐδάφους. καὶ ἕτεροι δὲ οἴκοι μὴ πεπτωκότες ὑπὸ τοῦ πάθους τοῦ Θεικοῦ ὑπὸ τοῦ πυρὸς διελύθησαν ἕως θεμελίων. καὶ 5 ἀπώλοντο ἐν αὐτῷ τῷ φόβῳ ἄχρι χιλιάδων διακοσίων πενήκον-
- E τα· ἦν γὰρ ἡ μεγάλη εορτὴ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡ τῆς ἀναλήψεως· καὶ πολὺ πλῆθος ἦν τῶν ξένων ἐπιδημήσαν· ἐπὶ δὲ τῆς αὐτῆς Θεομηρίας ἐδείχθη καὶ τὸ τῶν πολιτῶν πλῆθος ὀπίσθον ὑπῆρχε. πολλοὶ δὲ τῶν χωσθέντων ζήσαντες μετὰ τὸ 10 ἀνερχθῆναι αὐτοὺς ζῶντας ἀπέθανον. τινὲς δὲ ἐκ τῶν πολιτῶν τῶν σωθέντων, εἴ τι ἠδυνήθησαν, ἀφειλαντο καὶ ἔφυγον· καὶ ὑπήντων αὐτοῖς γεωργοί, καὶ ἀπέσπων παρ' αὐτῶν
- V 51 φρονεῦντες αὐτούς. ἐδείχθη δὲ καὶ ἐν τούτῳ ἡ τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπία· ὅσοι γὰρ ἀπέσπων, ἀπέθνησκον βιαίως, οἱ μὲν σηπό- 15 μνοι, οἱ δὲ τυφλούμενοι, οἱ δὲ χειρορρηγίαις κοπτόμενοι, καὶ δημολογοῦντες τὰ πλημμυλήματα ἑαυτῶν παρὰ δίδουν τὰς ψυχὰς. ἐν οἷς ἦν ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἄρπαγῇ χρησάμενος Θωμᾶς τις σιλεντιᾶριος, ὅστις ἐξῆλθε φεύγων ἐκ τῆς Θεομηρίας, καὶ ἔξω τῆς πόλεως ὡς ἀπὸ μιλίων τριῶν ἐπὶ τὴν πόρταν τὴν λεγομένην τοῦ ἁγίου 20
- O 145 Ἰουλιανοῦ οἴκει, καὶ ἀπέσπα πάντα ἐκ τῶν φευγόντων διὰ τῶν οἰκειῶν αὐτοῦ. τοῦτο δὲ διεπράξατο ἐπὶ ἡμέρας τέσσαρας· καὶ ὡς λυμᾶνεται πάντα, ἐξαίφνης ὑγίης ὧν ἐτελεύτησε·

13. ὑπήντων] ἠπήντων Ox.   *ibid.* 15. ἀπέσπων Ch., ἀπέσκων Ox.   23. οἴκει] φκει Ch.

quandiu stetit, Numinisque tremendam iram per dies duos sustinuit: tandem vero et ipsa flammis correpta, tota absumpta est. Quaeque alia terrae tremoribus supererant aedificia, ignibus absumpta funditus ruebant: pereuntibus ab excidio hoc ccl circiter mortalium Millibus. Ob magni enim Festi Assumptionis Christi Dei Nostri Celebrationem, frequentia ibidem erat advenarum maxima. Ex hac autem Numinis ira conijcitur Hecet, quam numerosus erat Populus Antiochensis. Sed et complures etiam, qui ruderibus obruti, vivi effodiebantur, der repente spiritum efflabant. Quin et civium quoque qui eriperant sese, nonnulli, bonorum suorum, si quid poterant, corradentes, fuga rebus suis consuluerunt: sed a rusticis, in quos per viam inciderant, expilati bonis, etiam Vita spoliabantur. Caeterum inde Dei erga homines misericordia apparuit. Eorum enim, qui rapinas hasce exercuerant, nonnulli in putredinem soluti, occaecati alii, sub chirurgorum incisionibus alii, infeliciter omnes, interierunt; et facinora sua deprecantes, reddiderunt animas. Ex quorum numero eodem tempore erat Thomas quidam, Silentiarius. Hic a Numinis ira cavens sibi, aufugerat; et ad tertium, vel eo circiter, ab urbe lapidem, juxta S. Juliani quam vocant Portam sedibus positus, per ministros ibi suos, bona eorum qui evaserant

καὶ πάντες ἐδόξαζον τὸν Θεόν. ἡ δὲ αὐτοῦ περιουσία ἔρπαγεῖ-
 σα ἀπώλετο· καὶ ἐν ᾧ τόπῳ ἐτελεύτησεν, ἐκεῖ καὶ ἐτάφη. **B**
 ἐδειχθη γὰρ καὶ ἄλλα τινὰ μυστήρια τοῦ φιλανθρωποῦ Θεοῦ·
 ἔγκυοι γὰρ γυναῖκες δι' εἰκοσιν ἡμερῶν ἢ καὶ τριάκοντα ἀνῆλ-
 5 θον ἐκ τῶν χωσθέντων ὑγιεῖς· πολλαὶ δὲ γεννήσασαι εἰς τὴν γῆν
 κάτω ὑπὸ τὰ χῶματα ἀνῆλθον σὺν νηπίοις ἀβλαβεῖς καὶ
 ἔζησαν μετὰ τῶν τεχθέντων ἔξ αὐτῶν. καὶ ἄλλα δὲ παιδία
 ὠσαύτως διεσώθησαν μεθ' ἡμέρας λ'. καὶ πολλὰ φοβερώτερα
 τούτων ἐγένετο. τῇ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν πτώσιν ἐφάνη ἐν
 10 τῷ οὐρανῷ ὁ τιμιος σταυρὸς διὰ νεφέλης κατὰ τὸ ἀρκτῶον μέ-
 ρος τῆς αὐτῆς πόλεως· καὶ πάντες Θεασάμενοι αὐτὸν ἔμειναν
 κλαίοντες καὶ εὐχόμενοι ἐπὶ μίαν ὥραν. ἐγένοντο δὲ μετὰ
 τὴν πτώσιν τῆς πόλεως καὶ ἄλλοι σεισμοὶ πολλοὶ ὡς ἐπὶ χρόνον **C**
 ἐνιαυτοῦ καὶ μηνῶν ἔξ. Σελευκίης δὲ καὶ Δάφνης ὡς ἐπὶ
 15 μίλια εἰκοσι πτώσις ἐγένετο· πολλὰ δὲ χρήματα παρέσχε ταῖς
 παθοῦσαις πόλεσιν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς. ἀκούσας γὰρ τὴν γενο-
 μένην ὑπὸ τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίαν, λύπη συσχεθεὶς οὐ μικρᾷ, **O 146**
 θειρωῖων μὴ ἀγομένων ἐν Βυζαντίῳ, καὶ ἄγλις πεντηκοστῆς κα-
 ταλαβούσης, δίχα διαδήματος εἰσῆλθεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ μετὰ
 20 πορφυροῦ μαντιῶν κλαίων, σὺν αὐτῇ δὲ καὶ πάντες οἱ συγκλη-
 τικοὶ καὶ πορφυροῦ ἐφόρου.

4. εἰκοσι ΟΣ.

omnia diripuit. Ubi vere per dies quatuor rapinas hasce exercuisset, omnia depraedans, morte obfit, nullo etiam interveniente morbo, repente. Laus inde Deo ab omnibus tributa est. Quoque in loco mortuus, eodem et sepultus est; direptis etiam, quae corraserat, bonis ejus omnibus. Sed et verenda magis adhuc Divinae erga homines misericordiae extiterunt indicia: Mulieres etenim praegnantes, xx post, vel etiam xxx dies, illaesa ex ruderibus effodiebantur: quorum plurimae quoque, solutis corruentium aedificiorum sub ruinis puerperii doloribus, una cum infantibus suis illaesa emergentes, Numinis irae supervixerunt. Quin et pueruli quoque alii, tricesimum post diem, incolumes reperiebantur: multaque his stupendiora contigerunt. Tertio autem post cladem hanc die, Venerandae Crucis imago de caelo comparuit in nubibus, urbi ad septentriones imminens: qua visa, in lachrymas soluti omnes, preces unius horae per spatium effundebant. Acciderunt autem, post urbis casum, plures etiam alii terrae motus, per spatium anni unius et vi mensium: quibus etiam Seleuciae Daphnesque, quaeque ad vicesimum fere lapidem distabant, aedificia concussa corruiebant. Urbibus autem, calamitates hasce perpassis, Imperator abunde pecuniarum suppeditavit. Dei enim quanta erga homines Misericordia fuisset, edoctus, et ipse clades has acerbissime tulit; nec Byzantii pro more edita sunt spectacula. Pentecostes etiam sacro Festo tum existente, Diademateposito, ipse, Senatresque omnes, vestibus pullis induti, templum lachrymantes petebant.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ ἀπέστειλεν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Καρίνον κόμητι μετὰ κεντηναρίων πέντε· συναπέστειλε δὲ καὶ Φωκῶν D τὸν πατρικίον καὶ Ἀστέριον, ἄνδρας σοφοὺς, δοῦς καὶ αὐτοῖς χρήματα πολλὰ εἰς ἐπανόρθωσιν τῆς πόλεως καὶ τῶν ἀγωγῶν καὶ τῶν γεφυρῶν τοῦ ποταμοῦ, ὡς ἐπιστάμενος τὴν αὐτὴν πό- 5 λιν· ἦν γὰρ οἰκήσας ἐν αὐτῇ χρόνον τινά, ὅτε κατῆλθε μετὰ τῶν στρατηλατῶν ἐν τῷ Περσικῷ πολέμῳ. καὶ πυκνῶς ἔγραφε τοῖς αὐτοῖς πατρικίοις τοῦ φροντισθῆναι τὴν πόλιν.

O 147 E Μετὰ δὲ τὸ ὄγδοον ἔτος τῆς αὐτοῦ Ἰουστίνου βασιλείας καὶ μηνῶν θ' συνεβασίλευσεν αὐτῷ ὁ θειότατος Ἰουστινιανὸς 10 μετὰ τῆς Αὐγούστας Θεοδώρας, στεφθεὶς ὑπὸ τοῦ θειοτάτου αὐτοῦ θείου ἐπὶ τῆς ὑπατείας Μαβορτίου. ὅστις βασιλεὺς V 52 Ἰουστινιανὸς πολλὰ ἐχαρίσατο τῇ αὐτῇ τῶν Ἀντιοχείων πόλει· καὶ εἰς πᾶσαν πόλιν τῆς Ῥωμαϊκῆς πολιτείας ποιήσας μεγάλην κατύστασιν· καὶ ἐν ἐκύστη δὲ πόλει κατέπεμψε θείας σάκρας, 15 ὥστε τιμωρηθῆναι τοὺς ἀταξίας ἢ φόνους ποιοῦντας, ὁποῖου δ' ἂν ὑπάρχωσι μέρους, ὥστε μὴ τολμᾶν τινα τοῦ λοιποῦ τὴν οἰανδήποτε ἀταξίαν ποιῆσαι, φόβον ἐνδειξάμενος εἰς πᾶσας τὰς ἐπαρχίας.

Ἐν δὲ Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ πρὸς ὄλγον καιρὸν ἐγένοντο ἐν 20 φιλίᾳ οἱ δῆμοι.

Eodem etiam tempore, Carinum Comitem eo centenariis v instructum misit, cumque eo Phocam Patricium et Asterium, viros prudentes: tradito etiam illis pecuniarum ingenti pondere, quod urbi esset, Aquaeductibus, fluviique pontibus instaurandis. Agnovit enim urbem hanc, ex quo una cum Ducibus in bellum Persicum et ipse descendens, ibidem per tempus aliquod commoratus est. Patricios autem dictos, urbis curam suscipere, frequentibus suis literis hortatus est.

J U S T I N I A N U S I M P E R A T O R.

Exacto autem imperantis Justiniani anno viii, menseque insuper ix, imperii socium sibi sumpsit divinisimum Justinianum, una cum Theodora Augusta; quem sacratissimus avunculus ejus, Mavortio Cos. Diademate insignivit. Hic vero Justinianus Imperator urbem Antiochiam magno pecuniarum pondere donavit: Res etiam Romanas, ubique per imperium, egregie composuit. Per Sacras enim, quas singulis in urbibus promulgandas emiserat, cavit, caedis vel seditionum autores, quibuscunque demum a partibus steterint, uti poenas darent. Motus inde Provincialibus undique incusus, nec deinceps erat, qui omnino tumultus excitare ausus est.

Quinetiam populus Antiochenus, per aliquantillum temporis, inter se conveniebant.

Ἐκτίσθη δὲ ἐν τῇ αὐτῇ Ἀντιοχείᾳ εὐκτῆριον οἶκον τῆς ἁγίας O 148
 Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἄντικρυς τῆς λεγομένης
 Ῥουφίνου βασιλικῆς, κτίσας πλησίον καὶ ἕτερον οἶκον τῶν ἁγίων B
 Κοσμῶ καὶ Δαμιανοῦ. ὡσαύτως δὲ ἔκτισε καὶ ξενῶνα καὶ
 5 λουτρὰ καὶ κιστέρνας. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ εὐσεβεστάτη Θεο-
 δώρα καὶ αὐτὴ πολλὰ τῇ πόλει παρέσχεν· ἔκτισε δὲ καὶ οἶκον
 τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ εὐπρεπέστατον πάντων· ἔκτισε δὲ καὶ
 τὴν λεγομένην Ἀνατολίου βασιλικήν, πέμψας τοὺς κίονας ἀπὸ
 Κωνσταντινουπόλεως. ἡ δὲ αὐτὴ Ἀγούστα Θεοδώρα, ποιή-
 10 σασα σταυρὸν πολύτιμον διὰ μαργαριτῶν ἐπιμυεν ἐν Ἱεροσο-
 λύμοις. ὁ δὲ αὐτὸς Ἰουστινιανὸς δωρεὰς κατέπεμψε πᾶσι τοῖς
 ὑποτέλει τῆς Ῥωμαϊκῆς πολιτείας.

Οἱ δὲ αὐτοὶ βασιλεῖς προεχειρίσαντο τὸν πατρικίον Ὑπάτιον C
 στρατηλάτην ἀνατολῆς εἰς τὸ φυλάξει τὰς ἐπιδρομὰς τῶν Σα- C
 15 ρακηνῶν διὰ τὰ ἀνατολικὰ μέρη.

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ καιρῷ κατὰ πόλιν πολλοὶ ἐτιμωρήθησαν
 Μανιχαῖοι, ἐν οἷς ἐτιμωρήθη καὶ ἡ γυνὴ Ἐρυθρίου τοῦ συγκλη-
 τικοῦ καὶ ἄλλαι ἅμα αὐτῇ.

Τῆς δὲ Θεομηρίας συμβάσης κόμης ἀνατολῆς ὑπῆρχεν
 20 Ἐφραίμιος· ὅστις μετ' ὀλίγον χρόνον ἀναγκασθεὶς προεχειρίσθη O 149
 πατριάρχης Ἀντιοχείας· ὁ γὰρ πρὸ αὐτοῦ γεγονώς Εὐφράσιος
 ἐν τῇ Θεομηρίᾳ πυρκαυστος ἐγένετο. γνόντες δὲ οἱ εὐσεβεῖς βα-

4. Κοσμῶ Ox. V. vol. I. p. 130. C. 5. κιστέρνας] κιστέρνας Ox.
 Conf. p. 57. E. 9. Ἀγούστα Ox. Eadem μαργαριτῶν.

Extruxit etiam, Antiochiae aedem oratoriam, e regione Basilicae,
 Rufini dictae, D. Mariae Deiparae semper Virgini sacram: cui etiam in
 propinquo alteram Aedem SS. Cosmae et Damiano excitavit. Consimi-
 liter quoque Hospitium, Balnea et Cisternas extruxit. Quia et religiosis-
 sima Theodora urbem eandem multis donavit: Aedem etiam splendidissi-
 mam extruxit, Michaeli Archangelo sacram; Anatolii etiam, quam vocant,
 Basilicam condidit, columnis eo ex Constantinopoli transmissis. Eadem
 Theodora Augusta, pretiosissimam Crucis effigiem, ex Margaritis elabora-
 tam, Hierosolymas misit. Idem Justinianus Vectigalibus per Imperium
 Romanum omnibus dona transmisit.

Idem Imperatores militum in Oriente Magistrum dixerunt Hypatium
 Patricium, qui partes Orientales a Saracenorum incursionibus tueretur.

Caeterum per id tempus Manichaei passim per urbes plurimi poenas
 dederunt: ex quorum numero erat Erythrii Senatoris Uxor, unaque cum
 illa plures aliae.

Quo tempore autem terrae motus acciderat, Comes erat Orientis
 Ephraemius; qui paulo post Patriarchatum Antiochensem suscipere co-
 actus est. Euphrasius enim, decessor ejus, conflagratione Coelesti absum-
 ptus perierat. Imperatores autem religiosissimi, audito Ephraemium Orien-

σιλείς ὅτι ὁ κόμης τῆς ἀνατολῆς Ἐφραῖμιος ὑπὸ τοῦ κλήρου
 κανονικῶς ἐχειροτονήθη πατριάρχης, προηγάγοντο ἀντ' αὐτοῦ
 D κόμητα ἀνατολῆς Ζαχαρίαν, ὅστις ὑπῆρχε Τύριος. ὁ δὲ αὐτὸς
 Ζαχαρίας, ἰδὼν τὴν γενομένην ἄλωσιν τῆς πόλεως, ἠτήσατο
 τοὺς αὐτοὺς εὐσεβεῖς βασιλεῖς διὰ μηνύσεως αὐτοῦ ἀνελθεῖν ἐν 5
 Βυζαντίῳ καὶ πρεσβεῦσαι ὑπὲρ τῆς Ἀντιοχείων πόλεως. καὶ
 ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ τὸν ἐπίσκοπον Ἀμυθείας, ἄνδρα εὐλαβῆ, καὶ
 ἄλλους κληρικούς· καὶ ἀνῆλθον ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ πολ-
 λὰ κατορθώσαντες ὑπέστρεψαν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ μετὰ
 δωρεῶν βασιλικῶν, λαβόντες χρυσοῦ κεντηνάρια λ' καὶ τύπους 10
 περὶ διαφόρων κεφαλαίων τοῦ ἕγχεσθαι ἐν τῇ αὐτῇ πόλει τὰ
 πάτρια. οἱ δὲ αὐτοὶ βασιλεῖς μετ' ὀλίγον καιρὸν ἐδωρήσαντο
 τῇ αὐτῇ πόλει καὶ ἄλλα κεντηνάρια δέκα.

O 150 E Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ συνέβη ἀσθενῆσαι τὸν θειότατον Ἰουστι-
 νον ἐκ τοῦ ἔλκουσ οὗ εἶχεν ἐν τῷ ποδί· ἦν γὰρ λαβὼν ἐν τῷ τό- 15
 πῳ σαγίτταν ἐν πολέμῳ, καὶ ἐξ αὐτοῦ ὁ κίνδυνος τῆς ζωῆς αὐ-
 τοῦ ἐγένετο· μηνὶ ἀγούστῳ α', Ἰνδικτιῶνος πέμπτης· τελευτῆ
 δὲ ἐνιαυτῶν οέ'. ὡς εἶναι τὸν πάντα χρόνον τῆς αὐτοῦ βασι-
 λείας ἔτη θ' καὶ ἡμέρας εικοσιδύο μετὰ καὶ τῶν τεσσάρων μη-
 νῶν τοῦ αὐτοῦ ἀνεμιοῦ. 20

1. Ἐφραῖμιος Ox. 7. Ἀμυθείας] Conf. p. 60. D.

tis Comitem a Clero Canonice Patriarcham institutum fuisse, Zacharium
 quendam, Tyrium, in ejus locum Orientis Comitem suffecerunt. Qui qui-
 dem Zacharius, ubi tantam hanc Antiochiae desolationem vidisset, per li-
 teras ab Imperatoribus religiosissimis petivit, uti ipse Byzantium vocatus
 Antiochensium causam Legatus ibi ageret. Itaque ascitis sibi in hoc
 Episcopo Amidensi, viro pio, aliisque ex Clero; Constantinopolim veni-
 unt. Ubi cum felici successu negotium egissent, Antiochiam magnam re-
 versi sunt, donis instructi regis, et ferentes secum auri centenaria xxx,
 cum sancitis etiam Imperatoriis de variis Capitulis, eo facientibus, ut in
 Antiochensium urbe pristinae consuetudines observarentur. Quinetiam
 paulo post temporis iidem Impp. urbi etiam alia Centenaria x dederunt.

Contigit autem inter haec, divinissimum Justinum ex ulcere pedis, in
 quo a sagitta in praelio vulnus olim acceperat, decumbentem, e vivis ex-
 cedere, Augusti i, Indiot. v, aetatis anno LXXV. In universum itaque
 imperavit annos ix et dies xxii, annumeratis etiam mensibus illis iv, qui-
 bus Nepotem habuit Imperii socium.

Λ Ο Γ Ο Σ Ι Η'

V 53

ΧΡΟΝΩΝ ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ἰουστίνου ἐβασίλευσεν ὁ Θεότατος Α
 Ἰουστινιανὸς ἕτη λή' καὶ μῆνας ζ' καὶ ἡμέρας γ' ἐν μηνὶ
 ἀπριλλίῳ πρώτῃ, Ἰνδικτιῶνι πέμπτῃ, ἕτους χρηματιζόντος κατὰ
 Ἀντιόχειαν πεντακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ πέμπτου, ἐπὶ τῆς
 5 ὑπατείας Μυβορτίου. ἦν δὲ τῆ ἰδίᾳ κονδοειδῆς, εὖστηθος,
 εὐρινος, λευκός, οὐλόθριξ, στρογγύλοπις, εὐμορφος, ἀναψά-
 λας, ἀνθηροπρόσωπος, μιξοπόλιος τὴν κάραν καὶ τὸ γένειον, Ο 152
 μεγαλόψυχος, χριστιανός. ἔχαιρε δὲ τῷ Βενέτῳ μέρει, καὶ
 αὐτὸς δὲ ὦν Θραξῆ ἀπὸ Βεδεριάνας.

10 Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ἐπὶ τῆς ἕκτης ἐπιμεμήσεως τῷ ὀκτω-
 βρίῳ μηνὶ προηγάγετο κόμητα ἀνατολῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ ὀνόματι Β
 Πατρικίον, Ἀρμένιον· ὥστιν δέδωκε χρήματα πολλὰ, κελύουσας

5. κοτσοειδῆς Οχ. 9. Θραξῆ Οχ. Eadem Βεδεριανᾶς.

L I B E R X V I I I .

DE TEMPORIBUS JUSTINIANI IMPERATORIS.

Post Justinum mortuum imperium tenuit divinissimus Justinianus, annos xxxviii, menses vii et dies xiii, inauguratus Aprilis die i, Indictione v, Mavortio tum Cos. anno autem Aerae Antiochensis dlxxv. Erat hic statura curta, pectore firmo, naso justo, candidus, capillo crispo, facie rotunda, formosus, recalvaster, vultu florido, capite mentoque subcanescentibus et Christianae religionis strenuus propugnator. Factioni autem Praesinae studebat; ex Bederiana vero Thracum et ipse ortum suam habuit.

Idem Imperator mense Octobri, Indict. vi, Comitem Orientis Antiochiae designavit, Patricium Armenium nomine: traditaque ei pecuniarum vi magna, mandavit uti profectus ipse urbem Phoeniciae, Palmyram vo-

αὐτῷ ἀπελθεῖν καὶ ἀνανεῦσαι πόλιν τῆς Φοινίκης εἰς τὸ λίμιτον
 τὴν λεγομένην Πάλμυραν καὶ τὰς ἐκκλησίας καὶ τὰ δημόσια,
 κελύσας καὶ ἀριθμὸν στρατιωτῶν μετὰ τῶν λίμιτανῶν καθέ-
 ζεσθαι ἐκεῖ καὶ τὸν δοῦκα Ἐμίσηος πρὸς τὸ φυλάττεσθαι τὰ
 Ῥωμαϊκὰ καὶ Ἱεροσόλυμα. ἡ δὲ Πάλμυρα πρῶν μὲν μεγάλη 5
 ὑπῆρχεν, ἐπειδὴ ὁ Δαβὶδ ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ πρὸ τοῦ κτισθῆ-
 ναι πόλιν ἐμονομάχησε μετὰ τοῦ Γολιάθ ὀπλισμένου ὄντος.
 ὅστις Γολιάθ λίθῳ λαβῶν ἔπιεσε, καὶ δρυμῶν ὁ Δαβὶδ ἀπεκεφάλι-
 σεν αὐτὸν εἰς ὃ ἐπεφέρετο ὁ Γολιάθ ξίφος, καὶ τὴν κεφαλὴν
 C αὐτοῦ λαβὼν κατέσχεν ἐπὶ ἡμέρας, καὶ εἰδ' οὕτως ἐν Ἱεροσόλυ- 10
 μοις εἰσήγαγεν αὐτὴν μετὰ νίκης ἔμπροσθεν αὐτοῦ εἰς κόπτον
 βασταζομένην. διὰ τοῦτο Σολομὼν ὁ βασιλεὺς ὑπὲρ τῆς τέ-
 κης τοῦ αὐτοῦ πατρὸς Δαβὶδ ἐποίησεν αὐτὴν πόλιν μεγάλην, ἐπι-
 O 153 θει αὐτῇ τὸ ὄνομα Πάλμυραν, ὡς γενομένην μοῖραν τῷ Γο-
 λιιάθ. τὸ δὲ πρῶν ἐφύλαττεν ἡ αὐτὴ πόλις καὶ τὰ Ἱεροσόλυ- 15
 μα, ὅθεν καὶ Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Περσῶν δι' αὐτῆς
 παρελθὼν πρώτην αὐτὴν παρέλαβε πολλῷ κόπῳ· ἐφοβῆτο
 γὰρ ὅπισθεν αὐτὴν εἶσαι· πλήθος γὰρ στρατιωτῶν Ἰουδαίων
 ἐκάθητο ἐκεῖ· ἦντινα παραλαβὼν καύσας ἔστρεψε, καὶ οὕτως
 τὴν Ἱερουσαλήμ παρέλαβεν. 20
 Ὁ δὲ αὐτὸς Ἰουστινιανὸς δέδωκεν ὑπατεῖαν τῇ ἔκτῃ ἐπινεμη-
 σει τῷ Ἰαννουαρίῳ μηνί.

2. Παλμυρὰν Ox. hic et infra. 11. κόπτον Ox. 14. αὐτῇ]
 αὐτῆς Ox. ibid. μοῖραν] Consulta hic omisit κάλας, quod pesuit
 vol. I. p. 60. B. 22. Ἰαννουαρίῳ Ox.

catam, ad Imperii fines sitam, et collapsas inibi ecclesias et aedificia pu-
 blica de novo excitaret: Numerum etiam Militum Limitaneis adjici jus-
 sit, qui sub Duce Emiseno ibi considerent, in Hierosolymorum Romani-
 que Imperii finium custodiam. Erat autem Palmyra olim urbs magna:
 hoc enim in loco, ante jacta ibi urbis fundamina, Davidus Goliath arma-
 tum singulari aggressus certamine lapillo prostravit, accurrensque caput
 Goliae sui ipsius gladio amputavit. Quod sibi sumens, per aliquod tem-
 pus secum habuit: contoque deinde affixum, in Victoriae signum, Hiero-
 solymis, sibi praeferri voluit. Rex itaque Salomon, in memoriam Victo-
 riae hujus, a Davide patre reportatae, speciosam ibi urbem condidit: no-
 menque ei, a Goliae fato, Palmyram dedit. Antehac enim urbs ista Hiero-
 solymis cedebat in propugnaculum: unde Rex Persarum Nabuchadono-
 sorus, Hierosolymam bello petens, urbemque hanc, numero Judaeorum
 praesidio instructam, a tergo relinquere haud tutum existimans, ipsam
 prius, multo licet labore, cepit, captamque incendiis vastavit: Hierosoly-
 mas vero ipsas deinde occupavit.

Justinianus autem mense Januario, Indict. vi, nummos Consulares in
 populam aspergebat.

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ὁ Πέρσης ἐπολέμησε τῷ Λαζῶν βασι- V 54
 λεῖ Ζταθίῳ, ἃς προσρρέντι Ῥωμαίοις. ὁ δὲ Λαζῶν βασιλεὺς
 πέμψας ἐδέηθη τοῦ βουσιλέως Ῥωμαίων, αἰτῶν βοήθειαν παρ'
 αὐτοῦ λαβεῖν· καὶ πέμψας αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς στρα-
 5 τηλάτας τρεῖς, Γιλδέριχ καὶ Κήρυκον καὶ Εἰρηναῖον, μετὰ πολ-
 λῆς βοήθειας Ῥωμαϊκῆς, καὶ συγκρούσαντες πόλεμον, ἔπεσον ἐξ
 ἀμφοτέρων πολλοί. καὶ ἀκούσας ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων ἡγα-
 νύκτησε κατὰ τῶν στρατηλατῶν, ὅτι φθύνῳ φερόμενοι πρὸς
 ἑαυτοὺς οἱ στρατηλάται Ῥωμαίων προδεδώκασιν ἀλλήλους. καὶ
 10 ἀγανακτήσας ὁ βασιλεὺς κατ' αὐτῶν διεδέξατο αὐτοῖς· καὶ
 κατελθόντος Πέτρου στρατηλάτου καὶ ἀποκινήσαντος αὐτοὺς O 154
 τῆς ἐξαρχίας καὶ λαβόντος τὰ ἐξπέδιτα παρ' αὐτῶν, ἀνεχώρη- B
 σεν ἐκεῖθεν.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ἀνεγένεσε πόλιν τῆς Ἀρμενίας ὀνόματι
 15 Μαρτυρόπολιν, μετονομάσας αὐτὴν Ἰουστινιανόπολιν, ποιήσας
 τὰ τεῖχη αὐτῆς καὶ τοὺς ἐμβόλους, ἦσαν γὰρ τῷ χρόνῳ φθα-
 ρέντες, μετενέγκας ἐκεῖ καὶ ἀνατολικὸν ἄριθμόν. ἐν δὲ τῷ
 αὐτῷ χρόνῳ προσεβῆν Ῥωμαίοις ὁ ῥῆξ τῶν Ἐρούλων ὀνόματι
 Γρέπης· καὶ ἦλθεν ἐν Βυζαντίῳ μετὰ ἰδικῆς βοήθειας, καὶ
 20 προσεκύνησε τὸν βασιλέα Ἰουστινιανὸν καὶ ἤτησεν ἑαυτὸν γε-
 νέσθαι χριστιανόν. καὶ βαπτισθεὶς ἐν ἁγίοις Θεοφανίοις ἀνά-
 δοχος αὐτοῦ ἐγένετο τοῦ ἀχράντου βαπτίσματος ὁ αὐτὸς βασιλεὺς
 Ἰουστινιανός· ἐφωτίσθησαν δὲ σὺν αὐτῷ καὶ οἱ συγκλητικοὶ αὐ- C

12. ἐξπέδιτα Ch., ἐχρεδίτα Ox., ἐξπαιδίτα Chron. p. 335. B. Scri-
 ptum fuerat EXPEDITA. 18. Ἐρούλων Ch., Ἐρούλλων Ox.

Eodem tempore Persa Lazorum Regi Ztathio, quod Romanorum in
 partes discessisset, bellum intulit. Auxilium itaque Lazorum rex petit a
 Justiniano, Romanorum Imperatore; qui etiam votis ejus annuens, tres
 Duces, Gilderichum, Cerycum et Irenaeum, magnis instructos copiis Ro-
 manis, ei in auxilium mittit. Praello deinde commisso, multi utriusque ce-
 ciderunt. Imperator autem edoctus Duces hosce, mutuo flagrantis odio,
 sese invicem hosti prodidisse, ira commotus, Magistratibus eos abdicavit;
 Petrumque misit, qui profectus, dignitate eos amovit; et Copiarum ipse
 Dux factus abinde recessit.

Idem Imperator Martyropolim, Armeniae urbem, instauravit, muris-
 que ejus et porticibus vetustate collapsis, de integro excitatis, collocato-
 que ibi Numero Orientali, nomen Urbis Justinianopolim dedit. Sub id
 tempus Herulorum Rex Grepes, Societatem cum Romanis initurus, exer-
 citu proprio stipatus, Byzantium venit, supplicique ab Imperatore petit,
 uti Christianus ipse fieret. Sanctis itaque Theophaniis ipse, cum proce-
 ribus suis et Cognatis duodecim, sacro Baptismatis lavacro illuminatus
 est, Imperatore ipso Justiniano eum ex immaculato fonte suscipiente. Tum
 vero Imperator abunde muneribus donatum eum in patriam suam cum

τοῦ καὶ συγγενεῖς αὐτοῦ δώδεκα. καὶ πολλὰ χαρισάμενος αὐτῷ ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ ᾤδευσεν ἐπὶ τὴν ἴδιαν χώραν μετὰ τῆς ἑαυτοῦ βοηθείας, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων ὅτι Ὅταν βουλευθῶ, δηλώ σοι.

Ἐν δὲ τῇ αὐτοῦ βασιλείᾳ ἐκολύθησαν αἰρέσεις διάφοροι, καὶ 5
O 155 ἀπισπάσθησαν αἱ ἐκκλησίαι παρ' αὐτῶν δέξα τῶν λεγομένων Ἐξακοντιῶν Ἀρειανῶν.

Γίνεται οὖν ὁ πᾶς χρόνος ἀπὸ τῆς ἀρχῆς Ἀγούστου τοῦ καὶ Ὀκταβιανοῦ Ἱμπεράτορος ἕως τῆς συμπληρώσεως τῆς δευτέρας ὑπατείας τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ Ἰνδικτιῶνος ζ' ἔτη 10 φησ', ὡς εἶναι τὰ πάντα ἔτη ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ ἕως τῆς αὐτῆς D Ἰνδικτιῶνος ἔτη ςνβζ', καθὼς εὑρον τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡνιαυτῶν ἐν τοῖς συντάγμασι Κλήμεντος καὶ Θεοφίλου καὶ Τιμοθέου τῶν χρονογράφων ὁμοφώνησάντων. ἐν δὲ τοῖς χρόνοις Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου εὑρον τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τῆς 15

O 156 ὑπατείας Ἰουστινιανοῦ βασιλέως τῆς ἑβδόμης Ἰνδικτιῶνος ἔτη ςνλβ'. ἀκριβέστερον δὲ μᾶλλον οὐ περὶ Θεοφίλου καὶ Τιμόθεου ψηφίσαντες τοὺς χρόνους ἐξέθεντο. πάντων οὖν τὰ συγγράμματα φέρει ἕκτην χιλιάδα ἡνιαυτῶν περαιωθείσιν. ἔστι δὲ καὶ ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἕως τῆς δευτέρας ὑπατείας τοῦ θείου 20 τάτου Ἰουστινιανοῦ ἔτη ἀσπ' μικρῷ πλέον ἢ ἔλασσον, ἀπὸ δὲ τῆς κτίσεως Κωνσταντινουπόλεως ἕως τῆς προγεγραμμένης E ὑπατείας Ἰουστινιανοῦ καὶ τῆς συμπληρώσεως τῆς ἑβδόμης ἡ-

8. τοῦ addidit Ch. 14. χρόνοις] „Forte scribendum χρονικοῖς.“
Ch. *ibid.* Εὐσεβίου] V. ad vol. I. p. 22. A. Conf. Schurzfleisch.
Not. & Bibl. Vinar. p. 56. s. 20. ἕως addidit Ch.

exercitu suo remisit. Discessuro autem Imperator dixit: „sicubi te velim, per literas certiore te faciam.“

Ejusdem sub Imperio Haeresibus variis interdictum est, adeptis etiam Haereticorum templis, Exocionitis Arianis solis exceptis.

Caeterum ab Augusti Octaviani imperii initio, ad secundum usque Justiniani Consulatam Indict. VII. absolutum, anni numerantur DLIX. Itaque ab Adamo, ad eandem Indictionem VII. anni habentur MXXXI. Sed longe accuratior is est, quem Theophilus, ac Timotheus instituerunt, rationum calculus. Ut ut in eo omnes conveniunt, exitum suum habuisse sextum Mundi Millenarium. Ab urbe autem condita, ad secundum usque sacratissimi Justiniani Consulatam, anni plus minus intercesserunt MCLXXX. A condita autem Constantinopoli, ad eundem Justiniani Consulatam et in-

δακτιῶνος ἔτη ρθθ'. τῶν ἀρχαίων δὲ βασιλέων τοὺς χρόνους οὐ δεῖ ψηφίζειν κατὰ τὸν προειρημένον ἀριθμὸν τῆς βασιλείας αὐτῶν διὰ τὸ καὶ δύο ἅμα βασιλεῦσαι. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἐκ παιδότην ἔστεφον οἱ πατέρες καὶ μετ' αὐτῶν Ἰβασίλευον. ὁ οὖν χρονογράφος ἀνάγκην ἔχει γράφειν τοὺς χρόνους ὅσους Ἰβασίλευσεν ἕκαστος βασιλεὺς. δεῖ οὖν τοὺς ἀναγιγνώσκοντας χρονικὰ συγγράμματα τῇ ποσότητι προσέχειν τῶν δια- V 55
δραμόντων χρόνων καὶ μόνον ἐπὶ τῆς τῶν προγεγραμμένων πάντων βασιλείας.

10 Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις τούτοις, ὡς προεῖπον, Ἰβασίλευσεν ὁ Θεό- O 157
τατος Ἰουστινιανός, τῶν δὲ Περσῶν βασιλεὺς Κωάδης ὁ Λα-
ράσθενος, ὁ υἱὸς Περόζου, ἐν δὲ Ῥώμῃ Ἀλλάρικος, ἕκγονος τοῦ
Οὐαλεμεριακοῦ, τῆς δὲ Ἀφρικῆς ῥήξ Γιλδέριχ ὁ ἕκγονος Γινξ-
ρίχου, τῶν δὲ Ἰνδῶν Ἀῦξουμιτῶν Ἰβασίλευσεν Ἄνδας ὁ γεγονώς
15 χριστιανός, τῶν δὲ Ἰβήρων Σαμαναζός.

Ἐν δὲ τῷ προγεγραμμένῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ
κατεπέμφθη στρατηλάτης Ἀρμενίας ὀνόματι Ζιτίτας. ἐν γὰρ
τοῖς προλαβοῦσι χρόνοις οὐκ εἶχεν ἡ αὐτὴ Ἀρμενία στρατηλάτην, B
ἀλλὰ δοῦκας καὶ ἄρχοντας καὶ κόμητας. δέδωκε δὲ ὁ αὐτὸς
20 βασιλεὺς τῷ αὐτῷ στρατηλάτῃ ἀριθμοὺς στρατιωτῶν ἐκ τῶν
δύο πραισέντων καὶ ἀνατολῆς. καὶ στρατεύσας ἐντοπίους σκρι-

12. Ἀλλάρικος] Ἀταλάρικος Ch. V.-ad p. 35. A. 14. Ἄνδας] V. p.
57. B. Ἀδάθ est Cedreno p. 374. B. 16. Σαμαναζός] Ζαβαναρ-
ζός Cedrenus p. 371. B.

dictionis vii. exitum, enumerantur anni cxxx. Imperatorum porro antecedentium tempora non est ut conficias tibi ex antedictis, per quae singuli regnarunt intervallis, ex eo quod nonnulli sceptrum bini tenuerint, filiosque, ab infantia prima diademate insignitos, in imperii societatem parentes asciverint. Et quidem Chronographum decet quot quisque imperator annos regnaverit exponere. At interim Chronica hujusmodi legentes, solis decurrentium annorum intervallis, per singula antecedentium imperatorum regna attendere oportet.

Quo autem tempore sacratissimus Justinianus imperium tenuit, Persarum Rex fuit Coades Darasthenus, Perozi filius.

Romanum vero regnum habuit Alarichus, Africanum, Gilderichus; ille Valemeriaci, hic Gensirici nepos. Indis autem Auxumitis regnavit Andas, qui Christianus factus est, Iberis vero Zamanazus.

Supradicto autem anno imperii Justiniani Zittas, in Armenia Militum Magister constitutus est; quippe quae antehac Ducibus, Praefectis et Comitibus paruit; Militum vero Magistrum non habuit. Quinetiam ei dedit Imperator Militum Numeros, quos duobus Praesentibus Militibus Orientalibus subtraxit. Zittas autem Magistratu suscepto Scribarios

νιαρίους ἐποίησεν ἑαυτῷ σκρινιαρίους στρατηλατιανούς ἀπὸ θείας σύγκρου, αἰτησάμενος τὸν βασιλέα αὐτόχθονας στρατεῦσαι, ὡς εἰδότας τὰ μέρη τῆς Ἀρμενίας. καὶ παρέσχεν αὐτῷ τοῦτο καὶ τὰ δίκαια τῶν Ἀρμενίων τῶν δουκῶν καὶ τῶν κομήτων καὶ

- O 158 τοὺς ὑπάλτους αὐτῶν, πρῶτην μὲν ὄντας καστρισιανοὺς στρατιώ- 5
 τας· ἦσαν γὰρ καταλυθεῖσαι αἱ πρῶτην οὖσαι ἀρχαί. ἔλαβε δὲ
 καὶ ἀπὸ τοῦ στρατηλάτου ἀνατολῆς ἀριθμοὺς τέσσαρας· καὶ γέ-
 C γονεν ἔκτοτε μεγάλη παραφυλακὴ Ῥωμαίοις. ἦν δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ
 πολεμικός· ὅστις καὶ τὴν ἀδελφὴν Θεοδώρας τῆς Ἀγούστας
 ἤγάγετο πρὸς γάμον, ὀνόματι Κομιτῶ, νυμφευθεῖσαν ἐν τοῖς Ἀν- 10
 τίοχου, πλησίον τοῦ Ἰππικοῦ Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἐξεφώνησεν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς θεῖον
 τύπον περὶ ἐπισκόπων καὶ ὀρφανοτρόφων καὶ οἰκονόμων καὶ
 ξενοδόχων, εἰ μὴ ὅσα πρὸ τοῦ γενέσθαι ἕκαστος τῶν προειρημέ-
 των εἶχεν ἐν ὑποστάσει περιουσίας, εἰς ταῦτα καὶ μόνα ἴσα δια- 15
 O 159 τίθεται, καὶ ἐδθέως, ἢ μόνον προεχειρισθῆ, ἐδηλοῦτο ἢ αὐτοῦ
 περιουσία.

- D Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἀνεκνώθη τὰ μέρη Συκῶν καὶ τὸ
 θέατρον καὶ τὰ τεῖχη, μετονομάσας αὐτὴν Ἰουστινιανούπολιν.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ προσεβόη Ῥωμαίοις ῥήγισσα ἐκ τῶν 20
 Σαβείρων Οὐννων, γυνὴ τις ἀνδρεία καὶ πλήθει καὶ φρονήσει,
 ὀνόματι Βῶα, χήρα, ἔχουσα δὲ μικροὺς υἱοὺς δύο καὶ ὑπ' αὐ-

10. Κομιτῶ Ch., Κομητῶ Ox. 18. ἀνεκνώσθη Ox. Quod potest
 etiam ἀνεκνώσε scribi.

indigenas sibi accepit: Imperatorem etiam exoratum habuit, uti Divino suo ex Edicto, Scriniarii Militiae inservientes, ex indigenis (ut qui Armeniae regiones penitus callerent,) deinceps deligerentur. Et quidem Imperator ei non hoc solum, sed Armeniorum quoque Ducum, Comitumque jura, sicuti et Consulum, qui prius Castrenses fuerant Milites, dicendum concessit: qui olim enim ibi obtinuerunt, Principatus in posterum exoluerunt. Sed et a Militum et Orientis Magistro Numeros etiam quatuor accepit: cessitque deinceps magnum Romanis in praesidium. Erat hic vir in bello strenuus; in uxorem autem duxit Theodoraе Augustae sororem, nomine Comitonom, quam in aedibus Antiochi, prope Circum Constantinopolitanum situs, sibi despansatam habuit.

Sub idem tempus Imperator sacro suo Edicto de Episcopis, Orphanotrophis Oeconomis et Xenodochiariis cavit, ne nisi de iis quae ante munus susceptum habuerint bonis, testamentum emitterent; a munere vero suscepto statim ut bonorum suorum tabulae producerentur.

Eodem tempore Imperator Sycarum ruinas excitavit; et instauratis sibi Theatro moenibusque, Justinianopolim vocavit.

Circa id etiam tempus Romanis adjunxit sese vidua quaedam mulier; Hunnorum Sabirorum regina, nomine Βῶα; viribus prudentiaque praepol-

τὴν χιλιάδας ἑκατόν· ἦτις ἐδυνάστευσε τῶν Οὐννικῶν μερῶν μετὰ τὴν τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς Βλαχ ἀποβίωσιν. καὶ προτραπέῖσα ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ ξενίοις πολλοῖς βασιλικῆς φορεσίας καὶ σκευῶν διαφόρων ἐν ἀργύρῳ καὶ χρημάτων οὐκ ὀλίγων, συνελάβετο δορυαλώτους καὶ ἄλλους ῥήγας δύο Οὐννους, οὓστινας ἦν προτρεψάμενος Κωάδης ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς εἰς τὸ συμμαχεῖσθαι αὐτῷ κατὰ Ῥωμαίων. καὶ παραλαβοῦσα αὐτοὺς ἢ αὐτὴ Βώα ῥήγισσα παριόντας ἐπὶ τὰ Περσικὰ πρὸς Κωάδην, βασιλεία Περσῶν, μετὰ πλήθους βοηθείας χιλιᾶδων 10 κ'. ἄντιων τὰ πλήθη κατεσφάγη ἐν τῇ συμβολῇ· τὸν δὲ ἓνα ῥήγα αὐτῶν ὀνόματι Τύραγξ συλλαβομένη δέσμιον ἐπεμψεν ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ, καὶ ἐφούλκιεν 160 αὐτὸν πέραν ἐν τῷ ἁγίῳ Κόνωνι. ὁ γὰρ Γλώμ ὁ ἄλλος ῥῆξ 56 τῶν αὐτῶν Οὐννων ἐσφάγη ἐν τῇ συμβολῇ ὑπὸ τῶν πολεμίων 15 τῆς ῥηγίσεως.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ καὶ ὁ πλησίον Βοσπόρου ῥῆξ τῶν Οὐννων ὀνόματι Γρωδ προσεβρόνῃ τῷ αὐτῷ βασιλεῖ· καὶ ἤλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐφωτίσθη· ὅστινα ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἐδέξατο εἰς φώτισμα, καὶ πολλὰ χαρισάμενος αὐτῷ ἀπέλυσε αὐτὸν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν εἰς τὸ φυλάττειν τὰ Ῥωμαϊκὰ καὶ τὴν Βόσπορον, ἦντινα πόλιν Ἡρακλῆς ὁ ἀπὸ Ἰσπανίων ἔκτισε καὶ ἐποίησε συντελεῖν Ῥωμαίοις ἀντὶ χρημάτων βόας 161 κατ' ἔτος, δεδωκὼς αὐτῇ τῇ πόλει ὄνομα Βοῶν φόρος, ὅπερ καὶ

1. χιλιάδας Ch., χιλιᾶδες Ox. 21. τὴν Ch., τὸν Ox. V. p. 56. D.
23. ὄπερ] Malim ὄνπερ.

iens. Mater erat haec filiorum duorum parvulorum; quae exercitum occiso militum sub se habens, regionibus Hunnicis, post Blach conjugis sui obitum imperabat. Haec, quam Justinianus Imperator amplissimè Ornatus Regii muneribus, vasisque ex argento diversis, nec non pecuniarum vi maxima, sibi conciliaverat, alios duos Hunnorum Reges, quos Persarum Rex Coades in belli societatem adversus Romanos asciverat, captivos habuit, nempe eos in Persidem proficiscentes, ad Coadem Persarum regem, cum xx. armatorum Millibus, ipsa adorta est; praelioque commisso, copias eorum totas delevit; unumque etiam ex Regibus, cui Tyrax nomen, in vincula conjectum, Constantinopolim Justiniano Imperatori transmisit: qui etiam eum, in ripa ulteriore, juxta S. Cononem, in furcam egit. Alter enim Hunnorum rex, nomine Glom, in praelio ab Reginae copiis occisus est.

Eodem tempore societatem etiam cum Romanis inlit Hunnorum Rex quidam, qui prope Bosphorum regnavit, nomine Grod. Hic Constantino-
polim veniens illuminatus est Imperatore ipso eum suscipiente: a quo muneribus etiam abunde donatus, in patriam suam remissus est: ut Res ipsi Romanas Bosphorumque custodiret. Urbem hanc Hercules ille Hispanus olim condidit; imposito ei, pecuniae loco, Bosphi tributo, Κωνσταντινουπό-

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ ἀπέστειλεν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Καρίνον κόμητα μετὰ κεντηναρίων πέντε· συναπέστειλε δὲ καὶ Φωκῶν D τὸν πατρίκιον καὶ Ἀστέριον, ἄνδρας σοφούς, δούς καὶ αὐτοῖς χρήματα πολλὰ εἰς ἐπανόρθωσιν τῆς πόλεως καὶ τῶν ἀγωγῶν καὶ τῶν γεφυρῶν τοῦ ποταμοῦ, ὡς ἐπιστάμενος τὴν αὐτὴν πό- 5 λιν· ἦν γὰρ οἰκήσας ἐν αὐτῇ χρόνον τινά, ὅτε κατῆλθε μετὰ τῶν στρατηλατῶν ἐν τῷ Περσικῷ πολέμῳ. καὶ πυκνῶς ἔγραφε τοῖς αὐτοῖς πατρικίοις τοῦ φροντισθῆναι τὴν πόλιν.

O 147 E Μετὰ δὲ τὸ ὄδοον ἔτος τῆς αὐτοῦ Ἰουστινίου βασιλείας καὶ μηνῶν θ' συνεβασίλευσεν αὐτῷ ὁ θεϊότατος Ἰουστινιανὸς 10 μετὰ τῆς Ἀγνούστας Θεοδώρας, στεφθεῖς ὑπὸ τοῦ θειοτάτου αὐτοῦ θείου ἐπὶ τῆς ὑπατείας Μαβορτίου. ὅστις βασιλεὺς V 52 Ἰουστινιανὸς πολλὰ ἐχαρίσατο τῇ αὐτῇ τῶν Ἀντιοχείων πόλει· καὶ εἰς πᾶσαν πόλιν τῆς Ῥωμαϊκῆς πολιτείας ποιήσας μεγάλην κατάστασιν· καὶ ἐν ἐκάστη δὲ πόλει κατέπεμψε θείας σάκρας, 15 ὥστε τιμωρηθῆναι τοὺς ἀταξίας ἢ φόνους ποιοῦντας, ὁποῖον δ' ἂν ὑπάρχωσι μέρους, ὥστε μὴ τολμᾶν τινα τοῦ λοιποῦ τὴν οἰανδήποτε ἀταξίαν ποιῆσαι, φόβον ἐνδειξάμενος εἰς πᾶσας τὰς ἐπαρχίας.

Ἐν δὲ Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ πρὸς ὄλιγον καιρὸν ἐγένοντο ἐν 20 φιλίᾳ οἱ δῆμοι.

Eodem etiam tempore, Carinum Comitem eo centenariis v instructum misit, cumque eo Phocam Patricium et Asterium, viros prudentes: tradito etiam illis pecuniarum ingenti pondere, quod urbi esset, Aquaeductibus, fluviique pontibus instaurandis. Agnovit enim urbem hanc, ex quo una cum Ducibus in bellum Persicum et ipse descendens, ibidem per tempus aliquod commoratus est. Patricios autem dictos, urbis curam suscipere, frequentibus suis literis hortatus est.

J U S T I N I A N U S

I M P E R A T O R.

Exacto autem imperantis Justiniani anno VIII, menseque insuper IX, imperii socium sibi sumpsit divinissimum Justinianum, una cum Theodora Augusta; quem sacratissimus avunculus ejus, Mavortio Cos. Diademate insignivit. Hic vero Justinianus Imperator urbem Antiochiam magno pecuniarum pondere donavit: Res etiam Romanas, ubique per imperium, egregie composuit. Per Sacras enim, quas singulis in urbibus promulgandas emiserat, cavet, caedis vel seditionum autores, quibuscunque demum a partibus steterint, uti poenas darent. Metus inde Provincialibus undique incusus, nec deinceps erat, qui omnino tumultus excitare ausus est.

Quinetiam populus Antiochenus, per aliquantillum temporis, inter se conveniebant.

Ἐκτίσθη δὲ ἐν τῇ αὐτῇ Ἀντιοχείᾳ εὐκτήριον οἶκον τῆς ἁγίας O 148
 Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἄντικρυς τῆς λεγομένης
 Ῥουφίνου βασιλικῆς, κτίσας πλησίον καὶ ἕτερον οἶκον τῶν ἁγίων B
 Κοσμῶ καὶ Δαμιανοῦ. ὡσαύτως δὲ ἔκτισε καὶ ξενῶνα καὶ
 5 λουτρὰ καὶ κιστέρνας. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ εὐσεβεστάτη Θεο-
 δώρα καὶ αὐτὴ πολλὰ τῇ πόλει παρέσχεν· ἔκτισε δὲ καὶ οἶκον
 τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ εὐπρεπέστατον πάντων· ἔκτισε δὲ καὶ
 τὴν λεγομένην Ἀνατολίου βασιλικήν, πέμψας τοὺς κίονας ἀπὸ
 Κωνσταντινουπόλεως. ἡ δὲ αὐτὴ Ἀύγουστα Θεοδώρα, ποιή-
 10 σασα σταυρὸν πολύτιμον διὰ μαργαριτῶν ἔπεμψεν ἐν Ἱεροσο-
 λύμοις. ὁ δὲ αὐτὸς Ἰουστινιανὸς δωρεὰς κατέπεμψε πᾶσι τοῖς
 ὑποτελέσει τῆς Ῥωμαϊκῆς πολιτείας.

Οἱ δὲ αὐτοὶ βασιλεῖς προεχειρίσαντο τὸν πατρῷον Ὑπάτιον
 στρατηλάτην ἀνατολῆς εἰς τὸ φυλάξαι τὰς ἐπιδρομὰς τῶν Σα- C
 15 ρακηνῶν διὰ τὰ ἀνατολικὰ μέρη.

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ καιρῷ κατὰ πόλιν πολλοὶ ἐτιμωρήθησαν
 Μανιχαῖοι, ἐν οἷς ἐτιμωρήθη καὶ ἡ γυνὴ Ἐρυθρίου τοῦ συγκλη-
 τικοῦ καὶ ἄλλαι ἅμα αὐτῇ.

Τῆς δὲ Θεομηρίας συμβάσεως κόμης ἀνατολῆς ὑπῆρχεν
 20 Ἐφραῖμιος· ὅστις μετ' ὀλίγον χρόνον ἀναγκασθεὶς προεχειρίσθη O 149
 πατριάρχης Ἀντιοχείας· ὁ γὰρ πρὸ αὐτοῦ γεγονὼς Ἐφραῖμιος
 ἐν τῇ Θεομηρίᾳ πυρρίκαντος ἐγένετο. γνόντες δὲ οἱ εὐσεβεῖς βα-

4. Κοσμῶ Ox. V. vol. I. p. 130. C. 5. κιστέρνας] κιστέρνας Ox.
 Conf. p. 57. E. 9. Ἀύγουστα Ox. Eadem μαργαριτῶν.

Extruxit etiam, Antiochiae aedem oratoriam, e regione Basilicae,
 Rufini dictae, D. Mariae Deiparae semper Virgini sacram: cui etiam in
 propinquo alteram Aedem SS. Cosmae et Damiano excitavit. Consimi-
 liter quoque Hospitium, Balnea et Cisternas extruxit. Quia et religiosissi-
 ma Theodora urbem eandem multis donavit: Aedem etiam splendidissimam
 extruxit, Michaeli Archangelo sacram; Anatolii etiam, quam vocant,
 Basilicam condidit, columnis eo ex Constantinopoli transmissis. Eadem
 Theodora Augusta, pretiosissimam Crucis effigiem, ex Margaritis elabora-
 tam, Hierosolymas misit. Idem Justinianus Vectigalibus per Imperium
 Romanum omnibus dona transmissit.

Idem Imperatores militum in Oriente Magistrum dixerunt Hypatium
 Patricium, qui partes Orientales a Saracenorum incursionibus tueretur.

Caeterum per id tempus Manichaei passim per urbes plurimi poenas
 dederunt: ex quorum numero erat Erythrii Senatoris Uxor, unaque cum
 illa plures aliae.

Quo tempore autem terrae motus acciderat, Comes erat Orientis
 Ephraemius; qui paulo post Patriarchatum Antiochensem suscipere coac-
 tus est. Euphrasius enim, decessor ejus, conflagratione Coelesti absum-
 ptus perierat. Imperatores autem religiosissimi, audito Ephraemium Orien-

σιλεις ὅτι ὁ κόμης τῆς ἀνατολῆς Ἐφραῖμιος ὑπὸ τοῦ κλήρου
 κανονικῶς ἐχειροτονήθη πατριάρχης, προηγάγοντο ἀντ' αὐτοῦ
 D κόμητα ἀνατολῆς Ζαχαρίαν, ὅστις ὑπῆρχε Τύριος. ὁ δὲ αὐτὸς
 Ζαχαρίας, ἰδὼν τὴν γενομένην ἄλωσιν τῆς πόλεως, ἠτήσατο
 τοὺς αὐτοὺς εὐσεβεῖς βασιλεῖς διὰ μηνύσεως αὐτοῦ ἀνελθεῖν ἐν 5
 Βυζαντίῳ καὶ πρεσβεῦσαι ὑπὲρ τῆς Ἀντιοχείων πόλεως. καὶ
 ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ τὸν ἐπίσκοπον Ἀμυθείας, ἄνδρα εὐλαβῆ, καὶ
 ἄλλους κληρικούς· καὶ ἀνῆλθον ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ πολ-
 λὰ κατορθώσαντες ὑπέστρεψαν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ μετὰ
 δωρεῶν βασιλικῶν, λαβόντες χρυσοῦ κεντηνάρια λ' καὶ τύπους 10
 περὶ διαφόρων κεφαλαίων τοῦ ἄγεσθαι ἐν τῇ αὐτῇ πόλει τὰ
 πάτρια. οἱ δὲ αὐτοὶ βασιλεῖς μετ' ὄλλγον καιρὸν ἐδωρήσαντο
 τῇ αὐτῇ πόλει καὶ ἄλλα κεντηνάρια δέκα.

O 150 E Ἐν δὲ τῷ μεταξύ συνέβη ἀσθενῆσαι τὸν θειότατον Ἰουστι-
 νον ἐκ τοῦ ἔλκουσ οὗ εἶχεν ἐν τῷ ποδί· ἦν γὰρ λαβὼν ἐν τῷ τό- 15
 πῳ σαγίταν ἐν πολέμῳ, καὶ ἐξ αὐτοῦ ὁ κίνδυνος τῆς ζωῆς αὐ-
 τοῦ ἐγένετο· μηνὶ ἀγούστῳ α', Ἰνδικτιῶνος πέμπτης· τελευτᾷ
 δὲ ἐνιαυτῶν οε'. ὡς εἶναι τὸν πάντα χρόνον τῆς αὐτοῦ βασι-
 λείας ἔτη θ' καὶ ἡμέρας εικοσιδύο μετὰ καὶ τῶν τεσσάρων μη-
 νῶν τοῦ αὐτοῦ ἀνεψιοῦ. 20

1. Ἐφραῖμιος Οκ. 7. Ἀμυθείας] Conf. p. 60. D.

tis Comitem a Clero Canonice Patriarcham institutum fuisse, Zacharium
 quendam, Tyrium, in ejus locum Orientis Comitem suffecerunt. Qui qui-
 dem Zacharius, ubi tantam hanc Antiochia desolationem vidisset, per li-
 teras ab Imperatoribus religiosissimis petivit, uti ipse Byzantium vocatus
 Antiochensium causam Legatus ibi ageret. Itaque ascitis sibi in hoc
 Episcopo Amidensi, viro pio, aliisque ex Clero; Constantinopolim veni-
 erunt. Ubi cum felici successu negotium egissent, Antiochiam magnam re-
 verserunt, donis instructi regis, et ferentes aecum auri centenaria xxx,
 cum sancitis etiam Imperatoriis de variis Capitalis, eo facientibus, ut in
 Antiochenum urbe pristinae consuetudines observarentur. Quinetiam
 paulo post temporis iidem Imp. urbi etiam alia Centenaria x dederunt.

Contigit autem inter haec, divinissimum Justinum ex ulcere pedis, in
 quo a sagitta in praelio vulnus olim acceperat, decumbentem, e vivis ex-
 cedere, Augusti i, Indict. v, aetatis anno LXXV. In universum itaque
 imperavit annos ix et dies xxii, aannumeratis etiam mensibus illis iv, qui-
 bus Nepotem habuit Imperii socium.

Λ Ο Γ Ο Σ Ι Η'

V 53

ΧΡΟΝΩΝ ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ἰουστίνου ἐβασίλευσεν ὁ θειότατος Α
 Ἰουστινιανὸς ἕτη λή καὶ μῆνας ζ' καὶ ἡμέρας γ' ἐν μηνὶ
 ἀπριλλίῳ πρώτῃ, ἰνδικτιῶνι πέμπτῃ, ἔτους χρηματίζοντος κατὰ
 Ἀντιόχειαν πεντακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ πέμπτου, ἐπὶ τῆς
 5 ὑπατείας Μαβρολίου. ἦν δὲ τῇ ἰδέᾳ κονδοειδῆς, εὔστηθος,
 εὖριος, λευκός, οὐλόθριξ, στρογγύλοψις, εὖμορφος, ἀναθά-
 λας, ἀνθηροπρόσωπος, μιζοπόλιος τὴν κάραν καὶ τὸ γένειον, Ο 152
 μεγαλόψυχος, χριστιανός. ἔχαιρε δὲ τῷ Βενέτῳ μέρει, καὶ
 αὐτὸς δὲ ὦν Θραξ ἀπὸ Βεδεριάνας.
 10 Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ἐπὶ τῆς ἕκτης ἐπινημήσεως τῷ ὀκτω-
 βρίῳ μηνὶ προηγάγετο κόμητα ἀνατολῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ ὀνόματι Β
 Πατρικίον, Ἀρμένιον· ᾧτινι δέδωκε χρήματα πολλά, κελεύσας

5. κοττοσιδῆς Οκ.   9. Θραξ Οκ.   Eadem Βεδεριανῶς.

L I B E R   X V I I I .

DE TEMPORIBUS JUSTINIANI IMPERATORIS.

Post Justinum mortuum imperium tenuit divinissimus Justinianus, annos xxxviii, menses vii et dies xiii, inauguratus Aprilis die i, Indictione v, Mavortio tum Cos. anno autem Aerae Antiochensis dlxxv. Erat hic statura curta, pectore firmo, naso justo, candidus, capillo crispo, facie rotunda, formosus, recalvaster, vultu florido, capite mentoque subcanescentibus et Christianae religionis strenuus propugnator. Factioni autem Praesinae studebat; ex Bederiana vero Thracum et ipse ortum suum habuit.

Idem Imperator mense Octobri, Indict. vi, Comitem Orientis Antiochiae designavit, Patricium Armenium nomine: traditaque ei pecuniarum vi magna, mandavit uti profectus ipse urbem Phoeniciae, Palmyram vo-

αὐτῷ ἀπελθεῖν καὶ ἀνανεῶσαι πόλιν τῆς Φοινίκης εἰς τὸ λιμνον
 τὴν λεγομένην Πάλμυραν καὶ τὰς ἐκκλησίας καὶ τὰ δημόσια,
 κελεύσας καὶ ἀριθμὸν στρατιωτῶν μετὰ τῶν λιμιτανέων καθέ-
 ζεσθαι ἐκεῖ καὶ τὸν δοῦκα Ἐμισσης πρῶς τὸ φυλάττεσθαι τὰ
 Ῥωμαϊκὰ καὶ Ἱεροσόλυμα. ἡ δὲ Πάλμυρα πρῶν μὲν μεγάλη 5
 ἐπῆρχεν, ἐπειδὴ ὁ Δαβὶδ ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ πρὸ τοῦ κτισθῆ-
 ναι πόλιν ἐμονομάχησε μετὰ τοῦ Γολιάθ ὀπλισμένου ὄντος.
 ὅστις Γολιάθ λίθῳ λαβῶν ἔπεισε, καὶ δραμῶν ὁ Δαβὶδ ἀπεκεφάλ-
 ισεν αὐτὸν εἰς ὃ ἐπεφέρετο ὁ Γολιάθ ξίφος, καὶ τὴν κεφαλὴν
 C αὐτοῦ λαβὼν κατέσχευεν ἐπὶ ἡμέρας, καὶ εἰθ' οὕτως ἐν Ἱεροσόλυ- 10
 μοις εἰσῆγαγεν αὐτὴν μετὰ νίκης ἔμπροσθεν αὐτοῦ εἰς κόντον
 βασταζομένην. διὰ τοῦτο Σολομῶν ὁ βασιλεὺς ὑπὲρ τῆς νί-
 κης τοῦ αὐτοῦ πατρὸς Δαβὶδ ἐποίησεν αὐτὴν πόλιν μεγάλην, ἐπι-
 O 153 θεις αὐτῇ τὸ ὄνομα Πάλμυραν, ὡς γενομένην μοῖραν τῷ Γο-
 λιάθ. τὸ δὲ πρῶν ἐφύλαττεν ἡ αὐτὴ πόλις καὶ τὰ Ἱεροσόλυ- 15
 μα, ὅθεν καὶ Ναβονχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Περσῶν δι' αὐτῆς
 παρελθὼν πρώτην αὐτὴν παρέλαβε πολλῷ κόπῳ· ἐφοβεῖτο
 γὰρ ὅπισθεν αὐτὴν ἔασι· πλήθος γὰρ στρατιωτῶν Ἰουδαίων
 ἐκάθητο ἐκεῖ· ἦντινα παραλαβὼν καύσας ἔστρεψε, καὶ οὕτως
 τὴν Ἱερουσαλήμ παρέλαβεν. 20

Ὁ δὲ αὐτὸς Ἰουστινιανὸς δέδωκεν ὑπατεῖαν τῇ ἔκτῃ ἐπιμενί-
 σει τῷ Ἰαννουαρίῳ μηνί.

2. Παλμυρὰν Ox. hic et infra. 11. κόντον Ox. 14. αὐτῇ]
 αὐτῆς Ox. *ibid.* μοῖραν] Consulto hic omisit κάλα, quod posuit
 vol. I. p. 60. B. 22. Ἰαννουαρίῳ Ox.

catam, ad Imperii fines sitam, et collapsas inibi ecclesias et aedificia pu-
 blica de novo excitaret: Numerum etiam Militum Limitaneis adjici jus-
 sit, qui sub Duce Emisseno ibi considerent, in Hierosolymorum Romani-
 que Imperii finium custodiam. Erat autem Palmyra olim urbs magna:
 hoc enim in loco, ante jacta ibi urbis fundamina, Davidus Goliath arma-
 tum singulari aggressus certamine lapillo prostravit, accurrensque caput
 Goliae sui ipsius gladio amputavit. Quod sibi sumens, per aliquod tem-
 pus secum habuit: contoque deinde affixum, in Victoriae signum, Hiero-
 solymis, sibi praeferrere voluit. Rex itaque Salomon, in memoriam Victo-
 riae hujus, a Davide patre reportatae, speciosam ibi urbem condidit: no-
 menque ei, a Goliae fato, Palmyram dedit. Antehac enim urbs ista Hiero-
 solymis cedebat in propugnaculum: unde Rex Persarum Nabuchadono-
 sorus, Hierosolymam bello petens, urbemque hanc, numero Judaeorum
 praesidio instructam, a tergo relinquere haud tutum existimans, ipsam
 prius, multo licet labore, cepit, captamque incendiis vastavit: Hierosoly-
 mas vero ipsas deinde occupavit.

Justinianus autem mense Januario, Indict. vi, nummos Consulares in
 populam spargebat.

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ὁ Πέρσης ἐπολέμησε τῷ Λαζῶν βασι- V 54
 λεῖ Ζταθίῳ, ἃς προσρρέντι Ῥωμαίοις. ὁ δὲ Λαζῶν βασιλεὺς
 πέμψας ἐδέηθη τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων, αἰτῶν βοήθειαν παρ'
 αὐτοῦ λαβεῖν· καὶ πέμψας αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς στρα-
 5 τηλάτας τρεῖς, Γιλδέριχ καὶ Κήρυκον καὶ Εἰρηναῖον, μετὰ πολ-
 λῆς βοήθειας Ῥωμαϊκῆς, καὶ συγκρούσαντες πόλεμον, ἔπεσον ἐξ
 ἀμφοτέρων πολλοί. καὶ ἀκούσας ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων ἡγα-
 νύκτησε κατὰ τῶν στρατηλιτῶν, ὅτι φθύνῳ φερόμενοι πρὸς
 ἑαυτοὺς οἱ στρατηλάται Ῥωμαίων προδεδώκυσιν ἀλλήλους. καὶ
 10 ἀγανακτήσας ὁ βασιλεὺς κατ' αὐτῶν διεδέξατο αὐτοῖς· καὶ
 κατελθόντος Πέτρου στρατηλάτου καὶ ἀποκινήσαντος αὐτοὺς O 154
 τῆς ἐξαρχίας καὶ λαβόντος τὰ ἐξπέδιτα παρ' αὐτῶν, ἀνεχώρη- B
 σεν ἐκεῖθεν.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ἀνελέωσε πόλιν τῆς Ἀρμενίας ὀνόματι
 15 Μαρτυρόπολιν, μετονομάσας αὐτὴν Ἰουστινιανόπολιν, ποιήσας
 τὰ τεῖχη αὐτῆς καὶ τοὺς ἐμβόλους, ἦσαν γὰρ τῷ χρόνῳ φθα-
 ρέντες, μετενέγκας ἐκεῖ καὶ ἀνατολικὸν ἄριθμόν. ἐν δὲ τῷ
 αὐτῷ χρόνῳ προσεδόχη Ῥωμαίοις ὁ ἐπὶ τῶν Ἐρούλων ὀνόματι
 Γρέπης· καὶ ἦλθεν ἐν Βυζαντίῳ μετὰ ἰδικῆς βοήθειας, καὶ
 20 προσεκύνησε τὸν βασιλέα Ἰουστινιανὸν καὶ ἤτησεν ἑαυτὸν γε-
 νέσθαι χριστιανόν. καὶ βαπτισθεὶς ἐν ἁγίοις Θεοφανίοις ἀνά-
 δοχος αὐτοῦ ἐγένετο τοῦ ἀχράντου βαπτίσματος ὁ αὐτὸς βασιλεὺς
 Ἰουστινιανός· ἐφωτίσθησαν δὲ σὺν αὐτῷ καὶ οἱ συγκλητικοὶ αὐ- C

12. ἐξεδίτα Ch., ἐχρῆδιτα Ox., ἐξπαιδίτα Chron. p. 335. B. Scri-
 ptum fuerat EXPEDITA. 18. Ἐρούλων Ch., Ἐρούλλων Ox.

Eodem tempore Persa Lazorum Regi Ztathio, quod Romanorum in
 partes discessisset, bellum intulit. Auxilium itaque Lazorum rex petit a
 Justiniano, Romanorum Imperatore; qui etiam votis ejus annuens, tres
 Duces, Gilderichum, Cerycum et Irenaeum, magnis instructis copiis Ro-
 manis, ei in auxilium mittit. Praelio deinde commisso, multi utrinque ce-
 ciderunt. Imperator autem edoctus Duces hosce, mutuo flagrantis odio,
 sese invicem hosti prodidisse, ira commotus, Magistratibus eos abdicavit;
 Petrumque misit, qui profectus, dignitate eos amovit; et Copiarum ipse
 Dux factus abinde recessit.

Idem Imperator Martyropolim, Armeniae urbem, instauravit, muris-
 que ejus et porticibus vetustate collapsis, de integro excitatis, collocato-
 que ibi Numero Orientali, nomen Urbis Justinianopolim dedit. Sub id
 tempus Herulorum Rex Grepes, Societatem cum Romanis initurus, exer-
 citu proprio stipatus, Byzantium venit, supplicique ab Imperatore petit,
 uti Christianus ipse fieret. Sanctis itaque Theophaniis ipse, cum proce-
 ribus suis et Cognatis duodecim, sacro Baptismatis lavacro illuminatus
 est, Imperatore ipso Justiniano eum ex immaculato fonte suscipiente. Tum
 vero Imperator abunde muneribus donatum eum in patriam suam cum

τοῦ καὶ συγγενεῖς αὐτοῦ δώδεκα. καὶ πολλὰ χαρισόμενος αὐ-
τῷ ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ ᾤδευσεν ἐπὶ τὴν ἴδιαν χώραν μετὰ
τῆς ἑαυτοῦ βοηθείας, εἰπόντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων
ὅτι Ὅταν βουληθῶ, δηλῶ σοι.

Ἐν δὲ τῇ αὐτοῦ βασιλείᾳ ἐκωλύθησαν αἰρέσεις διάφοροι, καὶ 5

Ο 155 ἀπεισπιάσθησαν αἱ ἐκκλησίαι παρ' αὐτῶν δέχα τῶν λεγομένων
Ἐξακιονιτῶν Ἀρειανῶν.

Γίνεται οὖν ὁ πᾶς χρόνος ἀπὸ τῆς ἀρχῆς Αὐγούστου τοῦ καὶ
Ὁκταβιανοῦ Ἱμπεράτορος ἕως τῆς συμπληρώσεως τῆς δευτέ-
ρας ὑπατείας τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ Ἰνδικτιῶνος ζ' ἔτη 10

φνθ', ὡς εἶναι τὰ πάντα ἔτη ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ ἕως τῆς αὐτῆς
D Ἰνδικτιῶνος ἔτη σϷηζ', καθὼς εὔρον τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐνιαυ-
τῶν ἐν τοῖς συντάγμασι Κλήμεντος καὶ Θεοφίλου καὶ Τιμοθέου
τῶν χρονογράφων ὁμοφώνησάντων. ἐν δὲ τοῖς χρόνοις Εὐσεβίου

τοῦ Παμφίλου εὔρον τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως τῆς 15
O 156 ὑπατείας Ἰουστινιανοῦ βασιλέως τῆς ἐβδόμης Ἰνδικτιῶνος ἔτη
σϷλβ'. ἀκριβέστερον δὲ μᾶλλον οὐ περι Θεόφιλον καὶ Τιμό-
θειον ψηφίσαντες τοὺς χρόνους ἐξέθεντο. πάντων οὖν τὰ συγ-
γράμματα φέρει ἕκτην χιλιάδα ἐνιαυτῶν περαιοθῆϊσαν. ἔστι
δὲ καὶ ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἕως τῆς δευτέρας ὑπατείας τοῦ θειο-20
τύτου Ἰουστινιανοῦ ἔτη σσπ' μικρῷ πλέον ἢ ἔλασσον, ἀπὸ
δὲ τῆς κτίσεως Κωνσταντινουπόλεως ἕως τῆς προγεγραμμένης
E ὑπατείας Ἰουστινιανοῦ καὶ τῆς συμπληρώσεως τῆς ἐβδόμης Ἰν-

8. τοῦ addidit Ch. 14. χρόνοις] „Forte scribendum χρονικοῖς.“
Ch. *ibid.* Εὐσεβίου] V. ad vol. I. p. 22. A. Conf. Schurzfleisch.
Not. & Bibl. Vinar. p. 56. a. 20. ἕως addidit Ch.

exercitu suo remisit. Discessuro autem Imperator dixit: „sicubi te ve-
lim, per literas certiore te faciam.“

Ejusdem sub Imperio Haeresibus variis interdictum est, ademptis et-
iam Haeticorum templis, Exocionitis Arianis solis exceptis.

Caeterum ab Augusti Octaviani imperii initio, ad secundum usque
Justiniani Consulatam Indict. VII. absolutum, anni numerantur DLXIX. Ita-
que ab Adamo, ad eandem Indictionem VII. in universum intercesserunt
anni ΜΜΜΜΜСССССХСVII, juxta annorum Computum, quem in Clementis,
Theophili, ac Timothei, Chronographorum inter se concordium, scriptis
inveni. Eusebii enim Pamphili si ratiocinia sequamur, ab Adamo ad sec-
undum Justiniani Consulatam, Indict. VII, anni habentur ΜΜΜΜΜСССССХХII.
Sed longe accuratior is est, quem Theophilus, ac Timotheus instituerunt,
rationum calculus. Ut ut in eo omnes conveniant, exitum suum habuisse
sextum Mundi Millenarium. Ab urbe autem condita, ad secundum usque
sacratissimi Justiniani Consulatam, anni plus minus intercesserunt МССLXXX.
A condita autem Constantinopoli, ad eundem Justiniani Consulatam et in-

δικτιῶνος ἔτη ρθθ'. τῶν ἀρχαίων δὲ βασιλέων τοὺς χρόνους οὐ δεῖ ψηφίζειν κατὰ τὸν προειρημένον ἀριθμὸν τῆς βασιλείας αὐτῶν διὰ τὸ καὶ δύο ἅμα βασιλεῦσαι. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἐκ παιδῶθεν ἔστεφον οἱ πατέρες καὶ μετ' αὐτῶν ἔβα-
 5 σίλειον. ὁ οὖν χρονογράφος ἀνάγκην ἔχει γράφειν τοὺς χρό-
 νους ὅσους ἐβασίλευσεν ἕκαστος βασιλεύς. δεῖ οὖν τοὺς ἀναγι-
 νώσκοντας χρονικὰ συγγράμματα τῇ ποσότητι προσέχειν τῶν δια- V 55
 δραμόντων χρόνων καὶ μόνον ἐπὶ τῆς τῶν προγεγραμμένων πάν-
 των βασιλείας.

10 Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις τούτοις, ὡς προέειπον, ἐβασίλευσεν ὁ θεῖο- O 157
 τatos Ἰουστινιανός, τῶν δὲ Περσῶν βασιλεὺς Κωῦδης ὁ Λα-
 ράσθενος, ὁ υἱὸς Περδίου, ἐν δὲ Ῥώμῃ Ἀλλάριχος, ἔκγονος τοῦ
 Οὐαλεμεριακοῦ, τῆς δὲ Ἀφρικῆς ῥήξ. Γιλδέριχ ὁ ἔκγονος Γινζι-
 ρίχου, τῶν δὲ Ἰνδῶν Ἀἰξουμιτῶν ἐβασίλευσεν Ἄνδας ὁ γεγινώς
 15 χριστιανός, τῶν δὲ Ἰβήρων Σαμαναζός.

Ἐν δὲ τῷ προγεγραμμένῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ
 κατεπέμφθη στρατηλάτης Ἀρμενίας ὀνόματι Ζίτιτας. ἐν γὰρ
 τοῖς προλαβοῦσι χρόνοις οὐκ εἶχεν ἢ αὐτῇ Ἀρμενία στρατηλάτην, B
 ἀλλὰ δοῦκας καὶ ἄρχοντας καὶ κόμητας. δέδωκε δὲ ὁ αὐτὸς
 20 βασιλεὺς τῷ αὐτῷ στρατηλάτῃ ἀριθμὸν στρατιωτῶν ἐκ τῶν
 δύο πραισέντων καὶ ἀνατολῆς. καὶ στρατεύσας ἐντοπίους σκρι-

12. Ἀλλάριχος] Ἀταλάριχος Ch. V. ad p. 35. A. 14. Ἄνδας] V. p.
 57. B. Ἀδάδ est Cedreno p. 374. B. 16. Σαμαναζός] Ζαβαναζ-
 ζός Cedrenus p. 371. B.

dictionis vii. exitum, enumerantur anni cxxx. Imperatorum porro ante-
 cedentium tempora non est ut conficias tibi ex antedictis, per quae sin-
 guli regnarunt intervallis, ex eo quod nonnulli sceptrum bini tenuerint,
 filiosque, ab infantia prima diademate insignitos, in imperii societatem
 parentes asciverint. Et quidem Chronographum decet quot quisque im-
 perator annos regnaverit exponere. At interim Chronica hujusmodi le-
 gentes, solis decurrentium annorum intervallis, per singula antecedentium
 imperatorum regna attendere oportet.

Quo autem tempore sacratissimus Justinianus imperium tenuit, Persa-
 rum Rex fuit Coades Darasthenus, Perozi filius.

Romanum vero regnum habuit Alarichus, Africanum, Gilderichus; il-
 le Valemeriaci, hic Gensirici nepos. Indis autem Auxumitis regnavit An-
 das, qui Christianus factus est, Iberis vero Zamanazus.

Supradicto autem anno imperii Justiniani Zittas, in Armenia Mili-
 tum Magister constitutus est; quippe quae antehac Ducibus, Praefectis
 et Comitibus paruit; Militum vero Magistrum non habuit. Quinetiam ei
 dedit Imperator Militum Numeros, quos duobus Praesentibus Militibus
 Orientalibus subtraxit. Zittas autem Magistratu suscepto, Scriptorios

νιαρίους ἐποίησεν ἑαυτῷ σκρινιαρίους στρατηλατιανούς ἀπὸ θείας σίκκρας, αἰτησόμενος τὸν βασιλέα αὐτόχθονας στρατεῦσαι, ὡς εἰδότας τὰ μέρη τῆς Ἀρμενίας. καὶ παρέσχεν αὐτῷ τοῦτο καὶ τὰ δίκαια τῶν Ἀρμενίων τῶν δουκῶν καὶ τῶν κομήτων καὶ

- O 158 τοὺς ὑπάτους αὐτῶν, πρῶτην μὲν ὄντας καστρισιανούς στρατιώ-5
 τας· ἦσαν γὰρ καταλυθεῖσαι αἱ πρῶτην οὖσαι ἀρχαί. ἔλαβε δὲ
 καὶ ἀπὸ τοῦ στρατηλάτου ἀνατολῆς ἀριθμὸς τέσσαρας· καὶ γέ-
 C γονεν ἔκτοτε μεγάλη παραφυλακὴ Ῥωμαίοις. ἦν δὲ καὶ ὁ ἀνήρ
 πολεμικός· ὅστις καὶ τὴν ἀδελφὴν Θεοδώρας τῆς Αὐγουστάς
 ἠγάγετο πρὸς γάμον, ὀνόματι Κομιτῷ, νυμφευθεῖσαν ἐν τοῖς Ἀν-10
 τίοχου, πλησίον τοῦ Ἰππικοῦ Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἐξεφώνησεν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς θεῖον
 τύπον περὶ ἐπισκόπων καὶ ὀρφανοτρόφων καὶ οἰκονόμων καὶ
 ξενοδόχων, εἰ μὴ ὅσα πρὸ τοῦ γενέσθαι ἕκαστος τῶν προειρημέ-
 των εἶχεν ἐν ὑποστάσει περιουσίας, εἰς ταῦτα καὶ μόνα ἴσα δια-15
 O 159 τίθεται, καὶ εἰθέως, ἢ μόνον προεχειρίσθη, ἐδηλοῦτο ἢ αὐτοῦ
 περιουσία.

- D Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἀνευῶθη τὰ μέρη Συκῶν καὶ τὸ
 θέατρον καὶ τὰ τεῖχη, μετονομάσας αὐτὴν Ἰουστινιανούπολιν.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ προσεβλήθη Ῥωμαίοις ῥήγησσα ἐκ τῶν 20
 Σαβείρων Οὐννων, γυνὴ τις ἀνδρεία καὶ πλήθει καὶ φρονήσει,
 ὀνόματι Βῶα, χήρα, ἔχουσα δὲ μικροὺς υἱοὺς δύο καὶ ὑπ' αὐ-

10. Κομιτῷ Ch., Κομητῷ Ox. 18. ἀνευῶσθη Ox. Quod potest
 etiam ἀνευῶσε scribi.

indigenas sibi accepit: Imperatorem etiam exoratum habuit, uti Divino suo ex Edicto, Scriniarii Militiæ inservientes, ex indigenis (ut qui Armeniae regiones penitus callerent,) deinceps deligerentur. Et quidem Imperator ei non hoc solum, sed Armeniorum quoque Ducum, Comitumque jura, sicuti et Consulum, qui prius Castrenses fuerant Milites, dicendorum concessit: qui olim enim ibi obtinuerunt, Principatus in posterum exoluerunt. Sed et a Militum et Orientis Magistro Numeros etiam quatuor accepit: cessitque deinceps magnum Romanis in praesidium. Erat hic vir in bello strenuus; in uxorem autem duxit Theodora Augustae sororem, nomine Comitonam, quam in aedibus Antiochi, prope Circum Constantinopolitanum situs, sibi despõnsatam habuit.

Sub idem tempus Imperator sacro suo Edicto de Episcopis, Orphanotrophis Oeconomis et Xenodochiariis cavit, ne nisi de iis quae ante munus susceptum habuerint bonis, testamentum emitterent; a munere vero suscepto statim ut bonorum suorum tabulae producerentur.

Eodem tempore Imperator Sykarum ruinas excitavit; et instauratis ibi Theatro moenibusque, Justinianopolim vocavit.

Circa id etiam tempus Romanis adiunxit sese vidua quaedam mulier, Hunnorum Sabirorum regina, nomine Βῶα; viribus prudentiaque praepol-

τὴν χιλιάδας ἑκατόν· ἧτις ἐδυνάστευσε τῶν Οὐγγικῶν μερῶν μετὰ τὴν τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς Βλαχ ἀποβίωσιν. καὶ προτραπέῖσα ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ ξενίοις πολλοῖς βασιλικῆς φορεσίας καὶ σκευῶν διαφόρων ἐν ἀργύρῳ καὶ χρημάτων οὐκ ὀλίγων, συνελάβετο δορυαλώτους καὶ ἄλλους ῥήγας δύο Οὐγγους, οὗσιν αἱ ἦν προτραπεύμενος Κωάδης ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς **Β** εἰς τὸ συμμαχεῖσθαι αὐτῷ κατὰ Ῥωμαίων. καὶ παραλαβοῦσα αὐτοὺς ἢ αὐτὴ Βῴα ῥήγισσα παριόντας ἐπὶ τὰ Περσικὰ πρὸς Κωάδην, βασιλέα Περσῶν, μετὰ πλήθους βοηθείας χιλιάδων **10 κ'.** ὤντων τὰ πλήθη κατεσφάγη ἐν τῇ συμβολῇ· τὸν δὲ ἕνα ῥήγα αὐτῶν ὀνόματι Τύραγξ συλλαβομένη δέσιμον ἔπεμψεν ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ, καὶ ἐφούκισεν **Ο 160** αὐτὸν πέραν ἐν τῷ ἀγίῳ Κόνωνι. ὁ γὰρ Γλώμ ὁ ἄλλος ῥῆξ **V 56** τῶν αὐτῶν Οὐγγῶν ἐσφάγη ἐν τῇ συμβολῇ ὑπὸ τῶν πολεμίων **15** τῆς ῥήγισσης.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ καὶ ὁ πλησίον Βοσπόρου ῥῆξ τῶν Οὐγγῶν ὀνόματι Γρωδὸς προσιβύνη τῷ αὐτῷ βασιλεῖ· καὶ ἤλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐφωτίσθη· ὄντινα ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἐδέξατο εἰς φώτισμα, καὶ πολλὰ χαρισόμενος αὐτῷ ἀπέ- **20** λυσεν αὐτὸν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν εἰς τὸ φυλάττειν τὰ Ῥωμαϊκὰ καὶ τὴν Βόσπορον, ἦντινα πόλιν Ἑρακλῆς ὁ ἀπὸ Ἰσπανιῶν ἔκτισε καὶ ἐποίησε συντελεῖν Ῥωμαίοις ἀπὲρ χρημάτων βόας **Ο 161** κατ' ἔτος, δεδωκὼς αὐτῇ τῇ πόλει ὄνομα Βοῶν φόρος, ὅπερ καὶ

1. χιλιάδας Ch., χιλιάδες Ox.   21. τῆς Ch., τὸν Ox. V. p. 56. D.
23. ὅπερ] Malim ὄνπερ.

lens. Mater erat haec filiorum duorum parvulorum; quae exercitum occisorum militum sub se habens, regionibus Hunnicis, post Blach conjugis sui obitum imperabat. Haec, quam Justinianus Imperator amplissimis Ornatus Regii muneribus, vasisque ex argento diversis, nec non pecuniarum vi maxima, sibi conciliaverat, alios duos Hunnorum Reges, quos Persarum Rex Coades in belli societatem adversus Romanos asciverat, captivos habuit, nempe eos in Persidem proficiscentes, ad Coadem Persarum regem, eum xx. armatorum Millibus, ipsa adorta est; praelioque commisso, copias eorum totas delevit; unumque etiam ex Regibus, cui Tyranax nomen, in vincula conjectum, Constantinopolim Justiniano Imperatori transmisit: qui etiam eum, in ripa ulteriore, juxta S. Cononem, in furcam egit. Alter enim Hunnorum rex, nomine Glom, in praelio ab Reginae copiis occisus est.

Eodem tempore societatem etiam cum Romanis inivit Hunnorum Rex quidam, qui prope Bosphorum regnavit, nomine Grod. Hic Constantinopolim veniens illuminatus est Imperatore ipso eum suscipiente: a quo muneribus etiam abunde donatus, in patriam suam remissus est: ut Res ipsi Romanas Bosphorumque custodiret. Urbem hanc Hercules ille Hispanus olim condidit; imposito ei, pecuniae loco, Bous tributis, Rothandus quod

συντελεῖν αὐτὴν ἐκέλευσεν. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ πόλει ἐκάθισεν ἄρι-
 B θμὸν στρατιωτῶν Ῥωμαίων, ἤτοι Ἰταλῶν, λεγομένων Ἰσπανῶν,
 δούς αὐτοῖς καὶ τριβοῦνον σὺν αὐτοῖς φυλάττοντα. ἦν δὲ ἐν
 τῇ πόλει συναλλαγὰι Ῥωμαίων τε καὶ Οὐννων.

Ὁ δὲ αὐτὸς ῥῆξ ὁ γενόμενος χριστιανὸς ἀπελθὼν ἐπὶ
 τὴν ἰδίαν χώραν πλησίον Βοσπόρου εὔρε τον ἴδιον ἀδελφόν·
 καὶ εἰσας αὐτὸν μετὰ βοηθείας Οὐννικῆς ἀνεχώρησεν. ἔσβον
 δὲ εἰ αὐτοὶ Οὐννοι ἀγάλματα· καὶ λαβόντες αὐτὰ ἐχώνευσαν·

O 162 ἦσαν γὰρ ἀργυρῶ καὶ ἡλέκτρινα· καὶ κατήλλαξαν αὐτὰ ἐν Βοσπό-
 ρῳ, λαβόντες ἀντ' αὐτῶν μιλιάρσια. καὶ μανέντες οἱ ἱερεῖς τῶν 10
 αὐτῶν Οὐννων καὶ ἔσφιξαν τὸν ῥῆγα καὶ ἐποίησαν ἀντ' αὐτοῦ
 C τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν Μοῦγελ. καὶ πτοηθέντες Ῥωμαίους ἤλ-
 θον ἐν Βοσπόρῳ καὶ ἐφόνευσαν τοὺς φυλάττοντας τὴν πόλιν.

Καὶ ἀκούσας ταῦτα ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἐποίησε κόμητα στε-
 φῶν τῆς Ποντικῆς θαλάσσης, ὃν ἐκέλευσε καθῆσθαι ἐν τῷ λε- 15
 γομένῳ Ἰερῶ εἰς αὐτὸ τὸ στομίον τῆς Πόντου, Ἰωάννην τὸν
 ἀπὸ ὑπάτων, ἀποστελλας αὐτὸν μετὰ βοηθείας Γοθτικῆς. καὶ
 ἐπιστράτευσε κατὰ τῶν αὐτῶν Οὐννων ὁ αὐτὸς βασιλεὺς πέμψας

O 163 διὰ τῆς αὐτῆς Ποντικῆς θαλάσσης πλοῖα γέμοντα στρατιωτῶν
 καὶ ἔξαρχον, ὁμοίως δὲ καὶ διὰ γῆς πέμψας πολλὴν βοήθειαν 20
 καὶ στρατηγὸν Βαδουάριον. καὶ ἀκούσαντες οἱ βάρβαροι, ἔφν-

4. συναλλαγαι] συναλλαγή Ch., συναλλάγματα Theophanes p. 150.
 A. 17. Γοθτικῆς Ox., ut aliquoties scriptum apud Cedrenum.

annis pendendo: unde et nomen urbi, a Tributo Boario, Bosphorum de-
 dit. In hac autem urbe Militum Romanorum, nempe Italarum, qui Hispani
 vocantur, Numerum collocavit; cui Tribunal quoque praefecit, qui
 cum illis una [urbem] custodiret. Itaque in eadem urbe Romanis cum
 Hunnis commercia intercesserunt.

Praedictus autem Hunnorum Rex, Christianus factus, in patriam suam
 Bosphoro vicinam remeavit: ubi cum in fratrem suum incidisset copias
 Hunnicis ei commissis, inde discessit ipse. Erant autem Hunni Idolorum
 Cultores; haec itaque sibi sumentes, (ex argento cum fuerint et electro)
 refundunt: massasque eorum Bospori pro Miliarisiis permutarunt. Sacer-
 dotes interim ob hoc in furorem conversi, Regem suum e medio tollunt:
 et in ejus locum, Mogel, fratrem ejus sufficiunt. Sed et a Romanis sibi
 metuentes, Bosphorum veniunt; Urbisque ibi Custodes interficiunt.

Imperator vero de his certior factus Comitem Augustiarum Pontici
 Maris Johannem, Exconsulem creavit; quem Gothica manu instructum, ad
 Hierum quod vocant, in ipsis Ponti faucibus consedere jussit. Quinetiam
 Imperator, adversus Hunnos hosce arma moturus, per mare Ponticum na-
 ves, Militibus instructas, Classisque Praefectum emittit, terrestrem quoque
 exercitum ingentem, Baduarii sub ductu expedit. Caeterum Barbari his

γον, και γέγονεν ἐν εἰρήνῃ ἢ Βόσπορος, ὑπὸ Ῥωμαίων οἰκουμένη.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ συνέβη Ἰνδοὺς πολεμῆσαι πρὸς ἑαυ- D
τοὺς οἱ ὀνομαζόμενοι Ἀύξουμιται και οἱ Ὀμηριται· ἡ δὲ αἰτία
5 τοῦ πολέμου αὕτη.

Ὁ τῶν Ἀύξουμιτῶν βασιλεὺς ἐνδότερός ἐστι τῶν Ἀμεριτῶν,
ὁ δὲ τῶν Ὀμηριτῶν πλησίον ἐστὶ τῆς Αἰγύπτου. οἱ δὲ πραγμα-
τευται Ῥωμαίων διὰ τῶν Ὀμηριτῶν εἰσερχονται εἰς τὴν Ἀύξου-
μην και ἐπὶ τὰ ἐνδότερα βασίλεια τῶν Ἰνδῶν. εἰσι γὰρ Ἰνδῶν
10 και Αἰθιοπίων βασίλεια ἐπτὰ, τρία μὲν Ἰνδῶν, τέσσαρα δὲ Αἰ-
θιοπίων, τὰ πλησίον ὄντα τοῦ Ὠκεανοῦ ἐπὶ τὰ ἀνατολικὰ μέρη.
τῶν οὖν πραγματευτῶν εἰσελθόντων εἰς τὴν χώραν τῶν Ἀμερι-
τῶν ἐπὶ τὸ ποιήσασθαι πραγματείας, ἕγνωκώς Δίμνος ὁ βα-
σιλεὺς τῶν Ἀμεριτῶν, ἐφόνευσεν αὐτοὺς και πάντα τὰ αὐτῶν E
15 ἀφείλετο, λέγων ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι οἱ χριστιανοὶ κακῶς ποιοῦσι
τοῖς Ἰουδαίοις ἐν τοῖς μέρεσιν αὐτῶν και πολλοὺς κατ' ἔτος φο- O 164
νεύουσι· και ἐκ τούτου ἐκωλύθη ἡ πραγματεία. ὁ δὲ τῶν Ἀύ-
ξουμιτῶν βασιλεὺς ἐδήλωσε τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀμεριτῶν ὅτι Κα-
κῶς ἐποίησας φονεύσας Ῥωμαίους χριστιανούς ~~πραγματευτὰς~~
20 και ἔβλαψας τὰ ἐμὰ βασίλεια. και ἐκ τούτου εἰς ἔχθραν ἐτρέ-
πησαν μεγάλην και συνέβαλον πρὸς ἀλλήλους πόλεμον. ἐν τῷ V 57
δὲ μέλλειν τὸν βασιλέα τῶν Ἀύξουμιτῶν πολεμεῖν συνετάξατο

4. V. ad vol. I. p. 54. A.
nonosum Photii cod. 3.

6. s. Ἀμεριτῶν] Conf. p. 67. Non-
10. βασίλεια Ch., βασίλεια Ox.

auditis fugam capessunt; Bosporumque Romani tranquille deinceps inco-
luerunt.

Contigit autem eodem tempore bellum Auxumitis cum Homeritis In-
dis mutuum intercedere, ex causa scilicet ista.

Homeritarum Rex cum propius ab Aegypto absit quam qui interiora
occupat rex Auxumitarum, Negotiatores Romani Auxumam interioraque
Indorum regna petentes, iter suum per Homeritas faciunt. Indorum enim
et Aethiopum septem sunt regna, quorum tria Indorum sunt, quatuor ve-
ro, quae Oceano contermina in Orientem vergunt, Aethiopiae sunt di-
tionis. Negotiatores itaque Romanos ob mercaturam exercendam Partes
Homeritarum pertranseuntēs Dimnus, Homeritarum rex, aggressus, bonis
eos omnibus, vitaeque spoliavit: Quippe, dicebat, Judaei a Romanis Chri-
stianis, proprios etiam intra fines, male habiti sunt, plurimis eorum quot-
annis occisioni datis: Exinde igitur Negotiatoribus interdictum est. Rex
vero Auxumitarum Homeritensem regem „per litteras interpellans, Male,
inquit, egisti, quod Romanorum Christianorum Negotiatores occideris:
quod et meo pariter regno detrimentum cessurum est.“ Exinde vero
odium inter eos ortum est: quod in bellum tandem mutuum prorupit.
Caeterum rex Auxumitarum in bellum profecturus volebat, si Dimnum
Homeritensem regem bello superaverit, Christianum se futurum. „Pro

Ioannes Malalas.

28

λέγων ὅτι Ἐὰν νικήσω Δίμνον τὸν βασιλέα τῶν Ἀμεριτῶν, χριστιανὸς γίνομαι· ὑπὲρ γὰρ τῶν χριστιανῶν πολεμῶ αὐτῷ. καὶ νικήσας ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀύξουμιτῶν καὶ παραλαβὼν αὐτὸν αἰχμάλωτον, ἀνείλεν αὐτὸν καὶ πᾶσαν τὴν βοήθειαν αὐτοῦ, καὶ τὴν χώραν καὶ τὰ βασίλεια αὐτοῦ ἔλαβε. 5

Καὶ μετὰ τὴν νίκην ἔπεμψε συγκλητικὸς αὐτοῦ δύο καὶ μετ' αὐτῶν διακοσίους ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, δεόμενος τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ ὥστε λαβεῖν αὐτὸν ἐπίσκοπον καὶ κληρικούς καὶ κατηχηθῆναι καὶ διδαχθῆναι τὰ χριστιανῶν μυστήρια καὶ φω-
 O 165 τισθῆναι καὶ πᾶσαν τὴν Ἰνδικὴν χώραν ἐπὶ Ῥωμαίους γενέσθαι. 10
 B καὶ ἐμηνύθη τῷ βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ πάντα διὰ Λικινίου, ἀγουσταλλοῦ Ἀλεξανδρείας· καὶ ἐθέσπισεν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ὄν-
 τινα βούλονται ἐπίσκοπον λαβεῖν αὐτοῦς. καὶ ἐπελέξατο οἱ αὐ-
 τοὶ πρεσβευταὶ Ἴνδοι τὸν παραμονάριον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ
 ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἄνδρα εὐλαβῆ, παρθένον, ὀνόματι Ἰωάννην, 15
 ὄντα ἐνιαυτῶν ὡς ἐξήκοντα δύο. καὶ λαβόντες τὸν ἐπίσκοπον
 καὶ τοὺς κληρικούς, οὓς αὐτὸς ἐπέλεξατο, ἀπήγαγον εἰς τὴν
 Ἰνδικὴν χώραν πρὸς Ἄνδαν τὸν βασιλέα αὐτῶν.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ συνέβη ἔχθραν γενέσθαι τοῦ δουκὸς
 Παλαιστίνης Διομήδου, σιλεντιαρίου μετὰ τοῦ φυλάρχου Ἀρέ-
 C 9α. ὁ δὲ Ἀρέθας φοβηθεὶς εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἐνδότερον λίμνον
 ἐπὶ τὰ Ἰνδικά. καὶ μαθὼν τοῦτο ὁ Ἀλαμουνδαρος ὁ Σαρα-
 κηνὸς τῶν Περσῶν, ἐπιβήσας αὐτῷ τῷ φυλάρχῳ Ῥωμαίων, πα-

20. Διομήδου] Sic Διομήδη vol. I. p. 46. C, Παλαμήδη ibid. p. 45. D, omnia, ut arbitror, mendose. 23. φυλάρχῳ Ch., φιλάρχῳ Oz.

Christianis enim, inquit, adversus eum arma sumo. Auxumitarum vero rex victoria tandem potitus, Homeritarum regem bello captum occidit, deleto exercitu ejus toto regionibus etiam regnisque ejus occupatis.

Post partam vero victoriam duos, ex proceribus suis ducentis aliis stipatos, Alexandriam misit; per quos Justinianum Imperatorem rogatum habuit, uti Episcopus sibi Clericisque darentur, a quibus Christianae Religionis rudimentis et Mysteriis imbutus, sacro Baptismatis lavacro intingeretur: insuper etiam petens, uti tota Indorum regio sub Romano esset Imperio. Imperator autem a Licinnio, Augustali Alexandriae, per literas de his certior factus, Rescripto suo jussit, Episcopum quemcumque vellent sibi acciperent. Deligebant itaque Indorum Legati Joannem, S. Joannis in Alexandria Paramonarium, virum pium, et caelibem, annosque circiter LXII. natum. Hunc igitur, una cum Clericis Episcopum Legati sumentes secum, in Indiam ad Regem suum Andam abduxerunt.

Contigit autem per id tempus Diomedii silentiario, Palaestinae Ducl, cum Aretha Phylarcho inimicitias intercedere. Arethas autem sibi metuens, in interiores Indiae fines se recepit, quod ubi Alamundaro Saraceno, Persarum Ducl, nunciatum fuit, Phylarchum ipse Romanorum ador-

ραλαβὼν ἐφόνευσεν αὐτόν· ἦν γὰρ μετὰ χιλιάδων τριάκοντα, καὶ μαθὼν ταῦτα ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς γράφει τοῖς δούξῃ Φοινίκης καὶ Ἀραβίας καὶ Μεσοποταμίας καὶ τοῖς τῶν ἐπαρχιῶν φυλάρχοις ἀπελθεῖν κατ' αὐτοῦ καὶ καταδιώξαι αὐτὸν καὶ 5 τὸ πλῆθος αὐτοῦ. καὶ εὐθέως ἀπελθόντες Ἀρέθας ὁ φύλαρχος καὶ Γνούφας καὶ Νααμὰν καὶ Διονύσιος ὁ δούξ Φοινίκης καὶ Ἰωάννης ὁ τῆς Εὐφρατησίας καὶ Σεβαστιανὸς ὁ χίλιαρχος μετὰ τῆς στρατιωτικῆς βοήθειας· καὶ μαθὼν Ἀλαμούνδαρος ὁ Σαρακηνὸς ἔφυγεν εἰς τὰ Ἰνδικὰ μέρη μεθ' ἧς εἶχε βοήθειας Σαρακηνικῆς. καὶ εἰσελθόντες οἱ δοῦκες Ῥωμαίων καὶ οἱ φύλαρχοι μετὰ βοήθειας συνεπομένης, καὶ μηδαμοῦ αὐτὸν καταλαβόντες, ὤρμησαν ἐπὶ τὰ Περσικὰ μέρη, καὶ παρέλαβον τὰς σκηνὰς αὐτοῦ, καὶ αἰχμαλώτους δὲ ἔλαβον πλῆθος ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ παιδίων καὶ ὄσας εὖρον καμήλους δρομωναρίας 15 καὶ ἄλλα διάφορα κτήνη. ἔκασαν δὲ καὶ κάστρα Περσικὰ τέσσαρα παραλαβόντες καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς ὄντας Σαρακηνοὺς τε καὶ Πέρσας, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὰ Ῥωμαϊκὰ μετὰ νίκης.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ἀνεπλήρωσε καὶ τὸ δημόσιον τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὃ ἤρξατο κτελεῖν Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς, τὸ 20 ἐπίκλην Δαγισθέου. ἔκτισε δὲ καὶ τὸ μεσιάνιον τῆς βασιλικῆς

5. Ἀρέθας] Idem fortasse qui redit p. 70. A. 6. καὶ Ἰ.] ὁ Ἰ. Οκ. 7. Σεβαστιανὸς Οκ. 14. δρομωναρίας Οκ. 20. Δαγισθέου] Δαγισθαῖον recte Chron. p. 338. C. *ibid.* μεσιάνιον Ch., Chron., μεσιάντων Οκ. Eadem κτιστήρας.

tus est, captumque trucidavit: numerabat enim in exercitu suo xxx Milia Militum: Imperator vero Justinianus ubi haec audisset, Phoeniciae, Arabiae et Mesopotamiae Ducibus, Provinciarum etiam Phylarchis, per literas imperavit, uti egressi omnes Alamundarum exercitumque ejus insequerentur. Sine mora igitur Arethas Phylarcha, Gnuphas, cum Naamane, Dionysius etiam Phoeniciae Dux, et Joannes Dux Euphratesiae, cum Sebastiano Chiliarcho, copiis suis junctis omnibus exierunt. Quod ubi audivisset Alamundarus Saracenus, in regiones Indicas, una cum copiis quas habuit Saracenicis, se recepit: Quem Duces et Phylarchae Romani cum copiis suis insecuti cumprehendere non poterant, iter inde suum in Persidem ducunt: ubi Alamundari tentoriis direptis, ingentem etiam virorum, mulierum, puerorumque turbam captivam inde abduxerunt: camelos etiam dromades jumentaque alia diversa, quotquot inveniri poterant, pro praeda habuerunt. Quinetiam Castellis Persarum quatuor incendio datis, captisque qui in eis erant Persis et Saracenis, victores domum revertuntur.

Porro Imperator Dagisthei quod vocant Balneum Publicum, Constantinopoli olim ab Anastasio inchoatum, exaedificavit. Extruxit etiam Me-

κινστέρνας, βουλόμενος εισαγαγεῖν ἐν αὐτῇ τὸ ὕδωρ τὸ Ἀδρια-
νιον. ἀνετίθει δὲ καὶ τὸν ἀγωγὸν τῆς πόλεως.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ διεβλήθησαν τινες τῶν ἐπισκόπων
ἀπὸ διαφόρων ἐπαρχιῶν, ὡς κακῶς βιοῦντες περὶ τὰ σωματι-
V 58 καὶ καὶ ἀρσενικοιτοῦντες. ἐν οἷς ἦν Ἡσαΐας ὁ τῆς Ῥόδου ὁ 5.
ἀπὸ νυκτεπάρχων Κωνσταντινουπόλεως, ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀπὸ
Λιδὸς πόλεως τῆς Θράκης, ὀνόματι Ἀλέξανδρος. οἵτινες κατὰ
θεῖαν πρόσταξιν ἠνέχθησαν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἔξετα-
σθέντες καθηρέθησαν ὑπὸ Βικτωρος ἐπάρχου πόλεως, ὅστις
ἐτιμωρήσατο αὐτούς, καὶ τὸν μὲν Ἡσαΐαν πικρῶς βασανίσας 10
ἐξώρισε, τὸν δὲ Ἀλέξανδρον καυλοτομήσας ἐπόμπευσεν εἰς
O 168 κραβαταρίαν· καὶ εὐθέως προσέταξεν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς τοὺς
ἐν παιδεραστίαις εὐρισκομένους καυλοτομεῖσθαι. καὶ συνεσχέ-
θησαν ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ πολλοὶ ἀνδροκοῖται, καὶ καυλοτομη-
θέντες ἀπέθανον. καὶ ἐγένετο ἔκτοτε φόβος κατὰ τῶν νοσοῦντων 15
τὴν τῶν ἀρρώρων ἐπιθυμίαν.

B Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ ἔπαθεν ὑπὸ φεομησίας ἐν τῇ Μυσίᾳ
Πομπηιοῦπολις· τῆς γὰρ κινήσεως γενομένης ἐξαίφνης ἐσχί-
σθη ἡ γῆ καὶ ἐκαώθη τὸ ἥμισυ τῆς πόλεως μετὰ τῶν οἰκούντων,
καὶ ἦσαν ὑπὸ τὴν γῆν, καὶ τὸ ἦχος αὐτῶν ἐφέρετο τοῖς περισω- 20
θεῖσι. καὶ πολλὰ ἐφιλοτιμήσατο ὁ αὐτὸς βασιλεὺς εἰς τὴν ἐκχόσιν

5. Ῥόδου καὶ ὁ Ox. 6. ὁ ἀπὸ] Immo ὁ. 17. Πομπηιοῦπο-
λις Ox. 21. ἐκχόσιν] ἐκχόσιν Ox. hic et 61. B. V. vol. I. p. 95. B.
Monitum de vitio etiam ab editoribus Stephani c. 10558. D.

sanum Cisternae Basilicae, Adriani aquas in eam immittere volens. Ur-
bis etiam Aquaeductum renovavit.

Iisdem temporibus diversarum provinciarum Episcopi libidinis nefan-
dae cumque Masculis impurissimi concubitus rei peragebantur: inter
quos Isaias Rhodi, Constantinopolitanus olim Nycteparchus, et Alexander
Diospolis in Thracia Episcopi fuerunt. Hi itaque divino Imperatoris ex
Edicto Constantinopolim adducti, post examen initum, a Victore Urbis
Praefecto gradu suo deturbati, poenas dederunt. Et Isaias quidem, gra-
ves cruciatus perpassus, in exilium missus est. Alexander vero, veretro
amputato, lecticae impositus, populo in spectaculum datus est. Quin et
Legem quoque dein Imperator tulit, Libidinis Masculae reos quoscunque
virilibus mutilari. Multique eodem tempore Masculli concubitus rei de-
prensi sunt, qui virilibus executi perierunt. Metus hinc malo hoc labo-
rantibus incussus est.

Circa haec tempora divinam iram perpassa est Pompeiopolis, urbs
Mysiae. Ex tremoribus enim terra subito dehiscente, dimidia civitas una
cum incolis absorpta est: ebrutorum interim clamoribus ad superstitum

τοῦ περιωθῆναι τοὺς ὄντας ὑπὸ τὴν γῆν, ὡσαύτως δὲ καὶ τοῖς ζῆσασιν καὶ τῇ πόλει εἰς ἀνανέωσιν.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ἀνανέωσε τοὺς νόμους τοὺς ἐκ τῶν προλαβόντων βασιλέων θεσπισθέντας, καὶ ποιήσας νεαροὺς νόμους ἔπεμψε κατὰ πόλιν, ὥστε τὸν ἄρχοντα ἐν ᾧ τὴν ἀρχὴν ἔχει μὴ κτίζειν οἶκον ἢ ἀγοράζειν κτῆμα, εἰ μὴ τις συγγενῆς αὐτοῦ ὑπάρχει, διὰ τὸ μὴ βιάζεσθαι τοὺς συγκακτημένους ἢ ἀναγκάζεσθαι τινα διὰ τὴν ἀρχικὴν προστασίαν εἰς αὐτὸν διατίθεσθαι. O 169
C

10 Ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν φυσικῶν παιδῶν, ὥστε κληρονομεῖν κατὰ τὸν Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως νόμον.

Καὶ περὶ τοῦ κληρονομοῦντος, ὥστε ἔξεῖναι αὐτῷ παραιτεῖσθαι τὴν κληρονομίαν ὅτε δ' ἂν βούληται, καὶ μὴ ἀποκλείεσθαι χρόνῳ.

15 Περὶ δὲ τῶν μαρτύρων, ὥστε ἀναγκάζεσθαι τοὺς ἰδιώτας καὶ ἄκοντας μαρτυρεῖν.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ἐδωρήσατο τὸ Γοτθικὸν ξυλλεῖαιον, κομφίσας τοὺς ὑποτελεῖς ἐκ τοῦ βάρους. D

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας δύο στρατηγοὶ Οὐννων ἐπιδρῆσαντες μετὰ πλήθους εἰς τὴν Σκυθίαν καὶ τὴν Μυσίαν, ὄντος ἐκείνου στρατηλάτου Ῥωμαίων Βαδουαρίου καὶ Ἰουστίνου, καὶ ἐξελεθόντων αὐτῶν κατὰ τῶν Οὐννων, καὶ συμβολῆς γενομένης, ἐσφάγη Ἰουστίνος ἐν τῷ πολέμῳ· καὶ ἐγένετο ἀντ' αὐτοῦ O 170

13. ἀποκλείεσθαι Οκ.

aures pervenientibus. Imperator autem effodiendis, qui sub terra erant, urbique instaurandae, ejusque incolis plurima largitus est.

Idem Justinianus, renovatis antecedentium Imperatorum Legibus, *Novellas* etiam *Constitutiones* ipse edidit: quas in urbes emisit: quibus etiam cavit; „Ne Praefectorum aliquis, intra Praefecturam suam, vel domum extrueret, vel agrum nisi a cognatis suis, sibi acquireret: silicet ne quo modo violarentur agrorum possessores; vel cogeretur aliquis invitus, Praefectum, ob Praefectoriam ejus auctoritatem haerodem scribere.“

„Similiter etiam jus Haereditarium liberis Naturalibus concessit; juxta Legem ab Anastasio Imperatore latam.“

„Statuit etiam, Haeredi licere sortem suam quandocunque vellet deponere; nec tempore ullo excludi debere.“

„Ad Testimonium autem ferendum Privatos, etiam invitos, cogi voluit.“

Idem etiam Imperator, donavit Xylaeum Gothicum; tributariis suis hoc onere levatis.

Eodem imperante, duo Hunnorum Duces, cum magno exercitu, Scythiam Mysiamque invaserunt: quibus occursum ierunt Baduarus, Militum Magister et Justinus: praelioque commisso, Justinus occisus est. Ita-

Κωνσταντιολος ὁ Φλωρεντίου στρατηλάτης τῆς Μυσίας. καὶ ἦλθον οἱ Οὐννοι πραιδεύοντες ἕως τῆς Θράκης· καὶ ἐξελθὼν κατ' αὐτῶν ὁ στρατηλάτης Κωνσταντιολος καὶ Γοδιλᾶς καὶ ὁ τοῦ Ἰλλυρικοῦ στρατηλάτης Ἀσκοῦμ ὁ Οὐννος, ὃν ἐδέξατο ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἐν ἀγίῳ βαπτίσματι, καὶ μεσολαβήθεν-5
 E των τῶν Οὐννων ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ πολλῶν ἐξ αὐτῶν πιπτόντων, ἀπέφυγεν ἡ πραιδα πᾶσα, καὶ ἐγένοντο Ῥωμαῖοι ἐπικρατέστεροι, φρονεύσαντες καὶ τοὺς δύο ἔῃγας. καὶ ὡς ὑποστρέφουσιν, ὑπηρετήθησαν ὑπὸ ἄλλων Οὐννων· καὶ συμβαλόντες ἀπὸ κόπου, καὶ ἀσθενέστεροι ὄντες οἱ Ῥωμαίων στρατηγοί, δέδωκαν νῶτα· καὶ 10 καταδιώξαντες οἱ Οὐννοι ἐσέκυσαν φεύγοντας τοὺς ἐξάρχους Ῥωμαίων. καὶ ὁ μὲν Γοδιλᾶς ἀποσπάσας τὸ ἴδιον ξίφος ἔκοψε
 V 59 τὸν σόκον καὶ ἐξέλιπεν, ὁ δὲ Κωνσταντιολος ἠνέχθη ἀπὸ τοῦ ἵππου ἐπὶ τὸ ἔδαφος· καὶ ὁ Ἀσκοῦμ δὲ συνελήφθη. καὶ λαβόντες τοὺς δύο αἰχμαλώτους, τὸν μὲν Κωνσταντιόλον ἀνέδωκαν, 15 λαβόντες παρὰ τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων νομίσματα μύρια, καὶ ἀνήλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει· τὸν δὲ Ἀσκοῦμ τὸν Οὐννον κρατήσαντες ἀνεχώρησαν ἐπὶ τὴν χώραν αὐτῶν μετὰ καὶ ἄλλων πολλῶν αἰχμαλώτων· καὶ εἰρήνευσεν λοιπὸν τὰ Θρακικὰ μέρη. 20

O 171 Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ ἠγανακτήθη ὁ πατρικίος Πρόβος, ὅστις συγγενὴς ἦν Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως, ὡς λοιδορήσας τὸν αὐτὸν βασιλεῦ Ἰουστινιανόν. καὶ γενομένου σιλεντίου κομ-

10. δέδωκε] ἔδωκεν Ch. Debebat δέδωκεν, quae forma redit p. 70. A. 11. ἐσέκυσαν Ox.

que in ejus locum Magister Militum in Mysia successit Constantiolus, Florentii filius. Caeterum grassantes interim Hunni, regiones undique ad usque Thraciam deprædati sunt: adversus quos egressi sunt Constantiolus Militum Magister et Godilas, Illyricique Magister Militum Ascum, Hunnus, quem Justinianus Imperator e sacro Baptismatis lavacro suscepit. Hunnorum itaque ab his undique cinctorum, plurimi in praelio ceciderunt; prædaque omnis dilapsa est: Ducemque eorum utrumque Romani, superiores facti, interfecerunt. Reversuris autem cum nova vis Hunnorum supervenisset, Romani Duces, jamjam viribus lassati, nec alterius praelii impetum qui essent sustinendo, terga dederunt. Hunni itaque fugientes insecuti, Romanorum Duces laqueis implicantes ceperunt. Ex quibus Godilas, stricto gladio laqueum discindens, ex manibus eorum evasit; Constantiolum vero, equo excussum, Ascumque captivos habuerunt: quorum illum Romanus Imperator x. Millibus nummorum redemit. Ascum vero Hunnum, cum pluribus aliis mancipiis, in regionem suam captivum abduxerunt. Pax deinde erat Thracum dittonibus.

Eodem ipso tempore delatio in Probum Patricium, Imperatoris Anastasii cognatum, instituta est; eo quod Justinianum Imperatorem convitiis

βέντου ἐπὶ πράξεως ὑπομνημάτων ἐγγράφως, καὶ τῶν πεπραγμένων πάντων ὑπαναγνωσθέντων τῷ βασιλεῖ μετὰ τὸ ἐλεγχθῆναι B τὸν αὐτὸν Πρόβον ἐπὶ κοινοῦ τῆς συγκλήτου, λαβὼν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς τὰ πεπραγμένα ἔσχισεν, εἰπὼν τῷ αὐτῷ Πρόβῳ ὅτι 5 Ἐγὼ τὸ ἁμάρτημα συγχωρῶ σοι, ὃ κατ' ἐμοῦ ἔπραξας· εὖξασθὲν ἵνα καὶ ὁ θεὸς συγχωρήσῃ σοι. καὶ ἀνυμνήθη ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ὑπὸ τῆς συγκλήτου.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ Εὐδάλιος τις, κόμης δομεστικῶν, ἀπὸ εὐπόρων πένης γενόμενος τῷ τρόπῳ τούτῳ· ἐμπροσμοῦ 10 γανομένου ἔνθα ἔμενε, γυμνὸς ἔφυγε μετὰ καὶ τῶν τριῶν αὐτοῦ τέκνων· οὐκ ὀλίγοις δὲ δανείοις ὑποκείμενος, καὶ μέλλων τελευτᾶν, διαθήκας συνειστήσατο εἰς τὸν αὐτὸν βασιλέα, εἰπὼν ἐν τῇ διαθήκῃ, ὥστε τὸν εὐσεβέστατον Ἰουστινιανὸν παρασχέιν C ταῖς ἑμαῖς θυγατράσιν ἡμερησίας ἀνὰ φύλεις ἑ· καὶ γινομένης O 172 15 αὐτῶν τελείας ἡλικίας καὶ ἐρχομένης ἐπὶ γάμον λαμβάνειν προικὰ ἑκάστην δέκα χρυσίου λιτρῶν. ἀποπληρωθῆναι δὲ καὶ τοὺς ἑμὸς δανειστὰς παρὰ τοῦ ἐμοῦ κληρονόμου. καὶ ἐπὶ τούτοις ἐτελεύτα ὁ αὐτὸς Εὐδάλιος· καὶ ἀνηρέχθη ἡ διαθήκη τῷ βασιλεῖ διὰ τοῦ κουράτωρος. καὶ ἐκέλευσεν αὐτὸν ὑπεισελθεῖν τῇ κλη- 20 ρονομίᾳ· ὅστις ἀπελθὼν εἰς τὸν οἶκον ἔνθα κατέμεινε ὁ αὐτὸς Εὐδάλιος, καὶ ποιήσας ἀναγραφὴν τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, εὐρέθη ἡ περιουσία αὐτοῦ ἕχρι νομισμάτων φξδ'. καὶ ἀπελθὼν

14. ἡμερησίας Ch., ἡμερησίας Ox.

incessisset. Facto igitur super hac re silentio Conventuali, quaeque hinc inde in causa agitabantur in scripta relatis, et coram Imperatore perlectis; Probus communi Concilii suffragio, reus peragebatur. Caeterum Imperator, Decreta in manus sumens rescidit. „Ego, inquit, Probe, quod in me commissum est, ignosco tibi: Deum itaque precare, ut ipse etiam tibi condonet.“ Quod Imperatoris factum totus Concessus magnopere praedicavit.

Eodem tempore Eulalius quidam, Comes Domesticorum, de divite pauper factus, ab incendio in habitatione ejus facto, unde ipse cum tribus liberis suis audus evaserat; cumque multus esset in aere alieno, moriturus Imperatorem ipsum Haerodem sibi, in haec verba conscripsit. „Testamento hoc meo volo, religiosissimum Justinianum singulis filiabus meis, singulos per dies; xv. folles annumerare: Ubi vero justam in aetatem adoleverint, virisque maturae fuerint, auri libras x. pro dote singulae ut accipiant. Insuper volo, Haerodem meum debita mea omnia Creditoribus persolvere.“ Deinde vero diem suum obiit Eulalius. Hujus itaque Testamentum Imperatori detulit Curator; cui etiam Imperator mandavit, haereditatem ut adiret. Curator itaque Eulalii aedes petens, et inito facultatum ejus Catalogo, invenit eum in bonis esse ad valorem DLXIV.

ἀνήγαγε τῷ βασιλεῖ τὴν διατίμησιν τῆς ὑποστάσεως καὶ τὰ ὑπ' αὐτοῦ καταλειφθέντα ληγᾶτα. καὶ ταῦτα ἀκούσας ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἐπιτρέπει τῷ κουράτωρι Μακεδονίῳ ὑπεισελθεῖν τῇ κληρονομίᾳ. καὶ δὴ τοῦ κουράτωρος ἀντειπόντος τῷ αὐτῷ βασιλεῖ μὴ ἀδταρκεῖν τὰ τῶν ληγᾶτων πρὸς τὰ τῆς διαθήκης, 5 ἐπέτρεψεν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς, εἰπὼν, *Τί με κωλύεις ὑπεισελθεῖν τῇ κληρονομίᾳ, εὐσεβὲς θελοντα ποιῆσαι; ἄπελθε, ἀποπλήρωσον πάντας τοὺς δανειστὰς αὐτοῦ καὶ τὰ ληγᾶτα τὰ ὑπ' αὐ-*

O 178 *τοῦ διατηνωθέντα· τὰς δὲ τρεῖς θυγατέρας αὐτοῦ ἀχθῆναι κελεύω παρὰ τῇ Λύγουστα Θεοδώρᾳ τοῦ φυλάττεσθαι αὐτὰς ἐν τῷ δεσποτικῷ κουβικλίῳ, κελεύσας τοῦ δοθῆναι αὐταῖς χάριν*

E *προικῶς ἀνὰ χρυσίον λιτρῶν εἴκοσι καὶ πῦσαν τὴν ὑπόστασιν, ἣν εἴασεν αὐταῖς ὁ αὐτῶν πατήρ.*

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ καιρῷ ἡ εὐσεβὴς Θεοδώρα μετὰ καὶ τῶν ἄλλων αὐτῆς ἀγαθῶν ἐποίησε καὶ τοῦτο. οἱ γὰρ ὀνομαζόμενοι 15 πορνοβοσκοὶ περιῆγον ἐν ἐκάστῳ τόπῳ περιβλεπόμενοι πλεννητας ἔχοντας θυγατέρας, καὶ διδόντες αὐτοῖς, φησὶν, δροκους καὶ ὀλίγα νομίσματα ἐλάμβανον αὐτάς, ὡς ἐπὶ συγκρο-

V 60 *τήσει, καὶ προϊστων αὐτὰς δημοσίᾳ, κατακοσμοῦντες ἐκ τῆς αὐτῶν ἀτυχίας, νομιζόμενοι παρ' αὐτῶν τὸ τοῦ σώματος ἀδ- 20 τῶν δυστυχεῖς κέρδος, καὶ ἠνάγκαζον αὐτὰς τοῦ προϊστασθαι. καὶ τοὺς τοιοῦτους πορνοβοσκοὺς ἐκέλευσε συσχεθῆναι μετὰ πάσης ἀνάγκης· καὶ ἀχθέντων αὐτῶν μετὰ τῶν κορασίων, ἐκέ-*

5. ἀνταρκεῖν] Immo ἀνταρκεῖν. Sic et p. 78. C. 11. αὐταῖς
Ch., αὐτάς Ox. 17. ἔχοντας Ch., ἐχούσας Ox.

nummorum. Reversus itaque, Justinianum de facultatum ejus aestimatione, sicut etiam de iis, quae Testamento legaverat Eulalius, certiore fecit. Jubenti autem rursus Imperatori, Haereditatem ut adiret, respondit Macedonius Curator tenuiores esse demortui opes, quam quae Legatarius sufficient. „Cui Imperator; Quorsum, inquit, tu me impedis, quo minus pium hoc Haeredis officium perficiam? Age vero, Creditoribus ejus omnibus satisfacias; Legataque etiam omnia persolvas. Tres autem filiae ejus jubeo ad Theodoram Augustam ut deducantur, Augustali cubiculo custodiendae, quibus etiam singulis, Dotis nomine, libras auri xx. dari volo; et praetera, quodcumque est facultatum, quas pater moriens illis legavit.“

Eodem tempore religiosissima Theodora, aliis egregie a se factis, etiam hoc adjecit. Per id tempus Lenones qui vocantur passim per urbes agebant Circumforanel, perquirentes undique pauperum filias; quas a parentibus stipulatione cum eis facta, numulisque paucis datis, acceptas, secum abducebant; ornatasque, publice prostituiebant, etiam invitae; turpissimum hoc lucrum, ex illarum infortuniis, sibi comparantes. Hujusmodi vero Lenones Imperatrix jussit omnino omnes comprehendi; comprehesosque, cum puellis una coram adduci; adductosque, juramento adhibito,

λευσεν εἰπεῖν ἕκαστον αὐτῶν μεθ' ὄρκου δόσεως τί παρέσχον τοῖς αὐτῶν γονεῦσι· καὶ εἶπον δεδωκέναι ἀνὰ πέντε νομίσματα. καὶ πάντων ἐπιδεδωκότων γνώσιν μεθ' ὄρκου, δεδωκυῖα τὰ χρήματα ἢ αὐτῇ εὐσεβῆς βασίλισσα ἤλευθέρωσεν αὐτὰς τοῦ ζυγοῦ 5 τῆς δυστυχοῦς δουλείας, κελεύσασα τοῦ λοιποῦ μὴ εἶναι πορ- O 174 νοβοσκούς, ἀλλὰ χαρισαμένη ταῖς αὐταῖς κόραις τὴν τοῦ σώματος ἔνδυσιν καὶ ἀπὸ νομίσματος ἐνὸς ἀπέλυσεν αὐτάς.

Ἐν δὲ τῇ συμπληρώσει τῆς αὐτῆς Ἰνδικτιῶνος ἐξώρμησεν ἡ Β αὐτῇ Ἀύγουστα Θεοδώρα εἰς τὸ λεγόμενον Πύθιον μετὰ πατρι- 10 κίων καὶ κουβικουλαρίων, οὔσα σὺν χιλιάσι τέτρασι. καὶ πολλὰ χαρισαμένη ταῖς κατὰ τόπον ἐκκλησίαις ὑπέστρεψεν ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ ἀπηγγέλθη Ἰουστινιανῷ τῷ βασιλεῖ ὅτι συμβολῆς γενομένης μεταξὺ Περσῶν καὶ Ῥωμαίων, ἐπὶ τὴν 15 Μεσοποταμίαν ἐπιθρόψάντων τῶν Περσῶν μετὰ χιλιάδων λ', καὶ Ξέρξου τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως Κωάδου· ὁ γὰρ Περὸζης ὁ μελλῶν υἱὸς αὐτοῦ ἐπὶ τὴν Λαζικήν καὶ τὴν Περσαρμενίαν ἐπολέμει μετὰ βοήθειας πολλῆς· ὁ γὰρ πατὴρ αὐτῶν Κωάδης ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ οὐκ ἦλθεν ἐπὶ τὰ Ῥωμαϊκά· ἐξῆλ- C 20 θον δὲ κατὰ τοῦ Μέραν καὶ Ξέρξου ὁ ἀπὸ δουκῶν Λαμασκοῦ Κουζτίς ὁ Βιταλιανοῦ, ἀνὴρ μαχημώτατος, καὶ Σεβαστιανὸς O 175 μετὰ τῆς Ἰσαυρικῆς χειρὸς καὶ Προκλιανὸς ὁ δοῦξ Φοινίκης καὶ Βασιλείος ὁ κόμης. ἦν δὲ καὶ Βελισάριος μετ' αὐτῶν καὶ Ταφαράς ὁ φύλαρχος. τοῦ δὲ ἵππου Ταφαρῶ προσκόψαντος

9. Ἀύγουστα Ox. *ibid.* Πύθιον] Conf. Theophanes p. 158. C.
17. ὁ υἱὸς Ox., υἱὸς Ch. 22. Προκλιανὸς Ox.

profiteri, quanti puellas a parentibus acceperant. Nummosque quinque pro singulis eis dedisse se juramento fidei facientibus, pecunias reddidit pientissima Imperatrix, ipsasque a servituti turpissimae jugo liberavit; Prohibitum etiam in posterum Lenocinilis quibuscunque. Quin et vestitu illis integro de propriis sumptibus suppeditato, puellas demum demisit.

Caeterum Indictionis hujus sub exitum, Theodora Augusta, Patriciis, cubiculariis et iv. millibus virorum stipata, Pythium profecta est: Cunctisque in quas inciderat, Ecclesiis magnifice donatis, Constantinopolim reversa est.

Eodem tempore ad Justinianum Imperatorem nuncium allatum est de praelio inter Romanos et Persas commisso; qui xxx millibus armatorum instructi, Xerxis, Coadis Persarum regis filii, sub auspiciis, Mesopotamiam invaserant. Perozes enim; Coadis filius natu major, eodem tempore Lazicam et Persarmeniam, numero cum exercitu petebat; nec pater ipse Coades hoc tempore in Romanas prodiit ditiones. Xerxi autem et Meran in occursum iverunt Damasci Exdux Cuztis, Vitaliani F. vir bellicosissimus; et Sebastianus, copis Isauricis instructi: Phoeniciae etiam Dux, Proclianus, cum Basilio Comite: Praeter hos etiam aderat Belisarius et

κατενεχθεὶς ἐπὶ τὴν γῆν ἐσφάγη, ὁμοίως δὲ καὶ Προκλήσιανός· Σεβαστιανός δὲ καὶ Βασίλειος ἐλήφθησαν αἰχμάλωτοι, Κουζίτις δὲ πλῆγᾶτος γενόμενος παρελήφθη, Βελισάριος δὲ φυγῆ χρησάμενος διεσώθη. καὶ ἀπηγγέλθη τὰ γενόμενα τῷ βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ, καὶ ἐλυπήθη σφόδρα. ἔπεσον δὲ καὶ ἐκ τῶν Περ-
 D οῶν στρατηγοὶ μετὰ βοήθειας αὐτῶν πολλῆς· καὶ ὑπέστρεψαν εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν χώραν.

Ἐπεμψε δὲ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς συγκλητικὸς ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως φυλάττειν τὰς πόλεις τῆς ἀνατολῆς μετὰ τῆς αὐτῶν βοήθειας, τὸν μὲν πατρίκιον Πλάτωνα ἐν Ἀμυδίᾳ, τὸν δὲ 10 Θεόδωρον τὸν πατρίκιον ἐν Ἐδέσῃ, Ἀλέξανδρον δὲ τὸν Ἱερίου ἐν Βεροίᾳ, καὶ ἄλλους δὲ συγκλητικὸς ἐπὶ τὸ Σούρον καὶ Κωνσταντῖναν εἰς τὸ φυλάττειν τὰς πόλεις. ἐπέμφθη δὲ ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ καὶ ὁ πατρίκιος Πόμπιος μετὰ πολλῆς βοήθειας, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ Ἰλλυρικιανούς καὶ Σκύθας καὶ Ἰσαύρους καὶ 15
 O 176 Θρακίους· καὶ ἔνδοσις ἐγένετο τοῦ πολέμου κατὰ σύνταξιν Ῥωμαίων τε καὶ Περσῶν διὰ τὸ γενέσθαι χειμῶνας βαρεῖς.

Συνέβη δὲ ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ὑπὸ Θεομηρίας παθεῖν Ἀκτιόχειαν τὸ ἔκτον αὐτῆς πάθος. ὁ δὲ γεγονὼς σεισμὸς κατέσχευεν ἐπὶ μίαν ὥραν, καὶ μετὰ τούτου βρυγμὸς φοβερός, ὥστε τὰ ἀνα-
 20 νεωθέντα κτίσματα ὑπὸ τῶν πρῶν γενομένων φόβων καταπεσεῖν καὶ τὰ τεῖχη καὶ τινὰς ἐκκλησίας. τὰ δὲ συμβάντα

1. κατενεχθεὶς Ch., κατενεχθεὶς Ox.   *ibid.* Προκλήσιανός Ox.
 10. Ἀμυδίᾳ] Conf. p. 52. D.   12. Σούρον] Σούρων Ch.   14. Πόμπιος] Immo Πομπήιος.   22. τινὰς ἐκκλησίας Ch., τινὰς ἐκκλησίας Ox.

Tapharas Phylarcha. Tapharas vero equo impingente excussus, interfectus est: simili etiam modo periit et Proclianus. Sebastianus et Basilius ab hostibus capti sunt: Custis etiam, vulnere accepto, in manus hostium devenit: caeterum Belisarius fuga evasit. Imperator autem Justinianus, ubi haec audisset, ingenti ira commotus est. Sed etiam ex Persarum quoque Ducibus et Exercitu, ceciderunt quamplurimi; caeteris regionem suam repetentibus.

Porro Imperator ex Proceribus suis a Constantinopoli in Orientem emisit quosdam, qui urbibus ibi prospicerent: ex quibus Amida Platoni, Edessa Theodoro Patriciis; Alexandro autem, Hierii filio, Beroes; caeterisque aliis, Surorum urbs et Constantina tuendae cesserunt. Eodem tempore Pompilus etiam Patricius, cum ingenti Illyriorum, Scytharum, Isaurorum, Thracumque exercitu emissus est; sed ob gravissimas quae ingruerant Hyemes, ex pacto Romanos inter Persasque inito, induciae factae sunt.

Contigit autem per id tempus Antiochiam irati Numinis vicissitudinem sextam subire, per unius horae spacium terrae tremoribus concussam: quos etiam rugitus ingens insecutus est; corruentibus interim, quae a prioribus terrae motibus de novo excitata fuerant, aedificiis, moeniis,

ἠκούσθη καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι, καὶ πῦσαι πενθοῦσαι ἐλιτά-
 νευον. ἔπαθε δὲ καὶ μέρη τῶν πέριξ τῆς πόλεως· τελευτῶσι
 δὲ ἐν αὐτῷ τῷ σεισμῷ ἄχρι ψυχῶν πεντακισχιλίων. οἱ δὲ περι- V 61
 σωθέντες πολῖται εἰς τὰς ἄλλας πόλεις, φανεροὶ δὲ ἐν τοῖς ὄρε-
 5 σιν ὄκουν. ὁ δὲ πατριάρχης Ἐφραΐμιος πάντα τὰ γεγόμενα
 ἀνήγγυε τῷ βασιλεῖ· καὶ ἀκούσαντες οἱ ἐν τῷ Βυζαντίῳ τὰ συμ-
 βάντα ἐλιτάνευον ἐπὶ ἡμέρας ἰκανάς.

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ συνέβη παθεῖν ὑπὸ σειμοῦ Λαο-
 δίκειαν τὸ πρῶτον αὐτῆς πάθος· κατηνέχθη δὲ ὑπὸ τοῦ φόβου
 10 τὸ ἡμισυ τῆς αὐτῆς πόλεως καὶ αἱ συναγωγαὶ τῶν Ἰουδαίων.
 ἀπώλοντο δὲ ἐν αὐτῷ τῷ φόβῳ χιλιάδες ἑπτὰ ἡμισυ, Ἑβραίων O 177
 τε πλῆθος καὶ χριστιανῶν ὄλγοι· αἱ δὲ ἐκκλησίαι τῆς αὐτῆς
 πόλεως ἔμειναν ἀρραγαῖς, περιωθειῖσαι ὑπὸ θεοῦ. ὁ δὲ αὐτὸς
 βασιλεὺς ἐχαρίσατο τοῖς Λαοδικεῦσιν εἰς ἐκχόισιν τῆς αὐτῶν B
 15 πόλεως κεντηνάρια δύο.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ μετεκλήθη Ἀντιόχεια Θεοῦπολις
 κατὰ κέλευσιν τοῦ ἁγίου Συμεῶν τοῦ Θαυματουργοῦ. εὐρέθη
 δὲ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ Ἀντιόχειᾳ χρησμὸς ἀναγεγραμμένος, περιέχων
 οὕτως· Καὶ σύ, τάλαινα πόλις, Ἀντιόχου οὐ κληθήσῃ. ὁμοίως
 20 δὲ καὶ ἐν τοῖς χαρτοῖς εὐρέθη τῶν τὰ ἄκτα γραφόντων τῆς αὐ-
 τῆς πόλεως ὅτι ἔκραζον κληδόνα διδοῦντες εἰς τὸ μετακλη-
 θῆναι τὴν αὐτὴν πόλιν. καὶ ἀνηνέχθη ταῦτα τῷ αὐτῷ βασιλεῖ

9. κατηνέχθη Ch., κατηνέχθη Ox. 14. ἐκχόισιν] V. ad p. 58. B.
 17. θαυματουργοῦ Ox.

Ecclesiisque nonnullis. Hujus vero cladis fama per urbes sese spargente,
 lugentes omnes litanis Deum propitiabant. Divinam etiam iram expertae
 sunt partes urbem circumjacentes: perierunt vero ab excidio hoc anima-
 rum v. Millia recipientibus sese, qui supererant, in alias urbes: sed et
 plurimi etiam montes incoluerunt. Quae quidem omnia, ab Ephraemio
 Patriarcha Imperatori nunciata, Byzantini quamprimum accepissent, sup-
 plicationes Deo multos per dies fundebant.

Contigit autem eodem tempore Laodiceam etiam terrae motibus tum
 primum trepidare, dimidia urbis parte collabente, una cum Judaeorum syn-
 agogis. In hac clade perierunt VII. Mortalium millia cum semise: inter
 quos Hebraeorum plurimi, Christianorum quoque nonnulli interierunt.
 Christianorum vero Ecclesiae, nutu Divino, inconcussae steterunt. Cae-
 terum Imperator Laodiceenses, in urbem a ruderibus repurgandam, cen-
 tenariis duobus donavit.

Iisdem temporibus Antiochia, mutato nomine, Theopolis vocata est;
 imponente hoc eidem S. Symeone Thaumaturgo: nempe ob repertum ibi
 Oraculum, quod sic se habuit. „Erit, cum tu infelix urbs, Antiochi nou
 vocaberis.“ Ad novum vero nomen, urbi inditum, acclamarunt incolae,
 bene eidem ominantes: uti proditum est ab iis, qui Acta Publica hujus

Ἰουστινιανῷ. καὶ ἐδωρήσατο θείαν φιλοτιμίαν τοῖς Ἀντιοχεῦσι καὶ Λαοδικεῦσι καὶ Σελευκείν, ὥστε κουφισθῆναι τὴν αὐτῶν
 C συντέλειαν ἐπὶ ἑτὶ τρία, χαρισάμενος ταῖς αὐταῖς πόλεσι λίτρας διακοσίας καὶ τοῖς κτήτορσιν ἀξίας Ἰλουστρίων.

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἀνεφάνη ἐν τοῖς Περσικοῖς μέρεσι 5
 O 178 δόγμα Μανιχαϊκόν· καὶ μαθῶν ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἠγά-
 νάκτησεν· ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἀρχιμάγοι τῶν Περσῶν· ἦσαν
 γὰρ ποιήσαντες οἱ αὐτοὶ Μανιχαῖοι καὶ ἐπίσκοπον, ὀνόματι Ἰν-
 δαράζαρ. ὁ δὲ βασιλεὺς Περσῶν σιλέντιον ποιήσας, καὶ πάν-
 τας αὐτοὺς κατεσχηκῶς καὶ τὸν ἐπίσκοπον τῶν Μανιχαίων, 10
 κελεῦει τῇ παρεστῶσῃ αὐτῷ ἐνόπλῳ στρατιᾷ, καὶ κατέκοψαν ξί-
 φροι πάντας τοὺς Μανιχαίους καὶ τὸν ἐπίσκοπον αὐτῶν σὺν τῇ
 κλήρῳ αὐτοῦ· καὶ ἐφρονεύθησαν πάντες ἐπ' ὄψεσι τοῦ αὐτοῦ βα-
 D σιλέως καὶ τοῦ ἐπισκόπου τῶν χριστιανῶν. ἐδημεύθησαν δὲ καὶ
 αἱ ὑποστάσεις αὐτῶν, καὶ τὰς ἐκκλησίας αὐτῶν δέδωκε τοῖς χριστι- 15
 ανοῖς, ἐκπέμψας θείας αὐτοῦ σάκρας ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ διοικουμένη
 πολιτείᾳ, ὥστε τὸν εὐρισκόμενον Μανιχαῖον πυρρῆκυστον γενέσθαι
 καὶ τὰς βίβλους δὲ αὐτῶν πάσας κατέκαυσεν. ἅτινα διηγήσατο
 βασταγᾶριος Περσῶν, ὅστις βαπτισθεὶς μετεκλήθη Τιμόθεος.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς τὸ κάστρον τὸ 20
 λεγόμενον Ἀνάσαρθον μετεκάλεσε Θεοδοριάδα εἰς τὸ ὄνομα τῆς
 O 179 Ἀγούστας, παρεσχηκῶς καὶ δίκαια πόλεως. ὁμοίως δὲ τὸ ἐν
 Σούσσις κάστρον μετωνόμασεν Ἰουστινιανούπολιν.

2. Σελευκείων V. ad p. 47. B.

Urbis conscripserunt. Justinianus autem de his omnibus certior factus, pro divina sua munificentia, Antiochensibus, Laodicenis, et Seleucensibus tributa omnia in triennium remisit: concessis etiam, in urbium harum [singularum] instaurationem, libris ducentis; Primoribus etiam urbium singularum Illustrium dignitate auctis.

Eodem tempore Manichaeorum Dogma, in Persicis regionibus repul-
 sulans, radices eo usque egerat, ut Episcopum etiam sibi, nomine Indara-
 zar, constituerent. Quod Rex Persarum ubi rescivisset; et ipse Archima-
 gique ejus ira commoti sunt. Rex itaque silentio convocato, Manichaeos
 omnes, una cum Episcopo suo comprehendi jussit: quibus coram adduc-
 tis, exercitui, in proclinetu astanti in mandatis dedit, uti eos neci da-
 rent. Milites itaque Manichaeos omnes cum Episcopo cleroque ejus gla-
 dio peremerunt; rege ipso et Christianorum Episcopo spectantibus. Quin
 et publicatis etiam facultatibus eorum, librisque igni traditis, Ecclesias
 quoque Christianis addidit: sacris insuper undique promulgatis; si quis,
 per imperium Persicum, Manichaeus inveniretur, uti igne absumeretur:
 sicuti haec narravit Persarum Bastagarius, qui post susceptum Bap-
 tismum, Timotheus dictus est.

Eodem tempore Romanus Imperator Castrum Anasarthum, civitatis
 jure donatum, ab Augustae nomine, Theodoriadem vocavit. Consimiliter
 quoque Susianum Castrum Justinianopolim vocavit.

Τῷ δὲ αὐτῷ χρόνῳ Ἀλαμούνδαρος ὁ τῶν Περσῶν Σαρα-
κηνὸς ἑλθὼν μετὰ Περσικῆς καὶ Σαρακηρικῆς βοήθειας ἐπρά-
δευσε τὴν πρώτην Συρίαν ἕως τῶν ὄρων Ἀντιοχείας, καύσας
καὶ τόπους τῆς αὐτῆς χώρας. καὶ ἀκούσαντες τὰ γεγονότα οἱ
5 ἑξαρχοὶ Ῥωμαίων ἐξῆλθον κατ' αὐτῶν· καὶ γνόντες οἱ Σαρα-
κηνοὶ, λαβόντες πᾶσαν τὴν πραιδαν διὰ τοῦ ἑξωτερικοῦ λιμένος
ἔφυγον.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ καιρῷ καὶ ὁ ἀγωγὸς Ἀλεξανδρείας τῆς μεγάλ- V 62
λης ἀνευρέθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ.

10 Ἀκούσας δὲ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς τὰ γενόμενα ὑπὸ τῶν Σαρα-
κηνῶν, πέμψας οὐκ ὀλίγην βοήθειαν πεζικὴν ἐκ τῆς Φρυγῶν
χώρας, τοὺς λεγομένους Ἀννοκραντίας, ἀπῆλθεν ἐπὶ τὰ Σαρακη-
ρικὰ καὶ τὰ Περσικὰ μέρη. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ καιρῷ προεβλήθη
ἑξαρχὸς Ῥωμαίων Βελισσάριος ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως· ἦν γὰρ
15 διαδεχθεὶς Ὑπάτιος ὁ πατρικιος, ὁ πρὸ αὐτοῦ ὢν στρατηλάτης,
καταπιστευθεὶς δὲ Βελισσάριος τὰ ἑξέρκετα καὶ τοὺς δοῦκας
εἰς τὴν κατὰ Περσῶν μάχην. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ ἐπέμψθη
εἰς τὰ Περσικὰ Ἐρμογένης ὁ ἀπὸ μαγίστρων, ὁ Σκύθης, ἀνὴρ O 180
σοφός. τῷ δὲ ἰουνίῳ μηνὶ τῆς ἐβδόμης ἰνδικτιῶνος ταραχῆς B
20 γενομένης ἔθνικῆς, συμβαλόντων γὰρ τῶν Σαμαρειτῶν μεταξὺ
χριστιανῶν καὶ Ἰουδαίων, πολλοὶ τόποι ἐνεπρήσθησαν ἐν Σκυ-
θοπόλει ἐκ τῶν αὐτῶν Σαμαρειτῶν. καὶ τοῦτο ἀκούσας ὁ αὐτὸς
βασιλεὺς ἠγανάκτησε κατὰ τοῦ ἄρχοντος Βάσσου· ὄντινα δια-
δεξάμενος ἀπεκεφάλισεν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ. οἱ δὲ Σαμαρεῖταις

20. γὰρ expunctum malim.

Eisdem temporibus, Alamundarus Saracenus, Persarum [socius] copiis
Persicis et Saracenicis instructus, Syriam Primam depraedatus est; adus-
que Antiochiaes fines omnia vastans. Haec ubi audivissent Romanorum
Duces, contra eum egressi sunt: quo cognito, Saraceni, arrepta praeda,
per limitem exteriorem evaserunt.

Eorum tempore Justinianus Imperator Aquaeductum Alexandriae
magnae instauravit.

Imperator vero certior factus de Saracenorum IncurSIONibus, pede-
stribus copiis ingentibus collectis ex Phrygum Lycocranitarum regione
dicta, in Persarum et Saracenorum partes eas emittit. Eodem tempore,
Hypatio Patricio, Militum Magistro, dignitate exuto, Belisarius ab Impe-
ratore in locum ejus successus est, qui exercitus Romanos, Ducesque et
totum Belli Persici negotium sibi commissum habuit. Eodem etiam tem-
pore in Persidem missus est Hermogenes Scythae, Exmagister, vir pru-
dentissimus. Mense autem Junio, Indictionis VII, tumultus Gentilis exor-
tus est: Samaritanis enim, Judaicisque, cum Christianis conflictantibus
quamplurima in Scythopoli aedificia a Samaritanis combusta sunt. Impe-
rator autem de his certior factus Basso Praefecto iratus, officio eum ab-
dicavit: caputque etiam ei, eadem ipsa in regione, amputavit. Samari-

γνόντες την καθ' ἑαυτῶν ἀγανάκτησιν, ἐτυράνησαν καὶ ἔσπεσαν
 λήσταρχον ὀνόματι Ἰουλιανόν, Σαμαρείτην, καὶ ἔκαυσαν κτή-
 ματα καὶ ἐκκλησίας καὶ ἐφόνευσαν πολλοὺς χριστιανούς. καὶ
 εἰσελθὼν ἐν Νεαπόλει ἐθιέωρησεν ἵπποδρόμιον μετὰ πλήθους
 Σαμαρειτῶν· καὶ τὸ πρῶτον βίβιον ἐνίκησε Νικέας τις, ἡνλόχος 5
 C χριστιανός. ἦσαν δὲ καὶ ἄλλοι ἐν τῇ αὐτῇ Νεαπόλει ἡνλόχοι,
 Σαμαρεῖται καὶ Ἰουδαῖοι, οὓστινας ἐνίκησεν ὁ αὐτὸς Νικέας ἡν-
 λόχος. καὶ ἔλθων πρὸς τὸν τύραννον, ὀφειλῶν τιμηθῆναι, ἐπη-
 ρώτησε δὲ αὐτὸν πόλας ὑπάρχει θρησκείας; καὶ μαθὼν ὅτι
 χριστιανός ἐστι, καὶ εἰς σύμβολον δεξιόμενος τὴν τῶν χριστια- 10
 νῶν εὐθιέως πρῶτην νίκην κατ' αὐτοῦ, ὅπερ καὶ γέγονεν, εὐθιέως
 πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν ἡνλόχον ἐν τῷ ἵπποδρομῷ. ἐχρήσατο
 κακῶς καὶ τῷ ἐπισκόπῳ εἰς αὐτῆς πόλεως. τοῦτο δὲ γνόντες οἱ
 O 181 ἄρχοντες Παλαιστίνης καὶ ὁ δούξ Θεόδωρος ὁ σιμὸς τὸ τῆς τυ-
 ραννίδος τόλμημα ἐμήνησεν εὐθιέως τῷ βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ· καὶ 15
 ἀπελθὼν ὁ δούξ κατ' αὐτοῦ μετὰ πολλῆς βοήθειας, λαβὼν μεθ'
 D ἑαυτοῦ καὶ τὸν φύλαρχον Παλαιστίνης· καὶ γνοὺς τοῦτο ὁ τύ-
 ραννος Ἰουλιανὸς ὁ Σαμαρείτης, φεγῶν ἐξῆλθεν ἀπὸ Νεαπόλεως.
 καὶ κατεδίωξεν αὐτὸν ὁ δούξ μετὰ τῆς ἑαυτοῦ βοήθειας, καὶ συν-
 ἔκρουσαν πόλεμον· καὶ ἔκοψεν ὁ δούξ ἐκ τῶν Σαμαρειτῶν πλῆ- 20
 θος, καὶ παρέλαβεν αὐτὸν Σαμαρείτην Ἰουλιανόν, τοῦ θεοῦ πα-

8. ἐκηρώτησε Ch., ἐπερώτησε Ox.
 bend. ἐμήνησαν.“ Ch.

15. ἐμήνησεν] „Forte scri-

tae interim ubi intellexissent Imperatorem sibi infensum esse, res novas moliti sunt; et Julianum quendam, Samaritam, Latronum principem, corona adornantes, praediis passim et Ecclesiis ignes iniecerunt; quamplurimis etiam Christianis e medio sublati. Quin et Neapolim ingressus Julianus numerosa Samaritarum turba stipatus, Circensia etiam spectabat: ubi Niceas quidam, Christianus auriga Palmam primam tulit: qui caeteris etiam qui ibi aderant omnibus, tam Samaritis, quam Judaeis aurigis, superior factus est. Tyrannum itaque adientem, victoriae praemium ab eo ut acciperet; Tyrannus, cujus sectae esset, eum interrogavit. Cumque Christianum esse intellexisset, (pro malo in se omine habens, Christianos primam statim palmam suis praeripere; quod et factum est:) misso carnifice, Aurigae in ipso Circo caput amputavit, sed et Episcopum quoque ejusdem urbis pessime habuit. Palaestinae autem Praefecti, cum Theodoro Simo Duce, de his certiores facti; Tyranni hujus impudentem audaciam Justiniano Imperatori protinus per litteras repraesentant. Contra eum vero, ingenti cum exercitu, egreditur Theodorus Dux; qui Phylarcham etiam Palaestinae sibi socium adjunxit. Quo audito, Julianus Samarita, Tyrannus, Neapoli relicta, fugam capessit: quem Palaestinae Dux cum copiis suis insecutus, cumque eo praelio congressus, Samaritas late prosternit; comprehensum quoque Julianum ipsum, Deo tradente eum,

ραδόντος αὐτόν. καὶ ἀποκεφαλίσας αὐτόν ἔπεμψε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ μετὰ τοῦ διαδήματος τῷ βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ. καὶ ὅτε ἐγνώσθη τῷ αὐτῷ βασιλεῖ τὰ γενόμενα, τὸ τῆς τυραννίδος τῶν Σαμαρειτῶν καὶ τοῦ δυστυχοῦς Ἰουλιανοῦ, ἡ παρὰ τῶν ἀρχόντων μῆνησις εὐθέως κατέλαβεν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἡ τοῦ τυράννου κεφαλὴ. ἔπεσον δὲ ἐκ τῶν Σαμαρειτῶν ἐν τῷ πολέμῳ χιλιάδες εἴκοσι· καὶ οἱ μὲν ἔφυγον εἰς τὸ ὄρος τὸ λεγόμενον Ἄρ-^Β παρζιν, ἄλλοι δὲ εἰς τὸν Τραχῶνα εἰς τὸ λεγόμενον σιδηροῦν ὄρος. ἔλαβε δὲ καὶ ὁ φύλαρχος Σαρακηνός ὁ τῶν Ῥωμαίων 10 πραιῖταν ἐξ αὐτῶν χιλιάδας εἴκοσι παίδων καὶ κορασιῶν· οὐσ-
τινας λαβὼν αἰχμαλώτους ἐπώλησεν ἐν τοῖς Περσικοῖς καὶ Ἰνδικοῖς μέρεσιν.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς γινὼς ὅτι πολλὰ κτήματα τῆς Παλαι-^Β στίνης ἔκαυσαν οἱ Σαμαρεῖται τὴν ἀρχὴν ὅτε ἐτυράννησαν, ἡγα-
15 γάκτησε κατὰ τοῦ δουκὸς Παλαιστίνης, διότι πρὸ τοῦ ἐπιβῆναι-
σιν εἰς τὰ κτήματα ἢ εἰς τὴν πόλιν, ἢ μόνον ἤκουσεν ὅτι συν-
άγονται, οὐχ ὤρμησε κατ' αὐτῶν καὶ ἐσκορπίζοντο. καὶ δια-
δεξάμενος τὸν αὐτὸν δοῦκα ἀσχύμῳς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀσφαλι-
σθέντα φυλάττεσθαι. καὶ ἐπέμφθη ἀντ' αὐτοῦ δοῦξ Εἰρηναῖος,
20 Ἄντιοχεύς· ὅστις ὁρμήσας κατὰ τῶν ἀπομεινάντων Σαμαρειτῶν
ἐν τοῖς ὄρεσι, πολλοὺς ἀπώλεσε πικρῶς τιμωρησάμενος.

Ὁ δὲ τῶν Περσῶν βασιλεὺς Κωάδης δεξάμενος Ἐρμογένην

7. Ἀρπαρζίν) Ἀρπαρζιν Ch. Garisiz autem dicit. V. ad p. 34. A.
15. ἐπιβήψωσιν Ch., ἐπιβήψωσιν Ox.

capite truncat; caputque ejus, una cum Diademate, Justiniano Imperatori mittit. Quo tempore vero miseri Juliani Samaritarumque Tyrannidis fama prima innotuerat; continuo etiam rerum a Ducibus in illos gestarum nuncium, Tyrannique caput, Constantinopolim perlata sunt. Ceciderunt autem ex Samaritis, in hoc bello xx. Millia hominum: caeteri nonnulli in montem Arparisim vocatum, alii in Trachonitidem, ad Ferreum montem recipientes sese, evaserunt. Saracenus etiam Romanorum Phylarcha xx Millia juniorum utriusque sexus ex eis pro praeda cepit; quos captivos abduccens in regionibus Persicis Indicisque vendidit.

Caeterum Imperator, audito Samaritas sub ipsis agitatae Tyrannidis initia plurima per Palaestinam praediola ignibus absumpsisse, illud in Palaestinae Duce indigne tulit; eo quod non eos, antequam praedia haec urbemque occupassent, quamque primum in unum coactos subintellegerat, sine mora aggressus dissipasset. Ducem itaque hunc munere suo turpiter abdicatum, arcte custodiri jussit; suffecto in locum ejus Irenaeo, Antiocheni: qui Samaritarum reliquias, montibus incubantes, acrius insecutus, late exitio dedit, graviter in eos animadvertens.

Mense autem Julio Coades, Persarum Rex, Hermogenem Magistrum,

μάγιστρον, ἐν φίλῃ πρεσβείᾳ πεμφθέντα μετὰ καὶ δώρων τῆς
B ἀναγορεύσεως τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ.

O 183 Συνέβη δὲ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ παθεῖν ὑπὸ Θεομηρίας Ἀμά-
σειαν ἐν τῇ Ποντικῇ καὶ αὐτῆς τῆς περιχώρου μέρη. ὁ δὲ αὐ-
τὸς βασιλεὺς τῇ αὐτῇ πόλει πολλὰ ἐχαρίσατο. 5

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ ἀνακωδίκευσις ἐγένετο τῶν παλαιῶν
νόμων· καὶ ποιήσας ἰδίους νόμους κατέπεμψεν ἐν πάσαις ταῖς
πόλεσι πρὸς τὸ τοὺς δικαζομένους μὴ περιπίπτειν θλίψεσι καὶ
ζημίαις, ἀλλὰ ταχεῖαν ἔχειν τὴν ἀπαλλαγὴν· ὅπερ μονόβιβλον
κατασκευάσας ἔπεμψεν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Βηρυτῷ. 10

C Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ἀπεμέρισε ἀπὸ Ἀντιοχείας τῆς πρώτης
C Συρίας Λαοδικεῖαν καὶ Γάβαλα καὶ Πάλτον τὰς πόλεις,
καὶ ἀπὸ Ἀπαμείας τῆς δευτέρας Συρίας Βαλανέας πόλιν, καὶ
ἐποίησεν ἐπαρχίαν, ἣντινα ἐπωνόμασε Θεοδοριάδα, δοὺς αὐτῇ
καὶ μητροπολιτικὸν δίκαιον. τὸν δὲ ἐπίσκοπον Λαοδικείας οὐκ 15
ἤλευθέρωσε τοῦ ὑποκεῖσθαι τῷ πατριάρχῃ τῆς Ἀντιοχείων πόλεως.

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἔπαθεν ὑπὸ Θεομηρίας μητροπολις
τῆς Λυκίας τὰ Μύρα· καὶ πολλὰ ἐχαρίσατο τοῖς ὑπολειφθεῖ-
σι καὶ τῇ πόλει εἰς κτίσματα ὁ αὐτὸς βασιλεὺς.

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἐγένετο ταραχὴ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ-20
λη ἐν τῷ θεάτρῳ. καὶ τὰ τῆς ταραχῆς ἀνηνέχθη τῷ αὐτῷ
βασιλεῖ. καὶ ἀγανακτήσας ἐξ ἐκείνου ἐκώλυσε τὴν θείαν τοῦ

12. Λαβαλά Ox., Γάβαλα supra p. 32. B. 16. ἐλευθέρωσι Ox.

ab Imperatore Justiniano cum Legatione donisque salutariis missum, peramicè excepit.

Contigit autem per id tempus, Amasiam, Ponticae ditionis urbem, una cum regionibus circumvicinis, divinam iram subire: cui etiam urbi Imperator plurima largitus est.

Eodem tempore Leges omnes veteres in Codicem unum coactae sunt: quin et Leges a se latae, per singulas Imperii urbes Justinianus emisit, nempe, ut in jus vocati, celerius et minori cum dispendio, Causidici sese expedirent. Leges vero has, in volumen unum digestas, Athenas et Berytum transmisit.

Idem Imperator Laodicaeam, Gabalam, Paltumque urbes ab Antiochia Syriae primae, ab Apamia autem Syriae secundae Balaneas urbem dirimens, in Provinciae formam redegit; quam etiam jure Metropolitico donatam, Theodoriadem nominavit. Episcopum tamen Laodicensem Antiocheno Patriarchae nihilo secius, uti antea, subesse voluit.

Eodem tempore divinam iram perpressa est Myra, Lyciae Metropolis; cui instaurandae, ut etiam civibus superstitionibus, Imperator plurima suppeditavit.

Sub id ipsum tempus Antiochiae magnae Tumultus ingens in Theatro obortus est; de quo certior factus Imperator, exinde in iram commo-

Θεάτρον πρὸς τὸ μὴ ἐπιτελεῖσθαι τοῦ λοιποῦ ἐν τῇ τῶν Ἀντιο- D
χέων πόλει.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ διωγμὸς γέγονεν Ἑλλήνων μέγας, καὶ O 184
πολλοὶ ἐδημεύθησαν, ἐν οἷς ἐτελεύτησαν Μακεδόνιος, Ἀσκληπιό-
δοτος, Φωκᾶς ὁ Κρατεροῦ, καὶ Θωμᾶς ὁ Κοιαιστωρ· καὶ ἐκ
τούτου πολλὸς φόβος γέγονεν. ἐθέσπισε δὲ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς
ὥστε μὴ πολιτεύεσθαι τοὺς ἐλληγιζοντας, τοὺς δὲ τῶν ἄλλων
αἵρέσεων ὄντας ἀφανεῖς γενέσθαι τῆς Ῥωμαϊκῆς πολιτείας, προ-
θεσμίαν τριῶν μηνῶν λαβόντας εἰς τὸ γενέσθαι αὐτοὺς κοινο-
10 νοὺς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. ὅστις θεῖος τύπος ἐνεφανίσθη ἐν
πάσαις ταῖς ἕξωτικαῖς πόλεσιν.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ καιρῷ ἠγανακτήθη ὁ ἀπὸ ὑπάτων Προίσκος,
ὁ ἀπὸ νοταρίων τοῦ αὐτοῦ βασιλέως, καὶ δημευθεὶς ἐγένετο διά- E
κονος καὶ ἐπέμφθη ἐν Κυζίκῳ.

15 Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ καιρῷ Ἐρμογένης ὁ μάγιστρος ὑποστρέψας
ἐκ τῶν Περσικῶν δοῦς τὰ δῶρα ἀτήγαγεν ἀποκρίσεις παρὰ
Κωάδου, βασιλέως Περσῶν, πρὸς Ἰουστινιανόν, βασιλέα Ῥωμαίων,
ἐπιφερόμενος σάκρας περιεχούσας οὕτως.

Κωάδης βασιλεὺς βυσιλευόντων, ἡλίου ἀνατολῆς, Φλαβίῳ O 185
20 Ἰουστινιανῷ Καίσαρι σελήνης δύσεως. ἤϋραμεν ἐν τοῖς ἡμετέ-
ροις ἀρχαίοις ἀναγεγραμμένα ἀδελφούς ἡμᾶς ἀλλήλων εἶναι, καὶ
V 64

9. λαβόντας Ch., λαβόντες Ox.

tus, Ludī Theatridi deinceps Antiochiæ ne amplius ederentur pro-
hibuit.

Eodem tempore Graecæ religionis homines persecutionem gravem
perpessi sunt, publicatis etiam quamplurimorum facultatibus; inter quos
Macedonius, Asclepiodotus, Phocas etiam Crateri F. cum Thoma Quae-
store, diem suum interea obierunt: Exinde vero metus ingens omnibus in-
cessit. Quin et edicto Imperatorio cautum est, Graecissantes in poste-
rum ne publicum aliquod in Rep. munus obirent. Reliquarum vero Hae-
resium sectatores quoscunque Romani Imperii finibus excedere jussit Im-
perator; indulta tamen eis per tres menses licentia, si qui per id tem-
pus fidem Orthodoxam amplecterentur. Quod quidem Edictum in omni-
bus urbibus extraneis promulgatum est.

Eodem tempore Priscus quidam, Exconsul, et Imperatoris hujus olim
Notarius; qui in Imperatoris iram inciderat, bonis publicatis, Diaconus
factus est, Cyzicumque relegatus.

Iisdem Temporibus Hermogenes Magister, ex Perside redux, munera
secum, et Coadis Persarum Regis Justiniano Imperatori Responsum retu-
lit, his verbis conscriptum:

„Coades, Rex Regum, solis, Orientis, Flavio Justiniano, Caesari,
Lunae, Occidentis.“

„Priscis Archivorum regni Nostrī ex Monumentis compertum habui-
mus, Nos Fratres esse: et quod, si cuivis Nostrum vel hominibus, vel

Ioannes Malalas.

ἐάν τις ἐπιδηθῆ σωμάτων ἢ χρημάτων, παρέχειν τὸν ἕτερον. καὶ μεμενῆκαμεν ἕξ ἐκείνου καὶ μέχρι τοῦ παρόντος οὕτως διατελοῦντες· καὶ ποτὲ μὲν ἐθνῶν ἡμῖν ἐπανισταμένων, τοῖς μὲν παρατάξασθαι ἠγαγκάσθημεν, τοὺς δὲ καὶ διὰ δόσεως χρημάτων ὑποταγῆναι ἐπέισαμεν, ὡς δῆλον εἶναι πάντα τὰ ἐν τοῖς ἡμετέροις θησαυροῖς ἀνυλωθῆναι. ταῦτα δὲ καὶ Ἀναστασίῳ καὶ Ἰουστίνῳ τοῖς βασιλεῦσι γεγραφήκαμεν, καὶ ἠνώσαμεν πλέον οὐδέν· ὅθεν ἠγαγκάσθημεν παρατάξασθαι πόλεμον χάριν, καὶ πλησίον τῶν Ῥωμαϊκῶν γενόμενοι τοὺς ἐν μέσῳ μηδὲν ἁμαρτήσαντας προφάσει τῆς ἐκείνων ἀπειθείας ἀπολέσαι. ἀλλ', ὡς 10
 O 186 χριστιανοὶ καὶ εὐσεβεῖς, φείσασθε ψυχῶν καὶ σωμάτων, καὶ μετὰδοτε ἡμῖν χρυσίου· εἰ δὲ μὴ τοῦτο ποιεῖτε, εὐτρεπίσατε ἑαυτοὺς πρὸς πόλεμον, προθεσμίαν ἔχοντες ὄλου τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἵνα
 O 186 μὴ νομισθῶμεν κλέπτειν τὴν νίκην καὶ δόλῳ περιγίνεσθαι τοῦ πολέμου. 15

Τῷ δὲ αὐτῷ χρόνῳ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἐδωρήσατο τοῖς Ἀντιοχεῦσι τὴν ἰδίαν τύγαν, ἔχουσαν καὶ λίθους βασιλικούς· καὶ ἠπλώθη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ λεγομένῃ Κασσιανοῦ.

Ἐπὶ δὲ τῆς ὑπατείας Δεκίου προσεβόη Ῥωμαίοις Μοῦνδος ὁ ἐκ γένους τῶν Γηπέδων καταγόμενος, υἱὸς ὢν ἄγγός, μετὰ τὴν 20
 τελευτὴν τοῦ ἰδίου αὐτοῦ πατρὸς πρὸς Θραυστίαν, θεῖον αὐτοῦ, γεγονώς, καὶ διῆγεν ἐν τῷ Σιρμίῳ. καὶ γνοὺς τοῦτο ὁ

10. ἐκείνων Ch., ἐκείνου Ox. *ibid.* ἀπολέσθαι Ox. 11. φείσασθε Ch., φείσασθαι Ox. 18. Κασσιανῶ Ox. 20. Γηπέδων Ox. 22. γεγονότα Ox., γεγονώς Ch.

pecuniis opus fuerit, ab altero subministrandos esse. Quam quidem Nos Fidem, in praesentem hunc usque diem, vobis integram praestitimus. Caeterum ab hostibus quandoque impetiti, in praelium cum nonnullis eorum descendere coacti fuimus: reliqui vero, datis pecuniis, Imperium Nostrum ut admitteret effecimus. Unde Fiscum Nostrum penitus exhaustum esse, sat liquido constat. Super his vero cum ad Imperatores Anastasium ac Justinum referentes nihil ita profecerimus, arma deinde sumere necesse habuimus. Propius itaque a finibus vestris cum abfuerimus, intermedios quosque, licet innoxios, e medio sustulimus, violatae a vobis fidei sub praetextu. Vos vero, Christiani, cum satis et pietatem colatis; parcite potius hominibus vestris et pecunias date. Sin aliter, ad bellum vos accingite: cuius tamen inducias vobis in annum integrum permittimus, ne suffurari victoriam, vel ea per dolum potiri videremur.

Eodem tempore Justinianus Imperator Togam suam, regis lapillis insignitam, Antiochenis dono transmisit; quam Antiocheni S. Cassiani in Ecclesia suspenderunt explicatam.

Caeterum Decii sub Consulatu Romanis sese adjunxit Mundus quidam, Gepidis oriundus, et regio sanguine prognatus. Hic patris sui post obitum, apud Thraustilam, avunculum suum, Sirmii degebat: quo Romae

ρήξ Ῥώμης ὁ Οὐαλεμεριακὸς ὁ καὶ Θευδερίχος, πέμψας προε-
 τρέψατο τὸν αὐτὸν Μοῦνδον· καὶ πεισθεὶς ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸν
 μετὰ τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ καὶ διέτριψε πρὸς αὐτόν, ὑπερμα-
 χῶν ὑπὲρ τοῦ Οὐαλεμεριακοῦ τοῦ καὶ Θευδερίχου. ἀναχωρή-
 5 σας δὲ Μοῦνδος ἀπὸ Ῥώμης ἀνῆλθεν ἐπὶ τὸν Δανούβιον ποτα-
 μόν· καὶ πέμψας πρὸς τὸν βασιλέα Ἰουστινιανὸν πρεσβευτὰς
 ᾗτησεν αὐτὸν ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ γενέσθαι. καὶ ἐδέξατο D
 αὐτὸν σὺν τοῖς ἀνθρώποις αὐτοῦ, ποιήσας αὐτὸν στρατηλάτην
 τοῦ Ἰλλυριῶν ἔθνος, καὶ ἀπέλυσεν αὐτὸν ἐν τῇ ἰδίᾳ στρατηλα-
 10 σίᾳ. καὶ καταλαβόντος αὐτοῦ τὴν χώραν τοῦ Ἰλλυρικοῦ, ἐπέβ- O 137
 ῆνσαν αὐτῷ Οὐννοι μετὰ πολλοῦ πλήθους διαφόρων βαρβάρων·
 καὶ ἐξελθὼν ὄρμησε κατ' αὐτῶν, καὶ πάντα κατανήλωσε· καὶ
 ἔπεμψε πραιῖταν ἐξ αὐτῶν καὶ ἓνα ῥῆγα αὐτῶν· καὶ ἐγένετο εἰ-
 ρήνη ἐν τῇ Θράκῃ, καὶ ἐκ τούτου φόβος κατέιχε τὰ βάρβαρα
 15 ἔθνη.

Ἐπὶ δὲ τῆς ὑπατείας τοῦ αὐτοῦ Δεκίου ὁ αὐτὸς βασιλεὺς
 Θεσιπίας πρόσταξιν ἔπεμψεν ἐν Ἀθήναις, κελεύσας μηδένα δι-
 δάσκειν φιλοσοφίαν μήτε νόμιμα ἐξηγεῖσθαι μήτε κόττον ἐν E
 μιᾷ τῶν πόλεων γίνεσθαι, ἐπειδὴ ἐν Βυζαντίῳ εὐρεθέντες τινὲς
 20 τῶν κοττιστῶν καὶ βλασφημίαις δειναῖς ἑαυτοὺς περιβαλόντες
 χειροκοπηθέντες περιεβωμβήθησαν ἐν καμήλοις.

3. ὑπερμαχῶν Ch., ὑπερμαχῆν Ox. 9. Ἰλλυριῶν Ox. 21. πε-
 ριεβωμβήθησαν] „Lego, περιεπομπεύθησαν.“ Ch. V. Ch. ad p.
 ed. Bonn. 436. 9.

Rex, Valemeriacus, qui et Theuderichus, ubi intellexisset, per literas eum hortatus est ad se uti veniret. Persuasus itaque Mundus, ad Theuderichum cum suis profectus est; ubi diutius degens propugnatorem se ei in omnibus exhibuit. Tandem vero inde discedens, Danubium fluvium accessit, Imperatorem Justinianum exoratum habens, uti sibi liceret ejus subesse Imperio. Imperator Mundum excepit; Militumque in Illyrio Magistrum factum, in demandatum ei munus, cum suis demisit. Quamprimum autem Illyricam regionem occupasset Mundus, ab Hunnis, numerosum diversorum Barbarorum exercitum ducentibus, bello petitus est. Hos vero Mundus bello aggressus, ad unum omnes delevit; quin et praedam quoque, comprehensumque ex Regulis unum, [Constantinopolim] transmisit. Exinde pax Thraciae reddita, timorque Magnus Barbaris gentibus incussus est.

„Ejusdem Decii sub Consulatu, Edicto Athenas misso, Imperator sancivit, ne cui liceret Philosophiam publice profiteri, aut Leges interpretari. Sed et Aleatoriam etiam exerceri, universum per imperium, prohibuit.“ Quin et Aleatores quidam Byzantii comprehensi, qui diris Blasphemis sese immerserant, manibus truncati, camelis imponebantur, et per urbem quasi in triumpho ferebantur.

ἀνήγαγε τῷ βασιλεῖ τὴν διατίμησιν τῆς ὑποστάσεως καὶ τὰ ὑπ'
 D αὐτοῦ καταλειφθέντα ληγᾶτα. καὶ ταῦτα ἀκούσας ὁ αὐτὸς βα-
 σιλεὺς ἐπιτρέπει τῷ κουράτωρι Μακεδονίῳ ὑπεισελθεῖν τῇ
 κληρονομίᾳ. καὶ δὴ τοῦ κουράωτος ἀντειπόντος τῷ αὐτῷ βα-
 σιλεῖ μὴ ἀνταρκεῖν τὰ τῶν ληγᾶτων πρὸς τὰ τῆς διαθήκης, 5
 ἐπέτρεψεν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς, εἰπὼν, Τί με κωλύεις ὑπεισελθεῖν
 τῇ κληρονομίᾳ, εὐσεβὲς θέλοντα ποιῆσαι; ἄπελθε, ἀποπλή-
 ρωσον πάντας τοὺς δανειστὰς αὐτοῦ καὶ τὰ ληγᾶτα τὰ ὑπ' αὐ-
 O 178 τοῦ διατυπωθέντα· τὰς δὲ τρεῖς θυγατέρας αὐτοῦ ἀχθῆναι κε-
 λέω παρὰ τῇ Ἀδγούστῃ Θεοδώρᾳ τοῦ φυλάττεσθαι αὐτὰς ἐν 10
 τῷ δεσποτικῷ κονβικλείῳ, κελύσας τοῦ δοθῆναι αὐταῖς χάριν
 E προικὸς ἀνὰ χρυσοῖν λιτρῶν εἴκοσι καὶ πᾶσαν τὴν ὑπόστασιν,
 ἣν εἴασεν αὐταῖς ὁ αὐτῶν πατήρ.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ καιρῷ ἡ εὐσεβῆς Θεοδώρα μετὰ καὶ τῶν
 ἄλλων αὐτῆς ἀγαθῶν ἐποίησε καὶ τοῦτο. οἱ γὰρ ὀνομαζόμε- 15
 νοι πορνοβοσκοὶ περιῆγον ἐν ἐκάστῳ τόπῳ περιβλεπόμενοι πέ-
 νητας ἔχοντας θυγατέρας, καὶ δίδόντες αὐτοῖς, φησί, ὄρ-
 κους καὶ ἄλλα νομίσματα ἐλάμβανον αὐτάς, ὡς ἐπὶ συγκρο-
 V 60 τῆσει, καὶ προϊστων αὐτὰς δημοσίᾳ, κατακοσμοῦντες ἐκ τῆς
 αὐτῶν ἀτυχίας, κομιζόμενοι παρ' αὐτῶν τὸ τοῦ σώματος αὐ- 20
 τῶν δυστυχῆς κέρδος, καὶ ἠνάγκαζον αὐτάς τοῦ προϊστασθαι.
 καὶ τοὺς τοιούτους πορνοβοσκούς ἐκέλευσε συσχεθῆναι μετὰ
 πάσης ἀνάγκης· καὶ ἀχθέντων αὐτῶν μετὰ τῶν κορασιῶν, ἐκ-

5. ἀνταρκεῖν] Immo ἀνταρκεῖν. Sic et p. 78. C.
 Ch., αὐτάς Ox. 17. ἔχοντας Ch., ἐχούσας Ox.

11. αὐταῖς

nummorum. Reversus itaque, Justinianum de facultatum ejus aestimatio-
 ne, sicut etiam de iis, quae Testamento legaverat Eulalius, certiozem fe-
 cit. Jubenti autem rursus Imperatori, Haereditatem ut adiret, respondit
 Macedonius Curator tenuiores esse demortui opes, quam quae Legatariis
 sufficient. „Cui Imperator; Quorsum, inquit, tu me impedis, quo minus
 pium hoc Haeredis officium perficiam? Age vero, Creditoribus ejus omni-
 bus satisfacias; Legataque etiam omnia persolvas. Tres autem filiae ejus
 jubeo ad Theodoram Augustam ut deducantur, Augustali cubiculo custo-
 diendae, quibus etiam singulis, Dotis nomine, libras auri xx. dari volo; et
 praeterea, quodcumque est facultatum, quas pater moriens illis legavit.“

Eodem tempore religiosissima Theodora, aliis egregie a se factis,
 etiam hoc adjecit. Per id tempus Lenones qui vocantur passim per ur-
 bes agebant Circumforanei, perquirentes undique pauperum filias; quas a
 parentibus stipulatione cum eis facta, numulisque paucis datis, acceptas,
 secum abducebant; ornatasque, publice prostituebant, etiam iavitas; tur-
 pissimum hoc lucrum, ex illarum infortunis, sibi comparantes. Hujusmo-
 di vero Lenones Imperatrix jussit omnino omnes comprehendi; compren-
 soque, cum puellis una coram adduci; adductosque, juramento adhibito,

λευσεν εἶπειν ἕκαστον αὐτῶν μεθ' ὄρκου δόσεως τί παρέσχον τοῖς αὐτῶν γονεῦσι· καὶ εἶπον δεδωκέναι ἀνὰ πέντε νομίσματα. καὶ πάντων ἐπιδεδωκότων γνῶσιν μεθ' ὄρκου, δεδωκυῖα τὰ χρήματα ἢ αὐτῇ εὐσεβῆς βασιλισσα ἤλευθέρωσεν αὐτὰς τοῦ ζυγοῦ 5 τῆς δυστυχοῦς δουλείας, κελεύσασα τοῦ λοιποῦ μὴ εἶναι πορ- O 174 νοβοσκοῦς, ἀλλὰ χαρισαμένη ταῖς αὐταῖς κόραις τὴν τοῦ σώματος ἔνδυσιν καὶ ἀπὸ νομίσματος ἐνδὸς ἀπέλευσεν αὐτάς.

Ἐν δὲ τῇ συμπληρώσει τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶνος ἐξώρμησεν ἡ Β αὐτῇ Ἀύγουστα Θεοδώρα εἰς τὸ λεγόμενον Πύθιον μετὰ πατρι- 10 κίων καὶ κουβικουλαρίων, οὕσα σὺν χιλιάσι τέτρασι. καὶ πολλὰ χαρισαμένη ταῖς κατὰ τόπον ἐκκλησίαις ὑπέστρεψεν ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ ἀπηγγέλθη Ἰουστινιανῷ τῷ βασιλεῖ 15 δι συμβολῆς γενομένης μεταξὺ Περσῶν καὶ Ῥωμαίων, ἐπὶ τὴν Μεσοποταμίαν ἐπιβήσαντων τῶν Περσῶν μετὰ χιλιάδων λ', καὶ Ξέρξου τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως Κωάδου· ὁ γὰρ Περζῆς ὁ μελλῶν υἱὸς αὐτοῦ ἐπὶ τὴν Λαζικήν καὶ τὴν Περσαρμενίαν ἐπολέμει μετὰ βοήθειας πολλῆς· ὁ γὰρ πατὴρ αὐτῶν Κωάδης ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ οὐκ ἦλθεν ἐπὶ τὰ Ῥωμαϊκά· ἔξηλ- C 20 θον δὲ κατὰ τοῦ Μέραν καὶ Ξέρξου ὁ ἀπὸ δονκῶν Λαμασκοῦ Κουζις ὁ Βιταλιανῶ, ἀνὴρ μαχιμώτατος, καὶ Σεβαστιανὸς O 175 μετὰ τῆς Ἰουρικῆς χειρὸς καὶ Προκλητανὸς ὁ δοῦξ Φοινίκης καὶ Βασίλειος ὁ κόμης. ἦν δὲ καὶ Βελισάριος μετ' αὐτῶν καὶ Ταφαρὰς ὁ φύλαρχος. τοῦ δὲ ἵππου Ταφαρῶ προσκόψαντος

9. Ἀύγουστα Oz. *ibid.* Πύθιον] Conf. Theophanes p. 158. C.
17. ὁ υἱὸς Oz., υἱὸς Ch. 22. Προκλιανὸς Oz.

profiteri, quanti puellas a parentibus acciperant. Nummosque quinque pro singulis eis dedisse se juramento fidem facientibus, pecunia reddidit pientissima Imperatrix, ipsasque a servitutis turpissimae jugo liberavit; Prohibitibus etiam in posterum Lenociniis quibuscunque. Quin et vestitu illis integro de propriis sumptibus suppeditato, puellas demum demisit.

Caeterum Indictionis hujus sub exitum, Theodora Augusta, Patriciis, cubiculariis et iv. millibus virorum stipata, Pythium profecta est: Cunctisque in quas incidderat, Ecclesiis magnifice donatis, Constantinopolim reversa est.

Eodem tempore ad Justinianum Imperatorem nuncium allatum est de praelio inter Romanos et Persas commisso; qui xxx millibus armatorum instructi, Xerxis, Coadis Persarum regis filii, sub auspiciis, Mesopotamiam invaserant. Perozes enim; Coadis filius natu major, eodem tempore Lazicam et Persarmeniam, numero cum exercitu petebat; nec pater ipse Coades hoc tempore in Romanas prodiit ditiones. Xerxi autem et Meran in occursum iverunt Damasci Exdux Cuztis, Vitaliani F. vir bellicosissimus; et Sebastianus, copiis Isauricis instructi: Phoeniciae etiam Dux, Proclianus, cum Basilio Comite: Praeter hos etiam adorat Belisarius et

κατενεχθεις ἐπὶ τὴν γῆν ἐσφάγη, ὁμοίως δὲ καὶ Προκλήσιος· Σεβαστιανὸς δὲ καὶ Βασίλειος ἐλήφθησαν αἰχμάλωτοι, Κουζίτις δὲ πλῆγᾶτος γενόμενος παρελήφθη, Βελισάριος δὲ φυγῆ χρησάμενος διεσώθη. καὶ ἀπηγγέλθη τὰ γενόμενα τῷ βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ, καὶ ἔλυθη σφόδρα. ἔπεσον δὲ καὶ ἐκ τῶν Περ- 5
 D οῶν στρατηγοὶ μετὰ βοήθειας αὐτῶν πολλῆς· καὶ ὑπέστρεψαν εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν χώραν.

Ἐπεμψε δὲ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς συγκλητικὸς ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως φυλάττειν τὰς πόλεις τῆς ἀνατολῆς μετὰ τῆς αὐτῶν βοήθειας, τὸν μὲν πατρικίον Πλάτωνα ἐν Ἀμηνδία, τὸν δὲ 10
 Θεόδωρον τὸν πατρικίον ἐν Ἐδέση, Ἀλέξανδρον δὲ τὸν Ἱερίου ἐν Βεροία, καὶ ἄλλους δὲ συγκλητικὸς ἐπὶ τὸ Σούρον καὶ Κωνσταντῖναν εἰς τὸ φυλάττειν τὰς πόλεις. ἐπέμφθη δὲ ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ καὶ ὁ πατρικίος Πόμπιος μετὰ πολλῆς βοήθειας, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ Ἰλλυρικιανὸς καὶ Σκύθας καὶ Ἰσαύρους καὶ 15
 O 176 Θρακίους· καὶ ἔνδοσις ἐγένετο τοῦ πολέμου κατὰ σύνταξιν Ῥωμαίων τε καὶ Περσῶν διὰ τὸ γενέσθαι χεიმῶνας βαρεῖς.

Β Συνέβη δὲ ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ὑπὸ Θεομηρίας παθεῖν Ἀντιόχειαν τὸ ἔκτον αὐτῆς πάθος. ὁ δὲ γεγονὼς σεισμὸς κατέσχευ ἐπὶ μίαν ὥραν, καὶ μετὰ τούτου βρυγμὸς φοβερός, ὥστε τὰ ἀνα- 20
 νεωθέντα κτίσματα ὑπὸ τῶν πρῶν γενομένων φόβων καταπεσεῖν καὶ τὰ τεῖχη καὶ τινὰς ἐκκλησίας. τὰ δὲ συμβάντα

1. κατενεχθεις Ch., κατενεχθεις Ox.   *ibid.* Προκλήσιος Ox.
 10. Ἀμηνδία] Conf. p. 52. D. 12. Σούρον] Σούρων Ch. 14. Πόμπιος] Immo Πομπήιος. 22. τινὰς ἐκκλησίας Ch., τινες ἐκκλησίαι Ox.

Tapharas Phylarcha. Tapharas vero equo impingente excussus, interfectus est: simili etiam modo periit et Proclianus. Sebastianus et Basilus ab hostibus capti sunt: Cuztis etiam, vulnere accepto, in manus hostium devenit: caeterum Belisarius fuga evasit. Imperator autem Justinianus, ubi haec audisset, ingenti ira commotus est. Sed etiam ex Persarum quoque Ducibus et Exercitu, ceciderunt quamplurimi; caeteris regionem suam repetentibus.

Porro Imperator ex Proceribus suis a Constantinopoli in Orientem emisit quosdam, qui urbibus ibi prospicerent: ex quibus Amida Platoni, Edessa Theodoro Patriciis; Alexandro autem, Hierii filio, Beroea; caeterisque aliis, Surorum urbs et Constantina tuendae cesserunt. Eodem tempore Pompus etiam Patricius, cum ingenti Illyriorum, Scytharum, Isaurorum, Thracumque exercitu emissus est; sed ob gravissimas quae ingruerant Hyemes, ex pacto Romanos inter Persasque inito, induciae factae sunt.

Contigit autem per id tempus Antiochiam irati Numinis vicissitudinem sextam subire, per unius horae spacium terrae tremoribus concussam: quos etiam rugitus ingens insecutus est; corruebant interim, quae a prioribus terrae motibus de novo excitata fuerant, aedificiis, moenibus,

ἠκούσθη καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι, καὶ πᾶσαι πενθοῦσαι ἐλιτά-
νεον. ἔπαθε δὲ καὶ μέρη τῶν πέριξ τῆς πόλεως· τελευτῶσι
δὲ ἐν αὐτῷ τῷ σεισμῷ ἄχρι ψυχῶν πεντακισχιλίων. οἱ δὲ περι- V 61
σωθέντες πολῖται εἰς τὰς ἄλλας πόλεις, φανεροὶ δὲ ἐν τοῖς ὄρε-
σιν ὄκουν. ὁ δὲ πατριάρχης Ἐφραῖμωσ πάντα τὰ γενόμενα
ἀνήγαγε τῷ βασιλεῖ· καὶ ἀκούσαντες οἱ ἐν τῷ Βυζαντίῳ τὰ συμ-
βάντα ἐλιτάνεον ἐπὶ ἡμέρας ἰκανάς.

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ συνέβη παθεῖν ὑπὸ σειμοῦ Λαο-
δικεῖαν τὸ πρῶτον αὐτῆς πάθος· κατηνέχθη δὲ ὑπὸ τοῦ φόβου
10 τὸ ἡμισυ τῆς αὐτῆς πόλεως καὶ αἱ συναγωγαὶ τῶν Ἰουδαίων.
ἀπώλοντο δὲ ἐν αὐτῷ τῷ φόβῳ χιλιάδες ἑπτὰ ἡμισυ, Ἐβραίων O 177
τε πλῆθος καὶ χριστιανῶν ὀλίγοι· αἱ δὲ ἐκκλησίαι τῆς αὐτῆς
πόλεως ἔμειναν ἀρῆραγῆς, περιωθειῖσαι ὑπὸ θεοῦ. ὁ δὲ αὐτὸς
βασιλεὺς ἐχαρίσατο τοῖς Λαοδικεῦσιν εἰς ἐκχόισιν τῆς αὐτῶν B
15 πόλεως πεντηνάρια δύο.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ μετεκλήθη Ἀντιόχεια Θεοῦπολις
κατὰ κέλευσιν τοῦ ἁγίου Συμεὼν τοῦ Θαυματουργοῦ. εὐρέθη
δὲ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ Ἀντιοχείᾳ χρησμός ἀναγεγραμμένος, περιέχων
οὕτως· Καὶ σύ, τάλαινα πόλις, Ἀντιόχου οὐ κληθήσῃ. ὁμοίως
20 δὲ καὶ ἐν τοῖς χαρτίοις εὐρέθη τῶν τὰ ἄκτα γραφόντων τῆς αὐ-
τῆς πόλεως ὅτι ἔκραζον κληθῶνα διδοῦντες εἰς τὸ μετακλη-
θῆναι τὴν αὐτὴν πόλιν. καὶ ἀνηνέχθη ταῦτα τῷ αὐτῷ βασιλεῖ

9. κατηνέχθη Ch., κατηνέχθη Ox. 14. ἐκχόισιν] V. ad p. 58. B.
17. θαυματουργοῦ Ox.

Ecclesiasque nonnullis. Hujus vero cladis fama per urbes sese spargente, lugentes omnes litanis Deum propitiabant. Divinam etiam iram expertae sunt partes urbem circumjacentes: perierunt vero ab excidio hoc animarum v. Millia recipientibus sese, qui supererant, in alias urbes: sed et plurimi etiam montes incoluerunt. Quae quidem omnia, ab Ephraemio Patriarcha Imperatori nunciata, Byzantini quamprimum accepissent, supplicationes Deo multos per dies fundebant.

Contigit autem eodem tempore Laodicaeam etiam terrae motibus tum primum trepidare, dimidia urbis parte collabente, una cum Judaeorum synagogis. In hac clade perierunt VII. Mortalium millia cum semisse: inter quos Hebraeorum plurimi, Christianorum quoque nonnulli interierunt. Christianorum vero Ecclesiae, nutu Divino, inconcussae steterunt. Caeterum Imperator Laodicenses, in urbem a rudibus repurgandam, centenariis duobus donavit.

Hisdem temporibus Antiochia, mutato nomine, Theopollis vocata est; imponente hoc eidem S. Symeone Thaumaturgo: nempe ob repertum ibi Oraculum, quod sic se habuit. „Erit, cum tu infelix urbs, Antiochi non vocaberis.“ Ad novum vero nomen, urbi inditum, acclamarunt incolae, bene eidem ominantes: uti proditum est ab iis, qui Acta Publica hujus

Ἰουστινιανῷ. καὶ ἐδωρήσατο θείαν φιλοτιμίαν τοῖς Ἀντιοχεῦσι καὶ Λαοδικεῦσι καὶ Σελευκείσιν, ὥστε κουφισθῆναι τὴν αὐτῶν
 C συντέλειαν ἐπὶ ἑτὶ τρία, χαρισάμενος ταῖς αὐταῖς πόλεσι λίτρας διακοσίας καὶ τοῖς κτήτορσιν ἄξιαι Ἰλλουστρίων.

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἀνεφάνη ἐν τοῖς Περσικοῖς μέρεσι 5
 O 178 δόγμα Μανιχαϊκόν· καὶ μαθὼν ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἠγανάκτησεν· ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἀρχιμάγοι τῶν Περσῶν· ἦσαν γὰρ ποιήσαντες οἱ αὐτοὶ Μανιχαῖοι καὶ ἐπίσκοπον, ὄνόματι Ἰνδαράζαρ. ὁ δὲ βασιλεὺς Περσῶν σιλέντιον ποιήσας, καὶ πάντας αὐτοὺς κατεσχηκῶς καὶ τὸν ἐπίσκοπον τῶν Μανιχαίων, 10
 κελεύει τῇ παρεστῶσῃ αὐτῷ ἐνόπλιω στρατιᾷ, καὶ κατέκοψαν ἕλφει πάντας τοὺς Μανιχαίους καὶ τὸν ἐπίσκοπον αὐτῶν σὺν τῷ κλήρῳ αὐτοῦ· καὶ ἐφρονεύθησαν πάντες ἐπ' ὄψει τοῦ αὐτοῦ βα-
 D σιλέως καὶ τοῦ ἐπισκόπου τῶν χριστιανῶν. ἐδημεύθησαν δὲ καὶ αἱ ὑποστάσεις αὐτῶν, καὶ τὰς ἐκκλησίας αὐτῶν δέδωκε τοῖς χριστι- 15
 ανοῖς, ἐκπέμψας θείας αὐτοῦ σάκρας ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ διοικουμένη πολιτείᾳ, ὥστε τὸν εὐρισκόμενον Μανιχαῖον πυρρίκανστον γενέσθαι καὶ τὰς βίβλους δὲ αὐτῶν πάσας κατέκαυσεν. ἕτινα διηγῆσατο βασταγάριος Περσῶν, ὅστις βαπτισθεὶς μετεκλήθη Τιμόθεος.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς τὸ κάστρον τὸ 20
 λεγόμενον Ἀνάσαρθον μετεκάλεσε Θεοδοριάδα εἰς τὸ ὄνομα τῆς
 O 179 Ἀγούστας, παρεσχηκῶς καὶ δίκαια πόλεως. ὁμοίως δὲ τὸ ἐν Σούσις κάστρον μετωνόμασεν Ἰουστινιανούπολιν.

2. Σελευκείων] V. ad p. 47. B.

Urbis conscripserunt. Justinianus autem de his omnibus certior factus, pro divina sua munificentia, Antiochensibus, Laodicensibus, et Seleucensibus tributa omnia in triennium remisit: concessis etiam, in urbium harum [singularum] instaurationem, libris ducentis; Primoribus etiam urbium singularum Illustrium dignitate auctis.

Eodem tempore Manichaeorum Dogma, in Persicis regionibus repululans, radices eo usque egerat, ut Episcopum etiam sibi, nomine Indarazar, constituerent. Quod Rex Persarum ubi rescivisset; et ipse Archimagique ejus ira commoti sunt. Rex itaque silentio convocato, Manichaeos omnes, una cum Episcopo suo comprehendi jussit: quibus coram adductis, exercitui, in proclinctu astanti in mandatis dedit, uti eos neci darent. Milites itaque Manichaeos omnes cum Episcopo cleroque ejus gladio peremerunt; rege ipso et Christianorum Episcopo spectantibus. Quin et publicatis etiam facultatibus eorum, librisque igni traditis, Ecclesiis quoque Christianis addixit: sacris insuper undique promulgatis; si quis, per imperium Persicum, Manichaeus inveniretur, uti igne absumeretur: sicuti haec narravit Persarum Bastagarius, qui post susceptum Baptismum, Timotheus dictus est.

Eodem tempore Romanus Imperator Castrum Anazarthum, civitatis jure donatum, ab Augustae nomine, Theodoriadem vocavit. Consimiliter quoque Susianum Castrum Justinianopolim vocavit.

Τῷ δὲ αὐτῷ χρόνῳ Ἀλαμούνδαρος ὁ τῶν Περσῶν Σαρα- E
κηνὸς ἐλθὼν μετὰ Περσικῆς καὶ Σαρακηνικῆς βοήθειας ἐπραΐ-
δευσε τὴν πρώτην Συρίαν ἕως τῶν ὄρων Ἀντιοχείας, καύσας
καὶ τόπους τῆς αὐτῆς χώρας. καὶ ἀκούσαντες τὰ γεγονότα οἱ
5 ἑξαρχοὶ Ῥωμαίων ἐξῆλθον κατ' αὐτῶν· καὶ γνόντες οἱ Σαρα-
κηνοὶ, λαβόντες πᾶσαν τὴν πραιῖαν διὰ τοῦ ἑξωτέρου λιμίτου
ἔφυγον.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ καιρῷ καὶ ὁ ἀγωγὸς Ἀλεξανδρείας τῆς μεγάλ- V 62
λης ἀνενεώθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ.

10 Ἀκούσας δὲ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς τὰ γενόμενα ὑπὸ τῶν Σαρα-
κηνῶν, πέμψας οὐκ ὀλίγην βοήθειαν περικὴν ἐκ τῆς Θουρῶν
χώρας, τοὺς λεγομένους Λυκοκραντίτας, ἀπῆλθεν ἐπὶ τὰ Σαρακη-
νικὰ καὶ τὰ Περσικὰ μέρη. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ καιρῷ προεβλήθη
ἑξαρχὸς Ῥωμαίων Βελισσάριος ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως· ἦν γὰρ
15 διαδεχθεὶς Ὑπάτιος ὁ πατρίκιος, ὁ πρὸ αὐτοῦ ὢν στρατηλάτης,
καταπιστευθεὶς δὲ Βελισσάριος τὰ ἑξέρετα καὶ τοὺς δοῦκας
εἰς τὴν κατὰ Περσῶν μάχην. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ ἐπέμφθη
εἰς τὰ Περσικὰ Ἐρμογένης ὁ ἀπὸ μαγίστρων, ὁ Σκύθης, ἀνήρ
20 σοφός. τῷ δὲ ἰουνίῳ μηνὶ τῆς ἐβδόμης ἰνδικτιῶνος ταραχῆς
γενομένης ἑθνικῆς, συμβαλόντων γὰρ τῶν Σαμαρειτῶν μεταξὺ
χριστιανῶν καὶ Ἰουδαίων, πολλοὶ τόποι ἐνεπρήσθησαν ἐν Σκυ-
θοπόλει ἐκ τῶν αὐτῶν Σαμαρειτῶν. καὶ τοῦτο ἀκούσας ὁ αὐτὸς
βασιλεὺς ἠγανάκτησε κατὰ τοῦ ἄρχοντος Βάσσου· ὅστις δια-
δεξάμενος ἀπεκεφάλισεν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ. οἱ δὲ Σαμαρείτας

O 180
B

20. γὰρ expunctum malim.

Eisdem temporibus, Alamundarus Saracenus, Persarum [socius] copiis
Persicis et Saracenicis instructus, Syriam Primam deprædatus est; adus-
que Antiochiæ fines omnia vastans. Haec ubi audivissent Romanorum
Duces, contra eum egressi sunt: quo cognito, Saraceni, arrepta præda,
per limitem exteriorem evaserunt.

Eorum tempore Justinianus Imperator Aquæductam Alexandriae
magnæ instauravit.

Imperator vero certior factus de Saracenorum IncurSIONIBUS, pede-
stribus copiis ingentibus collectis ex Phrygum Lycocranarum regione
dicta, in Persarum et Saracenorum partes eas emittit. Eodem tempore,
Hypatio Patricio, Militum Magistro, dignitate exuto, Belisarius ab Impe-
ratore in locum ejus suffectus est, qui exercitus Romanos, Ducesque et
totum Belli Persici negotium sibi commissum habuit. Eodem etiam tem-
pore in Persidem missus est Hermogenes Scythæ, Exmagister, vir pru-
dentissimus. Mense autem Junio, Indictionis VII, tumultus Gentilis exor-
tus est: Samaritanis enim, Judaicisque, cum Christianis conflictantibus
quamplurima in Scythopoli aedificia a Samaritanis combusta sunt. Impe-
rator autem de his certior factus Baso Praefecto iratus, officio eum ab-
dicavit: caputque etiam ei, eadem ipsa in regione, amputavit. Samari-

γνόντες την καθ' εαυτῶν ἀγανάκτησιν, ἐτυράννησαν καὶ ἔστειψαν
 λήσταιρον ὀνόματι Ἰουλιανόν, Σαμαρείτην, καὶ ἔκαυσαν κτή-
 ματα καὶ ἐκκλησίας καὶ ἐφόνευσαν πολλοὺς χριστιανούς. καὶ
 εἰσελθὼν ἐν Νεαπόλει ἐθρόωρησεν ἵπποδρόμιον μετὰ πλήθους
 Σαμαρειτῶν· καὶ τὸ πρῶτον βῆιον ἐνίκησε Νικέας τις, ἡνίοχος 5
 C χριστιανός. ἦσαν δὲ καὶ ἄλλοι ἐν τῇ αὐτῇ Νεαπόλει ἡνίοχοι,
 Σαμαρεῖται καὶ Ἰουδαῖοι, οὓστινας ἐνίκησεν ὁ αὐτὸς Νικέας ἡνί-
 οχος. καὶ ἐλθὼν πρὸς τὸν τύραννον, ὀφελῶν τιμηθῆναι, ἐπη-
 ρώτησε δὲ αὐτὸν ποίας ὑπάρχει θρησκείας; καὶ μαθὼν ὅτι
 χριστιανός ἐστι, καὶ εἰς σύμβολον δεξιόμενος τὴν τῶν χριστια-10
 νῶν εὐθείως πρῶτην νίκην καθ' αὐτοῦ, ὅπερ καὶ γέγονεν, εὐθείως
 πέμπσας ἀπεκεφάλισε τὸν ἡνίοχον ἐν τῷ ἵπποδρομίῳ. ἐχρήσατο
 κακῶς καὶ τῷ ἐπισκόπῳ τῆς αὐτῆς πόλεως. τοῦτο δὲ γνόντες οἱ
 O 181 ἄρχοντες Παλαιστίνης καὶ ὁ δούξ Θεόδωρος ὁ σιμὸς τὸ τῆς τυ-
 ραννίδος τόλμημα ἐμήνυσεν εὐθείως τῷ βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ· καὶ 15
 ἀπελθὼν ὁ δούξ καθ' αὐτοῦ μετὰ πολλῆς βοηθείας, λαβὼν μεθ'
 D ἑαυτοῦ καὶ τὸν φύλαρχον Παλαιστίνης· καὶ γνοὺς τοῦτο ὁ τύ-
 ραννος Ἰουλιανός ὁ Σαμαρείτης, φθγὼν ἐξῆλθεν ἀπὸ Νεαπόλεως.
 καὶ κατεδίωξεν αὐτὸν ὁ δούξ μετὰ τῆς ἑαυτοῦ βοηθείας, καὶ συν-
 ἔκρουσαν πόλεμον· καὶ ἔκοψεν ὁ δούξ ἐκ τῶν Σαμαρειτῶν πλῆ- 20
 θος, καὶ παρέλαβεν αὐτὸν Σαμαρείτην Ἰουλιανόν, τοῦ θεοῦ πα-

8. ἐκηρώτησε Ch., ἐπερώτησε Ox.
 bend. ἐμήνυσαν.“ Ch.

15. ἐμήνυσεν] „Forte scri-

tae interim ubi intellexissent Imperatorem sibi infensum esse, res novas moliti sunt; et Julianum quendam, Samaritam, Latronum principem, corona adornantes, praediis passim et Ecclesiis ignes iniecerunt; quamplurimis etiam Christianis e medio sublatis. Quin et Neapolim ingressus Julianus numerosa Samaritarum turba stipatus, Circensia etiam spectabat: ubi Niceas quidam, Christianus auriga Palmam primam tulit: qui caeteris etiam qui ibi aderant omnibus, tam Samaritis, quam Judaeis aurigis, superior factus est. Tyrannum itaque adientem, victoriae praemium ab eo ut acciperet; Tyrannus, cujus sectae esset, eum interrogavit. Cumque Christianum esse intellexisset, (pro malo in se omine habens, Christiano primam palmam suis praeripere; quod et factum est.) misso carnifice, Aurigae in ipso Circo caput amputavit, sed et Episcopum quoque ejusdem urbis pessime habuit. Palaestinae autem Praefecti, cum Theodoro Simo Duce, de his certiores facti; Tyranni hujus impudentem audaciam Justiniano Imperatori protinus per litteras repraesentant. Contra eum vero, ingenti cum exercitu, egreditur Theodorus Dux; qui Phylarcham etiam Palaestinae sibi socium adjunxit. Quo audito, Julianus Samarita, Tyrannus, Neapoli relicta, fugam capessit: quem Palaestinae Dux cum copiis suis insecutus, cumque eo praelio congressus, Samaritas late prosternit; comprehensum quoque Julianum ipsum, Deo tradente eum,

ραδόντος αὐτόν. καὶ ἀποκεφαλίσας αὐτόν ἔπεμψε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ μετὰ τοῦ διαδήματος τῷ βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ. καὶ ὅτε ἐγνώσθη τῷ αὐτῷ βασιλεῖ τὰ γενόμενα, τὸ τῆς τυραννίδος τῶν Σαμαρειτῶν καὶ τοῦ δυστυχοῦς Ἰουλιανοῦ, ἡ παρὰ τῶν ἀρχόντων μῆνυσις εὐθέως κατέλαβεν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἡ τοῦ τυράννου κεφαλὴ. ἔπεσον δὲ ἐκ τῶν Σαμαρειτῶν ἐν τῷ πολέμῳ χιλιάδες εἴκοσι· καὶ οἱ μὲν ἔφυγον εἰς τὸ ὄρος τὸ λεγόμενον Ἄρπαριζιν, ἄλλοι δὲ εἰς τὸν Τραχῶνα εἰς τὸ λεγόμενον σιδηροῦν ὄρος. ἔλαβε δὲ καὶ ὁ φύλαρχος Σαρακηνός ὁ τῶν Ῥωμαίων 10 πραιΐταν ἐξ αὐτῶν χιλιάδας εἴκοσι παιδῶν καὶ κορασιῶν· οὐσ-
 15 τινας λαβὼν αἰχμαλώτους ἐπώλησεν ἐν τοῖς Περσικοῖς καὶ Ἰνδικοῖς μέρεσιν.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς γινὼς ὅτι πολλὰ κτήματα τῆς Παλαι- V 63
 στίνης ἔκαυσαν οἱ Σαμαρεῖται τὴν ἀρχὴν ὅτε ἐτυράννησαν, ἡγα-
 15 γάκτησε κατὰ τοῦ δουκὸς Παλαιστίνης, διότι πρὸ τοῦ ἐπιβήψω-
 σιν εἰς τὰ κτήματα ἢ εἰς τὴν πόλιν, ἢ μόνον ἤκουσεν ὅτι συν-
 ἄγονται, οὐχ ὤρμησε κατ' αὐτῶν καὶ ἐσκορπίζοντο. καὶ δια-
 δεξάμενος τὸν αὐτὸν δοῦκα ἄσχύμως ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀσφαλι-
 σθέντα φυλάττεσθαι. καὶ ἐπέμφθη ἀντ' αὐτοῦ δοῦξ Εἰρηναῖος,
 20 Ἀντιοχέος· ὅστις ὀρηγῆσας κατὰ τῶν ἀπομεινάντων Σαμαρειτῶν
 ἐν τοῖς ὄρεσι, πολλοὺς ἀπώλεσε πικρῶς τιμωρησάμενος.

Ὁ δὲ τῶν Περσῶν βασιλεὺς Κωάδης δεξάμενος Ἐρμογένην

7. Ἄρπαριζιν Ἄρπαριζιν Ch. Garisim autem dicit. V. ad p. 34. A.
 15. ἐπιβήψωσιν Ch., ἐπιβήψωσιν Ox.

capite truncat; caputque ejus, una cum Diademata, Justiniano Imperatori mittit. Quo tempore vero miseri Juliani Samaritarumque Tyrannidis fama prima innotuerat; continuo etiam rerum a Ducibus in illos gestarum nuncium, Tyrannicæ caput, Constantinopolim perlata sunt, Ceciderunt autem ex Samaritis, in hoc bello xx. Millia hominum: cæteri nonnulli in montem Arparizim vocatum, alii in Trachonitidem, ad Ferreum montem recipientes sese, evaserunt. Saracenus etiam Romanorum Phylarcha xx Millia juniorum utriusque sexus ex eis pro præda cepit; quos captivos abducens in regionibus Persicis Indicisque vendidit.

Cæterum Imperator, auditò Samaritas sub ipsis agitatas Tyrannidis iniitiis plurima per Palaestinam prædiola ignibus absumpsisse, illud in Palaestinae Duce indigne tulit; eo quod non eos, antequam prædia hæc urbemque occupassent, quamque primum in unum coactos subintellegerat, sine mora aggressus dissipasset. Ducem itaque hunc munere suo turpiter abdicatum, arcte custodiri jussit; suffecto in locum ejus Irenæo, Antiocheni: qui Samaritarum reliquias, montibus incubantes, acrius insecutus, late exitio dedit, graviter in eos animadvertens.

Mense autem Julio Coades, Persarum Rex, Hermogenem Magistrum,

μάγιστρον, ἐν φίλῃ πρεσβείᾳ πεμφθέντα μετὰ καὶ δώρων τῆς
B ἀναγορεύσεως τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ.

O 183 Συνέβη δὲ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ παθεῖν ὑπὸ Θεομηρίας Ἀμά-
σειαν ἐν τῇ Ποντικῇ καὶ αὐτῆς τῆς περιχώρου μέρη. ὁ δὲ αὐ-
τὸς βασιλεὺς τῇ αὐτῇ πόλει πολλὰ ἐχαρίσατο. 5

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ ἀνακωδίκευσις ἐγένετο τῶν παλαιῶν
νόμων· καὶ ποιήσας ἰδίους νόμους κατέπεμψεν ἐν πάσαις ταῖς
πόλεσι πρὸς τὸ τοὺς δικαζομένους μὴ περιπίπτειν θλίψεσι καὶ
ζημίαις, ἀλλὰ ταχεῖαν ἔχειν τὴν ἀπαλλαγὴν· ὅπερ μονόβιβλον
κατασκευάσας ἔπεμψεν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Βηρυτῷ. 10

C Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ἀπεμέρισεν ἀπὸ Ἀντιοχείας τῆς πρώτης
C Συρίας Λαοδικεῖαν καὶ Γάβαλα καὶ Πάλτον τὰς πόλεις,
καὶ ἀπὸ Ἀπαμείας τῆς δευτέρας Συρίας Βαλανέας πόλιν, καὶ
ἐποίησεν ἐπαρχίαν, ἣντινα ἐπωνόμασε Θεοδοριάδα, δούς αὐτῇ
καὶ μητροπολιτικὸν δίκαιον. τὸν δὲ ἐπίσκοπον Λαοδικείας οὐκ 15
ἤλευθέρωσε τοῦ ὑποκεῖσθαι τῷ πατριάρχῃ τῆς Ἀντιοχείων πόλεως.

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἔπαθεν ὑπὸ Θεομηρίας μητρόπολις
τῆς Λυκίας τὰ Μύρα· καὶ πολλὰ ἐχαρίσατο τοῖς ὑπολειφθεῖ-
σι καὶ τῇ πόλει εἰς κτίσματα ὁ αὐτὸς βασιλεὺς.

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἐγένετο ταραχὴ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγά- 20
λῃ ἐν τῷ θεάτρῳ. καὶ τὰ τῆς ταραχῆς ἀνηνέχθη τῷ αὐτῷ
βασιλεῖ. καὶ ἀγανακτήσας ἐξ ἐκείνου ἐκύλυσε τὴν θέαν τοῦ

12. Λαβαλά Οκ., Γάβαλα supra p. 32. B. 16. ἐλευθέρωσα Οκ.

ab Imperatore Justiniano cum Legatione donisque salutariis missum, peramicè excepit.

Contigit autem per id tempus, Amasiam, Ponticae ditionis urbem, una cum regionibus circumvicinis, divinam iram subire: cui etiam urbi Imperator plurima largitus est.

Eodem tempore Leges omnes veteres in Codicem unum coactae sunt: quin et Leges a se latae, per singulas Imperii urbes Justinianus emisit, nempe, ut in jus vocati, celerius et minori cum dispendio, Causidicis sese expedirent. Leges vero has, in volumen unum digestas, Athenas et Berytum transmisit.

Idem Imperator Laodicaeam, Gabalam, Paltumque urbes ab Antiochia Syriae primae, ab Apamia autem Syriae secundae Balaneas urbem dirimens, in Provinciae formam rededit; quam etiam jure Metropolitico donatam, Theodoriadem nominavit. Episcopum tamen Laodicensem Antiochena Patriarchae nihilo secius, uti antea, subesse voluit.

Eodem tempore divinam iram perpressa est Myra, Lyciae Metro- polis; cui instaurandae, ut etiam civibus superstitionibus, Imperator plurima suppeditavit.

Sub id ipsum tempus Antiochiae magnae Tumultus ingens in Theatro obortus est; de quo certior factus Imperator, exinde in iram commo-

Θεάτρον πρὸς τὸ μὴ ἐπιτελεῖσθαι τοῦ λοιποῦ ἐν τῇ τῶν Ἀντιο- D
χίων πόλει.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ διωγμὸς γέγονεν Ἑλλήνων μέγας, καὶ O 184
πολλοὶ ἐδημεύθησαν, ἐν οἷς ἐτελεύτησαν Μακεδόσιος, Ἀσκληπιό-
5δοτος, Φωκάς ὁ Κρατεροῦ, καὶ Θωμαῦς ὁ Κοιαίστωρ· καὶ ἐκ
τούτου πολὺς φόβος γέγονεν. ἐθέσπισε δὲ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς
ὥστε μὴ πολιτεύεσθαι τοὺς ἑλληνίζοντας, τοὺς δὲ τῶν ἄλλων
αἰρέσεων ὄντας ἀφανεῖς γενέσθαι τῆς Ῥωμαϊκῆς πολιτείας, προ-
10θεσμίαν τριῶν μηνῶν λαβόντας εἰς τὸ γενέσθαι αὐτοὺς κοινω-
νοῦς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. ὅστις θεῖος τύπος ἐνεφανίσθη ἐν
πάσαις ταῖς ἕξωτικαῖς πόλεσιν.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ καιρῷ ἠγανακτήθη ὁ ἀπὸ ὑπάτων Πρίσκος,
ὁ ἀπὸ νοταρίων τοῦ αὐτοῦ βασιλέως, καὶ δημευθεὶς ἐγένετο διά- E
κονος καὶ ἐπέμφθη ἐν Κυζίκῳ.

15 Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ καιρῷ Ἐρμογένης ὁ μάγιστρος ὑποστρέψας
ἐκ τῶν Περσικῶν δοῦς τὰ δῶρα ἀτήγαγεν ἀποκρίσεις παρὰ
Κωάδου, βασιλέως Περσῶν, πρὸς Ἰουστινιανόν, βασιλέα Ῥωμαίων,
ἐπιφερόμενος σάκρας περιεχούσας οὕτως.

Κωάδης βασιλεὺς βυσιλευόντων, ἡλίου ἀνατολῆς, Φλαβίῳ O 185
20 Ἰουστινιανῷ Καίσαρι σελήνης δύσεως. ἠῦραμεν ἐν τοῖς ἡμετέ- V 64
ροις ἀρχαίοις ἀναγεγραμμένα ἀδελφοῦς ἡμῶς ἀλλήλων εἶναι, καὶ

9. λαβόντας Ch., λαβόντες Ox.

tus, Ludī Theatrici deinceps Antiochiæ ne amplius ederentur pro-
hibuit.

Eodem tempore Graecæ religionis homines persecutionem gravem
perpessi sunt, publicatis etiam quamplurimorum facultatibus; inter quos
Macedonius, Asclepiodotus, Phocas etiam Crateri F. cum Thoma Quaes-
store, diem suum interea obierunt: Exinde vero metus ingens omnibus in-
cessit. Quin et edicto Imperatorio cautum est, Graecissantes in poste-
rum ne publicum aliquod in Rep. munus obirent. Reliquarum vero Hae-
resium sectatores quoscunque Romani Imperii finibus excedere jussit Im-
perator; indulta tamen eis per tres menses licentia, si qui per id tem-
pus fidem Orthodoxam amplecterentur. Quod quidem Edictum in omni-
bus urbibus extraneis promulgatum est.

Eodem tempore Priscus quidam, Exconsul, et Imperatoris hujus olim
Notarius; qui in Imperatoris iram inciderat, bonis publicatis, Diaconus
factus est, Cyzicumque relegatus.

Iisdem Temporibus Hermogenes Magister, ex Perside redux, munera
secum, et Coadis Persarum Regis Justiniano Imperatori Responsum retu-
lit, his verbis conscriptum:

„Coades, Rex Regum, solis, Orientis, Flavio Justiniano, Caesari,
Lunæ, Occidentis.“

„Priscis Archivorum regni Nostrī ex Monumentis compertum habui-
mus, Nos Fratres esse: et quod, si cuivis Nostrum vel hominibus, vel

Ioannes Malalas.

ἐάν τις ἐπιδηθῇ σωμάτων ἢ χρημάτων, παρέχειν τὸν ἕτερον. καὶ μεμενῆκαμεν ἐξ ἐκείνου καὶ μέχρι τοῦ παρόντος οὕτως διατελοῦντες· καὶ ποτὲ μὲν ἐθνῶν ἡμῖν ἐπανισταμένων, τοῖς μὲν παρατάξασθαι ἠγαγκάσθημεν, τοὺς δὲ καὶ διὰ δόσεως χρημάτων ὑποταγῆναι ἐπέισαμεν, ὡς δῆλον εἶναι πάντα τὰ ἐν τοῖς ἡμετέροις θησαυροῖς ἀναλωθῆναι. ταῦτα δὲ καὶ Ἀναστασίῳ καὶ Ἰουστίνῳ τοῖς βασιλεῦσι γεγραφήκαμεν, καὶ ἠνώσαμεν πλέον οὐδέν· ὅθεν ἠγαγκάσθημεν παρατάξασθαι πολέμου χάριν, καὶ πλησίον τῶν Ῥωμαϊκῶν γενόμενοι τοὺς ἐν μέσῳ μηδὲν ἁμαρτήσαντας προφάσει τῆς ἐκείνων ἀπειθείας ἀπολέσαι. ἀλλ', ὡς χριστιανοὶ καὶ εὐσεβεῖς, φείσασθε ψυχῶν καὶ σωμάτων, καὶ μετάδοτε ἡμῖν χρυσίου· εἰ δὲ μὴ τοῦτο ποιεῖτε, εὐτρεπίσατε ἑαυτοὺς πρὸς πόλεμον, προθεσμίαν ἔχοντες ὄλου τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἵνα μὴ νομισθῶμεν κλέπτειν τὴν νίκην καὶ δόλῳ περιγίνεσθαι τοῦ πολέμου.

Τῷ δὲ αὐτῷ χρόνῳ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἐδωρήσατο τοῖς Ἀντιοχεῦσι τὴν ἰδίαν τύγαν, ἔχουσαν καὶ λίθους βασιλικούς· καὶ ἠπλώθη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ λεγομένῃ Κασσιανοῦ.

Ἐπὶ δὲ τῆς ὑπατείας Δεκίου προσεβόη Ῥωμαίοις Μοῦνδος ὁ ἐκ γένους τῶν Γηπέδων καταγόμενος, υἱὸς ὢν ἀγῆγος, μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ ἰδίου αὐτοῦ πατρὸς πρὸς Θραυστίαν, θεῖον αὐτοῦ, γεγονώς, καὶ διῆγεν ἐν τῷ Σιρμίῳ. καὶ γινώσκεις τοῦτο ὁ

10. ἐκείνων Ch., ἐκείνου Ox. *ibid.* ἀπολέσθαι Ox. 11. φείσασθε Ch., φείσασθαι Ox. 18. Κασσιανῶ Ox. 20. Γηπέδων Ox. 22. γεγονότα Ox., γεγονώς Ch.

pecuniis opus fuerit, ab altero subministrandos esse. Quam quidem Nos fidem, in praesentem hunc usque diem, vobis integram praestitimus. Caeterum ab hostibus quandoque impetiti, in praelium cum nonnullis eorum descendere coacti fuimus: reliqui vero, datis pecuniis, Imperium Nostrum ut admitteret effecimus. Unde Fiscum Nostrum penitus exhaustum esse, sat liquido constat. Super his vero cum ad Imperatores Anastasium ac Justinum referentes nihil ita profecerimus, arma deinde sumere necesse habuimus. Propius itaque a finibus vestris cum abfuerimus, intermedios quoque, licet innoxios, e medio sustulimus, violatae a vobis fidei sub praetextu. Vos vero, Christiani, cum satis et pietatem colatis; parcite potius hominibus vestris et pecunias date. Sin aliter, ad bellum vos accingite: cuius tamen inducias vobis in annum integrum permittimus, ne suffurari victoriam, vel ea per dolum potiri videremur.

Eodem tempore Justinianus Imperator Togam suam, regis lapillis insignitam, Antiochenis dono transmisit; quam Antiocheni S. Cassiani in Ecclesia suspenderunt explicatam.

Caeterum Decii sub Consulatu Romanis sese adjunxit Mundus quidam, Gepidis oriundus, et regio sanguine prognatus. Hic patris sui post obitum, apud Thraustilam, avunculum suum, Sirmii degebat: quo Romae

ὁ δὲ Ῥώμης ὁ Οὐαλεμεριακὸς ὁ καὶ Θεουδερίχος, πέμψας προ-
 τρέψατο τὸν αὐτὸν Μοῦνδον· καὶ πεισθεὶς ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸν
 μετὰ τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ καὶ διέτριψε πρὸς αὐτόν, ὑπερμα-
 χῶν ὑπὲρ τοῦ Οὐαλεμεριακοῦ τοῦ καὶ Θεουδερίχου. ἀναχωρή-
 5 σας δὲ Μοῦνδος ἀπὸ Ῥώμης ἀπῆλθεν ἐπὶ τὸν Δανούβιον ποτα-
 μόν· καὶ πέμψας πρὸς τὸν βασιλέα Ἰουστινιανὸν πρεσβευτὰς
 ᾗτησεν αὐτὸν ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ γενέσθαι. καὶ ἐδέξατο D
 αὐτὸν σὺν τοῖς ἀνθρώποις αὐτοῦ, ποιήσας αὐτὸν στρατηλάτην
 τοῦ Ἰλλυριῶν ἔθρους, καὶ ἀπέλυσεν αὐτὸν ἐν τῇ ἰδίᾳ στρατηλα-
 10 σίᾳ. καὶ καταλαβόντος αὐτοῦ τὴν χώραν τοῦ Ἰλλυρικοῦ, ἐπέβ- O 187
 ῆριψαν αὐτῷ Οὐννοι μετὰ πολλοῦ πλήθους διαφόρων βαρβάρων·
 καὶ ἐξελεθὼν ὄρμησε κατ' αὐτῶν, καὶ πάντας κατανήλιωσε· καὶ
 ἔπεμψε πραιδαν ἐξ αὐτῶν καὶ ἓνα ῥῆγα αὐτῶν· καὶ ἐγένετο εὐ-
 ρήγη ἐν τῇ Θράκῃ, καὶ ἐκ τούτου φόβος κατεῖχε τὰ βάρβαρα
 15 ἔθνη.

Ἐπὶ δὲ τῆς ὑπατείας τοῦ αὐτοῦ Δεκίου ὁ αὐτὸς βασιλεὺς
 θεσπίσας πρόσταξιν ἐπέμψεν ἐν Ἀθήναις, κελύσας μηδένα δι-
 δάσκειν φιλοσοφίαν μήτε νόμιμα ἐξηγεῖσθαι μήτε κόπτον ἐν B
 μιῇ τῶν πόλεων γίνεσθαι, ἐπειδὴ ἐν Βυζαντίῳ εὐρεθέντες τινὲς
 20 τῶν κοττιστῶν καὶ βλασφημίαις θειαῖς ἑαυτοὺς περιβαλόντες
 χειροκοπηθέντες περιεβωμβήθησαν ἐν καμήλοις.

3. ὑπερμαχῶν Ch., ὑπερμαχῆν Ox. 9. Ἰλλυριῶν Ox. 21. πε-
 ριεβωμβήθησαν] „Lego, περιεπομπεύθησαν.“ Ch. V. Ch. ad p.
 ed. Bonn. 436. 9.

Rex, Valemeriacus, qui et Theuderichus, ubi intellexisset, per literas eum hortatus est ad se uti veniret. Persuasus itaque Mundus, ad Theuderichum cum suis profectus est; ubi diutius degens propugnatorem se ei in omnibus exhibuit. Tandem vero inde discedens, Danubium fluvium accessit, Imperatorem Justinianum exoratum habens, uti sibi liceret ejus subesse Imperio. Imperator Mundum excepit; Militumque in Illyrio Magistrum factum, in demandatum ei munus, cum suis demisit. Quamprimum autem Illyricam regionem occupasset Mundus, ab Hunnis, numerosum diversorum Barbarorum exercitum ducentibus, bello petitus est. Hos vero Mundus bello aggressus, ad unum omnes delevit; quin et praedam quoque, comprehensumque ex Regulis unum, [Constantinopolim] transmisit. Exinde pax Thraciae reddita, timorque Magnus Barbaris gentibus incussus est.

„Ejusdem Decii sub Consulatu, Edicto Athenas misso, Imperator sancivit, ne cui liceret Philosophiam publice profiteri, aut Leges interpretari. Sed et Aleatoriam etiam exerceri, universum per imperium, prohibuit.“ Quin et Aleatores quidam Byzantii comprehensi, qui diris Blasphemiis sese inmerserant, manibus truncati, camelis imponebantur, et per urbem quasi in triumpho ferebantur.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ παρεσχέθη ἑτησία πρόσοδος ἐν τῷ ξενῶνι Ἀντιοχείας νομισμάτων τετρακισχιλίων ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως.

V 65 Ἐυρέθη δὲ ἐν αὐτῷ τῷ χρόνῳ καὶ τὸ τίμιον λείψανον τοῦ
 O 188 ἁγίου μάρτυρος Μαρίνου εἰς τὴν πρώτην Συρίαν ἔξω τῆς λεγο-
 σία πλειστάκις ἠωρακότος τὸν τόπον ἔνθα ἔκειτο ὁ ἅγιος, ἔχων
 ἀπὸ τῆς κεφαλῆς κατὰ παντὸς τοῦ σώματος αὐτοῦ ἦλους σι-
 δηροῦς, εἰς σανίδα παραπλωθεὶς προσηλώθη, καὶ ἐτέθη εἰς πέ-
 τραν γλυφεῖσαν αὐτῷ τάφον. καὶ ἐπήρθη τὸ λείψανον αὐτοῦ, 10
 καὶ ἠνέχθη καὶ κατετέθη ἔξω τῆς Ἀντιοχείων πόλεως ἐν τῷ ἁγίῳ
 Ἰουλιανῷ.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ κατεπέμφθησαν πρέσβεις Ῥωμαίων ἐν
 τοῖς Περσικοῖς μέρεισιν Ἑρμογένης καὶ Ῥουφίνος ὁ στρατηλά-
 B τῆς, ἐπὶ τῆς ὑπατείας Λαμπαδίου καὶ Ὁρέστου. καὶ φθασάν- 15
 των αὐτῶν τὸ Δόρας τὸ μετακληθὲν Ἀναστασιούπολις, μήνυ-
 σιν κατέπεμψαν τῷ βασιλεῖ Περσῶν Κωάδῃ· καὶ ὑπερέθετο ὁ
 αὐτὸς βασιλεὺς τοῦ δέξασθαι αὐτούς. καὶ ἐν τῷ διάγειν αὐ-
 τοῦς εἰς τὸ Δόρας ἦμα Βελισαρίῳ τῷ στρατηλάτῃ σὺν τοῖς
 ἄλλοις ἐξάρχουσιν καὶ τῇ στρατιωτικῇ βοήθειᾳ, καὶ ἀπληκούντων 20
 αὐτῶν ἔξω τοῦ Δόρας, τὴν ἀπόκρισιν τοῦ βασιλέως Περσῶν δε-
 O 189 χόμενοι, ὁ Μηράμ ὁ πρῶτος ἑξαρχος Περσῶν καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
 βασιλέως Περσῶν σὺν ἄλλοις ἐξάρχουσιν Περσῶν καθήμενοι εἰς
 τὸ Νίσιβι, καὶ γνόντες ὅτι ἔξω τοῦ Δόρας ἀπληκέουσιν οἱ Ῥω-

6. Γινδαρουπόλεως Οκ. 13. πρεσβεῖς Οκ.

Eodem tempore pius Imperator Hospitium Antiochenum reditu annuo
 IV nummorum millibus donavit.

Eisdem etiam temporibus venerandae S. Marini Martyris Reliquiae,
 (cujus sepulturae locus regionis istius Circitorii, saepiuscule per somnium
 obversatus est,) extra Gindaropolim Syriae Primaem urbem repertae sunt.
 Excisum huic erat in petra sepulchrum, ubi totus super asserem explica-
 tus jacebat, clavis ei ferreis per totum corpus ejus actis affixus. Subla-
 tas autem inde Martyris hujus reliquias, ad S. Julianum, extra Antiochiam
 urbem reposuerunt.

Eodem tempore, Lampadio et Oreste Coss. Romanorum Legati, Her-
 mogenes et Rufinus, Militum Magister, in Persidem missi sunt. Hi ita-
 que Doras olim, Anastasiopolim nunc vocatam urbem advenientes, adven-
 tum suum Coadi Persarum Regi notum fecerunt: quorum tamen admissio-
 nem Rex procrastinavit. Interim vero dum Legati ad Doras, una cum
 Belisario Militum Magistro, caeterisque Romanorum Exarchis et exercitu,
 qui castra sua extra urbem posuerant, commorantes; Responsa Regis Per-
 sarum expectarent; Meram, primarius Persarum filius, Ducesque qui, ad
 Nisibim concedentes, Romanos extra Doras castrametatos esse intellexe-

μαῖοι, ἐπέβησαν Πέρσαι μετὰ ἑβδομήκοντα χιλιάδων, διελόντες αὐτοὺς εἰς τρεῖς ἀρχάς.

Καὶ γνόντες οἱ ἑξαρχοὶ Ῥωμαίων, ὀρμήσαντες κατὰ Περσῶν C
συνέκρουσαν καὶ συμβολῆς γενομένης ἐμίγησαν τὰ Περσῶν
5 καὶ Ῥωμαίων στρατόπεδα, καὶ ἔκοψαν Ῥωμαῖοι Πέρσας κατὰ
κράτος, λαβόντες καὶ σίγγον Περσικόν. ὁ δὲ Μηράμ μετὰ ὀλί-
γων φηγῶν σὺν τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως διεσώθη εἰς τὸ Νισίβιον.
ἐν αὐτῇ δὲ τῇ συμβολῇ καὶ ἑξαρχος Περσῶν κατεσφάγη ὀνό-
ματι Σάγος, Σουνίκα τοῦ δουκὸς καὶ ἑξάρχου Ῥωμαίων εἰς μο-
10 νομαχίαν αὐτὸν προτρεψαμένον· καὶ ἦν ἰδεῖν νίκην Περσικῆς
ἀπονοίας, εἰς ἕδαφος ἠπλωμένων νεκρῶν.

Καὶ γνοὺς τοῦτο Κωάδης ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἐπέτρεψεν
εἰσελθεῖν τὸν πατρίκιον Ῥουφῖνον ἅμα τῷ κόμητι Ἀλεξάνδρῳ D
εἰς τὴν πρεσβείαν.

15 Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ ἀνεφάνη τις ἐκ τῆς Ἰταλῶν χώρας
κωμοδρομῶν, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ κύνα ξανθόν, ὅστις κελυόμε-
νος ὑπὸ τοῦ ἀναθρεψαμένου ἐποίησεν τινὰ θαύματος ἄξια. ὁ γὰρ O 190
αὐτὸν ἀναθρεψόμενος ἐστὼς ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ ὄχλου περιεστῶ-
τος εἰς τὸ θιάσασθαι, λάθρᾳ τοῦ κυνὸς ἐκομίζετο παρὰ τῶν
20 ἐσιώτων δακτυλίδια, καὶ ἐτίθει εἰς τὸ ἕδαφος περισκέπων αὐτὰ
ἐν χώματι. καὶ ἐπέτρεπε τῷ κυνὶ ἐπᾶραι καὶ δοῦναι ἐκάστῳ τὸ
ἴδιον· καὶ ἔρευνῶν ὁ κύων τῷ στόματι ἐπεδίδου ἐκάστῳ τὸ
γνωρίζομενον. ὁ δὲ αὐτὸς κύων καὶ διαφόρων βασιλέων νομί-
σματα μυρία ἐπεδίδου κατ' ὄνομα. παρεστῶτος δὲ ὄχλου ἀν-

24. μυρία] μινγύμενα Theophanes p. 190. A, Cedrenus 375. A.

rant; cum septuaginta Persarum Millibus, in tres partes divisis, in illos egressi sunt.

Quod ubi Romanis Ducibus notum fuit, et ipsi in impetum Persarum suscipiendum sese parant; praelioque commisso, et exercitibus Romano Persicoque inter se confusis, Romani Persas penitus fuderunt; vexillo etiam Persico ablato. Caeterum Meram Regisque filius paucis admodum stipati, fuga sibi consulentes, ad Nisibim evaserunt. Hac autem pugna cecidit Sagus quidam, Persarum Exarchus; quem Sunica, Dux Romanus, singulare ad certamen provocatum prostravit. Atque diffusis ibi per terram undique cadaveribus, videre erat Confidentias Persicae triumphum.

Certior autem de his factus Persarum Rex Coades, Rufinum Patri-
cium, Comitemque Alexandrum, Legationem suam obire jussit.

Hisdem temporibus Italus quidam circumforaneus innotuit; qui canem fulvum circumduxit, qui domini ad nutum miranda quaedam perficeret. Dominus enim in foro stans, et circumstante undique spectaculum populo clam cane, adstantium annulos accipiebat, quos in solo depositos, terra aggesta tegebat: Canem deinde eos tollere, et suum cuique reddere jubebat. Canis itaque indagatos annulos ore prehensens, cuique suum redhibuit. Idem etiam Canis diversorum quoque Imperatorum Numismata

Κ δρῶν τε καὶ γυναικῶν, ἐπερωτώμενος ἔδεικνε τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας καὶ τοὺς ὄντας πορνοβοσκούς καὶ μοιχοὺς καὶ κνιποὺς καὶ μεγαλοψόχους· καὶ ἀπεδείκνε πάντα μετὰ ἀληθείας. ὅθεν ἔλεγον πολλοὶ ὅτι πνεῦμα Πύθωνος ἔχει.

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἐφάνη ἀστὴρ μέγας καὶ φοβερὸς 5
κατὰ τὸ δυτικὸν μέρος, πέμπων ἐπὶ τὴν ἄνω ἀκτῖνα λευκὴν, ὃ
V 66 δὲ χαρικτῆρ αὐτοῦ ἀστρουπὰς ἀπέπεμπεν· ὃν ἔλεγόν τινες εἶναι
λαμπαδῖαν. ἔμεινε δὲ ἐπὶ ἡμέρας εἴκοσιν ἐκλάμπων, καὶ ἐγένον-
το ἀνδρῖαι καὶ κατὰ πόλιν δημοτικοὶ φόνοι καὶ ἄλλα πολλὰ
ἀπειλῆς πεπληρωμένα. 10

Τῇ δὲ συμπληρώσει τοῦ σепτεμβρίου μηνὸς οἱ πρέσβεις
O 191 Ῥωμαίων οἱ πεμφθέντες ἐν τοῖς Περσικοῖς ὑπέστρεψαν ποιή-
σαντες πάκτα. καὶ γινὸς τοῦτο ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς, ὅτι
εἰρήνην ἔχει πρὸς Ῥωμαίους, χαρᾶς ἐπλήσθη. δεξιόμενος γὰρ τὰ
γράμματα τῶν πάκτων καὶ ἀναγνὸς εὔρε περιέχοντα οὕτως. 15

Ἀνελθόντες πρὸς ἡμᾶς οἱ ἡμέτεροι πρεσβευταὶ οἱ πρὸς τὴν
B σὴν σταλέντες ἡμερότητι ἀπήγγειλαν ἡμῖν πρὶν ἀγαθὴν προαίρε-
σιν τῆς πατρικῆς ὑμῶν διαθέσεως. καὶ ἐπὶ πῦσιν εὐχαριστήσου-
μεν τῷ δεσπότηι Θεῷ ὅτι πρόπον τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι πρῶγμα γέ-
γονε καὶ προέβη σὺν Θεῷ εἰρήνη εἰς ὠφέλειαν τῶν δύο πολιτειῶν. 20
ὅτι δὲ μεγάλη δόξα καὶ ἔπαινός ἐστιν ἐν πάσῃ τῇ γῆ παρὰ Θεῷ
καὶ ἀνθρώποις τὸ εἰρήνην γενέσθαι μεταξὺ τῶν δύο κόσμων ἐπὶ

6. δυτικὸν Ch., δυτικὸν Ox. *ibid.* τῆν] τὰ Theophanes p. 154. B.
8. εἴκοσι Ox. 14. Ῥωμαίους] „Omnino scribendum Πέρσας.“ Ch.
21. Addidit καὶ.

quotquot producta, ad cuiusque nomen reddidit: Quinimo turba virorum, nullumque adstante, interrogatus de ea gravidas, Lenones, scortatores, sordidos, magnanimosque demonstrabat. Sed et haec omnia pro rei veritate Canis iste prodebat: multis ideo, Pythonis eum spiritu praeditum affirmantibus.

Eodem Imperante stella ingens et tremenda, in Occidente comparuit; radium album sursum emittens, quam, quod fulguris emissionem prae se ferebat, *Facem Ardentem*, nonnulli vocitabant. Per dies autem xx. refulsit; unde siccitates, et ubique per Imperium in populo caedes, aliaque plurima Mortalibus infausta insequuta sunt.

Mensis autem Septembris sub exitum, Legati Romanorum, qui in Persidem missi fuerant, pace facta reversi sunt. Quo audito Imperator Justinianus summo gaudio affectus est. Acceptis enim de Pace literis, perlectisque, eas in haec verba conscriptas invenit.

„Propensum paterni vestri in Nos animi studium reduces Nostri, quos ad Clementiam vestram misimus, Legati nobis renunciarunt. Domino autem Deo gratias ubique agimus, quod Bonitate ejus Consentaneum Opus effectum est; paxque mutua quae in utriusque Reip. Emolumentum et Nostram utriusque laudem cessura est stabilitur. Rem enimvero summe gloriosam esse et apud Deum hominesque universos laude dignam;

τῆς σῆς ἡμερότητας καὶ ἡμῶν τῶν γνησίως ὑμᾶς ἀγαπώντων
 προδήλον ἔστι· καὶ οἱ ἐχθροὶ δὲ ἐκατέρας πολιτείας καταπε-
 σοῦνται ταύτης σὺν θεῷ γενομένης. διὰ τάχους τοίνυν ἐπικα-
 τλήφονται οἱ ἡμέτεροι πρεσβευταί, ὀφειλοντες ἀναπληρῶσαι τὰ
 5 πρὸς ἀσφάλειαν τῆς εἰρήνης. ἐρχόμεθα γοῦν ἐν πολλοῖς χρό- C
 νοῖς τὴν πατρικὴν ὑμῶν διάθεσιν περισώζεσθαι.

Καὶ ἐκπεμφθεὶς ὑπὸ Ῥωμαίων πάλιν Ῥουφῖνος, δευτέρας
 ἀποκρίσεως καταπεμφθείσης ἐν τοῖς Περσικοῖς μέρεσιν, εὔρε τὸν O 192
 βασιλεῖα Περσῶν ἀναδύετα πρὸς τὰ δόξαντα μεταξὺ αὐτῶν ἔνε-
 10 κεν τῆς εἰρήνης. φημισθέντος γὰρ τούτου, ὡς τῶν Σαμαρει-
 τῶν Ῥωμαίων ἀγανακτηθέντων ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ,
 ὡς προγέγραπται, φηγόντων καὶ ἀπελθόντων πρὸς Κωῦδην, βα-
 σιλεῖα Περσῶν, ἀπὸ τῆς ἑαυτῶν χώρας Παλαιστίνης, καὶ ἐπαγ-
 γελαμένων αὐτῷ συμμαχεῖν· τὸ δὲ πλῆθος αὐτῶν ἦν χιλιάδες
 15 πεντήκοντα, ἐπηγγειλαντο δὲ τῶν Περσῶν βυσιλεῖ προδιδόναι D
 τὴν ἑαυτῶν χώραν, τὴν Παλαιστίνην πᾶσαν καὶ τοὺς ἀγίους
 τόπους, πόλιν ἔχουσαν διαφόρων βασιλέων χαρίσματα· χρυσοῦ
 τε γὰρ πλῆθος πολὺ καὶ λίθων τιμίων ἀναρίθμητος ποσότης·
 καὶ ἀκούσας ταῦτα ὁ βασιλεὺς Περσῶν, καὶ πεισθεὶς τοῖς παρ'
 20 αὐτῶν λεγομένοις, ἀνεδύη περὶ τὸ ποιῆσαι τὰ πάκτα. ἀφορ-
 μὴν δὲ λαβὼν περὶ τῶν χρυσορρύτων τῶν εὔρεθέντων πρόην
 ἐπὶ Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως, ὄντων ὑπὸ Ῥωμαίους· ἦν γὰρ
 πρόην τὰ αὐτὰ ὄρη ὑπὸ τὴν Περσῶν πολιτείαν· τὰ δὲ χρυσορ-
 ρύτα ὄρη ὑπάρχει μεταξὺ τῶν ὄρων Ἀρμενίων Ῥωμαίων καὶ

3. γινομένης Οκ.

quod Clementiae Vestrae Nostrique, (qui Vos unico diligimus,) tempori-
 bus, inter orbem utrumque Pax facta fuerit, omnibus manifestum est.
 Quod et favente Deo utriusque Nostrum inimicis exitium futurum est.
 Legati itaque Nostri primo quoque tempore aderunt, quo ad Pacis con-
 firmationem, quodcunque necessarium erit, Effectum dent. Nobis vero
 uti Paterna vestra affectione quam diutissime frui liceat precamur.

Missus autem secundis cum literis Imperatoris in Persidem Rufinus
 Regem invenit circa pacis illes conditions invicem inaeundas longe aliter
 se habentem. Inter haec enim Samaritae, quibus Imperator, uti supe-
 rius dictum est, infensus erat, ad Persas transfugas, (eorum autem nu-
 merabantur L. Millia) auxilia sua adversus Romanos Coadi Regi obtule-
 runt; in se insuper recipientes Palaestinae totius proditionem Locorum-
 que ibi Sanctorum faciendam; in qua urbe diversorum Regum recondita
 erant Anathemata; ubi etiam auri et argenti vis maxima, lapillorumque
 pretiosorum infinita erat congeries. Haec ubi audisset Persarum Rex,
 illorum dictis fidem habens pacem confirmare detrectavit, arrepta etiam
 de Aurifodinis occasinocula, quae Anastasii olim temporibus inventae, ex-
 inde Romano cesserant imperio; cum prius montes Isti juris Persici fuis-
 sent. Montes autem hi auriferi, Armeniae Romanae Persarmeniaeque in

Περσαρμενίων, ὡς εἰδότες λέγουσιν· ἄτινα ὄρη φέρουσι χρυσοὺν
 πολὺν· ὅτε γὰρ βροχαὶ καὶ ὄμβροι γίνονται, κατασύρειται ἡ γῆ
 E τῶν αὐτῶν ὄρεων, λεπτίδας ἀναβλύζουσα χρυσοῦ· τὰ δὲ αὐτὰ
 ὄρη ἐμισθοῦντο τὸ πρότερόν τινες ἀπὸ Ῥωμαίων καὶ Περσῶν
 O 193 χρυσοῦ λιτρῶν διακοσίων· ἕξ οὗ δὲ παρελήφθησαν τὰ αὐτὰ ὄρη 5
 ὑπὸ τοῦ θειοτάτου Ἀναστασίου, Ῥωμαῖοι μόνοι κομίζονται τὴν
 Θεσπισθεῖσαν συντέλειαν. καὶ ἐκ τούτου ἐγένετο διαστροφὴ περὶ
 τὰ πάντα.

Ἡ δὲ τῶν Σαμαρειτῶν προδοσία ἐγνωσθῆ Ῥωμαίοις, ὡς τι-
 V 67 των ἕξ αὐτῶν ἐπιόρων συσχεθέντων ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς 10
 ἀπὸ τῶν Περσικῶν μερῶν, καὶ γνωρισθέντων μετὰ τὸ ἀπελθεῖν
 αὐτοὺς πρὸς Κωάδην, βασιλεῖα Περσῶν, καὶ συντάξασθαι αὐτῶ
 ποιεῖν τὴν προδοσίαν τῆς ἰδίας χώρας, ὡς προειρηται· ἦσαν δὲ
 οἱ γνωρισθέντες Σαμαρεῖται ὀνόματα πέντε· καὶ συσχεθέντες
 ἀπηνέχθησαν πρὸς τὸν στρατηλάτην τῆς ἀνατολῆς, καὶ ἐξητά- 15
 σθησαν παρ' αὐτῶ, καὶ ὡμολόγησαν τὴν προδοσίαν ἣν ἐμελέ-
 των. τὰ δὲ πεπραγμένα αὐτῶν ἀνεγνώσθη τῷ βασιλεῖ Ἰουστι-
 νιανῶ.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ ἐγένοντο σεισμοὶ κατὰ τόπον, καὶ λι-
 ταῖς ἐσχόλαζον ἐν ἐκάστη πόλει.

20

Τῷ δὲ αὐτῷ καιρῷ καὶ πρεσβευτῆς ἐπέμφθη ὑπὸ τοῦ βασι-
 B λέως Περσῶν πρὸς τὸν βασιλεῖα Ῥωμαίων· καὶ ἐπιδοὺς ὡς ἐπε-
 φέρετο σύγκρατος ἀπελύθη κομισάμενος δῶρα.

Ὁ δὲ βασιλεὺς Ῥωμαίων ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρικίου Ῥου-

1. ὡς] Adde οἱ. 3. λεπτίδας] Fort. λεπίδας.

finibus siti sunt: uti tradunt il, quibus hoc compertum est. Qui quidem
 montes magnam ferunt auri copiam: ex pluviiis enim imbrisque cadentibus
 terra de Montibus deorsum acta, Auri quasi laminae scaturiunt.
 Caeterum Montes hosce antea temporis, aequae a Persis ac Romanis, qui-
 dam cc. auri libris conduxerunt. Ex quo vero in potestatem sacratissimi
 Anastasii devenerunt mercedem conductam exinde Romani soli perceperunt.
 Caeterum hinc Pactis rumpendis oblata occasio.

In Proditionis vero, quam Samaritae moliebantur, notitiam Romani
 hoc modo pervenerunt. Quinque enim ex illorum primariis viris, (qui,
 paulo post iter susceptum supradictae Proditionis cum Coade Persa in-
 eundas causa, innotuerant,) in reditu suo ex Perside comprehensi, coram
 Militum in Oriente Magistro adducti sunt: Quos Proditionis agitatae ubi
 postulasset, confitentes habuit statim reos. Quae vero de his acta sunt
 Justiniano imperatori legenda mittebantur.

Eodem tempore terrae ubique grassabantur; hominibus interim
 Likaniis ubique urbium vacantibus.

Eodem enim tempore Persarum Rex Legatum misit ad Imperatorem
 Romanum; qui traditis literis et muneribus donatus dimissus est.

Sed interim Imperator de Coadis Persarum Regis praevaricatione

γίνουσιν παρὰ Κωάδου, βασιλέως Περσῶν, παράβασι, ποιήσας O 194
 θείας κελύσεις κατέπεμψε πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Αὐξουμιτῶν·
 δοσις βασιλεὺς Ἰνδῶν συμβολὴν ποιήσας μετὰ τοῦ βασιλέως τῶν
 Ἀμεριτῶν Ἰνδῶν, κατὰ κρίτος νικήσας παρέλαβε τὰ βασίλεια
 5 αὐτοῦ καὶ τὴν χώραν αὐτοῦ πῦσαν, καὶ ἐποίησεν ἀντ' αὐτοῦ βα-
 σιλέα τῶν Ἀμεριτῶν Ἰνδῶν ἐκ τοῦ ἰδίου γένους Ἀγγύνην διὰ
 τὸ εἶναι καὶ τὸ τῶν Ἀμεριτῶν Ἰνδῶν βασίλειον ὑπ' αὐτόν. καὶ
 ἀποπλεύσας ὁ πρεσβευτὴς Ῥωμαίων ἐπὶ Ἀλεξάνδρειαν διὰ τοῦ
 Νείλου ποταμοῦ καὶ τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης κατέφθασε τὰ Ἰνδικὰ C
 10 μέρη. καὶ εἰσελθὼν παρὰ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἰνδῶν, μετὰ χαρᾶς
 πολλῆς ἐξενόσθη ὁ βασιλεὺς Ἰνδῶν, ὅτι διὰ πολλῶν χρόνων ἤξιώ-
 θη μετὰ τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων κτήσασθαι φίλιαν. ὡς δὲ
 ἐξηγήσατο ὁ αὐτὸς πρεσβευτὴς, ὅτε ἐδέξατο αὐτόν ὁ τῶν Ἰνδῶν
 βασιλεὺς, ἐφηγήσατο τὸ σχῆμα τῆς βυσιλικῆς τῶν Ἰνδῶν κατα-
 15 στάσεως ὅτι γυμνὸς ὑπῆρχε καὶ κατὰ τοῦ ζώσματος εἰς τὰς ψύας
 αὐτοῦ λινόχρυσά ἱμάτια, κατὰ δὲ τῆς γαστροῦ καὶ τῶν ὤμων
 φορῶν σχιστάς διὰ μαργαριτῶν καὶ κλαβία ἀνὰ πέντε καὶ
 χρυσᾶ ψέλια εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἐν δὲ τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ λινό- O 195
 χρυσοῦ φακίωλον ἐσφενδονισμένον, ἔχον ἕξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν
 20 σειρὰς τέσσαρας, καὶ μαριάκιν χρυσοῦν ἐν τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ,
 καὶ ἴστατο ὑπεράνω τεσσάρων ἐλεφάντων ἐχόντων ζυγὸν καὶ D
 τροχοὺς δ', καὶ ἐπάνω, ὡς ὄχημα ὑψηλὸν ἡμφιεσμένον χρυσοῖς
 πετάλοις, ὥσπερ ἐστὶ τὰ τῶν ἀρχόντων τῶν ἐπαρχιῶν δρχήματα

11. ἠξιώθη Ox. 16. λινόχρυσά Ch., Theophanes p. 207. A, λινό-
 χρυσά Ox. 17. σχιστάς] σχιστά Theophanes. *ibid.* κλαβία Ox.
 Scripsi κλαβία, quod potest etiam κλαβία scribi. V. Theophanes l. c.

oertior a Rufino Patricio factus; Auxumitarum regem super his per sa-
 cras interpellavit. Regem hic Homeritarum Indorum, praelio cum eo
 commisso, penitus debellaverat; et regno ejus regioneque occupatis, re-
 gem ibi, ex genere suo Anganem constituerat; eo quod Homeritarum
 Indorum etiam regnum jam sibi subjectum haberet. Caeterum Legatus
 Romanorum, nave conscensa; Alexandriam versus cursum dirigit: Niloque
 flumine et Mari Indico trajectis, Indorum ad regiones pervenit. Cujus ad
 ingressum, Rex Indorum, summo ex gaudio, obstupuit: „Diu (inquiens) est,
 quod societatem cum Romanis ineundi me tenuit desiderium.“ Habitus autem
 Regis Indici, pompaque solennis, quibus Legatum Romanum (*uti ex ipsius
 ore didicimus,*) excepit erant hujusmodi. Nudus erat; a Zona vero circa lum-
 bos vestis linea auro intertexta demittebatur; ab humeris autem ad ven-
 trem pendeat tunica soluta, margaritis et claneis, per quiniones distributis
 insignita: manibusque armillas aureas gestabat. Caput ejus pileo li-
 neo, auro intertexto et contortuplicato, iv. catenulas utrinque demittentē,
 collum vero monili auro ornabantur. Currui vero insedebat alto, qua-
 tuor rotis suffulto, quatuorque Elephantis tracto, qui petalis quatuor
 aureis, (qualibus argenteis Provinciarum Praefecti utuntur) circum-

ἀργύριον ἠμφιεσμένα. καὶ ἴστατο ἐπάνω ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰνδῶν
 βυστίζων σκουτάριον μικρὸν κεχρυσωμένον καὶ δύο λαγκίδια
 καὶ αὐτὰ κεχρυσωμένα κατέχων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ. καὶ οὐ-
 τως ἴστατο πῦσα ἢ σύγκλητος αὐτοῦ μεθ' ὕπλων καὶ αὐλοὶ ἄδον-
 τες μέλη μουσικά. 5

Καὶ εἰσενεχθεὶς ὁ πρεσβευτῆς Ῥωμαίων, κλίνας τὸ γόνυ
 προσεκύνησε· καὶ ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς Ἰνδῶν ἀναστῆναι με καὶ
 E ἀναχθῆναι πρὸς αὐτόν. καὶ δεξιόμενος τὴν τοῦ βασιλέως Ῥω-
 μαίων σάκραν κατεφίλησε τὴν σφραγίδα. δεξιόμενος δὲ καὶ τὰ
 δῶρα τὰ πεμφθέντα ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐξεπλάγη. λύσας δὲ καὶ 10
 ἀναγνοὺς δι' ἑρμηνέως τὰ γράμματα, εἶρε περιέχοντα ὥστε
 ὀπίσασθαι αὐτὸν κατὰ Κωάδου, βασιλέως Περσῶν, καὶ τὴν
 O 195 πλησιάζουσαν αὐτῷ χώραν ἀπολέσαι καὶ τοῦ λοιποῦ μηκέτι συν-
 ἄλλαγμα ποιῆσαι μετ' αὐτοῦ, ἀλλὰ δι' ἧς ὑπέταξε χώρας τῶν
 V. 68 Ἀμεριτῶν Ἰνδῶν διὰ τοῦ Νεῖλου ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον· ἐν Ἀλεξαν-
 δρεῖα τὴν πραγματεῖαν ποιῆσθαι. καὶ εὐθέως ὁ βασιλεὺς Ἰν-
 δῶν Ἐλεσβόας ἐπ' ὕψει τοῦ πρεσβευτοῦ Ῥωμαίων ἐκίνησε
 πόλεμον κατὰ Περσῶν, προπέμψας καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν Ἰνδοὺς
 Σαρακηνοὺς, ἐπῆλθε τῇ Περσικῇ χώρῃ ὑπὲρ Ῥωμαίων, δηλώσας
 τῷ βασιλεῖ Περσῶν τοῦ δέξασθαι τὸν βασιλέα Ἰνδῶν πολεμοῦντα 20
 αὐτῷ καὶ ἐκπορθῆσαι πῦσαν τὴν ὑπ' αὐτοῦ βασιλευομένην γῆν.
 καὶ πάντων οὕτως προβάτων ὁ βασιλεὺς Ἰνδῶν κρατήσας τὴν

7. με] τε? 12. Κωάδου] Κωάδους Ox. 17. Ἐλεσβόας]
 Ἐλεσβαῆς Nonnosus Photii cod. 3., Theophanes p. 144. D. 18. καὶ]
 Immo δὲ. *ibid.* αὐτόν Ch., αὐτῶν Ox.

dabatur: Huic insidens Indorum Rex, scutum parvum deauratum, lanceo-
 lasque duas et ipsas deauratas, manibus gestabat. Stipatus autem erat a
 Primoribus suis et ipsis similiter armatis, Choroque ad tibias carmina mu-
 sica modulante.

Introductus autem Legatus Romanus, in genua procidens, Regem ve-
 neratus est: sed Me [dixit Legatus] Rex surgere iussit et propius acce-
 dere. Acceptis autem Romani Imperatoris literis, sigillum deosculatus est:
 Donis etiam ab Imperatore missis acceptis; scilicet obstupuit. Apertis
 deinde literis Imperatoris, perque Interpretem lectis, id Imperatorem
 Romanum a se postulare intellexit, uti eodem bello aggrederetur; dis-
 perditisque Persarum vicinis regionibus, commercia cum illis non amplius
 haberet: sed per Homeritarum quam sibi subjugaverat regionem, perque
 Nilum Aegyptum petens, Alexandriae potius mercaturam exercebat. Sine
 mora igitur Indorum Rex Elesboas, Legati ipsius in conspectu, adversus
 Persas arma movet; praemissisque quos sub se habuit Saracenis Indis,
 Persidem statim, Romanorum causa, invasit; simul Regem Persarum per
 literas monens, hostem uti sibi expectaret Indorum Regem, Romanorum
 partes agentem, Persicisque quodcumque esset imperii devastantem. Suc-
 cedentibus itaque ad hunc modum omnibus, Indorum Rex Legatum Roma-

κεφαλὴν τοῦ πρεσβευτοῦ Ῥωμαίων, δεδωκὼς εἰρήνης φίλημα, ἀπέλυσεν ἐν πολλῇ θειρατείᾳ. κατέπεμψε γὰρ καὶ σάκρας διὰ Ἰνδοῦ πρεσβευτοῦ καὶ δῶρα τῷ βασιλεῖ Ῥωμαίων.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ κατεπέμφθη δέσσις παρὰ Γιλδερίχου, Β
5 φηγὸς τῶν Ἀφρῶν, ὡς τυραννήσαντος τοῦ ἰδίου ἑξαδέλφου κατ'
αὐτοῦ, καὶ πόλεμον τῶν Μαυρουσιῶν κατὰ τῶν Ἀφρῶν συμβα- O 197
λόντων, παρέλυθον πολλὴν αὐτοῦ χώραν, ἐν οἷς παρελήφθη
ἡ παρ' αὐτοῖς λεγομένη Τριπόλις καὶ Λεπτωμά καὶ Σαβαθα καὶ
τὸ Βυζάνιον, ἀλχημαλιώσαντες ἐπὶ μονὰς δέκα. καὶ ἐπιστράτευσε
10 κατ' αὐτῶν ὁ αὐτὸς ῥῆξ τῶν Ἀφρῶν Γιλδερίχος πλῆθος ἔχων
πολὸν σὺν στρατηγῷ ὀνόματι Γελίμερ· ὅστις συμβαλὼν μετὰ
Μαυρουσιῶν περιεγένετο κατὰ κράτος. καὶ συνάψας φίλιαν
μετ' αὐτῶν ἔλαβεν αὐτοὺς εἰς συμμαχίαν, καὶ τυραννήσας εἰσ-
ἤλθε κατὰ τοῦ αὐτοῦ Γιλδερίχου ἐν Καρταγίνῃ, καὶ συνέλαβεν C
15 αὐτὸν καὶ ἀποκλείσας αὐτὸν ἐν οἴκῳ μετὰ τῆς γυναικὸς αὐ-
τοῦ καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ, φονεύσας καὶ τοὺς συγκλητικούς.
καὶ ἔπεμψεν ὁ αὐτὸς Γελίμερ διὰ τοῦ ἰδίου πρεσβευτοῦ δῶρα τῷ
βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ· καὶ μηνυθέντων τῷ βασιλεῖ Ῥωμαίων ἡγα-
νύκτησε κατ' αὐτῶν ἕνεκεν τοῦ ῥηγὸς τῶν Ἀφρῶν· ἦν γὰρ μα-
20 θίων τὴν γενομένην τυραννίδα κατὰ Γιλδερίχου· καὶ ἀπέλυσεν
αὐτοὺς μεθ' ἔβρεως πολλῆς. καὶ ἐκπέμψας μαγιστριανὸν ἐν Ῥώ-

4. Θευδερίχου et 10. Θευδερίχου Ox. Γιλδερίχου et Γιλδερίχου Ch.
8. Λεπτωμά] *Leptin magnam* dicit: monuit Ch. *ibid.* Σαβαθα] *Sabatha*
Procopio et Ptolemaeo: v. interpretes Antonini p. 61. ed.
Wessel. 9. Βυζάνιον Ch., Βυζάνιον Ox. 11. κατὰ Ox. 15. ἀπο-
κλείσαντες Ox., ἀποκλείσας Ch.

num, capite ejus prehensio, datoque ei pacis osculo, perquam honorifice dimisit; missis etiam Imperatori Romano, per Legatum Indorum, literis Regis et muneribus.

Eodem tempore suppliciter Imperatorem suppliciter rogavit Theuderichus, Afrorum Rex; patrius sui de tyrannide conquestus. Quippe Maurusii cum Afris bello congregientes, bene multas eorum urbes occupaverant; quas inter Tripolis, (uti illis vocatur,) Leptoma, Sabatha et Byzacium fuere; sed et per x. dierum itineris spatium, e regionibus undique Captivos abduxerunt. Theuderichus itaque, Afrorum Rex, eos bello vicissim aggreditur, numero exercitu instructus, quem Gelimer ducebat: qui praelio cum Maurusii commisso, eos penitus profligavit. Caeterum foedere deinde cum eis inito, belli socios eisdem sibi adjunxit; tyrannidemque capessens, in Gilderichum ipsam arma movit; Carthaginemque veniens, ipsum cum uxore liberisque comprehensum incarceravit; primoribus interim regni de medio sublati. Deinde Gelimer Justiniano Imperatori, per Legatum suum, munera mittit: de quibus ubi audivisset Imperator, eis offensus est Gilderici scilicet Afrorum Regis causa: (de Tyrannide enim in illum agitata jamjam rescierat:) Legatum vero omni cum oppro-

μη πρὸς τὸν ῥήγα Ἀθαλάρικον, ἔκγονον τοῦ Οὐαλεμεριακοῦ, δηλώσας αὐτῷ τοῦ μὴ δέξασθαι πρεσβευτὰς παρὰ Γελίμερ ἐκπεμπομένους πρὸς αὐτόν, μήτε δὲ τὴν ὄνομασίαν αὐτοῦ εἰς ῥήγα, διότι ἐστὶ τύραννος. καὶ δεξάμενος τὰ ἐκπεμφθέντα γράμματα παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ στοιχήσας, οὐκ ἐδέξατο πρεσβευ-
D τὰς παρὰ Γελίμερ τοῦ Ἀφροῦ.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἀγωνίσασθαι βουλόμενος κατὰ Περσῶν διὰ γῆς τε καὶ θαλάσσης, ἐκπέμπει στράτευμα τοῦ φυλάξαι ἀτάραχον τὴν πολιτείαν Ῥωμαίων.

Τῷ δὲ αὐτῷ χρόνῳ δέησις κατεπέμφθη Ἐφραιμῶ πατριάρ-
10 χῃ παρὰ τῶν ἀπομεινάντων ἐν αἰγυπτῶσι ἐπὶ Ἀλαμουνδάρου Σαρακηνοῦ, ὡς πικραῖς τιμωρίαις δεδέσθαι αὐτούς. τινὰς γὰρ καὶ ἀπεκεφάλισεν ἐξ αὐτῶν, φοβούμενος μήπως καὶ προδοσία ἐξ αὐτῶν γένηται. καὶ τινες προσπεσόντες αὐτῷ παρεκάλεσαν ὅλ-
E γων ἡμερῶν ἔνδοσιν γενέσθαι αὐτοῖς πρὸς τὸ πέμψαι δέησιν ἐν 15 τῇ Ῥωμαίων πολιτείᾳ τοῦ ἐκπεμφθῆναι χρήματι εἰς ἀνάδρυσιν αὐτῶν. καὶ ταῦτα ἀκούσας Ἀλαμούνδαρος, χαίρων, φησί, παρεκλήθη· καὶ δεδωκὼς προθεσμίαν ἡμερῶν ἐξήκοντα, ἀντιφανήσαντος ὑπὲρ αὐτῶν Ταϊζάνου τοῦ ἀρχιφύλου Σαρακηνῶν, καὶ τῆς δεήσεως ἐκπεμφθείσης, ἀνεγνώσθη ἐν Ἀντιοχείᾳ, καὶ με-
20 τὰ δακρῶν πάντες εἰς τὰ λεγόμενα γαζοφυλάκια ἐν ἐκάστη ἐκ-
O 199 κλησίᾳ καθ' ὃ ἡπόρει τις μετεδίδου. ἐν οἷς πρῶτος κατα-
V 69

1. Οὐαλεμεριακοῦ scripsi repetitis proximis litteris. V. p. 64. C. Ἀλεμεριακοῦ Ox. 6. Γελίμερ] Γελίμαρ Ox. 15. πέμψαι] πέμψας Ox.

brío dimisit. Quin et Magistríanum quoque Romam misit, qui regem Athalaricum, Alemeriaci F. moneret; ne Legatos a Gelimere missos omnino exciperet; sed nec Regem eum, ut qui Tyrannus esset appellaret. Cui etiam Athalarichus, acceptis ejus literis et perlectis, morem gessit; nec Gelimeris Afri Legatos excipere dignatus est.

Iisdem temporibus Imperator Persas terra marique bello aggressurus, exercitum amisit, qui res interim Imperii ubique praestare integras.

Eodem tempore, qui supererant in bello captorum ab Alamundaro Saraceno, supplices ad Ephraemium Patriarcham referebant; utpote in quos Alamundarus graviter animadverterat: eorum enim nonnullis capita, cavens sibi a Proditionibus amputaverat. Caeteri procidentes ei ad pedes, paucorum dierum inducias sibi dari petebant, interim dum ad Romanos suos mittere poterant, qui pecunias sibi redimendis impetratum irent. Exoratus Alamundarus, (ut cui ista satis arriderent;) licentiam illis in lx. dies concessit; Expromissorem pro eis se praestante Taizane, Saracenorū Archiphylō. Libellus itaque supplex Antiochiam delatus, ubi coram populo perlectus est, illachrymantes omnes, pro re quisque sua, singulas per Ecclesias, in Gazophylacia stipem conjecerunt. Praeibat

νυχθεις δ πατριάρχης σὸν τοῖς κληρικοῖς καὶ τοῖς ἄρχουσιν ἐξ οἰκείας προαιρέσεως μετέδωκεν. καὶ ἀνυγνωσθείσης τῆς δεήσεως τῆς παρὰ τῶν αἰχμαλώτων πεμφθείσης, ἤτησε πῶς ὁ δῆμος τοῦ ἀχθῆναι πάνδημον· καὶ τοῦ πανδήμου ἀχθέντος καὶ τύπητος 5 ἀπλωθέντος, ἕκαστος καθ' ὃ ἠπόρει ἔρριπτεν ἐν τῷ τύπητι. καὶ συναχθέντων πάντων καὶ ἐκπεμφθέντων ἀνεβρόύσθησαν οἱ αἰχμάλωτοι.

Τῷ δὲ αὐτῷ χρόνῳ κατεπέμφθη ὁ μάγιστρος Ἑρμογένης ἐν τοῖς ἀνατολικοῖς μέρεσιν ἕνεκεν τοῦ Περσικοῦ πολέμου· ἦν γὰρ 10 ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων μαθὼν ὅτι στρατηλάτης Περσῶν Ἐξαράθ ὀνόματι μετὰ Περσικῆς βοήθειας, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ βάνδον βασιλικόν, ὤρμησεν ἐπὶ τὰ Ῥωμαϊκά. καὶ Ἀλαμούνδαρος δέ, Β βασιλίσκος Σαρακηνῶν, μετὰ πολλῆς ἐνόπλου βοήθειας, διὰ τοῦ Κιρκησίου ἔλθὼν ἀνεφάνη εἰς Καλλίνικον, πόλιν τῆς Ὀσ- 15 δρονηῆς.

Καὶ γνοὺς ταῦτα Βελισάριος ὁ στρατηλάτης, ἀπελθὼν εἰς συμμαχίαν τῶν δουκῶν μετὰ χιλιᾶδων ὀκτώ, ἐν οἷς εὐρέθη καὶ Ἀρέθας ὁ φύλαρχος μετὰ χιλιᾶδων πέντε. ὀρμήσαντες δὲ οἱ Ο 200 Πέρσαι μετὰ τῶν ἰδίων Σαρακηνῶν νυκτὸς κατεσκήνωσαν πλη- 20 σίον τοῦ κάστρου Γαββουλῶν, ἔχον παρακείμενον καὶ μικρὸν πο- ταμόν· καὶ ποιήσαντες ἐκεῖ φοσσῦτον ἐσκόρπισαν πέριξ τοῦ φοσσῦτου τριβόλους σιδηροῦς ἐπὶ πολὺ διάστημα, μιαν ἑαυτοῖς

8. ἤτησε Ch., αἴτησε Ox. 14. Κιρκησίου] Κιρκισίου Ox. *ibid.*
'Ὀσδρονηῆς] Ὀσδροίνης Ox.

allis, misertus eorum, Patriarcha; qui cum Clero suo, Magistratibusque, pecunias libera manu impertivit, Quinetiam ubi captivorum Libellum supplicem lectum audivisset populus Antiochenus, singulis id efflagitantibus; publicus populi universi Conventus indictus est: ad diem itaque constitutum tapete explicato, symbolum suum quisque, pro facultatum suarum ratione porrigebat. Collectis demum pecuniis, et Alamundaro transmissis, Captivi liberati sunt.

Eodem tempore missus est in Orientem Hermogenes Magister, Belli Persici curam suscepturus: Quippe Imperatori nunciatum fuerat, Exarath, Persarum Duce, Persica manu simul et Vexillo regio instructum, Romanas invasisse ditiones. Quia et Alamundarus, Saracenorum regulus, copiis quamplurimis instructus, Circesium praetergressus, Callnicum adusque, Osdroinae urbem pervenerat.

Certior autem de his factus Belisarius, octo cum millibus armatorum Ducibus in suppetias exit: quos inter Arethas fuit Phylarchus; cujus in exercitu V. millia numerabantur. Egressi vero cum Saracenis suis per noctem Persae, juxta Gabbulorum Castellum, quod fluviolus praeterfluebat, Castra posuerunt; fossatoque ibi facto, murices ferreos undique ad oram ejus, magno satis intervallo, dispergebant, unico loco, per quem exi-

C *έύσαντες έσοδοι. και έλθόντος όπισθεν αυτών Σουνίκα τοῦ δουκός μετά χιλιάδων τεσσάρων, και εύρηκώς τινας εκ τών Περσών και Σαρακηνών πραιδούντας τὰ παρακείμενα χωρία και καταδιώξας, έφόνευσεν έξ αυτών όλθους, συλλαβόμενος και τινας έξ αυτών· ούστινας εξετάσας έμαθε περι τών βεβουλευ-5 μένων.*

Ο δέ μάγιστρος Ρωμαιοῶν καταλαβών την Ίεράπολιν, και μαθών ότι εις τὰ Ρωμιαίκα έσκήνωσαν οι Πέρσαι, έξελθών προς
 O 201 Βελισάριον πλησιον όντα τών Περσών μετά Στεφάνου και Άγκυαλ έξάρχων και Σίμμα τοῦ δουκός μετά χιλιάδων τεσσάρων, 10 έπι Βαρβαισισόν την πόλιν· και άγανακτήσαντος Βελισαρίου
 D κατά Σουνίκα, διότι απέθνήσκεις έπήλθε τῷ Περσικῷ στρατῷ, και φθάσαντος τοῦ μάγιστρου έποίησεν αυτούς γενέσθαι φίλους, προτρεψάμενος όρμησαι κατά Περσών. και μεσολαβηθέντων τών Περσών σὺν τοῖς Σαρακηνοῖς έπι την κώμην την λεγο- 15 μένην Βεσελαθών και Βατνών και τών περίξ πόλεων, και ποιήσαντες οι Πέρσαι διὰ ξύλων μηχανήματα και διορύξαντες, έστρεψαν τὸ τεΐχος Γαββουλών, και εισελθόντες όσους ηῦρον έφόνευσαν, έπαρόντες και αιγμαλώτους. και άλλους δέ τόπους παρελαβον ποιήσαντες αφνιδίους καταδρομάς. 20

Οι δέ Άντιοχείς άκούσαντες τὰ γενόμενα, έφυγον έπι την

5. εξετάσας Ch., έξαιτάσας Ox. 11. Βαρβαισισόν την πόλιν] „τοῦ Βαρβαλισσοῦ φρουρίου in hisce partibus meminit Procopius, de Bell. Pers. lib. 2. et de Justin. Aedific. Lib. 2. Forte hoc Castellum idem sit cum Auctoris nostri Βαρβαισισσοῦ urbucula.“ Ch. 19. έπαρόντες Ox. Vid. ad Chron. p. 395. D.

rent ipsi, vacuo relicto. Interim a tergo superveniens illis Sunica Dux, iv. Millibus armatorum stipatus, in Persas quosdam incidit, qui villas circumiacentes depraedabantur: quos insecutus, eorum nonnullis occisioni traditis, ab aliis quos comprehendi jussit, Consilia Persarum explorata habuit.

Romanorum autem Militum Magister, Hierapolim veniens, edoctusque Persas intra Romaniae fines castra posuisse; iv. Millibus Militum stipatus, urbem Barbasissum ae Belisarium accessit; qui ibi una cum Stephano et Apscal Exarchis et Simma Duce, non procul a Persis, conederat. Quinetiam Magister, Belisario (qui Sunicae, quod Persas injusus adortus fuisset irascebatur,) in causa fuit, ut in gratiam cum eo rediret; Persas simul omnes aggredi hortatus. Caeterum Persae jam Saracenis suis vicis inter, quem Beselathon vocant et Batnas, quaeque circumjacent urbes, medii a Romanis occupati, Machinis, quas fabricarunt sibi, ligneis, perfossos Gabbulorum muros everterunt: tum vero irrumpentes, obvios ibi quosque interfecerunt, vel captivos habuerunt. Quin et ex subito factis incursionibus, loca etiam alia occuparunt.

His auditis, Antiochenses in Maritumam Syriam se recipiebant. Du-

πάραλον τῆς Συρίας. τῶν δὲ στρατηγῶν Ῥωμαίων δηλωσάντων ἑαυτοῖς τοῦ ἐτοίμως ἔχειν συγκροῦσαι μετ' αὐτῶν ἦν γὰρ δηλωθὲν ἐκ τῶν Περσῶν τοῦ συναφθῆναι τὸν πόλεμον, καὶ παραλαβόντες πῦσαν τὴν πραιῖαν, νυκτὸς ἔφυγον· καὶ μαθὼν 5 ταῦτα Βελισάριος καὶ οἱ ἑξαρχοὶ Ῥωμαίων, ἐπιδιώξαντες κατέλαβον αὐτούς· καὶ στραφέντες οἱ Πέρσαι ἔστησαν, καὶ τάξαντες O 202. ἑαυτοὺς ἐσκήνωσαν ἐπὶ τὸ λίμιτον πέραν τοῦ Εὐφράτου βουλενόμενοι. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἑξαρχοὶ Ῥωμαίων στρατολογήσαντες ἔστησαν κατέναντι τῶν Περσῶν, κατὰ γῶτον ἑαυτῶν τάξαν- V 70
10 τες τὸν Εὐφράτην, Βελισαρίον ἐπιτρέψαντος τὰ πλοῖα παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ ἐστάναι. εἰς δὲ τὸ κατὰ μεσημβριαν μέρος ἐσκήνωσεν Ἀρέθας μετὰ Λωροθέου καὶ Μάμαντιος, ἑξάρχων Ἰσαύρων, εἰς δὲ τὸ ἀρκτιῶν Σουνίκας καὶ Σίμμας ἔχοντες στρατόν. καὶ τῇ 19' τοῦ ἀπριλλίου ἐν ἄγλῳ σαββάτῳ τοῦ πύσχα 15 ἐγένετο ἡ συμβολὴ τοῦ πολέμου. ὀρμησάντων γὰρ τῶν Περσῶν κατὰ Σουνίκα καὶ Σίμμα, καὶ ἀντιστάντων Ῥωμαίων, δόλῳ δέδωκαν οἱ Πέρσαι νῶτα ἐπὶ τοὺς ἰδίους ἑαυτῶν. καὶ ὕφ' ἐν γεινόμενοι Πέρσαι, προσεσηχηκότες ὅτι Ῥωμαῖοι κατὰ νῶτον ἔχουσι τὸν Εὐφράτην, ὀρμήσαντες σὺν τοῖς Σαρακηνοῖς συνέκρουσαν 20 τὸν πόλεμον, καὶ πολλῶν πεσόντων ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἐν B οἷς ἔπεσον ἀπὸ μὲν Περσῶν Ἀνδρούλης, χιλιάρχος, καὶ Νααμάν, υἱὸς Ἀλαμουνδάρου, ἐκ δὲ Ῥωμαίων Σαρακηνῶν ἐλήφθη Ἄβρος ὀνόματι δούξ· καὶ Στεφανάκιος δὲ πληγεὶς ἔπεσε. τῆς γὰρ

16. ἀντιστάντων Ox. *ibid.* δέδωκαν] V. p. seq. v. 7., supra p. 58. E.

ces interim Romani suos hortantur, in praelium se parent: ut qui, per nuncios a Persis missos, eos quoque pugnae aleam tentaturos intellexissent. Caeterum Persae, abducta secum praeda omni, noctu fugam capessunt. Quae Belisarius et exarchi Romanorum ubi rescierunt, insecuti praeterverterunt eos. Conversi itaque Persae restiterunt; copiisque in ordinem coactis, ad ulteriorem Euphratis ripam juxta limites, castra posuerunt, quae ad bellum referebant consilia inituri. Consimiliter etiam Romani Duces, exercitum suum recolligentes, Persis in opposito steterunt, ordinatis ita agminibus, ut a tergo Euphrate relicto, (cujus ad ripas navigiorum stationem Belisarius constituerat,) Meridiem versus Arethas, cum Dorotheo et Mamante, Ducibus Isauris, castra poneret; a Septentrione vero Sunicas et Simmas suum ducerent exercitum. Sabbato autem sancto Paschali, quod in Aprilis xix. incidit, acies invicem committebantur. Persis igitur in Sunicam et Simmam irrudentibus, Romani ubi restitissent, Persae, per dolum terga dantes, ad suos recesserunt. Tum vero in unum redacti ubi advertissent Romanos Euphratem a tergo habere, Saracenis suis irrudentes, manus rursus conseruerunt, pluribus utrinque praelio cadentibus: ex quibus erant a Persis Andrazes Chiliarchus, Naaman, Alamundari filius; a Romanis vero Saracenis Dux Abrus captus est, Stepha-

- O 203 ἀμιξίας γενομένης, ὁ Ἄσκαλ εἰς μέσον Περσῶν ὁρμήσας, καὶ τοῦ ἵππου αὐτοῦ πατήσαντος λείψανον, εἰς μέσον αὐτῶν ἀπώλετο· οἱ δὲ Φρύγες ἑωρακοῦτες τὸν ἔξαρχον ἑαυτῶν πεσόντα καὶ τὸ βάνδον αὐτοῦ ὑπὸ Περσῶν συλληφθέντα εἰς φυγὴν ἐτρέπησαν, σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ οἱ Σαρακηνοὶ Ῥωμαίων. ἄλλοι δὲ ἐπέμειναν σὺν 5 Ἀρέθῃ μαχόμενοι. ὑπέλαβον δὲ τινες ὅτι κατὰ προδοσίαν τῶν φυλάρχων αὐτῶν δέδωκαν νῶτα φανεροὶ τῶν Σαρακηνῶν. Ἰσαυ-
C ροὶ δὲ πλησίον αὐτῶν ἐστῶτες καὶ εἰδότες τοὺς Σαρακηνοὺς φεύγοντας, ἔβησαν ἑαυτοὺς ἐν τῷ Εὐφράτῃ, νομίζοντες περᾶν. Βελισάριος δὲ ἑωρικόως τὸ γεγόμενον, λαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ τὸ ἴδιον 10 βάνδον ἀνῆλθεν ἐν πλοίῳ· καὶ περᾶσας τὸν Εὐφράτην ἦλθεν εἰς Καλλίνικον. συνηκολούθησε δὲ αὐτῷ καὶ ὁ στρατὸς αὐτοῦ· καὶ οἱ μὲν εἰς πλοῖα ἐμβάντες, οἱ δὲ μετὰ τῶν ἵππων ἐκκολυμβήσαι βουλόμενοι, ἐπλήρωσαν τὸν ποταμὸν λειψάνων. Σουνίκας δὲ καὶ Σίμμας ἐπέμειναν μετὰ Περσῶν μαχόμενοι· καὶ οἱ δύο ἔξαρχοι 15 ἐπιμεινάντες μετὰ τοῦ περιλειφθέντος στρατοῦ ἀποβάντες τῶν ἵππων περικύβητον μάχην ἐμάχοντο γενναίως, καὶ τακτικῶς χρησάμενοι πολλοὺς ἀπώλεσαν ἐκ τῶν Περσῶν. οὐ συνεχώρησαν δὲ
O 204 αὐτοῖς καταδιῶσαι τοὺς φεύγοντας, ἀλλὰ καὶ μεσολαβήσαντες τρεῖς ἐκ τῶν ἑξάρχων αὐτῶν δύο μὲν ἐφόνευσαν, ἓνα δὲ ζῶντα 20 συνέλαβον τῷ ὀνόματι Ἀμερδάχ, ἄνδρα πολεμικόν, τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος τμηθείσης ὑπὸ Σουνίκα. καὶ ἐπέμειναν

1. ἀμιξίας] Redit vocabulum p. 78. E. 8. εἰδότες] Immo ἰδόντες.
16. ἐπιμεινάντες Ch., ἐπεμείναντες Ox.

nacius vero ex vulnere cecidit. Caeterum Apscal, exercitibus mixtim pugnantibus, in Persarum medium delatus, equo suo cadaver offendente deturbatus, in mediis hostibus periit. Phryges autem, Ducis sui casum spectantes, vexillumque ejus a Persis ablatum, in fugam ipsi, unaque Saraceni Romani sese dederunt: caeteri, cum Aretha consistentes pugnarunt. Saracenorū vero plurimi quod in fugam se dederint, Phylarchorum suorum proditionibus deberi id, nonnulli suspicati sunt. Qui autem illis proxime adstiterunt, Isauri, Saracenos videntes in fugam conversos, in Euphratem se conjecerunt, tranandi spe freti. Haec vero ubi vidit Belisarius, arrepto vexillo suo, navem conscendit; trajectoque flumine, Callinicum accessit. Hunc secutus exercitus ejus; quorum nonnulli intempesive in navigia irruentibus, aliis vero equorum ope flumen trajicere frustra tentantibus, Euphrates cadaveribus impletus est. Interim Sunicas et Simmas, Exarchi, Persis oppugnandis non destiterunt: quin equis etiam desilientes, exercituique superstiti sese immiscentes; pedes uterque fortiter dimicarunt: agminibusque perite ordinatis, complures Persarum disperdiderunt; nec eos Romanos fugientes ulterius insequi siverunt. Quinimo tres ipsorum quoque Duces intercipientes, duos eorum interfecerunt; tertium vero, virum bellicosissimum, Amerdachum nomine, cui dextram cubito tenus praeciderat Sunicas, vivum comprehenderunt. Exarchi autem

μαχόμενοι μετὰ τοῦ ἰδίου στρατοῦ· καὶ ἐπιλαβομένης ἐσπέρας, τῶν Περσῶν διωχθέντων ἐπὶ μιλια δύο, οἱ ἔξαρχοι Ῥωμαίων σὺν τῷ στρατῷ εἰσῆλθον εἰς Καλλινικὸν πόλιν. καὶ τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ ἡλίου ἀνατελλαντος ἐξῆλθον ἀπὸ Καλλινικοῦ πόλεως, περᾶσαν 5 τες τὸν Εὐφράτην μετὰ τοῦ ἰδίου στρατοῦ καὶ τῶν πολιτῶν· καὶ ἐσκόλευσαν τὰ λείψανα τῶν Περσῶν. καὶ μαθῶν πάντα τὰ γενόμενα ἐν τῷ πολέμῳ ὁ μάγιστρος, ἐδήλωσε τῷ βασιλεῖ Ῥωμαίων. καὶ ἐντυχῶν τοῖς γραμμασιν ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανός, E κελύσας διὰ γραμμάτων Τζίττα τῷ στρατηλάτῃ πραισέντου, V 71 10 ἐν Ἀρμενίᾳ διάγοιτι, καταλαβεῖν τὴν ἀνατολὴν πρὸς συμμαχίαν· ὅστις Τζίττας καὶ Περσικὰς χώρας παρέλαβε. παρελθὼν δὲ διὰ τῶν Ἀρμενίων ὁρέων εἰσῆλθεν εἰς Σαμόσατα· ἐκελεύσθη δὲ καὶ Κωνσταντίλος καταλαβεῖν τὴν ἀνατολήν, γνῶναι τὴν ἀλήθειαν τοῦ πολέμου. καὶ καταλαβόντος αὐτοῦ Ἀντιόχειαν, ἐξώρμησε O 205 15 πρὸς τοὺς ἐξάρχους Ῥωμαίων, ὀφείλων τὴν πᾶσαν ἀλήθειαν μαθεῖν.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ καιρῷ διεδέχθη Ἰουλιανός, ἔπαρχος πραιτωρίων, καὶ ἐγένετο ἀντ' αὐτοῦ Ἰωάννης ὁ Καππάδοξ.

Ἐγγνώσθη δὲ Ῥωμαίοις ὅτι ἔξαρχοι Περσῶν μετὰ Περσικῆς 20 βοήθειας καὶ Σαρακηνῶν ἦλθαν ἐπὶ τὴν Ὀσδρηνήν, φροσεύσαντες τὸ κύστρον τὸ λεγόμενον Ἀβγερσαῦτον, τὸ κτισθὲν ὑπὸ Ἀβγάρου, τοπάρχου τῆς Ὀσδρηνῶν π'λεως· εἶχε δὲ παλαιὸν τεῖχος πλίνθινον. οἱ δὲ ἔνδοθεν φύλακες βέλεσι κατατοξεύσαντες

20. Ὀσδροῖνήν Ox. et mox. Ὀσδροῖνῶν.

Romani cum exercitu suo dimicantes perstiterunt; Persarum vestigiis insistentes ad Milliaría duo: verum ingruente demum vespera, Callinicum urbem concesserunt. Luce autem proxima, solis sub ortum, cum exercitu civibusque, ex urbe egressi sunt; Euphrateque trajecto, cadaveribus Persarum exuvias detraxerunt. At vero Magister, belli eventu audito, Imperatorem de eo per literas certiores fecit. Justinianus autem Imperator, literis acceptis perlectisque, Tzittae, praesentis Militiae Magistro, in Armenia degenti, per literas imperat, in Orientem profectus, belli se socium ut adjungeret: qui et regiones Persicas occupavit; Armeniaeque montibus superatis, ad Samosata pervenit. Quinetiam Imperator Constantiolum expedit in Orientem; qui rerum in bello gestarum seriem certius exploraret. Hic itaque Antiochiam veniens, Romanorum Exarchos versus inde ducit iter; rem omnem, uti gesta fuerit, pro veritate ejus investigaturus.

Eodem tempore Julianus, Praetorio Praefectus, dignitate sua exutus est: et Joannes Cappadox in locum ejus successit.

Caeterum Persarum Duces, Copiis Persicis et Saracenicis instructi, Osdroenam invaserunt; Castelloque ibi Abgersato (quod extruxerat olim Abgarus, Osdroenorum urbis Toparcha, muroque cinxerat latericio,) incubantes fossatum duxerunt. Qui autem intra castellum agebant, telis de Ioannes Malalas.

B ἐθανάτωσαν ἐκ τῶν Περσῶν ἄνδρας χίλους· καὶ ἀπορήσαντες βελῶν, σφενδόνας χρησάμενοι πολλοὺς ἐξ αὐτῶν ἐθανάτωσαν. ὄθεν οἱ Πέρσαι στενούμενοι καὶ διαφόροις χρησάμενοι μηχαναῖς, δρούξαντες τὸ πλίνθινον τείχος τοῦ κάστρου ὑπεισήρχοντο. γνόντες δὲ οἱ ἐκ τοῦ τείχους τὴν γενομένην ὑπὸ βαρβάρων διορυγὴν, **5** κατελθόντες ἐκ τοῦ τείχους τοὺς ὑπεισερχομένους Πέρσας ξίφεισι κατανήλισκον. καὶ γνόντες οἱ Πέρσαι, ἐν τῷ ἀσχολεῖσθαι τοὺς στρατιώτας Ῥωμαίων εἰς τὴν διορυγὴν λαβόντες σκάλας προσήγγισαν τῷ τείχει νυκτός· καὶ εἰσελθόντες παρελαβον τὸ κάστρον καὶ πάντα ἀνείλον· τινὲς δὲ ἐκφυγεῖν δυνηθέντες ἀπή- **10**

C γειλαν τὰ γενόμενα· κἀκεῖθεν οἱ Πέρσαι ἐξορμήσαντες ἀνεχώρησαν εἰς τὰ Περσικά.

O 206 Καὶ μαθὼν Κωνσταντινὸς τὰ συμβάντα παρὰ τοῦ μαγιστροῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἐξάρχων, ἐξώρμησεν ἐν Βυζαντίῳ, καὶ ἀνήγαγε τὰ συμβάντα τῷ βασιλεῖ. ἀκηκῶς δὲ παρὰ Κωνσταν- **15** τίνου τὰ περὶ τῆς συμβολῆς τοῦ πολέμου, διεδέξατο μὲν Βελισάριον τῆς στρατηλασίας, προαγαγὼν δὲ Μοῦνδον ἐποίησεν αὐτὸν στρατηλάτην ἀνατολῆς. τῷ δὲ ἰουνίῳ μηνὶ τῶν στρατηλατῶν Ῥωμαίων κατὰ Περσῶν εὐτρεπιζομένων, Ἀλαμουੰδαρος ὁ τῶν Σαρακηνῶν βασιλίσκος γράψας Ῥωμαίους διὰ Σέργιον **20** τινα διάκονον ὥστε πεμφθῆναι αὐτὸν πρὸς αὐτόν, ἵνα δι' αὐτοῦ μνηύσῃ τῷ βασιλεῖ Ῥωμαίων πάντα εἰρήνης. καὶ Σεργίου κατα- **D** πεμφθέντος πρὸς τὸν βασιλέα Ῥωμαίων μετὰ καὶ τῶν γραμμῶ-

A. ὑπεισήρχοντο **Ch.**, ὑπεισέρχοντο **Ox.** **10.** κάστρόν **Ox.**

super omissis, Mille Persarum neci dederunt: spiculis vero demum deficientibus, fundis usi, vel sic etiam bene multos confecerunt. In angustias igitur Persae redacti, varias capessunt machinas; suffossoque latericio castris muro, jamjam subintraturi erant. Resciscentes autem qui de more fuerunt Barbarorum cuniculos, de Muro descendunt; Persasque, subtus irrepentes, gladiis conficiunt. Quod Persae videntes, arrepta occasione, interim dum Romani suffossionibus tutandis toti incumbebant, scalis adhibitis murum per noctem aggressi sunt, ingressique castrum occuparunt, cunctis e medio sublati praeter paucos, qui evadentes, quae acciderant enarrabant. Tum vero Persae, recedentes illinc, regiones suas repetierunt.

De horum autem omnium veritate Constantiolus a Magistro caeterisque Ducibus edoctus, ad Byzantium redux, Imperatori nunciavit. Imperator autem de rebus priore praelio gestis a Constantiolo certior redditus, Belisarium Magistratu abdicavit; Mandumque, in ejus locum successum, Militum in Oriente Magistrum designavit. Mense autem Junio, Duces Romani dum ad belli Persici prosecutionem sese pararent, Saracenorum regulus Alamundarus per literas ab eis postulavit, ut ad se mitteretur Sergius quidam, Diaconus, per quem pacis condiciones Imperatori nunciaret. Expeditus

των τῶν ὑπὸ Ἀλαμουνδάρου πεμφθέντων, καὶ ἐντυχὰν τοῖς γράμμασιν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς, οὐκ ἐπαύσατο ἐπιστρατεύειν κατὰ Περσῶν. καὶ πέμψας Ῥουφῖνον ἐν Περσίδι πρεσβευτήν, γράψας αὐτῷ τοῦ ἀγαπήσαι φιλίαν· τιμὴ γὰρ ἐστὶ καὶ δόξα ποιῆσαι 5 τὰς δύο πολιτείας ἐν εἰρήνῃ διαύγειν· εἰ δὲ μὴ τοῦτο ποιήσει, τὴν Περσικὴν γῆν δι' ἐμαυτοῦ καταλήψομαι.

Ἐν ταυτῷ δὲ κατεπέμφθη καὶ Σέργιος διάκονος πρὸς Ἀλαμούνδαρον βασιλέα μετὰ δώρων βασιλικῶν. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ κατεπέμφθησαν δῶρα παρὰ τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων τῷ 10 βασιλεῖ Περσῶν· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ Ἀνγούστα κατέπεμψε τῇ βασιλίσσει Περσῶν, τῇ οὖσα αὐτοῦ ἀδελφῇ. καὶ καταλαβόντες Ῥουφῖνος καὶ Στρατήγιος τὴν Ἐδεσηνῶν πόλιν ἐμήνυσαν Κωάδη, βασιλεῖ Περσῶν. καὶ ἀνεβάλετο τοῦ δέξασθαι αὐτάς, ὅτι ἦν πέμψας κατὰ Ῥωμαίων λαθραίως. E O 207

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ καὶ ἐμπρησμός ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ· 15 τινὸς γὰρ ὑφάφαντος κηρούς ἐν τῷ θεάτρῳ, καὶ τοῦ κηροῦ στάξαντος ἐπάνω τῶν ξύλων, ὑφῆσαν τὰ ξύλα· καὶ συνδρομῆς γενομένης ἐσβέσθη. V 72

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ κατεπέμφθη εἰς τὰ ἀνατολικά Δημοσθένης, ἐπιφερόμενος καὶ χρήματα οὐκ ὀλίγα εἰς τὸ εὐτρεπίσαι κατὰ πόλιν ἀπόθετα σίτου ἕνεκεν τῆς μετὰ Περσῶν συμβολῆς· καὶ καταλαβόντος αὐτοῦ Ἀντιόχειαν ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν Ὀσδρηνήν.

10. Ἀγούστα Οκ.
V. ad p. 68. B.

14. λαθραίων Οκ.
22. Ὀσδροινήν Οκ.

21. μετά] κατὰ Οκ.

itaque Sergius Romano Imperatori literas ab Alamundaro tradidit; quibus Imperator acceptis, ab incepto suo de Persis aggrediendis nihil desistebat minus. Quin Rufino quoque, quem Legatum in Persidem miserat, per literas innuebat, Concordiam efficere studeret: Gloriosum (dicens) hoc est et laude dignum; si Rebuspublicis duabus pacem praestare poterit. Sin hoc aversabitur Persa, in regiones ejus ipse decendam.

Porro Sergius etiam Diaconus, eodem tempore Alamundaro missus, munera ei Imperatoria detulit: Quo tempore etiam Imperator Romano regi Persarum, sicut et reginae sorori ejus Augusta, munera transmiserunt. Caeterum Rufinus et Strategius Edessam venientes adventum suum Coadi Persarum regi notum fecerunt. Hic vero eorum admissionem comperendinavit: quippe qui adversum Romanes exercitum clanculo expediverat.

Eisdem temporibus incendium Antiochiae contigit: in Theatre enim cereis a quodam accensis, et alicubi in ligna desuper stillantibus, ligna conflagrabant; sed concurrente statim populo ignis extinguebatur.

Eodem tempore in orientem missus est Demosthenes, vim auri magnam apportans, unde singulas per urbes repositoria frumento in bellum Persicum instrueret. Iter itaque ejus per Antiochiam instituens, Osdreennam pervenit.

Κατεπέμφθησαν δὲ σάκραι ἐν ταῖς πόλεσιν, ὥστε τοὺς μὴ κοινωνοῦντας ταῖς ἁγίαις ἐκκλησίαις ἐν ἔξορίαις καταπέμπεσθαι, ὡς προφασιζομένους τοῦ ὀνομάζεσθαι τὴν σύνοδον Χαλκηδόνος τῶν ἑξακοσίων τριάκοντα. καὶ γενομένης ταραχῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ, Β ὤρμησαν οἱ δῆμοι ἐν τῷ ἐπισκοπέῳ λιθοβολοῦντες καὶ φωνὰς 5 ὑβριστικὰς κατακράζοντες. καὶ ἐξελεθόντες οἱ παραμένοντες ἐν Ο 208 τῷ πατριαρχείῳ ἅμα τῷ κόμητι τῆς ἀνατολῆς, βέλεσι καὶ λίθοις ἀντιστάντες πολλοὺς τῶν στασιαζόντων ἀνείλον. τὰ δὲ πράχθῆντα ἀνῆρέχθη τῷ βασιλεῖ· καὶ ἐκέλευσε τιμωρηθῆναι πολλοὺς.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ καὶ μήνησις κατεπέμφθη παρὰ Ἐρ- 10 μογένους ἕνεκεν τῆς συμβολῆς τοῦ πολέμου Ῥωμαίων τε καὶ Περσῶν. στρατηγοὶ γὰρ Περσῶν καταδραμόντες μετὰ βοθηλας χιλιάδων ἕξ, ὡς ὀφειλοντες παραλαβεῖν Μαρτυρόπολιν· ἦσαν C γὰρ σκηνώσαντες εἰς τὰ μέρη Ἀμίδης παρὰ τῷ λεγομένῳ Νυμφίῳ ποταμῷ. ἀντικαταστάντες δὲ Ῥωμαῖοι Πέρσαις οὐκ ἔδυνή- 15 θησαν τρέψαι αὐτούς. καὶ δευτέραν σύγκρουσιν συμβαλόντες, καὶ τρακτάτῳ φυγῆς χρησάμενοι Ῥωμαῖοι, ἐδόκουν φεύγειν. οἱ δὲ Πέρσαι καταδραμόντες, νομίσαντες αὐτοὺς διώκεσθαι, ἔλυσαν τὰ ἑαυτῶν τάγματα· στραφέντες δὲ Ῥωμαῖοι ἔκοψαν ἐκ τῶν Περσῶν χιλιάδας δύο, χειρὶ λαβόντες καὶ τινὰς ἑξάρχους αὐτῶν 20 αἰχμαλώτους, ἀπειλάμενοι ἕξ αὐτῶν καὶ βάνδα. τῶν δὲ λοιπῶν ἐκπευγόντων ἐκπερᾶν τὸν Νυμφίον ποταμὸν ἐν τοῖς ῥεύμασι τοῦ ποταμοῦ ἀπώλοντο διωκόμενοι· Ῥωμαῖοι δὲ ὑπέστρεψαν εἰς

8. ἀντίστασις Οκ.

Porro etiam Sacrae per urbes mittebantur, id exigentes, uti S. Ecclesiarum a communione qui abstinerent, exterminarentur; quippe qui subtrahebant sese, praetextentes sibi Synodum Chalcedonensem DCXXX. Episcoporum, quam nec nominari voluerunt. Obortus inde Antiochiae tumultus, irrupentibus in Episcopium popelli turbis, saxa etiam vibrantibus et convicia evomentibus. Una autem exeuntes, cum Orientis Comite, qui in Patriarchalibus aedibus commorabantur, turbamque telis et saxis impetentes; seditiosorum quamplurimos e medio sustulerunt. Quae ubi Imperatori delata fuerant; a plurimis seditiosorum poenas exegit.

Eodem tempore praelii alius Persas inter Romanosque commissi relatio ab Hermogene [Constantinopolim] missa est. Persarum enim Ducis, sex armatorum Millibus instructi, imminebant, quasi Martyropolim adorturi: castra enim in regione Amidensi, juxta Nymphium fluvium, posuerant. Romani itaque in eos moventes, Persas primo impetu propellere non potuerunt: iterato autem congressu, fugam ipsi simulantes, terga dederunt; quos, tanquam in fugam actos, confertim Persae insecuti, ordines suos solvebant. Tum vero convertentes sese Romani, duo Persarum milia exciderunt; exarchorum nonnullis etiam manu captis: quos, ablati eorum vexillis, captivos habuerunt. Caeteri vero qui fugam capescebant, Nymphium fluvium tranaturi, vestigia eorum prementibus Romanis, flucti-

Μαρτυρόπολιν. ὁ δὲ δοῦξ Ῥωμαίων σὺν τοῖς κτήτορσιν ἐξελ-
θὼν ἐσκύλευσε τὰ λείψανα τῶν Περσῶν, τοὺς ἐξάρχους αὐτῶν
ἐν φρουρᾷ ἀποθήμενοι.

D

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ καὶ Ἀωρόθεος ὁ τῆς Ἀρμενίας στρα- O 209
5 τηλάτης ἔχων Ῥωμαϊκὴν χεῖρα πολεμικὴν ὤρμησε κατὰ Περσῶν·
καὶ περιγεγόμενος ἀπώλεσε Περσαρμενίους καὶ Πέρσας, πικρῶς
αὐτοῖς χρησάμενος. παρέλαβε δὲ καὶ πολλὰ καστέλλια Περσι-
κά· ἐν οἷς παρέλαβε καστέλλιον ὄχυρον κείμενον ἐπάνω ὄρους,
μίαν ὁδὸν ἔχον μονοπατίου, ὅθεν κατιόντες οἱ ἐκεῖσε ὑδρεύοντο
10 ἐκ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ. οἱ δὲ πραγματευταὶ τῶν Περ-
σῶν πάντα ὄσα ἐπεφέροντο ἐν τῇ πραγματείᾳ ἐκεῖσε ἀπετίθουν,
ὡς ἀσφαλοῦς τοῦ τόπου ὄντος. καὶ μηνυθὲν τῷ αὐτῷ Ἀωρο-
θέῳ, παρεφρόσεν τῷ κάστρῳ φυλάττων τὴν ἄνοδον αὐτοῦ· καὶ E
15 καταπιεφθείσης μηνύσειως ὑπὸ Ἀωροθέου τῷ βασιλεῖ Ἰουστι-
νιανῷ περὶ τῶν εὐρεθέντων ἐν τῷ καστέλλῳ, ἐξέπεμψε Νάρ-
σην κουβικουλάριον ἐπὶ τῷ παραλαβεῖν τὰ ἀποκείμενα ἐν τῷ κα-
στελλῳ. καὶ κατελθόντος Νάρσου παρέδωκαν πάντα.

Οἱ δὲ ἔξαρχοι Περσῶν ἀνήγαγον τὰ γενόμενα τῷ αὐτῶν βασι- V 73
20 λεῖ· καὶ ἐκπεμψθέντος πλήθους στρατοῦ Περσικοῦ, ἦλθον πλη- O 210

16. ἐξέπεμψεν Ἀρσην κουβικουλάριον] „Ita habet Cod. MS. For-
te tamen legendum, ἐξέπεμψε Νάρσην κ. Narses enim Eunuchus
et cubicularius, καὶ τῶν βασιλικῶν χρημάτων ταμίας, et Quaestor
Regius erat: teste Procopio, de Bell. Goth. lib. 2.^a Ch. 19. αὐ-
τῶν] αὐτῷ Ox. 20. πλήθους Ch., πλήθος Ox.

bus obruti sunt. Caeterum Romani Martyropollim victores repetierunt:
Dux autem Romanorum, una cum primoribus urbis, egressus, spolia cada-
veribus detraxit, Exarchis Persarum custodiae traditis.

Eodem tempore Dorotheus, militum in Armenia Magister, bellica Ro-
manorum manu instructus, Persas aggressus est: superiorque factus, Per-
sarmenios Persasque devotus pessime tractavit. Sed et Castella quoque
Persarum plurima cepit: in quibus erat unum munitissimum; ad quod, in
monte situm, ascensus patebat unicus, et singulari homini tantum per-
vius; per quem Castellani descendebant aquas de flumine praeterfluente
hausturi. Persarum quoque Mercatores, quicquid mercantes lucrifecerant
sibi, id omne in hoc castello, tanquam in loco munitissimo reposuerant.
Quod ubi Dorotheo nunciatum est, castellum obsidione cinxit, ascensu illo
angusto per custodes intercluso. Obsessi itaque Persae mediis exhausti,
salutis cautione sub juramenti fide illis concessa castellum dederunt. Im-
perator autem Justinianus, a Dorotheo per literas certior factus de reper-
tis in Castello thesauris, Narsetem Cubicularium, qui eos deportandos cu-
raret expedit; cui adveniēti quaecumque in Castello recondebantur
tradita sunt omnia.

Duces autem Persarum, quae acciderant, Regi suo deferebant: qui
numeroſo exercitu omisso, Ducibus insuper imperavit, ne Persidem repe-

σιον Μαρτυρονπόλεως· ἦν γὰρ λαβόντες ἀπόκρισιν ὑπὸ τοῦ αὐ-
τῶν βασιλέως μὴ ὑποστρέφαι ἐν Περσίδι, ἕως οὗ τὸ αὐτὸ κα-
στέλλιον ἀντιπαραλάβωσι. καὶ ἐπιστάντες τῷ τόπῳ, παρεκάθι-
σαν πολεμοῦντες καὶ κατορῦσσοντες κλιμακὰς τε ποιοῦντες καὶ
τῷ τείχει ἐπανορθοῦντες. ὕστερον δὲ πύργον ὑψηλὸν διὰ ξύλων 5
μηχανησάμενοι οὐδὲν ἠδυνήθησαν ὠφελῆσαι· ἦν γὰρ ἐκεῖσε
φοσσευθεὶς ἀνὴρ σοφός, ὅστις ἀντιμηχανησάμενος ταῖς τῶν
Περσῶν ἐπιβουλαῖς, ποιήσας ἕσωθεν ὑψηλότερον πύργον, καὶ τῶν
Περσῶν ἐκ τοῦ πύργου ἔξωθεν μαχομένων, τῶν δὲ Ῥωμαίων
B ἕσωθεν ἐκ τοῦ πύργου ἀντιμαχομένων, κίων ἀπελύθη ὑπὸ μηχανῆ- 10
ματος καὶ πάντα κατέστρεψεν ἕως ἐδάφους, καὶ Πέρσας δὲ πολ-
λοὺς συναπάλεσεν. ὡς οὖν εἶδον τὸ γεγονός οἱ λοιποὶ Πέρσαι,
φθειρόμενοι καὶ ἀκηκόβτες ὡς Ζίττα στρατηλάτου Ῥωμαίων κα-
τερχομένου πρὸς βοήθειαν τῶν ὄντων ἐν τῷ καστέλλῳ, ἀνεχώ-
ρησαν οἱ αὐτοὶ Πέρσαι, φοβούμενοι μήπως καὶ κυκλευθῶσιν. 15
O 211 ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς διεκάλυψε τοὺς ἑαυ-
τοῦ πρεσβυτάς τοῦ εἰσελθεῖν ἐν Περσίδι ἄχρι δευτέρας αὐτοῦ
μηνύσεως, ἀλλ' ἔμειναν εἰς τὰ Ῥωμαϊκὰ σὺν τοῖς δώροις.

C Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς κατέπειμεν ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι νό-
μους ἔνεκεν τῶν δικαζομένων περὶ τῶν παρεχομένων δαπανη- 20
μάτων ἐν ταῖς διαγνώσεσιν, ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν παρεχομέ-
νων σπορτούλων, θεσπίσας μηδένα τολμᾶν λαμβάνειν περικιτέ-

1. ἦν] Pro ἦσαν est et p. 56. B. 4. κατορῦσσοντες Ch., κατορῦσαν-
τες Ox. 22. σπορτούλων Ox.

terent unquam, nisi Castellum illud prius recuperassent. Martyropolim
itaque prope accedentes, locum appetebant: castelloque incubantes, quod
poterant armis, aut cuniculis, experti sunt, scalas etiam fabricantes, mu-
roque adhibentes. Quin demum quoque turrim excelsam, ex lignis fabri-
catam, excitabant: sed frustra haec omnia; ex obsessis enim erat quidam,
Mechanicas etiam artis peritus, qui Persarum technis contra technas op-
ponendo, turrim excelsiorem intus extruxerat. Interim vero, dum e tur-
ribus utriusque suis se invicem impetebant, Persae quidem foris, intus au-
tem Romani; ex machina quadam emissa est columna, quae adversam tur-
rim funditus subvertens, ruina etiam Persarum quamplurimos oppressit.
Caeteri igitur, ubi quod factum est vidissent et viribus etiam ipsi fracti;
audientes praeterea Zittam, Romanorum Ducem, Castellanis suppetias ad-
venire; recesserunt inde, metuentes sibi ne ab hostibus circumdarentur.
De his autem certior factus Justinianus Imperator, Legatis suis edixit, ne
ante in Persidem proficiscerentur, quam secundo hoc illis innoveret ipso;
sed cum muneribus suis intra fines Romanos sese continerent.

Idem imperator, in gratiam eorum qui in jus vocati sunt, leges quae
sumptibus in dijudicationes litium faciendis, modum praescriberent, singu-
las imperii per urbes emisit. Consimiliter quoque de sportulis solvendis
Edicto cavuit, ne quis ultra dimensum suum, legibus sibi praefinitum, su-

ρω τῆς παρ' αὐτοῦ τυπωθείσης ποσότητος. ἐν δὲ τῇ Ἀντιοχείων πόλει ἐν τίτλοις σανίδων ἐπεγράφη δι' Ἑλληνικῶν γραμμῶν. ἐν ταύτῳ δὲ καὶ τὸ θέατρον τῆς πόλεως ἐχρημάτισε.

Τῇ δὲ ὀγδόῃ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς ὁ βασιλεὺς Περσῶν **6** Κωάδης, ἀκηκῶς τὰ συμβάντα Πέρσαις κατὰ ὑπὸ Ῥωμαίων, καὶ αἰφνίδιον παρεθίς τὰ δεξιὰ μέρη, καὶ ἀγαγὼν τὸν δεύτερον αὐτοῦ υἱὸν Χοσδρόην, ἀνηγόρευσε βασιλεία, ἐπιθείς αὐτῷ στέφανον τῇ κορυφῇ· καὶ ἀρῶστίσας ἡμέρας πέντε ὁ τῶν Περσῶν **D** βασιλεὺς Κωάδης τελευτᾷ, ὧν ἐνιαυτῶν πβ' καὶ μηνῶν τριῶν·
10 ἐβασίλευσε δὲ ἔτη μγ' καὶ μῆνας δύο.

Ὅτε δὲ ἀνηγορεύθη βασιλεὺς Περσῶν Χοσδρόης, ἐδήλωσε **O 212** τοῖς πρεσβευταῖς Ῥωμαίων διὰ Περσοῦ μαγιστριανοῦ εἰσελθεῖν ἐν τοῖς Περσικοῖς καὶ ποιῆσαι εἰρήνης πάκτα μεταξὺ Ῥωμαίων τε καὶ Περσῶν· τῶν δὲ πρεσβευτῶν Ῥωμαίων μὴ ἀνασχεθέντων
15 εἰσελθεῖν εἰς τὰ Περσικὰ δόξα καλεύσεως βασιλικῆς, ἀπολογούμενοι, Οὐ τολμῶμεν τὰ πρὸς ὑμᾶς καταφθάσαι, καὶ γνοῦς ταῦτα ὁ Περσῶν βασιλεὺς, γράψας ἐπιστολὴν ἔπεμψε πρὸς τὸν βασιλεῖα Ἰουστινιανόν, αὐτῶν ἐπιτραπῆναι τοὺς πρεσβευτὰς Ῥωμαίων εἰσελθεῖν ἐν Περσίδι καὶ πάκτα ποιῆσαι. καὶ γράψας **E**
20 φιλικὴν ἐπιστολὴν ὁ βασιλεὺς Περσῶν, ἀπέστειλε διὰ Ἐρμογένους μαγίστρου· ἦντινα μύησιν δεξάμενος ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων ἀντέγραψεν, Ἡμεῖς οὐκ ἐπιτρέπομεν τοῖς ἡμετέροις πρεσβευ-

18. ἐπιτραπῆσαι Οὐκ.

mere auferet. Edictum vero hoc Antiocheni, Graecis inscriptum literis, in Tabularum titulos relatum habuerunt. Eodem etiam tempore urbis Theatre nomen impositum est.

Mensis autem Septembris VIII. Coades, Persarum Rex, quae Persis suis a Romanis obveniant, cladibus auditis, de repente Paralyti dextra corporis parte correptus est. Convocato itaque ad se Chesroë, filio suo secundo genito, diademateque capiti ejus imposito, Regem eum renunciavit. Quinto autem post die quam decubuerat Coades, Persarum Rex, diem suum obiit, cum vixisset annos XXI et menses III, regnasset vero annos XLIII mensesque II.

Chesroës vero Persarum Rex factus, Romanorum Legatos per Magistrum Persam monet, uti in Persidem venirent; de pace Romanos inter Persasque ineunda agendi causa. Legati vero Romani; quorum id arbitrii non erat, pro libitu suo Persidem petere, Persarum Regi renunciantes, mandatum Imperatoris causati sunt. Quod Persarum Rex ubi rescierat, Imperatorem Justinianum per literas, quas Magistro Hermogeni deferendas tradidit, amicitiae plenas, adhortabatur, Legatis suis impedimento ne esset, quominus in Persidem venirent, pacis foedera percussuri. Quibus literis acceptis, Imperator Persarum Regi rescripsit, hunc in mo-

ταῖς πρὸς ὑμᾶς καταλαβεῖν· ὅτε γὰρ ἐπιστάμεθά σε βασιλέα Περσῶν.

Καὶ αὐτῷ τῷ χρόνῳ ὁ βασιλεὺς Περσῶν τοὺς ὄντας ὑπὸ τὴν
 V 74 αὐτοῦ πολιτείαν Μανιχαίους ἐκέλευσε θρησκεύειν ὡς βούλονται.
 οἱ δὲ μάγοι Περσῶν, λυπηθέντες ἐπὶ τῷ συμβάντι, βουλευσάμενοι 5
 μετὰ τῶν συγκλητικῶν ἠβουλήθησαν ἐκβαλεῖν αὐτὸν τῆς βασι-
 λείας καὶ ποιῆσαι ἀντ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. καὶ γνοὺς ταῦ-
 τα ὁ βασιλεὺς Περσῶν, τὸν μὲν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀπεκεφάλισε, συγ-
 κλητικὸς δὲ καὶ μάγους φονεύσας γράφει τῷ βασιλεῖ Ῥωμαίων
 ἐπιστολὴν περιέχουσαν τριῶν μηνῶν ἔνδοσιν πολέμου. καὶ ἀντὶ- 10
 O 213 γραφειν ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς τῷ μαγίστρῳ τοῦ δέξασθαι τὴν
 τῶν τριῶν μηνῶν ἔνδοσιν καὶ δοῦναι ὁμήρους καὶ λαβεῖν ἀπὸ
 Περσῶν, κεύσας Στρατηγῶ καὶ Ῥουφίνῳ τοῖς πρεσβευταῖς
 ἀνελθεῖν ἐν Βυζαντίῳ.

B Καὶ αὐτῷ τῷ χρόνῳ Οὐννοὶ Σάβηρες περάσαντες διὰ τῶν 15
 Κασπίων πυλῶν ἀνεφάνησαν ἐν τοῖς Ῥωμαϊκοῖς μέρεσι, πραι-
 δεύοντες ἐπὶ τὴν Ἀρμενίων χώραν· καὶ ἀπλώσαντες ἐαυτοὺς κα-
 τέσχον ἕως τῆς Εὐφρατησίας καὶ τῆς δευτέρας Κιλικίας καὶ τῶν
 Κυρηστικῶν. καὶ γνοὺς τοῦτο ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων, μεταστειλύ-
 μενος τὸν πατρίκιον Ῥουφῆνον ἐκέλευσεν αὐτῷ ἐξελθεῖν ἐπὶ τὰ 20
 ἀνατολικά μέρη καὶ μαθεῖν εἰ ἀπὸ τοῦ βασιλέως Περσῶν ἦλθον
 κατὰ Ῥωμαίων. καὶ ἐξελθὼν Ῥουφῆνος καὶ μηνύσας τῷ βασιλεῖ
 Περσῶν, εὔρεν ὅτι οὐ κατὰ γνώμην τοῦ βασιλέως Περσῶν οἱ αὐ-
 τοὶ Οὐννοὶ παρήλθον· καὶ γράψας Δωροθέῳ τῷ στρατηλάτῃ

5. τῶν Οκ. 19. Κηρυστικῶν Οκ.

dum. „Legatos Nostros ad te venire non permittimus: nec enim Persarum regem Te agnoscimus.

Per id tempus Persarum Rex Manichaeis, per Imperium ejus degen-
 tibus, Haeresim suam indulgebat: quod non ferentes in eo Magi, cum
 Proceribus regni consilium inierunt, Regem imperio suo deturbandi, fra-
 tremque in locum ejus suffiendi: Hoc ubi intellexisset Persarum Rex,
 fratri suo caput amputavit; et Magis etiam, quique sceleris conscii fue-
 runt Proceribus neci traditis, inducias per tres menses Imperatori Roma-
 no per literas ultro concessit. Imperator vero Magistro rescribens jussit,
 obsidibus invicem datis acceptisque, trium mensium inducias acciperent.
 Quin Legatos quoque, Stratagium et Rufinum, Byzantium revocavit.

Iisdem temporibus Hunni Sabiri, portis Caspiis trajectis, in ditiones
 Romanas irruerunt, regiones undique, Armeniam usque depraedantes.
 Quin et longe lateque excurrentes, per Euphrasiam quoque, Ciliciam
 secundam et Cyrresticam grassati sunt. Quo audito, Imperator Romanus
 Rufinum Patricium in Orientem expedit exploratum an a Persarum rege
 adversus Romanos missi fuerant, necne. Profectus itaque Rufinus,
 cumque Persarum rege per literas de his agere; omnino hujus praeter

Ἀρμενίας ὀπλίσασθαι κατὰ τῶν αὐτῶν Οὐννων, καὶ ἀκούσαν-
τες οἱ Οὐννοι, λαβόντες τὴν πραιῖδαν πᾶσαν ὑπέστρεψαν δι' ὧν
ἐπανήλθον τόπων. καὶ καταδιώξας αὐτοὺς ὁ στρατηλάτης Δω-
ρόθεος ἀφείλατο παρ' αὐτῶν οὐκ ὀλίγην πραιῖδαν.

5 Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ τῆς δεκάτης ἰνδικτιῶνος συνέβη ὑπὸ
τινων ἀλαστόρων δαιμόνων πρόφασιν γενέσθαι ταραχῆς ἐν Βυ-
ζαντίῳ Ἐὐδαίμονος, ἐπάρχου πόλεως ὄντος καὶ ἔχοντος ἀτάκτους O 214
ἐν φρουρᾷ ἕξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, καὶ ἑξαιτίας διαφορά
πρόσωπα εἶρεν ἕξ αὐτῶν ὀνόματα ἐπὶ αἰτίους φόνων· καὶ ψη-
10 φισάμενος τῶν μὲν τεσσάρων κατατόμησιν, τῶν δὲ τριῶν ἀνα-
σκολοπισμῶν. καὶ περιβωμισθέντων αὐτῶν ἅνὰ πᾶσαν τὴν πό-
λιν καὶ περασάντων αὐτῶν, καὶ τῶν μὲν κρεμασθέντων, ἕξεπσαν
ἄλλο τῶν ξύλων ῥαγόντων, ἐνδὸς μὲν Βενέτου, καὶ ἑτέρου Πρασί-
νον. καὶ ἑωρακῶς ὁ περιστώς λαὸς (τὸ συμβᾶν) εὐφρήμισαν τὸν D ?
15 βασιλέα. ἀκηκοότες δὲ οἱ πλησίον τοῦ ἁγίου Κόνωνος μοναχοὶ
καὶ ἔξελθόντες, εἶρον ἐκ τῶν κρεμασθέντων δύο ζῶντας κειμέ-
νους εἰς τὸ ἕδαφος. καὶ καταγαγόντες αὐτοὺς πλησίον θαλάσ-
σης, καὶ ἰμβαλόντες ἐν πλοίῳ, ἐπεμψαν αὐτοὺς ἐν τῷ ἁγίῳ
Λαυρεντίῳ ἐν ἀσύλοις τόποις. καὶ γνοὺς ταῦτα ὁ τῆς πόλεως
20 ἑπάρχος, πέμψας στρατιωτικὴν βοήθειαν ἐφύλαττεν αὐτοὺς ἐκείσε

8. ἑξαιτίας Ox. 11. περιβωμισθέντων] V. Ch. annot. ad
p. ed. Bonn. 436. 11. 14. ἐφρήμισαν Ox. 19. ἀσύλοις Ch., ἀσύ-
λοις Ox.

consilium advenisse Hunnos, compertum habuit. Protinus igitur Doro-
theo, militum in Armenia Magistro, per literas innuit, Hunnos aggredere-
tur: quod Hanni ubi intellexissent; abducta secum praeda omni, per quam
ingressi sunt, eadem via revertuntur. Caeterum insecutus eos Dorotheus
Magister Militum, detractum illis praedae non minimum reportavit.

Contigit autem per id tempus, Indict. x, tumultum Constantinopoli
(perniciosis nescio quibus daemoniis eum promoventibus,) concitari. Eu-
daemon enim, urbis Praefectus, Factionis utriusque seditiosos quosdam
incarceratos habuit; multisque examini subjectis, septem praecipue eorum
caedium patrarum rei deprenti sunt. Ex quibus quatuor capite plecti,
tres vero patibulo affigi decrevit. Per urbem itaque omnem ubi in pom-
pa circumducti fuissent, sinu trajecto, in ulteriore ripa morti traduntur.
Quorum qui suspensio adjudicati sunt duo, effractis patibulis, in terram
delapsi sunt: Ex quibus unus Venetae, alter Prasiniae fuerat Factionis.
Quo viso, circumfusa turba Imperatori protinus omnia fausta precari.
Exeuntes autem, qui de his acceperant, prope S. Cononem degentes Mo-
nachi, eorum qui patibulo destinati sunt duos vivos adhuc, humi jacentes
invenerunt. Hos Monachi, ad mare inde deductos, navigioque impositos S.
Laurentii ad Asylum deportarunt. Certior autem de his factus Praefectus, ar-
matam eo manum expeditit quae sotes ibi arcte custodiret. Tertio autem
post die Certamina Equestria, *Idusia* vocata, celebrata sunt. *Idus* autem

- όντας. και μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἤχθη τὸ ἵπποδρομιον τὸ ὀνομαζόμενον τῶν εἰδῶν· εἰδοὶ δὲ ὀνομάζονται, διότι πάντας τοὺς προκόπτοντας ἐν ταῖς στρατείαις ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων ἐν ἀριστο-
- O 215
E δειπνοῖς τρέφει ἐν τῷ αὐτοῦ παλατίῳ, (χαριζόμενος ἐκώστη τὰ τοῦ πριμικηράτου. τοῦ δὲ ἵπποδρομίου ἀγομένον τῇ τρεῖσκαί-5 δεκάτῃ τοῦ Ἰανουαρίου μηνός, τὰ ἀμφοτέρω μέρη παρεκάλουν τὸν βασιλεὺς φιλανθρωπευθῆναι. ἐλέμενον δὲ κράζοντες ἕως τοῦ εἰκοστοῦ δευτέρου βαίτου, και ἀποκρίσεως οὐκ ἤξιώθησαν. τοῦ δὲ διαβόλου ἐμβολόντος αὐτοῖς λογισμὸν πονηρόν, ἔκραζον πρὸς ἀλλήλους, Φιλανθρωπίων Πρασίνων και Βενέτων πολλὰ τὰ ἔτη. 10
- V 75 και τοῦ ἵππικου ἀπολύσαντες κατήλθον τὰ πλήθη φιλιύσαντα, δεδοκότες ἑαυτοῖς μανδᾶτα ἐκ τοῦ λέγειν Νίκα, διὰ τὸ μὴ ἀναμυγήναι αὐτοῖς στρατιώτας ἢ ἔξκουβίτορας· και οὕτως εἰσήλυνον. βραδείας δὲ γενομένης ὥρας ἤλθον ἐν τῷ πραιτωρίῳ τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως, αἰτοῦντες ἀπόκρισιν περὶ τῶν προφύγων 15 τῶν ὄντων ἐν τῷ ἁγίῳ Λαυρεντίῳ. και μὴ τυχόντες ἀποκρίσεως ὑπῆψαν πῦρ ἐν τῷ αὐτῷ πραιτωρίῳ· ἐκαύθη δὲ τὸ πραιτώριον και ἡ χαλκῆ τοῦ παλατίου ἕως τῶν σχολῶν και ἡ μεγάλη ἐκ-
- O 216 κλησία και ὁ δημόσιος ἐμβολος· και ἐπέμεινεν ὁ δῆμος εἰσελεύωνων ἀτάκτως. και πρωίας γενομένης, τοῦ βασιλέως κελεύσαν- 20 τος ἀχθῆναι ἵπποδρομιον, και κρεμασθέντος τοῦ ἕξ ἔθους βῆλον, B ὑπῆψαν πάλιν οἱ αὐτοὶ δημόται ἐν τῇ ἀναβύθρῳ τοῦ ἵππικου· και ἐκαύθη μέρος και τοῦ δημοσίου ἐμβόλου ἕως τοῦ Ζευξίπ-

6. Ἰαννουαρίον Οκ. 13. εἰσελάνον Οκ. 15. προφύγων] Fort. προσφύγων. Conf. p. 79. D, 83. D. 18. χαλκῆ Οκ.

dictae sunt, eo quod ad supremum in Militia sua gradum proventus quoscunque Imperator Romanus in Palatio conviviis excipit, Primicerii etiam dignitate singulis concessa. Januarii autem XIII, inter Circensia, utraque Factio Imperatorem propitius ut esset obtestata est. Exclamantes autem perstitērunt, adusque XXII Certamen finitum; nec responsione interim digni habiti sunt. Verum diabolo scelestos animorum impetus illis suggerente, sibi ipsis acclamabant invicem: „Prasinorum et Venetorum Misericordium plurimi sint anni.“ Finitis autem Circensibus, conspiratione Invicem facta, descendunt turbae; voceque, Vinco, Vinco, pro tessera data, ne quis forte Militum, aut excubitorum de illis immisceret, per urbem in hunc modum discursarunt. Cumque jam serum diei esset; in praefecti urbis Praetorium irruentes, eum de Profugis ad S. Laurentium postalant. Sed Responsum ab eo nullum ferentes, Praetorio flammam injiciunt, quod una cum Chalca Scholas adusque, magna insuper Ecclesia, porticunque publica conflagravit, seditiosis adhuc sursum omnia ac deorsum forasibus. Luce autem sequente Imperator Circensia agi jussit; proque more suspenso Velo, seditiosis interim Hippodromi Gradibus ignem injicientibus, Porticus publica, usque ad Zeuxippum, in cineres versa est. Ex-

που. και ξελθόντες οί περι Μοῦνδον και Κωνσταντίλον και Βασιλίδην μετὰ βοηθείας κατὰ κέλευσιν τοῦ βασιλέως, βουλόμενοι κατασιγήσαι τὰ στασιάζοντα πλήθη· κατέκραζε γάρ τὸ πλήθος Ἰωάννου τοῦ ἐπίκλην Καππάδοκος και Τριβοννιανοῦ τοῦ 5 Κοιμιστωρος και τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως Εὐδαίμονος· και ταῦτα παρ' αὐτῶν ἀκηκοότες οἱ ἐκπεμφθέντες συγκλητικοὶ ἀνήγαγον τῷ βασιλεῖ· και εὐθὺς διεδέχθησαν τῆς ἀρχῆς ὁ τε Ἰωάννης και Τριβοννιανὸς και Εὐδαίμων. και ξελθόντος Βελισαρίου μετὰ πλήθους Γοθικοῦ, και συμβολῆς γενομένης, πολλοὶ ἐκ τῶν 10 δημοτιῶν κατεσφάγησαν. Θυμωθὲν δὲ τὸ πλήθος και ἐν ἄλλοις τόποις ἔβαλον πῦρ και τινὰς ἀτάκτως ἐφόνεον. τῇ δὲ ὀκτωκαιδεκάτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀνῆλθεν ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ Ἰππικῷ βασιτύλῳ τὸ ὕγιον μεγαλειόν· και μαθόντες οἱ ὄγλοι ἀνῆλθον, και προσεφώνησεν αὐτοῖς μεθ' ὄρκων μανδῦτα· και πολλοὶ μὲν τῷ 15 δήμῳ ἐκραζον αὐτὸν βασιλέα, ἕτεροι δὲ ἰστασιάζον, κρούζοντες Ἐπίτιον. και λαβόντες οἱ δῆμοι τὸν αὐτὸν Ἐπίτιον ἀπήγαγον αὐτὸν ἐν τῷ λεγομένῳ φόρῳ Κωνσταντινίου· και στήσαντες αὐτὸν ἐν ὕψει εἰς τοὺς βαθμοὺς και ἀφειλάμενοι ἐκ τοῦ παλατίου σίγγα και μαυιάκιον χρυσοῦν, περιέθησαν αὐτῷ ἐν τῇ κεφαλῇ. 20 και λαβόντες αὐτὸν ἀπήγαγον ἐν τῷ Ἰππικῷ, βουλόμενοι ἀναγάγει αὐτὸν ἐν τῷ βασιλικῷ καθίσματι. ἔσπευδε γάρ τὸ πλήθος φορεσίαν βασιλικὴν ἐκβίβλαι αὐτῷ ἐκ τοῦ παλατίου· ἦν γὰρ μωθῶν ὁ Ἐπίτιος ὅτι ὁ βασιλεὺς ἀνεχώρησε· και καθεσθίεις ἐν τῷ καθίσματι μετὰ θράσους ἐτυράννει.

clamavit autem turba adversus Joannem Cappadocem, Tribonianum, Quaestorem, Praefectumque urbis Eudaemonem. Quod ubi audissent, qui jussu Imperatoris cum armata manu ad tumultuantem populum coercendum egressi fuerant, Mundus, Constantiolus et Basilides, rem Imperatori detulerunt. Itaque e vestigio Joannes, Tribonianus et Eudaemon, dignitatibus quisque suis abdicati sunt. Egressus autem Belisarius, Gothica manu stipatus, seditiosos adortus est, plurimis eorum occisis. Sed in furem acta plebs, aedificiis passim ignes injiciebat; nonnullis etiam per fas et nefas interfectis. Die autem XVIII, ejusdem mensis, Imperator ingressus est, Sacrosanctum manu sua gestans Evangelii Codicem: popellumque, qui hoc resierat, concursitantem, dictis et fide sua interposita, demulcere studebat. Magna itaque turbae pars ipsam dicebant Imperatorem: tumultuantes autem alii Hypatium precabant: quem etiam arreptum, in Constantini Forum deduxerunt: sublimeque in Gradibus locatam, Insignibus Imperatoriis, ex Palatio ablatis, totaque aureo ipsam ornarunt. Sed etiam, ornatum indutum Imperatorio, quem ex Palatio maturantes exportaverant, in Circum deduxerunt, sede eum Imperatoria collocoaturi. Hypatius itaque qui recessisse Imperatorem resierat, throno ejus occupato, Imperium fidenter suscepit.

Ἀνελθόντων δὲ διὰ τοῦ καθίσματος ὀπισθεν Μοῦνδου καὶ Κωνσταντιόλου καὶ Βελισαρίου καὶ ἄλλων συγκλητικῶν καὶ βοηθείας ἐνόησαν, λαθραίως ἐξελθὼν Ναρσῆς κουβικουλάριος καὶ σπαθάριος ὑπέκλεψέ τινας τοὺς τοῦ Βενέτου μέρους, ῥογεύσας αὐτοῖς χρήματα. καὶ στασιάσαντές τινες ἐκ τοῦ πλήθους ἔκραζον Ἰουστινιανὸν βασιλεῖα τῇ πόλει· διχοτοῆσαν δὲ τὸ πλῆθος ὤρμησαν κατ' ἀλλήλων. τῶν δὲ στρατηλατῶν εἰσελθόντων
E μετὰ βοηθείας ἐν τῷ ἵπποδρομίῳ, ἕξ ἀμφοτέρων τῶν εἰσόδων ἤρξαντο κόπτειν τὰ πλήθη· καὶ ἄλλοι μὲν ἐτόξενον, ἕτεροι δὲ κατέσφαζον. κρυφῇ δὲ ἐξελθὼν Βελισάριος τὸν μὲν Ὑπάτιον **10** καὶ Πομπήιον χειρὶ συνελάβετο, καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς τῷ βασιλεῖ
O 218 Ἰουστινιανῷ. καὶ προσέειπεν ὑπὸ τοὺς πόδας τοῦ αὐτοῦ βασιλέως ἀπολογούμενοι καὶ λέγοντες, Δέσποτα, πολὺς ἡμῖν κόπος
V 76 ἐγένετο ὥστε συναγάγει τοὺς ἔχθρους τοῦ κράτους ἡμῶν ἐν τῷ Ἰπποδρομίῳ. καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς εἶπε, Κα- **15** λῶς μὲν πεποιθήκατε· εἰ δὲ ἐπέλθοντο ὑμῖν προστατοῦσι, διὰ τί μὴ τοῦτο ἐποιήσατε πρὸ τοῦ κενθῆναι πῦσαν τὴν πόλιν; καὶ ἐπιτραπέντες οἱ σπαθάριοι ὑπὸ τοῦ βασιλέως παρέλαβον καὶ ἀπέκλεισαν Ὑπάτιον καὶ Πομπήιον. οἱ δὲ ἐν τῷ ἵπποδρομίῳ σφαγέντες ἦσαν χιλιάδες τριάκοντα πέντε μικρῶ πλεον ἢ ἑλασσον. **20** καὶ τῇ ἐπαύριον ἐσφάγησαν Ὑπάτιος καὶ Πομπήιος, καὶ ἐβόηθησαν τὰ λείψανα αὐτῶν ἐν θαλάσῃ. ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ἐσήμανε τὴν ἑαυτοῦ νίκην ἐν πόσαις ταῖς πόλεσι καὶ τὴν ἀναίρεισιν

4. τοὺς] Scribe τῶν cum Chron. Pasch. p. 339. C. 15. εἶπε] εἰ Ox. 16. ἐπέλθοντο Ch., ἐπέλθοντο Ox. 17. ἐποιήσατε Ch., ἐποιήκατε Ox.

Caeterum Mundus, Constantiolus et Belisarius, quique Procerum alii cum armata manu in procinctu stabant, clam Circum ingressi, sedis Imperatoriae a parte posteriore delituerunt: cum interim Narses Cubicularius et Spatharius, Venetae Factionis nonnullos Imperatoris in partes pecuniarum interventu perduxerat. Nonnulli itaque seditiosorum exclamantes, Justinianum urbi reddi Imperatorem deposcebant. Divisa itaque turba se invicem impetebat. Militum vero Magistri cum satellitiis interim suo armato Circum intuentes, ad utrumque ejus ingressum turbam excindere coeperunt, hos gladiis, illos spiculis petentes. Belisarius autem clam egressus, Hypatium, Pompeiumque prehensos ad Imperatorem Justinianum perduxit: cui ad pedes procidentibus, factique excusationem aggredientibus: „Tandem, inquit, Domine, Imperii tui hostes, nec nullo adeo labore in Theatrum coëgimus.“ Quibus Imperator: „Bene fecistis, inquit, sed si eos dictis vestris audientes habuistis, quare non hoc fecistis prius quam urbs tota flammis absumeretur?“ Tum vero Spatharii, Imperatore jubente, Hypatium et Pompeium in carcerem cogerant: ubi postridie intercepti sunt, cadaveraque eorum in mare deturbata. Ceciderunt autem in

τῶν τυράννων, ἐπιβαλλόμενος κτίζει τοὺς καυθέντας τόπους. ἔκτισε δὲ πλησίον τοῦ παλατίου καὶ ὤρειον καὶ κιστέρας ὑδάτων Β διὰ τὸ ἐν περιστάσει(ἔχειν ἀπόθετα.)

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ ἐξῆλθε Ῥουφίνος ἐν τοῖς Περσικοῖς 5 μέρεσι μετὰ θείων ὑπομνηστικῶν τοῦ ποιῆσαι μετὰ Περσῶν πάκτα εἰρήνης.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ καὶ πρεσβευτῆς Ἰνδῶν μετὰ δώρων κατεπέμφθη ἐν Κωνσταντινουπόλει. καὶ αὐτῷ τῷ χρόνῳ Ἰωάν- O 219 νης ὁ Καππάδοξ ἐγένετο ἑπαρχος πραιτωρίων.

10 Καὶ ἐν αὐτῷ τῷ χρόνῳ ἐγένετο δρόμος ἀστέρων πολὺς ἀπὸ ἐσπέρας ἕως αὐγους, ὥστε πάντας ἐκπλήττεσθαι καὶ λέγειν ὅτι Οὐδέποτε οἶδμεν τοιοῦτόν τι γεγονός.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ ὑπέστρεψαν ἐκ τῶν Περσικῶν Ἔρμο- C γηνης καὶ Ῥουφίνος, ἐπιφερόμενοι μεθ' ἑαυτῶν καὶ πάκτα εἰρή- 15 νης τῶν δύο πολιτειῶν Ῥωμαίων τε καὶ Περσῶν τῶν δύο πολι- τειῶν ἄχρι τῆς τῶν ἀμφοτέρων ζωῆς, ἀναδοθέντων μὲν Πέρσαις τὸ μέρος τῶν Φαραγγίων μετὰ πάντων τῶν αἰχμαλώτων, Ῥω- μαίοις δὲ τὰ κάστρα τὰ περιληφθέντα ἐπὶ Περσῶν σὺν τοῖς πα- ραληφθεῖσι, συνθεμένων τῶν δύο βασιλείων καὶ ὀνομασάντων 20 ἐν τοῖς πάκτοις ἑαυτοὺς ἀδελφοὺς εἶναι κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἔθος, καὶ ἵνα εἴ τις δεηθῆ ἑαυτῶν ἢ χρημάτων ἢ σωματίων εἰς συμ- μαχίαν, ἀφιλονείκως παράσχωσι. καὶ τούτων προβάπτων, ἀνε- O 220

1. καυθέντας] καυσθέντας Ox. 15. τῶν δύο πολιτειῶν κ. τ. 2. ἄχρι] „Locus iste manifesto mutilus est: Forte scripsit Auctor, τῶν δύο βασιλείων τὰ πάκτα ἰμβριαιούτων, ἄχρι etc. aut quid tale.“ 18. περιληφθέντα] Mallim παραληφθέντα. Conf. ad p. 79. D.

circo hoc tempore xxiv. circiter hominum Millia. Porro Imperator suam de seditiosis victoriam Tyrannorumque occisionem, per Imperium universum notam fecit. Quin et vastata ignibus aedificia de integro excitare occoepit: Horreo etiam et aquarum Cisternis prope palatium extractis; ut, ubi res postularet, repositoria haec haberet.

Eodem tempore Rufinus, mandatis Imperatoris acceptis, Persidem profectus est Pacem cum Persis inveniendi causa.

Eodem etiam tempore Indorum Legatus cum muneribus Constantio- pollim missus est; quo tempore etiam Joannes Cappadox Praetorio Praefectus factus est.

Eodem tempore stellarum discursus, a vespera ad auroram usque, horrendi apparuerunt; quos qui conspexerunt, aitoniti omnes, nil tale antea unquam vidisse se, affirmarunt.

Eodem tempore Hermogenes et Rufinus, ex Perside reduces, pacis conditiones inter Romanam Persicamque Resp. initas, durante etiam Regum ipsorum vita observandas retulerunt. Factum autem est, uti Persis Pharangiorum pars, cum captivis omnibus, Romanis autem castella sua a Persis occupata cum castellanis redderentur. Quinetiam Reges, pro

χρήσασαν τὰ ἀμφότερα ἐξέλιδα, Ῥωμαίων τε καὶ Περσῶν, τοῦ
 D πολέμου κατασχόντος ἅ' καὶ ἕνα ἐνιαυτὸν ἄφ' οὗ ἦν ἀνελθὼν ἐν τοῖς
 Ῥωμαϊκοῖς Κωδίκης ὁ Περσῶν βασιλεὺς πολεμῶν, ὡς προγέ-
 γραπται ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀναστασίου, καὶ τὴν παράληψιν Ἀμι-
 δης, ὡς προγέγραπται, καὶ τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἀποκατάστασιν⁵
 τῆς αὐτῆς πόλεως Ἀμίδης καὶ τοὺς μερικοὺς πολέμους τῶν Σαρα-
 κηνῶν ἐπιδρομῶν.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ γέγονε σεισμὸς ἐν Βυζαντίῳ ἐσπέρας
 βαθείας, ὥστε πῦσαν τὴν πόλιν συναχθῆναι ἐν τῷ λεγομένῳ φό-
 ρῳ Κωνσταντινίου, ἐν λιταῖς καὶ δεήσεσι καὶ ἀγρυπνίαις συνα-
 γόμενοι.

Ἐν αὐταῖς δὲ ταῖς ἡμέραις ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἐν
 E ἐκάστη πόλει κατέπεμψε θείας προστάξεις περιεχούσας οὕτως.

Ἡδικτον περιέχον περὶ τῆς ὁρθοδόξου πίστεως καὶ κατὰ ἀσεβῶν αἰ-
 ρητικῶν. καὶ προετίθη ἐν ἐκάστη πόλει ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. 15

Καὶ μετ' οὗ πολὺ σεισμὸς ἐγένετο φοβερὸς ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ
 μεγάλη ἀβλαβῆς.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ ἔδραμε καὶ τὴν τρίτην ὑπατείαν ὁ αὐ-
 V 77 τὸς βασιλεὺς, ἀνακαλεσάμενος τοὺς πατρικίους Ὀλύβριον καὶ
 Πρόβον, ὄντας ἐν ἔξορα, δεδωκὼς αὐτοῖς πάντα τὰ ἐπίρρονα²⁰
 αὐτῶν.

Ἰνδικτιῶνος β' παρελήφθη ὁ ῥῆξ Ἀφρικῆς μετὰ τῆς αὐτοῦ

3. προγέγραπται] p. 41.

vetusto more, Fratres se invicem in pactis appellabant, aeque insuper in
 se utrisque recipientibus, sicubi Copiis ad bellum, vel pecuniis alterutri
 opus fuerit, ultro ei suppeditaturum alterum. Hisce autem expeditis, re-
 cesserunt a se invicem utriusque Imperii exercitus, totis jam xxxi. annis
 belli hujus exhaustis, inde ab Anastasii temporibus, quo regnante, uti su-
 pra dictum, Coades rex Persarum res Romanas adoriri coeperit: capta
 interim a Persis et Romanis iterum restituta, Amida; Saracenis etiam hic
 illic per Imperium subinde grassantibus.

Eodem tempore nocte intempesta, adeo intremuit Byzantium, ut uni-
 versa civitas Constantini Forum concurreret, supplicationibus et Vigiliis
 noctem ibidem terentes.

Iisdem temporibus Justinianus Imperator Constitutiones sacras ubique
 per Imperium emisit, Titulum hunc ferentes. *Edictum De Orthodoxa
 Fide, adversus impia Haereticorum Dogmata.* Quod quidem Edictum
 singularum urbium in Ecclesiis appendebatur.

Non multo autem post temporis terrae motus Antiochiam Magnam
 tremendus, sed innocens invasit.

Eodem etiam tempore Imperator tertii Consulatus sui congiarium in
 populo spargebat; Olybrio etiam Proboque Patriciis ab exilio revoca-
 tis, restitutis etiam facultatibus eorum omnibus.

Indictione xii. Belisarius Regem Africae et reginam, bello captos,

γυναικὸς ὑπὸ Βελισαρίου· καὶ εἰσητέχθησαν ἐν Κωνσταντινουπό- O 221
λει. καὶ ἵπποδρομίον ἀγομένου εἰσητέχθησαν αἰχμάλωτοι μετὰ
καὶ τῶν λαφύρων.

Τῷ αὐτῷ δὲ χρόνῳ ἔπεισεν ἡ στήλη Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβά-
5 του ἢ σταθεῖσα μέσον τοῦ Ἰουλιανοῦ λμένος· καὶ ἔπηξαν ἀντὶ
τῆς αὐτῆς στήλης σταυρόν.

Καὶ μετὰ τὴν ὑπατεῖαν Βελισαρίου ἐγένετο σύνοδος ἐν Κων-
σταντινουπόλει ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου Ῥώμης Ἀγαπητοῦ· καὶ κα-
θῆρεν Ἀνθέμιον τὸν πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως. καὶ ἐν B
10 τῷ αὐτῷ ἔτι τελευτᾷ ἐν Βυζαντίῳ ὁ ἐπίσκοπος Ῥώμης· καὶ γέ-
γονε πατριάρχης ἐν Κωνσταντινουπόλει Μηνῦς ὁ ἀπὸ ξενოდόχων
τῶν Σαμψῶν.

Ἐν δὲ τῇ ὑπατεῖα Ἰωάννου τοῦ Καππάδοκος ἐπήρθησαν αἱ
ἐκκλησίαι τῶν Ἀρειανῶν.

15 Καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἐπληρώθη ἡ χαλκῆ τοῦ παλατίου Κων-
σταντινουπόλεως, κοσμηθεῖσα διαφόροις μαρμάροις καὶ μου-
σίῳ. μετητέχθη δὲ καὶ τὸ ὥρολογεῖον τὸ πλησίον τοῦ Ἀγου-
στίου καὶ τῆς βυσιλικῆς. περιηρέθη δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἡ τοῦ
νυκτεπάρχου ἀρχή, καὶ ἐγένετο ἀντ' αὐτοῦ πραιτωρ. καὶ τῷ
20 αὐτῷ ἔτι προεβλήθη κοιλοστῶρ.

Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὑπατεῖα γέγονε τὰ ἐγκαίνια τῆς μεγάλης ἐκ- O 222
κλησίας. C

Μηνὶ ἰουνίῳ Ἰνδικτιῶνος γ' παρελήφθη Ἀντιόχεια ἡ μεγά-

8. καθῆρεν] Scr. καθῆρει vel potius καθέλειν. 11. ξενοδοχῶν Ox.
15. χαλκῆ Ox. 17. Ἀγουστίου] Scribe Ἀγουστείου.

Constantinopolim adduxit: Circensibusque celebratis, Captivi, cum spoliis,
in Circum producti sunt.

Eodem tempore Juliani Apostatae statua, quae Juliani portus in
medio stetit, ad terram collapsa est: in cujus locum Crux defixa est.

Exacto autem Belisarii Consulatu, Synodus Constantinopoli habita
est, ab Agapeto, Episcopo Romano, convocata: a qua Anthemius, Pa-
triarcha Constantinopolitanus dignitate sua exutus est. Eodem etiam an-
no Episcopus Romanus Constantinopoli diem suum obiit: Patriarchatum
autem Constantinopolitanum suscepit Menas, qui Hospitii Sampsonis Prae-
fectus fuerat.

Joannis autem Cappadocis sub Consulatu Ecclesiae suae ab Arianis
ademptae sunt.

Eodem anno Chalca Palatii Constantinopolitani Marmoribus statutis
variis, et Musivo opere ornata, absoluta est. Herologium etiam quod
Augustaeum juxta et Basilicam steterat, illuc translatum est. Abrogata
est eodem tempore Nycteparchi potestas; in cujus locum Praetor creatus
est. Quo etiam anno Quaestor institutus est.

Eodem Consule, Magnae Ecclesiae Encaenia celebrata sunt.

Mense Junio, Indictionis III, Antiochia magna a Choroze, Persarum

λη ὑπὸ Χοσροῦ, βασιλέως Περσῶν. καὶ ἐπέμφθη εἰς τὸ πολεμῆσαι Γερμανὸς ζωσθεὶς στρατηλάτης μετὰ καὶ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ υἱοῦ Ἰουστίνου. καὶ μηδὲν ὠφελήσας ἐκάθητο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἀγοράζων τὸν ἄργυρον νομισμάτων β' ἢ τριῶν τὴν λίτραν ἐκ τῶν αὐτῶν Ἀντιοχείων. 5

Ὁ δὲ βασιλεὺς Περσῶν ἐπέστειλε καὶ ἐν Ἀπαμείᾳ καὶ ἐν ἑτέροις πόλεσι τῆς ἀνατολῆς.

Καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ κατεπέμφθη Βελισάριος ἐν Ῥώμῃ· καὶ πολεμήσας παρέλαβε τὴν τε Ῥώμην καὶ Σικελίαν καὶ τὰς πέριξ πόλεις κρατουμένας ὑπὸ Οὐιτιγῆ, ῥήγος τῶν Γότθων. καὶ πολεμήσας, καὶ παραλαβὼν τὸν αὐτὸν Οὐιτιγῆν καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἤγαγεν ἐν Βυζαντίῳ. 10

Καὶ μετ' ὀλίγον καιρὸν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἐπέμψεν Ναρσὴν τὸν κουβικουλάριον μετὰ πολλῆς βοήθειας ἐν Ῥώμῃ κατὰ τῶν αὐτῶν Γότθων. 15

Μηνὶ αὐγούστῳ ἀπεζώσθη Ἰωάννης ὁ ἐπικλην Καππάδοξ, δις διανύσας τὴν τῶν ἐπαρχῶν ἀρχήν. καὶ δημευθεὶς ἐπέμφθη ἐν Κυζίκῳ, κληρωθεὶς διάκονος ἐν Ἀρτάκῃ· κάκεισε φρατριάσας μετὰ τινῶν κτητόρων ἀνεῖλον Εὐσέβιον τὸν ἐπισκοπὸν τῆς αὐτῆς Κυζικηνῶν πόλεως. μαθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ ἀγανακτήσας κατὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου, πέμψας ἐξήτασεν αὐτὸν ἐκεῖ διὰ τὸν γερόμενον φόνον. καὶ κατὰ κέλυσιν τοῦ αὐτοῦ 20

8. ὠφελήσας Ch., ὠφελήσας Ox. 10. Οὐιτιγι Ox. 19. ἀνεῖλον] ἀνεῖλον Ch. Idem Κυζικηνῶν. Κυζικηνῶν Ox.

rege, capta est. Contra quem Germanus Militum Magister factus, una cum Justino filio, cum exercitu missus est: qui nihil efficiens, Antiochiam se recepit; ubi desidens, argentum ab Antiochenis, pro libris singulis, nummis II, aut III. datis mercatus est.

Persarum autem Rex Apamiam, aliasque Orientis urbes occupavit.

Emissus eodem tempore Belisarius, Romam, Siciliam, quasque in circuitu jacentes urbes Gothorum Rex Vitiges occupaverat, Bello recepit. Quin et Regem ipsum, cum uxore filloque comprehensum, Belisarius Constantinopolim abduxit.

Non multo autem post temporis, Narses Cubicularius, ingenti instructus exercitu Romam adversus eosdem Gothos, ab Imperatore missus est.

Mense Augusto Joannes cognomento Cappadox qui secunda jam vice Praefecturae munus obiisset, et exauctoratus demum bonisque publicatis, in Cyzicum relegatus est, et Artacae Diaconus factus. Heic vero cum quibusdam civibus inita conspiratione, Eusebium, Episcopum Cyzicenum, de medio sustulit. Quo audito indignatus Imperator mittit qui Joannem Cappadocem istius caedis postularent: qui deinde, jussu Imperatoris, in

βασιλέως ἐκείθεν ἐξωρίσθη ἐν Ἀντίω. καὶ μετὰ χρόνον ἀνακλήθεις τελευτᾷ ἐν Βυζαντίω.

Ἰνδικτιῶνος ἑ συνέβη γενέσθαι τοιοῦτον πρᾶγμα. γυνή τις καταμένουσα πλησίον τῆς λεγομένης Χρυσῆς πόβτας κρεμασθεῖσα ἐν μιᾷ νυκτι ἐφλυάρησε πολλὰ, ὥστε συνδραμεῖν τὰ πλήθη Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἀπελθεῖν λιτανεύοντα εἰς τὸν ἅγιον Διομήδην εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ καταγαγεῖν τὴν γυναῖκα ἐκ τοῦ οἴκου αὐτῆς καὶ εἰσαγαγεῖν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Διομήδους· ἔλεγε γὰρ ὅτι μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνέρχεται ἡ θάλασσα καὶ πάντας 10 λαμβάνει. καὶ πάντων λιτανεύοντων καὶ κραζόντων τὸ Κύριε ἐλέησον· ἤκούετο γὰρ ὅτι καὶ πόλεις πολλαὶ κατεπόθησαν. τότε 0 224 δὲ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ θνητοὶ ἀνθρώπων γέγονεν. ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς πέμψας Ναρσὴν τὸν κουβικουλάριον μετὰ δρομώνων καὶ ἄλλους τινὰς μαθεῖν τὰ γενόμενα, καὶ ἀπελ- 15 θόντων τῶν παιδῶν Ναρσοῦ κατ' ἐπιτροπὴν αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον Διομήδην καὶ μαθόντων παρὰ τοῦ συναχθέντος ὄχλου τὰ λεγόμενα ὑπὸ τῆς γυναικός, ἐλθόντες ἀπήγγειλαν Ναρσῆ τὰ γενόμενα Β ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ ὅτι ἤκουσαν ἀπὸ τῆς γυναικός τῆς κρεμασθείσης ὅτι μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνέρχεται ἡ θάλασσα καὶ κα- 20 τακλύζει πάντας. καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι τῶν λεγομένων παρ' αὐτῆς ἀνεχώρουν πτοούμενοι.

1. Ἀντίω] V. vol. I. p. 119. B. 4. κρεμασθεῖσα ἐν μιᾷ νυκτι] „Ita etiam infra habemus iterum κρεμασθείσης. Verum χρηματισθείσα, et χρηματισθείσης legendum esse, haud dubitari potest.“ Ch. 15. κατ'] μετ' Ox. 18. ἐπὶ Ox.

Antinoem ablegatus est; unde postea revocatus, Byzantii diem suum obiit.

Indictione v, novum quid accidit hujusmodi. Muliercula quaedam, quae ad Portam auream, quam vocant, agebat, nocte quaedam afflata quasi fatidico correpta, nescio quae Nugarum praesagiabat; Mare scilicet, postriduum erumpens, universos absorpturum. Revera per id ipsum tempus, multas urbes aquis obrutas sunt: quin Alexandria quoque, caeteramque per Aegyptum, lucis hominum late grassata est. Popellus itaque Constantinopolitanus qui haec audierat, concurrens exclamavit; *Miserere Domine*: extractamque aedibus suis Mulierculam Hierosolymanam, S. Diomedis ad templum deduxerunt, litantias ibi una agitaturi. Imperator itaque Narseti Cubiculario, aliisque emissis negotium dedit, uti dromonibus conscensus exirent, an haec ita se haberent exploratum. Ex Narsetis itaque pedisequis ad haec emissi quidam, ubi ad S. Diomedis templum advenissent, et quae mulier effutierat a congregato ibi populo edocti fuissent, reversi Narseti renunciabant. Quin seipsos quoque a Fatidica illa audivisse perhibebant futurum esse, post tres dies, ut mare superveniens cunctos obrueret. Turba autem adventantium ad haec mulieris dicta consternata recedebat.

Ioannes Malalas.

Και τῷ αὐτῷ χρόνῳ Λογγίνος ἑπαρχος πόλεως προεβλήθη·
δοτις ἔστρωσε τὸ μεσιαυλον τῆς βασιλικῆς κιστέρης. ἔκτισε δὲ
καὶ τοὺς ἐμβόλους τῆς αὐτῆς βασιλικῆς εὐπρεπῶς.

Ἰδὼν δὲ κύριος ὁ Θεοῦ ὅτι ἐπληθύνθησαν αἱ ἀνομίαι τῶν ἀν-
C θρώπων, ἐπήγαγε πτώσιν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἐξάλειψιν ἐν 5
πάσαις ταῖς πόλεσι καὶ ἐν ταῖς χώραις. ἐπεκράτησε γὰρ ἡ θνήσις
ἐπὶ χρόνον, ὥστε μὴ ἀνταρκεῖν τοὺς θάπτοντας. τινὲς γὰρ καὶ ἐκ
τῶν ἰδίων οἴκων ἐν ξυλίνοις κραβάτοις ἐξέφερον, καὶ οὐδὲ οὕτως
ἐξήρχουν. ἔμενον γὰρ καὶ τινα τῶν σκηνωμάτων ἐπὶ ἡμέρας ἕτα-
O 225 φα· τινὲς γὰρ καὶ τῶν ἰδίων προσγενῶν τὴν ταφὴν οὐκ ἔβλεπον. 10
ἐπεκράτησε δὲ ἡ εὐσπλαγγνία τοῦ Θεοῦ ἐν Βυζαντίῳ ἐπὶ μῆνας δύο.

Μηνὶ σεπτεμβρίῳ ἰνδικτιῶνος ζ' ἐγένετο σεισμὸς ἐν Κυζι-
κῷ, καὶ τὸ ἡμισυ τῆς αὐτῆς πόλεως ἔπεσε.

Και τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἀνιήχθη ἑφιππῶς στήλη τοῦ βασιλέως
D Ἰουστινιανοῦ. πλησίον τοῦ παλατίου ἐν τῷ λεγομένῳ Λόγου-15
στεῶν· ἣτις στήλη ἦν Ἀρκαδίου βασιλέως, πρόφην οὕσα ἐν τῷ
Ταύρῳ ἐν βωμίσκῳ.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ καὶ σπάνις οἴνου ἐγένετο.

Τῷ δὲ νοεμβρίῳ μηνὶ διαστροφὴ ἐγένετο περὶ τῆς ἀποκρευ-
σιμον· ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς προσέταξεν ἑτέραν ἑβδομάδα πρα-20
θῆναι κρέα· καὶ πάντες μὲν οἱ κρεωπῶλαι ἔσφαξαν καὶ προέθη-

7. ἀνταρκεῖν] Immo ἀνταρκεῖν. B. κραβάτοις Ch., κραβάτοις
Ox.

Eodem tempore Longinus, Urbis praefectus constitutus, Basilicae Ci-
sternae Mesiaulon pavimento stravit: porticibus etiam ejusdem Basilicae
magnifice instauratis.

Videns autem Dominus Deus multiplicatas esse hominum iniquitates
pestem immisit, quae per singulas Orbis regiones urbesque, ad extremam
pene humani generis deletionem invaluit; usque adeo ingravescens,
ut nec sepulturae mortuorum satis essent sandapillarii. Quin aliqui etiam
aegrotos suos grabbatis ligneis ex aedibus suis afferebant, tabernaculis in-
cludendos. Sed neque sic pares mortuis sepeliendis extiterat; quorum sa-
tis multi, per dies aliquot, insepulti jacuerunt: plurimis etiam nec Cogna-
tis suis suprema solventibus. Byzantii autem per menses duos obtinuit
Misericordia Divina.

Mense Septembri, Indict. VII. urbis Cyzici dimidia pars, terrae moti-
bus agitata, corruit.

Eodem etiam tempore Equestris statua Justiniani Imperatoris, (quae
Arcadii Imperatoris olim fuerat,) a Tauri Bomisco tralata, in Augustaeo
prope palatium excitata est.

Eodem tempore vini etiam erat penuria.

Mense autem Novembri, Imperator Carnis-privii tempus inversurus,
per alteram adhuc septimanam carnes venum exponi jussit. Laniones ita-
que omnes mactavere et venum carnes proposuere: nemo vere vescebatur.

καν, οὐδείς δὲ ἤσθιεν· ἐγένετο δὲ καὶ πάθος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ O 226
ἡμῶν, καθὼς ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἠβουλήθη.

Μηνὶ φεβρουαρίῳ ἰνδικτιῶνος δεκάτης ὁ ἐπίσκοπος Ῥώμης
Βιγίλιος παρεγένετο ἐν Κωνσταντινουπόλει· καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ
5 παρελήφθη Ῥώμη ὑπὸ Γότθων. E

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ ἔτει Μηνῦς ὁ πατριάρχης Κωνσταντινου-
πόλεως καθηρέθη ὑπὸ τοῦ πάπα Ῥώμης διὰ τινὰς αἰτίας κα-
νονικὰς.

Καὶ τῇ αὐτῇ ἰνδικτιῶνι γενεθλίου ἀγομένου ἐν Βυζαντίῳ, ὄν-
10 τος ἐπάρχου πόλεως Θωμᾶ, ἀμίξια ἐγένετο ἐξ ἀμφοτέρων τῶν με-
ρῶν· καὶ θεωρήσας ὁ βασιλεὺς τὸ γεγονός, κελεύσας τοῖς ἐξκου-
βίτορσιν, ἐπέβησαν κατὰ τοῦ πλήθους· καὶ οἱ μὲν φεύγοντες V 79
ἀπεπνίγησαν, ἕτεροι δὲ κατεσφύγησαν.

Τῇ δὲ αὐτῇ ἰνδικτιῶνι ἐδέχθη Μηνᾶς ὁ ἀρχιεπίσκοπος Κων-
15 σταντινουπόλεως εἰς τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ· καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν
ἄθλησιν τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐν τῷ περιτειχίσματι.

Καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ὄντος κόμητος πραίτωρος τοῦ ἐπίκλην O 227
Διπονδιαριστοῦ δημοσίᾳ ἐξητάσθησαν οἱ εὐρεθέντες ἐν τῷ φό-
νῳ τοῦ ἐπισκόπου Κυζίκου, Ἀνδρέας καὶ Ἰωάννης ὁ ἐπίκλην
20 Δάυνδαξ· καὶ μετὰ τὴν ἐξέτασιν ἐπήρθησαν τῶν δύο αἱ δεξιά.
καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἐγένοντο σεισμοὶ συνεχεῖς.

Μηνὶ ἰουνίῳ ἰνδικτιῶνι τῇ αὐτῇ ἐγένοντο βρονταὶ καὶ ἀστρα- B

10. ἀμίξια] V. p. 70. B. *ibid.* ἐξ Ch., ἐν Ox. 12. φευγόν-
τες Ox. 18. ἐξητάσθησαν Ch., ἐξαιτάσθησαν Ox. 20. ἐξέτα-
σιν Ch., ἐξαιτάσιν Ox.

Caeterum Christi Dei nostri Pamionis sancta solemnitas, juxta quod Impe-
rator edixerat, celebrata est.

Mense Februario, Indict. x. Vigilius Episcopus Romanus Constanti-
nopolim venit; quo etiam tempore Roma a Gothis capta est.

Eodem anno Menas, Patriarcha Constantinopolitanus, Canonicis qui-
busdam de causis, a Romano Papa excommunicatus est.

Eadem Indictione, Thoma Praefecturam urbis gerente, dum Constans-
tinopolitanae urbis Natalitia celebrabantur, tumultus inter duas Factiones
exortus est. Quo viso, excubitores Imperator in turbam irruere jussit;
quorum alii fugientes suffocati sunt, alii vero gladio perierunt.

Eadem Indictione Menas, Archiepiscopus Constantinopolitanus, Epi-
scopatu suo restitutus est: qui protinus ad S. Apostolorum monasterium
in muro se recepit.

Eodem tempore Dipundiaristo Comite Praetoris munus obeunte, de
Cyziceni Episcopi caede pro tribunali postulatī sunt Andreas et Joannes,
cognomine Dandax: qui criminis rei ex inquisitione deprende manu uter-
que dextra truncati sunt. Eodem tempore terras tremores perpetim gras-
sabantur.

Mense Junio, indictionis ejusdem, fulgura cum tonitruis adeo tremen-

καὶ φοβεραὶ πάνυ, ὥστε καὶ ἀνθρώπους καθυδόντας ἐκ τῶν ἀστραπῶν βλαβῆναι. ἐν αὐτοῖς δὲ τοῖς φόβοις καὶ τοῦ κλονος τοῦ ἐν τῷ Ξηρολόφῳ ἀπεπτελώθη μέρος.

Καὶ τῇ κη' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Ἰνδικτιῶνος δεκάτης τελευτᾷ ἡ Ἀύγουστα Θεοδώρα.

O 228 Καὶ τῷ ἰουλίῳ μηνὶ συμβολῆς γενομένης ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἐμπρησμὸς γέγονεν ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ λεγομένῃ τὰ Πάρδου· καὶ ἐκαύθησαν πολλὰ καὶ ἔπεσαν φόνοι πολλοί.

Ἰνδικτιῶνος γ' πρεσβευτῆς Ἰνδῶν κατεπέμφθη μετὰ καὶ ἐλέφαντος ἐν Κωνσταντινουπόλει.

C Καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ περιηρέθη τὸ ὄνομα Μηνῦ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἐκ τῶν ἁγίων διπτύχων καὶ τὸ ὄνομα Βιγίλιου τοῦ πάπα Ῥώμης.

Μηνὶ ἀπριλλίῳ ἐγένετο συμβολὴ δημοτικὴ ἐν τῷ Ἴπποδρομίῳ μὴ ἀγομένου τοῦ ἵππικου· καὶ πολλοὶ ἀπέθανον ἐξ ἀμ-15 φοτέρων.

Μηνὶ ἰουνίῳ κη', Ἰνδικτιῶνι τῇ αὐτῇ, ἐγένετο τὰ ἐγκαίρια τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ ἡ κατάθεσις τῶν τιμῶν λειψάνων Ἀνδρέου, Λουκᾶ, καὶ Τιμοθέου ἐν Κωνσταντινουπόλει· καὶ διεῖλθεν ὁ ἐπίσκοπος Μηνῆς μετὰ τῶν αὐτῶν ἁγίων λειψάνων καθήμενος 20 ἐν ὀχήματι βασιλικῷ.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ κατεπέμφθη καὶ Ναρσῆς ὁ κουβι-

8. ἀπεπτελώθη] ἀπεπτελώθη Ch. V. Toup. Emend. vol. III. p. 545.
5. Ἀύγουστα Ox. 14. δημοτικὴ Ox. Correxerit Ch.

da extiterunt, ut etiam dormientes homines a conuscationibus laederentur. Terroribus autem hisce Columnae etiam ejus pars, quae in Xerolophe stetit, abrupta corruit.

Ejusdem mensis xxviii, Indict. x, Theodora Augusta e vivis excessit.

Mense autem Julio, Factionis utriusque Partibus invicem concertantibus, ignes aedibus Pardi dictis injecti sunt; plurimis aedificiis incendio absumptis, hominibusque internecioni traditis.

Indictionis xiii. Indorum Legatus, Elephantem secum ducens, Constantinopolim venit.

Eodem etiam tempore, Menas Archiepiscopi, Vigiliisque, Papae Romani, nomina sacris diptychis expungebantur.

Mense Aprili conflictabantur in circo seditiosi, nullis interim Circensibus habitis; Multique utrinque occisi sunt.

Junii xxviii, Indictionis ejusdem, S. Apostolorum aedis dedicatio Constantinopoli peragebatur; venerandis Andreae, Lucae, ac Timothei repositis ibi reliquiis; quas Episcopus Menas, curru vectus Imperatoris, illuc deportavit.

Eodem tempore Narses Cubicularius Romam versus missus est, ad

κουλάριος ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ τὸ πολεμῆσαι τοῖς Γότθοις, ὅτι μετὰ D
τὸ περιλαβεῖν Βελισσάριον Ῥώμην πάλιν παρελήφθη ὑπὸ τῶν O 229
Γότθων.

Μηνὶ ἰουνίῳ κς', ἰνδικτιῶνι τῇ αὐτῇ, ἐδέχθη ὁ ἐπίσκοπος
B Ῥώμης Βιγίλιος ὑπὸ τοῦ βασιλέως· ἦν γὰρ ἀγανακτηθεὶς καὶ
προσφυγῶ χρησάμενος εἰς τὸν ἄγιον Σέργιον τοῖς ἐπέκλην τῶν
'Ορμισδον.

Ἰνδικτιῶνος ιδ' ἐγένετο σεισμὸς μέγας καὶ φοβερὸς ἐν πάσῃ
τῇ χώρᾳ τῆς Παλαιστίνης ἐν τε Ἀραβίᾳ καὶ ἐν τῇ χώρᾳ τῆς
10 Μεσοποταμίας καὶ Ἀντιοχείας καὶ Φοινίκης παράλου καὶ Λιβαν-
νησίας. καὶ ἐν αὐτῷ τῷ φόβῳ ἔπαθον αἱ πόλεις, τοῦτ' ἐστὶ Τύ-
ρος, Σιδῶν, Βηρυτός, Τρίπολις, Βύβλος, Βότρως, καὶ ἄλλων
πόλεων μέρη. κατελήφθησαν δὲ ἐν αὐταῖς καὶ πλήθη ἀνθρώ-
πων. ἐν δὲ τῇ πόλει Βότρως ἀπισπάσθη ὑπὸ τοῦ παρακειμέ- E
15 νου τῇ θαλάσῃ ὄρους τοῦ ἐπέκλην Λιθοπροσώπου μέρους καὶ
κατηνέχθη εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπετέλεσε λιμένα, ὡς δύνασθαι
ὄρμειν ἐν τῷ λιμένι τοῦ ἀποσπασθέντος ὄρους πλοῖα παμμεγέθη·
οὐκ εἶχε γὰρ ἡ αὐτὴ πόλις τὸ πάλαι λιμένα. ὁ δὲ αὐτὸς βασι-
λεὺς ἀπέστειλε χρήματα ἐν πύσαις ταῖς ἐπορχίαις καὶ ἀνήγειρε
20 φανερά τῶν αὐτῶν πόλεων. ἐν δὲ τῷ καιρῷ τοῦ σειμοῦ ἔφυγε O 230
V 80
θάλασσα εἰς τὸ πέλαγος ἐπὶ μίλιον ἕν, καὶ ἀπώλοντο πλοῖα πολ-
λά· καὶ πάλιν τῇ τοῦ Θεοῦ κελεύσει ἔπεκατέστη ἡ θάλασσα εἰς
τὴν ἀρχαίαν κοίτην.

1. μετὰ τὸ περιλαβεῖν Βελισσάριον] „Forte scribendum, παραλα-
βεῖν.“ Ch. Conf. ad p. 76. C. 7. Ὀρμισδον Theophanes p. 191.
A, Ὀρμοδιον Ox. 10. Λιβανισίας Ox. 12. Βύβλος Ch., Βίβλος
Ox. 17. ὄρμειν Chr., ὄρμησ Ox.

bellum Gothis inferendum; qui post urbem a Belisario recuperatam, eam
rursus occupaverant.

Mensis Junii xxvi, Indictionis ejusdem, Imperator in gratiam cum Vi-
gilio, Episcopo Romano, rediit: qui, quod Imperatorem sibi infensum ha-
buerit, ad S. Sergium confugerat, Ormediorum sibi in aedibus latitans.

Indictione xiv, terrae motus ingens, planeque tremendus, per Palaes-
tinam omnem, Arabiam, Mesopotamiam, Antiochiam, Phoeniciam utramque,
Maritimam et Libanesiam, gratus est: cujus ab horrore Tyrus cum Si-
done, Berytus, Tripolis, Byblus etiam, Botrysque, aliarum quoque urbium
partes succussatae corruerunt; compluribus insuper hominibus ruinarum
molibus oppressis. Ad urbem vero Botrym, Montis mari imminens, Li-
thoprosopi dicti, divulsa pars et in mare deturbata, Portum effecit, na-
vibus maximis recipiendis idoneum, cum antea urbs ea Portu caruisset.
Caeterum Imperator pecunias in Provincias singulas transmisit, plurimas
ex his urbes instauravit. Durante autem hoc terrae motu, mare etiam in
altum, ad Mille passus, recessit; navibus interim multis exinde pereunti-
bus; rursusque, jussu Divino, in pristinum alveum reversum est.

Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδικτιῶνος ιε' γέγονε τὰ ἐγκαίνια τῆς ἁγίας Εἰρήνης τῆς οὔσης πέραν ἐν Ἰουστινιανῶν· καὶ ἐξῆλθον τὰ ἕγνια λείψανα ἐκ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας μετὰ καὶ τῶν δύο πατριαρχῶν, λέγω δὴ Μηνῶ τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀπολλιναρίου τοῦ πάπα Ἀλεξανδρείας· καὶ ἐκάθισαν ἀμ-5 φότεροι ἐν τῷ βασιλικῷ ὀχήματι, κατέχοντες ἐν τοῖς γόνασιν αὐτῶν τὰ τίμια λείψανα.

B Καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἐξητηλήθη καὶ ἐκαθαρίσθη ὁ λιμὴν ὁ πλησίον τοῦ παλατίου Σεκουνδιανῶν.

Μηνὶ ἀγούστῳ ἰνδικτιῶνος ιε' τελευτῆ Μηνῆς ὁ ἀρχιεπί-10 σκοπος Κωνσταντινουπόλεως· καὶ κειμένου τοῦ λειψάνου εἰς τὸ ἕγιον θυσιαστήριον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας γέγονε πατριάρχης Εὐτύχιος ὁ ἀποκρισιῦριος Ἀμασίας.

Καὶ τῷ αὐτῷ μηνὶ ἐπιβία ἦλθον ἀπὸ Ῥώμης ἀπὸ Ναρσοῦ τοῦ κουβικουλαρίου καὶ ἐξάρχου Ῥωμαίων. συμβαλόντος γὰρ 15 O 231 αὐτοῦ πόλεμον μετὰ Τοτίλα, ῥηγὸς τῶν Γότθων, κατὰ κράτος νικήσας τὸν πόλεμον καὶ αὐτὸν κατέσφαξε· καὶ ἐπέμφθη τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἡμαγμένα ἐν Κωνσταντινουπόλει.

C Μηνὶ μαρτίῳ ἰνδικτιῶνος α' ἐγένετο διαστροφή τοῦ κέρματος· καὶ ἐκ τῶν πτωχῶν στάσεως γενομένης καὶ θορύβου ἀνη-20 νέχθη τῷ αὐτῷ βασιλεῖ· καὶ ἐκέλευσε τὴν κατάστασιν τοῦ κέρματος κρατῆσαι κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἔθος.

Ἐν δὲ τῷ ἀγούστῳ μηνὶ τῆς δευτέρας ἰνδικτιῶνος ἐγένε-

5. Ἀπολλιναρίου Ch, Ἀπολιναρίου Ox. 16. Τοτίλα Ox. 17. γὰρ νικήσας] „γὰρ redundat.“ Ch.

Mense Septembri, Indictionis xv, S. Irenes templum ad ulteriorem ripam in Justinianis positum, dedicatum est. Sanctas autem reliquias exportabant, magna ex Ecclesia, Patriarchae duo, Menas Constantinopolitanus et Apollinarius Alexandrinus; qui currui Imperatorio devotei, reliquias genibus suis compositas gestabant.

Eodem tempore portas, Secundianorum palatio vicinus, aquis exhaustis, repurgatus est.

Mense Augusto, Indict. xv, Menas, Archiepiscopus Constantinopolitanus, diem suum oblit; reliquiis ejus Magnae Ecclesiae juxta sacrum Altare repositis: cujus in locum Euty chius, Amasiae Apocrisiarius, suffectus est.

Mense eodem Narses Cubicularius, Romanorum Exarchus, de victoria sua nuncium Roma misit: praelio enim cum Totila Gotha commisso, Narses superior factus eum occidit, vestesque ejus cruentatas Constantinopolim transmisit.

Mense Martio, Indictionis i, commotio ab infimae sortis hominibus, ob nummum diminutum, coorta est: qua re ad Imperatorem delata, nummum valorem suum pristinum obtinere jussit.

Mense Augusto, Indictionis ii, terrae motus horrendus extitit, a quo

το σεισμὸς φοβερός, ὥστε παθεῖν οἴκους πολλοὺς καὶ λουτρά καὶ ἐκκλησίας καὶ μέρη τῶν τειχῶν παθεῖν ἐν Βυζαντίῳ. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ φόβῳ ἔπεσεν ἡ λόγχη, ἣν ἐκράτει τὸ ὕγαλμα τὸ ἐν τῷ φόρῳ Κωνσταντίνου, καὶ κατεπάρη ἐν τῇ γῆ ἐπὶ πῆχεις 5 τρεῖς. ἐν δὲ τοῖς συμπτώμασι πολλοὶ συνελήφθησαν. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ φόβῳ καὶ ἄλλαι πόλεις ἔπαθον, ἐν οἷς καὶ Νικομηδείας μέρος καταπεσεῖν. ἐκ δὲ τῶν συμπτωμάτων Νικομηδείας καὶ μεθ' ἡμέρας τινὲς ζῶντες ἀννέχθησαν. ἐπεκράτησε δὲ ὁ αὐτὸς σεισμὸς ἡμέρας μ'.

- 10 Μηνὶ ἰουλίῳ ἰνδικτιῶνος δ' στασιάζουσαι οἱ Σαμαρεῖται καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἐν Καισαρεῖα Παλαιστίνης, ποιήσαντες τὸ ἐν εἰς ἀλλήλους ὡς ἐν τάξει μερικῶν ἐπῆλθον τοῖς χριστιανοῖς τῆς 0 232 αὐτῆς πόλεως καὶ πολλοὺς κατέσφαξαν τῶν χριστιανῶν. ἐπῆλθον δὲ καὶ ἐπὶ τῆς πόλεως. καὶ τοῦ ἄρχοντος τῆς 15 αὐτῆς πόλεως ἐξεληθόντος πρὸς βοήθειαν τῶν χριστιανῶν ἐπῆλθον οἱ αὐτοὶ Σαμαρεῖται, καὶ κτείνον κατέσφαξαν ἐν τῷ πραιτωρίῳ, καὶ τὰ πράγματα αὐτοῦ πάντα καθήρασαν. ἡ δὲ γυνὴ τοῦ αὐτοῦ ἄρχοντος Στεφάνου, ἀνεληθοῦσα ἐν Κωνσταντινουπόλει, προσῆλθε τῷ αὐτῷ βασιλεῖ. καὶ ἀκούσας ὁ βασιλεὺς τὰ 20 γεγονότα ὑπὸ τῶν Σαμαρειτῶν καὶ θυμωθεὶς, ἐκέλευσε τῷ ὄντι τότε ἄρχοντι τῆς ἀνατολῆς Ἀμαντίῳ ἐκζητῆσαι τὰ γενόμενα καὶ τὸν φόβον τοῦ αὐτοῦ Στεφάνου. ὅστις Ἀμάντιος δεξιόμενος ἀποκρίσεις βασιλικὰς καὶ ἀπελθὼν ἐν Καισαρεῖα, καὶ ἀναζητήσας τοὺς πεποιηκότας τοὺς φόβους καὶ εὐρών, τοὺς μὲν ἐφοῦρξασεν, V 81

aedificia quamplurima, Balnea etiam et Ecclesiae, Byzantini quoque muri pars, concussa corrueverunt: Cujus etiam vi Lancea illa, quam statua in foro Constantini posita gestabat, deturbata, ad tres cubitos in terram penetravit. Corruentium autem aedificiorum a ruinis Mortalium plurimi perierunt. Eandem Consternationem senserunt urbes insuper aliae; quas inter Nicomediae quoque pars delapsa est: cujus etiam ruderibus obruti nonnulli, diebus aliquot, vivi effodiebantur. Invaluit autem terrae motus isto per XL. dies.

Mense Julio, Indictionis IV, Samaritae Judaeique in Caesarea Palaestinae, inter se conspirati, seditionem moliti sunt; et Factionum conflictus praeseferentes, Christianos Caesarienses una adorti sunt, plurimosque interfecerunt, Ecclesiis etiam eorum direptis. Quin Stephanum quoque, urbis Praefectum, qui Christianis advenerat suppetias, adorti, in Praetorio occiderunt; bonis etiam ejus ereptis omnibus. Uxor itaque ejus Constantinopolim petens, quod a Samaritis patratum fuerat, Imperatori detulit: qui super his indignatus, Amantio, Orientis Comiti, negotium dedit, uti re certius explorata, Stephani caedem ab eis exigeret. Amantius itaque Mandatis Imperatoriis acceptis, Caesariam profectus est; et perquisitos ibi caedis auctores ubi invenerat, hos in furcam egit, his capta, il-

ἑτέρους δὲ ἀπεκεφάλισε καὶ ἄλλους ἐδεξιοκόπησε καὶ τινὰς ἐδήμους· καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐν τῇ πόλει Καισαρείας καὶ ἐν τοῖς ἀνατολικοῖς μέρεισι.

Μηνὶ δεκεμβρίῳ, ἰνδικτιῶνι τῇ αὐτῇ, ἐγένετο θνήσις ἀνθρώπων ἐν διαφόροις πόλεσι. 5

Μηνὶ μαίῳ τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶνος ἐγένετο σπάνις ἄρτου ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ πρὸς μὲν ὀλίγον ἔστενώθησαν οἱ ἄν-
 O 233 θρωποὶ, καὶ ἔκραξαν τῷ αὐτῷ βασιλεῖ ἐν γενεθλίῳ συνθεωροῦν-
 τος τῷ αὐτῷ βασιλεῖ πρεσβευτοῦ Περσῶν· καὶ ἀγανακτήσας ὁ
 B αὐτὸς βασιλεὺς κελεύει Μουσωνίῳ τῷ ὄντι ἐπάρχῳ πόλεως, καὶ 10
 κατεσχέθησαν ἐκ τοῦ Βενέτου μέρους καὶ ἐκολάσθησαν τινες τῶν
 ἐνδόξων ἀνδρῶν. κατέσχε δὲ ἡ αὐτὴ σπάνις τοῦ ἄρτου ἐπὶ μῆ-
 νας τρεῖς. καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ βρον-
 ται φοβεραὶ ἐν διαφόροις πόλεσιν, ὥστε καὶ πολλοὺς βλαβῆναι.

Μηνὶ νοεμβρίῳ ἰνδικτιῶνος ε' ἐφάνη πῦρ ἐν τῷ οὐρανῷ 15
 ὡς εἶδος λόγχης ἀπὸ τῶν ἀνατολικῶν μερῶν ἐκτεταμένον ἕως
 δυσμῶν.

Μηνὶ ἀπριλλίῳ, ἰνδικτιῶνι τῇ αὐτῇ, γέγονε σεισμὸς φοβερὸς
 καὶ ἀβλαβής.

C Μηνὶ δεκεμβρίῳ ἰνδικτιῶνος ε' γέγονεν ἕτερος σεισμὸς ἐν 20
 μεσονυκτίῳ φοβερὸς πάννυ, ὥστε παθεῖν τὰ δύο τεῖχη Κωνσταν-
 τινουπόλεως, τὸ τε παλαιὸν τὸ γενόμενον ὑπὸ Κωνσταντίνου καὶ

6. Μαῖον Οκ. 7. Δελε μὲν. Conf. p. seq. v. 8. 10. Μουσονίῳ Οκ.

his dextras amputavit; quosdam etiam bonorum publicatione multavit. Me-
 tus inde ingens Caesariensibus, totique adeo Orienti incussus est.

Mense Decembri, Indictionis ejusdem, pestis diversas Imperii per ur-
 bes grassata est.

Mense Maio, Indictionis ejusdem, panis penuria laboravit Constanti-
 nopolis; et ad dimensum medicum reducebantur homines. Natalitiis autem
 agitatatis, interim dum Circesia, una cum Persarum Legato, spectaret
 Imperator, eum de his interpellavit populus. Quod indigne ferens Impe-
 rator, Musonium urbis Praefectum jussit, uti murmurantes compesceret;
 qui primariis Venetae Factionis nonnullis comprehensis, ab iis poenas exe-
 git. Caeterum ista panis penuria per tres menses ingravescebat. Paucis
 vero post diebus fulgura tonitruaque horrenda, diversis in locis contige-
 runt; a quibus etiam multi laedebantur.

Mense Novembri, Indictionis v, ignis in caelo apparuit, qui hastae
 ad instar, ab Oriente ad Occidentem porrectus, elongabatur.

Mense Aprili, Indictionis ejusdem, terrae motus horrendus, sed inno-
 xius, extitit.

Mense Decembri, Indictionis vi, terrae motus alter, plane tremendus,
 nocte media ingruerat; quem utraque Constantinopolis moenia senserunt,
 tam vetera Constantini, quam quae a Theodosio extracta sunt. Quin

τὸ κτισθὲν ὑπὸ Θεοδοσίου, καὶ ἐκκλησιῶν δὲ μέρη κατέπεσον, ἔξαιρέτως δὲ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Ἑβδομού· καὶ ὁ κίων δὲ ἦν ἐν Σικουνδιαναῖς σὸν τῇ στήλῃ κατηνέχθη· τοῦ δὲ Ῥηγίου πάνυ πολλὰ κατέπεσον. πολλοὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς συμπτώμασι· τινὲς δὲ O 234
5 καὶ μεθ' ἡμέρας ἐκ τῶν καταληφθέντων ὑπὸ τῶν συμπτωμάτων διεσώθησαν. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ φόβῳ καὶ ἐν ταῖς ἔξω πόλεσι πολλοὶ τύποι πεπτώκασιν. ἡ δὲ αὐτὴ φοβερὰ ἀπειλὴ ἐπεκράτησεν ἐπὶ ἡμέρας δέκα· καὶ πρὸς ὀλίγον κατενύγησαν οἱ ἄνθρωποι λιταῖς καὶ δεήσεσι προσκαρτεροῦντες ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. ὁ δὲ αὐτὸς D
10 βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς οὐκ ἐφόρεσε στέμμα ἐπὶ ἡμέρας τριάκοντα.

Καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ εἰσῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔθνος Οὐγγῶν παράξενον τῶν λεγομένων Ἀβάρων.

Ἐν αὐταῖς δὲ ταῖς ἡμέραις τελευτᾷ ὁ ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας ἐν Βυζαντίῳ· καὶ ἐγένετο ἀντ' αὐτοῦ Θεόκριτος.

15 Μηνὶ φεβρουαρίῳ Ἰνδικτιῶνος ε' γέγονε θνήσκεις ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπὸ βουβώνων. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ φόβῳ τὰ μεθόδια πάντα κραββάτους ἀγγυροὺς ἐποίησαν. ἐπεκράτησε δὲ ἡ O 235
αὐτὴ φοβερὰ τοῦ Θεοῦ ἀπειλὴ ἐπὶ μῆνας ἕξ. E

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ φιλοκαλουμένου τοῦ τρούλλου τῆς με-
20 γάλῃς ἐκκλησίας, ῥήξας γὰρ ἦν εἰς φανεροὺς τόπους ἐκ τῶν γε-

3. Ῥηγιον Ch., Ῥηγιον Ox. 8. κατηνύγησαν Ox. 16. βουβό-
νων Ox. 16. μεθόδια — ἀγγυροὺς] μεθόδια — ἀγγοὺς Ch.
19. φιλοκαλουμένου Ch., φιλοκαλλουμένου Ox.

Ecclesiarum quoque partes disiectae sunt: cum primis vero, quae ultra Hebdomum sita erant aedificia, corruerunt. Columna etiam in Secundianis posita una cum status superimposita, Regii item pars magna occiderunt. Homines etiam plurimi ruinis obruti sunt; quorum tamen nonnulli, aliquot post diebus, vivi extracti sunt. Quin et ab eodem terrae motu aliarum quoque remotarum urbium aedificia quamplurima corruerunt. Invaluit autem tremenda illa consternatio diebus x; hominibus interim, quorum haec animae aliquandiu pupugerunt, litanis et supplicationibus in Ecclesia invigilantibus. Caeterum Imperator Justinianus Diadema suum per xxx dies non gestavit.

Isdem temporibus Abares, Hunnorum gens quaedam peregrina, Constantinopolim venerunt.

Hoc tempore etiam Episcopus Caesariensis in Cappadocia Byzantii obiit; cuius in locum successit Theocritus.

Mense Februario, Indictionis vi, lues Constantinopoli grassata est, hominibus a bubonibus pereuntibus. Vigente vero hac calamitate confinia omnia sandapilas vacantes fecerunt. Invaluit autem tremenda haec Dei minitatio per menses sex.

Eodem tempore, cum magnae Ecclesiae Trulla, quae ex prioribus a Deo misericordii immissis terroribus pluribus in locis perrupta fuerat, in-

γονότων κατὰ φιλανθρωπίαν Θεοῦ φόβον, αἰφνιδίως ἐργαζομένων τῶν Ἰσαύρων ἔπεσε τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς προὔποστολης, καὶ συνέτριψε τὸ κιβώριον σὺν τῇ ἁγίᾳ τράπεζῃ. κατηνέχθη δὲ καὶ τὸ λοιπὸν μέρος τὸ ἀπομείναν καὶ αὐτὰ τὰ εἰλήμα-

V 82 τα· ἐκτίσθη δὲ ὁ αὐτὸς τροῦλλος ὑψωθείς ἐπὶ πόδας εἴκοσι. 5

Μηνὶ μαρτίῳ Ἰνδικτιῶνος ζ' ἐπανέστησαν οἱ Οὐνοὶ καὶ οἱ Σκλάβοι τῇ Θράκῃ· καὶ πολεμήσαντες πολλοὺς ἀπέκτειναν καὶ τινὰς ἐπρωίδευσαν· τὸν δὲ υἱὸν Βάκχου Σέργιον τὸν στρατη-
O 236 λάτην καὶ Ἐδέρμαν μειζότερον Καλοποδίου ἐπρωίδευσαν, λαβόντες αὐτοὺς αἰχμαλώτους. εὖρον δὲ τοῦ τείχους Κωνσταντινου-10 πόλεως τόπους καταπεπτωκότας, κακείθεν εἰσελθόντες κατέδραμον ἕως τοῦ ἁγίου Στρατονίκου· ***** τὴν ὁρθόδοξον πίστιν.

Μηνὶ μαῖῳ ἀπεζώσθη Ζήμαρχος ὁ ἀπὸ ἐπαρχῶν καὶ κου-
B ράτωρ τοῦ δεσποτικοῦ οἴκου τῶν Πλακιδίας· καὶ γέγονεν ἀντ' αὐτοῦ Θεόδωρος ὁ ἐπίκλην Νικομηθεύς. 15

Μηνὶ τῷ αὐτῷ οὐκ ἤχθη τὸ γενέθλιον τὸ ἕξ ἔθους ἐπιτελούμενον, ἀλλ' ἤχθη τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνός. καὶ μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ἵπποδρομίου ἀναχωρούντων τῶν Πρασίνων, καὶ κατερχομένων τὸν ξμβολὸν τῶν Μοσχανοῦ μετὰ παραφυλακῆς, ἔξαίφνης ὑβρισθέντες οἱ αὐτοὶ Πράσινοι ἐκ τινῶν τῶν τῆς
20 οἰκίας τῆς λεγομένης τῶν Ἀππίωνος, ἐπέβησαν τοῖς Πρασίνοις οἱ τοῦ Βενέτου μέρους, καὶ ἐγένετο συμβολὴ ἐν διαφόροις τόποις. καὶ περάσαντες οἱ Βένετοι ἀπὸ Συκῶν ἤρξαντο βάλλειν πῦρ καὶ

12. Στρατονί Ox. Conf. Theophanes p. 198. A. 18. τῶν] τοῦ Ox.
21. Ἀπκιῶνος Ox.

stauraretur; fornicis pars orientalis, interim dom Isauri in hoc opere essent, derepente collapsa est, et casu suo Ciborium sanctamque Mensam contrivit. Caeterum parte ejus superstitute tectoque toto demolitis, Justinianus eam de integro excitavit, et xx. pedibus altiorem fecit.

Mense Martio, Indictionis vii, Hunni Sclavique Thraciam invaserunt: belloque incolas petentes, plurimos neci dederunt; nonnullos etiam expillarunt. Quin Sergium quoque, Bacchi filium, militum Magistrum, Edermamque, Calopodii filium natu majorem, spoliatos, etiam captivos abduxerunt. Constantinopolim quoque, per disrupta murorum in quae inciderant loca, intrantes; adusque S. Stratoni penetrarunt. ***** Orthodoxam fidem.

Mense Maio Zemarchus, Expraefectus et Curator Domus Augustae Placidiae, exauctoratus est, Theodoro Nicomediensi in locum ejus successo.

Mensis ejusdem xiii, non autem die solito, Genethlia celebrata sunt: quibus peractis, recedentibus Prasinis, porticumque Moschianorum pertranseuntibus, cum Appianorum ex Domesticis nonnulli ex improvise contumeliis eos afficerent, Veneti proutinus et ipsi Prasinos adorti sunt; pluribusque etiam in locis a Partibus conflictum est. Veneti autem, a

καίην τὰς παραθαλασσίους ἀποθήκας· καὶ αἱ ἐπεχειρήσέ τις τοῦ σβέσαι, ἐτοξεύετο ἐκ τῶν τοῦ Βενέτου μέρους· εἶχον γὰρ τῶν αὐ- C τῶν λεγαστηριακῶν διαφόρους ἀμοιβάς. καὶ τῇ ἔριδι συσχεθέν- O 237
τες, ἔκαυσαν τὴν οἰκίαν τὴν λεγομένην τῶν Ἀνδρέου τὴν οὔσαν
5 ἐν τῷ τρωρίῳ· ὁμοίως δὲ συνέβαλον καὶ ἐν τῇ Μέσῃ· κἀκεῖσε
ἔβαλον πῦρ εἰς τὴν οἰκίαν τὴν λεγομένην τῶν Βαρσυνίου, τότε
διανύοντος τὴν τῶν ἐπάρχων ἀρχήν· καὶ ἐκαύθη ἕως τοῦ χαλκοῦ
Τετραπύλου καὶ ὁ ἄντικρυς ἔμβολος· καὶ ἐπεκράτησεν ἡ μάχη
ἡμέρας δύο. καὶ ἐξελθόντος τοῦ κόμητος τῶν ἔξκουβιτόρων
10 Μαρίνου μετὰ πολλῆς βοήθειας στρατιωτικῆς καὶ Ἰουστίνου
τοῦ ἐνδοξοτάτου κουροπαλάτου, μόλις ἠδυνήθησαν καταπαῦσαι
τὰ ἀμφότερα μέρη.

Τῷ δὲ αὐτῷ χρόνῳ ἐπάρχου πόλεως ὄντος Γεροντίου ἐμ- D
πρησμοὶ πολλοὶ γέγονασιν ἐν διαφόροις μέρεσι Κωνσταντινουπό-
15 λεως. καὶ γενομένης κατοχῆς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν πολλοὶ
μὲν ἐσωφρονίσθησαν, τινὲς δὲ καὶ ἀπετιμήθησαν· καὶ ἐπεκρά-
τησεν ἡ αὐτὴ κατοχὴ ἐπὶ ἡμέρας ἑβδομήκοντα.

Μηνὶ ἰουνίῳ, ἰνδικτιῶνι τῇ αὐτῇ, συσχεθέντες Ἕλληνες πε-
ριεβωμίσθησαν καὶ τὰ βιβλία αὐτῶν κατεκαύθη ἐν τῷ Κυνηγίῳ O 238
20 καὶ εἰκόνας τῶν μυσερῶν θεῶν αὐτῶν καὶ ἀγάλματα.

Καὶ τῷ αὐτῷ μηνὶ ἠνέχθησαν τὰ συνοδικὰ τοῦ πάπα Ῥώμης.

Καὶ τῷ αὐτῷ μηνὶ συνήφθη δημοτικὴ μάχη ἐν Κυζίκῳ,

1. ἐπεχείρησας Ox. 11. ἐνδοξοτάτου Ch., ἐνδοξατάτου Ox. 18.
περιεβωμίσθησαν] Conf. ad p. 64. E.

Sycis trajecto sinu, Repositoris maritimis ignes injicere coeperunt, eadem
comburendi animo: quos si quis extinguere tentabat, a Venetis spiculis
petebatur: quibus et ipsi officinaiores opem etiam suam subinde suppe-
ditarunt. Quin et ad concertationem usque proruentes, Andreas quas
vocant aedes ad Navale sitas, combusserunt. In foro etiam pugna com-
missa, flammis ibi in Barsumii, tunc temporis Praefecti, domum conjece-
runt: quae una cum opposita porticu, aereum adusque Tetrapiylum con-
flagavit. Conflictatione autem hac per biduum invalescente, Marinus,
Excubitorum Comes, Justinusque, Illustrissimus Curopalata, numero-
situm satellitio stipati, universas Factiones emisit, vix tandem compescere
potuerunt.

Eodem tempore, Gerontio urbis Praefecturam gerente, diversa per
Constantinopolim loca conflagrarunt. Ex utraque autem Factione seditiosis
comprehensis, plurimi eorum poenas dederunt; nonnullis etiam capite multa-
tia. Duravit autem Inquisitio haec per dies septuaginta.

Mense Junio, Indictionis ejusdem, comprehensi ex Graecis nonnulli
per urbem publice circumferebantur: quin et libri eorum Deorumque sce-
lestorum simulachra, et Imagunculae in Cynegio concremabantur.

Mense eodem Papae Romani Synodica allata sunt.

Eodem mense, commisso Partium in Cyzico certamine, plurimi utria-

Ε ὥστε πολλοὺς πεσεῖν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ μάχῃ καὶ τινα τῶν ἐκεῖσε κατεστράφη.

Μηνὶ ἀγούστῳ Ἰνδικτιῶνος δεκάτης ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τῆς ἁγίας μάρτυρος Θεοδώρας τῆς οὔσης πλησίον τῆς γεφύρας. κατὰ κέλυσιν δὲ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως καὶ πρόβλησις ἐκ τῶν ἀρ-5 γυροπρατῶν καὶ φῶτα πάμπολλα ἐγένετο.

V 83 Μηνὶ ὀκτωβρίῳ Ἰνδικτιῶνος ια΄ διμερὲς γέγονεν ἐκ τῶν Βε-
νέτων ἐν Βυζαντίῳ· καὶ γενομένης συμβολῆς πρὸς ἀλλήλους ἐν

O 239 τοῖς ἐπίκλῃν Πιττακίσις, ξιφῶν συρέντων, ἀπεχειρίσθη Κληρικὸς, ὡς μάχεται, υἱὸς ᾧν Ἰωάννου Κομενταρισίου τοῦ ἐπίκλῃν Γύλου. 10

Μηνὶ νοεμβρίῳ πολλὴ ἀβροχία ἐγένετο ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὡς καὶ πολλὰς μάχας γενέσθαι ἐν τοῖς ὑδροεῖσις. καὶ βόρεις δὲ πολλοὺς φουσῆσαι· ἀπὸ γὰρ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀγούστου μηνὸς οὐκ ἐφύσησε νότος, καὶ ὁ τρίτος δὲ στόλος τῶν πλοίων οὐκ εἰσήλ-
θεν, ὥστε καὶ λιτανείας Ἐντύχιον τὸν πατριάρχην ἐπιτρέψαι γε- 15
νέσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ.

B Καὶ τῷ αὐτῷ μηνὶ ἐπινίκια ἤλθον ἀπὸ Ῥώμης ἀπὸ Ναρσοῦ τοῦ πατρικίου, ὡς ὅτιπερ παρέλαβε πόλεις ὀχυράς τῶν Γότθων, τοῦτ' ἐστὶ Βεροῖαν καὶ Βρίνκας. ἐπεμψε καὶ τὰς τῶν αὐτῶν πόλεων κλεῖς μετὰ καὶ τῶν λαφύρων. 20

10. τοῦ Ch., τὸ Ox. 12. ὑδροεῖσις Ox. 15. λιτανείας Ch., λιτανείων Ox. 19. Βεροῖαν] *Veroniam* dicit et *Brixiam*, ut docet Anastasius: vitiosa nomina ponunt etiam Theophanes et Cedrenus.

que ceciderunt; aedificiis, quoque nonnullis, inter vellitationem illam demolitis.

Mense Augusto, Indictionis x, dedicatum est templum S. Theodorae Martyris, prope pontem situm. Ex jussu autem ipsius Imperatoris, Argentarii officinas aperientes, vasa sua exposuerunt, luminaque per urbem plurima accensa sunt.

Octobri mense, Indict. xi, inter Venetos Constantinopoli orta est commotio: qui in partes distracti, in Pittaciis inter se conflictabantur: districtisque gladiis, Clericus quidam, Joannis Commentariensis, cognomine Gyli, filius, manibus inter pugnandum truncatus est.

Mense Novembri ingenti imbrum defectu laboravit Constantinopolis, adeo ut saepiuscule pugnatum esset ad fontes, ab iis qui aequatum convenerant: Quia venti quoque Boreales crebri, Australes vero, Augusti mensis ab initio, nulli spiraverunt; adeo ut nec tertia classis in portum advenire potuerit. Itaque etiam Euty chius Patriarcha Litanias Hierosolymis habendas instituit.

Eodem mense Constantinopolim allatus est nuncius, de Narsetis Patricii Victoriis; qui *Beroeam* *Brincasque*, munitas Gothorum urbes, occupaverat: quarum una cum spoliis, et ipsas quoque urbium claves transmisit.

Μηνὶ νοεμβρίῳ Ἰνδικτιῶνος ια' ἐμελέτησαν δόλον τινὲς κατὰ τοῦ αὐτοῦ βυσιλιῶς Ἰουστινιανοῦ τοῦ φρονεῦσαι αὐτόν, ὡς κάθηται ἐν τῷ παλατίῳ. ἐν ἐσπέρᾳ δὲ τὴν σκέψιν τῆς ἐπιβου- O 240 λῆς μελετήσαντες ἦσαν οἱτοί, Ἀβλάβιος Μελτιάδου καὶ Μάρκελλος ὁ ἀργυροπράτης καὶ Σέργιος ὁ ἀνεψιὸς Αἰθериου τοῦ κουράτωρος. ἡ δὲ μελέτη αὐτῶν ἦν αὕτη, ἵνα, ὡς κάθηται ἐν τῷ τρικλίῳ ἐσπέρας, εἰσέλθῃσι καὶ σφάζῃσι τὸν αὐτὸν βασιλεῦα. ἦσαν γὰρ καὶ ἰδίους ἀνθρώπους στήσαντες κατὰ τόπον, ἵνα γενο- C μένης τῆς αὐτῆς ἐπιβουλῆς ταραχὴν ποιήσωσιν. ὁ δὲ αὐτὸς 10 Ἀβλάβιος ἦν λαβῶν καὶ χρυσίον παρὰ Μαρκελλου, περὶ τὰς πεντήκοντα τοῦ χρυσίου λίτρας, εἰς τὸ συνεπαμῦναι. καὶ δὴ, τοῦ θεοῦ οὕτως εὐδοκήσαντος, εἰς ἔξ αὐτῶν τῶν τὴν ἐπιβουλήν μελετησάντων, Ἀβλάβιος ὁ Μελτιάδου, ἐθάῤῥησεν Ἐδσεβίῳ τῷ κόμητι τῶν φουδεράτων καὶ Ἰωάννῃ τῷ Δομετιόλου τὴν σκέ- 15 ψιν, ὅτι Ἐν τῇ ἐσπέρᾳ βουλόμεθα ἐπιβῆναι τῷ εὐσεβεῖ βασιλεῖ, ὡς κάθηται ἐν τῷ τρικλίῳ. καὶ φανερωθείσης τῆς ἐπιβουλῆς, εὐρέθη Μάρκελλος ὁ ἀργυροπράτης τῇ αὐτῇ ἐσπέρᾳ ἐν ἧ τὴν σκέψιν τῆς ἐπιβουλῆς ἐμελλε ποιεῖν εἰσερχόμενος ἐν τῷ παλατίῳ φορῶν βοῦγγιν, καὶ ὁ τὴν ἐπιβουλήν φανερώσας Ἀβλάβιος D 20 ὁμοίως ἀπὸ σπαθίου. καὶ ὡς προγνωσθέντες συνεσχέθη μὲν Μάρκελλος, καὶ ἀστοχῆσας τοῦ προσδοκωμένου σύρας τὸ βοῦγγ- O 241 λιν ὁ ἐφόρει ἐαυτῷ ἐπήγαγε πληγὰς τρεῖς, καὶ οὕτως ἐτελεύτησε· Σέργιος δὲ ὁ ἀνεψιὸς Αἰθериου προσφυγῶ ἐχρήσατο ἐν τῇ δε-

8. ἐσπέρας Ch., ἐσπέρας Ox.
15. ὅτι] ἐτι Ox.

4. 18. Μελτιάδου] Μιλτιάδου?

Mense Novembri Indictionis xi, conscii nonnulli consilium inierunt, ut Justinianum, in palatio sedentem, insidiis praeoccupatum, e medio tollerent. Conjuracionem vero sub vesperam agitabant; et de nomine fuerunt, Ablabius Miltiadis F. et Marcellus Argentarius, et Sergius, Aetherii Curatoris nepos; suscepti autem facinoris haec methodus erat, ut, trahente vespera, Imperatorem, in Triclinio suo pro more considentem, adorti conficerent: collocatis insuper in locis opportunis quibusdam ex suis, qui post perpetratum facinus, plebem e vestigio concitarent. Ablabius autem dictus in conjurationis societatem a Marcello, L. circiter auri libris datus, conductus fuerat. Caeterum, Deo ita volente, Ablabius, Miltiadis F. unus ex Conjuratis, consilium suum Eusebio, Comiti Foederatorum, et Joanni, Domitioli F. communicavit: „Hac ipsa vespera, inquiens, religiosum Imperatorem, dum sedet in Triclinio, adoriri in animo habemus. Conjuracione itaque patefacta, Marcellus Argentarius, eadem ipsa vespera, qua perduellionem perficere decreverat, pugione armatus; Ablabius etiam, qui Conjuracionem patefecerat, gladio cinctus, palatium intrare visi sunt. Caeterum cum jam notum esset Consilium eorum, Marcellus statim comprehensus est, qui, cum frustra se esse percepisset, stricto quem ferebat pugione, vulnera tria sibi intulit, atque ita mortuus est. Sergius

σποίνη ἡμῶν τῇ Θεοτόκῳ ἐν Βλαχέρναις. καὶ ἐκβληθεὶς ἐκ τῶν ὄρων, ὡς οἶα κατὰ βασιλέως σκεψάμενος, καὶ ἔξετασθεὶς, κατέθετο ὅτι καὶ Ἰσαΐκιος ὁ ἀργυροπράτης ὁ κατὰ Βελισσάριον τὸν πατρίκιον καὶ αὐτὸς σύννοιδε τῇ αὐτῇ ἐπιβουλῇ, καὶ Βίτος δὲ ὁ ἀργυροπράτης καὶ Παῦλος ὁ ὑποπτίων Βελισσαρίου. καὶ ἄμ-5
 E φότερων συσχεθέντων καὶ ἐκδοθέντων Προκοπίῳ, ἐπάρχῳ πό-
 E λειως, συγκαθημένων αὐτῷ καὶ συνεξεταζόντων Κωνσταντίνου
 κοιαιστῶρος καὶ Ἰουλιανῷ ἀντιγραφέως καὶ Ζηνοδώρου ἀσεκρή-
 τας, ἐκλαμβάνοντος τὰς αὐτῶν ἀποκρίσεις, κατεῖπον Βελισσαρίου
 τοῦ πατρίκιου· καὶ ἐκ τούτου ὑπὸ ἀγανάκτησιν γέγονεν. ἄλλοι 10
 δὲ τινες τῶν ἔξονομασθέντων φυγῇ ἐχρήσαντο. καὶ τῇ πέμπτῃ
 τοῦ δεκεμβρίου μηνὸς ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ποιήσας σιλέντιον κόμ-
 V 84 βεντον κελεύει πάντας τοὺς ἄρχοντας εἰσελθεῖν καὶ τὸν πατρι-
 O 242 ἀρχὴν Εὐτύχιον καὶ τινὰς ἐκ τῶν σχολῶν· καὶ δεξάμενος αὐτοὺς
 ἐν τῷ τρικλίνῳ, κελεύει τὰς τούτων καταθέσεις ἀναγνωσθῆναι 15
 καὶ φανερωθῆναι πᾶσι τὰ τῆς ἐπιβουλῆς, λέγων δὴ Σεργίου τοῦ
 ἀνεψιοῦ Αἰθελίου καὶ Εὐσεβίου τοῦ ἀργυροπράτου καὶ Παύλου
 τοῦ ὑποπτίανος καὶ Βίτου. καὶ ἀνεγνώσθησαν αἱ καταθέσεις
 αὐτῶν, καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν καταθέσεων ἡγανακτήθη ὁ πατρίκιος
 Βελισσάριος· καὶ πέμπας ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἐπῆρε πάντας τοὺς 20
 ἀνθρώπους Βελισσαρίου, καὶ ἐν οὐδενὶ ἀντίεστῃ ὁ αὐτὸς ἀνῆρ.
 καὶ ὑπονοηθεὶς Κωνσταντῖνος ὁ κοιαιστῶρ καὶ Ἰουλιανὸς ὁ ἀν-

2. ἔξετασθεὶς Ch., ἔξαικαθεὶς Ox. Sic et 7., p. seq. v. 8. 4. συν-
 οἶδε Ox.

vero, Aetherii nepos, fuga sibi consulens, in S. Deiparae dominae No-
 strae Aedes in Blachernis se recepit. Verum Asyli hujus finibus ejectus,
 (ut qui laesae Majestatis reus esset,) examinique subjectus, affirmavit,
 Isacium etiam Argentarium, Belisarii Patricii familiarem, Conjuratiōnis
 hujus conscium esse: uti etiam et Vitum Argentarium, et Paulum, Belisarii
 Suboptionem. Hi vero ambo comprehensi, Procopio, urbi Praefecto,
 traditi sunt: a quo et Constantino Quaestore, et Juliano Antigrapha-
 rio, assessoribus ejus, et Zenodoro Asecretā, responsa eorum notante, exa-
 minati, Belisarium Patricium accusarunt: qui exinde Imperatorem sibi
 infensum habuit. Alii vero nonnulli, ab his indicati fuga se subduxerunt.
 Decembris autem die v, Silentio ab Imperatore indicto, Primores omnes,
 Eutychemque Patriarcham, nonnullos etiam ex scholis adesse jussit:
 quibus in Triclinium convocatis, designatam in se conjurationem palam
 fieri, Sergique, Aetherii nepotis, et Eusebii Argentarii, Pauli item Sub-
 optionis, Vitique Confessiones coram omnibus legi mandavit. Quibus per-
 lectis, Imperatoris animus in Belisarium Patricium commotus est: statim-
 que missi sunt, qui ab eo satellites amoverent omnes: nec omnino ad haec
 renixus est Belisarius. Caeterum cum Constantinus Quaestor, et Julia-

τηγραφεύς, ὡς, φησίν, ὑπὲρ Αἰθερίου ποιήσαντες, ὡς οἶα καὶ αὐ-
 τοῦ Αἰθερίου συνειδότες τῇ ἐπιβουλῇ· καὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ πά-
 λιν ἐζητάσθησαν οἱ τὴν αὐτὴν ἐπιβουλὴν μελετήσαντες ὑπὸ Μα- B
 ρίνου τοῦ κόμητος τῶν ἔξκουβιτόρων καὶ Κωνσταντινουῦ τοῦ
 5 στρατηλάτου, καὶ ἔμεινεν ὁ αὐτὸς Βελισσάριος ὑπὸ ἀγανάκτησιν.

Καὶ τῷ αὐτῷ μηνὶ προετέθη ἡδικτον περὶ τῶν διακρινομέ-
 νων ἐν διαφόροις ἐκκλησίαις ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως ὅτι Οὐ χρῆ
 μετὰ τὴν ἔνωσιν λέγειν μίαν φύσιν, ἀλλὰ δύο ὁμολογεῖν.

Καὶ τῇ αὐτῇ ἰνδικτιῶνι ἐγένοντο τὰ ἐγκαίρια τῆς ἀγνωστῆς
 10 μεγάλης ἐκκλησίας τὸ δεύτερον. προσετέθη δὲ τῷ τροῦλλῳ κα- O 243
 τὰ τὸ παλαιὸν σχῆμα πόδες λ', καὶ τὰς δύο καμάρας ἐκ προσθή-
 κης ποιήσαντες, τὴν τε ἀρκιῶν καὶ τὴν μεσημβρινήν. ἐν δὲ τῇ
 συμπληρώσει τοῦ εἰλήματος Εὐτυχίου τοῦ πατριάρχου κατέχω- C
 τος τὸ ἅγιον μεγαλεῖον καὶ τοῦ ὄχλου παρισταμένου ἐψάλλετο,
 15 Ἄρατε πύλας, οἱ ἄρχοντες, ὑμῶν, καὶ ἐπάραθτε, πύλαι αἰώνιοι,
 καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης, καὶ τὰ λοιπὰ.

Μηνὶ ἰανουαρίῳ ἰνδικτιῶνος ια' ἰπποδρομίῳ ἀγομένου συ-
 ρεις Ἰουλιανικὸς ὁ ἥνλοχος ἐν τῷ ἰπποδρομίῳ τελευτᾷ.

Καὶ τῷ αὐτῷ μηνὶ παρελήφθη μέρος τινὰ τῆς Ἀφρικῆς ὑπὸ
 20 τῶν Μαυριτανῶν· Κουτζίνης γὰρ ὁ ἕξαρχος τοῦ αὐτοῦ ἔθνους
 ἔθνος εἶχε λαμβάνειν ἀπὸ Ῥωμαίων διὰ τοῦ κατὰ καιρὸν ἄρχοντος
 πόσον τι χρυσίων, ἐπειδὴ ἤρχε τοῦ ἔθνους τῶν Μαύρων. καὶ

6. Ἰδικτον Οχ. 11. 2'] εἰκοσι p. 81. E. 17. Ἰαννουαρίῳ Οχ.

nus Antigrapharius, Aetherio, quem etiam Conjuratlonis conscium fuisse
 suspicio erat, favere nimis putarentur; Conjuratores rursus, post sex dies
 a Marino Comite Excubitorum, et Constantiano, Militum Magistro, ad
 examen vocati sunt. Verum Belisarius Imperatorem sibi offensum usque
 habuit.

Mense eodem Imperator, Edicto suo in Ecclesia variis proposito,
 decrevit, „Haud licere post unionem unam Naturam dicere, sed duas
 confiteri.“

Indictione eadem festum Dedicatione sanctissimae Magnae Ecclesiae
 secundo celebratum est. Trulla autem xxx pedibus, secundum formam
 veterem, superadditis, ex additione hac Camerae duae, Septentrionalis
 et Meridionalis, effectae sunt. Tecto autem ad exitum jam perducto,
 Eutychius Patriarcha, Sanctum Evangelii Codicem manu tenens, populo
 circumstante cecinit; „Attollite portas Principes vestras, et attollimini
 portae sempiternae,“ et intrabit Rex Gloriar: etc.

Mense Januario, Indictionis xi, Equestri Certamine celebrato Julia-
 nicus auriga; [curru deturbatus et] per Circum raptatus interiit.

Mense eodem Africae quaedam regiones a Mauritanis occupatae sunt,
 Cutzines enim, gentis ejus Exarchus, ex quo Maurorum dominium susce-
 perat, auri quantitatem quandam a Romanorum pro tempore Praefecto ac-

D κατελθόντος Ἰωάννου τοῦ ἐπίκλην Ῥογαθινῶ, καὶ μηδὲν αὐτῷ δεδωκότος κατὰ τὸ πρόφην ἔθος, ἀλλὰ τὸναντίον καὶ δολοφονήσαντος αὐτόν, ἀνέστησαν τὰ τέκνα τοῦ αὐτοῦ Κουζτίνη, ἐκδικοῦντες τὸ πατρῶον αἷμα. καὶ ἐπαναστάντες τοῖς μέρεσι τῆς Ἀφρικῆς, παρέλαβόν τινὰς τόπους φονεύσαντες καὶ πραιδεύσαντες. ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἐπέμψε Μαρμιανὸν τὸν ἴδιον αὐτοῦ ἀνεψιὸν *****

cipere solitus fuerat. Caeterum Joanne, cognomine Rogathino, [in Africam] adveniente, nec pecuniam ei pro more solvente, quin e contra dolo illum interficiente; Cutzinae ipsius filii, paternam caedem ulturi, arma sumpserunt: Africaeque regiones quasdam invadentes, loca nonnulla occuparunt, incolis interfectis expilatisque. Imperator itaque Justinianus nepotem suum Marcianum expedit. *****

EDMUNDI CHILMEADI
ANNOTATIONES
CUM
HUMFREDI HODII
APPENDICE.

EDMUNDI CHILMEADI

ANNOTATIONES.

Pag. ed. Bonn. 3. 2. Οὕτω μὲν οὖν] Forte legendum οὕτως.

Pag. 4. 4. εἰς ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἐνώχ] Scr. *Ἐνώχ*; uti habet LXX. seniorum interpretatio; quam Graeci omnes sequuntur.

Pag. 5. 4. τὸν ἀριθμὸν τοῦτον ἑπταπλασίονα κεκρήσθαι] Lego τῷ ἀριθμῷ τούτῳ ἑπταπλασίονι.

Pag. 6. 7. ἐγέννησε τὸν Ἐνώχ ἕτερον] Errorem suum priorem hic prosequitur Auctor, dum Caini filium, cujus nomine urbem a se conditam pater insignivit, Enosum, non Enochum vocat.

Ibid. ὃς ἤλπισεν ἐπικαλεῖσθαι τὸν κύριον] Legendum ex LXX. Interpret. τὸ ὄνομα κυρίου. Verba habentur Gen. c. 4. v. 26. Verum in loci hujus versione, non verborum sed Auctoris sensum, licet a veritate Hebraicae Graecaeque linguae usu alienum, utcunque expressimus. Nam et infra demonstrare contendit, Enosum Domini Dei nomine vocatum fuisse. Atque in hoc etiam est Cedrenus: vide etiam Glycam, p. 2. Caeterum haec nos non debent morari.

Pag. 6. 19. εἰς τὸ Σίριδος ὄρος Cedrenus habet, *εἰς τὸ Σίριδον ὄρος*: Glycas etiam *Siridum Montem* nobis profert; et uterque ex eodem Josepho; apud quem tamen legimus tantum, *μένει δ' ἄχρι τοῦ δεῦρο κατὰ τὴν Συριάδα*: ubi Syriae regionis, non montis nescio cujus Siridi, mentio habetur.

Pag. 7. 2. χιλιονταετίας γὰρ etc.] Dixisset potius *χιλιετίας*. scilicet respicit illa Apostoli verba, 2 Pet. 3. 8. *μία ἡμέρα παρὰ Κυρίου ὡς χίλια ἔτη, καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία.*

Pag. 7. 11. ὃς γε καὶ πρῶτος ἐπικαλεῖσθαι θεόν] Forte legendum, *ὃς γε καὶ πρῶτος ἤλπισεν ἐπικαλεῖσθαι θεός, καὶ ὀνομάζεσθαι*: Haec enim Auctoris mens esse videtur; ut et eis quae praecedunt, quae sequuntur etiam, apparet.

Pag. 9: 14. ἀναπόδησιν ἕως Σήθ] Forte scribendum, ἀναπόδισιν, ut enim ab ἀνακαυλίω, ἀνακαυλισις, ita ab ἀναποδίω, ἀναπόδισις formari potest: Graeci tamen frequentius ἀναποδισμὸν dicunt.

Pag. 10. 11. γενόμενος ρβ' ἐτῶν] Scr. ρ'. Semus enim C. tantum annorum erat, quando genuit Arphaxadam: post quod tempus superfuit annis D. Caeterum errorem hunc prosequitur Auctor in proxime sequentibus, ubi eum DCII. annis vixisse vult.

Pag. 11. 4. γράμματα ἐπὶ τινῶν etc.] Scr. γράμμασιν. ἐντυγχάνω enim dativo semper jungitur.

Pag. 11. 5. τῶν Εγρηγορῶν παράδοσις] De Angelis hisce, Egregoris vocatis, vide quae ex Enochii Apocryphi lib. primo aliisque profert Jos. Scaliger in notis suis ap. Eusebii Chron. p. 243. Horum autem scripturam Cedrenus, non Salam, sed Cainanum inventorem facit.

Pag. 11. 16. ἐπελεγειν ἐγκεχειριστο τὴν οἰκοδομήν] Scr. ἐνεκεχειριστο.

Pag. 12. 1. τῷ Ἐβερ θεὸς οὐκ ὑστέρησε τὴν ἀρχαίαν φωνήν] Verbum ὑστέρω, hoc sensu sumptum, haud temere alibi invenies.

Pag. 12. 8. ἐφραθὰ καὶ ταληθακούμη, καὶ λιμάσα βαχθανῆ] Scr. ἐφραθὰ ταλιθὰ κοῦμι, λαμὰ σαβαχθανί.

Pag. 12. 20. καὶ ἔστι κεχαλακμένος Ἰχνη] Lego κεχαλακωμένα.

Pag. 13. 3. καὶ ἐγέννησε τὸν Ρααῦ] Scr. Ραγαῦ: ita enim vocatur Luc. 3.

Pag. 13. 7. καὶ τῆς τελευταίας Φάλεκ] Mendosus est iste Computus. Si enim Linguarum Confusio accidit anno DXXXVI. post diluvium, is erat Phaleci annus v, juxta LXX seniorum rationes, post quod tempus Phalecus annis CCXXXIV supervixit. Confusio itaque Linguarum, et Phaleci obitus male ab Auctore in unum tempus conjiciuntur.

Pag. 13. 14. καὶ τὸν Ιεκτάν] iste non habetur in Textu sacro: nec Jectan aliquis inter Japheti filios numeratur, vel ab Eusebio, Cedreno aut Chr. Alex.

Pag. 13. 20. τὴν κατανέμησιν] Forte κατὰ supplendum.

Pag. 14. 5. καὶ Ρινοκουρούτων] Eusebius habet Ρινοκουρούρων, Cedrenus et Chronicon Alex. Ρινοκουρούρων. Stephanus hos vocat Ρινοκουρουραίους, et Ρινοκουρουρίτας. Ρινοκουρούρα Urbs erat Aegypti, sic dicta ab ejus incolis, qui nasos suos praecidebant, uti idem Stephanus testatur.

Pag. 14. 10. Κόρδηνα] Eusebius et Cedrenus habent, Κορδωαλία, Chr. Al. Κορδύλια.

Pag. 14. 15. Θήναις] Lego Θηβαῖς, uti habent Cedrenus et Chr. Alex. licet in hoc locus iste hodie corrupte legitur.

Pag. 14. 16. *ἡ παρεκτείνουσα μέγρι Κυρήνης*] ex hoc loco corrigendi Cedrenus, et Chronici Alex. Auctor, quorum uterque habet *Κορυνην*.

Ibid. *Σύρις*] Cedrenus et Chr. Al. habent *Σύρις*.

Pag. 14. 17. *Μασσυρής*] Cedr. habet *Μασουνίς*.

Pag. 14. 18. *ἐν δὲ ταῖς κατὰ βορρᾶν τὰ παρὰ θάλασσαν ἔχει* etc.] Haec ita legerem: *ἐν δὲ τοῖς κ. β. τὰ παραθαλάσσια* etc. Chr. Al. habet, *ἔχει δὲ ἐν τοῖς κατὰ βορρᾶν μέρεσιν τὰς παραθαλάσσιαις* etc.

Pag. 15. 1. *Λυκαλίαν*] Leg. *Λυκαονίαν*, ut habet Cedrenus.

Ibid. *καὶ Μαλίαν*] Ita habet Codex MS. quo usus sum: conjunctim tamen legendum videntur. Cedrenus habet *Καβαλίαν*, Chr. Al. *Καμιλίαν*.

Pag. 15. 3. *Βηθουλίαν*] Scr. *Βιθουλίαν*. Auctor excerptorum utilis. a Jos. Scaligero una cum Eusebio editorum habet. *Bithyniam antiquam, quae vocatur Phrygia*.

Pag. 15. 4. *Σαρδανίαν*] Scr. *Σαρδιλίαν*. Cedrenus habet *Σαρδώ*. *Σαρδῶν* etiam dicta est haec maxima Libyci maris insula, uti testantur Stephanus de Urb. et Eustathius in Dionys. Perieget.

Pag. 15. 6. *Παμφλαγονία*] Scr. *Παφλαγονία*.

Pag. 15. 7. *Μαλάτης, Δέρβη, Σαρματῆς, Ταυριανῆς, Βουταρῆς,*] Pro hisca vocibus apud Cedrenum legimus, *Μαιῶτις, Δέρβις, Σαρματία, Ταυριανοί, Βακτρεανοί*.

Pag. 15. 10. *Ηπειρώτης*] Cedrenus habet *Ηπειρωῖται*, Chr. Al. *Ηπειρωῖτις*.

Pag. 15. 11. *Λυχνίτης*] Scr. *Λυχνίτης*. Vide Stephanum de urb. in voce *Λυχνίδος*. Cedrenus habet *Λυχνίται*.

Pag. 15. 13. *Κύθειραν*] Scr. *Κύθηραν*.

Ibid. *Κόρυραν*] Scr. *Κόρυραν*. Chr. Al. habet *Κόρουρα*.

Pag. 16. 2. *ὡς ἀγαθή τε καὶ εὐφορος*] Leg. *ὡς ἀγαθὴν τε καὶ εὐφορον*: et deinde *διαλλάττουσαν*.

Pag. 17. 5. *πάντα δῆθεν σημαίνοντα*] Forte legendum *σημαίωνων*.

Pag. 17. 6. *ἤρξαντο τ. γ. υ. τ. α. κινῆσ. διαφέρειν*] *διαφέρω* novam omnino hoc loco significationem habet.

Pag. 17. 7. *ἀπὸ Μαγουσάων, ἦτοι Περσῶν*] Leg. *Μαγουσαίων*, uti habet Cedrenus p. 80. *Ἀστρολογία γὰρ, καὶ μαγεία ἀπὸ Μαγουσαίων, ἦτοι Περσῶν, ἤρξατο*. Hos etiam Magusaeos vocat Glycas part. 2. 179.

Pag. 17. 15. *ἀνεφάνη καὶ ἄλλος* etc. *ὀνόματι Κρόνος*.] Nemrodum et Saturnum eundem esse vult Cedrenus.

Pag. 19. 3. *πρῶτον στήλην ἀναστήσαντες*] Scr. *πρώτην*. *στήλην* vero statuam apud recentiores frequenter significare, non est quod moneamus.

Pag. 21. 9. ὡς γίνεσθαι ἔτη δ' etc.,] Annum 365, mensem vero 31 dierum facit; ut recte monet Raderus.

Pag. 21. 12. ἦν γὰρ πόλεμιστῆς καὶ μυστικός] μυστικός hoc loco a Chr. Alex. interprete redditur, *Religiosus*, haud recte: vox ista apud hujusmodi Auctores vasrum et subtilis ingenii hominem frequenter significat. In hoc sensu Cleopatra infra lib. 9. *μυστικῆ* vocatur. *Ἦν δὲ κονδοειδῆς ἢ Κλεοπάτρα, εὐπρεπῆς δὲ πάνυ, καὶ μυστικῆ: statura erat curta, forma vero praecellente, ingenioque subtili.* Exempla hujusmodi ubique occurrunt.

Pag. 21. 18. τὴν ὀξύλαβην ἐδέξατο] ὀξύλαβη inauditum omnino est vocabulum. Raderus vertit, *Opifex, et fabrile ingenium*; Kylander, *Forcipem*: quem potius sequi nobis visum est. Lectori tamen de hac re liberum sit iudicium.

Pag. 23. 2. ἡμέρας δυζ'] Chronicon Alexandrinum habet, *ἡμέρας δυοζ*, quod et ipsa anni ratio postulat: Dies enim 4477. requiruntur ad annos xii. conficiendos, ita ut supersint etiam dies praeterea xcvi. Cedrenus alium ab hoc calculum instituit: annos enim xx cum semisse soli regnanti tribuit; pag. 19. Edit. Paris.

Pag. 23. 3. ἢ ἄλλοι τινές, ἀριθμὸν ψηφίσαι.] Omnino legendum cum Chron. Alex. *ἄλλον τινὰ ἀριθμὸν ψηφίσαι*: interim tamen ex nostro etiam mutuo supplendum est Chron. Alex. locusque iste ita legendus: *οὐ γὰρ ἤδεισαν οἱ Αἰγύπτιοι τότε, ἢ ἄλλοι τινές, ἄλλον τινὰ ἀριθμὸν ἐν τῷ ψηφίζειν.* licet et in sequentibus etiam mancum est.

Pag. 24. 4. καὶ ἀξία οὖσα.] Leg. καὶ ἐν ἀξία οὖσα.

Pag. 25. 3. πυρισθῆνη, ἀψευδῆς] Chron. Al. legit *πυρισθηνῆς ἀψευδῆς*. Verum cum nostro corrigendum; legendumque; *πυρισθενῆς, ἀψευδῆς*. Porro Oraculum sequens habes tum apud Chron. Al. tum Cedrenum; licet undique mutilum appareat; uti ex Metri ratione constat: quo tamen restituendo non est ut operam prodigamus.

Pag. 25. 7. σύμφωντα δὲ πάντα] Supple ταῦτα, sive τάδε, ex Autoribus citatis; ut sensus verborum utcunque sit plenus.

Pag. 25. 19. ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Χαμ Σῶστρις] Scr. *Σέσωστρις*, ut omnes alii habent.

Pag. 25. 22. καὶ τὴν Εὐρώπην πᾶσαν] Europa apud Auctorem nostrum, pro Graecia, regionibusque adjacentibus frequenter usurpatur. Ita infra in Augusti vita, p. 194. *ὁ δὲ Αὐγουστος Οκαβιανὸς παρελθὼν τὴν Εὐρώπην πᾶσαν, ἐπέρασεν ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου*. Europam totam praetervectus, i. e. Graeciam, Byzantium appulit. Et deinde in Constantino; p. 307. *ὁ δὲ αὐτὸς Κωνσταντίνος ἔμεινε βασιλεύων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀφελόμενος αὐτὴν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἐπαρχίας*: ubi Europam Provinciam tantum facit: atque in loquendi more frequentissimum ubique habebis. Europae vero partes Occidentiores, Italiae no-

mine indigitat; uti inferius suo loco demonstrabitur. Sesostrim vero (qui nostro Sostris corrupte dictus est) omnes hasce regiones ix annorum spatio in potestatem suam redegit assertit Africanus, ex Manethone de Aegypt. Dynast. qui etiam eum ex populis hiace, generosioribus, virtutis, ignobilioribus vero, infamiae notam inussisse testatur; ubique per regiones, horum, mulieribus, illorum vero virilibus pudendis insculptas columnas erigendo. Eadem habes apud Herodotum lib. 2. *Σέσωστρις, ὃς ἅπασαν ἐχειρώσατο τὴν Ἀσίαν ἐν ἐνιαυτοῖς θ', καὶ τῆς Εὐρώπης τὸ μέχρι Θράκης, πανταχοσε μνημόσυνα ἐγείρας τῆς τῶν ἔθνων κατασχέσεως· ἐπὶ μὲν τοῖς γενναίοις, ἀνδρῶν, ἐπὶ δὲ τοῖς ἀγενεῖς, γυναικῶν μορία ταῖς στήλαις ἐγχαράτταν.* Vid. Euseb. Scaliger.

Pag. 26. 4. *δόσας αὐτοῖς χ.*] Participium barbarum hic habemus, tanquam ab ἴδοσα, aor. 1. verbi inusitati, δόω, formatum: licet, *ὀρθογραφικῶς*, per ω scribi debuerit, δῶσας. Verum, Lector, hujus farinae vocabula quamplurima in hoc Autore tibi occurrunt.

Pag. 26. 2. *καθὼς Ἡρόδοτος ὁ σοφώτατος συνεγράψατο*] De rebus hisce ne verbum quidem apud Herodotum.

Pag. 26. 10 *ἐν τοῖς χρόνοις τῆς βασιλείας τοῦ προειρημένου Σώστρου ἢν Ερμῆς*] Sostris hic Sesostris, ab aliis omnibus, uti supra monuimus, appellatur: lapsus est interim Chr. Al. interpres, ubi Sesostrim hunc, eundem facit cum Mercurio Trismegisto. Scilicet fraudem ei facere potuisset Codex vitiosus, qui pro verbis hisce *ε. τ. χ. τῆς βασιλείας Σέσωστρις, ὃς ἦν Ερμῆς*, forte habere debuisset, *ε. τ. χ. τῆς βασ. Σεσώστριδος, ἢν Ερμῆς*.

Pag. 26. 18. *ζητήσετε*] *ζητήσεται* legit Chr. Al. mendose.

Ibid. ἀμνήτους τοιαῦτα μυστήρια παρέχεσθαι] Chr. Al. *εἰς ἀμνήτους τοιαῦτα μ. π.* caeterum mendosus penitus est locus iste, adeoque ex ipso Cyrillo, unde haec omnia, cum nostro, desumpserunt Suidas, Cedrenus, Chr. Alex. Autor, restituendus.

Pag. 27. 1. *ἢ τούτου ἐνότης*] Scr. *ἢ τούτου ἐνότης;* vel, si mavis, cum Cedreno, *ἢ ἢ τούτου ἐνότης*.

Pag. 28. 10. *Κάσσον, καὶ Βῆλον*] *Ιάσονα καὶ Βῆλον*, habet Chr. Alex. contra Historicorum fidem.

Pag. 29. 7. *καὶ τὸν Τριπτόλεμον*] Quemnam tandem hic habemus Triptoleum? Atticum quidem illum, agriculturae inventorem, nobis exhibent Historici; qui tamen Inacho cccc. annis posterior est, juxta Euseb. in Chron.

Pag. 29. 10. *κρούοντες εἰς ἕκαστον οἶκον αὐτοῦ, καὶ λέγοντες*] Talis cujuspiam consuetudinis, qua peregrinationis socios, in terra aliena obeuntes, *πατριῶται* in reditu suo ter nominatim compellere solebant, ex Homero meminit Jo. Tzetzes, Chil. 5.

Τὸ πρότερον τοὺς θνήσκοντας εἰς γῆν τὴν ἑλλησπρίαν
 Αποδημούντες οἱ αὐτῶν τρισάκις ἀνεκάλουν.
 Ὡς Ὀμηρος εἰδίδαξε βίβλω τῆς Ὀδυσσεύου.

Pag. 30. 8. ἦσαν γὰρ αὐτῶν συγγενεῖς] Corrige Chr. Alex.
 legit enim ἦσαν γὰρ αὐτῶ συγγενεῖς. mendose.

Pag. 30. 13. καὶ ἔσχεν υἱοὺς ἐκ τῆς Τυρωῦ, τὸν Κάδμον καὶ
 τὸν Φοίνικα] Chr. Alex. legit, καὶ ἔσχεν υἱὸν ἐκ τῆς Τυρωῦ, τὸν
 Κάδμον τὸν Φοίνικα etc. ac si Cadmus ac Phoenix idem essent:
 atque hunc sensum secutus est Interpres haec vertendo, ex Tyro
 suscepit Cadmum illum Phoenicem: quem etiam errorem prosequitur
 in sequentibus, ubi Europam Cadmi Phoenicis filiam esse vult,
 contra Gr. Codicis fidem. Caeterum mendosum utcunque esse
 hunc locum, tum ex Nostro, tum ex Chr. Alex. pagina sequente
 satis patet.

Pag. 30. 18. μὴ ὁμοφωνήσαντες τοῖς χρονογράφοις.] iterum
 corrigendum Chr. Alex. ubi habes, καὶ ὁμοφωνήσαντες τ. χρ.
 sensu plane nullo. Interim non satis video, quos tandem Poe-
 tas Autor hic nobis innuit. Palaephatus quidem, περὶ ἀπίστων,
 Europam Phoenicis F. facit; Poeta, quod sciam, nullus.

Pag. 30. 21. καὶ παιδεύσας] Chr. Alex. legit, καὶ παι-
 δεύσας' corrupte.

Pag. 30. 23. ἐπὶ τὸ λιμίτον] Vocabulum hoc barbarum
 apud Graecos recentiores frequenter occurrit, pro Limitibus,
 seu Finibus usurpatum: unde λιμιτανεοὶ στρατιῶται, Milites Li-
 mitanei, ad Imperii fines tutandos collocati: in compositione etiam
 τὸ Ἰνδολλιμίτον, pro Indiae finibus, apud hunc nostrum passim
 habes.

Pag. 31. 3. λέγοντες, Κακὴν ὄψινῆν] Verba haec reddi-
 mus, *Vesperam Infaustam appellantes*. Lexic. Graecolat. Vet.
 ὄψινῆ ὥρα ἢ μετὰ ἡλίου δυσμῶς, *Crepusculum*. Corrigen-
 dum in-
 terea Chr. Alex. ubi legitur, κακῆ ὄψινῆ.

Pag. 31. 9. ἦν ἐκάλεσε Γόρτυναν] Urbs haec, *Γόρτυν*, a
 Stephano appellatur, qui etiam a Gorty Heroe nomen hoc eam
 accepisse tradit; cum primum Larissa, deinde Cremnia vocata
 fuisset.

Pag. 31. 11. τὴν δὲ τῆς αὐτῆς πόλεως τύχην] Virginum in
 urbibus condendis immolatarum, eisdem ut essent in Fortunae
 sive Genios, plurima in hoc Autore occurrunt exempla.

Pag. 31. 20. καλέσας τὴν ἐπιλαχοῦσαν αὐτῷ χώραν Συρίαν] Syria non a Syro nescio quo nomen habuit, sed a Graecis Assyria corrupte sic dicta est. Justinus Syros et Assyrios eosdem esse testatur lib. i. *Imperium Assyrii, qui postea Syrii dicti sunt, annos mccc tenuere*. Herodotus etiam in Polymn. de Assyriis verba habens, Σύριοι, ὑπὸ δὲ τῶν Βαβυρίων Ασσύριοι ἐκλήθησαν.

Pag. 31. 21. τὸ ἐπιλαγχάνων αὐτῶ κλ.] Scr. ἐπιλαγχάνον, sive ἐπιλαχόν.

Pag. 32. 3. ἐωριζόμενος] ἐωριζόμενος, pro αἰωριζόμενος; ex *ai* vocalis in *e* permutatione in Cod. Mss. usitatissima. Cedren. habet μετεωριζόμενος et Noster etiam infra, de Leda, lib. 4. p. 50.

Pag. 32. 5. κοχλιοειδές] Scr. κοχλιῶδες.

Pag. 33. 5. οἱ κατὰ τόπον βασιλεῖς] Verum corrige Chr. Alex. cujus autor ex nostro haec omnia κατὰ λέξιν desumpsit; habet enim οὐ κατὰ τόπον βασιλεῖς; quae Codicis corruptela Interpretem etiam in errorem duxit.

Pag. 33. 7. καὶ μανδύας ἐπενόησαν.] μανδύη hoc loco significat Pallium Regium, seu vestem superiorem: quod Itali *Mantello* vocant, a Latino Mantelum, seu Mantellum. Jul. Pollux, lib. 7. c. 13. vestem hanc Penulae aliquantulum similem esse dicit: ἡ δὲ μανδύη ὅμοιον τι τῷ καλουμένῳ φαινόλη. Chr. Alex. habet, μαντιῖα, quod Raderus *Idola* vertit; longe satis a proposito. *Μαντίον* etiam infra vocat Auctor noster lib. 17. p. 416. ubi de Justino Imp. cladem Antiochensem ex terrae motu lugentia haec habet: δὶχα διαδήματος εἰσήλθεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, μετὰ πορφυροῦ μαντίου, κλαίον.

Pag. 33. 14. ὁ καὶ Πομπηϊανός.] Scr. Πομπήλιος, uti habet Chr. Alex. sive Πομπίλιος; de hoc enim loquitur Autor.

Pag. 34. 6. Ο δὲ Σύρος etc.] Quae noster Syro, Cedrenus Phoenici, adeoque verbis ipsissimis, tribuit: licet auctorem suum Cedrenus Clementem, quem noster Clemium appellet.

Pag. 34. 21. ὁ δὲ σοφώτατος Βούττιος] hunc Chr. Alex. Βρούτιον appellat. Buttii, sive Bottii, frequens apud nostrum mentio; Brutii nulla. Brutii etiam Historici cujusdam apud Euseb. in Chronic. mentio occurrit.

Pag. 35. 2. ἡδυνήθη προτρεψάμενος] δύναμαι apud auctorem hunc frequenter eodem sensu quo hic usurpatur, sonatque voti compotem fieri, sive, aliquid agendi opportunitatem nancisci. ita infra, lib. 7. p. 155. δυνηθέντες δὲ οἱ συγγραπτικοὶ ἔγραψαν δεόμενοι Μαλλίου etc. et lib. 18. p. 470. τινὲς δὲ ἐκφυγεῖν δυνηθέντες, ἀπήγγειλαν τὰ γενόμενα.

Pag. 35. 7. τοῦ μυσεροῦ σκύφους] Scr. μυσαροῦ. sed et σκύτους etiam reponendum docent sequentia, fabulaeque ipsius auctoritas.

Pag. 35. 15. διαφθονούμενος τοῖς τέκνοις τοῦ Νίνου] διαφθονούμενος hic active sumi videtur: ita etiam lib. 11. p. 254. μαθῶν, ὅτι διαφθονεῖται τῷ Σανατρονκίῳ etc. et lib. 5. p. 85. ἡ δὲ ταύτης ἀδελφὴ Καλυψὼ διαφθονουμένη αὐτῇ, ἔθραυεν εἶχε πρὸς αὐτὴν μεγάλην. Josephi etiam fratres, διαφθονούμενοι αὐτῶ, eum vendidisse dicuntur. lib. 3. p. 29.

Pag. 35. 21. λογχοδρεπάνῳ ξίφει] Novum hoc teli genus.

Chr. Alex. disjunctim legit. *λόγχῳ, δρεπάνῳ ξίφει*: verum sensus ipse hoc recusare videtur: quomodo enim hasta, quam ferebat, verticis comam prehendere potuerit Perseus.

Pag. 35. 24. *μυσταῖς*] Scr. *μυσταῖς*.

Pag. 36. 19. *διότι πρώτης νίκης εἰκόνα*] Chr. Al. *διὰ τὴν πρῶτην νίκην εἰκ.* corrupte.

Pag. 37. 21. *γρόντες αὐτόν*] locus suspectus: supplendum videtur *καί*, aut *δέ*.

Pag. 38. 3. *ννὶ δὲ Ορόντου*] Chr. Alex. habet, *ννὶ δὲ ὄρισεν*, mendose.

Pag. 39. 6. *ὁ υἱὸς τοῦ Περσέως*] Filius hic Persei, *Μέρος*, a Cedreno vocatur: Chr. quoque Alex. legit, *ὁ υἱὸς αὐτοῦ τοῦ Περσέως καὶ τῆς Ανδρομήδας Μέρος προβληθεὶς* etc. ubi tamen Interpres, *μέρος*, pro nomine proprio nequaquam sumit. Sed nec Auctoris sui mentem in reliquis assequutus est.

Pag. 39. 8. *ἄστις ἐκέλευσε*] ο. *ἐβασίλευσε*, apud Chr. Alex. Caeterum locus iste totus, pessime a librariis habitus, ex nostro sanandus est.

Pag. 41. 5. *Αἰθιοῦ τιμὴ συγκλητικῶ*] Licet *συγκλητικός*, per totam Historiam Romanorum, Senatorem denotet: apud Auctorem tamen nostrum latiori sensu, pro quovis Nobili, sumi videtur: omni enim tum genti, tum aetati, tum sexui tribuit: ita lib. 18. p. 430. Auxumiliarum Indorum rex, devicto rege Homeritense, *συγκλητικούς αὐτοῦ δύο, καὶ μετ' αὐτῶν διακοσίους* ad Alexandriam misit, Episcopum a Justiniano petituros. Ita etiam lib. 3. p. 32. Perithous, Nobilis juvenis, Proserpinae, Aidae regis F. amasius, *συγκλητικός* appellatur. Lucretia etiam foemina Nobilis Romana, Collatini uxor, *συγκλητικῆ* dicta est, lib. 7. p. 15.

Pag. 41. 21. *ὡς ἐκ γένους ὄντα πατρῶον*] Cedrenus habet, *ὡς ἐκ γένους ὄντα Διός*.

Pag. 42. 14. *καὶ ἑωρακῶς αὐτόν*] ὁ Πενθεὺς post haec supplendum videtur.

Pag. 43. 1. *σκλητούς ἐκάλεῖ*] Ita Cedrenus etiam: *καὶ τοὺς μὲν ἄνδρας σκλητούς ἐκάλεσε, διὰ τὸ ἄλλεσθαι καὶ πηδᾶν τὰς δὲ γυναῖκας, Βάκχας*.

Pag. 43. 14. *ὅτι ἐλνπήθη πρὸς αὐτούς*] *λύπη*, apud auctorem nostrum non dolorem, aut moestitiam, sed iracundiam et indignationem ubique significat. Ita Theodosius Imperator, ubi rescivisset Eudoxiam filiam suam Romae Vandalis proditae auctorem fuisse, *ἐλνπήθη πρὸς αὐτήν*; ei infensus erat, nullamque deinceps ejus rationem habuit: lib. 14. p. 353. Illus etiam Zenonis Imper. intimus, cum ex insidiis in se a Verina Aug. structis, praecisa saltem aure, evasisset, atque Imperator se facinoris inscium fuisse jurasset; fidem ei nihilominus derogavit Illus,

atque *ἔχων τὴν λύπην*, Imperatori exinde infensus vindictam meditatus est: lib. 15. p. 377.

Pag. 45. 20. *ἐν τῷ ἱερῷ Ἡλίου παρακοιμηθῆναι.*] Veteribus de re quapiam Numina consulturis, aut aliquid ab eisdem petituris in more positum erat, Tempa Deorum, locaque sacra intrare, ibique decubantibus, per quietem Oraculi responsum expectare. Moris hujus antiqui apud Lycophronem Mentio:

Δοραῖς δὲ μῆλων τοῖμον ἔγκοιμωμένοις

Χρήσει καθ' ὕπνον πᾶσι νημερτὴν φάτιν.

Ad quem locum Is. Tzetzes Scholiastes testatur apud Daunos, sive Calabros morem invaluisse, Podalirii sepulchrum, pro morborum suorum medela, invisendi; ibique pellibus Ovinis, (*ἐν μηλωταῖς*) incumbendi, *καὶ καθ' ὕπνου λαμβάνειν χρησμούς ἐξ αὐτοῦ.* Virgilius etiam, Aeneid. lib. 7. Latinum Regem Fauni oracula consulentem introducit, verbis hisce.

Huc dona sacerdos

Cum tulit, et caesarum ovium sub nocte silenti

Pellibus incubuit stratis, somnosque petivit:

Multa modis simulachra videt volitantia miris,

Et varias audit voces fruiturque Deorum

Colloquio.

Ubi quod noster, *παρακοιμηθῆναι*, Virgilius, *incubare*, dixit: quod, Servio teste, proprie dicitur de his qui dormiunt ad accipienda Responsa. Unde est, *ille incubat Jovi*, id est, dormit in Capitolio, ut Responsa possit accipere. Consuetudo autem haec usque ad Constantin. M. viguisse testatur auctor Noster, qui lib. 8. p. 46. Imperatorem hunc Sosthenium ab Argonautis conditum visitantem, deque statuæ ibidem positæ figura Angelica sciscitandi causa, *τῷ τότε παρακοιμώμενον* introducit. Sed et Julianus etiam ὁ *παραβάτης*, suscepta in Persas expeditione, sacrisque ad Daphnem, Antiochense suburbium, Apollini peractis, *παρακοιμηθεὶς*, per quietem vidit puerulum flavum, qui mortis locum ei praenunciabat: lib. 18. p. 312.

Pag. 46. 13. *καὶ ἐπιόνον δὲ ἀμύνηται*] *ἀμύνω*, auxilior, *ἀμύνομαι* ulciscor, vel poenas ab aliquo exigo, proprie significant. Hesychius: *ἀμύναι*, ἀπαλεξῆσαι, τιμωρῆσαι. Ammonius de verb. simil. et differ. *Ἀμύνεσθαι, καὶ ἀμύνειν διαφέρει· ἀμύνεσθαι μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ κολάζειν τοὺς προαδικήσαντας· ἀμύνειν δὲ τὸ βοηθεῖν.* Ad eundem Moschopolus: *ἀμύνα*, τὸ βοηθῶ· *ἀμύνομαι* δὲ, τὸ τιμωροῦμαι, ἡγουν κολάζω.

Pag. 47. 4. *γεηπόνος*] Scr. *γηπόνος*.

Pag. 47. 18. *οἱ τοῦ αὐτοῦ κτήματος*] *κτῆμα* hoc loco, uti etiam infra, p. 23. pro vico, sive villa sumitur: unde apud Graecos recentiores, *κτῆτωρ*, paganus, aut etiam vici, vel urbis alicujus incola. Exempla hujus generis apud hunc nostrum frequenter occurrunt; quae omnia suo loco videbimus Idem vide-

re est apud Chr. Alex. p. 914. *οἱ γὰρ Βριασμένους τῆς πόλεως τῶν Κανζάκων, καὶ πάντες οἱ κτήτορες αὐτῆς, ἠνίκα ἔμαθον* etc. Atque haec me movent, ut non assentiar Jo. Leunclaiio, qui in Notis suis ad Constantini Porphyrogennetae Novel. 1. pro, *οἱ κτήτορες, οἰκήτορες* reponi vult.

Pag. 49. 4. *Ἀμφίων ὁ λυρικὸς*] De Amphione lapides ad Thebas condendas cantu trahente, nota Fabula. Jo. Tzetz. Chil. 1. eum lapidicidis lapides compingentibus lyra accinisse asserit: et postea Alexander, Thebarum moenia effodiens, lugubribus cantilenis in hoc opere usus est: teste Callisthene apud eundem Tzetzem.

— *Ἀμφίων μὲν ἦδε κρατῶν τὴν λύραν,
Οἱ λιθουργοὶ δ' ἐπίεργον, τοὺς λίθους συντιθέντες.
Ὡς ὕστερον Ἀλέξανδρος, θείνας κατασκάπτων
Θρηναῖοισιν ἀνλήμασιν, ὡς Καλλισθένης γράφει.
Ὁ Ἰσμενίας ἤβλει γὰρ, αἱ Θῆβαι δ' ἐπορθοῦντο.*

Pag. 49. 12. *ὁ Ζεὺς εἰς σάτυρον ἔφθιρε*] μεταβληθεῖς, aut quid tale supplendum, legendumque, *ὁ Ζεὺς εἰς σάτυρον μεταβληθεῖς, ἔφθιρε.*

Pag. 49. 16. *ὅ ἐστι, κατὰ τὴν Βοιωτῶν γλῶσσαν, εἰς ἄλλο σῶμα εὐτελέστερον.*] Cedrenus hunc locum ex Nostro, uti conjectari in promptu est, describens, verborum tamen sensum, τὸ χωρήσειν interserendo, pervertit: adeo ut *σάτυρος* non amplius corpus aliquod vilius, uti noster vult; sed potius, mutationem, sive transmigrationem in corpus aliquod vilius significet. Apud Hesychium, *σάτυροι*, sunt *μορφαὶ ἀπρεπεῖς*.

Pag. 50. 7. *κοῦσπος*] De hoc vide Jo. Meursii Glossar. et Fabroti in Cedren. Glossar. Istius vero *ποδοκάκης*, inter alias meminit Jo. Tzetz. Chil. 13.

*Κοῦσποι δέ, καὶ κλοιόποδες, οὔσπερ φαμέν καὶ κλάπους,
Καὶ ὅσα δὲ κακύνουσι τοὺς πόδας ποδοκάκται.*

Ubi vocabulum, *ποδοκάκη*, παρὰ τὸ τοὺς πόδας κακύνειν, deductum esse, innuere videtur. Hesychius tamen dictum vult, *ποδοκάκη* per syncopen, quasi *ποδοκατόγη*.

Pag. 50. 11. *Καὶ λαβῶν, ἐν ἧ' ἐβάσταζεν ἀξίνη ἔκλασε*] Nova haec loquendi formula; nisi forte particula, *ἐν*, redundet.

Pag. 50. 12. *ὄπου ἐσφάληντο οἱ αὐτοῦ πόδες*] Quid hoc Barbarismi portentum! anne scriptum fuerit, *ἠσφάλησαν*, tanquam ab *ἀσφάλουμαι*? aut, *ἠσφαλισθησαν*, ab *ἀσφαλίζουμαι* potius, quod magis legitimum: certe autor noster hoc loco respexisse videtur ad illud Actor. cap. 16. v. 24. *καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν ἠσφαλισατο εἰς τὸ ξύλον.*

Pag. 51. 1. *καὶ μετ' αὐτῶν στρατὸς πολὺς*] Locus mutilus videtur. Scribe itaque vel, *στρατοῦ πολλοῦ*. aut supple, *ἦν* aut verbi quid tale.

Pag. 51. 7. *καὶ στενὸν τὴν πόλιν*] Forte καὶ στενῶν τῆν

πόλιν· etiam urbem in angustias redigens. Cedren. οὐκ ἀποστα-
νοῦσθαι τὰς Θήβας δι' αὐτῆς.

Pag. 52. 11. καὶ τὸν Πολυνίκον] Cedrenus habet Πολυνί-
κην, rectius: et mater etiam paulo infra, Πολυνίκα; scriberem
Πολυνικής, ut a ναῖκος rixae contentio; non νίκη, victoria de-
ducatur.

Pag. 52. 13. τὸν Μελίβοιον] Μελίβιον, scribit ubique Ce-
drenus: nimirum τοῦ οἱ diphthongi, et ι vocalis, idem sonus pro-
nuntiantibus; sicut et τοῦ αἰ diphthongi, et ε vocalis. Notandum
enim βιβλιογράφους non ex πρωτοτύπῳ ipso, sed ex recitantis ore
libros olim descripsisse: quod ex verbis hisce ἀπὸ φωνῆς τοῦ
δαίμονος, in MS. Cod. quandoque occurrentibus, satis liquet: ut
exempli gratia, *Ἐκ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἱστοριῶν Φιλοστοργίου
ἐπιτομῆ, ἀπὸ φωνῆς Φωτίου τοῦ πατριάρχου.* Atque hinc adeo
frequens in Cod. MS. horum characterum permutatio.

Pag. 52. 18. ἑάσας τὸ βασίλειον] βασίλειον frequenter apud
hunc nostrum sumitur, pro βασιλείᾳ regnum significante. Ita
lib. 18. p. 430. Αὐκματάρων rex, Homeritensem injuriarum
sibi illatarum postulans, Romanorum Mercatorum caedem ei ob-
jicit, his verbis: κακῶς ἐπόλησας, φονεύσας Ῥωμαίους χριστια-
νοῦς, πραγματεντάς, καὶ ἔβλαψας τὰ ἔμα βασίλεια.

Pag. 53. 1. ἀπὸ τοῦ Ἑτεοκλέους] Mallet, ἐπὶ τοῦ Ἑ.

Pag. 53. 15. τοῖς ἀνωτέρω προγεγραμμένοις,] Supple, χρό-
νοις, ex Cedreno, qui narrationis sequentis plurima, ὡς κατὰ
λέξιν, ex nostro descripsit; nisi uterque ex aliquo tertio.

Pag. 54. 10. ἀγαθῶν ἐπινοητάς] Cedren. ἀγαθῶν εὐρετάς.

Pag. 55. 1. ἐν τοῖς ἱερατικοῖς αὐτῶν βασιλείοις] repono ex
Cedreno, ἐν ταῖς ἱερατικαῖς αὐτῶν βίβλοις.

Pag. 55. 4. εἰς τὰς τῶν μακάρων νήσους εἶναι] Beatorum
insularum meminit Lycophron, his verbis:

Νήσοις μακάρων δ' ἐγκατοικήσεις μέγας.

ad quem locum Scholiastes Poetam adulationis insimulat,
quod Thebis Beatorum insulas assignaverit; atque in mari
profundos gurgites habente, eas sitas esse, autores pluri-
mos, Hesiodum, Homerum, Euripidem, Plutarchum, Dio-
nem, Procopium, Philostratum, etc. testes appellat. Dein-
de vero Britanniae nostrae eas asserere, Lepidissimum me-
dius fidius Commentum, Graeculoque quam dignissimum, plu-
ribus nititur. Quod quidem plusquam anile figmentum, eo quod
Lectori forte frontem exporrigat, ex Tzetze ipso hic proferre
non gravabor. *In Oceano est Brettania insula, inter occidenta-
lem Brettaniam et Thulem ortum spectantem. Illuc ajunt animas
mortuorum transportari: nam in litore Oceani (in quo est Bret-
tania insula) piscatores habitant, subditi quidem Francis, tri-
butum vero illis non pendentes, eo quod transmittant mortuorum
animas, ut ajunt. Illi enim discedentes domi circa vesperam*

dormiunt: pulsantes vero paulo post, quosdam in januis sentiunt, et vocem audiunt, illos ad opus vocantem. Surgentes ad litus accedunt, ignorantes quae illos ducat necessitas; videntque naves praeparatas, sed non suas, et vacuas hominibus: quas ingressi, remos movent, et pondus navium sentiunt, ac si hominibus oneratae essent, sed neminem vident, impetu deinde uno in Britanniam insulam perveniunt, quum vix alias, suis navibus usi unius noctis et diei navigatione illuc perveniant. Quum vero in insulam pervenerunt, rursus neminem vident; sed vocem audiunt, recipientium illos qui in navibus sunt, illosque numerantium ex genere patris ac matris: praeterea secundum dignitatem, artem, et nomen, singulos vocantium. Caeterum illi exonerata nave rursus uno impetu domum revertuntur. Hinc multi existimarunt, ibi esse Beatorum Insulas, et mortuorum animas illuc migrare. Eadem fere habes apud Procopium, Gothic. lib. 4. nisi quod insulam hanc, quam Tzetzes Βριτανίαν, Procopius Βριτίαν vocat. Sed de Nugis hujusmodi plus satis.

Pag. 55. 17. Ἰωνὶ δὲ] Cedren. Ἰωνῆς δὲ, uti habet etiam Chr. Alex.

Pag. 55. 18. ἐκ τοῦ Ἰωανῆος γίγαντος] Hunc Ἰωνῆν vocat Chr. Alex. Ἰωνῶν, Epiphanius.

Pag. 56. 1. διὸ καὶ μέρορες κέκληνται] Hesychius. Μέρορες, ἄνθρωποι, διὰ τὸ μεμερισμένην ἔχειν τὴν ὄψα, ἤγουν τὴν φωνήν. Idem alibi: ὄψ, ὄψις, ὀφθαλμός, ἢ φωνή· quando vero ὄψ vocem significat, ab inusitato ἔπω deductum volant.

Pag. 56. 4. ἡ παλαιὰ φιλοσοφία] forte ἐν τῇ παλαιᾷ φιλοσοφίᾳ. Libri cujusdam Titulus esse videtur: licet in Plutarchi librorum Catalogo, a Lampria, filio suo descripto, nil tale occurrat.

Pag. 56. 11. ἐν τῇ φιλοσόφῳ αὐτοῦ χρονογραφίᾳ] Anne haec Porphyrii Philosophica Chronographia, eadem cum Historia illa Philosophica, quam refert doctissimus Lucas Holstenius in Dissertatione sua, de Vita et scriptis Porphyrii. Verum ne hoc credam, Eunapius mihi impedimento est, qui Porphyrium quatuor tantum libros Historiae istius Philosophicae perfecisse, nec ultra Platonem eandem perduxisse testatur: uti ab Holstenio citatur, quem consulas velim. Forte tamen, Πλούταρχον ὁ Πορφύριος ἐδόξασε, vertenda sunt, Plutarchi opinionem secutus est, sive, ejusdem cum Plutarcho sententiae fuit Porphyrius, etc. hoc enim sensu, δοξάζω frequenter apud nostrum usurpatur, uti infra lib. 6. p. 126. καὶ δόγμα παρυσήγαγεν Ἐλλησιν, δοξάζων, ἀσωμάτους εἶναι ἀρχάς; Opinionem illam, de Principiis incorporeis, in Graeciam introduxit.

Pag. 58. 5. ἐκ τοῦ γένους τοῦ Σίδον κατήχθη ὁ Μίλις]

Cedrenus Melchisedecum Sidi regis Aegypti F. facit filium: υἱὸς δὲ ἦν ὁ Μελχισεδεκ Σίδου βασιλέως, υἱοῦ Αἰγύπτου. Glycas tamen eum ex Sidi tantum genere oriundum vult; Annal. part. 1. *Melchisedecus autem, licet in sacris literis patre matreque carere dicatur; generis tamen ortum habuit a Sido, Aegypti F. qui Sardonem condidit.* Nec dubito, quin eum, τοῦ Σίδου ἔκγονον sive ἀπόγονον appellaverit Glycas; quod noster dixisset, ἐκ τοῦ γένους Σίδου καταγόμενον. Multum autem inter se differunt υἱὸς et ἀπόγονος, sive ἔκγονος. Hesychius, ἔκγονα τέκνα τέκνων, Nepotes. Caeterum Auct. Noster Sedeci, (qui etiam Melchisedecus dictus est,) patrem Melchi fuisse, asserit.

Pag. 58. 9. ὅπερ ἴσθιν, εἰρήνης πόλις] Auctor Ep. ad Hebraeos, cap. 7. v. 2. eandem τοῦ Σαλήμ affert interpretationem: ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλήμ, ὃ ἴσθι βασιλεὺς εἰρήνης.

Pag. 58. 15. καὶ ἐγένετο μετέπειτα] aliquid hic deesse videtur, ad quod τὸ ἐγένετο referatur: forte scribendum, καὶ ἐγένετο Ἰουδαϊσμός μετέπειτα ἀπὸ Ἀβραάμ etc. uti habet Chr. Alex. p. 150. Ἰουδαϊσμός ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Ἀβραάμ, τὸν χαρακτήρα τοῦ Ἀβραάμ διὰ περιτομῆς εἰληφώς. Pro nostri itaque εἰληφότες, leg. εἰληφότες.

Pag. 58. 19. ἔστιν οὖν ἀπὸ Ἀδάμ, ἕως τοῦ Ἀβραάμ, ἔτη σψμ] Forte scrib. γψμ. Cedrenus enumerat ann. γτιβ'. ΜΜΜCCXXII. Chron. Alexdr. γυζ'. ΜΜΜCCCVII. LXX. Interpr. uti calculum instituit Eusebius, ΜΜΜCCLXXXIV. Hebraei tamen numerant tantum annos 1948.

Pag. 59. 6. ὅστις ἐξεῦρε τὰ Ἑλλήνων γράμματα] Ergo nec Cadmus, nec Palamedes; quae constans Graecorum est traditio. Et quidem Graecis, ante hos, fuisse literas, multis probare nititur Jo. Tzetzes, Chil. 12. quem consule.

Pag. 59. 13. Φαραὼ, ὃ καὶ Ναραχῶ] Hunc, Νάχωρ, vocat Chr. Alex. auctor. Cedrenus, Ναρεχῶ: qui etiam ab hoc, Aegyptiorum Reges Pharaones, deinceps vocatos asserit.

Ibid. Τὰ οὖν πρὸ τούτου παλαιὰ βασίλεια Αἰγυπτίων ἐξέθετο Μανθῶν] Haud satis mirari possum, quid Auctori nostro venerit in mentem, cum haec scriberet: Aegyptiorum enim Dynastiae omnes usque ad Regem ultimum Nectanebum, a Manethone descriptae sunt; ut ex Eusebio videre licet, Chron. l. 1.

Pag. 60. 6. καὶ τὴν θυγατέρα τοῦ ἀρχιερέως Πλιοπόλεως] Scr. Ἡλιοπόλεως. Josephus antiquit. Judaicarum lib. 2. ἀγεται γὰρ Πεπεφροῦ θυγατέρα τῶν ἐν Ἡλιοπόλει ἱερέων: Heliopolis vero, Aegypti urbs, ita etiam vocatur a. 70. interpret. Stephanus de urb. Ἡλιούπολις, πόλις Αἰγύπτου, ἣν ἔκτισεν Ἀκτίς. Aegyptiis ΩΝ dicta est Hebraice ים־עון, Ptolomaeo ὄνιον. D. Athanasius, natione Aegyptius, ἥλιον eam vocat; quam a cultu solis sic di-

ctam fuisse asseruit Cedrenus, Prodr. et Lex. Copt. supplement. qui etiam Hebraeis *ששמה* seshsemas eam quandoque vocari testatur.

Pag. 60. 20. *καὶ ἐκράτησεν αὐτούς Ἰωσήφ ἐκεῖ*] durum hoc locutionis genus, id est, eos secum retinuit Joseph.

Pag. 60. 23. *ἐκβάλλει τὸν λαόν*] Particinium hic rursus habemus non Graecum; *ἐκβαλεῖν* itaque reponendum censeo.

Pag. 61. 9. *οὕτως ὄντα νεκρὸν δονοῦμενον*] Scr. οὕτως ὄν. verum verba haec non habentur apud Cedrenum, qui fabulam hanc ex Nostro *κατὰ λέξιν* descripsit, licet haud pari ingenuitate: Noster enim Auctorem suum, Auleam, nominatim laudat; Cedrenus non item.

Pag. 62. 1. *ὀνόματι Γυγώγης*] *Ωγύγην* hunc appellat Cedrenus; qui etiam Attici hujus Diluvii meminit: uti et Eusebius ex Africano, Chron. l. 1. qui Atticam exinde per *εἰς* tantum annos desertam jacuisse testatur. *Μετὰ δὲ Ωγύγην διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ πολλὴν φθορὰν, ἀβασίλευτος ἔμεινεν ἡ νῦν Ἀττικὴ, (Ἀκτὴ enim olim vocata est,) μέχρι Κέκροπος ἔτη ρωθ'.* Per annos cc. desertam jacuisse vult *συναγωγῇ ἱστοριῶν* Eusebio Scaligeriano annexa. Verum quomodo Ogyges Josuae temporibus fuisse dicitur, cum diluvium Ogygium ccxlv. annis Populi Israelitici Exodum praecesserit, ut Eusebius putat?

Pag. 62. 9. *ὀνόματι Αἰδης* ita eum vocat Cedrenus; Jo. Tzetzes vero *ἄδης* Chil. 2. histor. 51. qui idem est cum Plutone. Caeterum fabula Proserpinae omnino aliter se habet quam haec a Nostro traditur. Proserpinam enim Plutonis, non filiam sed uxorem faciunt Mythologi.

Pag. 62. 12. *κόρας ἐκάλουν*] eadem habes apud Jo. Tzetzem, loco citato: *τὰς γὰρ εὐμόρφους Μολοσσοὶ κόρας καλοῦσι πάσας.*

Pag. 62. 16. *ἐν τῷ ληληθότι*] id est *ληληθότως*, latenter; ita ut nemo animadvertat.

Ibid. *ἀμύνασθαι τῷ αὐτῷ Περίθῳ,*] *ἀμύνασθαι* hoc loco, ulcisci, significat; itaque scribendum, *τὸν αὐτὸν Περίθου.*

Pag. 63. 5. *Πετισσάνιος ὁ κωμωδός*] τοῦ κωμωδοῦ appellationem Cedrenus, uti etiam *συναγωγῇ ἱστοριῶν*, a Scaligero cum Eusebio edita: *τῶν δὲ Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν Ερριχθεύς. Ἀλγυπτίων δὲ Πετισσάνιος, ὁ καὶ Φαραώ, ὅστις εἶχε μαγούς Ἰαννῆν καὶ Ἰαμβρῆν.*

Pag. 63. 11. *τοῦ ἀρχιερέως τῶν Ἑλλήνων*] Quare noster Jothonem, Graecorum pontificem, facit, cum Zonaras, Cedrenus, Chron. Alex. aliique, Textusque ipse, *ἱερεὺς Μεδιαν*, eum appellant. Madian vero, secundum Chr. Alex. autorem, duae sunt, Major et minor: quarum illa cis mare rubrum posita est, Madian vero minor ultra mare Erythraeum, haud procul Aegypto, ὅπου ἐβασίλευσε Ραγωνήλ, ὁ πενθερὸς Μωσέως. Quod autem Jothor, qui et Raguel, quandoque *ἱερεὺς*, aliquando vero *βασί-*

λεως hic appelletur, ex Hebraei vocabuli sensu amphibolico exoritur. יהו enim tum sacerdotem, tum Praefectum aut Praesidem significat. Ita Potipharthes Praefectus Civitatis On, ים יהו Cohen On appellatur, Gen. 41. 45.

Pag. 63. 13. πεπαιδευμένος πάσαν σοφίαν] πάση σοφίᾳ legit Cedrenus.

Pag. 63. 17. εἴ τις οὖν ἐὰν ἐβούλετο] ἐὰν παρέλκει: nisi forte ἂν legendum sit.

Pag. 63. 19. ποιῆν ἐργατεῖαν] ἐργάτης, operarius; inde Auctor noster ἐργατεῖαν format, ad eorum hominum operam exprimendam: ἐργασία Graecis proprie dicitur.

Pag. 64. 19. ποταμῶν ὑδάτων διανυγεστάτων] forte ὕδατα. Verum hic notandum, Autorem nostrum Miraculorum editorum modum et ordinem penitus pervertere: Moses enim et Aaron in Certaminibus hisce Mirificis primas semper habuerunt: quos deinde, pro viribus, secuti sunt Magi.

Pag. 66. 2. ἀγγέλων ἡμεῖς] Cedren. ὑμεῖς, mendose.

Pag. 66. 13. ἔφυγαν] Scr. ἔφυγον.

Pag. 68. 3. τὴν ὑπὲρ μνήστραν] leg. τὴν Ὑπερμνήστραν. Cedren. habet Κλυταιμνήστραν, mendose.

Pag. 68. 7. ἐβασίλευσε Τριόππας] Cedren. Μαριόπας habet.

Pag. 68. 12. τῶν νυνὶ λεγομένων Ἑλλαδικῶν] Licet Ελλάς apud Autores Graeciam universam ut plurimum significet, noster tamen voce hac Peloponesum tantum intelligi vult: ideoque Sicyonios, Helladicos interpretatur, Sicyone, quae est in Peloponeso Stephan. de urb. Σικυῶν, πόλις Πελοποννήσου.

Pag. 69. 2. ἐδιοικουν τὴν χώραν] Scr. ἐδιόφκουν.

Pag. 69. 3. ἔτη ἑπτε] annos 980. tantum numerat Cedren. Eusebius ex Castore annos numerat 983. ἕως τούτου Σικωνίων, ἤτοι Πελοποννησίων, λεγομένη βασιλεία διαρκέσασα ἐν γενεαῖς, ἤτοι βασιλευσὶ υς'. (κν' κς'.) κατεπαύθη etc. μεθ' οὗς, ὡς φασι, ἤγοῦντο αὐτῶν οἱ ἱερεῖς τοῦ καρνεῖου ἔτη λγ'. Ομοῦ τὰ πάντα τῆς Σικωνίων ἔτη.

Pag. 69. 5. ὃ ἐστὶ, τὰ ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν] Italia ubique apud Auctorem hunc pro partibus Occidentalibus usurpatur; uti supra monuimus. Ita lib. 8. p. 428. Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ πόλει ἐκάθισεν ἀριθμὸν στρατιωτῶν Ρωμαίων, ἤτοι Ἰταλῶν, λεγομένων Ἰσπανῶν: ubi Hispaniam sub Italia, id est, sub Occidente, complectitur.

Pag. 69. 8. ἐδιοικεὶ τὸν Ἰσραήλ] ἐδιόφκει.

Pag. 69. 12. ὤκησε τὴν λεγομένην πόλιν Συχέμ] unde haec? Josuae enim libro omnia aliter.

Pag. 69. 15. ἡ. κριταὶ] scilicet usque ad Eli sacerdotem, qui primus, ex sacerdotibus, post iudices, remp. administravit. Iudices vero hi tredecim a Chr. Alexan. autore enumerantur isti. Gothoniel, Aodus, Semegar, Debora, Gedeon, Abi-
Ioannes Malalas.

melechus, Thola, Jair, Jephthe, Essebon, Acalon, Labdon, et Samson.

Pag. 70. 2. εὔρε τὴν τεχνικὴν] Artes quum sint tam variae, multiplicisque, cujusnam hic Argus Occidentalibus autor putandus? fortean legendum, τὴν τεκτονικὴν.

Pag. 70. 12. ὁ τοῦ Αμινοῦ] Scr. Αβινοῦμ. Quomodo tamen Barachus ab Auctore nostro, post extinctos Judices, populo Israelitico praefuisse dicitur, quum post ipsius tempora ix alii Judices numerentur?

Pag. 70. 17. διὸ καὶ διφυῆ αὐτὸν ἐκάλουν.] Philochorus apud Eusebium Chron. I. 1. Κέκροψ ὁ Διφυῆς τῆς τότε Ακτῆς, νῦν δὲ Ατικῆς, ἐβασίλευσεν ἔτη ν'. διὰ μῆκος σώματος οὕτω καλούμενος, ὡς φησιν ὁ Φιλόχορος· ἢ ὅτι Αιγύπτιος ᾧν, τὰς δύο γλώσσας ἠπίστατο. aliam hujus appellationis causam profert Autor paulo infra, quam statim videbimus.

Pag. 71. 21. διὰ τοῦτο αὐτὸν οἱ Ἀθηναῖοι εἶπαν διφυῆ] Athenaeus lib. 13. Cecropem, quia primus marem foeminae matrimonio junxit Διφυῆ vocatum testatur. *Εν δὲ Ἀθήναις πρῶτος Κέκροψ μιαν ἐνὶ ἔξευξεν, ἀνέδην τὸ πρότερον οὐσῶν τῶν συνόδων, καὶ κοινογαμλιῶν ὄντων.* διὸ καὶ ἔδοξέ τισι, διφυῆς νομισθῆναι, οὐκ εἰδῶτων τῶν πρότερον διὰ τὸ πληθὸς τὸν πατέρα. Nominis hujus rationem exponit Isac. Tzetzes ad Lycophron. p. 24. *ἐπεὶ γοῦν ἐκ τούτου οἱ παῖδες πατέρα καὶ μητέρα ἐγνώρισαν, τοὺς αἰτίους αὐτῶν τῆς γενέσεως, δύο τυγχάνοντας φύσεων, διφυῆς καὶ ὁ Κέκροψ ἐκλήθη, ὡς τοῦτο ποιήσας αὐτός.* Ita etiam Jo. Tzetz. Chil. 5. de Cecrope verba habens.

Νομοθετεῖ καὶ γυναιξὶ τοὺς γάμους τοὺς νομίμους.

Ἐξ ᾧν παῖδες ἐγνώκεισαν τοὺς δύο φυτοσπόρους,

τὸ πρῶν μόνην γινώσκοντες, ὡς ἔφην, τὴν μητέρα.

Ὅθεν ὁ Κέκροψ διφυῆς, νόμοις ὡς δέξας ταῦτα.

Pag. 72. 2. πρώτη μουσική.] Musarum primam illam appellat Cedrenus: *ὅτι καὶ Σαπρῶ, ἢ καὶ πρώτη Μουσῶν, ἀνηγόρευτο.*

Pag. 72. 9. Αισχύλος ἔτος κα'.] Scr. ἔτη. Eusebius, ex Africano, Aeschylum 23. annos regnasse asserit: licet Cedren. unicum tantum regni annum ei tribuit. καὶ πάλιν Αισχύλος τυραννήσας, ἔτος ἔν καὶ μῆνας ζ', qui etiam post Aeschylum Alcibiadem ponit, quem autor Noster Acmaeontem vocat. Euseb. Chron. Can. Alcmaeontem Aeschyli successorem vocat; post quem, *Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν Αλκμαίων, ἔτη β'.*

Pag. 72. 12. ἕως Αρεξίλωνος] Iste apud Eusebium *Ἐρξίλας* dictus est; qui regnavit annos decem tantummodo.

Pag. 72. 17. Ορφεὺς ὁ Θραξ, ὁ λυρικὸς Οδρυσσεὺς] Scr. Οδρῦσιος. Steph. de urb. Οδρυσσαι, ἔθνος Θραξίης. Jo. Tzetz.

Chiliad. 1. Histor. 12. Ορφεύς ἦν Θραξ, ἐξ Οδρυσσῶν πατριδος Βισαλτίας. Cedrenus interim corrigendus, ubi legitur, ὁ Βρωσίσιος.

Pag. 74. 13. ἐξείπε μὴ τινα φᾶναι τὰ ἐρικεπεῶ] lego φᾶναι. haec etiam apud Cedrenum, licet mutila, habentur: legit enim, οὗ ὄνομα ὁ αὐτὸς Ορφεύς ἀκούσας ἐκ τῆς μαντίας, ἐξείπε μῆτις, ὅπερ ἐρμηνεύεται, βουλή, etc. prima scilicet Ophici responsi voce prolata, reliquis omissis. Quid vero τὰ ἐρικεπεῶ sibi vult, aut unde petatum hoc vocabulum, non adeo dictu facile: quum tamen nihil nobis adhuc probabilium occurrat, Gregorii nostri doctissimi conjecturam, in Not. et Observat. suis Anglice scriptis, in quaedam S. Scripturae loca propositam, hic proponam. *Hebraei* (inquit) *inter Arithmeticas suas Traditiones, etiam hanc nominis Iehovah numeralem habent notationem; וָפּ כֶּפּוּ sive Kepeo, quam hoc modo deducunt.*

יהוה

י פעמים יק: ה. פעמסה: בה: הרי קבר:

י פעמים ו' לו: הרי קסא: ה' פעמים ה' כה: הרי קפ:

id est 10. *in sese multiplicatis, proveniunt* 100. 5. *in se multiplicatis, exeunt* 25. *Ecce* 125. 6. *in se multiplicatis, fiunt* 36. *Ecce* 161. 5. *in se multiplicatis, producuntur* 25. הרי Hare sive Heri, *ecce* וָפּ כֶּפּוּ, *id est*, 186. *quae Divini nominis Hamphorash, sive numeralis est Notatio, adeoque vocabuli hujus ἐρικεπεῶ, ab oraculo editi, significatio.* Haec ille. Frustra itaque sunt cum Autore nostro Suidas in Orpheo, et Cedrenus, qui horum verborum interpretationem ex Graeco fonte petere satagunt: Μῆτις quidem consilium sonat; et φᾶς, cum verbo φᾶναι, affinitatem quandam habere videtur: verum ubinam tandem invenietur τὰ ἐρικεπεῶ, quod Autores dicti, quod non intelligerent, omiserunt? Certe Orpheum Hebraicarum Scripturarum haud ignarum fuisse apparet ex Hymno ejus de Deo, ubi inter multa Numinis redolentia, haec habentur.

Ἀρχὴν αὐτὸς ἔχων, ἄμα καὶ μέσον ἠδὲ τελευτήν.

Ὡς λόγος ἀρχαίων, ὡς ὑδρογενῆς διέταξεν,

Ἐκ θεόθεν γινώμιασι λαβῶν κατὰ δίπλακα θεσμόν.

ubi τῷ ὑδρογενεῖ Mosem cum innuere, ad nominis ejus originem respectu habito, perspicuum est. Quod enim ex aquis extractus fuerat, ideo Moyses vocatus est: uti testantur S. Scripturae, Exod. 2. v. 10. Nominis autem hujus rationem ex Josepho, Antiq. Jud. 1. 2. profert Glycas, Annal. part. 2. his verbis *Nomen* (inquiens) *ei fuisse datum ab eo quod acciderat: nam Aegyptios aquam Moy dicere: hises autem illos, qui ex aqua sint extracti liberatique, eadem etiam habentur apud Philon Jud.*

Et quidem lingua Copta ΠΙΛΛΑΥ, pimoy, aquam significat, ubi

ΠΙ, pi, signum est nominis Masculini: ΜΟΖΟΥΧ, item Moy-

hoog, aquam frigidam sonat, **ⲚⲱⲨⲤⲤⲤ** vero *Extractus* ex aquis redditur, apud Kircher. Lexic. Copt.

Pag. 76. 10. μετὰ δὲ Γεδεῶν ἠγεῖτο τοῦ Ἰσραὴλ Θῶλας] Post Gedeonem populo Israelitico praesuit filius ejus Abimelechus: post eum vero Tholas, ut ex textu constat.

Pag. 76. 13. ἀπενοεῖτο ἀπὸ θεῶν ἑαυτὸν] lego; ἀποθεῶν ἑαυτὸν. ut sensus verborum sit; eoque audaciae, sive impudentiae, devenit, ut se Deum praedicaret. *Ἀπόνοια* enim apud Autorem nostrum ubique, pro confidentia sive audacia, usurpatur: unde infra, lib. 5. p. 71. habemus, ἀπονενομημένος πολεμιστής, in bello audax. Ulissem etiam ad Circen ingredientem, μετὰ ἀπονοίας Αἰαίικῆς, Graeca sua fretum confidentia, introducit, p. 86. Eod. lib. verum hujusmodi exempla hic frequenter tibi occurrent. Marsyae fabulam, inter alios, late prosequitur Jo. Tzetz. Chil. 1. Hist. 15.

Pag. 77. 6. ἀνιόντες τὸν Ἐλλήσποντον] ὁ Ἐλλήσποντος, Mare, ἢ Ἐλλήσποντος regio, sic dicta. Stephan. de urb. Ἐλλήσποντος, ἢ χώρα, ἢ παρακειμένη τῷ κόλπῳ.

Pag. 77. 16. ἐνθα λέγεται τὰ Πυθια θερμά] Procopius de Justiniani Aedific. Πηγαὶ δὲ θερμῶν φύσει ἐν Βιθυνοῖς ὑδάτων ἀναβλυστάνουσιν, ἐν χώρῳ ὅνπερ ἐπονομάζουσι Πύθια. Oraculum vero ibi olim fuisse, unde forte locus nomen habuerit, tum ex Nostro, tum ex ipsa vocis notatione apparet.

Pag. 77. 18. εἰ τί δὲ ἔσται;] Ἰσως, ἢ τί δ' ἔσται;

Pag. 78. 1. ζωργεύσας] Scr. ζωργήσας.

Pag. 78. 9. τὸν ἀνάπλουον τῆς Ποντικῆς θαλάσσης] De Anaplo Pontico, vide P. Gyllium, de Bosphoro Thracio, 1. 2.

Pag. 78. 17. ὅπου τὴν δύναμιν ἐωράκασιν] δύναμις, pro spectro, spiritu; Daemone, seu apparitione quadam, apud hunc Autorem frequenter usurpatur.

Pag. 78. 19. Σωσθένην] Σωσθένιον. Locum hunc Sosthenium corrupte vocari asserit P. Gyllius, de Bosp. Thrac. lib. 2. cap. 14. qui etiam Leosthenium eum appellandum contendit. Ex ejusdem tamen locorum descriptione *Sosthenium* idem potius esse videtur cum vico *Michaelio*, quem ejusd. lib. c. 10. describit: ibi enim Michaeli Archangelo aedem olim extruxisse a Sozomeno perhibetur Constantinus M. de quo paulo infra Aulor noster.

Pag. 79. 4. παρὰ τοῦ δόγματος τῶν Χριστιανῶν] locus mutilus: ἐστὶ, aut quid tale supplendum videtur.

Pag. 79. 8. ποιήσας κατὰ ἀνατολὰς εὐχὴν] pro his, Cedrenus habet, καὶ τὸ μὲν θυσιαστήριον πρὸς ἀνατολὰς ὄρεῖν ἐτύπωσε.

Pag. 79. 11. ἐπὶ τὴν Ποντικὴν ἀνέπλευσαν] supple, θάλασσαν, ex Cedreno.

Pag. 79. 14. Γλαύκην, καὶ τοῦ Κρέοντος θυγατέρα] καὶ hoc loco *παρέλκει*: Glauca enim ipsa Creontis fuit filia. Fabulam habes apud Apollonium Rhod. et apud Isac. Tzetzem in Lycophron.

Pag. 79. 18. μετὰ δὲ Θῶλαν ἤγειτο τοῦ Ἰσραήλ Αἰγλάμ ὁ Ζαβουλωνίτης] Post Tholam quidem, interjectis tamen Jairo, Jephtha, et Essebone, populam Israeliticum judicavit Elon Zabulonites, per annos decem: ut videre est Jud. cap. 12. v. 11. Verum haec omnia subsultorie ab Auctore tradita sunt.

Pag. 79. 21. ὅς ἐγένετο πατήρ Ἰλου] Scrib. *Ἰλου*. Scrib. etiam *Τρωῶς* ubique, non *Τρωός*, uti poster habet.

Pag. 80. 8. πάντας προετρέψατο] ad se vocavit, sc. εἰς τὸν *ἐγκαινισμόν*, ut habet Cedrenus.

Pag. 80. 8. τὸν ἴδιον αὐτοῦ ἀδελφόν] memoria lapsus est librarius: Scr. *υἷόν*. Caeterum de Tantalō, vide Euseb. Chron. x. post p. 84. et Scaliger. in locum: item Cedren. Jo. Tzetz. p. 87. Nat. Comit. p. 335. Helvic. p. 31.

Pag. 82. 12. Τυνδαρίῳ] Scr. *Τυνδάρω*.

Pag. 83. 3. συντρόφῳ τοῦ Ἀγαμέμνονος] *Σύντροφον* Agamemnonis Menelaum appellat, eo quod, ut ipse putavit, non fratres erant sed, apud Atreum, Agamemnonis patrem, Menelaus Pliathenis F. una cum Agamemnone enutritus fuerit: ut infra expresse dicit lib. 5. Caeterum an haec etiam Palaephati, quem noster citat, mens fuerit, penitus nescimus: ex libris enim *περὶ ἀπίστων* quinque, quos Suida teste conscripsit, unus tantum nunc extat, qui primus erat. Revera tamen et Agamemnon et Menelaus Pliathenis filii, Atrei vero nepotes erant; adeoque non Connutritii tantum, sed fratres germani.

Pag. 83. 8. ἐβασίλευσε Δάρδανος; υἱὸς Ἰλου] Scr. *Ἰλου*, ut supra monuimus. Caeterum Dardanus Ili proavus erat, filius vero ejus, qui eum in regno successit, Laomedon dictus est.

Pag. 83. 9. τῶν Ἑλλήνων, τοῦτ' ἔστι, τῆς Ἑλλάδος] Cedrenus habet, *τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῆς Ἑλλάδος*, haud recte: *Ἑλλάς* enim apud Autorem hunc stricte, pro particulari Graeciae regione sumitur, uti supra monuimus, licet eum parum sibi constantem observare possimus; ibi enim Sicyonios vocat *Ἑλλαδικούς*, hic Argivorum regnum *τὴν Ἑλλάδα* appellat. Abas enim, et Proetus, Argivorum reges fuerunt.

Pag. 84. 1. μὴ ποιεῖν κακῶς τῷ συνεσθίοντι.] De hospitibus non violandis, vide Isac. Tzetzem, in Lycophron. qui Alexandro exprobrat, quod pro beneficiis in illum illatis, Menelaum, contra jus fasque, injuriis affecerit. Ubi etiam veteris hospitibus salem apponendi consuetudinis meminit: *ἄλλα δὲ ἐτίθουν οἱ καλαιοὶ ἐν ταῖς τῶν ξενιῶν καταρχαῖς συμβολικῶς, ἐπευχόμενοι ὡσπερ αἶψ ἐκ δύο φύσεων, τῆς ὑδατώδους καὶ γεηραῆς, εἰς μίαν φύσιν ἐπάγη τὴν τοῦ αἰός, οὕτω παγῆναι καὶ τούτους εἰς μίαν ὁμόνοιαν.*

Pag. 84. 2. πέμπω αὐτὸν] Forte, *πέμψω*.

Pag. 84. 10. ἐκέλευσε συνεσθλειν αὐτῶ] Jo. Tzetzes Chil. 7. hist. 149. Jobaten eum per novem dies continuos convivis excepisse asserit; decimo vero tandem die perlectis literis, eum tamen occidere non potuisse, ut qui socius fuerat mensae.

Ἰδῶν ὁ Ἰοβάτης δὲ τὸ γράμμα τῆ δεκάτῃ,

Κτείνειν οὐκ εἶχεν οὐδ' αὐτὸς, συμμετασχῶν τραπέζης.

Pag. 84. 12. ὅτι μᾶλλον κατηγορεῖται] Durum hoc locutionis genus: κατηγορεῖται enim, pro, injuste accusatur, hoc loco poni videtur, nisi κακηγορεῖται, potius legendum sit. τὸ μᾶλλον vero eodem modo usurpatum occurrit infra, lib. 10. p. 307. αὐτὸς δὲ μᾶλλον, ὡς προγονοῦς τῆς ἐμῆς καρδίας, ἀνέκραξε, etc.

*Pag. 84. 20. ἐξ οὗ καὶ Πελοποννήσιοι ἐκλήθησαν οἱ Ἑλλαδικοί] Stephan. de urb. triplicem hanc regionem habuisse appellationem testatur: *Apis enim, Phoronei F. temporibus, Apia vocata est; Pelasgi vero Pelasgia: ἐπὶ δὲ τῶν Πελοπιδῶν, Πελοπόννησος: sub Pelopidis vero, Peloponesus.**

Pag. 85. 7. τὸ ἐννεάγραμμον ὄνομα] Scribendum ex Cedreno ἐννεαγράμματον.

Pag. 85. 8. παθητὸν μελλοφανῆ] Cedrenus habet νεοφανῆ.

Pag. 85. 11. ἐφιλοσόφει Ἰπποκράτης.] Hippocrates duos medica arte celebres fuisse tradidit Jo. Tzetz. Chil. 8. Hist. 155. Gnosidici filium, priorem; alterum vero, qui et Cous dictus est, hujus nepotem. Hippocrates vero iste Cous, Librorum custos in Coo designatus, antiquorum Medicorum omnium exussit libros; uti idem Tzetzes testatur.

Ἐν Κῶ βιβλιοφύλαξ δὲ δειχθεὶς Ἰπποκράτης,

Τὰ παλαιὰ τῶν ἱατρῶν ἐνέπηρσε βιβλία,

Καὶ τὸ βιβλιοφυλάκιον. δι' ὃ φυγῶν ἐκεῖθεν,

Ἐν Ἡδωνοῖς διέτριβεν, Ἑλλάδι, Θεσσαλίᾳ,

Τῷ Ἀρτυξέρεξῃ σύγχρονος ὑπάρχων, καὶ Περγάμῃ.

Verum Pelopis aevo Hippocrates, ejusque σύγχρονος Democritus, bene multis annorum centuriis posteriores sunt.

Pag. 85. 14. ὁ Θεωστής ἐτη ις'] Cedren. ἐτη δώδεκα, rectius: vide Eusebium.

Pag. 85. 19. πρῶτος ὁ Μίνωος] Scr. Μίνως.

Pag. 86. 1. θρυλούμενοι] Scr. θρυλλούμενοι.

*Pag. 88. 2. τοῦ νοταρίου αὐτῆς] Notarii, sive scribeae; dictio latina, apud Graecos recentiores frequenter usurpata. Eusebius tamen Taurum τοῦ Μίνωος στρατηγόν, Minois *Militias Praefectum fuisse vuli, Chron. lib. poster. ex Philochoro.**

Pag. 86. 3. μεσάσαντος] Pro μεσιτεύσαντος, seu μεσιτευσάντων, de utrisque enim dictum.

Pag. 86. 5. ἐν τῷ κουβουκλείῳ] Ex Latino, Cubiculum, Vocabulum factum.

Pag. 86. 9. φεύγων τῆς φρουρᾶς] Lego, ἐκ τῆς φρουρᾶς.

Pag. 86. 13. τῷ Ἀντέωνι] Hic Anteus aliis est.

Pag. 86. 16. *ἐαντὸν εἰς πῦρ ἵβας*] Ita etiam Eusebius Chron. lib. 2. *Ἡρακλῆς νόσῳ λοιμῶδει περιπεσών, εἰς πῦρ ἐαντὸν ῥίψας τελευτᾷ.*

Pag. 87. 16. *εἰς τὴν Λαβύρινθον χώραν*] Cedr. habet, *εἰς τὴν Λαβύρινθων χώραν.* Λαβύρινθον Hesychius interpretatur, *ποχλοειδῆ τόπον.* Etymologici Magni auctor Labyrinthum Creticum Montem fuisse ait, in quo antrum erat descensu ascensuque molestum. *Λαβύρινθος ἐν τῇ Κρήτῃ νήσῳ ἐστὶν ὄρος, ἐν ᾧ ἐστὶ σπήλαιον ἀντροῶδες, δύσκολον περὶ τὴν κάθοδον, καὶ δυσχερὲς περὶ τὴν ἀνοδὸν· ἐν ᾧ λέγεται ὁ Μινώταυρος ἐμβληθῆναι.*

Pag. 88. 2. *ὅτι ἄλλην αὐτῷ ἐποίησαν οἱ Κρηῆτες*] locus mendosus: suspicor legendum, *ὅτι ἄλλην αὐτῷ ἐποίησαν,* quod verto, *in errorem eum duxerant.*

Pag. 88. 12. *τὸν πρόγονον αὐτῆς*] Πρόγονοι dicuntur, filii, ex nuptiis prioribus nati. Moschopul. Attic. voc. Collect. *Πρόγονοι καὶ οἱ ἀπὸ προτέρου γάμου γεγεννημένοι, ὧν ὁ πατήρ, ἢ μήτηρ εἰς δευτέρον ἦλθε γάμον. λέγονται δὲ πρόγονοι, πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ δευτέρου γάμου γεγεννημένους. ἐπίγονοι δὲ λέγονται, οἱ ἀπὸ τοῦ δευτέρου γάμου.*

Pag. 89. 2. *καταρώμενος τὸν υἱὸν*] Eadem habes apud Io. Tzetzem, Chil. 6. Hist. 56.

*Τὰ Φαίδρας, Ἰππολύτου τε δῆλα τελεῖ τοῖς πᾶσιν,
Ὡς ἦρα τούτου Φαίδρα μὲν προγόνου περιφικότες.
Αὐτοῦ δ' αὐτὴν ἀπώσαντος, ψεύδεται τούτου βίαν
Θησεῖ, τῷ τούτου δὲ πατρὶ, θνήσκει δειναῖς κατάραις.*

Pag. 89. 6. *ἔξεσελλίσθη*] Vox hybrida, ex particula Graeca *ἔξ*, verbo vero Latino, Graeco more formato, conficta: a *σέλα* enim seu, *σέλλα*, *Sella*, *σελλίζομαι* formatur, inde compositum, *ἔξεσελλίσθη*, ex *Sella*, seu sede excussus est.

Pag. 89. 7. *εἰληγέντος τοῦ λωρίου*] *λωρίον*, *λῶρον* et *λῶρος*, apud recentiores Graecos usurpata pro, *Lorum*, *Habena*.

Pag. 90. 5. *Εὐρυσθεὺς*] Scr. *Εὐρυσθεύς*. Euseb. Chron. l. 2. *Λακεδαιμονίων* πρώτος ἐβασίλευσεν *Εὐρυσθεὺς* ἕτη μβ'.

Pag. 90. 11. *μετὰ τοὺς Λακεδαιμονίους*] Forte scribendum, *μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων*: Corinthiorum enim, et Lacedaemoniorum regnum eodem anno coepisse, sub regibus scilicet Alete et Eurystheo, testatur Eusebius in Chronicis: quem vide.

Pag. 90. 13. *καὶ ὕστερον ἐβασίλευσεν * ἔτος α'.*] Supple, ex Eusebio, *Αὐτομένης*. Euseb. Chron. Can. *Κορινθίων* ἐβασίλευσεν *ιδ'.* *Αὐτομένης* ἔτος θν. et deinde οἱ *Κορινθίων* βασιλεῖς ἕως τοῦδε τοῦ χρόνου μεθ' οὓς ἐνιαύσιοι *Πρυντανεῖς*.

Pag. 91. 7. *ἐτρώθη γὰρ εἰς αὐτὴν*] Subaudiendum, *τῷ ἔρωτι.*

Pag. 91. 8. *εὐστόλος*] Vox haec ad vestium ornatum proprie referenda: licet hoc in Helenae laudibus locum habere non debere quis existimet. Leo Allat. in Isac. Porphyrogen. de praetermissis ab Homero, *bene comptam*, vertit.

Pag. 91. 9. εὐχαράκτηρος] χαρακτήρ hic de facie tantum dici apparebit cuilibet locum hunc sequentibus conferenti. lib. enim 11. M. Antoninus Philos. λεπτοχαρακτήρος dicitur, cum prius κονδοειδής, curtus, et λεπτός, gracilis dictus fuisset. Verum S. Pauli Characterisma lib. 10. p. 235. datum, rem extra controversiam ponit. Ibi enim cum prius tum corporis totius lineamenta, tum vultus capillitiique color, descripta fuerant, tandem addit autor, ὑπογελῶντα ἔχων τὸν χαρακτήρα, vultum ridendum ei tribuens, μακροχαρακτήρος itaque, facie longa, λεπτοχαρακτήρος, facie tenui, seu parva necessario vertenda sunt.

Pag. 92. 6. μετωνόμασεν αὐτὸν Ἀλέξανδρον.] Isac. Porphyrog. περὶ τῶν καταλειφθ. ὑπὸ τοῦ Ομηρόν, eum Alexandrum prius dictum fuisse asserit; Deinde vero Paridem, ἀπὸ τοῦ περιέναι, quod vitata morte, cum a matre expositus fuisset, adhuc superstes esset.

Pag. 92. 7. ὀνόματι Ἀμάνδρα] Μανδρῶ habet Cedrenus.

Ibid. γεηρόνῳ τινὶ] Scr. γηρόνῳ.

Pag. 92. 10. ποιήσας δὲ τεῖχος ἐν τῷ αὐτῷ ἀγρῶ] Vicus, muro cinctus, Urbis statim nomen ubique apud Autorem hunc sibi sumit: exempla hujus rei frequentia.

Pag. 93. 2. λεγόμενον κεστόν] κεστόν ἱμάντα, apud Homer. acu pictum lorum: significat etiam, Cingulum Nuptiale. Hesych. Κεστόν ἱμάντα, τὸν ποικίλον ἱμάντα, ἢ χιτῶνα ποικίλον, ἢ τὸν τῆς Ἀφροδίτης ἱμάντα.

Pag. 93. 8. οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πάντες] αὐτοῦ, hoc loco ad Paridem referendum videtur.

Pag. 93. 16. τοπάρχας τῆς Εὐρώπης χώρας] Europam, pro Graecia, et Helladem, pro Peloponneso, apud hunc nostrum frequenter poni supra monuimus.

Pag. 94. 1. τῇ βασιλευμένῃ, ἧτοι τοπαρχουμένῃ] Βασιλεύειν per vocem τοπαρχεῖν fere reponit Autor noster, quia jam olim, ante Scriptoris hujus aetatem, τοῦ βασιλείως appellatio imperatori Romano appropriata fuerat; Reges autem alii, Principesque omnes, excepto, ut apparet ex eodem Luitprando, Legat. ad Niceph. Bulgaro, φῆγες, Reges vocabulo Latino, et τοπάρχαι, dicebantur. Imperatores etiam Romanos hujus nominis honorem aliis invidisse apparet ex Luitprando, qui Legation. ad Nicephorum Phocam pro Othone M. obiit; ubi Imperatoris fratrem habes hac de re cum Luitprando litigantem, verbis hisce. Octavo autem, id est, Sabbato primo dierum Pentecostes, ante fratris ejus Leonis Curopalatae, et Logothetae praesentiam sum deductus; ubi de Imperiali vestro nomine magna sumus contentione fatigati. Ipse enim vos, non Imperatorem, id est, βασιλέα, sua lingua, sed ob indignationem, φῆγα, id est, Regem, nostra vocabat. Cui cum dicerem, quod significatur idem esse, quamvis quod significat diversum; Me, ait, non pacis, sed contentionis causa venisse

sicque iratus surgens, vestras literas, vere indignans, non per se, sed per interpretem suscepit.

Pag. 94. 7. ἐν τῇ Σπάρτῳ πόλει] Cedren. Σπάρτη: Sparta vero tum urbem Laconicae principem, tum Laconicam ipsam significare asserit Stephan. de Urb. ex Timagora, qui de Spartis loquens, *Εκπεσόντας*, (inquit) δὲ αὐτοὺς εἰς τὴν Λακωνικὴν Σπάρτην ἀφ' ἑαυτῶν ὀνομάσαι.

Pag. 94. 22. *Θυσιάζοντα Διὶ Ἀστερίῳ.*] Jovi Astemio, id est, Cretensi; Hesych. *Ἀστερίη*, ἡ Κρήτη, καὶ ἡ Δῆλος οὕτως ἐκαλοῦντο. Jovem enim in Creta natum atque educatum fuisse testatur Lucianus, de sacrific. οἱ δ' αὖ Κρήτες οὐ γενέσθαι παρ' αὐτοῖς, οὐδὲ ταφῆναι μόνον τὸν Δία λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ τάφον αὐτοῦ δεικνύουσι. Dionys. Perieget. de situ orbis:

Κρήτη τιμηέσσα Διὸς μέγαλοιο τιθηνή.

Sic Virgil. etiam lib. 3. Aeneid.

*Creta Jovis magni medio jacet insula ponto,
Mons Idaeus ubi, et gentis cunabula nostrae.*

In Creta vero sepultum fuisse testantur Cedr. Chr. Alex. Auctor, Chronographus ἀνώνυμος. quem Autori huic praefiximus; qui omnes Pici Jovis Epitaphium proferunt, hisce verbis scriptum, *ΕΝΘΑΔΕ ΚΕΙΤΑΙ ΘΑΝΩΝ ΠΗΚΟΣ Ο ΚΑΙ ΖΕΤΣ ΟΝ ΚΑΙ ΔΙΑ ΚΑΛΟΤΣΙ.*

Pag. 95. 8. διὰ τῶν εἴχε μεθ' ἑαυτοῦ πλοίων] Lego διὰ τῶν ὧν εἴχε vel potius διὰ ὧν εἴχε etc.

Pag. 95. 10. ἄμα τῆς Αἰθρας] Aethra fuit Pithei filia, Thesei vero mater: quae a Dioscuris, ob sororem Helenam a Theseo raptam, captiva abducta est; uti testatur Isaac. Tzetz. in Lycophron. his verbis. *Πειρίθους καὶ Θησεὺς, ὁ μὲν Διὸς ὦν, ὁ δὲ Ποσειδῶνος, φιλιαν ποιησάμενοι, ἀρπάσαι συνέθεντο Διὸς θυγατέρα ἀρπάσαντες γοῦν τὴν Ελένην, περιτίθενται ἐν Αθήναις τῆς Ἀττικῆς Αἰθρας, τῇ Πιτθέως μὲν θυγατρὶ, μητρὶ δὲ Θησεως. Κάστωρ δὲ καὶ Πολυδεύκης οἱ Διοσκορίδαι, οἱ τῆς Ελένης ἀδελφοί, πορθήσαντες τὴν Ἀττικὴν, διὰ τὴν ἀρπαγὴν τῆς Ελένης, Αἰθραν λαμβάνουσιν αἰχμάλωτον πρὸς αἰσχύνην αὐτοῦ. ἦτις ἀρπαγείσης πάλιν τῆς Ελένης ὑπ' Ἀλεξάνδρου, συναπῆρεν αὐτῇ καὶ ἡ Αἰθρα ἐπὶ Τροίαν.*

Pag. 95. 12. καὶ ἐ. δουλίδων κουβικουλαρίων] Κουβικουλάριος, uti ex hoc loco apparet, tam pro *Cubicularia*, quam pro *Cubiculario*, sumitur.

Ibid. Καὶ ἀντεπέρασεν εἰς τὴν Σιδῶνα] Phoeniciam versus iter direxit Paris, verum adversis ventis jactatus, Aegyptum tandem appulit. Constantinus Manasses.

Εἰς ναῦν ἔμβας ἀλίπloon, ἀπαίρει πρὸς Φοινίκην.

Et paulo infra:

Τποληφθεις δὲ πνεύμασι σφοδροῖς πολυταράχοις,

*Μόλις εἰς τὸν ἀρμίστατο στομάτων τῶν τοῦ Νελλοῦ,
Κανωβικὸν ὀνομασθὲν ἐν χρόνοις τοῖς ὑστέροις.*

Pag. 95. 22. ὡς ἔξηχος] Infra etiam de Oreste in furorem acto Auctor habet εἰς ἔξηχίαν (Scrib. ἔξηχίαν) ἦλθεν ἀπὸ μανίας, παρ' ἑαυτὸν γενόμενος: id est, furore correptus est. Scilicet ἡ ἔξηχος διάνοια τῇ φρονίμῳ opposita est; ut ex Etymologico magno discere licet. Πυκνά, τὰ συνεχῆ καὶ συνετά· ἡ γὰρ φρονίμος διάνοια πεπυκνωμένη ἐστίν. ὥσπερ τοῦναντίον ἡ ἔξηχος, ἡραιωμένη. Cedrenus in dicta Orestis historia, habet, καὶ ποτὲ μὲν ἐν ἀνέσει διῆγε, ποτὲ δὲ τὰ ἐξόχων ἐπετέλει: ubi tamen ἐξήχων legendum suspicor. Infra etiam, de Oreste in furorem acto, auctor habet, εἰς ἔξηχίαν ἦλθεν ἀπὸ τῆς μανίας παρ' ἑαυτὸν γενόμενος. p. 101. Cedr. ἔξοχος habet; quem vide.

Pag. 96. 10. καὶ μᾶλλον προσήκειν Πριάμῳ] incongrua ista sunt: itaque aut προσήκω scribendum, aut praecedentia ita legenda videntur: Ἡ δὲ Ἑλένη ἔφη Ἀλεξάνδρου, τοῦ καὶ Πάριδος εἶναι συγγενῆς etc. Caeterum mutila sunt etiam sequentia; quorum tamen sensum utcunque expressimus.

Pag. 96. 18. Ἀθήδα ἔλεγεν εἶναι] leg. τὴν Ἀθήδαν ἔλεγεν εἶναι; aut, ἡ Ἀθήδα, ἔλεγεν, ἐστίν.

Pag. 97. 20. Μυρμιδόνων τότε] Myrmidonas primo Aeginetas dictos, Troiani vero belli temporibus Phthiotas asserit Eustathius in Hom. Π. α. Μυρμιδόνες οἱ τῷ Ἀχιλλεῖ ὑποτεταγμένοι Φθιώται ἔλεγοντο. κληθῆναι δὲ φασὶ τὴν ἀρχίην Μυρμιδόνας πρώτους τοὺς περὶ Ἀθίνας. Phthia vero Thessaliae pars, teste Stephano de urb. Φθία, πόλις καὶ μοῖρα Θεσσαλίας: in quatuor enim partes eam dividit Strabo, apud eundem. Στράβων δὲ εἰς τέσσαρα διαιρεῖ τὴν Θεσσαλίαν, Φθιωτίν, Ἐσθιαιωτίν, Θετταλιωτίν, Πελασγιωτίν.

Pag. 98. 9. ὁ δὲ Οδυσεὺς ἀπελθὼν] δὲ videtur παρέλκειν.

Pag. 99. 10. ἐκ τῆς Νεάν ἄνδρου] Νεάνδρου legitur apud Cedrenum. Stephan. de urb. Neandriam vocat. Νεάνδρεια, πόλις Τρωάδος ἐν Ἑλλησπόντῳ, ὡς Χάραξ. Et deinde, λέγεται καὶ Νεάνδριον οὐδετέρως, ὡς Θεόπομπος.

Pag. 99. 21. Κώβην καὶ Κόκαρκον] Cobim et Corianum vocat Dictys Cretensis.

Pag. 100. 4. ὑπὸ Φόργαντος] Forgarita vocatur apud Dict. Cret.

Pag. 100. 13. Ἀυρηησὸν πόλιν] Ἀυρηησὸν scribit, cum duplici σ. Stephanus de urb. Ἀυρηησός, πόλις Τρωϊκῆ, μία τῶν ἕνδεκα τῶν ἐν τῇ Τρωάδι.

Pag. 100. 17. κονδοειδῆς] vocabulum Mixobarbarum: κονδός, sive κοντός, Curtus. vide Meurs. Glossar.

Pag. 100. 23. ἐν τῇ λεγομένῃ Λεγοπόλει] Brissi, seu Brissis urbem, Pedasum, vocat Dictys Cretens. Pedasus vero Idae

urbs, teste Steph. ἔστι δὲ ἑτέρα Πήδασος ὑπὲρ τὴν Ἰδην, ἣν Ἀχιλλεύς ἐπόρθησε.

Pag. 101. 8. οὐσαν γυναῖκα τοῦ Μενέτου] *Amónton* habet *Cedrenus*. *Meneti*, sive *Amynti* hujus, uti nec *Andri* et *Thyanis*, *Hippodamiae* fratrum, nulla apud *Dictyn Cretensem*, qui hodie omnium est in manibus, occurrit mentio. Unde conjectare licet, aut alium *Dictyn* Autoris nostri aetate exiitisse, aut saltem eum non ex *Dicty*, quaecunque profert de *Bello Troiano*, desumpsisse; uti paulo infra de se testatur.

Pag. 101. 15. τοῦ διαφέροντος αὐτῷ στρατοῦ] διαφέρων hic, novo plane sensu, usurpatur: uti etiam infra, lib. 8. p. 169. τὰ διαφέροντα, pro *Bonis* alicujus, aut quaecunque ad aliquem pertinent: ἔλαβε καὶ τὴν Ἀσίαν πᾶσαν, καὶ πάντα τὰ διαφέροντα τοῦ αὐτοῦ Ἀντιγόνου. item lib. 14. p. 359. Ὄθεν εἰς Γότθος τῶν διαφερόντων τῷ αὐτῷ Ἀσπαρι etc. *Gothus quidam*, qui ex *Asparis aesseclis* erat.

Pag. 101. 20. ἀποκρύβει αὐτήν] *Scr.* ἀποκρύπτει.

Pag. 102. 3. μετὰ τοῦ ἐφόρει κοσμίου] ita paulo superius, de *Paride Helenam* abducente, διὰ τῶν εἴχε μεθ' ἑαυτοῦ πλοίων· pro κοσμίῳ vero, lege κόσμου.

Pag. 103. 5. ἦν δὲ Τέκμησσα τῇ ἡλικίᾳ εὐστολος] ἡλικία proprie de statura, hoc loco de forma corporis universaliter dicitur: interim observandum, vocabulum εὐστολος hic ad corporis ornatum, seu vestitum, commode referri non posse.

Pag. 103. 17. μεγαλόφθαλμος] μελανόφθαλμος habet *Isac*. *Porphrog.* verum ex nostro corrigendus, cum immediate sequatur μελάγκορος.

Pag. 103. 20. διμυριαῖος] διμοιριαῖος infra saepiuscule verum legendum cum *Isac*. *Porphrog.* et *Cedren.* διμοιριαῖος. ἦν δὲ Οὐάλης τὴν ἡλικίαν διμοιριαίαν ἔχων, quod *Xylander* vertit: erat *Valens statura mediocri*. *Leo Allatius* vocabulum hoc reddidit, *Duplarius*: Ego διμοιριαῖος, statura *Mediocre*m superante, excedente, reddidi, ad *Bessem*, *Assisque* partes respectu habito. *Εὐμεγέθης* enim, sive *εὐμήκης*, pro solido supponatur; cuius *Se-*missis sit *mediocri* statura; atque infra hanc, omnes *κονδοειδεῖς*, et *Curti*. Juxta hunc calculum ὁ διμοιριαῖος, qui *Bessem* habet, staturam *mediocre*m superabit. Atque eodem plane sensu *Auctor* infra, *Tiberium Imp.* διμοιριαῖον facit; quod *Suetonio* est, *Statura*, quae justam excederet: in *Tiberio*, *Tit.* 68.

Pag. 104. 6. στραβός] pro hoc *Isac*. *Porphrog.* habet, ἐτερόφθαλμος.

Pag. 104. 10. μεγαλόφθαλμος] μεγαλόψυχος legit *Porphrog.*

Pag. 104. 12. εὐσχυλτος] vox ista apud *Lexicographos* nullibi occurrit: *Leo Allatius* reddidit *peropportune adoriens*, tanquam a *σχυλάω* ortum; ego vero, cum a *perfecto passivo* ali-

melechus, Thola, Jair, Jephthe, Essebon, Acalon, Labdon, et Samson.

Pag. 70. 2. εὔρε τὴν τεχνικὴν] Artes quum sint tam variae, multiplicesque, cujusnam hic Argus Occidentalibus autor putandus? fortean legendum, τὴν τεκτονικὴν.

Pag. 70. 12. ὁ τοῦ Αμινοῦμ] Scr. Αβινοῦμ. Quomodo tamen Barachus ab Auctore nostro, post extinctos Judices, populo Israelitico praefuisse dicitur, quum post ipsius tempora ix alii Judices numerentur?

Pag. 70. 17. διὸ καὶ διφυῆ αὐτὸν ἐκάλουν.] Philochorus apud Eusebium Chron. l. 1. Κέκροϋ ὁ Διφυῆς τῆς τότε Ακτῆς, νῦν δὲ Αττικῆς, ἐβασίλευσεν ἔτη ν'. διὰ μήκος σώματος οὕτω καλούμενος, ὡς φησιν ὁ Φιλόχορος· ἢ ὅτι Αἰγύπτιος ἂν, τὰς δύο γλώσσας ἠπίστατο. aliam hujus appellationis causam profert Autor paulo infra, quam statim videbimus.

Pag. 71. 21. διὰ τοῦτο αὐτὸν οἱ Ἀθηναῖοι εἶπαν διφυῆ] Athenaeus lib. 13. Cecropem, quia primus marem foeminae matrimonio junxit Διφυῆ vocatum testatur. *Ἐν δὲ Αθήναις πρῶτος Κέκροϋ μίαν ἐνὶ ἔξευξεν, ἀνέδην τὸ πρότερον οὐσῶν τῶν συνόδων, καὶ κοινογαμίων ὄντων. διὸ καὶ ἔδοξέ τισι, διφυῆς νομισθῆναι, οὐκ εἰδότην τῶν πρότερον διὰ τὸ πλῆθος τὸν πατέρα.* Nominis hujus rationem exponit Isac. Tzetzes ad Lycophron. p. 24. *ἐπεὶ γοῦν ἐκ τούτου οἱ παῖδες πατέρα καὶ μητέρα ἐγνώρισαν, τοὺς αἰτίους αὐτῶν τῆς γενέσεως, δύο τυγγάνοντας φύσεων, διφυῆς καὶ ὁ Κέκροϋ ἐκλήθη, ὡς τοῦτο ποιήσας αὐτός.* Ita etiam Jo. Tzetz. Chil. 5. de Cecrope verba habens.

Νομοθετεῖ καὶ γυναιξὶ τοὺς γάμους τοὺς νομίμους.

Ἐξ ἂν παῖδες ἐγνώκεισαν τοὺς δύο φυτοσπόρους,

Τὸ πρὶν μόνην γινώσκοντες, ὡς ἔφην, τὴν μητέρα.

Ὅθεν ὁ Κέκροϋ διφυῆς, νόμοις ὡς δειξας ταῦτα.

Pag. 72. 2. πρώτη μουσική.] Musarum primam illam appellat Cedrenus: ὅτε καὶ Σαπφῶ, ἢ καὶ πρώτη Μουσῶν, ἀηγόρευτο.

Pag. 72. 9. Αἰσχύλος ἔτος κα'.] Scr. ἔτη. Eusebius, ex Africano, Aeschylum 23. annos regnasse asserit: licet Cedren. unicum tantum regni annum ei tribuit. *καὶ ἄλιν Αἰσχύλος τυραννήσας, ἔτος ἔν καὶ μῆνας ζ',* qui etiam post Aeschylum Alcibiadem ponit, quem autor Noster Acmaeontem vocat. Euseb. Chron. Can. Alcmaeontem Aeschyli successorem vocat; post quem, *Αθηναίων ἐβασίλευσεν Αλκμαίων, ἔτη β'.*

Pag. 72. 12. ἔως Αρεξιανος] Iste apud Eusebium *Ἐρξιλας* dictus est; qui regnavit annos decem tantummodo.

Pag. 72. 17. Ὀρφεὺς ὁ Θραξ, ὁ λυρικὸς Ὀδρυσάεως] Scr. Ὀδρύσιος. Steph. de urb. Ὀδρυσσαι, ἔθνος Θραξίας. Jo. Tzetzes

Chiliad. 1. Histor. 12. Ορφεύς ἦν Θραξ, ἐξ Οδρυσσῶν πατρίδος Βασιλείας. Cedrenus interim corrigendus, ubi legitur, ὁ Βρωύσιος.

Pag. 74. 13. ἐξεῖπε μὴ τινα φᾶναι τὰ ἐρικεπεῶ] lego φᾶναι. haec etiam apud Cedrenum, licet mutila, habentur: legit enim, οὐ ὄνομα δ' αὐτὸς Ορφεύς ἀκούσας ἐκ τῆς μαντίας, ἐξεῖπε μῆτις, ὡπερ ἐρμηνεύεται, βουλή, etc. prima scilicet Ophici responsi voce prolata, reliquis omissis. Quid vero τὰ ἐρικεπεῶ sibi vult, aut unde petatum hoc vocabulum, non adeo dictu facile: quum tamen nihil nobis adhuc probabilius occurrat, Gregorii nostri doctissimi conjecturam, in Not. et Observat. suis Anglice scriptis, in quaedam S. Scripturae loca propositam, hic proponam. *Hebraei* (inquit) *inter Arithmeticas suas Traditiones, etiam hanc nominis Iehovah numeralem habent notationem; קפו Kepeo sive Kepeo, quam hoc modo deducunt.*

יהוה.

י פעמים יק: ה. פעמסה: בח: הרי קבר:

י פעמים וי לי: הרי קמא: הי פעמים הי כה: הרי קפו:

id est 10. in sese multiplicatis, proveniunt 100. 5. in se multiplicatis, exeunt 25. Ecce 125. 6. in se multiplicatis, fiunt 36. Ecce 161. 5. in se multiplicatis, producuntur 25. הרי Hare sive Heri, ecce קפו Kepeo, id est, 186. quae Divini nominis Hamphorash, sive numeralis est Notatio, adeoque vocabuli hujus ἐρικεπεῶ, ab oraculo editi, significatio. Haec ille. Frustra itaque sunt cum Autore nostro Suidas in Orpheo, et Cedrenus, qui horum verborum interpretationem ex Graeco fonte petere satagunt: Μῆτις quidem consilium sonat; et φᾶς, cum verbo φᾶναι, affinitatem quandam habere videtur: verum ubinam tandem invenietur τὰ ἐρικεπεῶ, quod Autores dicti, quod non intelligerent, omiserunt? Certe Orpheum Hebraicarum Scripturarum haud ignarum fuisse apparet ex Hymno ejus de Deo, ubi inter multa Numinis redolentia, haec habentur.

Ἀρχὴν αὐτὸς ἔχων, ἅμα καὶ μέσον ἠδὲ τελευτήν.

Ὡς λόγος ἀρχαίων, ὡς ὑδρογενῆς διέταξεν,

Ἐκ θεόθεν γνώμαισι λαβῶν κατὰ δίπλακα θεσμόν.

ubi τῷ ὑδρογενεῖ Mosem eum innuere, ad nominis ejus originem respectu habito, perspicuum est. Quod enim ex aquis extractus fuerat, ideo Moyses vocatus est: uti testantur S. Scripturae, Exod. 2. v. 10. Nominis autem hujus rationem ex Josepho, Antiq. Jud. 1. 2. profert Glycas, Annal. part. 2. his verbis *Nomen* (inquiens) *ei fuisse datum ab eo quod acciderat: nam Aegyptios aquam Moy dicere: hises autem illos, qui ex aqua sint extracti liberatique, eadem etiam habentur apud Philon Jud.*

Et quidem lingua Copta ΠΙΩΩΩ, pimoy, aquam significat, ubi

ΠΙ, pi, signum est nominis Masculini: ΩΩΖΩΩΩ, item Moy-

ἐνθα ἀπόκειται ἀπαράληττον· *Imagunculam, ritu Mystico prae-
paratam, in Victoriam scilicet, et ut urbem, in qua servabatur,
inexpugnabilem praestaret: ubi habemus et Telesmatum praepra-
randorum modum eorumque usum. De his vero consulat Le-
ctor laudatum Gaffarellum, libro supra citato. Libro etiam 16.
Alchemistam quendam Joannem Isthmeum nomine, introducit
ζώδια ὄβρυζα, Imagunculas obryzas populo venditantem. Zodia-
ci vero signa peculiariter Ζώδια apud Athenaeum, Aristotelem
aliosque vocantur.*

Pag. 109. 3. φυλάττοντα τὴν πόλιν] Scr. φυλάττον.

Pag. 109. 7. Επιτροπον] *Επιβόσκοπον* habet Cedrenus. Or-
bis vero terrae in partes generales, Asiam, Europam, Africam,
distributionem non esse adeo antiquam apparet ex Stephano de
Urb. qui Asiam Homero, Europamque incognitas fuisse testatur:
ἀγνοεῖ γὰρ Ὀμηρος τὴν Ἀσίαν, ὡς καὶ τὴν Εὐρώπην.

Pag. 109. 13. ὅτε τὰς ἐορτὰς τῶν Ἀναθημάτων εἶχον] Ce-
drenus habet, ἐν ἡμέραις τῶν ἐορτῶν solummodo. De hoc festo
τῶν Ἀναθημάτων apud Autores altum ubique silentium τὰ ἀνα-
θήματα, donaria Diis sacrata. Poll. l. 1. τὰ δὲ ἀνάθηματa ὡς
ἐπιπολὺ, στέφανοι, φιάλαι, ἐκπάματα, θυμιατήρια, χρυσοῖδες,
ἀργυροῖδες, οἰνοχόαι, ἀμοφοῖσκοι. Sunt etiam ornamenta alia
quaelibet, aut urbis, ut templa, Porticus Basilicae, teste Strabo-
ne, i. 5. Convivii etiam, ap. Hesych. Ἀνάθηματa, δαιτός· καὶ
κοσμῆματa τῆς εὐχίας.

Pag. 109. 16. εἰ μὴ τὸ Παλλάδιον ἀφέλεσθαι] Scr. ἀφέ-
λεσθαι.

Pag. 109. 17. Ἐμοὶ ἐχρεώσθηται] Scr. κερχεώσθηται.

Pag. 109. 19. γεναμένη παραίτησις] Scr. γενομένη.

Pag. 110. 2. τοῦ Θυμβρίου Ἀπόλλωνος] Scr. Θυμβραίου,
sive Θυμβρίου, a Thymbra, Troadis urbe, ad Thymbrium, vel
Thymbrim fluvium sita, sic dictus Apollo. Hesych. Θύμβρα,
τόπος τῆς Πλίου περὶ τὸν Θύμβρον λεγόμενον ποταμὸν, οὕτως
ὀνομασθέντα τῆς ἀρχαίας πόλεως ἀπεχόντα σταδίους δέκα, ὅπουγε
καὶ ἱερὸν, Ἀπόλλωνος Θυμβράκου, (Scr. Θυμβραίου.) Eusta-
thius fluvium hunc Θύμβριν vocat, ἀφ' οὗ Ἀπόλλωνος Θυμ-
βραίου ἱερὸν, ἐν ᾧ ἔτοξεύθη Ἀχιλλεύς. Stephano Θύμβριος dici-
tur. Θύμβρα, πόλις Τρωάδος, Δαρδάνου κτίσμα, ἀπὸ Θυμ-
βραίου φίλου αὐτοῦ· οὗ ποταμὸς Θύμβριος, ἀφ' οὗ Ἀπόλλωνος
Θυμβραίου ἱερὸν.

Pag. 110. 20. Θαρσεῖν δὲ Φιλοκτῆτη κράξας] locutio ἀσύν-
τακτος. malleμ, ἐμοῦ κράξαντος.

Pag. 111. 2. φιβλοῖ ἐπὶ τὰ σφυρά] Ita etiam Dictys Cre-
tens. l. 4. *Et jam fugientem insecutus, tertio vulnere per utrum-
que pedem trajicit.* φιβλώω vero, *Fibulo*, et φίβλα, *Fibula*.
Hesych. φίβλα, πόρπη, φικίον, περόνη.

Pag. 111. 5. τὸν Βούνιμον, καὶ Κορυθαῖον, καὶ Ἰδέον]

Scr. *Ἰδαῖον*. Bumius, Corinthus, atque Idus hi vocantur apud Dictym l. 5. Is. Tzetzes quatuor enumerat *Βούνικον, Κόρυθον, Αγανον, καὶ Ἰδαῖον*, ad Lycophron. p. 123.

Pag. 111. 7. *ἑωρακοῦσα*] Scr. *ἑωρακῦα*.

Ibid. *Οινόη*] *Οινόη*, ubi Cedreno, Tzetz, aliisque dicta est.

Ibid. *ἑαυτῇ ἀπεχρήσατο ἀγγόνη*] ita etiam Cedrenus, et Isac. Tzetzes, qui Dictym etiam autorem citat: *ἢ κατὰ τὸν Διπτυν, βροχαῖς ἀπαγχεῖσα*. Dictys tamen quem hodie habemus, eam ex moerore mortuam hisce testatur verbis. *Sed fertur Oenonem, viso Alexandri cadavere, adeo commotam, uti amissa mente obstupesceret, ac paulatim per moerorem deficiente animo concideret: atque ita, uno eodemque funere cum Alexandro contigitur.*

Pag. 111. 9. *ἡκρωτηριάσθη*] Scr. *ἡκρωτηριάσθη*. Hesych. *Ἀκρωτηριάσας, τὰ ἄκρα ἀποτεμῶν.*

Pag. 111. 21. *Θυσιῶν γὰρ τότε ἐπιτελούντων τῶν Τρώων*] *Θυσίας* scribi Syntaxeos ratio postulat.

Pag. 112. 17. *ἐν ταῖς μάχαις ἀπολωμένων*] Scr. *ἀπολωμένων*.

Pag. 112. 22. *Πεισθέντες δὲ ἡμεῖς*] Scr. *ὑμεῖς* et deinde τοῦ *Ἀντήνωρος*, omnino legendum, τῷ *Ἀντήνωρι*.

Pag. 113. 2. *χρυσίου τάλαντα β'*] Cedrenus numerat duo millia talentorum, *καὶ ἐνύπωσαν χρυσίου τάλαντα δισχίλια*: Dictis etiam eundem habet Talentorum numerum lib. 5. *ad postretum binis millibus talentorum auri atque argenti rem decidunt. β'*. itaque numerale, hoc loco Autoris nostri, virgulam subscriptam habere debuit, hoc modo, *β'*. ad *δισχίλια* notanda.

Pag. 113. 3. *ἐπανήλαμεν πρὸς ὑμᾶς*] Scr. *ἐπανήλαμεν*: nisi quis *ἤλαμεν* per syncopen formatum, ab *ἡλεύθαμεν*, Perfecto Med. ab inusitato *ἡλεύθω* retinere malit.

Pag. 113. 5. *τὸν δούριον ἕππον*] Equum Ligneum Hesych. *δοῦρα, δῶρα, κάπας, καὶ ξύλα* inde *δούριος* et *δουράτιος* apud eundem, *ξύλιος*.

Pag. 113. 11. *ἀποδώσομεν τὴν Ελένην*] Scr. *ἀποδώσωμεν*.

Pag. 114. 7. *βουλόμενος εἰς τὴν Ἰθάκην πόλιν,*] *ἀποπλέειν*, aut quid tale supplendum videtur. Caeterum Ithaca, non urbs, sed Insula erat, unde oriundus Uliesses. Stephan. de urb. *Ἰθάκη νῆσος πρὸς τῇ Κεφαλληνίᾳ, ἀπὸ Ἰθάκου, ἀπ' ἧς Οδυσσεύς.*

Pag. 114. 9. *εἰς χωρὰν λεγομένην Μαρωνίδα.*] *Μαρωνείαν* vocat Isac. Tzetz. ad Lycophron. *μετὰ τὴν Ἰλιου πόρθησιν, Οδυσσεὺς ἐξωσθεὶς ἀνέμοις, καταίρει πρὸς Κίκονας, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν Ἰσμαρον πορθεῖ, τὴν νῦν λεγομένην Μαρωνείαν, etc.* Stephan. de urb. *Μαρωνεία, πόλις Κικονίας, κατὰ τὴν ἐν Θράκῃ χερσόνησον.* Urbem vero quam Tzetzes Ismarum, Dictys Zimarum vocat lib. 6. *Quo pacto appulsus Zimarum, multa inde per bellum quaesita praeda navigaverit.*

Pag. 114. 2. υἱοὺς γενναμένους] Scr. γενομένους.

Pag. 115. 3. τῶν λεγομένων Λεστρυγόνων] Scr. Λαιστρυγόνων. Stephan. de urb. Λαιστρυγόνες, πρῶτοι μετὰ Κυκλάπων ᾤκησαν Σικελίαν.

Pag. 115. 8. μέγας τοῖς σώμασι] pro τῷ σώματι, inusitata numeri ἐναλλαγῆ.

Pag. 116. 20. ὀνόματι Ελπη] Hanc Polyphemi filiam Aenean, et amasium ejus Elpenorem vocat Dictys: ex quo licet Auctor noster, de Bello Trojano inter Graecosque, haec omnia se descripsisse supra asserat, autorem tamen hic alium, Sisyphum Coum profert.

Pag. 117. 19. ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ] Haec nullo modo congruere videntur; ideoque locum mutilum existimo. Infra enim eas Atlantis facit filias: Aeolum quidem duodena prole gaudentem praedicat Quintus Smyrnaeus, Νόστων lib. his verbis.

δόμοι δ' ἄγχιστα πέλονται

Αἰόλου Ἰπποτάδαο· κίχεν δέ μιν ἔνδον ἔοντα.

Σύν τ' ἀλόρω, καὶ παισὶ δυοκαίδεκα.

Pag. 117. 22. τῇ λεγομένῃ Εἰτᾶ] Scr. Αἰαίη. ita insuam hanc vocat Apollonius Rhod. Argonaut. l. 4.

Ἀσύονίης ἀκτᾶς Τυρσηνίδας εἰσορόωντες

Ἴξον δ' Αἰαίης λιμένα κλυτόν. ἐκ δ' ἄρα νηὸς

Πεισματ' ἐπ' ἠϊόνων σχεδόθεν βάλον· ἐνθάδε Κίρκην

Εὐρον.

Aenam hanc vocat Tzetzes in Lycophron. κόπαις δὲ πλέοντες, ἦλθον εἰς τὴν Αἰανὴν, νῆσον τῆς Κίρκης, ἣτις ἐθηριοποιεῖ τοὺς ἀνθρώπους.

Pag. 118. 10. ὑποταγὴν φίλτρον δεινοῦ] locus mutilus: ἐμποιῶν αὐτοῖς, aut quid tale deesse videtur, ut sensus plenus sit.

Pag. 120. 13. μηδὲν ἔμφρωνον] Vocabulum parum Graecum; quod ἔμφρον forte dixisset.

Pag. 121. 8. λεγομένη ἢ Νεκρόπομος] Lacum hanc, Νεκρόπον, vocat Cedrenus: εἶτα εἰς λίμνην τὴν καλουμένην Νεκρόπον, ἐν ἣ διαφανασμάτων ἔγνω τὰ μέλλοντα συμβαίνειν αὐτῷ. Dictys Cret. rem narrans, de loci nomine silet. Inde liberatus, pervenerit ad eum locum, in quo exhibitis quibusdam sacris futura defunctorum animis dignoscerentur. Νέκυες, idem quod νεκροί, teste Hesychio. Mercurius etiam, Νεκρόπομος, id est, Manium ductor, Luciano dictus: quia Manibus ad inferos ducendis praest. Atque iste Uliasis cum magis hisce congressus, ejus ad Inferos descensus est apud Mythologos.

Pag. 121. 22. καὶ διασώζοντας αὐτόν τινας,] διασώζοντες hic, pro ὁδηγοῖς, viae ducibus, aut stipatoribus satellitibus custodibus, usurpatur: ita etiam infra, in Joviano Imp. p. 321. Ἐαβε μεθ' ἑαυτοῦ ὁ βασιλεὺς Ἰοβιανὸς ἕνα τῶν σατραπῶν etc. εἰς τὸ διασῶσαι αὐτόν, καὶ τὰ ἐκπέδιτα αὐτοῦ, ἐκ τῆς Περσικῆς χώρας.

Constantin. Porphyrogen. de Administrand. Imper. cap. 7. ἡνίκα πε-
ράση βασιλικὸς εἰς Χερσῶνα ἕνεκα τῆς τοιαύτης διακονίας, ὄφελει εὐ-
θὺς ἀποστέλλειν εἰς Πατινακίαν, καὶ ἐπιζητεῖν ὄψιδας παρ' αὐτῶν,
καὶ διασώστας etc. Diasostes etiam a Latinis recentioribus, pro
itineris duce frequenter occurrit. Luitprand. Legat. ad Nicephor.
ad finem: *Michael vocatus est et Diasostes meus, etc.*

Pag. 122. 11. εἰς τόπον λεγόμενον Σίγριν] Rhetium vocat
hunc locum Dictys Cret. *Interim Neoptolemus, advecta ligni ma-
terio, Ajacem cremat: reliquiasque urna conditas, in Rhetaeo se-
peliendas procurat.*

Pag. 122. 16. τὴν γενναμένην τιμὴν] Ser. γενομένην.

Pag. 124. 6. ἑαυτὸν εἰς τὸ ἔδαφος ῥίψας] malleam, ἔρριψε.

Pag. 124. 12. ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ κλωτῶς] *ad pe-
des ejus cecidit pronus, id est, membris natantium more explica-
tis; duriuscula licet vocabuli translatione: nisi quis πρῶτος
reponendum censeat: quod et Gregorio nostro visum est. Ce-
drenus habet, πάντας ἰκέτευε προκυλινδούμενος, ad pedes eorum
provolutus.*

Pag. 125. 1. τὰ τοῦ βλου τεργὰ ἐννοήσας] ita etiam infra,
in Romulo: τῆς τοῦ βλου ἡδομῆς ἐπεθύμησε.

Pag. 126. 13. τοὺς δὲ ὀπίστας ἀφανίζουσιν οἱ Ἀλάντες] le-
gendum ex praecedentibus videtur, τοὺς δὲ ἐμπείς: Equitibus
enim Ajaces opposuit. Dictys tamen, unde forte haec sumpta;
Peditibus eos adversos statuit: *Pedibus (leg. Peditibus) Ajaces
duo, Diomedes, Agamemnon, et Tlepolemus, et cum Jalmano
Ascalaphus opponerentur: de bel. Tro. l. 4.*

Pag. 127. 9. ὁ Τιθῶν τις ὀνόματι] Hunc Memnonem vocat
Dictys Tithoni et Aurorae filium: ita etiam infra Auctor noster.

Pag. 127. 18. καὶ σφενδόβαλα] *magis Graeco σφενδόνας dixerit.*

Pag. 129. 2. ἀνατρέψει τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ] Dictys Cret.
l. 4. *Tum dux noster summa vi Umbonem scuti ejus telo ali-
quantum perforatum viribus ingruens, impulit, vertitque ei latus.*

Pag. 129. 6. γυμνωθέντος τοῦ τένοντος] Cedrenus: τὸ δό-
ρον βαλὼν εἰς τὸν Μέμνονος τραχήλον γυμνωθέντα. Dictys etiam;
*et nudatum scuto hostis jugulum hasta transfigit. Τένων etiam,
pro cervice usurpatur, apud Lucian. in Cataplo: καὶ τὸν τένον-
τα τοῦ Τυράννου καταπαταῖ. Hesych. Τένων τὸ ἐν τῷ τραχήλῳ
νεῦρον. Suidas etiam τοὺς Τένοντας vocat, τοῦ τραχήλου τὰ
διατεταμένα νεῦρα. Ταύρου βαθὺν τένοντα. ὁ δὲ ταῦρος πλαγίς,
καὶ διακοπεῖς τοὺς τένοντας, ἡσυχῇ καὶ κοσμίως κατηνέχθη. Si-
byllina Orac. lib. 5. ad fin. Ἀλγόνεως ἐπλήξε νέον ταυροῦ τε-
νοντα. Galenus in Isagoge, cervicis posteriorem partem hoc no-
mine appellari asserit: τοῦ τραχήλου τὰ μὲν ὀπίσθεν ἰδίως τένον-
τες ὀνομάζονται. Hippocrates tamen τένοντας appellare solet
musculorum fines, quos ἀπονευρώσεις nominant Anatomici. Ten-
dines Latinis dicti sunt.*

Pag. 130. 11. *πέμποντά τινα*] Scx. *πέμπει*. Cedrenus: *Εωρακῶς δὲ ὁ Πρίαμος τὸν Ἀχιλλέα, πέμπει τὸν Ἰδαῖον πρὸς αὐτὸν ἐν ἄλλοις, etc.*

Pag. 131. 20. *δόλω εἰργάσαντό με*] *fraudem mihi fecerunt*. forte scribendum, *δόλον εἰργάσαντό με*, cum duplici accusativo, quo pacto *εργάζομαι*, frequenter usurpatum tradit Moschopulus, voc. Atticar. Collect: *εργάζομαι σε κακόν, μετὰ δύο αἰτιῶν· καὶ ποιῶ σε κακόν*. Adverbium etiam quandoque, loco Accusativi alterius, eodem teste ponitur: *καὶ μετὰ ἐπιφρόνηματος, ποιῶ σε κακῶς, τὸ εἰργάζομαι σε κακῶς*.

Pag. 133. 2. *ἠυρέθη ἐπὶ Κλαυδίου Νέρωνος*] Ista tamen infra referuntur, non ad Neronis, sed ad Claudii Neronis decessoris annum χπι.

Pag. 133. 7. *ἐπὶ τὴν Μυκηναίων*] supple πόλιν; uti habet paulo inferius.

Pag. 133. 19. *ἀπὸ τοῦ Σχυνέως*] Hunc *Σχοινέα* vocat Cedrenus.

Pag. 134. 2. *συνανεγνωκότι,*] Eodem sensu usurpatum habes hoc vocabulum infra, lib. 14. in Theodosio jun. *ἀνεγίνωσκεν ἔσω εἰς τὸ παλάτιον*: in *Palatio interiore literis imbutus est*; et deinde: *συνανεγίνωσκεν αὐτῷ ἄλλος νεώτερος, studiorum socium habuit juvenem alium, etc.*

Pag. 134. 22. *εἰς ἐξιλιαν ἦλθεν*] sensus loci istius, ex Historia ipsa, satis notus: unde vero hoc monstruosum vocabulum, *ἐξιλία*, non habeo dicere. Supra etiam quid tale occurrit, de Menelao Helenae raptae nuncium accipiente: *καὶ ἀπέμεινεν ἐκούσας ὁ Μενέλαος, ὡς ἔξηχος*. Cedrenus, de Orestis insania loquens, haec habet; *καὶ ποτὲ μὲν ἐν ἀνέσει διήγε, ποτὲ δὲ τὰ ἐξόχων ἐπετέλει*: ubi *ἐξιλιαν* nostram per τὰ τῶν ἐξόχων exprimere videtur. Ego vero pro *mentis alienatione ἐξιλιαν* hic poni existimo: adeo ut horum verborum *εἰς ἐξιλιαν ἦλθεν ἀπὸ τῆς μανίας παρ' αὐτὸν γεγόμενος* sensus ad verbum sit; in *mentis alienationem devenit propter furorem, praeter se existens*.

Pag. 135. 4. *οἱ ἱερεῖς ἀγνύσαντες τὸν Ορέστην*] Omnino legendum; *ἀγνύσαντες τὸν Ορέστην*: eadesu habes apud Dictyn: *Mnestheus liberatum Orestem a Parricidii crimine, purgatumque more patrio cunctis remediis, quae ad oblivionem hujusmodi facinoris, adhiberi solita erant, Mycenae remisit*.

Pag. 135. 6. *ἐφ' ᾧ ὁ Ἀρειος πάγος ὑπέηχε*] *Ἀρειος πάγος* erat Forum Atheniense, in Acropoli, seu urbis parte superiore positum. Hesych. *Ἀρειος πάγος· ἐν Ἀθήναις δικαστήριον ἐν τῇ Ἀκροπόλει*. Urbs enim *εἰς τὴν ἄνω* et *εἰς τὴν κάτω πόλιν* dividebatur. Stephano etiam *ἀκρωτήριον Ἀθήνησιν* dicitur, ex Apollodoro, *ἐν ᾧ τὰς φονικὰς κρίσεις ἐδίκαζον, διὰ τὰς ἀπὸ τοῦ σιδήρου γιγνομένας μαιφονίας*: uti, licet ad cae'dea gladio tantum perpetratas Areopagitarum censuram restringat Stephanus, ad

alias tamen quascunque voluntarias eam extendere infra videbimus. Forum hoc erat in Quarta urbis regione, in colle Tritonii Montis; uti nos docet Hilduinus, Dionysii Areopagitae vita, apud Jo. Meurs. de Fort. Athen. his verbis. *Quarta regio in eadem urbe est, ubi Idololum Martis, et simulachrum Herculis, in colle Tritonii montis, in medio urbis positi steterat, ad colendum multis immolationibus, et delusionibus, Martem et Herculem; quos illi deos maximos, et fortissimos, adorabant. Ubi etiam exercebantur judicia, et docebantur fora, ingeniique omnis solertia etc.* Cognoscebat autem Areopagus de Incendiis, veneficiis, vulneribus, caedibusque praemeditatis: teste Jul. Polluce, lib. 8. cap. 10. *Δικαστήρια Ἀθήνησιν, Ἀρειος πάγος· ἐδίκαζε δὲ φόνου, καὶ τραύματος ἐκ προνοίας, καὶ πυρκαϊᾶς, καὶ φαρμάκων, εἴν τις ἀποκτείνῃ δούς.* De caedibus itaque quibuscunque voluntariis Athenienses coram Areopagitis causam dicebant; idque tribus diebus continuis per singulos menses: uti Idem testatur, loco citato: *καθ' ἕκαστον δὲ μῆνα, τριῶν ἡμερῶν ἐδίκαζον ἐφεξῆς, τετάρτη φθίνοντος, τρίτη, δευτέρα:* id est, *xxvii. xxviii. xxix.* cujusque mensis diebus. Attici enim ultimi mensis *δεχμηέρον* dies, Latinorum more, ordine retrogrado numerabant; diem mensis ultimum *ἐγην καὶ νέαν*, penultimum *φθίνοντος δευτέρα*, antepenultimum, *φθίνοντος τρίτην*, et sic deinceps ad mensis diem vicesimum primum inclusive, vocantes. Fori hujus iudices *ὑπάλογοι*, sub Dio jus dicebant noctu etiam, non interdiu forum illic agi testatur Lucianus: *ὡς μὴ ἐς τοὺς λέγοντας, ἀλλ' ἐς τὰ λέγομενα ἀποβλέποιν:* ideoque Exordiis uti Oratoriis, aut affectuum commotione, non licebat, teste Jul. Polluce lib. 8. cap. 10. *προοιμιάζεσθαι δὲ, οὐκ ἐξῆν· οὐδὲ οἰκτιζεσθαι.*

Pag. 135. 11. Ταῦτα Δίκτυς] Hujus Mnesthei pro Oreste latae sententiae apud Dictyn. lib. 6. Hyacis vero ibi mentio nulla.

Pag. 136. 1. ἀργαλέως νόσου] Scr. *ἀργαλέης*: uti habet Cedrenus.

Pag. 136. 2. Σκυθίης τε γαῖαν καταλάβοις] Scr. *καταλάβης*, cum Cedreno.

Pag. 136. 3. Ἀύσαιδος δὲ χώραν] Cedrenus, *Ἀυλιδός τε χώραν*, uti et ipse infra habet. *Ταυρικῆ*, et *Ταῦροι*, aliis regio haec dicta: Isac. Tzetzes. *ἔχρησε δ' ὁ θεὸς τῆς μανίας αὐτὸν ἀπαλλαγῆναι, εἰ τὸ ἐν Ταύροις ξόανον τῆς Ἀρτέμιδος μετακομίσει. οἱ δὲ Ταῦροι μοῖρα Σκυθῶν.* Tauri vero *Scythiae pars*.

Pag. 136. 4. ἐκ χθονίης Βαρβάρων] ἐκ χθονός βαρβ. Cedrenus.

Pag. 136. 5. Συρίας γαῖαν σειομένην] *σειομένην* non habetur apud Cedrenum: et deinde, *αὐλῶνος Σιλπίου ὄρος*, legit. Porro Oraculum Syriam vocat *σειομένην*, ob frequentes ad

mentem Silpium, partesque vicinas, terrae tremores, quos plurimos enumerat deinceps Auctor noster.

Pag. 136. 12. προσέσχεν ὁ Ορέστης ἱερὸν, ἑστῶς] *Scr.* ἑστῶς· προσέσχεν hic pro ἑώρα ponitur locutione Barbara: Forte scribendum, προσέσχεν ὁ Ορέστης ἱερῶ ἑστῶτι. Infra etiam in Orestis historia, p. 109. οἱ δὲ Σύροι προσεσχηκότες τὸ σχῆμα τῆς στηλῆς.

Pag. 137. 15. καὶ ἀφώρισαν παραμίαν] vocabulum barbarum, pro καθ' αὐτὸν, seorsim.

Pag. 138. 9. γράφας εἰς δίπτυχον] Diptycha apud Scriptores Ecclesiasticos sunt Tabulae illae duplices, quibus Defunctorum, vivorumque nomina inscribebantur: Apud Auctorem etiam nostrum quandoque eundem habet sensum: ut infra, lib. 17. Justinus Imperator, 1. Imperii anno Paulum quendam in Patriarchatum Antiochensem promovit, ὅστις τοὺς τῆς συνόδου Χαλκηδόνος ἑξακοσίους τριάκοντα ἐπισκόπους ἐνέταξε τοῖς δίπτυχοις τῶν ἐκκλησιῶν ἐκάστης πόλεως. Δίπτυχον vero, singulari numero, apud autorem nostrum ubique, fortasse etiam apud alios, *Tabulas scriptorias* communes denotat: ita in hoc loco: ut et infra, lib. 10. ubi Apollonius Tyaneus, ab Antiochensibus rogatus uti Telesma eis faceret adversus terrae motus, λαβὼν δίπτυχον, ἔγραψε ταῦτα· *Sumptis tabulis ista scripsit:* etc. Cedrenus etiam in hac Orestis historia, eodem utitur vocabulo: εἰληφῶς δὲ τὸ δίπτυχον, ἔξηλθε τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἔλθων ὅπου Ορέστης ἐφρουρεῖτο, ἤτήσατο τοὺς φρουροὺς Σκύθας, καὶ εἰσελθὼν ἐπεδίδου τὴν πυκτὴν, οὕτως εἰπὼν· etc. ubi, quod prius, δίπτυχον dixerat, postea πυκτὴν, Pugillares vocat. Δίπτυχα etiam aliquando plurali numero, tabulas etiam scriptorias communes denotat. uti infra lib. 6. de Croeso Oraculum Delphicum consulente habetur: καὶ ἐπιδέδωκεν αὐτοῖς γράφας τὸν χρησμὸν ἐν δίπτυχοις.

Pag. 139. 1. ἐπὶ τὸν ὠμοπλάτην αὐτοῦ τὸ δεξιόν] *Scr.* τὴν ὠμοπλάτην αὐτοῦ τὴν δεξιάν. Jul. Poll. 1. 2. τὰς δὲ ὠμοπλάτας, εἰσὶν οἱ καὶ ἐπινωτίους, καὶ πλάτας ἐκάλεσαν.

Pag. 139. 9. εἰς τὸ Σαρακηνικὸν λίμητον] ad Saracenicos fines: de voce λίμητον, quod quandoque per i scribitur, λίμιτον, pauca supra notavimus: consule etiam J. Meursium. Interim Cedrenus corrigendus, qui, ex Librariorum oscitantia, Regionem nescio quam Saracenicam, *Emet* dictam, nobis profert vocabulo scilicet ex λίμιτω corrupto: ἦλθον πρὸς ἀνατολήν, ἐπὶ τὸ Σαρακηνικὸν Εμέτ: scribendum, ἐπὶ τὸ Σαρακηνικὸν λίμητον.

Pag. 139. 17. στηλὴν χαλκῆν τυχέας] forte scribendum, τύχης, aut εἰς τύχην.

Pag. 139. 21. δέγνυσο θαὰ πόα Νύσσα] Ita habebat Codex MS. quo unico usi sumus: nec loco huic obscuriori enucleando lucem aliquam nobis praestitit Cedrenus, qui Auctoris nostri vestigiis alioqui, per totam hanc Orestis historiam, diligenter

satis insiatit. Investiganti itaque mihi, quodnam vocabuli sit hoc *ποα*, subiit tandem suspicari, *πτῶα* forte legendum esse. Certe hoc nomine vocatam fuisse tum Latonam, tum filium ejus Apollinem, filiamque Dianam, testatur Isac. Tzetzēs in Lycophron. his verbis: *Ἀητοῖ ἐν Δήλῳ γεννώσῃ Ἀρτεμιν, καὶ Ἀπόλλωνα, σὺς μέγας ἄγριος ἐφάνη. ἰδοῦσα δὲ τοῦτον ἐποήθη, καὶ πτῶα ἐκλήθη, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ Ἀρτεμις, καὶ ὁ Ἀπόλλων Πτῶος.* Iphigeniam itaque, Dianae sacerdotem, Numini huic novo a se ipsa sacro, Divae suae ritus peragentem, etiam nomen ejus *Πτῶα* adhibuisse haud prorsus incredibile est; quodque olim, *Πτῶα Ἀρτεμις, Πτῶα Νύσσα* nunc dixisse.

Pag. 140. 2. *ἐκ τῆς χώρας ἐκείνης]* *ἐκ τῆς χώρας ταύτης* Cedrenus: rectius.

Pag. 140. 18. *Σκυθῶν πόλιν]* Cedrenus *Σκυθόπολιν* vocat, qui eam *Βασάν* olim dictam fuisse testatur p. 51. Stephan. de urb. Nyssae, prioris urbis nominis mentionem facit, his verbis. *Σκυθόπολις, Παλαιστίνης πόλις, ἢ Νύσσης κοίλης Συρίας, Σκυθῶν πόλις πρότερον λεγομένων Βαίσεων ὑπὸ τῶν Βαβυλῶν.* Ogi fuisse regiam olim, asserit Xylander, in Cedreni locum citatum; quem vide. urbs haec 600. stadiis distabat ab Hierosolymis, uti apparet ex Maccabaeor. lib. 2. cap. 12. ver. 29.

Pag. 141. 22. *ὑπεράνω κίονος ἵσταται]* Scr. Ἰσ. *ἔστησαν.*

Pag. 142. 2. *τοῦ Μελαντίου ὄρους τὸ ὄνομα Ἀμανον.]* ita etiam Isac. Tzetz. in Lycophron. Orestis historiam recitans: *Χειμασθέντες δὲ, ἐξώκειλαν περὶ τὰ τῆς Σελσυκείας νῦν λεγομένης μέρη, καὶ περὶ Ἀντιόχειαν, καὶ τὸ Μελάντιον ὄρος, ὃ ἀπὸ τοῦ πανθῆναι τὸν Ορέστην ἐκεῖ τῆςμανίας, Ἀμανον ἐκλήθη.* Eadem habentur apud Stephan. de urb.

Pag. 142. 8. *προσεσηκότες τὸ σχῆμα]* hoc locutionis genus occurrit supra, p. 102.

Pag. 143. 13. *ἦν ἐκάλεσε Παλμοραν]* *Πάλμυρα*, Stephano, nostroque etiam infra, lib. 18. ubi haec ipsa repetita sunt, dicta est: verum quam absurde hic urbis a Salomone conditae nominis originem a Graeco fonte petit Auctor noster? Sed nec Goliathum hoc in loco prostravit David, sed in Judae partibus, ab Hierosolymis haud procul dissitis. Urbs vero haec, a Salomone quidem condita est, in deserto Syriae vicino, a Syria superiore dierum 2. itineris spatio, ab Euphrate unius, a Babylone sex dierum itineris spatio dissita: nomenque a Salomone datum habuit Thadamoram; licet Graecis, Palmira, dicta esset, Josepho teste Ant. Jud. 1. 8. c. 2. *ταύτην οὖν τὴν πόλιν οἰκοδομήσας, καὶ τέχρισιν ὄχυρωτάτοις περιβαλὼν, Θαδαμόραν ὀνόμασε, καὶ τοῦτ' ἔτι νῦν καλεῖται παρὰ τοῖς Σύροις: οἱ δὲ Ἕλληνες αὐτὴν προσαγορεύουσι, Παλμυράν.* Hebraice dicitur *תדמור* *Tadmor* et *Thadmor*, 1. Reg. 9. et 2. Paralip. 8. item *תמר*, *Tamar*, Ezechiel. 47. Quidam hoc nomine urbem hunc vocatam volunt, quod eo loci Pal-

meta plurima sint, uti tradit Hieronymus de Loc. Hebr. τὰ, *Tamar* enim *Palmam* significat.

Pag. 143. 17. ἐν οἷς ἐβασίλευσεν Ἀχαάβ, βασιλεὺς Ἰουδαίων] Ante hoc tempus regnum divisum fuerat in regnum Juda, et regnum Israel: in hoc vero, non in illo Salomonis successor erat Achabus.

Pag. 145. 15. βουλευσασθε εὐλογηθῆναι] forte, βουλευσατε. Septuag. leg. ποιήσατε μετ' ἐμοῦ εὐλογίαν.

Ibid. καὶ φάγεται] Scr. φάγετε.

Pag. 146. 15. ἡμέρα θλίψεως, δεσμοῦ etc.] Septuag. ἡμέρα θλίψεως, καὶ ἐλεγοῦ, καὶ παροργισμοῦ ἡ ἡμέρα ταύτη.

Pag. 148. 22. Σαράχ τῶν πατράρχων] Scr. τὸν πάτραρχον, ut habet Chron. Alexandrinum. Septuag. ἐν οἴκῳ Νεσεράχ θεοῦ αὐτοῦ.

Pag. 149. 9. στήλην χαλκὴν τῷ ἡλίῳ] στήλη, pro statua, frequenter occurrit apud recentiores: apud nostrum vero exemplis hujusmodi nihil usitatus. Inter alios vero Jo. Tzetzes, de Alexandri statua a Lysippo facta, verba faciens, haec habet, Chil. 8. Hist. 200.

Καὶ γὰρ καὶ παρατράχηλον ἐποίησεν ἐκείνον.

Δοκοῦντα βλέπειν οὐρανὸν, καὶ πᾶν ἠκριβωμένως,

Οποῖος ἦν Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδῶν ἐκεῖνος.

Ὡστε δοκεῖν τοὺς βλέποντας, Ἀλέξανδρον, οὐ στήλην.

Pag. 149. 10. ἦντινα ἐκάλεσαν Κολοσσὸν ὡς φοβερὸν θεῆμα] Κολοσσὸι statuæ sunt praegrandes, atque inusitatae, stupendaeque magnitudinis, teste Hesychio. Κολοσσὸι, ἀγάλματα ὑπερμεγέθη. Erat autem Colossus iste 70. Cubitorum altitudine, uti testatur Philo Byzantius de 7. Orb. Spectacul. Ἐν ταύτῃ Κολοσσός ἐστι πηχέων ἑβδομήκοντα δισκευασμένος εἰς Ἡλίον: licet de cubitorum numero non convenit inter Auctores: de quo vide Leon. Allatii in Philon. Not. ubi obiter notandum, injuste ab Allatio vapulare Dalecampium, eo quod, *Septuaginta cubitorum*, et, *pedum centum et quinque*, idem esse asserere ausus sit. Licet enim pedes cv. nec cubitorum Geometricorum (si tamen Cubitus iste locum uspiam, praeterquam apud Origenem, habuerit:) nec regionum, nec communium; Cubitorum tamen Minorum, sive Sesquipedalium, (qui etiam Herodoto communis est) numerum exactissime implent. Herodot. 1. 2. ἑξαπόδον μὲν τῆς ὀργυιῆς μετρεομένης, καὶ τετραπήχεος· τῶν ποδῶν μὲν τετρακαλαίστων ἰόντων, τοῦ δὲ πήχεος ἑξακαλαίστου. *Passus*, inquit, *mensurae sex pedum, sive quatuor cubitorum: pedes autem, quatuor palmorum: Cubiti vero sex palmorum.* Cubitum etiam Sesquipedalem facit Hesychius: Πήχυς, ὁ εἰς καὶ ἡμισυ ποῦς.

Pag. 150. 1. Ἐπὶ οὖν τῆς βασιλείας Ἰωακίμ βασιλέως] Ioa-
kim iste, qui et Jechonias dictus est, quique Babylonem captivus ductus est, Joakimi prioris filius erat. Vide 4. Reg. cap. 24.

Pag. 151. 3. πρώτος ὁ Ἀρδευς] Ἀρδυσος hic Eusebio dictus est.

Pag. 151. 12. ἀστράγαλον χειρὸς ἀνθρώπου] ita etiam ex septuag. versione, Cedren. διὰ τοῦτο ἀπιστάλη ἀστράγαλος χειρὸς etc. Chron. Alex. καὶ ὁ βασιλεὺς ἐθιῶρει τοὺς ἀστραγάλους τῆς χειρὸς. Constant. Manas.

Ἀστράγαλον ἐώρακε γράφοντα πρὸς τῷ τοίχῳ.

apud quos omnes — — ἀστράγαλος improprie sumitur, pro manus digito, seu articulo: apud Anatomicos enim Spinae vertebrae, sive spondylum significat: pro Talō etiam quandoque ponitur, teste Hesychio: Ἀστράγαλον, τὸν σφόνδυλον, καὶ τὸ ὑποκάτω τοῦ σκέλους. Jul. Pollux, lib. 2. c. 4. ἀστραγάλους Talos interiores esse testatur: οἱ δὲ ἀστράγαλοι, οὐ τὰ προϋχοντα, ἀλλὰ τὰ ἐνδοθεν κρυπτόμενα ὑπὸ τῶν σφυρῶν.

Pag. 152. 1. καὶ μεθ' ἡμέρας Δαρεῖος etc.] Imo eadem nocte occisum fuisse Baltazarem, Assyriorum regem, testatur sacra Pagina Dan. cap. 5. Sed nec alias cum sacro textu concordat Auctor noster, in hac Baltazaris historia: inter alia vero cum Darius, apud Danielelem, LXXI. annos natus, regnum obtinuisse dicitur, noster sexagenarium tantum eum facit.

Pag. 152. 13. προεικόντος Θαλοῦ τοῦ φιλοσόφου τὴν ἔκλειψιν] De Thalete Eclipsim hanc praedicente, vide Herodotum lib. 1. Cedrenus asserit Thaletem Defectus solis, Lunaeque, et Aequinoctia primum deprehendisse: καὶ πρῶτος τὴν ψυχὴν εἶπεν ἀθάνατον, ἐκλείψεις τε καὶ ἡμερῶν καταίληψε.

Pag. 152. 14. Πεισίστρατος πολεμῶν δημαγωγεῖ.] locum hunc suspectum habeo: Quid enim Pisistrato cum bello Astyagen inter Lydosque.

Pag. 152. 16. τοῦτο γνόντες οἱ Πεισαῖοι] Scr. Πισαῖοι. Stephan. de urb. Πισα, πόλις καὶ κρήνη τῆς Ὀλυμπίας· ἔστι καὶ χωρίον, ἐν ᾧ ὁ τοῦ Διὸς ναὸς ἴδρται, καὶ ὁ Ὀλυμπιακὸς ἀγὼν τελεῖται.

Pag. 152. 18. τῷ κράτει τῆς δυνάμεως αὐτοῦ] αὐτοῦ, hoc loco, ad Solem referendum est; cujus Tutelae Pisaei se, resque suas commiserunt, Certamina haec Pythia ejus in honorem instituentes.

Pag. 153. 1. τὰ Ἰσθμια τῷ Πλούτωνι] Certamina Isthmia, post Nemaeva, instituta tradunt alii; ab Isthmo Corinthiaco, ubi primum celebrata sunt, sic dicta: nec Plutonis, ut Noster, sed Neptuni in honorem, qui Isthmius etiam inde vocatus: Stephan. de urb. in Ἰσθμός· ἔστι καὶ Κορίνθου Ἰσθμός, ἐν ᾗ Ἰσθμιος ὁ Ποσειδῶν.

Pag. 153. 20. καὶ δημοὶ Κύρω] id est, Literas Cyro mittit: hoc sensu enim δηλώσαι passim apud hunc nostram usurpatur. Ita infra, lib. 14. p. 353. Theodosius Junior Eudoxiae filiae, ob Romam ab ea Vandalis proditam, adeo infensus erat, ut nullam

omnino deinceps rationem ejus habuerit, sed nec per literas eam compellare voluerit; καὶ ἔασεν αὐτὴν ἐν τῇ Ἀφρικῇ, παρὰ Ζινζιβάρου, μηδὲν αὐτῷ δηλώσας. Exempla hujusmodi passim occurrunt.

Pag. 154. 2. τοσαύτην γῆν ἀφειστηκῶς ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῶν ἐμῶν βασιλειῶν] Miror quid Xylandro venerit in mentem ut haec ita redderet, apud Cedrenum: *qui a me et regno meo tantum terrae abstulit.* ἀφειστηκῶς enim *dissitus, sive disjunctus est hoc loco significat; abstulit vero nullibi significare poterit.*

Pag. 155. 13. Παλῆζην δὲ με πειρᾶται] Oraculum hoc integrum habetur apud Herodotum lib. 1. his verbis.

Οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμον τ' ἀριθμὸν, καὶ μέτρα θαλάσσης,
Καὶ κωφοῦ συνίημι, καὶ οὐ φωνεῦντος ἀκούω.

Οδομή μ' ἐς φρένας ἤλθε κρατειρῆ οἷα χελώνης

Ἐνομένης ἐν χαλκῷ ἄμ' ἀρνείοισι κρέεσσι,

Ἡ χαλκὸς μὲν ὑπέστρωται, χαλκὸς δ' ἐπίσται.

Aequoris est spatium, et numerus mihi notus arenae:

Mutum percipio, fantis nihil audio vocem.

Venit ad hos sensus nidor testudinis acris.

Quae simul agnina coquitur cum carne lebetes,

Aere infra strato, et stratum cui desuper aes est.

Pag. 155. 22. Κροῖσος Ἄλυν ποταμὸν διαβάς] ποταμὸν hic frustra inseritur, metrique rationem inturbat: Oraculum hoc inter Oracula Metrica, a Jo. Opsopoeo collecta, sic se habet.

Κροῖσος Ἄλυν διαβάς μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει.

Pag. 156. 7. Ἔβαλεν αὐτὸν εἰς λάκκον λεόντων] Imo nec ob hanc causam, nec ab hoc rege, sed a Dario Medo, Babyloniae rege, in foveam Leonum conjectus est Daniel. vide Dan. cap. 5.

Pag. 157. 13. ἐλήφθη αἰχμάλωτος αὐτός, καὶ τὰ πλήθη αὐτοῦ] Cedrenus habet, καὶ ἀπώλετο τὰ πλήθη αὐτοῦ, quod et in nostro supplendum videtur.

Pag. 157. 19. καὶ μετ' αὐτοῦς Ἡρόδοτος] Forte scribendum, μετ' αὐτοῖς: Herodotus enim Polybio saltem Castoreque antiquior; forte etiam Auctoris nostri Thalete hoc, si modo idem sit hujus Thales cum Thallo illo ab Africano citato; quod facile crediderim. vid. Voss. de Hist. Graecis.

Pag. 158. 4. τὰ δὲ ἐννέα ἡμισυ ἐπανήλθον] Imo duae tantum tribus, Judae scilicet et Benjamini, Judaeam repetierunt; reliquae x. in Perside remanserunt; uti testatur Josephus, Antiquitat. Judaicar. lib. 11. διὸ καὶ δύο φυλὰς εἶναι συμβέβηκεν ἐπὶ τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης Ρωμαίοις ὑπακουούσας· αἱ δὲ δέκα φυλαὶ πέραν εἰσὶν Εὐφράτου, ἕως δεῦρο μυριάδες ἄπειροι etc.

Pag. 158. 11. καὶ ἑλθὼν εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ, ἐσφάγη] Alii Cyrum, illato Messagetis Scythis bello, a Tomyride, eorum regina interfectum volunt. Vide Justin. et Herodot. lib. 1. Euseb. alios.

Pag. 158. 7. ἄλλοι πολλοὶ ἐβασίλευσαν Ἀσσυρίων] Scr. Περσῶν. a Cyro enim regnum ad Persas translatum est.

Pag. 159. 20. ὡς καθεύδει μετ' αὐτοῦ νυκτός] Haec aliter narrantur Judithae lib. cap. 13.

Pag. 160. 6. διὰ δυνάμεώς τινος τοῦτο ἐγένετο.] δύναμις pro spiritu quodam, seu Daemone, uti alias saepius apud nostrum, hoc loco sumitur.

Pag. 160. 8. ἐν ταῖς Ἑβραϊκαῖς ἐμφέρεται γραφαῖς] Nihil minus: Librum enim Judith Hebraeum Judaei nullum unquam habuerunt. vide Scalig. in Euseb. Chron. p. 89.

Pag. 160. 10. ἐβασίλευσεν Ἀσσυρίων Ἀρταξέρξης] Ἀσσυρίων etiam supra, pro Περσῶν ponit. Caeterum Artaxerxes ille, cuius Pincerna Nehemias erat, qui et Mnemon cognominatus est, post Cambysen quidem, quem Noster Darium hic vocat, Persis imperavit, non tamen immediate, sed interjectis regibus aliis sex.

Pag. 160. 13. καὶ ἄρχειν αὐτὸν τῶν εὐνοῦχων ἐποίησε] Ita etiam Cedrenus; nisi quod, pro nostri ἄρχειν, ibi ἀρχὴν legatur; mendose. Unde tamen Enochorum praefectura adeptus est Nehemias? Artaxerxis quidem οἰνοχόος, Pincerna, vel fortassis ἀρχαιονοχόος, ut Cedrenus alibi eum vocat, Princeps Pincernarum erat, atque hinc proculdubio Nehemiae praefectura a Graeculis recentioribus efficta est.

Pag. 161. 6. πρῶτος ἐβασίλευσεν ὁ Κραναός] Scr. Καρανός. Caranus enim, non Cranaus regni Macedonici prima jecit fundamenta.

Pag. 161. 7. τὴν Ἀγγὴν, τὴν Ἀλλέου θυγατέρα] Cedrenus habet, τὴν Ἀντίβην, τὴν Ἀτλέτου θυγατέρα, mendose.

Pag. 162. 3. ἄλλοι πολλοὶ ἕως Δαρτείου τοῦ νεωτέρου] Δαρτεῖος ὁ νεωτέρος nostro est Darius Nolhus, ut infra apparet: inter quem tamen et Artaxerxem intervenerunt tantum Xerxes, qui mens. 2. et Sogdianus, qui mens. 7. regnarunt. vide Euseb. et Helvic.

Pag. 162. 7. τοὺς Σικτινοὺς καλουμένους] Hos Κτηταλοὺς vocat Cedrenus, nomine uterque aequae ignoto.

Pag. 162. 17. ἀπὸ πόλεως μικρᾶς, λεγομένης Χαρτίμας] Cedrenus, ἐκ μικρᾶς πόλεως Χαρτικῆς. hanc urbem Chartam vocat, de Carthagine verba habens, qui eam ita dictam asserit a Cartha oppido, unde fuit Dido, inter Tyron et Berithon: atque hoc etiam ex historia Poenorum, uti ipse alibi testatur.

Pag. 163. 3. καὶ βασιάζοντες βήναβλα.] βήναβλον Venabulum ut βηνάτωρ, Venator: atque haec recta est vocis hujus scriptura. Graeci tamen recentiores Μένανβλον scribunt, ex Vocabuli scilicet originis ignorantia, atque etiam ex Characterum horum, μ et β, similitudine; in MS. enim Codicibus, praesertim antiquioribus, vix inter se distingui possunt.

Pag. 165. 3. ὀνόματι Φορβάν] Fluvium hunc Εὐήνον antea dictum asserit Cedrenus; Plutarchus, Thestium a Thestio,

Pag. 114. 2. *υιούς γεναμένους*] Scr. *γενομένους*.

Pag. 115. 3. *τῶν λεγομένων Λεστρυόνων*] Scr. *Λαιστρυόνων*. Stephan. de urb. *Λαιστρυόνες*, πρώτοι μετὰ *Κυκλωπέων* ᾤκησαν *Σικελίαν*.

Pag. 115. 8. *μέγας τοῖς σώμασι*] pro τῷ σώματι, inusitata numeri *ἑναλλαγή*.

Pag. 116. 20. *ὀνόματι Ελπη*] Hanc Polyphemi filiam Aenean, et amasium ejus Elpenorem vocat Dictys: ex quo licet Auctor noster, de Bello Trojano inter Graecosque, haec omnia se descripsisse supra asserat, autorem tamen hic alium, Sisyphum Coum profert.

Pag. 117. 19. *ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ*] Haec nullo modo congruere videntur; ideoque locum mutilum existimo. Infra enim eas Atlantis facit filias: Aeolum quidem duodena prole gaudentem praedicat Quintus Smyrnaeus, *Νόστον* lib. his verbis.

δόμοι δ' ἄγχιστα πέλονται

Αἰόλου Ἰπποτάδαο· κίχεν δέ μιν ἔνδον ἑόντα.

Σύν τ' ἀλόφω, καὶ παῖσι δυοκαίδεκα.

Pag. 117. 22. *τῇ λεγομένῃ Εἰρα*] Scr. *Αἰαίη*. ita insulam hanc vocat Apollonius Rhod. *Argonaut.* l. 4.

Αὔσονης ἀπὸς Τυρσηνίδας εἰσορόωντες

Ἴκον δ' Αἰαίης λιμένα κλυτόν. ἐκ δ' ἄρα νηὸς

Πείσματ' ἐπ' ἠϊόνων σχεδόθεν βάλλον· ἑνθάδς Κίρκην
Ἔδρον.

Aenam hanc vocat Tzetzes in Lycophron. *κόπαις δὲ πλέοντες*, ἦλθον εἰς τὴν *Αἰανήν*, νῆσον τῆς *Κίρκης*, ἣτις ἔθηριοποιε τοὺς ἀνθρώπους.

Pag. 118. 10. *ὑποταγὴν φίλτρον δεινοῦ*] locus mutilus: ἐμποιῶν αὐτοῖς, aut quid tale deesse videtur, ut sensus plenus sit.

Pag. 120. 13. *μηδὲν ἔνφραινον*] Vocabulum parum Graecum; quod *ἔμφρον* forte dixisset.

Pag. 121. 8. *λεγομένη ἢ Νεκρόπομπος*] Locum hunc, *Νεκρόποπον*, vocat Cedrenus: *εἶτα εἰς λίμνην τὴν καλουμένην Νεκρόποπον*, ἐν ἣ διαὶ φαντασμάτων ἔγνω τὰ μέλλοντα συμβάλειν αὐτῷ. Dictys Cret. rem narrans, de loci nomine silet. *Inde liberatus, pervenerit ad eum locum, in quo exhibitis quibusdam sacris futura defunctorum animis dignoscerentur.* *Νέκυες*, idem quod *νεκροί*, teste Hesychio. Mercurius etiam, *Νεκρόπομπος*, id est, *Manium ductor*, Luciano dictus: quia Manibus ad inferos ducendis praest. Atque iste Ulyssis cum magis hisce congressus, ejus ad Inferos descensus est apud Mythologos.

Pag. 121. 22. *καὶ διασώζοντας αὐτόν τινας*] *διασώζοντες* hic, pro *ὁδηγοῖς*, viae ducibus, aut stipatoribus satellitibus custodibus, usurpatur: ita etiam infra, in Joviano Imp. p. 321. *Ἐλαβε μεθ' ἑαυτοῦ ὁ βασιλεὺς Ἰοβιανὸς ἕνα τῶν σατραπῶν* etc. *εἰς τὸ διασῶσαι αὐτόν, καὶ τὰ ἐπέδιστα αὐτοῦ, ἐκ τῆς Περσικῆς χώρας.*

Constantin. Porphyrogen. de Administrand. Imperi. cap. 7. ἤντικα περὶ βασιλικὸς εἰς Χερσῶνα ἕνεκα τῆς τοιαύτης διακονίας, ὀφείλει εὐθὺς ἀποστέλλειν εἰς Παττινακίαν, καὶ ἐπιζητεῖν ὄψιδας παρ' αὐτῶν, καὶ διασώστας etc. Diasostes etiam a Latinis recentioribus, pro itineris duce frequenter occurrit. Luitprand. Legat. ad Nicephor. ad finem: *Michael vocatus est et Diasostes meus, etc.*

Pag. 122. 11. εἰς τόπον λεγόμενον Σίγρω] Rheteum vocat hunc locum Dictys Cret. Interim Neoptolemus, *advecta ligni materia, Ajacem cremat: reliquiasque urna conditas, in Rhetaeo sepe-
peliendas procurat.*

Pag. 122. 16. τὴν γεναμμένην τιμὴν] Scr. γενομένην.

Pag. 124. 6. ἑαυτὸν εἰς τὸ ἔδαφος βίψας] malleam, ἔβριψα.

Pag. 124. 12. ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ πλωτός] *ad pedes ejus cecidit pronus, id est, membris natantium more explicatis; duriuscula licet vocabuli translatione: nisi quis πρώτος reponendum censeat: quod et Gregorio nostro visum est. Cedrenus habet, πάντας ἐκτέυε προκυλινδούμενος, ad pedes eorum provolutus.*

Pag. 125. 1. τὰ τοῦ βλοῦ τεχνὰ ἐννοήσας] ita etiam infra, in Romulo: τῆς τοῦ βλοῦ ἡδοσῆς ἐπεθύμησε.

Pag. 126. 13. τοὺς δὲ ὀπλίτας ἀφανίζουσιν οἱ Ἀϊάντες] legendum ex praecedentibus videtur, τοὺς δὲ ἱππεῖς: Equitibus enim Ajaces opposuit. Dictys tamen, unde forte haec sumpta, Peditibus eos adversos statuit: *Pedibus (leg. Peditibus) Ajaces duo, Diomedes, Agamemnon, et Plepolemus, et cum Jalmeno Ascalaphus opponerentur: de bel. Tro. l. 4.*

Pag. 127. 9. ὁ Τιθῶν τις ὀνόματι] Hunc Memmonem vocat Dictys Tithoni et Aurorae filium: ita etiam infra Auctor noster.

Pag. 127. 18. καὶ σφενδόβολα] magis Graece σφενδόνας dixerit.

Pag. 129. 2. ἀνατρέπει τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ] Dictys Cret. l. 4. *Tum dux noster summa vi Umbonem scuti ejus telo aliquantum perforatum viribus ingruens, impulit, vertitque ei latus.*

Pag. 129. 6. γυμνωθέντος τοῦ τένοντος] Cedrenus: τὸ δόρυ βαλὼν εἰς τὸν Μέμνονος τραχήλου γυμνωθέντα. Dictys etiam; *et nudatum scuto hostis jugulum hasta transfigit. Τένων etiam, pro cervice usurpatur, apud Lucian. in Cataplo: καὶ τὸν τένοντα τοῦ Τυράννου καταπατεῖ. Hesych. Τένων τὸ ἐν τῷ τραχήλῳ νεῦρον. Suidas etiam τοὺς Τένοντας vocat, τοῦ τραχήλου τὰ διατεταμένα νεῦρα: Ταύρου βαθὺν τένοντα. ὁ δὲ ταῦρος πλαγίως, καὶ διακονεὶς τοὺς τένοντας, ἤσσην καὶ κοσμίως κατηνέχθη. Sibyllina Orac. lib. 5. ad fin. Αἰγοκέρας ἔπληξε νέου ταύρου τένοντα. Galenus in Isagoge, cervicis posteriorem partem hoc nomine appellari asserit: τοῦ τραχήλου τὰ μὲν ὀπισθεν ἰδίως τένοντες ὀνομάζονται. Hippocrates tamen τένοντας appellare solet musculorum fines, quos ἀπονευρώσεις nominant Anatomici. Tendines Latinis dicti sunt.*

Pag. 130. 11. πέμποντά τινα] Scr. πέμπει. Cedrenus: Εωρακώς δὲ ὁ Πρίλαμος τὸν Ἀχιλλέα, πέμπει τὸν Ἰδαῖον πρὸς αὐτὸν ἐν ἄλσει, etc.

Pag. 131. 20. δόλῳ εἰργάσαντό με] *fraudem mihi fecerunt*. forte scribendum, δόλον εἰργάσαντό με, cum duplici accusativo, quo pacto ἐργάζομαι, frequenter usurpatum tradit Moschopulus, voc. Atticar. Collect: ἐργάζομαι σε κακόν, μετὰ δύο αἰτιῶν· καί, ποιῶ σε κακόν. Adverbium etiam quandoque, loco Accusativi alterius, eodem teste ponitur: καί μετὰ ἐπιφώμηματος, ποιῶ σε κακῶς, τὸ ἐργάζομαι σε κακῶς.

Pag. 133. 2. ἠυρέθη ἐπὶ Κλαυδίου Νέρωνος] Ista tamen infra referuntur, non ad Neronis, sed ad Claudii Neronis decessoris annum xiii.

Pag. 133. 7. ἐπὶ τὴν Μυκηναίων] supple πόλιν; uti habet paulo inferius.

Pag. 133. 19. ἀπὸ τοῦ Σχυνέως] Hunc Σχυνέα vocat Cedrenus.

Pag. 134. 2. συνανεγνωκότε,] Eodem sensu usurpatum habet hoc vocabulum infra, lib. 14. in Theodosio jun. ἀνεγνώσκειν ἔσω εἰς τὸ παλάτιον: in Palatio interiore literis imbutus est; et deinde: συνανεγνώσκειν αὐτῷ ἄλλος νεώτερος, studiorum socium habuit juvenem alium, etc.

Pag. 134. 22. εἰς ἐξιλίαν ἦλθεν] sensus loci istius, ex Historia ipsa, satis notus: unde vero hoc monstrosum vocabulum, ἐξιλία, non habeo dicere. Supra etiam quid tale occurrit, de Menelao Helenae raptae nūcium accipiente: καὶ ἀπέμεινεν ἀκούσας ὁ Μενέλαος, ὡς ἔξηχος. Cedrenus, de Orestis insania loquens, haec habet; καὶ ποτὲ μὲν ἐν ἀνέσει διήγῃ, ποτὲ δὲ τὰ ἐξόχων ἐπετέλει: ubi ἐξιλίαν nostram per τὰ τῶν ἐξόχων exprimere videtur. Ego vero pro mentis alienatione ἐξιλίαν hic poni existimo: adeo ut horum verborum εἰς ἐξιλίαν ἦλθεν ἀπὸ τῆς μανίας παρ' ἐαυτὸν γερόμενος sensus ad verbum sit; in mentis alienationem devenit propter furorem, praeter se existens.

Pag. 135. 4. οἱ ἱερεῖς ἀγνύσαντες τὸν Ορέστην] Omnino legendum; ἀγνύσαντες τὸν Ορέστην: eadem habes apud Dictyn: Mnestheus liberatum Orestem a Parricidii crimine, purgatumque more patrio cunctis remediis, quae ad oblivionem hujusmodi facinoris, adhiberi solita erant, Mycenae remisit.

Pag. 135. 6. ἐφ' ᾧ ὁ Ἀρειος πάγος ὑπέηχε] Ἀρειος πάγος erat Forum Atheniense, in Acropoli, seu urbis parte superiore positum. Hesych. Ἀρειος πάγος· ἐν Ἀθήναις δικαστήριον ἐν τῇ Ἀκροπόλει. Urbs enim εἰς τὴν ἄνω et εἰς τὴν κάτω πόλιν διvidebatur. Stephano etiam ἀκρωτήριον Ἀθήνησιν dicitur, ex Apollodoro, ἐν ᾧ τὰς φονικὰς κρίσεις ἐδίκαζον, διὰ τὰς ἀπὸ τοῦ σιδήρου γιγνομένας μαιφονίας: uti, Ficet ad caedes gladio tantum perpetratas Areopagitarum censuram restringat Stephanus, ad

alias tamen quascunque voluntarias eam extendere infra videbimus. Forum hoc erat in Quarta urbis regione, in colle Tritonii Montis; uti nos docet Hilduinus, Dionysii Areopagitae vita, apud Jo. Meurs. de Fort. Athen. his verbis. *Quarta regio in eadem urbe est, ubi Idolum Martis, et simulachrum Herculis, in colle Tritonii montis, in medio urbis positi steterat, ad colendum multis immolationibus, et delusionibus, Martem et Herculem; quos illi deos maximos, et fortissimos, adorabant. Ubi etiam exercebantur judicia, et docebantur fora, ingeniique omnis solertia etc.* Cognoscebat autem Areopagus de Incendiis, veneficiis, vulneribus, caedibusque praemeditatis: teste Jul. Polluce, lib. 8. cap. 10. *Δικαστήρια Ἀθήνησιν, Ἀρειος πάγος· ἐδίκαζε δὲ φόνου, καὶ τραύματος ἐκ προνοίας, καὶ πυρκαϊᾶς, καὶ φαρμάκων, ἕαν τις ἀποκτείνῃ δούς.* De caedibus itaque quibuscunque voluntariis Athenienses coram Areopagitis causam dicebant; idque tribus diebus continuis per singulos menses: uti Idem testatur, loco citato: *καθ' ἕκαστον δὲ μῆνα, τριῶν ἡμερῶν ἐδίκαζον ἐφεξῆς, τετάρτη φθίνοντος, τρίτη, δευτέρα:* id est, κxvii. κxviii. κxix. cujusque mensis diebus. Attici enim ultimi mensis *δεχμηρίον* dies, Latinorum more, ordine retrogrado numerabant; diem mensis ultimum *ἔτην καὶ νέαν*, penultimum *φθίνοντος δευτέρα*, antepenultimum, *φθίνοντος τρίτην*, et sic deinceps ad mensis diem vicesimum primum inclusive, vocantes. Fori hujus iudices *ὑπαίθριοι*, sub Dio jus dicebant noctu etiam, non interdiu forum illic agi testatur Lucianus: *ὡς μὴ ἐς τοὺς λέγοντας, ἀλλ' ἐς τὰ λέγομενα ἀποβλέποιν:* ideoque Exordiiis uti Oratoris, aut affectuum commotione, non licebat, teste Jul. Polluce lib. 8. cap. 10. *προοιμιάζεσθαι δὲ, οὐκ ἔξῃν· οὐδὲ οἰκτιζεσθαι.*

Pag. 135. 11. *Ταῦτα Δίκτυς*] Hujus Mnesthei pro Oreste latae sententiae apud Dictyn. lib. 6. Hyacis vero ibi mentio nulla.

Pag. 136. 1. *ἀργαλέως νόσου*] Scr. *ἀργαλέης*: uti habet Cedrenus.

Pag. 136. 2. *Σκυθίης τε γαῖαν καταλάβοις*] Scr. *καταλάβης*, cum Cedreno.

Pag. 136. 3. *Ἀύσαιδος δὲ χώραν*] Cedrenus, *Ἀυλιδός τε χώραν*, uti et ipse infra habet. *Ταυρικὴ*, et *Ταῦροι*, aliis regio haec dicta: Isac. Tzetzes. *ἔχρησε δ' ὁ θεὸς τῆς μανίας αὐτὸν ἀπαλλαγῆναι, εἰ τὸ ἐν Ταύροις ξόανον τῆς Ἀρτέμιδος μετακομίσει. οἱ δὲ Ταῦροι μοῖρα Σκυθῶν.* *Ταυρί* vero *Scythiae pars*.

Pag. 136. 4. *ἐκ χθονίης Βαρβάρων*] *ἐκ χθονὸς βαρβ.* Cedrenus.

Pag. 136. 5. *Συρίας γαῖαν σιομένην*] *σιομένην* non habetur apud Cedrenum: et deinde, *αὐλωνος Σιλπίου ὄρος*, legit. Porro Oraculum Syriam vocat *σιομένην*, ob frequentes ad

mōntem Silpium, partesque vicinas, terrae tremores, quos plurimos enumerat deinceps Auctor noster.

Pag. 136. 12. προσέσχεν ὁ Ορέστης ἱερὸν, ἔστως] Scr. ἔστως· προσέσχεν hic pro ἑώρα ponitur locutione Barbara: Forte scribendum, προσέσχεν ὁ Ορέστης ἱερῶ ἔστῳτι. Infra etiam in Orestis historia, p. 109. οἱ δὲ Σύροι προσεισηκότες τὸ σχῆμα τῆς στήλης.

Pag. 137. 15. καὶ ἀφώρισαν παραμίαν] vocabulum barbarum, pro καθ' αὐτὸν, seorsim.

Pag. 138. 9. γράψας εἰς δίπτυχον] Diptycha apud Scriptores Ecclesiasticos sunt Tabulae illae duplices, quibus Defunctorum, vivorumque nomina inscribebantur: Apud Auctorem etiam nostrum quandoque eundem habet sensum: ut infra, lib. 17. Justinus Imperator, 1. Imperii anno Paulum quendam in Patriarchatum Antiochensem promovit, ὅστις τοὺς τῆς συνόδου Χαλκηδόνος ἑξακοσίους τριακόνα ἐπισκόπους ἐνέταξε τοῖς διπτύχοις τῶν ἐκκλησιῶν ἐκάστης πόλεως. Δίπτυχον vero, singulari numero, apud auctorem nostrum ubique, fortasse etiam apud alios, *Tabulas scriptoriae* communes denotat: ita in hoc loco: ut et infra, lib. 10. ubi Apollonius Tyaneus, ab Antiochensibus rogatus uti Telesma eis faceret adversus terrae motus, λαβὼν δίπτυχον, ἔγραψε ταῦτα· *Sumptis tabulis ista scripsit*: etc. Cedrenus etiam in hac Orestis historia, eodem utitur vocabulo: εἰληφώς δὲ τὸ δίπτυχον, ἔξῃλθε τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἔλθων ὅπου Ορέστης ἐφρουρεῖτο, ἤτάσατο τοὺς φρουροὺς Σκύθας, καὶ εἰσελθὼν ἐπεδίδου τὴν πυκτὴν, οὕτως εἰπὼν· etc. ubi, quod prius, δίπτυχον dixerat, postea πυκτὴν, Pugillares vocat. Δίπτυχα etiam aliquando plurali numero, tabulas etiam scriptoriae communes denotat. uti infra lib. 6. de Croeso Oraculum Delphicum consulente habetur: καὶ ἐπιδέδωκεν αὐτοῖς γράψας τὸν χρησμὸν ἐν διπτύχοις.

Pag. 139. 1. ἐπὶ τὸν ὠμοπλάτην αὐτοῦ τὸ δεξιόν] Scr. τὴν ὠμοπλάτην αὐτοῦ τὴν δεξιάν. Jul. Poll. 1. 2. τὰς δὲ ὠμοπλάτας, εἰσὶν οἱ καὶ ἐπινωτίους, καὶ πλάτας ἐκάλεσαν.

Pag. 139. 9. εἰς τὸ Σαρακηνικὸν λίμητον] ad Saracenicos fines: de voce λίμητον, quod quandoque per i scribitur, λίμιτον, pauca supra notavimus: consule etiam J. Meursium. Interim Cedrenus corrigendus, qui, ex Librariorum oscitantia, Regionem nescio quam Saracenicam, *Emet* dictam, nobis profert vocabulo scilicet ex λιμίτω corrupto: ἦλθον πρὸς ἀνατολήν, ἐπὶ τὸ Σαρακηνικὸν Εμέτ: scribendum, ἐπὶ τὸ Σαρακηνικὸν λίμητον.

Pag. 139. 17. στήλην χαλκὴν τυχέας] forte scribendum, τύχης, aut εἰς τύχην.

Pag. 139. 21. δέχνησο θεὰ πόα Νύσσα] Ita habebat Codex MS. quo unico usi sumus: nec loco huic obscuriori enucleando lucem aliquam nobis praestitit Cedrenus, qui Auctoris nostri vestigiis alioqui, per totam hanc Orestis historiam, diligenter

satis insistit. Investiganti itaque mihi, quodnam vocabuli sit hoc πωα, subiit tandem suspicari, πτώα forte legendum esse. Certe hoc nomine vocatam fuisse tum Latonam, tum filium ejus Apollinem, filiamque Dianam, testatur Isac. Tzetzes in Lycophron. his verbis: *Αητοῖ ἐν Δήλῳ γεννώσῃ Ἀρτεμιν, καὶ Απόλλωνα, σὺς μέγας ἄγριος ἐφάνη. Ἰδούσα δὲ τοῦτον ἐπιοήθη, καὶ πτώα ἐκλήθη, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ Ἀρτεμις, καὶ ὁ Απόλλων Πτώως.* Iphigeniam itaque, Dianae sacerdotem, Numini huic novo a se ipsa sacratio, Divae suae ritus peragentem, etiam nomen ejus Πτώα adhibuisse haud proorsus incredibile est; quodque olim, Πτώα Ἀρτεμις, Πτώα Νύσσα nunc dixisse.

Pag. 140. 2. ἐκ τῆς χώρας ἐκείνης] ἐκ τῆς χώρας ταύτης Cedrenus: rectius.

Pag. 140. 18. Σκυθῶν πόλιν] Cedrenus Σκυθόπολιν vocat, qui eam Βασάν olim dictam fuisse testatur p. 51. Stephan. de urb. Nyssae, prioris urbis nominis mentionem facit, his verbis. *Σκυθόπολις, Παλαιστίνης πόλις, ἢ Νύσσης κοίτης Συρίας, Σκυθῶν πόλις πρότερον λεγομένην Βαίσεων ὑπὸ τῶν Βαβυβάρων.* Ogi fuisse regiam olim, asserit Xylander, in Cedreni locum citatum; quem vide. urbs haec 600. stadiis distabat ab Hierosolymis, uti apparet ex Maccabaeor. lib. 2. cap. 12. ver. 29.

Pag. 141. 22. ὑπεράνω κίονος ἴσταται] Scr. Ἰσ. ἔστησαν.

Pag. 142. 2. τοῦ Μελαντίου ὄρους τὸ ὄνομα Ἀμανον.] ita etiam Isac. Tzetz. in Lycophron. Orestis historiam recitans: *Χειμασθέντες δὲ, ἐξώκειλαν περὶ τὰ τῆς Σελευκείας νῦν λεγομένης μέρη, καὶ περὶ Ἀντιόχειαν, καὶ τὸ Μελάντιον ὄρος, ὃ ἀπὸ τοῦ πανθηῆναι τὸν Ορέστην ἐκεῖ τῆς μανίας, Ἀμανον ἐκλήθη.* Eadem habentur apud Stephan. de urb.

Pag. 142. 8. προσεσηχιώτες τὸ σχῆμα] hoc locutionis genus occurrit supra, p. 102.

Pag. 143. 13. ἦν ἐκάλεσε Παλμοῖραν] Πάλμυρα, Stephano, nostroque etiam infra, lib. 18. ubi haec ipsa repetita sunt, dicta est: verum quam absurde hic urbis a Salomone conditae nominis originem a Graeco fonte petit Auctor noster? Sed nec Goliathum hoc in loco prostravit David, sed in Judae partibus, ab Hierosolymis haud procul dissitis. Urbs vero haec, a Salomone quidem condita est, in deserto Syriae vicino, a Syria superiore dierum 2. itineris spatio, ab Euphrate unius, a Babylone sex dierum itineris spatio dissita: nomenque a Salomone datum habuit Thadamoram; licet Graecis, Palmira, dicta esset, Josepho teste Ant. Jud. l. 8. c. 2. ταύτην οὖν τὴν πόλιν οἰκοδομήσας, καὶ τέχασιν ὀχυρωτάτοις περιβαλὼν, Θαδαμόραν ὀνόμασε, καὶ τοῦτ' ἐτι νῦν καλεῖται παρὰ τοῖς Σύροις· οἱ δὲ Ἕλληνες αὐτὴν προσαγορεύουσι, Παλμυράν. Hebraice dicitur תדמור Tadmor et Thadmor, 1. Reg. 9. et 2. Paralip. 8. item תמר, Tamar, Ezechiel. 47. Quidam hoc nomine urbem hanc vocatam volunt, quod eo loci Pal-

meta plurima sint, uti tradit Hieronymus de Loc. Hebr. *תָּרַן*, *Tamar* enim *Palman* significat.

Pag. 143. 17. ἐν οἷς ἐβασίλευσεν Ἀχαάβ, βασιλεὺς Ἰουδαίων] Ante hoc tempus regnum divisum fuerat in regnum Juda, et regnum Israel: in hoc vero, non in illo Salomonis successor erat Achabus.

Pag. 145. 15. βουλευσάσθε εὐλογηθῆναι] forte, *βουλεύσατε*. Septuag. leg. *ποιήσατε μετ' ἐμοῦ εὐλογίαν*.

Ibid. καὶ φάγεται] Scr. *φάγετε*.

Pag. 146. 15. ἡμέρα θλίψεως, δεσμοῦ etc.] Septuag. *ἡμέρα θλίψεως, καὶ ἐλεγεμοῦ, καὶ παροργισμοῦ ἢ ἡμέρα ταύτη*.

Pag. 148. 22. Σαράχ τῶν πατράρχων] Scr. *τὸν πατράρχον*, ut habet Chron. Alexandrinum. Septuag. *ἐν οἴκῳ Νεστράχ θεοῦ αὐτοῦ*.

Pag. 149. 9. στήλην χαλκῆν τῷ ἡλίῳ] *στήλη*, pro statua, frequenter occurrit apud recentiores: apud nostrum vero exemplis hujusmodi nihil usitatus. Inter alios vero Jo. Tzetzes, de Alexandri statua a Lysippo facta, verba faciens, haec habet, Chil. 8. Hist. 200.

Καὶ γὰρ καὶ παρατράχηλον ἐποίησεν ἐκείνον.

Δοκοῦντα βλέπειν οὐρανὸν, καὶ πᾶν ἠκριβωμένως,

Οποῖος ἦν Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδῶν ἐκεῖνος.

Ὅστε δοκεῖν τοὺς βλέποντας, Ἀλέξανδρον, οὐ στήλην.

Pag. 149. 10. ἦντινα ἐκάλεσαν Κολοσσὸν ὡς φοβερόν θεάμα] *Κολοσσοί* statuae sunt praegrandes, atque inusitatae, stupendaeque magnitudinis, teste Hesychio. *Κολοσσοί, ἀγάλματα ὑπερμεγέθη*. Erat autem Colossus iste 70. Cubitorum altitudine, uti testatur Philo Byzantius de 7. Orb. Spectacul. *Ἐν ταύτῃ Κολοσσός ἐστι πηχέων ἐβδομήκοντα διεσκευασμένος εἰς Ἡλίον*: licet de cubitorum numero non convenit inter Auctores: de quo vide Leon. Allatii in Philon. Not. ubi obiter notandum, injuste ab Allatio vapulare Dalecampium, eo quod, *Septuaginta cubitorum*, et, *pedum centum et quinque*, idem esse asserere ausus sit. Licet enim pedes cv. nec cubitorum Geometricorum (si tamen Cubitus iste locum uspiam, praeterquam apud Origenem, habuerit:) nec regionum, nec communium; Cubitorum tamen Minorum, sive Sesquipedalium, (qui etiam Herodoto communis est) numerum exactissime implent. Herodot. l. 2. *ἐξαπόδου μὲν τῆς ὀργυιῆς μετρεομένης, καὶ τετραπήχεος*: τῶν ποδῶν μὲν τετρακαλαίστων ἰόντων, τοῦ δὲ πήχεος ἑξακαλαίστου. *Passus*, inquit, *mensurae sex pedum, sive quatuor cubitorum: pedes autem, quatuor palmorum: Cubiti vero sex palmorum*. Cubitum etiam Sesquipedalem facit Hesychius: *Πήχης, ὁ εἰς καὶ ἡμισυ ποῦς*.

Pag. 150. 1. Ἐπὶ οὖν τῆς βασιλείας Ἰωακείμ βασιλέως] *Ioakim* iste, qui et *Jechonias* dictus est, quique Babylonem captivus ductus est, *Joakimi* prioris filius erat. Vide 4. Reg. cap. 24.

Pag. 151. 3. πρώτος ὁ Ἀρδευς] Ἀρδυσος hic Eusebio dictus est.

Pag. 151. 12. ἀστράγαλον χειρὸς ἀνθρώπου] ita etiam ex septuag. versione, Cedren. διὰ τοῦτο ἀπιστάλη ἀστράγαλος χειρὸς etc. Chron. Alex. καὶ ὁ βασιλεὺς ἐθιῶρει τοὺς ἀστράγαλους τῆς χειρὸς. Constant. Manas.

Ἀστράγαλον ἑώρακε γράφοντα πρὸς τῷ τοίχῳ. apud quos omnes — — ἀστράγαλος improprie sumitur, pro manus digito, seu articulo: apud Anatomicos enim Spinae vertebrae, sive spondylum significat: pro Talō etiam quandoque ponitur, teste Hesychio: Ἀστράγαλον, τὸν σφόνδυλον, καὶ τὸ ὑποκάτω τοῦ σκέλους. Jul. Pollux, lib. 2. c. 4. ἀστράγαλους Talos interiores esse testatur: οἱ δὲ ἀστράγαλοι, οὐ τὰ προὔχοντα, ἀλλὰ τὰ ἐνδοθεν κρυπτόμενα ὑπὸ τῶν σφυρῶν.

Pag. 152. 1. καὶ μεθ' ἡμέρας Δαρείος etc.] Imo eadem nocte occisum fuisse Baltazarem, Assyriorum regem, testatur sacra Pagina Dan. cap. 5. Sed nec alias cum sacro textu concordat Auctor noster, in hac Baltazaris historia: inter alia vero cum Darius, apud Danielelem, LXXI. annos natus, regnum obtinuisse dicitur, noster sexagenarium tantum eum facit.

Pag. 152. 13. προειπόντος Θαλοῦ τοῦ φιλοσόφου τὴν ἔκλειψιν] De Thalete Eclipsim hanc praedicente, vide Herodotum lib. 1. Cedrenus asserit Thaletem Defectus solis, Lunaeque, et Aequinoctia primum deprendisse: καὶ πρῶτος τὴν ψυχὴν εἶπεν ἀθάνατον, ἐκλείψεις τε καὶ ἰσημερίας κατείληφε.

Pag. 152. 14. Πεισίστρατος πολεμῶν δημαγωγῶν.] locum hunc suspectum habeo: Quid enim Pisistrato cum bello Astyagen inter Lydosque.

Pag. 152. 16. τοῦτο γνόντες οἱ Πισαῖοι] Scr. Πισαῖοι. Stephan. de urb. Πίσα, πόλις καὶ κρήνη τῆς Ὀλυμπίας· ἔστι καὶ χωρίον, ἐν ᾧ ὁ τοῦ Διὸς ναὸς ἴδρται, καὶ ὁ Ὀλυμπιακὸς ἄγών τελεῖται.

Pag. 152. 18. τῷ κράτει τῆς δυνάμεως αὐτοῦ] αὐτοῦ, hoc loco, ad Solem referendum est; cujus Tutelae Pisaei se, resque suas commiserunt, Certamina haec Pythia ejus in honorem instituentes.

Pag. 153. 1. τὰ Ἰσθμια τῷ Πλούτωνι] Certamina Isthmija, post Nemaea, instituta tradunt alii; ab Isthmo Corinthiaco, ubi primum celebrata sunt, sic dicta: nec Plutonis, ut Noster, sed Neptuni in honorem, qui Isthmius etiam inde vocatus: Stephan. de urb. in Ἰσθμός· ἔστι καὶ Κορίνθου Ἰσθμός, ἐν ᾗ Ἰσθμιος ὁ Ποσειδῶν.

Pag. 153. 20. καὶ δηλοῖ Κύρω] id est, Literas Cyro mitti: hoc sensu enim δηλωῶσαι passim apud hunc nostram usurpatur. Ita infra, lib. 14. p. 353. Theodosius Junior Eudoxiae filiae, ob Romam ab ea Vandalis proditam, adeo infensus erat, ut nullam

omnino deinceps rationem ejus habuerit, sed nec per literas eam compellare voluerit; και εασεν αυτην εν τη Αφρικη, παρα Ζενζιρκω, μηδεν αυτω δηλωσας. Exemplum hujusmodi passim occurrunt.

Pag. 154. 2. τοςαυτην γην αφεστηκως απ' εμου, και των εμων βασιλειων] Miror quid Xylandro venerit in mentem ut haec ita redderet, apud Cedrenum: qui a me et regno meo tantum terrae abstulit. αφεστηκως enim *dissitus*, sive *disjunctus* est hoc loco significat; *abstulit* vero nullibi significare poterit.

Pag. 155. 13. Παλζην δε με πειραται] Oraculum hoc integrum habetur apud Herodotum lib. 1. his verbis.

Οϊδα δ' εγω ψαμμον τ' αριθμον, και μετρα θαλασσης,
Και κωφου συνιημι, και ου φωνευντος ακουω.

Οδμη μ' ες φρενας ηλθε κρατειρη οϊα χελωνης

Εφομενης εν χαλκω αμ' αρνειοισι κρεσσειν,

Η χαλκος μεν υπεστρωται, χαλκος δ' επιεσται.

Aequoris est spatium, et numerus mihi notus arenae:

Mutum percipio, fantis nihil audio vocem.

Venit ad hos sensus nidor testudinis acris.

Quae simul agnina coquitur cum carne lebetes,

Aere infra strato, et stratum cui desuper aes est.

Pag. 155. 22. Κροϊσος Αλυν ποταμον διαβας] ποταμον hic frustra inseritur, metrique rationem inturbat: Oraculum hoc inter Oracula Metrica, a Jo. Orsopoeo collecta, sic se habet.

Κροϊσος Αλυν διαβας μεγαλην αρχην καταλυσει.

Pag. 156. 7. Ξβαλεν αυτον εις λακκον λεοντων] Imo nec ob hanc causam, nec ab hoc rege, sed a Dario Medo, Babyloniae rege, in foveam Leonum conjectus est Daniel. vide Dan. cap. 5.

Pag. 157. 13. εληφθη αιχμαλωτος αυτος, και τα πληθη αυτου] Cedrenus habet, και απωλετο τα πληθη αυτου, quod et in nostro supplendum videtur.

Pag. 157. 19. και μετ' αυτους Ηροδοτος] Forte scribendum, μετ' αυτοις: Herodotus enim Polybio saltem Castoreque antiquior; forte etiam Auctoris nostri Thalete hoc, si modo idem sit hujus Thales cum Thallo illo ab Africano citato; quod facile crediderim. vid. Voss. de Hist. Graecis.

Pag. 158. 4. τα δε εννεα ημισυ επανηλθον] Imo duae tantum tribus, Judae scilicet et Benjamini, Judaeam repetierunt; reliquae x. in Perside remanserunt; uti testatur Josephus, Antiquit. Judaicar. lib. 11. διω και δυο φυλας ειναι συμβεβηκεν επι της Ασιας και της Ευρωπης Ρωμαιοις υπακουουσας· αι δε δεκα φυλαι περαν εισιν Ευφρατου, εως δευρο μυριαδες απειροι etc.

Pag. 158. 11. και ελθων εις την χωραν αυτου, εσφαγη] Alii Cyrum, illato Messagetis Scythis bello, a Tomyride, eorum regina interfectum volunt. Vide Justin. et Herodot. lib. 1. Euseb. alios.

Pag. 158. 7. αλλοι πολλοι εβασιλευσαν Ασυριων] Scr. Περσων. a Cyro enim regnum ad Persas translatum est.

Pag. 159. 20. *ὡς καθέυδει μετ' αὐτοῦ νυκτὸς*] Haec aliter narrantur Judithae lib. cap. 13.

Pag. 160. 6. *διὰ δυνάμεώς τινος τοῦτο ἐγένετο.*] δύναμις pro spiritu quodam, seu Daemone, uti alias saepius apud nostrum, hoc loco sumitur.

Pag. 160. 8. *ἐν ταῖς Εβραϊκαῖς ἐμφέρεται γραφαῖς*] Nihil minus: Librum enim Judith Hebraeum Judaei nullum unquam habuerunt. vide Scalig. in Euseb. Chron. p. 89.

Pag. 160. 10. *ἐβασίλευσεν Ἀσσυρίων Ἀρταξέρξης*] Ἀσσυρίων etiam supra, pro Περσῶν ponit. Caeterum Artaxerxes ille, cujus Pincerna Nehemias erat, qui et Mnemon cognominatus est, post Cambysem quidem, quem Noster Darium hic vocat, Persis imperavit, non tamen immediate, sed interjectis regibus aliis sex.

Pag. 160. 13. *καὶ ἄρχειν αὐτὸν τῶν εὐνούχων ἐποίησε*] Ita etiam Cedrenus; nisi quod, pro nostri ἄρχειν, ibi ἀρχὴν legatur; mendose. Unde tamen Enochorum praefectura adeptus est Nehemias? Artaxerxis quidem οἰνοχόος, Pincerna, vel fortassis ἀρχιοινοχόος, ut Cedrenus alibi eum vocat, Princeps Pincernarum erat, atque hinc proculdubio Nehemiae praefectura a Graeculis recentioribus efficta est.

Pag. 161. 6. *πρῶτος ἐβασίλευσεν ὁ Κραναὸς*] Scr. Καρανός. Caranus enim, non Cranaus regni Macedonici prima jecit fundamenta.

Pag. 161. 7. *τὴν Ἀγγὴν, τὴν Ἀλίου θυγατέρα*] Cedrenus habet, *τὴν Λυτβην, τὴν Ἀτλέτου θυγατέρα*, mendose.

Pag. 162. 3. *ἄλλοι πολλοὶ ἕως Δαρείου τοῦ νεωτέρου*] Δαρεῖος ὁ νεώτερος nostro est Darius Nothus, ut infra apparet: inter quem tamen et Artaxerxem intervenerunt tantum Xerxes, qui mens. 2. et Sogdianus, qui mens. 7. regnarunt. vide Euseb. et Helvic.

Pag. 162. 7. *τοὺς Σκιτίνους καλουμένους*] Hos Κηγαίους vocat Cedrenus, nomine uterque aequae ignoto.

Pag. 162. 17. *ἀπὸ πόλεως μικρᾶς, λεγομένης Χαρτίμας*] Cedrenus, *ἐκ μικρᾶς πόλεως Χαρτικῆς*. hanc urbem Chartam vocat, de Carthagine verba habens, qui eam ita dictam asserit a Cartha oppido, unde fuit Dido, inter Tyron et Berihon: atque hoc etiam ex historia Poenorum, uti ipse alibi testatur.

Pag. 163. 8. *καὶ βαστάζοντες βήναβλα.*] βήναβλον Venabulum ut βηνάτωρ, Venator: atque haec recta est vocis hujus scriptura. Graeci tamen recentiores Μένανλον scribunt, ex Vocabuli scilicet originis ignorantia, atque etiam ex Characterum horum, μ et β, similitudine; in MS. enim Codicibus, praesertim antiquioribus, vix inter se distingui possunt.

Pag. 165. 3. *ὀνόματι Φορβάν*] Fluvium hunc Εὔηρον antea dictum asserit Cedrenus; Plutarchus, Thestium a Thestio,

Martis et Pisidices F. Stephanus, Thoas: Stephan. de urb. *Αχελῶος ποταμὸς Ακαρνανίας, ἀπὸ Αχελῷου ἐλθόντος ἐκ Θετταλίας μετὰ Αλκμαίωνος· ἐκαλεῖτο δὲ Θῶας ὁ ποταμὸς.*

Ibid. καὶ φιβλωθεῖς ὁ Αχελῶος] vocabulum Graecobarbarum, apud Graecos recentiores frequenter usurpatum, a φιβλα, Latinis Fibula. φιβλωθεῖς, *transfixus*: φιβλοῦν, pro *transfigere*, supra habuimus, in Paridis a Philoctete occisi historia, lib. 5. p. 77. *τοὺς αὐτοῦ πόδας φιβλοῖ ἐπὶ τὰ σφύρα, pedes ejus juxta malleolos transfixis.*

Pag. 165. 11. *ἦτις προποιήσασα τοξεύει τὸν σύαρον]* ita etiam Jo. Tzetz. Chil. 7. Hist. 102.

*Πολλῶν συναθροισθέντων δὲ συναγρευτῶν ἐκείσε,
Ἡ Αταλάντη πρώτη μὲν ἐπαῖνον ἐτοξεύει·
Ἐἶτα βαλὼν Μελέαγρος κτείνει τῷ σοοκτόνῳ.*

Pag. 166. 1. *ὅσον χρόνον φυλάττετο]* Scr. ἐφυλάττετο.

Pag. 166. 20. *ὑπὸ τοῦ Τακος]* Cedrenus hunc *Ατακα* vocat: de Nauplio, vero Graecorum Principum uxores uti moecharentur instigante, filii sui Palamedis in ultionem, vide Isac. Tzetzem in Lycophron.

Pag. 167. 5. *τὴν μετακληθεῖσαν Βενέβεντον]* ita etiam Cedrenus. Stephanus urbem hanc a Diomede, *Αργος Ἰππιον*, dictam asserit. *Διομήδης, μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Ἰλίου, ἐτείχισε, καὶ μετωνόμασεν, Αργος Ἰππιον*: a Diomede itaque non condita, sed muro cincta tantum fuit. Procopius tamen Beneventum a Diomede conditam fuisse testatur, Gothicor. lib. 1. *ταύτην Διομήδης ποτὲ ὁ Τυδέως ἐδείματο*: qui etiam apri Calydonii dentes, tres spithamas in circuitu habentes avunculi sui Meleagri in memoriam a Diomede ibidem repositos, ad sua usque tempora in spectaculum asservatos fuisse testatur. *οὐ καὶ εἰς ἐμὲ ἐνταῦθά εἶσι, θέαμα λόγου πολλοῦ ἰδεῖν ἄξιον, περιμετρον οὐχ' ἦσον ἢ τρισπίθαμον ἐν μνηροειδῇ σχήματι ἔχοντες.*

Pag. 167. 21. *καὶ ἤνεγκαν οἱ Ρουστοῦλοι τὰς ἐπάνω]* id est, et Rutuli superiores evaserunt. Eodem rudi locutionis genere utitur, ad finem lib. 8. *ἰδῶν ὁ Αννιβακὴ τὴν τοῦ Σκιπίωνος δύναμιν, καὶ ὅτι τὰς ἐπάνω φέρει* etc.

Pag. 168. 5. *ὅστις οἶκος ἐκλήθη τὸ Παλλάντιν]* Παλλάντιν, pro Παλλάντιον; ut *στηθάριον*, pro *στηθάριον*, Librariorum ex recitantis ore scribentium errore frequentissimo.

Pag. 168. 6. *ἀπὸ τότε ἐκλήθη τὰ βασιλικὰ κατοικητήρια, Παλλάντιον.]* Eadem habes apud Cedrenum, et Glycam, part. 2. Zonaras autem, Palatium, Domum Imperatoriam dictam vult, eo quod in Monte Palatino posita fuerit: *ἣ δὲ τῶν αὐτοκρατόρων κα-*

τομία παλάτιον ὀνομάσθη, ὅτι ἐν τῇ Παλατίῳ λεγομένῳ ὄρει, ἐν ᾧ Φανστούλος ὄκει, καὶ ἐκεῖ τὸ στρατήριον εἶχε.

Pag. 168. 15. τὴν θυγατέρα τοῦ Λατίνου Ἀλβανίαν] Scr. Λαβινίαν, et hic, et in sequentibus: Lavinia enim dicta fuit Latini filia; Laviniumque, urbs ab Aenea a nomine ejus condita. Verum cum nostro, in hac Aeneae historia, Romanisque primordiis ineplit etiam Cedrenus.

Pag. 168. 23. καὶ ἐκτίσε τὴν Ἀλβανίαν] Alba, dicta est haec urbs ab Ascanio condita: caeterum cum quae profert hic Author Noster a vero ut plurimum aliena sint, atque alias etiam omnibus satis nota, errores singulos notare supersedebo.

Pag. 169. 6. Ἐλιακεῖμ, ὁ υἱὸς Ἰησοῦ] Jesuae Pontif. qui cum Zorobabel Hierosolymas reversus est, filius quidem erat Joacimus, non Eliachimus: de hoc tamen Auctorem intelligendum esse puto.

Pag. 169. 7. Ἰππασίος φιλόσοφος] Forte hic idem est, quem Hesychius Illustr. περὶ σοφῶν, Ἰππασον vocat: quem vide.

Pag. 169. 10. μετὰ τοὺς προειρημένους φιλοσόφους etc.] locus iste adeo mendosus est, ut sanus aliquis sensus exinde elici vix poterit. Stesichori duo fuerunt: quorum primus Thucyde multo antiquior: nec tamen Stesichorus alter ei contemporaneus erat; sed aliquanto junior; de quo vide Cl. Seldeni Marmor. Arundel.

Pag. 169. 18. Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Δαρείου τοῦ νεωτέρου,] Ochus hic primo dictus, deinde Dariaeus, teste Ctesia: Βασιλεύει Ωχος, καὶ μετονομάζεται Δαριαῖος, cui in regno successit filius ejus, Arsaces, Artoxerxes postea dictus: βασιλεύει δὲ Ἀρσάκης, ὁ μετονομασθεὶς Ἀρτοξέρξης.

Pag. 169. 21. τὴν Σίλπιν πόλιν] Nugae: urbem hanc statim Σίλβιν vocat; μεταγαγὼν ἐν τῇ Σίλβει πόλει καὶ τὸ Παλλάδιον: Cedrenus Σίλβαν appellat. Silvii Latinorum reges dicti sunt, non ab Alba nescio quo, urbeve ab eo condita; sed a Silvio, Aeneae ex Lavinia filio. Sed nec Albam regem agnoscit Historia Romana; Alba quidem urbs erat, ab Ascanio, Aeneae ex Creusa F. condita; ut supra diximus.

Pag. 172. 9. χρυσοῦν στηθάριον στήλην] Meurs. Glossar. Στηθάριον. Pectorale. Armatura pectoris equorum. Apud nostrum tamen, et Chron. Alex. auctorem, pro statua ubique ponitur. Hujusmodi Imagines Graecis recentioribus etiam θώρακες et θώρακια dictae sunt, scilicet umbilico tenus ductae: has Graecia purior προτομάς dixit. Hesychius: Προτομή· εἰκὼν βασιλική, ἕως τοῦ ὀμφαλοῦ τοῦ σώματος εἶδος. Haec vero de Romulo omnia habentur, tum apud Chr. Alex. tum apud Cedrenum, qui ex nostro descripsisse videntur, Chron. quidem Alex. auctor ipsa verba, Cedrenus sensum tantum secutus.

Pag. 173. 12. μηνὶ Δύστρῳ,] Chr. Alex. μηνὶ Σύστρῳ,

mendose. Mensibus Macedonicis passim utitur Auctor noster, quorum haec nomina.

Δύστρος	<i>Martius</i>
Ξάνθικος	<i>Aprilis</i>
Αρτεμισιος	<i>Maius</i>
Δέσιος	<i>Junius</i>
Πάνεμος	<i>Julius</i>
Αόος	<i>Augustus</i>
Γορπιαῖος	<i>September</i>
Τπερβερεταῖος	<i>October</i>
Δλος	<i>November</i>
Απηλλαῖος	<i>December</i>
Αύδυναῖος	<i>Januarius</i>
Περίτιος	<i>Februarius.</i>

Pag. 173. 13. τῷ Ἠλίῳ Τιτᾶνι, ὡς ὑψουμένῳ] Raderus ista vertit, apud Chr. Alex. in solis, ut Titanis excelsi, cultum: male omnino. ὑψούμενος enim hic dictus sol, id est *Exaltatus* (non *Excelsus*) eo quod ad Aequatorem provectus, mediam jam altitudinem suam, septentrionem versus attingerit. Sol enim semper *Excelsus* dici potest; *Exaltatus* vero eo magis, Septentrionalibus, quo a Tropic Capricorni longius dicessit. Martii itaque xxv. id est, Aequinoctio verno, Certamina haec ab Oenomaio, solis jam sic satis Exaltati in honorem, instituta dicuntur.

Pag. 173. 17. καταγωνίσασθαι αὐτόν] Chr. Alex. καταγωνίσεσθαι αὐτοῦ: καταγωνίζομαι hic pro ἀνταγωνίζομαι ponitur: καταγωνίζομαι enim proprie significat, *Certamine viaco*: Hesychius: καταγωνίζεται, νικᾷ.

Pag. 174. 22. ὁ Εὐνάλιος ἄρμασι διπῶλοις ἐφεῦρε] Chr. Alex. ἄρμασι δὴ πολλοῖς: mendose.

Pag. 175. 2. ἐν τοῖς Ἐτησίοις αὐτοῦ,] Iterum forte corrigendum Chr. Alex. ubi pro Ἐτησίοις habet *Ἀιτησίοις*: quod interpretes *Aetiis* vertit. *Ἄιτια* quidem inscripti Callimachi operis, quo fabularum origines et causas exposuerat Poeta, meminit Servius in 7. Aeneid, et Martial. l. 10. *Epigr.* 4. Callimachum autem libros quamplurimos scripsisse, 800. numero, testis est Suidas; qui tamen multos eorum enumerans, nec nostri Ἐτήσια, nec dicta Ἄιτια habet.

Pag. 175. 13. τὰ δὲ ἑπτὰ σπαθία] ita etiam Chr. Alex. mendose: σπαθίον enim *Gladiolum* significat: Legendum itaque cum Cedreno, σπάτια, quod vocabulum pure Latinum est. De Circi vero constructione, vide Onuphrium Panvinium, et Cl. Salmassii in Solinum Plinian. *Exercitation.*

Pag. 175. 14. τὴν κίνησιν τῆς ἀστρνομίας τῶν ἑπτὰ ἀστέρων τῆς μεγάλης ἄρκτου.] Haec aliter leguntur apud Chr. Alex. hoc modo: τὴν κίνησιν τῆς ἀστρώας (fort. τὴν ἀστρώων) τῶν

ἐπὶ ἀστέρων, καὶ τῆς μεγάλης ἄρκτου. Cedrenus habet tantum, τὸν δρόμον τῶν ἐπὶ πλανητῶν.

Pag. 176. 3. πραισεντεύειν γὰρ λέγεται τὸ παραμένειν.] Cum Nostro etiam hic ineptiunt Cedrenus et Chr. Alex. Auctor, πράσινον, a πραισεντεύειν derivantes. Πράσινος enim est, Porraceus, sive Color viridis, qualis porri est.

Pag. 176. 5. τὸ δὲ Βένετον ἐκάλεσεν] Factiones hasce coloribus dispares, a Romulo institutas, Circumque ipsum ab eo extractum fuisse, negant eruditi. Spectacula enim haec, Consualia, primo a Romulo; deinde, Circo a Tarquinio Prisco extracto, Circepsia dicta sunt. Quin et apertis campis a Romulo celebrata fuisse testatur Cassiodorus, qui de Oenomai Ludis locutus, Quos ludos (inquit) postea Romulus in raptu Sabinarum, necdum fundatis aedificiis, ruraliter ostentavit Italiae etc.

Pag. 176. 18. ἀπότῃ ἐπενόησεν αὐτοῖς τὴν τοῦ Ἰππικοῦ θέαν ὁ Ρῶμος.] Scr. ἀπότῃ ἐπενόησεν, etc. Caeterum haec mendose leguntur apud Chr. Alex. Lectio itaque, uti et interpunctio, ex nostro restituenda.

Pag. 177. 12. αἷς ἐκάλεσε Βρυτίδας] Βρούτιδας legit Chr. Alex. Has ego servas foeminas esse dixerim, a gente Brutiorum, sic dicta, quod eorum plerique omnes fugitivi servi initio fuerint, ac bruta gens, hominum colluvione circa Lucaniam confluyente; uti asserit Diodor. Sicul. Bib. Hist. l. 16. Brutides autem mulieres dicuntur; ut Prophetides; teste Suida: Βρούτιδες. γυναῖκες οὕτω καλούμεναι, οἰοῦντι Σιβύλλαι, καὶ προφητιδες.

Pag. 177. 17. ἰδόθη αὐτῷ ὁ χρησμός, ὥστε ἐπιτελεῖσαι] ob hoc Consilium ab Oraculo Romulo, hisce angustiis posito, datum, Consualia haec certamina Consi, id est, Consilii Dei in honorem celebravit. Valerius l. 2. c. 1. de Institut. antiq. Circense spectaculum primus Romulus, raptis Virginibus Sabinis, Consualium nomine celebravit. Consus vero, idem qui Neptunus: haud recte itaque Auctor noster, Solis in honorem a Romulo instituta fuisse haec certamina, supra affirmat.

Pag. 178. 13. ὡσαύτως δὲ καὶ Ἰπλίνιος etc. ὁμοίως δὲ καὶ Αἰβίος. Latinorum Scriptorum nomina ista Chr. Alex. auctori parum nota fuisse videntur; ideoque pro Plinio Apollonium, pro Livio, Silvium, nescio quos supposuit.

Pag. 178. 16. εἰς Βούρδωνας.] In Burdone, vertit Rader. ac si nomen loci esset. Ego vero vocabulum hoc Latinum esse puto et ἡμιόνους Graecis sonare, id est *Mulis*, sicut 2. Reg. 5. 17. ubi vulgaris translatio habet, obsecro concede mihi, ut tollam onus duorum burdonum; septuag. habet: δοθήτω τῷ δούλῳ σου γόμος ζεύγους ἡμιόνων. Probabile autem est, Auctorem nostrum ad locum illum Servii in Virgil. Aeneid. l. 8. respexisse; ubi in haec verba *Magnis Circensibus actis*, haec habet Scholiastes: *Magnis, quantum ad paupertatem pristinam pertinet. Nam legi-*

mus, propter equorum inopiam, diversis eos hinc usos animalibus.

Pag. 178. 18. *Αμούλιος, ὁ αὐτῶν πάππος*] ita etiam Chr. Alex. auctor, contra Historiae Romanae fidem: non enim Amulius, sed Numitor avus erat Gemellorum.

Pag. 178. 21. *Ἰέρεια οὔσα τοῦ Ἀρέως,*] Chr. Alex. habet *τεράουσα τοῦ Ἀρέως*, mendose, Iliam vero hanc; quae et Rhea Sylvia dicta est, non Martis, sed Vestae sacerdotem fuisse tradunt Historici Latini.

Pag. 179. 7. *τὰ λεγόμενα Βρουμάλια*] *Hinc Romulus appellavit, Brumalia, seu Saturnalia*: vertit Raderus, haud recte. Festum enim hoc non Saturno, sed Baccho celebrari solitum, bruma, sive hyberno tempore: uti testatur Ovidius, *Fastor. l. 1.*

Sacra Corymbiferi celebrabat Graecia Bacchi, Tertia, quae solito tempore bruma refert.

Brumus etiam a Romanis Bacchus dictus est, unde Brumalia nomen accepisse vult Tzetzes ad Hesiod. op. et d. *τῶ τῶν ληνῶν αἰτίῳ Διονύσῳ ἑορτὴν τὴν λεγομένην ἀμβροσίαν ἐτέλουν, ἣ παρὰ Ῥωμαίοις Βρουμάλια καλεῖται. Βροῦμος γὰρ αὐτοῖς ὁ Διόνυσος.*

Pag. 179. 16. *οἱ οὖν ἐκάστου ἀριθμοῦ πανδοῦροι*] et deinceps, *εἰς τὴν ἐξῆς ἠϋλουν ad sequentem usque lucem tibiis canebant*: ideoque Raderus, ob hanc nominis inconstantiam, *πανδοῦρους, Τιδίκινες*, vertit. Panduram tamen instrumentum *ἔγχορδον* fuisse, tribus tantum Chordis instructum, Assyriorum inventum asserit Jul. Poll. lib. 4. cap. 9. *τριχορδον δὲ, ὅπερ Ἀσσύριοι πανδοῦραν ὠνόμαζον.* Verum Hesychius *ἐμπνευστόν* eam facit, adeoque Syringem, sive fistulam esse vult, in *Σύριγγες*. *Σύριγγες, ἐκ καλάμων πανδοῦρια*: cui etiam accinit Mart. Capella de Nupt. Philolog. lib. 9. Instrumentum hoc Hircipedi sive Pani, Fistularum inventori attribuens his verbis. *Verum per medium quidam agrestes canorique Semidei, quorum hircipedem Pandura, Silvanum harundinis enodis fistulae sibilatrix, rurestris Faunum tibia decuerunt.* et quidem obstreperum quoddam ut esset, ideoque armorum strepitibus magis conveniens, ratio ipsa postulare videtur.

Pag. 180. 6. *τοῖς λεγομένοις φιλικοῖς*] Convivia haec *φιλικὰ* ab eis quae *συγγενικὰ* dicta sunt, ita distinguit Plutarchus, ut illa eorum qui ejusdem sunt generis, seu sanguinis, haec vero, eorum qui affinitate tantum sibi juncti sunt, esse videntur. Plutarch. Sympos. lib. 4. ubi in Quaestione, *Cur in nuptiis plurimi ad coenam vocantur*, haec habet: *ἡκείνο πρόσθε, εἰ βούλει, τὰς τοιαύτας ἐστιάσεις μὴ μόνον φιλικὰς, ἀλλὰ καὶ συγγενικὰς εἶναι, καταμυγνυμένης εἰς τὸ γένος ἑτέρας οἰκειότητος.*

Pag. 180. 11. *καλέσας καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀρίστου Ῥωμαῖσι, Βρουμάλιον· καθὼς etc.*] Chr. Alex. habet *καλέσας καὶ τὸ ὄνομα τῆς κλήσεως αὐτοῦ Ῥωμαῖσι Βρουμάλια*. [*ὃ ἔστιν, τραφήναι ἐκ τῶν ἀλλοτρίων*] *καθὼς etc.* ubi verba illa uncis inclusa, ab au-

ctore de suo inserta sunt, inepte; et contra tum verbi sensum, tum Auctoris nostri, ex quo ista desumpsit, mentem.

Pag. 180. 22. ἐμολίχυσεν ὁ υἱὸς τοῦ Ταρκυνίου ὁ Ἀρρόννης] Lucretia, non ab Arunte, sed a Tarquinio Sexto, Superbi F. natu minore stuprata fuit.

Pag. 181. 13. τῶν λεγομένων Κελεριανῶν] Κελεριανούς vocat, quos Plinius, *Celeres, Fleacumines*, id est, Levis armaturae Equites.

Pag. 181. 14. τὸ τρακτευθέν κατ' αὐτοῦ] τρακτεύομαι et τρακταῖζω, a Latino *Tracto*, Consilium de re quapiam in eo: occurrit saepiuscule infra apud auctorem nostrum, ut lib. 12. p. 289. *καὶ αὐτοῦ διάγοντος, καὶ τὰ τοῦ πολέμου τρακταῖζοντος, συνέβη* etc. *Ubi per hyemem commoranti, quaeque ad bellum spectabant pertractanti, sive, de eis consultanti, accidit* etc.

Pag. 181. 20. ὁ δοῦλος τοῦ Βρούτου Βινδίκιος] Non Bruti, sed Aquiliorum conjuratorum servus erat Vindicus. Vide Plutarch. in Publicola.

Pag. 182. 7. ψηφισάμενοι ἐν πρώτοις] ἐν πρώτοις, et saepe etiam πρώτοις, infra apud auctorem nostrum, *inprimis*; deinde *δισιγνιτεύσαντες*, designantes; *δισιγνατεύεσθαι* scribitur, in Gloss. Basilicor.

Pag. 182. 24. δεδοκῶς αὐτῷ καὶ ἀξίαν κόμητος etc.] Vides Lector, quam honorifice cum Vindicio agit auctor noster: miror tamen quo auctore, ista protulerit. Libertate quidem donatum, pecuniaque ex aerario remuneratum legimus, apud Latinos auctores; nec aliquid amplius. Livius l. 2. *Secundum poenam nocentium, ut in utramque partem arcendis sceleribus exemplum nobile esset, praemium indici, pecunia ex aerario, libertas, et civitas donata*: et deinde; *post illum observatum, ut qui ita liberati essent, in civitatem accepti viderentur.*

Pag. 183. 1. Κονσίλια, ἅπερ ἐρμηνεύεται, παροχῆς ἡμέρα.] Nova haec vocabuli hujus interpretatio, Romanisque incognita. Quid si *παροχή*, non a *παρέχω*, sed a *πάροχος* deductum vellet auctor noster? adeo ut non, *Largitionem*, sed *Consessionem*, significet: throno enim eodem excelso collocatum Vindicium, Bruto assidere facit. Atque in hoc sensu, *Consilium* aliquanto melius quadrabit cum data interpretatione. Verum de hoc videant eruditi.

Pag. 183. 12. τυραννήσαντες οἱ Γάλλοι] τυραννήσαι apud nostrum, pro *arma in aliquem sumere* sive *in aliquem insurgere*, passim usurpari, hic semel monuisse satis sit, exemplum unicum hic proferam, ex lib. 16. p. 392. ubi de Alexandrinis, qui tumultuantes Praefectum suum interfecerant verba faciens, deinde addit; *ἀγανακτήσας ὁ αὐτὸς βασιλεὺς, πολλοὺς ἐτιμωρήσατο ἐξ αὐτῶν τῶν Ἀλεξανδρέων, ὡς τυραννήσαντας τὸν ἄρχοντα αὐτῶν.*

Hoc facto commotus Imperator, a multis eorum, ob vim Praefecto suo illatam, poenas exegit.

Pag. 183. 14. ὀνόματι Μαλλίων Καπιτωλίων] Manlii et Camilli gesta auctor hic misere confundit: non enim Manlius, sed Camillus in Gallos Senones cum exercitu dux missus est. Quae vero deinceps refert, de Regno affectato, Senatuque spreto, haec Manlii sunt.

Pag. 183. 21. καταγομένου ἐκ γένους τῶν Γάλλων] Infra etiam habet, οὗτος ἐκ γένους ἐστὶ τῶν Γάλλων. Cedrenus habet, ἐκ τοῦ μέρους τῶν Γάλλων καταγομένος. ubi interpres Xylander, nescio, inquit, quid sit istud καταγομένος: in quem tamen recte animadvertit doctissimus Jac. Goar. in Notis suis Posterioribus ad Cedren. κατάγομαι enim nihil aliud est quam *descendo*, et καταγομένος ἀπὸ γένους, a *genere descendens*: quod nos Anglice etiam dicimus, *Descended from such a Stock*. Hujus autem exempla sexcenta ex hoc nostro proferre licet: uti lib. 2. p. 13. de Perseo Jonitas visente haec habet: γνόντες αὐτὸν οἱ αὐτοὶ Ἀργεῖοι Ἰωπολίται, ὅτι καὶ οὗτος ἐκ τοῦ γένους τῶν Ἀργείων κατάγεται, χαρέντες ἀνύμνουσιν αὐτόν. Ita etiam lib. 4. p. 39. de Cecrope verba habens, τῶν δὲ Ἀθηναίων ἐβασίλευσε Κέκροψ τις, ὅστις ἐξ Αἰγύπτου κατήγετο: *Athenis regnavit Cecrops quidam, ab Aegyptiis originem ducens*. Cecropem autem Aegyptium fuisse, testes habemus Suidam, Eusebium, aliosque.

Ibid. Ἐν κομβεντίῳ γὰρ εἰσελθόντος] Κομέντιῳ habet Cedrenus mendose. Κόμβεντον, et κομβεντιον, *Conventus*, sive *Concilium*, apud nostrum habemus frequenter.

Pag. 184. 16. ῥῆγα δυνατὸν ἐν πολέμοις] Reges, Principesque omnes minores, ῥῆγας, Imperatorem vero solum βασιλέα, vocatos supra monuimus: sed et Duces suos ῥῆγας vocasse Barbaros, tum ex hoc auctoris loco tum ex Procopio apparet, Goth. l. 1. ubi de Theuderico loquens, qui Gothorum, Italiaeque copias sibi subjecerat, βασιλέως tamen nomen, aut habitum sibi assumere noluit; deinde addit, ἀλλὰ ῥῆξ τε διεβίω καλούμενος· οὕτω γὰρ σφῶν τοὺς ἡγεμόνας οἱ βάρβαροι καλεῖν νενομίκασι. Sed ῥῆξ deinceps vocatus est; quo nomine Barbari Duces suos appellare solent.

Pag. 184. 20. νυκτὸς ἐν χειμῶνι] χειμῶν hic tempus, non hybernium, sed tempestuosum significat; uti patebit ex sequentibus caeterum suavissimae hujus de Februario Narratiunculae medullam excerpserunt etiam Suidas, et Cedrenus, hic de Manlio, ille vero de Camillo; instituta fabula. Unde vero hauserint, jam vides Lector.

Pag. 184. 23. ἐγένετο πύρμα] πύρμος, habet Hesychius: Πύρμος φρίκη, καὶ τὰ ὅμοια.

Pag. 185. 7. ἔγκάθητον στρατὸν] Scribendum, ἐγκάθητον a verbo κάθημαι, sedeo: ut de Praesidiariis intelligatur.

Pag. 185. 18. *καὶ τοὺς κόμητας αὐτοῦ]* Hesychius: *Κόμης ἄρχων, ἡγεμών.* Verum Comitum varia erant diversaque munera, de quibus Vide Meursii Glossar.

Pag. 186. 4. *τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τὰς ἡμέρας ἐκολόβωσεν.]* hanc dierum mensis hujus decurtationis causam reperisse se in quibusdam Dionis Excerptis MS. refert Cl. Salmasius Plinian. Exercit. in Solin. ubi tamen haec omnia de Camillo, sicut et apud Suidam, non autem de Manlio, narrantur.

Pag. 186. 19. *καὶ περιζώσας αὐτὸν σχοῖνον μάσσινον]* Quid hoc vocabulum, μάσσινον, sit, non habeo dicere: nec enim invenitur apud Suidam, nec Cedrenum; qui tamen uterque hanc Februarii narrant historiolum: Suidas, *καὶ διὰ τοῦτο γυμνωθέντα αὐτὸν τῆς ἐσθῆτος, καὶ θρυτῆ περιβληθέντα ψιάθῳ,* etc. Cedrenus, *καὶ ἐκβαλὼν ἔξω τῆς πόλεως γυμνὸν, ψιάθῳ θρυτῆ περιβεβλημένον καὶ σχοινίῳ τὴν ὄσφυν περιεζωσμένον,* etc. forte vocabuli vim ignorantes, omiserunt.

Pag. 186. 23. *τοῖς βερνάκλοις, τοῦτ' ἔστι, περιπόλοις,]* βέρνακλοι isti apud Suidam sunt οἱ ὑπηρετοῦντες τῷ δημάρχῳ, *Tribuni Ministri: ὑπὸ τῶν ὑπηρετούντων τῷ δημάρχῳ τῶν καλουμένων βερνάκλων.*

Pag. 186. 24. *βαλισσήνοις βάλκλοις τύπτειν αὐτὸν,]* βάλκλοι, *Baculus* frequenter occurrit apud Graecos recentiores: quid βαλισσήνοις vero sit, videant doctiores.

Pag. 187. 6. *τὸ αὐτὸ σχῆμα τοῦ φορέματος]* Scr. φορήματος.

Pag. 187. 13. *Ἐκθεσις Βροννιχίου Ρωμαίου χρ.]* En tibi fontem sacrum, ex quo fabulam hanc pulcherrimam hausit Auctor noster.

Pag. 187. 21. *ἐκάλεσεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ αὐτοῦ]* Quintilem mensem, Julium, ab Antonio nominatum ideo, quod isto mense C. Julius natus fuerat, asserit Cedrenus: *ὁ Ἰούλιος μὴν Κυντήλιος ἐλέγετο. μετωνομάσθη δὲ παρὰ Ἀντωνίου, διὰ τὸ γεννηθῆναι αὐτῷ Γάϊον Ἰούλιον.*

Pag. 188. 5. *Ἀδδοῦς: ὅστις ἐρεῦς ἦν]* aliquid hic deesse videtur; aut ὅστις redundat: deinde scribendum, *Ἰαδδοῦς;* qui sextus erat Judaeorum Pontifex, et Jannaeum, non Joachimum, secutus est, teste Chr. Alex. Auctore.

Pag. 189. 3. *τὴν Ἀταλάντην etc. εἰς ταῶνα]* Argum quidem in Pavonem conversum legimus.

Pag. 189. 4. *Φιλομήλαν θυγατέρα Πανδίωνος εἰς χελιδόνα]* Imo in Lusciniam, Frogne vero soror in Hirundinem mutatae dicuntur.

Pag. 189. 6. *εἰς λίθον μετεμψυχωθῆναι]* Auctoris dictionem secuti, de Animae tantum Transmigratione, ista reddidimus: pro *μετεμψυχωθῆναι* tamen rectius dixisset, *μεταμορφωθῆναι:* de corporis enim transmutatione, non de Pythagorica

animarum transmigratiōne, loquuntur Fabularum istarum auctores.

Pag. 189. 9. ἐβασίλευσεν Ωχος, υἱὸς αὐτοῦ] Artaxerxis filius quidem erat Ochus, sed Spurius. vide Ctesiam.

Pag. 189. 11. τοῦ ποιήσαντος λεκανομαντείαν] Ita etiam Glycas, Annal. part. 2. Quum autem per vaticinationem, quae pelvi solet fieri, futurum cognovisset, ut Aegyptus in hostium potestatem veniret, etc. Hujus praestigiarnm etiam meminerunt Eusebius, Cedrenus, Chr. Alex. auctor, aliique.

Pag. 189. 16. καὶ εἰς Πέλλην] Nectanebum alii Aethiopian, alii Macedoniam se recepisse asserunt, teste Eusebio χρον. λογ. α'. φηγόντος Νεκτανεβῶ, ὧς τινες, εἰς Αἰθιοπίαν, ὧς δὲ ἕτεροι, εἰς Μακεδονίαν, ἤνικα καὶ Ολυμπιάδι μιχθεὶς διὰ γοητείας υἱὸν ἔσχεν Ἀλέξανδρον etc.

Pag. 190. 3. ἀρχιερεὺς ἦν τῶν Ἰουδαίων Ἰούδας] Omnino legendum, Ἰαδδούς: sub his temporibus enim floruit Jaddus, Judaeorum Pontifex sextus a coepto Pontificatu, post Captivitatem Judaeorum ex Babylone remissam. vide Chr. Alex. et Eusebium.

Pag. 190. 4. κατέσχευεν οὖν ἡ Ἐβραϊκὴ ἀρχιερωσύνη ἔτη ασβ'.] scilicet ab Israelitarum ex Aegypto egressu.

Pag. 190. 6. ἔπεσεν ἡ στήλη τοῦ Κολοσσῶ] Sub Antiocho Magno, Syriae rege, accidisse hoc testatur Eusebius.

Pag. 190. 14. κόμην Θέρμας] Ita etiam Jo. Tzetz. Chil. 10.

Ἡ νῦν Θεσσαλονίκη μὲν πόλις ἡ λαμπροτάτη
Τπήρχε κόμη, Θερμὴ δὲ τὴν κλήσιν ἐκαλεῖτο.
Καὶ μέχρι νῦν τὸ πέλαγος τὸ τῆς Θεσσαλονίκης,
Θερμαῖος κόλπος λέγεται, ἀπὸ τῆς Θέρμης κόμης.

Ἄλλαν primum dictam fuisse testatur Stephanus: Θεσσαλονίκη, πόλις Μακεδονίας, ἣτις ἄρα ἐκαλεῖτο Ἄλλια, Κασσάνδρον κτίσμα: ubi etiam diversam a Nostro nominis Thessalonicae originem, ex Lucillo Tarraeo profert.

Pag. 191. 1. μετὰ τὸν Χόον] Scr. Ωχον. Ochum vero excepit Arses, Ochi F. qui regnum tenuit annos π. cui successit Darius, Arsami F. teste Eusebio.

Pag. 191. 2. ὁ Μῆδος, ὁ Ἀσσαλάμου] Scr. ὁ Ἀρσάμου, uti habent Eusebius, Cedrenus, Glycas: auctor tamen noster ubique ὁ Ἀσσαλάμου habet.

Pag. 192. 8. καὶ δημόσιον] δημόσιον, simpliciter positum apud nostrum ubique significat δημόσιον λουτρόν, Balneum publicum: atque hoc satis apparebit ex lib. 10. p. 243. ubi quod prius δημόσιον λουτρόν vocaverat, deinde δημόσιον tantum dicit: καὶ οὕτως αὐτὸ τὸ δημόσιον λουτρόν ἐκάλουν, etc. primo habet; deinde τὸ δὲ αὐτὸ δημόσιον ἦν κεκτισμένον, etc. ita etiam lib. 13. p. 302. λύσας τὸ λεγόμενον Φιλίππου βασιλέως δημόσιον, λουτρόν γὰρ παλαιὸν ἦν, καὶ τῷ χρόνῳ φθαρὲν, καὶ μὴ λουθῶν.

Caeterum exempla hujusmodi ubique occurrunt. Itaque apud Chr. Alex. auctorem in Hadriano, Hierosolymas occupante; urbisque nomen immutante, *ἔκτισε τὰ δύο δημόσια*, quod Interpres vertit, *condidit duplex forum*, Ego potius vertendum censeo, *condidit duo Balnea publica*.

Pag. 192. 12. *ὄνπερ ἐκάλεσε τὸ Στρατήγιον*] Chr. Alex. auctor de Severo Imp. locum resciente, verba habens, *Στρατήγιον* vocat: *καὶ ἐκάλεσε τὸν τόπον, στρατήγιον*, recentioribus scilicet Graecis usitata scriptionis corruptela. *Fraetorium* a Latinis hunc locum dictum asserit P. Gyllius, de Topograph. Constantin. lib. 8. quem vide. Hesychius Miles. in Patr. Constantinop. *Forum vocat: καθὰ καὶ ἐν τῷ Στρατηγιῷ λεγομένῳ φόρῳ, ἔνθα ποτὲ οἱ στρατηγοῦντες τῆς πόλεως ἄνδρες τὰς τιμὰς ὑπεδέχοντο, ἐπὶ λιθίνῃς ἀνέγραψε στήλῃς.*

Pag. 193. 6. *καὶ μετεκάλεσε τὸ αὐτὸ ἐμπόριον, Χρυσόπολιν*] Dionysius Byzantius apud Stephanum de urb. aliam nominis originem tradit, his verbis: *Κέκλητας δὲ Χρυσόπολις, ὡς μὲν ἔνιοι φασίν, ἐπὶ τῆς Περσῶν ἡγεμονίας, ἐνταῦθα ποιουμένων τοῦ προσιόντος ἀπὸ τῶν πόλεων χρυσοῦ τὸν ἀθροισμὸν· οἱ δὲ πλείους, ἀπὸ Χρυσοῦ παιδὸς Χρυσήϊδος καὶ Ἀγαμέμνονος.*

Pag. 193. 23. *ἕως τῆς Ἀλεξάνδρου νίκης, ἔτη ρονξ.*] Haec sibi non constant. Auctor enim infra ab *Adamo* ad Alexandri mortem annos putat ΙΘΘΒΧCIII: *ubi etiam eum xxxvi annos vixisse* asserit. XXXVI autem ex ΙΘΘΒΧCIII deductis, manent ΙΘΘΔΔLVII. Annus itaque iste Alexandri, non Victoriam, sed Natalem nobis exhibet.

Pag. 194. 11. *τὴν θυγατέρα Δαρίου*] Roxanem quidem; non Darii sed Oxyartii Bactriani, Darii fratris, filiam, uxorem habuisse Alexandrum, testatur Arrianus.

Pag. 195. 9. *ἣτις Κανδάκη ἀκούσασα*] De Alexandri gestis vide Arrianum, Q. Curtium etc. Apud Arrianum. de Candace, nihil omnino.

Pag. 195. 15. *ἔζησε δὲ ὁ αὐτὸς Ἀλέξανδρος ἔτη λς.*] Eusebius Alexandrum annos XXXII. tantum vixisse asserit: *χρον. καν. Ἀλέξανδρος λβ', ἔτος ἄγων, ἀναιρεθεὶς φαρμάκῳ τελευτᾷ ἐν Βαβυλώνι.* Caeterum ab Eusebio in omnibus his numeris dissentit auctor Noster. Eusebius enim Alex. XII. tantum annos, Noster XVII. regnasse vult: Eusebius eum in Asia belligerantem regnantemque introducit. annos V. Noster annos IX. ex quatuor scilicet vitae ejus annis superadditis orta differentia. Nicephorus Patriarcha Computum ab his diversum instituit; Alexandrum enim annos XXXVI. vixisse; an. XVII. regnasse, VI. nimirum ante devictum Darium, XII. vero postea, asserit, in Chronographia sua.

Pag. 195. 20. *ἔτη ρηγ.*] Nicephorus annos ab Adamo usque ad Alexandri obitum, enumerat ΙΘCCLKXVII.

Pag. 196. 3. *Φίλιππον, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ*] Philippus hic,

Aridaeus dictus, Philippi ex pellice filius erat: *γεγονότα μὲν ἐκ γυναικὸς ἀδόξου καὶ ποινῆς*, dicit Zonaras. Philinam vocat Dexippus, gente Thessalam: *Αριδαῖος, ἀδελφὸς αὐτοῦ πρὸς πατρός, ἐκ Φιλίνης τῆς Θεσσαλῆς*. Philippum autem eum nuncuparunt Macedones, Philippi regis, patris ejus in honorem: uti idem Dexippus testatur, apud Euseb. *χρ. λόγ. α.*

Pag. 196. 13. Πτολεμαῖον τὸν Λάγον, τὸν ἀστρονόμον] De hujus in Astronomicis peritia apud alios mentio nulla: Historicum quidem fuisse eum, videtur ex Arriani Praefat. *Histor. Alex. qui eum Alexandri M. res gestas scripsisse testatur; ex cujus praecipue, et Aristobuli Scriptis, ipse suam se compilasse historiam, professus est. Ptolomaeus ille Astronomus insignis tempore Marci Aurelii Imp. floruit; uti asserit Suidas. Nec tamen Aegypti rex erat; sed Philosophus.*

Pag. 196. 15. ἔτη μβ.] Quadraginta tantum annos eum regnasse testantur Eusebius, Nicephor. Patriar. *Histor. Synag. Scalliger. aliique praeter nostrum omnes.*

Pag. 196. 22. Τρίτος Πτολεμαῖος, ὁ φιλάδελφος] Imo Secundus hic erat Ptolomaeus, idemque cum Auctoris nostri Ptolomaeo secundo, Ptolomaei Lagi filio; cujus etiam jussu Biblia sacra Hebraica in linguam Graecam a LXXII. Interpretibus translata fuerunt. Huic autem regnanti annos tribuunt xxxviii. Eusebius, aliique; quos videsis: Noster enim regni annos in plurimis praetermittit, quos vero habet, numeri annorum, ut plurimum corrupti sunt.

Pag. 197. 7. τρισκαιδεκάτη βασίλισσα τῶν Πτολεμαίων] Cleopatra in serie Ptolomaeorum duodecima est, secundum Eusebium, et Nicephor. Patriarch. *Chr. Alexandr.*

Pag. 197. 12. ἔτη τ.] Numerus hic Africani computum duobus tantum annis superat; a Macedonici scilicet Imperii, Lagidarumque, origine numerando, ad xv. Augusti annum: *μέχρι τοῦδε οἱ Λαγῖται καὶ σύμπας ὁ Μακεδονικῆς ἡγεμονίας χρόνος μετὰ ἔτη τ. τῆς Περσῶν καθαιρέσεως δυοῖν ὄνοντα.* Africanus apud Euseb. *χρον. λόγ. α.*

Pag. 198. 1. Σέλευκον, τὸν Νικάνωρα] In Seleuci hujus cognomine scribendo magna est inter Auctores varietas, aliis *Νικάτωρ*, aliis *Νικάνωρ* scribentibus. *Νικάτωρ* deinceps Auctori nostro ubique dictus est; quam scriptionem esse veriore facillime crediderim, utpote Graeco Idiomatici magis consonam: ex victoriis enim suis hoc cognomen adeptus est Seleucus, teste Dexippo, apud Eusebium: *Σέλευκος δὲ ἀναβάς μέχρι Βαβυλώνης, καὶ κρατήσας τῶν Βαρβάρων, βασιλεύει ἔτη λβ. διὸ καὶ Νικάνωρ ἐπεκλήθη.* scribendum *Νικάτωρ*: its enim ubique antea eum vocaverat. Hujus enim testem luculentissimum habemus Appianum Alexandrin. de bel. Syr. ubi de Seleuco verba faciens, haec habet. *γενομένην δὲ αὐτῷ τὰ ἐς πολέμους ἐπιτυχεστάτην, Νικά-*

τωρ ἐπώνυμον γίνεται. Atque hanc rectam esse nominis hujus scripturam clarissime apparet ex Numismate hoc, Seleuci Nicatoris nomine inascripto, apud J. Tristan. ad fin. Tom. 1. Σελεύκου Βασιλέως Νικάτορος Επιφανούς. NEIΣI quem vide, et Scaliger, in Euseb. p. 119.

Pag. 198. 7. τῆς σατραπίας τὴν φροντίδα] Scr. σατραπείας. Σατραπῆς, Praefectus, Dux, vox Persica est, teste Hesychio. Σατραπαι, ἀρχηγοί, στρατηλάται.

Pag. 198. 22. ἔτη μγ.] Eusebius Seleucum annos xxxii. tantum regnasse, affirmat.

Pag. 199. 5. εἰς τὸ ὄρος τὸ Κάσιον] Κάσος una est ex Cycladibus insulis: ex hinc vero deducta Colonia Montem hunc Syriae inhabitavit, Casiumque ab insula unde exierat, appellavit, uti asserit Stephanus de Urb. Κάσος μία τῶν Κυκλάδων. Et postea, ἀπώκισται δὲ τῆς νήσου καὶ τὸ ἐν Συρίᾳ ὄρος Κάσιον.

Pag. 199. 10. λεγομένης Πιερίας] de Seleucia ἐν Πιερίᾳ, vide Tristan. Tom. 1. p. 425.

Pag. 200. 9. τόπων ἀσφαλῆ] Scr. ἀσφαλιῖ.

Pag. 201. 6. ποιήσας ἐκεί τετρακίονιν] τετρακίονιν, pro τετρακίονιον, ut στηθάριον, pro στηθάριον, etc.

Pag. 201. 19. οὓς ἔασεν ὁ Κάσος] Scr. ἔλασεν. Hi vero Casii montia, urbisque in eo positae incolae, escendi sunt: quos tamen Stephanus a Caso, una ex Cycladibus, huc devenisse inquit, uti supra monuimus.

Pag. 201. 20. οὓτινες μετακινήσαντες] aliquid hic deesse videtur ad sensum explendum: forte legendum οὓστινας μετακίσειν.

Pag. 202. 14. ἐν τῇ γῇ οἰκοῦσι τῶν γιγάντων] Procopius etiam Caesariensis Damascum, Syriae urbem, Jovis adversus Gigantes Trophaeum fuisse asserit, apud Isac. Tzetzem in Lycophr. ὁ μὲν Καισαρεὺς Προκόπιος, τὴν Δαμασκὸν φησι Διὸς τρόπαιον κατὰ γιγάντων. Caeterum ossa prodigiosae magnitudinis in ipsis terrae visceribus, naturaliter quandoque producta, se vidisse testatur Goropius Becanus: atque exhinc Gigantum fabulam ortum ducere potuisse suspicatur doctissimus Jacobus Gaffarellus, Curiositez Inouyes part. 2.

Pag. 202. 16. καὶ κασίδα κεχρυσωμένην] Κάσις, κασίδιον, et κασίδα, pro Casside, sive Galea, apud Graecos recentiores usurpantur. Vide Nec. Rigult. et Jo. Meurs. Glossar.

Pag. 203. 1. εἰς ὄνομα τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς] Stephan. de urb. Laodiceam nomen accepisse dicit a Laodica, Seleuci Nicatoris non filia, sed matre. Λέγεται δὲ ἀπὸ Λαοδίκης, τῆς μητρὸς Σελεύκου τοῦ Νικάτορος; Ramitham vero primo, deinde Leucam Acten, vocatam fuisse.

Pag. 203. 2. καὶ αἰτησάμενος ποῦ πῖσει] forte αἰτησάμενον.

Pag. 203. 12. εἰς ὄνομα τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς Ἀπάμας] Hanc etiam urbem ab Apama, Seleuci matre, nomen accepisse vult Stephanus. Quot interim matres habebit Seleucus? Caeterum de istis, vide etiam Scaliger. in Euseb. p. 120. ubi a nostro longe dissentit.

Pag. 203. 15. μετακάλεσεν ὀνόματι Πέλλαν] Ita etiam Stephan. in *Ἀπάμεια. ἐκλήθη καὶ Χερδόνης, ἀπὸ τῆς περιοχῆς τῶν ὑδάτων· καὶ Πέλλα, ἀπὸ τῆς ἐν Μακεδονίᾳ.*

Pag. 204. 14. ἦν κεντισμένη] Scr. *ἐκτισμένη*. Atque hic obiter notandus est Institutionis Graecae Grammaticae nostrae Westmonasteriensis auctor, Camdenus; qui in regulis suis de formatione praeteriti perfecti, verba a *κτ* incipientia primam litteram thematis repetere asserens, verbi *κτάομαι κτενημαι* exemplo hoc confirmare nititur: cum verbum *κτάομαι* unicum sit, quod hoc facit; reliquis omnibus a simplici s incipientibus: unde a *κτείνω*, occido, *ἐκτακα* habemus, a *κτῆμι*, occido, inusitato, *ἐκταμαι*, et particip. *ἐκταμένος*, post *κταμένος*: a *κτενίζω*, pecto, *ἐκτένικα*, unde particip. *ἐκτενισμένος*, a *κτίζω*, condo, particip. pas. *ἐκτισμένος*, pro quo poetae dicunt, *κτίμενος*: a *κτιλόω*, cicuro, *ἐκτιλωμένος*: et siqua sint alia hujusmodi, eandem sequuntur formam.

Pag. 204. 15. μέσον ὄντα τοῦ ἄλλου] *μέσον ὄν.*

Pag. 204. 20. ἔτη εἴκοσι] Eusebium, et *ἱστοριῶν συναγ.* Scaligeriana, XIX. tantum annos enumerant Antiochi Soteris.

Pag. 205. 2. τὸν ἐπικληθέντα Θεοειδῆ] Θεός, hic non Θεοειδῆς, Eusebio, Zonaræ, aliisque dictus est.

Pag. 205. 5. ὁ Καλλίνικος ἔτη κδ.] *ἔτη κ.* habet Eusebius: qui etiam inter Seleucum Callinicum et Seleucum Philopatorem reges duos ponit, Seleucum Ceraunum, et Antiochum Magnum; cum Noster Alexandrum Nicatorum tantum habeat. Sed nec in numero annorum conveniunt inter se.

Pag. 205. 11. προσέχοντα ἐπὶ τὴν πόλιν] Scr. *προσέχον.*

Pag. 205. 13. καλοῦσιν ἕως τῆς *) νῦν οἱ Ἀντιοχεῖς Χαρώνιον.] Charonis hanc faciem fuisse asserit Jo. Tzetz. Chil. 2. Hist. 59.

*Δαλιός τις φιλόσοφος ἐν χρόνοις Ἀντιόχου,
καὶ τελεστής, καὶ μυστικός, καὶ τερατοεργάτης,
λιμοῦ τὴν Ἀντιόχειαν μεγάλου κατασχόντος,
ἔβασ ἐν πέτρᾳ πρόσωπον Χαρώνος, θεῖς τε πόλιν,
τὴν νόσον ἐξωστράκισε μακρὰν Ἀντιοχείων.*

Narratiunculam hanc ex nostro desumpsisse videtur Tzetzes: interim versu tertio, pro λιμοῦ, legendum λοιμοῦ. et versu ultimo ἐξωστράκισε. Χαρώνεια etiam, sive Χαρνεῖα, sunt specus pe-

*) Sic ed. Ox., quae in textu τῶν.

stiferum halitum evomentes: Est et *Χαρώνειον*, apud Polluc. lib. 8. *Una Carceris janua, per quam ad mortem ducebatur.* De quo etiam Hesych. *Χαρώνιον, θύρα μία τοῦ νομοφυλακίου, δι' ἧς οἱ κατάδικοι τὴν ἐπὶ θανάτου (Scr. θανάτω) ἐξήγοντο.*

Strabo lib. 16. Antiochiam *τετράπολιν* fuisse scribit, et in modum 4. urbium distinctarum extractam: quarum I. Nicatoris erat. II. multitudinis habitatorum. III. Seleuci Callinici. IV. Antiochi Epiphania. Harum vero singulae suo, et omnes communi muro circumdatae erant.

Pag. 206. 12. καὶ φηγὼν ἀπῆλθεν ἐπὶ τὸ λυμτὸν] Haec aliter omnino narrantur, 1. Maccab. 1.

Pag. 206. 21. καὶ τοὺς Μακκαβαίους] Ita etiam Cedrenus; *ἐφ' οὗ καὶ οἱ Μακκαβαῖοι ἐμαρτύρησαν.* Maccabaeus licet uni Judae, Mattathiae F. cognomen fuerit, auctores tamen promiscue quibuslibet ex Judaeis, pro religione Patria dira passis, idem tribuere visi sunt: uti annotavit doctissim. Jos. Scaliger, in Euseb. Quos autem hic Maccabaeos vocat auctor noster, Eleazarus, septemque illi fratres qui una cum matre sua eodem die neci dati sunt, fuisse videntur. Vid. 2. Maccab. c. 6. et 7.

Pag. 206. 23. Σολομῶντος ὄντα] Scr. ὄν.

Pag. 207. 5. Αντίοχος ὁ Γλαυκός] Hic Antiochus Eupator, aliis autoribus omnibus dictus est.

Pag. 207. 6. ὁ Δημητριανὸς ὁ Σελεύκου] Demetrium alii vocant.

Ibid. ἐτη γ'] Anno xii. huic assignant Euseb. et *ἱστοριῶν συναγ.* Scaliger.

Pag. 207. 17. Αντίοχος ὁ ἔκγονος τοῦ Γρύπου] Hic Eusebio, *Ἀλέξανδρος' ἱστοριῶν συναγωγῆς* auctori, *Ἀλέξανδρος, ὁ τοῦ Βαλᾶ,* dictus est.

Pag. 207. 22. μετὰ ἄλλα ἐτη ρηβ'.] ἄλλα, omnino redandat: caeterum locus iste totus mendosus esse videtur. A primo Seleuci regis anno, ad hujus annum octavum, Eusebius cxxix. annos enumerat.

Pag. 208. 5. Αντίοχος ὁ Εὐεργέτης] Hic Demetrius, Eusebio, et *ἱστοριῶν συναγ.* dictus est: a quibus maxime dissona sunt, quae hic profert Auctor noster. Quisnam vero sit Antiochus iste Dionicus, sive Dionici F. quem proxime producit auctor, fateor me nescire.

Pag. 208. 19. φηγὼν ὁ Πυρρὸς, ἦλθε πλησίον πόλεως etc.] In his discrepat a recepta Pyrrhi historia: non enim in Italia, belloque a Curio in Pyrrhum facto; sed apud Argos Graeciae hoc accidisse testantur Justinus, et Plutarchus; quos vide.

Pag. 208. 22. ὁ καὶ Παῦλος, ὁ Μακεδῶν] Hic Paulus Aemilius est, qui a Macedonibus, Perseque rege eorum superatis, Macedonicus dictus est. *Μακεδῶν* autem hic habet auctor, pro

Μακεδονικός: quo sensu saepe usurpari asserit Stephanus de urb. in *Μακεδονία*.

Pag. 208. 23. ὅστις ἐφόνευσεν ἐν πολέμῳ etc.] Imo Captivum abduxit, Triumphumque celeberrimum de eo egit: uti scribunt Historici Romani omnes.

Pag. 209. 2. περὶ οὗ Σαλούστιος μέμνηται] Nominat quidem, in C. Caesaris oratione; nec aliquid amplius.

Pag. 209. 4. Περσεύς ὁ Ἠπειρώτης, ὁ νεομάχος,] Quisnam tandem sit hic Perseus? Si Macedonicum illum supradictum vult, (qui quidem maximam Epiri, Thessaliaeque partem sibi subjugarat,) unde nunc revixit? supra enim a P. Aemilio occisus traditur: aut quare haec repetita sunt? Neque enim Persem alium ullum memorat Eutropius, quem citat Auctor noster. Deinde cur *Νεομάχος* diceretur, non satis video: vocabulum enim hoc nullibi apud Scriptores, quod sciam, occurrit. Persem quidem classe sua Romanos crebris detrimentis affecisse testatur Zonaras, Tom. 2. καὶ αὐτίς ὁ Περσεύς ἐθάρασε, καὶ ἂ κατέσχευεν ὁ Φίλιππος, ἀνεπήσατο, καὶ τῷ ναυτικῷ συχνὰ τοὺς Ῥωμαίους ἐλύπει etc. Persei etiam navis Celeberrimae meminit Eutropius, lib. 4. his verbis: *Romam* (Paulus) *cum ingenti pompa rediit, in nave Persei, quae inusitatae magnitudinis fuisse traditur, adeo ut XVI. ordines dicatur habuisse remorum.* His itaque adductus, pro *νεομάχος, ναυμάχος* lego, aut forte, *νηομάχος*, vertoque, *Navalibus pugnis celebris*.

Pag. 209. 10. φῆξ τῶν Ἀφρων] *Afrorum Rex, sive Dux:* hoc nomine enim Barbaros Duces suos appellare solitos esse, supra monuimus.

Pag. 209. 13. καὶ σφάζει τὸν προσηρημένον Παῦλον] Imo supradicti Pauli Aemilii Macedonici pater fuit Paulus ille, qui ab Hannibale occisus est. Bellum enim Punicum secundum, quod Hannibale duce cum Carthagine habuit Roma, bellum Macedonicum secundum, quo cecidit Perses, i. circiter annos praecessit.

Pag. 209. 18. ἐμπρήσας τὴν πόλιν etc. καὶ αἰμαλωτίσας αὐτήν] Imo minus; obsidione enim eam cinxisse Scipionem, vix dici potest: *denique non jam a tertio lapide, sed ipsas Carthaginis portas obsidione quatiebat:* inquit Florus, lib. 2.

Pag. 210. 2. εἶχον δὲ, ἀπὸ Ἀλεξάνδρου etc.] Eodem modo nugatur etiam libri hujus 8. initio, de Alexandro verba faciens, Romanis ditiones eorum, ex Persarum manibus extortas, reddente: quum Romani, non nisi longo post Alexandrum M. tempore, post Italiam sero tandem totam subactam, in externos arma movere coeperint.

Pag. 210. 9. τὸν ἀδελφὸν τοῦ πρώτου Σκηπίου] Ut Scipio alter Africanus, ob Africam subactam, ita hic Asiaticus, ab Asiatico bello a se prospere gesto, cognominatus est, ut testatur Eutropius: lib. 4. *Scipio Romam rediit, ingenti gloria triumphata*.

vit. *Nomen et ipse, ad imitationem fratris, Asiatici accepit, quin Asiam vicerat; sicut frater ipsius propter Africam domitam Africanus appellabatur.*

Pag. 210. 14. *ἐαυτῷ παραχρησάμενος, πιπίσας ἀπέθανε]* *ἐαυτῷ παραχρησασθαι* apud nostrum, pro, *Manus sibi infert*, usurpatur: supra *ἀπεχρήσατο* eodem sensu usurpavit, in Oenone, Paridis uxore priore, mortem laqueo sibi consciscente, *ἐαυτῷ ἀπεχρήσατο ἀγγόνῃ*. lib. 5. p. 77: deinde *πιπίσας*, subaudiend. *φάρμακον*: ita Eutrop. lib. 4. *et cum tradendus esset Romanis, venenum bibit etc.* quod a Paeanio, Eutropii Graeco Metaphraste, redditur, *φάρμακον σπάσας ἀποθνήσκει*. Apprianus tamen, de Bel. Syr. Annibalem ait a Flaminio, legatione ob aliam causam fangente, apud Prusiam, Bithyniae regem, veneno sublata fuisse. *πιπίσας* vero, a *πιπίλω*, quod aliquando dicitur, pro *πιπίσκω*, uti tradit Hesychius: *Πιπίζειν καταμίμησιν* (lego disjunctim, *κατὰ μίμησιν*) *ἢ λέξις πεπολιῆται τῆς τῶν ὀρνέων φωνῆς. Ἀέγουσι δὲ τὸ ποτίζειν, ἢ πιπίσκειν.*

Pag. 210. 21. *χρυσοῦ τάλαντα τέσσαρα, καὶ ἀργυροῦ]* *Pacis conditiones, uti asserit Eutropius lib. 4. hae fuerunt; ut ex Europa et Asia (Antiochus) recederet, atque intra Taurum se contineret; Hannibalem concitatore belli dederet.* Livius tamen x. millia talentum Romanos ab Antiocho exegisse scribit: quem vide.

Pag. 211. 11. *διὰ τὸν Καίσαρα]* Imo Tigranes a Ptolomaeo in deditionem acceptus, longe ante Pompeii et Caesaris discordiam. Verum infinitum esset Auctoris Rerum Romanorum imperitiam ubique notare.

Pag. 211. 18. *χαρισάμενος αὐτοῖς πολλὰ]* Eutropius lib. 6. de Pompeio M. *Et cum venisset in Syriam, Seleuciam vicinam Antiochiae civitatem libertate donavit, quod regem Tigranem non recepisset. Antiochenisibus obsides reddidit: aliquantum agrorum Daphnensibus dedit, quo locus ibi spatiosior fieret: delectatus amoenitate loci, et aquarum abundantia.*

Ibid. *πεσόντα γὰρ ἦν]* „Puto Auctorem scripsisse, *πεσόντα* itaque *γερρονο*, *πεσόν*, *lapsum*: *ὄντα* enim, pro *ὄν* frequentissime hic occurrit.

Pag. 211. 21. *ἐκάλεσε Βύβλον, εἰς ὄνομα αὐτοῦ]* Byblum, antiquissimam Phoeniciae urbem, a Saturno conditam fuisse, testatur Stephanus de urb. *Βύβλος. πόλις Φοινίκης ἀρχαιοτάτη πασῶν, Κρόνου κτίσμα;* Byblumque dictam, vel a Bybli, Miletii Cretensis Filia; aut, *ἐκ τοῦ πάσης ἀρχαίας βίβλου φυλακὴν ἀσινέα ἐν ταύτῃ γενέσθαι, ὅβ ἑλίβρος ὅππες ἀντίκως ἰδίεμα τυτίσσιμα σερωατος*: aut denique, *quod Isis, Osirim deflens, Diadema suum ibi deposuerit; τοῦτο δὲ ἦν βιβλίον: hoc autem Biblion erat, a Byblo Aegypti etc.*

Pag. 212. 2. *φοβερόν ὄντα]* Scr. *ὄν*.

Pag. 212. 13. Πομπήϊος παρακληθεὶς ἀνέδρακεν αὐτῷ] Imo Antiochus, licet rogandi habuit audaciam, repulsam tamen tulit: ἐτόλμησε μὲν γὰρ Ἀντίοχος ἀπαιτῆσαι αὐτὰς, οὐκ ἀπέλαβε δὲ Xiphilin. Epit. Dion. vide et Appian. Alexandr. in Syriacia.

Pag. 212. 18. οἱ σοφώτατοι Ρωμαίων ποιηταὶ] Jo. Gregorius, *Scriptores*, vertit; hoc scilicet Auctori indulgens: ego tamen vocabuli interpretationem genuinam retinere malui, nec enim tanti est, ut, in hoc Auctoris famae consulatur, in aliis majoris momenti tam graviter peccantis. Salustium autem Poetam, nemo unquam dixerit: de Cicerone vero hoc ei concedi fortasse poterit: Poetam enim eum fuisse, licet vix laurea dignum, testem habemus Juvenalem, Sat. 10. ubi hunc ejus versiculum citat.

O fortunatam natam me Consule Romam.

Deinde addens:

*Antoni gladios potuit contemnere, si sic
Omnia dixisset. Ridenda poemata malo, etc.*

Certe Ciceronem Poeticae operam, juniorem, impendisse, negari non potest; sed et etiam carmina scripsit: ex quibus Limonem, poema ejus sic dictum, citat Donatus, Pontium Glaucum aliud ita appellatum, Plutarchus; ipse etiam, de suis temporibus tres libros carmine se scripsisse testatur. Sed et multa ex Graeco transtulit; ut Arati Phaenomena: cujus etiam nunc pars extat, aliaque praeterea. Attamen Poetae nomine an dignus censendus sit, dubitari potest. Tacitus enim *Carmina Ciceronis forum redolere, potius quam Castaliam*, asserit, Cassii etiam Severi apud Senecam poeseos Ciceronianae censura haec est, *Virgilium illa felicitas ingenii, oratione soluta, reliquit: Ciceronem eloquentia sua in carminibus destituit*. Vide Gregor. Gyraldum de Poetar. histor. dialog.

Pag. 212. 21. μετὰ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν] Scr. αὐτοῦ. atque hic ignoti hujus Antiochi finis caelo.

Pag. 213. 4. ἔτη σξγ'.] Syriae regnum Macedonicum ccc. tantum annos durasse, atque post Philippum, Antiochi Dionysii fratrem, defecisse, testes habemus Eusebium, et Ἰσοκριτῶν συναγωγῆς Auctorem.

Pag. 214. 2. ἐπὶ ἔτη υξδ'.] De Consulatus duratione, a Regibus scilicet expulsis, ad C. J. Caesarem Dictatorem, magna est inter auctores opinioinum diversitas. Chr. Alex. auctor annos enumerat tantum cccxxviii. Eusebius, cccclxxviii. Excerptiones Chronologicae ad Florum, an. dlxxi. quod incidit in an. ab urb. Cond. dccvi. vid. Scal. de Emend. Temp.

Pag. 214. 4. διὸ Καίσαρ ἐλέγχετο] Ita etiam Cedrenus, Chr. Alexandr. Glycas, et Constantinus Manasses, qui tamen etiam alias nominis rationes profert. Zonaras vero vulgatam hanc nominis-hujus rationem falsam esse asserit, his verbis, Tom. 2. *Ελέ-*

γετο δὲ Καίσαρ, ὡς τινες εἰπονται, οἷα δὴ τάχα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ τάκτιν θανάτουσιν, καὶ αὐτοῦ δι' ἀνατομῆς προαχθέντος εἰς φῶς· οὐκ ἀληθές δὲ τοῦτό ἐστι. Deinde ad hoc confirmandum, Matrem eum, ad virilem usque aetatem, habuisse affirmat: rectissime. Hujus rei testem habemus Suetonium, in J. Caesares, cap. 26. *Eodem temporis a patre matrem primo, deinde filiam, nec multo post septem amavit.* Sed et ante J. Caesarem multi etiam alii fuerunt Caesares: quorum catalogum nobis exhibet Jo. Glandorpianus, in *Notitia familiae Caii Julii Caesaris* etc. J. Caesar itaque Caesareae quidem dignitatis auctor fuit; nominis non item. Licet autem probabile satis sit, primum Caesarem ab istiusmodi casu nomen habuisse, nostro tamen hoc competere non posse manifestum est. Vide Is. Casaubon. in Sueton.

Pag. 214. 9. *καταληφθέντα ὑπὸ Περσῶν*] omnino scribendum Πάρθων: Crassus enim bello Parthico interit.

Pag. 214. 11. *διαδεχθῆις τῆς ὑπατείας, ἦτοι τῆς Τριουβίας*] Haec vertit Chr. Alex. Interpres; *Consulutus, seu Triumviratu donatus*, male. *Διαδέχομαι* enim hic passive, improprie licet, pro, *διάδοχον ἔχων* ponitur. Ita etiam infra frequentius, ut in Valentiniano Imp. *Ἡ μόνον δὲ ἐβασίλευσεν, εὐθὺς διεδέξατο τὸν αὐτὸν ἑπαρχὸν Σαλούστιον*, etc. In Zenone etiam Imp. *Ὁ δὲ βασιλεὺς Ζήνων πεισθεὶς, διεδέξατο αὐτὸν ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ μεγίστου, καὶ ἐποίησεν αὐτὸν στρατηλάτην ἀνατολῆς*. Atque huic interpretationi suffragatur Florus, lib. 4. *De successione Caesaris Senatus, id est, Pompeius, agitabat, nec ille abnuebat, si ratio sui proximis committis haberetur. Consulatus absentis, quem decem tribuni plebis, favente Pompeio, nuper decreverant, tum, dissimulante eisdem, negabatur.* Veniret, et peteret more majorum: *ille contra flagitare decreta, ac, nisi in fide permanerent, non se remittere exercitum. Ergo ut in hostem decernitur.* Apud Chr. Alex. vero *Τριουμβιράτωρ* scribitur, *Τριουμvir*; et *Τριουμβιρατορία*, *Triumviratus* p. 438. Noster infra etiam habet, *Τριουμβία*.

Pag. 215. 1. *τοῦ αὐτοῦ πενθηροῦ*] reponendum γαμβροῦ: Pompeius enim J. Caesaris filiam, Jaham, uxorem habuit. Sed et Caesar etiam Pompeii filiam in matrimonium petierat. Vide Sueton. in Julio, cap. 27.

Pag. 215. 5. *ἀνελὼν πάντας τοὺς συγλητισμοὺς*] Imo, Senatoribus fuga elapsis, urbem potius vacuum invenit. Ita Florus, lib. 4. *Nec Pompeius ab Italia, quam Senatus ab urbe, fugatur prior, quam pene vacuum metu Caesar ingressus, Consullem seipae facit.*

Pag. 215. 11. *ἀνείλεν αὐτὸν εἰς τὴν Αἴγυπτον*] Pompeius a Caesare devictus in Aegyptum fuga evasit, auxilium a Ptolemaeo rege petiturus; ubi a regis ministris Achilla, Pothino, aliisque, occisus est. Atque in hoc, cum historicis aliis omnibus, concordat etiam Lucanus, a nostro citatus Pharsal. lib. 8.

Pag. 215. 22. *ἐπὶ ἕτη ιγ'.*] Ita enim Excerptorum Latino-

rum ex i. lib. Chronolog. Eusebii etc. Auctor. Quo tempore Romanorum primus Monarcha C. Jul. Caesar. Regnavit autem annos xviii. Glycas xii. annos enumerat. J. Caesar tamen v. imperii anno occisus est.

Pag. 215. 23. τὸ Βίσεξτον ἐφηῦρε] Suetonius in Jul. cap. 40. *Conversus hinc ad ordinandum Reip. statum, fastos correxit, etc. Annumque ad cursum solis accommodavit, ut ccclxv. dierum esset, et intercalario mense sublato, unus dies quarto quoque anno intercalaretur.* Dies autem hic quarto quoque intercalandus, Bisextus dictus est, eo quod ad xxiv. Februarii, sive ad vi. Kal. Martii, interponeretur; adeoque duplex esset Sextus Kalendas Martii, xxiv. scilicet, et xxv. Februarii.

Pag. 216. 11. τῆς μετὰ ταῦτα ἐπινεμήσεως] A primo Jul. Caesaris anno, et Aera Antiochena, et Indictiones Antiochenae, omnium antiquissimae, initium suum habuerunt. Chr. Alex. *Χρηματίζει οὖν τῆς μεγάλης Αντιοχείας, εἰς τιμὴν αὐτῆς, ἔτος α', καὶ πρώτων ἔτος τῆς ε'. καὶ δεκαετηρίδος τῶν Ἰνδίκτων, ἀπὸ πρώτου ἔτους Γαίου Ἰουλίου Καίσαρος.* Aera tamen Antiochena, Mensis Maii xii. Indictiones vero a primo Septembris die numerabantur. Chr. Alexand. *Ἀπὸ πρώτου ἔτους τοῦ Γαίου Ἰουλίου Καίσαρος, καὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων, Ἀσπίδου καὶ Πλάγκου, ἦγον ἰβ'. καὶ αὐτῆς τοῦ Ἀρτεμησίου μηνός, Αντιοχεῖς τοὺς ἑαυτῶν χρόνους ἀριθμοῦσι· καὶ αἱ Ἰνδικτοὶ χρηματίζειν ἤρξαντο, ἀπὸ πρώτης καὶ αὐτῆς τοῦ Γορπιαίου μηνός.* Cedrenus haec, Bisextique inventum, ad ii. Augusti Caes. annum refert; falso: apud quem etiam ridiculam habes Indictionum nominis originem. καλεῖται δὲ Ἰνδικτιῶν, τουτίστιν Ἰνακτιῶν, ἢ περὶ τὸ Ἀκτιον νίκη. Augustus quidem Bisextum reformavit, non tamen invenit. vide Jos. Scaligeri Canon Isagog. lib. 3.

Pag. 216. 17. εἰσῆλθεν ὁ αὐτὸς Ἰούλιος Καίσαρ ὁ Δικτάτωρ ἐν Αντιοχείᾳ] Chr. Alex. legit: καὶ ἐκλήθη ὁ αὐτὸς Καίσαρ Ἰούλιος Δικτάτωρ ἐν Αντιοχείᾳ. Ex his tamen, quas in nostro sequuntur, εἰσῆλθεν retinendum videtur, licet Caesarem Aegyptum prius, post victoriam Pharsalicam, Syriam deinde, adversus Pharnacem Mithridatis F. arma moventem petiisse constet. Sueton. in Jul. cap. 35. *Ab Alexandria in Syriam, et inde Pontum transiit, urgentibus de Pharnace nunciis.* Sed nec eum, hisce difficultatibus positum, aedificationibus vacasse, probabile est. Verum, Auctori nostro solenne est, neminem Antiochiam venientem, nisi aliquo extracto, inde dimittere.

Pag. 217. 3. μέλλοντα συμπίπτειν] Scr. μέλλον.

Pag. 217. 10. ὃν ἐπεκάλεσσ Καίσαριον] Caesarionem hunc alii vocant: quem licet Auctor Noster parvulum interiisse asserat, Suetonius tamen eum ab Augusto (post victoriam Actiacam, quo tempore 17. minimum annos natus fuit,) retractum e fuga, supplicio affectum fuisse, testatur; in Octavio, cap. 17.

Pag. 218. 8. τὸν τοῦ Αὐγούστου γαμβρὸν ἐπ' ἀδελφῇ] γαμβρὸς ἐπ' ἀδελφῇ, *sororis maritus est*: Antonius enim Octavianam, Augusti sororem in uxorem duxerat. Ita etiam eum vocat Jo. Tzetz. Chil. 9. hist. 253.

Αὐγούστος Οκταούσιος Ρώμης κρατῶν τὰ σκῆπτρα,
 Ανεπιὸς ᾧν Καίσαρος Γαίου Ιουλλίου.
 Τὴν ἀνταρσίαν οὐδαμῶς τῶν Αἰγυπτίων φέρων,
 Ἐπ' ἀδελφῇ τῇ ἑαυτοῦ κλήσιν Οκταούτῃ,
 Ἐχων γαμβρὸν Αντώνιον, στέλλει κατ' Αἰγυπτίων.

Pag. 218. 9. ἐν Αλεξανδρείᾳ τὴν μεγάλην τὴν φαρὸν] Scr. τῇ μεγάλῃ: constans enim hoc, apud Nostrum, urbis hujus ἐπιθετον. Πόλις etiam, per excellentiam, dicta est, teste Stephano: ἔλέγετο δὲ κατ' ἐξοχὴν πόλις, καὶ πολίται ἐξ αὐτῆς. sicut Athenae etiam ἄστν, et Roma, *Urbs*, vocatae sunt: nisi quis secundum τὴν superfluum esse putaverit. Caeterum a quo, quoque tempore Pharos insula continenti Isthmo, ex ingentibus in altum molibus terrae jactis facto, conjuncta fuerit, non convenit inter auctores. Ammianus Marcellinus, Chr. Alex. auctor, Jo. Tzetzes, cum nostro, Cleopatram hujus operis Auctorem statuunt, adeoque ipsius Phari turris, ab insulae nomine sic dictae, conditricem. Verum et Pharon turrim, Isthmamque ante Cleopatras tempora extracta fuisse, ex J. Caesaris et Strabonis testimonio probare nititur Joseph. Scaliger, in Euseb. Chron. Animadversion. ad annum Eusebianum MDCXXXIII. quem vide.

Pag. 218. 10. τὴν λεγομένην Καλοῦσαν] Pharos Καλοῦσα forte dicta fuerit, a luminibus ibidem nocturno tempore, navigantium in directionem, accendi solitis. Chr. Alex. *Protei insulam* vocat; εἰς τὴν νῆσον τὴν λεγομένην Πρωτίως. Ita etiam Ammianus Marcellin. lib. 22. *Insula Pharos, ibi Protea cum Phocarum gregibus diversatum Homerus fabulatur inflatus, a civitatis littore mille passibus disparata.* Vide Homer. Odys. δ'.

Pag. 218. 11. ἀπὸ μιλίων δύο] Chr. Alex. habet, ὡς ἀπὸ μιλίων δ'. uterque falso: non enim milliare integrum a littore distabat. Jo. Tzetzes in contrarium lapsus est errorem, τετραστάδιον, spatium hoc vocans. Caeterum *Ἑπταστάδιον* dictum fuisse, apparet ex Josepho, Antiq. Jud. l. 12. c. 2. ubi de IXX. Interpret. loquens, haec habet. *παράλαβάν αὐτοὺς ὁ Δημητριος, καὶ διελθὼν τὸ ἑπταστάδιον χῶμα τῆς θαλάσσης πρὸς τὴν νῆσον, καὶ διαβάς τὴν γέφυραν* etc.

Pag. 218. 14. διὰ Δεξιφάνους Κνιδίου] Κνησίον, habet Chr. Alex. mendose. Opus tamen hoc, non Dexiphanis fuisse apparet, tum ex Eusebii Chron. ad an. MDCXXXIII. tum ex turris ipsius inscriptione, apud Strabonem, ΣΩΣΤΡΑΤΟΣ ΚΝΙΔΙΟΣ ΔΕΞΙΦΑΝΟΣ ΘΕΟΙΣ ΣΟΤΗΡΕΙΝ ΤΗΡΕ ΤΩΝ ΠΑΡΙΖΟΜΕΝΩΝ. Hujus etiam rei testem habemus Stephanum de Urb. in Φάρος· ἔστι καὶ νῆσος, ἣ πρὸς τῇ Αλεξανδρείᾳ,

ἐφ' ἣ ὁ Σωστράτου τοῦ Δεξιφάνους κύργος, δμωνύμως λεγόμενος
 Θάρος.

Pag. 218. 17. ὀπισσάμενος κατὰ τῆς Κλεοπάτρας] Imo a Parthis repulsus, Aegyptum se tandem recepit, ubi Cleopatrae se totum dedit. Flor. lib. 4. cap. 11. *Quippe post Parthos, quam exosus arma in otio ageret, captus amore Cleopatrae, quasi bene gestis rebus; in regio se sinu reficiebat.* Nugae itaque sunt, quae deinceps de Antonio et Cleopatra profert Auctor noster.

Pag. 219. 3. ὑπονοθεύουσα αὐτὸν] forte, ὑπονοθεύουσα. Hesychius: Νοθεύει· ἀπαλλοτριοῖ, ἀπατᾷ, κολακεύει.

Pag. 219. 6. καὶ μυστικῇ] μυστικῇ hic verto, ingenio subtili, seu solerti; praeter communem vocabuli usum: generosam vero ejus indolem et Jul. Caesar, et Augustus deinde, ille, ab exilio, stragulo involutas ad se introductas; hic, Triumpho sui spem maximam eludentis, admirati sunt. vide Zonar. Tom. 2. Jo. Tzelz. Chil. 9. hist. 253.

Καὶ Πτολεμαίου σύναιμος δέσποινα Κλεοπάτρα,
 Οὐσα σοφῇ, καὶ εὐγλωττος, πανευμορφωτάτῃ, etc.

Pag. 219. 12. ποιήσας πλοῖα δρομόνων πολλῶν] Dromonibus, seu Liburnis Antonio Classem adornat Auctor noster: Florus tamen navium ejus magnitudinem praedicat lib. 4. his verbis *Nobis quadringentae amplius naves; ducentae non minus hostium: sed numerum magnitudo pensabat.* Quippe a senis in novenos remorum ordinibus, ad hoc turribus, atque tabulatis allevata, castellorum et urbium specie, non sine gemitu maris, et labore ventorum ferebantur.

Pag. 219. 23. καὶ στρατιωτικῶν δυνάμεων αὐτοῦ] Scr. στρατιωτικαῖς δυνάμειν.

Pag. 220. 6. ὥστε τὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης αἵμασι μηγέντα] Scr. μυγέντα. haec vero ex Aeneae Clypei, Vulcani operis, descriptione, Aen. lib. 8. desumpsit:

In medio classes aeratas, Actia bella.

Cernere erat, totumque instructo Marte videres

Fervere Leucaten, auroque effulgere fluctus etc.

et paulo post,

Stupea flamma manu, telisque volatile ferrum

Spargitur: arva nova Neptunia caede rubescunt.

Pag. 220. 7. ἐφόνησε τὸν Αντώνιον] Imo Antonius ab Augusto navali praelio devictus, in Aegyptum fuga evasit; ubi se ipsum interfecit.

Pag. 220. 15. ἐν τῇ Ρώμῃ συμφορασθέντα.] Scr. συμφορασθέν. Auctoris nostri συμφοριάζω, Jo. Tzelzes per ταρχεῖνω reddit Chil. 9. hist. 253.

Ο Καῖσαρ δ' Οκταούσιος ἐκείνην ταρχεῖσας,
 Τῇ ἀδελφῇ τῇ ἑαυτοῦ πατήγεγεν εἰς Ρώμην.

Pag. 220. 19. *μη συμφωνούντα etc.*] Quosnam tandem scriptores Romanos, ab Alexandrinis de Cleopatrae cadavere hac in re discrepantes, hic Auctor noster intelligat, non video. Statuam quidem ejus, aspide brachio inhaerente, lecto traductam fuisse ab Augusto triumphante, asserit Zonaras: *Ἱστοριῶν* etiam *συναγωγῆς* auctor, in Augusto; οὐ ἦν εὐπρεπεστάτη ἢ πομπή, ἐν ἧ καὶ ἡ Κλεοπάτρα ἐπὶ κλίνης, ἐν τῷ τοῦ θανάτου μιμήματι, παρεκομίσθη, ὡς πομπεῖον. ipsam tamen eodem cum Antonio Sepulchro conditam fuisse, testem habemus Suetonium, in Octavio, cap. 17. *Ambobus communem sepulturae honorem tribuit, ac tumulum ab ipsis inchoatum perfici jussit.*

Pag. 220. 22. καὶ γαμβρῶ αὐτοῦ] Supra Agrippam Octaviani γαμβρὸν ἐπ' ἀδελφῆ, *sororis maritum*, vocavit: sororem enim ejus Octaviam uxorem habuit. Quia tamen Augusti γαμβρός hoc loco vocatur simpliciter Agrippa, quae vox *Generum* ut plurimum sonat, ideo γαμβρῶ αὐτοῦ, *Genero suo*, reddimus. Agrippa enim, relicta tandem uxore Octavia, Augusti sorore, Juliam, ejus filiam in uxorem habuit, Augusto ipso eum in hoc cogente.

Pag. 220. 25. ἀπὸ τῆς κόρης Ἡετίρου] forte legend. *χώρας*.

Pag. 221. 5. ἐκράτησε δὲ ὁ τῆς Αἰγύπτου πόλεμος ἕτη πολλά] Imo uno praelio Actiaco, et coeptum et finitum est hoc bellum: deinceps enim Aegyptus tributaria facta est.

Pag. 221. 10. ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἀνθρώπων] ἀνθρώποι, pro *Militibus*, apud nostrum frequenter usurpatur. Ita lib. 16. καὶ ὄρμησεν εἰς τὸ πέραν, κατὰ Βιταλιανοῦ, καὶ τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ.

Pag. 221. 18. τετράρχην αὐτῆς.] τετράρχην hic, pro βασιλέα, ponit; Hesychius: *Τετράρχαι, οἱ βασιλεῖς*: scribendum *τετράρχαι*. *Τετράρχαι* tamen proprie sunt, regni *τετράδας*, seu partem quartam administrantes.

Pag. 221. 19. ἦντινα ἐκάλεσεν Αγκυραν, Stephanus, ex Apollonio in Caricia, Ancyram a Mithridate et Ariobarzane extractam fuisse tradit. Alii a Mida conditam volunt: verum hoc, de altera illa Phrygiae Ancyra, forte intelligendum. Jo. Tzetzes Chil. 1. cum nostro, Augustum Ancyrae Galatae statuit conditorem.

Τὴν Αγκυραν ὃ ἦν ἔφημεν, τῆς Γαλατίας, εὗρον
Κτίσαι τὸν Οκταοῦτον Καίσαρα τὸν Ρωμαῖον,
Κτείναντα Δηϊόταυρον τετράρχην Γαλατίας.
Οὐδ' ἐξ ἀγκύρας σιδηρᾶς ἄρμα τοῦ Μίδου σχοῦσης
Κληθῆναι ταύτην Αγκυραν· ἀλλ' ὅτι μέση κείται
Ἀσιανῆς καὶ Ποντικῆς τῶν θαλασσῶν τῶν δύο.

Ancyra tamen haec, alterutro mari, longo satis distat intervallo.

Pag. 222. 1. καὶ τὸν ποταμὸν, Γάλλον.] Galatis provincia, Gallusque fluvius, sive a Gallo quodam, sive a Gallis Celticis, qui relicta patria sedes ibi fixerunt, uti vult Stephanus de urb. sic dicta fuerint; longe ante Augusti tempora sic appellata fuisse manifestum est.

Pag. 222. 5. Φρυγίαν δὲ Πακατιανήν] Phrygia Major in Salutarem, et Pacatianam, distributa est. Constantiu. Porphyr. de Themat. Anatol. Φρυγίαν Καπατιανῆς, vocat, literarum transpositione: τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ Κροינוῦ καὶ μέχρι τοῦ Ἀμαρίου, καλεῖται Φρυγία Καπατιανῆς: Caeterum hanc Phrygiae distributionem Augusto longe posteriorem esse non est dubitandum.

Pag. 222. 9. υἱοῦ τοῦ Κάπνος, forte legend. Κάπνους. Verum, unde haec?

Pag. 222. 19. καὶ διαίταν οἰκημάτων] Ista reddo, aedificiorum seriem, sive vicum, infra enim γεστίαν vocat. Διαίται vero pro οἰκήματα frequentius usurpatum occurrit: Menandri Protector. Eclog. Legation. τῇ ἐξῆς ἐν ἑτέρα ἐγένοντο διαίτη, ἔνθα ξύλινοι κίονες ἦσαν τινες, ἐνδεδυμένοι χρυσοῦ. Et paulo post: κατὰ δὲ τὸ ἐμπρόσθιον τῆς διαίτης ἐπὶ πολὺ, παρετίταντο ἄμαξαι, ἐν αἷς πολὺ τι χρῆμα ἀργύρου ἐπῆν, etc.

Pag. 222. 20. βανιάριν] βανιάριν, pro βανιαριον, hic scribi, nullus dubito. Sed quid tandem erit βανιαριον? Suspensor legendum Βαλνιάριον, Balnearium; quod tamen vix alibi inter Graecos occurrit. Nullorum autem quam Balnearum publicorum aedificatorum apud nostrum, mentio frequentior.

Pag. 223. 3. ὄντα μικρὸν] Scr. ὄν.

Pag. 223. 8. οἷτινες ἐνίκησαν Τιγράνον, τοπαρχοῦντα αὐτῆς] Lego, Τιγράνην. Verum bella haec, a Lucullo, adversus Mithridatem et Tigranem, Caes. Augusto vix adhuc nato, gesta sunt. Tigranes vero, Armeniae rex, a Pompeio deinde devictus, se ei deditit, ac diadema suum ad genua Pompeii procidens, in manus ejus tradidit: quod ei Pompeius reposuit, (inquit Eutropius, lib. 6.) honorificeque eum habitum, regni tamen parte multavit, et grandi pecunia: adempta est et Syria, Phoenice, Sophene. Zonaras tamen haec illi a Lucullo adempta fuisse scribit, Tom. 2.

Pag. 223. 19. στρώσας αὐτὴν λευκαῖς πλάκαις] πλάκαις, tanquam a πλάκη, pro πλαξίν.

Pag. 224. 3. τὴν πρώην λεγομένην Μάζακαν] Jornandes etiam de Regn. success. eam a Cappadocibus Caesaream dictam fuisse scribit: Cappadoces quoque sub Eparhtra rege constituti, prius per Legatos suos Romanorum amicitias petierunt: dehinc Ariobarzane rege succedente, et a Mithridate expulso, ultro se Romano servitio tradiderunt, magnamque civitatem suam Mazacam, in honorem Caesaris, Caesaream appellaverunt. Eutropius tamen, et ex eo etiam postea Jornandes ipse, Suidasque, nomen

hoc Mazacae urbi a Tiberio Imp. post temporis impositum fuisse prodiderunt. Eutrop. lib. 7. de Tiberio haec habet. *Quosdam reges per blanditias evocatos, nunquam remisit; in quibus Archelaum Cappadocem. Cujus etiam regnum in Provinciae formam redegit, et maximam civitatem appellari nomine suo jussit, quae nunc Caesarea dicitur, cum Mazaca antea vocaretur.* Urbs haec etiam Eusebeia antea dicta fuerat, teste Strabone apud Stephanum: *Καيسάρεια, μητρόπολις τῆς Καππαδοκίας, ἢ πρὶν Εὐσεβεία, καὶ Μάζα, ὡς Στραβῶν.* Scribendum, *Μάζακι*, uti postea etiam habet Stephanus: *Μάζακα, πόλις Καππαδοκίας, ἢ νῦν Καيسάρεια.*

Pag. 224. 4. ἦν γὰρ Καίσαρ θεῖος τοῦ αὐτοῦ Ἀγούστου] Augusti avunculus major erat J. Caesar. Sueton. *Postea C. Caesaris, et deinde Augusti cognomen assumpsit: alterum, testamento majoris avunculi: etc.* Parentes enim habuit Octaviam et Atiam, M. Atio Balbo et Julia, sorore C. Caesaris, genitam: eodem Suetonio teste.

Pag. 224. 12. ὀνόματι Κορνήλιον Γάλλον] Eutropius in Augusto. *Aegyptus per Octavianum Augustum Imperio Ro. adjecta est, praepositusque Cn. Cornelius Gallus. Hunc primum Aegyptus Romanum Judicem habuit. Ἀγούσταλιος* autem Aegypti Praefectus peculiariter appellatur.

Pag. 224. 20. ἐπὶ τῆς ὑπατείας Καλβισιανοῦ καὶ Πολλίωνος] Consules hi nusquam apparent, per totum Aug. imperium, nec apud Eusebium, nec fastos Siculos.

Pag. 224. 25. τοῦ ὑπερβερταίου μηνός] Ad nostrum corrigendum est Chr. Alex. ubi pro *ὑπερβερταίου*, *περιτίου* habemus. Vides autem nunc Lector, unde Chron. illius compiler, Auctoris sui nomen licet ubique supprimat, narrationem hanc de Sosibio, uti et plurima alia, desumpserit.

Pag. 225. 5. ἐκ τῶν πρώην φόβων] φόβος, pro terrae motu, calamitateve alia tali, frequenter apud nostrum sumitur.

Pag. 225. 16. ὑπῆρχε κονδοειδῆς] De Augusti statura, vide Sueton. in Octavio Tit. 79.

Pag. 226. 1. τῷ δὲ λθ'. ἔτει] *Απογραφή* haec facta est *κλι.* Augusti Imp. anno, Augusto *κπι.* et M. Plautio Coss. teste Eusebio. Quos vero hic Auctor Consules nominat, nusquam apparet.

Pag. 226. 11. ἐν ὑπατείᾳ Κοκκίνου καὶ Λογγίνου] Novos usque et inauditos Consules nobis exhibet Auctor.

Pag. 227. 5. πλησίον οὐσαν τῆς Ἱερουσαλήμ] Scr. οὐση.

Ibid. ἔτους κατὰ Ἀντιόχειαν τὴν μεγ. χρηματίζοντος μβ'] Annus Augusti *κπι.* incidit in Aerae Antiochenae annum *κλνι.*: ab anno enim primo J. Caesaris, qui v. annos regnavit, incipit Aera haec; uti etiam Auctor noster supra.

Pag. 227. 7. ὑπατεύοντος δὲ τοῦ αὐτοῦ Οκταβιανοῦ καὶ Σιλωνοῦ] Eusebius etiam hoc anno Coss. habet Augustum XIII et M. Plautium: Hunc M. Plautium Silvanum vocat Fasti Capitolini.

Pag. 229. 5. καὶ ἰνανθρώπησε *) φησὶ τῶ ἐφ' ἔτει] Ubi nam tandem hoc dicit Eusebius? certe in Chronicis suis ab Adamo ad Christum natum annos putat tantum 5199. Si autem ita ut Auctor vult calculum suum institueret, ubi fuerit inter illum et Theophilum alioaque memoratos discrepantia?

Pag. 230. 1. εἰς τὴν ἀνατολήν ἰλθόντες] Imo ἀπὸ ἀνατολῶν, ex regionibus Orientalibus, advenisse Magos testatur S. Scriptura, Mat.

Pag. 230. 13. ἐν ὑπατεῖα Οὐίνδικίου καὶ Οὐαλερίου] Chr. Alex. hos vocat, Indicium, et Varium. verum Coss. hos ponit ad an. Augusti XLII. quo anno noster supra Augustum XIII. et Silvanum Coss. fecit.

Pag. 231. 10. ἐν ὑπατεῖα Λαμίας καὶ Σερελλιανοῦ] Lamiam et Servitium Coss. habent Eusebius, et Chr. Alex. Auctor; ut hic, anno Augusti XLIV. ille, anno ejusdem XLVI. uterque tamen annum integrum ponit, inter hos Coss. et Herodis obitum.

Pag. 231. 21. καὶ αἶδος αὐθις ἐκείσθαι.] Cedrenus habet, καὶ ὄδον αὐθις etc. et versus sequente, ἐκ δόμων ἡμετέρων. uti habet etiam Eusebius. Habes vero hoc Oraculum inter Oracula vetera, a Jo. Obsopoeo edita, ubi hoc modo legitur.

Παῖς Ἑβραῖος κέλεται με θεοῖς μακάρεσσιν ἀνάσσων,
Τόνδε δόμον προλιπεῖν, καὶ αἶδην αὐθις ἐκείσθαι.

Λοιπὸν ἀπιθι, σιγῶν ἐκ βαμῶν ἡμετέρων.

Ubi tamen versus ultimus claudicat: forte legendum ἡμετέρων.

Pag. 232. 7. ἐν τῇ Ρώμῃ ἐτελεύτησε] Hieronymus in versione sua Eusebiana Augustum Atellae in Campania mortuum asserit: uterque falso. Nolae enim diem suum obiit. Vide Suetonium, alios.

Pag. 232. 8. ἄπαις,] An de prole mascula intelligendus est Auctor? Filiam enim Juliam ex uxore Scribonia suscepisse eum, nemini non notum.

Ibid. καὶ σωφρονήσας ἀπὸ σωματικῆς ἁμαρτίας] Itane vero? Audiamus tamen Suetonium in Octavio, Tit. 69. *Adulteria quidem exercuisse, ne amici quidem negant etc.* Et paulo post. *L. Antonius super festinatas Liviae nuptias objecit; et foeminam Consularem e triclinio viri coram in cubiculum abductam, rursus in convivium rubentibus auriculis, incomptiore capillo reductam.* Quem Paragraphum etiam petulantissima ejusdem Epistola claudit Suetonius: quam videsis. Sed et uxorem etiam suam sibi ha-

*) Sic ed. Ox.

buit lenam, eodem Suetonio teste, Tit. 71. circa libidines haesit; postea quoque, ut ferunt, ad vitiandas virgines promptior; quae sibi undique etiam ab uxore conquirerentur.

Pag. 232. 11. Σέξτον καὶ Σεπτίμιου] Eusebius ad ultimum Augusti annum habet Sext. Pompeium, et Sext. Apuleium, Coss. Chr. vero Alex. ad annum Augusti antepenultimum, id est, LIV. (annos enim LVI. tantum eum imperare facit;) Sextum et Sextum Coss. habet; anno vero sequenti, sive penultimo, Pompeium et Apuleium ponit, ac si diversi essent.

Ibid. ἐβασίλευσε Τιβέριος Καίσαρ ἔτη κβ'.] Ita etiam Chr. Alex. Eusebius tamen annos Imperii κχιπ. ei tribuit.

Pag. 232. 12. ἦν δὲ διμοιριαῖος] Ita etiam Suetonius in Tiberio, Tit. 68. Corpore fuit amplo atque robusto; statura, quae justam excederet. Reliquo tamen ejus Characterismo parum cum Suetonio congruit Auctor noster.

Ibid. λεπτακινός] vocabulum hoc nusquam mihi occurrit: forte scribendum λεπτακινός· cui tamen scriptioni adversatur Suetonii Characterismus Tiberii.

Pag. 232. 18. ἔχοντας διαστήματα μιλίων δ'.] longissimam hic Plateam memorat; nisi forte error sit in numero. Quid si, pro μιλίων, legamus σταδίων.

Pag. 232. 21. χαλκουρρήμασι καὶ ἀγάλμασι κοσμήσας] χαλκουρρήματα ponit, pro statuīs aereis. Ita infra lib. 14. ἦν γὰρ ἐν αὐτῷ χαλκουρρήματα δύο, ἅτινα καὶ αὐτὰ εἰσι τῶν Θεαμάτων, ὁ Ἰκαρος, καὶ ὁ Δαιδαλος; id est, Icarī, et Daedali statuāe aereae.

Pag. 234. 1. ὑπὸ Ἀντιόχου τοῦ ἐπιφανεστάτου βασιλέως] Antiochum Epiphanem dicit, qui aedificia quaedam a se extra urbem extracta, a nomine suo, Epiphaniam vocavit: uti Auctor supra lib. 8.

Pag. 234. 3. ὁ λεγόμενος Φιλάδελφος] Antiochi hujus Philadelphi apud alios mentio nulla.

Pag. 234. 6. παρασχὼν προνόμια τοῖς καταφεύγουσιν] Hesyeh. Προνόμια, τὰ ὀφειλόμενα τῷ ἀξιώματι.

Pag. 234. 21. μετεκάλεσιν Ὀρόντην τῇ Ρωμαϊκῇ λέξει] Ita etiam Eustathius, ad Dionysii περιηγητοῦ locum hunc:

Τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην κατασύρεται ὕψος Ὀρόντης. ubi Scholiastes post aliam nominis rationem assignatam, haec addit. Ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι Καῖσαρ Τιβέριος ἐκ Δράκοντος αὐτὸν Ὀρόντην μετωνόμασεν, ὃ σημαίνει Ρωμαῖσι τὸν ἀνατολικόν. ὅτι πᾶσα ἡ περὶ Ἀντιόχειαν χώρα λιπαρά τε καὶ εὐβότος, καὶ ἀγαθὴ μήλα τρέφειν, καὶ δένδροισι καρπὸν αὔξειν. Caeterum meras ineptias esse has, apparet ex Polybio, lib. 5. ubi Seleuciam et Antiochiam describens, Orontis etiam mentionem facit. Ο δὲ καλούμενος Ὀρόντης ποταμὸς σὺ μακρὰν αὐτῆς ποιεῖται τὰς ἐκβολὰς· ὃς τὴν ἀρχὴν τοῦ ρεύματος λαμβάνων ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν Δίβανον, καὶ τὸν Ἀντιλίβανον τόπων, καὶ διανύσας τὸ καλούμενον Ἀμύκης πεδίον,

ἐπ' αὐτὴν κτεῖται τὴν Ἀντιόχειαν etc. Polybius vero diem suum obiit, ante Tiberium Imp. anno circiter cxxxvi. anno nempe xvii. ante natum Ciceronem. Vide doctissim. J. Vossium de Histor. Gr. Strabo etiam, qui Tiberii σύγχρονος fuit, fluvium hunc ab Oronte quodam, qui pontem ei induxit, nomen accepisse testatur. Vid. Strab.

Pag. 235. 12. παρτέγοντα τὴν χερῶν] Scr. παρτέγον. Verum urbs haec, non a Tiberio, sed ab Herode Tetrarcha, Tiberii Imp. in honorem extracta est. Audi Eusebium: Chron. l. 1. Ἡρώδης ἐκτίσσε Τιβεριάδα, εἰς ὄνομα Τιβερίου Καίσαρος. Stephanus etiam de Urb. Τιβεριὰς πόλις τῆς Ἰουδαίας, πρὸς τῇ Ἰέννεσιριτιδὶ λίμνῃ· ἐκτίσθη δὲ ὑπὸ Ἡρώδου.

Pag. 236. 3. τῷ δὲ ιε'. ἔτει τῆς ὑπατείας αὐτοῦ] Ἰσ. βασιλείας. Ad annum vero Tiberii xiiii. Coss. invenio Silanum et Nervam, apud Chr. Alex. Eusebius ibi ponit A. Pisonem, et M. Crasum; anno autem sequente, Silanum et Silium. Infra tamen Auctor Christum baptizatum asserit, Rufo et Rubellione-Coss. recte: Hos enim Coss. proferunt ad an. Tiberii xv. et Chr. Alex. et Eusebius. Numerus itaque hic assignatus, atque ejus loco, τῷ δὲ ιδ'. ἔτει, legendum: quo tempore Joannes Baptismum suum, supradictis etiam sub Coss. forte incepisset. Verum Fastorum in Coss. designandis errores ubique persequi, labor esset et infinitus et inutilis: manum itaque de tabula.

Pag. 236. 11. ὥρα νυκτερινῇ ε'.] Chr. Alex. ὥρα ε'. τῆς νυκτός· quam tamen lectionem Raderus rejicit, Librarii que vitio imputat: idque merito. Nec enim verisimile est, officium hoc Salvatori Nostro a Baptista nocturno tempore praestitum fuisse.

Pag. 237. 4. ὀνόματι Βερονίκῃ] Βερονίκη, Jo. Damasceno est. Vide Jo. Gregorii de Auctore Prolegomena.

Pag. 237. 10. παρὰ Βερονίκης, ἀξιωματικῆς πόλεως Πανεάδος] ἀξιωματικῆς ad Bernicen, non ad urbem referendum; uti Godefredus Tilmannus, Jo. Damasceni interpres, sensisse videtur. Ἀξιωματικοὶ sunt, qui in dignitate aliqua constituti sunt, et a plebe remoti.

Pag. 238. 5. Καὶ προσεσηκνῖα τὸ περιέχον αὐτὸν πλήθος] Jo. Damascenus habet, τῷ περιέχοντι αὐτὸν πλήθει, rectius: caeterum hoc ipsum loquendi genus barbarum apud nostrum frequenter occurrit.

Pag. 238. 11. καὶ σταλείσης μου τῆς πηγῆς] Damascenus habet, σταθίσης (pro σταθείσης) haud recte. Στέλλω hoc loco, reprimo, sive sisto, significat: unde habemus apud Alexandr. Aphrodis. τὰ στέλλοντα τὴν κοιλίαν, quae alvum sistunt, sive adstringunt.

Pag. 239. 19. ἐκρίνετο ἐπὶ μῆνας η'.] suspicor legendum, ἐκλίνετο· aliter enim, nullus sanus sensus ex verbis haece elici poterit. Herodem vero istum in exilio diem suum obiisse, quo ta-

men mortis genere incertum, dubitandum non est; nec enim eum unquam inde revocatum legimus. Vide Joseph. Antiquit. lib. 18.

Pag. 240. 7. *Μαρτίῳ κγ', τῆς σελήνης ἐχούσης ἡμέραν κγ'.]* Cedrenus, et Chr. Alexand. Auctor, Salvatorem nostrum Martii xxiii. crucifixum, xxv. vero resurrexisse, et ex consequentia, xxii. a Juda proditum, volunt: noster tamen horum numero, diem alium in his omnibus addit: in lunae tantum die cum eis conveniens.

Pag. 240. 11. *τῇ πρὸ ἧ' καλανδῶν Ἀπριλλίων.]* Hic non sibi constat Auctor: viii. enim Calendas Apriles incidit, non in Martii xxiv. sed xxv. Quod enim Romani computantes, viii. Calendas (subaudi, ante,) Apriles, dicunt, Graeci recentiores, *τῇ πρὸ ἧ' καλανδῶν Ἀπριλλίων,* efferunt. Ita etiam Auctor noster supra, Christi nativitatem assignans, *τῇ πρὸ ἧ' καλανδῶν Ἰανουαρίων, μηνὶ Δεκεμβρίῳ κέ'.* ad Cal. Januarias, id est, Decembris xxv. eam ponit; recte.

Pag. 240. 20. *πλέον τῶν ἐγνωσμένων πρότερον]* πλέον hoc loco redundat. Caeterum ipsa Phlegontis verba non producit Auctor noster; quae tamen habes apud Eusebium Chronic. lib. 1. Cum tamen alii Phlegontem hunc Trallianum appellant. unde Nostro Atheniensis dictus est; Phlegontem enim illum, qui Hadriani libertus erat, qui Olympionica, et Chronica scripsit, hoc loco intelligere eum, non est quod dubitemus.

Pag. 241. 9. *ὑπάτειά Σουλπίκιου καὶ Σῶλα]* Scr. Συλλοῦ. Sulpicium Galbam, et Syllam Coss. habent et Chr. Alex. et Eusebium; sed ad annum xix. Tiberii, anno scil. Christi passionem sequente.

Pag. 243. 1. *ἐν τῷ παλατίῳ,]* Imo in villa Luculliana mortem obiit, teste Suetonio.

Pag. 243. 2. *ὧν ἐνιαυτῶν οἷ']* Ita etiam Suetonius. Corrigendum itaque Chr. Alex. ubi haec ipsa ex nostro, corrupte licet, desumpta habes.

Pag. 243. 4. *ἐβασίλευσεν Ἡλῖος Γάιος]* Helium, sive Aelium, dictum Caligulam nullibi invenio.

Pag. 243. 7. *ἐπὶ τῆς ὑπατείας Γάλλου καὶ Νοννιανοῦ]* Gallium et Nonianum quidem Coss. invenio apud Chr. Alex. et Eusebium etiam: sed ad annum Tiberii xxi. biennio scilicet ante Caligulam Imp.

Ibid. ἐκράτησεν ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἕτη δ', καὶ μηνῶς ἐπτά.] Imperavit Caius Caligula triennio, et x. mensibus, diebusque vii. uti testatur Suetonius, Tit. 59.

Pag. 243. 9. *εὐχρους]* Pallido colore fuisse ait Suetonius; qui etiam Characterem, a nostro longe diversum, ei tribuit.

Pag. 243. 16. *πλησίον τοῦ ὄρους Γαίου Καίσαρος]* Prope montem C. Caesaris; id est juxta eam montis partem, ubi J. Caesar

Balneum publicum, Gladiatorium, Theatrum, aliaque Antiochen-
ibus olim extruxerat; de quibus Auctor supra lib. 9.

Pag. 244. 9. *καὶ Τρίνυμφον εὐπρεπέστατον*] Trinympum
hic vocat, quod postea saepius *νυμφαγωγίαν*, et *νυμφαῖον*, nu-
ptiis quibuscunque celebrandis destinatum sedificium, ut ipse
vult: Cedrenus tamen pauperibus solum virginibus, quaeque do-
mibus propriis carebant, eorum tribuit usum, in Leone Magno:
*καὶ τὸ νυμφαῖον, τὸ τοῦδε τοῦ οἴκου κείμενον ἀντικρὺ, ἐν ᾧ περὶ οὗ
γάμοι ἐγένοντο τῶν οὐκ ἐχόντων οἴκους.*

Pag. 245. 11. *οἴκους ἐτίλωσεν*] id est, Regio Fisco addixit,
Titulorum tabellis, quas *σανίδας* vocat Agathias lib. 5. eisdem
pro more affixis. Hoc vero privato nemini licitum, uti ex Justi-
niani Novella xxviii. videre est: *Τὸ δὲ μάλιστα ἐπὶ τοῦ Πάντου
πλημμειλούμενον φυλάξει, τὸ μηδενὶ δοῦναι παρῶν ἢ τίλους
ἐπιτιθέναι χωρίοις, ἢ οἰκήμασιν ἀλλοτρίοις· μόνον γὰρ ἴδιον τοῦ-
το τοῦ τε δημοσίου, τῶν τε βασιλικῶν οἴκων ἐστὶ, τῶν τε ἡμετέρων,
τῶν τε τῆς εὐσεβεστάτης Αὐγούστης. Εἰ δὲ εἰς ἕτερον τινὸς εὐροῖ
προσηγορίας σανίδας ἀναθεθείσας, αὐτὰς εὐθὺς καθαιρήσει, ἀνι-
χνεύσει δὲ τὸν ταύτας καταπήξαντα.*

Pag. 245. 14. *πορθοῦντα τὴν πόλιν*] *Scr. πορθοῦντα.* Un-
de vero Historiolam hanc petierit Auctor non habeo dicere.

Pag. 245. 19. *ἐκόντευσεν ἔξω τῆς πόλεως*] *Κόντος* et *κον-
τάριον*, Contus: inde *κοντεύειν*, Conto affigere.

Pag. 246. 4. *ἐπὶ τῆς ὑπατείας Κασίου καὶ Σόλωνος*] *Coss.*
hi nusquam apparent.

Pag. 246. 5. *ἔβασίλευσε δὲ ὁ αὐτὸς Κλαύδιος Καῖσαρ ἑτη
ιδ', καὶ μῆνας θ'.*] Claudium annos xiii. et menses ix. imperasse
ait, a vero non procul: Nono enim Kalendas Februarii, id est,
Januarii xxiv. Caligula occiso, Claudius imperare coepit; qui et-
iam xiv. imperii anno, iii. idus Octobris, sive mense supra an-
num xiii. Octavo, diem suum obiit: teste Suetonio.

Pag. 246. 8. *Ἐκτισε δὲ καὶ Βρεττανίαν πόλιν*] Ubinam tan-
dem terrarum? Britanniam quidem nostram, nulli post Jul. Cae-
sarem tentatam, Claudium Imp. armis suis petiisse, deque ea de-
inceps triumphum egisse maximum legimus: de Britannia vero
urbe maritima, ab eodem extracta, nihil omnino accepimus.

Pag. 246. 18. *ἦν παρείχον ὑπὲρ καπνοῦ*] Tributum hoc
καπνικόν aliis dicitur, quod pro numero fumariorum pendebatur.
Quo tempore vero primum populo impositum fuit haud temere
dixero: longe tamen post Claudium institutum fuisse, non est
dubitandum. Tributū hujus inventum pessimum Nicephoro Lo-
gothetae tribuit Zonaras, Tom. 3. *Τούτου καὶ ἡ τοῦ καπνικοῦ
ἐπίθεσις, ἐννόημα κάκιστον, ἐπαχθέντος τοῖς τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ
πτωχείων γηροκομειῶν τε, καὶ μοναστηρίων παροίκους, καὶ παντὶ
μήτε γῆν ἔχοντι, μήτε τέλος.* Imperatore tamen hoc antiquius
esse inde manifestum est, eo quod ab Auctore nostro memoratur,

quem Nicephorum hunc 200. ad minimum annis praecessisse, nos alibi probaturos non dubitamus.

Pag. 247. 3. προσομιλήσαντος αὐτοῖς] Ομιλία hoc loco accipio, eodem sensu quo Scriptores Ecclesiastici, pro concione, sive oratione in coetu fidelium habita. Caeterum Christianos dictos fuisse ante Claudium Imp. dum S. Petrus adhuc Antiochiae versaretur, ex Actor 11. manifesto apparet.

Pag. 247. 9. ὀνόματι Φηστός] Festus in Judaeam Procurator missus est, non a Claudio, sed a Nerone, Imperii sui anno II. vide Josephum, lib. 20. cap. 7.

Pag. 247. 17. μεθιστάμεθα ἐντεῦθεν] forte, μεθιστώμεθα. verba apud Josephum, de bel. Jud. l. 7. sunt ista. *METABAINΩΜΕΝ ΕΝΤΕΤΘΕΝ*. Corrigendus interim *Ιστοριῶν συναγωγῆς* Scaligerianae Auctor, qui ipso Dominicae Passionis die prodigium hoc accidisse asserit: deque hoc Josephum appellat testem; qui tamen Pentecostes festo accidisse hoc clare testatur. Suspicio etiam mendosum esse numerum annorum post Ascensionem Domini, a nostro positum, quo hoc accidisse scribit. Licet enim annum ipsum Josephus non ponit expresse, manifestum tamen est non longo temporis spatio templi devastationem hoc antecessisse. Hierosolyma autem capta est anno II. Vespasiani Imp. anno scilicet xxxix. post Ascensionem Domini, uti Eusebii Auctor est. Scaliger hoc accidisse vult anno Christi lxxv, sexennio scilicet ante Jerosolymas captas, triginta duobus vero annis post Domini Ascensionem. Scalig. in Euseb. Chron. p. 171.

Pag. 248. 8. ἀπὸ τῶν Πισέων] Scr. Πισαίων· secundum Stephanum tamen scriberetur, Πισαιέων: a Πίσσα enim gentile facit, Πισάτης, et Πισαιεύς.

Pag. 249. 3. οἱ αὐτοὶ πολιτευόμενοι] πολιτευόμενοι licet *Magistratus* generatim significet, hoc loco tamen per *Gymnasiarchas* reddimus, Magistratus nempe eos dicentes, quibus Ludos hosce curare committebatur.

Pag. 249. 21. ὡς ἐὰν αὐτοῖς ἔδοξε] ὡς ἐὰν, pro ὡς ἄν.

Pag. 250. 4. ἡ ἔκθεσις τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου] Septimius, qui vitam Dictys Cretensis scripsit, hos belli Trojani annales xix. Neronis anno repertos asserit.

Pag. 250. 12. ἀφώσθησας ἡμέρας δύο] Veneno extinctus est Claudius, teste Suetonio; Tit. 44. *Et veneno quidem occisus convenit: ubi autem, et per quem dato discrepat.* Diem vero supremum obiit, lxxiv. aetatis anno, eodem referente.

Pag. 250. 13. Νέρων, ὁ υἱὸς αὐτοῦ] Nero filius fuit Domitii et Agrippinae Germanici, Claudii fratris, filiae: quem Claudius, matre ejus Agrippina in uxorem accepta, filium adoptione designavit.

Pag. 250. 14. ἐπὶ τῆς ὑπατείας Σιλουανοῦ καὶ Αντωνίνου]

Silanum et Antoninum Coss. invenio apud Eusebium; sed biennio ante Neronem Imperatorem: nempe ad an. vii. Claudii Imp.

Pag. 250. 17. *δολοπίλος*] Nero sufflavo erat capillo, teste Suetonio: anno enim aetatis suae secundo et tricesimo mortuus est. Quis vero *δασυπώγων* eum fuisse crediderit, cum nondum moris erat barbam alere? Hadrianus enim Imp. Romanorum primus barbam aluit, ut Dio testatur: in Traiano: *Αδριανός γὰρ πρώτος γενειᾶν κατέδειξε*. Neque hoc ornatus causa; sed ut faciem maculosam dissimularet; referente Ael. Spartiano, in Adriano: *Statura fuit procerus etc. promissa barba, ut vulnera, quae in facie naturalia erant, tegetet*. Verum Characterem Neronis hic profert auctor a Suetonii penitus diversum; nisi quod *ἀνθηροπρόσωπον* eum facit, uti et Suetonius, Tit. 51. vultu pulchro magis quam venusto.

Pag. 250. 18. *ἀγνοήσας ὅτι ἐσταυρώθη*] ineptiae: quomodo enim Christum neci traditum ignorare potuerit, cum jam olim Pilatus ad Tiberium, Tiberius vero ad Senatum de Christianorum dogmate, nimirum ut inter caetera sacra reciperetur, retulissent? ut testatur Eusebius, *χρον. καν. Πιλάτου Τιβερίῳ τὰ κατὰ τὸν Σατῆρα ἀναγαγόντος, καὶ τοῦ Χριστιανῶν δόγματος, Τιβέριος πρὸς τὴν σύγκλητον ἐκοινολογήσατο περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως*.

Pag. 251. 7. *ἀνήγαγε δι' Ἀξιμῶν*] Ita habuit Cod. MS. forte legendum, *διὰ Μαξιμῶν*, uti supra. Verum hae nugae sunt: Pilatus enim, Caligula adhuc imperante, sibi mortem consciverat. Helvic. ex Josepho: quem vide.

Pag. 252. 2. *ὁ ἀπὸ φιλοσόφων*] *Qui Philosophus fuerat*: eodem modo dicitur, *ὁ ἀπὸ ὑπάτων*, apud recentiores, de viro Consulari; et *ὁ ἀπὸ νοταρίων*, infra apud nostrum, lib. 18. eodem etiam libro de Eulalio quodam, qui ex divite pauper factus fuerat, auctor verba habens, eum *ἀπὸ εὐπόρων* vocat. Simili etiam locutionis genere apud Cedrenum Didymus caecus, *ὁ ἀπὸ ὀμμάτων*, dictus est in Constantio et Constante Imppp. *Τούτῳ τῷ ἔτει Δίδυμός τις, ἑλλόγιμος ἀνὴρ, ἀπὸ ὀμμάτων, ἐγνωρίζετο*.

Pag. 252. 8. *ἀνήρχετο ἐν τῇ Ρώμῃ*] Sub Claudio imp. Romam venisse Petrum asserunt Eusebius et Zonaras.

Pag. 252. 10. *Ἐῶδον τὸν ἐπίσκοπον*] Ita etiam supra eum vocavit: scribendum tamen, *Ευόδιον*: uti ex Eusebio, et Nicephoro Patriarcha apparet.

Pag. 253. 14. *καὶ ποιῆσαι αὐτῷ τὴν ἀπόκρισιν*] *ἀπόκρισις*, ut plurimum, *Responsum*, hoc tamen loco *nunciium* significat; uti et alibi etiam apud nostrum: hinc *ἀποκρισιῶριος*, apud recentiores, pro Legato. Ecclesiae primum hi, postea vero etiam privatorum, ministri sic dicti, quibus negotiorum quorumcumque tractandorum cura commissa fuit.

Pag. 254. 18. *καρηκομῶν ἐστὶ*] Scr. *καρηκομῶν*.

Pag. 255. 10. ἐν ταῖς πράξεσι τῶν ἀγίων Ἀποστόλων] Acta Apostolorum dicit ea, quae sub Clementis nomine prodant.

Pag. 255. 13. ὅτι εἶπεν, ὅτι Χριστὸς ὁ Θεὸς σου ἀνελήφθη] Lego, ἔφη, ὅτι Χριστὸς etc. uti habet Cedrenus.

Pag. 256. 12. στανρωθεὶς κατακέφαλα] id est, *capite deorsum verso: κατακέφαλα* hoc idem est, ac *κατὰ τῆς κεφαλῆς*. Lucian. *κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀπήλθε*, praiceps abiit. Hujusmodi vero compositionibus gaudet Auctor noster. Ita supra, Dictys de belli Trojani historia, in tumultu ejus reperta, verba faciens, *ἔκειτο δὲ προσκέφαλα τοῦ λειψάνου τοῦ Αἰκτυος*, inquit: ubi *προσκέφαλα* poni videtur, pro *προσκεφάλαιον*, *Cervical*, seu *pubinar*; quod forte officium cadaveri praestitit volumen hoc.

Pag. 256. 15. ἐπὶ τῆς ὑπατείας Ἀπρωνιανοῦ καὶ Καπίτωνος] Apronianum Cos. sub Nerone non invenio: apud Eusebium quidem ad an. Neronis XIII. Capitonem et Rufum Coss. habemus: verum Persecutionem Christianorum idem rejicit in annum sequentem, id est, Neronis ultimum. Jos. Scaliger ante quinquennium accidisse contendit; nempe ad Neronis annum IX. Memmio et Virginio Coss. quem vide, ad numerum Eusebium **MMIXXXIV.**

Pag. 256. 17. ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀποκεφαλίσθηναι] Ita etiam Chr. Alex. p. 580. Glycas etiam, Annal. par. 3. qui tamen Pilatum non a Nerone, sed a Tiberio Imp. capitis damnatum vult. Cedrenus, et Zonaras, et ante eos Eusebius, (qui etiam se hoc ex Romanorum Historicis accepisse asserit,) eum multis circumseptum calamitatibus manus sibi intulisse, testantur; idque sub C. Caligula Imp.

Pag. 257. 2. τῇ πρὸ γ' καλανδῶν Ἰουλίῶν] Eodem nempe ipso die, quo D. Petrus cruci affixus est: quae constans ubique est Traditio. Quidam vero Petrum et Paulum eodem die, et anno, Martyrio coronatos ajunt; ex quibus etiam est Eusebius, qui Dionysium, Corinthiorum Episcopum, hujus rei testem appellat. Euseb. Ecclesiast. Hist. lib. 2. cap. 24. Alii tamen eodem quidem hoc die, anno vero diverso, factum volunt: e quorum numero Auctor noster esse videtur; ubi diversos etiam profert Coss. Neronem et Lentulum, qui Consulatum scilicet una gesserunt Neronis Imp. an. 7. secundum Helvicum.

Pag. 257. 13. διότι ἀπεκεφάλισε τὸν Πλάτον etc.] Ridicula haec omnia: Judaeis rebellionis ansam praebuit Cestii sive Gessii Flori, Judaeae Praefecti, avaritia. vide Joseph. Antiquit. Judaic. lib. 20. et Cor. Tacitum, Hist. 5.

Pag. 257. 19. χώραν ἄλλην ἐν τῇ Πόντῳ] Forte legendum *ἄλλην*. Duae Provinciae a Nerone Imperio Romano adjectae memorantur ab Eutropio, et Suetonio; Pontus, et Alpes Cottiae; prior, concedente rege Polemone; non a Polemone nescio quo Neronis Duci subjugata, Tit 18. *Augendi, propagandique Im-*

perii, neque voluntate ulla, neque spe motus unquam, etc. Ponti modo regnum concedente Polemone, item Alpium, defuncto Cotto, in provinciae formam redegit. χώραν vero ἄλλην forsitan vocat, respectu habito ad Judaeam, quae etiam a Vespasiano, in illam a Nerone misso, tandem penitus subacta est.

Pag. 257. 20. Πόντον Πολεμονιακόν] Scr. Πολεμωνιακόν. Stephanus, in Πόντος, ἔστι καὶ Πόντος Πολεμονιακός ἐπαρχία.

Pag. 257. 21. ἔχαιρε τῷ Βενέτῳ μέρει] Contrarium ex Suetonio colligi posse videtur, Tit. 22.

Pag. 258. 2. τῶν ἱερῶν τῶν Ἑλλήνων κατασκευασάντων αὐτῷ] Imo nihil minus: vide Suetoninum.

Pag. 258. 7. ὧν ἐνιαυτῶν ξθ'.] Ita etiam Chr. Alex. verum numerus in utroque mendosus: Anno enim aetatis suae xxxii. e vivis excessit Nero, teste Suetonio.

Pag. 258. 10. γρυπόρυγχος] vocabulum novum! forte auctor scripserit, γρυπάνυχος; itaque reddidi, *ungues habens aduncos*: si quis tamen γρυπόρῦνος legere malit, Suetonium sibi habebit astipulantem, qui eum *adunco naso fuisse* scribit. Alias etiam idem eum *acrem, vehementem, et in coercendis delictis vel immodicum*, fuisse idem perhibet: atque ob hoc forsitan noster eum *μανικόν* vocat.

Pag. 258. 11. ταφῇ παρεδόθησαν τὰ σώματα etc.] Hoc a Vespasiano Imp. factum vult Chr. Alex. auctor.

Pag. 258. 14. ἰδίῳ θανάτῳ ἐξαίφνης φλεβοτομηθεὶς] Praeciso scilicet a militibus jugulo: audi Suetonium in Galba Tit. 20. *Plures autem prodiderunt, obtulisse ultro jugulum, et ut hoc agerent, ac ferirent, quando ita videretur, hortatum.*

Ibid. ὧν ἐνιαυτῶν μθ'.] numerus mendosus: Galba perit tertio et septuagesimo anno: teste Suetonio.

Pag. 258. 20. ἀνιῶν ἐπὶ Ρώμην.] Locus iste, quem Chr. Alex. auctor ex nostro descripsit, vitiosa interpunctione in Latinis laborat: interpret enim verba haec, ἀνιῶν ἐπὶ Ρώμην, quae ad Petrum referenda sunt, Jacobum respicere facit; male, penitusque contra mentem auctoris. Jacobus vero iste, lapidibus a Judaeis obrutus, interiit, anno Neronis septimo; septem scilicet annis ante Othonem Imp. vid. Euseb. Joseph.

Pag. 259. 3. ἐτῶν νγ', ἀβήσθησας] Otho xxviii. aetatis anno, et xcvi. Imperii die, mortem sibi conscivit: vide Suetonium.

Pag. 259. 4. Βιτέλλιος Αὔγουστος ἔτη θ'. καὶ μῆνας η'.] Imo viii. tantum mensibus imperium tenuit: τὰ ἔτη θ', igitur auctori nostro reponimus.

Pag. 259. 13. ἐφόνευσαν Κυρηναῖον] Quis Cyrenaeus iste? Si Cyrenium, sive Quirinium illum intelligit, qui ad Descriptionem faciendam in Judaeam ab Augusto missus est, toto coelo errat: namque post hujus Romam reditum, ante belli Judaici ini-

tium, multi missi sunt Praefecti, usque ad Gessium Florum; cujus oppressionibus, Judaei tandem irritati, arma in Romanos sumpserunt; uti supra monuimus.

Pag. 259. 16. πέμψας στρατηγὸν ἐαυτοῦ Οὐεσπασιανὸν] Vespasianus, non a Vitellio, sed Nerone, in Judaeos missus est.

Pag. 259. 19. νόσφ βληθεὶς, ὧν ἐνιαυτῶν μῆ.] Vitellius, religatis post terga manibus, injecto cervicibus laqueo, veste discissa, seminudus in forum tractus est; tandem apud Gemonias minutissimis ictibus excarnificatus atque confectus est, et inde unco tractus in Tiberim; aetatis anno LVII. vide Sueton. in Vitel.

Pag. 259. 21. ἐπὶ τῆς ὑπατείας Ρούφου καὶ Καπιτιανουῦ] Rufus et Capitonem habemus Coss. apud Eusebium, sed ad annum Neronis XIII. qui ad an. Vespasiani I. Galbam Aug. II. et Vinium ponit; uti et Fasti Capitolini. Chr. Alex. hoc anno habet Galbam et Titum Rufinum Coss.

Pag. 260. 4. ἐπὶ τῆς ὑπατείας Δελίου καὶ Ρουστίου] Consules hi nusquam apparent: Persecutionem autem secundam Domitiani Imp. an. XIII. factam esse tradunt alii.

Pag. 260. 7. ἐπὶ τῆς ὑπατείας Κομμόδου καὶ Ρούου] Scr. Ρούφου: Commodum enim, et Rufum Consules invenio apud Cassiodorum; sed ad Vespasiani annum VI. quadriennio scilicet post captas Hierosolymas. Anno enim Vespasiani II. capta est haec urbs; quo anno Eusebius ponit Vespasianum Aug. II. et Titum Coss. Chron. Alex. Vespasianum solum.

Pag. 260. 10. ξίφειν αὐτοὺς κατακόψας] Ita etiam Chr. Alex. Verba Josephi apud Eusebium Chr. lib. 1. haec sunt. φησὶ δὲ Ἰώσηπος, λιμῶ καὶ μαχαίρα ρί' μυριάδας ἀπολέσθαι, καὶ ἄλλας τρεῖς μυριάδας διαπεπρᾶσθαι αἰχμαλώτων. λιμῶ itaque apud nostrum desideratur: deinde cum noster μὲ' μυριάδας αἰχμαλώτων, Captivorum CL. Millia, habet, Josephus XXX. tantum Millia numerat.

Pag. 260. 18. μετὰ ταύτης πορθήσεως] post ταύτης, subaudi πορθήσεως, aut aliquid tale, quod cum vocabulo ταύτης conveniat. Devastationes enim tres, quas auctor memorat, sunt, I. sub Nabuchodonosore. II. sub Antiocho Epiphane, temporibus Maccabaeorum. III. vere atque ultima haec, sub Vespasiano, et Tito ejus F.

Pag. 261. 9. Εξ πραιδα Ἰουδαία] Haec ipsa Latina Inscriptio fuisse videtur, Romanis Characteribus sic se habens: EX PRAEDA JUDAEA: quod apud Chr. Alex. Ita Graece dicitur: *Ἐκ τῆς πραιδης τῶν Ἰουδαίων.*

Pag. 262. 1. Εὐρώπην δὲ ἀπὸ Θράκης ἐμέρισε] Idem ex veteribus asserit Eustathius, in Dionys. Perieg. Οἱ δὲ παλαιοὶ φασιν, ὅτι Οὐεσπασιανὸς ἐχώρισε τὴν Θράκην ἀπ' αὐτῆς, nempe ab Europa: quae generali sensu accepta, omnes ab Hellesponto

provincias occidentales continet. Idem: *κἀκεῖνο δὲ γνωστὸν, ὅτι Εὐρώπῃ μὲν πάντα τὰ κατὰ δύσιν, ἀρξαμένους ἀπὸ Ἑλλησπόντου.* Est et pars etiam quaedam Europae generalis, totius nomine appellata, eodem Eustathio teste: *Σημειωτέον δὲ, ὅτι καὶ μέρος τὶ τῆς Ἀβύτης τῆς χώρας ἐστὶν ἰδίως οὕτω καλούμενον Ἀβύτη.* etc. deinde: *τοιούτων δὲ τι καὶ περὶ τῆς Ἀσίας ἐν τοῖς ἑξῆς ἐηθήσεται· ἐπὶ μέντοι τῆς Εὐρώπης ἔμπροσθεν γέγονεν· ἐκείνης γὰρ μέρος τὶ ἐξηρέθη, τοῦ λέγεσθαι Εὐρώπην.* Quenam vero sit pars haec, non docet: probabile tamen est, sicut Africa minor, ea Africae pars quae Hispaniae obversa est; et Asia minor, ea Asiae pars, quae Europae ex opposito sita est, peculiari nomine dicta sunt; Graeciam etiam, Macedoniam, Thraciamque, ex adverso Asiae jacentes, Europam peculiariter dictas fuisse. Atque hoc confirmare videtur Auctor noster, in superioribus, de Augusto post bellum Actiacum Byzantium petente, his verbis. *Ὁ δὲ Αὔγουστος Οκταβιανὸς παρελθὼν τὴν Εὐρώπην πᾶσαν, ἐπέρασεν ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου ἐπὶ τὴν Χαλκηδῶνα etc.* Vid. Scalig. in Euseb. Chr. p. 183.

Pag. 262. 2. *τὴν πρώην λεγομένην Πείρινθον*] Scr. Πείρινθον. Eustathius in Dionys. Perieget. *οἱ δὲ μέρος τὶ αὐτῆς τὸ ἐν τῷ Πείρινθου, ἦτοι Ἡρακλείας, τῷ Ἑλλησπόντῳ ἀπένευμαν.*

Pag. 262. 5. *πάραιτος γενόμενος*] Quid hoc *πάραιτος* sit? Zonaras habet *πυρετοῖς*; Οὐσπασιανὸς δὲ νοσήσας *πυρετοῖς μετήλλαξεν.* Verum febris eum extinctum non fuisse, testem habemus Suetonium; qui ex nimia alvi solutione eum interiisse dicit. Chr. Alex. auctor ipsissima nostri verba habet, sed corrupta, et pro *πάραιτος* legit *παρευθὺς.* *Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ νόσῳ κλιθεὶς* [Scr. βληθεὶς] *ὁ Οὐσπασιανὸς ὁ βασιλεὺς, παρευθὺς τελευτᾷ.* Suspicio itaque Auctorem nostrum scripsisse, *πάραιτος*; ex quo nutans Librarius, τοῦ ε, in αι, mutatione frequentissima, *πάραιτος* fecit. *πάραιτος* autem reddo, *membrorum vi soluta.* Suetonius, *Alvo repente usque ad defectionem soluta, Imperatorem ait stantem mori oportere, dumque consurgit; ac nititur, inter manus sublevantium extinctus est.* Lectionem vero hanc confirmat Constanlinus Manasses, in Vespasiano, ubi haec habet:

*Παρέτου γινομένου δὲ τοῦ κράτορος ἐκ γήρους,
Καὶ νόσῳ καταλύσαντος τὸν βίον, καὶ τὸ κράτος,
Ἐπει βασιλεύσαντος οὐ πλείω τῶν ἑννέα,
Τίτος παρήλθεν εἰς αὐτὸ, etc.*

Pag. 262. 5. *ὦν ἐνιαυτῶν α'*.] Sueton. Extinctus est χπι. Kalend. Julii annum *gens aetatis sexagesimum ac nonum, superque mensem ac diem septimum.*

Pag. 262. 8. *ἀπλόδιξ, σπανός,*] *σπανός* ad crinem referendum existimo, et τὸ *γένειον*, aut quid tale subaudiendum: *σπανός* τὸ *γένειον* supra habuit, de Hippolyto.

Pag. 262. 11. *θειότατος Δομετιανός*] Quidni? seipsum

enim ἀπεθίωσε. Cum enim omni flagitiorum genere pollisset, ξαυτὸν ὁ ἄθεος τελευταῖον ἀπεθίωσε, inquit Cedrenus; *Deum se ipsum postremo appellari jussit.*

Pag. 262. 13. φιλόσοφος ἄκρος] Imo μυιοθήρας solertissimus. Bibliothecas tamen impensissime reparandas curavit, licet libros neglexit. Vide Suetonium in Domitiano, Tit. 20.

Pag. 262. 16. καὶ ἐξάλτασεν αὐτὸν] Joannem Apostolum sub Domitiano Patrum insulam relegatum scribit Irenaeus, apud Eusebium; Romam vero accersitum fuisse nullibi invenio.

Pag. 262. 22. ἐφίλει τὸν ὄρχηστὴν] uxori quidem ejus Domitiae percharus fuisse perhibetur Paris Iste Histrio: hoc itaque occiso, eam repudiavit Domitianus teste Dione; et Zonara. Noster tamen de Paride a Domitiano muneribus aucto, et ad Antiochiam incolendam ab eodem misso, ubi tandem mortuus et sepultus est, suavissimam statim profert narratiunculam. Paridem tamen istum Pantomimum, et Palatio, et urbi universae olim gratissimum, Romae sepultum jacere, testem habemus locupletem Martialem; in hoc in eundem Epigrammate.

Quisquis Flaminiam teris viator,

Noli nobile praeterire Marmor.

Urbis deliciae, Salesque Nili,

Ars, et gratia, lusus, et voluptas,

Romani decus, et dolor Theatri:

Atque omnes veneres, Cupidinesque,

Hoc sunt condita, quo Paris, sepulchro.

Pag. 263. 3. ὅστις βασιλεὺς ἐξώρισε τὸν αὐτὸν Ἰουβενάλιον] Ipsissima haec habes apud Suidam, de Juvenale, in Pentapolim Libyae, vel ut alii, in Oasim Aegypti, ob Paridem, relegato. Unde eum, *Histrionis Exulem*, vocat Sidonius Apollinar. Carm. 9.

Nec qui consimili deinde casu,

Ad vulgi tequem strepentis auram,

Irati fuit Histrionis Exul.

Pag. 263. 15. ἦν κεκτισμένον] Scr. ἐκτισμένον.

Pag. 263. 20. πανταχοῦ ποιῶν τελέσματα] Locum hunc ex nostro descripsit Chr. Alex. auctor; cujus interpretes τελέσματα reddit *Vectigalia*; ridicule. De Apollonio vero hoc Telesta plurima etiam habes apud Jo. Tzetzem, Centur. 2. Hist. 60. De Telesmatum vero conficiendorum modo, eorumque viribus, vide doctissimi Jac. Gaffarelli *Curiositates Inauditas*, ab ipso Gallice scriptas.

Pag. 263. 21. εἰς Βυζούπολιν] Chr. Alex. legit disjunctim, *Βυζοῦ πόλιν*: Cedrenus etiam urbem hanc a Byzo rege conditam vult; male: Byzantem enim, non Byzum, habuit conditorem.

Pag. 264. 4. καὶ τὸ τῶν ἵππων] *Ferocientes*, hoc loco supplevimus, ex Glyca, et Cedreno. Glycas Annal. par. 3. de Apollonio Telesta: *Et equos indomitos fraenis coercuit.* Cedre-

nus de eodem: καὶ τῶν ἱκτων τὴν ἀταξίαν χαλινώσας, ἐν ταῖς συνελεύσεισι τῶν ἀρχόντων.

Pag. 264. 23. στηθάριον μολιβοῦν, ἔχοντα λεμίον τοῦ Ἀρεως.] Mendose haec omnia; quae ita restituenda videntur. στηθάριον μολιβοῦν, ἔχων λεμίον τοῦ Ἀρεως. Λεμός enim, idem quod λαιμός, apud Hesychium: Λεμός, λάρυγξ, φάρυγξ, et supra; λαιμός ὁ φάρυγξ, ὁ τράχηλος, ὁ λάρυγξ, ὁ βρόγχος. λεμίον vero diminutivum, a λεμός: unde corrupta scriptio: λεμίον: ut a στηθάριον, στηθαριν. λεμός vero, licet *Guttur* proprie significet, pro *Stomacho* tamen ab Homero usurpatum tradit Jul. Pollux, lib. 2. cap. 4. Ομηρος μέντοι τὸν στομάχον, καὶ λαιμόν, καὶ λαυκανίαν καλεῖ. Hoc vero in loco *vulturn*, seu *Effigiem*, sonare videtur.

Pag. 266. 2. παραμήριον ἀπὸ καλαμιον κρεμμύμασσον.] Scr. iterum, κρεμμύμασσον, a κρέμματα. παραμήριον vero, pro παραμήριον: quo vocabulo Graeci recentiores, *Gladius* designant; eo quod a femore pendeat.

Pag. 266. 5. πυρὶ καύσαι ὁ παρ' αἰγιαλοῖς Ἀρόντης.] Locus iste pessime a Librario habitus est. Forte legendum, πυρὶ καύσεται ὁ παρ' αἰγιαλοῖς Ορόντης. Cedrenus legit: κλαύσεται δὲ σε καὶ ὁ παρ' αἰγιαλοῖς Ορρόντης.

Pag. 266. 13. ἦντινα ἐκάλεσε Δομετιανούπολιν.] Corrigen- dus itaque Stephanus de Urbibus, qui Δομετιούπολιν habet: Δομετιούπολις, Ἰσαυρίας πόλις. Δομετιούπολις enim a Domitio, Δομιτιανούπολις vero a Domitiano nomen suum necessario accepit.

Pag. 266. 16. ὡς εἰσηλθεν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διὸς θυσιάσαι,] Fabulosa haec omnia; in cubiculo enim suo a Stephano Domitilae procuratore, aliisque conjuratis, occisus est: vide Suetonium.

Pag. 267. 6. τῶν ὄντων ἐν τῷ ἱερῷ κανδήλων.] Chr. Alex. legit: τῶν οὐσῶν ἐν τῷ ἱερῷ κανδήλων. Si tamen κανδήλα hic, foeminino genere, pro *Candela* ponitur, κανδηλῶν genitivo plurali scriberetur. Forte itaque vel neutrum est, vel masculinum; idemque signat Graecis recentioribus κανδηλάβριον, *Candelabrum*. Exempla tamen hujusmodi haud temere occurrunt κανδήλων, etiam infra habemus, lib. 12. in Commodio Imp. pro *Candelis* positum: λόγῳ λαμπάδων, καὶ κανδήλων, etc.

Pag. 267. 7. εἰσιόντες εἰς τὸ ἱερὸν ἠκατοῦντο.] Scr. ἠκα- τῶντο.

Pag. 267. 17. παρασχὼν αὐτῷ ἅτῳ κεντηνάριον.] Modus iste per Centenaria numerandi ubique apud Graecos recentiores occurrit; quantum vero Centenarium sit, in incerto relinquit Suidas: Κεντηνάριον, νομισμάτων ποσότης. Procopius de bel. Pers. l. 1. Centenarium, Centum libras continere ait: ἔλακε λί- τρας τὸ κεντηνάριον ἑκατόν, ἀφ' οὗ δὴ καὶ ὠνόμασται. κεντὸν

γὰρ τὰ ἑκατὸν καλοῦσι Ρωμαῖοι. Et a Centum quidem, vocabulo Romano, nomen traxisse manifestum est: centum tamen Pondo praeciae non valuisse, ex Glyca apparet, Annal. p. 2. pag. 256. Ubi de Aethiopum regina Salomoni munera offerente verba faciens, haec habet. *Simul ei largita cxx. auri talenta cum aromatis etc. ad suos est reversa. Talentum vero libras cxxv. continet. De quo colligi potest, cum a regina Centenarios auri nostros centum accepisse.* Si ergo cxx. talentis aequipollent c. Centenarii; talentum vero cxxv. libras continet; exhinc apparet Centenarium libras cl. continere, adeoque Centenarium Procopianum semisse superare. Anne igitur Centenarius duplex? Minor, de quo Procopius, qui centum libras continet: et Major ille, a Glyca positus, qui Minoris sesquialter est, librasque habet cl., secundum itaque hunc computum, Imperator in urbis hujus instaurationem, si de Minore Centenario, eoque aureo, (aliter enim pecuniarum summa condendae urbi longe impar videbitur:) intelligatur, Monetae nostrae Anglicanae, quam *Sterling* vulgo dicimus, 33600. libras; si secundum Glycae vero Centenarium numeremus, 50400. libras, largitus est: posito scilicet, argenti unciam v. Solidos valere; aurum vero ita se habere ad argentum, sicut l. ad xiv. qualis hodie est monetae nostrae valor.

Pag. 268. 2. καὶ μετεκάλεσεν αὐτὴν] Scr. μετεκάλεσαν, ut ad Cives referatur, et cum ἐπιστρέψαντες congruat.

Pag. 268. 4. Ἀνάζαρβον] Anazarban vocat Stephanus, qui ab Azarba conditore eam sic dictam inquit. Stephanus de urb. Ἀναζαρβὰ, πόλις Κιλικίας ἐκκληται ἀπὸ τοῦ προκειμένου, ἢ ἀπὸ Ἀζάρβα τοῦ κτίσαντος.

Pag. 268. 17. καὶ ἐπενοήθησαν ἀντ' αὐτῶν, τῶν κυνηγιῶν ἢ θάλα.] Iudis quidem Gladiatoris interdixit Nerva: Cynegetica tamen absurde in eorum locum substituisse dicitur Nerva; spectacula jam olim populo exhiberi solita.

Pag. 269. 6. ἀφανῆ ἐαυτὸν ποιήσας] Opinionem hanc irridet Cedrenus, pag. 248. Edition. Paris. quem videsis.

Pag. 270. 8. Ἀρσάκην, ὃ ἐστὶ βασιλέα] Hesychius. Ἀρσάκες, οἱ βασιλεῖς Περσῶν. Inde est quod habemus infra, in Juliana Imp. Σαββουραράκης, quod disjunctim scriberetur, Σάπωρ Ἀρσάκης, Sapor Rex. Pro Περσῶν tamen, apud Hesychium, suspicor legendum Πάρθων: Parthici enim reges, Arsacidæ dicti sunt. Procop. de bel. Pers. l. 2. εἰσὶ μὲν ἡμῶν πολλοὶ Ἀρσακίδαι, ᾧ δέσποτα, ἐκείνου Ἀρσάκου ἀπόγονοι: ὃς δὴ οὔτε τῆς Πάρθων βασιλείας ἀλλότριος ἐτύγχανεν ὢν, ἤντικα ὑπὸ Πάρθοις ἔκειτο τὰ Περσῶν πράγματα. Persis vero Rex, Τορκίμ, sonat; ut ex nostro discimus.

Pag. 270. 14. τὸν Παραθεμασπάτην] Dio Παρθαμασίτην

eum primo, deinde Παρθαμασπάτην vocat; uti et noster etiam infra.

Pag. 270. 16. τῷ ἰβ' ἔτει τῆς βασιλείας] Hieronymus apud Eusebium, bella haec Orientalia a Trajano gesta, ad annum ejusdem v. refert.

Pag. 270. 21. ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ ἐπ' ἀδελφῆ] Scr. ἀδελφιδῆ. Consobrinae. Trajano et sanguine, et affinitate junctus erat Adrianus, teste Ael. Spartiano, in Adrian. *Adriano pater Aelius Adrianus, cognomento Afer, fuit, consobrinus Trajani Imp.* Et paulo post. *Denique suffragante Sura, ad amicitiam Trajani pleniorē rediit, nepte per sororem Trajani uxore accepta.* Eadem fere habes apud Dionem in Adriano: *Ἀδριανὸς δὲ ὑπὸ μὲν Τραϊανοῦ οὐκ ἐσεποικίθη· ἦν μὲν γὰρ πολλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐπετροπεύθη ἐπ' αὐτοῦ, γένους δ' οἱ ἐκοινῶνει καὶ ἀδελφιδῆν αὐτοῦ ἐγεγαμήκει.*

Pag. 270. 22. εἰς δρόμον] Omnino legendum, εἰς δρόμωνα. ut ex sequentibus apparet. Cursum autem publicum et Equis, vehiculisque, et Navigiis etiam stetisse, apparet ex Sidonio Apollin. Epistol. lib. 1. Ep. 5. *Tricini Cursoriam (sic navigio nomen) ascendi; qua in Eridanum brevi delatus: etc.* Ubi Sidonius *Cursoriam*, (subaudi navem,) quam Graeci δρόμωνα vocant. Harum vero Remiges δρομωνάριοι, Latinis etiam Dromonarii dicti: quibus Theodorici scripta Epistola extat, apud Cassiodorum, Variar. lib. 2. ex qua paucula haec, ad propositum nostrum spectantia, proferre non gravabor. *Et ideo Comiti Sacrorum Largitionum nostra praecepit auctoritas, ut in hostiliensi loco constitui debeatis; quatenus fiscali humanitate recreati, excursus cum veredariis per alveum Padi more solito faciatis, ut diviso labore, equis publicis debeat subveniri: etc.* Hujusmodi autem navigio, relicta post se classe reliqua, celeritatis causa hic usum fuisse Trajanum, innuit Auctor.

Pag. 271. 16. ἀναιρεῖ οὐν ἕκαστος] Scr. ἀναιρεῖται, sive ἀναιρεῖ.

Pag. 271. 23. Φουρτούνον, καὶ Γάργαρη] Ex Graecorum formatione nominum, Γαργάριος, scriberendum esset: sed nec vocalis longa in ultima, accentum in antepenultima hoc loco pati potest.

Pag. 272. 16. ταυρέας ἐκτυπεῖν] ταυρεῖη, seu ταυρέη, (subaudi, δορά) Pellis est Taurina; sumiturque pro quovis ex ea facto scutica, Clypeo, Casside, etc. Hoc vero loco, Tympanum quod ex pelle etiam taurina factum, signare videtur: quo etiam sensu habes apud Leonem Imp. Constitut. 7. et Mauricium strategic. lib. 1. vide Nic. Rigaltii, et Jo. Meursii Glossaria in Ταυρέα. Non itaque assentiri possum Reinesio, Var. Lect. l. 3. ubi animadvertit in Palladii Hist. Laus. interpretem Gent. Hervetum, eo quod Ταυρέαν non Scuticam, sed Taurinam pel-

lem vertit. Palladii verba haec sunt, c. de Nathanaels abbate: *Παραγίνεσται ὁ δαίμων ἐν νυκτί, ταυρέαν κατέχων ὥσπερ οἱ δῆμοι, σχῆμα ἔχων στρατιώτου βακχοδουτύντος, ψόφους ἐργαζόμενος τῇ ταυρέα.* Quo in loco ταυρέα manifeste ponitur pro Tympano, uti apparet ex istis, *σχῆμα ἔχων στρατιώτου*: quid enim Militi cum scuticis et flagellis, Lictoris armis? cui Tympano suo, praesertim terrorem alicui incussuro nihil convenientius. Aeris autem purgandi virtutem pulsatis Tympanis, Campanis, et huiusmodi sonoris inesse, jam olim invaluit opinio. Huius rei exemplum habemus, apud Menandrum Protector. Excerpt. de Legationib. de Turcis Zemarchum, Justinii minoris Legatum, excipientibus, verba habentem: haud multam huc facientibus praemisissis, deinde addit: *Ἐπιπαταγοῦντες δὲ κἀδωνί τινι, καὶ τυμπάνῳ ὑπέρθεον τοῦ Φόρτου, περιέφερον τὸ φυλλῶδες τοῦ λιβάνου τῇ φλογὶ λακίζομενον· καὶ ἅμα γινόμενοι μανιώδεις, καὶ ἐμβρομούμενοι, τὰ πονηρὰ ἀπελαύνειν ἐδόκουν. οὕτω γὰρ ἀποτροπαιοὶ τινες εἶναι, καὶ ἀλεξίκακοι ἐδόκουν.* Vide etiam Pomponatium de Incantat. cap. 12. Hieron. Magium Miscellaneor. lib. 4. cap. 14. et Angel. Roccham de Campanis.

Pag. 272. 19. διὰ τῆς χρυσέας τῆς λεγομένης] Subaudi, πόρτας; uti infra habet, in Theodosio Jun. Prochronismo autem hic utitur Auctor noster, Portam hanc nomine quod nondum habuit appellans: a Theodosio enim praedicto, auro tandem obducta Porta aerea Daphnetica; Aurea deinceps dicta fuit: uti nos docet auctor noster in Theodosio Min. his verbis. *Ὁ δὲ αὐτὸς Θεοδοσίος ἐχρῶσσε Δαφνητικῆς πόρτας δύο θύρας τὰς χαλκᾶς, καθ' ὁμοιότητα ἧς ἐχρῶσσε πόρτας ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἧτις καλεῖται ἕως ἄρτι, ἡ Χρυσέα πόρτα.*

Pag. 273. 6. ἐμήνυσεν αὐτὸν ταῦτα.] *Eum per literas de his monuit; vel, literas has ei misit:* quo sensu μηνύω apud nostrum frequenter usurpatur. Mallet tamen, ἐμήνυσεν αὐτῷ.

Pag. 273. 15. τῷ ὑμετέρῳ κράτει τροπαιοῦχοι] forte legendum, τροπαιοῦχῳ, ut referatur ad κράτει: licet Principes plurali numero frequentissime compellatos, vel pueri norunt.

Pag. 274. 4. μετὰ τοῦ πλήθους αὐτοῦ] πλήθος, pro exercitu, supra habuimus, in August. Imp. καὶ κατιῶν μετὰ τοῦ πλήθους αὐτοῦ, ὑπέταξε τὰς ἄλλας χώρας.

Pag. 275. 1. εἰς τὸν Δάνουβιον ποταμὸν] Δάνουβιον pro Δανούβιον. Eutropius, lib. 8. in Trajano: *Daciam Decebalo victo subegit, provincia trans Danubium facta, in his agris quos nunc Taiphali tenent, et Victophali, et Theruingi habent. Ea provincia decies centena millia passuum in circuitu tenuit.*

Pag. 275. 5. ἔτους χρηματίζοντος ρξδ.] Terraemotus iste Antiochensis contigit Trajani Imp. anno xviii. nempe ad numerum Eusebianum κκκκκκ. ut apparet ex Dione, de eis qui hac clade perierunt mentionem faciente, ὃν εἰς ὃ Πέδων ὁ Ἰωάννης Malalas.

Ἰππετος ἕλκυστο: ex quorum numero erat *Pedo Consul*. M. autem *Valerius Messala*, et *C. Popillius Caro* *Pedo* *Coas*. fuerunt ad annum *Traiani*, *Imp.* penultimum, nempe *Fastis Capitolin.* xvii. *Eusebio* vero, et *Chr. Alex. auctori* xviii. qui obiter corrigendus: Πόδωνος enim habet, pro Πίδωνος· Haec cum ita sint, manifestum est haec contigisse ad annum *Aerae Antiochenae* αλκiii. adeoque anno post *Traiani* in *Antiochiam* adventum vi. si modo, uti vult auctor noster, *Imperii* sui anno xix. *Antiochiam* venerit *Trajanus*; et non, ut ipse ait, anno post ejus adventum ii. unus itaque anni *Metachronismus* est. *Evagrius* etiam falsus est, *Hist. Eccles.* lib. 2. cap. 12. ubi cladem hanc *Antiochensem* contigisse asserit, Ἰννατον καὶ πεντηκοστὸν καὶ ἑκατοστὸν ἀγούσης τῆς πόλεως ἕως τῆς αὐτονομίας· *Urbis αὐτονομίας* anno clix, totius quadriennii prochronismo peccans.

Pag. 275. 12. ἡ Ρόδος πόλις νῆσος οὖσα τῆς ἐξαπόλειως] *Locus* proculdubio mendosus: *Rhodus* quidem urbs est *Iberiae*, sive *Hispaniae*, a *Rhodiis* condita, teste *Eustathio* in *Dionys.* *Perieg.* ex *Strabone*: ὁ δὲ γεωγράφος φησὶ καὶ ὅτι πλείουςαντες οἱ Ρόδιοι μέχρις Ἰβηρίας ἔκτισαν ἐκεῖ πόλιν Ρόδον. Est etiam *Rhodopolis*, urbs *Lazica*, de qua *Procopius*, de *bell. Pers.* lib. 2. et *Goth.* l. 4. Verum haec verba, νῆσος οὖσα, de *Rhodo* *Insula* loqui auctorem, clare docent. In *Rhodo* vero urbem etiam ejusdem nominis fuisse discimus ex *Pomponio Mela* de *situ Orbis* lib. 2. *Locus* itaque iste auctoris nostri hoc modo fortasse restituendus: ἔπαθ' τότε καὶ ἡ Ρόδος, πόλις Ρόδου νήσου οὖσα τῆς ἐξαπόλειως. Eodem tempore passa est etiam *Rhodus*, urbs *Rhodi insulae* sex urbibus insignis. vel forte sic: ἔπαθε τότε καὶ ἡ Ρόδος, sed quare ἐξάπολιν vocat *Rhodium*, cum, ut ex *Scylace Caryandensi* habemus, in *Periplo*, τριπόλις tantum fuerit? Ρόδος κατὰ τοῦτο νήσος τριπόλις ἀρχαία πόλις· καὶ ἐν αὐτῇ πόλεις αἶδε, *Λάλυσος*, *Λίνδος*, *Κάμειρος*; idem etiam testatur *Eustath.* in *Dionys.* loc. citat. *Pomponius* etiam *Mela*, l. 2. ubi post enumeratas maris *Mediterranei* insulas, deinde addit: in *Lydia* *Rhodos*. in illis singulae iisdem nominibus urbes. In *Rhodo* tres quondam erant, *Lindos*, *Camiros*, *Jalysoos*. Quae et *Rhodus* dicta est, teste *Plinio* *Hist. Nat.* l. 5. De hoc videant eruditi.

Pag. 275. 21. νυμφαγωγίαν αὐτῇ ποιήσας] *Νυμφαγωγίαν* hic, quod alibi *Νυμφαῖον* vocat aedificium, virginum pauperiorum nuptiis celebrandis destinatum: uti supra monuimus.

Pag. 276. 4. ἀτελὲς ὄν,] opus hoc a *Tiberio* incoeptum ait *Auctor* supra, in *Tiberio* *Imp.*

Pag. 276. 5. ἐν μέσῳ τοῦ νυμφαίου τοῦ προσηνήλου] τοῦ νυμφαίου omnino παρέλκειν videntur.

Pag. 276. 10. ἐμαρτύρησε δὲ ἐπὶ αὐτοῦ τότε ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος] *Ignatium*, *Episcopum Antiochenum*, ex *Syria* *Romam*

missum, ibique bestiis praedam projectum fuisse constans scriptorum est traditio. Doctissimus tamen Josephus Scaliger in Eusebii Chron. certiora hujus rei testimonia, quam quae adhuc habentur, desiderat: atque equidem hic Auctoris nostri locus contrarium astruere videtur. Sed nec de Ignatii Martyrii tempore convenit inter Nostrum et Eusebium: hic enim ponit ad annum Trajani Imp. x. septem nempe annis, ante dictum terrae motum Antiochensem; quo tempore noster Ignatium Martyrie coronatum asserit.

Pag. 276. 21. ἐξήρατο βυσσαγάμω] Tanquam onus a portatoribus, sublatus exiit.

Pag. 277. 8. ἐπέξισον τοῖς Ἕλλησι] Forte legendum, ἐπέξιστον.

Pag. 277. 15. ὧν ἐνιαυτῶν ξξ'.] Annos hic plus justo tres addidit: non totos enim LXIII. vixit Trajanus; teste Eutropio, lib. 8. *Obiit autem aetatis anno LXII. Mense IX. et die quarto*; nisi forte error sit in numero. Hieronymus enim, apud Eusebium, qui ista ex Eutropio descripsisse videtur, habet; anno LXIII: mense IX. die IV. Eusebii tamen Graeca habent, ἐτῶν ξξ', uti et Chron. Alex. Caeterum de hujus Imp. aetate nullo modo inter Auctores convenit: Sext. Aurel. Victor. enim Trajanum LXIV. annos vixisse affirmat; Dion. tamen XXI. an. mens. VI, dies XV. tantum ei attribuit.

Pag. 277. 17. ἐπὶ τῆς ὑπατείας Ἀπρονιανοῦ] Scr. Ἀπρονιανοῦ, uti habent Eusebius, et. Chr. Alex.

Ibid. βασιλευς δὲ ἔτη κβ'. καὶ μῆνας ε'.] Eutropius eum regnasse inquit annos XXI. menses X. dies XXIX. Eusebius et Chr. Alex. an. XXI. Zonaras huic numero mensem adiungit.

Pag. 278. 3. ποιήσας πύλας] πύλα, vocabulum Latinum; *Pila*.

Pag. 278. 21. ὡς γαμβρὸς αὐτοῦ] Generum Trajani eum vocat, quod Neptem ejus uxorem habuit.

Pag. 279. 8. ἕνα ὄντα τῶν θαυμάτων] Orbis Spectacula vulgo septem numerantur; verum ex horum numero non est Cyzicenum hoc Adriani templum. De Miraculis hisce scripsit Philo Byzantius: apud quem ista sunt: *Horti pensiles, Pyramides Aegyptiae, Jovis Olympii simulachrum, Colossus Rhodius, Muri Babylonici, Dianae Ephesiae templum, et Mausoli Sepulchrum*. Alii alia his annumerant; de quibus vide Leonis Alatii Not. in Philon. Byzant.

Pag. 279. 15. ἡ πόλις Ρόδος νῆσος ἕκαθε] Ita etiam supra scribit Auctor: verum πόλις; aut νῆσος, uti monuimus, redundare videtur.

Pag. 279. 16. κείμενον γαμὰ ἔτη κβ'.] Colossus Rhodius ruit, Antiochi Mag. Syr. Regis anno I. nempe ad annum Eusebianum MDCCLXIV. Olymp. CCCXXIX. asserente Eusebio. Si ita-

que post cccxii. annos tandem erectus fuerit, hoc factum fuisset non ab Hadriano, sed Domitiani Imp. anno x. Chron. Alex. auctor. Colossus Rhodium excitatum fuisse scribit, Vespasiani Imp. an. vii. Vespasiano v. et Tito iii. Coss. *Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπέρτων ἐν Ρόδῳ ὁ Κολοσσὸς ἀνεστάθη, μήκος ἕξων ποδῶν ρζ'.* Eusebius hoc factum ait eodem Vespasiani Imperat. anno vi, Titi iv. consulatu. Ad hunc vero Vespasiani Imperat. annum ab Olympiadis cxxkix. anno ii. quo corruit Colossus, anni sunt cxcvii. Jos. Scaliger eum a Nerone erectum vult, capite suo eidem imposito; a Vespasiano vero resectum, dempto Neronis capite, solique dicatum. Jos. Scalig. Annot. ad Chron. Eusebian. ad annum mxcvi. Chron. Alex. auctor Colossus Rhod. Hadriani sub imperio primum motum esse scribit.

Pag. 279. 17. μὴ ἀπολομένου ἐξ αὐτοῦ] Strabo aliter: *κείται δὲ νῦν ὑπὸ σεισμοῦ πεισῶν περικλασθεὶς ἀπὸ τῶν γονάτων.* Ad eundem etiam sensum Plinius lib. 84. cap. 7. *Vasti specus hiant, defractis membris, etc.*

Pag. 279. 22. Μανιχαϊκὸν μυσερὸν δόγματα] Scr. *μυσερὸν δόγμα.* Manichaeorum tamen nomen nondum auditum est.

Pag. 280. 4. Ἀδριανοῦ Θήρας] Mysiae urbs haec est; et a Cedreno, *Ἀδριανοῦ Θήραι ἐν τοῖς μιτάτοις.* Cedrenus in Adriano: *οὗτος ἐν Μυσία Θηράσας, ἀποδόμησε πόλιν, καὶ μετωνόμασεν αὐτήν, Ἀδριανοῦ Θήρας ἐν τοῖς μιτάτοις.*

Pag. 280. 5. ἣν ἐκάλεσεν Ἀντινῶ] *Ἀντινόεια* Stephano est, ab Antinoi, pueri Adriano in deliciis, nomine sic dicta. Stephan. de urb. *Ἀντινόεια, πόλις Αἰγύπτου, Ἀντινόου παιδός.* *Ib. ἐκλήθη ἡ πόλις καὶ Ἀδριανούπολις.* Hieronymus apud Euseb. Chr. lib. 2. *Antinous puer regis eximiae pulchritudinis in Aegypto moritur: quem Hadrianus vehementer deperiens, (nam in deliciis habuerat) in Deos refert: ex cuius nomine etiam urbs appellata est.*

Pag. 280. 6. ὑδροπιάσας δὲ] Scr. *ὑδροπιάσας:* Participium aor. 1. ab *ὑδροπιάω, ὑδροπιῶ, Hydrops laboro.*

Ibid. τελευτῆ ἐν Βαταῖς] Ita Cod. MS. rescribo, *ἐν Βαταῖς,* ex Euseb. Chr. Can. *Ἀδριανὸς ὑδροπι τελευτῆ ἐν Βαταῖς τῆς Ἰταλίας.*

Pag. 281. 1. στρώσας τὴν διὰ μάλιστον λίθου] forte legendum, *στρώσας αὐτήν.* de Porticubus vero istis vide supra in Tiberio.

Pag. 281. 8. ἐν Ἐφέσῳ τῆς Ἀσίας] Asiam hic intelligit proprie sic dictam, quae pars est Asiae Minoris, Europae proxime opposita, quo sensu etiam, Europae nomine, Graeciam frequenter indigetat. Troadem autem, partesque vicinas, ab Asio quodam Philosopho Asiae nomen accepisse, supra lib. 5. ostendit: ubi etiam regnum Trojanum, et Ephesinum, idem esse statuit.

Plinius, ex Agrippa, *Asiam proprie dictam in duas partes dividit, quarum prima Paphlagonia a septentrione, Phrygia et Lycaonia ab oriente, mari ab occidente, a meridie vero mari Aegyptio terminatur.* Plin. Nat. Hist. lib. 6.

Pag. 281. 12. *ἕκαστος τοὺς χάρτας τοῦ ταμείου*] Factum hoc Antonini Imp. anno x. Largo et Messalino Coss. uti asserit Chr. Alex. Auctor. *Τούτοις τοῖς ὑπάτοις ἄφρασις ἐγένετο τῶν χροαφειλετῶν παρὰ Ἀντωνίνου Εὐσεβοῦς, καὶ οἱ ταμιακοὶ χάρτας δωριῶν ἐκαύθησαν.*

Pag. 281. 14. *τὸ ἥμισυ μέρος τῆς αὐτοῦ περιουσίας*] Zonaras non dimidiam, sed aliquam bonorum certam partem ex Senatus consulto fisco adjudicatam, testatur, Tom. 2. in Antonino Pio: *Περὶ τούτου τοῦ αὐτοκράτορος ἄδεται, ὅτε καὶ τὸ τῆς συγκλήτου κατέκαυσε ψήφισμα, ὃ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Ιουλιῶν γέγονε Καίσαρος, Θεσπίζον, μηδενὶ ἐπιείσθαι διαθήκην ποιεῖν, εἰ μὴ μέρος ὀρισμῖνον τῷ κοινῷ καταλείψει ταμίῳ· ὅθεν νομίζεται καὶ μέχρι τούδε ταῖς διαθήκαις ἐγγράφεσθαι, ὅτι καὶ τῷ βασιλικῷ ταμίῳ καταλιμπάνω τὸδε.*

Pag. 281. 18. *ὡς ἐστὶν ἐν Λωρίῳ*] *repono Λωρίῳ*, ex Eutropio, lib. 8. in Antonino Pio, *Obiit apud Lorios, villam suam, milliaris ab urbe xii.* Haec ipsa ex Eutropio describens Hieronymus, *Lorium*, vocat villam, ubi mortuus est Antoninus.

Pag. 281. 21. *ὁ υἱὸς αὐτοῦ*] Adoptitius erat filius; et filiam etiam ejus Galeriam Faustinam, uxorem habuit.

Pag. 282. 1. *ὥστε καὶ ἐξ ἀδιαθήτου etc.*] Hanc Marci Imp. legem habes apud Chr. Alex. ipsissimis fere verbis descriptam: ubi Interpretes, non patres liberis, sed liberos patribus, ex hoc Edicto Imperat. succedere debere vult. Et quidem verba utrumque sensum prae se ferre videntur: Zonarae tamen auctoritate ductus, qui haec aliter exprimit, (atque Edictum etiam hoc, non Marco, sed Antonino Pio attribuit;) de Patrum in bonis liberorum, ex intestato morientium successione intellexi. Zonarae verba haec sunt, Tom. 2. in Antonino Pio. *Τοῦτο λέγεται νομοθέτημα εἶναι, τὸ τῶν τέκνων ἀδιαθέτων τελευταίωντων πληρονόμους ἀνακαλεῖσθαι τοὺς γονεῖς· καὶ διατεθεμένους τοῖς παισὶν ἐν ἀπαιδίᾳ, ἀνάγκην εἶναι τὸ νόμιμον μέρος τοῖς γονεῦσι καταλιμπάνειν. Hujus lex esse fertur, ut parentes liberorum intestatorum haeredes sint: et qui testamento facto orbi decedant, necessario legitimam partem parentibus relinquunt.*

Pag. 282. 2. *τῷ ἀχαριστομένῳ παιδί τὸ τέταρτον μέρος διδοσθαι,*] Chr. Alex. auctor legit, *τῷ ἀχαρίστῳ παιδί*, melius: quod vero noster *τὸ τέταρτον μέρος* vocat, Chr. Alex. reddit, *τὸ τετραοῦγγιον.* quod Raderus vertit *Quadrantem*; male. *τετραοῦγγιον* enim id est, iv. unicae, Assis non *Quadrans*, sed *Triens* est.

Pag. 282. 9. *τὸ λεγόμενον Κεντηράριον*] Ita dictum fer-

tasse, ab aedificationis impensa, qua eadem causa etiam *Κεντηνάριον*, dicta fuit Turris maxima Curiae Constantinopolitanae, a Constantino M. extracta.

Pag. 282. 11. τὸ λεγόμενον, ὠκεανόν] Nomen hoc Nymphaeo huic datum fuit, non a Marco instauratore, sed post temporis a Probo Imp. qui id musivo opere, Oceanum imitans, adornavit, uti infra apparet ex nostro, in Probo Imp. *Ἐν δὲ τῇ αὐτοῦ βασιλείᾳ ἐπεκόσμησεν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ τὸ λεγόμενον Μουσεῖον, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ Νυμφαῖον τὸ σιγματοειδές, γράψας ἐν αὐτῷ διὰ μουσαρίου τὸν ὠκεανόν.* ubi, pro μουσαρίου, forte legendum, μουσακίου, uti alias scriptum habetur.

Pag. 282. 14. *Ἀντωνίνος Βῆρος, υἱὸς αὐτοῦ ἦν ἡ'.*] Marcus Antoninus Verum generum imperii consortem habuit per annos xi. ut Julius Capitolinus vult, eosque Imperii sui primos: successorem itaque eum non habuit, sed Commodum filium.

Pag. 282. 17. κατὰ ἐνὸς ἔθνους Οὐννων] Bellum Marcomanicum forte intelligit periculosissimum illud, a Marco Imp. solo, idque non ἀκονίζει, et ut auctor vult, *ὄλγα πολέμου*, sed sudore, sanguineque multo peractum..

Pag. 282. 19. ὅστις ἐσφάγη ἐν Προκοπήσῳ] Nihil minus: Altini enim ex Apoplexi mortuus est, aetatis anno XLII. uti testatur Jul. Capitolinus.

Pag. 283. 2. ἦν κβ'. καὶ μῆνας ἡ'.] Error manifestus in numero: suspicor legendum, ἦν ιβ', κ. μ. ἡ'. Ita enim Eutropius, lib. 8. in Commodō. *Obiit morte subita, aedeo ut strangulatus, vel veneno interfectus putaretur, cum annis XII. post patrem, et octo mensibus imperasset.* Ex quo noster haec forte descripserit: auctorem enim hunc ei non incognitum fuisse supra apparet.

Pag. 283. 7. τὸ λεγόμενον Ξυστόν] Ξυστός, locus est Athleticis destinatus. Hesychius: *Ξυστός ὁμοίως ἀνεμνέτος ἀθληταῖς τόπος.* De Xysti vero fabrica, vide doctissimam Onasphr. Pansvin. de Lud. Circens.

Pag. 284. 11. *θεσπίσας τὰ Ολύμπια ἐπιτελεῖσθαι*] Reditus hi a Sosibio Antiochensibus dati sunt, in Ludos omnifarios, quinto quoque anno Mensis Octobri celebrandos: uti ex Auctore discimus, lib. 9. ad finem. Hic vero Commodus Imper. eos in sumptus ad Olympicorum celebrationem, Julio et Augusto Mensibus, faciendos decernit: mutato scilicet anni tempore, servata tamen eadem celebrationum recurrentium periodo. Auctoris enim χρόνος τετραετής intelligendus est de Ludorum post quartum annum expletum, quinto vero ineunte, celebratione: quod spatium etiam supra, in Claudio Imp. vocat τὸν καιρὸν τὸν πενταετή· quo modo etiam Olympica celebrari solita erant.

Pag. 285. 1. τοῦ λεγομένου Μαίονμα] Maiusae Festum, a Suida memoratum, de quo Jo. Meursius, Glossar. Graecobar. a Nostri diversum fuisse videtur. Suidae enim annum erat; No-

stri Triennale. Diversorum etiam in honorem celebratae sunt hae solennitates: illa Maiiae, Nostri vero, Bacchi et Veneris in honorem. Mense etiam eodem licet agitatae fuerint, Suid. *Μαιουμᾶς πανήγυρις ἐγένετο ἐν τῇ Ρώμῃ, κατὰ τὸν Μάϊον μῆνα.* Maiuma tamen, de quo ille loquitur, Diuina Celebratio, eaque Maii Kalend. celebranda, fuisse videtur: Nostri vero nocturna erat, et *πανήγυρις τῶν λ'. ἡμερῶν τετρακτῶν παννυχίδων*, per totas xxx noctes continuas agitata.

Pag. 285. 8. *Τριτηρικὰ Βακχευικῶ ὄργλιαν ὀκτουρηούς κούς βῶσκαν κλαμορὸς κισθαίρων.*] Locus iste Virgilii, ab imperitis Librariis Graeculis, ob Linguae Latinae ut videtur ignorantiam, pessime habitus, ab Auctore nostro hoc modo fortasse Graecis characteribus fuerit expressus.

— — — — *Τριτηρικὰ Βακχῶ*
Ὀργια, νυκτιουρούς κὲ βοκάτ κλαμῶρε Κισθαίρων.
 Quae apud Virgilium ita leguntur, Aeneid. lib. 4.

Trieterica Baccho

Orgia; Nocturnusque vocat clamore Cithaeron.

Pag. 285. 14. *ἕως τῆς ἀποσφαγῆς*] ἀποσφαγῆ hoc loco non sensu vocabuli proprio, sed eodem quo ἀπόκρως, usurpari videtur; nempe pro tempore, quo a mactatione abstinetur.

Pag. 285. 17. *ἀνομάσθη Συριάρχης πρώτος Ἀρταβάνιος*] Hujus munus erat, populo Ludos Theatrales edere, nempe Syriarcha, Antiochiae Syriae: ut etiam *Ἀσιάρχαι* dicti sunt, qui eodem munere Ephesi, Asiae urbis, fungebantur: quorum mentio occurrit, Actor. cap. 19. 31. Asiae etiam Praefectus, *Ἀσιάρχης* olim dictus est, uti testatur Constantin. Porphyrog. De Themat. lib. 1. cap. 3. *Τὸ δὲ νῦν καλούμενον τῶν Θρακησίων θῆμα, πάλαι μὲν, καὶ κατ' ἀρχαίς, Ἀσία μικρὰ ἀνομάζετο· καὶ ὁ ταύτης κρατῶν ἀνθύπατος, Ἀσιάρχης ἐλέγετο.*

Pag. 286. 9. *ἠγόρασαν δὲ τὰ αὐτὰ Ολύμπια*] Facultatem hanc Olympicos Ludos a Pisacis redimendi a Claudio Imp. Antiochensisibus concessam legimus supra lib. 10. in Claudio.

Pag. 286. 12. *Ἀλυτάρχης*] Infra scribitur, in Diocletiano, *Ἀλυτάρχης*, rectius. Est autem Alitarcha in Ludis Olympicis *Decorii Moderator*; uti ex Phavorino discimus. *Ἀλυτάρχης*, ὁ τῆς ἐν τῷ Ολυμπιακῷ ἀγῶνι εὐκοσμίας ἄρχων. Ita etiam Etymologici magni Auctor; qui praeterea addit, *Ἀλυτάρχη* sonare, *Lictorum Principem*: *Ἀλυται* enim Eleis, *Lictores*, dicuntur. *Ἡλίοιοι* δὲ, τοὺς ῥαβδοφόρους, ἢ μαστιγοφόρους, παρὰ τοῖς ἄλλοις καλουμένους, ἀλυτας καλοῦσι· καὶ τὸν ταύτων ἄρχοντα, *Ἀλυτάρχη*. Etymolog. Mag. in *Ἀλυτάρχης*.

Pag. 286. 16. *ἀλλ' εἰς ἐξάερον καθεύδων*] *Ἐξάερον* dicit, quod aliter ὑπαιθρον *Locas* subdialis, sive aeri expositus.

Pag. 286. 18. *στολήν διάχρυσσον ἄσπρην*] forte legendum, *στολήν ὀλοσηρικὸν ἄσπρον*; quem Alytarchae habitum infra facit,

in Diocletiano: Τὴν στολήν ὁ Ἀλύταρχος ἄσπρον, ὀλοσηρικὸν ἐφόρει· ὁ δὲ βασιλεὺς, ἀντὶ τοῦ ἄσπρου, ἐφόρεισε πορφυροῦν.

Pag. 286. 20. κατεῖχε ῥάβδον ἰβελλίην.] Scr. ἰβελλίην. Ἴβελος, sive Ἴβενος, Ebenus; unde ἰβέλινος, et ἰβένινος: cujus lignum omnium gravissimum est, et colore nigro. Plinius, lib. 12. cap. 4. Duo ejus facit genera: alterum quidem rarum, *Enodi materiae nigri splendoris, ac vel sine arte protinus jucundi: aliterum fruticosum*, etc.

Pag. 287. 8. Ὁ δὲ γραμματεὺς προσηγορίσθη] Gregorius noster Γραμματεῖα illum, Actor. cap. 19. v. 35. memoratum, non urbis scribam Ordinarium, sed hunc Auctoris Nostri, Olympico-rum scribam, cujus forte munus fuerit, τὰ γράμματα τῶν ἱερο-νικῶν curare, fuisse vult: in Not. et Observat. in quaedam Scriptur. loca Anglice scripta: quem videsis.

Pag. 287. 14. ὀνόματι Κάσιον Ἰλλούστριον] Eruditissimus Jo. Meursius in Glossario suo Graecobarb. et Notis ad Hesychium, Illustris, de Viris Claris, notam esse, non autem cognomentum; argumentatione sane satis probabili. Quod enim Latini, *Vir Illustris*, Graeci Ἰλλούστριος reddidisse videntur: unde habemus, Προκόπιος Ἰλλούστριος, Ἡσύχιος Ἰλλούστριος, Χριστόδωρος Ἰλλούστριος, Εὐτόλιμος Ἰλλούστριος: exemplo scilicet a Latinis sumpto, apud quos, *Illustris*, appellatio in operum inscriptionibus et alibi etiam, frequenter occurrit: unde *Marcellus, Vir Illustris*; Macrobius, *Vir Clarissimus et Industrius*; Boethius, *Vir Clarissimus et Industrius*. Victor de persecut. Vandal. lib. 11. Mittit ergo tunc ad *Ecclesiam Alexandrum Illustrum, hujusmodi legationem deferentem*. Ex Latino vero, *Illustris*, fit Ἰλλούστριος, eadem forma, qua Ἀύγουσάλιος, ab *Augustalis*. Verum contra hoc facere videtur locus iste Auctoris nostri, ubi, ὀνόματι Κάσιον Ἰλλούστριον, nullo alio modo reddi potest, quam, *nominè Casium Illustrum*; adeo ut Ἰλλούστριος hic Casii cognomentum fuisse videtur. Nec enim permitus improbable est, Dignitatis notaculum quod primo fuit, in cognomentum quandoque transire potuisse: nisi forte quis ὀνόματι ad Κάσιον tantum respicere velit.

Pag. 288. 5. Οἱ δὲ ἐσάλπιζον] Licet σαλπίζειν, *Tuba canere*, proprie significet; latiore tamen sensu hoc loco, pro Instrumentis Musicis quibusvis certamine dictum puto.

Pag. 288. 6. ἐπύκτενον πυξίνοις δακτύλοις] Pugillatus erat alius Gymnasticus; Hostilis alius: Hic caestibus crudis certabatur, crudo scilicet corio confectis, nodisque ferreis, plumbeisque munitis: Graecisque praecipue usitatum hoc Pugillatus genus. Virgil. Georg. lib. 3.

Crudo decernet Graecia Caestu.

Cruentus ut plurimum hic pugillatus, cum non nisi aatribus, nasisque mutilati, fere unquam recedebant Pugiles: adeoque tan-

dem, ob spectaculi crudelitatem, legibus vetitus fuit: uti testatur Amunianus Marcellinus, lib. 14. Nitius illud alterum Pugillatus genus Mollioribus loris, ἐπὶ ἱμάντων μαλακωτέρων, ut inquit Pausanias Eliacor. lib. 2. apud Græcos; Sacculis vero, vel tomento farctis, aut alia re plenis, quæ gravem ictum reddere non potuit, apud Latinos peragebatur. Unde habemus apud Trebellium Pollion. in Gallienis: *Pugiles sacculis*, non veritate pugnant. Molliorem hanc Pugilum armaturam Pausanias in Arcad. μειλίχας, a Mollitie, vocat; quarum etiam formam exactam ibidem profert, his verbis. τοῖς δὲ πυκνεύουσιν οὐκ ἦν πικρὰ καὶτα ἱμάς ὄξυς ἐπὶ τῷ καρπῷ τῆς χειρὸς ἐκατέρως, ἀλλὰ ταῖς μειλίχαις ἔτι ἐπύκτενον, ὑπὸ τὸ κοίλον δέοντες τῆς χειρὸς, ἵνα οἱ δάκτυλοι σφίσι ἀπολείπωνται γυμνοί· οἱ δὲ ἐκ βοείας ὠμῆς ἱμάντες λεπτοί, τρόπον τινὰ ἀρχαῖον πεπλεγμένοι δι' ἀλλήλων ἦσαν αἱ μειλίχαι. Pugiles vero *Digitis Buxeis*, sive Buxo munitis, certantes nusquam alibi invenio.

Pag. 288. 7. ἵπποις πρωτοβόλοις] ἵππος πρωτόβολος, Pul-lus Equinus, seu Equulus, qui primos dentes emittit; παρὰ τὸ πρῶτους βαλεῖν ὀδόντας, uti ex Aristotele tradit Eustathius, in Π. ε. καὶ τὸ βαλεῖν δὲ ὀδόντας· τοιοῦτόν τι παρὰ Ἀριστοτέλει, ὅτε λέγει, βάλλειν ἄνθρωπον τοὺς ὀδόντας, ἤτοι ἐκβάλλειν, καὶ ῥίπτειν. ἀφ' οὗ καὶ ἡ τοῦ πρωτοβόλου λέξις ἐπὶ ἀλόγων. Hoc vero loco, ἵππους πρωτοβόλους, pro Equis injugibus, necdum subactis, poni existimamus.

Pag. 288. 10. μετὰ βομβωναρίων] Ignotum mihi penitus hoc vocabulum: vestis tamen genus quoddam signare videtur, exercitiis hisce proprium: quale erat Campestre, aut subligar, apud Romanos.

Pag. 289. 10. ἕως τῆς Μουδουπόλεως, καὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Σαγάρειως] Mydopolis, sive Mudopolis urbs nullibi, quod sciam, occurrit: forte legendum Μιδουπόλεως; Auctorque intelligat urbem illam, quæ Straboni Μιδάϊον, Stephano Μιδάειον et Μιδαι dicta, Phrygiae, Midæ olim regni, urbs erat. Pro Σαγάρειως vero, legerem Σαγγαρίον. Stephan. de Urb. Σαγγάριος, ποταμὸς τῆς κάτω Φρυγίας. Eustathius in Dionys. Perieget. Sangarium Maximum vocat Bithyniæ fluvium: ὃς δὴ Σαγγάριος καὶ ναυσίπορος ἔστι, καὶ μέγιστος τῶν ἐν Βιθυνίᾳ ποταμῶν· uterque recte: utraque enim regionem irrigans, in Euxinum effunditur. Procopius tamen de Justinian. Aedific. flumen hoc, Σάγγαριν vocat: Σαγγαρίς itaque genitivum format, Σαγγάριος, et Attice Σαγγάρειως, ut a πόλις πόλεως· quomodo Noster fortasse scripserit. Jul. Solinus, Sagarin, habet: uti et Ovidius, de Ponto:

Huc Lycus, huc Sagaris, Peniusque Hypanisque, Cratesque.

Pag. 289. 16. καλαμίων συντόμια πολλὰ ἄρτων διαιωρίζον-

των.] Chr. Alex. habet, *καλάμια συντόμια διαιωνιζόντων*: mendose: ex nostro restituendus locus iste.

Pag. 290. 4. ἀπὸ αἱματικῷ χυμοῦ ἀθρόως ἐτελεύτησε] Nihil minus: Aelius Lamprid. *Quintus Aelius Laetus Praefectus, et Martiae concubina ejus inierunt conjurationem ad occidendum eum. Primum ei venenum dederunt: quod cum minus operaretur, per Athletam, cum quo exerceri solebat, eum strangulaverunt. Athleta iste, Narcissus, dictus fuit; ut ex Dione discimus, in Commodo.*

Pag. 290. 6. ὁ καὶ Λούκιος Αὔγουστος] Ita etiam Chr. Alex. *Ρωμαίων ἐξ ἔβασίλευσε Λούκιος Περτίναξ*: uterque de nomine falso: Eusebius in Chronic. Helvium Pertinacem vocat: recte: uti ex ejusdem aurei nummi inscriptione apparet, ubi haec leguntur. IMP. CAES. P. HELV. PERTIN. AUG. id est, *Imperator Caesar Publius Helvius Pertinax Augustus.*

Pag. 290. 8. ἐπίρηνος] Suis frequenter vocabulis utitur Auctor noster: e quorum numero hoc esse suspicor. Forte itaque scripserit, ἐπίρρινος, quo Nasum aduncum signare voluerit.

Pag. 290. 11. Αἰδῖος Ἰουλιανός, ὁ καὶ Σάλβιος] Legendum, Σάλβιος. Eutropius lib. 8. *Post eum, (Pertinacem) Salvius Julianus temp. invasit, etc.*

Pag. 290. 14. τὸ λεγόμενον Πλεθρῖν] Πλεθρῖν pro Πλεθρῖον, ut Στηθάριον, pro στηθάριον· diminutivum a πλέθρον, *Jugerum*. Locus fuisse videtur Palaestrae destinatus; forte etiam et Cursui. Hesych. Πελέθρισμα, τὸ δρόμημα. Πέλεθρον autem more Poetico dicitur, pro πλέθρον· adeoque *καπέθρισμα*, pro πλέθρισμα.

Pag. 290. 21. ὑπὸ κουβικουλαρίου] Julianus ab omnibus derelictus, a Tribuno quodam, εἰς τῶν χιλιαρχούντων Herodiano dicitur, a Senatu ad id misso, in Palatio occisus est: teste Herodiano, lib. 2. Aelius tamen Spartianus eum per militem gregarium a senatu missum, interfectum tradit.

Pag. 291. 1. κατὰ συσκευὴν τοῦ μετ' αὐτὸν] Chr. Alex. habet τῶν μετ' αὐτοῦ. Eutropius: *Victus est a Severo apud Milvium pontem, interfectus in palatio.*

Pag. 291. 6. ἔτη ἐξ', καὶ μῆνας θ'.] Eusebius Severo Imperanti annos tribuit solidos χνιη, uti et Herodianus: Eutropius tantum χνι et menses ιν. Chr. Alex. an. χιχ. Zonaras, an. χνι. mens. viii. dies iiii. Dio eum imperare facit, annos χνι. mens. viii. et dies iiii. cui computo proxime accedit Auctor noster.

Pag. 291. 8. πόδας στυφόμενος] Quoniam haec pedum sit affectio, non satis video, στυφῶ enim adstringo proprie sonat, diciturque de rebus adstringendi vim habentibus. Itaque στυφόμενον τοὺς πόδας, *pedibus aegrum*, sensu licet liberiori, reddimus. Atque Severum pedum infirmitate laborasse testem habemus Ael. Spartianum in Severo, *Idem cum pedibus aeger bellum*

moraretur, idque milites anxiae ferrent, ejusque filium Bassianum, qui una erat, Augustum fecissent, tolli se atque in Tribunal ferri jussit. Quod vero Spartianus, pedibus aeger, Dio τούς ταρσούς ὑποτεμηκῶς dicit, articulis pedum praecisis. Idem tamen alibi morbum ejus Podagram distinctum vocat, his verbis: ἦν δὲ τὸ σῶμα βραδύς μὲν, ἰσχυρὸς δὲ, καί τε ἀσθενέστατος ὑπὸ τῆς ποδάγρας γενόμενος.

Pag. 291. 11. ὡς πολεμεῖ τοῖς Γκέσι] Scr. Γήπαισι, vel Γήπαισι. Gepaedes vero Gens Gothica erat, sive Getica, juxta Danubium sedes habens, ut ex Procopio habemus, de bell. Vandal. lib. 1. Γεθδικὰ ἔθνη πολλά μὲν καὶ ἄλλα πρότερόν τε ἦν, καὶ ταῦν ἴσθι· τὰ δὲ δὴ πάντων μέγιστα τε καὶ ἀξιολογώτατα, Γεθδοὶ τε εἰσὶ, καὶ Βανδίλοι, Οὐσιγιότθοι, καὶ Γήπαιδες. Et paulo post: οὗτος ὁ λεῶς (dictae nempe gentes Gothicae, quas nomine tantum inter se differre, ipse loco citato, testatur:) ὑπὲρ ποταμὸν Ἰστρον ἐκ παλαιοῦ ᾔπουν. ἔπειτα Γήπαιδες μὲν τὰ ἀμφὶ Σιγγηδόνα τε καὶ Σίρμιον χωρία ἔσχον, ἐντὸς τε καὶ ἐκτὸς ποταμοῦ Ἰστρον, ἔνθα δὴ καὶ εἰς ἐμὲ ἴδρυνται. Ex Gepidibus vero istia Longobardi, atque Avarae deinde ortum suum duxerunt: uti tradit Constantinus Porphyrogen. de administrand. Imp. cap. 25. οἱ μὲν Γήπαιδες, ἐξ ὧν ὕστερον διηρηθῆσαν Λογγίβαρδοι, καὶ Ἀβάρεις, τὰ περὶ Σιγγιδῶνα καὶ Σερμίων χωρία ᾔκησαν.

Pag. 291. 12. ἀσθεντήσας τὴν σύγκλητον] ἀσθεντεῖν Auctori nostro signat, potestate sive autoritate sua aliquid agere; et ἀσθεντεῖν τινα de eo dicitur, qui alium in suam cogit sententiam. Hujus locutionis exempla adeo frequenter hic occurrunt, ut ulla eorum huc adducendi opus non est.

Pag. 291. 13. καταδύωξεν αὐτὸν ὁ Σίβηρος ἐν τῇ Θράκῃ] Imo in Gallia; ubi etiam Albinus interfectus est. Eutropius in Severo lib. 8. Sub eo etiam Clodius Albinus, qui in occidendo Pertinace socius fuerit Juliano, Caesarem se in Gallia fecit, victusque apud Lugdunum, est interfectus.

Pag. 291. 18. ὑποκάτω αὐτῆς ἔγραψε] Chr. Alex. habet, ἔγραψε· forte legendum in utroque, ἐγράφη· inscriptionem enim hanc primitus habuisse statuam istam, manifestum est.

Pag. 291. 19. οἱ γὰρ Θράκῃς οὕτως ἔλεγον τὸν ἥλιον] Hesychnius Illustris, Patr. Constant. Zeuxippi nomen balneo huic inditum fuisse asserit, non a sole, sed ab Hercule, ob Diomedis equos ab eo ibi domitos: Heraclitus de Incredibil. cap. 31. de Diomedis Equis loquens, haec habet. φασὶ ταύτας ἀνθρωποφάγους εἶναι· ἄγριαι δὲ ἦσαν νομάδες· οὐ δυναμένου δὲ τινος αὐτὰς ὑπ' ἄρμα ζεύξαι, ὁ Ἡρακλῆς ἔξενεν. unde Ζευξίππος dicitur est.

Pag. 291. 20. οἱ δὲ τῆς πόλεως Βύξης] Chr. Alex. Βυζάντων· rectius dixisset, Βυζαντος· Byzantium enim Byzantem, non

Byzum, aut Byzem, conditorem habuit. Vide Scaliger in Euseb. Chron. p. 75.

Pag. 292. 8. ὅπερ ἐν μέσῳ ἴστατο] Locus iste mendosissimus habetur apud Chr. Alex. Sed nec adeo usque quaque sanus in nostro apparet: itaque reponendum censeo, οὐπερ ἐν μέσῳ, etc. Et deinde, pro προσέθηκε τὸ δημόσιον, lego προσέθηκε τῷ δημοσίῳ.

Pag. 292. 6. πλησίον τῶν ὄντων ἐκεῖ δύο ἱερῶν] Chr. Alex. pro his habet, καὶ ἀντὶ τῶν ἄλλων δύο ἱερῶν· leg. κατέναντι τῶν ἄλλων δ. ἢ.

Pag. 293. 2. Νίγερτα βασιλέα] Infra etiam Νίγερτον habet barbare satis: scribend. Νίγερτα, accusat. a Νίγερ, Νίγερτος, quam vocabuli huius formationem esse, ex sequentibus apparet.

Pag. 293. 4. καὶ φωσσατεύσας *)] φωσσατεύω, et apud nostram φωσσεύω, Fossa munio, vel obsidione cingo: φωσσατεύω plerumque scribitur cum duplici σ. ut et φωσσάτων, Castra fossa munia, exercitus.

Pag. 293. 7. ἐν Θηβαῖδι τῆς Αἰγύπτου] Niger, uti tradit Zonaras, apud Issum Ciliciae; ut Eutropius vero, apud Cyzicum, Propontidis urbem, a Severo iuterfectus est. Eutropius in Severo: *Fescennium Nigrum, qui in Aegypto et Syria rebellaverat, apud Cyzicum interfecit.*

Pag. 293. 11. τοῦ κυροῦ Νίγερτος] κυροῦ, pro κυρίων· ut paulo post, κύρις, pro κύριος; recentiorum Graecorum scribendi forma usitatissima.

Pag. 294. 16. κληθὼνα γὰρ νίκης ἔδωκαν αὐτῷ.] κληθὼν. a κληίζω· Omen, generaliter significat: ut plurimum tamen, Omen faustum. Glycas vero ex aliorum quorundam sententia, *Geniorum per excantationes certas attractionem, et e sublimi deductionem*, sonare vult: Annal. par. II. p. 273. atque hoc sensu, a verbo κλώ, quod idem sit cum καλέω, significationem evocandi habente, deductum volunt vocabulum.

Pag. 295. 4. εἰς τὸ Βαρβαρικόν] Novissimo bello in Britannia nostra suscepto, Eboraci mortuus est Severus: teste Eutropio.

Pag. 295. 6. ἐβασίλευσεν Ἀντωνίνος Γέτας] Antoninus Caracallas et frater Geta, haud longe post imperium susceptum, ac fratre in ipso matris sinu occiso, Antoninus Caracallus dominationem sibi solam arripuit.

Pag. 295. 10. ὦν ἐνιαυτῶν νά.] Maximus hic in numero error: forte Auctor scripserit, ἐνιαυτῶν κά. sic enim vero propius accederet: annos enim xxii. tantum mensesque ix. natus, Geta occisus est, teste Zonara.

Pag. 295. 15. ἐσφάγη δὲ ἐν τῷ παλατίῳ] Nihil minus, Edessa enim Syriae, Carras proficiscens, a milite quodam, a tribunis

*) Sic ed. Oz.

in id misso, cum ventris exonerandi causa equo, ut quidam volunt, descendisset, occisus est.

Pag. 295. 16. ὦν ἐνιαυτῶν μζ'] Alii κλπ. annos ei tribuunt, Chr. Alex l.x. Dio tamen, qui eodem tempore vixit, et post eum Zonaras, xxix. tantum annis eum vixisse tradunt.

Pag. 295. 17. ἑβασίλευσε Βαλεριανὸς ἔτη ε'.] Miror, unde tot Imperatores Auctori nostro excidiassent! ab Antonino enim Caracalla, usque ad Valerianum Imp. alii viii. minimum intercesserunt. Quod autem Valerianum an. vi. Gallienum vero ejus successorem, an. xiv. regnare facit Auctor, notandum est annos hos non separatim computandos esse. Valerianus enim, Gallienum filium collegam habens, a Persis captivus vi. Imperii anno abductus est; Gallieno interim annum xiv, sive ut alii, xv, explente.

Pag. 295. 20. σκνιφόρ] Ἰσ. σκνιπός.

Pag. 296. 3. προδίδειν αὐτῷ Ἀντιόχειαν] Scr. προδιδόναι, sive προδοῦναι.

Pag. 296. 5. διὰ τοῦ λιμενοῦ Χαλκίδος] Chalcis Syriae urbs est, a Monico Arabe condita, teste Stephano, in Χαλκίς· τετάρτη, πόλις ἐν Συρίᾳ, κτισθεῖσα ὑπὸ Μονικοῦ τοῦ Ἀραβος. Hujus etiam meminit Procopius, de Justin. Aedif. l. 2. inter Syriae urbes a Justiniano instauratas etiam hanc enumerans: ubi, quod post Antiochiam magnam ab eodem instauratam, pluribusque aedificiis de novo adornatam, de hac nostra statim addit, οὕτω δὲ καὶ Χαλκίδος πόλεως τὸν περίβολον, ὑπὸ τῶν ἐτῶν κατεββακωμένον, ἐν τῷ προτειγίσματι ἀνανεωσάμενος, πολλῶν ἐχυρωτέρον κατεστήσατο, ab Antiochia haud procul dissitam fuisse eam, colligimus. Urbem hanc montanam fuisse discimus ex Strabone lib. 16. Μετὰ δὲ τὸν Μάκρον ἐστὶν ὁ Μαρσύας ἔχων τινὰ καὶ ὄρεινὰ, ἐν οἷς ἡ Χαλκίς, ὥσπερ ἀρόκολις τοῦ Μαρσούου· ἀρχὴ δ' αὐτοῦ Λαοδικεῖα ἢ πρὸς Διβάνῳ. Chalcis ad Belum, Plinio dicitur, atque inter Coelosyriae urbes enumerata. Plin. Nat. Hist. l. 6. c. 23.

Pag. 296. 9. χρηματιζούσης τότε τῆς μεγάλης Ἀντιοχείας δεί.] Numerus inversus est: legendum τιδ'. Aerae enim Antiochenae annus cccxv. Valeriani et Gallieni Imp. anno xii, quo tempore Sapore Syria pulsus est, respondet.

Pag. 296. 13. ὁ ἱερὸς τῆς Ἀφροδίτης ὀνόματι Σαμφινέραμος] Narratiunculam hanc ex Domnino se descripsisse, paulo infra fatetur Autor.

Pag. 291. 21. ἐν ὑψηλῷ βωμῷ καθημένου] βωμός hic locum signat editiorem, in quem ascendere, atque expatiari quis potest. Eustathio est, κτίσμα τι ἀπλῶς καὶ ἀνάστημα, ἐφ' οὗ ἐστὶ βῆναι καὶ τεθῆναι. suggestum, reddere possumus.

Ibid. τοῦ αὐτοῦ βασιλέως Σαπώρη] Scr. Σαπώρου, tanquam a Σαπώρης; aut Σάπωρος, a Σάπωρ, uti mox habebimus.

Pag. 296. 21. ἔβριψεν εἰς τῶν ἀγροίκων σφενδοβόλῳ] Anne σφενδοβόλῳ ponitur pro σφενδόνη, Funda? an potius σφενδο-

βόλαρ habemus pro *σφενδοβολών* quo vocabulo Auctor *Fundatores* forte expresserit? vox tamen et haec penitus inaudita.

Pag. 297. 6. *Ενάθος, βασιλεύς Σαρακηνῶν*] Scr. *Οδέναθος*. Hic vero Princeps erat Palmyrenorum, et Romanorum Socius. Trebellius Poll. *Nisi Odenatus Princeps Palmyrenorum, capto Valeriano, fessis Rom. Reip. viribus, sumpsisset imperium, in Oriente res perditae essent.* Saporem itaque Syria Odenathum expulit, atque ad Ctesiphontem usque insecutus est: ob haec vero praecleara ejus gesta, Augustus ab Imp. Gallieno deinde salutatus, totius etiam orientis imperium obtinuit.

Pag. 297. 8. *τοὺς τῆς βοήθειας Σαπῶρη*] Scr. *Σαπῶρον*.

Pag. 297. 21. *Βαλριανὸς βασιλεύς ἐξεληθὼν ἀπὸ Ρώμης*] Qualis est haec *ἀμυστορησία*? Valerianus enim Imp. jam olim a Sapore in Persidem abductus, ignominiosissima servitute vitam transegit; vel, ut quidam, pelle detracta, ibidem mortem obiit. Haec vero de bello Mediolanensi, ac Imperatore ibi interfecto, ad Collegam superstitem magis spectant: hunc enim vitae exitum habuerunt Gallienus Imp. et frater ejus, Valerianus, Valeriani Majoris filii.

Pag. 297. 22. *εἰς Μιζουλιανὸν*] *Μεδιόλανον* dicta est haec urbs Procopio, *Μεδιολάνιον* Eustathio.

Pag. 298. 3. *ἔβασιλευσε Γαλιενὸς ὁ καὶ Λικινιανὸς*] Scr. *Λικίνιος*. Gallienus enim Licinius, non Licinianus dictus est, ut ex nummis ejus videre est.

Pag. 298. 13. *συνέβαλε πόλεμον τῷ Ενάθῳ*] Nugacissima sunt haec omnia, quae de Gallieno Odenathum armis petente, profert Auctor: nec enim ab Imperatore, sed a fratris sui filio interfectus est Denathus, teste Zonara.

Pag. 298. 15. *ὣν ἐνιαυτῶν ν'*] hoc nullo modo potest esse: novem enim tantum an. regnavit, ut Eutropius vult: aut si imperii sui anno 1. patre collega assumptus fuisset, adeo ut totos 14. annos regnasset: cum tamen Augustus adolescens factus esset, uti testatur idem Eutropius, quinquagesimum aetatis suae annum attingere non potuit.

Pag. 298. 18. *Κλαύδιος Απολλιανὸς*] Infra etiam *Απουλιανὸς* dictus est Claudius iste: quomodo cognominatum cum alibi non invenio.

Ibid. *ἔτη θ'*] Claudium imperasse annum 1. mensesque IX. testatur Eusebius. Et quidem biennium non explevisse, auctorem habemus Eutropium, lib. 9. Forte itaque scribendam, *ἔτη β'*.

Pag. 299. 1. *ἕως ποταμῶν καὶ Λαυβίτζης*] *Λαυβίτζη* urbs quaedam, sive oppidum maritimum Bithyniae, a Nicomedia haud longe situm esse videtur. Colligo ex Zonara, Tom II. in Valente Imp. ubi haec habet. *Καὶ ποτε ἐν Νικομηδίᾳ διάγοντι, προσήλθον αὐτῷ εἰς πρεσβείαν ἐν τῷ τῶν ὁδοδοξῶν συστήματος,*

ἄνδρες Ἰσραητικοὶ ὄυδοῦντα· οὗς ἅπαντας σὺν τῷ πλεῖσθι δι' οὐ
 ἐνομίζοντο, κενθῆναι προστάξα. καὶ καταπλήθησαν πάντας ἐν
 μέσθι τῆ θαλάσσης σὺν τῇ γῆ, ἄχρι Λακωνικῆς διαρκουσίῃ. Inter
 Bithyniae etiam fluvios, qui una se in mare effundunt. Bizem
 fluvium habemus, apud Ammian. Marcellin. l. 22. *Dextram
 igitur inflexionem Bosphori Thraciæ exocipis Bithyniae latus eto.
 per quae littora in sinus oblongos curvata, Sangarius, et Phyllis,
 et Bizes, et Rhebas fluvii funduntur in maria.* Haec itaque flu-
 mina fuisse puto, de quibus hic loquitur Auctor.

Pag. 299. 11. ἐβασίλευσε Κωντυλλιανός] Ita etiam Zonaræ
 dictus est: Eutropius tamen et Eusebius Quintilium eum vocant;
 quidam Quintillum; quam scriptionem confirmant hujus Imp.
 Nummi.

Pag. 299. 14. ἠρόφασται γὰρ ὅτι ἀνηγορεύθη] Claudii morte
 Romæ audita, Senatus Quintilium, ejus fratrem, Imperatorem
 elegit: Exercitus tamen Aurelianum Augustum salutavit. Quod
 ubi audisset Quintilius, vena soluta, mortem sibi voluntariam
 conscivit, diebus tantum XVII imperio potitus.

Pag. 299. 18. ἔτη 5.] Aurelianus imperavit an. v. Mense
 VI. teste Eutropio l. 9.

Pag. 299. 20. ἐφόρει δὲ διάδημα ἔχον ἀστέρων.] Aureliani
 Mater erat. solis sacerdos; quamobrem præcipuum stellæ huic
 cultum semper exhibuit. Imperator ejus etiam effigiem Clypeo
 ferens insculptam, uti nummi ejus testantur: quibus etiam solem
 nudi forma expressum, capiteque corona radiata insignito, cum
 hac inscriptione, SOLI INVICTO, observare licet.

Pag. 299. 25. καὶ πληροῦσαι τὰ τεύχη] Lego, καὶ πληροῦ-
 σασ τ. τ. Anno vero imperii sui II. Tacito et Placidiano Coas.
 Aurelianum hanc Murosum Romanorum instaurationem aggre-
 ssum esse testatur Chr. Alex. Auctor: non autem, uti Noster,
 ipsis imperii initis. Eusebius tamen hoc ab Aureliano factum
 asserit, sub dictis quidem Coas. anno tamen sequente, nempe im-
 perii ejus III.

Pag. 300. 19. ἀπεκράτισεν αὐτήν.] Hoc nemo alius un-
 quam dixit. Zosimus quidem eam itinere mortuam tradit, fal-
 sissime: Et Romam enim perducta est, et ibidem etiam cum li-
 beris, Romanarum more matronarum, vitam agens, summo ho-
 nore consecuit: cujus rei testes habemus Trebellium Pollionem,
 Eutropium, aliosque.

Pag. 301. 2. Μονητάρως Ἀντιστοίας] Μονήτα, et Μονητα
 Moneta: unde Μονητάρως, et apud nostrum etiam Μονητάρως,
 Monetarius. Insurrectio etiam Romæ a Monetariis facta est;
 gravis illa quidem, et periculi plena; et quam non nisi post se-
 ptem suorum millia caesa Aurelianus conspescere potuit; uti ipse
 fatetur in Epistola sua ad Ulpium patrem, apud Flav. Vopiscum.

Pag. 301. 5. Λακίαν ἐποίησαν ἐπαρχίαν] Provinciam po-

ius transtulit, quam fecit. Vopiscus, in Aureliano: *Quam vastatum Illyricum, ac Moesiam deperditam videret, Provinciam trans Danubium Daciam a Trajano constitutam, sublato exercitu, et provincialibus, reliquit, desperans eam posse retineri; abductosque ex ea populos in Moesia collocavit, appellavitque suam Daciam: quae nunc duas Moesias dividit.* Ita enim Eutropius, lib. ix. in Aureliano: *Provinciam Daciam, quam Trajanus ultra Danubium fecerat, intermisit, vastato omni Illyrico, et in Moesia collocavit: et est in dextera Danubio in marea fluenti, cum antea fuerit in laeva.*

Pag. 301. 8. ἐπὶ τοῦ ἰδίου στρατοῦ ἰδολοφονεῖσθαι*)] Mnesthei, servi sui fraude, libellum Caesaris manu scriptum fingentis, quo multa neci destinatorum nomina continebantur, occisus est: uti rem habes copiosius narratam apud Vopiscum.

Ibid. ἐν τόπῳ καλουμένῳ, Κενῶ Φρουρίῳ] Ita etiam Eutropius, lib. 9. *Interfectus est in itineris medio quod inter Constantinopolim et Heraclaeam est, stratae veteris locus Genophrurium appellatur: Ubi tamen scribendum, Caenophrurium: et apud nostrum, καινῶ φρούριῳ, uti habet Eusebius et Cedrenus; qui etiam Castellum hoc ab incolis, Κενοφλώριον vocari testatur.*

Pag. 301. 11. μῆνας ζ'.] Imo intra sextum Imperii sui mensem, militari tumultu oppressus, interiit. vide Eutrop.

Pag. 301. 13. Μανιχαῖος τις, ὀνόματι Κερδῶν] Ita etiam Chr. Alex. Auctor. Verum quot Cerdones nobis proferunt scriptores isti? Supra enim habuimus Marcionem Haereticum, sub Hadriano Imperat. Marcion autem iste Cerdonis illius unici, quem producant Historici, nominis hujus Haeresiarchae discipulus erat. Manichaeus itaque, quem hic Noster indigetat, forte est Manes ipse, Manichaeorum Choregus, nominisque Auctor: quem circa haec tempora, impia sua dogmata disseminasse, ex scriptoribus Ecclesiasticis constat. Vide Eusebium, Hist. Eccles. l. 8. cap. 26. Cedren. Glycam, Annal. part. 3. Zonar. Tom. 2. Socrat. Scholast. Hist. Eccles. lib. 1. cap. 17. aliosque, Chr. tamen Alex. Auctor, unicus quod sciam, Manetem Haeresiarcham sub Nerva Imp. ponit.

Pag. 302. 3. Ἡλιος Πρόβος] Probum Imp. Helium, sive Aelium dictum nullibi invenio. Sed nec nomen hoc agnoscunt Imp. hujus nummi, qui ita inscribuntur: IMP. C. M. AUR. PROBVS. P. F. AUG. id est; *Imperator Caesar Marcus Aurelius Probus, Pius, Foelix, Augustus.* Antonius Piso, in Tractatu suo de Nummis Antiq. Gallice scripto, Imperatorem hunc, *Marcum Aurelianum Valerianum Probum*, appellat.

Pag. 302. 4. ἔτη γ', καὶ μῆνας γ',] Cedrenus, et Glycas, Probo Imperanti annos ii, et menses iv. tantum tribuunt: Eutro-

*) Sic ed. Ox.

pitus tamen, et post eum Jornandes, vi. annos et iv. menses eum imperasse testantur: cui numero Eusebius mensem unicam adimit. Itaque apud Nostrum scribendum videtur, *ἔτη 5, καὶ μῆνας γ.*

Pag. 302. 15. Ἰσφαξαν αὐτὸν ἐν τῷ Σιρμῳ] De loco, et mortis genere, Nostro cum aliis convenit Scriptoribus; de causa non item. Fl. Vopiscus tres Probi caedis profert causas: 1. quod milites nunquam ociosos permisit: 2. quod dixerat, brevi fore, ut nullis militibus opus sit: 3. quod in patria sua amplianda ad sordida, ac servilia ministeria milites coegisset.

Pag. 302. 16. ἐβασίλευσεν ὁ θειότατος Κάρος ἔτη β.] Caro imperanti annos ii. tribuit Auctor noster; singulisque filiis ejus successive, totidem: Cum tamen Carus pater, et filii duo, una imperarint, nec imperii annum tertium expleverint, omnes.

Pag. 302. 19. ὑπέταξε χώραν, ἣντινα ἐκάλεσε Καρίαν] Ubinam tandem terrarum haec regio? Cariam quidem agnoscimus, Asiae minoris regionem; sed longe ante Carum Imp. hoc nomine vocatam.

*Pag. 303. 3. ὁ ἐκάλεσεν εἰς ἴδιον ὄνομα, Κάρας] Κάρα, ut cum nostro Cedrenus, et Procopius, sive Κάραται, ut Stephanus, urbs est Mesopotamiae, quae Hebraeis *רנה Charan*.*

Pag. 303. 4. καὶ ἐσφάγη, ἐπὶ τῆς ὑπατείας Μαξιμίμου καὶ *) Ἰαννουαρίου] Alii Carum, in Perside fulmine ictum interiisse scribunt; Verum his Coss. hoc fieri non potuit. Maximianum quidem, et Januarium Coss. habemus, apud Eusebium, et Chx. Alex. Auctorem; quos tamen hic ad Diocletiani annum xv. ille ad ejusdem an. iii. ponit.

Pag. 303. 5. ἐβασίλευσε Νουμεριανός] Carus expeditione in Persas suscepta, Numerianum, filium natu minorem, optimae aevi adolescentem, illuc secum duxit: Carino interim, filio nato majori, rerum Occidentalium cura commissa. Caro autem patri satis functo, Numerianus haud longe superfuit, Apri soceri in-aidiis interfectus.

Pag. 303. 10. καὶ ὁ ἄγιος Βαβυλᾶς] Persecutione sub Decio Imp. facta martyrium subiisse S. Babylonem, testatur Eusebius, et post eum Zonaras: verum quae hic de S. Babylonis Martyrio profert Auctor, ab Eusebii narratione longe recedunt.

Pag. 304. 1. καὶ ἀνείλαν τὸ πολὺ κλήθος etc.] Αὐτίλα, sor. 1. inuit ab ἔλα· cujusmodi frequenter utitur Auctor noster.

Pag. 304. 3. καὶ ἐπέσειραντες τὸ δέγμα αὐτοῦ etc.] Tale quid de Valeriano factum, memorant scriptores nonnulli: Numeriano vero haec non accidisse, ex probatis scriptoribus satis constat,

*) Sic ed. Ox.
Iocannes Malalas.

Pag. 304. 18. μετὰ τὸ συγκροῦσαι τοῖς Πέρσαις] Quas his aniles fabulas profert Auctor? in Persas enim nunquam Carinus Imp. profectus est; utpote cui a Patre Caro in Persas proficiscente, imperii Occidentalis cura commissa est.

Pag. 304. 21. ὡς κοινωθέντι] Scr. κοινωθέντος.

Pag. 304. 23. χώραν τῶν Κυρηστικῶν] Scr. Κυρήστεικῶν. Cyrrhastica, regio Syriae, Antiochiae contermina, a Cyrrho urbe sic dicta. Stephan. Κύρρος, πόλις Συρίας, ἡ ἀκρόπολις Σίνδαρος. ὁ κοιλίτης Κυρήστεις, ὡς Πολύβιος πέμπτω· καὶ Κυρήστεις ἡ Αθήνα, καὶ ἡ χώρα, Κυρήστεική. Pro Σίνδαρος tamen repono Πίνδαρος, ex Strabone; lib. 16. Qui etiam Κυρηστικῆ scribit, cum ἡ, quandoque etiam cum ἰ, et simplici ῥ· εἴτα ἡ Κυρηστικῆ μέχρι Αντιοχίδος. Et paulo infra: Ενταῦθα δ' ἐστὶ πόλις Πίνδαρος, ἀκρόπολις τῆς Κυρηστικῆς. Plinius Nat. Hist. lib. 5. cap. 23. de Coelesyria verba faciens, Cyrrhasticam vocat: Et inde Cyrrhistica regio Cyrrhum, etc.

Pag. 305. 9. καὶ συνεισηλθαν ἅμα] ἦλθα, aor. 1. inunilat. ἔλθω, et paulo supra, εἶλα ab ἔλω.

Pag. 306. 7. Καρῖνος τελευταῖ τῷ*) ἰδίῳ θανάτῳ] Imo a Diocletiano multis praeliis tentatus, ab eodem tandem victus interficitur, teste Fl. Vopisco.

Pag. 306. 13. τῆς ὑπατείας Βάσσου καὶ Κωντιανοῦ] Bassum et Quintianum Coss. Eusebius ad Diocletiani Imp. annum 17. ponit; Chr: Alex. auctor, ad ejusdem annum v.

Pag. 306. 14. ἐγένετο σκότος μέγα.] De tenebris hisce apud alios altum silentium.

Pag. 306. 16. τὸν υἱὸν αὐτοῦ Μαξιμιανόν] Diocletiani gener, non filius erat Maximianus. vide Cedrenum.

Pag. 307. 3. λόγῳ ἀποθετῶν] forte scribendum, ἐποθηκῶν.

Pag. 307. 7. ἐν κοτρίαις] Ita etiam infra: καὶ μὴ ἵνα τοσοῦτον διάστημα ὁδοῦ ἀπέρχονται ἐν τῷ Ἀργυροῦ ποταμῷ ἐν κοτρίαις τῆς Κιλικίας. Locus iste difficilis est, et cui enucleando me fateor imparem. Κοτρίαις, Quadrigis, vertimus, nempe ob vocum similitudinem: nec enim vocabulum hoc usquam alibi invenire potui. Quid tamen Quadrigis cum fluvio? De hoc videant eruditi.

Pag. 307. 20. ἔκτισε δὲ καὶ φαβρικὰς] φαβρικὸν etiam neutrum infra habemus; ἔκτισε δὲ καὶ ἐν Εδέσῳ φαβρικά. Justiniani Novell. 85. habet, φάβριξ: ὥστε διαθέλεις ἡμῶν ἀντιγραφῆς ἐν ἐκείνοις αὐτοὺς κατατάττεσθαι τοῖς τόποις, ἐν οἷς εἰσὶ δημοσταί φάβρικαις. Fabricae autem hae loci erant publici, armis conficiendis destinati; artificibus etiam ex publico stipe consti-

tuta, ut ex sequentibus, Justinian. Novel. citat. apparet: ἐφ' ᾧ δημοσία αὐτοὺς ἐργαζομένους ὄπλα, καὶ τὰς ἐκ τοῦ δημοσίου σιτησεις κομίζεσθαι.

Pag. 309. 7. ἕως τὸ γόνυ τοῦ Ἰάκου] ἕως, accusativo junctum, alibi haud temere invenies.

Pag. 309. 10. καὶ κονδάψαντα εἰς αὐτὸ] Novum plane, mihiq̄ue inauditum hoc vocabulum.

Pag. 310. 17. τοῖς νικῶσι παρῆχε σάκρας] Σάκραι Rescripta sunt, sive *Litterae Imperatorias*: hoc vero loco Diplomata Imperatoria, sive Litteras quas vocant *Patentes*, Victoribus Honores quosdam, sive dignitates confirmantes intelligi puto.

Pag. 310. 18. καθὼς Δομντιανὸς ὁ σοφώτατος] Forte legendum, Δομνίνος ὁ σ. De Ludis enim hisce Olympicis Antiochiae celebratis, quicquid profert Auctor noster, Dominico Chronographo id omne se accepisse supra fatetur, lib. 12. in Commodo.

Pag. 311. 3. ἑβασίλευσε Μαξιμιανὸς, ὁ καὶ ἐπὶ κλην Ἐρκούλιος, ἔτη ιθ'.] Diocletianus et Maximianus collegae imperium una tenuerunt, unoque deinceps die, imperio abdicato, habitum privatum sumpserunt. Eutropius lib. 10. ad finem: *utergue uno die privato habitu imperii insigne mutavit, Nicomediae Diocletianus, Hercules Mediolani, etc.*

Pag. 312. 7. ἑβασίλευσε Μαξέντιος, ὁ καὶ Γαλέριος] Scr. Μαξιμιανὸς, ὁ καὶ Γαλέριος: Maxentius enim Galerii cognomen non habuit. Diocletianus autem, et Maximianus Hercules Imp. posito imperio, hic quidem sibi successorem designat Constantium Chlorum, Imperii parte occidentali ei commissa: Diocletianus vero Maximianum Galerium Orientalibus regionibus, sui in locum, praefecit. Maxentium tamen Maximiani Herculei filium Romani, sua auctoritate, Caesarem crearunt: contra quem Constantinus M. Constantii Chlorig ex Helena filius, v. imperii sui anno arma movit, tandemque penitus devicit, ad Milvium pontem, teste Eutropio, lib. 10. Caeterum tempora haec, in se perplexa satis, implicatissima reddit Auctor noster.

Pag. 312. 11. Ἰάμβλιχος ὁ φιλόσοφος ἐδίδασκε] Jamblichii duo fuerunt: alter Libertus; ita enim, ἀπὸ δούλων, apud Suidam, vertere possimus. Ἰάμβλιχος οὗτος, ὡς φασιν, ἀπὸ δούλων ἦν. Suid. Floruit hic sub Antonino Pio: uti inquit Vossius: scripsit vero *Babylonica*, sive *Rhodinis et Sinonidis Amores*, lib. 39. teste Suida. Jamblichum alterum Chalcidensem, Philosophum, Perphyrii auditorem, de quo hoc loco noster, Suidas sub Constantino Imp. alii aliquanto sequius ponunt, Valentiniano et Valente Imppp.

Pag. 312. 15. ἐπιστράτευσε κατ' αὐτῶν ὁ αὐτὸς Μαξέντιος] Bellum hoc in Persas a Galerio Maximiano, Diocletiani Imp. anno xvii. gestum est. Vide Eusebii Chron.

Pag. 312. 17. ἐκ τῶν Περσαρμενίων] Persarmenii dicti sunt, qui Armeniam majorem incolunt; Romano Imperio olim subditam, a Philippo vero, qui Gordiano successit, Saporis Persarum regi proditam: uti testatur Evagrius, Eccles. Hist. l. 5. cap. 7.

Pag. 313. 3. ἐπανελθὼν ἐν τῇ Ρώμῃ ἀνηρέθη] Mortis genus hoc Galerio non convenit.

Pag. 313. 4. Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Μαξιμιανῶν etc.] Constantius, et Galerius Maximianus, quem hic Auctor intelligit, eodem tempore Caesares creati sunt, et in Reip. administrationem assumpti, a Diocletiano, et Maximiano Herculio: uti supra dictum: solique deinceps, post purpuram ab his positam, simul imperarunt; Constantius quidem Gallis, Britanniisque contentus, reliquo imperio omni Galerio concesso.

Pag. 313. 8. Σαλαμίς, πόλις Κύπρου] forte, Σαλαμίς. Pomponius Mela, de situ Orb. l. 2. cap. 7. de Cypro insula, ejusque magnitudine verba habens, haec addit: *ut quae aliquando novem regna ceperit, et nunc aliquot urbes ferat; quarum clarissimae, Salamis, et Paphos, etc.* Stephanus etiam de urb. Κωνσταντία, ἣ ἐν Κύπρῳ Σαλαμίς.

Pag. 313. 16. ἀπέστειλε Μάξιμον τὸν Καλλικιανόν] Scr. τὸν καὶ Λικινιανόν uti infra; sive Λικίνιον* utroque enim nomine appellatus est: *Maximum* tamen hunc dictum, nusquam reperio. Nummi ejus Graece ita inscribuntur: ΑΥ. Κ. ΟΥΑΑ. ΛΙΚΙΝΙΑΝ. ΛΙΚΙΑΝΟΣ. ΣΕΒ. Ἀντοκράτωρ Καίσαρ Οὐαλῆριος Λικινιανὸς Λικίνιος Σεβαστὸς etc. et Latine: IMP. C. VAL. LICIN. LICINIUS P. F. AUG. *Imperator Caesar Valerius Licinianus Licinius Pius Foelix Augustus.* Licinius vero non a Constantio, sed a Galerio Imperator factus, ideoque probabilius in bella ista Orientalia missus est. Eutropius lib. 10. *Per hoc tempus Licinius a Galerio Imperator est factus, Dacia oriundus, natus ei antiqua consuetudine, et in bello, quod adversum Narseum gesserat; strenuus laboribus, et officiis acceptus.*

Pag. 314. 6. ἐπέλευσεν ἄρμα κατ' αὐτῶν ἐξελεῖν] Ἄρμα, Singul. Num. et ἄρματα, plural. pro *Armis*, frequenter occurrunt apud recentiores: hoc tamen loco pro *Exercitu*, sive *Armatis*, poni videtur.

Pag. 314. 11. τρακταϊστῆς] Cyrilli Lex. τρακταϊστία. σκοπιστία, ξεταστία: a verbo τρακταῖζω, *Tracto*. Infra etiam lib. 16. habemus τρακτεύειν et τρακτευτής, ab eodem fonte.

Pag. 314. 12. ἐχαρίσατο ἐλευθερίαν τοῖς χριστιανοῖς] Vide Euseb. Eccles. Hist. l. 10. cap. 5.

Pag. 314. 15. ἦν γὰρ μίμος δεύτερος] Μίμον δεύτερον vocat, quem Cicero, *Actorem secundarum partium*. Cic. in Verr. *Ut in Actoribus Graecis fieri videmus, saepe illum qui est secundarum, aut tertiarum partium, quum possit aliquanto cla-*

rius dicere, quam ipse Primarum multum submitters, ut ille princeps quam maxime excellat. etc. Primarum nimirum partium actori, praecipuum fabulae recitandae onus incubuit. Histriones trium horum ordinum, πρωταγωνιστής, δευτεραγωνιστής, Graecis dicti sunt: ἀγών enim etiam actionem Fabulae in Scena significat: unde apud Hesychium, Ἀγωνισταί, οἱ ὑποκριταί, id est, Mimi, sive Histriones.

Pag. 314. 17. εἰς βοῦτιν μεγάλην βαλανείου] Βοῦτις, Βουττίον, βουτίον, et Βουτίη, Butia, Dolium: hic, pro Labro, ponitur.

Pag. 315. 7. ἔξω οὖσαν Δαμασκοῦ τῆς πόλεως] Chr. Alex. habet, ἔξω Ἡλίου πόλεως, verisimilius: Mariamme enim vicus uti et Heliopolis, Phoeniciae; Damascus vero, Syriae urbs est. Mariamma Stephano dicitur: Μαριαμμία, πόλις Φοινίκων.

Pag. 315. 10. χειρουργηθεὶς τελευτᾷ] Licinius, a Constantino multis praeliis tentatus, ab eodem tandem penitus devictus, sese dedit: deinde vero, ut Eutropius testatur, religionem sacramenti, Thessalonicae privatus occisus est.

Pag. 316. 3. Ἐπὶ τῆς ὑπατείας Σεβήρου καὶ Μαξιμιανοῦ.] Chr. Alex. ad Constantini annum 1. Constantium Caes. et Maximianum Jovium v. Coss. ponit; Eusebius vero nullos.

Pag. 316. 8. Καὶ ἠττηθεὶς ἐφοσεύετο ὑπὸ τῶν Βαρβάρων] Alii omnino aliter ista narrant. Vide Euseb. de vit. Constant. lib. 1. qui haec Constantino, Maxentium Romae imperantem armis petenti, accidisse testatur: Cujus etiam rei narrationem se ab Imperatore ipso posthac accepisse, loco citato profitetur.

Pag. 318. 17. Ἐστὼς] Scr. ἐστός.

Pag. 319. 6. Τοῦ τῆς ἔτους χρηματίζοντος.] Aerae Antiochenae annus ccclxxxiij. respondet anno Christi Eusebiano cccxxvii, sive Dionysiano vulgari cccxxv, qui Constantini Imp. secundum eundem Eusebium, annus erat xxix. qui quidem annus in Chr. Alex. a Radero edito deest: idem tamen Chr. a Scaligero editum, ad hunc Constantini annum, Constantium Caes. vi. et Albinum Coss. exhibet, anno sequente ἀνευ ὑπάτων relicto. Eodem etiam anno dictos Coss. ponunt Fasti Capitolini.

Pag. 319. 8. Ἐγκάθετος.] Scr. ἐγκάθητος.

Pag. 319. 9. Δηληγάτωρ ἐκάθητο.] Δηληγάτωρ, Delegatus; uti et δηληγάτιον, Delegatio apud Suidam. Hesychius etiam; δηληγατιῶν, ἀφορίζων, qui causis determinandis praeest.

Pag. 319. 18. Κύραν Ελένην.] Κύρα, pro κυρία, Domina, apud recentiores frequenter.

Pag. 319. 20. Ανεκαινίσθη τὸ ποτὲ Βυζάντιον ἐπὶ τῆς ὑπατείας Γαλλιανοῦ καὶ Συμμαχοῦ] Mallem ἐνεκαινίσθη: Urbs enim haec licet annis ante aliquot, sub aliis Coss. exaedificari coepta fuerit, sub his tamen ad exitum tandem perducta est, atque dedicata; uti etiam testatur Chr. Alex. auctor: qui Coss. hos

ponit ad annum Constantini M. xxv. quo anno Hesychius Illustris in Patr. Constant. urbem dedicatam tradit: annus vero hic erat Christi vulgari cccxxi, Aerae vero Antiochensae annus cccclxxx. Auctor tamen noster infra, urbis hujus dedicationem confert in ejusdem Aerae annum cccclxxviii. id est in annum Christi vulgarem cccxxx. qui Constantini Imp. est xxiv. Hieronymus etiam in supplemento suo ad Chr. Euseb. Encaenia haec ponit ad Constantini annum xxiv. quo anno Fasti Capitolini Gallicanum et Symmachum habent Coss. Verum de hac Urbis Constantinopolitanae encaeniorum Epochâ, vide Jos. Scaliger de Emend. temp. lib. v. et ejusdem Can. Isagog. l. iii.

Pag. 319. 22. Ποιήσαντος πρόκεσσον ἐπὶ πολλῶν χρόνον.] Πρόκεσσοσ, et πρόκενσοσ, *Processus*: Quocumque Imperator, relicto palatio, proficiscitur apud recentiores πρόκεσσον ποιεῖν dicitur, sive terra, sive mari, sive voluptatis tantum, aut etiam religionis causa iter susceptum sit. Peregrinationes vero, sive secessus remotiores, longioresque, μακρόκενσα vocabant, id est, μακρότερα πρόκενσα. Constantinus de Administr. Imp. cap. 51. καὶ γὰρ εἰς μακρόκενσα ἀπῆει ὁ μακάριος οὗτος βασιλεὺς, οἷον εἰς Νικομήθειαν, εἰς τὸν Ὀλυμπον, εἰς Πύθια· καὶ διὰ τοῦτο ἐπετηδεύσατο τὰ δύο δρομόνια, εἰς ὑπερησθίαν καὶ ἀνάπαυσιν αὐτοῦ τε, καὶ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ.

Pag. 320. 9. Κτίσας καὶ φόρον μέγα.] Scr. μέγαν. ὁ φόρος, Forum, recentioribus.

Pag. 320. 13. Εἰς τὸ Ἴλιον ἐστηκός.] Hieronymus in supplemento suo ad Chron. Euseb. numero mccccxvi. *Constantinopolis dedicatur, pene omnium urbium nuditate.* Statuam vero hanc, Apollinis Iliaci fuisse asserit Zonaras: λέγεται δὲ καὶ Ἀπόλλωνος εἶναι στήλην τὸ ἄγαλμα, καὶ μετενεχθῆναι ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Φρυγίᾳ πόλεως τοῦ Ἰλίου. Statuae huic Constantinus nomen suum indidit, clavis etiam quibusdam Dominicae crucis capiti insertis: uti idem Zonaras testatur, qui etiam eam ad suum usque tempus durasse asserit, Tom. 3. in Constantino.

Pag. 321. 8. Κτίσας ἐγγὺς καὶ βασιλικήν.] Βασιλικήν, proprie eadem est, quae Latinis Regia: sumitur tamen pro structura quavis ampla, et Regali, sive publici sive privati usus: Hoc loco, *Senaculum*, signat.

Pag. 321. 12. Καλέσας τὸν τόπον, Ἀγουσαιῶνα.] Forum hoc *Αγουσαιῶν* vocat Procopius: Codino *Αγουσαιῶν* dicitur.

Pag. 322. 10. Διριγευομένην ἐπὶ τῶν στρατιωτῶν.] Chr. Alex. habet *δηρηγευομένην*. *δηρηγεύειν*, et *δηριγεύειν*, vel ut noster habet *διριγεύειν*, *Dirigere* sonat; vocabulo Latino Graecanicam formam induente. Hinc *δηριγευόμενος*, et *διριγευόμενος*.

Ibid. Καὶ καμπάγων] *Καμπάγια*, et *καμπάκια*, Calceamenti quoddam genus: de quo vide Jo. Vossium, de vitiiis Serm. et Meursium in Glossario, et Ben. Baldwinum, de Calceo antiq.

et Myst. Chr. Alex. habet *γαμβέλων*; pro quo Haderus, *λαμπαδίων*, reponit; male. Verum locus iste ibidem pessime corruptus, ex nostro restituendus est.

Pag. 322. 15. *Εγείρεσθαι.*] *Εγείρεσθαι* hic, pro *ἀναστήναι*, *assurgere*. Hesychius, *Εγείρω*, *ἐγέρθητι*, *ἀνάστηθι*.

Pag. 322. 17. *Ἐν τῇ συμπληρώσει τῆς αὐτοῦ ὑπατείας.*] Consultes initio Magistratus sui, pecunias in populum spargere, mos erat: quod et Imperatores etiam facere consueverunt: idque non solum in coronatione, aut etiam consulatum ineuntes, sed quandoque deponentes etiam: ut ex hoc loco apparet: Forte hoc factum, ob tam inaigne opus ad exitum perductum, quale erat instaurata, ac dedicata Constantinopolis,

Pag. 322. 21. *Ἀπορίσας οἰνοκρέα, καὶ βεστία.*] Lego, *οἶνον, κρέα, καὶ βεστία*. *βέστης*, et *βεστίον*, *Vestis*: et *βεστιάριον*, *Res Vestiaris*, sive *Vestiarium*: *βεστιάριος*, *βεστάρης*, *Vestiarus*. Hesychius *βεστιάριον* habet, per *ι*. *Βεστιάριον*, *τόπος ἐν ᾧ τὰ γρήματα τίθενται, καὶ τὰ ἑμάτια τοῦ κοινοῦ*.

Pag. 323. 20. *Κώμην λεγομένην Σουγάν.*] *Drepanum*, vel ut Stephanus et Cedrenus, *Drepana*, aliis omnibus dicta est urbs ista.

Pag. 324. 7. *Λεγομένην Ἀγροῶν*] Ita Hieronymus, Chr. Alex. alii, Eutropius villam vocat: *Nicomediae in villa publica obiit*.

Pag. 324. 10. *Ὁν ἐνιαυτῶν ξ', καὶ μηνῶν γ'.*] Constantinum M. aetatis suae anno LXVI. obiisse asserit Eutropius, lib. 10. *Bellum adversus Parthos moliens, qui jam Mesopotamiam fatigabant, uno et trigesimo anno Imperii, aetatis sexto et sexagesimo, Nicomediae in villa publica obiit*.

Pag. 324. 14. *Ἡυρέθη βασιλεὺς ὢν ἐν Ρώμῃ Κωνσταντίνος.*] Constantino M. satis defuncto, imperium inter tres ejus filios distributum est, hoc modo. Constantino, filio natu maximo, Occidentis imperium obtigit, id est Galliae, Hispaniae et Britanniae: Constanti, Italia et Illyricum: Constantio, Thracia, et Orientis totius imperium.

Pag. 325. 1. *Ἐβασίλευσεν ἐν τῇ Ρώμῃ ἔτη ιβ'.*] Haec Constanti potius, Romae imperanti, competunt. Constantinus enim junior imperii sui anno III. occisus est, uti testatur Hieronymus.

Pag. 325. 3. *Ἐσφάγη ἐν Μοθώνῃ.*] Quemnam hic locum memorat Auctor? Methonem quidem, Thraciae urbem, habemus apud Stephanum: aliam item ejusdem nominis in Macedonia, apud eundem: Laconiae, tertiam: Persidis, quartam: Euboeae denique quintam: Italiae tamen nullam: qua regione Constantinum juniorem interemptum fuisse, tradunt Scriptores. Eutropius: *Constantinum porro bellum fratri inferentem, et apud Aquileiam inconsulibus praedium aggressum, Constantis duces interemerunt*. Eadem habes apud Hieronymum.

Pag. 325. 7. *ἔτη 15'*] Eutropius Constanti Imperanti annos tribuit xvii; scriptores tamen alii xiii: aut xii, tantum.

Ibid. ὅστις ἀρρώσθησας ἀπὸ δυσσεντερίας ἐτελεύτα.] Valitudine quidem parum prospera usus est Constantius, ut qui morbo articulari obnoxius erat: ex quo tamen non interit: Magnentii enim factione occisus est, in castro cui Helenae nomen, haud longe ab Hispania; aetatis anno xxx. uti, praeter nostrum, alii omnes.

Pag. 325. 10. *ἔτη 1'*] Constantius obiit xxiv. anno post Constantinum patrem mortuum: annis autem iv. ante mortem patris ad regnum provectus est: teste Hieronymo. Anni itaque imperii ejus omnes sunt xxviii: ideoque ubi apud Eutropium dicitur, Constantium obiisse anno imperii octavo et trigesimo, legendum, octavo et vigesimo.

Pag. 325. 10. *Ἐξωκιονίτης.*] Ita etiam infra, lib. 15. de Atalaricho: ἦν δὲ Ἀρτιανὸς τῷ δόγματι, ὃ ἐστίν, Ἐξωκιονίτης. ap. Chr. Alex. scribitur, Ἐξωκιονίτης, rectius, ut Jo. Meursio videtur, qui Ἐξωκίονιον, Monasterium fuisse putat, idque Arrianorum: quod ex his Nostri locis confirmari videtur. Pro quibusvis vero Arrianis vocabulum hoc postea positum fuisse videtur: unde legimus apud Chr. Alex. Theodosium Imp. templa Catholicis reddidisse, Numeris Exocionitis ubique expulsi, διώξαντα ἕξ αὐτῶν τοὺς λεγομένους ἀριθμοὺς Ἐξωκιωνίτας.

Pag. 325. 12. *Ἀββουραρσάκιος ὁ βασιλεύς.*] Scribendum, *Σαββουραρσάκιος*, sive *Σαββουραρσάκης*, uti habetur infra, in Juliano. Compositum vero vocabulum est, quod disjunctim legitur, *Σάπρω Ἀρσάκης*, id est, *Sapor Rex*, Persarum scil. ἀρσάκης enim, *Rex* sonat: uti supra edocti sumus, lib. XI.

Pag. 326. 1. *Κωνσταντίος ἐπέραιστον οἶκον.*] Scr. *ἐπήρατον*. Caeterum versus hi haud sani sunt. Forte legendum, *Κωνσταντῖνος*, ut et versu tertio *Κωνσταντίνου*, uti metri ratio postulare videtur. Constantinus enim Magnus Ecclesiam hanc inchoavit, maximamque ejus partem absolvit: cui tandem sub Constantio F. ad exitum perductae, ista inscripta sunt.

Pag. 326. 2. *πανφανόοντα.*] Lego, *καμφανόοντα*. Hom. II. 6'.

Ἄρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια καμφανόοντα.

Pag. 326. 4. *θαλάμη πόλον.*] Lego, *θαλαμηπόλος*. *θαλαμηπόλος*, qui circa cubiculum versatur, Cubicularius.

Pag. 326. 10. *Τοῦ Πυράμου ποταμοῦ]* Leucosyrgus olim dictus est, teste Stephano: *Πύραμος, ποταμὸς ἐν Μάλλῳ τῆς Κιλικίας*. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον *Λευκόσυρος*.

Pag. 326. 11. *Εἰσελθὼν ἐν Μοψουεστία]* Scr. *Μοψουεστία*. Stephanus: *Μόψου ἐστὶν, Κιλικίας, ἐπὶ τῷ Πυράμῳ ποταμῷ, ἀπὸ Μόψου τοῦ μάντεως*. Urbs haec etiam *Μόψου* καλεῖται dicta est: Cedren. in Constantio: *καὶ ἔλθων ἐν Μόψου καλεῖται*

νας, τελευταῖα μηνὶ Νοεμβρίῳ γ'. Hieronymus etiam. *Constantius Moprocenis, inter Ciliciam Cappadociamque moritur, anno aetatis suae XLV.*

Pag. 326. 12. ὦν ἐνιαυτῶν μ'.] Scribend. με'. aetatis enim XLV. mortem obiit, teste Eutropio: quem etiam sequitur Hieronymus.

Pag. 326. 13. Ἰουλιανὸς ὁ παραβάτης.] Julianus iste Graecis Scriptor. παραβάτης, id est, *Transgressor*, passim vocatur: quod tamen nos, Epitheto aequae frequenter Juliano a Latinis imposito, *Apostatam*, reddimus.

Pag. 326. 15. ὅστις ἐβασίλευσεν ἔτη β'.] Julianus post Constantii mortem, imperium solus tenuit anno uno, et mensibus VIII. uti Hieronymus, et post eum Jornandes. Eutropius tamen, eum imperium sui anno VII. mortem obiisse testatur: nempe annos illos V, quibus, a Constantie Caesar renunciatus, in imperii consortium adscitus est, annumerans.

Pag. 328. 1. Εἰκὼν περὶ τῶν αὐτῶν Ἀντιοχείων λόγον.] Λόγος iste a Juliano in Antiochenos scriptus, *Μισοπάγων* inscribitur.

Pag. 328. 6. Διὰ Κύρου τῆς πόλεως] Scr. Κύρρου: a Cyrrho enim urbe, Cyrrhastica regio dicta est; uti supra monuimus.

Pag. 328. 12. διὰ ῥεφερενδάρου χριστιανοῦ.] Ρεφερενδάριος, sive ραιφερενδάριος, a Suida exponitur ἀναφορεὺς, *Relator*. Vide Jo. Meurs. Glossar. et Jo. Vossium, de vit. Serm.

Pag. 328. 18. ἀναφραγῆναι τὸ σπήλαιον.] Ita etiam Chr. Alex. ἀναφράσω tamen, ἀπερίο, significat, sensu plane opposito. Hesychius: ἀναφράξαντες (leg. ἀναφράξαντες) ἀναπτύξαντες, ἀναπετάσαντες. Forte itaque legendum, ἀποφραγῆναι.

Pag. 329. 3. ὁ Καρηνός.] Lego, Καρῆνός. Stephanus: Κάρραι, πόλις Μεσοποταμίας etc. τὸ ἔθνικόν, Καρῆνός. Pro Κάραι etiam, uti noster semper habet, scribendum, Κάρραι.

Pag. 329. 7. τὸ λεγόμενον Κιρκίσιον.] De Castello hoc vide Procopium, Pers. lib. 2.

Pag. 329. 8. καὶ τοῦ Ἀββοῦ.] Ἀβόβου Procopio vocatur fluvius iste.

Pag. 329. 16. γεφύρης.] Scr. γεφύρας.

Pag. 330. 2. προηγείσθαι αὐτῶν πρὸς κοσουλκίτορας.] Scr. προσκουκίτορας, conjunctim. προσκουκεύειν, et ἐξκουκεύειν, *excubias agere, explorare*: inde προσκουκίτορες, et ἐξκουκίτορες, *Excubitores, Exploratores*. Vide J. Vossium de vit. Serm. et Jo. Meurs. Glossar. His adde Nic. Rigalt. Glossar. in Σκουλται, et Σκουκίτορες: licet enim voces hae diversam agnoscant originem, eandem tamen rem signare videntur.

Pag. 330. 3. Τῶν λαγκιάρων, καὶ ματτιαρῶν.] Λαγκιάριοι sunt *Lancearii*: verum quinam sint Mattiarū hi, non adeo facile est dictu. Vocabulum occurrit aliquoties apud Ammianum

Marcellinum; et Zosimum: quod tamen non explicant interpretes. Certe Mattiaris cum Lancearis ubique junctos invenimus: *Mater* autem, sive *Materis*, aut *Mataris*, teli quoddam genus erat, cujus meminerunt inter antiquos J. Caesar et Livius; quod etiam Lanceae longioris genus fuisse, conjicit doctissimus J. Vossius, de vit. Serm. An igitur *Matari* armatus fuerit Mattiaris noster, aliis inquirendum propono. Militum vero genus hoc Explorationibus idoneum fuisse, etiam ex Ammiano Marcellino colligere licet: qui lib. 21. de Constantino Imp. haec habet: *Qua gratia in laetitiam Imperator versus, ex metu, concione mox absoluta, Arabelionem ante alios faustum ad intestina bella sedanda ex antea actis jam sciens, iter suum praevius eum Lanceariis et Mattiariis, et catervis expeditorum praecepit.*

Pag. 330. 13. *Εἰς τὸν αὐτὸν Τίγρητα ποταμόν.*] Scr. *Τίγρητα*, a *Τίγρης*, *Τίγρητος*: de qua vocis hujus formatione, vide Eustathium in Dionys. Periegesi.

Pag. 331. 7. *αὐτὸν φθασθῆναι.*] *φθασθῆναι*, aor. 1. pass. infinit. modi, a *φθάξω* inusitato: quam tamen vocem passive usurpatam, alibi haud temere invenies.

Pag. 331. 8. *φθῶν.*] Scr. *φῶν*.

Pag. 332. 8. *Δούς λόγον αὐτοῖς.*] *λόγος* hoc loco, *Indemnitate cautionem* significat: quo sensu aliquoties etiam infra occurrit; ut lib. 14. de Eudocia Imperatrice fratres suos accerente: *ἤνεγκεν αὐτούς ἐκ τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, ὑπὸ λόγον, ἐν Κωνσταντινουπόλει*: et lib. 15. in Zenone: *καὶ ἐκβαλὼν αὐτὸν, καὶ τὴν γυναικᾶ αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ, ὑπὸ λόγον ὅτι οὔτε ἀποκεφαλίζονται, οὔτε σφαγιάζονται*, etc.

Pag. 332. 10. *Βικᾶριος τοῦ ἰδίου ἀριθμοῦ.*] Quod Nostro *ἀριθμός*, aliis recentiorum *νούμερον* est; *Numerus*; *Cohors* scilicet: Suidas, *Νούμερα, σπείραι, πλήθη στρατευμάτων, φάλαγγες, νούμερα, λεγεών.* *Numerus* vero quantus fuit, ex Cedreno, cum Nostro collato, colligere licet. Ubi enim Noster, de Tzitta, a Justiniano in Armeniam misso Praefecto, habet, *ἀριθμὸς τέσσαρας*: Cedrenus haec reddit, *χιλιάδας τέσσαρας*. *Βικᾶριος* vero, *Vicarius*; qui duplex erat, Politicus et Militaris: *βικᾶριος ἀριθμοῦ, Vicarius cohortis*, quem Galli, *Lieutenant*, appellant.

Pag. 332. 12. *Μονὰς εἶ ἐπὶ τὰ Περσικὰ μέρη.*] Ita etiam infra lib. 18. *αἰχμαλωτίσαντες ἐπὶ μονὰς δέκα*. *Μονή*, *Mansio*, sive *statio* est. Vocabulum hoc sensu usurpatum occurrit etiam apud Theophanem, in Justiniano: *ὥστε ἀπὸ δ' μονῶν τῆς θαλάσσης τὸν Γέλιμερα ἀλλῆσθαι*: quo loco Anastasius Bibliothecar. *μονὰς, Mansiones* vertit. *Et asseverabat omnem securitatem habere illos, et haud metuere quenquam illorum, quod adversus se moveretur exercitus, ita ut a quatuor mansionibus malis (l. maris) Gelimer moraretur.* Quod vero Theophani, *ἀπὸ δ' μονῶν*, Anastasio a quatuor mansionibus, est, apud Procopium scribitur, ἤμα-

ρῶν τεττάρων ὁδῶ. Lib. enim 1. de bell. Vandal. unde haec ipsa nobis protulit Theophanes, de Belisarii in Gelimerem expeditione verba faciens Procopius, haec habet: καὶ διὰ ταῦτα Γελλίμερα πολέμιον, οὐδὲν ἴννοοῦνται, Καρχηδόνος τὲ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ὀλιγορηκότα τῶν ἐπὶ θαλάσῃ χωρίων, ἐν Ερμιόνη διατριβὴν ἔχουν, ἣ δέσιν ἐν Βυζακίῳ, ἡμερῶν τεττάρων ὁδῶ τῆς ἡμέρας διέχουσα· ὥστε πάρεστιν αὐτοῖς πλεῖν οὐδὲν δειμαίνουσι δύσκολον, καὶ προσορμίζεσθαι ἔνθα ἂν αὐτοὺς τὸ πνεῦμα καλοῖη. Itaque ὁ μοναὶ Theophanis et Anastasii *Quatuor Mansiones*, sunt *Quatuor dierum itinera*; et Nostri idcirco *μοναὶ εἴ*, sunt, quod nos Anglice dicere-mus, *Fifteen days march*, sive spatium illud quod exercitus diebus xv. emetiri solet. In Cursibus etiam Publicis Veredariorum erant σταθμοὶ, id est, *stationes*, sive *mansiones*, Ubi iter facientes Veredos sibi paratos habuerunt. Quae Persis etiam *Parasangae* erant, a *Lazis ἀνάπαυλαι*, sive *mansiones* vocatae sunt: uti nos docet Agathias lib. 2. Harum tamen *mansionum* neutra ad nostrum propositum facere videtur.

Pag. 332. 19. Ἐνδεδυμένον ζάβαν.] Chr. Alex. habet, ἐνδεδυμένον ὑπάτου σχῆμα. Ζάβα tamen indumentum est Militare, quod *Loricam*, reddit Suidas, in Ζαβαρεῖον. Ζαβαρεῖον, ἐν ᾧ αἱ ζάβα, αἷ εἰσὶν ὄπλα πολεμικά, ἀπόκεινται· ζάβα γὰρ τὸ λωρῖκιον. Justinianus etiam Novell. lxxxv. καλύσμεν γὰρ τοὺς ἰδιωτάς ἐργάζεσθαι καὶ ὀνειδοῦναι τόξα καὶ βέλη, σπάθας τὲ καὶ ξίφη, (ἅπερ καλεῖν εἰώθασιν παραμήτρια,) καὶ τὰς λεγομένας ζάβας, ἧτοι λωρῖκια, etc.

Pag. 332. 20. Ἐν πόλει λεγομένη Ἀσία.] Chr. Alex. habet, ἐν κώμῃ λεγομένη Ραδία.

Pag. 333. 4. ᾧ Ἦλιε, ἀπόλλισας Ἰουλιανόν] Alii eum blasphemiam animam hisce tradunt enomuisse: *NENIKHKAC ΓΑΛΙΛΑΙΕ*, *Vicisti Galilaeae*.

Pag. 333. 5. ἔτους κατὰ Αντιόχειαν τὴν μεγάλην χρηματίζοντος νιᾶ.] Annus Aerae Antiochenae cccxvi, anno Christi vulgari ccclxii. respondet, id est anno Christi Eusebiano ccclxiii: quo etiam anno Hieronymus Juliani ponit obitum.

Pag. 333. 8. Κόμητος τῶν δομestikῶν.] *Δομestικοί*, praeter alias multas significationes, etiam cohortem significat, Imperatoris custodiae destinatae, ex equitibus ut plurimum constantem; unde Suidas: *Δομestικοί*, οἱ τῶν Ρωμαίων ἑκπέϊς· οἱ κατὰ Ρωμαίους οἰκειακοὶ στρατιῶται. Zonaras etiam Annual. Tom. 2. de Diocletiani patre: ἄλλοι δὲ κόμητα δομestikῶν αὐτὸν γενέσθαι φασί· δομestikούς δὲ τινες τοὺς ἑκπέας νομίζουσιν, adeo ut Jovianus, Imperatorii satellitii Praefectus fuisse videatur. Hieronymus, *Primicerium Domesticorum*, vocat.

Pag. 333. 13. Πρὸ τοῦ διαφάνσει.] *Lego, διαφάνσαι*. Chr. Alex. διασαφῶσαι, mendose.

Pag. 333. 14. τὸ ἀπὸ πολλοῦ διαστήματος ἀπληρεῶν.]

Ἀπλημεύειν, applicare, Castra meatari: et ἀπληκτα, Fossata, Castra: vocabula haec a Latino applico formata, hoc sensu passim occurrunt apud recentiores.

Pag. 333. 17. ὦν ἐνιαυτῶν λγ΄.] Legendum, λα΄. Eutropius, lib. 10. testatur Julianum interfectum esse, anno aetatis altero et trigesimo. Chr. Alex. interim corrigendum, quod habet, ὦν ἐτῶν λς. Hieronymus tamen longissime omnium a vero abest, annos XI. ei tribuens.

Pag. 333. 20. Ηνεφωμένους.] Scr. ἀνεφωμένους.

Pag. 334. 4. Ο ἐπίσκοπος Βασίλειος διωκνίσθη.] Narrationem hanc habes etiam apud Chron. Alex. Verum futilia sunt haec omnia: Basilius enim, Juliano superstiti, presbyter tantum erat; sub Valente vero Episcopus tandem factus est; cujus rei testes habemus locupletes Niceph. Hist. Eccles. lib. 11. cap. 17 et 18. Sozomen. lib. 6. cap. 15. Socrat. lib. 4. cap. 21.

Pag. 334. 5. Ως συμπράκτορα αὐτοῦ.] Raderus apud Chr. Alex. συμπράκτορα etiam vertit, studiorum socium: atque hanc interpretationem confirmare videntur, quae infra habentur in Chron. Alex. de Theodosio Jun. et Paulino, qui ibidem vocatur Theodosii συμπράκτωρ καὶ φίλος: non modo enim familiaritate conjuncti, sed et literis etiam una imbuti fuerant. Vide etiam Niceph. lib. 10. cap. 1.

Pag. 334. 11. Εὐτρόπιος ὁ χρονογράφος ἔν τισι τούτων οὐχ ἄμοφῶνησεν.] Nec mirum: Paganus enim erat Eutropius.

Pag. 334. 14. Ἰουβιανός, ὁ υἱὸς Οὐρανιανοῦ.] Zonaras habet, υἱὸς Βαρωνιανοῦ, rectius: Varroniani enim filius erat: Varronianum etiam ipse filium habuit, quem Caesarem creavit: Οὐρανιανοῦ, itaque forte noster scripserit. Imperator vero iste Eutropio Jovinianus dictus est; Ammiano Marcellino, Juvianus dictus fuisse videtur: qui hoc nomen ideo exercitui arrisisse scribit, eo quod unica tantum litera a Juliano discriminatum erat: Marcellinus lib. 25. Scriptorum Graecorum, Latinorumque plurimi, Ἰοβιανόν vocant: noster Ἰουβιανόν, et Ἰοβιανόν.

Pag. 334. 15. Ἐπὶ τῆς ὑπατείας Σαλουστίου.] Julianus enim Imp. Salustii collega, jam mortuus est.

Pag. 335. 4. Βασιλεὺς Παρσῶν Σαββουραρσάκιος.] Qui aliis Σάπωρ, et Σαπῶρης, Nostro ut plurimum Σαββουραρσάκιος est, id est, Σάπωρ ἀρσάκης, Sapor Rex, uti supra monuimus. Chr. Alex. habet, Λαβουραρσάκιος, mendose.

Pag. 335. 7. ὀνόματι Σουρῶρεινῶν.] Chr. Alex. hunc, Σουρῶρεινῶν, vocat.

Pag. 336. 1. Πατρικίου Αρηνθέτου.] Scr. Αρηνθέτου, sive Αρηνθαίου, uti habet Chr. Alex.

Pag. 336. 4. τῆν λεγομένην Νιζίτιβις.] Νιζίτιβις, pro Νισιβις; corrupta recentiorum scriptura. Nisibis vero a quibusdam, Antiochia Mygdoniae dicta est; asserente Theodorito Hist. Eccles.

lib. 2. cap. 30. *Νησίβις, ἣν Ἀντιόχειαν Μυγδονίας τινὲς ὀνομάζουσιν, ἐν μεθορίῳ κεῖται τῶν Περσῶν καὶ Ρωμαίων ἡγεμονίας.* Pro Nostri vero *Νησίβιος*, Chr. Alex. habet *Νησιβέων*.

Pag. 336. 11. *Καὶ καταφθάσας ὁ βασιλεὺς Ἰουβιανὸς τὸ Νησίβιος πόλιν.*] Scr. *τὴν Ν. πόλιν*. Ista vero supplenda sunt, apud Chr. Alex.

Pag. 337. 3. *χριστιανοὺς ἐνεχείριζε τὰ πράγματα.*] Chr. Alex. habet, *ἐνεχίσθησε*, mendose. Verum ista, quae ibi depravatissime leguntur, ex nostro restituenda sunt.

Pag. 337. 11. *Ἐν κώμῃ λεγομένη Δαδάστανα.*] Scr. *Δαδαστανᾶ*. Hieronymus: *Jovianus cruditate, sive odore prunerum, quas nimias adoleri jusserat, Dadastanae moritur.* Vide et Sozratem, Theodoritum, Sozomenum, alios.

Ibid. ὢν ἐνιαυτῶν ξ.] Mortuus est Jovianus anno aetatis suae xxxvii. teste Eutropio, lib. 10. ad finem: *Decessit imperii mense septimo, tertio decimo Kal. Martias: aetatis, ut qui plurimum, ac minimum tradunt, tertio et trigesimo anno.*

Pag. 337. 12. *Ἐβασίλευσε Βαλεντινιανὸς, ἐν Νικαίᾳ πόλει.*] ἀναγορευθεὶς supplendum videtur. Cedren. *Ουαλεντινιανὸς ἀνηγορεύθη ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας*, etc.

Pag. 337. 13. *ἔτη ις.*] Valentinianus Imp. salutatus, fratrem Valentem in imperii consortium statim adscivit. Valens tamen iste, quo superstitie diem suum obiit Valentinianus, xiiii. tantum annos imperasse infra dicitur: numerus itaque hic corruptus. Forte itaque scribendum, *ἔτη ια'* xl. enim imperii anno mortuum Valentinianum tradit Hieronymus.

Pag. 337. 18. *Ἐπεμφεν εἰς Σακαβρίαν.*] Chr. Alex. habet, *Ολυμβρίαν*. Caeterum Valentinianus, cum Juliano Imp. Praefectus cohortis esset, ob spretos ejusdem ritus Gentilitios, militia exutus, et in Melitinam, Armeniae urbem, exul missus est, uti testatur Sozomenus, Hist. Eccles. lib. 4. cap. 6.

Pag. 338. 3. *διδέξατο τὸν αὐτὸν ἑκαρχον Σαλουστιον.*] Haec ita reddidit Chr. Alexandrini Interpres: *Salustium Praefectum praetorio recepit*: male omnino, contraque verborum vim. *Διαδέχσθαι* enim apud Authores hosce, sonat, *διάδοχόν τιμι δοῦναι*, *Successorem alicui dare*, sive, Magistratu abdicare. Hoc maximum nimirum severitatis suae *τεκμήριον* exhibuit Imperator Valentinianus, cum nec amico suo charissimo, modo iniusti quid in illum objiceretur, parci voluisset. Non itaque Valentinianus Vadimonium pro Salustio promisit; hoc enim accusatorum omnium propulsandorum occasio proculdubio extitisset: sed vadimonium ab eo, criminationibus quibuscunque respondendis, egegit.

Pag. 338. 16. *διέουραν ἐπέει*] *διεσύρω*, apud. Nostrum, significat *Moros traho*; uti etiam paulo infra: *καὶ διατρολίαντος ἐν Ρώμῃ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως Ἀρκαδίου πρὸς τὸν αὐτοῦ ἀδελφόν, βασιλέα Οὐρίριον ὠσκέτως δὲ καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν διεσύραντες*, etc.

Pag. 839. 22. Πραιπόσιτον τοῦ παλατιοῦ.] Praepositū, imperio Graeco-Romano plurimi fuerunt: hic vero πραιπόσιτος τοῦ παλατιοῦ, idem erat, qui et ἑπαρχος, sive ὕπαρχος πραιτωρίων, quo duplici nomine Procopio dictus est, Goth. 2. et 3. Evagrius ἑπαρχον τῆς αὐλῆς vocat: quem etiam summum fuisse magistratum asserit: τοὺς καλουμένους βίνδικας ἐπ' ἐκάστη πόλει προβαλλόμενος, ἐσηγήσει φασὶ Μαρίνου τοῦ Σύρου, τὴν κορσφαλαν διέποντος τῶν ἀρχῶν, ὃν οἱ πάλαι ὕπαρχον τῆς αὐλῆς ἐκάλουον. Evagrius Hist. Eccles. lib. 3. cap. 42. Idem πραιπόσιτος τῆς αὐλῆς, Simeoni Metaphrasti dictus est. Latinis, *Cura Palatii*, vocabatur, et *Curopalates*: Graecis etiam, mutato vocabulo, Κορσοπαλάτης. Vide Jo. Meursii Glossar. et doctissimi Fabreti Glossar. ad Cedren. ubi etiam ipsissimum hunc Auctoris nostri locum habes.

Pag. 340. 6. πλέξας αὐτῇ.] Hesychius: Πλέκει, μηχανᾶται. Infra etiam lib. 14. de Cyro Praefecto: καὶ κατασκευάσθη λοιπὸν, καὶ ἐπλάκη ὡς Ἑλλήν ὁ αὐτὸς Κύρος, etc.

Pag. 340. 7. Καὶ προσῆλθεν ἐκείνῃ τῷ αὐτῷ Βαλεντινιανῷ βασιλεῖ. ἢ μόνον δὲ ἐβασίλευσε, κατ' αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς etc.] Locus mutilus: qui ex Chr. Alex. ita restituendus. Καὶ προσῆλθεν ἐκείνῃ τῷ αὐτῷ Βαλεντινιανῷ βασιλεῖ, κατ' αὐτοῦ τοῦ πραιποσίτου· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς etc.

Pag. 340. 14. ἀγανακτήσας ὁ αὐτὸς βασιλεὺς, ἐπέλευσε τῇ αὐτῇ γυναικὶ προσελθεῖν αὐτῷ:] Chr. Alex. habet: καὶ ἀγανακτήσας ὁ Σαλούσσιος, ἐπέλευσε τῇ γυναικὶ προσελθεῖν τῷ βασιλεῖ, etc.

Pag. 340. 7. τῷ πέμπτῳ βαίῳ πρώτης.] Chr. Alex. habet, τῷ βαίῳ πρώτῃ· ubi Interpres, βαίον, solum, vertit: qua tamen ratione ductus, non video. Quomodo enim Imperator, dum Circensia spectaret, solus esse diceretur? πέμπτῳ, itaque splendendum, ex nostro. Βαία vero munera erant, non ab Imperatore, aut Patriarcha, septimana ante diem tantum Palmarum quotannis distributa; quod Jo. Meursio visum est; unde et nomen sumpsisse putat: sed etiam ἑκαθία, βραβεῖα, Munera sive praemia quaecumque victoribus data. Βαίς enim, sive βαίον, *Palmae ramus*: Palma autem victores olim coronatos fuisse, omnibus notum. Hinc pro Dono, sive munere quocumque, vocabulum deinceps usurpatum. Male itaque Landulphum corrigi J. Meursius, Notis suis in Constantin. Porphyrog. de Administr. Imp. pag. 21. ubi in his verbis, usque ad solutionem primi braviū calcavit: pro braviū, baii, reponendam contendit. Bravium enim hoc loco, τοῦ βαίον Cedreni sensum optime exprimit: utrumque enim, tum βραβεῖον, tum βαίον Praemium victori datum, sensu primo: metaphoricè vero, id tempus, quo certamine finito, praemium victori deferendum erat, significat. Atque hic vocabuli hujus sensus ubique est, apud nostrum. Certa-

men vero quodlibet ubi finiebatur, victori Bravium statim datum erat: unde habemus, apud Cedrenum, τοῦ πρώτου βαίω, apud Nostrum hoc loco, τῷ πέμπτῳ βαίω· et infra, lib. 13. ἕως τοῦ εἰκοστοῦ δευτέρου βαίω· id est, usque ad vigesimum secundum Certamen finitum. Praemia vero haec a Principe Victores petere solitos fuisse apparet ex nostro infra, lib. 18. ubi de Juliano Samarita, Tyranno, Circensia spectante verba faciens, haec habet: καὶ τὸ πρῶτον βαίω ἐνίκησε Νικέας τις, ἡνίοχος χριστιανός· et paulo post: καὶ ἔλθων πρὸς τὸν τύραννον, ὄφειλὼν τιμηθῆναι, — — εὐθέως πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν ἡνίοχον ἐν τῷ ἑκποδορμῶ.

Pag. 341. 1. Μαριανήν, τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα.] Valentinianus Imp. duas simul uxores habuit; priorem hanc, quam Chr. Alex. Marinam, Jornandes et Zonaras, Severam vocant: ex qua, privatus adhuc, Gratianum filium habuit: alteram deinde, uxore sua eum ad id incitante, sibi sumpsit, nomine Justinam: uti testatur Paulus Diaconus: *Valentinianus, dudum laudante uxore sua pulchritudinem Justinæ, sibi eam sociavit in matrimonio.*

Pag. 341. 10. Βαλεριανός.] Scr. Γρατιανός.

Pag. 341. 13. Ἐν καστειλλῶ Βιργιτιανῶν.] Locum hunc Brigionem vocat Paulus Diacon. qui etiam Quadorum oppidum fuisse asserit: *Dum apud Brigionem, oppidum Quadorum, legationi responderet, anno aetatis quinto et quinquagesimo, subita effusione sanguinis, quae Graece ἀπόπληξις vocatur, voce amissa, sensu integer, expiravit.* Eadem habemus apud Hieronymum; qui tamen locum hunc, *Brigitionem*, vocat; Sext. Aurel. Victor, *Bergentionem*.

Pag. 341. 15. Ἐποίησεν ὁ στρατός βασιλεῖα — — Εὐγένιον.] Eugenius anno tandem xvi, post Valentinianum mortuum, Valentiniani minoris scil. anno xiii, imperium sibi met usurpavit; quod ad ejusdem usque an. xvii. tenuit: quo tempore a Theodosio Imp. victus, et interemptus est; uti testatur Prosper Aquitanus. Vide etiam Marcellinum Comitem.

Pag. 342. 16. Ἐπαθεν ἐπὶ θεομηρίας Νίκαια.] Accidit terraemotus iste tremendus, (quo, ut Hieronymus ait, *Nicaea, quae saepe corruebat, terrae motu funditus eversa*;) Valentiniani et Valentis Inpp. anno iv, an. Christi vulgari ccc.lxxviii, Indictione xi, ut Noster recte, Valentiniano Aug. ii, et Valente Aug. ii. Coss. Testem habemus Chr. Alexandrini Auctorem, qui terrae motum hunc accidisse asserit, *μηνὶ Ἰουλίῳ, πρὸς τὸ ἴδιον Οὐνοβρίων, (repono, Σεπτεμβρίων) v. idus Septembres, sive Septembris die ix.*

Pag. 343. 3. Ἀπελθὼν κτίσαι φεβρίκα ἐπὶ οἶκον.] Nugas! Valens commisso cum Gothicis bello illo in Thracia, quod Paulus Diaconus, Hieronymus, alique, *lachrymabile*, nuncupant, pernitus debellatus, in vilissimam quandam casulam, vulnere acce-

pto, a suis deportatus est: ubi deinde, Gothis supervenientibus, igneque supposito concrematus est. Vide Anamianum Marcellinum, lib. 31. Hieronymum, et Paulum Diacon. lib. 11. supplement. ad Eutrop. Histor. Caeterum Auctoris nostri locus iste aliter etiam satis perplexus est, nec adeo facilis explicatu.

Pag. 343. 8. *Ἐπὶ τῆς ὑπατείας Αυσονιανοῦ καὶ Ερμογενοῦς.*] Scr. *Αυσονίου καὶ Ερμογενοῦ.* Ad annum enim Valentis ultimum, Fasti Capitolini D. *Ausonium Magnum Poenium Gallum, et Q. Claudium Hermogenianum* Coss. habent. Chr. Alex. Gratiani Imp. anno primo, post patrum scil. Valentem mortuum, Ausonium et Olybrium habet Coss. uti et Socrates etiam Hist. Eccles. lib. 5. cap. 2. et Prosper Aquitan. in supplement. ad Euseb. Chron.

Pag. 343. 9. *Ἐτ' εἰς.*] Ab anno scil. patris Valentiniani III, quo in Imperii consortium ab eo assumptus fuit.

Pag. 343. 11. *Θέων ὁ σοφώτατος φιλόσοφος.*] De septem, quos Suidas enumerat, *Theonibus*, unum sub Theodosio M. ponit: cuius etiam scripta enumerat ista. *Μαθηματικά· Ἀριθμητικά· περὶ σημείων, καὶ σκοπῆς ὀρνέων, καὶ τῆς τῶν κοράκιων φωνῆς· περὶ τῆς κυνὸς ἐπιτολῆς· περὶ τῆς τοῦ Νεῖλου ἀναβάσεως· εἰς τὸν Πτολεμαῖον πρόχειρον κανόνα, καὶ εἰς τὸν μικρὸν ἀστρόλαβον.* Theonem itaque hunc, nostrum esse, suspicor.

Pag. 343. 15. *Θεοδοσίος ὁ Σπανός.*] Scr. *Ἰσπανός.* Hispanus enim gente erat Theodosius, uti et noster infra habet: atque a Gratiano Imperator renunciatus, non ut Noster, imperii sui anno VI, sed (post Valentem patrum mortuum) primo, uti Prosper vult: Cedrenus tamen Gratianum tres annos solum imperasse, deinde Theodosium sibi imperii socium adscivisse asserit.

Pag. 344. 1. *Ἐτελεύτησε Βαλεριανός.*] Quemnam tandem hic habemus Valerianum, Gratiani fratrem natu majorem? Supra enim ab ipso Auctore nostro Gratianus, ὁ υἱὸς Βαλεντινιανοῦ ὁ μείζων, vocatur, uti revera erat: sed nec filium ullum, Valerianum vocatum, habuit Valentinianus Imp.

Pag. 344. 4. *Ὁ συγγενὴς αὐτοῦ Βαλεντινιανός.*] Valentinianus iste Gratiani frater Consanguineus erat; ut qui ex eodem patre natus fuit.

Pag. 344. 8. *Ἐσφάγη, καὶ τελευτᾷ.*] Eodem modo periisse Gratianum etiam tradit Chr. Alex. Auctor, falso uterque: a Maximo enim Tyranno, Andragathium ad id mittente, in Galliis interfectus est. Vide Zosimum, Prosperum, Paulam Diaconum, Zonaram; Cedrenum; alios.

Pag. 344. 10. *ὡς ἐκ τοῦ γένους αὐτῶν.*] Fonte scribendum αὐτοῦ, ut ad affinitatem inter Gratianum et Theodosium, ex Gallae Gratiani sorore, a Theodosio in uxorem acceptae, con-

tractam respicere putetur Auctor. Quomodo enim Theodosius Senatui toti Constantinopolitano genere junctus diceretur.

Pag. 344. 13. Γαμβρός Γρατιανού.] Γαμβροί, secundum Jul. Pollucem, lib. III. sunt οἱ ἐκ τοῦ γήμαντος οἰκίας, qui ex Sponsa sunt familia. Hesychius ad *Generum* vocabulum restringit: Γαμβρός ὁ ἀνήρ τῆς θυγατρὸς. Hoc loco, pro *Sororis Marito* ponitur; qui etiam Nostro, aliisque aliter, γαμβρός ἐπ' ἀδελφῆ, dicitur.

Ibid. ζτη ιζ'.] Theodosius in imperii consortium a Gratiano Imp. assumptus, una cum eo, et Valentiniano fratre ejus, XIII. deinceps annis imperavit: quo utroque defuncto, cum filiis suis Arcadio et Honorio, III. annis amplius regnat. Vide Prosper. Aquitan. et Marcellin. Comitem.

Pag. 344. 15. Πανταχοῦ ποιήσας Σάκρας.] Eadem habemus apud Chr. Alex. quae Raderus ita vertit: *Imperator reddidit templa Catholicis, ubique repurgata*: male. Quenam Σάκραι sunt, omnibus jam satis notum.

Pag. 344. 17. Ἀπὸ τῆς προτέρας αὐτοῦ γυναικὸς Γάλλης.] Gallam quidem, Valentiniani majoris et Justinas filiam, uxore priore defuncta, conjugem habuit Theodosius: Arcadium tamen et Honorium filios ex Flacilla, ut Paulo Diacono, sive Flaccilla, uti in Nummis dicitur, ex uxore priore, susceperat. Hanc Placillam, vocant Zonaras, et Cedrenus, male: ad quorum etiam mentem Chr. Alexandrini Interpretes Auctorem suum pervertit, pag. 709. in margine.

Pag. 344. 21. Τὸ ἱερὸν Ἡλιουπόλεως τὸ μέγα καὶ περιβόητον, τὸ λεγόμενον Τρίλιθον.] Heliopoleis multas enumerat Stephanus, inter quas Phoeniciae una est: atque hujus templum hoc loco ab Auctore indigetari ut credam, inducor ex Sozomeni lib. 7. cap. 15. ubi haec habet. *Εἰσέτι δὲ κατὰ πόλεις τινὰς προθύμως ὑπερεμάχοντο τῶν ναῶν οἱ Ἕλλημισταί, παρὰ μὲν Ἀραβίοις, Πετραίοι, καὶ Αεροπολίται· παρὰ δὲ Παλαιστινοῖς, Ραφιαῖται, καὶ Γαζαῖοι· παρὰ δὲ Φοινίξιν, οἱ τὴν ἡλίου πόλιν οἰκοῦντες, etc.* Balanii templum hoc vocatur apud Chr. Alex. *Οὗτος ὁ Θεοδόσιος καὶ κατέλυσεν καὶ τὸ ἱερὸν Ἡλιουπόλεως, τὸ τοῦ Βαλανίου τὸ μέγα καὶ περιβόητον, καὶ τὸ Τρίλιθον, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ ἐκκλησίαν χριστιανῶν.*

Pag. 345. 3. Φοινίκην Λιβανισίαν.] Stephano, *Λιβανουσία*, dicta est: *Ἐμισα, πόλις Φοινίκης Λιβανουσίας*: ubi Emesae nominis variantem scriptionem observare est: quandoque etiam *Ἐμισα*, eodem teste, scribitur. Verum *Ἐμέστη*, uti hoc loco habemus, recentiorum sapit barbariam.

Pag. 345. 16. ἦντινα ἐκάλεσεν Ἐμίμμοντον.] Scr. *Αἰμίμμοντον*. Procopius de Justiniani aedific. lib. 4. ταῦτα μὲν οὖν Ἰουστινιανῶ τῆδε πεποιήται· καὶ ὅσα δὲ αὐτῶ ὀχυρώματα ἐργασται ἀμφὶ τε τὴν ἄλλην Θράκην, καὶ τὴν νῦν καλουμένην Αἰμίμμοντον, Ioannes Malalas.

ἐγὼ δηλώσω. *Αἶμος* vero mons Thraciae est; qui eam a Moesia disterminans, ad Pontum usque Euxinum protenditur. A monte itaque isto, Provincia contermina, Haemimontus dicta videtur.

Pag. 345. 17. *Ἐποίησε ταβλοπαρόχιον τοῖς κοπιζουσιν.*] *Ταβλοπαρόχος* est, qui tabulam Lusoribus exhibet: inde *Ταβλοπαρόχιον*, *Aleatorium*, sive locus Aleatoriae exercendae destinatus: *Κόπτος* vero recentioribus, idem quod *κύβος*, *Alca*: unde *κοπιζειν*, *aleam ludere*.

Pag. 345. 18. *τὸ Ελάφιν.*] *Ελάφιν*, pro *Ελάφιον*: diminutivum hoc est ab *ἔλαφος*, *Cerva*; quae bestia Dianae propria erat.

Pag. 345. 19. *ἔποίησε καρουχαρεῖον.*] *Καροῦχα*, *Carrus* est, sive *Carruca*: Hesychius, *Ἄρμα*, *ὄχημα*, *καροῦχα*, *δίφρος*: inde *καρουχάριος*, *Carruchararius*: *καρουχαρεῖον*, *Carrucharium*, sive locus Carrucis recipiendis destinatus.

Pag. 345. 20. *κτίσας περίξ ὀσπήτια.*] *ὀσπήτιον*, et *ὀσπίκιον* quandoque legitur; a Latino, *Hospitium*.

Pag. 346. 1. *Ἐπὶ τῆς ὑπατείας Μηροβαύδου καὶ Σατουρνίνου.*] Ad Theodosii Imp. annum v Cons. hosce nobis exhibent Prosper Aquitan. Marcellin. Com. et Chr. Alex. hujus tamen posterioris Codices impressi, *Μηρωβάνδου* habent, perperam.

Pag. 346. 10. *ἐπὶ μίλιον ἑνα.*] Scr. *ἑν. μίλιον*, et *μιλιάριον* dicunt Graeci recentiores, quod Latinis *Milliarium* est, sive spatium mille passuum.

Pag. 347. 8. *οἱ Τζάννοι περάσαντες.*] Pontica gens hi sunt, *Macrones* olim dicti; uti asserit Eustathius in Dionys. Perieg. qui *Σάννος* etiam, et *Τζάννος* eos vocari jussit.

Pag. 347. 13. *Δοῦβράχεια πόλις.*] *Δοῦβράχιον* aliis dicitur: Eustath. in Dionys. *περὶ ὃ κείται καὶ ἡ τῆς νέας Ηπειροῦ μητρόπολις*, ἢ *ποτὸ καλουμένη Ἐπίδαμνος*, ἦτοι τὸ *Δοῦβράχιον*. *Alexander* apud Stephan. de urb. *Δουβράχιον* eam vocat.

Pag. 347. 18. *διὰ μιτάτα ταραξάντος τὴν πόλιν.*] Ita etiam Cedrenus in Theodosio: *τῶν δὲ στρατιωτῶν αὐτοῦ ταραξάντων τὴν πόλιν διὰ μιτάτα, ἐστασίασαν οἱ Θεσσαλονικεῖς*. Theophanes etiam motum hunc Thessalonicae ortum scribit, *διὰ τὰ μιτάτα τοῦ στρατοῦ*. *Μιτάτα*, sive *Μετάτα*, *Metationes* sunt; id est loca, et hospitia exercitui excipiendo designata. Nos Anglice **Quarters** dicimus. Turultus vero hujus mentionem etiam faciunt Theodoritus lib. 5. cap. 17. et Zonaras, Tom. III. qui tamen de causa silent. Sozomenus etiam, lib. 7. cap. 24. aliam tamen hic a nostro ejus profert originem: quem vide.

Pag. 347. 21. *ἀπώλετο πλήθος χιλιάδων δεκαπέντε.*] Ita etiam Zonaras: De numero tamen Thessalonicensium, a Theodosio neci datorum non convenit inter Scriptoris: Theodoritus, et Glycas, VII tantum hominum millia hac clade cecidisse asserit:

Cedrenus utrumque numerum exhibet: κατέκτανε χιλιάδας ἑπτὰ, ὡς δὲ τινες, πεντεκαίδεκα.

Pag. 347. 23. ἔμεινεν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας μὴ εἰσερχόμενος εἰς τὴν ἐκκλησίαν.] Totos menses viii a coetu Christianorum publico secretum fuisse testantur Glycas, et Zonaras.

Pag. 348. 8. Πισινοῦντι τῇ πόλει.] Πισσινοῦς, Stephano scribitur. Πισσινοῦς, πόλις Γαλατίας.

Pag. 348. 10. ἐν Μιζουλιάνῳ ἠρόφωσθησε.] Μεδιόλανον Procopio, Stephano, aliisque dicta est haec urbs. Expeditio autem haec, de qua Auctor noster, in Eugenium Tyrannum a Theodosio suscepta est: post quem devictum, Mediolanum se recipiens Imperator, ibidem haud longe post diem suum obiit. Vide Sozomenum l. 7. cap. 28. Theodoritum lib. 5. cap. 25. et Socratem lib. 5. cap. 24. et 25.

Pag. 348. 11. ὢν ἐνιαυτῶν ξε΄.] De numero annorum quibus vixit Theodosius, discrepant Auctores: Chr. Alex. cum nostro, annos Lxv' ei tribuit: Socrates, Sozomenus et Cedrenus, Lx; Paulus Diaconus L tantum.

Pag. 348. 12. ὅτι εἰς Ρώμην ἦλθεν ὁ Ἀρκαδιος πρὸς Ονώριον etc.] Alii haec aliter omnino narrant; Theodosium nempe, morti proximum jam se sentientem, Honorium filium Constanti-nopoli accersivisse, atque imperii Occidentalis curam ei commendasse. Vide Socratem lib. 5. cap. 25. et Sozomen. lib. 7. cap. 28.

Pag. 348. 21. τοῦ Σπανοῦ.] Legendum, Ἰσπανοῦ, uti supra monuimus.

Pag. 349. 1. τὰ πάντα ἔτη εἰκοσιετρία.] Annos nempe xii cum Theodosio patre, annosque xii post ejus excessum. Vide Prosper Aquitan. et Jornandem.

Pag. 349. 5. οὗς ἐκάλεσεν Ἀρκαδιακούς.] Numeri hujus infra etiam mentio, lib. 15. apud Cedrenum item in Arcadio: ποιεῖ δὲ καὶ ἴδιον ἀριθμὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει, οὗς ἐκάλεσεν Ἀρκαδικούς.

Pag. 349. 8. ἐβασίλευσεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ονώριος ἐν Ρώμῃ ἔτη λβ΄.] Post Arcadium fratrem mortuum, annos tantum xv. imperavit Honorius: Auctor itaque hoc loco de toto annorum numero, quibus una cum patre Theodosio, et Arcadio fratre, imperium tenuit, intelligendus est.

Pag. 349. 10. ἔκλεισε τὸ ἱερόν τοῦ Σεράπιδος Ἡλίου.] Templum hoc a Theodosio M. gversum fuisse testantur Socrates, Sozomenus, alii; falso itaque hic ab Honorio clausum tantum fuisse dicitur.

Pag. 349. 14. καὶ πέμψας ἤγαγεν Ἀλάριχον.] Eadem habet etiam Zonaras; qui tamen Historicorum hac in re dissensionem recte notat. Vide Paulum Diacon. lib. 13. Socratem lib. 7. cap. 10. Sozomenum lib. 9. cap. 6, 7, 8, et 9. et Jornandem de Regn. success.

Ibid. ἀπὸ τῶν Γαλλίων.] Scr. Γαλλίων, cum duplici λ, uti ipse infra habet: Stephano tamen, et Procopio, Γαλλία, sive Γαλλία, Gallia est; et Γάλλοι, Galli.

Pag. 349. 19. Τὴν ἀδελφὴν Ονώριου ἀπὸ πατρὸς, Πλακιδίαν] Ex uxoribus enim diversis eos suscepit Theodosius; nempe ex Flaccilla, uxore priore, Arcadium et Honorium: ex Galla vero posteriore, Valentiniani M. filio, Placidiam. Caeterum Placidiam hanc, post Alarichum jam mortuum, Athaulfus, affinis ejus, Gothorum rex constitutus, capta iterum Roma, inde abduxit, sibi que connubio copulavit: quae postea Honorio fratri, post mariti obitum, Constantio id exigente, a Wallia Gothorum rege reddita est. Vide Paul. Diacon. lib. 14.

Pag. 350. 10. καὶ Κώνσταν.] Malleμ Κώνσταντα. Constant iste Constantini cujusdam filius erat: qui ex infima militia cum esset, ob solam speciem nominis in Britannia tyrannus exortus est: indeque in Galliam transiens, Constantem hunc filium suum ex Monacho Caesarem fecit. Quomodo ergo inter Senatorii ordinis viros eum Auctor enumerat? Vide Paul. Diacon. et Prosper. Aquitan.

Pag. 350. 13. ἦλθεν δ' αὐτὸς Ονώριος ἐν Κωνσταντινουπόλει.] Nihil minus: Occidentis enim imperium, ad vitae suae exitum tenuit. Falso etiam Honorio superstite imperium sibi arripuisse infra dicitur Joannes tyrannus. Vide Jornandem, Paul. Diacon. et Marcellinum Comitem.

Pag. 350. 19. καὶ γνούς τοῦτο ὁ Ονώριος, ἐμάνη.] Ineptiae: audi Paulum Diaconum, lib. 14. *Honorius vero postquam cum minore, de quo praemissum est, Theodosio, Arcadii Germani sui filio annis xv imperasset; cum jam antea cum fratre XIII annis, ac sub patre XII regnasset: Remp. ut cupierat pacatam relinquens, apud urbem Romam vita exemptus.* Vide Prosper Aquitan. et Jornandem.

Pag. 350. 20. ὧν ἐνιαυτῶν μβ.] Alii annos xl. tantum eum vixisse scribunt: Zonar. ὕδερῳ δὲ περιπεπωτικῶς ὁ Ονώριος, θνήσκει, ζήσας μὲν ἐνιαυτούς τεσσαράκοντα. Vide etiam Marcellin. Comit. et Prosper. Aquitan.

Pag. 351. 3. *Ἐπὶ τῆς ὑπατείας Στελλίχωνος, καὶ Αβριλιανού.]* Imo nondum natus erat Theodosius Jun. Stiliconem enim et Aurelianum Coss. habemus ad Arcadii an. v, ut Prosper, et Marcellinus Comes, vel ad an. vi, secundum Chr. Alex. Theodosius vero anno sequente, Vincentio et Fravita Coss. uti Auctores dicti testantur, Arcadio natus est. Hujus etiam rei testem locupletem habemus Socratem, lib. 6. cap. 6. ubi de Gainae Gotthi rebellionem verba faciens, haec addit: τέλος δὲ ἔσχεν οὗτος ὁ πόλεμος ἐν τῇ ὑπατείᾳ Στελλίχωνος καὶ Αβρηλιανού· τὴν δὲ ἐξῆς ὑπατείαν ἰδίῳ Φραύτιος, Γότθος μὲν αὐτὸς τῷ γένει, μεγάλη δὲ εὐνοία τῇ πρὸς Ρωμαίους χρησάμενος, μεγάλα δὲ καὶ ἐν τῷδε τῷ

πολέμῳ ἀγωνισάμενος· διὸ καὶ τῆς τοῦ ὑπάτου ἀξίας μετέσχευ, καθ' ἣν τίκεται τῷ βασιλεῖ Ἀρκαδίῳ υἱός, ὁ ἀγαθὸς Θεοδοσίος, τῇ δεκάτῃ τοῦ Ἀπριλλίου μηνός. Marcellinus tamen, et Chr. Alex. eum, non Aprilis x, sed 17 idus mensis ejusdem, sive Aprilis die ix, natum volunt. Anno vero sequente, id est, aetatis suae secundo, Theodosius ab Arcadio patre Augustus creatus est, Arcadio Aug. V. et Honorio Aug. V. Coss. uti Marcellin. Com. et Chr. Alex. testantur. Biennii itaque hic Prochronismus est.

Pag. 351. 4. τὰ πάντα ἔτη ν'.] Id est, VIII cum patre Arcadio, et XLII post ejus exitum. Vide Marcellin. Comit.

Pag. 351. 8. τοὺς τῆς πεδατοῦρας στρατιώτας.] Quid πεδατοῦρα hoc loco signet, haud temere dixerō: Vocabulum hoc, plurali licet numero, profert ex Mauricio Strateg. xi. cap. 3. et Leone, Constitut. xv, Nic. Rigaltius in Glossario suo; et ex eo, J. Meursius, Gloss. Graecobarb. nec tamen vocis vim explicant. Gloss. vet. apud Rigaltium: Πεδατοῦραι, Pedaturae, Podismi. Caeterum videsis locos ex dictis Auctoribus ab eisdem citatos.

Pag. 351. 10. ἔχοντα μεσόστύλα Ξξ.] Scr. μεσοστύλια. μεσοστύλιον, Intercolumnium est, sive spatium inter duas columnas.

Pag. 352. 3. ἔπεμψεν αὐτοῖς μανδάτα διὰ τοῦ προτοκούρορος.] Μανδάτον, Mandatum: hoc loco Nuncium sonat: ut sensus verborum sit; Per Protocursorem eis nuncium misit. sive, eis notum fecit, etc. Protocursor vero, Cursorum Praefectus est: voce hybrida, ex Graeco πρῶτος, et Latino Cursor, conficta.

Pag. 352. 16. ἔλλατο.] Scr. ἔλλετο.

Pag. 352. 19. συνδιάγουσα αὐτῷ ἐν τῷ παλατίῳ] Corrupta haec habentur apud Chr. Alex. Auctorem, qui totam hanc historiam ex nostro descripsit.

Pag. 353. 1. οὐ χρεῖαν ἔχω, οὔτε ἀξιωματικὴν, etc.] Locus mendosus: Chr. Alex. habet, οὐ χρεῖαν ἔχω οὔτε βασιλικῷ αἵματος, οὔτε πλουσίαν, ἀλλὰ καὶ εἴτινος, etc. Forte legendum, οὐ χρεῖαν ἔχω οὔτε ἀξιωματικῷ, οὔτε βασιλικῷ αἵματος, οὔτε πλούτου.

Pag. 353. 3. μόνον παρθένον, καὶ εὐπρεπεστάτην πάνυ.] Legerem, μόνον παρθένος, καὶ εὐπρεπεστάτη πάνυ. Chr. Alex. habet tantum, μόνον εὐπρεπῆς πάνυ.

Pag. 353. 4. ἀκηκοῦσα.] Scr. ἀκημοῦσα.

Pag. 353. 9. θυγατέρα γενομένην Λεοντίου τοῦ φιλοσόφου.] Ita dictus est Philosophus iste ab omnibus Scriptoribus, praeter unum Chr. Alexandrini Auctorem, qui Herachitum eum vocat. Caeterum lectio haec nostra stabiliri potest ex Photio, Biblioth. num. CLXXXIII, ubi de Imperatricis Eudociae Octateuchi Metaphrasi metrica verba habens, distichon hoc exinde profert.

Δευτέρην καὶ τήνδε Θεοῦ θέμιδος κάμψ βίβλον
Εὐδοκίῃ βασιλείᾳ Λεοντιάδς εὐπατέρεια.

Pag. 353. 16. Οὐαλίριον καὶ Γέσιον.] Fratres hosce Zona-

ras, Valerium et Genesium, vocat; Chr. Alex. Valerianum et Gesium.

Pag. 354. 2. ὑμῶν] Leg. ἡμῶν, uti habet Chr. Alex.

Pag. 354. 3. εὐπορίας τύχην.] Supple, καὶ εὐπορ. τύχ. ex Chr. Alex. ubi etiam εὐπορίας τυχεῖν legitur; forte rectius. Interim Interpres, in sequentibus particulam οὐκ, desiderari, frustra suspicatur; absque hac enim expostulatio virginis multo est elegantior.

Pag. 354. 9. λαβοῦσαι αὐτήν ποιῆσαι ἀξίωσιν.] ποιῆσαι ἀξίωσιν κατὰ τῶν αὐτῆς ἀδελφῶν, Fratres ejus postulare, sive, contra fratres ejus actionem intendere, cum Radero vertimus: forte tamen ποιεῖν ἀξίωσιν hoc loco, Petitionem, sive, Libellum supplicem exhibere, rectius interpretaremur. Αξιώω enim, oro, peto: Hesychius. Αξίων, παρακαλῶν· unde ἀξίωσις. Petitio, Libellus supplex. Αξιοῦμαι etiam infra sensu haud multum ab simili usurpatur, lib. 18. ubi de Indorum Auxumitarum Rege Romanorum Legatum excipiente narratione facta, verba haec a Rege prolata dicuntur: διὰ πολλῶν χρόνων ἠξιώθημεν μετὰ τοῦ βασιλέως Ρωμαίων κτήσασθαι φίλιαν· quo loco ἠξιώθημεν, petivi, sive desideravi, sonare videtur. Actorum etiam cap. 28. ver. 22. Αξιοῦμεν δὲ παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι ἃ φρονεῖς. Ceterum quod hoc loco ἀξίωσις, infra et apud Nostrum, et Chr. Alex. etiam, δέησις dicitur: adeo ut non sit amplius hac de re dubitandi locus.

Pag. 354. 17. γεναμένου.] Scr. γενομένου.

Ibid. διὰ λόγων πολλῶν φιλοσοφίας ἀναχθεῖσα.] Imperatricis hujus eruditionis testimonia habentur plurima: quorum nonnulla extant Gr. et Lat. in Bibliotheca Patr. Tom. 8. Photius etiam Eudociae Imp. Metaphrasin Octateuchi metricam laudat, et ejusdem etiam Zachariae, et Danielis Prophetarum Metaphrasin. De Christo etiam Homero-centones, a Patricio quodam inchoati, sed non ad exitum perducti, uti Zonaras testatur, ab eadem deinde absoluti, digestique, in omnium manibus sunt.

Pag. 355. 4. ἐν τῷ αὐτῆς κουβικλείῳ.] κουβικλείον, et κουβουκλείον, sive κουβούκλιον, vel ut apud Chr. Alex. scribitur, κουβικούλιον, Cubiculum est: unde κουβικουλάριος, Cubicularius, et κουβικλαρέα, Cubicularia, apud Graecos recentiores.

Pag. 355. 13. ὑπὸ λόγον] Chr. Alex. a Radero editum, habet ὑπολόγον, conjunctim, mendose: sed nec vocabuli sensum assecutus est Interpres. De hoc Auctoris loquendi genere, vide quae nos supra notavimus lib. 13. in Juliano Imp.

Pag. 355. 15. ἑπαρχὸν πραιτωρίων τοῦ Ἀλλυριῶν ἔθνος, τὸν δὲ Οὐαλέριον μάγιστρον.] Quenam fuerint dignitates istae, in Glossariis, doctorumque virorum in Auctores Annotatis, copiose satis dictum est; ad quae Lectorem mittere potius, quam toties dicta hic inculcare malo.

Pag. 355. 19. τὴν οὖν ἐκ τῆς γενέσεώς μου βασιλείαν.] ἐκ,

pro ἐκτός hoc loco poni putamus; itaque ἐκ τῆς γενέσεώς μου, extra nascendi sortem, vertimus: Chr. Alexandrini tamen Interpretēs ista reddit, ἀβ ἴψο natali meo: quam quidem interpretationem omnino improbare haud ausim; rem itaque in medio relinquo.

Pag. 355. 20. ἀνυχεῖς.] Chr. Alex. habet, ἀπιθεῖς, rectius.

Pag. 356. 19. καὶ ἐκκουσσεῦσαι.] Chr. Alex. habet, καὶ ἐκκουσσεῦσαι, scriptione Latino vocabulo, magis conveniente: ἐκκουσσεῦειν enim, et ἐκκουσσεατέειν, excusare, dicunt recentiores.

Pag. 357. 10. ὅτι οὐδενὶ αὐτὸ ἐπεμψα.] Vel ἐπεμψεν hoc loco scribendum, vel in sequentibus, ἔπραγον.

Pag. 357. 22. ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου οἰκοδομηθήσεται etc.] Optime! si modo Graece Davidus prophetatus fuisset, praetextum speciosiore[m] ista fingendi habuissent Graeculi hi.

Pag. 358. 11. ἵνα εὐτραπέλης αὐτῶ.] Chr. Alex. habet, ἐντραπέλης mendose. Caeterum legationis hujusmodi apud Priscum Rhetorem, (quem eundem fuisse cum Prisco illo Thrace, qui bella haec inter Attilam et Romanos descripsisse ab Auctore infra dicitur, probabile est) mentio extat nulla, in Legation. Excerpt. Theodosium quidem de Transfugis, et Tributis postulandi ansam frequentissime enim arripuisse, ibidem testatur Priscus: a Valentiniano vero Imperatore, sororem ejus Honoriam in uxorem, regnumque Occidentale, vel saltem dimidiam ejus partem, dotis nomine, sibi poposcisse.

Pag. 358. 16. ἀπήλθε πρὸς Ἀλαρίχον, πρὸς τοὺς Γάλλους, ὄντα ἐχθρὸν Ρωμαίων.] Eadem habes apud Chr. Alexandrini Auctorem, qui etiam addit, διὰ Ονώριον. Caeterum haec a vero aliena sunt: Alarichus enim, Honorie adhuc superstite, satis defunctus est. Forte itaque de Theoderico, Gothorum rege, ista intelligenda sunt: hunc enim Aetius in Romanorum adversus Attilam societatem legis suis addaxit. Vide Paul. Diacon. et Idacii Chron.

Pag. 358. 18. ἐπολέμησε.] Chr. Alex. habet ἀπάλεσε, rectius.

Pag. 358. 20. εἰς δὲ τὴν συμβολήν.] Raderus ista vertit, atque ad fidem faciendam; male omnino.

Pag. 358. 21. ἀπὸ σαγίτας.] Σαγίτα, et σαγίττα, et temporibus etiam sequioribus σαῖτα, Sagitta dicta est.

Pag. 359. 2. διὰ τῶν βινῶν ἐνεχθεῖσα.] Scr. ἐνεχθειση· nisi quis legere mallet, καταφορᾶς αἵματος διὰ τῶν βινῶν ἐνεχθεισης. Chr. Alex. habet, καταφορᾶ αἵματος διὰ τῶν βινῶν ἐνεχθεις. Caeterum de Attilae mortis genere non convenit inter Scriptores.

Pag. 359. 18. Ἰνατίαν, τὴν περιβόητον φιλόσοφον etc.] Theonis Alexandri Philosophi filia haec fuit, quae ob eximiae suae rerum Astronomicarum peritiae invidiam, ab Alexandrinis discerpta est, uti testatur Hesychius Illustris, de Vir. Clar. his verbis:

Τρατία, ἡ Θέωνος θυγάτηρ τοῦ Ἀλεξανδρείας φιλοσόφου, καὶ αὐτὴ φιλόσοφος, διεσπασθὴ ὑπὸ Ἀλεξανδρέων, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐνυβρισθὲν, καθ' ὅλης τῆς πόλεως διεσπάρη. τοῦτο δὲ πέπονθε, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν σοφίαν, καὶ μάλιστα εἰς τὰ περὶ ἀστρονομίας. Sed vide etiam Socratem lib. 7. cap. 15. ubi plenior Hypatiae hujus caedis narratio habetur.

Pag. 359. 16. ἦτις εἶχεν ἐν μέσῳ θαλάσσης ὑπαρχούσας πόλεις ἑκατόν.] Pomponius Mela de sit. Orb. lib. 2. cap. 7. *Super eas jam in medio mari, ingens, et centum quondam urbibus habitata, Crete, ad orientem promontorium Samonium, ad occidentem κριουῦ μέτωπον immittit*, etc. Scylax etiam Caryandens. de hac insula verba habens; et quibusdam ejus urbibus enumeratis, addit; εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις ἐν Κρήτῃ· λέγεται δὲ εἶναι ἑκατόμπολις. Unde Homerus Iliad. β.

Ἄλλοι δ' οὐ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.

Pag. 359. 17. καθὼς περὶ τῆς αὐτῆς νήσου ἐξέθετο ὁ σοφώτατος Εὐριπίδης.] Nil tale apparet apud Euripidem quem habemus hodie.

Pag. 359. 20. ἔχον ἰδιόζοντα θόλα ἰβ'.] τὸ θόλον, neutrum, haud temere alibi invenies. Tholus vero aedificium est forma rotunda extractum, et in acutum fastigium desinens. Hesychius: Θόλος, στρογγυλοειδῆς οἶκος, δι' ὄστράκων ἐλλημμένος. Caeterum de his plura tibi suppeditabit Lexicon Vitruvianum, a Joanne de Laet recens editum.

Pag. 359. 21. μία διοκῆσις θόλον παρῆχεν.] Locus mendosus: forte legendum, μίαν διοκῆσιν etc.

Pag. 360. 1. ἐνὸς καμίνιου μόνου.] Κάμινος, καμίνη, et apud nostrum καμίνιον, Caminus est, sive Fornax.

Pag. 360. 20. ἐν ᾧ χρόνῳ ἀπηγγέλθη ὁ θάνατος Βαλεντιαννοῦ.] Quaesnam habemus hic portenta? Valentinianus enim, post mortuum Theodosium, iv annis superstes erat. Consulne, si placet, Prosperum Aquitan, et Marcellinum Comitem.

Pag. 361. 4. ἐν τῇ ζωῇ τοῦ αὐτοῦ πατρός.] Alii haec aliter narrant; Antiochumque ab Isdigerde Persarum Rege, quem Arcadius Imp. moriturus, filii sui parvuli Theodosii Tutorem testamento constituerat, ad Imperatoris teneri curam suscipiendam missum volunt. Vide Zonaram et Cedrenum.

Pag. 361. 8. ἐποίησε παπᾶν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως.] Zonaras Antiochum Ecclesiae Chalcedonensis clericum factum vult, in aede S. Martyris Euphemiae: ἀφαιρεῖται δὲ καὶ πᾶσαν τὴν ὑπαρξιν, αὐτὸς δὲ κείρεται κληρικὸς εἰς τὸν ἐν Χαλκηδόνι ναὸν τῆς πανευφήμου μάρτυρος Εὐφημίας· καὶ θνήσκει μετ' οὐ πολὺ.

Pag. 361. 11. μετὰ τὸ πλήρωμα τῆς αὐτῶν στρατείας.] Στρατεία hoc loco, uti et aliquoties etiam infra, pro Ordine, sive Dignitate quacunque, qua ab imo usque ad supremum ejus gra-

dum, sive Primiceratum, ordine ascendebatur: atque hoc, τὸ πλῆρωμα τῆς στρατείας, vocat Auctor noster. Vide infra, lib. 15. in Zenone: Καὶ ταῦτα ἀκούσας ὁ βασιλεὺς Ζήνων, συνέσχε τὸν πατρικιὸν Πελάγιον, τὸν ἀπὸ Σιλεντιαρίων, πληρώσαντα, (subaudi, τὴν στρατείαν αὐτοῦ) καὶ ἰλθόντα εἰς τὴν τοῦ πατρικίου ἀξίαν, etc. Lib. etiam 18. in Justiniano: Εἶδοι δὲ ὀνομάζονται, διότι πάντας τοὺς προκόπτοντας ἐν ταῖς στρατείαις ὁ βασιλεὺς Ρωμαίων ἐν ἀριστοδείκνοις τρέφει ἐν τῷ αὐτοῦ παλατίῳ, χαριζόμενος ἐκάστῳ τὰ τοῦ προμικηράτου. Dorotheus etiam, Doctr. κχιι. Ἐν τῷ παλατίῳ εἰσὶ μεγάλαι καὶ λαμπραὶ στρατιαί, ὑπόθου τὴν σύγκλητον, τοὺς πατρικίους, τοὺς στρατηλάτας, τοὺς ἑπάρχους, τοὺς σιλεντιαρίους· εἰσὶ γὰρ αὗται πολύτιμοι στρατιαί.

Pag. 361. 19. ἦν γὰρ καθαριώτατος.] Chr. Alex. habet, διότι καθαρὸς ἦν πάνν· Verum ab Auctore nostro longiuscule in hac narratione in aliis etiam diacedit.

Pag. 361. 21. αὐτὸν ἐπὶ τόπον Αὔγουστα.] Ista vocabula, uncis inclusa, omnino redundant.

Pag. 362. 1. ἐχόλεσεν.] Scr. ἐχόλησεν.

Pag. 362. 6. ἐπίσκοπος γενόμενος εἰς τὸ λεγόμενον Κοτυάειον] Scr. γενόμενος. Alii vero Cyrum hunc, non Cotyaeensibus, sed Smyrnenisibus Episcopum datum volunt. Vide Zonar. Cedren. et Chron. Alex.

Pag. 362. 7. τὸ δὲ Κοτυάειον πόλις ἐστὶ τῆς Φρυγίας ἐπαρχίας Σαλονταρίας.] Καττινεύειον, urbs haec Eustathio in Dionys. Perieget. dicta est: qui etiam Phrygiae tertiae, Ἐπικτήτου, vocatae eam facit. Phrygia enim Antiquis triplex erat; Phrygia Major, ubi Midas regnavit; Phrygia Minor, Hellesponto contermina; καὶ τρίτη, ἢ λεγομένη Ἐπικτήτος, ἐν ἣ τὸ Καττινεύειον, καὶ τὸ Δορύλαιον, ὡς ὁ γεωγράφος ἱστορεῖ. Stephanus tamen, qui etiam ex Strabone urbis hujus nomen profert, Κοτυάειον vocat: Κοτυάειον, πόλις τῆς Ἐπικτήτου Φρυγίας· Στράβων ιβ'. Itaque Κοτυάειον apud Eustathium omnino reponendum: uti hodie legitur apud Strabonem ipsum, l. 12. τῆς δι' Ἐπικτήτου Φρυγίας Ἀζανολέ τε εἰσὶ, καὶ Νακόλεια, καὶ Κοτυάειον, etc.

Pag. 362. 12. ἔκραξαν αὐτῷ προσομιλήσαι.] προσομιλεῖν, et ὁμιλεῖν, recentioribus concionem habere, sonat: unde, *Homilia*, etiam Latinis Concio est.

Pag. 363. 2. καὶ ἐφονεύθη, ὡς μελετήσας τυραννίδα.] Quemnam hic memorat Rufinum Auctor noster? Rufinus quidem Praefectus Praetorio, ut Chr. Alexandrini Auctori, sive Praefectus Orientis, ὁ τῆς ἀνατολῆς ἕπαρχος, uti Evagrio dictus est, Arcadii Imperii sub initio, ob affectatae tyrannidis suspicionem, a militibus occisus est: uti legitimus apud Marcellinum Comitem, Prosper. Aquitan. Paul. Diacon. et Evagrium: nec Rufinum illum alium, res novas sub Theodosio minore molientem, proferunt nobis Historici.

Pag. 363. 4. τὸν λεγόμενον Ζιομπᾶν.] Cedrenus Ζουμπᾶν eum cognominatum vult.

Pag. 363. 13. καὶ τὰ θεώρια.] Per θεώρια intelligo loca Ludis spectandis destinata, sive Theatra, Circos, aut hujusmodi. Quandoque etiam ponitur pro Spectaculis ipsis; ut infra, lib. 17. in Justino Imp. καὶ ἐπήρθησαν τὰ θεώρια, καὶ οἱ ὀργισταὶ ἐκ τῆς ἀνατολῆς, etc.

Pag. 363. 16. Περισίφ.] Scr. Περισίφ.

Ibid. ἐπὶ τῆς ὑπατείας τοῦ αὐτοῦ Θεοδοσίου καὶ Ρομορίδου.] Si modo his Coss. invasio haec ab Isauris facta est, ad Arcadii potius imperium referri debuit. Theodosius enim junior, bimus tantum, cum Rumorido Consulatum iniit, patris sui Arcadii Imp. anno VIII, secundum Marcellinum Comit. vel IX, ut putat Chr. Alex. Auctor.

*Pag. 363. 22. ἀπὸ τῶν λεγομένων Τροαδησίων συμβόλων.] Repono ἐμβόλων, ex Chr. Alex. Porticus vero has Troadenses duae erant, ut ex Marcellino discimus, ad annum 448. *Utramque Porticum Troiadensem, turresque portarum utrasque, ignis subditus excussit.**

*Pag. 364. 5. μετὰ ἐξπεδίτου πολεμήσαι.] Εξπέδιτον, *Expeditum*, exercitus: frequenter occurrit apud recentiores.*

Pag. 364. 11. ἐκ τοῦ τάγματος τῶν λεγομένων Ἀθανάτων.] Equites lectissimi erant hi; totumque agmen, cetero in se continebat. Ἀθάνατοι τάγμα ἱππέων παρὰ Πέρσαις μυρίων ἀνδρῶν. Socrates etiam, lib. 7. cap. 20. παρελθόντες οἱ καλούμενοι παρ' αὐτοῖς ἀθάνατοι, (ἀριθμὸς δὲ ἦν οὗτος μυρίων γενναίων ἀνδρῶν) μὴ πρότερον ἔφασαν τὴν εἰρηνην προσδέξασθαι, πρὶν ἂν αὐτοῖς (ἰσ. αὐτοῖ) ἀφυλάκτους οὖσιν τοῖς Ρωμαίοις ἐπιθῶνται. Caeterum Immortales hi, sub Theodosio Juniore, penitus excisi sunt. Vide Socratem loco citato. Sed nec Romani ab inani hoc titulo, imperio etiam jam languescente, temperabant sibi: unde apud Joannem Cuiuspalat. in Michaelē Ducae F. cognomento Parapinacio, ἀθανάτους hosce habemus. εἰ μὴ γὰρ ἦν τοῦτο, εὐκόλως ἂν τὸν Βρυέννιον κατηγωνίσαστο, στρατὸν τε ἰδιαιτάτον ἔχων, οὗς ὀνομάζουσιν ἀθανάτους, καὶ ἕτερον οὐκ ἄγνητ' ἀπὸ συγκλύδων ἀνδρῶν συγκείμενον.

Pag. 264. 12. Ἀρεόβινδὸν τινα Γότθον.] De singulari hoc inter Areobindum et Persam certamine, paucis licet, meminuit tamen Socrates, lib. 7. cap. 18.

*Pag. 364. 13. κόμητα Φοιδεράτων.] Φοιδεράτοι, *Foederati*: hoc vero nomine dicti sunt Gothi, sub Romanis militantes: ut apparet ex Jornande de Reb. Get. cap. 21. *Nam et dum famosissimam et Romae aemulam in suo nomine (Constantinus) conderet civitatem, Gothorum interfuit operatio; qui foeders inite cum Imperatore XI suorum millia illi in solatia contra gentes va-**

rias obtulere; quorum et numerus, et millia usque ad praesens in Rep. nominantur, id est, Foederati..

*Pag. 364. 14. ὁ δὲ Ἀρσέβινδος ἐβάσταξε καὶ σπαράρην.] σπαράρην, pro σπαρίν, hic poni suspicor: σπαρίν vero ex σπαρίον fit, usitatissima scriptionis corruptela. Sic Σωσθένην apud nostrum habemus, pro Σωσθένιν, et hoc pro Σωσθένιον. Caeterum quid tandem sit σπαρίν, sive σπαρίον; aut vocabula illa alia ejusdem familiae, quae infra occurrunt, scil. σόκος et σοκκένω, libentissime ab aliquo discerem. Certe adeo inauditae sunt haec voces, ut etiam eas suspectas habeant viri eruditissimi, atque ex Auctoribus expungant. Ita in hoc Olympiodori loco apud Photium: Ἀδείουλφος τοῦτο μαθὼν, προὔπαντιάζει χιλιάδας δέκα συνεπαγόμενος στρατιώτη, ἔχοντι ἄνδρας περὶ αὐτὸν Ἀσάρω ὄπτακαίδεκα, ἢ καὶ εἴκοσιν· ὃν ἔργα ἡρωικά καὶ θαυμάσαι ἄξια ἐπιδειξάμενον, μόλις * σάκκοις ἐξώρησαν, καὶ ὕστερον ἀναιροῦσι. *Adaulphus, cognita te, collectis decem millibus militum, occurrit Saro, viros octodecim aut viginti apud se habenti; quem gesta heroica, et stupore digna edentem, * scutis adhibitis, vivum aegre capere potuerunt, tandemque occidunt.* Pro σάκκοις hoc loco, doctissimus Hoeschelius, licet, ut ipse fatetur, in H. Stephani codice veteri, σόκκοις scriptum invenerit, si quid aliud, σακίοις tamen reponendum censet. Andr. Schottus, σάκοις, vel σάκεσι, omnino legi vult: Scuta scilicet, quam sacculos, hostibus vivis capiendis accommodatiora existimans. Ista quidem parum arrident; verum unde saniora expectabimus? Mihi certe rem strictius perpendenti subiit tandem suspicari, σπαρίον, sive σόκον, Laquei quoddam genus esse, hostibus irretiendis, et ex equis deturbandis, idoneum, atque a Gothis, aliaque gentibus barbaris in bella ferri solitum. Atque conjecturam hanc nostram quodammodo stabilire videtur, quod legimus apud Isidorum de Originib. lib. 18. cap. 56. de Laqueariis Romanis, verbis hisce. *Laqueariorum pugna erat, fugientes in ludo homines injecto laqueo impeditos, consecutosque prostrare, etc.* A σόκος vero, sive σόκος, fit σοκκένω, *Illoqueo, laqueo impedio, seu implico.* Atque huic vocabuli significationi astipulatur Hesychius, ubi σοκῆ, interpretat, βροχιζέι, ὀγλέυει. βρόχος enim *Laqueus* est; ὀγλέυς etiam, *Vinculum, Ligamen.* Hesychius: *Ογλέυς· μοχλός, στρόφιξ, δεσμός, etc.* Forte et his cognata est Latino-barbara vox ista, *Soga*, quae *Funis* explicatur a Glossar. Legg. Longobard. lib. 1. tit. 25. leg. 33. *si quis sogas furatus fuerit de bove junctorio* etc. uti nos monet doctissimus Jo. Vossius de Vitiis sermonis. Vocabuli autem interpretatio ista loco huic Auctoris nostri optime convenit: ut et alteri illi, lib. 18. pag. 435. ubi haec habemus: *καὶ καταδιώξαντες οἱ Οὐννοὶ, ἐσάκκευσαν φεύγοντας τοὺς ἐξάρχους Ρωμαίων· καὶ ὁ μὲν Γοδιλάς, ἀποσπάσας τὸ ἴδιον ξίφος, ἔκοψε τὸν σόκον, καὶ ἐξείλησεν.* Ha-*

bemus hic Duces fugientes laqueis hisce irretitos; unumque eorum Godilam, stricto gladio laqueum discindentem, atque hoc pacto effugientem: nec omnino dubito, quin Adaulphi milites non sacculis, nec scutis, sed Laqueis hisce adhibitis, Sarum tandem vivum ceperint. Pro *σάκκοις* itaque, in Olympiodori excerptis Photianis, *σάκκοις* loco suo omnino restituendum. Nec me quicquam movet, quod locus iste aliter se habet apud Cedrenum, ubi haec legimus: *ὃς Σώκιστρον κατέχων τὸν Πέρσην, ἐσώκισε, καὶ κατενεγκὼν ἐκ τοῦ ἵππου ἀπέκτεινε*: mendosa enim esse haec, nullus dubito, et pro *Σώκιστρον*, (quod ab imperitis Librariis in Nomen proprium factum est; idque pari jure, quo supra apud eundem in Orestis historia, τὸ *Σαρακηρικὸν λίμνον*, in *Σαρακηρικὸν Ἑμετ*, (nomen si Dis placet, loci nescio cujusdam) transformarunt) *σωκίστρον*, quo vocabulo Cedrenus, pro Nostri *σοκαρίφ*, usus videtur, reponendam. Quid enim aliter de *ἐσώκισε*, quod proxime sequitur, quodque Xylander adeo caute missum fecit, statuendum est? Sed de his plus satis.

Pag. 365. 3. *ἔνθα ἐστὶ Θεοῦ μυστήριον, πῦρ αὐτόματον.*] De hoc igne in Lycia e terra sponte erumpente Cedrenus, ex B. Patricio, de Thermis et Inferis: *ὅτι δὲ πῦρ ἐστὶν ὑποκάτω τῆς γῆς, πειθέτω σε τὸ ἐν Σικελίᾳ, καὶ ἐν Λυκίᾳ προφανῶς ἀναδιδόμενον*, etc. Eustathius etiam in Dionys. Perieget. *Ἰστορεῖται δὲ καὶ ὄρος εἶναι περὶ Λυκίαν, τίκτον πῦρ αὐτόματον· τοῦτο δὲ μέγρι καὶ εἰσάρτι φαίνεται*. Mons iste Chimaera dictus est, ut ex Solino discimus, cap. 42. *Quod in Campania Vesuvius, in Sicilia Aetna, hoc in Lycia mons Chimaera est. Hic mons nocturnis aestibus fumidum exhalat: unde fabula triformis monstri in vulgum data est, quod Chimaeram animal putaverunt.*

Pag. 365. 4. *ἀπομερίσας.*] Forte scribendum, *ἀπεμέρισεν*.

Pag. 365. 15. *τὴν σύνοδον τῶν σμ' ἐπισκόπων ἐν Ἐφέσῳ.*] De numero Episcoporum in hac Synodo congregatorum, non convenit inter Scriptores: Cedrenus ccxxx enumerat; Noster ccxli: alii tamen, licet omnes plus ducentorum hanc Synodum faciant, numerum tamen in incerto relinquunt. Codex Conciliorum, a Binio editus, cliv tantum nomina hodie exhibet.

Pag. 365. 23. *προετρέψατο δὲ Ζινζίριχον.*] *Γιζέριχος* aliis Graecorum dictus est; et Latinis etiam Geizerichus, Gizerichus, et Genserichus. Vide Procopium de bel. Vandal. lib. 1. Cedrenus, Glycam, Jornandem, Paul. Diacon. Prosper. Aquitan. etc.

Pag. 366. 3. *Ἔως τῶν χαλκουρρημάτων.*] *χαλκουρρημάτα* hoc loco, *aeneas statuas*, vertimus; quo sensu etiam vocabulo hoc infra utitur Auctor noster. Vox tamen etiam opus aliud quodcunque aeneum significat: sed nec ab his abstinuit praedo iste, teste Procopio, de bel. Vandal. l. 1. *οὔτε χαλκοῦ, οὔτε ἄλλου δίουου, ἐν τοῖς βασιλείοις φεισάμενος· ἐσώλησε δὲ καὶ τὸν τοῦ Διὸς τοῦ Καπιτωλίου νεῶν, καὶ τοῦ τέγους τὴν ἡμισείαν ἀφεί-*

λετο μοῖραν. τοῦτο δὲ τὸ τέγος χαλκοῦ μὲν τοῦ ἀρίστου ἐτύγγανεν ὄν· χρυσοῦ δὲ αὐτῷ ὑπεργυθέντος ἀδρού, ὡς μάλιστα μεγαλοπρεπές τε καὶ θαύματος πολλοῦ ἄξιον διεφαίνετο. τῶν δὲ μετὰ Γίγγηου νεῶν μίαν μὲν ἢ τὰς εἰκόνας ἔφερε, φασὶν ἀπολείσθαι, etc.

Pag. 366. 4. λαβὼν αἰχμαλώτους τοὺς περιλειφθέντας συγκλητικούς.] Captivorum quidem multa millia inde abduxisse Gensericum, memorant Scriptores; Nobiles tamen omnes effugisse, testem habemus Paul. Diacon. l. 15. *Percussis itaque Romanis tam terribili nuntio, nobilibusque simul, aut popularibus ex urbe fugientibus, urbem omni praesidio vacuum Gensericus obtinuit.*

Pag. 366. 11. Εὐδοκίαν τὴν μικράν.] Eudocia Minor, haec dicta est, respectu habito ad Eudociam Imperatricem, Theodosii minoris uxorem, hujus vero aviam: Eudocia enim Valentiniiani filia erat natu major.

Pag. 366. 14. Θεοδοσίος μαθὼν ὅτι κατὰ γνώμην Εὐδοξίας] Imo quinto tandem post Theodosium mortuum anno accidit haec Romae direptio. Vide Marcellin. Comit. et Chr. Alex.

Pag. 366. 21. εἰσήλθε λεκτικῶν.] Scr. λεκτικῶν, uti habet Chr. Alexandrin. λεκτικίων, *Lecticia* est.

Pag. 367. 8. στυφόμενος τοὺς πόδας.] Vide quae supra notavimus ad haec verba, lib. 19. in Severo.

Pag. 367. 14. πεσόντα.] Scr. πεσόν.

Pag. 368. 3. καὶ ἔτεκεν Ἰουλιανόν.] *Ἰουλιαναν*, Julianam quidem, Olybrio filiam ex Placidia Constantinopoli natam, memorat Chr. Alex. Forte itaque *Ἰουλιαναν* etiam apud Nostrum legendum.

Pag. 368. 10. καὶ ἐποίησεν αὐτὸν βασιλέα ἐν τῇ Ρώμῃ.] Imo hoc, Marciano Imp. jam defuncto, a Leone M. successore ejus factum est. Vide Evagr. lib. 2. cap. 16.

Pag. 368. 15. μὴ πολιτεύεσθαι Πρασίνοους ἐκέλευσε.] Locus mendosus: forte legendum, μὴ πολ. Πρ. κελύσας· aut καὶ μὴ πολ. Πρ. ἐκέλευσε, μήτε στρ. etc.

Pag. 368. 17. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀρρώστησας.] Morbone aliquo, an ex veneno, Asparis nutu ei dato, interierit Marcianus, dubium relinquit Zonaras: *Μαρκιανὸς δὲ θνήσκει ἕξ βασιλεύσας ἔτη καὶ μῆνας τινάς, ὡς μὲν τινες λέγουσι, νοσήσας· ὡς δὲ τινες, φαρμαχθεὶς νεύσει τοῦ πατρικίου Ἀσπαρος.*

Pag. 369. 2. Λέων ὁ μέγας, ὁ Βέσσος.] Ita etiam Jornandes, de Regnor. Success. *Leo Bessica ortus progenie, Asparis patricii potentia ex tribuno militum factus est Imperator.* Bessi autem Thraciae populus: vide Solinum, cap. 16. Strabo Bessos Illyrico adjudicat, Aemique montis partem maximam eos occupare scribit. Strabo lib. 7. Deinde vero, ὃς ἐβασίλευσε, aut quid tale deesse videtur.

Pag. 369. 4. ἐπὶ Μαρκιανοῦ σταφθεῖς.] Hoc falsum esse, supra notavimus.

Pag. 369. 10. Συμεών ὁ στυλῆτης.] De Symeone hoc Stylita, vide Evagrium lib. 1. cap. 13, et 14.

Pag. 369. 17. κατηγόρηθη Ἰσοκάσιος ὁ Κοιαιστώριος.] Forte scripserit Auctor, κατηρήθη, a κατερόμαι, passive sumpto: κατερώ enim est, Accuso. Mallet enim κατηγορήθη, uti habet Chr. Alex. Κοιαιστώριος vero, sive, ut habet Chr. Alex. Κῦστώριος, non Quaestor est, uti vertit Raderus; sed Vir Quaestorius, id est, qui Quaestoris munere aliquando functus est. Isocasium vero munere hoc defunctum fuisse apparet ex paulo infra sequentibus; ubi Jacobus Archiatrus ab Imperatore petit, uti Isocasius Constantinopoli, coram Senatu, et Praefecto Praetorio, non autem Provinciae Praefecto, causam diceret, ἐπειδὴ Κοιαιστωρός εἶχεν ἀξίας, quoniam Munere Quaestorio functus fuerat. Si enim hoc tempore Quaestor fuisset, non εἶχεν, sed ἔχει potius scripsisset Auctor. Confirmantur haec ex ipsius etiam verbis hisce; ἀλλὰ δίκη καθαρῶ δίκασον ἐπ' ἐμοί, ὡς ἰδίκασις σὺν ἐμοί. Ex quibus verbis apparet Isocasium Pusaei Κοιαιστωρα, sive πάρεδρον, id est, Assessorem aliquando fuisse. Quaestor enim iste Principis, vel etiam Magistratuum minorum Assessor erat. Procopius Goth. lib. 1. Φιδελιὸν τε πέμπσαντες, ἄνδρα ἐκ Μεδιολάνων ὁρμώμενον, ἢ ἐν Λιβυαίοις, (lego, Λιγυροίς) κείται, ὃς δὴ Αταλαρίχῳ παρήδρους πρότερον, (Κοιαιστωρα δὲ τὴν ἀρχὴν ταύτην καλοῦσι Ρωμαῖδι) Βελισάριον εἰς Ρώμην ἐκάλουν, etc. Misso itaque Fidelio, ex Mediolano, quae Liguria urbs est, oriundo, hio vero Atalarichi olim assessor fuerat, (quam dignitatem Romani Quaestorem vocant) Belisarium ad Romam vocant. Belisarii vero Assessor erat Procopius iste, ex quo ista protulimus. Cedrenus tamen Isocasium hunc, Antiochiae Quaestorem facit.

Pag. 369. 19. Αλυεώτης] Scr. Αλυεάτης, ex Stephano.

Pag. 370. 5. τὰς φωνὰς αὐτοῦ ἔλαβεν.] Raderus vertit, accusationem ejus accepit: ego potius, Exanimationem, vertendum, judicavi.

Pag. 370. 10. αἰτῶν αὐτῷ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐξετασθῆναι.] Scr. αἰτῶν αὐτὸν ἐν Κ. ἐξετασθῆναι. De Jacobo vero hoc Medico, vide Marcellinum, in Leone.

Pag. 370. 17. εἰσελθόντος πρὸ βήματος γυμνοῦ.] Corrige Chr. Alex. ubi scribitur, εἰς προδῆλου γυμνοῦ.

Pag. 371. 5. τὰς κυριακὰς ἀπράκτους εἶναι.] Eadem habes apud Glycam, part. 4. in Leone I. Imp.

Pag. 371. 11. Ἀρδαβουρίου, καὶ Πατρικίου, τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ.] Corrige Zonaram, ejusque interpretationem; ubi Patricius, non pro nomine proprio, sed pro Dignitate, accipitur. Verba haec sunt: μέγρι δὲ τέλους ἀντέχειν μὴ οἷός τε ὢν, εἰκων ἀνάγκη, Καίσαρα ποιεῖ, ἀπὸ πατρικίου, τὸν τοῦ Ἀσπαρος παῖδα, Ἀρδαβουρίου δὲ ἀδελφόν. Omnino legendum, Καίσαρα ποιεῖ τὸν

Πατρικιον, τὸν τοῦ Ἀσπαροῦ παῖδα etc. *Patricius* enim, sive *Patriciolus*, dictus est *Asparis* filius natus minor. Habemus ex *Jornande*, de *Reb. Get.* et *Marcellino Com.* quorum utriusque haec verba sunt: *Aspar primus Patriciorum, cum Ardabure et Patriciolo filiis, illo quidem olim Patricio, hoc autem Caesare, generoque Leonis appellato, Arrianus cum Arriana prole Spadonum ensibus in palatio vulneratus interiit.* Eodem modo peccat et *Cedrenus* olim *Patricium* fuisse ait *Marcellinus*, inde est, quia ad hunc *Leonis* Imp. annum $\lambda\nu$, (quo *Marcellinus* hoc factum vult) anni elapsi fuerant $\kappa\nu$, ex quo *Consulatum* gesserat *Ardabures*. Corrigendum etiam *Chr. Alex.* ubi haec mendosissima habentur. *Christophorsonus* etiam, *Evagrii* *Interpres*, *Auctorem* suum corruptit, ubi verba ejus pervertens, non *Patricium*, natus minorem, sed *Ardaburium Asparis F.* natus majorem, eum creare facit.

Pag. 371. 17. καὶ συμβολῆς γενομένης μετὰ τῶν ἐξουβιτώρων.] *Ista* vertit hoc modo *Chr. Alex. Interpres*: *et communicato cum Excubitioribus consilio*; pessime: nec in hoc ipso errore hic tantum est.

Pag. 372. 6. Ἰβρεξεν ἐν Κωνσταντινουπόλει κονίαν.] *Accidit* hoc *Leonis* Imp. anno $\kappa\nu$, ex *Vesuvii* montis ignitis eruptionibus: uti ex *Marcellino Comite* discimus, ad dictum annum. *Vesuvius Mons Campaniae torridus intestinis ignibus aestuans, exusta vomit viscera, nocturnisque in die tenebris omnem Europae faciem minuto contexit pulvere. Hujus metuendi memoriam cineris Byzantii annue celebrant VIII Idus Novemb.*

Pag. 372. 15. ὄπερ ἐκάλεσε νέον Ἰμβολον.] De incendio hoc, vide *Zon.* et *Cedren.*

Pag. 372. 18. κατὰ Σινξηρήλου Ουανδαλούργος τῶν Ἀφρων.] *Lego*, *Ουανδάλον*, *φηγὸς τῶν Ἀφρων.* De praelio vero hoc navali inter *Gizerichum* (ita enim aliis dictus est) et *Basiliscum*, vide *Procopium*, de bello *Vandal.* lib. 8.

Pag. 373. 2. ἦτοι λιβέρνου.] *Λίβερον* sive *λίβυρον*, uti aliis scribitur, *Liburna*, est.

Pag. 373. 14. μετὰ τὴν ὑπατείαν αὐτοῦ, ἣν δέδωκεν ἅμα Ρουστιαίῳ.] *Υπατεία* nummus dicitur, a Magistratibus in populum sparsus: uti supra dictum est. Verum haec dissona sunt ab aliis historicis: *Olybrius* enim et *Rusticus* *Consulatum* gesserunt, *Leonis* Imp. anno $\nu\eta$; cum tamen *Anthemius* a *Leone* *Romanus* *Imperator* non constitutus fuerit, ante imperii sui annum κ . Vide *Marcellinum Comit.* et *Chr. Alex.*

Pag. 374. 6. βασιλεύει.] Forte scribend. *βασιλεύσει.*

Pag. 374. 9. διὰ μαγιστριανοῦ.] *Μαγιστριανοῦ*, *Magistriani*, dicti sunt, *Officiales* *Magistri* *Officiorum*. Vide *doctissimi Fabroti Glossar.* ad *Cedrenum*. *Apud* *Nostrum* tamen sensu latiore pro *Legato* quolibet, sive *nuncio* *Regio* accipi videtur: ita

infra lib. 18. Persis Officiales hujusmodi attribuit. ὅτι δὲ ἀνηγορεύθη βασιλεὺς Περσῶν Χοσδρόης, ἐδήλωσε τοῖς πρεσβυταῖς Ῥωμαίων, διὰ Πέρσου Μαγιστριανοῦ, εἰσελθεῖν ἐν τοῖς Περσικοῖς, etc. *Chosroes vero Persarum Rex factus, Romanorum Legatos per Magistrum Persam monet, uti in Persidem venirent, etc.*

Pag. 374. 11. ἐναντιοῦται.] Scr. ἐναντιῶται.

Pag. 375. 7. ἐποίησε πάλιν ἄλλον βασιλεῖα ὁ Ρεκίμερ ἀπὸ τῆς συγκλήτου τῆς αὐτῆς Ρώμης Μαιουρίνου.] *Omnia hic pessime confundit Auctor noster: Majoranus enim, sive Majorinus, (ut noster, Graecique alii eum vocant) ante Olybrium, Occidentale habuit imperium; inter hos etiam duobus aliis intervenientibus. Regum horum Romanorum series haec est, ex Marcellino, et Jordanede: Majoranus, a Marciano Imp. rex factus; Severus; Anthemius, a Leone Romam missus Imperator: Olybrius; Glycerius; Nepos; qui Glycerium, a regno dejectum, Episcopum fecit. Hunc Νέπον, infra vocat Auctor, tanquam a Νέπος, Νέπου eumque a Recimere Regem creatum asserit, falsissime: Recimer enim ante Olybrium, fatis concessit, teste Paulo Diacono, lib. 16. Post mensem tertium (occisi Anthemii) excruciatu languoribus et ipse (Recimer) interit. Mortuo Recimere, Olybrius Imperator Gundibaram, ejus nepotem, Patrium effecit.*

Pag. 376. 4. δυσεντερίας.] Scr. δυσεντερίας. De hoc vero Leonis morbo stupendo, vide quae Cedrenus habet.

Pag. 376. 10. ὁ αὐτοῦ πατήρ.] Chr. Alex. habet, ὁ αὐτοῦ πάππος, mendose: non enim avus, sed pater Leonis erat Zeno.

Pag. 376. 11. Περιτίου.] Scr. Περιτίου.

Pag. 376. 19. ὧν ἐνιαυτῶν ζ'.] Quomodo hoc esse potuit, haud video: Chr. Alexand. tamen annos xvii. eum vixisse asserit: uterque proculdubio falso; uterque tamen Nestorianum eundem auctorem habet. Procopius enim eum, haud multos dies natum, Imperatorem salutatum fuisse, scribit: *Τελευτήσαντος δὲ καὶ Λέοντος ἐν Βυζαντίῳ, παρέλαβε τὴν βασιλείαν Λέων ὁ Ζήνωνός τε καὶ Δριάνης τῆς Λέοντος θυγατρὸς, ἐς ἡμερῶν ἔτι ὀλίγων πού ἡλικίαν ἦκον.* Auctor etiam noster supra, eum παιδίον μικρὸν fuisse testatur. Imperium vero tenuit non anno toto uno. Procop. de bel. Vandal. lib. 1.

Pag. 377. 4. τὸν παραμονάριον τῆς ἀγίας Ευφημίας.] *Μονή* recentioribus idem quod *Monasterium*; inde *Παραμονάριος*, *Monasterii Minister*; *Mansionarium*, vocat Anastasius. Petrum vero hunc, cognomento *Κναφέα*, sive *Fullonem*, non *Euphemias*, sed *S. Bassae* Presbyterum fuisse; nec a Zenone Imp. Episcopum creatum, sed Leonis i. anno septimo Episcopatum Antiochenum sibi arripuisse testatur Cedrenus.

Pag. 377. 12. ὡς ἔστι βασιλεὺς.] Chr. Alexandrimi Interpres ita vertit: *atque inde Veredis, velut Imperator, properavit in Isauriam*: ac si Imperatorium fuisset, nec exercita, nec sa-

tellitio stipatum eum Veredis fugere. Immo summæ potius Zenonis *μικροφυγίας* argumentum hoc ponit Auctor, eo quod, Imperator licet esset, ad laboriosum hunc, vilemque Cursum descenderet, atque *ἵπκοις ταχυδρομοῖς*, sive Veredis, a socrus suae insidiis etiam se subduceret.

Pag. 379. 7. *καὶ εἰς τὸ καλάτιον.*] Verba haec, et praecedentia a Radero pessime vertuntur, cui in mentem non venit, *εἰς*, cum accusativo, hoc loco, ut et alibi frequentissime pro *ἐν* poni.

Pag. 379. 10. *τὸν αὐτὸν Ἀρμάτιον.*] Armatus iste, et *Ἐρματίου*, a Scriptoribus varie dictus est.

Pag. 380. 4. *Ἐπὶ τῆς ὑπατείας Θεουδερύχου.*] Nihil minus: Zeno enim ad Constantinopolim reversus est, vel Basilisco et Armato Coss. vel anno sequente, quo vel nulli erant Consules, ut Marcellinus Comes, vel Armatus solus Consulatum gessit, ut Victor vult; quum Theodoricus non ante septimum posthaec, vel octavum annum ad Consulatum provectus fuerit. Vide Chr. Alex. Victorem, et Marcellinum.

Pag. 380. 13. *καὶ ἀνεχρίσθη ἡ θύρα.*] *ἀναχρίω* hoc loco novo plane sensu accipitur, pro, *obituro*: quo etiam modo *παραχρίω* fere usurpatur a Jo. Tzetze Chil. 1. Hist. 14.

*Μόνον δὲ ταύτας παρελθεῖν φασὶ τὸν Οὐδυσσεῖα,
Κήρω μὲν παραχρίσαντα τὰ τῶν ἐταίρων ὄτα.*

Pag. 380. 23. *Εἰς Εὐχάϊτα εἰς τὴν Ποντικὴν.*] Urbs haec varie dicta est, *τὰ Εὐχάϊτα*. ut hoc loco, et apud Cedrenum: *ἡ Εὐχάϊτα*, et *Εὐχάνια* etiam legitur, apud Zonaram. Theodoropolis autem alio nomine deinceps vocata est, uti idem testatur Tom. 2. in Joanne Zimisca. Caeterum Cedrenus Petrum Fullo-nem a Zenone in Pityos relegatum, ad S. Theodorum vero in Euchaïtis clam confugisse asserit.

Pag. 381. 2. *ἐσφάγη ὁ ἐπίσκοπος Στέφανος.*] Eadem refert Evagrius, et ex eo Nicephorus; nisi quod, ubi Noster a Clero, illi a populo Antiocheno Stephanum occisum esse tradunt. Ubi obiter notandum, Nicephori Interpretem *παῖδες Ἀντιοχέων*, qua voce Nicephorus cum Evagrio usus est, *Antiocheni pueri*, inepte reddidisse.

Pag. 382. 1. *ὡς τῇ ἐμῇ βασιλείᾳ, φησὶ, πιστὰ φυλάξας.*] Chr. Alex. habet, *πῶς τῇ ἐμῇ βασ. πιστὰ φυλάξει*. ad quam lectionem Codicem etiam nostrum MS. recenti manu correctum inveni. Caeterum ubi sensus aliquis inde elici poterit, lectionem veterem retinere satius est.

Pag. 382. 6. *κατὰ τὸ Δέκιμον.*] Chr. Alex. habet, *κατὰ τὸ δόκιμον*, corrupte: quod a Radero redditur, *in speciem*, etc. Caeterum τὸ *Δέκιμον* loci cujusdam Circo vicini nomen fuisse videtur. Occurrit iterum infra, ubi de Illo ab Imperatrice insidiis petito mentio facta est: *καὶ Ἰππικοῦ ἀγομένον, ὡς ἀνέρχεται διὰ*
Ioannes Malalas.

τῶν πουλιπτῶν ἐπὶ τὸ Δέκιμον, ἔκρουσαν αὐτὸν ὁ στραταεὶς σχολάριος, etc.

Pag. 383. 1. εἰς τὸ Γαργαζὶ ὄρος.] Chr. Alex. legit, εἰς τὸ κελούμενον Γαργαζίδην. Suspicio legendum τὸ Γαριζὶν ὄρος. Mons enim Garizin Samariae imminet; in quo celeberrimum erat templum illud a Samaritanis sacrificii, et Orationis causa frequentatum, atque causa tali extractum. Tempore Alexandri Macedonis Manasses, Jaddi Pontificis Judaeorum frater, eo quod alienigenam duxisset uxorem, Nicasam nempe, Sanabelletis Samariae ducis filiam, ab altari pulsus est. Socero Manasses rem defert, qui ei pollicetur, si filiam suam retineret, se ei et sacerdotium conservaturum, atque etiam Pontificem, et ducem eorum locorum quibus ipse imperaret, eum creaturum. Annuit Manasses: extracto itaque in Garizino monte templo, Sanabellet generum suum Pontificem ibidem constituit, cui exinde adhaesit populus Samaritanus. Vide Josephi Antiquit. Judaic. lib. 11. c. 8. Ad hunc montem respexit Samaritana, Joh. c. 4. dicendo, *Patres nostri in hoc monte adorarunt*, etc.

Pag. 383. 3. μὴ στρατεύεσθαι Σαμαρείτην.] Poenae hujus, qua Criminalibus aliquando Civili, quandoque Militari tantum, est et ubi alterutro munere fungendo interdictum fuit, frequens apud Auctores occurrit mentio. Noster etiam supra haec habet, in Marciano, qui tumultuantes Prasinus poena hujusmodi coercuit: ὅστις καὶ διάταξιν αὐτοῦ θέλειν ἐξεφώνησε, (ταραχῆς γενομένης παρὰ τῶν τοῦ Πρασίνου μέρους) μὴ πολιτεύεσθαι Πρασίνοους, μήτε στρατεύεσθαι, ἐπὶ ἔτη τρία.

Pag. 383. 5. ὁ υἱὸς Οὐαλμέρος.] Theuderichus, sive Theodericus, Theodemiris erat filius, Valemir vero ejus patruus erat. Vide Paul. Diac. lib. 16. et Jornand. de Reb. Get. cap. 52.

Pag. 383. 14. ὀρμήσας ἐπὶ τὴν Ρώμην.] Ista a vero aliena sunt: non Romam enim, sed Ravennam tenuit Odoacer: qua post triennem tandem obsidionem capta, Theudericus Odoacrem, dolo licet, interemit tamen: uti testantur Procopius Gothic. lib. 1. Paul. Diacon. lib. 16. Jornand. de rebus Geticis, cap. 57.

Pag. 383. 19. ἔτη μζ'.] Triginta tantum annos eum regnasse asserit Jornandes, de Regn. Success. in Zenone.

Pag. 384. 1. καὶ τὰ κωδικιᾶλλια.] Scr. κωδικιᾶλλια. κωδικιᾶλλιον, et κωδικιᾶλλον, *codicillus*.

Pag. 384. 3. καὶ τοὺς σιηπίονας δὲ τῶν ὑπάντων.] σιηπίων, et σικπιων Scipio est; quo vocabulo Auctor Symbolum, sive Insigne Consulare signare videtur.

Pag. 385. 1. ὁ ἔκγονος αὐτοῦ Ἀλαρίχος.] Scr. Ἀταλάριχος. Theuderichum enim in regno excepit nepos ejus Athalaricus, Amalasuenthæ filiae, et Eutarici filius. Vide Jornand. de reb. Getic. cap. 69. Procopium etiam, Gotthoric. l. 1.

Pag. 385. 2. ὃ ἐστὶν Ἐξακιονίτης.] Legendum, *Ἐξακιονίτης*, uti supra monuimus. Chr. Alexandrini Interpres ista Athalaricum respicere vult: Ego vero ad Theudericum potius referenda existimo, qui quidem Arianus erat: quum Athalaricus, ob aetatem teneram, (octennis enim tantum, ut Procopius Gotthio. l. 1. vel saltem vix decennis, ut Jornandes vult, ad regnum euectus est) de controversis fidei Articulis ut parum sollicitus fuerit, necesse est.

Pag. 386. 15. ὀρχιστὰς ἐμάλους μικροὺς τέσσαρας.] Scr. *ὀρχιστὰς ἐμάλους*; ut infra etiam habemus *Χρυσόμαλλον*, et *Καράμαλλον*: quae omnia a *μαλλός*, *vellus*, *Coma promissa*, composita videntur. Verum unde nomina ista saltatoribus, sive Pantomimis hisce indita fuerint, libenter ab aliquo ediscerem, utrum ab *Insignis*, sive *Indumenti* genere quodam, necne: propria enim eorum nomina haec non fuisse, ex Auctoris verbis satis apparet, et quod unictique eorum vocem *ἐμμαλλον* attribuit. *Caramallum* tamen, *Pantomimum* nobilem, a *Scriptoribus* variis memoratum invenio: inter quos *Apollinaris Sidonius*, *Caem. 23.* ad *Consentium Narbonens.* haec habet:

*Coram te Caramallus, aut Phabaton,
Clausis faucibus, et loquente gestu,
Nutu, crure, genu, manu, rotatu,
Toto in schemate vel semel latebit.*

De altero illo *χειρονόμῳ* nihil alibi inveni; verum *Caramallum* hunc ipsum Auctoris nostri saltatriculum fuisse facile crediderim: hisce enim ipsis *Zenonis Imp.* temporibus, quo *Caramallus Constantinopolim* adductus est, floruit *Apollinaris*. Anne hunc etiam intelligat *Speusippus*, ad *Panaretam Pantomimam* scribens, apud *Aristaenetum* *Epist. lib. 1. ep. 26.* his verbis: *Ἐνα δὲ μόνον προσφυνῶς μιμουμένη τὸν Καράμαλλον τὸν πάνυ ἀπάντων ἔχεις τὴν μιμησιν ἀκριβῆ*, videant *Eruditi*. *Leontius* etiam *Epigrammatista Antholog. lib. 4.* *Caramallum* quendam *ὀρχιστὴν* hoc celebrat carmine:

*Μουσῶν δεκάτη, Χαρίτων Καράμαλλε τετάρτη,
Τερπωλῆ μερόπων, ἄστρος ἀγαθῆ.*

*Ὅμματά σοι, καὶ ταρσὰ ποδήνεμα, καὶ σοφὰ χεῖρῶν
Δάκτυλα, καὶ Μουσῶν κρείσσονα, καὶ Χαρίτων.*

De *Chrysomallo Saltatore* nihil mihi alibi occurrit: *Chrysomallam* tamen saltatriculam quandam habemus, *Theodora*e Imperatricis, *Justiniani* uxoris, amicam familiarem, apud *Procopium* *Caesariens.* in *Histor. Arcan.* *Χρυσομαλλῶ δὲ αὕτη πάλαι μὲν ὀρχηστρὶς ἐγεγόνει, καὶ αὐτὴς ἑταῖρα*, etc. Eadem habes apud *Suidam*: *Χρυσομαλλῶ ὄνομα ὀρχηστρίδος, εἶτα ἑταῖρας ἤκμαζεν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ καὶ Θεοδώρας*. Saltatorum autem horum usus erat ad populi oblectationem, sed praecipue ad *sedandos Factionum tumultuantium frequentissimos motus*. *Discimus*

ex Theodorici Regis ad Agapitum Urb. Praef. epistola, apud Cassiodorum Variar. lib. 1. ep. 32. ubi haec habentur: *Verum ne posthac ulla possit iterum furiosa contentio provenire, Helladius de medio voluptatem populo praestaturus introeat; habiturus aequalitatem menstrui cum caeteris Prasini pantomimis.* Vide et ejusdem lib. 1. ep. 20. ubi Helladium et Theodorum, Pantomimorum par, populi electioni proponit Theodoricus Rex. Helladius autem iste idem forsitan fuerit cum hoc ejusdem nominis saltatricula, quem Auctor noster infra Russatis a Longino datum fuisse scribit: qui post Zenonem mortuum Romam se recipere potuerit: peregrinum enim eum illuc advenisse apparet ex dicta Theodorici Regis Epistola Cassiodor. Variar. lib. 1. ep. 20. Theodoricus autem Gothus hoc ipso erat tempora: Constantinopoli enim educatus, et a Zenone Imp. filius etiam adoptatus, ab eodem ad Italiam ab Odoacris, ejusque Barbarorum manibus liberandam missus est; quo bello post triennium absoluto, regnum Italiae longo deinde tempore tenuit: uti testatur Jornandes de Reb. Get. cap. 57. et 59. Vide etiam Paul. Diacon. lib. 16. de Gest. Roman.

Pag. 387. 3. καστέλλου.] Scr. καστέλλου. κάστελλος, et καστέλλιον, pro *Castello* dixere Graeci recentiores.

Pag. 387. 14. ξιρουσεν αὐτῶ ὁ προτραπέζης σχολάριος.] Leg. αὐτόν. *Scholarios* vero, sive *Scholares* dictos fuisse militum manipulos quosdam, ad Imperatoris, et Palatii custodiam destinatos, non est, post tam multas doctorum virorum de hac re observationes, quod ego hic monerem.

Pag. 387. 16. ὁ σπαθάριος τοῦ Ἰλλου.] σπάθη, et σπαθίον, *Spatha*, sive *Esis* est: inde σπαθάριος, *ensifer*, *satelles*: ubique occurrit apud recentiores tum Graecos, tum Latinos.

Pag. 388. 13. καὶ κατῆλθεν ὁ πατρίκιος Ἰλλους.] Mallem, καὶ ἀπῆλθεν.

Pag. 389. 6. καὶ ἀνῆλθαν μετὰ Βηρίνης.] καὶ omnino redundat.

Ibid. εἰς τὸ Παπύρις καστέλλιον.] Evagrius Eccles. Hist. lib. 3. cap. 27. rebelles hosce πρὸς τὸ Παπυρίον λεγόμενον φρούριον se contulisse scribit. Jornandes etiam de Regn. Success. castellum hoc Papyrium vocat: *Additoque supersolito Isaurus dono, omnes simul conspirant contra Zenonem, cujus thesauris in Papyrio castello munitissimo repertis desaeviunt.* Marcellinus item: *Leontius interrex, et Illus Tyrannus in Papyrio Isauriae castello capti decollatique sunt.* Forte itaque Auctor noster scripserit, εἰς τὸ Παπύριον καστέλλιον.

Pag. 389. 10. καὶ πρόοδον δεδωκότες etc.] Locum hunc pessime suspectum habeo, nec video quinam sensus clarus inde elici poterit: doctis itaque enucleandum permitto.

Pag. 389. 19. ἀγανακτηθεῖς.] Vocabulum hoc a nostro fre-

quenter usurpatur, diciturque de eo, qui in iram, sive offensam alicujus incidit. Ut lib. 18. μηνι Ιουνίω Ινδικτιῶνι τῇ αὐτῇ ἰδέσθῃ ὁ ἐπίσκοπος Ρώμης, Βιγίλιος, ὑπὸ τοῦ βασιλέως· ἦν γὰρ ἀγανακτηθεὶς, καὶ προσφυνίω χρησάμενος εἰς τὸν ἅγιον Σέργιον etc. Exempla passim occurrunt. Quod autem hoc loco dicit, ἦν ἀγανακτηθεὶς, ad finem ejusdem lib. 18. inquit, ὑπὸ ἀγανάκτησιν γέγονεν, de Belisario verba habens: καὶ ἀμφοτέρων συσχεθέντων, etc. κατεῖπον Βελισσαρίου τοῦ πατρικίου· καὶ ἐκ τούτου ὑπὸ ἀγανάκτησιν γέγονεν.

Pag. 390. 7. διαδέχεται τις ἀπὸ Σιλεντιαρίων.] Verba haec sonant, ac si Anastasius Silentiarii officio dudum functus fuisset: quomodo etiam invenimus ὁ ἀπὸ ὑπάτων, ἀπὸ νοταρίων, de eis scilicet dictum, qui muneribus istis jamiam defuncti sunt: quod et proprie etiam in sequentibus dictum est de Pelagio Patricio, qui Silentiariorum gradus omnes praetervectus, ad Patriciam jam dignitatem ascendisset. Omnes tamen Scriptores alii eum ex Silentiario Imperatorem salutatum tradunt. Vide Marcellin. Zonar. Cedren. Chr. Alex. Victor. Tununens. alios.

Pag. 390. 17. παρερχόμενος ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας.] Mallem διὰ τῆς ἐκκλ. uti habet Chr. Alex.

Pag. 391. 1. δυσεντερία ληφθεὶς.] Ita etiam Chr. Alex. Evagrius tamen Zenonem Imp. Comitiali morbo correptum diem suum obiisse perhibet: τοῦ Ζήνωνος τοίνυν ἄκαιδος τελευτήσαντος ἐπιληψείας νόσῳ μετὰ ἑβδομον καὶ δέκατον ἔτος τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἤλπισε μὲν Λογγίνος etc. Cedrenus tamen eum miro quodam modo sublatum perhibet.

Pag. 392. 8. Ἐν τῷ δεξιῷ ὀφθαλμῷ ἔχων τὴν κόρην γλαυκῆν.] Eandem Anastasii τοῦ δικόρου appellati causam assignat Zonaras, licet singulo oculo colorem suum assignando a Nostro discrepet. Zonaras enim haec habet: δικόρος δ' ἐκαλεῖτο ὁ Αναστάσιος, ὅτι ἀνομοίας ἀλλήλαις εἶχε τὰς κόρας τῶν ὀφθαλμῶν· τῇ μὲν γὰρ ἦν τὸ χροῶμα μελάντερον, ἡ δὲ λαία πρὸς τὸ γλαυκότερον ἐχρωμάτιστο.

Pag. 393. 22. καὶ Λογγινίην τὸν χολόν.] Lilingis iste a Marcellino dictus est: Dum bellum paratur Isauricum, dumque Isaurici imperium sibi vindicare nituntur, in Phrygia juxta Coeteiaum civitatem, unde confluunt, Lilingis, segnis quidem pedes, sed eques in bello acerrimus a Romanis primus in praelio trucidatus: etc.

Ibid. καὶ Κόνωνα τὸν Φουσκιανοῦ τὸν ἀπὸ ἐπισκόπων Ἀπαμείας.] Cononem hunc τὸν ἀπὸ ἐπισκόπων Ἀπαμείας ideo vocat Auctor, quia Episcopali functione militari munere commutata, Longino Isauro, Isaurus et ipse belli hujus socium sese adjunxerat: vide Evagr. Histor. Eccles. lib. 3. cap. 35. et Nicephor. lib. 16. cap. 36. Conon vero iste et Longinines, sive Lilingis, de quo su-

pra, inter captivos numerandi non sunt; proximis enim verbis praelio eos cecidisse scribit Auctor noster: in versione itaque nostra verba haec, [aut occiderunt, aut] omnino supplenda iudicavimus, quo Auctoris mentem clariorem redderemus.

Pag. 393. 24. ὅτε ὑπήντησαν] Forte scribendum, ὅτι γὰρ ὑπήντησαν. sensus enim aliter claudicare videtur.

Pag. 394. 8. ἐποίησε χρυσοτέλειαν τῶν λούγων.] Χρυσοτέλεια τῶν λούγων auri quantitas quaedam, pro jugeris singulis per imperium a Vectigalibus pensa fuisse videtur. De Tributo hoc, vide Evagr. Histor. Eccles. lib. 3. cap. 42. et Nicephor. lib. 16. cap. 44. Justiniani temporibus quandoque in specie, quandoque auro, pro loci cuiusque consuetudine, pendebatur; ut apparet ex ejusdem Novell. XVII. Αναγκάσεις δὲ τοὺς δημοσίους πράκτορας, ἤτοι τοὺς ἀπαιτητὰς, ἐν ταῖς ἐαυτῶν ἀποχαῖς φανερὰ ποιεῖν ἅπαντα ἐφ' οἷς αὐτὰς διδῶσιν, τουτέστι τότε ποσὸν τῶν ζυγοκεφάλων, ἢ λούγων, ἢ λουγαλίων, ἢ ὀπωσθηποτῶν ἢν αὐτὰ κατὰ χεῖραν καλοῖεν, καὶ ὑπὲρ τίνων αὐτὰ καὶ ποίων χωρίων ἀπαιτοῦσι, καὶ τὸ τῶν δεδομένων ποσὸν, εἴτε ἐν εἶδeseen, εἴτε ἐν χρυσίῳ.

Pag. 394. 10. καὶ διατρέφεσθαι ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν.] Novum prorsus locutionis genus; pro, καὶ ἀναλλασκεσθαι ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, sive, καὶ ἀπ' αὐτῶν διατρέφεσθαι τοὺς στρατιώτας, aut quo simili.

Pag. 394. 15. ἐκέλευσεν ἄρμα κατ' αὐτῶν ἐξελθεῖν.] τὸ ἄρμα et τὰ ἄρματα plurali numero apud recentiores frequentissime occurrunt: hoc tamen loco ἄρμα pro Exercitu, seu, Militibus armis instructis, ponitur.

Pag. 394. 19. τὴν τοῦ ἀνδρός τόλμαν.] Unum reliquis omnibus audaciorum hic innuere videtur Auctor: et quidem, Maurum, hunc dictum ait Chr. Alexandrini Auctor, his verbis: ἐν οἷς εἰς Μαῦρος ἔβριψεν ἐπάνω τοῦ βασιλέως· καὶ ἔξω. etc. quae verba apud nostrum desiderari videntur.

Pag. 395. 4. προαχθέντος ἐπάρχου πόλεως.] Chr. Alexandrini Interpres haec vertit, Producta urbi Praefecto etc. male. Caeterum textus ipsius lacuna ex hoc nostri loco suppleri potest.

Pag. 395. 8. χειμεντῆς ὑπάρχων.] Ita etiam Cedrenus: τότε καὶ ἀνὴρ τις χειμεντῆς, ἐκ τῶν τῆς χείμης τεχνῶν, etc. utrobique per *ei* diphthongum. Salmasius tamen Plinian. Exercit. in Solin. per *η* scribendum contendit.

Pag. 395. 10. καὶ ἄλλα ζῶδια.] Scr. ζῶδια, uti ipse etiam infra habet. Cedrenus legit, καὶ ἕτερα εἶδη χρυσᾶ. ζῶδια vero hoc loca Idola, vel Imagunculas significat.

Ibid. θησαυρὸν γέμοντα τοιαῦτα ζῶδια ὄβρυζα.] Ita etiam infra habemus, καὶ ἐγομωσεν αὐτὰ Οὐννικὴν καὶ Γαυδικὴν χεῖρα. Verum ista ἀσύντακτα sunt; dicendum, γέμοντα τοιούτων ζῶδιων ὄβρυζων.

Pag. 395. 12. καὶ ἐκόμβωσε πολλὰ χρήματα.] Infra habe-

mus, και ἐκόμβωσε κακεῖ πολλοὺς ἀργυροκράτας· α κόμβος, κομβόω formatur. Κόμβος vero habemus apud Jo. Meurs. Glossar. Graeco-barb. qui tamen non explicat. Hesychio κόμβος est κόσμβος, ἔκπωμα, Nodus, *Poculum*: *Crumenam* quoque quandoque significare ex eodem colligere licet, unde Κομβολύτης, βαλαντιοτόμος, *Crumeniseca*, apud eundem. κομβώσασθαι tamen idem reddit στολίσασθαι, *Vestire*, ornare: quo sensu etiam occurrit 1 Pet. 5. 5. Πάντες δὲ ἀλλήλοις ὑποτασσόμενοι, τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσαθε. Hoc Auctoris nostri loco κομβόω, *Emungo*, *malis artibus lucrifacio*, sonare videtur.

Ibid. ὅτινι παρονύμην ἔθησαν οἱ Ἀντιοχείς Βαγουλάν.] παρονύμην dicit, pro παρωνυμιαν. Quidnam vero vocabuli sit Βαγουλάν; Gregorius noster *Bajulum*, reddendum existimavit: quid si, *Vagulum*, legeremus, i. e. Circitorem, Circumforaneum? V, enim in B, frequentissime mutant Graeci, in dictionibus a Latinis mutuatis: unde βαγέειν dicunt, pro *Vagari*; βῆλον, pro *Velum*, βέντος, *Ventus*, βῆλα, *Vigilia*, aliaque similia quamplurima. Verum de his videant Eruditi.

Pag. 395. 17. διὰ μαργαρίτων ὧν τὸ κούρκωμον αὐτοῦ.] Scr. ὧν κούρκωμον, vel, ut alii habent, κούρκουμον, *Capistrum*, est, sive *Fraenum*: Hesychius, ἐν κημῶ, ἐν κουρκούμῳ· κημὸς vero species fraeni est, apud eundem: Κημὸς, πλεκτὸν ἀγγεῖον, etc. και γυναικίον προκόσμημα, και εἶδος χαλινοῦ· hoc tamen loco eam tantum fraeni partem significat, quod *Capistrum* vocant.

Pag. 395. 18. και ἐξώρισεν αὐτὸν εἰς Πέτρας.] Palaestinae Tertiae est haec urbs, uti ex Auctore nostro discimus infra; Ομοίως δὲ και ὁ πατριάρχης Ἀντιοχείας Φλαβιανὸς, ὡς Νεστοριανὸς, ἐξώρισθη εἰς Πέτρας, πόλιν οὕτω καλουμένην, οὕσαν τῆς τρίτης Παλαιστίνης. Evagrius etiam Eccles. Histor. lib. 3. cap. 81. ὁ Φλαβιανὸς ἐκβάλλεται κατακριθεὶς Πέτρας οἰκεῖν, πρὸς ταῖς ἑσχατιαῖς τῶν Παλαιστίνων κειμένας.

Pag. 395. 22. ἀπὸ φακτιοναρίων Κωνσταντινουπόλεως.] Φακτιονάριοι, *Factionarii*, sunt Aurigae, qui Factionibus in Certaminibus Circensibus currus agitantibus officium suum praestabant.

Pag. 396. 3. σταῦλον.] σταῦλος et σταῦλον, *Stabulum*. Vide Meursium.

Pag. 396. 13. τῶν ἀπὸ κομμερκαρίων Προκόπιον.] Lego, τὸν ἀπὸ κομμερκαρίων. κομμέρκιον, *Commercium*, Tributum: inde κομμερκαρίος, *Commercarius*, qui Tributa colligit.

Pag. 396. 15. ἀπὸ θελοῦ τύπου νυκτέπαρχον.] Νυκτέπαρχος, Praefectus erat Vigilum: Hujus potestas postea a Justiniano abrogata est, et pro eo Praetor substitutus; uti Auctor infra, lib. 18. περιηρέθη δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἢ τοῦ Νυκτέπαρχου ἀρχή, και ἐγένετο ἀντ' αὐτοῦ Πραιτωρ. Nycteparchi nomen Justinianus reprobans, eum πραιτωρα τοῦ δήμου, *Praetorem plebis* vocare voluit. Vide Novell. Constitution. XIII.

Pag. 397. 8. λαβόντες εἰς κραβαταρίαν.] Infra etiam, lib. 18. τὸν δὲ Ἀλέξανδρον καυλοτομήσας, ἐπόμπευσεν εἰς κραβαταρίαν· κραβαταρία, sive κραβαταρία, *Lecticula* est, a κράβατος.

Pag. 397. 19. εἰς Ἀλεξανδρείαν τὴν Καμβύσου.] Ubina tandem terrarum sita erat haec urbs? Alexandrias XII enumerat Chr. Alexandrini Auctor, XVIII Stephanus de Urbibus; hujus tamen Nostrae ibidem mentio nulla.

Pag. 397. 21. ἐξέβαλον τὰ συκώτια αὐτοῦ.] Vocabulum hoc nullibi mihi occurrit; ob eam tamen, quae inter haec est, similitudinem, τὰ συκώτια *Testiculos* vertere ausus sum. Certe Bacchum *Ficulna Pudenda*, sive *Testiculos*, et mentulam ex pelle cervina confectam sibi met applicasse testatur Isac. Tzetzes in Lycophron. de Baccho, Polyhymno cuidam sui copiam facere, post inventam matrem suam, promittente, mentionem faciens his verbis: τελευτήσαντος δὲ Πολυύμνου, Διόνυσος θέλων πληρωῶσαι τὴν ὑπόσχασιν, σύκινα αἰδοῖα προσήψεν ἑαυτῷ, καὶ φαλλοὺς δερματίνους ἐλάφων.

Pag. 398. 3. Εἰρηναῖον τὸν Πενταδιαστήν.] Irenaeus iste, ὁ Πενταδίας, a Theophane, et Chr. Alexandrini Auctore appellatur: Τούτῳ τῷ ἔτει (anno scil. Justiniani Imp. III) Σαμαριτῶν στασιασάντων, καὶ ποιησάντων ἑαυτοῖς βασιλέα καὶ Καίσαρα, ἐπέμφθη Εἰρηναῖος ὁ Πενταδίας στρατηλάτης, καὶ ἐθανάτωσε πολλοὺς, etc. Chron. Alex. in Justiniano.

Pag. 398. 5. τὴν λειτουργίαν τοῦ λεγομένου Χρυσσαργύρου.] De Tributo hoc, ab Anastasio Imp. abolito copiose Evagrius, Eccles. Hist. lib. 3. cap. 38. et post eum Nicephor. lib. 16. cap. 40. Zonar. in Anastasio et Cedrenus.

Pag. 398. 7. ἀντιεσάξας ταῖς θείαις λαργιτιῶσι πρόσδοτον ἀν' αὐτοῦ.] Θείαι λαργιτιῶνες istae Fiscus erat, sive *Thesaurus Imperatorius*, ex quo sumptus in publicum impendebantur. Reditus enim Imperatoris trium erant generum, uti nos docet *Scholias* Basilic. Eclog. 7. πατριμόνια, *Patrimoniales*, ut *Domus*, *Praedia*, et quaecunque Jure haereditario ei obtigerunt; *πριβάτα*, *Privati*, ubi proventus publici Imperatori cesserunt in usum privatum; et *Λαργιτιῶνες*, *τουτέστιν* ὅπου αἱ δημοσῆαι εἰσοδοὶ εἰς δημοσίας ἀναλίσκονται χρείας, καὶ τοῦ κοινού. Et *Largitiones*, ubi Proventus Publici in usum Publicum impendebantur.

Pag. 398. 10. κατὰ πόλιν τῆς Ρωμανίας.] Ut Constantino-polis, *Nova Roma*, ita etiam Imperium Constantinopolitanum, *Romania*, dicebatur: et Imperio Orientali subditi omnes *Romanos* sese appellarunt.

Pag. 398. 13. ὑπὸ Κωάδου βασιλέως Περσῶν.] Procopio, Cedreno, et quibusdam aliis, *Cabades*, dicitur.

Pag. 398. 20. καὶ Πατρικίον στρατηλάτην — καὶ Τπάτην.] Scr. Πατρικίον, — καὶ Τπατιον. Vide Procop. Gothic. lib. 1. et Marcellini Chron.

Pag. 399. 13. ἐτείχισα τὸ Λαράς, χαρῖον ὄντα etc.] Scr. ὄν, uti et infra: Urbs vero Λαράς Procopio, Evagrio, Nicephoro, Cedreno, aliisque, praeter Chr. Alexandr. Auctorem, omnibus dicta est.

Pag. 399. 19. κἀκείθεν ἔχει τὸ ὄνομα.] Eandem nominis hujus occasionem assignat, praeter alios, Evagrius etiam, Hist. Eccles. lib. 3. cap. 37.

Pag. 399. 20. λαβόντα] Legendum, λαβόν.

Pag. 400. 1. καθαιρέθη Ευφήμιος.] Scr. καθηρέθη, uti et in sequentibus: hunc vero *Euthymium* vocat Cedrenus, falso.

Pag. 400. 2. ὅστις καὶ αὐτὸς καθαιρέθη ὡς Νεστοριανός.] Imo tres hi Episcopi Orthodoxi, Euphemius, Macedonius et Flavianus, ab Imperatore Haeretico, (Synchiticorum enim sectator erat) ut Synodi Chalcedonensis defensores, thronis suis deturbati, et in exilium missi sunt. Vide Victor. Turonens. Marcellin. Zonaram et Cedrenum.

Pag. 400. 8. ἀπὸ μοναζόντων.] Marcellinus: *Severus Eutychetis perfidiae, Anastasio Caesare volente, sedem Flaviani Antistitis, ex Monacho Episcopus, occupavit.* Annus hic erat Christi vulgaris DCXII, Clemente et Probo Coss.

Pag. 400. 13. ἐποίησεν αὐτὸν ἀπὸ ὑπάτων.] Notandum est, hanc dicendi formulam, ἀπὸ ὑπάτων, quandoque Consulem *Ordinarium*, eum scilicet qui jamdudum hac functus fuerit dignitate; quandoque vero *Codicillarem* tantum, sive *Honorarium* signare Consulem: uti nos monet doctissimus Alemannus, in Notis suis ad Procopii Histor. Arcan. quem vide.

Pag. 400. 15. καὶ ἐποίησεν αὐτὸν αὐτῶν τοὺς λεγομένους Βινδικας.] Βινδιξ, *Vindex*, Vectigalium exactor. Inter ea quae ab Anastasio Imp. male gesta sunt, *Vindices* hosce in Kemp. introductos, cum Vectigalium exactiones antea a Curialibus per singulas civitates fierent, ponit Evagrius, lib. 3. cap. 42. περιεῖλα δὲ καὶ τὴν τῶν φόρων εἰσπραξιν ἐκ τῶν βουλευτηρίων, τοὺς καλουμένους Βινδικας ἐφ' ἐκάστη πόλει προβαλλόμενος, ἐσηγήσει φασὶ Μαρτίνου τοῦ Σύρου, τὴν κορυφαίαν διέποντος τῶν ἀρχῶν, ὃν οἱ πάλαι ὑπαρχον τῆς αὐλῆς ἐκάλον· ὅθεν κατὰ πολὺ οἷτε φόροι διεβύθησαν, τότε ἄνθη τῶν πόλεων διέπεσε, etc. Vide etiam Nicephorum, lib. 16. cap. 44.

Pag. 400. 17. προεχειρίσατο κόμητα λαργιτιόνων.] Comitum in Imperio Orientali multiplex erat dignitas: Vox autem *Primum* quendam in re unaquaque signare videtur. Quae vero *Λαργιτιώνες* sint supra diximus.

Pag. 400. 19. ἐποίησε πολλὰ προχωρεῖν.] De hoc Marcellinus, ad Anastasii Imp. annum 7. *Nummis, quos Romani Terentianos* (leg. Teruntianos) *Graeci Phollerates* vocant, *Anastasio Princeps suo nomine figuratis, placabilem plebi commutationem distraxit.* φόλις autem, sive φόλλις, uti infra lib. 18. scribitur,

idem est, quod ὀβολός. Suidas: ὀβολοὶ εἰσιν ἄξ καλοῦσι φύλλεις· Procop. etiam Arcan. Hist. ἃ δὲ καὶ ἐς τὰ πέρματα τοῖς βασιλεῦσιν εἰργασται, οὗ μοι παρτέον οἶομαι εἶναι. τῶν γὰρ ἀργυραμοιβῶν πρότερον δέκα καὶ διακοσίους ὀβολούς, οὓς φύλλεις καλοῦσιν, ὑπὲρ ἑνός στατήρος χρυσοῦ προτεσθαι τοῖς ξυμβάλλουσιν εἰσθότων, αὐτοὶ ἐπιτεχνώμενοι κέρδη οικεία, ὀδοήκοντα καὶ ἑκατὸν μόνους ὑπὲρ τοῦ στατήρος δίδοσθαι τοὺς ὀβολούς διεπράξαντο. Erat autem Follis XII pars Siliquae: Siliqua vero Nomismatis, sive Aurei Solidi pars est XXIV. Vide Scholiasten Basilic. Eclog. 23. apud Meurs. in voce μιλιάρδιον.

Pag. 401. 10. μὴ ποιεῖν τινα ἔγγραφον κοπιδερμίας.] Et in proximis, μήτε δὲ αὐτὸ τὸ ὄνομα τοῦ κοπιδερμον ὀνομάζεσθαι. Nova prorsus, mihiq̄ue inaudita sunt haec vocabula: a δέρμα tamen, quod Cutem signat, et κοπή, Sectio; Incisio, composita videntur: adeo ut κοπιδερμία, Cuticidium, reddi posse videatur. Quoniam vero Lege hac cautum fuit, ne quis Liber homo Servus fieret, Judaeos praecipue eam respicere existimo. Hos enim Servos emere, eosque circumcidere consuevisse, colligimus ex Lege quadam de hac re a Constantio et Constante Imp̄p. lata, quam nobis exhibet Cedrenus, his verbis: Κωνσταντίος δὲ καὶ Κώνστας ἐνομοθέτησαν, Ἰουδαῖον μὴ ἀνεῖσθαι δοῦλον· ἐπεὶ ἀφαιρεῖσθαι αὐτὸν εἰς τὸν δημόσιον λόγον. εἰ δὲ καὶ περιτεμῆναι τολμήσει δοῦλον, ξίφει τιμωρεῖσθαι, καὶ τὴν τούτου δημεύεσθαι οὐσίαν. Constantius et Constans legem tulerunt, Ne quis Judaeus servum emeret: Emptum publicari jusserunt. Si quis circumcidere Servum ausus esset, gladio feriri, et bona ejus publicari. Lex itaque ista, a Constantio et Constante Imp̄p. primitus lata, ab Anastasio tandem denuo forte proposita fuerit.

Pag. 402. 8. ἐτυράννησε Βιταλιανὸς ὁ Θράξ.] Thracem hunc faciunt etiam Evagr. lib. 43. Nicephor. lib. 16. cap. 38. et Zonaras: Marcellinus tamen in Chronico, et Jornandes de Regn. Success. Scytham eum fuisse volunt.

Pag. 402. 5. καὶ Μυσσίαν.] Scr. Μυσίαν· Evagrius interim corrigendus, lib. 3. cap. 43. ubi legitur καὶ Μυδίαν.

Pag. 402. 12. Κύριλλος Ἰουλλιονικιανός.] Forte scribendum, ὁ Πλνρικιανός, Illyricus, vel Illyricianus, quomodo recentiores locuti sunt. Ita habemus apud Marcellinum in Chron. ad annum 499. Aristus Illyricianae ductor militiae: et ad an. 530. Mundo, Illyricianae militiae ductor, etc.

Pag. 402. 19. πορταρίων.] πόρτα, Porta; inde πορτάριος, Portarius, qui portam custodit.

Pag. 402. 21. καὶ παρέλαβεν τὸν στρατηλάτην Θράκης Κύριλλον, καὶ ἀνείλεν αὐτόν.] Marcellinus in Chronico: Cyrillum loquacem magis, quam strenuum militia ductorem, inter duas pellices Vitalianus reperit dormientem, eumque mox abstractum cul-

tro *Getico jugulavit*. Vide tamen *Evagrium* etiam, lib. 3. cap. 43. et *Nicephorum* lib. 16. cap. 38. qui rem aliter narrant.

Pag. 403. 4. *Σωσθένην*.] Scr. *Σωσθέσιον*. de loco hoc vide quae supra annot. ad lib. 4.

Pag. 404. 19. *δίπτετε*.] Scr. *δίπτητε*.

Pag. 405. 1. *καὶ ποτιζονται αὐτανδρα*.] *Hezychius*: *Αὐτανδρον*, *σὺν αὐτοῖς τοῖς ἀνδράσιν*.

Pag. 405. 5. *ὅπου λέγεται τὸ Βυθάρην*.] Scr. *Βυθάριον*. *Evagrius* de hac navali pugna verba habens, lib. 3. cap. 43. *καὶ πρῶτα μὲν ἀνεπαύσενεν εἷτα μετὰ τοὺς ἔκπλους καὶ τοὺς ἀεροβολισμοὺς μεταξὺ τοῖν δυοῖν στρατοπέδων, ναυμαχίας καρτερᾶς συστάσης περὶ τὰ καλούμενα Βυθάρια, φεύγει μὲν προτροπάδην πρύμναν κρουσάμενος ὁ Βιταλιανός*, etc. *Bythias* etiam dictus est locus iste, ut ex *Dionysii Anaplo* nos docet *Petr. Gyllius* de *Bosp. Thrac.* lib. 2. cap. 9. *Deinde est Calamus, et Bythias: ille a Calamorum multitudine, hic ab alta protectione promontorium circumurgentium nominatur*. Idem tamen sui oblitus, de *Topograph. Constantin.* lib. 4. cap. 10. *Vitharia* locum hunc vocat, *Vitaliani* profligati historiam ex *Evagrion* recitans.

Pag. 405. 10. *ὅτι ὑπὸ πυρὸς αἰφνίδιον ἀνάπτονται τὰ ἑαυτῶν πλοῖα*.] *Navalis* hujus victoriae, quam *Anastasius Imp. Procli Mathematici* ope adversus *Vitalianum* adeptus est, meminit etiam *Zonaras*: qui tamen non sulphure vivo navibus injecto, sed speculis Ustoriiis eam effectam tradit; *κατόπτρα γὰρ ἔδεται χαλκεῦσαι πυροφόρα ὁ Πρόκλος, καὶ ἐκ τοῦ τεύχους ταῦτα ἀπαιωρῆσαι κατέναντι τῶν πολεμίων νεῶν· τούτοις τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων προσβαλουσῶν, πῦρ ἐκείθεν ἐκκερανοῦσθαι, καταφλέγον τὸν νηῖτην τῶν ἐναντίων στρατόν*. Nam specula ex aere fabricasse *ustoria fertur Proclus*, eaque de muro e regione hostilium navium suspendisse: in quae cum solares radii impigissent, ignem inde fulminis instar erumpentem classarios, ipsasque naves hostium combussisse. Verum non satis video, quo pacto fides istis adhibere possimus, *Marcellinum* legentes, hujusce aevi scriptorem; *Justiniani* enim adhuc *Patricii* cancellos se egisse, testatur ipse. Hic itaque, de hac *Vitaliani* invasione verba faciens, haec habet: *Missi sunt ad Vitalianum Senatores, qui pacis cum eo leges componerent: nonaginta auri pondera, exceptis regalibus muneribus, pro precio tunc accepit Hypatii*. Et paulo post: *Magister militum Vitalianus per Thraciam factus, Hypatium quem captivum catenatumque apud Acres castellum tenebat, reversus suo remisit avunculo*. *Victor* etiam *Turonensis*, hujus aequalis, licet non precio *Vitalianum* amotum dicat, armis tamen propulsatum omnino negat: *Vitalianus Comes cum manu valida Barbarorum Constantinopolim veniens, in Sosthene sedit: qui non aliter postulatus pacem Anastasio Imperatori promittit, nisi prius defensores Synodi Chalcedonensis relegatos exilio sedibus propriis reddat*,

etc. Verum cum Victor haec Anastasii Imp. an. χλν. gesta narret, Marcellinus ad annum sequentem, Anthemio et Florentio Coss. ea refert.

Pag. 406. 5. ὄντα] Scr. ὄν.

Pag. 406. 10. ἕθνον πολεμικώτατον.] Scr. πολεμικώτατον· de hac vero Hunnorum Sabirorum irruptione, vide Marcellinum, Victorem Turonens. Evagrium lib. 3. cap. 43. Nicephor. lib. 16. cap. 38. et Cedrenum. Munificentiae tamen hujus Imperatoris in Vectigales spoliatos, de qua Auctor paulo infra, apud istos ne verbum quidem.

Pag. 407. 3. ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, ἐλέησον ἡμᾶς.] Τρισάγιος, Hymnus est, Graeca Ecclesia decantari solita. Verba autem erant haec: Ἅγιος ὁ θεὸς, ἅγιος ἰσχυρὸς, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς· his Petrus Fullo, Ecclesiae Antiochenae sub Leone Imp. antistes, clausulam hanc post ἅγιος ἀθάνατος, addidit; Χριστὲ βασιλεῦ, ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς· postea vero in exilium pulsus, cum tandem denuo a Zenone Episcopatu suo restitutus fuisset, his omissis, Χριστὲ βασιλεῦ, reliqua retinuit, nempe ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς. Cedrenus: πρότερον δὲ προσέθηκε [Πέτρος ὁ Κναφεύς] τῷ τρισάγιῳ, Χριστὲ βασιλεῦ, ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς. ὕστερον δὲ ἐλάθων. περιεῖλε τὸ, Χριστὲ βασιλεῦ. Deinceps itaque clausulae hujus additio apud Antiochenses, Ecclesiasque Orientales obtinebat; unde a Constantinopolitanis, et Occidentalibus, Theopaschitae, dicti sunt Orientales. Passianos eos vocat Marcellinus: Die Dominico, dum jubente Anastasio Caesare per Platonem in Ecclesia pulpito insistentem in hymnum Trinitatis Dei Passianorum Quaternitas additur, multi Orthodoxorum pristina voce psallentes, perfidosque praecones clamoribus objurgantes, in ejusdem Ecclesiae gremio caesi sunt. Vide Evagrium lib. 3. cap. 44. Nicephorum lib. 16. cap. 45. Victorem, et Cedrenum.

Pag. 407. 14. πραιδεύσαντες τὰ αὐτοῦ δημόσια.] δημόσια hic Aeria vertimus: Τρακτευτῆς enim, et Λογοθέτης, id est, Publicarum Rationum Minister, sive Vectigalium Curator, erat Marinus, uti Auctor noster supra: ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς κομφίσις Ἰωάννην τὸν Παφλαγόνα ἐκ τοῦ τρακτεῦν τὰ δημόσια χαρτία τοῦ πραιτωροῦ τῶν ἐπάρχων, ἐποίησεν αὐτὸν ἀπὸ σπάτων, ἀντ' αὐτοῦ ποιήσας τρακτευτὴν, καὶ λογοθέτην Μαρίνον τὸν Σύρον.

Pag. 407. 21. καὶ ἀνελθῶν.] Scr. ἀνῆλθεν, uti habet Chr. Alex.

Pag. 408. 7. τοὺς δὲ ἐρευμάτισε.] Scr. ἡρνημάτισε. ἐρύομαι, et ἔρμαι, Custodio; unde ἔρμα, Custodia calva, sive Carcer. Hesychius: ἔρμα, ὀχύρωμα, φυλακὴ, κάλυμμα, φύλαγμα· ab ἔρμα vero Auctor noster verbum ἐρματίζω formavit.

Pag. 408. 13. εὐσχήμων.] Chr. Alex. a Radero editum habet λευσχήμων corrupte: Chr. idem ex Jos. Scaligeri edi-

tione legit *λευχίμων*: ad quam lectionem nostram emendandam canseo.

Pag. 408. 16. ἀπλησίαν σου.] Cedrenus habet, *κακοπισίαν σου*.

Ibid. ἀπαλείφω δεκατέσσαρα.] Ita etiam Chr. Alexandr. Cedrenus legit, *τεσσαρεσκαίδεκα ἔτη*. Constantinus Manasses:

*Σὴν δὲ κακίαν μουσαχθεὶς καὶ βεβηλοτροπίαν,
Ἐκκόπτων ὑπεξέκοψε τοὺς χρόνους τῆς ζωῆς σου,
Καὶ χρόνους ἐκολόβωσε τέσσαρας πρὸς τοὺς δέκα·
Καὶ ταῦτ' εἰπὼν, ἀπήλειψε τούτους ἀπὸ τοῦ χάριτος.*

Pag. 408. 18. καὶ διωπνίσθη ταραχθεὶς.] Chr. Alex. habet, *καταβόραγεις*: mendose.

Pag. 409. 3. ὄπισθὲν μου ἔλθὼν χοῖρος.] Justinum, Anastasii in imperio successorem, ista notant: quem *συφορβόν*, *subulcum* fuisse vult Zonaras: *Ἀνεβήθη δὲ βασιλεὺς Ἰουστίνος ὁ Θράξ, γονέων μὲν ἐκπύς ἀσῆμων καὶ ἀφανῶν, αὐτὸς τὸ πρότερον αὐτοργῶν, ἢ βουκόλος τυγγάνων καὶ συφορβός*. Certe loco humili, imo sordido natum, agrisque exercendis tantum assuetum fuisse eum, asserit Procopius, Arcan. Histor.

Pag. 409. 19. ὦν ἐνιαυτῶν ἐννεηκόντα.] Zonaras dicit Anastasium octoginta octo tantum annos vixisse: uti etiam et Victor Turonens. *Anastasius Imperator intra palatium suum tonitruorum terrore fugatus, et coruscationis jaculo percussus, in cubiculo, quo absconsus fuerat, moritur, et cum ignominia absque consuetis exequiis ad tumulum ducitur, anno vitae suae χχςιχ*. Marcellus vitae ejus annorum numerum incertum relinquit; octogenario tamen majorem obiisse testatur.

Pag. 410. 3. ὄντινα ὁ στρατὸς τῶν φυλαττόντων τὸ παλάτιον κελεύσει Θεοῦ, ἐξκουβιτόρων.] Ita etiam Chr. Alexandr. *Ἐξκουβιτόρες, Excubitores*, Milites erant Praetoriani, Palatio, atque Imperatori tutando destinati; atque ideo ὁ στρατὸς τῶν ἐξκουβιτόρων etc. ab Auctore dicuntur. Graecis *σωματοφύλακες* vocantur. Horum vero Praefectus erat Justinus. Evagrius lib. 4. cap. 1. de Justino Imp. haec habet: *ὑπὸ τῶν βασιλικῶν σωματοφύλακων ἀναβήθηθεις, ὄνπερ καὶ ἦρχεν, ἡγεμῶν τῶν ἐν τῇ αὐτῇ τάξεων καθεστῶς*: infra etiam nostro κόμησις ἐξκουβιτόρων dicitur.

Pag. 410. 6. ἐβασίλευσε δὲ ἔτη θ', καὶ ἡμέρας εἰκοσιδύο.] Victor Turonens. annos viii, et menses ix. Justinum regnasse asserit: forte de annorum numero quibus solus imperavit intelligendus est: cum enim Justinus annos octo, menses novem, et dies tres regnasset, Justinianum sororis filium in Imperii societatem adscivit: ut Evagrius testatur, lib. 4. cap. 9. Post quod tempus menses etiam quatuor superfuit, ut ex eodem Evagrion discimus, loco citato; ubi etiam eum annos ix integros, cum tribus tantum diebus, regnasse asserit: sibi scilicet hac in re parum constans. Julii enim die ix, Aerae Antiochenae dlxvi.

anno, Indictione scilicet $\chi\iota$, secundum Evagrium ipsum Imperator renunciatus est Justinus: Kalendis autem Augusti Aerae Antiochenae DLXXXV , id est, Indictione ν , secundum eundem, diem obiit. Totum itaque regni ejus tempus LX annos, diesque insuper XXII , uti Noster recte, complexum est. Marcellinus tamen ad novem imperii ejus annos, menses etiam duos addit.

Pag. 410. 8. ἀγράμματος δέ.] Hujus rei testem locupletem habemus Procopium, Justini coaevum, Arcan. Hist. ἐπειδή τε ὁ βασιλεὺς [Anastάσιος] ἐξ ἀνθρώπων ἠφάνιστο, αὐτὸς [Ιουστίνος] τῆ[τῆς] ἀρχῆς δυνάμει τὴν βασιλείαν παρέλαβε, τυμβογέρων μὲν γεγονώς ἤδη, ἀμάθητος δὲ γραμμάτων ἀπάντων, καὶ τὸ δὴ λεγόμενον ἀναλφάβητος ᾶν.

Pag. 410. 11. τὸν τοῦ αὐτοῦ Ἀμαντίου δομέστικον.] Δομέστικος, Domesticus: licet vero vocabulum hoc dignitatis etiam erat, hoc tamen loco οἰκεῖον sonare puto, uti habet Zonaras: μετὰ δὲ γε τὴν τελευταίην Αναστασίον, βουλῆς γενομένης περὶ προχειρίσεως βασιλέως ὁ εὐνοῦχος Ἀμάντιος etc. θέλων Θεοκρητιανὸν τινα [Θεόκριτον alii] οἰκεῖον αὐτῷ ὄντα βασιλεύσαι, χρήματα τῷ Ιουστίνῳ παρέσχε διανέμειν τοῖς στρατιώταις, etc. Constantinus Manasses Theocritum Amantii consanguineum fuisse vult, de Justino ista praeferens:

Λαβὼν γὰρ, ὡς φασί, πολὺν χρυσὸν ἐξ Ἀμαντίου,
Τπῆρχε δὲ πραιπόσιτος Ἀμάντιος ἐκεῖνος,
Καὶ κελυσθεὶς τοῖς τάγμασι τοῦτον κατακενῶσαι,
Ὡς ἂν περιποιήσαιτο τὸ κράτος Θεοκρίτῳ,
Τῷ κοινωνοῦντι τῶν αὐτῶν αἱμάτων Ἀμαντίῳ,
Ἐκ τῶν ὀθνείων ἑαυτῷ κτᾶται τὴν βασιλείαν.

Vide etiam Evagrium, lib. 4. cap. 2.

Pag. 411. 1. εἶλατο.] Lego, εἶλοντο, uti habet Chr. Alex.

Pag. 411. 17. τῷ δὲ πρώτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἔφυγε Σέβηρος.] Victor. Tur. Severum Justini Imper. anno tandem $\nu\iota$, Justino et Appione Coss. asserit: *Antiochenae Ecclesiae Severus, Chalcedonensis Synodi obtrektor, quum a Justino Imperatore quaereretur ad poenas, fugit: et in ejus locum substituitur Paulus.* Evagrius tamen, et post eum Nicephorus, Severum Justini anno ι , poenas dedisse, lingua ejus abscissa, testantur Evagr. lib. 4. cap. 4. Nicephor. lib. 17. cap. 2. Vide etiam Cedrenum, et Zonaram.

Pag. 412. 6. ἀνθρωπον ὑπερέλειον πῆχυν ἕνα.] Locus proculdubio mendosus: forte legendum, ἀνθρωπον ὑπερέχουσα τέλειον πῆχυν ἕνα. Cedrenus: Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει [Justini $\nu\iota\iota$] ἐφάνη γυνὴ τις ἐκ τῆς Κιλικίας γιγαντογενῆς, ὑπερέχουσα τῇ ἡλικίᾳ πάντα ἀνθρωπον τέλειον πῆχυν ἕνα, καὶ πλατεῖα σφόδρα. Mulieris hujus Giganteae meminerunt etiam Nicephorus, lib. 17. cap. 3. et Zonaras in Justino.

Pag. 412. 10. ἰδισιγνάτσειν ὑπατον.] *Δισιγνατώ*, et *δεσιγνατέω*, *Designo*, apud recentiores.

Pag. 412. 12. ἐν τῷ ὑπατεύειν αὐτόν.] *Hypatiae* hae, sive *Munera Consularia* initio consulatus cujusque populo exhibebantur: verum *Vitalianus* septimo Consulatus sui mensae interfectus est; cujus rei testem habemus, hujusce temporis hominem, *Marcellinum*, in *Chronico: Indictione XIII, Vitaliano et Rustico Coss. Vitalianus his Coss. VII mense Consulatus sui XVII Vulneribus confossus in Palatio, cum Cleriano et Paulo satellitibus interemptus est.* Factum hoc *Justiniani Patricii* factione; ut ex *Procopio* discimus, *Arcan. Histor. Victore etiam Turonens.* qui tamen sub *Maximi* Consulatu, anno nempe *Justini Imp. V*, hoc factum vult, quod omnino falsum est: Consulatu enim suo, quem una cum *Rustico*, *Justini Imp. anno II*, gessit, interemptus est *Vitalianus*.

Pag. 412. 13. μάππαν.] *Μάππα*, *Μαρρα*, et *μαππάριος*, *Mapparius*, qui *Mappam* mittit; sive signum in Circo dat *Auriganibus*. De *Mappa* vide, inter alios, doctissimum *Jo. Vossium* de *Vitiis Sermon. lib. 1. cap. 4.*

Pag. 412. 16. Ζτάθιος.] *Cedreno*, et *Zonarae*, *Τζάθιος*, *Chronico Alex. Τζάθιος*, dicitur.

Pag. 413. 4. ὁ αὐτοῦ πατήρ Δαμνάξης.] *Chr. Alex. Tzathium* facit τὸν υἱὸν *Δαμνάξου*, *Χαμναξί* filium.

Pag. 413. 9. τὴν ἐγγόνην Νόμου.] *Chr. Alex.* habet, *ἔγγονον Ονίνου*.

Pag. 413. 12. ἔχον ἀντὶ πορφυροῦ ταβλίου.] *Chr. Alex.* habet *ἔχων*, ac si *Regem* spectaret: si vero ad *Chlamydem* refertur, legendum, *ἔχουσαν*. *Ταβλία* autem *Clavi* sunt: voce supra usus est *Auctor*, lib. 2. τὰς μὲν βασιλικὰς πορφύρας, ἐχούσας ταβλία χρυσᾶ, τὰς δὲ τῶν συγκλητικῶν, etc. *χλαμύδας ἐχούσας σημαντρον τῆς βασιλικῆς φορεσίας ταβλία πορφυρᾶ.*

Pag. 413. 14. ἀληθινὸν ἔχοντα τὸν χαρακτήρα.] *Scr. ἔχον.* *Caeterum* ex nostro corrigendum *Chr. Alex.* uti habetur, *ἀληθειδιν*, reponendum, *ἀληθινόν*.

Pag. 413. 15. καὶ στιχάριον δὲ ἄσπρον.] *Στιχάριον* proprie erat vestis Sacerdotalis, albi coloris: uti nos docet *Symeon Archiep. Thessalonicens.* de *Templo*, etc. ὃ δὲ στιχάριον τὴν φωτεινὴν τῶν ἀγγέλων ἐμφαίνει περιβολὴν· οὕτω γὰρ πολλακίς φωτεινὴν ἐσθῆτα περιβεβλημένοι ὤφθησαν ἄγγελοι, ὡς καὶ ὁ ἐν τῷ μνήματι λευκὴν ἐσθῆτα ἐνδεδυμένος. Hoc loco *Tunicam* simpliciter sonat.

Ibid. *Παραγαύδιον.*] *Trebell. Pollio* in *D. Claudio: Albam subsericam paragaudem triuncem unam.* *Parthica* erat haec vestis. *Hesychius: Παραγώδας* [corrupte hodie editur, *παραγωγὰς*, uti nos monet doctissimus *Salmasius*,] *χιτῶν παρὰ Πάρθοις Paragaudae*, lora sunt; *Paragaudiae* vero *Vestes*, quae loris au-

ratis circumtuebantur. Vide Clarissimi Viri Cl. Salmasii notas in Trebell. Poll. et in Flav. Vopisc.

Pag. 413. 16. ἔχον χρυσᾶ πλουμῖα βασιλικά.] πλουμίον, et πλοῦμμιν, Pluma: Clavus hic est. Procopius de Aedific. Justiniani lib. 3. χρυῶν ἐν μετάξῃς ἐγγαλλωπίσματι [Scr. ἐγκαλλωπίσμασι] χρυσοῖς πανταχόθεν ὠραισμέντος, ἃ δὴ νενομίκασι πλουμῖα καλεῖν. Sed vide etiam Salmas. loc. citatis.

Pag. 413. 17. τὰ γὰρ ζταγγία.] Scr. τζαγγία, uti habet Chr. Alex. addito litera T, verbis plerisque a ζ incipientibus, more recentiorum barbarico; ut τζικουρίον, Securis; τζακκίσειν, quod Itali Saccheggiare dicunt. Τζάγκαι vero, sive τζαγγία, Calceamenta erant Regia: Latinis Zanchae dictae sunt: Trebellius Poll. in D. Claudio: Zanchas de nostris Parthiis paria duo: id est, Calceos ex Parthica pelle confectos.

Ibid. ἃ ἐφόρει, ἣν ἀγαγών.] Lego, ἃ ἣν ἀγαγών, etc. Sensus aliter mutilus est.

Pag. 414. 8. εἰς τὰ ἡμέτερα βασιλεια.] Βασιλεῖον proprie est Regia: apud nostrum, Regnum, ubique significat. Uti lib. 2. de Oedipode: καὶ ἀκούσας ὁ Οιδίπους, ἔλαβεν ἧλους, καὶ πῆξας τοῖς ἰδοῖς αὐτοῦ ὀφθαλμοῖς τελευτᾷ, εἰσας τὸ βασιλεῖον τοῖς δυνεῖν αὐτοῦ νίοις, etc. Et lib. 18. de Auxumitarum Rege, Homeritensem de injuriis regno suo ab eo illatis postulante, haec habemus: ὁ δὲ τῶν Ἀύξουμιτῶν βασιλεὺς ἐδήλωσε τῷ βασιλεῖ Ἀμεριτῶν, ὅτι κακῶς ἐποίησας, φονεύσας Ρωμαίους Χριστιανούς πραγματευτάς, καὶ ἔβλαψας τὰ ἐμὰ βασιλεια.

Pag. 414. 12. καὶ κωλύσαι τὸν βουλόμενον εἰς βελτίονα τάξιν ἔλθειν, καὶ γινῶναι θεόν.] Locum mutilum ex Chr. Alex. ita restituiimus: καὶ κωλύσαι τὸν βουλόμενον εἰς βελτίονα τάξιν ἔλθειν οὐκ ἐνεδέχτο· καὶ γινῶναι θεόν etc.

Pag. 415. 10. ἐπηρώτησε τὸν Ζιλγιβίμ*) εἰρηνικῶς, ὅτι, δῶρα etc.] Chr. Alex. habet, ἐπηρώτησεν τὸν Ζιλγιβίμ εἰρηκῶς αὐτῷ, ὅτι δῶρα etc. Verum cum alterutro modo locum hunc legere possimus, nihil omnino mutare statui. Hunc vero Anastasius Bibliothec. Zelichen vocat.

Pag. 415. 20. δηλώσας διὰ Λαβροῦτον πρεσβευτοῦ.] Chr. Alex. Raderianum habet, διὰ Βρόλου; Scal. διὰ Βροίου: ubi etiam πρεσβυτέρου corrupte legitur, pro πρεσβυτοῦ.

Pag. 416. 8. Θεοδότου ὑπάρχου πόλεως.] Mallet ἐπάρχου: De Theodoto vero hoc, Urbis Praefecto, vide Procopium, Arcan. Histor. pag. 43.

Pag. 416. 16. κειλευσθεῖς ἐξελεθῆν ἐπὶ τὴν ἀνατολήν.] Procopius eum Hierosolymam relegatum scribit; loco citato.

Pag. 417. 7. ἀλυτάρχησαν δὲ.] Scr. ἡλυτάρχησαν.

*) Sic ed. Ox.

Ibid. ἀπὸ Ἀφραίνου.] Lib. 12. Ἀφρόνιος iste dicitur.

Ibid. ἕως ὀγδοῦν ἐξηκαστοῦ πεντακκοισιοστοῦ, ἀφ' οὗ etc.

Annus hic desideratur; suspicor legendum, ἕως ὀγ. ἐξη. πεντ. ἔτους κατὰ τοὺς αὐτοὺς Ἀντιοχεῖς, [uti vulgo loquitur Auctor noster,] ἀφ' οὗ ἐκωλύθη, etc. Incidit hoc in Justinii Imp. annum III, qui erat Indictio XIII; ita ut a sequente Indictione XIV, Olympicorum Inhibitio ista deinceps locum habuerit: uti Auctor supra.

Pag. 417. 7. κατὰ προεβίαν Ἐφραιμίου τοῦ Πατριάρχου.] δὲ particula, aut quid tale deesse videtur. Caeterum Ephraemius, licet postea, Euphrasie ruinis Antiochensibus obruto, Patriarcha creatus fuerit, adhuc tamen Antiochiae Praefectus tantum erat. Itaque omnino legendum, Ἐφφρασίῳ τοῦ Πατριάρχου; nisi quis maluerit, Ἐφφραιμίου, καὶ τοῦ Πατριάρχου Ἀντιοχείας.

Pag. 417. 20. τὸ λεγόμενον Δοῦράχιον.] Scr. Δοῦράχιον.

Pag. 418. 3. ἦτις πρώην μὲν ἐλέγετο Ἐπίδαυρος.] Scribo, Ἐπίδαμνος. Stephanus de Urb. Δοῦράχιον, πόλις Πλυρική, Ἐπίδαμνος κληθεῖσα. Patria haec erat Anastasii Imp. uti testatur Evagrius, lib. 3. cap. 29. οὗτος δ' Ἀναστάσιος πατρίδα τὴν Ἐπίδαμνον ἔχων, Δοῦράχιον νῦν προσαγόρευεται, etc. Epidaurus quidem Urbs est, sed alia. De hisce vero Cladibus, vide Evagrium, lib. 4. cap. 5, et 8. Nicephorum, lib. 17. cap. 3. Cedrenum etiam, et Zonaram; apud quem tamen, pro Ἀνάβαρξος, mendose scribitur, Ἀνάβαρξος, sive Ἀνάβαρξα.

Pag. 418. 9. ὑδάτων ποταμιαίων.] Forte scribendum, ποταμείων.

Pag. 418. 11. αὐτάνδροι σὺν τοῖς οἰκοῖς ἀπώλοντο.] Nova plane haec locutionis forma.

Pag. 419. 3. τὴν δὲ Ἐδεσσαν μετωνόμασεν, Ἰουστινινοῦπολιν.] Tam Anazarbum, quam Edessam hoc nomine insignivit: Evagrius lib. 4. cap. 8. μετεκλήθησαν τοίνυν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ἰουστίνου ἡ Ἐδεσσα, καὶ τούτων ἑκατέρω τῇ αὐτοῦ προσηγορίᾳ κατεκοσμήθησαν.

Pag. 419. 6. ἐν μηνὶ Μαίῳ ὑπατείας Ολυβρίου.] Accidit tremendus iste Terraemotus Justinii Imp. anno VII, et mense decimo, id est, VIII. ejusdem anno currente; quo Consulatum solus gessit Olybrius; ut ex Marcellino discimus. Itaque apud Auctorem nostrum, post τῷ δὲ ἑβδόμῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας, addendum, καὶ μηνὶ δεκάτῳ: Uti habet Evagrius, lib. 4. cap. 5. Nicephorus etiam, lib. 17. cap. 3. Justinus enim Imperator renunciatus est Julii die IX, Aerae Antiochenae anni DLXVI, id est, anni Christi vulgaris DLXVIII: decimus autem mensis, post expletum Justinii annum VII, erat Maius, Aerae Antiochenae anni DLXXIV, anni Christi vulgaris DLXXVI, quo anno Olybrius Consulatum solus gessit.

Pag. 420. 7. ἦν γὰρ ἡ μεγάλη ἑορτὴ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἢ τῆς ἀναλήψεως.] Non erat ipsa Assumptionis dies; haec enim perpetuo feria quinta est: sed postridie accidit tremendus iste terrae motus, nempe Maii die χξικ, qui tum feria sexta erat, sive dies Veneris: cujus rei testem habemus Evagrium, lib. 4. cap. 5.

Pag. 420. 13. καὶ ἠπήντων αὐτοῖς γαωροὶ.] Scribo, ἀπήντων.

Pag. 421. 20. καὶ πάντες οἱ συγκλητικοὶ καὶ πορφυρᾷ ἐφόρουσι.] Quod noster πορφυρᾷ φοροῦντες, Cedrenus dicit, φαιῶν στολὴν ἐνδυσάμενοι, Pullati, sive Vestibus nigricantibus induti. Purpura quidem Regum, et Magistratum Insigne est: etiam et Luctui appropriatus color: nempe quod ad nigrum colorem propius accedat: sed et quibusdam πορφύρεον, Nigrum est. Hesychius: Πορφύρεον πορφυροῦν, μέλαν· Πορφύρει, μελανίζει.

Pag. 422. 10. καὶ μηνῶν δ'.] Justinus Imperator salutatus est Julii die ix, uti supra diximus: Aprili itaque Justinianus in Imperii societatem a Justino adscitus est; is enim a Julio mensis erat nonus. Atque hujus rei testem habemus Marcellinum: *Apno Regiae urbis conditae cxcvii. Justinus Imperator, Justinianum ex sorore sua nepotem, jamdudum a se Nobilissimum designatum, regni quoque sui successorem creavit, Kal. Aprilis.* Evagrium etiam, lib. 4. cap. 9. Nicephor. lib. 17. cap. 7. et Chr. Alexandr.

Pag. 422. 16. ὁποῦν δ' ἂν ὑπάρχωσι μέρους.] Immo insanissimum ei fuisse Venetorum studium, luculenter satis testatur Evagrius, lib. 4. cap. 31. Procopius etiam, in Arcana Hist. quos vide.

Pag. 423. 5. καὶ κιστέρνας.] κιστέρνα, κιστέρνα, sive, ut Hesychius habet, κιστέρνα, Cisterna est: Κιστέρνα, λάκκος φρέατος, βάρανθρα, ἢ βυθός.

Pag. 423. 20. ἀναγκασθεὶς προεχειρίσθη πατριάρχης.] Evagrius longe aliter, lib. 4. cap. 6. ὃν [Ἐφραίμω] κἀντεῦθεν ἀγασάμενοι Ἀντιοχείων παῖδες, ἐς ἱερέα ψηφίζονται· καὶ τὸν ἀποστολικὸν λαγγάνει θρόνον, ὥσπερ μισθὸν καὶ γέρας τῆς τοσαύτης προνομίας τοῦτον κληρωσάμενος: nempe ob summam ejus in urbe instauranda curam, Patriarchatum, tanquam benevolentiae, Providentiaeque suae mercedem, ab Antiochensibus Episcopus delectus, reportavit. Vide et Nicephor. lib. 17. cap. 3. et Cedrenum.

Pag. 424. 4. τὴν γενομένην ἄλωσιν τῆς πόλεως.] Forte scribendum, πτώσιν, uti supra habet.

Pag. 424. 17. τελευτᾷ δὲ ἐνιαυτῶν ος'.] Chr. Alex. duos praeterea vitae ejus addit annos: τελευτᾷ δὲ ἐτῶν ος'. *Moritur anno aetatis suae LXXVII.*

Pag. 425. 5. Ἦν δὲ τῇ ἰδέῃ κονδοιδῆς.] Fasti Alexandrini a Scaligero editi habent κονδοιδῆς. Scr. κονδοιδῆς: nempe κοντός, vel κονδός, Curtus est recentioribus: Fasti dicti a Badero

edili *κωνοειδής* habent, mendose: quemodo enim τῇ ἰδέῃ κωνοειδής quis esse possit? statura quidem erat curta, ut Noster; vel ut Procopius, non procera, nec pusilla nimis. Τὸ μὲν οὖν σῶμα [Justiniani] οὔτε μακρὸς, οὔτε κολοβὸς ἄγαν, ἀλλὰ μέτριος ἦν. *Corpore neque procero fuit, neque pusillo nimis, sed quo staturam justam non excederet.*

Pag. 425. 9. καὶ αὐτὸς δὲ ὦν Θραξ ἀπὸ Βεδεριανᾶς.] Justinus enim Imp. avunculus ejus, Thrax etiam erat, ab urbe Bederiana ortum suum ducens.

Pag. 426. 8. ὅστις Γολιάθ λίθῳ λαβῶν.] Subaudi, *πληγῆν.*

Pag. 426. 14. ὡς γενομένην μοῖραν τῷ Γολιάθ.] De ridiculo hoc commento, vide quae supra notavimus ad lib. 5. ubi haec etiam habentur.

Pag. 426. 21. *Ιουστινιανὸς δέδωκεν ὑπατείαν τῇ ἔτι ἐπινομήσει.*] Secundus hic erat Justiniani Consulatus: priorem enim cum Valerio gesserat, Justini Imp. anno iv.

Pag. 427. 5. *Γιλδέριχ, καὶ Κήρυκον, καὶ Εἰρηναῖον.*] Duces in hoc bello missos fuisse Belisarium, Cerycum et Irenaeum asserit Chr. Alex. Auctor. Cedrenus vero, Belisarium, Cerycum et Petrum: Gilderichi autem hujus ibidem mentio nulla.

Pag. 427. 12. καὶ λαβόντος τὰ ἐκπέδιτα.] Chr. Alex. habet τὰ ἐκπεδῖτα: scribendum, ἐκπέδιτα: *ἐκπέδιτον, Expeditum: Exercitus.*

Pag. 427. 18. ὁ εἶξ τῶν Ερούλλων, ὀνόματι Γρέτης.] *Γρέτης*, Cedreno dicitur. *Ερούλων* vero scribendum, uti Procopius habet, Gothic. lib. 2. οἱ τινες δὲ ἀνθρώπων εἶσιν Ερούλοι, καὶ ὄθεν Ρωμαίοις ἐς ξυμμαχίαν κατέστησαν, ἐρῶν ἐργομαί, etc.

Pag. 427. 20. ἤτησεν ἐαυτὸν γενέσθαι Χριστιανόν.] Imo maximis muneribus a Justiniano ad id allecti, Christianismum susceperunt: ut ex eodem Procopio discimus, Goth. lib. 2. *Ἐπεὶ δὲ Ιουστινιανὸς τὴν βασιλείαν παρέλαβε, χάραξ τε ἀγαθῆ, καὶ ἄλλοις χρήμασιν αὐτοῦς [Ερούλους] δωρησάμενος, ἔταιριαν λέγεσθαί τε παντελῶς ἴσχυσε καὶ χριστιανούς γενέσθαι ἅπαντας ἐπεισε.* Vide etiam Evagrium, lib. 4. cap. 19. Nicephorum lib. 17. cap. 13. et Cedrenum.

Pag. 428. 6. *Τῶν λεγομένων Ἐξακιονιτῶν Ἀρειανῶν.*] Ita etiam Cedrenus. *Ἐξωκιονιτῶν* vero scribendum, uti supra notavimus, ad lib. XIII.

Pag. 428. 10. *ἔτη φνθ'.*] Annus DLIX, a Justiniani Consulatu II, retrorsum numerando, coincidit cum anno post I. Caesarem interfectum Decimotertio: qui tamen anni Augusto Imperanti a nonnullis attribuuntur; licet quidam ab Actiaca victoria, quae XII. post I. Caes. mortuum anno accidit imperium ejus initium sumunt, e quorum numero Auctor noster esse videtur.

Pag. 428. 12. *ἔτη 5υβζ'.*] Numerus iste pessime corruptus est: Auctorem enim adeo sui oblitum esse potuisse vix cre-

dibile est. Suprà enim, libro x, dicit Christum natum fuisse Augusti Imp. anno xxii. sive anno mundi 100, d, quomodo Graeci vulgo computant: quibus annis si dxxxix, alios a Christo nato ad hunc Justiniani Consulatum ii. elapsos addas, colliges tantum 100 c10 xxix: adeo ut cccclxviii. annos plus justo hic poni manifestum sit.

Pag. 428. 15. *ἕως τῆς ὑπατείας Ιουστινιανοῦ.*] Supplementum δευτέρας. Verum quomodo Eusebius computam annorum ad Justiniani Consulatum deduxisse dicitur, cum ducentis circiter annis Justinianum praecesserit? Itaque puto Auctorem intelligendum esse de calculo ab Eusebio ad Christi tantum Natalitia instituto: a quo tempore reliquus annorum numerus a quoquam nullo negotio deduci potest. Sed in istis nihil omnino sani est. Eusebius enim ab Abrahamo ad Christum Natum annos numerat mxxv, ab Adamo vero ad Abrahamum, secundum lxx seniorum, quae omnium maximae sunt, rationes, mmmclxxxiv. quibus si addas dxxxix, in quem Christi annum incidit Justiniani Consulatus ii, anni tantum colliguntur 100, dcoxxviii. Atque hic est verus calculus Eusebianus; qui tamen dcciv. annis ab Auctoris nostri Eusebiano superatur.

Pag. 428. 18. *πάντων οὖν τὰ συγγράμματα φέρει ἕκτην χιλιάδα ἐνιαυτῶν.*] Scribo, *ἐνιαυτῶν.* Auctores vero suos supra prodidit, nempe Clementem, Theophilum et Timotheum. Caeterum non est, quod Graecorum ab Orbe Condito annorum Computatio nos moretur.

Pag. 429. 1. *ἕτη ρήθ'.*] Encaenia urbis Constantinopolitanae, secundum nostrum, celebrata sunt Aerae Antiochensae anno ecclxxviii, id est, [anno Christi vulgari cccxxx, nempe Constantini Imp. anno xxiv. ex quo tempore ad hunc secundum Justiniani Consulatum anni excurrunt cxcix, uti Auctor recte. Vide quae supra notavimus ad librum xiii.

Pag. 429. 5. *ὁ οὖν χρονογράφος ἀνάγκην ἔχει*] Mallet, *ὁ γὰρ χρονογράφος.*

Pag. 429. 12. *Ἀθάλριχος, ἕκγονος τοῦ Οὐαλεμεριακοῦ*] Scribendum, *Ἀθαλάριχος.* Athalaricus vero Eutharici erat filius, ex Amalasuontha, Theoderici filia: uti supra monuimus, ad libr. 15. Vide Jornandem de Reb. Get. Cap. 59.

Pag. 429. 13. *Γιλδέριχ, ὁ ἕκγονος Γενζιρίχου*] *ἕκγονος,* apud nostrum, quandoque Filium, aliquando etiam Nepotem significat. Gilderichus enim sive Ilderichus, ut habet Procopius, Honorici filius erat, Gensirichi vero, sive Gizerichi Nepos. vide Procopium, de Bel. Vandal. lib. 1.

Pag. 429. 17. *ὀνόματι Ζεϊττας.*] *Σίττας* Procopio dicitur.

Pag. 429. 21. *καὶ στρατεύσας ἐντοπίλους σκρινιαρίους*] *σκρινιάριος, Scrinarius.* Suidas: *Σκρινιάριος, ὁ χαρτυλάριος τοῦ ἐπάρχου, ὁ ἀῶσαν τὸ σκρίνιον, ἦτοι τὸ κιβώτιον.*

Pag. 430. 4. καὶ τοὺς ὑπάτους αὐτῶν] Forte legendum ἀνθυπάτους. Armenia enim a Proconsulibus administrata fuit; ut apparet ex Justiniani Constitutione κχι, hanc habente Inscriptio-nem: Ο αὐτὸς βασιλεὺς Ἀκακίῳ τῷ μεγαλοπρεστάτῳ ἀνθυπάτῳ Ἀρμενίας. Eiusdem etiam Constitutione κχκι. haec leguntur: ὥσ-τε τεσσάρων Ἀρμενιῶν οὐσῶν, δύο μὲν εἶναι σπεκταβιλίας τήν τε τοῦ ἀνθυπάτου, τήν τε τοῦ κόμητος· καὶ ἀνθύπατον μὲν εἶναι τὸν τῆς πρώτης ἡγούμενον Ἀρμενίας, κόμητα δὲ τὸν τῆς τρίτης· τὸν δὲ τῆς δευτέρας, καὶ τετάρτης, ὀρδιναριους καθεστάναι.

Pag. 430. 7. ἀριθμούς τέσσαρας.] Quod Nostro ἀριθμὸς aliis recentioribus plerumque νοῦμερον dicitur, vocabulo Latino. Suidas: Σπεῖραι, πλήθη στρατευμάτων, φάλαγγες, νοῦμερα, λε-γεῶν: quod vero militibus constabat, numerus non docet. Mille in se habuisse colligimus ex Cedreno: quod enim Auctor noster ἀριθμὸς τέσσαρας, Cedrenus χιλιάδας τέσσαρας, vocat, de Sitta duce verba habens: δέδωκε δὲ αὐτῷ καὶ ἀπὸ ἀνατολῆς στρατὸν χιλιάδας τέσσαρας, καὶ γέγονε μεγάλη φυλακὴ καὶ βοήθεια Ρω-μαίων.

Pag. 430. 10. ὀνόματι Κομητῶ] Scr. Κομητῶ: Theodoraē Augustae soror erat natu major. De utriusque vero ortu, atque Educatione qui certior fieri vult, consulat Procopium, in Arcan. Histor.

Pag. 430. 14. εἰ μὴ ὅσα πρὸ τοῦ γενέσθαι ἕκαστος] Sensus imperfectus videtur: supplendum censeo ὥστε μὴ κληρονομεῖσθαι, εἰ μὴ ὅσα πρὸ τοῦ γενέσθαι ἕκαστος: quae verba apud Cedrenum habentur, atque hoc loco omnino desiderantur.

Pag. 430. 19. μετονομάσας αὐτὴν Ἰουστινιανούπολιν] Chr. Alex. Stephanus, sive potius ejus brevior Hermolaus, Justinia-nas, vocat: Συκαί, πόλις ἀντικρὺ τῆς νέας Ρώμης, ἢ καθ' ἡμᾶς Ἰουστινιανὰ προσαγορευθεῖσα.

Pag. 430. 22. καὶ ὑπ' αὐτὴν χιλιάδες ἑκατὸν] Scr. χιλιάδας. De Historia vero hac convenit satis inter Auctorem Nostrum et Cedrenum: de nominibus non item. Regina enim haec vidua Ce-dreno Βαρῆς, maritus vero ejus Μαλάχ, dicuntur. Ex regibus vero Hunnicis ab eadem profligatis alterum Στύρακα, alterum Γλώην vocat.

Pag. 431. 12. καὶ ἐφούλκισεν αὐτὸν] Infra etiam lib. 18. habemus τοὺς μὲν ἐφούλκισε, ἑτέρας δὲ ἀπεκκεφάλισε. φουρκίζειν, sive φουλκίζειν, utroque enim modo legitur, in furcam agere, significat. Nec enim doctissimo Meursio accedere possum, qui vocabula haec distinguit, et φουρκίζειν quidem in furcam agere, φουλκίσειν vero, Strangulare, significare contendit. Qua enim de causa Hunnus iste ad Sycas mitteretur, ut ibi tam privato mortis genere periret? Imo potius in opposito urbi litore Syceno in furcam agebantur; ut ibi in omnium oculis positi, si cives erant seditiosi, vel flagitii cujuscunque alius rei, caeteris in ter-

rorem, si hostes in bello capti, eisdem jucundum essent in spectaculum. Exempla passim occurrunt, tum apud nostram, tum apud alios. Cedrenus, in Constant. Pogon. καὶ ἀποστείλας, ἐκράτησε τοὺς πρώτους αὐτῶν, καὶ ἐφρούλισεν ἐν Συκαῖς. sed nec toti tantum Malefici hoc in loco furcae subijciebantur, verum et capita etiam eorum contis affixa populo in spectacula proponebantur. Exemplum habemus ex Evagrio, de Longino et Theodoro in Anastasium Imp. rebellantibus: τῶν δὲ κεφαλῶν Λογγίνου, καὶ Θεοδώρου πρὸς Ἰωάννου τοῦ Σκύθου σταλεισῶν ἀνὰ τὴν βασιλέως πόλιν, ἃς καὶ ἐν κόντοις περιαρτήσας ὁ βασιλεὺς ἐν ταῖς καλουμέναις Συκαῖς, ἀντιπέραν τῆς Κωνσταντίνου κειμένης ἐπηώρησεν, ἥδὲ θάμα τοῖς Βυζαντιοῖς, ἀνθ' ὧν κακῶς πρὸς Ζήνωνος καὶ τῶν Ἰσάυρων ἐπεπόνθεισαν. Longini vero, et Theodori capita, a Joanne Scytha Constantinopolim missa, Imperator palis alligata, in loco cui Sycae nomen est, e regione Constantinopolis in ulteriore maris litore sito suspendit: gratum sane spectaculum propterea Constantinopolitanis, quod ipsi a Zenone et Isauris gravibus ante affecti fuissent incommodis.

Pag. 431. 17. ὄνοματι Γραῖδ] Cedrenus habet; Γορδαῖς λεγόμενος.

Pag. 431. 21. καὶ τὸν Βόσπορον· ἦντινα πόλιν Ἡρακλῆς ὁ ἀπὸ Ἰσπανίων ἔκτισε] Scribo, καὶ τὴν Βόσπορον: Urbis enim nomen est hoc loco; est etiam et Freti. Stephanus de urb. Βόσπορος, πόλις Πόντου, κατὰ τὸν Κιμμέριον κόλπον, ὡς Φιλων· καὶ πορθμὸς ὁ δμῶννμος. Bosporus vero duplex est, Thracius, et Cimmerius.

Pag. 431. 23. δεδωκῶς ἀντὶ τῆ πόλει ὄνομα, βοῶν φόρος] Ridiculum hoc commentum nobis obtrudit etiam Cedrenus; nisi quod suavissimam urbis hujus Conditoris, eandemque Romano imperio (quod tamen nondum erat in rerum natura,) tributariam facientis fabulam, praetermittat.

Pag. 432. 2. ἦτοι Ἰταλῶν λεγομένων Ἰσπανῶν] Italos, apud Auctorem nostrum, pro Europae partium Occidentaliorum incolis frequenter usurpari, supra notavimus, ad lib. 2.

Pag. 432. 3. ἦν δὲ ἐν τῇ πόλει συναλλαγαί] Lego, συναλλαγῆ, ut cum verbo ἦν congruat.

Pag. 432. 8. καὶ ἤλεκτρινα] Electrum Metallii species quaedam est, ex Argenti cum Auro mixtione, confecta; ἤλεκτρος, et ἤλεκτρον dixerunt: Hesychius. ἤλεκτρον, ἀλλότυπον χρυσίον: et deinde; ἤλεκτρος, μέταλλον χρυσίζον. Electrum vero proprie dicebatur, quod Auri partibus tribus Argenti quartam admixtam habuit; ut inquit Isidorus: vel ut Plinius Nat. Hist. lib. 33. cap. 4. quod Auri portionibus quatuor Argenti quintam additam habuit. Metallii hujus apud veteres copia magna erat; eo quod eis (uti doctis videtur) Argenti ab Auro separandi modus saltem absque Argenti jactura; quae utique nimis magna fuisset, peni-

tus ignotus fuerit. Si vero quaeratur, unde igitur illis tantum auri puri erat quantum sufficeret ad nummos conficiendos; respondemus tum fodinas, tum flumina aurifera id illis suppeditasse; adeoque puri auri quam impuri majorem copiam inde eos hausisse. Atque in hac etiam sententia est Georg. Agricola, de Natura fossilium lib. 1. cap. 2. *Certe quoties animum refero ad eorum scripta, (de veteribus loquitur,) adducor, ut credam, plus puri auri semper repertum esse, quam confectum, e terrarum, vel lapidum generibus, cum quibus solet esse permixtum, etc.* Sed vide Auctorem ipsum. Vel si hoc satis ad nummos feriendo haud fuisset, aurum habebant metallis vilioribus, aere, plumbo, etc. permixtum, quod in hunc usum purgare potuissent. Ubique vero in eam metallorum mixturam, quod Electrum dicebatur, inciderunt, impurgatam omnino usui suo accommodarunt. Sed et virtutes quaedam peculiare, easque Electro genuino quam auro puro ipso majores attribuerunt. Ex eo enim, quod Naturaliter tale est, Venena deprehendi testatur Plinius, lib. 33. cap. 4. cui etiam concinit Isidorus de Origin. *Defaecatus est (inquit ille) hoc metallum omnibus metallis: et paulo post: Si ei infundas venenum, stridorem edit, et colores varios in modum arcus coelestis emittit.*

Pag. 432. 10. λαβόντες ἀντ' αὐτῶν μιλιαρσία] *Miliarisium* Nummi genus est a Militia sic dictum, uti vult Cedrenus, p. 168. *Μιλιαρσία δὲ ἀπὸ τῆς μιλιτίας, ἧγον στρατείας.* Argentum erat, atque duas siliquas, id est, partem duodecimam valebat. Scholiastes Basilic. Eclog. 23. *καὶ γινώσκεις, ὅτι τὸ ἐν κεράτιον φύλλεις εἰς δώδεκα, ἦτοι μιλιαρσίον τὸ ἡμισυ. τὰ οὖν ἰβ'. κεράτια εἰσι νομισματος ἡμισυ. τὸ γὰρ ἀκέραιον νόμισμα ἔχει μιλιαρσία ἰβ', ἦτοι κεράτια. κβ'. Scien- dum est, siliquam unam folles XII. valere, sive Miliarisii dimidiam partem: siliquae igitur XII. Solidi aurei dimidia pars sunt. Solidus enim justus Miliarisia XII, sive siliquas XXIV. valet.*

Pag. 432. 12. τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν Μουγελ] Hunc *Μουγέραν* vocat Cedrenus.

Ibid. πτοηθέντες Ρωμαίους] Inauditum hoc locutionis genus.

Pag. 432. 15. ἐν τῷ λεγομένῳ Ιερῶ] *Ιερὸν, Hierum*, Fanum est antiquissimum, Jovi Urso sacrum ad fauces Ponti Euxini in terra Asiatica positum. De hoc vide P. Gyllium de Bosporo Thracio lib. 1. cap. 2. Et l. 2. cap. 19.

Pag. 433. 3. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ συνέβη Ἰνδοῦς πολεμῆσαι πρὸς αὐτοῦς] Bellum hoc Indorum Cedrenus refert ad Justiniani Imp. An. xv.; Anastasius vero ad ejusdem annum xvi.: qui etiam Regum horum alterum Damisnum, Homeritarum, alterum vero, Adadam, Auxumitarum Regem, vocant; quem tamen Procopius Persicor. lib. 1. *Ἐλλησθεαῖον* vocat.

Pag. 433. 6. ἐνδότερός ἐστι τῶν Ἀμερικτῶν] *Scr. Ομηριτῶν.* Homeritae Arabiae felices incolae erant, Auxumitae vero Aethiopiae; qui etiam ab Homeritis sinu Arabico disternabantur. Vide Procopium, Persicor. lib. 1. et Nicephor. Eccl. Hist. lib. 9. cap. 18. et lib. 17. cap. 32.

Pag. 433. 10. βασιλείαι ἐπτά] *Scr. βασιλεία: βασιλείων* vero, pro Regno, ubique ponit Auctor noster.

Pag. 434. 1. εἰάν νικήσω Δίμνον etc. *χριστιανός γίνομαι.*] Ita etiam Nicephorus lib. 17. cap. 32. Et Cedrenus. Rex tamen, Auxumitensis, etiam ante hoc bellum, Christianus fuit, idque ferventissimus, *χριστιανός τε ὦν, καὶ δόξης τῆσδε ὡς μάλιστα ἐπιμελούμενος*, uti testatur hujusce aevi scriptor Procopius, Persicor. lib. 1.

Pag. 434. 22. Ἀλαμούνδαρος ὁ Σαρακηνός τῶν Περσῶν] Infra Alamundarum vocat βασιλίσκον Σαρακηνῶν: nempe Sarceniarum copiarum, quae a Persarum partibus steterunt, Dux erat Alamundarus iste. Vide Procopium, Persic. lib. 1.

Pag. 434. 23. ἐπιφύλαξ αὐτῶ τῷ φιλάρχῳ Ρωμαίων] *Scr. φυλάρχῳ:* infra etiam ἀρχιφυλος dicitur. Φύλαρχοι vero, Provinciae confederatarum Praefecti erant: Procopius Persic. lib. 1. Οὐδείς δὲ οὔτε Ρωμαίων στρατιωτῶν ἄρχων, οὐδὲ δοῦκας παλοῦσιν, οὔτε Σαρακηνῶν τῶν Ρωμαίοις ἐνσπόνδων ἡγούμενος, οὐ φύλαρχοι ἐπικαλοῦνται, ξὺν τοῖς ἐπομένοις Ἀλμουνδαρῶ ἀντιτάξασθαι, ἱκανῶς εἶχεν. In sequentibus etiam habemus καὶ τοῖς τῶν ἐπαρχιῶν φυλάρχοις; item, τὸν φύλαρχον Παλαιστίνης.

Pag. 435. 5. εὐθέως ἀπελθόντες Ἀρέθας ὁ φύλαρχος, etc.] An a mortuis revixit? modo enim ab Alamundaro interfectum Aretham Phylarchum tradidit.

Pag. 435. 14. καμήλους δρομοναρίας] *δρομοναρίας* vocat Auctor, quos alii δρομάδας.

Pag. 435. 18. ἀνεπλήρωσε καὶ τὸ δημόσιον] Chr. Alex. habet τὸ δημόσιον λουτρόν. δημόσιον tamen absolute, pro Balneo Publico, apud nostrum frequentissime occurrit.

Pag. 435. 20. τὸ μέσαινον τῆς βασιλικῆς κιστέρας] *μέσαινον* etiam habet Chr. Alex. et nostrum iterum infra. At lib. 13. μέσαινον scribitur; rectius: μαρμαρώσας δὲ ἐπάνω τῶν εἰλημάτων τοῦ χειμάρρου πᾶν τὸ μέσαινον, ἐπλήρωσε τὸν φόρον αὐτοῦ. Μέσαινον vero proprie locum quendam in media casa esse volunt; aut etiam januam, inter duas domus: ex hisce tamen locis inter se collatis ab auctore poni videtur pro Fornicatione quadam, sive opere Fornicario aquarum canaliculis, vel Cisternis superinducto. *μεσίκωλον* habet Scaligeri Editio Fastrorum Alexandrinorum mendose.

Pag. 436. 6. ἀπὸ Διὸς πόλεως] Leg. conjunctim, Διοσκόλειως.

Pag. 436. 11. ἐπόμπευσεν εἰς κραβαταρίαν.] Cedrenus ha-

bet, προστάξει καὶ γυμνοὺς κατὰ τὴν ἀγορὰν θριαμβευθῆναι. Quod vero Theophanes in Justiniano π̄ dicit, *πομπεῦσαι πεποληκεν*, Anastasius reddit, *Pompis fecit dehonestari*. Nempe mos iste maleficos populo per ludibrium spectandos per urbem circumferendi Justiniani temporibus, et deinceps frequentissimus erat. Caeterum vox et varie a nostro effertur: infra enim uno loco habemus, *χειροκοπηθέντες περιβωμισθήσαν ἐν καμήλοις*: altero, *καὶ περιβωμισθέντων αὐτῶν ἀνά πᾶσαν τὴν πόλιν*; et iterum, *συσχεθέντες Ἕλληνες περιβωμισθήσαν*: ubi *περιβωμίζομαι*, et *περιβωμίζομαι*, pro *περιπομπεύομαι* corrupte poni nullus dubito. Hac vero severitate non in omnes ἀῤῥενοκόιτας, sed Prasinorum tantum, et divites, eosque quicumque apud eum in offensam erant, initio usus est Justinianus: ut Procopius testatur in Arcan. Hist. *τοὺς δὲ οὕτως ἀλσικομένους, τὰ αἰδοῖα περιηρημένους ἐπόμπειον· οὐκ ἐς πάντας μέντοι τὸ κακὸν κατ' ἀρχὰς ἤγετο· ἀλλ' ὅσοι ἢ Πράσινοι εἶναι ἢ μεγάλη περιβεβλήσθαι χρήματα ἔδοξαν*.

Pag. 436. 19. *καὶ ἐγαώθη τὸ ἡμισυ τῆς πόλεως*.] A χάος, Hiatus, verbum format *χαώω*, *hisco*; unde Aeg. 1. pass. *ἐγαώθην*. Cedrenus hunc terrae motum ad Justini Imp. annum ultimum refert.

Pag. 437. 17. *ἔδωρήσατο τὸ Ἰουδικὸν ξυλλέλαιον*] Quid hoc *ξυλλέλαιον* sit, doctioribus inquirendum relinquimus: nos in hoc scrutinio frustra adhuc sumus: stipendium quoddam fuisse videtur Gothicis pendii solitum. Certe Justinianum Imp. imperium Romanum Barbaris tributarium fecisse, testem locupletem habemus Procopium, Arcan. Hist. idque Gothicis praecipue, ut apparet ex Petro Patric. Excerpt. de Legation. ubi Carporum Legatus apud Monophilum, Mysiae Ducem, introducit de hac re querentes, diemque sibi fieri postulantes, his verbis: *Διὰ τί οἱ Γότθοι τοσαῦτα χρήματα παρ' ὑμῶν λαμβάνουσιν, καὶ ἡμεῖς οὐ λαμβάνομεν*; etc. et paulo post: *καὶ δοτῶ ἡμῖν τοσαῦτα· ἡμεῖς γὰρ κρείττονες ἐκείνων ἐσμέν*. Quid autem, si *συνέλεον* legeremus? ξ̄ pro ζ̄.

Pag. 437. 19. *ἐπιβόρηναντες μετὰ πλήθους*] sensus hoc loco imperfectus est: forte legendum *ἐπέβόρηναν*: *ἐπιβόρηναντες* enim non habet verbum cum quo cohaereat. Caeterum hujusmodi *ἀσυνταξία* apud hunc Auctorem frequenter occurrit.

Pag. 438. 23. *καὶ γενομένου σιλεντίου κομβέντιου*] Utraque vox Latina est: *κόμβεντος* est *Conventus*: cui τὸ *Σιλέντιον* additum, innuit Conventum hunc factum esse in Palatio, in Imperatoris anteriore cubiculo, ob cujus reverentiam magnum ibi servabatur silentium. Cubicularii quibus haec cura commissa erat, *Σιλεντιάριοι*, et *ἡσυχόποιοι* dicti sunt. Vide Jo. Meurs. Glossar. et Alemann. in Procop. Arcan. p. 103.

Pag. 439. 14. *ἡμερισίας ἀνὰ φύλεις ἐί*.] Scr. *ἡμερησίας*. Caeterum Cedrenus factum hoc Justino Imp. tribuit.

Pag. 439. 19. *διὰ τοῦ κουράτωρος*] Curatorum duo erant

genera; alter, cui juniorum educandorum cura commissa erat. Hesych. Κουράτωρ, τροφὸς, παιδοκράτωρ: alter erat, qui Regiarum domorum atque possessionum praefecturam habuit. Unde infra legimus p. 236. Μηνὶ Μαίῳ ἀπετάσθη Ζήμαρχος ὁ ἀπὸ ἐπαρχῶν, καὶ κουράτωρ τοῦ δεσποτικοῦ οἴκου τῶν Ἰλακιδίας. *Mense Maio Zemarchus Praefectus, et Curator domus Augustae Placidiae exauctoratus est.* Κουράτωρ τοῦ βασιλέως, hic dictus est; quem postea etiam τὸν λογοθέτην vocarunt; ut ex Harmenopulo notant viri docti. Atque hic est, de quo hoc loco Auctor noster.

Pag. 440. 17. πένητας ἐχούσας θυγατέρας] De hoc Justiniani et Theodora Imp. facto copiose Procopius de Justin. Aedific. lib. 1. cap. 3. Sed et Novellam etiam edidit Justinianus, περὶ τοῦ μὴ εἶναι πορνοβοσκούς ἐν μηδενὶ τόπῳ τῆς Ῥωμαίων πολιτείας. Est haec Novella decima quarta.

Pag. 441. 9. εἰς τὸ λεγόμενον Πύθιον] Pythium quidem Macedoniae oppidum est; ut ex Stephano discimus: nonne igitur Auctor hoc loco Thermas illas intelligit potius, quas supra lib. 3. vocat, τὰ Πύθια θερμά. Thermae vero has in Bithynia, a Byzantio haud procul sitae erant: Procop. de Justin. Aedific. lib. 5. Πηγαὶ δὲ θερμῶν φύσει ἐν Βιθυνοῖς ὑδάτων ἀναβλυστάνουσιν, ἐν χώρῳ ὅνπερ ἐπονομάζουσι Πύθια· ταύτας ἔχουσι παραψυχὴν ἄλλοι τε πολλοὶ, καὶ διαφερόντως Βυζάντιοι.

Pag. 441. 16. Περόξης, ὁ μελίων ὁ υἱὸς αὐτοῦ] secundum ὃ redundat. Caeterum inter Coadis, sive Cabadis filios, quos Procopius tres enumerat, neuter horum apparet. Hic enim αατμαζορεν Κάρσιν vocat, filium secundum Ζάμην: minimum Χοσρόην: qui etiam regno Persico patri successit. Procop. de Bel. Pers. l. 1.

Pag. 441. 12. ἐπὶ τὸ Σούρων] Scr. τὸ Σούρων, nempe πόλισμα subauditur, ut ex Procopio discimus, qui urbem hanc semper vocat τὸ Σούρων πόλισμα, vel πόλιν Σούρων, Σύρων sive Σουρήνων, nullo proprio nomine eidem adhibito.

Pag. 443. 16. μετακλήθη Αντιόχεια Θεούπολις] Accidit terrae motus iste Justiniani Imp. anno π. uti testatur Evagrius, lib. 4. cap. 6. Cedrenus etiam in Justiniano: quorum uterque de nominis etiam urbis mutatione mentionem fecit.

Pag. 443. 17. κατὰ κλέυσιν τοῦ ἀγίου Συμεὼν τοῦ θαυματουργοῦ] Symeones Miraculis clari duo fuerunt; alter στυλῆτης ille, qui Leonis M. anno iv. diem obiit; alter sub Justiniano floruit; quem Auctor noster hoc loco indicare videtur. Vide Evagr. lib. 4. cap. 33.

Pag. 444. 14. καὶ τοῦ ἐπισκόπου τῶν Χριστιανῶν] Miranda profecto est haec Bastagarii Persici, quam profert Auctor, Narratiuncula, de Manichaeis igni traditis, idque praesente Christianorum Episcopo: sed nec fide omnino ulla digna videtur. Persae enim jamdudum, Theodosii π. Imp. tempore, Christianae re-

ligionis hostes sese professi fuerant: Quin et hoc ipso tempore cum Manichaeis in quibusdam eos convenisse testatur Agathias, istius aevi scriptor, quiq; ex Archivis Persicis plurima se desumpsisse affirmat. Agath. lib. 2. et 4. vide etiam Nicephor. Hist. Eccl. lib. 14. cap. 19. et 21.

Pag. 444. 19. βασταγάριος Περσῶν] βασταγαή, Opus est: Hesychius, Βασταγή, βάρος. Hinc βασταγάριος, βασταγάρης sive βασταγιαάριος, Bastagarius, Bajulus.

Pag. 445. 12. τοὺς λεγόμενους Λυκοκρανίτας,] Non Phrygiae, sed Pisidiae populus iste erat, a monte quodam, cui λύνου κράνος nomen, ita appellatus, uti testatur Procopius de reb. Goth. l. 3. ἀλλὰ Λυκοκρανίτας καλοῦσι τῶν Πισιδῶν τινάς· οὐχ ὅτι λύκων κεφαλὰς ἔχουσιν, ἀλλ' ὅτι λύκου κράνα τὸ ὄρος ἐκλήθη, ὃ ταύτη ἀνέχει.

Pag. 447. 7. τὸ λεγόμενον Ἀργαρίζην] Suspicio Anctorem scripsisse Ἀργαρίζην; nempe pro Γαρίζην: hunc enim montem hic intelligere eum non est quod dubitemus. Occurrit eadem vocis hujus corruptio apud Photium 564, 19. ὅτι ὁ διάδοχος Πρόκλον, φησὶν, ὁ Μαρίνος γένος ἦν ἀπὸ τῆς ἐν Παλαιστίνῃ Νέας πόλεως πρὸς ὄρει κατωκισμένης τῷ Ἀργαρίζῳ καλουμένῳ· ἐν ᾧ Διὸς ὑψίστου ἀγιάτατον ἱερὸν, ᾧ καθιέρωτο Ἀβραμὸς ὁ τῶν παλαιοῦν Εβραίων πρόγονος. In itinerario Burdegalensi scribitur, *Agaresen*. NEAPOLIS. *Ibi est Mons Agarisen*. *Ibi dicunt Samaritani Abraham sacrificium obtulisse*, etc. Utroque corruptio manifesta est a voce Garizim.

Pag. 447. 15. πρὸ τοῦ ἐπιτίψωσιν] Scr. ἐπιδόψωσιν. Caeterum nova prorsus est haec loquendi forma: magis Graece dixisset πρὸ τοῦ ἐπιδόψασθαι αὐτοὺς etc.

Pag. 447. 17. διαδεξάμενος τὸν αὐτὸν δοῦκα ἀσχήμως] Scr. ἀσχημόνως.

Pag. 447. 22. δεξάμενος Ερμογένην] Sensus imperfectus est: verbum ἦν deesse videtur. vel potius legendum ἰδέξασθαι.

Pag. 449. 12. ἡγανακτήθη ὁ ἀπὸ ὑπάτων Πρίσκος] De Prisco hoc vide quid Procopius habet, Arcan. Hist. p. 71.

Pag. 450. 10. προφάσει τῆς ἐκείνου ἀπειθείας] Lego, ἐκείνων, ut ad Anastasium et Justinianum Impp. referatur.

Pag. 451. 2. καὶ πεισθεὶς ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸν] Mundi, sive Mundonis hujus historiam aliter omnino narrat Jornandes de Reb. Get. cap. 58. quem videsis.

Pag. 451. 17. κελύσας μηδένα διδάσκειν φιλοσοφίαν] ejusdem omnino sensus sunt, quae ex Chronographo quodam Anonymo profert Alemannus, in Not. suis in Hist. Arcan. Procop. Hist. verbis: ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς πέμψας εἰς Ἀθήνας ἐκέλευσε μηδένα τολμᾶν διδάσκειν φιλοσοφίαν καὶ ἀστρονομίαν. Sed vide quae habet Scaliger. in Euseb. p. 121.

Pag. 452. 6. τοῦ περιοδευτοῦ τῆς χώρας.] Περιοδευτής,

qui et *ἔξαρχος* postea vocabatur, is erat, cui Ecclesiarum omnium regionis, uniuscujusque visitandarum cura ac munus committabatur. Auctorem inter alios habeo Alexium Aristaenum, (quem apud me habeo ineditum,) in comment. suis in Canon. Concil. Graecor. Ubi ad Synodi Laodic. Can. LVII. haec habet. *Ἐν κόρη τινι, ἣ καὶ βραχεία πόλις, ἐν ἣ καὶ εἰς πρεσβύτερος ἔπαρκει, οὐκ ἀναγκαῖον ἐπίσκοπον γίνεσθαι, ἵνα μὴ τὸ τοῦ ἐπισκόπου κατευτελλήσεται ὄνομα· ἀλλὰ περιοδεύτας, οὓς καὶ ἔξαρχος σήμερον ὀνομάζουσιν, εἰς διόρθωσιν τῶν ψυχικῶν σφαλμάτων στέλλεσθαι ἐν αὐταῖς.*

Pag. 452. 9. εἰς σανίδα παραπλωθεὶς προσηλώθη, Particula καὶ hoc loco-deesse videtur.

Pag. 452. 16. τὸ μετακληθὲν Ἀναστασιούπολις] Scr. Ἀναστασιούπολιν. Caeterum omnia barbaramente dicta sunt.

Pag. 452. 21. τὴν ἀπόκρισιν τοῦ βασιλέως Περσῶν δεχόμενοι] Omnino scribendum, δεχομένων.

Pag. 453. 16. ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ κύναν ξανθὸν] καὶ τυφλόν, addit Cedrenus. Canis hujus mirandi mentionem etiam facit Zonaras.

Pag. 454. 6. κατὰ τὸ δυτικὸν μέρος] Scr. δυτικόν. Cometa vero hic apparuit Justiniani Imp. anno IV, secundum Cedrenum: vel ut Zonaras vult, V. sed Procopius, cui fides hac in re potius est adhibenda, ad ejusdem annum XIII. eum ponit, De bell. Pers. lib. 2.

Pag. 456. 6. Ῥωμαῖοι μόνοι κομίζονται etc.] Procopius rem aliter narrat, de Bel. Pers. l. 1. ubi reditus ex aurifodinis hisce non Romanorum, sed Persarum fuisse plane testatur.

Pag. 456. 17. τὰ δὲ πεπραγμένα αὐτῶν ἀνεγνώσθη etc.] τὰ πεπραγμένα sunt Acta, vel Decreta super causa qualibet in Conventu agitata. Itaque paulo supra etiam habuimus, p. 171. λαβῶν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς τὰ πεπραγμένα ἔσχισεν etc.

Pag. 457. 11. διὰ πολλῶν χρόνων ἠξιώθη etc.] Haec Regis Indici verba sunt; verum εἰπῶν, aut quid simile deesse videtur.

Pag. 457. 17. φορῶν σχιστάς διὰ μαργαριτῶν] Puto legendum σχιστούς. Nam σχιστός χιτῶν erat Tunica soluta ab humeris ad lumbos demissa, quam superne fibula connectebat. Hesychius: Σχιστός, [Lego, σχιστός] χιτῶν τις ποιὸς γυναικεῖος, κατὰ τὸ στηθος πόρπη συνεχόμενος. Jul. Poll. lib. 7. cap. 13. ὁ δὲ σχιστός χιτῶν περόναις κατὰ τοὺς ὤμους διήρητο· ἣ δὲ πόρπη κατὰ τὰ στέφνα ἐνήπτετο.

Ibid. καὶ χρυσᾶ ψέλια] Scr. ψέλλια.

Pag. 457. 18. λινόχρυσον φακίολιν, pro φακίολιον, uti et in proximis sequentibus, μανιάκιν pro μανιακίον, secundum scribendi morem recentioribus usitatum. Est vero φακίολιον pilei genus vide I. Meurs. Glossar.

Pag. 458. 7. ἀναστῆναι με] Haec Legati ipsius verba esse videntur.

Pag. 458. 17. ὁ βασιλεὺς Ἰνδῶν Ἐλσβόας] Supra *Ανδας* vocatur Rex iste *Αυκιμιταρῶν*.

Pag. 458. 21. καὶ ἐκπορθῆσαι πᾶσαν etc.] ἀσύντακτα sunt ista. Forte scribendum, *ἐκπορθοῦντα*.

Pag. 459. 4. κατεκέμψθη δέησις παρὰ Θεουδερῖχου] scribendum *Γιλδερίχου*, uti ex sequentibus patet: vel potius *Διδερίχου*, uti Procopius habet, de Bell. Vandal. lib. 1.

Pag. 459. 6. καὶ πόλεμον τῶν Μαυρουσίων κατὰ τῶν Ἀφρῶν συμβαλόντων] Quos Auctor Afros vocat, Vandali sunt; qui Africam hoc tempore in potestate sua habuerunt. Maurusii vero, qui et Mauri dicti sunt, ortum duxerunt a Phoenicibus illis, Israelitico Palaestinam invadente, sedibus propriis relictis, in Africam se contulerunt; ubi arce constructa columnas duas erexerunt, quibus lingua Phoenicia haec inscripserunt. *Ἡμεῖς ἐσμὲν οἱ φηγόντες ἀπὸ προσώπου Ἰησοῦ τοῦ ληστοῦ υἱοῦ Ναυῆ*. Nos sumus qui fugimus a facie Jesu praedonis Navae F. Procop. de Bell. Vandal. lib. 2.

Pag. 459. 8. Λεπτιμᾶ, καὶ Σαβαθα, καὶ τὸ Βιζάνιον] scribo *Βιζάνιον*, ex Procopio, de Justin. Aedif. lib. 6. ubi etiam *Λεπτιμαγνάν*, et *Σαβαθραν* inter Africae urbes recenset; quas easdem esse puto cum Nostrī *Λεπτιμᾶ*, et *Σαβαθα*.

Pag. 459. 20. καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς μεθ' ὕβρεως] Forte legendum, *αὐτόν*, ut Legato, qui unicus erat, aptius conveniat.

Pag. 460. 1. πρὸς τὸν ἑγγα Ἀθαλάριχου] Procopius hunc vocat *Αθαλάριχον*. Erat hic Theuderici (quem Auctor noster supra Valemeriacum hic Alemeriacum, nescio qua causa, vocat,) ex Amalasuētha filia nepos.

Pag. 461. 11. ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ βάνδον βασιλικὸν] *βάνδον* *Vexillum* est, ut Eruditi ubique nos monent.

Pag. 461. 13. διὰ τοῦ Κιρκισίου ἰλθῶν] *Κιρκισιον*, scribit Procopius: erat autem Castellum Romanorum munitissimum, in extremis imperii finibus, altera Euphratis parte situm.

Pag. 461. 16. ἀπέλθων εἰς συμμαχίαν] Forte legendum, *ἀπῆλθεν* a. σ. sensus enim aliter imperfectus est.

Pag. 461. 20. ἔχον παρακείμενον] Scr. *ἔχοντος*.

Pag. 461. 21. περὶ τοῦ φοσσάτου τριβόλου σιδηροῦς] De *Fossato* supra diximus, ad lib. 12. *Tribolus* vero erat machina quaedam figurae triangularis, ex quatuor acutis clavis ferreis constans, ita compositis, ut quacunque projiceretur, erectam semper cuspidem unam haberet, atque hoc modo impedimento erat tum peditum, tum equitum incursionibus. Horum descriptionem accuratam habemus apud Procopium, Gothic. lib. 3. his verbis. *Οἱ δὲ τριβόλοι τοιοῦτε εἰσὶν ἰσοπέδων τετάρων ἰσομήκων μάλιστα τὰ ὀπίσθε πρὸς ἄλληλα ἐναρμωσάμενοι τριγώνου σχή-*

μα τὰς αὐτῶν εὐθείας πανταχόθεν ἐργάζονται· καὶ αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ὅπου παρατύχη ῥίπτουσι. Ταύτη τε τῶν σχολόπων οἱ μὲν τρεῖς εἰς τὸ ἔδαφος ἰσχυρότατα ἐστήκασι πάντες, ὁ δὲ λειπόμενος ἀνέχων μόνος, ἐμπόδιον ἀνδράσι τε καὶ ἵπποις ἔσαι γίγνεται. Ὁσαῖς δὲ τις τοῦτον δὴ κολίβδι τὸν τριβόλον, ὁ μὲν τέως ἐκ τῶν σχολόπων τὴν εὐθὺ τοῦ ἀέρος ὄρθιον κληρωσάμενος χῶρον, εἰς τὸ ἔδαφος ἔστηκεν· ἄλλος δ' ἀντ' αὐτοῦ γιγνόμενος ἄνω, τοῖς ἐπιέναι βουλομένοις ἐμπόδιόν ἐστιν.

Pag. 462. 8. ἐξελθὼν πρὸς Βελισάριον] Forte legendum, ἐξήλθον.

Pag. 463. 23. Τῆς γὰρ ἀμιξίας γενομένης] Forte scribendum ἀμιξίας. Legimus enim ἄμιγχα, pro ἀνάμιχα; et ἀμιξιας, pro ἀναμιξιας: atque hinc ἀμιξία, pro ἀναμιξία, quod *Commixtionem*, sive *Confusionem* sonat, formari potest.

Pag. 464. 7. δέδωκαν νῶτα] Scr. ἔδωκαν.

Pag. 465. 9. κελύσας διὰ γραμμάτων Τζίττα] Forte scribendum ἐκέλευσε.

Pag. 467. 17. εὐφήσαν τὰ ξύλα] Scr. εὐφήσαντο, sive εὐφήψατο.

Pag. 468. 5. ἐν τῷ ἐπισκοπείῳ] *Episcopopaeion* dictum est *Episcopi palatium*: quod in proximis sequentibus *πατριαρχεῖον* etiam vocatur; scilicet quia *Episcopus Antiochenus* etiam *Patriarchae* titulo insignitus erat.

Pag. 469. 12. καὶ μνηστὲν τῷ αὐτῷ Δωροθέῳ] Forte scribendum καὶ τούτου μνηστέντος τῷ αὐτῷ Δ.

Pag. 469. 13. παρεφώσευσε τῷ κάστρῳ] Scr. παρεφώσευσε.

Pag. 470. 18. ἀλλ' ἔμειναν εἰς τὰ Ρωμαϊκὰ] Forte scribendum, ἀλλὰ μένειν.

Pag. 470. 22. περὶ τῶν παρεχομένων σπορτούλλων] De *Sportulis Romanorum* non est quod hic aliquod dicamus, *Auctoris nostri Sportulae* erant *Praemium a Clientibus Advocatis suis dari solitum*.

Pag. 471. 3. τ' αὐτῷ δὲ καὶ τὸ θέατρον etc.] Quid haec sibi volunt hoc in loco, non video.

Pag. 472. 15. Οὐννοι Σάβηρες] Σάβηροι *Procopio*, *Agathiae*, aliis vocantur.

Pag. 472. 19. καὶ τῶν Κηρυστικῶν] Scribend. Κυρῆστικῶν, uti supra monuimus ad lib. 13.

Pag. 473. 11. καὶ περιβαμισθέντων αὐτῶν] Scr. περιτομ-
πυθέντων, uti de hoc vocabulo supra monuimus.

Pag. 474. 2. Εἶδοι δὲ ὀνομάζονται, διότι etc.] Quam suaviter hic ineptit *Auctor*. Quin et *Socios* hac in re habet *Jo. Tzetzem Graeculum* illum nugacissimum simul et confidentissimum

(uti recte monet doctiss. Is. Casaubonus) et Balsamonem etiam. Certe mira est Latinarum rerum imperitia, qua Scriptores Graeci, praesertim recentiores laborarunt; uti cuiquam observare obvium est.

Pag. 474. 4. τὰ τοῦ πριμικηράτου] *Πριμικηρός* dictus est, cujusque ordinis primus, cujus scilicet nomen loco primo in tabulis ceratis scriptum erat. Inde *πριμικηράτος* apud Nostrum, *Primiceratus*, sive *Primatus*. Uti supra notavimus ad lib. 14.

Pag. 474. 5. τῆ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ Ἰαννουαρίου] *Scr. τρισκαιδεκάτῃ*.

Pag. 474. 12. ἐκ τοῦ λέγειν, ΝΙΚΑ.] De victoriorum seditione hac, quae ἢ τοῦ *NIKA* στάσις vocata est, a vocabulo scilicet hoc a seditiosis, pro tessera, sibi invicem dato, abunde Procopius, de Bell. Pers. lib. 1. et ex eo Evagrius, lib. 4. cap. 13.

Pag. 474. 18. καὶ ἡ χαλκὴ τοῦ καλατίου] Chalca haec Regiae vestibulum erat; sic dictum, quod tegulis aereis et inauratis tectum erat. Hujus descriptionem accuratam habes apud Procop. de Justin. Aedif. lib. 1.

Pag. 475. 12. βασιάζων τὸ ἅγιον μεγαλειόν] Ita etiam pag. ultima habemus *Εὐτυχίον τοῦ πατριάρχου κατέχοντος τὸ ἅγιον μεγαλειόν*. Quod Noster *μεγαλειόν*, Chr. Alex. Auctor vocat τὸ *Εὐαγγέλιον*, Sacrosanctum Evangelii Codicem.

Pag. 477. 17. τὸ μέρος τῶν φαράγγιων] *Φαράγγιον* erat locus praeruptus, Persarmeniae Montibus conterminus, ubi aurifodinae erant, caeterum Persis subditus, quibus etiam pace hac inita a Romanis restitutus est, teste Procopio de Reb. Pers. lib. 1. Τότε καὶ Περσῶν χωρία ἐν Περσαρμενίῳσι Ῥωμαῖοι ἔσχον, φρούριόν τε τὸ Βῶλον, καὶ τὸ φαράγγιον καλούμενον, ὅθεν δὴ τὸν χρυσὸν Πέρσαι δρύσσοντες βασιλεῖ ἔφερον. Et paulo infra: οὕτως τοῖνον τήν τε ἀπέραντον καλουμένην εἰρήνην ἐσπέισαντο, ἔκτον ἤδη ἔτος τὴν βασιλείαν Ἰουστινιανοῦ ἔχοντος· καὶ Ῥωμαῖοι μὲν τότε φαράγγιον, καὶ Βῶλον τὸ φρούριον, σὺν τοῖς χρήμασι Πέρσαις ἔθισαν· Πέρσαι δὲ Ῥωμαῖοις τὰ Λαζικῆς φρούρια, etc.

Pag. 478. 22. μετὰ τῆς αὐτοῦ γυναικός] Gelimerem dicit Vandalorum Regem: de cujus tamen uxore, Constantinopolim captiva missa, apud alios mentio nulla.

Pag. 479. 18. περιηρέθη δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἢ τοῦ Νυκτεπάρχου ἀρχῆς] *Nycteparchi* potestas abrogata est, et pro eo Praetor creatus, Belisario Cons. ut apparet ex Justin. Novell. 13. Ergo factum est hoc triennio ante Joannis Cappadocis Consulatum. *Κοιαιστῶρ* vero, sive *Κοιαιστῶρ*, uti eum vocat Procopius, Hist. Arc. non eodem anno, ut Noster vult in sequentibus,

sed triennio post, XII. scilicet Justiniani Imp. anno institutus est: uti videre est Novell. LXXK.

Pag. 480. 19. φρατριάσας μετὰ τινῶν κτητόρων] A Juvenibus quibusdam conjuratis caedes haec perpetrata est, sceleris etiam nescio (ut hominum opinio erat) Joanne Cappadoce. Hujus historiam totam tibi exhibet Procopius ad calcem lib. 1. de Ball. Pers. Haec vero Justiniani Imp. anno XIV. acta sunt.

Pag. 481. 1. ἐξωρίσθη ἐν Ἀντίνῳ] Procopius, loco citato habet: ἐς τὴν Ἀντινόου κομίζεται.

Pag. 481. 3. Ἰνδικτιῶνος εἰ. συνέβη γενέσθαι] Hic annus erat Justiniani XVI. caeterum de Muliercula hac Fatidica, quam memorat Auctor noster, nihil omnino alibi, quod sciam, occurrit.

Pag. 482. 11. ἡ εὐσπλαγγνία τοῦ Θεοῦ] Alibi etiam Divinam Castigationem τὴν τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίαν, vocat. Quod Auctoris nostri locutionis genus imitatus est etiam Chr. Alex. Auctor. ad Justiniani Imp. annum II. τοῦτῳ τῷ ἔτει κατὰ Θεοῦ φιλανθρωπίαν γέγονε τὸ μέγα θανατικόν. Ubi Interpres locum hunc suspectum habens, pro φιλανθρωπίαν, θεομηνίαν legi vult; sed frustra. Cedrenus etiam eodem loquendi genere usus est, ad Justiniani Imp. an. CXXI. ubi haec habet; καὶ ἐσείετο ἡ γῆ μετὰ φιλαντίας ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ ἐπὶ ἡμέρας δέκα. ubi φιλαντίας contracte scribitur pro φιλανθρωπίας, ut ἄνος ubique itidem occurrit pro ἄνθρωπος in Codicibus MS. recentioribus. Haec tamen ut videtur, Xylandro in mentem non venerunt; ideoque vocabulum hoc in translatione sua praetermisit. Locum illum fortasse respexerunt Apostoli ad Hebr. cap. 12. ver. 6. ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει. Quem enim diligit Dominus, castigat.

Pag. 482. 16. πρώην οὔσα ἐν τῷ Ταύρῳ] Taurus, locus erat quidam Constantinopoli. Zonaras, in Nicephoro Boton. καὶ ἕως τοῦ Ταύρου γινόμενοι προσωτέρω ἀπίεναι οὐκ ἀπεθάμβουν. Locus hic erat in undecima urbis regione: de quo vide Pet. Gyllium, de Topograph. Constantinop. lib. 4. c. 2.

Pag. 482. 19. διαστροφή ἐγένετο περὶ τῆς ἀποκρεωσίμου] Factum hoc anno Justiniani Imp. XIX, uti testantur Theophanes, et Cedrenus.

Pag. 483. 3. Μηνὶ φεβρουαρίῳ, Ἰνδικτιῶνος δεκάτης etc.] Non in Februario mense, sed VIII. Kalend. Februarii, sive Januarii die XXV. Constantinopolim ingressus est Papa Vigilius; uti testatur Marcellinus in Chronico, idemque istius aevi scriptor.

Pag. 483. 7. καθηρέθη ὑπὸ τοῦ Πάπα Ρώμης] Anastas. Bibliothec. inquit: Excommunicationem 4. Mens. dedit [Vigilius] Mennae Constantinopolitano Episcopo in Epitimum. Addit Theophanes: καὶ Μηνᾶς δὲ αὐτῷ τὸ αὐτὸ ἐπιτίμιον δέδωκεν. Mennas vero et illi eandem poenam inflixit. Vide quae de hac re literis prodidit Nicephorus Callisti, Eccles. Hist. lib. 17. cap. 26.

Pag. 483. 10. ἀμιξία ἔγένετο] Scribo ἀμιξία, ut supra.

Ibid. ἐν ἀμφοτέρων τῶν μερῶν] Forte scribendum, ἐξ ἀμφ. τ. μ. vel ἐν ἀμφοτέροις τοῖς μέρει.

Pag. 483. 16. εἰς τὴν ἄθλησιν τῶν ἀγίων Αποστόλων etc.] Locus iste mihi valde obscurus videtur; nec omnino conjectari possum, quid ἄθλησις hic significet. Quia tamen aliquid utcunque dicendum erat, *Monasterium*, meo licet periculo, reddidi. Fortasse enim ἄθλησις pro ἄσκησις hic ponitur, uti frequenter; et ἄσκησις pro ἀσκητήριον, quod *Monasterium* signat. Certe Apostolorum templum magnificum a Constantino M. extractum fuisse testes habemus multos, ex quibus Pet. Gyllius de Topogr. Constant. lib. 4. cap. 2. de eodem haec habet. *Circa Templum* (hoc Aucloris nostri περιτειχισμα esse suspicor) *aula illustris erat in aerem purum et apertum patens, cujus porticus dispositae in quadrum circumdabant aream sub dio expositam. Juxta porticus distendebantur regiae aedes et balnea, et ἀνακαμπτήρια, aliaque permulta domicilia aeditimorum, aliorumque ministrorum Templi commode aedificata.*

Pag. 484. 3. ἀπεπιλώθη μέρος] Vocabuli hujus ἀπεπιλώθη sensum capere ex praecedentibus haud est difficile; originem non item. Anne ἀπεπιλώθη scripserit Auctor? πιλώσις est, *Defluvium pilorum e ciliis*: Forte itaque metaphoram hic, duriusculam licet, habemus. Nisi quis, ἀπεπιλώθη, legere mallet.

Pag. 484. 4. τελευταῖ ἡ Αὐγούστα Θεοδώρα] Vigessimus primus erat hic Justiniani annus, ut etiam testatur Procop. de bel. Goth. lib. 3. ἡ δὲ βασιλις Θεοδώρα νοσήσασα, ἐξ ἀνθρώπων ἠφάνιστο, ἐνιαυτούς ἕνα τὰ καὶ εἴκοσι τῇ βασιλείᾳ ἐπιβιάσασα. Victor tamen Turunensis asserit eam obiisse post Consulatum Basilii anno ix, id est, Justiniani anno xxiv. Cedrenus tamen, Theodoram non Junio mense, sed Julii die xi, mortuam esse tradit.

Pag. 484. 11. περιηρέθη τὸ ὄνομα Μηνᾶ etc.] Haec a Theophane aliter narrantur his verbis: κατεβιβάσθη τὸ ὄνομα Μηνᾶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως· καὶ προσβιβάσθη τὸ ὄνομα τοῦ Βιγιλίου προτασσομένου ἐν τοῖς διπτύχοις. Quae sic vertit Anastasius: *Suppositum est nomen Mennae Patriarchae Constantinopolitani et Propositum est nomen Vigilii praecellens in Diptychis.*

Pag. 484. 19. μὴ ἀγομένου τοῦ Ἰππικοῦ] Cedrenus habet, ἐπικικοῦ γενομένου.

Pag. 485. 5. καὶ προσφυγῖα χρησάμενος] De hoc vide quae Nicephorus habet Hist. Eccles. lib. 17. cap. 26.

Pag. 485. 15. τοῦ ἐπικλην Λιθοπροσώπου] Eadem omnino habes apud Cedrenum. Verum Pomponius Mela promontorium hoc, *Euprosopon*, vocare videtur, de situ Orb. lib. 1. cap. 12. *Ab ea ad promontorium Euprosopon duo sunt oppida, Byblos et Botrys.*

Pag. 486. 2. τῆς οὔσης πέραν ἐν Ἰουστινιαναιῖς] Suburbia haec litore Constantinopoli adverso sita, Συκαὶ olim dicta sunt. Stephan. de urb. Συκαί, πόλις ἀντικρὺ τῆς νέας Ρώμης, ἢ καθ' ἡμᾶς Ἰουστινιανὰὶ προσαγορευθεῖσα. Procopio tamen Ἰουπονδιάναί, vocantur, de Aedif. Justin. lib. 1. nisi error Librariani sit. Hodie, Galata, vocatur hoc oppidum: de quo vide Pet. Gyllium de Topogr. Constant. lib. 4. cap. 10.

Pag. 487. 4. καὶ κατεπάρη ἐν τῇ γῇ] κατεπάρη aor. 2. Passivae vocis est a verbo πείρω: ideoque huic loco nullo modo convenire potest. Forte itaque legendum, κατέπειρε, penetravit: hoc enim Auctor dicere voluit.

Pag. 487. 6. Νικομηδείας μέρος καταπεσεῖν] συνέβη, aut quid tale, deesse videtur.

Pag. 487. 24. τοὺς μὲν ἐφούρκισε] Cedren. habet, ἐφύλκισε. Vide quae de hoc vocabulo supra notavimus; ad pag. 427.

Pag. 488. 8. ἐν Γενεθλίῳ] De urbis Natalitiis loquitur, quae quotannis Maii xi, jam olim a Constantini M. temporibus, celebrari solita sunt. Vide supra lib. 13.

Pag. 489. 2. τὰ ἐπέκεινα τοῦ Ἐβδόμου] Ἐβδομον Suburbium erat Constantinopolitanum, septimo ab urbe lapide dissitum: uti jamjam monuerunt viri docti, ex Procopio, aliisque.

Pag. 489. 3. τοῦ δὲ Ρηγίου πᾶνυ πολλὰ] Scr. Ρηγίου, uti habet Cedrenus. Procop. de Aedific. Justin. l. 4. τοῦ δὲ Ρηγίου ἐπέκεινα πόλις ἐστὶ πον, Αθύρας ὄνομα. Stephan. de Urb. Ρηγίον, πόλις Ἑλληνίς.

Pag. 489. 12. τῶν λεγομένων Αβάρων] De Abaribus hisce, eorumque origine, vide Nicephor. Hist. Eccles. lib. 18. cap. 30.

Pag. 489. 15. θνήσις ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπὸ βουβόνων] De morbo hoc pestilente, qui per LI annorum spatium per orbem universum grassatus est, vide Evagrium, lib. 4. cap. 28. et Procop. de Bell. Persic. lib. 2. quorum uterque exactissimam ejus descriptionem tibi exhibet.

Pag. 489. 16. τὰ μεθόδια πάντα κραββάτους ἀργυροῦς ἐποίησαν] locus iste pessime corruptus est: neque, ut nunc se habet, sensus exinde commodus ullus elici potest. Pro μεθόδια itaque, μεθόρια, et pro ἀργυροῦς, ἀργούς, legendum omnino judico. Certe durante hac lue adeo numerosa erat morientium multitudo, ut ad cadavera effrenda sandapilis non sufficientibus, Imperator mille alias fieri curaverit: Neque hae tamen mortuis sepeliendis satis fuerunt, uti testatur Cedrenus in Justiniano. τῷ δὲ φεβρουαρίῳ μηνὶ γέγονε θνήσις ἀνθρώπων, καὶ μάλιστα τῶν νέων, ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὥστε μένειν ἀτάφους τοὺς ἀποθνήσκοντας ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς, διὰ τὸ μὴ ἔξαρκεῖν τοὺς κραββάτους τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ τῶν εὐαγῶν οἰκῶν, πρὸς τὸ ἐκφέρειν τοὺς τελευτῶντας· ὅθεν ποιήσας ὁ βασιλεὺς ἕτερα κραββάτια χίλια, καὶ μηδ' οὕτως

ἔξαρκούντων ἀμάξας προσέταξε πλείστας εὐτραπισθῆναι, καὶ ἄλογα δέδωκε μυρία πρὸς τὸ ἐκφέρειν τοὺς νεκρούς, etc.

Pag. 489. 19. φιλοκαλλουμένου τοῦ τρούλλου] Scr. φιλοκαλλουμένου, uti habet Cedrenus. De Trullo vero et Ciborio, vide quae doctissimus Jac. Goar. ad hunc locum apud Cedrenum annotavit.

Pag. 489. 20. ὀήξας γὰρ ἦν] Omnino legendum, διεβόηγμένος, uti habet Cedrenus.

Pag. 490. 1. ἐργαζομένων τῶν Ἰσαύρων] Isaurus aedificationibus exercitatissimos fuisse colligere licet ex Procopio de Bell. Goth. l. 2. *Ἐν τούτῳ δὲ Βελισάριος Ἰσαύρους πέντε, τοὺς ἐς τὰς οἰκοδομίας ἐμπειροῦς, ξύν τε πελέκεσι καὶ ἄλλοις ὄργανοις εἰς λίθων ἐκτομὰς ἐπιτηδείους, εἰς τὴν δεξαμένην ἀσπίδων πλήθει κρυπτομένους ἐσήγαγε.*

Pag. 490. 6. ἐπανέστησαν οἱ Οὐννοὶ, καὶ οἱ Σκλάβοι τῇ Θράκῃ] Cedrenus habet, οἱ Οὐννοὶ, οἱ καὶ Σκλάβοι etc. ac si eadem gens esset. Eos tamen distinguit Procopius de Bell. Goth. l. 1. καὶ αὐτῶν οἱ πλείστοι Οὐννοὶ τε ἦσαν, καὶ Σκλαβηνοὶ, καὶ Ἀνται, οἱ ὑπερ ποταμὸν Ἰστρον οὐ μακρὰν τῆς ἐκείνης ὄχθης ἴδονται. De hac Barbarorum in Thraciam irruptione vide quae Agathias literis prodidit lib. 5.

Pag. 490. 10. εὐρον δὲ τοῦ τείχους Κωνσταντινουπόλεως τόπους] Cedrenus habet, τοῦ Ἀναστασιακοῦ τείχους; rectius: per muri longi enim, ab Anastasio Imp. extracti, ruinas vetustate, negligentiaque factas, viam invenerunt.

Pag. 490. 13. ἀπεξώσθη Ζήμαρχος] Ζιμαρχὸς hic Procopio dictus est; Hist. Arcan. Fuit autem Justiniani senioris commilito.

Pag. 491. 5. συνέβαλον καὶ ἐν τῇ Μέσῃ] Μέση, Forum est ut ex Glossis Graeco-barbaris notat Jo. Meursius. ἀγορὰ, ἡ μέση. et deinde, εἰς τὴν μέσην, ἢ ἀγορὰν, ἢ φόρον. Ita autem dictum vult ille, quia plerumque in medio urbium situm erat. Verum cum plura Constantinopoli Fora fuerint, quodnam ex illis hic intelligit Auctor? Anne Theodosii, sive Tauri Forum? Huic enim vicinum erat Aereum Tetrapylum. De his vide Pet. Gyllium, de Topogr. Constantinop. lib. 3. cap. 6.

Pag. 491. 11. τοῦ ἐνδοξοτάτου] Κουροπαλάτης erat, qui Palatii curam sibi commissam habuit. A Latinis, *Cura Palatii*, dictus est: unde factum, *Κουροπαλάτη*. Justinus vero iste Curopalata, Justiniani Imp. a Sorore nepos erat; qui etiam eidem in Imperio successit.

Pag. 491. 18. συσχεθέντες Ἕλληνες περιεβωμίσθησαν] Lego, περιεπομπεύθησαν. Vide quae de hac voce supra notavimus, haud procul hujus libri 18. initio.

Pag. 491. 20. εἰκόνες τῶν μυσερῶν θεῶν] Scr. μυσαρῶν.

Pag. 491. 21. τὰ συνοδικὰ τοῦ Πάπα Ρώμης] De Synodi-

cis, sive Synodalibus Epistolis, vide Bernardum Ferrarium de antiquo Ecclesiasticar. Epistolar. genere.

Pag. 492. 4. πλησίον τῆς γεφύρας] Scr. γεφύρας.

Pag. 492. 5. καὶ πρόβλησις ἐκ τῶν ἀργυροπρατῶν, καὶ φῶ-
τα πάμπολλα ἐγένετο] Hujus rei occasionem narrat Cedrenus ad
annum Justiniani Imp. xxxiv, his verbis ἐφημίσθη ἐν τῇ πόλει,
ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐταλευτήσε, διὰ τὸ κεφαλαγεῖν, καὶ μηδένα θεω-
ρεῖν· καὶ ἦν ταραχὴ, καὶ ἀρπαγαὶ εἰς τὰς προβολάς, καὶ τὰ μαγ-
τικεῖα. καὶ περὶ ὧραν θ', προσέταξε τῷ ἐπαρχῷ, καὶ ἀνήψε φῶ-
τα εἰς ὄλην τὴν πόλιν, ὅτι ὕψλανεν ὁ βασιλεὺς, καὶ συνεστάλη τὰ
τῆς ταραχῆς.

Pag. 492. 8. ἐν τοῖς ἐπίκλην Πιττάκιοις] Locus quidam
erat Constantinopoleos, cujus semel atque iterum meminuit etiam
Cedrenus: ita fortassis dictus, quod Tabulae Scriptoriae ibi vae-
num expositae fuerint. Πιττάκιον enim Tabula est, e fusili pice
ad exarandum confecta. Pro Tabula etiam simpliciter quando-
que sumitur. Auctor Lexici Graecolat. vet. *Brevem* interpreta-
tur. Πιττάκιον *Pittacium, Brevis*.

Pag. 492. 14. καὶ ὁ τρίτος δὲ στόλος τῶν πλοίων οὐκ εἰσηλ-
θεν] τὸν σιταγωγὸν στόλον, Classem hanc vocat Procopius quae
Frumendi ab Alexandria importandi causa quotannis emissa est;
quaeque nisi a contrariis ventis impediretur, secundum, aut et-
iam tertium per aestatem reditum perficere consueverat. Vide
Procopium de Aedific. Justin. lib. 5. haud procul ab initio.

Pag. 492. 19. Βεροῖαν, καὶ Βολνκας] Cedrenus etiam habet
Βιρίαν καὶ Βολνκας. Corrupte uterque: nec enim urbes tales
Italia habuit ullas. Caeteram pro his Anastasius Bibliothecarius
habet, *Veronam* et *Brixiam*. *Tricesimo sexto imperii Justiniani*
anno trophaea venerunt a Roma Narsis patricii: significantia
comprehendisse illum urbes munitas Gothorum duas, Veronam
scilicet, et Brixiam. Atque hanc genuinam hujus loci lectionem
esse facile crediderim.

Pag. 493. 19. φορῶν βούγλι] Et deinde, σύρας τὸ βούγλι
ὃ ἐφόρει, etc. Vocabulum hoc nullibi mihi occurrit. *Fugionem*
tamen verto; unde etiam forte corrupta vox est, Anastasius Bi-
bliothec. reddit, *Gladium*. *Et Marcellus quidem argenti venditor*
spe frustratus, et exempto gladio quem portabat, dedit sibi tres
ictus, in triclinio comprehensus, et moritur.

Pag. 494. 5. ὁ ὑποπίλων Βελισσαρίου] *Οπιλώνες* dicti qui-
bus annonae militibus erogandae cura commissa erat. Procopius
de Bel. Vandal. lib. 1. τῶν δ' ὑπασπιστῶν τριακοσίους ἀπολέξας
ἄνδρας, ἀγαθοὺς τὰ πολέμια, Ἰωάννη παρέδωκεν, ὃς οἱ ἐπεμελεῖτο
τῆς περὶ τὴν ἀλίαν (ita legendum contendit Jo. Meursius, non οἰ-
κλίαν) δαπάνης· ὀπίτωνα τοῦτον καλοῦσι Ῥωμαῖοι. *Curatorem*
Belisarii, eum vocat Anastasius Bibliothecar.

Pag. 494. 8. καὶ Ζηνοδώρου ἀσεκρήτις, etc.] *Ἀσεκρήτις*,

sive ἀσηκρήτις, et ἀσηκρήτης, a Latino *A secretis* facta sunt. Pro quo Latini recentiores etiam *Asecreta*, unico vocabulo, quandoque dixerunt. Carolus M. de cultu Imag. lib. 4. cap. 9. *Mox ut Leontius Asecreta conspexit, magnum se sui erroris emolumentum invenisse putavit.*

Pag. 495. 7. ὅτι, Οὐ γρη̄ μετά τήν ἐνωσιν etc.] Haec Justiniani Confessio fidei, De Naturarum in Christo distinctione, non hoc tempore, sed sub Synodo V. Constantinopolitano Edicto Imperatorio promulgata est. Scilicet sub extrema vitae suae tempora in Aphthartodocitarum Haeresin delapsus est Justinianus: uti testantur Evagrius lib. 4. cap. 38. Nicephorus Call. lib. 17. cap. 29. Glycas Annal. part. 4. et Cedrenus; qui etiam eodem anno, de quo Auctor noster hic loquitur, Imperatorem Edictum suum *De Corruptibili et Incorruptibili*, proposuisse asserit: cui astipulatur Glycas, loco citato.

Pag. 495. 11. πόδες λ',] πόδας εἴκοσι, dicit supra; sicut et Cedrenus habet.

Ibid. τὰς δύο καμάρας] κάμαρα, sive κάμερα, Camera est Recentioribus; et καμεράριος, *Camerarius*, Praefectus Cubiculi.

HUMFREDI HODII
AD
ANNOTATIONES
APPENDIX.

Pag. ed. Bonn. 3. 3. Θεῶ minus recte legit Transcriptor, quisquis is fuerit; in MS. nos legimus Θεοῦ (Θῦ)*).

Pag. 3. 6. Ασονάμ. in MS. hic loci Ασονάμ; inferius Ασονάμ. in Eclogis aliis MSS. ex Hamartolo, quae in eadem Bibliotheca Bodl. servantur, ubique Σονάμ.

Pag. 9. 10. κολάζηται. κολάζεται corrigit Chilmeadus; neque aliter legitur in MS. sic alia sunt complura a Chilmeado correctata, quae non MS. Codici, licet minime bono, sed ipsi exscriptori non satis attento sunt imputanda. Quod semel monendum duxi.

Pag. 12. 1. ὑστέρησε τὴν ἀρχαίαν φωνήν. verbum ὑστερέω hoc sensu, quamvis alibi haud temere invenies, uti monet Chilmeadus, reperitur tamen postea apud eundem Scriptorem, in MS. ubi de Aristotele providentiam negante, οὗτος (inquit) τὴν γῆν τῆς Θείας κηδεμονίας ὑστέρησε.

Pag. 12. 15. Ωριγένης, ἐρμηνεύων ἐκ τῆς Συριακῆς Βίβλου, suspecta hujus loci interpretatio Chilmeadiana: videtur Autor non designasse commentarios ullos Origenis super Biblia Syriaca, sed tantum voluisse Origenem Hebraeam linguam Syriacam etiam appellatam fuisse attestari in loco quodam Commentariorum ubi textum Hebraicum citavit et ex eo S. Scripturae locum interpretatus sit.

Pag. 24. 12. τιμωρησάμενος. Chron. addit αὐτήν.

---

*) Quas praeterea codicis iterum inspecti scripturas hinc usque ad p. 20. ed. Ox attulerat Hodius, in annotationes nostras recepimus.

Pag. 24. 20. Σῶσις. Chron. Σώσεις, alii Σώσης.

Pag. 24. 22. Θούλις. sic Chr. alii Θούλης alii Θουάης.

Pag. 26. 3. μετανάστας. Chron. μεταναστάς, pro quo Dufresnius in sua editione reposuit μεταναστάσαι.

Pag. 26. 6. Πάρθοι. Chron. corrupte παρθίδιοι, in Dufresnii versione Parthidis.

Pag. 26. 7. Σκύθαι. Chron. mendose Σκύθες.

Pag. 27. 17. Φαραώ, ὁ καὶ Μαραχὼ καλούμενος. Chron. ὁ καὶ Ναχωρ καλ. Jo. Antiochenus MS. (annotante Dufresnio) ὁ καὶ Καραχὼ καλ. Eusebius Scaligeranus Chr. I. 1. et Cedrenus ὁ καὶ Ναρεχὼ καλ. Georgius Hamartolus MS. ὁ καὶ Ναραχὼ. Theophilus Antioch. ad Autolyicum lib. 2. Φαραώ, ὃς καὶ Νεχαώθ κατ' Αἰγυπτίους ὠνομάσθη. Difficile dictu quatenam verior sit lectio; utrum Ναραχὼ seu Ναρεχὼ vel Νάχωρ seu Νεχαώθ. Malchiana enim Ναραχὼ et Joannis Antiocheni Καραχὼ procul dubio falsa est. Magis placet Νάχωρ seu Νεχαώθ. sic enim apud Josephum de bell. Jud. I. 6. c. 26. Pharaonem illum qui Abrahami uxorem Saram surripuit et idem omnino videtur cum illo quem designant Autores citati, cognominatum fuisse. Νεχαώς perhibetur. In Graeco Codice quo usus est Josephi Interpres scribebatur Νεχίλας vel Νεχέλας; in aliis exemplaribus legitur Νεχαώθ. Sic in serie Aegypti. Regum occurrunt alia nomina, quae propius τῷ Νάχωρ seu Νεχαώθ, quam nomini Ναραχὼ seu Ναρεχὼ accedunt. Φαραώ Νεχαὼ in S. Script. Apud Manethonem (in Syncello p. 75, 26ae. et Eusebii Chronico) Dynastiae 2ae. Reges duo occurrunt, nominati Νεχαώ. In serie Regum Aegypt. apud Syncellum p. 210. Reges iidem dicuntur Νεχαάβ. Apud Manethonem juxta Editionem Africani (in Sync. p. 56.) primus Rex Dynastiae tertiae nuncupatur Νεχερόφης, juxta Editionem Eusebii (ibid. p. 57.) Ναχέρωχίς. In praedicta Serie Rex 5us. appellatur Νακεψὼς, 8us. Νεκεψός. Paulinus

Quique magos docuit mysteria vana Necersus.

Pag. 28. 5. ἦν ἐκάλεσεν Ἰσπολιν. Chron. Ἰωπολιν. G. Hamartolus MS. qui lineas 7. praecedentes ad verbum habet: ἐν ἡ πέλιν εἰς ὄνομα τοῦ ἡλίου κτίσας, ἐκάλεσεν Ἡλιούπολιν.

Pag. 28. 8. μάκερα λαμπαδηφόρε. Chr. μάκαιρα λαμπαδήφορος.

Pag. 29. 16. Σίλλιον. Chron. Σήλπιον. sic inferius.

Pag. 29. 17. Ἰσπολιν. Chron. Ἰωπολιν.

Pag. 30. 2. Κρόνον. Chron. Κρονίανος.

Pag. 30. 5. Ποσειδάων. Hamart. MS. Σιδόνη.

Pag. 30. 6. Βῆλος. Hamart. MS. Βήλ.

Ibid. Εννάλιος, ab Hamartolo omissitur.

Pag. 30. 7. τῆς Ἰούς. Chron. τῆς Ἰῶ.

Pag. 30. 10. Σίδα. Hamart. MS. Σίδαν.

Pag. 30. 11. δύο. de Aegypto tantum meminit Hamartolus.

Pag. 30. 12. Τυρῶ. sic Hamart.

Pag. 30. 14. τὸν Κάδμον. hunc omittit *Hamart.* tres tantum Agenoris filios recensens.

Pag. 30. 23. λίμνον. Chron. λίμητον.

Pag. 31. 3. κακὴν ὄψιν. Chron. Κακῆ ὄψινῃ. *Re ibi sero sapit*, vertente Dufresnio, qui monet legendum ὄψινωϊ.

Pag. 31. 6. Εὐρώπια. C. Εὐρώπεια.

Ibid. τὸν Μίνω. C. τὸν Μῆνον.

Pag. 31. 18. ἐνορίαν. C. συνορίαν.

Ibid. αὐτὸν. C. αὐτῶν.

Pag. 31. 20. Συρίαν. sic Hamart. qui addit: ἀφ' οὗ Σύροι μετωνομάσθησαν οἱ πρώην Ἰουδαῖοι καὶ Παλαιστῆνοι καλούμενοι, καὶ Συρία ἢ Ἰουδαία κέκληται.

Pag. 31. 21. Κίλιξ. C. Κῆλιξ.

Pag. 32. 1. Ηρακλῆς. haec omnia de Hercule verbatim habet, quam paucissimis immutatis, *Hamartolus* MS. usque ad pag. seq. lin. 28.

Pag. 32. 3. ἐωριζόμενος. Hamart. cum Cedreno μετεωριζόμενος.

Pag. 32. 7. πόματος. Hamart. στόματος.

Pag. 32. 13. χροάς. C. χροιάς.

Pag. 33. 1. χροάς. C. χρωάς.

Pag. 33. 7. φίβλας χρυσᾶς. Dufresnius vertit *fibulatas vestes.*

Pag. 33. 16. ζούσεια. C. ζούσαια.

Pag. 34. 4. Τράγκυλλος. C. Σουετώνιος Στραγκύαλος mendose. Intelligi videtur illius Liber *de Re vestiaria*, cujus meminit Suidas.

Pag. 34. 16. κατὰ. C. μετὰ post.

Pag. 35. 7. σκύφους. σκύτους reponit *Chilmeadus.* σκύφου habet C. ubi Dufresnius: *videtur σκύφος hoc loco scutum seu clypeum sonare.* Σκύφου non σκύτους habent *Symeon Logotheta*, eodem citante, et *Cedrenus.* Sic et infra p. 43. τὴν τελευταίην τὴν μύσαρον καὶ ἀθέον σκύφους.

Pag. 36. 3. Γοργόνα. C. Γοργόνην.

Pag. 36. 4. ὑπεναντίους. C. ἐναντίους.

Pag. 36. 8. Ανδρομέδαν. C. Ανδρομήδαν.

Pag. 36. 12. Λυκαονίας. C. Λυκαωνίας.

Ibid. γνόνας. adde, οἱ Λυκάωνες, quae in C. habentur.

Pag. 36. 14. Λυκάονας. C. Λυκάωνας.

Pag. 36. 16. Γοργόνος. C. Γοργονίας pro Γοργόνης.

Pag. 36. 19. Ἰόνιον. C. Εἰκῶνιον.

Ibid. διότι πρώτης νίκης εἰκόνα σὺν τῇ Γοργόνη ἐκεῖ ἔλαβε. C. ex edit. Dufres. διότι πρὸ τῆς νίκης εἰκόνα τὴν τῆς Γοργόνης ἐκεῖ ἔλαβεν, quae reddit Dufresnius: *quod per Gorgonis imaginem ac figuram victoriam ibi esset adeptus;*

Pag. 37. 3. Γοργόνος. C. Γοργόνης.

Pag. 37. 5. ἀδαην. C. ἀδαῆ.

Pag. 37. 8. τὸν ἐκ τοῦ etc. locum hunc sic scribunt Symeon Logotheta MS. et Cedrenus annotante Dufresnio: καὶ τὸν Σαρδανάπαλον, καὶ τοὺς τοῦ γένους αὐτοῦ ἀπεκτονῶς. etc.

Pag. 37. 15. Μῆδων. sic C. pro quo ex Cedreno Dufresnius reposuit Μῆδιαν· quo modo habet etiam Hamartolus.

Pag. 37. 21. γνόντες αὐτὸν etc. Minus accurate haec redduntur: verte; *Argivi quippe Jopolitae eum ex Argivis genus ducere certiores facti eumma eum laetitia eum celebrarunt.*

Pag. 38. 1. C. πλημμυρισαντος.

Pag. 38. 4. Ορόντου. Cedreno Ορόντου, Logothetae Ορονοτος, Chronico Ορισην. ubi Dufresnius Quod addit Autor Chronici Orontem nunc Ορισην appellari spectare videtur eorum sententiam, qui Orientem etiam dictum volunt, in quibus est Hege-sippus l. 3. et Isidorus l. 13. c. 21. unde facilis hic emendatio, si ex Ορισην conficiatur Ορισης, quomodo appellatur a Lactantio lib. de mort. Perseeq. p. 50. Non audio. ex nostro repono Ορόντου.

Pag. 38. 7. εὐθέως ἀνήψα πῦρ. germana habet G. Hamart. MS.

Pag. 38. 9. εἰς τὰ ἴδια βασίλεια. haec male vertit Dufresnius: in Palatium.

Pag. 38. 12. Ἰωνίταις. C. Ἰωπολίταις.

Pag. 38. 18. C. Ἀνδρομήδας.

Pag. 39. 3. C. Γοργόνης ut et infra.

Pag. 65. 17. Ἔσται κατ' etc. Oraculum hoc mendosissimum sic corrigit Galaeus noster eruditus. Notis ad Iambli. de Myst. sect. 8. c. 12.

Ἔσται κατ' οὐρανίῳ Θεοῦ μεγάλῳ βεβηκὸς
Φέγγος ὑπερβάλλον, καὶ ἀένναον, ἀθάνατον πῦρ·
Ὁ τρομέει πᾶν, γαῖα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα
Ταρτάρῳ τε βυθῶν, καὶ δαίμονες ἐξόβλησαν
Ἀυτοπάτωρ, ἀπάτωρ τε, πατήρ, υἱὸς αὐτὸς ἑαυτοῦ,
Ἀυτοφνής, ἀδίδακτος, ἀμήτωρ, ἀστυφυλάκτος
Ὀύνομα μηδὲ λόγῳ χωρούμενον ἐν πυρὶ ναίων
Τουτὶ Θεὸς, μικρὸν δὲ Θεοῦ μέρος Ἄγγελοι ἡμεῖς.
Λοιπὸν ἄπιθι σιγῶν, ἐκ βωμῶν ἡμετερείων.

Pag. 93. 10. μηνὶ ξανθικῶ. praecise! si superis placet. sic alius Nugator Jo. Tzetzes in allegorica Homericarum Fabularum Expos. MS. ait Paridem postquam in Pario exul egerat, in Trojam receptum fuisse 22° Apr. et in Graeciam missum a Patre Junii 18°. quod et scribit infra Noster.

Pag. 96. 6. τὸν πλοῦτον ὄλον] σὺν χηρίμασι ποσότητι τριῶν πεντηνερίων, ait Jo. Tzetzes in MS. cit.

Pag. 97. 20. Μυρμιδόνων τότε, νυνὶ δὲ λεγομένων Βουλ-

γάρων. Sic Jo. Tzetzes in Opere MS. cit. ait Achillem in Trojam duxisse Οὐννων Βουλγάρων στρατεύματα τῶν Μυρμηδόνων. ita legitur in Codd. 2. MSS. Bibl. Oxon. obscurius vero in Cod. quodam tertio: Tzetzes ipse fortasse scripsit τῶν νῦν. Idem postea in eodem Opere.

*Πυρραΐμης τῶν Ηαιόνων δὲ τουτέστι τῶν Βουλγάρων
Τῶν ἐξ Αἰοίου ποταμοῦ, τουτέστι τοῦ Βαρδάρη.*

Pag. 103. 11. *ρεν ἐκ τῆς κινήσεως.* hic desiderantur quorundam descriptiones, ut Agamemnonis, Menelai, Achillis, Diomedis, Ajacis, etc. de quibus, si placeant nugae, videre possit, praeter alios, Jo. Tzetzes in Opere MS. supra cit. qui a reliquis multum discrepat. De Achille inter alia sic habet: *λευκός, ξανθόθριξ, καὶ σγουρός, δασύθριξ, καὶ μακρόρριν·* ubi vox σγουρός, quae non occurrit apud Cedrenum, Malelam, aut Is. Porphyrogennetum notatu digna. Apud Tzetzem occurrit ista saepius in illis descriptionibus. Ait Merionem fuisse *εὐθριχα, σγουρόν, εὐπάγωνα* etc. Thoantem *λεπτόν, σγουρόν, ὑπόγλαυκον* etc. Protesilaum *εὐσύνθετον, σγουρόθριχα, ξανθόθριχα* etc. Ajacem Locrensem *σγουρομελάνθριχα καὶ στραβόν καὶ τῶν μακροπροσώπων.* Diomedem dicit respectu reliquorum Heroum brevis staturae fuisse; deinde subnectit.

*Ἐπεὶ τούτου χωρῖκιον ὕστερον ἐφευρέθη
Ἐσώθεν λάρνακος τινος ἐν τῇ Λογγιβαρδία
Ἀνδρὸς μεγάλου μέγεθος, οὗ τῶν κομῶν το πάχος
Εἰς ὄγκον ἦν ἰσόμερον κονδύλω μεσαιάτω
Ὁ ἱερῶ τῆς Ἀθηνᾶς ἐκρέμασαν ὡς θαῦμα.*

Pag. 105. 5. *μάντις, καὶ οἰωνοσκόπος ἄριστος.* De Calchante, quod magus fuerit et astrologus, et de ejus Virga prophetica audi sis Tzetzem ex eodem libro.

*Τὴν μίαν φάβδον μαντικὴν, χρυση γὰρ οὐχ' ὑπῆρχεν
Ἀλλὰ ξυλλήνη καὶ κυρτή, χρήσιμος δὲ μαντείαις
Κατὰ τῆς γῆς γὰρ χέοντες τέφραν ἐκ τῆς ἐστίας
Τῇ φάβδῳ ταύτῃ τεχνικῶς ἔγραφον τὰς μαντείας
Βλέποντες πρὸς τὸν ἥλιον καὶ λέγοντες τὸ μέλλον.
Ταύτην τὴν φάβδον Ἠλούταρχος λῦτιον ὀνομάζει,
Αἰτούους δὲ Κοκκειανὸς Κάσιος Αἰὸς (1. Αἰών) λέγει.*

Pag. 105. 20. *Πάρις* etc. De Paridis forma, ut qui sub Venere Planeta natus fuerat, nescio quid Astrologicum nugatur Jo. Tzetzes op. cit.

Pag. 106. 4. *ἀναφάλας.* C. de Justiniano *ἀναφαλᾶς.*

Pag. 107. 18. *νῆας λ.* de numero navium adi si libet Jo. Tzetzem in op. cit.

Pag. 127. 18. *σφενδόβολα.* aliis *σφενδοβόλα.*

Pag. 154. 13. *ιδιάζει εἰς τὴν Μαραβίτιδα χώραν.* Habetur haec fabula apud Hamart. MS. qui in hoc loco scribit *εἰς τὴν Ἰνδικὴν ιδιάζει χώραν.*

Pag. 156. 16. Ησαίου. sic quoque Hamartolus.

Pag. 157. 19. καὶ μετ' αὐτοῦς Ἡρόδοτος ὁ ἱστοριογράφος. Chilmeadus corrigat μετ' αὐτοῖς. Verum nihil mutandum, floruit enim longe post Polybium *Herodotus* quidam ab antiquo alius Historicus.

Pag. 171. 5. Βαλεντία. Dufresn. in C. reponit Βαλεντζία.

Pag. 171. 7. Παλαντίον. παλάτιον apud Hamartolum qui et fabulas sequentes fere omnes, sed contractius, habet.

Pag. 171. 11. Σίλβης. Ita C^{cl}. editio Rader. et Codex MS. Vat. Dufresnius tamen substituit Αλβης.

Pag. 172. 5. συγκαθεσθῆ. C. συγκαθήση.

Pag. 172. 6. σταθῆ. C. στη.

Pag. 172. 22. Αρηϊ. lege Αρεϊ.

Pag. 172. 23. λεγ. Προϊμον. Hamart. Προϊμον, ὃ ἐστὶν Αρτος.

Pag. 173. 1. Αρτως. C. Αρτος.

Pag. 173. 3. Μάρτιος. Hamart. Μάρτιον.

Pag. 173. 11. ὁ γὰρ τῆς Πισαίων. Haec et quae sequuntur de Oenomao et Erichthonio apud Hamartolum non leguntur. Pag. 173. 12. μηνὶ Δύστρω. C. Σύστρω, et in Dufresnii Vers. *Systro*; quod mirum eum non correxisse.

Pag. 173. 13. ὡς ὑψουμένω hunc locum non intellexit Dufresnius, sic vertens: in *solis Titanis, vel excelsi, honorem.*

Pag. 173. 14. Δημήτρας. C. Δήμητρος.

Pag. 175. 14. τῆς ἀστρονομίας. C. τῆς ἀστράας, pro quo Dufresnius reposuit τῆς ἀστροθεσίας ex Anonymo MS. et ex Chronico MS. ab Adamo ad Anastasium.

Pag. 176 3. πραιοσεντεύειν. Ecloge MS. citante Dufresnio, ὃ ἐστὶ ἐμπαράμονον ἐκ τοῦ παρασέντονιν, ὃ λέγεται τὸ παραμένειν. Sic quoque Chron. MS. ab Adamo ad Anast.

Pag. 176. 6. Βενετζίαν. C. Βενετίαν.

Pag. 176. 7. Ακυλήϊα. C. Ακυλία.

Pag. 178. 20. Ἰλία. C^{cl}. Editio Rader. et Codex Vat. Σιλβία, ubi tamen *Ἠλία* corrigendum duxit Dufresnius.

Pag. 183. 21. Φεβρουαρίου. eandem fabulam legere est apud Hamart.

Pag. 188. 2. Βροῦτος ὁ μέγας. *Brutus magnus* ut vertit Interpres: malim *senior*.

Pag. 189. 9. Ωχος G. Hamart. χόος, ut et Autor infra p. 243.

Pag. 189. 11. Νεκταναβῶ eandem fabulam Hamartolus MS. et alii multi.

Pag. 190. 14. Θεσσαλονίκην G. Hamart. Καὶ ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ πόλιν κτίσας (Φίλιππος) ἐκάλεσεν αὐτὴν Θεσσαλονίκην· καὶ τὴν Θετταλίαν ὑποτάξας, κατεκράτησε.

Pag. 193. 1. στρατήγιον. G. Hamart. στρατήγην.

Pag. 193. 6. Χρυσόπολιν. Hamart. Χρυσούπολιν.

Pag. 194. 17. τῶν Εὐδοτέρων Ἰνδῶν. sic Hamart.

Pag. 194. 19. Εδος εἶχεν. Haec integra periocha apud Hamart, ad verbum legitur.

Pag. 194. 23. σύσσημον. Hamart. σύσημον· sic infra συσημων, pro eo quod habet Noster, συσημάτων.

Pag. 195. 15. λζ'. Hamart. λβ' 32.

Pag. 195. 17. ιγ'. Hamart. ιβ' 12.

Pag. 196. 13. Πτολεμαῖον τὸν Λάγου, τὸν Ἀστρονόμον. confusum cum Claudio Ptolemaeo Astronomo: sic Arabes et alii eos solent confundere.

Pag. 201. 7. τετρακίονιν. apud Eriphanium Hagiopol. de locis SS. τετρακλιονιν.

Pag. 201. 8. τῆς τύχης. de Tycheo, delubro *Fortunae* seu Genii publici Civitatis Antioch. in Ecclesiam S. Ignatii ab Imp. Theodosio mutato, meminit *Evagrius* Hist. Eccles. l. 1. c. 16.

Pag. 218. 7. πεντεκαίδεκάτῳ. C. δωδεκάτῳ.

Ibid. Τριουμβουλίας. C. Τριουμβριανορίας.

Pag. 218. 8. τυραννησάντων. C. τυραννισάντων.

Pag. 218. 10. Καλουσαν. C. Πρωτίως.

Pag. 218. 11. ἀπὸ μιλίων δύο.] ex eo quod in C. legatur ἀπὸ μιλίων ὄ et a Jo. Τζειττε spatium illud appellatur τετραστέδιον, conficit *Dufresnius* per μίλιον hoc loco designari non *milliare* sed *stadium*. At hoc significato nusquam alibi legitur vox ista: nisi forsitan in quodam MS°. cui titulus; *Οδοικορλαί ἀπὸ Εδὲμ τοῦ παραδείσου εἰς τὴν Ρωμαίαν*, his verbis: *Ἀπὸ Ἀντιοχείας εἰς Κωνσταντινούπολιν μοναὶ λβ'. Ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως ἕως Ρώμης μοναὶ πς'. ἀπὸ Ρώμης εἰς Γαλλίαν μοναὶ κζ'. ἡ μονὴ ἔχει μίλια ξ.* Apud *Strabonem* lib. 6. p. 277. ubi dicitur *Gadum* a *Melite* distare π' καὶ ἡ' μίλια, *Xylander* in Latina Versione ponit 88 *Stadiis*; interpretationem approbante doctiss. *Casaubono*. Male; ut liquet testimonio *Juliani Architecti* nondum editi, qui de ipso *Strabone* hoc scribit: *κατὰ δὲ τὸν Ἐρατοσθένην καὶ Στράβωνα γεωγράφους τὸ μίλιον ἔχει σταδίους ἡ', γ' sive 8½ ἦτοι ὀργυιᾶς ὡλύ'.* Apud *Malelam* nostram p. 300. l. 11. per μίλιον *stadium* designari quis facile crediderit: sed p. 257. l. 10. et 24. στάδιον et μίλιον aperte distinguuntur. Scriptorum quamplurimorum testimonia, de eo quod μίλιον *milliare* seu multorum stadiorum mensuram significat, vide apud *Dufresnii* Gloss. Graeco-barb. et clariss. *Bernardi* nostri Opus pereruditum de *Mens. et Pond. Μήλιον habet stadia ξ ~ pedes 4500. pes digitos* 16. sit incertum quidam Graecus in Cod. MS. Oxon.

Pag. 218. 17. Ἀντώνιος. sic C. ubi male *Dufresnius* ex *Scaligeri* autoritate substituit *Ἀγγοστός*. vide Praef. §. 33.

Pag. 221. 6. ἔτη πολλά. peccat *Malela* in excessu, in defectu *Chilmeadus*; qui uno *praefatio Actiaco* et *coeptum et finitum*

fuisse bellum inter Augustum et Antoniam affirmat. Flagrare coepit hoc bellum *Domitio Aenobarbo* et *C. Sossio Coss.* Anno seq. Coss. *Augusto. et Messala*, iv. Nonas Sept. ad Actium pugnatum est, et anno proximo in Aegypto ab illis duo praetia commissa fuere.

Pag. 224. 22. *Σωσίβιος τις*. C. omisso auctoris nomine, quicumque is fuerit, *Αβγς Σωσίβιον τινα* etc. Ubi vidit *Raderus* deesse Auctoris citati Nomen, *Dufresnius* perperam corrigit *Σωσίβιος*, id nomen Auctoris fuisse existimans.

Pag. 227. '11. βφλγ'. corruptissime se habent et hic et in sequentibus hac pagina numeri. Si recte se habent, quomodo a nostro Auctore discreparunt *Eusebii* (supposititii) calculi, quem dicit annos ad Christum natum numerasse 5500? non enim audiendus *Chilmeadus* qui in *Eusebiano* esse mendum putavit. Nam constat aliunde, *Eusebium* istum quem designat *Autor* (supposititium) ad Christum natum posuisse annos 5500. Deinde si ad *Phalecum* numerentur anni 2533 et ab eo ad Christum natum supputentur anni 2967. qui fuerit *Phalecus*, quod hic asseritur, *temporis Christi futuri adventus dimidium?* Conferatur hic locus cum *Hesyckii* fragmento quod producitur cum variis lectionibus in *Prolegomenis* sect. 24.

Pag. 236. 12. *Από τότε*. ab hisce verbis incipit frag. productum in *Orat. 3. pro Imag. Jo. Damasceno* ascripta. De quo adis *Is. Casaubonum* Exercit. ad *Annal. Baronii* xxi. cap. 38.

Pag. 236. 13. *Ηρώδης ο βασιλεύς*. etc. frag. *Damasc. Ηρώδης ο τοκάρης εις το βασίλειον της Τραχων.* etc.

Pag. 236. 16. *δια Ηρωδιάδα*. *Damasc.* intermediis omissis: *δια τουτο λυπούμενος ο Ηρώδης ο βασιλεύς ο Φιλίππου ανήλθεν από της Ιουδαίας, και προσήλθεν αυτω* etc.

Pag. 237. 9. *Θεοδοτή*. *Dam. Θεοδοτή*.

Pag. 237. 10. *της Τραχωνίτιδος χώρας* etc. *Dam. Τραχωνίτιδος, δέησις και ικεσία παρα.*

Pag. 237. 13. *ταυτα* etc. *Dam. τουτο ιδυια, συν αγαθαις ταϊς ελπισι παντως τευξομένη σοι γραφω ητις η του.*

Pag. 237. 16. *πάθει*. *Dam. πάθη.*

Ibid. κατανάλωσα. *Dam. αναλώσασα.*

Pag. 238. 2. *και τυφλούς*. *Dam* perperam desunt.

Pag. 238. 4. *θεραπειει*. rectius *Dam. θεραπεύων.*

Pag. 238. 5. *δειλιάσασα*. etc. *Dam. δειλ. μη τον εκ του πάθους μολυσμόν αποστρ.*

Pag. 238. 8. *πλέον*. *Dam. πλείων.*

Pag. 238. 10. *παντως ιαθ.* et. *Dam. σωθήσωμαι. ου και απαιμένη και σταθήσης μου.*

Pag. 238. 14. *ωχριάσα*. *Dam. ωχριάσασα.*

Pag. 239. 1. *όξειαν*. *Dam. αξίαν.*

Pag. 239. 4. *δια* *Dam. deest.*

Pag. 239. 7. προθέσει Dam. deest.

Pag. 239. 8. αἰμόρρους. Dam. αἰμόρροῦσα.

Pag. 289. 10. Θερμελάτου etc. Θερμηλάτου, μίξασα χρυσὸν καὶ ἀργ.

Pag. 239. 13. πόλεως. etc. Dam. πόλεως Πανειάδος εἰς ἄγιον τόπον, εἰς οἶκον εὐκτήριον.

Pag. 239. 14. ἡῦρον. Dam. quod notatu dignum, εὐρέθη inventum est.

Pag. 239. 16. ἐν οἷς. Dam. ἐν φῶ.

Ibid. ὁ βλος. etc. Dam. ὁ βλος τῶν βασιλευσάντων πάντων τῆς Ἰουδ.

Pag. 258. 10. γρυπόρυγος. nihil mutandum; licet voluit; Chilmeadus, γρυπώνυγος unguis habens aduncos, vel γρυπόρρεινος aduncum habens nasum scribendum esse. Isto enim vocabulo denotatur γρυπόρρεινος, a voce ῥύγος, quae proprie rostrum porci significat, uti tradit Schol. Aristoph. *Acharn.* p. 407. et *Avibus* p. 558. ad vultum seu nasum hominis translata: id quod etiam fit in *Graeco Epigr.*

Pag. 260. 9. ἐν τῇ αὐτῇ τῆς ἑορτῆς ἡμέρα ὅτε. C. rectius: ἦν δὲ ἡμέρα τῆς ἑορτῆς ὅτε.

Pag. 261. 1. τῆς πύλης. Ita C. ubi tamen *Dufresnius* ταῖς πύλαις sive τῇ πύλῃ reponendum censet.

Pag. 262. 5. πάριτος. lege πάρετος mente captus, non ut *Chilmeadus* et alii interpretantur, membrorum vi soluta.

Pag. 273. 8. Αὐτοκράτορι. etc. Epistola spuria, uti probat doctiss. *Dodwellus* Dissert. Cyprian. xi §. 23, 24.

Pag. 279. 18. σχοῖνα. σχοινία scribendum monet *Annotator.* Dubito: nam et σχοινή apud alios occurrit.

Pag. 286. 20. ἰβελλίην. sic cum duplici λ. apud alios scribitur: nihil itaque temere mutandum, quamvis *Annotatori* placuit ἰβελίην esse scribendum.

Pag. 291. 15. ἑωρακῶς τὴν τοποθεσίαν τῆς πόλεως καλὴν. de urbis Byzantii situs praestantia et amoenitate audi sis Scriptorem anonymum nondum editum cujus extant Epistolae non inelegantes num. 24. in Cod. MS. Baroc. 131. Epistola 7. sic se habet. Ὁφθαλμὸς ἄρα τῆς οἰκουμένης ἐστὶ τὸ Βυζάντιον, καὶ οὐκ ἂν τις οὕτω τοῦτο γνοίη, εἰ μὴ περίξ διαδράμοι τὴν οἰκουμένην· παραλλάττει γὰρ εὐθύς τούτῳ ἐκάστη τῶν ὥρων· ἀῆρ, ἐπειδὴν βραχὺ τι τῶν ὄριων προέλθοι τῆς μητροπόλεως, οὐκ ἐπὶ τὸ κρείττον, ἀλλ' ἐπὶ τὸ χειρὸν μεταβαλλόμενος. ὥσπερ γὰρ ἐστὶ τις μεσαιτατος τόπος τῆς γῆς, (τοῦτο δὲ οὐδεὶς τῶν πάντων ἠκρίβωσεν, ἀλλὰ φενδονται οἱ τοῦ Διὸς αἰετοὶ, καὶ οἱ Δελφοὶ ματην ἀγχοῦσιν ἐπὶ τῷ πλάσματι) οὕτως ἐστὶ τις καὶ κάλλιστος οἶον ἐξηρημένος τέμενος τῷ θεῷ· ἐσπείσαντο γοῦν τῇ πόλει, καὶ αἱ τῶν ἀνέμων φοραὶ, αἰγιαλοὶ τε, καὶ θάλαττα· καὶ ὁ ἀῆρ ταῖς ἀλύποις τῶν ὥρων ποιότησι συγκραθεὶς προσηνῶς αὐτῇ περιμάχεται. ἔστι δὲ καὶ μίμημα τοῦ

παντός, ἀνατολαί τε γὰρ καὶ δύσεις, καὶ ἄρκοι καὶ νότοι, οἱ ἀφ' ἐκάστων κλιμάτων, θαυμασίως ἐν ταύτῃ συνδεδραμήκασι, ἢ μᾶλλον ἕκαστον τῶν μερῶν τῷ οἰκίῳ καὶ ἀκριβεῖ πρό ταύτην συμπεπρεσβεύκασιν. ἢ δὲ βασιλεῖς οἶα τὴν δορυφορίαν ἤρεε μακροσίεσαι, (lege ἡρέμα πρ.) καὶ ἢ μὲν θάλασσα δεχομένη τὸν Ἀλφειὸν οὐ νοθεύει τῷ ἀλμυρῷ κύματι τὴν τούτου κράσιν. ἢ δὲ καλλίους τοὺς Ἀποστόλους τῶν πρεσβειῶν παρὰ τὴν ἑαυτῆς φύσιν ἐργάζεται.

Pag. 292. 7. τῇ Ἀρτέμιδι σὺν τῇ ἐλάφῳ. C. Ἀρτεμιδίου ἐλάφῳ, ubi Ἀρτέμιδος Ἐλαφιαίας substitui placet Dufresnio. Vide ejus CP. Christ. sect 14.

Pag. 310. 18. Δομειανός. Scriptor hactenus ignotus, sed eundem citatum legimus in alio quodam MS. Oxon. non itaque corrigendum Δομνίνος, quod arrisit Chilmeado.

Ad Partem II.

Pag. 319. 23. τὸ πρῶν τεῖχος. de muro hoc et omnibus aliis seu partibus seu Antiquitatibus Urbis Constantinopolis, quae in sequentibus commemorantur, vide omnino Dufresnium in CP. Christ. lib. 2. et 2. ubi multa de singulis legenda.

Pag. 322. 7. Καὶ τὴν κεχρυσωμένην ἐκάλεσεν Ἀνθουσαν. haec videntur elidenda, cum antea idem referatur, nec apud C. hoc in loco compareant.

Pag. 325. 10. ἐξακιονίτης. Sic alii, et ipse Autor alibi: rectius vero Ἐξακιονίτης, quod et Chronicon Pas. et alii complures habent. Minus recte hariolatur Meursius, consentiente Chilmeado, ἐξακιόνιον fuisse Monasterium Arrianorum et inde postea pro quibusvis Arrianis vocabulum hoc positum fuisse. Sic enim appellati sunt Arriani, quod in Exocionium, locum ita appellatum extra muros Constantinopolis, una cum Demophilo Patr. a Theodosio Seniore exacti sese recepissent. Consulendus Dufresnius in Constantinopoli Christ. lib. 2. sect. 16. n. 38. et in Gloss. mediae et infimae Graec.

Pag. 328. 5. Κηρυστικῶν. Scr. Κυρυστικῶν uti habet C.

Pag. 330. 2. προσκουλάτορας· a σκούλαι Excubiae, unde et σκουλεύειν Excubias agere; et naves Sculcatoriae; ut et Anglicum fortassis **to skulk** velociter se abscondere, aufugere.

Pag. 332. 21. Ἀσία. C. Ραδία. Ita hoc loco praefert Cod. Vat. at infra Ρασσία, ad quam lectionem propius accedit Noster. Zonaras habet Φρυγία.

Pag. 333. 13. τῇ κ' τοῦ Δελίου. C. πρὸς ἑ Καλανδῶν Ιουλίων.

Pag. 334. 15. ὑπό. C. εἰς.

Pag. 337. 18. Σαλαβρίαν. C. Ολυμβρίαν· ubi Dufres. Σηλυμβρίαν reponit. dicitur ab aliis Σηλυβρία.

Pag. 340. 3. σφενδόνην. C. σφενδόνα.

Pag. 340. 16. πέμπτω βαίῳ πρωτίας. in C. ubi legitur τῷ βαίῳ πρωτῷ, Dufresnius ex conjectura pro πρωτῷ reposuit πρώτῳ,

et vertit circa tempus primi Bravii. Vide ejus Gloss. Graeco-barb.

Pag. 341. 13. Βιργίτωνων. C. Βεργιτινῶν.

Pag. 341. 14. Βαλεντινιανού τοῦ μεγάλου. Val. Magno ponit Interpres. Ego potius vertissem Seniore. Neque placet sane vulgaris consuetudo, qua Theodosius, Leo, Justinianus etc. Seniores, Magnorum titulo solent donari: cum enim a Graecis antiquioribus μεγάλοι appellantur, designatur tantum illorum senioritas, respectu habito ad illorum Nominum Juniores Impm. τοὺς μικρούς. Neque aliter quidem quam ex hujusmodi errore videtur apud Latinos et Graecos recentiores invaluisse mos iste Constantinum Seniore[m] cognomine Magni honorandi. Quod et monitum alicubi a clariss. Dodwello.

Pag. 347. 18. μέτατα. nonnullis μετάτα.

Pag. 349. 10. ἔκλεισε τὸ ἱερὸν τοῦ Σεράπιδος Ἡλίου. fallitur omnino Chilmeadus, cum aliis, qui ex Socratis, Sozomeni, et aliorum autoritate, templum hoc a Theodosio seniore funditus eversum fuisse contendit. Lege Evag. hist. Eccles. l. 2. c. 5. cui adjungi et alii complures possint. Sed id erit alterius loci.

Pag. 351. 8. τοὺς τῆς πεδατούρας στρατ. vim vocis pedaturae non intellexit Interpres. Sunt vero Pedaturae milites, cohortes illae quibus assignabatur castrum aut alius locus, ubi considerent; et sunt pedaturae certa quaedam loca seu locorum spatia, quae ad custodiam militibus assignari solebant.

Pag. 351. 11. μεσοσύλλα. sic alii scribunt: non itaque reponendum μεσοσύλλα, quod placet Chilmeado.

Pag. 362. 5. παπᾶς. Clericus. sic Graeci hodierni et Russi Clericum quemvis papam appellant.

Pag. 369. 19. Αλγεώτης. male corrigit Annotator Αλγεάτης. Quamvis enim apud Stephanum et alios Αλγεάτης scribitur, apud alios tamen, praeter Malelam, legitur Αλγεώτης.

Ibid. κήτωρ. sic C. ubi male Holstenius κοιάστωρ reposuit.

Pag. 370. 11. ἐξαιτασθῆναι. C. recte ἐξετασθῆναι.

Pag. 370. 21. ἀλλὰ δίκη. sic scribendum in C. ubi deest vox δίκη.

Pag. 371. 18. πολλοὶ ἐκόπησαν. sic C. ubi Dufresnius ἐκοπήσαντο mavult.

Pag. 372. 2. Οστρως. In C. ubique Οστρος. Theophani Οστρις.

Pag. 372. 14. Μάραντα. C. Μαράν.

Pag. 372. 18. Σινζήριζον. C. Δινζήριζος.

Pag. 375. 14. βασιλέως. Regis in Lat. Vers. Magis apposite, Imperatoris.

Pag. 376. 13. Κοδιστέος. sic paulo ante p. 375. 15. C. Κοδιοστέος, ubi Κουκουστέος corrigit Holstenius, quomodo ab aliis appellatur.

Pag. 377. 7. Βερίνης. C. Βηρίνης.

Pag. 377. 12. ὡς ἔστι βασιλεύς. C. ὡς ἦν βασ. ubi Dufresnio videtur legendum ἀφ' ἧς, ut est apud Procopium l. 1. Vandal. c. 7. εἰς Ἰσαυρίαν ἀφ' ἧς δὴ ἄρματα διαφυγόντος. i. e. unde ortus fuerat, ut scribit Victor Tun.

Pag. 380. 12. Αἰμνας. sic C. Ubi vide Dufres.

Pag. 380. 13. ἀνεχρίσθη. C. ἀνφοδομήθη.

Pag. 382. 6. Δέκιμον. de decimo vide Dufresn. in CP. Christi. lib. 2. sect. 1. n. 5.

Pag. 382. 11. Ιουστασάν. C. Ιουστουσάν Editio Scal. Ιουστασάν semel ac iterum praefert. Mox in C. Ούισασᾶ corrupte, et statim Ιουστασάν.

Pag. 382. 14. τὸν ἅγιον Προκόπιον. C. τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Πρόβου, mendose ut patet ex seq. ubi Nostro convenienter ἀνανεώσας καὶ τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου Προκοπίου.

Pag. 382. 16. ὁ Αἰστοδιώκτης. C. ὡς Αἰστ. ubi legi placet Dufresnio καὶ Αἰστ. vel ὡς καὶ Αἰστ. de hoc Magistratu vide eundem in Gloss. Med. Graecit.

Pag. 382. 17. Ἀρκαδιακῶν. C. Ἀρκαδιανῶν. Sed Cod. Vat. cum nostro concinit.

Pag. 384. 9. δικολόγους. Causidicos vertit Interpres noster: haeret Dufresnius, nam si Advocati, inquit, seu Causidici sive Patroni, quas vis est vocabuli, intelligantur, ii non iudicant; si iudices ipsi, numerus videtur obsistere, tametsi ii satis indicantur voce καθίσαντες. Eum vide.

Pag. 384. 13. κηρούς. cum cereis accensis Theodoricum convenit Senatrix illa, quo ampliorem ei honorem exhiberet. De quo more videatur Dufres. ad locum.

Pag. 385. 1. Αλάριχος. C. Αταλλάριχος.

Pag. 385. 2. Εξακιονίτης. C. hoc loco Εξακιονίτης.

Pag. 394. 15. ἄρμα. sic. C. ubi Holstenius αὐτὸν perperam substituit, Dufresnius mavult ἀρμάτους· nihil mutandum.

Pag. 394. 21. χαλκὴν. Vide Dufres. CP. Christi. l. 2. sect. 4. n. 2.

Pag. 394. 22. ἔμβολος. V. ibid. sect. 3. n. 2.

Pag. 395. 1. Εξαίπιον. V. ib. sect. 16. n. 46.

Pag. 395. 2. φόρον Κ.] V. ib. sect. 24. n. 1. etc.

Pag. 398. 7. ταῖς θείαις λαργιτιῶσι. MS. quoddam Oxon. Πρίβατα ἔστι, τὰ τῇ βασιλείᾳ ἰδιαζόντως διαφέροντα. ἄλλα δὲ ἔστι τὰ δημόσια, οἷα τελεῖ ὑπὸ τὸν Κόμητα τῶν λαργιτιῶνων ταῖς δημοσίαις ὑπουργοῦντα χρεῖαις. Αἱ λαργιτιόνες (sic hoc in loco MS.) εἰσι δύο· τὰ σάκρα καὶ τὰ πρίβατα. δύο γὰρ εἰσι βασιλικὸι θησαυροὶ, ὁ ἰδιάζων αὐτῆς βασιλείας ὅλον ὁ τῶν λαργιτιῶνων· καὶ δημοσίος, ὁ τοῦ φίσκου.

Pag. 399. 13. Λόρας χωρίον ὄντα. sic C. nisi quod Λωράς Ioannes Malalas.

scribatur ut et infra. Cod. Vat. *Δωρεζώριον*. Scalig. *Δωρεζω ὄντα*.

Pag. 407. 19. *Ιουλιανῆς*. cum hac voce incipit Narratio apud C. p. 330. in princip. mutila.

Pag. 410. 2. ἀπὸ *Βενδεριάνας ὁ Θράξ*. C. ὁ *Βενδαρίτης ὁ Θράξ*. Erat urbs *Bederina* seu *Bederiana* in limitaneis Illyriae Thraciaeque agris sita, hinc dicitur *Justinus* ab aliis *Thrax*, ab aliis ex *Illyria* fuisse.

Pag. 410. 10. *Θεόκριτον* etc. Apud C. mutilate habetur hic locus: ἀνεῖλεν Ἀμάντιον τὸν Πραιπόσιτον αὐτοῦ καὶ Ἀνδρέαν τὸν Κουβικουλάριον, τὸν τοῦ ἐξηθέντος Ἀμαντίου δομειστικόν· ὃν ἤβουλετο (Cod. Vat. ἐβούλετο) ποιῆσαι βασιλέα ὁ αὐτὸς Ἀμαντίος. Ubi non pro ὃν substituendum ὅτι, quod *Dufresnio* placitum, sed post vocem *κουβικουλάριον*, inserenda sunt haec verba, καὶ Θεόκριτον τὸν κόμητα.

Pag. 411. 6. *Ἀπίωνα*. C. *Ἀπίωνα*.

Pag. 411. 7. *Διογενιανὸν στρατηλάτην ἀνατολῆς*. Ita apud *Theophanem*: et sic legendum apud C. pro eo quod inibi habetur ἀπὸ στρατηλατῶν ἀνατολῆς· vel locus saltem sic interpungendus: καὶ ἐποίησεν Ἀπίωνα μὲν ἐπαρχον πραιτωρίων, Διογενιανὸν δὲ ἀπὸ Στρατηλατῶν ἀνατολῆς· atque ita reddendus: et fecit quidem *Apionem Praefectum Praetorio*; *Diogenianum vero Ex-Magistrum militum*, (sive qui fuerat *Magister militum*) *Praefectum Orientis*, non ut vertit *Dufresnius*: *Diogenianum Ex-magistrum militum per orientem dixit*. Non enim ab Imperatore dicitur seu creatur aliquis *Ex-Magister militum*, sed ita is appellatur qui *Magister Militum aliquando fuerat*. Sic antea sane de eo in exilium misso, et a *Justino* revocato, loquens, *Ex-magistrum Militum* eum appellat. *Ἀνεκαίεσατο τὸν Πατρικίον Ἀπίωνα, καὶ Διογενιανὸν ἀπὸ Στρατηλατῶν, καὶ φιλόξενον, καὶ αὐτὸν ἀπὸ Στρατηλατῶν*.

Pag. 413. 3. *Καάδου*. sic C. p. 333. quamvis p. 332. *Κανάδης*. *Procopio*, *Theophani*, aliis, *Καβάδης*.

Pag. 413. 5. *Σαμνάξης*. C^{cl}. Cod. Vat. et Editio Scalig. *Ζαμνάξης*.

Pag. 413. 9. *Νόμου*. *Theoph.* Ομοῦ· C^{cl}. Editio *Rader.* Ονίνου, Cod. Vat. Νομοῦ. *Symeon Logotheta*, citante *Dufresnio*, *Ρώμου*.

Pag. 413. 12. *χλαμύδα*. C. *χλαμύδην* vel *χλαμύδιν*· Editio Scal. *χλανίδιν*· *Theophani* *χλανύδιν*.

Pag. 413. 16. *πλουμία*. C. *πλουμμία*.

Pag. 414. 18. *Ζιλγιβί*. C. *Ζιλγιβί*. Edit. Scal. *Ζιλγιβί*. Infra apud C. *Ζιάγβιρος*. ubi eadem Editio Scal. *Τζιάγβιρος*. *Theophan.* et alii *Ζιλγύδης*.

Pag. 415. 9. *κυνῶν*. sic *Theoph.* at C. *κοινῶν*· quod correxit ex *Theophane* *Dufresnius*. *Holstenius* *Οὔνων* substitui vo-

luit. Sed nihil mutandum: notum enim militare convicium, *Canis*. Adi Dufres. p. 591.

Pag. 415. 11. *εἰρηνικῶς*. C. *εἰρηκῶς* *dicens*.

Pag. 415. 20. *Λαβροίου*. C. *Βροίου*.

Pag. 422. 17. *ῶστε*. C. *εἴστε*, sed Edit. Scal. *ῶστε*.

Pag. 425. 5. *Μαβορτίου*. sic C. ubi perperam delevit *Holstenius*.

Pag. 427. 2. *προσφύεντι*. C. *προσφύντι*.

Pag. 428. 6. *δίχα τῶν* etc. Constitutio fortasse, quae habetur *Cod.* l. 1. tit. v. num. 12. qua Gothi, qui secta fuere Arriani, excipiuntur.

Pag. 430. 18. *Συκῶν*. V. Dufres. CP. Christ. l. 1. sect. 22.

Pag. 433. 4. *Ἀξίουμίται, καὶ οἱ Ομηρίται*. de illis videndus omnino Gothofredus ad *Cod.* Theod. to. 4. p. 582 etc.

Pag. 435. 20. *Δαγισθέου*. C. *Δαγισθαλου*. De eo vide Dufresn. CP. Christ. l. sect. 27. n. 15.

Ibid. *μεσίανλον*. sic C. ubi perperam *μεσίανλων* Edit. Scallig. Infra p. 31. *μέσανλον*.

Pag. 436. 1. *βασιλικῆς πηγστέρνης*. V. Dufresn. CP. Christ. l. 1. sect. 28. n. 11. et lib. 2. sect. 9. n. 14.

Pag. 436. 2. *τὸν ἀγαγόν*. Vid. *ibid.* l. 1. sect. 25. n. 2.

Pag. 437. 15. *περὶ δὲ τῶν μαρτ*. Extat hoc decretum *Cod.* tit. 20. et in *Basilicis* lib. 21. tit. 1. L. 89.

Pag. 449. 10. *θεσιὸς τύπος*. Decretum, ni fallor, deperditum.

Pag. 470. 22. *θεσιπίας*: forte designatur *Novella* 82. c. 7. quae data est aliquot annis post tempus ab Autore designatum viz. Apione Coa. Caeterum et alia fuit ante super re eadem Constitutio, quae *ibid.* et in *Institut.* l. 4. Tit. 6. §. 24. memoratur, sed quae jam deperdita.

Pag. 478. 18. *θείας προστάξεις*. Edictum 6. Libri 1^{mi}. *Codicis*, quod sub ipso *tertio* Justiniani Consulatu emissum est, non paulo ante, quod Autor videtur innuere. Promulgarat antea Justinianus Edictum aliud ejusdem tenoris, quod in *Codice* proxime praecedat, sed editum id erat sub ipsis imperii primordiis, uti ipse in Edicto praedicto testatur.

Pag. 495. 6. *περὶ τῶν διακρινουμένων*. haec omisit Interpres, nec videtur intellexisse, verte; *De Diacrinomenis* sive *Euty-chianis*: sic enim appellari solebant Sectarii Euty-chiani, tanquam ab Ecclesiae communione *segregati*, vel, ut alii volunt, tanquam *haesitantes* cum Ecclesia communicare.

Non incommodum erit subungere hic Synopsin Chronographiae Malelianæ de Vita et rebus gestis Justiniani, ut dignoscat Lector ad quem annum illius imperii quæ in singulis paginis conscribuntur pertineant.

An.		Pag. ed. Ox.
1		151
— 2	Indict. 6. mens. Oct.	152
— —	— — — Jan.	153
— —	Indictionis sub exita	174
— —	{ Indict. 7. mens. Jun.	180
— 3	{ — — — Jul.	182
— —	{ Decio Cos.	186
— 4	Lampadio et Oreste Coss.	188
— —	Mens. Sept.	190
— —	— — — Apr.	199
— 5	Mensis Sept.	211
— 6	Indictio 10. mensis Jan.	213
— 7	Justin. 3. Cos.	220
— 8	Indict. 12.	ibid.
— —	Post Consul. Belisarii	221
— —	Jo. Cappadoce Cos.	ibid.
— 14	Indict. 3. mens. Jun.	222
— —	— — — Aug.	ibid.
— 16	Ind. 5.	223
— 18	Ind. 7. mens. Sept.	225
— —	— — — Nov.	ibid.
— 21	Ind. 10. mens. Feb.	226
— —	— — — mens. Jun.	227
— —	— — — Jul.	228
— 24	Ind. 13. mens. Apr.	ibid.
— —	— — — Jun.	ibid.
— 25	Ind. 14.	229
— 26	Ind. 15. mens. Sept.	230
— —	— — — Aug.	ibid.
— 27	Ind. 1. mens. Mart.	ibid.
— 28	Ind. 2. mens. Aug.	231
— 30	Ind. 4. mens. Jul.	232
— —	— — — Dec.	233
— 31	Ind. 5. mens. Nov.	ibid.
— —	— — — Apr.	ibid.
— 32	Ind. 6. mens. Dec.	ibid.
— —	— — — Feb.	234
— 33	Ind. 7. mens. Mart.	235
— —	— — — Mai.	236
— —	— — — Jun.	238
— 36	Ind. 10. mens. Aug.	ibid.
— 37	Ind. 11. mens. Oct.	ibid.
— —	— — — Nov.	239
— —	— — — Jan.	243

RICHARDI BENTLEH^g
E P I S T O L A

AD CL. V.

JOANNEM MILLIUM S. T. P.

INDEX RERUM MEMORABILIUM,
ET SCRIPTORUM,
QUI IN EA EMENDANTUR.

THE
LIBRARY OF THE
MUSEUM OF MODERN ART
1000 MUSEUM AVENUE
NEW YORK, N. Y. 10028

CL. VIRO

O 1
V 3

JOANNI MILLIO, S. T. P.

RICHARDUS BENTLEIUS S.

Memini equidem, Millii doctissime, cum abhinc dies complurimos deambularem una, strenueque de literulis nostris sermones caederemus; ibi forte fortuna de Joanne Antiochensi mentionem fuisse injectam: cumque me desiderium cepisset librum adhuc musteum videndi, priusquam in lucem publicam, te curante, exiret; ea me lege id abs te impetravisse, ut si qua in tam depravato scriptore emendationem nostram accipere possent, ea in schedulas conjuncta ad te mitterem. Duram profecto conditionem, quamque adeo multis de causis nollem acceptam. Nam ut omittam, quod ex illo fere tempore a meliori librorum et chartularum mearum parte, et (quod acerbius mihi accidit) a jucundissima tua consuetudine longe disjunctus sim; quodque semel duntaxat hunc Malelam properans percurrerim, nec ut secundas, quas sapientiores esse aiunt, curas et cogitationes adhiberem, ullo adhuc pacto potuerim animum inducere: ut illa, inquam, atque alia praeteream; pudet hercle, ut verum fatear, pigetque bonas horas, quae haud paulo melius collocari possent, in tam ingrato et ignobili labore consumere. Sed quid faciam? data est fides: promissa flagitantur. Video, quod mihi egomet intrivi, exedendum esse. Liceat modo, siquando in hac ἀναγκαστική fastidium mihi suboriatur, aliunde petere quod fluentem nauseam coerceat. Dabitur itaque potestas et venia evagandi identidem longiuscule; dummodo ne plane ἔξω τῶν ἐλαίων, neque levibus de causis. Hoc autem scias velim in primis; non mihi consilium esse de Joanne isto qui cujasve fuerit, quando vixerit, aut a quibus laudatus sit, omnino verbum facere: cum diu sit quod omnem istam controversiam suscepit amicissimus noster atque eruditissimus Hodius. Quippe aliud est, inquam, Scriptio O 2

hujus institutum: quae vereor equidem ut satis ex voto et feliciter mihi vertat. Ita sane praesagit animus, ita in ipso limine conspicio, quod etiam fortissimo terrorem incutiat. Siquidem recte narrat Malelas pag. 90. edixisse nimirum atque interminatum esse Orphea, ne quisquam mortalium palam fecerit τὰ Ἐρικεπεῶ. οὐ, ait, ὄνομα ὁ αὐτός Ορφεύς ἀκούσας ἐκ τῆς μαντείας ἐξεῖπε, Μῆτινα φάναι τὰ Ἐρικεπεῶ, ὅπερ ἐρμηνεύεται τῇ ποιῆ γλώσση, βουλῆ, φῶς, ζωοδοτήρ. Ego vero cum haud sim nescius, quam acerbos olim vindices Deos hominesque habuerit, qui μυστήρια ἐξορχήσασθαι et Eleusinae Matris occulta proferre ausus sit; qui sciam, annon ipse similem in me noxam admittam, si Mysterium hoc Orphicum sacro hactenus silentio celatum evulgavero? Neque adeo clam me est, O Milli suavissime, quam audax impulsu tuo in me meosque facinus consciscam:

Sed tua me virtus tamen, et sperata voluptas
 Suavis amicitiae quodvis discrimen adire
 Suadet, et inducit dias in luminis oras

horribile illud arcanum protrahere. Bono vero animo eris, capitiue et aetati meae parces metuere; ubi μορμολυκείῳ isto detracto, putidisque illis μή τινα φάναι τὰ Ἐρικεπεῶ in malam rem ablegatis aliquo, veterem illuc et veram lectionem quasi postliminio reduxero. Ea haec est: Οὐ (θεοῦ) ὄνομα ὁ αὐτός Ορφεύς ἀκούσας ἐκ τῆς μαντείας ἐξεῖπε Μῆτιν, Φάνητα, Ἐρικεπαῖον. Orpheus, ait, per oraculum edoctus est Dei nomina Μῆτιν esse et Φάνητα, et Ἐρικεπαῖον, quae communi sermone interpretata hanc habent vim et sententiam, Βουλῆ, Φῶς, Ζωοδοτήρ.

Porro hisce nominibus Deum Orphicum vocari non desunt mihi locupletes certissimique sane autores. Damascius περὶ τῶν πρώτων ἀρχῶν MS. in Bibliotheca Coll. Corporis Christi Oxonii p. 156. Ἐν μὲν τοίνυν ταῖς φερομέναις ταύταις βαρβαρίαις Ὀρφεκαῖς ἢ Θεολογία δὴ τις ἐστὶν ἢ περὶ τὸν νοητὸν (διάκοσμον) ἦν καὶ οἱ φιλόσοφοι διερμηνεύουσιν, ἀντὶ μὲν τῆς μιᾶς τῶν ὅλων ἀρχῆς τὸν χρόνον τιθέντες, ἀντὶ δὲ ταῖν δυοῖν Αἰθέρα καὶ χάος, ἀντὶ δὲ τοῦ ὄντος ἀπλῶς τὸ Ὄν ἀπολογιζόμενοι, καὶ τριάδα ταύτην
 O 3 τὴν πρώτην ποιούντες. εἰς δὲ τὴν δευτέραν τελειν ἦτοι τὸ κνυόμενον καὶ τὸ κύν Ὄν τὸν θεόν, ἢ τὸν ἀρχηγὴν χιτωνῶν ἢ τὴν Νεφέλην, ὅτι ἐκ τούτων ἐκθρῶσκει ὁ ΦΑΝΗΣ. ἀλλότῃ γὰρ ἄλλα περὶ τοῦ μέσου φιλοσοφοῦσι, τοῦτο μὲν ὅποιον ἂν ἦ ἄς τὸν νοῦν, ἄς δὲ πατέρα καὶ δύναμιν ἄλλα τινα προσεπεινοοῦντες οὐδὲν τῷ Ὀρφεῖ προσηκοντα· τὴν δὲ τρίτην τὸν ΜΗΤΙΝ τὸν ΗΡΙΚΕΠΑΙΟΝ ἄς δύναμιν, τὸν ΦΑΝΗΤΑ αὐτὸν ἄς πατέρα. Idem ibidem p. 106. ὅθεν πηγὴν μὲν πηγῶν αὐτὸ (τὸ Ἐν) Καλδαίων παῖδες ἀνεωφημοῦσιν, Ὀρφεύς δὲ μικτῆ σπέρμα φέροντα θεῶν, Φοίνικες δὲ αἰῶνα κοσμικόν, ἄς πάντα ἐν ἑαυτῷ συνηρηκότα. Locus corruptus. Lego: Ὀρφεύς δὲ ΜΗΤΙΝ σπέρμα φέροντα θεῶν — —

Et pag. 125. Οὐχὶ δὲ καὶ Ὀρφεὺς ἀπὸ τοῦ Ὄου παράγει. καὶ τῆς Νεφέλης φαγίσσης (haec modo occasione cogita, an in loco superiore pro ἀργήτῃ τερπονί placeat τὸν φαγόντα χιτῶνα ἢ νεφέλην) τὸν πολυτίμητον φάνηται, προόδον. καὶ ἐκεῖνος ἐν τῷ νοῦ ὑποστησάμενος. ἢ ῥητέον πρὸς ταῦτα, et quae sequuntur. Lege et distingue: τὸν πολυτίμητον ΦΑΝΗΤΑ, προόδον καὶ ἐκεῖνος etc. Et praeterea p. 124.

Ενθεν ἀποθρώσκει γένεσις κολυπιδάκου ὕλης,

Καὶ ὅσα τοιαῦτα περὶ τῆς τάξεως ἐκείνης οἱ θεοὶ χρησμοφθοῦσιν· ἀλλὰ καὶ Ὀρφεὺς τὸν πολυτίμητον τοῦτον θεὸν ἀνευφησαίμι τὸν σπέρμα φέροντα θεῶν κ' αὐτὸν ἠρικεπαῖον, καὶ ἐξ αὐτοῦ ποιεῖ προϊοῦσαν ἅπασαν τὴν τῶν θεῶν γενεάν. Enimvero non leviter mendis aspersa est haec ῥήσις, quam ita constitues: καὶ Ὀρφεὺς τὸν πολυτίμητον τοῦτον θεὸν ἀνευφημεῖ

ΜΗΤΙΝ σπέρμα φέροντα θεῶν κλυτὸν ΗΡΙΚΕΠΑΙΟΝ.

Pagina denique 164. Τοῖον ἀπέστιλβε χρόνος ἀθανάτοιο ΦΑΝΗΤΟΣ, ubi legendum χρόος, ut quidem exstat apud Proclum:

Θαύμαζον καθορῶντες ἐν αἰθέρι φέγγος ἄελκτον,

Τοῖον ἀπέστιλβε χρόος ἀθανάτοιο Φανητος.

Idem Proclus in Parmenidem MS. haec habet: ὁ μὲν γὰρ Ὀρφεὺς μετὰ τὴν κατάποσιν τοῦ ΦΑΝΗΤΟΣ ἐν τῷ Διὶ τὰ πάντα γεγονέναι φησίν. ἐπειδὴ πρότερον μὲν καὶ ἠνωμένως ἐν ἐκείνῳ, δευτέρως δὲ καὶ διακεκριμένως ἐν τῷ δημιουργῷ τὰ πάντα ἀνεφάνη τὰ τῶν ἔγκοσμημάτων αἷτια. et in Alcibiadem priorem MS. sic scribit: Καὶ μοι δοκεῖ καὶ ὁ Πλάτων εὐρῶν παρ' Ὀρφεῖ τὸν αὐτὸν τοῦτον καὶ Ἐρωτα καὶ Δαίμονα μέγαν ἀποκαλούμενον, ἀγαπήσαι καὶ αὐτὸς ἐπὶ τοῦ Ἐρωτος τὸν τοιοῦτον ὕμνον· περὶ μὲν γὰρ νοητοῦ νοῦ λέγων ὁ Θεολόγος,

Ἄβρος Ἐρως καὶ ΜΗΤΙΣ ἀτάσθαλος — — καὶ πάλιν· Ο 4

Οἷσιν ἐπεμβεβαῶς Δαίμων μέγας αἰὲν ἐπ' ἔχνη.

περὶ δὲ τοῦ νοεροῦ νοῦ καὶ ἀμεθέκτου,

Καὶ ΜΗΤΙΣ πρῶτος γενέτωρ καὶ Ἐρως πολυτερεπής·

Καὶ πάλιν·

Ἐν κρατος, εἰς Δαίμων γένετο μέγας, ἀρχὸς ἀπάντων.

Multa prudens et sciens praetereo, quae ex Athenagora, Macrobio, Orphicis Hymnis, tum autem praecipue e Proclo in Platonis Timaeum adferre possem: ne forte qui me minus norunt, Pauli me Leopardi scrinia compilare existiment. Inde petere possunt, vel a Theodoro Cantero, qui plura de his rebus scire desiderent. Nam quid ego censeam de illorum sententia, qui significationem mendosi verbi *Ἐρικεπεῶ* ex anilibus Cabbalistarum nugis conantur exsculpere? sed nolo aliquid inclementer dicere. Non nostrum est *κειμένους ἐπεμβαλνεν*. Veniam etiam libenter dedero, si minus ea perspexerint, quae a multis saeculis homines latuerunt, caligine et tenebris circumfusa. Nam ut concedam haec, quomodo a me emendata sunt, ita a Joanne

fuisse concepta; quod equidem haud facile crediderim; Suidae tamen et Cedreni temporibus depravatam esse hunc Malelae locum illud argumento est, quod hi interpretamenta duntaxat ex nostro afferant, de verbis Orphei οὐδὲ γού. Illud autem mihi videor satis certo scire, non Te expectare, ut vim verbi *Ηρικεπαῖος* et naturam explicem: Tunc ut ineptas plerumque et cassas Etymologias consecrari me velis? Dabitur jusjurandum, ne ab Orptheo quidem ipso hoc fieri potuisse. Scire prius aveo, unde illa vulgaria, *Διώνυσος, Ηραιστος, Ποσειδών. Διώνυσος*, ait Orpheus apud Macrobiū, ἀπό τοῦ δινεῖσθαι originem ducit:

*Πρῶτος δ' εἰς φάος ἦλθε, Διώνυσος δ' ἐπεκλήθη,
Οὐνεκα δινεῖται κατ' ἀπειρονα μακρὸν Ὀλυμπον.*

Ride, et ad hoc exemplum crede alia fuisse dicturum. Nec quidem de significatione τοῦ *Ηρικεπαίου* belle convenit scriptoribus. Secundum Malelam, Suidam et Cedrenum est ζωοδοτήρ. Nosti
 O 5 hos tres, quam ad unum redeant denique. At Nonno in συναγωγῇ ἱστοριῶν Phanes est ζωοδοτήρ. Ericeræus aliam vim habet nescio quam. *Λέγουσι δὲ αὐτὸν τὸν Φάνητα ἔφορον εἶναι τῆς ζωογόνου δυνάμεως, ὁμοίως καὶ τὸν Ηρικεπαῖον λέγουσιν ἑτέρως*
 V 5 *ἔφορον εἶναι δυνάμεως.* Quamobrem, si sapiam, non operam perdam in Etymologia hac inquirenda: magis ex usu fuerit, in quibus primum institi vestigiis pergere; et si qua restent Orphica apud Malelam, quae correctione opus habeant, pro virili reslituere.

Sic igitur refingo locum, quem habes p. 89.

*Ω ἄνα, Αἰητοῦς υἱ', ἑκατηβόλε Φοῖβε κραταῖε,
Πανδερκὲς, θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσων,
Ἡέλιε, χρυσέαισιν ἀειρόμενε πτερυγέσσιν,
Δωδεκάτην δὴ τήνδε παραλίσσο ἔκλυον ὀμφήν,
Σεῦ φαμένον, σὲ δὲ γ' αὐτὸν, ἐκηβόλε, μάρτυρα θεῖον.*

Tertio autem versui simillimus et maxime geminus ejusdem scriptoris est alius in Hymno ad Protogonum:

*Πρωτογόνον καλέω διφυῆ μέγαν αἰθερόπλαγκτον,
Ωγενῆ, χρυσέαισιν ἀγαλλόμενον πτερυγέσσιν.*

At vir bonus Joannes, atque item Cedrenus, ne in librariorum culpam hanc transferas, τὴν πτέρυγα arbitrabantur esse generis virilis. *En cor Zenodoti, en jecur Cratetis!*

Multo vero gravius affectus est locus pag. 92. ita poetae verba non modo cum interpretamentis Malelae confusa sunt atque commixta; sed et insuper mendis obsita et cooperta. Illa quidem certe μὴ διὰ μηδὲν veritus est Cedrenus describere, quippe quae nullo prorsus modo intellexerit. At meminisse vidisse Excerpta quaedam manu Patricii Junii ex Chronico quodam penes Cl. Seldenum manuscripto: ubi inter alia ejusdem farinae haec Orphica habebantur, corrupta ea quidem et mutila; nihilominus in quibus extarent vestigia verae lectionis: siquidem ibi scriptum

erat μὴ διὰ μὲ μηδέν. Proinde de hoc loco mihi nulla dubitatio est, quin in versiculos reponi debeat ad hoc exemplum:

Θῆρες τ' οἰωνοὶ τε βροτῶν τ' ἀλιτήρια φύλα
 Ἀχθια γῆς εἰδωλα τετυγμένα, μηδαμὰ μηδέν
 Εἰδότες, οὔτε κακοῖο προσερχομένοιο νοῆσαι
 Φράδμονες, οὔτ' ἀποθεὶν μάλ' ἀποστρέφαι κακότητος,
 Οὔτ' ἀγαθοῦ παριόντος ἐπιστρέφαι τε καὶ ἔρξαι
 Ἰδρίας, ἀλλὰ μάτην ἀδαήμονες, ἀπρονόητοι.

O 6

Ad hunc Orphicorum numerum non dubito adscribere quae extant p. 30. etsi ea Mercurio Trismegisto attribuant Malelas, Suidas, Cedrenus, Autor Chronici Paschalis et de quo postmodum plura MS. Baroccianus. Scilicet ab autoribus multo plus idoneis, S. Justino in Paraenetica ad Graecos, et S. Cyrillo adversus Julianum ad Orphea ἐν τοῖς ὄρκοις referuntur: ubi etiam veram hujus λέξεως scripturam offendes. Malelas enim cum suo grege antiquam adeo hic consuetudinem obtinent, ut nihil sentiant. Proxime autem ad Joannis verba accedes, si ita legeris:

Ουρανὸν ὀρκίζω σε θεοῦ μεγάλου σοφῶν ἔργον,
 Ορκίζω σ' αὐτὴν πατρὸς, ἣν ἐφθέγγετο πρώτων,
 Ἡνίκα κόσμον ἅπαντα ἐῆ στηρίζετο βουλή.

Ficta illa et commentitia oracula quae habes p. 42. 79. et 172. adeo misere ac foede accepta sunt, ita verba poetica in quotidianum sermonem immutata, ut vix invenias disjecti membra poetae. Quamobrem in iis recolligendis redintegrandisque frustra operam contere non libet; praesertim cum Joannes ipse satis aperte fateatur, se quae διὰ στίχων scripta fuerant, εἰς τὴν κοινὴν διάλεκτον immutasse. Verum, ut beem aliquos tam optabili nuncio, est liber Oxonii annos abhinc puto DC. calamo exaratus; in quo non pauca extant Oracula Malelani his germanissima: quae si omnia hic in lucem proferam, quando bella occasio est, sane (quod in Graecorum proverbio est) patella videatur operculum invenisse. Spero etiam me gratiae aliquantulum initurum ab hominibus illis peralegantis judicii, qui Oracula quae vulgo feruntur Sibyllinae tanquam ab anu fatidica Noachi filia fusa venerantur. Adeste igitur O vere σιβυλλίωντες, lotisque manibus sacra haec tangite.

Χρησμοὶ καὶ Θεολογίαι Ἑλλήνων Φιλοσόφων.

V 6
O 7

I.

Ἐρμου μεγίστου περὶ Παντοκράτορος.

Ἀκοιμήτου πυρὸς ὄμματι γρήγορε, δρόμον αἰθέρος ζωογονῶν,
 ἤλιου θέρμην κρατύνων, λαλλὰσι μεθιστῶν νέφει, τοῦνομα μὴ
 ζωρῶν ἐν κόσμῳ, ἀφθιτον ἀένναον πανεπίσκοπον ὄμμα πατέρα τῶν
 ὄλων θεὸν ὄντα μόνον, ἀπ' οὐδενὸς ἔχοντα ἀρχὴν ἔγνωκα· ἓνα μετὰ
 σε ὄντα μόνον ἐκ σοῦ γενναίω υἱόν, ὃν φάωμι ἀπαρρήτω καὶ ὄξυ-
 τέρα φωνῇ ἴδιον εὐθύς ἀφθόνας καὶ ἀπαθῶς ἀπογεννήτως λόγον

ἐγέννησεν (leg. ἐγέννησας) θεὸν ὄντα, τὴν οὐσίαν ἐκ τῆς οὐσίας, ὅς σου τοῦ πατρὸς τὴν εἰκόνα καὶ (leg. κατὰ) πᾶν ὁμοίαν φέρει, ὥστε ἐκεῖνος ἐν σοι, σὺ δὲ ἐν ἐκείνῳ, κάλλος ἴσοπτρον· ἀλληλεψύφραντον πρόσωπον. (leg. ἀλληλεψυφράντων προσώπων.)

II.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ Τριάδος.

Ἦν φῶς νοερὸν ἐκ φωτός, ut apud Malelam habentur p. 29.

III.

Τοῦ αὐτοῦ Προσευχή.

Οὐρίξω σε, Οὐρανὲ, Θεοῦ μεγάλου etc. Vide Mal. p. 30.

IV.

Ἀριστοτέλους.

Ἀκάματος φύσις Θεοῦ, γενέσεως οὐκ ἔχουσα ἀρχὴν, ἐξ αὐτῆς δ' ὁ πανσθενὴς οὐσίωται λόγος.

V.

Σόλωνος Ἀθηναίου.

Οὐκ ἐφικτόν μοι ἔστι ταῦτα πρὸς ἀμυήτους εἰπεῖν, οὔτε δὲ φανερώς παραθέσθαι· πλὴν τοῦ νοεῖν ἀκούεται (leg. τῷ νοεῖν ἀκούετε) ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ κατ' οὐρανὸν μεγάλου * φλογός ὑπερβάλλον, ὃν τρέμουσιν οὐρανοὶ γαῖά τε καὶ θάλαττα, αὐτοκράτωρ, ἀπάτωρ, τρισόλβιος. Confer haec cum Malelanis p. 79.

VI.

Θουκυδίδου.

Τὸ ἐν τρία καὶ τὰ τρία ἐν, ἄσαρκον προσωπικόν. Ἰῆ τέσσαρτον οὐρανοῦ γεννήτορα.

Ο 8

VII.

Χίλωνος.

Γόνος ἐκ γόνου καταλθὼν γόνιμον ὕδωρ ἐποίησε. Τὸ ἐπέτατον τῶν ὄλων αἴτιον ἐκινουῖται οὐ φωτὶ καὶ πνεύματι, ἀλλ' ὡς πάντων θεὸς καὶ κύριος καὶ πατήρ.

VIII.

Πλουτάρχου.

Ο παλαιὸς νέος, καὶ ὁ νέος ἀρχαῖος, ὁ πατήρ γόνος, καὶ ὁ γόνος πατήρ.

V 7

IX.

Ἀντιόχου Κολοφῶνος περὶ Τριάδος.

Ἦν νοῦς εἰς πάντων νοερώτατος * εἰ δὲ γε ἔστιν τοῦ ἄπο παγγενέτης νοερός λόγος ἀφθιτος αἰεὶ τῷ ἀπαυγασμῷ νοεροῦ πατρὸς, εἰς ἅμα πατρί, Ἐν μὲν ἱκωνουμῆ * εἰ δὲ γε ἔστιν ὡς ἀπὸ πατρὸς, Εἰς δὲ πέλων σὺν πατρί καὶ ἐξ ἐνός εἰς, μία τάξις,

Πατρός . . . . . δημοσίσιος ἄφθιτος αἰεὶ

Πνεύματι σὺν πρώτῳ ἀγίῳ καὶ σπέρματος ἀρχῇ.

Uno verbo, ne nescias, te monitum velim in libro MS. sic legi: τοῦ ἀποπαγγενέτης νοερώτερος λόγος ἄφθιτος υἱὸς ἀπαύγασμα. Sed nihil erat facilius, quam in versus concinnare. Quivis etiam emendare possit Κολοφωνίου vel ἐκ Κολοφῶνος. Illud fortasse plusculum habet difficultatis, quisnam sit ille Antiochus conjectura assequi. Et profecto nimis velim extaret Nicandri Colophonii liber περὶ τῶν ἐκ Κολοφῶνος ποιητῶν· mirum enim, ni ex animi sententia hoc negotium conficeremus. Nunc vero, quandoquidem iste liber, ut alia omnia καλὰ, vel flammis, vel humore, vel inertibus tineis consumptus est; eum optimum vatem arbitremur, qui illud in re tam ancipiti protulerit, quod sit veri simillimum. Opportune autem venit in mentem Xenophani illi Colophonio filium fuisse nomine Antiochum, quem res Siculas et Italicas scripsisse multi commemorant. Verum accidit perincommode, quod is etsi patre natus Colophonio, tamen nescio qui Syracusius vocetur. Alius proinde quatiendus est fumus. Placetne ut pro Antiocho reponatur Antiphanes? Athenaeus lib. 7. 0 9 Μνημονεύει αὐτοῦ Ἀντιφάνης ὁ Κολοφῶνιος ἐν τῇ Θηβαϊδί λέγων οὕτως,

Ἡ ὕκην, ἣ ἵππον, ἣ δὲ κίχλην καλέουσιν.

Sed mihi crede, nusquam fuit gentium Antiphanes ille Colophonius: Quippe, quod a doctissimo Casaubono non animadversum esse demiror, pro commentitio isto Antiphane reponendus est Antimachus, notissimus autor Thebaidos et Lydes, uti memorant ipse Athenaeus alibi, Etymologicon, Hesychius, Suidas, Quintilianus, aliique bene multi. Huic autem Antimacho vix equidem dubito quin putidos hos versus affingere voluerint. Quo quidem consilio nihil inconsultius esse potuit ut dementius. Proclus in Commentario Timaei distinguens poeticam ἐνθον ἀπὸ τῆς τεχνικῆς, illius exemplum τοὺς χρησμούς, hujus τὸ Ἀντιμάχειον ponit. Adeo ut Antimachum χρησμοφδόντα fingere, sit prorsus ἄνω ποταμῶν. Totus erat Antimachus in arte et opera: nihil habuit ἐξ ἐνθουσιασμοῦ, nihil ex afflatu furoris, et coelesti illo mentis instinctu, sine quo nullum poema sani coloris, nedum Oracula nasci possint.

X.

Ἐρώτησις Ἰάσονος βασιλέως τῶν Ἀργωνευτῶν εἰς τὸ Πύθιον τοῦ Ἀπόλλωνος.

Προφήτευσον ἡμῖν, Προφήτα Τιτὰν et quas sequuntur; ut habet Malelas p. 94.

XI.

Πλάτωνος.

Γενετὸς οὐδεὶς ἱερὸς γνώμης ἀφανοῦς ἰδεῖν αἰσθητήριον.

φύσις γὰρ μόνου θεοῦ ὡς αἰτίου τοῦ παντός γυμνήν ψυχὴν δυναμένου (leg. δυναμένη) ἰδεῖν· εἷς γὰρ αἰτίος τοῦ παντός, εἷς καὶ ἔξ αὐτοῦ ἄλλ' ὅλος (leg. ἄλλος) ὁ εἷς, καὶ ποτε οὗτος ὁ εἷς οὐκ ἔν χρόνῳ, αἰδίος γὰρ ὁ εἷς καὶ συναίδιος.

O 10

XII.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ Χριστοῦ.

Ὅπῃ ποτέ τις ἐπὶ τὴν πολυσεδεῆ *) ταύτην ἐλάσει γῆν, καὶ διχα σφάλματος σὰρξ γενήσεται, ἀκαμάτοις θεότητος ὄροις ανιάτων παθῶν λύσει φθορὰν, καὶ τοῦτο φθόνος γενήσεται ἔξ ἀπίστου λαοῦ καὶ πρὸς ὕψος κρεμασθήσεται ὡς θανάτοι καταδικῶς (leg. θανάτῳ καταδικῶς) πάντα πράσας (leg. πράξας εἶνε δράσας) πείσεται.

V 8

XIII.

Χρησμός τοῦ Απόλλωνος δοθεὶς ἐν Δελφοῖς περὶ Χριστοῦ.

Εἷς με βιάζεται οὐράνιον φῶς, καὶ ὁ παθῶν θεός ἐστιν, καὶ οὐ θεότης ἔπαθεν αὐτῇ, ἄμφω γὰρ βροτόσωμος καὶ ἄβροτος αὐτὸς θεὸς ἤδη καὶ ἀνὴρ, πάντα φέρων παρὰ πατρός ἔχων τε τῆς μητρὸς ἅπαντα, πατρός μὲν ἔχων ζώων ἄλλκει, μητρὸς δὲ θνητῆς σταυρὸν, τάφον, ὕβριν ἀνιήτου καὶ ἀπὸ βλεφάρων ποτεχευᾶ τὰ δάκρυα θερμὰ ὁ πέντε χιλιάδας ἐκ πέντε πυρῶν κορέσαι (1. σας) τὸ γὰρ θέλειν ἄβροτος ἄλλκει. Χριστὸς ὁ ἕμὸς θεός ἐστιν ἐν ξύλῳ τανυσθῆ ὃς (leg. τανυσθεὶς) θάνεν. ὃς ἐκ ταφῆς εἰς πολλῶν ὄλων.

Miris modis haec perturbata sunt; magnam tamen partem in versus suos nullo negotio redigi possunt in hunc modum.

Εἷς με βιάζεται οὐράνιον φῶς — — —

Καὶ ὁ παθῶν θεός ἐστι, καὶ οὐ θεότης πάθεν αὐτῇ.

Ἀμφω γὰρ βροτόσωμος ἔην ἢδ' ἄβροτος αὐτὸς

— — — — θεός ἢδὲ καὶ ἀνὴρ,

Πάντα φέρων παρὰ πατρός, ἔχων τῆς μητρὸς ἅπαντα

Ἐκ πατρός μὲν ἔχων ζώην ἄλλκει — — —

Μητρὸς δὲ θνητῆς σταυρὸν, τάφον, ὕβριν, ἀνίην.

Τοῦ καὶ ἀπὸ βλεφάρων ποτε χευατο δάκρυα θερμὰ.

XIV.

Ἀστάνου περὶ τῆς Θεοτόκου.

Τιμήσωμεν τὴν Μαριάμ, ὡς καλῶς κρύψασαν τὸ μυστήριον.

Sine dubio loco Ἀστάνου emendandum est Οστάνου. Ostanus magus et Zoroastres etiam indoctis cognitissimi. Theodoro Meliteniotae Praefatione in Astronomiam non Ostanus dicitur, O 11 sed Οτάνης. Quae fortasse vera scriptura est: nam et apud Herodotum non unus est Otanus Persa: et vero Magus ille na-

*) πολυσεδεῆ Τουρπιῦς Emend. vol. III. p. 431.

tione fuit Chaldaeus. Theodori locum describam, quod ibi plurimorum Magorum nomina videas, quos alibi frustra quaesieris. *Εν οἷς (Χαλδαίοις) ἄλλοι τε πλείστοι γεγονάσιν ἀξιόλογοι ἄνδρες καὶ μάλιστα Ζωροάστρης καὶ μετ' ἐκείνον Οτάνης, ὃ τε Κιθηνᾶς, καὶ Ναβουριανός, καὶ σὺν αὐτοῖς ὁ Σουδίνος, ἀλλὰ καὶ Σέλευκος ἀπὸ Σελευκίας Χαλδαῖος καὶ οὗτός ἐστιν.*

XV.

Θούλις ὁ Αἰγυπτίων βασιλεὺς ἐπαρθεὶς τοῖς κατορθώμασιν ἠρώτησεν εἰς τὸ μαντεῖον τοῦ Εὐριπίδου περὶ αὐτοῦ οὕτως.

Φράσον μοι πυρισθενές etc. ut Malelas p. 26.

Hominem sane festivum, qui Euripidem χρησολογοῦντα nobis exhibuit. Quidni autem, inquires? cujus ex μαντεῖω hoc editum est,

Μάντις δ' ἄριστος ὅστις εἰκάξει καλῶς,
oraculum quidem, quo nihil verius ac sapientius; quale nunquam aut Bacis fudit, aut Comicus iste Glanis, aut

Pythia quae tripode ex Phoebi lauroque profata est. Sed extra jocum: sine controversia corrigendum est τοῦ Σαρᾶπιδος· cui Canobi templa dicata sunt; etiam Alexandriae et Memphi. Narrat Strabo miris quosdam laudibus efferre τὰς ἀρετὰς τῶν τοῦ Σαρᾶπιδος ἐν Κανώβῳ λελών. Haec scripseram, cum sero animadverti apud Suidam in voce Θούλις ita legi αὐτολεξεῖ, uti prius ex conjectura emendaveram.

Dubitantem me et quo proxime iure veritam circumspectantem ad se vocat Sophocles, indignis sane modis a Joanne acceptus p. 47. *Ο γὰρ σοφώτατος Σοφοκλῆς δράμα ἐξέθετο καὶ ποιητικῶς εἶπεν ὅτι ὁ Τειρεσίας τὴν Παλλάδα εἶδε λουομένην καὶ γυνὴ ἐγένετο.* Ego vero quovis pignore contenderim nihil usquam de fabella ista profectum a Sophocle, quanquam ab aliis passim memoretur. Cum enim omnes fere titulos Sophocleorum Dramatum beneficio Grammaticorum veterum habeamus, nullum est ubi Tiresiae persona locum habere possit, praeterquam una Trilogia, Oedipus Tyrannus, Antigone, et Oedipus in Colono: sic enim sentio: sive Tetralogiam malis, accedo; ut fabula Saty- O 12
rica, sicut omnes omnium praeter Cyclopem Euripidis, periisse videatur. Quanquam enim affirmet Suidas, ὅτι ὁ Σοφοκλῆς ἤρξε V 9
τοῦ δράμα πρὸς δράμα ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ μὴ τετραλογίαν· scimus tamen ex Didascaliiis non ex omni parte verum hoc esse. Vide modo Aristophanem Grammaticum in Argumento Medae Euripidis. Atqui haud commemini fabellam istam de Tiresia in trinis illis narrari, neque ibi reperiri posse arbitror. Prima haec est erga Sophoclem contumelia. Deinceps, *Οθεν, αἰτ, ἐξέθετο Σοφοκλῆς ἐν τοῖς αὐτοῦ συγγράμμασι τὰτα ἀληθείας εἶναι. Εἰς ἐστὶν ὁ θεὸς ὃς τὸν οὐρανὸν etc.* O hominis stuprem; et *ἰδιωτεῖαν* meram! Apud autorem, unde haec habuit Antiochensis,

sine dubio scriptum erat ad hoc exemplum: Καθώς δ Σοφοκλῆς εἶπεν ἐν ταῖς ἀληθείαισιν εἰς ἔστι θεός. Homo stolidus interpunctione falsa jugulavit versum, πρῖσereque disperdidit. Nimirum ab ἀληθείαισι distinctionem posuit, cum oratio post εἶπε sustineri debuerit. Sed efficiam ut posthac hi versiculi sano saltem pede possint incedere. Sic igitur emendo:

Ἐν ταῖς ἀληθείαισιν εἰς ἔστιν θεός
 Ὁς οὐρανόν τ' ἔτευξε καὶ γαίαν μακρὰν
 Πόντον τε χαροπὸν ὄδμα κἀνέμων βίας.
 Θνητοὶ τε πολλὸν καρδίᾳ πλανώμενοι
 Ἰδρυσάμεσθα πημάτων παραψυγῆν,
 Θεῶν ἀγάματ' ἐκ λίθων ἢ χαλκῶν
 Ἡ χρυσοτευκτῶν ἢ λεφαντίνων τύπους.
 Θυσίας τε τούτοις καὶ κενὰς πανηγύρεις
 Τεύχοντες οὕτως εὐσεβεῖν νομίζομεν.

Ita fere leguntur apud Justinum, Clementem, Eusebium, Theodoritum, et partim Athenagoram; adeo ut demirer interpretem Chilmeadum, hominem sane pereruditum, in luce tam clara minus solito perspexisse. Sed non te celabo, quod pace sanctorum virorum dictum velim, vehementer me suspicari non esse haec a Sophocle. Id adeo cur in animum inducam, si me interrogas; dico, permirum mihi praeter alia videri, tam illustrem locum Ecclesiasticis solis incurrisse in oculos, aliorum omnium aciem

O 13 effugisse. Qui factum, uti dormitaret hic Plutarchi diligentia? Qui Porphyrium praeterire potuit περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων tam insigne testimonium adversus τῶν θυσιῶν τὰς παρανόμους σφαγὰς, ut ad hunc locum ait Theodoritus? Ubi tu, Stobaeae, cessasti, literarum oblivio? tu, qui tot forulos Bibliothecarum excussisti, Sophoclis autem et Euripidis monumenta studiosae praeter caetera lectitasti. Adeone paucos e Patribus, quid Patres autem dico? unumne aliquem tenebrionem, qui supposita persona librum ediderit (ut et olim et hodie nonnullorum opinio est, neque adeo injuria) caeteris omnibus peraspiciorem et diligentiosem fuisse? Clemens enim aperte et ingenue fatetur Hecataei se fidem secutum, apud ipsum Sophoclem omnino non legisse. Ο μὲν Σοφοκλῆς, ait Strom. V. ὡς φησιν Ἐκαταῖος ὁ τὰς ἱστορίας συνταξάμενος ἐν τῷ κατ' Ἀβραμὸν καὶ τοὺς Αἰγυπτίους. Illud autem exploratum habeo tam a Justino et Clemente Patres alios accepisse, quam Justinum et Clementem commentitii ejus Hecataei autoritate tradidisse. Quem ad hominem demum, et quam nulla fide res redierit, vides. Ille ne ut Sophocli versiculos aliquot vereretur affingere, qui illum ipsum, quo eos adduxit, librum ediderit simulata persona Hecataei? Ipsa praeterea oratio de se facit indicium. Non agnosco illud χαλκῶν, et πολλὸν sumptum, ut aiunt, adverbialiter, esse hominis Attici, aut in Tragoedia ferri posse. Qualis enim haec foret confusio dialectorum, et ut ait

ille, sartago loquendi? Oportuit enim πολὺ et χαλκῶν. Χαλκίων quidem a χαλκεύς Attice dixeris; minime gentium a χαλκοῦς, non magis mehercule quam ἀγαπάει vel Ἀριστοτέλειος. Χρῦσα, ait Phrynichus, ἀργύρεα, κῦανεα, γάλπεα ταῦτα Ἰακὰ διαιρούμενα· χρηὴ οὖν λέγειν χρῦσαῖ, ἀργυρᾶ, κυανᾶ τὸν Ἀττικίζοντα. Χρῦσοῦς λέγε, τὸ γὰρ χρῦσεος Ἰακόν, ὠσαύτως καὶ ἀργυροῦς, χαλκοῦς, κυανοῦς; καὶ τὰ ὅμοια. Rogo denique, cui personae haec oratio conveniat? Quave Sophocles fiducia die festo Ludorum (non alias enim in scena quam Panathenaeis ac trinis Liberalibus Tragoediae docebantur) illos ipsos dies festos et Ludos solennes in contemptionem adduceret? Istaccine se impune laturum speraret? Nonne Aeschyli periculum cautiosem eum faceret, qui, quod in Sisypho opinor πετροκυλιστῆ ad Cereris mysteria curiosis videretur alludere, nisi ad aram Bacchi confugisset, illico trucidatus esset in Scena: postea etiam in Areopago de capite suo causam dixit? Habes, amice, suspensiones nostras: tu tuique similes rem cognoscite, et sententiam ferte; non Βεκκεσέληνος quidam, πολυμαθεὶς sine pectore et mente,

ἀνέρες ὧν τὸ κῆαρ

Παλῶ δέσονται καὶ δυσκενλίττω τρυγός.

Praeclare vero actum est cum Sophocle, quod a χρῶνοξόφῳ nostro non nisi semel ad falsum testimonium dicendum citatus sit: Euripides autem, qui Malelae erat paulo familiarior, gravissimas istius consuetudinis poenas sustinuit; adeo quidem ut non minus incommodo hospite hoc Antiochensi, quam olim Promeri canibus usus esse videatur. Non erit, opinor, ab instituto nostro alienum, si locos omnes accuratius aliquantum examinem, in quibus Euripidis mentio fit: et quoad ejus facere potero, V 10 fabularum titulos, quo singuli quique loci referuntur, ostendam. Dabitur fortasse occasio ex interioribus literis aspergendi aliquid: memores tamen erimus, ut spondeo, verbi veteris, quo admonemur

Τῆ χειρὶ σπείρειν, μηδ' ὄλω τῷ θυλάκῳ.

Quae igitur habes pag. 39. Περὶ ἧς (Δανάης) μυθολόγησεν Εὐριπίδης ὁ σοφώτατος ἐν τῇ συντάξει τοῦ αὐτοῦ δράματος et quae sequuntur, e fabula Danae desumpta sunt. Laudat hanc Pollux lib. 4. cap. 16. Stobaeus autem non semel, ut et aliam Sophoclis similiter inscriptam. Harum alterutram, magis tamen Euripideam, latine convertit Naevius, cujus Danae Nonio Marcello citatur. Plutarchus Consolatoria ad Apollonium: Ο δὲ παραμυθούμενος τὴν Δανάην δυσκενθούσαν Δίκτυς φησι

Δοκεῖς τὸν ἄδην σῶν τι φροντίζειν γόνων
Καὶ παῖδ' ἀνήσειν τὸν σὸν, εἰ θέλοις στένειν;
Παῦσαι· βλέπουσα δ' εἰς τὰ τῶν πέλας κακὰ
Ρᾶων γένοι' ἂν, εἰ λογιέσθαι θέλοις
Ἄσοι τε δεσμοῖς ἐκμερόχθηται βροτῶν

Όσοι τε γηράσκουσιν ὄρφανοὶ τέκνων
 Τούς τ' ἐκ μεγίστης ὀλβίας τυραννίδος,
 Τὸ μηδὲν ὄντας. ταῦτά σε σκοπεῖν χρεῶν.

Erravit eruditissimus Grotius in Excerptis, cum in versu quarto reposuit, *Ῥῶν φέροις ἄν.* Nihil enim magis usu tritum, quam ῥῶν εἶναι, melius habere, hilariore animo esse, convalescere. Etiam pueri hoc sciunt. Erravit, cum in versiculo quinto emendare conatus est ἐμμεμόχθηται. Non enim magis μοχθοῦμαι dixeris, cum μοχθῶ sit verbum neutrum, quam πάσχομαι aut κάμνομαι. Sine dubio scriptum oportuit,

Όσοι τε δεσμοῖς ἐμμεμόχλευνται βροτῶν.

vel Όσοι τε δεσμοῖσι μεμόχλευνται βροτῶν.

Erravit denique, cum locum hunc ad hanc, de qua agimus, Danaen referendum putavit, qui omnino ex Euripidis Dictye accersitus est. de quo consule Stobaeum, et alios. Aristophanes Grammaticus in argumento Medae. *Εδιδάχθη ἐπὶ Πυθιοδώρον ἄρχοντος κατὰ τὴν πρὶ Ὀλυμπιάδα. Πρῶτος Εὐφορίων, δευτερος Σοφοκλῆς, τρίτος Εὐριπίδης. Μῆδεια, Φιλοκτήτης, Αἰκτῆς, Θερισταί. Σάτυρος οὐ σώζεται. Scribe Αἰκτῆς, Θερισταί σάτυροι οὐ σώζονται.* i. e. *Θερισταί δρᾶμα σατυρικόν.* Ita loqui solent. Cave enim credas τὸ σάτυροι esse partem inscriptionis. Ita Sophoclis fabula *Κωφοὶ σάτυροι.* Scholiastes Nicandri simpliciter *Σοφοκλῆς ἐν Κωφοῖς.* Sic ejusdem *Ἰχνηταί σάτυροι,* quemadmodum apud Pollucem est legendum pro *Ἰχνηταί Σάτυρων.* Athenaeus non apposito fabulae discrimine, *Σοφ. ἐν Ἰχνηταῖς.* Sic *Ἰοφῶν ἐν Ἀνδροδοῖς σατύροις* apud Clementem: sic *Aeschylus ἐν Κῆρυξι σατύροις* apud Pollucem: ita enim emendo pro *κῆρυξι σατυρικοῖς.* Photius in Lexico manu scripto: *Πυρσοκόρσος λέοντος, Αἰσχύλος ἐν Κῆρυξι σατύροις.* Ex quo restituendus Hesychii locus: *Πυρσοκουρσολέοντος πυρσοκοπέφαλον, ξανθοπέριχον,* lege, ut apud Photium. Cum autem nomen fabulae cujuspiam sit numero singulari; tunc *σατυρικῆ* dicunt et *σατυρικός.* Potuit autem Grotius erratum suum resciscere ex Fragmento illo Danae, quod primus in lucem edidit de literis optime meritis Hieronymus Commelinus. Ibi dramatis personae sunt O 16 Mercurius, Danae, Nutrix, Acrisius, Minerva, Nuncius, Chorus: Dictys autem minime comparet. In *ἀποσπασματίῳ* illo sic vulgo legitur non longe a principio.

— — — *κᾶτά πως κείνη ποτι*

Ευνήν κρυφαίαν γνοῦσα καὶ μὴ γνοῦσα δὴ

Τρόπικτρον λέοντα τέξεται πατρὶ.

Cum metri ratio, tum res ipsa flagitat, ut *ἐπόπικτρον* scribamus, non *ἐπόπικτρον.* Quis non alatum Perseum et in libris legit, et in pictis tabulis vidit? At interpres homo sane festivus ita convertit: sub saxo natum leonem. Nempe huic committas, siquid recte curatum velis. Et tamen is ipse est ni fallor, qui

bonam aetatis partem contrivit, ut Suidam foras extruderet mendis maculisque usquequaque obsitum, ut aliquando fortasse ostendemus.

Pag. 51. Διὰ τοῦτο δὲ ὁ Εὐριπίδης τῶν Βακχῶν ἐξέθετο δρᾶμα, ὡς ἀπὸ Πενθέως εἰπὼν ταῦτα. Σεμέλη δὲ λοχευθεῖσα ἐκ βροτοῦ τινος, εἰς Ζῆνα φέρουσα τὴν ἀμαρτίαν λέγει. Bacchae Euripidis etiam nunc supersunt. Illud autem mentitur Malelas, ὡς ἀπὸ Πενθέως. non Pentheus enim, verum Semelas sorores Ἰνὸ κ' Ἀύτονόα, γ' ἑ μαιλοπάργος Ἀγυῖα contumelias has ei dixerunt. Bacchus in prologo.

Ἐπεὶ μ' ἀδελφαὶ μητρὸς ἄς ἤμισ' ἐχρῆν
Διόνυσον οὐκ ἔφασκον εἶναι τοῦ Διὸς,
Σεμέλην δὲ νυμφευθεῖσαν ἐκ Θνητοῦ τινος
Εἰς Ζῆν' ἀναφέρειν τὴν ἀμαρτίαν λέχους.

V 11

Pag. 58. Ο γὰρ σοφώτατος Εὐριπίδης ποιητικῶς ἐξέθετο δρᾶμα, ὡς ὅτι ὁ Ζεὺς εἰς σάτυρον ἔφθειρε τὴν Ἀντιόπη. Censeo supplendum esse, εἰς σάτυρον τρεφθεὶς ἔφθειρε. Propter similitudinem duorum verborum accidit, ut fieri solet, ut librarius unum omitteret. Porro fabula Antioipa memoratur ab Hesychio, Stobaeo, aliis. Photius Patriarcha in Lexico MS. Εὐκρας εὐκρατος εὐφροστοῖσιν. Εὐκρας οὐ γένοι' ἂν ἠδέως, ἐν Ἀντιόπη. Lege. Εὐκρας εὐκρατος· Εὐκρῆ. ἐν Ἀντιόπη· Βροτοῖσιν εὐκρας οὐ γένοι' ἂν ἠδέως. Suidas: εὐκρας, ἀντὶ τοῦ εὐκρατος. Scribe Εὐκρας, uti recte apud Etymologicon magnum. Antioipam latine docuit Pacuvius, de Graeco Euripidis conversam: citantibus Charisio, Diomede, Servio et Marcello. In quo

O 17

admiror, ait Cicero de Finibus, cur in gravissimis rebus non delectet eos patrius sermo, cum eadem fabellas Latinas ad verbum de Graecis expressas non legant. Quis enim tam inimicus paene nomini Romano est, qui Ennii Medeam, aut Antioipam Pacuvii spernat aut rejiciat? qui se iisdem Euripidis fabulis delectari dicat, Latinas oderit? Nosti illud Persii,

Sunt quos Pacuviusque et verrucosa moretur

Antioipa, aerumnis cor luctificabile fulta.

Pag. 63. Ο γὰρ σοφώτατος Εὐριπίδης ποιητικῶς ἐξέθετο δρᾶμα περὶ τοῦ Οἰδίποδος καὶ τῆς Ἰοκάστης καὶ τῆς Σφιγγός. Oedipus et Jocasta in Phoenissis ad partes vocantur: quin et ibidem de Sphinge mentio fit non semel. Potuit igitur Antiochensis ad Phoenissas respicere, potuit ad fabulam Oedipum, quae laudatur ab Hesychio, a Stobaeo aliquoties, ab Erotiano.

Pag. 88. Καὶ μετὰ Αἰσχύλον ἐβασίλευσαν αὐτῶν (τῶν Ἀθηναίων) Ἀκμαίων ἔτη δύο, περὶ οὗ Εὐριπίδης ὁ σοφώτατος δρᾶμα ἐξέθετο· καὶ μετὰ Ἀκμαίοντα ἐβασίλευσαν αὐτῶν ἄλλοι ἸΗ'. Amate te, Syriace, serione haec an joco? quae te enim laevae atque intemperiae agitant, cum haec scriberes? ποῦ τοὶ φρένες ἰκπεπότανται; Ἀκμαίων et Ἀκμαίοντα pro Ἀκμαίων et Ἀκμαίονα?

Mali sunt illa, non hominis. Simile peccatum est, quod de Alcmaeone Atheniensi tragoediam factam existimes. Siquidem ille est Alcmaeo Argivus, Amphiarai filius, qui, quod Eriphylen matrem occidisset, furiis agitatus est. Inde scenae argumentum est accersitum. Timocles Comicus:

Τούς γάρ τραγῳδοὺς πρῶτον, εἰ βούλει, σκόπει,
Ὡς ὠφελούσι πάντας· ὁ μὲν γάρ ὢν πένης
Πτωχότερον αὐτοῦ καταμαθῶν τὸν Τήλεφον
Γενομένον, ἤδη τὴν πενίαν ῥᾶον φέροι·
Ὁ νοσῶν δὲ μανικῶς Ἀλκμαίων' ἐσκέψατο.

Antiphanes — — Μακάριόν ἐστιν ἡ τραγῳδία
Πολύμα κατὰ πάντι' — — ἂν πάλιν
Ἐἶπε τις Ἀλκμαίωνα, καὶ τὰ παιδία
Πάντι' εὐθύς εἶρηξ' ὅτι μανεῖς ἀπέκτους
Τὴν μητέρα.

- O 18 Cicero Academ. 2. Quid? ipse Alcmaeo tuus, qui negat cor sibi cum oculis consentire, nonne ibidem incitato furore; *Unde haec flamma oritur?* et illa deinceps, *Incede, incede; adsunt, adsunt; me, me expetunt.* Quid, cum virginis fidem implorat? *Fer mi auxilium; pestem abige a me; flammiferam hanc vim quae me excruciat. Caeruleo incinctae angui incedunt; Circumstant cum ardentibus taedis.* Sed piget profecto in re certissima testibus usum esse non necessariis. Illud opinor auribus tuis, Milli, novum accedet; integram hujus dramatis inscriptionem esse *Ἀλκμαίων ὁ διὰ Ψωφίδος.* Nisi fortasse geminum Alcmaeonem Euripides ediderit, aut iterum eundem, correctum scilicet et *διεσκευασμένον.* Quicquid est hujus, solus adeo me docuit Hesychius noster, et fortasse solum: alios, qui data ejus verba non poterant intelligere, non item. *Ἀργαίνοι, λευκαίνειν. Εὐριπίδης Ἀλκμαίωνι, διὰ ψωφίδος ἀργαίνουσα, λευκαίνουσα, φοιτῶσα.* Censuro corrigendum esse: *Εὐριπίδης Ἀλκμαίωνι τῷ διὰ Ψωφίδος.* tum notam distinctionis ponendam † *Ἀργαίνουσα, λευκαίνουσα, φοιτῶσα.* Παρὰ δὲ τὸ ἀργόν, ait Eustathius ad Odysseae secundum, *καὶ ἀργάντες ταῦροι παρὰ Πινδάρῳ, καὶ ἀργαίνειν τὸ λευκαίνειν παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἀλκμαίωνι.* Sive haec Eustathius ab Hesychio, sive ab alio quopiam uterque transtulit, apparet hunc locum a multis jam saeculis fuisse depravatam. Qui factum alioquin, ut Eustathius tragoediae nomen mutilum protulerit, nisi quod in verbis sequentibus cerneret οὐδὲν ὑγιές. Idem Hesychius: *Ἀτενής. Ἦκω δ' ἀτενής ἀπ' οἰκῶν. Εὐριπίδης Ἀλκμαίωνι τῷ διὰ ψωφίδος συντείνασα.* Corrige sodes in hunc modum: *Εὐριπίδης Ἀλκμαίωνι τῷ διὰ Ψωφίδος, συντείνασα. Ἀτενής, ait, est συντείνασα, festinans summa cum virium contentione.* Cujus significationis exempla quod haud temere reperiantur, propterea verbi sedes a Grammaticis indicata est *Ἀλκμαίων ὁ διὰ Ψωφίδος.* Rationem porro hujus inscriptionis non diu neque frustra

quae siverit, qui in memoria habuerit Alcmaeonem, quem antea contortorum anguinium et ardentium taedarum verbera nusquam consistere paterentur, aliquando tandem ad sanam mentem in V 12 Psophide Arcadiae rediisse. Videatur in Arcadicis Pausanias. Apollodorus lib. III. *Αλκμαίωνα δὲ μετῆλθεν Εριννὺς τοῦ μη-* O 19 *τρῶου φόνου, καὶ μεμηνῶς πρῶτον μὲν εἰς Ἀρκαδίαν πρὸς Οὐκλίαν παραγίνεται, ἐκείθεν δὲ πρὸς Ψωφίδα πρὸς Φηγέα· καθαρθεῖς δὲ ἐπ' αὐτοῦ Ἀρσινόην γαμῆϊ τὴν τούτου θυγατέρα.* Jam monui emendandum esse Ψωφίδα syllaba secunda producta. Ovidius:

Usque sub Orchomenon, Psophidaque, Cyllenenque.

Percommode autem hic locus Apollodori in memoriam mihi alium redigit, in libro primo; qui viros doctos in errorem hactenus induxit: deinceps tamen, uti spero, non faciet. Τυδεὺς δὲ ὡς φησιν ὁ τὴν *Αλκμαιωνίδα* γεγραφῶς κτείνας τοὺς *Μέλανος* παῖδας ἐπιβουλεύοντας *Ολνεῖ*, *Φηνέα* etc. Quae sic latine expressit interpretis: Is qui Alcmaeonidem tragoediam scripsit. Hominem sans liberalem, qui vocem illam Tragoediam benigne nobis de suo largitus est. Atqui, O bone, *Αλκμαίων* ea Tragoedia, non *Αλκμαιωνίς* inscribitur, ut Erotianus, Stobaeus, Priscianus, aliique testantur. Sicuti autem Philoclis Tragici tetralogia de Pandione *Πανδιονίς*, atque Aeschyli de Oreste *Ορεστεια* nominata est; Ita fieri potest ut Euripides tria dramata de Alcmaeone publicaverit, una cum quarto Satyrico argumenti omnino alieni: quam integram tetralogiam *Αλκμαιωνίδα* vocarent. Sed oportet Epicharmi illud semper habeas in promptu,

Νᾶφε καὶ μέμνας' ἀπιστεῖν' ἄφθρα ταῦτα τᾶν φρενῶν.

Quicumque enim humaniores has Musas colit, saepe numero sollet usu venire ut

Ἰση ψεύδαια πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὄμοια.

Siquidem haec de Alcmaeonide suspiciones, aegri sunt somnia; cum is Scriptor, quicumque tandem fuerit, (neque enim de aetate, neque de patria viri, aut nomine quicquam habeo comperitum) historicus sit, non tragicus. O δὲ τὴν *Αλκμαιωνίδα* γράφας (verba sunt Strabonis lib. 10.) *Ἰκαρίου τοῦ Πηνελόπης πατρὸς υἱοῦς γινέσθαι δύο Ἀλυξία καὶ Λευκάδιον. δυναστεῦσαι δ' ἐν Ἀκαρνανίᾳ τούτους μετὰ τοῦ πατρὸς.* Et quidem Euripide vetustior. Scholiastes ad Orestem v. 1000. *Ἀκολουθεῖν δοκεῖ ὁ Εὐριπίδης τῷ τὴν Ἀλκμαιωνίδα* (ω scribe etiam apud Apollodorum, non ο.) *πεποιηκῶτι εἰς τὰ περὶ τὴν ἄρνα, ὡς καὶ Διονύσιος ὁ κωκυλογράφος φησὶ. Φερεκύδης δὲ οὐ καθ' Ἐρμού μηνὶν φησὶ τὴν ἄρνα ὑποβληθῆναι. ὁ δὲ τὴν Ἀλκμαιωνίδα γράφας τὸν* O 20 *ποιμήνα προσαγαγόντα τὸ ποιμνίον τῷ Ἀτρεΐ ἀναποκαλεῖ.* Quid tibi dicam depravatam mihi videri verbum illud postremum? χρεῖ enim δῆλον, τὸ τοῦ Φερεκύδου. leg. *Ἀνταῖον ἀποκαλεῖ* vel *Ἀντανδρον* καλεῖ vel *Ἀντιφον*, vel simile quippiam; cum sine

controversia desit nomen Pastoris. Haec habui, Milli jucundissime, quae de Alcmaeone et Alcmaeonide ore, ut opinor, alio indicta dicerem: non enim placet eorum ratio, qui cum merae corniculae sint, emendicatis hinc inde plumis germanos pavones se pollicentur.

Pag. 104. Multa narrat Malelas de Proeto, Stheneboea et Bellerophonte, καθὼς συνεγράψατο Εὐριπίδης ὁ τραγικὸς ποιητῆς πληρώσας τὸ δράμα. Intellige de fabula *Stheneboea*, cujus mentio fit apud Athenaeum, Stobaeum, alios. Julius Pollax lib. 3. cap. 4. *Εἴρηται δὲ ξηναπάτη παρ' Εὐριπίδῃ.* Nomen tragoediae non commemorat; aliunde tamen stimus hanc esse de qua agimus, Stheneboeam. *Ξηναπάτας*, ait Photius MS. *ἰδίως ἐπὶ τῶν . . . . ὅταν μὴ τοιοῦτοι πνέωσιν ἄνεμοι ἐν τοῖς πελάγεσιν, ὁποῖοι ἐν τοῖς λιμέσιν.* *Εὐριπίδης Σθενεβοία.* *Τίς ἄνδρα τινα ξηναπάταν.* Scribe autem in Polluce *ξηναπάτης.* Apparet ita corrigendum esse, cum ex hoc loco Photii; tum ex Euripidis *Medea*, quae in extrema fabula sic Jasoni convitium facit, *Τίς δὲ κλύει σου θεὸς ἢ δαίμων τοῦ ψευδόρκου καὶ ξηναπάτα;* Aristophanes *Vespis*:

*Εἴ τις ὑμῶν, ὃ θεαταί, τὴν ἐμὴν ἰδὼν φόνον
Εἶτα θανμάζει μ' ὄρων μέσον διεσφηκωμένον,
Ἦτις ἡμῶν ἢ πλῖνοια τῆσδε τῆς ἐγκεντοίδος,
Ῥαδίως ἐγὼ διδάξω, κἄν ἄμουσος ἦ τὸ πρῖν.*

Scholias tes annotat ad versum novissimum: ὁ στίχος ἐκ *Σθενεβοίας* *Εὐριπίδου.* Bene pot factum, quod nos docuerit, unde tralatus sit hic *στίχος*, quod quidem alias nesciremus. Atque ea gratia non leve peccatum ei condonabitur. Enimvero non totus versus, ut ille existimavit, sed pars tantummodo posterior ex Euripide est. Nam in his rebus verba mihi dari haud facile patior, qui, ut scis, fragmenta omnium Poetarum Graecorum cum emendationibus et notis grande opus edere constitueram: nunc, ut aiunt, *Ἄλλος βίος, ἄλλη διαίτα.* Plutarchus *Συμπεσιακῶν* 1. 5.

*Πῶς εἴρηται τὸ — — — Μουσικὴν δ' ἄρα
Ἐρως διδάσκει, κἄν ἄμουσος ἦ τὸ πρῖν.*

Quem ego locum admirror, cum sine dubio depravatus sit, nemini unquam in suspicionem venisse. Ita exhibent, ut vulgo legitur, Erasmus et Jos. Scaliger in Proverbiis; ita Grotius in Excerptis. Spes tamen est, ut nunc jam dehinc tam turpe erratum ex libris et memoria hominum auferatur. Legent enim qui sapient, *μουσικὸν*, non *μουσικὴν*. *Μουσικὸν διδάσκει*, i. e. *ποιητὴν ἀποδείκνυσαι, poetam reddit*: Quasi hoc senario Latine dixeris: Amor poetam vel facit, vel invenit. *Ars Musica et studium musicum est poetica.* Terentius: *Is sibi responsum hoc habent; in medio omnibus Palmam esse positam, qui artem tractant Musicam.* Ea autem significatio τοῦ *διδάσκειν* elegantior

paulo est et rerior, propterea que fraudi fuit librariis: attamen non desunt exempla. Aristoph. Ranis.

Καὶ σὺ τί δὴ δράσας αὐτοὺς οὕτως ἀνδρῶν ἐδίδαξας;

Sed et hic locus in vitio est; et legendum autore MS. Oxoniensi:

Καὶ σὺ τί δράσας οὕτως αὐτοὺς γενναίους ἐξεδίδαξας;

Vulgata lectio cum propter alia minus placet, tum ob hoc praecipue; quod τὸ τετραπόδιον sive iv. priorum pedum mensura non debet in dimidiatum verbum desinere. Idem Plutarchus *Περὶ τοῦ μὴ χρᾶν ἡμετρα νῦν τὴν Πυθίαν. Ο δ' Εὐριπίδης, αἰτ, εἰπὼν, ὡς διδάσκει ποιητὴν ἕως, κἄν ἄμουσος ἢ τὸ πρὶν, ἐνόησεν ὅτι* et quae sequuntur. Nicias Medicus apud Schol. Theocriti Myll. xi.

Ἦν ἄρ' ἀληθὲς τοῦτο, Θεόκριτε, οἱ γὰρ ἐρῶντες

Πολλάκι ποιητὰς ἐδίδαξαν τοὺς πρὶν ἀμούσους.

Sed quo me cunque recipio, omnia conspicio mendis et maculis inquinata. Ecce enim et huic medico medicina adhibenda est. Scribendum est, inquam,

— — — *καὶ γὰρ Ἐρωτες*

Πολλάκι ποιητὰς ἐδίδαξαν τοὺς πρὶν ἀμούσους.

O 22

Pag. 106. *Περὶ δὲ τῆς Πασιφάης ἐξέθετο δράμα Εὐριπίδης ὁ ποιητής.* Inanem, mihi crede, operam sumpserit, qui Euripidis Pasiphaen instituerit quaerere. Non temere dico atque equidem certe scio neminem ex scriptoribus vetustis hodie superesse, qui tale quidquam memoriae tradiderit. Hesychius tamen, *Σαρδῶ, αἰτ, ἐν Πασιφάη τὸ σαρδόνιον ἢ σφραγὶς εἴρηται.* quem si ad Euripideam fabulam respexisse quispiam existimet; caveat moneo, et existimationi suae insidias parari cogitet. Alcaei quidem comoedia Pasiphae inscripta est, ut scimus ex Didascalia Pluti Aristophanis: *Ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀντιπάτρου, ἀνταγωνιζομένου αὐτῷ Νικογάρου μὲν Λάκωσιν, Ἀριστομένους δὲ Ἀδμήτῳ, Νικοφάντος δὲ Ἀδωνίδι, Ἀλκαίου δὲ Πασιφάη.* Sed Euripidis Pasiphaen nusquam cuiquam laudari reperies. Quid igitur fiet? Num nam Antiochensis, cum haec scriberet, memoriola vacillavit *γεροντικῶς*, an mendacio conatus est fallere? Utrum libet sans fecerit, haud arbitrario vapulabit: atque adeo dudum est, quod homunculum video *σκύτη βλέπειν.* Verum hercle quanquam admodum nupera est inter nos notitia; me tamen et precatorem habebit et defensorem paratum: cum et alias soleam esse in amicitias fidelis. Dico igitur Euripidem tragoe-diam quidem de Pasiphae publicasse, minime tamen Pasiphaen inscripsisse, sed *Cretenses.* Nec tu mihi de *Κρήσσαις* hoc per-

peram intelligas, quae ex Athenaeo, Stobaeo et aliunde satis in notitiam venerunt: sed de quibus hodie fortasse primum inaudivisti, Κρησί· quandoquidem et Joannis Meursii, qui de trium Tragicorum fabulis accurate studioseque scripsit, diligentiam effugerunt. In Aristophanis Ranis his verbis compellat Euripidem Aeschylus:

Ω Κρητικὰς μὲν συλλέγων μονοδίας·
Γάρμους δ' ἀνοσίους εἰσφέρων εἰς τὴν τέχνην.

Quo in loco haec annotat Scholiastes: *Ἐν γὰρ τοῖς ΚΡΗΣΙΝ Ἰκαρον μονοδοῦντα ἐποίησε, καὶ οἱ μὲν εἰς τὴν Ἰκάρου μονοδίαν*
 O 23 *ἐν τοῖς ΚΡΗΣΙ, θρασύτερον γὰρ δοκεῖ τὸ πρόσωπον. Ἀπολλώνιος δὲ ὅτι δύναται καὶ εἰς τὴν Λερόπην τὴν ἐν τοῖς Κρήταις εἰρηθεῖσαι, ἣν εἰσήγαγε πορνεύουσαν· Οἶμαι δὲ διὰ τὰ ἐν τῷ Αἰόλω Τιμαχίδας δὲ διὰ τὴν ἐν τοῖς ΚΡΗΣΙ μίξιν ΠΑΣΙΦΑΗΣ πρὸς τὸν ταῦρον.* Absolvimus, opinor, Joannem ab omni suspitione peccati: nunc et huic Scholiasti patrocinari oportet. Non enim deerunt, qui pervulgata via quorundam, qui germanos se putant esse Aristarchos, extemplo pro verbo Κρησί contendunt esse reponendum Κρήσαις. Pedetentim tamen, et aliquantisper, oro, manum absterneant; dum Tribunos adeam qui intercedant tantae temeritati. Ecce iterum Scholiastes ad haec verba Aristophanis,

V 14 *Ἄλλ' ὦ Κρήτες Ἰδης τέκνα
Τὰ τόξα λαβόντες ἐπαμύνατε.*

Ταῦτα, ait, *παρὰ τὰ ἐκ ΚΡΗΤΩΝ Εὐριπίδου.* Bina profecto sunt dramata Κρήτες et Κρήσαις, argumento longe dissimili. Personae omnino aliae inducuntur, scenae ponuntur in locis disjunctissimis maximeque diversis. Illic Icarum carnis et Pasiphaen: in Cressis Aeropen, Atrea, Thyestem. Hic Argis Peloponnesi, illic in Creta insula res aguntur. Aristophanes Vespis:

Τοῦτο δὲ

Ἰδης διακρινεῖ πρότερον ἢ γὰρ πείσομαι.

ubi Scholiastes, *Ἐν Κρήσαις, ait, Εὐριπίδου, ὁ Ἀτρεὺς πρὸς τὴν Λερόπην * κρινεῖ ταῦτα.* Unde perspicuum est, in superiore loco corrigendum esse, *Λερόπην τὴν ἐν ταῖς Κρήσαις.* Porphyrius lib. 4. de abstinentia: *Μικροῦ με παρήλθε καὶ τὸ Εὐριπίδειον παραθέσθαι, ὃς τοὺς ἐν Κρήτῃ τοῦ Διὸς προφητὰς ἀπέχεσθαι φησι διὰ τούτων.* λέγουσι δὲ οἱ κατὰ τὸν χορὸν πρὸς τὸν Μίνω·

Φοινικογενούς καὶ τῆς Τυρίας
Τέκνον Εὐρώπης καὶ τοῦ μεγάλου
Ζηνός, ἀνάσσαν
Κρήτης ἑκατομπολιέθρου·
Ἡκω ζαθέους ναοὺς προλιπῶν,
Οὐς ἀθιγενῆς τμηθεῖσα δρυῶς
Στεγανούς παρέχει χαλύβω πελέκει,

Καὶ ταυροδέτρῳ κραθεῖ

σ' ἀτρεκοῦς ἄρμους κυπαρίσσου. et quae sequuntur.

Ita locum hunc emendare conatus est Grotius in Excerptis ex co- O 24
moediis et tragoediis Graecis. Cujus auctoritatem Cantabrigienses
in novissima Porphyrii Editione secuti sunt. „Hoc fragmentum
Euripidis (verba sunt Grotii) ἐν Κλεισί extare dicit Erotion, ut
quidem nunc legitur. At ex *Cressis* esse facile intelligitur, quod
verba sunt chori ad Minoa.“ Sed erravit in re levi gravioribus,
opinor, studiis intentus vir supra comparationem atque aemula-
tionem nostram longissime positus. Cum enim in *Cressis*, ut
jam docui, Atreus, et Aerope loquantur; scena autem sine con-
troversia sit Argos: vix aut nullo modo est, ut haec Porphyria-
na ex eodem dramate petita videantur. Quod si sint, demiror
equidem cur in Creta Minos cum his sacerdotibus sermonem in-
stituatur. Quae enim hae praestigiae? quibusnam machinis haec
ἄνω καὶ κάτω? Eademne in fabula tam alienae historiae? duplex
ne scena, et geminus chorus? Modo Cretam spectemus, modo
regiam Atrei? modo chorus virilis, Mystae, inquam, Idaei Jo-
vis, modo grex foeminarum ad partes veniat? Inde enim fabula
Κρησσαί nomen accepit, quod in ea chorus sit mulierum Creten-
sium, videlicet quae Aeropen e Creta comitatae sunt. Similem
ob causam *Φοίνισσαι*, *Τρωάδες*, *Τραχίνιαί*, aliae bene multae
suis vocabulis nominantur. Nec tamen, quod chorus sit Creten-
sium, idcirco necesse est, ut in Creta scena sit posita: quando
et in Phoenissis res Thebis aguntur; chorus tamen constituunt
mulieres Tyriae: *Τύριον ὄμμα λιποῦσ' ἔβαν Ἀγοθίνια Λοξία*
Φοίνισσας ἀπὸ νάσου. Sed quid tergiversamur? Scimus Aero-
pen Catrei fuisse filiam, Minois neptem: et quo tempore res hae
transactae sunt, jam diu liberos suscepisse. Siquidem Agame-
mnonem et Menelaum patri fuisse conscios commemorant, cum
coenam illam feralem Thyestae apponeret. Non ergo de Minoa
proavo longa dubitatio est, quin e numero vivorum pridem ante
excesserit. Imo vero a filiabus Cocali trucidatus est: si Eusebio
fides, prius circiter triennio; sed secundum exactissimam ratio-
nem Gulielmi Lloidii Episcopi Asaphensis,

Ἀνδρὸς, ὃν οὐτ' αἰνεῖν τοῖσι κακοῖσι θέμις,

ante annis solidis quatuor et viginti, quam Atreus regnum capes- O 25
seret. Quam ob rem haud facile patior, ut corrupta illa verba
Erotiani *Εὐφραϊδης ἐν Κλεισί* magis magisque a Grotio deprave-
rentur: sed, quod ad vulgatam lectionem proxime accedit, au-
ctor esse ausim, ut posthac ἐν *ΚΡΗΣΙ* corrigatur. Ita totum
erit simplex et unum, omnia sibi constabunt, belleque conve-
nient: Minos, chorus Mystarum, Pasiphae, Icarus. Non opus
erit *κλώθειν τὰ ἀσύγλωσσα*. Restat, ut de loci hujus Porphy-
riani miris quidem modis mendosi lectione accurate quantum in
nobis est, et exquisita disputemus:

Ἡκω ζαθέους ναοὺς προλιπών,
 Οὐς ἀνθιγενῆς τηθηεῖσα δρυὶς ^{a)}
 Στεγανούς παρέχει Χαλύβω πελέκει,
 Καὶ ταυροδέτρῳ ^{b)} κραθεῖ-
 Σ' ἀτρεκοῦς ^{c)} ἀρμούςς κνυπαρίσσου.

a) Erotianus δοκοῦς, vetus Editio Porphyrii δορός.

b) Porph. ταυροδέτρῳ κρηθεῖς. Erot. τορολέτρῳ κολληθεῖς.

c) Porph. Ἀτρεκοῖς. Erot. ἀτρεκοῖς ἀρμάς.

Quae ita vertit Cl. Grotius:

V 15

Sacra advenio templa relinquens:
 Quas prisca domos dedit indigena
 Quercus Chalyba secta bipenni,
 Taurique sibi glutine jungens
 De vera tigna cupressu.

Haud ita facere debet qui interpretis munere fungitur. Nolim eum in caeteris scriptis eodem modo indiligentem. Unde enim ἀρμοὶ sunt tigna? quid ista sibi vult vera cupressus? Cur spreta est vulgata Porphyrii lectio ἀτρεκοῖς? Cur Erotiani autoritas repudiata, qui locum hunc ideo citavit, ut ostenderet ἀτρεκοῖς ἀρμάς non significare ἀληθεῖς veras, sed ἀκριβεῖς, arctas nempe et exactas compages. Ejus verba sunt haec: Καὶ Ἐνδοπίδης ἐν Κλεισί (leg. Κρησί) φησιν, Ἡκω ζαθέους etc. κολληθεῖς ἀτρεκοῖς ἀρμάς· οὐκ εἶπεν ἀληθεῖς ἀρμάς, ἀλλ' ἀκριβεῖς. Sic corrigendum esse facile videbit, cui ad manum est Erotianus: vulgo enim perperam, ἀλλ' ἀτρεκοῖς. Apagesis autem barbarum illud et so-

O 26

loecum ταυροδέτρῳ, quo verbo nullus unquam scriptor est usus, aut per analogiam uti poterit. Quin etiam et versui consultam oportuit. Quis enim, qui non negligenter in his literis versatus est, illud omnino probare possit Καὶ ταυροδέτρῳ κραθεῖ — —, dimetrum scilicet brachycatalectum, ut proxime ante paroemiacum veniat. Assirmo tibi neminem unum Tragicum Comicumve in eo loco hoc metrum adhibere; multo etiam minus, quod Erotiani scriptura constituit Καὶ ταυροδέτρῳ κολληθεῖς. Quid quod ne in Latinis quidem legitimi sunt numeri? in secundo versu quas prisca domos dedit indigena tribrachys est loco anapaesti vel cujuscunque pedis quatuor temporum. Quod vitium commune Grotio est cum Jos. Scaligero, Flor. Christiano, aliisque, opinor omnibus qui saeculo hoc et superiore vel Tragoedias Graecas latine verterunt, vel ipsi scripserunt novas: quibus soleant esse anapaestos suos passim, ubi nulla clausula est neque interpunctum, tribrachi vel trochaeo vel cretico terminare; vel etiam vocali, aut litera M finire, versu proximo ab alia vocali vel H incipiente. Scilicet etiam hic ut alibi postremam in versu syllabam communem esse arbitrabantur. Nae isti, si olim stante re Graeca vel Romana suas fabulas edidissent, sibilis et κλωμοῖς e scena explosi fuissent. Non enim Graecis ea licentia permessa;

Nec data Romanis verba est indigna poetis.

Fas erat duntaxat versum illum, qui paroemiacus dicitur, trochaeo claudere. Eo usque non aliter continuari debebant anapaesti vel pares anapaesto pedes, ac si unicus esset versus. Quin et Seneca Tragicus, ut scias eum de industria temperavisse, semel tantum atque iterum trochaeo anapaestos claudsit, nec nisi finita sententia: qui scilicet paroemiaci locus esset, nisi is scriplor nescio cur versum illum repudiasset. Veteres tamen Latinos minime aspernatos esse Paroemiacum. sed et hic Graecorum vestigiis instituisse scire dabitur ex istis reliquiis, iisque, ni fallor, solis.

Attius Phinidis. Simul et circum magna sonantibus
Excita saxis saeva sonando
Crepitu clangente cachinnant.

O 27

Locus est apud Nonium in *Cachinnare*. Sed nemo a me impetrabit, ut verba Attii sana esse concedam. Quorsum enim pertinent *magna saeva*, et *sonantibus sonando*? Peccaturus sum, nti spero, intra veniam, si parum prospere medicinam experior. Ex ipso fabulae nomine magna suspicio est de Harpyiis verba fieri. Fallor itaque an sic legendum est?

Simul et circum stagna sonantibus
Excita saxis saeva Celaeno
Crepitu clangente cachinnat.

Illud *clangente* proprie et apte dictum est de Harpyiis.

Virgilius: At subitae horrifico lapsu de montibus adsunt
Harpyiae, et magnis quatiunt *clangoribus* alas.
Quin et *stagna* bene reposui, approbante ibidem Virgilio:
Obscaenas *pelagi* ferro foedare volucres.

Attius Telepho: Jamjam stupido Thessala somno
Pectora languentque senentque.

Id. Eurysace: Super Oceani stagna alta patris
Terrarum anfracta revisam.

V 16

Pacuvius Niptris: — — Operite, abscedite, jamjam
Mittite: nam attrctatu et quassu
Saevum amplificati? dolorem.

Attius Philocteta: Heu quis salsis fluctibu' mandet
Me ex sublimi vertice saxi?
Jamjam absumor: conficit animum
Vis volneris, ulceris acutus.

Idem apud Cic. 2. Tuscul. „Unde ignis lucet mortalibus clam divisus? eum doctus Prometheus clepsisse dolo poenasque Jovi fato expendisse supremo.“ Qui locus sic ad anapaestos suos est reducendus.

Unde igneis cluet immortalibu'

Clam divis nimi' † doctu' Prometheus
 †) vel catu' doctu'

O 28

Clepsisse dolo, poenasque Jovi
 Furti expendiasse supremo.

Ut ad Porphyrium revertar; illud utique scire cupio, quo auctore vir Illustriss. ταυροδέτρω κραθεῖσα de conglutinatione acceperit. Nam κραθεῖσα, nisi omnia me fallunt, est permixta et temperata, non conjuncta et compacta: ταυροδέτρων autem, ut principio dixi, plane barbarum. Quin et ταυροδέτος non alibi reperio; neque vero intelligo, qui commode dici poterit. Ut ἀλυσίδετος est ἀλυσει δεθείς, κηροδέτος κηρῶ et siqua sunt alia: sic et ταυροδέτος fuerit ταῦρον δεδεμένος, [tauro compactus, non glutino taurino.] Nam quis obsecro ταῦρον usurpavit ἀντί τῆς ταυροκόλλας? Demiror tamen unde illa in Porphyrii et Erotiani codices irrepserint. Haud sane temere id factum videtur: itaque haeret haec res; neque prompte expedire possum. Ne tamen ἀσύμβολος huc veniam; donec aliquid inelius succurrit, censeo ut ταυροδέτω de medio auferatur: (cum sine eo plena sit sententia, τῶ κολληθεῖσα ἄρμας, ex Homericō isto, ut videtur, adumbrata;

Κολλητὰς δ' ἐπέθηκα θύρας πυκινῶς ἀραρυίας.

Atque hoc pacto βάσις ista ἀναπαιστική, versus videlicet qui paroemiaticum antecedit, monometrum erit acatalectum; ut profecto plerumque est, et in hoc ipso quidem loco plus semel.) Caetera autem porro sic legantur:

Ἦκω ξαθέους ναοὺς προλιπῶν
 Οἷς αὐθιγενῆς τμηθεῖσα δοκούσ'·
 Στεγανάς παρέχει Χαλύβων πελέκει,
 Καὶ κολληθεῖσ'
 Ἀρκεῖς ἄρμας κυπάρισσος.
Adsum a sanctis templis, validas
Quibus indigena est sueta cupressus
Praebere trabes, caesa securi
Chalybum, atque arctas
Compages glutine vincia.

Alibi nimis occupatum habuit animum ὁ πάνν, cum illud δεῦς comminisceretur. Cur enim quercus vocaretur αὐθιγενῆς? quid? non alibi tam frequens quam in Creta nascebatur? Ego vero, ut primum oculis verbum illud agnovi, continuo deprehendi κυπάρισσος a poeta scriptum esse non κυπαρίσσου. Eam enim illic memineram esse vere αὐθιγενῆ, et Creticam propterea appellari a Plutarcho: *Ἡ Ἰσθμικὴν πύλον ἢ Κρητικὴν κυπάρισσον*. sicut O 29 et Idaeam, a Nicandro et Virgilio:

Ἐπέματα βουπλεύρου τε καὶ Ἰδαίης κυπάρισσον.
Nec salici lotoque neque Idaeis cyparissis.

Plinius xvi. 33. de cupresso loquens; *Ἦτις, ait, Patria in-*

insula Creta cum Cato Tarentinam eam appellet, credo quod primum eo venerit: et in Aenaria succisa regerminat. Simili sane translatione, quam Euripides Cretae *indigenam* vocat, ei patriam esse Cretam Plinius commemorat. Sed in ejus verbis macula inest foedissima, quanquam haud valde *δυσέκπλητος*. Quippe pro *ēaria* non magna mutatione legendum est *Tarra*. Siquidem interpretatur haec Theophrasti lib. 2. Hist. cap. 2. *Κυπάριστος δὲ παρὰ μὲν τοῖς ἄλλοις ἀπὸ σπέρματος, ἐν Κρήτῃ δὲ καὶ ἀπὸ στελέχους, ὅλον καὶ ἀπὸ τῆς κορυφῆς ἐν Τάρρῃ· παρὰ τοῦτοις γὰρ ἔστιν ἡ κορυζομένη κυπάριστος.* Mihi quidem hoc certius est, quam illa quae apud Sagram. Sed quia difficulter hoc nonnullis atque aegre persuaderi video, agedum ex Solino *πειθανάγκην* *ἀδμομεαμὸς Θεταλικὴν*, ut contra si quis sentiat, nihil sentiat. V 17
Ejus verba sunt cap. xvii. *Mira soli Cretici indulgentia: arborarii proventus abundantes: nam in hujus tantum insulae parte repullulant caesae cupressi.* Profecto aut *Tarra* in Plinio suo legit Solinus, aut *Aenariam* arbitratus est partem esse Cretae. Quamne antea cap. vii. in insulis Italicis numeravit? Oris esse ferrei oportet, qui hoc dixerit. Quis autem credat cupressos in *Aenaria* sponte nasci? Ecquisnam isthuc memoriae prodidit? non magis mehercule quam *Batti Silphion* aut *auriferas malos Hesperidum*. Verum ut ulterius progrediamur, etiam *Solinum* non ab omni parte sanum esse existimo. Valde enim suspicor ita scriptum esse antiquitus: *Nam in Tarra hujus insulae parte repullulant: vel, in hujus tantum insulae Tarra repullulant.* Nec enim a vulgata lectione longe nimis abscedo: nec probabilem causam reperire possum, cur abstineret eam partem *insulae* suo vocabulo nominare. Dicerem etiam, si animus esset hariolari conjectura, similitudinem verborum *Catoni* imposuisse, cum cupressum *Tarentinam* appellaret. Siquidem urbs Cretae *Τάρρα*, *Tarentum* autem *Τάρας* vocatur. Lanam quidem, et purpuram, mel, salem, oleam, ceram, porrum, pectunculos, ostreas, nucem, castaneas, ficus *Tarentinas* animadverti fuisse in pretio: cupressum *Tarentinam* cedo mihi unum, qui supra caeteras laudaverit, praeter *Catonem*. Verum hoc obiter, et magis joco dictum existima, quam quod in ea sim sententia. Jam quod *Euripides* istam arborum dicit firmissimas trabes templis praebuisse; firmat id adeo emendationem nostram: cum cupressum omnes uno ore testentur *χρονωιάτην* esse atque *ἀσπαισσίατην* et quod caput est, egregie praeter caeteras in *Deorum* aedibus locum et honorem invenisse. *Hermippus* apud *Athenaenam*:

— — — ἐκ δ' Αἰγύπτου τὰ κρημαστὰ

Ἰστία καὶ βύβλους, ἀπὸ δ' αὐτῆς Συρίας λιβάνωντον.

Ἡ δὲ καλὴ Κρήτῃ κυπάρισσον τοῖσι θεοῖσι.

Theophrastus Hist. 5. 5. *τούτων δὲ χρονωιάτα δοκεῖ τὰ κυπαρίττινα εἶναι. τὸ γοῦν ἐν Εφέσῳ, ἐξ ἧν αἱ θύραι τοῦ νεῶ τεθη-*

σαυρωμένοι, τέσσαρας ἔκκετο γενεάς. μόνα δὲ καὶ σιληθῆδονα δέχεται. Fallor, an oratio haec solouκίξει? Quo enim illud τὸ referri possit? lego: τὰ γοῦν ἐν Εφέσῳ, ἐξ ὧν αὖ θύραι τοῦ νεῦ, τεθησαυρισμένα τέσσαρας ἔκκετο γενεάς. Dicit materiam istam cupressinam per 4. saecula sive cccc. annos, ex quo primum caesa est, reconditam fuisse; priusquam ad valvas Ephesini templi adhiberetur: et tamen incorruptam duravisse. Ea Theophrasti sententia est. Profecto nihil hac emendatione certius et evidentius. Ausim equidem dejerare non aliter legisse Plinium, siquidem ad haec Theophrastea respexit, cum Ephesiae dicat Dianae templum *tota Asia exstruente quadringentis annis peractum esse; et, valvas esse e Cupresso, et jam quadringentis prope annis durare materiam omnem novae similem.* Scilicet tunc fere materia caedi solet, cum aedificii fundamenta jaciuntur: valvae autem tum demum fieri, cum caetera omnia perfecta sunt atque absoluta. Hac quidem argumentatione Plinius videtur usus: rectene an perperam, nulla mihi quaestio est in praesentia. Illud adeo admiror, eruditus viris, qui tantopere locum hunc exagitaverunt, nihil hujus omnino suboluisse. Sed εἰς ἀνήρ οὐ κἀνθ' ὄρη.

O 31 Porro etiam nostra aetate, ut referunt, qui ea loca viserunt, tanta cupressorum vis est in Creta, ut domorum omnium trabes contignationesque atque adeo navigia ex ea materia construantur.

Pag. 109. Περὶ ἧς Φαίδρας ὁ σοφώτατος Εὐριπίδης μετὰ ταῦτα συνενγράψατο δράμα ποιητικῶς. sine controversia respexit Malelas ad Euripidis Hippolytum: priorem ne an posteriorem nec possumus resciscere, nec sane multum refert. Scimus utrumque salvum extitisse per diversa tempora Erotiani, Pollucis et Stobaei. Quae Stobaeus ex Hippolyto citat, eorum ne dimidiam quidem partem hodie invenias. Frustra itidem quaeras, quae Erotianus affert et Pollux. Aristophanes Ranis:

Τίς οἶδεν εἰ τὸ ξῆν μὲν ἔστι κατθανεῖν,
Τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν καὶ τὸ καθεύδειν κώδιον.

Ταῦτα, ait scholiastes, ἐξ Ἰππολύτου δράματος. Age quaerat hoc, qui velit in investigando operam perdere. Verum aut librarii peccatum est, aut auctoris ἀμάρτημα μνημονικόν. Aliunde enim cognoscimus tralata esse ἐκ Πολυίδου δράματος.

Τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ ξῆν μὲν ἔστι κατθανεῖν,
Τὸ κατθανεῖν δὲ ξῆν.

Hippolytus secundus qui hodie superest, Στεφανίας sive Στεφανηφόρος inscribitur: prior Καλυπτομένος. Pollux ix. c. v. Εὐριπίδης ἐν Ἰππολύτῳ καλυπτομένῳ. — — πρὸς Ἰπκῶν εὐθύς ὁρμήσας στάσιν. Nec tamen omnino diversae erant fabulae, sicut Iphigenia in Aulide et in Tauris, Oedipus Tyrannus et in Colono, Prometheus Δεσμώτης et Δυόμενος. Vix, imo ne vix quidem hoc fieri potest, cum Drama posterius rem omnem, uti gesta est,

complectatur; ab eo tempore quo primum *Θηήλατος* privigni amorem Phaedra conceperat, usque ad Hippolyti mortem: quaedam etiam ex priore citentur, quae et in altero reperias. Quin mihi V 18 persuasissimum est eam ob causam *Καλυπτόμενον* esse inscriptum; quod in extrema fabula sic loquatur Hippolytus moribundus:

Κεκαρτέρηται τᾶμ' ὄλωλα γὰρ πάτερ,

Κρύψον δέ μου πρόσωπον, ὡς τάχος, πέπλοις.

Proinde in utraque fabula comperiebantur hi versiculi. Similiter O 32 et alteri *Στεφανηφόρου* nomen est inditum, propter haec verba Hippolyti non longe a principio:

Σοί τόνδε πλεκτόν στέφανον ἐξ ἀκηράτου

Λειμῶνος, ᾧ δέσποινα, κοσμήσας φέρω.

Non igitur *δραῦμα* novum erat Hippolytus *Στεφανίας*, sed correctum duntaxat, atque interpolatum, *διασκευή τοῦ προτέρου*. Vetus Grammaticus Argumento Hippolyti. *Ἐστὶ δὲ οὗτος ὁ Ἰππόλυτος δεύτερος καὶ Στεφανίας προσαγορευόμενος. ἐμφαίνεται δὲ ὕστερος γεγραμμένος· τὸ γὰρ ἀπρεπὲς καὶ κατηγορίας ἄξιον ἐν τούτῳ διωρθῶται τῷ δράματι.* Qui nescit quid sit *διασκευή* et *διασκευασμένον* *δραῦμα*, consulere poterit Casaubonum ad Athenacum: Ejus ego scrinia non compilo; sed Hesychii locum emendatum curabo, quem nec ille nec alius quisquam intellexisse videtur. *Λυδίξων, χορεύων διὰ τοὺς Λυδοὺς, οἱ σώζονται μὲν, διασκευασμένοι δ' εἰσὶν.* Ita lege locum, cujus haec est sententia: Magnes veteris Comoediae scriptor drama docuit *Λυδοὺς*, qui tunc superfuerunt, quo tempore Grammaticus qui primus haec dixit, in vivis fuit; sed sub incudem revocati, novaque lima perpoliti. Photius Patriarcha: *Λυδιάζων, Λυδοὶ Μάγνητος τοῦ κωμικοῦ διασκευάσθησαν.* lege ut apud Hesychium, *Λυδίξων*. Castigandus etiam Suidas, qui *Λυδιάζων* habet absque interpretatione. Idem Hesychius: *Ψηνίξων, τοὺς ψήνας λέγει τοὺς τοῦ Μάγνητος.* scribe τοὺς *Ψήνας* τοῦ *Μάγνητος*. Siquidem ille etiam fabulam *Ψήνας* publicavit. Aristophanes Equitibus:

Ταῦτα μὲν εἰδὼς ἅπασι Μάγνης ἅμα ταῖς πολιαῖς κωτιούσαις,

Ὅς πλεῖστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔσθησε τρόπαια,
Πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς εἰς, καὶ ψάλλον καὶ πτερυγίξων,

Καὶ Λυδίξων καὶ Ψηνίξων καὶ βαπτόμενος βατραχειοῖς.

His verbis Magnetis fabulae *Βαρβητίδες* sive *Βαρβητισταί, Ορνιθες, Λυδοί, Ψήνες*, et *Βάτραχοι* indicantur. Cogita autem, qui pax inter Hesychium Photiumque et Anonymum *περὶ κωμωδίας* conciliari possit: Hic enim omnia Magnetis scripta deperisse dicit, οὐδὲν σώζεσθαι. *Μάγνης Ἀθηναῖος ἀγωνισάμενος Ἀθήνησι νίκας ἔσχηεν ἰα. ἰαπῶν δὲ δραμάτων αὐτοῦ οὐδὲν σώζεται· τὰ δὲ ἐπιφερόμενά ἐστὶν ἕννεα.*

Non nostrum inter eos tantas componere lites.

Pag. 148. O γὰρ σοφὸς *Εὐριπίδης* *δραῦμα* ἐξέθετο *περὶ τοῦ*

*Κύκλωπος, ὅτι τρεῖς εἶχεν ὀφθαλμούς σημαίνων τοὺς τρεῖς ἀδά-
φους et quae deinceps sequuntur. Os hominis! Hoccine ut Eri-
ripides vel in somniis dixerit? Bene factum, quod etiam nunc
Cyclops supersit. Quod si ita rem, prout narrat Joannes, se
habere comperias: non recuso quin, quod gravissimae poenae lo-
co fore putes, per omne vitae tempus noctes diesque versandi
mihi sint et ediscendi adeo Annales hi Volusiani, Malelani volui
dicere.*

Pag. 210. Ως ὁ σοφὸς *Εὐριπίδης* δράμα περὶ τοῦ αὐτοῦ
Μελεάγρου ἐξέθετο. Meleagri Fabulae mentionem faciunt Macro-
bius, Stobaeus, Scholiastes Pindari cum aliis. Latine convertit
Attius. Hesychius: *Καθωσίωσε, κατέλυσε. κατέθυσεν. Εὐρι-
πίδης Μελεάγρου.* Lego, *καθωσίωσε, κατέθυσε.* Vox altera non
aliter quam litura sananda est. Nempe primo mendose scriptum
est *κατέλυσε*: postea librarius aliquis paulo doctior vel lector
quispiam studiosus, in libri margine vel medio fortassis inter ver-
siculos spatio veram emendationem dederat *Κατέθυσε.* Tandem
evenit, ut utrumque vocabulum conjuncte in versu contextequae
scriberetur. Hac sane ratione cum in aliis scriptoribus, tum in
Lexicographis praecipue non raro peccatum est. Quae quidem
peccata cum haud cujusvis sit odorari; profecto opus est, ut ex-
emplis aliquot confirmemus sententiam nostram, ne temere quid-
quam et inconsulte loco movisse videamur. *Ἐξελεν, ἔβαλεν, ἔλα-
βεν.* Ejiciendum est verbum posterius: *ξέλλειν* enim eidem He-
sychio est *βάλλειν.* *Εὐήροτατον, εὐδιον, καλὴ γῆ, εὐήροτον,
εὐγειον.* Postrema ista ab emendatore quodam profecta sunt;
qui prima vitiosa non inepte quidem correxerat. Totus itaque
locus sic constituendus est. *Εὐήροτατον, εὐγειον, καλὴ γῆ. † Φυρ-
τοῖσιν, εἰκαλοῖς, συμπεφυραμένοις. οἱ δὲ ἄλφιστα οἶνω δεδευμένα
συμπεφυραμένοις.* Tam scio verbum ultimum a correctore quo-
dam esse, quam me vivere. Nulla dubitatio est, quin ita scri-
pserit Hesychius: *Φυρτοῖσιν, εἰκαλοῖς, συμπεφυραμένοις. οἱ δὲ
ἄλφιστα οἶνω δεδευμένα. † Αντιδι. ἂν τινι' ἐνέγμεθα, ἐναντιώμε-
μεθα.* Cum vocabulum hoc veniat pone *Αντιμίσθωτος*, scire licet
ex literarum serie sic autorem scripsisse. *Αντινενέγμεθα, ἐναντιώ-
μεθα.* Postea quidam, qui apprehendit erratum, supra emendavit
ad hoc exemplum, scriptionis compendium faciens. ^{ἀντιδι} *ἀντινενέγμεθε*
Scimus omnes ita fieri solere. Tandem autem ineptius quis-
piam librarius eam utriusque vocis continuationem fecit, quam
hodie videmus. *Ἐκλύτρισιν, ἐκλύρισον, κάλυψον.* Illud *ἐκλύ-
ρισον* ex eadem est officina correctorum. Scripsit Hesy-
chius *Ἐκλύτρισον, κάλυψον* ut ipse literarum ordo testimonio est.
Media enim incedunt inter *Ἐκλυτος* et *Ἐκλωπίξαι.* Hoc non intel-
ligens pusillus quidam Criticus, (qui enim id intellexerit, quod
ne fando quidem unquam auditum est?) emendare conatus est

ἐκλύρισον, a verbo *λυρίζω*. ὄνος mehercule πρὸς *λύραν*. Tantum enim τὸ *ἐκλυρίζειν* et τὸ *καλύπτειν* significatione differunt,

Quantum Hypanis Veneto distat ab Eridano.

Alte profecto latet ulcus tetrum et *κακοηθέστατον* quod nisi lancinata prius Hesychii existimatione, negat ad sanitatem perducii posse. Siquidem erubescendo prorsus errore posuit *Ἐκλύτρισον* pro *Ἐλύτρωσον*: quod rectissime quidem interpreteris *κάλυψον*.

Ipse Hesychius: *Ἐλύτροις ΚΑΛΥΤΜΜΑΣΙ, σκεπάσμασιν. Ἐλυτρα κυρίως τὰ ἐνειλήματα ἢ ΚΑΛΥΤΜΜΑΤΑ. Ἐλυτρον, δέσμα, θήκη, λέπυρον, ἐνειλήμα, ΚΑΛΥΤΜΜΑ, σκέπασμα.* Inde *ἐλυτρῶσθαι* apud Hippocratem, et *προσελυτροῦν* apud Athenaeum, involucro tegere: similiter *ἐξελυτρῶσαι*, nudare, ex integumentis solvere. Hesych. *Ἐξελύτρωσας, ἐγύμνωσας.* Satin' hoc certum et exploratum est, ὦ φίλη κεφαλή Milli jucundissime? At enim-

vero exclamet hic aliquis, O Juvenem confidentem et temerarium! tunc illum Hesychium, doctissimum Grammaticorum Hesychium tantae incitiae affinem esse suspicari ausis, ut *Ἐκλύτρισον* scriberet; nisi verbum illud alicubi legisset, apud autores forte quos longa dies et nimia vetustas subtraxerunt notitiae nostrae? I jam et frontem nega de rebus periisse. Placide tamen amabo, O quisquis es: et reprime te tantisper, dum alia nonnulla profero, quae te quoque ipsum velis nolis in sententiam nostram cogent transire. Dum enim ex antiquis Scholiastis, Grammaticis, Lexicis, quae non contexebantur κατὰ στοιχείου, omni

ex parte vocabula corradit, quibus hanc suam *Συναγωγὴν* locupletet et referciat: saepe usu venit ut ab imperitis librariis, qui

parum accurate scripserant, vel a sui similibus *Ονοματοθήραις* in errorem inductus sit: quaeque nusquam gentium vel lecta vel audita sunt, lectoribus suis obrudat. Illud sis vide. † *Ἐλεδώνη, ὁ μυλαῖος ἰχθύς.* Suo loco hoc leges in litera Δ. Ego vero

nugas has esse meras tibi denuncio: scriptum enim oportuit *Ἐλεδώνη, ὁ σμύλος ἰχθύς.* Piscis est de polypodum genere; quem memorat Aristoteles, Athenaeus, alii. Idem Hesychius: *Οσμύλια τῶν πολυπόδων αἱ ὄζαιναί λεγόμεναι, καὶ ἰχθύδια ποιά ἅττα εὐτέλη. Οσμύλαι βολβιτιναὶ θαλάσσιοι.* Sic emendandi sunt hi

loci. Videor autem mihi videre, quid errationis ansam Hesychio dederit. Nimirum in autore suo scriptum erat ἡ δ' *Ἐλεδώνη* vel *μιαρὰ δ' Ἐλεδώνη* vel simile quippiam: ille miser, cum sua aetate libri carerent signis accentus, *δελεδώνην* piscem effinxit, qualem neque Nereus, neque Neptunus, nec ipse pater Oceanus agnovit. Ecce aliud huic geminum et germanum. † *Θολκάζει*

χαλιναγωγεῖ. Nemo ut opinor inficias iverit, quin ita scriptum fuerit, absque tamen notis accentus: *Ἰππους θ' ὀλκάζει, vel Νῆας θ' ὀλκάζει.* Ipse Hesychius: *Ολκάζει, ἔλκει, χαλιναγωγεῖ.* Illud autem *Θολκάζει* cedo quenquam mortalium qui legerit. † *Ἐνδεκάτευσα, τήνδε κόπην ἐπαρξάμην.* Recta serie hoc scriptum of-

findes, ut et alia quae deinceps a me proferentur: quod certe indicio est non a Librario, sed ab Hesychio ipso peccatum esse. Atqui ad hunc modum edidisse debuit: *Εδεκάτευσα, τὴν δεκάτην ἐπραξάμην. † Διατεύονται, μερίζονται. et Διατεύοντο, ἐμερίζοντο.* Ea similitudo est δὲ et δὲ in libris calamo notatis, ut haud facile sit dignoscere. Inde est quod mendosa ea posuerit pro *Δατέονται et Δατέοντο*, quae legas apud Homerum. † *Σικυλλιᾶν, τὸ τοὺς κροσσούς ἀποσειεσθαι.* Verbum hoc reperies inter *Σίβολς* et *Σιβύνη*. Ipse literarum ordo satis argumento est ab Hesychio positum esse *Σιβυλλιᾶν*. idque errore manifesto pro *Σιλλυβιᾶν*. Hesychius *Σίλλυβα, κροσσοί. οἱ δὲ τὰ ἀνθέμια καὶ κοροκόσμια.* Pollux VII. c. xiv. *τοὺς δὲ θυσάνους καὶ σίλλυβα οἱ παλαιοὶ κα-*
 O 36 *λουσι ποιηταί.* Sic locus iste legendus est ex codice MS. qui fuit Is. Vossii. *Θύσανοι* autem cum Polluci tum Hesychio sunt *κροσσοί*. † *Ερεθέντα, ἐν ὕδατι ἀποπνιγένητα. Εραθέντι, ληφθέντι.* Portentosi errores. Primo, oportuit scriptum *Ερχθέντα*. Ipse enim alibi: *Ερχθέντα, ἐν ὕδατι πνιγένητα.* Ita Photius Patriarcha in Lexico MS. Ita Suidas. Locus est in *Φ. Iliadis*:

*Νῦν δὲ με λευγαλέω πότμω εἵμαρτο ἀλῶναι
 Ερχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὡς καίδα συφορβόν,
 Ὀν ῥά τ' ἔναυλος ἀπόέρσει χειμῶνι περῶντα.*

Iterum, illud *Εραθέντι* librarii peccatum est pro *Ερεθέντι*. Constat hoc ex elementorum ordine. Qui quidem est error auctoris, pro *Αιρεθέντι*. *Αι* et *Ε* apud Graecos non differunt pronuntiatione; de qua re postea plura dicemus. Ecce alia monstra: † *Ἐπαλογῆς, σπουδῆς, ἀνταποδόσεως.* Quam turpiter autem hic se dedit! adeo quidem ut hominis me pudeat pigeatque. Si quidem *Ἀνταποδόσεως* est *ἐπαλλαγῆς*, et *Σπουδῆς* est *ἐπειρωλῆς* putidum autem suum *ἐπαλογῆς* Ipse habeat secum *servetque sepulchro*. † *Ἐχινάων, τῶν ἄχιδάων.* Hercules, tuam fidem! enimvero non ab omnibus portentis Graeciam liberasti. Erat hominis eruditi sic edidisse: *Ἐχινάων, τῶν Ἐχινάδων.* Verbi sedes in Homeri Boeotia est;

Οἱ δ' ἐκ Δουλιχίου Ἐχινάων θ' ἱερῶν.

V 20 † *Ἡθέσει, ἀνθεῖ, ἀγνοεῖ, παρορᾷ.* Adeste hic conjectores et interpretes portentorum. Negant usquam quidquam monstrosius vidisse. Scilicet haec vera scriptura est, *Ἀηθέσει, ἀηθεῖ* Etymologicon magnum. *Ἀηθέσειν, ἀγνοεῖν, ἀπέλωρως ἔχειν. Ἀηθεῖν, λανθάνειν, ἀνεπιστημονεῖν.* Hesychius ipse: *Ἀηθεῖν, μὴ ἠθεῖσθαι, μὴ νοεῖν. lege. ἀηθεῖν, μὴ εἰθίσθαι. Ἀηθεσκον, (lege ἀηθεσσον) ἀσυνήθεις ἦσαν.* † *Ἐλετην, ἔλαιον.* Mira vero Grammatici eruditio. Poteras haud paulo melius, *Ἐλετην, ἔλεον*; siquidem Homericus illius meminisses:

Οὐκ ὄπιδα φρονέοντες ἐνὶ φρεσὶν οὐδ' ἐλετην.

† *Ἀτρεμῆ, ὕγεια.* Pace quod tua dicatur, Hesychi, in his verbis οὐδὲν ὕγεις. Imposuit tibi depravatus aliquis codex: oportet

tuit enim *Αρτεμῆ, ὕγιᾶ*. Te ipsum arbitrum capio, qui haec alibi: *Αρτεμῆ, σῶον, ὕγιᾶ, σῶφρονα*. *Αρτεμῆα, ὕγια*, (lege *ὕγιᾶ*) *ὕγιῆ*. *Αρτελῆς*, (corrige *Αρτεμῆς*) *ὕγιῆς*. Necdum peccandi finis: Ecce enim de integro: † *Αρτηνεστέραν, ὕγιεστέραν, ἐντιμοτέραν*. Duplex erratum est, hoc librarii, illud auctoris. Apparet enim cum ex ordine, tum ex interpretatione, non aliter scripsisse Hesychium quam *Αρτιμεστέραν*: nempe vel scripturae mendum, vel minutae fugientesve literae, vel nimia festinatio in causa fuit, cur illud exhiberet pro *Αρτεμεστέραν*. Cum autem *ἀρτιμεστέραν* non multum absimile sit τῷ *Τιμηεστέραν*: ille secundam interpretationem liberalissime donavit de suo; prout error errorem generare solet. † *Ατισιλινοῖς, περὶ τὰ λινὰ ἐξαμμάτων δέσσειν*. Dic sodes, annon Aenigma tibi videntur haec? Equidem non sum Oedipus: ausim tamen pro certo polliceri, rectam scripturam esse *Αψῖσι λίνου*. Hesychius alibi: *Αψῖσι λίνου, ἄμμασιν ἀπὸ τῆς συναφῆς*. Homerus quinto *Πιαδῖς*.

*Μήπως ὡς ἀψῖσι λίνου ἐλόντε πανάγρου
Ἀνδράσι δυσμενέσσειν ἔλωρ καὶ κύρμα γένησθε.*

Quid ego de istis dicam, quae pagella proxima mihi in oculis incurrunt? † *Αριστήραι, δοῦλαι*. Deceptus est similitudine litterarum *A* et *Δ*. Siquidem oportuit *Αριστήραι*. Ipse alio loco: *Αρησῆναι, διάκονοι, θεράπαινοι*. lege *Αρησῆραι*. Verbo monendum est *ι*, *ει* et *η* in Lexicis, praesertim apud hunc nostrum, promiscue usurpari: vera enim analogia requirit, ut *δρήσταιραι* scribamus. Locus est *Odyss. T'*.

Τάων αἴ τοι δῶμα κάτα δρήσταιραι ἔασιν.

Vide tamen, ut magnifice de se loquatur ad familiarem suum *Eulogium*. *Οὐ γὰρ, αἴτ, ὀκνήσω μετὰ παθρόσσιας εἰπεῖν, ὅτι τῶν Αριστάρχου καὶ Απλώνος καὶ Ηλιοδώρου λέξεων εὐπορήσας, καὶ τὰ βιβλία προσθεῖς Διογενιανοῦ, ὁ πρῶτον καὶ μέγιστον ὑπάρχει πλεονέκτημα, ταῦτα δ' αὐτὸς ἰδίᾳ χειρὶ γράφων ἐγὼ μετὰ πάσης ὀρθότητος καὶ ἀκριβεστάτης γραφῆς κατὰ τὸν γραμματικὸν Ἡρωδιανόν*. Ego vero, qui *Theodosii MS^{tam} ἐπιτομήν τῆς Καθόλου Herodiani* lectitavi, testificor parum huic promisso vel nullo modo satisfactum esse. † *Αρήσθορεν, ἐπήδησεν*. Vitiosius hoc quidem, quam illud alterum *Αρῆσθορεν, ἐπήδησεν*. Sed ex utraque parte ostendit, non lautissimam doctrinae supellectilem sibi domi fuisse. Quae enim haec conglutinatio verborum, quae dissolvi denuo divellique desiderant? *Hom. Πιαδῖς M'*.

— — — *ὁ δ' ἄρ' ἔσθορε φαλδιμος Ἐκτωρ*

Νυκτὶ θεῶν ἀτάλαντος ὑπώπια.

Αρενοβοσκός, προβατοβοσκός. Mirifice quidem, ut nihil supra. Atqui *ἀρήν ἀρήνος*, puto, dicitur, non *ἀρένος*: unde *πολύρῆνες*, et *ὄϊς ὑπόρῆνος*. Imo, quin *Jambei principium* fuerit apud *Sophoclem Αρηνοβοσκός* — — ne dubitandum est quidem. Me-

lius ipse alibi: *Αρρηνοβοσκός, προβατοβοσκός, Σοφοκλῆς Τυροῖ.* καὶ γράφεται δὲ ἐξ ἄρρηνοβοσκός διὰ τε τοῦ * ξω καὶ τῶν βόρων. *Verum hic quidem locus a librario pessime acceptus est: ipse autor procul abest a noxa. Lege Σοφοκλῆς Τυροῖ β. γράφεται δὲ καὶ ἐξ ἄρρηνοβοσκός διὰ τε τοῦ ε καὶ τῶν β φῶν. Scribitur, ait, ἐξ ἄρρηνοβοσκός per literam ε. et duplicem ρ. Etymologicum magnum: Εξ ἄρρηνοβοσκός, ὁ προβατοβοσκός ἐν Τυροῖ β Σοφοκλῆς. † Εμπήρους et Εμπηροὶ vitium Exemplaris est pro Εμμήρους et Εμμηροῖ.* Ipse alibi emendate: *Εμμήρους, ἐν δημηρία ὄντας, παρὰ τοὺς δμήρους τοὺς ἐπὶ συμβάσει διδομένους. Totus autem locus ad hunc modum constituendus est: Εμμήρους, Δημήτριος ἐν Σικελία.*
Λακεδαιμόνιοι θ' ἡμῶν τὰ τελεχὴ κατέβαλον,
Καὶ τὰς τριήρεις ἔλαβον Εμμήρους, ὅπως
Μηκέτι θαλαττοκρατοῖντο Πελοποννήσιοι.

Demetrius iste Comicus fuit; et illa fabula inscripta est Sicilia. Quare perperam hactenus judicarunt viri docti; qui scriptorem eum Historicum, orationeum autem proaicam esse censuerunt. Athenaeus lib. 3. *Δημήτριος ὁ κωμωδοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφόμενῳ δράματι Σικελία.* Etymologici autor Σικελούς inscribit, non Σικελίαν· eum vide in Εμμήρους. † *Χωρονομεῖν, ὀρχεῖσθαι.* Oportet ut conniventibus oculis haec legerit Hesychius. Ego qui; dem meis vix fidem habeo, cum ista lego. Proculdubio sic scriptum est a prima manu: *χειρονομεῖν, ὀρχεῖσθαι.* Ipse alibi: *χειρονόμος, ὀρχηστής.* Manuum iste motus cum certa lege et numero bonam partem saltationis olim constituebat. Plena sunt exemplorum omnia. Lucretius:

O 39 Quod superest, non est mirum simulachra moveri
 Brachiaque in numerum jactare et caetera membra.

Et postea:

Quid porro, in numerum procedere quum simulachra
 Cernimus in somnis, et mollia membra movere,
 Mollia mobiliter quum alternis brachia mittunt.

† *Κάλυψιν, κάλυκα ἀντιστρόφως.* Medium hoc verbum est inter *Καλυδώνιον* et *Κάλυκας*. Agnosco manum et ingenium Correctoris: qui videlicet, cum in Hesychio suo legerat *Κάλυψιν*, *κάλυκα*, idque animadvertenter extra seriem et praepostere poni, adscripserat in margine e regione loci, *Αντιστρόφως*. nempe *vice versa* legi oportere *Κάλυκα, κάλυψιν*. Postea illud *ἀντιστρόφως* per inscitiam librariorum insinuavit se in versum. Quis hujus rei ante nos suspicionem habuit? Quin et alibi post vocem *Προσβάλλοιντο*, quae et ipsa vitiosa est, haec leges: *Προσελθῶν, προσβαλῶν ἐξ ἀντιστρόφως*. Dele hoc novissimum, quod nimirum ab emendatore est, qui adnotaverat legendum esse *e converso Προσβαλῶν προσελθῶν*. Quo nihil verius dici potuisse censeo: sed in altero, quicumque fuit, longissime a vero absuit.

Profecto plus toto caelo distant *Κάλυξ* et *Κάλυψις*. Ego vero pro explorato prorsus habeo sic scriptum esse ab Hesychio; *Κάλυξιν, κάλυκα*: nempe depravate loco *Κάλυξιν*· ζ pro ξ· quem errorem millies erravisse eum, si hic locus esset, nunc possem ostendere. Quam recte autem *Κάλυξιν* interpretetur *κάλυκα*, melius est ut ipsum ad testimonium vocemus: *Καλύξεις, ρόδων καλύκια. Κάλυξις, κόσμος τις ἐκ ρόδων*. Habeo alia sexcenta, quae hac vice condonabitur. Verum hercle si unquam usus fuerit, ut nova Hesychii editio procuretur; qui, ut in pudendis erroribus crebro incidit, utilissimus nihilominus et pene necessarius est omnibus, qui ad veram eruditionem viam affectant:

Id tibi de plano possum promittere, Milli, quinque plus minus millia mendorum me correcturum esse, si libuerit; quae aliorum *εὐστοχίαν* et laboriosam diligentiam hactenus eluserunt. Ut, illuc unde abii, redeam: multos ubique Lexicorum locos contaminaverunt Correctiones illae in librorum marginibus: quod ex illo tempore verbum mendosum cum altero junctim continuaretur in versu; non uti factum oportuit, litura tolleretur. Luculentum hujus rei exemplum extat apud Julium Pollucem lib. vii. cap. xxiiii. ubi inter varia nomina in Iudo talanio nominantur *ἄρτια* et *ἀρματῖαι, ἀντίτευχος* et *ἀντίτυπος, ἐπιπέτων* et *ἐπιπέρων*. Sed ex hisce binis non nisi singula quaeque a Polluce profecta sunt, caetera qua dixi via insinuarunt se in orationem. Cui quidem sententiae non invitus accedet, qui jam primum a me didicerit Iambicos esse trimetros ex Eubuli fabula Aleatoribus. Locus hoc exemplo constituendus est. *Ο μὲν τοι Μίδας καὶ τῶν μέσων βόλων ἦν. Καὶ ἄλλοι δὲ πολλοὶ εἰσιν, οὓς ὀνομάζει Εὐβουλος ἐν τοῖς Κυβευταῖς·*

*Κεντρωτὸς, ἱερὸς, ἄρμ' ὑπερβάλλον πόδας,
Κήρυνος, εὐδαίμων, κυνῶτος, ἄρτια,
Δάκωνες, ἀντίτευχος, ἀργεῖος, δάκνων,
Τιμόκριτος, ἑλλείπων, πυαλίτης, ἐπίθετος,
Σφάλλων, ἀγύρτης, οἰστρός, ἀνακάμπτων, δορεὺς,
Δάμπων, κυκλωπες, ἐπιπέρων, σόλων, σίμων.*

Horum autem versuum ignoratione tota via erravit Joannes Meursius, qui eos omnes inter jactus medios recenset. Nempe non Eubuli esse verba, sed Pollucis: et quia Midas esset *τῶν μέσων βόλων*, itidem et sequentes esse arbitratus est. Sed parum est dubitationis, quin honi fuerint *Εὐδαίμων* et *ἄρμ' ὑπερβάλλον πόδας*, qui nimirum aliis jactibus tanto anteiret, quanto qui pedibus iter faceret, a curru vinceretur; *πεζὸς*, ut aiunt, *ὄδευαν παρὰ Ἀύδιων ἄρμα*. *Δάκνων* autem et *σφάλλων* et *ἑλλείπων* merito opinor suo pro infelicibus haberi possunt. Sed ad Antiochensem redeo: nam sero sensi longe longeque declinasse me a proposito,

Singula dum capti circumvectamur amore.

V 22 Pág. 172. Καθώς ὁ σοφώτατος Εὐριπίδης ἐξέθετο δρᾶμα ποιητικῶς, ὧν μέρος ὄλιγον ἐστὶ ταῦτα. Multa quidem transcripsit Malelas ex *Iphigenia in Tauris*; quae ex usu fuerit ad Euripideam exigere, quo de ejus doctrina et fide cognoscamus: si quis
 O 41 ilia tam dura habeat, ut eam molestiam devorare possit. Nibi enim, qui jam lentus et fastidiosus esse coepi, dabis veniam; si plura rejiciens et aspernans, unumquidquid quod erit bellissimum carpsero. Velut illud p. 172. in Oraculo: *Εἰ μὴ περᾶσας Πόντου κύματα Σκυθίας τε γαίαν καταλάβοις, Αὐλίδος τε χώραν.* et 173. *κατέφθασεν ἐπὶ τὴν Αὐλίδα χώραν τῆς Σκυθίας.* Male vero sit vobis quantum est Geographorum. Rogo vos, an Scythicam illam Aulideam silentio praetermissam oportuit? quid? an ultra Cimmericorum fines latitabit ἤξει καὶ νεφέλη κεκαλυμμένη, adeo ut nemo vestrum usque eo potuerit ocalis contendere? Euge vero, ὦ Ἰωαννίδιον· profecto aptus natus es ad omnia abdita et retrusa contemplanda: tam acri es acie et mentis et oculorum.

Sed tamen amoto quaeramus seria ludo.

Geminam Iphigeniam etiam pueri sciunt Euripidem docuisse, τὴν ἐν Ταύροις et τὴν ἐν Αὐλίδι. Joannes, cum Tauros esse Scythas ab aliquo didicisset, etiam Aulidem, quae Boeotiae oppidum est; regionem iis finitimam esse arbitratus est. P. 173. *Τούτους δὲ ἑωρακότες βουκόλοι ἔδραμον πρὸς τὴν Ἰφιγένειαν λέγοντες αὐτῇ· Ἀγαμέμνονος καὶ Κλυταιμνήστρας Κόρη, ἦκασι δύο νεανίσκοι παρὰ τὴν κυανέαν·* quae ex his Euripideis expressu sunt.

Βουκ. *Ἀγαμέμνονος, παῖ, καὶ Κλυταιμνήστρας κόρη,
 Ἄκουε καινῶν ἐξ ἐμοῦ κηρυγμάτων.*

Ἰφ. *Τί δ' ἐστὶ τοῦ παρόντος ἐκπλήσσον λόγου;*

Βουκ. *Ἡκουσιν εἰς γῆν Κυανεᾶν συμπληγάδων
 Πλάτῃ φυγόντες δίκτυχοι νεανίαι.*

Vides Antiochensem hunc ita ἐπαριστέρως accepisse sententiam Euripidis; tanquam si εἰς γῆν Κυανεᾶν conjunctim dixisset. Vos iterum apello de terra hac Cyanea; vos qui Geographiae magistros vos pollicemini. Quid autem mussitatis? nam Joannem ea loca convisisse Cedrenus affirmat, prorsus οἰκοθεν ὁ μάρτυς. Damno itaque stultitiam meam, qui Κυανεᾶν cum συμπληγάδων componebam hactenus. Atque hercle vero serio, nequid dissimulem, non placet iste locus: neque enim video cur ii bubulci
 O 42 sermone Dorico uterentur. Quid, malum, an Siculos se esse somniabant, non Tauro-Scythas?

Δωρίσδεν δ' ἔξεισι, δοκῶ, τοῖς Δωριέεσσιν.

Atqui quantumvis essent Dorienses, si πλατειᾶσδοισαν suam dialecton extra chorum adhibuissent, rus continuo vel in ultimas terras mandati essent non sine infortunio. Sciunt id qui harum literarum gustum aliquem habent. Adde Orationem soloecam esse; ut quidem nunc habetur: sed certe, si pro sano locutus est, sic scripsit Euripides:

Ἡκουσιν εἰς γῆν, κυανίας συμπληγάδας

Πλάτη φυγόντες δίπτυχοι νεανίαι.

aut, si illud *Κυανέαν* antiquitatis causa servare velis, quandoquidem qua vixit *Malelas* tempestate jam in libris inveteraverat; in hunc modum:

Ἡκουσιν εἰς γῆν, κυανέαν συμπληγάδων

Πέτραν φυγόντες δίπτυχοι νεανίαι.

velut postea loquitur, *Κἀγὼ σε σώσω κυανίας ἔξω πέτρας.* Eleganter autem *κυανέαν πέτραν συμπληγάδων*, ut nihil supra. Sic *Virgilius*:

Quales Threicia cum flumina Thermodontis

et *Lucretius: Pulverulenta Ceres, et Eiesia flabra Aquilonum.*

et iterum: *Ut Babylonica Chaldaeum doctrina refutans.*

et tertium: *Impellant ut eam Magnesia flamina saxi.*

Sic legendi sunt duo loci novissimi; in libris vulgatis minus emendati feruntur. P. 176. τοῦ Πελοπέλου γένους σήμαντρον ἔχει, ἔλαιαν ἐν τῷ ᾠμῷ. Jam hoc pro explorato habeo, ἔλαιαν ab hac pecude positam esse pro ἐλέφαντα. Cui enim fando auditum est, oleaginum humerum fuisse *Pelopi*?

Cui non dictus *Hylas* puer et *Latonia Delos*

Hippodameque humeroque Pelops insignis eburno?

Ἐπεὶ νιν καθαροῦ λέβητος ἔξελα

Κλωθῶ ἐλέφαντι φαίδιμον

Ὠμον κεκαδμένον.

V 23

Alia multa sunt apud Malelam ex eadem fabula tralata, quae mis- O 43
sa facio. Cur enim me mancipium faciām παραφρονοῦντος δεσπότου? Majoris fuerit et voluptatis et fructus cognoscere, quae summus poeta Ennius de priore Iphigenia convertit. Julius Rufinianus de siguris sententiarum et elocutionis: Aganactesis indignatio, quae fit maxime pronuntiatione. Ennius in Iphigenia: Menelaus me objurgat, id meis rebus regimen restat. Dormitavit hic vir summus Ger. Vossius. Nam, si unam syllabam addideris, trochaicus erit catalecticus.

Menelaus me objurgat: id meis rebu' regimen restat

quod genus versus commodissime inservit τῇ ἀγανακτήσει: ut diu est quod ipse in Tragicis Graecis observavi; priusquam id de Scholiaste *Hermogenis* didicissem. Idem *Rufinianus* postea: *Syncri-sis sive antithesis comparatio rerum atque personarum inter se contrariarum: ut, ego plector, quod tu peccas: tu delinquis, ego arguor pro malefactis: Helena redeat, virgo pereat innocens: tua reconcilietur uxor, mea necetur filia.* Hunc etiam locum ad *Ennii Iphigeniam* refert *Italorum doctissimus Hieronymus Columna*: invito tamen et repugnante *Vossio*, partim quia autor non laudatur, partim quia non vincta sed pedestris oratio est; ad quod mirum, ait, non attendisse *Columnam*. Peccet *Columna*, et peccat quidem, in versibus: ego vero, cum certis signis hunc *Ennii*

foetum cognoscam, non committam ut alium, quam quo natus est, parentem sibi inveniatur. Versus enim sunt Trochaici, ex eadem puto scena petiti, qua superior est:

*Ut ego plectar, quod tu peccas; tu delinquis, ego arguar
Pro malefactis? Helena redeat, virgo pereat innocens?
Tua reconcilietur uxor, mea necetur filia?*

Non amplius, quod sciam, Euripides a Malela citatur praeterquam p. 35. Ο Ταῦρος ἐκ τῆς Εὐρώπης ἔσχεν υἷον τὸν Μίνω, καθὼς καὶ Εὐριπίδης ὁ σοφώτατος ποιητικῶς συνεγράψατο ὡς φησι, Ζεὺς μεταβληθεὶς εἰς ταῦρον τὴν Εὐρώπην ἤρπασεν. Haec quidem unde accersita sint, non certo scio: nam credibile est
O 44 eum in non una tragoedia haec obiter attigisse; ut in Cretensibus fortassis, ubi Chorus ad Minoem; φοινικογενοῦς, παῖ, τῆς Τυρίας τέκνον Εὐρώπης καὶ τοῦ μεγάλου Ζηρός. veri tamen simile est ex Euripidis *Phrixo* tralata esse. Eratosthenes in *Καταστερισμοῖς*. Ταῦρος λέγεται ἐν τοῖς ἄστροις τεθῆναι διὰ τὸ Εὐρώπην ἀγαγεῖν ἐκ Φοινίκης εἰς Κρήτην διὰ τοῦ πελάγους, ὡς Εὐριπίδης ἐν τῷ *Φοῖξῳ*. Profecto qui *Europam* Tragoediam esse volunt, narrat nobis insomnium ex eburnea porta.

Pag. 181. *Ἐν τοῖς χρόνοις τοῖς μετὰ τὴν ἄλωσην Τροίας παρ' Ἑλλήσιν ἐθαυμάζετο πρῶτος Θέμις ὀνόματι. ἐξέυρε γὰρ οὗτος τραγικὰς μελωδίας, καὶ ἐξέθετο πρῶτος δράματα, καὶ μετὰ τοῦτο Μίνως, καὶ μετὰ Μίνωα Ἀγέλας τραγικούς χορούς δραμάτων συνεγράψατο.* Utinam vero Malelae cum praecursore suo melius conveniret! nam Jubal, si ei credimus, diu ante Trojae excidium tragoedias factitavit. Verba, ne te ludere videar, sunt p. 3. ὁ δὲ *Ἰουβάλ κισθαρωδίας καὶ τραγωδίας τοῖς δαιμονικοῖς ἐπιτηδεύμασι προσεπενόησεν.* Quid quod ad soccum haud minus idoneus erat, si interpretem audis, quam ad Cothurnum. Nam *κισθαρωδία* Cithmeo est *comoedia*; qui, cum ad alios ingenii cultus etiam Musicae studium adjunxerit; cur adeo ab artificio suo recederet, miror: clementer tamen, propter alia merita, suaque quasi lyra est increpandus. Vix equidem crediderim in Bibliotheca vestra *Οξωνii*, quantacunque est, Jubaliana Dramata reperiri. Scilicet ea omnia perierunt olim;

Quando ex diluvio magno exivere rapaces
Per terras amnes, atque oppida cooperuere.

Quarum fabularum una cum ipsis etiam memoria occidisset; absque illo Hamartolo fuisset, qui omnia omnino meminit, Quae fuerunt, et quae nullo sunt tempore nata. Habeo tamen, quo desiderium meum et dolorem consoler; nam in mentem opportune venit fieri posse, ut locus iste vitiosus sit, et in hunc modum emendandus: Ο δὲ *Ἰουβάλ κισθαρωδίας καὶ λυρωδίας τοῖς ἀρμονικοῖς ἐπιτηδεύμασι προσεπενόησεν.* Et profecto quam magis magisque cogito, nimirum acu rem tetigi; sin autem, nolium mihi

quenquam posthac ne jurato quidem credere. Tandem igitur aliquando lite hac composita, quantum est tamen quod profecimus, si Joannes ipse pugnantia loquatur? Non enim jam ab Illo capto primus mortalium Themis dramata fecit: siquidem ante O 45 istam memoriam Aegypti rex Pharaos, ubi a negotiis et turbis requiescere volebat, solitus est comoedias scriptitare. Verba sunt V 24 Joannis p. 76. *Τῶν δὲ Αἰγυπτίων ἐβασίλευσε Πετισσώνιος ὁ κωμῶδός Φαραώ.* Quid rides? Quasi vero novum nunc proferatur, Regem ad fabulas scribendas animum appulisse. Etiam Dionysius Tyrannus poeta fuit tragicus, et Augusti Ajax in spongiam incubuit. Quanquam, si emendate loqui velimus, *κωμῶδός* non comicus est, sed comoediae actor. Histroniam igitur fecit Pharaos; Thrasonis, opinor, vel Pyrgopolinicus partes agens; ut Nero postea Oedipodis vel Creontis. Verum haec ipsius Malelae stultitiam superant; ut ea qui dixerit, non pro homine sano loqui, sed ad agnatos et gentiles deducendus esse videatur. Sine dubio vitium est exemplaris, quo tamen modo tollendum sit, minus id possum conjectura assequi. Quid si legamus, *Πετισσώνιος, ὁ τῷ Μωσῆϊ Φαραώ*: Petissonius, qui a Mose Pharaos vocatur? Si caput scaberem fortasse aliud melius possem exculpere: sed indignus est Joannes, cujus causa commentari velim quidquam, nisi si quid ex facili nascatur. Itaque ut ad Themin istum propius accedamus. Eadem cum Antiochensi narrat, et in eodem doctus est ludo *Scholiastes vetus* nescio quis apud Stanleium in vita Aeschyli: *Ἐν τοῖς χρόνοις Ὀρέστου ἐθανμάζετο παρ' Ἑλλήσι Θεόμις, ὃς πρῶτος ἐξεύρε τραγῳδικὰς μελωδίας, καὶ ἐξέθετο πρῶτος δράματα. Καὶ μετ' αὐτὸν Μίνως, καὶ μετὰ Μίνωα Ἀύλλας χοροὺς τραγικοὺς συνεστήσατο.* Haec habet doctissimus noster Stanleius ex Bullengeri Theatro. Et tamen neuter de Themide, de Minoe vel Aulea, quod quam diligentissime factum oportuit, certiores nos facit. Concurrent jam omnes, quantum est *βιβλιοτάφων*, et capita inter se conferant: nunquam se expedient, neque quidquam de tergeminiis hisce tragicis resciscent. Narrat Clemens *Στραωματέων* primo τὸ ἠρῶν τὸ ἑξάμετρον *Θέμιν μίαν τῶν Τιτανίδων εὐρηκέναι*, Minoem autem τὸς νόμους: sed quod ad praesens negotium attinet, vacuum a se lectorem et hiantem dimittit. Quid enim νόμοι Minois ad nomos musicos? *Τί πρὸς τὸν Διόνυσον*; neque Heroes in Tragoediis heroes hexametros O 46 dicebant. Itaque quantum video, perpetua jam Criticis sollicitudo et quasi crux constituta est: nisi Callimachi *Πίννακας* et Aristophanis Grammatici Commentarium longa nocte sepultos protrahere possunt in lucem. Verum heus vos! Ecquid erit pretii, si nodum hunc solvero? quod quidem ea lege et conditione faciam; ut dehinc mihi cum vestra natione nullum omnino commercium intercedat. Enimvero ab Antiochensi et siculno illo, quicumque est, Scholiaste gravissime peccatum est, cum in nominibus tum

in rebus ipsis. Prorsus quot verba, tot errata. Neque enim agnosco commentitios istos Theomin, Minoem, Auleam; quorum ego loco non dubia conjectura repono Thespin, Jonem, Aeschylum: neque Thespis ea, qua rentur, tempestate vixit; nam Solonis aequalis a Troicis temporibus longissime absuit: neque Ion Aeschylus prior fuit: neque primus Aeschylus Choros tragicos instituit; quod contra chorum, qui perpetua ante oratione totam fabulam decantabat, primus diverbiis et personis distinguit. Sed operae pretium fuerit accuratius haec omnia tractare. Ac de Thespide quidem minor est dubitatio, quia in discipulorum cathedris quotidie ista jactantur:

Ignotum tragicæ genus invenisse Camoenæ
Dicitur, et plaustris vexisse poemata Thespis.

Suidas: Θέσπις ἐδίδαξεν ἐπὶ τῆς πρώτης καὶ ἕ ἀλυμπιάδος. μνημονεύεται δὲ τῶν δραμάτων αὐτοῦ, Ἀθλα Πελίου ἢ Φορβάς, Ἰερεῖς, Ἡῖθεοι, Πενθεύς. *Pentheus* fabula a Polluce laudatur lib. VII. c. XII. Τὸ ὄνομα ἐπενδύτης ἰπτεόν ἐκ τῶν Σοφοκλέους Πλυτριῶν, Πέπλους τεύσαι λινοπλῦν ἕς τ' ἐπενδύτας· καὶ Θέσπις δὲ πού φησιν ἐν τῷ Πενθεῖ· Ἐργῷ νόμιζε νευρίδας ἔχειν ἐπενδύτην. De quo versu cum nihil in praesentia succurrat, quod mihi satisfaciat; ejus emendationem in aliud tempus differam: Sophocleum illum sine mora expediam. Neque enim cum Casaubono, Meursio et Gatakerō *τεύσαι* substituerim; cujus media syllaba est brevis: versuque redderet una syllaba breviorē. Non enim diiambus est *λινοπλυνεῖς*, sed paeon quartus. Neque Gatakeri
O 47 *νεοπλύντους ἐπενδύτας* probaverim; nam sedes quarta spondaicum non admittit; poterat paullo rectius *νεοπλύτους*. Sed aliud quiddam praetulerim, de quo ausim tibi firmissime asseverare:

Πέπλους τε νῆσαι λινοπλυνεῖς τ' ἐπενδύτας.

Diversa ab illis, quas Suidas recenset, fabula habetur in veteri marmore Arundeliano; quod nunc est Oxonii: ΑΦ ΟΤ ΘΕΣΠΙΣ Ο ΠΟΙΗΤΗΣ . . . ΑΧΙ . . . ΟΣ ΕΒΙΑΑΕΕΝ ΑΑ . . . ΣΤΙΝ. Supple ΑΛΚΗΣΤΙΝ, ἄλκηστιν· non ἀλέστιν, ut minus recte Editores. Locus est illustris apud Clementem in *Στρωματίων* quinto; quem nefas quidem fuerit silentio praetermittere. Θέσπις μὲν τοι ὁ τραγικός διὰ τούτων ἄλλο τι σημαίνεσθαι φησιν ἢ δὲ πῶς γράφων.

V. 25
 Ἴδε σοι σπένδω κναξίβη τὸ λευκὸν
 Ἀπὸ θηλαμόνων θλίψας κνακῶν·
 Ἴδε σοι χθύπττην τυρὸν μίξας
 Ἐρυθρῷ μέλιτι, κατὰ τῶν σῶν, Πᾶν
 δικέρως, τίθεμαι βωμῶν ἀγίων.
 Ἴδε σοι Βρομίου αἶθροπα φλεγμὸν
 Λεῖβα.

Haec narrat Clemens ex Thespide: Ex aliis alia, quae ad eandem

rem spectant. Persuasum est hactenus viris eruditissimis, magnam Symbolicae et aenigmaticae veterum Theologiae vim in barbaris illis vocabulis contineri. Rem igitur haud ingrati facturum me spero, si refrigero haec claustra, quae a multis saeculis omnem ad haec sacra aditum praecloserunt. Quod autem Herculem ferunt dixisse, cum in delubro quodam conspexisset simulachrum Adonidis, *Οὐδὲν ἑρὸν ὑπάρχειν* idem mihi jam usu venit, hoc adyto recluso. Videlicet erat olim ridicula et puerilis ratio; ut ex quatuor et viginti literis, semel duntaxat positis singulis, barbara quaedam et infaceta verba conficerent, prout cuique libitum fuerit. Clemens hanc appellat *στοιχειωτικὴν τῶν παιδίων διδασκαλίαν*. Postea certandum erat ingenio, ut sententiam istorum verborum aliquam omnibus vestigiis indagarent; non eam quidem omnino alienam et absonam, sed a propinquo si fieri potuit, et verisimili petitam. Tria profert Clemens exempla eorum ὑπο- O 48 *γραμμῶν παιδικῶν* quorum unum hoc est:

Μάρπτε, σφιγξ, κλώψ, ζβυχθηδόν.

Ita scribi oportere res ipsa clamat; non ut in editis, *μάρπτες* et *ζυγχθηδόν*. Calculum jam pone, et omnes omnino literas Cadmi, Palamedis, Simonidis, in quatuor istis vocabulis invenies. Ecce tibi secundum:

Βέδν, ζάμψ, χθώ, πληκτρον, σφιγξ.

Ita legendum, non ut in vulgatis, *ζάψ* et *χθάν* nam eo pacto et M litera deesset, et N bis poneretur. Tamen ut *Λάμβδα λάβδα*, sic illud *Ζάμψ* autores Graeci *ζάψ* scripsisse et pronunciasse videntur. Sic *κάψα* dicunt et *κάμψα* sic *λήψεται* in antiquissimis MSS. *λήμψεται*, et multa similia. Tertium denique est illud Thespidis:

Κναξζβι, χθύπηης, φλεγμώ, δρώψ.

Male apud Clementem est editum, *φλεγμός, δρώψ* ut liquido constabit, si digitis computans literarum numerum velis inire. Quam mirifice autem Clemens haec omnia quantumvis inepta et ludicra, interpretetur; malim ex ipso quam ex me audias. Aliter paullo haec ultima ab Hesychio proferantur; nam pro *κναξζβι χθύπηης*, *κναξ* habet et *ζβιχ* et *θύπηης*. *Κναξ* autem interpretatur *γαλά λευκόν*, *Ζβιχ* (ita lege, non *ζαβιχ*) *λευκόν*, et *θύπηης* *ὁ τυρός*. Atque huius autoritate inductus Salmasius verba Thespidis ad hunc modum immutare voluit:

Ιδε σοι σπένδω κναξ ζβιχ λευκόν,

et *Ιδε σοι θύπητην τυρόν μίξας.*

Sed profecto non ea est Hesychii autoritas; neque plus habet momenti, quam Clementis et Porphyrii hominum multis partibus illo doctiorum. Non enim librarii culpa est apud Clementem: neque ulla similitudo veri est *χ* literam a verbo *κναξζβι* fortuito disjunctam fuisse, et tertio post versu repositam. Porphyrii autem hoc *ἀποσπασμάτιον* est ex libro MS^o Oxonii.

ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

Περὶ τοῦ Κναξίβι, χθύπτης, φλεγμῶ, δρόψ ἐρμηνεία.

Ἐν Δελφοῖς εἰς τὸν ναὸν ἐπιτέγραπται τράγος ἰχθύϊ ἐπὶ δελφίνος ἐπι-
κειμενος. Κνάξ μὲν γὰρ ἔστιν ὁ τράγος κατὰ ἀποκοπὴν τῶν στοι-
χείων τοῦ κως (lege κων) καὶ πάλιν ἀφαίρεσιν (ἴμο πρόσθεσιν) τοῦ
ξ. κνάκων γὰρ καλεῖται, ὡς καὶ Θεόκριτος ἐν βουκόλοις λέγει. οἷον
τράγος καὶ ἰχθύς, ὁ μὲν φλεγόμενος, ὁ δὲ δρόψ ὄψων. Λέγει δὲ ὅτι
ὁ τράγος φλεγόμενος ἔστι πάντοτε ὑπὸ λαγνίας, ὅτι ἕάν τις τὰς ῥίνας
αὐτοῦ ἀποσφαλίσαι (leg. ἀπασφαλίσῃ), διὰ τῶν κεράτων ἀναπνεῖ.
Ἔχει δὲ καὶ ἕτεραν ἐρμηνείαν οὕτως· Τὸ κναξίβι γάλα ἔστιν, τὸ
δὲ χθύπτης τυρὸς, δρόψ δὲ ἄνθρωπος· δρωπες γὰρ οἱ ἄνθρωποι λέ-
γονται. Καὶ ἕτερα δὲ πλείστα τοιαῦτα διὰ τῶν κῶ στοιχείων
ἀπαρτίζοντα ἴδιον σκοπὸν εὕρομεν, οἷον· Βέδν, ζάψ, χθῶ, πληκ-
τρον, σφιγξ. ὃ ἔστιν οὕτως· Βέδν ἔστιν ἡ ὑγρὰ οὐσία, ζάψ ἡ πυ-
ρώδης οὐσία, χθῶ ἡ γῆ, πληκτρον δὲ ὁ ἀήρ, σφιγξ ἡ τούτων φι-
λία διὰ τὸ συνεσφιγῆθαι. Κλώδιος δὲ ὁ Νεαπολίτης οὕτως ἡρμή-
νευσε τὸ προκειμενον· ἀήρ, θάλασσα, γῆ, ἥλιος. Καὶ ἕτεροί
τινες φιλόσοφοι τε καὶ ποιηταὶ τοῦτον τὸν σκοπὸν ἡρμήνευσαν.

Non longe a principio sic scribe: κνάκων γὰρ καλεῖται, ὡς
ὁ Θεόκριτος ἐν Βουκολικοῖς λέγει. Locus est Idyllio tertio:

— — — καὶ τὸν ἐνόρηξαν

Τὸν Διβυκὸν κνάκωνα φυλάσσειο, μὴ τὴ κορύψῃ.

Illud autem nimis festivum est, quod aliquanto post sequitur:
Capras scilicet, si quis iis nares obturet, cornibus spirare. Sed
pro κεράτων certissime emendandum est οὐάτων vel ὠτων. Var-
ro de Re Rustica: *De quibus admirandum illud, quod etiam
Arohelais scribit; Capras non, ut reliqua animalia, naribus,
sed auribus spiritum ducere solere.* Idem narrat Plinius et Ae-
lianus. Clodius iste Neapolitanus librum composuit adversus
eos, qui carne abstinere; ut testis est ipse Porphyrius πρὸς
ἀποχῆς ἐμψύχων. neque alius quisquam illius meminit, quod
sciam. Fidem id facit, minime ψευδεπίγραφα haec esse, sed ex
Porphyrio bona fide excerpta.

P. 181. Καὶ μετὰ τοῦτο Μίνως, καὶ μετὰ Μίνωα Αὐλέας.

Dixi meam sententiam: nimirum aut vitio codicis aut memoriae
falsum esse Joannem; et ad hunc modum a prima manu scriptum
videri, Καὶ μετὰ τοῦτον Ἴων, καὶ μετὰ Ἴωνα Δισχύλος. Porro
O 50 iste Jon poeta fuit Tragicus, natione Chius: de quo ideo plura
dicemus, quia Thespide et Aeschylō aliquanto est ignotior; tum
autem ut quasi specimen demus istius operis, cujus antea feci-
mus mentionem, quo *Reliquias omnis Graecae Poeseos*, Philo-
sophicae, Epicae, Elegiacae, Dramaticae, Lyricaeque colligere
voluimus. Sed haec fuerunt. Principio autem non injuria Chius

moster una cum Aeschylo memoratur, cui olim amicitia et familiaritate conjunctus fuit; ut ex Plutarcho constat in libro qui inscribitur Πῶς ἂν τις αἰσθοίτο ἑαυτοῦ προκόπτοντος ἐπ' ἀρετῆ· Αἰσχύλος, ait, Ἰσθμοῖ θεώμενος ἀγῶνα πυκτῶν, ἐπεὶ πληγέντος ἑτέρου τοῦ θεάτρον ἐξέκραγε, νύξας ἰῶνα τὸν Χιον, Οἰῶς, ἔφη οἶον ἢ ἄσκησις ἔστιν· ὁ πεπληγῶς σιωπᾶ, οἱ δὲ θεώμενοι βοᾶσι. Juvenis tamen cum sene versatus est; et in eo quidem non leviter peccatum est a Joanne, quod Jonem Aeschylo vetustiolem faciat. Utinam vero superesset hodie Batonis Sinopensis liber: Plura de Ionis aetate, et evidentiora dici possent, nunc soli in obscuro lubricoque tramite magis reptamus, quam pedetentim ingredimur. Platonis est Dialogus, quo Socrates sermonem instituit cum Jone quodam Ephesio; quem a Chio non esse diversum opinio est Liliū Gyraldi, Julii Scaligeri, Delrii, et Menagii: quae si vera est sententia, non opus est ut multa dicamus. Statim enim constabit Jonem Aeschylo fuisse natu minorem. Quippe Socrates natus Olymp. LXXVII. anno IV. tantummodo XIII. aetatis annum agebat, cum Aeschylus ex vita excessit, videlicet Olymp. LXXXI. an. I. Callia Athenis Archonte. Sed de Ephesio isto pugnant adversus Gyraldum et Scaligerum eruditissimi quidem homines Leo Allatius et Joannes Jonsius: ille contumeliis fretus, et eo quod nullo autore primus id dixerit Gyraldus, quodque Ephesius Rhapsodus fuerit, non Tragicus; hic autem acerrimo telo armatus, quia ratio temporum reclamat: scilicet Jonem Chium Olymp. LXXII. tragoedias docuisse non minus annos viginti priusquam Socrates nasceretur, Olymp. demum LXXVII. IV. Mihi quidem idem est animus, non unum et eundem fuisse Chium et Ephesium: Chius enim et genere et opibus fuit clarus: qui cum Athenis quondam tragoedia simul et dithyrambo vicisset, Chii O 51 vini cadum viritum cuique civium dedit; ut memorant Athenaeus et Comici enarrator ad Pacem. Luculentae vero divitiae, quae tam eximiae liberalitati sufficere potuerunt. Ephesius homo mendicus et circumforaneus cantitando et gesticulando victum inopem quaeritans, ut mos erat Rhapsodis, quos Homerus suus misella stipe et esuritione pascebat. Ipse de se loquitur apud Platonem: Δεῖ γὰρ με καὶ σφόδρ' αὐτοῖς (τοῖς θεαταῖς) τὸν νοῦν προσέχειν, ὡς ἐὰν μὲν κλαίοντας αὐτοὺς καθίζω, αὐτὸς γελάσομαι ἀγγύριον λαμβάνων· ἐὰν δὲ γελῶντας, αὐτὸς κλαύσομαι ἀγγύριον ἀπολλύς. Chius in omni literarum genere magnum nomen est consecutus: Ephesius praeter Homerum nihil doctus cantare: sicut de se fateatur; cum a Socrate interrogatus, utrum Homerum solum calle-ret, an etiam Hesiodum et Archilochum; respondit, minime quidem istos; sed Homerum solum: atque hoc satis esse. Et aliquanto post, Όταν μὲν τις, ait, περὶ τοῦ ἄλλου ποιητοῦ διαλέγεται, οὐδὲ προσέχω νοῦν, ἀδυνατῶ τε καὶ ὀτιοῦν συμβαλέσθαι λόγον ἄξιον, ἀλλ' ἀτεχνῶς νυστάζω, et alia plura in hanc senten-

tiam. Sic igitur persuasum habeo, Chio illi et Ephesio patriam, genus fortunam, ingenium, studia, mores, omnia denique praeter nomen et aetatem disparia fuisse. Et aetatem quidem cum dico, cave cum Jonsio et Gerardo Vossio et Menagio ad Olymp. LXXII. Jonem Chium rejicias, qui in erubescendum errorem inciderunt inscii,

Et graviter magni magno cecidere ibi casu:

ab hominum futilissimo Aemilio Porto decepti, qui Suidae verba, *Ἡρξατο τὰς τραγωδίας διδάσκειν ἐπὶ τῆς πβ Ολυμπιάδος*, ita Latina fecit, tanquam si Ion Olymp. LXXII. scribere coepisset. At-

qui, o bone, πβ sunt LXXXII: et Scholiastes Comici non numerorum notas, verum integra verba exhibet, *ἐπὶ ὀγδοηκοστῆς καὶ δευτέρας Ολυμπιάδος*. Facile igitur per aetatem licitum est, usum et consuetudinem Joni Chio cum Socrate fuisse. Quin ipse in suis scriptis Socratis mentionem fecit. Diogenes Laert. *Ἴων δὲ ὁ Χίος καὶ νέον ὄντα τὸν Σωκράτην εἰς Σάμον σὺν Ἀρχεῖᾳ*

V 26 *ἐπιδημησαί φησι*. Quid Allatius, malevolentia et livor, non homo? quam falsus est animi, cum Gyraldum credidit primum in

O 52 ea opinione fuisse? Ecce tibi e transverso Suidas: jampridem is in *Διδυραμβοδιδάσκαλοι* idem cum Gyraldo senserat. *Καὶ Σωκράτους τοῦ φιλοσόφου ἐστὶ λόγος εἰς αὐτόν*. Portus haud praeter solitum perverse; ut nihil magis: *Extat Socratis Philosophi oratio in ipsum scripta*. Sed de dialogo Platonis intellexit Lilius; et recte quidem: eo solum nomine culpandus, quod errantem ducem secutus est. Jam vero, cum illud exploratum sit de Olympiade LXXXII, quis dubitet quin Jonem Aeschylus anteierit aetate? siquidem obiit fere septuagenarius, triennio prius ad minimum quam Jon ad studium Tragicum se applicaret. Praeterea, narrat Jon (apud Athenaeum) convenisse se in insula Chio Sophoclem poetam, cum Praetor factus navigaret in Lesbum: et (apud Plutarchum) memorat solitum esse Periclem jactare se magnificentissime, quod Samios vicisset. Ea vero gesta sunt Olymp. LXXXIV. IV. a morte Aeschyli annis quidecim. Didascaliae veteres in Argumento Hippolyti: *Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐπὶ κεῖται ἐν Θήβαις* (inno *Τροισῆνι*) *ἐπὶ Ἀμείνωνος ἀρχόντος Ολυμπιάδι πξ ἔτει δ*. *Πρῶτος Εὐριπίδης, δεύτερος Ἰσφῶν, τρίτος Ἴων*. Itaque Olymp. LXXXVII. IV. Jon fabula certavit annis septem et viginti posteaquam Aeschylus mortuus est. Denique haec sodes vide ex Aristophanis Pace:

Θε. *Οὐκ ἦν ἄρ' οὐδ' ἄ λέγουσι περὶ τὸν ἄερα,
Ὡς ἀστέρες γινόμεθ', ὅταν τις ἀποθάνῃ;*

Τρ. *Μάλιστα*. Θε. *Καὶ τίς ἐστὶν ἀστὴρ νῦν ἐκεῖ;*

Τρ. *Ἴων ὁ Χίος*.

Scholiasies notat Jonem jam mortem obiisse: *ὅτι ὁ μὲν Ἴων ἤδη τῆσθης δῆλον*. addo, etiam eodem anno quo acta est ea fabula,

xxii. videlicet belli Peloponnesiaci, Olymp. xc. ii. uti constat ex ipsa Comoedia, ubi Trygaeus sic Pacem alloquitur:

Μὰ Δί', ἀλλ' ἀπόφηνον ὄλην σαυτὴν
Γενναιοπρεπῶς τοῖσιν ἐρασταῖς
Ἡμῖν, οἳ σου τρυχόμεθ' ἤδη
Τρία καὶ δέκ' ἔτη.

Jam nusquam habet Malelas, quo abdat illud putidum et inhonestum caput. Tantum abest ut Ion Aeschylo natu fuerit grandior; O 53
ut superstes ei fuerit annos solidos xxxvii. Nunc tempus est ut de Ionis scriptis fidem liberemus. Et profecto non immerito propter multiplicem doctrinam a Callimacho laudatus est Ion. Καὶ Καλλίμαχος; ait Suidas, ἐν χωλιάμβοις μέμνηται αὐτοῦ, ὅτι πολλὰ ἔγραψεν. Nam ut Poemata prius recenseamus; deinde quae oratione prosa composuit: *Melica* Ionis laudantur et *Dithyrambica*. Schol. Aristophanis, et Suidas: *Ἴων διθυράμβων καὶ μελῶν ποιητής*. Harpocration: *ἔγραψε δὲ μέλη πολλά*. Et dithyrambo quidem vicit, cum Atheniensibus viritum Chii cadum distribuit: ex Melicis carminibus extat Odae principium, *Λοῖον ἀμεροφοίταν. Ἀστὴρα μείναμεν, αἴλιον Λευκοπτέρυγα πρόδρομον*. Sic lege apud Scholiastem et Suidam: male in utroque ἀεροφοίταν, et in altero λευκῆ πτέρυγι. *Paeanes, Hymni, Scolia* sive carmina convivalia. Schol. Aristoph. *Elegiaca*. Idem et Suidas. Ex Elegis non paucos versus adducit Athenaeus: ut lib. xi. c. 3. Καὶ Ἴων δ' ὁ Χίος φησι,

Χαιρέτω ἡμέτερος βασιλεὺς σωτήρ τε πατήρ τε,
Ἡμῖν δὲ κρητῆρ' οἰνοχόοι θεράπεις
Κιρᾶντων προχύταισιν ἐν ἀργυροῖς· ὁ δὲ χρυσὸς
Οἶνον ἔχων χειρῶν νίξτω εἰς ἕδαφος·

et quae sequuntur: ubi Casaubonum nequicquam aestuantem videas, ut eliciat ex istis sententiam commodam; nam prius correctionis indigent, quam a quoquam intelligi possint. Non longe aberrabimus a scopo, si sic legerimus:

— — — ὁ δ' ἕκαστος
Οἶνον ἔχων χειροῖν ἔξτω εἰς ἕδαφος.

Comoediae ut Comici Schol. Comoedia: ut Suidas. *Epigrammata*
Idem Schol. et Anthologia Epigram. lib. 3. c. 26.

Ἴωνος εἰς Εὐριπίδην.

Χαῖρε μελαμπέπλοις, Εὐριπίδη, ἐν γυάλοισι
Πιερίας τὸν αἰὲ νυκτὸς ἔχων θάλαμον.

Ἴσθι δ' ἐπὶ χθονὸς ᾧν, ὅτι σοι κλέος ἀφθιτον ἔσται,
Ἴσον Ομηρείαις ἀνάοις χάρισιν.

Sed omnino falsa est et ementita inscriptio: quam ratio tempo- O 54
rum refutat et rejicit. Mirificum vero poetam Ionem, qui Euri- V 28
pidem mortuum Epigrammate celebraverit, ipse jam annos tredecim extinctus. Decessit Ion Olymp. xc. ii. anno belli Peloponne-

αιασι χπι. Euripides autem et Sophocles ejus belli χχιι anno, Olymp. χχιι. ιιι. uti constat ex Aristophanis Raris, quae actae sunt eo anno Dionysiis τοῖς κατ' ἀγρούς· ut alia argumenta militam ab eruditissimis viris occupata. Itaque loco Ιωνος scribendum est fortassis Ιωάννου, vel Βλωνος vel Δίωνος, ut cuique libitum fuerit. *Tragoediae* numero χχι, ut alii volunt xxx, ut alii χι. σχολ. et Suidas. Tituli quidem undecim a veteribus Grammaticis adhuc servantur. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ, Idem σχολ. et Athenaeus. Hesychius: Πεδανῶ ὕπνω, ἢ πεδανῶ κούφω, Ἰων Ἀγαμέμνονι, τινὲς δὲ οὐ βεβαίω. leg. ἠπεδανῶ, κούφω. ΑΛΚΜΗΝΗ. Hesych. Pollux x. 23. Ἐν δὲ τῇ Ἰωνος Ἀλκμήνῃ, ὃ εἰς τὴν τῆς τροφῆς παρασκευὴν ἦν, θυλακίσκη ὠνόμασται. Repone ex Cod. Vossiano, ὃ εἰς τὴν τῆς τροφῆς παρασκευὴν θυλακίσκος ὠνόμασται. ΑΡΓΕΙΟΙ Hesych. ΜΕΓΑ ΔΡΑΜΑ. Pollux x. 45. Hesych. in Ονοταζομένη, et Μελάγγελτον, μεγάλω δράματι ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, οἷον ἀκμάζουσιν. Lego: Μελαγγαίταν, Ἰων Μεγάλω δράματι. Homines ἀκμάζοντες aetate florentes capillitio fere nigro sunt, provecti canesunt. Sed verbum id inversum est ab Ione, et ad alia tralatum, quae sunt annis et viribus integris: quasi diceretur exempli gratia ἵππος μελαγγαίτας equus florenti aetate juvenescus. ΦΡΟΤΡΟΙ. Schol. Aristoph. Hesych. Athenaeus: ΦΟΙΝΙΞ. Julius Pollux: Ἰων δὲ ἐν Φοίνικι σαφέστερον· Ἀλλ' ὃ θυρέτρων τῶνδε κωμῆται θεοί. Enarrator Comici ad Raras: Τοῦτο τοῦ Ἰωνός ἐστιν ἐκ Φοινίκης ἢ καὶ Οἰνέως· Εἰ δ' ἐγὼ ἑρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος, πολιῆται. Repone ex certissima conjectura ἐκ Φοινίκος ἢ Καινέως· et versus iste Heroicus est, non alienus a Tragoedia.

Εἰ δ' ἐγὼ ἑρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος, ὃ πολιῆται.

sic Athenaeus lib. ιιι. et ιν. Ἰων ἐν Φοίνικι, ἢ Καινεῖ. Itaque est ΦΟΙΝΙΞ Η ΚΑΙΝΕΤΣ et ΦΟΙΝΙΞ ΔΕΤΤΕΡΟΣ vide Hesychium in Τιμαλφῆς. Athenaeus sine lib. ιν. Ἐν δὲ τῷ δευτέρω Φοίνικι ὁ Ἰων φησὶν. Ἐκτυπον ἄγων βαρὺν αὐλὸν τρέχοντι
 O 55 θυθμῶ, οὕτω λέγων τῷ Φρυγίω. Non de nihilo est quod Codd. MSS^l constanter exhibent τρέχοντα· ad quorum iudicium sic legerim:

— — ἐκτυπον, ἄγων βαρὺν

Αὐλὸν, τρέχοντα θυθμὸν. — —

ut in Euripidis Rheso.

Πολλοῖσι σὺν κώδωσιν ἐκτύπει φόβον.

ΤΕΥΚΡΟΣ. Hesychius: Αἰδροί, αἰδριες, Ἰων Τεύκρω † Αἰδρωφῶντι, αἰδρωίων ἀναιρετικῶ. scribe Ἰων, et illud alterum Hesychii peccatum est scutica dignum. Quicumque fuerit *intersector* iste *stultiorum*, homo sane metuendus, sine dubio trucidasset Hesychium si occasione hanc nactus fuisset. Vera scriptura est Ἀνδρειφόντη, ἀνδρῶν ἀναιρετικῶ, ex Homericō isto:

Μηριόνης ἀτάλαντος Ἐνναλίω ἀνδρειφόντη.

Ἀμφιβάτης, περιβόητος· Ἰων Τεύκρω. lego περιβόητου. Βασίς,

βεβωμένος Herodot. inde ἀμφίβωτος. Idem alibi, *Αμφιρῶτις, περιβήτος*. Iterum tibi, mi Hesychi, a stulticida illo cavendum est; nam cur non ego par pari referam, et barbariam tuam ulciscar nunc demum nato vocabulo? *ΟΜΦΑΛΗ*. Schol. Aristoph. Harpocration. Hesychius: *Εἰρώπιζομεν, ἰων Ομφάλη. τινὲς ῥωπίζειν ἀπέδωσαν τὸ ἀτεχνεύεσθαι, καὶ ἀμαθεύεσθαι, (pro ἀμαθαίνειν) κακῶς. Ἔστι γὰρ ῥῶπος ὁ λεπτὸς καὶ ποικίλος φόρτος, καὶ βέβαιος, καὶ τὰ ἔσω τῶν ῥωπῶν πλέγματα κανᾶ καὶ εἰστρα κυρίως. Lego: ἀτεχνιτεύεσθαι. Et: Ἔστι γὰρ ῥῶπος ὁ λεπτὸς καὶ ποικίλος φόρτος, καὶ γέλγαι, καὶ τὰ ἐκ τῶν ῥωπῶν πλέγματα κανᾶ καὶ σῆστρα κυρίως. Quanto haec meliora quam illa Palmarii! Hesychius alibi. Ἐρωπιζόμεν, ἢ τεχνητούμεν, ἢ σύμμικτα σχήματα εἶχον. Iterum a librariis deceptus est. Sana lectio est: *Εἰρώπιζομεν, ἢτεχνιτεύομεν, ἢ σύμμικτα χρώματα εἶχομεν*. Etymolog. magnum: *Εἰρώπιζομεν, εὐμικτα καὶ συμπεφορημένα ἐποιούμεν*. quod ferri quidem potest; sed emendatius fortasse profertur ab Eustathio: *Φέρεται δὲ καὶ ῥῆμα τὸ ῥωπίζειν, ὃ δηλοῖ τὸ σύμμικτα καὶ συμπεφορημένα ποιεῖν*. Quod ad βέβαιος attinet, terminatio ΟΣ in libris MSS. minuto apice signatur: illa vero non oppido dissimilia γέλγαι vel γέλγαι et βέβαι. Aliis est potius γέλγην numero singulari. Eustathius: *Ῥῶπος, λεπτός καὶ ἀτελής (leg. εὐτελής) φόρτος, ὡς δὲ Ἄλλιος Διονύσιος λέγει, καὶ ποικίλος γέλγην δὲ, φησὶν, αὐτὴν ἔλεγον οἱ παλαιοί. Hesych. Γέλγην, ὁ ῥῶπος, καὶ βάμματα, καὶ ἄτρακτοι καὶ κτένες. Photius Patriarcha: Ῥῶπος, μηδενὸς ἄξιον, Ῥῶπος καὶ γέλγην, ὁ ποικίλος, λε-* O 56
*πτὸς φόρτος. Jam σῆστρα certissima emendatio: ea sunt Canistra virgultis aut juncis contexta. Hesychius: Σῆστρα κόσκινά ἢ κύμβαλα. duo verba confundit σῆστρα et εἰστρα, quorum hoc ἀπὸ τοῦ σείειν formatur, illud ἀπὸ τοῦ σῆθειν. Achaeus vetustus tragicus docuit Omphalen Satyricam: quo de genere persuasum prorsus habeo etiam hanc Ionis fuisse. Hercules servivit Omphalae, Genio et Veneri assidue litavit: jussus et inter ancillarum greges pensa carpere, sicubi duro et inducto pollice fila rumpebat, e vestigio hominis caput Sandalium committigabat. Nihil hic triste neque tragicum: ludus jocusque omnia. Favent huic sententiae fragmenta, quotquot supersunt; quae nihil nisi convivia, comessationes, et symphonias pollicentur. Hesych. Μεσόμφαλοι, φιάλαι. Etym. Πιθὶ Πακτωλοῦ ῥοάς. Pollux: Καὶ τὴν μέλαιναν στίμμιν ὀμματογράφον. Athenaeus:**

— — — Οἶνος οὐκ ἔνι

Ἐν τῷ σκύφει — —

et *Ἐνιαυσίαν γὰρ δεῖ με τὴν εορτὴν ἄγειν.*

et *Λυδὸς τε μαγάδις αὐλὸς ἠγείσθω βοῆς.*

et lib. x. *Ἄλλ' εἶα Λυδαὶ ψάλτριαι, παλαιθέτων*

Ἰμνων αἰδοῖ, τὸν ξένον κοσμήσατε.

Ita lege, non Ἄλλ' αἶ Λυδαί, quod versus recusat. Et eodem li-

bro: *Ἴων δ' ἐν Ομφάλῃ ἐμφανίσας τὴν Ηρακλέους ἀδδηφαγίαν ἐπιφέρει.*

Ἐπὶ δὲ τῆς Εὐφορίας

Κατέπεινε καὶ τὰ κᾶλα καὶ τοὺς ἀνθρώπους.

Casaubonus corrigere conatus est, τῆς εὐφορίας. Nollem factum. Neque enim quisquam ita locutus est; neque, si fuerit locutus, eo magis conveniret huic loco; quia syllaba secunda foret brevis. Nihil aptius excogitari potest τῆς βουλιμίας. adeo quadrant omnia, similitudo, mensura, sententia. Libet illad afferre cum probationis tum boni ominis causa,

Ἐξω τὰν βούλιμον, ἔσω τὰν κλουθυγίαν.

Atque haec quidem de Omphale scripseram; cum Strabo mihi ad manum non esset. Posteaquam copia facta est eum adeundi, delectatus sum ejus suffragio confirmari sententiam meam. Verba
O 57 sunt lib. 1. de Insulis, quae continenti quondam adhaerentes, postea interfuso mari avulsae sunt. *Ἴων δὲ περὶ τῆς Εὐβοίας φησὶ ἐν Ομφάλῃ Σατυρεῖς.*

Εὐβοῖδα μὲν γῆν λεπτὸς Εὐρύπου κλύδων

Βοιωτίας ἐχώρισ' ἀκτῆς, ἑκτεμῶν

Πρὸς Κρήτα πορθμῶν.

Locum hunc, ait Casaubonus, depravatam esse monere possum: emendare non possum sine ope codicum. Ego vero nullis adjutus codicibus, nisi tamen in integrum restituero; nihil deprecor, ne dentatis Criticorum chartis et canina eloquentia conscindar. Lego autem sic:

Εὐβοῖδα μὲν γῆν λεπτὸς Εὐρύπου κλύδων

Βοιωτίας ἐχώρισ', ἀκτῆν ἑκτεμῶν

Προβλήτα πορθμῶν.

Homerus Od. ε.

Ἄλλ' ἀκταὶ προβλήτες ἔσαν, σπιλάδες τε, πάγοι τε.

et hymno in Bacchum:

— — *Ὡς ἐφάνη παρὰ θῖν' ἄλως ἀτρυγέτοιο*

Ἀκτῆ ἐπὶ προβλήτι.

Nec minus recte illud πορθμῶν. Pomp. Mela: Sicilia aliquando continens, et agro Brutio adnexa, post freto maris Siculi abscissa est. Idem Casaubonus legit Ομφάλῃ Σατυρικῇ, vel Σατυρικῇ videlicet δράματι. nam Ionis Omphalam, ut Achaei, Satyricam fuisse putat. Postea tamen oblitus est hujus loci, cum aureolum illum libellum de Satyrica composuit. Sic enim narrat p. 186. *Scripterat et Ion Chius poeta tragicus Omphalam: sed id drama fuisse Satyricum nusquam lego.* Tu revoca in memoriam quae scripsimus supra paullo in hac Epistola, et sine cunctatione lege *ἐν Ομφάλῃ Σατύροις.* Illud etiam notandum, cum numero singulari conjungi Σατύρους. cujus rei exemplum tunc non habuimus. Sic Lycophronis *Μενέδημον Σατύρους* laudant Athenaeus et Laertius. Jamque etiam in memoriam redeo luculenti loci apud Galenum Comm. i. ad vi. *Ἐπιδημιῶν*. ubi Sophocles citatur in

Σαλαμῖνι Σατύροις. Is ita se habet. Νυνὶ δὲ ἀρκέσει τοῖς γραμματικοῖς ἀκολουθήσαντα, κατὰ τὴν ἐκείνων διάταξιν εἰπεῖν τι περὶ τῶν κατὰ τὴν πέμφιγα σημαινομένων. Δοκεῖ μὲν γὰρ αὐτὴν ἐπὶ τῆς πνοῆς Σοφοκλῆς ἐν Κολχοῖς λέγειν. Ἀπῆξε πέμφιξιν οὐ πέλας φόρου. (lege

Ἀπῆξε πέμφιξ Ἰονίου πέλας φόρου.

O 53

Sic Aeschylus Prometheo:

Χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχὸς,

Σαφῶς ἐπίστασ', Ἰόνιος κληθήσεται,

Τῆς σῆς πορείας μνήμα τοῖς πᾶσι βροτοῖς.

V 30

Apollonius Rhodius lib. iv. loquens de Colchis:

Τῷ καὶ ὑπέφθη τούς γε βαλὼν ὑπὲρ αὐχένα γαίης

Κόλπον ἔσω πόντιοιο πανέσχατον Ἰονίοιο.

Vel ad hunc modum, si id minus placet, aequae commoda mutatione;

Ἀπῆξε πέμφιξ ἔξ ἔσω σελασφόρου.)

Καὶ αὐτὸς ἐν Σαλαμῖνι Σατύροις· καὶ τάχ' ἂν κεραυνία πέμφιξι βροντῆς καὶ δυσσομίας λάβοι. (lege — καὶ τάχ' ἂν Κεραυνία Πέμφιξι βροντῆς καὶ δυσσομίας βάλοι.) Αἰσχύλος δὲ ἐν Προμηθεῖ Δεισώτρῳ (imo vero Λουμένω.)

Εὐθείαν ἔρπε τήνδε· καὶ πρώτιστα μὲν

Βορεάδας ἤξεις πρὸς πνοάς, ἴν' εὐλαβοῦ

Βρόμον καταγιγίζοντα, μὴ σ' ἀναρπάσῃ

Δυσχειμέρω πέμφιγι ξυστρέψας ἄφνω.

Ἐπὶ δὲ τῶν ἀκτίνων αὐτῶν δοκεῖ χρῆσθαι τῷ τῆς πέμφιγος ὀνόματι Σοφοκλῆς ἐν Κολχοῖς κατὰ τὰδε τὰ ἔπη· κἄν ἐθανάμασα τῆδε σκοπῶν πέμφιγα χρυσεῖαν ἰδῶν. (lege — Κἀπεθανάμασα Τηλέσκοπον πέμφιγα χρυσεῖαν ἰδῶν.) οὕτω καὶ Αἰσχύλος. Ἐξαντιαίας οὔτε πέμφιξ ἡλίου προσδέρεται, οὔτ' ἄστερον στόμα λητώας κόρης (lege Αἰσχύλος ἐν Ξαντρίαις.

Ἄς οὔτε πέμφιξ ἡλίου προσδέρεται,

Οὔτ' ἄστεραπὸν ὄμμα Λητώας κόρης.

Ea fabula citatur in Catalogo Dramatum et Scholiis Eumenidum.

Pollux 10. c. 26. τὰς μέντοι λαμπάδας καὶ Κάμακας εἶρηκεν ἔξαντρίαις Αἰσχύλος. MS. codex Is. Vossii habet ἐν ξαντρίαις· ut et antea viri docti ex conjectura emendarunt. Porro Aeschylus in his versibus se ipse imitatus est: nam haec habet in Prometheo vincto de Graeis sive Phorcidibus:

Μονόδοντες, ἄς οὔθ' ἡλῖος προσδέρεται

Ἀκτίσιν, οὔθ' ἡ νύκτερος μῆνη ποτέ.)

Ἐπὶ δὲ τῆς ῥαγίτιδος (lege ῥανίδος) ὁ αὐτὸς φησιν ἐν Προμηθεῖ· O 59

Ἐξευλαβοῦ δὲ, μὴ σε προσβάλλῃ στόμα

Πέμφιξ· πικρὰ γὰρ κού διὰ ζωῆς ἀτμοί.

Καὶ ἐν Πενθεῖ. Μηδ' αἵματος πέμφιγα πρὸς πέδω βάλλης. Ἐπὶ δὲ τοῦ νέφους δοκεῖ τετάχθαι κατὰ τὸδε τὸ ἔπος ἐν Σαλαμῖνι Σατύροις παρὰ Σοφοκλεῖ· Πέμφιγι πᾶσαν ὄψιαγέλων πυρός. (scrib.

Πέμφιγι πᾶσαν ὄψιν ἀγγέλω πυρός.) καὶ παρ' Ἰβύκω· Πυκινὰς πέμφιγας πίομενοι. λέλεκται δὲ οὗτος ὁ λόγος αὐτῷ κατὰ τινὰ παραβολὴν ἐπιχειμαζομένων (lege ἐπὶ χειμ.) εἰρημένην, διὸ καὶ τῶν προγονωστικῶν οἱ πλεῖστοι ἐπὶ τῶν κατὰ τοὺς ὄμβρους σταγόνων εἰρησθαὶ φασὶ τὰς πέμφιγας. ὁ δὲ Καλλιμαχος ᾄδει· Μὴ διὰ πέμφιγων * ἐνάγουσιν ἕα. ὁ δὲ Εὐφορίων οὕτως· εἶπε δ' ἄνθη πέμφιγες ἐπιτρούζουσι θανόντα. Versus est hexametrus, *Εἰ πεδαναι, vel Ηπεδαναι πέμφιγες ἐπιτρούζουσι θανόντα.* i. e. *murmure suo quasi lamentari videntur.* Possis etiam legerē, *ἐπικλύζουσι.* Quod ad *Σαλαμίνα Σατύρους* attinet, *cujus gratia caetera emendavimus; nemo me adduxerit, ut verbum mendo esse vacuum existimem.* Aeschylus quidem fecit *Σαλαμίνα*, sive *Σαλαμινίας*. Sophocleae fabulae, quae eo titulo inscripta sit, nemo alius meminit. Ausim pro certo dicere lectionem rectam esse *Σαλμωνεὶ Σατύροις*. Hesychius bis: *Σοφοκλῆς Σαλμωνεὶ.*

Quatuor hic invectus equis, et lampada quassans,
Per Graiūm populos, mediaeque per Elidis urbem
Ibat ovans, divūmque sibi posebat honorem,
Demens! qui nimbos et non imitabile fulmen
Aere; et cornipedum pulsu simularet equorum.

Hactenus quidem argumentum est Satyris aptum, et conveniens ad hilarem et festum diem. Huc quoque fragmenta illa videntur pertinere; quae verba sunt cujuspiam qui facete et urbane irridet jocularē illam Simiam Tonantis:

Καὶ τάχ' ἄν Κεραύνια
Πέμφιξι βροντῆς καὶ δυσσομίας βάλου.
Forsan et petet Ceraunia
Odore tetro et vi corusca fulminis.

O 60 Et illud alterum:

V. 31

Πέμφιγι πᾶσαν ὄψιν ἀγγέλω πυρός.

Nimbo ora velans nuncio tonitrui.

Atque hucusque Sophocles in eo dramate processit: nam quae sequuntur, plane tragica sunt, et lamentabili carmine deploranda.

At pater omnipotens densa inter nubila telum
Contorsit, (non ille faces, nec fumea taedis
Lumina) praecipitemque immani turbine adegit.

Et haec quidem conjectura probabili nituntur: sed extra controversiam rem statuit Athenaeus lib. xi. Καλεῖται δὲ μάνης καὶ τὸ ἐπὶ κοττάβου ἐφεστηκός, ἀφ' οὗ (leg. ἐφ' οὗ) τὰς λάταγας ἐν παιδιᾷ ἔπεμπον, ὅπερ ὁ Σοφοκλῆς ἐν Σαλμωνεὶ χάλκειον ἔφη κάρα, λέγων οὕτως·

Τὰ δ' ἔστι κνισμὸς καὶ φιλημάτων ψόφος,

Τῷ καλλικοτταβοῦντι νικητήρια

Τίθημι, καὶ βαλόντι χάλκειον κάρα.

Jam si potes, dubita, an drama Satyricum fuerit necne. Profe-

cto qui potest animum inducere, ut versus proximos autumet in Tragoedia posse dici; auctor ego sum, ut prius quid sit Tragoedia, quid Satyri discat, quam de rebus aliquantum a vulgari notitia remotis sententiam ferat.

Undecima Ionis fabula *ΕΥΡΥΤΙΔΑΙ*. Athenaeus lib. xi. Plesych. *Ἰήϊος θρηνον σημαίνει, ὡς Σοφοκλῆς Τρωῖλῳ καὶ Ἴων Εὐρυτίδαις. lege Εὐρυτίδαις. Ἀθίκτορας, ἀνεπάφους παρθένους, οἶον Εὐρύτιδες. Pulchre fecisse sibi visus est, qui emendavit, οἶον Εὐριπίδης. Tu vero meo periculo repone, Ἀθίκτους κόρας, ἀνεπάφους παρθένους, Ἴων Εὐρυτίδαις. Eurytidae autem, ne quis forte nesciat, sunt Euryti Oechaliensis filii, quos Hercules occidit. Habes Tragoediae argumentum. Non praetermittendus est insignis locus apud Schol. Soph. ad Trachinias. Διαφανεῖται ὁ τῶν Εὐρυτιδῶν ἀριθμός. Ησίοδος μὲν γὰρ (in Ηοίαις, ut ruto, vel Ηρωικῇ Γενεαλογίᾳ) τέσσαράς φησιν ἐξ Εὐρύτου καὶ Αντιόχης παίδας οὕτως.*

*Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη καλλιζωνος Στρατονίκη
Ευρυτον ἐν μεγάροισιν ἐγένετο φίλατον υἱόν.
Τοῦ δ' υἱεὶς ἐγένοντο Δηῖων τε, Κλύτιός τε,
Τοξεύς τ' ἀντίθεος, ἠδ' Ἰφιτος ὄζος Ἀρης.
Τοὺς δὲ μέθ' ὀπλοτάτην τέκετο ξανθὴν Ἰόλειαν
Ἀντιόχη κρείουσα, παλαιὸν γένος Ἀΐβολίδαο.*

O 61

Κρεόφιλος δὲ δύο Ἀριστοκράτης δὲ τρεῖς, Τοξέα, Κλύτιον, Δηΐονα. Satis jam pernasti, qui sint Ionis Eurytidae. Sed haud plene satisfactum esset promisso nostro; si versus eos dimitteremus ex manibus, et mendum teterrimum silentio dissimulareremus. Principio legendum *Ἀντιόπη*. Schol. Apollonii: *Κλύτιος καὶ Ἰφιτος οἱ τῆς Ἀντιόπης παῖδες.* Hyginus: *Clytius et Iphitus Euryti et Antiope Pylonis filiae filius.* Quae quasi manu nos ducunt ad caetera corrigenda. Jam enim Hygini autoritate scribo *Πύλωνος* pro *παλαιὸν γένος*: atque adeo, ut pompam et proemia missa faciam, *versum hunc integrum praestabo, sicut ab Plesiodo profectus est,*

Ἀντιόπη κρείουσα Πύλωνος Ναυβολίδαο.

Nam cedo mihi unum, qui Auboli vel Aubolidae meminit. Naubolus vero nemini ignotus esse possit, qui labris primoribus gustavit literas humaniores. Apollonius Rhodius:

*Τῷ δ' ἐπὶ δὴ θεῖοιο κίεν Δανάοιο γενέθλη
Ναύπλιος, ἣ γὰρ ἔην Κλυτονήου Ναυβολίδαο,
Ναύβολος αὖ Λέρονου.*

Conveniunt aetas, locus: ut, quanquam de hac re nullum verbum faciant alii scriptores, nihil tamen impediatur, quo minus Pylon Nauboli filius esse potuerit. Denique pro *Κρεόφιλος* lege *Κρεόφυλος*: qui poema composuit *Ολχάλιας ἄλωσιν*: ad quod respexit Scholiastes. De Creophylo consulantur Appuleius, Porphyrius, Strabo, Sextus Empiricus, Suidas, Scriptor certaminis Hesiodi et Homeri, Plato *Πολιτειῶν* x. Photius in Lexico MS.

- Κρεώφυλος Πολιτείας ἰ. ὁ γὰρ Κρεώφυλος, ὃ Σώκρατες, ἴσως ὁ
 Ομήρου ἑταῖρος· τοῦτόν τινες καὶ διδάσκαλον Ομήρου λέγουσι γε-
 γονέναι, καὶ ἔστιν αὐτοῦ ποίημα Οὐχαλίας ἄλωσις. ἀρχαῖος μὲν
 οὖν ἔστι, νεώτερος δὲ ἰκανῶς Ομήρου. Pausanias Messenicis:
 V 32 Θεσσαλοὶ δὲ καὶ Εὐβοεῖς λέγουσιν, οἱ μὲν ὡς τὸ Εὐρύτιον πόλις
 τὸ ἀρχαῖον ἦν, καὶ ἑκαλεῖτο Οὐχαλία· τῷ δὲ Εὐβοέων λόγῳ Κρεώ-
 φυλος ἐν Ηρακλείᾳ πεποίηκεν ὁμολογοῦντα. *Heracliam hanc di-*
 O 62 *versam esse totam ab Οὐχαλίας ἀλώσει sententia est Ger. Vossii.*
Aegidius vero Menagius asseveranter affirmat pro ἐν Ηρακλείᾳ
scribendum esse ἐν Οὐχαλίᾳ. Demiror equidem viros excellentes
ingenio et doctrina morbo minime desperato medicinam non re-
perisse: quae, nisi me omnia fallunt, haec est. Τῷ δὲ Εὐβοέων
λόγῳ Κρεώφυλος Ηρακλῆα πεποίηκεν ὁμολογοῦντα. Euboeensium
autem sententiae Creophylus Herculem induxit convenienter loquen-
tem. Enimvero pars magna illius poematis fuit Hercules; ut pro-
pemodum jam illud audire mihi videar:

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βῆη Ηρακλήειη.

Similis locutio est in istis, quae occasione alia supra adduximus:
 Ἐν τοῖς Κρησὶν Εὐρύπιδης Ἰκαρον μονοφδοῦντα ἐποίησεν, et, Ἐν
 ταῖς Κρησῶν Λερόπην εἰσηγάγε πορνεύουσαν· neque opus est,
 ut plures testes excitemus. Sunt qui Οὐχαλίας ἀλώσειν ad Homerum
 referunt; sicut autor est Callimachus apud Strabonem et Sextum:

Τοῦ Σαμίου πόνος εἰμι, δόμῳ ποτὲ θεῖον Ομηρον
 Δεξαμένον· κλαίω δ' Εὐρυτον ὅσσ' ἔπαθε
 Καὶ ξανθὴν Ἰόλειαν· Ομήρειον δὲ καλεῦμαι
 Γράμμα· Κρεώφυλω, Ζεῦ φίλε, τοῦτο μέγα.

Suidas in Ομηρος. Αναφέρεται δὲ εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλα τινὰ ποιή-
 ματα, Ἀμαζόνια, Πιάς μικρά, Νόστοι, Ἐπικηλίδες, Ηθῆεπακτος
 ἦτοι Ἰαμβοὶ, Σικελίας ἀλωσις. Sed pro Σικελίας sine ulla dubi-
 tatione legendum est Οὐχαλίας. Addam illud quoque; quod, si
 bene Millium meum novi, praetermissum esse graviter tulisses:
 nimjrum Ηθῆεπακτος esse verbum nihili; et aliquanto inferius sic
 scribi, Ἐπταπάκτιος. Καὶ Ἐπταπάκτιον, ait, καὶ Ἐπικηλίδας
 ἐποίησεν. Et prima quidem specie ea conjectura vera videbatur,
 ἑπτὰ scilicet Ἐπίγονοι. Memineram enim et septem esse Ἐπιγο-
 nos, et ad Homericorum poematum numerum adscribi. Hero-
 dotus iv. Ἀλλ' Ἡσιόδῳ μὲν ἔστι περὶ Περσβορέων εἰρημένα, ἔστι
 δὲ καὶ Ομήρῳ ἐν Ἐπιγόνοισιν, εἰ δὴ τῷ ὄντι γε Ομηρος ταῦτα τὰ
 ἕπτα ἐποίησε. Sed repudiavi continuo illam sententiam, ubi
 animadverti Ἐπιγονος esse ἕπη καὶ οὐκ Ἰάμβους, non Senarios,
 sed hexametros. Scriptor certaminis Homeri et Hesiodi: Ο δὲ
 Ομηρος ἀποτυχῶν τῆς νίκης, περιερχόμενος ἔλεγε τὰ ποιήματα·
 πρῶτον μὲν τὴν Θηβαῖδα ἕπη ζ, ἧς ἡ ἀρχή,

O 63 Ἄργος ἄειδε, θεᾶ, πολυδίψιον· ἔνθα ἄνακτες.

Εἶτα ἐπειγόμενου (lege non dubitanter Ἐπιγόνους) ἕπη ζ ὧν ἡ ἀρχή,

Νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα, Μοῦσαι.

Alii et Thebaidem et Epigonos attribuunt Antimacho Colophonio. De illa quidem res est vulgaris: de his testem habeo Scholiastem Aristoph. ad Pacem: *Παι. Νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα* — — σχολ. ἀρχὴ τῶν *Επιγόνων Αντιμάχου*. Veram extra omnem controversiam rem posuit Joannes Tzetzes, qui utriusque scripti simul mentionem facit, in *Iliade interpretata allegorice*, quae nondum edita est:

*Τρία καὶ δέκα γέγραφε μνημόσυνον βιβλία,
Μαργίτην τε, καὶ Αἰγά τε, καὶ τῶν Μυῶν τὴν μάχην
Τὴν Επιγόνων μάχην τε γράφει, καὶ Θηβαΐδα,
Τὴν Οἰχαλίαν, Κέρκωπας, εἰς τοὺς Θεοὺς τε Τμνοὺς,
Καὶ τοὺς Ἑπτὰ ἐπάκτιον καὶ τὰς Επικυκλίδας,
Καὶ Επιγράμματα πολλὰ σὺν Νυμφικοῖς τοῖς Τμνοῖς,
Καὶ τὴν Οδύσειαν αὐτὴν μετὰ τῆς Ἰλιάδος.*

In his etiam *Oechaliam* habes: sed aliud exemplar non τοὺς habet, verum τὴν ἑπτὰ ἐπάκτιον. Aut ego plane desipio, aut legendum est

Καὶ τὴν Ἑπταεπάκτιον καὶ τὰς Επικυκλίδας

postremam enim vocem non Suidas tantum, sed et Herodotus ita exhibet, et Athenaeus lib. 2. et xiv. Quin etiam apud Suidam illud ἑπταπάκτιον ad hoc exemplum corrigendum est: et pro ἡθιέπακτος scribendum videtur ἡ ζεπάκτιος, i. e. ἡ ἑπταεπάκτιος. nam ζ notat ἑπτὰ. Sic apud Hesychium: *Ἐννεωρὸς θέτης*: lege *θέτης*, i. e. *ἐνναέτης*, quia θ significat ἐννεά. et verbo uno interjecto, *Ἐννηΐς, σῶφρων, ἀληθής, ἀγαθός, πατρῶος*. Librarii, ut compendium operae faciant, *πηρ* scribunt pro *πατήρ*, et V 33 pro *πατρῶος, πρῶος* quod in hoc loco depravatatum est ex *πρᾶος*. vide Hes. in *Ἐνηΐς*. Caeterum de notione τῆς Ἑπταεπακτίου, ut et illud attingam, facillimum est multa comminisci: proxime tamen, opinor, ad verum accedent, qui Homerum putaverint O 64 in opusculo illo lusisse de hominibus quibusdam numero septem, qui ἐπ' ἀκτῆς in litore cibo vel somno curabant corpora, vel aliud quid jocosum et ridiculum faciebant. Homerus ipse in Certamine cum Hesiodo: *Ἀνδράσι ληϊστῆρων ἐπ' ἀκτῆς δόρπον ἐλάσθαι*. et *Odyss. v. Τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὖρε καθήμενον*. Et Herodotus in vita Homeri: *Καὶ οὕτως ἀναλαβόντες αὐτὸν ἀνήχθησαν, καὶ ἴσχουσιν ἐπ' ἀκτῆς*: οἱ μὲν δὲ ἀλείεις πρὸς ἔργον ἔτραπῆσαν, ὁ δὲ *Ὀμηρος* τὴν νύκτα ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ κατέμεινεν. et aliquanto inferius: *Καὶ ἀναχθεῖς μετὰ τινῶν ἐγχωρίων ἀπηνέχθη εἰς τὴν Ἴον*: καὶ ὠρμίσθησαν οὐ κατὰ πόλιν, ἀλλ' ἐπ' ἀκτῆς. Atque hanc vel illam rem verisimile est argumentum et occasionem poemati dedisse. Venio ad ea, quae oratione prosa Iou

composuit. Nam in eo genere libros edidisse testis est Plutarchus De fortuna Romanorum: *Ἴων μὲν οὖν ὁ ποιητὴς ἐν τοῖς δέξα μέτρον καὶ καταλογάδην αὐτῷ γεγραμμένοις φησὶν, ἀνομοιότατον πρᾶγμα τῇ σοφίᾳ τὴν εὐχὴν οὖσαν ὁμοιοτάτων πραγμάτων γίνεσθαι δημοιοργόν.* et Suidas in *Διθύρῳ*. *Ἐγραψε δὲ κωμωδίαν καὶ ἐπιγράμματα καταλογάδην καὶ πρεσβευτικὸν λεγόμενον.* Portus vertit barbare: *Et Epigrammata oratione soluta.* Libenter vero videre vellem nobilia illa epigrammata pedestri sermone facta. Vah! adeone exaruerat penitus benigna illa vena ingenii? et extincta erat prorsus ea mentis inflammatio, sine qua nemo sit bonus poeta? Quid? unane et generosum Ariusium in cellis evanuerat, quo memorant Ionem bene libenter plerumque esse usum? enimvero verissimum esse comperit, quod olim dixerat Epicharmus;

Οὐκ ἔντι διθύραμβος, ὄκχ' ὕδωρ πλῆγς.

Sed bene est, quod commoda mutatione propulsare possumus hoc dedecus a summo poeta. Sic enim Suidam emendo. *Ἐγραψε δὲ κ. καὶ ἐπιγράμματα, καὶ καταλογάδην ΠΡΕΣΒΕΤΤΙΚΟΝ λεγόμενον.* Schol. Aristophanis: *Ἐγραψε σκόλια, καὶ ἐλεγεία, καὶ καταλογάδην τὸν πρεσβευτικὸν λεγόμενον, ὃν νόθον ἀξιούσι τινες εἶναι, οὐχὶ αὐτοῦ.* Idem Scholiastes: *Φαίνεται δὲ αὐτοῦ καὶ Κτίσις, καὶ Κοσμολογικὸς, καὶ ΤΠΟΜΝΗΜΑΤΑ, καὶ ἄλλα τινα.* Depravatum hunc locum sic corrige: *φαίνεται δὲ αὐτοῦ ΧΙΟΥ ΚΤΙΣΙΣ.* Etymologicum magnum: *Λόγχας μερίδας Ἴωνες λέγουσιν. Ἴων ἐν Χίῳ κτήσει. Ἐκ τῆς Τέω λόγχας λόγχας ποιεῖν.*

○ 65 Certissime legendum est *Ἴων ἐν Χίῳ Κτίσει* Ion in Originibus Chii. Videlicet ipse fuit Chius natione, et insula Teos Chio propinqua est, non Cio. Athenaeus libro x. *Περὶ δὲ ταύτης τῆς Κράσεως Ἴων ὁ ποιητὴς ἐν τῷ περὶ Χίῳ φησὶν, ὅτι εὐρών ὁ μάντις Παλαμῆδης ἐμαντεύσατο πλοῦν ἔσεσθαι τοῖς Ἕλλησι πίνουσι τρεῖς πρὸς ἓνα κναθοῦς.* Unum idemque est scriptum; sed rideo eos, qui haec perinde ediderunt, quasi essent versus Iambici, non oratio soluta: de mendo autem, quo contaminatus est locus, nihil suspicari sunt. Quorsum enim pertinet illud *εὐρών*? Quid reperit? quod pueri clamitant se in faba reperisse? Ego vero assim asseverare sic a doctissimo Grammaticorum fuisse scriptum: *Ὅτι ὁ οἰωνόμαντις Παλαμῆδης* etc. Pausanias in Achaicis Ionis quaedam citat, ex hoc Originum libro, ut quidem conjicio: non tamen usquequaque servavit verba auctoris. Ion enim, ut hominem Chium facere par erat, in prosaicis scriptis Ionica dialecto est usus. Constat hoc ex superiore loco Etymologici, et Harpocratonis alio, et fragmento alius operis, quod *ΕΠΙΛΗΜΙΑΙ* inscribitur. Athenaeus xii. *Ἴων οὖν ὁ ποιητὴς ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις Ἐπιδημιαῖς γράφει οὕτως. Σοφοκλεῖ τῷ ποιητῇ ἐν Χίῳ συνήνησα, ὅτε ἔπλει εἰς Δέσβον στρατηγός* et quae sequuntur. Quanquam enim magnam partem perturbata ibi sunt verba, et

in communem sermonem immutata: non obscura tamen restant vestigia Ionismi: ut *κάρτα δοκίον, ἀφαιρέοντα, ἀσσοτέρα, ἐρησσε, ρεκτήριος, ἐνωπήθη τῇ ἐπιβραπίσει*. Is. Casaubonus ad locum; *Ἐνωπεῖσθαι*, ait, *si ita scripsit autor, nove usurpavit pro δυσωπεῖσθαι*. Nempe, quod mireris, existimavit verba Athenaei esse, non Ionis. Atqui *ἐνωπεῖσθαι* vox nihili est: *ἐνωπήθη* vero Ionica, et a *νωπεῖσθαι* formata. Hesychius: *Ἐνώπηται, τεταπείνεται*. Antiquum obtinuit, cum depravatam illud protulit ex aliorum fide, nihil ipse suspicans vel sollicitus. Lege vero integre *νενώπηται*, loco mutili istius. Idem alibi: *Νενώνηται, τεταπείνεται, καταπέληκται*. Lege hic quoque *νενώπηται*. Patriarcha Photius in Lexico MS. *Νενώπηται, καταπέληκται καὶ κατεστυγγακεν*. Rectissime quidem Photius, ut ex hoc Ionis loco perspicuum est. Quid ego de Athenaei interprete dicam, qui *Ἐπιδημίας Peregrinationes* interpretatur: perinde ac si *Ἀποδημίας* inscribentur? Verum alibi quoque *ἐπιδημιῶν* meminit Athenaeus, ut l. πι. *τῶν δὲ χημῶν μνημονεύει Ἴων ὁ Χίος ἐν Ἐπιδημίας*. Intellige *De adventibus clarorum virorum in Chium*, sive *De iis qui in Chio insula commorati sunt*. Similiter ac Polemo librum edidit, *De Eratosthenis adventu ad Athenas*. Enarrator Comici ad Aves: *Πολέμων ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ τῆς Ἀθήνησιν Ἐρατοσθένους ἐπιδημίας*. Ex Epidemiis petita videntur vel *Τπομνήμασι*, quae laudat Plutarchus in vita Periclis; et Cimonis etiam non longe a principio: *Ἦν δὲ καὶ τὴν ἰδέαν οὐ μεμπτός, ὡς φησιν Ἴων ὁ ποιητής, ἀλλὰ μέγας οὐλῇ καὶ πολλῇ τριχὶ κομῶν τὴν κεφαλὴν*. Quae sine dubio est oratio pedestris, et magis Plutarchi verba, ut suspicor, quam Ionis. Magnus tamen Grotius ad Iambos Tragicos redigere conatus est:

*Τὴν γὰρ ἰδέαν οὐ μεμπτός, ἀλλ' ἔην μέγας,
Οὐλῇ τε πολλῇ τε τριχὶ τὴν κεφαλὴν κομῶν.*

V 34

Haecce autem oratio, tam leves numeri Tragicum quid spirant, et cothurno dignum? Haud vidi magis. Quid illud ibidem, bene multis interjectis? *Ὁ δ' Ἴων ἀπομνημονεύει καὶ τὸν λόγον, ὃ μάλιστα τοὺς Ἀθηναίους ἐκίνησε (Κίμων) παρακαλῶν μήτε τὴν Ἑλλάδα χαλὴν, μήτε τὴν πόλιν ἑτερόζυγα περιιδεῖν γεγεννημένην*. Grotius perinde haec accepit, tanquam si ex Tragoediae choro desumpta fuissent:

*Μήτε τὴν Ἑλλάδα χαλὴν,
Μήτε τὴν πόλιν ἑτερόζυγα
Περιιδεῖν γεγεννημένην.*

Nos pusilli homunculi vix possumus carere venia; cum etiam maximi Heroes labuntur identidem et hallucinantur turpissime. Scripsit Ion et *Philosophica*, ut *ΚΟΣΜΟΛΟΓΙΚΟΝ*. Schol. Aristoph. et, si Suidae credimus, De meteoris, et *compositas* sive ornatas orationes: *οὔτος, ait, ἔγραψε περὶ Μετεώρων καὶ Συνθέτους λόγους*. Quo nihil ineptius vel falsius dici potuit.

Imo neque magis contumeliose, siquis ἐπαριστέρως et perverse interpretari velit de sermonibus ad fraudem et fallaciam compositis, secundum illud Aeschyli in Prometheus.

— — Μηδέ μ' οἰκτίσας

Ἐνθάλλε μύθοις ψευδέσι, νόσημα γάρ

Ἄσχιστον εἶναι φημι συνθέτους λόγους.

- O 67 Error autem ortus est ex perperam intellecto loco Scholiastae Aristoph. ad Pacem. Poetae scilicet Dithyrambici verborum amant tralationes ἐκ τῶν μετεώρων, ex astris, nubibus, aliisque quae in sublimi fiunt; libenter etiam vocabulis sesquipedalibus et coagmentatis utuntur. Demetrius *περὶ Ἐρμηνείας*. *Ἀητέον δὲ καὶ σύνθετα ὀνόματα οὐ τὰ διθυραμβικῶς συγκείμενα, οἷον Θεοπεράτους πλάνας, οὐδὲ Ἀστρων δορύπυρον στρατόν, ἀλλ' εὐκοίτα τοῖς ὑπὸ τῆς ἀληθείας συγκειμένοις.* Et Horatii illud: Seu per audaces nova dithyrambos Verba devolvit. Ipse Suidas alibi: *Διθυραμβοδιδάσκαλοι περὶ τῶν μετεώρων καὶ τῶν νεφελῶν λέγουσι πολλά, καὶ συνθέτους δὲ λέξεις ἐποιοῦν καὶ ἔλεγον ἐνδιαιριανερηνγητέους· οἷος ἦν Ἴων ὁ Χίος ποιητής.* Omnino vide Aristophanem in Pace, ejusque enarratorem. Itaque jam manifesto compertum et deprehensum est Suidae mendacium. *ΤΡΙΑΓΜΟΝ.* Locus est illustris apud Harpocratonem; quem ex usu fuerit integrum describere. *Ἴων. Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀντιδόσεως. Ἴωνος τοῦ τῆς Τραγωδίας ποιητοῦ μνημονεύοι ἂν τῶν ὁ ῥήτωρ (atqui nec in ea oratione nec in reliquis quae nunc extant, est ulla mentio Ionis, quod sciam) ὃς ἦν Χίος μὲν γένος, υἱὸς δὲ Ὀρθομένους, ἐπικλήσιν δὲ Ξούθου. Ἐγραψε δὲ καὶ μέλη πολλὰ καὶ τραγωδίας, καὶ φιλόσοφόν τι σύγγραμμα τὸν Τριαγμόν ἐπιγραφόμενον, ὅπερ Καλλίμαχος ἀντιλέγεσθαι φησιν, ὡς Ἐπαγένους. Ἐν ἐνίοις δὲ καὶ πληθυντικῶς ἐπιγράφεται Τριαγμοί, καθὰ Δημήτριος ὁ Σκῆπιος καὶ Ἀπολλωνίδης ὁ Νικαεύς. ἀναγράφουσι δὲ ἐν αὐτῷ τάδε. Ἀρχὴ δέ μοι τοῦ λόγον πάντα τρία, καὶ πλεον τοῦδε, πλεον ἐλάσσων τούτων τριῶν ἐνός, ἐκάστου ἀρετῆ τριᾶς, σύνεσις καὶ κράτος καὶ τύχη. Male ista percepit Interpres; qui ita vertit: *velut ex eo Dem. Sc. et Ap. N. ista commemorant. Ego vero sic interpungendum esse censeo: καθὰ Δ. ὁ Σ. καὶ Α. ὁ Νικαεύς. ἀναγράφουσι δὲ, nimirum aut Eratosthenes in Descriptionibus temporum, aut potius Callimachus in Tabulis omnis generis librorum. Nam ἀναγράφειν est in tabulas recensere et mittere, in catalogum referre.* Ipse Harpocraton alibi: *Εὐήνος. Δύο ἀναγράφουσιν Εὐήνους ἐλεγείων ποιητὰς, ὁμωνύμους ἀλλήλοις· καθὰπερ Ἐρατοσθένης ἐν τῷ περὶ Χρονογραφιῶν. Athenaeus xv. Καὶ τὸν λόγον τοῦτον ἀνέγραψε Καλλίμαχος ἐν τῇ τῶν Ρητορικῶν ἀναγραφῇ, in Catalogo librorum Rhetoricorum.* Hunc autem morem in Tabulis istis tenebat Callimachus, ut cujusque*
- O 68 libri prima verba describeret; sicut hic sit apud Harpocratonem. Unum tantummodo exemplum afferam, quia pridem haec ab eru-

ditis sunt occupata. Athen. lib. vi. Τοῦ Χαιρεφῶντος καὶ σύγγραμμα ἀναγράφει Καλλιμάχος ἐν τῷ τῶν παντοδαπῶν συγγραμμάτων πίνακι, γράφων οὕτως· Δείπνα ὅσοι ἔγραψαν. Χαιρεφῶν Κυρηβίων. εἶθ' ἐξῆς τὴν ἀρχὴν ὑπέθηκεν· Ἐπειδὴ μοι πολλάκις ἐπέστειλας. Στίχων τοε· Καὶ ὁ Κυρηβίων δὲ ὅτι παρὰσίτος, προείρηται. Ita locus iste corrigendus est. Chaerephon parasitus ad δμοτεχνον suum Cyrebionem epistolam misit, in qua describit coenam quondam sine dubio oripare apparatusam. Χαιρεφῶν Κυρηβίων· Ἐπειδὴ μοι πολλάκις ἐπέστειλας etc. Quod si vulgatam lectionem servare velis; Χαιρεφῶν, Κυρηβίων· jam non Chaerephontis verba forent, quae Athenaei sententia est; sed Cyrebionis. Illud autem Exordium Τριαγμοῦ nondum a viris doctis emendatum esse demiror; qui, etsi dissimulant et musant, juxta id intelligunt, ac si in Ovidii Getica incidissent. Me Autore sic lege: Ἀρχὴ δὲ μοι τοῦ λόγου Πάντα τρία, καὶ οὔτε πλέον οὔτε ἔλασσον τούτων τριῶν Ἐνὸς ἐκάστου ἀρετῆ, τριάς· σύνεσις, κράτος, καὶ τύχη. Ubi singula quidem verba sunt communia: qui tamen ex ipso Characterē et forma dicendi non sentit Jonismum, nihil sentit. De Epigene vero, quo me vertam nescio, ita res et hinc et inde magnam habet difficultatem. Nam ecce tibi Suidas: qui non Epigenem, sed Orpheum autorem faciat Τριαγμῶν. Ὀρφεὺς, inquit, ἔγραψε Τριαγμοὺς, λέγεται δὲ εἶναι Ἴωνος τοῦ Τραγικοῦ. Cumque Epigenem video enarrationem Orphei fecisse, Clementi inemoratam Στρωμ. ι. *Επιγένης* V 35 ἐν τοῖς περὶ τῆς εἰς Ὀρφέα ποιήσεως Κέρκωπος εἶναι λέγει τοῦ Πυθαγορείου τὴν εἰς Ἄδου Κατάβασιν καὶ τὸν Ἱερὸν λόγον. (Proculus tamen in Timaeum lib. 5. ipsum Pythagoram hujus autorem laudat. *Α* γὰρ, ait, Ὀρφεὺς δι' ἀπορρόγητων λόγων μυστικῶς παραδέδωκε, ταῦτα Πυθαγόρας ἐξέμαθεν, ὀργιασθεὶς ἐν Λειβήθροισι τοῖς Θρακίοις Ἀγλαοφάμῳ τελεστὰ μεταδιδόντος, ἣν περὶ Θεῶν Ὀρφεὺς σοφίαν παρὰ καλλιόπες τῆς μητέρος ἐπινύσθη· Ταῦτα γὰρ φησὶν ὁ Πυθαγόρας ἐν τῷ Ἱερῷ λόγῳ. Unde constat Ἱερὸν, ut alia scripta Pythagorica, dialecto Dorica fuisse compositum) et v. *Επιγένης* ἐν τῷ περὶ τῆς Ὀρφέως ποιήσεως τὰ ἰδιάζοντα παρ' Ὀρφεῖ ἐκτιθέμενός φησι, Κερκίσι καμπυλόχρῳσι, τοῖς ἀρότροις μὴνύεσθαι etc. Cum haec, inquam, lego, propemodum adducor in eam opinionem, ut Harpocration hoc exemplo scripserit: ὅπερ Καλλιμάχος ἀντιλέγεσθαι φησὶν, ὡς καὶ *Επιγένης*. E diverso ubi illud venit in mentem, Orphei ipsius et Pythagorae quoque mentionem factam esse in illis Τριαγμοῖς, continuo sententiam eam abjicio, et manifesti erroris Suidam arguo. Clemens Στρ. ι. Ἴων δὲ ὁ Χίος ἐν τοῖς τριαγμοῖς καὶ Πυθαγόραν εἰς Ὀρφέα ἀνενεγκεῖν τινα ἱστορεῖ. et Diogenes Laert. Ἴων δὲ ὁ Χίος ἐν τοῖς Τριαγμοῖς φησὶν αὐτὸν (τὸν Πυθαγόραν) ἔνια ποιήσαντα ἀνενεγκεῖν εἰς Ὀρφέα. Itaque constat Suidam alterutrius verba per-

peram cepisse: et praestabilius est receptam Harpocratiōnis lectionem sartam et tectam tueri. Nempe ut suspicor libri Epigenis cum Ionis scriptis conjuncti ferebantur: Is enim commentarium fecerat in Ionis Tragoedias; quod scias ex Athenaeo lib. xi. cap. v. ut nihil miri sit, si librariorum qui omnia perturbant et miscent, alii tanquam Ionis *Τριαγμῶν* inscripserint, alii ut Epigenis.

Pag. 181. *Καὶ μετὰ Μίνωα Αὐλέας τραγικούς χορούς δαμάτων συνεγράψατο.* Permirum fortasse videatur, Milli doctissime, tenebrionem illum Auleam pro Aeschylō a Joanne dici. Quid autem admirationis habet, cum in memoria quis teneat tot alias hallucinationes hominis? Etiam p. 73. citatur *Αὐλέας ὁ σοφώτατος* de Endymione, quem in monte Cariae Luna consopivit, ut eum dormientem oscularetur. Suspicio et hic quoque significari Aeschylum, qui in fabula *Caribus* sive *Europa* non potuit non eam historiam attingere. Illud autem quam longe abest a vero, quod Aeschylum narrat primum instituisse choros tragicos? E diverso partes chori, antea quam Aeschylus tragoedias faceret, erant altero tanto longiores, quam post. Sed ea res nisi pluribus verbis explicari non potest: tota fere scenae ratio et historia est illustranda: complures autorum loci qua corrigendi, qua novo modo interpretandi: multi errores amovendi, jam ipsa vetustate cani et venerabiles. Nemo enim unus ex cohorte Eruditorum, qui in eo argumento tantopere laborarunt, scire adhuc potuit, quid Thespis, quid Aeschylus et Sophocles inventis addiderunt. Itaque tam odiosa disceptatione patienter carere possis in praesentia: imo vereor ut citra fastidium epistolam perlegas etiam absque ista concertatione nimium loquacem. Me quidem et morae pertaesum est et ineptiarum.

Pag. 214. *Στησίχορος καὶ Βακχυλίδης, οἳ ἦσαν ὀρχήσεως εὐρεταὶ καὶ ποιηταί.* Quid narras? nimirum nostra nos opinio fefellit, qui credidimus te Antiochiae esse natum. Siquidem autor est Lucianus Antiochenses de saltatoribus optime omnium judicare potuisse: te autem cum aliarum omnium, tum hujus artis imperitissimum videmus. Rogo te, homo hominum ignavissime, nunquamne Sacras Scripturas lectitasti? nonne ibi frequens Saltationis mentio diu diuque, antequam Stesichorus nasceretur? quid? ne Homerum quidem per transennam aspexisti? jam ergo eum audias licet:

Ὀρχηστὺς, μολπή τε, τάπερ τ' ἀναθήματα δαιτός.

Ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα,

Ἄλλω δ' ὀρχηστὺν, ἑτέρω κίθαριν καὶ αἰοδήν.

Scio tamen, quid in fraudem te impulit; nempe nomen Stesichori, tanquam si primus *ἑστήσατο χορούς*: et poemata quaedam Bacchylidis, quae *ὑπορχήματα* inscripta sunt, et a Stobaeo citantur, et Athenaeo lib. xiv. *Ἡ δ' ὑπορχηματική ἐστίν, ἐν ᾗ*

ἔδων ὁ χορὸς ἀρχεῖται· φησὶ γοῦν ὁ Βακχυλλίδης· Οὐχ ἔδρας ἔργον οὐδ' ἀμβολᾶς. Locus aliquanto integrior est apud Dionysium Halicarnassensem. Οὐχ ἔδρας ἔργον, οὐδ' ἀμβολᾶς, ἀλλὰ χρυσάιγιδος Ἰτωνίας χρηὶ παρ' εὐδαίδαλον ναὸν ἐλθόντας ἀβρόν τι δεῖξαι. Omnes Cretici praeter unum pedem qui in Paeonem solutus est; adeo ut, cum hunc locum lego, coram oculis videre videar hyporchematum Bacchylides; sed, ut quibusdam videtur, Pindarus; ut alii volunt, Xenodamus. Vide Clementem, Athenaeum, et Plutarchum περὶ Μουσικῆς.

Pag. 133. Γλαῦκος, ἰσχυρὸς, φρόνιμος, εὐσεβής. Atqui, O Malela, tantum abest, ut sapiens fuerit iste Glaucus, ut ejus nomen in proverbii consuetudinem venerit, de homine qualis tu es, qui nescit quid sit in rem suam; qui permutat

Χρῦσεα χαλκείων, ἐκατόμβοι' ἐννεαβολίων.

Sed est potius ut librarii hoc esse facinus existimem, (praesertim si non idem istud ἰσχυρὸς iterasses) et orationem esse continuandam ad hoc exemplum: Αἰνεῖας εὐπώγων, γλαυκὸς (caesius) φρόνιμος, εὐσεβής. Agnosco *pium* Aeneam; et ita plane Isaacius Porphyrogenitus.

Illud p. 329. Καὶ κατηνέχθη ὁ Σίμων ἐπὶ τὴν πλατείαν καὶ ἐψόφησε, satis quidem congruenter ad hellenismum vertit interpret, sed non apposite ad sententiam. Quid si interpretemur τὸ ἐψόφησε, ut, quod in N. T. de Juda Isariota dictum est, ἐλάκησε μέσος, *crepuit medius*? Hesychius: Ἐλακεν, ἐψόφησεν· et λακεῖν, ψοφήσαι. Pagina autem 16. sane dormitavit interpret, ut in opere longo et ingrato facile queat somnus obrepere. Αχαῖα, Πελονη, ἢ καλουμένη Πελοπόννησος· Αchaaea, Pelena, quae et Peloponnesus dicta est. Obsecro, quis istud vel fando audivit? Scribe Αχαῖα, Πελλήνη. et verte Αchaaea, Pellene, et quae Peloponnesus vocatur. Πελλήνη est Achaeae urbs. Vide Geographos. Apollonius Argon. i.

Ἀστέριος δὲ καὶ Ἀμφίων Τπερασίου υἱες,
Πελλήνης ἀφίκανον Αχαίδος.

Vereor ne putidum sit adnotare, Βούττιος, Βόττιος et Βώττιος vitiose dici apud Malelam pro Βρούττιος sive Βρέττιος. Hoc quidem exploratum est, cum eandem plane narrationem ex Brutio afferant Georgius et Hieronymus. Ita p. 200. Θάλης καὶ Κάστωρ καὶ Πολύβιος depravate pro Θάλλος. Similiter enim Castorem, Thallum et Polybium de rebus Assyriacis una citat Syncellus. Et adhuc p. 121. Callimachus ἐν Ἐτησίοις, pro Αἰτίοις. Neque enim Αἰτίαι inscribuntur, nequis erret, sed Αἷτια ut in Epigrammate lib. i. Anthol. cap. lxxvii.

Καλλίμαχος τὸ κάθαγμα, τὸ καλγινιον, ὁ ξύλινος νοῦς,
Αἷτιος ὁ γράψας Αἷτια Καλλιμάχου.

Appello ad elegantiorum hominum iudicia, annon melior aliquanto sit lectio ex conjectura nostra:

Ἄτιος, ὁ γράψας Ἄτια, Καλλιμαχος.

- Ο 72 Caeterum homo Malelae germanissimus Fulgentius Planciades, *Jentaculum*, inquit, *gustatio dicitur. Callimachus Intesia: Jentaculum proferre Jovi.* Diceret hunc a Joanne *Ετήσια* illa mutua petiisse. Illud vero incredibile videatur, Cyrenaeum illum Latine loqui et quidem versu: nam sic lego. *Jentaculum proferre Jovi* — — — Sed minuit admirationem, quod Fulgentius et Mnaseae *Εύρωπικὰ* et Demosthenis Philippica viderit Latino sermone conscripta. Sicut Ovidianae Ibidis vetus Enarrator putidissimos versus eosque Latinos Eupolidi et (jocularem hominis confidentiam!) Democrito affingit.

- Illud praeterea pag. 52. *Καθὼς Δήμαρχος ὁ σοφώτατος συνεργάσατο περὶ τοῦ αὐτοῦ Διονύσου*, corrupte exhibetur loco *Δειναρχος*. Nam Georgius eandem historiam memorans, *Δειναρχος*, ait, ὁ ποιητής, οὐχ ὁ δῆτωρ. et Hieronymus: *Dinarchus poeta, non Rhetor.* De quo in diversas sententias ierant viri docti. Verba Demetrii Magnetis in opere *Περὶ τῶν Ομωνύμων* apud Dionysium Halic. *Δειναρχοῖς δὲ ἐνετύχομεν τέτταρσιν, ὧν ἓστιν ὁ μὲν ἐκ τῶν δητόρων τῶν Ἀττικῶν· ὁ δὲ τὰς περὶ Κρήτην συναγῆσθε μυθολογίας· ὁ δὲ πρεσβύτερος μὲν ἀμφοῖν τούτων, Δήλιος δὲ τὸ γένος, πεπραγματευμένος τοῦτο μὲν ἔπος, τοῦτο δὲ πρᾶγμα· τέταρτος δὲ ὁ περὶ Ομήρου λόγον συντεθεικώς.* Et Gerardus quidem Vossius in praeclaro opere de Historicis, *Dinarchus*, ait, *Delius Cretenses fabulas collegit, ut cognoscimus ex Dionysio Hal.* Videtur idem signari ab Eusebio, ubi de *Bacchi gestis loquens*, ait, *Ὡς φησι Δειναρχος ὁ ποιητής οὐχ ὁ δῆτωρ.* Condonamus quidem ei ἀμάρτημα μνημονικόν· neque enim Delius fuit Cretensium Fabularum collector, sed secundus iste nescio quis; quem vix est ut existimem eas versibus edidisse, saltem hoc non exploratum est. Scaliger in *Graeca Eusebii* p. 31. *Viderint*, ait, *eruditi, an tertius Dinarchorum Δήλιος τὸ γένος, πεπραγματευμένος τοῦτο μὲν ἔπος, τοῦτο δὲ πρᾶγμα, sit iste poeta, quem innuit Eusebius. Nam sane mihi ignotus est.* Hactenus quidem accedo, ut aut iste sit poeta, de quo Eusebius, aut nullus ex quatuor. Sed avabo, quid sibi vult illud πρᾶγμα? nam, quantum ego video, nulla ei subest sententia neque scientia. Latine sic veritas: *Dinarchus genere Delius, qui aliquid dixit, et aliquid*
- Ο 73 *fecit: sive, qui aliquid versu dixit, aliquid re ipsa.* Profecto non multum in Demetrio perdidimus, si omnia sic dixit. Sed opinor neminem inficias iturum, quin mutatione commoda et illi suus honos, et orationi sua sententia restitui possit, si legamus: *πεπραγματευμένος τοῦτο μὲν ἔπος, τοῦτο δὲ γράμμα*, id est, *qui quaedam Heroico carmine conscripsit, alia oratione prosa: vel,*

(quia τὸ γράμμα quodvis scripti genus nonnunquam significat,) τοῦτο δὲ δρᾶμα. qui et poemata Heroica et dramata edidit.

Dominus iste χρονογράφος non aliunde quam a Malela cognosci potest, a quo saepissime ad partes vocatur. Antiochensem fuisse certissimis signis deprehendes, ubi per otium licebit locos istos consulere: probabiliter etiam dixeris, deduxisse eum historiam ab exordio mundi usque ad Justiniani tempora. Itaque inclinatur animus, ut huic fuisse Dominum illum existimem, qui ea V 37 tempestate fuit ecclesiae Antiochensis Episcopus. Nam sane sicut hic a Joanne p. 265. Dominus vocatur: ita istum Patriarcham hi Dominum, illi Dominum appellant. Accedit hoc, quod plerique omnes, qui aggressi sunt tempora describere, fuerunt Episcopi; Victor, Prosper, Theophilus, Eusebius, et Georgius Episcopus designatus.

Equidem nescio, utra res majorem admirationem attulerit, tot nomina hominum propria a Joanne corrupta esse, an ea mendata a doctissimo interprete dissimulata fuisse et silentio praetermissa: verbi gratia p. 101 et 171 Τυνδάριος pro Τυνδάρεως. Ανδρόγος 107 pro Ανδρόγεως. Πησιώνης 121 pro Πηλιόνης; atque ea quidem non mater erat Atlantis, verum uxor. Ιωβάτης 103 pro Ιοβάτης. Μηδίαν τὴν τοῦ Αετοῦ 97 pro Μηδείαν τὴν τοῦ Αιήτου. Πέλωψ et Πέλωπος 99 et 104 pro Πέλωψ et Πέλοπος. Αμφίωνα 55 pro Αμφίονα. Αινειάδες pro Αινειάδα. Ιωκάστη 59 pro Ιοκάστη. Επεικλέους 63 pro Επεικλέους. Αμφίραρος 63 pro Αμφιράρος. Δευκαλίων ὁ υἱὸς Ελενος τοῦ Πήκου, 84 pro Ελληνος. Nec tamen Deucalionis pater erat Hellen, sed filius. Αντιφάντην 145 pro Αντιφάτην. Τηλέφου Regis Latinorum 205 pro Τηλεμάχου, quorum hic Ulyssis et Penelopes filius, ille Herculis et Auges. Duorum verborum similitudine tota historiae ratio est perturbata. Sed propemodum omni fide majora tunc errata p. 135. ubi Graecorum duces recenset, qui O 74 contra Trojanos arma ceperunt. Nam ut de numero navium, etsi ea ratio longe vitiosissima est, nihil dicam; ecce tibi Μενέλαος καὶ Αἴητος, pro Πηνέλεως καὶ Αἴητος. Homerus:

Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως, καὶ Αἴητος ἦρχον,
 Ἀρκεσίλαός τε, Προθοήνωρ τε Κλονίος τε.

Μέγης ἐκ Δολιχῆς τῆς Ἑλλάδος ex Doliche Helladica pro ἐκ Δουλιχίου ἐξεναντίας τῆς Ἠλίδος.

Οἱ δ' ἐκ Δουλιχίου, Εχινάων θ' ἱεράων
 Νήσων, αἱ ναλοῦσι πέτρην ἀλὸς Ἠλίδος ἄντα,
 Τῶν αὐθ' ἠγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἀρηί.

Ἀγήνωρ καὶ Τευθίδης. Euge vero, Malela, qui de oppidi nomine Heroem confinxisti. Siquidem in Homero legimus Ἀγαπήνωρ ἐκ Τεγέης.

Οἱ τ' ἔχον Ἀρκαδίην καὶ Κυλλήνης ὄρος αἰῶν,

Και Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἑρατεινήν,
 Τῶν ἤρχ' Ἀγκαίοιο πατρὸς κρείων Ἀγαπήνωρ.

Ex Tegea eum profectum esse Epitaphium satis indicat:

Ἀρχὸς ὄδ' ἐκ Τεγέης Ἀγαπήνωρ Ἀγκαίου υἱὸς
 Κεῖθ' ὑπ' ἔμου, Ταφίων πελοπόροων βασιλεύς.

Πρόθωος καὶ Μαγνήτωρ. Enimvero apud Malelam facilius Heroes nascuntur, quam fungi post pluviam. O fortunatam Antiochiam tanto alumno! Ineptus adeo Homerus, qui pro isto Magnitore gregarios quosdam milites vilissima capita e Magnesia duxit:

Μαγνήτων δ' ἤρχε Πρόθωος Τενθρηδόνος υἱός.

Εὐμεινος σὺν νηυσὶν ια pro Εὐμηλος.

Τῶν ἤρχ' Ἀδμήτοιο φίλος παῖς ἔνδεκα νηῶν
 Εὐμηλος.

Νηρεὺς ἐκ Μυκλήνης, pro Νιρεὺς ἐκ Σύμης.

Νιρεὺς δ' αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας ἔτσα

Χαλίας ἐκ Τρίκκης σὺν νηυσὶν μ. Ecce tibi jam tertius Heros Chalias, qui a corrupto vocabulo Οἰχαλίας prodiit, non aliter ac vermes in putrescenti cadavere nascuntur.

0 75

Ὅτ' δ' εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν,

Ὅτ' εἶχον Οἰχαλίην πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος,

eos ducebant Podalirius et Machaon. Λεοντεύς καὶ Πολυπήτης, scribe Πολυποίτης. Ἀμφιγενείας ἐξ Πίου σὺν νηυσὶν μν. Profecto si Troicis temporibus Malelas vixisset, non decem annos totos Graeci consumpsissent in unius urbis obsidione: tot iis terrae filios misisset auxilio. Ἀμφιγενείας et Πτελέου oppidorum meminit Homerus:

Ὅτ' τε Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἑρατεινήν,

Καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον,

Καὶ Πτέλεον καὶ Ἐλος καὶ Δώριον.

Ἀχιλλεύς ἐκ τοῦ Ἀργους τῆς Ἑλλάδος, ex Argis Helladis. Et Argos et Hellas Thessaliae sunt urbes, ut pueri sciunt: sed hic locus fatalis est ad Malelae hallucinationes.

V 38

Νῦν δ' αὐτοὺς (leg. αὐ τοὺς) ὄσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἀργος ἔναιον,

Ὅτ' εἶχον Φθίην ἧδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα,

Τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς.

Φιλοκτήτης ἐκ Μοθώνης, vitiose pro Μηθώνης. et Σώρθης, Φιλίππος, Ἀντιφος σὺν νηυσὶν οη. Quis autem porro mirabitur e cerebello Jovis Minervam esse natam; cum Antiochensis hic ex insula suo capite progerneret absque ope Vulcani

Ductores Danaûm delectos, prima virorum?

Sorthem heroem nominat pro insula Carpatho, ut et Philippum pro Phidippo.

Ὅι δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον Κράπαθόν τε Κάσον τε

Τῶν δ' αὖ Φειδιππός τε καὶ Ἀντιφος ἠγησάσθην.

Notum est jam a multis saeculis morem invaluisse apud Graecos, ut eodem sono efferrentur *αι* et *ε*, *οι* et *υ*. Tam captiosa pronuntiatio mendis infinitis libros opplevit: ut Mal. p. 47 et 49. τῷ υἷῳ τοῦ Ἀχιλλοῦ τῷ Πένθει, pro *Εχιλλοῦ*. et e diverso 49 et 55. ὄρος Κιθαιρώνιον pro *Κιθαιρώνιον* et 106. Ἀντέωνι pro *Ανταίῳ*. et alia non pauca extant ex eo genere, sic 211 et 171. Τοῦ Τακος υἱοῦ τοῦ Ναυπλίου, pro *Οιακος*. et *Σχυνέως* 169. pro *Σχοινέως*. In codicibus manu notatis promiscuus fere est vocabulorum horum usus. Hoc diligenter animadverso, deploratissimos locos emendabit nullo negotio, qui ingenium et judicium in numero habuerit. Plutarchus de *Iside et Osiride*: *Εμπεδοκλῆς δὲ τὴν μὲν ἀγαθοῦργὸν ἀρχὴν φιλότητα καὶ φιλίαν, πολλὰκις δὲ ἀρμονίαν καλεῖσθαι μέροσι· τὴν δὲ χείρονα, νεῖκος οὐλόμενον καὶ δῆριν αἱματώεσσαν*. Frustra hic Plutarchus per annos ducentos criticorum auxilium imploravit. Tu verte *αι* in *ε*, et lege *Αρμονίαν καλεῖ θεμερῶπιν*. Possum excitare ipsum Empedoclem testem hujus correctionis, apud Plutarchum *περὶ Εὐθύμιας*.

*Ενθ' ἦσαν Χθονίη τε, καὶ Ηλιόπη ταναῶπις,
 Ἀῆρις δ' αἱματώεσσα, καὶ Ἀρμονίη μερῶπις,
 Καλλιστώ τ', Αἰσχρή τε, Θόῳσά τε Δειναίη τε,
 Νημερτής τ' ἐρώεσσα, μελάγκαρπός τ' Ἀσάφεια.*

Ubi libenter legerim *Αθηναίη τε*, ut contraria inter se comparentur. Scio nunc quid in animo tute tecum volutes: sed illud tibi confirmare possum syllabam primam verbi *μερῶπις* esse productam atque longam. Primus id reposuit Henricus Stephanus ex conjectura quantum ego ex re ipsa conjecturam facio. Veteres editiones repraesentant *καὶ ἀρμονίη γε μερῶπις*. Itaque hic quoque legendum est *ἀρμονίη θεμερῶπις*. Hesych. *θεμερῶπις, ἐρασμία, ἀγχόνη*. Lege *ἐρασμία ἀρμονίη*, autoritate Empedoclis: nisi si mavis *ἐρασμία αἰσχύνη* ex Aeschyli Prometheo: *Ἐκ δ' ἔπληξέ μου τὴν θεμερῶπιν αἰδῶ*. *Αἰδῶς* est *αἰσχύνη*. Perperam huic lectioni Scholiastes, et Etymologici autor *θεμερῶπιν* vocem nihili anteponunt, tanquam *θερμαίνουσαν τὴν ὄψα*. Atqui eo pacto *θερῶπις* esset dicendum: neque enim vel fando auditum est *θέρμερος*. Pollux tamen lib. 6. c. 40. *Τὸ δὲ θεμερύνεσθαι καὶ κηλιδιᾶν κομικά*. MS¹ *κλιδιᾶν* vel *κηλοιδιᾶν*. lege *θεμερύνεσθαι καὶ κηλιδᾶν*, vel *κλοιδᾶν*. vel *κυλοιδιᾶν*. Hesychius: *Θέμερον, σεμνόν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ σεμνύνεσθαι, θεμερύνεσθαι. Θεμέρη, βεβαία, σεμνή, εὐσταθής. Θεμερόφρονας, συντετοῦς, σάφρονας*. Sed ut planissime constet; opus est ut strophen et antistrophen inter se conferamus: in quibus hi versus respondent ex adverso.

*Ἐκ δ' ἔπληξέ μου τὰν θεμερῶπιν αἰδῶ.
 Νεομοῖς δὲ νομοῖς Ζεὺς ἀθέσμως κρατύνει.*

Ubi pro *ἀθέσμως* ex necessitate metri conjeci legendum esse *ἀθε-* O 77
τῶς. Quam conjecturam firmavit Hesychius. *Ἀθετῶς, ἀθέσμως,*
Ioannes Malalas. 47

ἢ συγκαταθεθιμένως. *Αισχύλος Προμηθεὶ δεσμώτη. lege, οὐ συγκ. sine consensu et approbatione reliquorum deorum. Respexit ad hunc locum: neque enim alibi in ea fabula occurrit. Plane jam imperitus sit oportet, aut ab invidentia laboret, qui de θεμερωῶπιν contra veniat. Experiamur, quid in alteram partem possit haec observatio. Hesychius: Εναςτρος, * ὠσπεμένας, ἀχαιοὺς ἀλφεισίβοιαι ἀντὶ τοῦ ὑαστὰς γὰρ βάνκχας ὑάδας ἔλεγον. Prodigiosa plane oratio. Nunc vicissim ε muta in αι, et lege. Εναςτρος ὡστε Μαινιάς· Αχαιοὺς Αλφεισίβοια. ἀντὶ τοῦ Τύς. τὰς γὰρ Βάνκχας Τάδας ἔλεγον. Agnoscis, opinor, principium senarii ex Achaei fabula Alpheisiboea. Similiter οι passim loco υ. Hesych. Κοίημα, γένημα. pro Κύημα. et vice versa Στυχιουῖσι, διατυπουῖσι pro Στοιχειουῖσι. Idem: Στοιχειώσις, διατύπωσις, ἡ πρώτη μάθησις. Itaque Suidas in Lexico diphthongos αι et οι alieno loco proxime ante ε et υ collocavit. Extat in Bibliotheca publica Oxonii liber antiqua manu notatus, continens mille regulas de recta scribendi ratione: quarum xI docent quando αι scribere oporteat, et quando υ: totidemque ubi οι, et ubi υ. Eum codicem, cum ante inter ἀδεσπότους ferretur, deprehendi ex prooemio versibus senariis scripto literis prae vetustate pene effugientibus obtutum oculorum, Theognoti esse Grammatici, quem laudat aliquoties Etymologici scriptor. Et quidem omnia ibi reperi, quae iste Theognoto accepta retulit. De aetate hominis resciscas ex praefatione, cujus initium est,*

Τῷ δεσπότη μου, καὶ σοφῷ στεφηφόρῳ
 λέοντι, τῷ κρατοῦντι πάντων ἐν λόγοις,
 θεύγνωτος εὔγνωτός τις ὡς ὢν οἰκέτης.

Constitueram hic Epistolae finem imponere: sed intervenit amicus meus, aurium convitio rationem efflagitans, cur Joannes *Malelas* mihi dicatur, qui a Vossiorum utroque, Usserio, aliisque omnibus qui in hunc usque diem ejus mentionem fecerunt, *Malela* nominatur. Ego vero, inquam, ne in virorum quidem maximorum verba juraverim: sed in aliam sententiam, ubi commodum est, quanquam invitus, meo jure discedo. Roget igitur quispiam, cur *Malela* potius sit vocitandus? hoc scilicet ab iis responsum ferret; Apud Constantinum sic appellari, *Ἰωάννου τοῦ ἐπίκλην Μαλέλα*, et apud Damascenum, *Ἰωάννου τοῦ καὶ Μαλάλα*: nusquam alibi commemorari, praeterquam apud Tzetsem *Ἰωάννης τις Μελέλης*. Atqui, si ita res se habet, vulgo et passim reperias τοῦ Σουίδα, τοῦ Θαμᾶ, τοῦ Αριστέα, τοῦ Φιλητᾶ, τοῦ Τριόπα, τοῦ Σκόπα, τοῦ Κρατεῦα: nec tamen propterea vel *Suida* grammaticus dicitur, vel *Thoma* Apostolus, vel *Aristea de lxxii. interpretibus*. Ratio videlicet linguae graecae vix aut nullo modo patiatur, ut in A literam virilia nomina casu recto terminentur. Atque ea causa est, cur peregrina virorum nomina, quae

in A exeunt, a Graecis inflectantur in *As*, *Γάλβας*, *Σύλλας*, *Νουμάς*, *Σενέκας*, *Αγρίππας*. Quod si adeo jam exploratum est, nominativum Graecum esse *Μαλλέας* nolim ego Latine vertens postremam literam abjicere praeter morem et consuetudinem eorum temporum, quibus maxime viguit honos et gratia Latini Sermonis. Vetustiores quidem, ut auctor est Quintilianus lib. i. c. v. Non in A. et S. literas exire temere masculina Graeca nomina recto casu patiebantur. Ideoque et apud Caelium legimus, Pelia Cincinnatus; et apud Messallam, Benefecit Euthia; et apud Ciceronem, Hermagora: ne miremur, quod ab antiquorum plerisque Aenea et Anchisa sit dictus. Priscianus lib. v. Apud Graecos in *As* desinentia, apud nos in A terminantur; ut *Μαρσύας*, *Σωσίας*, *Βυρρήας*, *Χαιρέας*, *Τουρίας*, *Βαγράδας*; *Marsya*, *Sosia*, *Byrrhia*, *Chaerea*, *Turia*, *Bagrada*. Libri autem vi. p. 681 et 701. plerumque ait et frequenter hoc fieri solere. Et his fortassis auctoribus tueri se posse arbitrentur, qui e contraria parte dicunt. Mihi vero longe videtur secus: sed oportet haud jejune de hac causa, et tanquam in transitu, sed plene copioseque disputare. Principio nulla controversia est, quin indigena Latinorum sermo nullum habuerit nominativum in *As* cum Genitivo *Ισοσυλλάβω*. Quapropter antiquitus, sive Graecus quispiam in Latina civitate viveret, sive Graeca scripta in Latinum converterentur, ejuscemodi nomina per A plerumque scribere et pronounciare placuit. Atque O 79 hoc quidem ex ingenio et consuetudine linguae vernaculae ab iis est factitatum. Comici igitur in Graecis interpretandis eam rationem tenuerunt; *Chaerea*, *Sosia*, *Byrrhia*, *Phania*, *Clinia*, *Demea*, *Phaedria*, proferentes. Nimirum auribus vulgi ista dabantur. Nec tamen deerant etiam antiqua illa memoria, (pace Quintiliani dixerim) qui ad Graecorum exemplum instituerent loqui: quantum ex eorum reliquiis conjectura consequi possum. Apud Gellium lib. 3. c. 7. verba sunt Catonis Censoris, qui, ea tempestate in Rep. floruit, qua Plautus in scena: *Leonidas Lacedaemonius laudatur*: Plauto tamen in *Asinaria* servus dicitur *Leonida*. Claudius Quadrigarius apud Gellium l. 3. c. 8. *Ad nos venit Nicias familiaris tuus*. Lucilius apud Donatum:

*Ante fores autem et triclini limina quidam
Perditu' Tiresia tussi grandaevu' gemebat.*

Ubi legendum est *Tiresias*: nisi si syllabam natura brevem propter caesuram produci existimas. Priscianus lib. vi. *Hic Calchas Calchantis, quamvis hic Calchas hujus Calchae, antiquissimi declinabant*. Sed in his locis fortasse fides Exemplarium suspecta esse possit: in illo Plinii lib. xxxv. cap. x. nullus datur suspicioni locus. *Decet non sileri et Ardeatis templi pictorem, praesertim civitate donatum ibi et carmine, quod est in ipsa pictura his verbis*:

*Dignis digna loca picturis condecoravit
Reginae Junoni' Supremi conjugii templum
Marcus Ludius Elotas Aetolia oriundus,*

Quem nunc et post semper ob artem hanc Ardea laudat.

Ha sunt scripta antiquis literis Latinis. Elotas est *Εἰλωτάς, εἰλώτης*. Gruterus Epigramma hoc profert, tanquam a Boissardo visum in hortis Julii III. Pontif. Romani.

V 40 DIGNE DOCTILOQUEIS PICTUREIS et quae sequuntur. Sine dubio falsarius aliquis in lapide inscribendum curaverat, a Plinio id mutuatus. Profecto male operam lusit in versu primo corrigendo. Editio Veneta anni MCCCCLXXXIII. habet *Dignis digna loco*. Lego igitur:

O 80 *Dignis dignu' loco picturis condecoravit.*

Lucilius: *Samnis spurcus homo vita illa dignu' loquoque.*

Dignus loco est τῶν μέσων et in bonam vel malam partem capi potest. Nihil verius hac emendatione. In eadem est editio *Aetolia oriundus*, longe quidem melius, quam quod in indice Scaligneri est, *Aetola oriundus*. Lucretius lib. 2.

Denique coelesti sumus omnes semine oriundi.

Sive mavis cum vulgatis libris, *oriundi*: certe trisyllabon sit necesse est. Sic igitur vetustis illis mos erat, ut interdum quidem in AS, frequentius in A Graeca nomina vellent exire. Postea vero, ut ait Quintilianus, *recentiores instituerunt Graecis nominibus Graecas declinationes potius dare*. Proinde hoc institutum tenuerunt

Lucretius, *Id quod Anaxagoras sibi sumit:*

Varro de R. R. antiqui tamen ut qui maxime, amator sermonis: *Archytas, Hegesias, Athenagoras, Mnaseas*. et apud Nonium in Scaturex. *Ismenias, Thebogenes fuit Scaturex*. lege *Thebagenes, Θεβαγενής*. Et similiter Cicero, apud quem vulgo occurrunt *Archias, Gorgias, Phidias, Cineas, Prusias, Arcesilas, Charmadas, Critias, Diagoras, Hippias, Lysias*, et siqua similia. Nam de *Hermagora* Ciceronis, vereor ne vitioso codice usus sit Quintilianus. Profecto enim omnes omnino, qui nunc supersunt MSS. constanter habent *Hermagoras*. Sed melius est ex ipsis locis experimentum iudicii capere, libro primo De inventione: *Hujus constitutionis Hermagoras inventor esse existimatur*: et ibidem: *Quod si magnam in his Hermagoras habuisset facultatem*. Responde hic paulisper, *Hermagora inventor*, et *Hermagora habuisset*; non sentis vocalium concursum vaste hiantem? Ego vero Cicero-nem ita scripsisse ne ipsi quidem Ciceroni affirmanti crediderim. Quid dicam de scriptoribus aevi Augustaei? quid de insequentium aetatum? nempe eadem tum consuetudo invaluit, ut in *As* caderent Graeca nomina. Spero mihi fidem apud te esse; ne necesse habeam infinita hic exempla enumerare. Quod tamen cum exceptione dictum velim; ut, quanquam eruditi homines eum,

quem dixi, morem servaverunt nomina tamen Servorum, aut quicumque, ut principio dixi, in Latina civitate vixere, vulgaris O 81 usus, penes quem jus est loquendi, plerumque immutaverit ad Latinam consuetudinem. Inde est apud Ciceronem, *Phania Appii libertus*. Frustra enim graecissaret dominus; cum ab omnibus conservis et notis sine ζ litera *Phania* is vocabatur. Sed a Plinio memoratur *Phanias physicus*: nempe is in Graecia vitam egerat, nullum habuerat Romae dominum aut patronum. Inde illud Horatii, *Credat Judaeus Apella*, id est, quivis Judaeus: ut locum explanem parum hac memoria intellectum. Judaei habitabant trans Tiberim, et multo maximam partem erant libertini, ut fatetur Philo in Legatione ad Caium. *Apella* autem Libertinorum est nomen, satis frequens in Inscriptionibus vetustis. Cic. Ep. 25. lib. 7. *Ne Apellae quidem liberto tuo dixeris*. Itaque *Credat Judaeus Apella*, quasi tu dicas, *Credat* superstitiosus aliquis Judaeus Transiberinus. Inde illud alterum, *Obeundus Marsya*: quo modo etiam loquuntur Ovidius, Silius, Lucanus. *Marsya* scilicet in Foro collocatus et donatus quasi civitate Romana non potuit non in ore vulgi quotidie versari; et praeterea eo nomine fuerunt servi Phryges. In veteri marmore, M. HELVIUS M. L. MARSYA. Vulgi autem auctoritatem libenter hic secuti sunt poetae; cum secundum Graecam pronunciationem *Marsyas* in hexametro non staret. Sic *Cassius Chaerea* tribunus plebis, notissimus ob Caii Caesaris caedem: alter apud Plinium statuarius, qui nunquam credo Italiam viderat; et apud Varronem tertius Atheniensis, qui de Re Rustica scripsit, *Chaereas*. Ita Persius, (priusquam Cornutus Stoicus versum immutaverat metu Neronis) *Auriculas asini Mida rex habet*; et ad id exemplum Justinus: nullam aliam ob causam, praeterquam quod id nomen frequenter mancipiis est inditum, praesertim ex Phrygia emptis. Terentius Phormione: *Puer ad me occurrit Mida*. Vetus lapis apud Sponium p. 289. MIDA CUBICULARIUS. Nequeo tamen conjecturam augurari, cur qui Nepoti *Perdiccas*, Curtio et Justino et quibusdam aliis *Perdicca* nominetur. Siquidem apud utrumque caetera omnia Graeco more proferuntur, *Amyntas*, *Bagoas*, *Philotas*, *Ophellas*, *Jollas*, *Gobryas*, *Alcetas* frater *Perdiccae*. Nullus O 82 memini *Perdiccas* inter Italorum servos aut libertos: neque quicquam aliud causae invenire possum. Nam cognomina Libertinorum (ea ipsi nomina fuerunt, priusquam manu mitterentur) si Graece in *As* caderent, Latinam terminationem plerumque ceperunt. Non tamen usquequaque increbuisse eam consuetudinem ex antiquis Inscriptionibus animadverti. Nam ecce tibi haec nomina ex Grutero, Reinesio, Sponio. *Ἀχιλλᾶς*. M. *Cornelius Achilles*. L. *Pontius Achilles*. Ψ *Ἀλεξᾶς, ὑποκοριστικὸν* ab *Ἀλέξανδρος*. Q. *Hortensius*. Q. L. *Alexa*. *Suavettius Alexa*. Ψ *Ἀνδρέας*. C. *Quinctius Andrea*. Ψ *Ἀπειλλᾶς* (*Ἀπολλᾶς* apud Athe-

- naem) ab *Απολλόδωρος*. *T. Claudius Apella*. **Ρ** *Αρποκράς*
 V 41 ab *Αρποκράτης* vel *Αρποκρατίων*. *M. Lollius Arphocras*. *C. Herennius Harproca*. **Ρ** *Αρτεμᾶς* ab *Αρτεμίδωρος*. *C. Caecilius Artemas*. *Cecilius Dexter et Artimas fratres*. *Ae. Fl. Artema*. *J. Laberius Artemas*. **Ρ** *Αθηναγόρας*. *Vircius Athenagoras*. **Ρ** *Κλεόπας*. in *N. Test.* vel fortasse *Κλεοπᾶς* a *Κλεόπατρος*, vel *Κλεόφιλος*. *Ti. Cleuphas*. **Ρ** *Κλεινίας* vel *Κλινίας*. *Juli. Clinias*. *Q. Pomp. Clinias*. **Ρ** *Κτησίας*. *M. Aur. Ctesias*. **Ρ** *Sic Dama* apud Persium, si Graecum est a *Δαμᾶς* vel *Δημᾶς* quod est diminutivum a *Δημήτριος*. *Mettius Damas*. **Ρ** *Επαφράς* ab *Εταφρόδιτος*. *G. Avillius Epaphra*. *M. Cornelius Epaphra*. *C. Curtius Epaphra*. *C. Julius Epaphra*. *P. Nonius Epaphra*. *C. Fricilius Epaphra*. *S. Propertius Epaphra*. *C. Veicius*. *C. L. Epaphra*. Et e diverso, *Epaphras* postremum praestitit officium. **Ρ** *Γλαυκίας*. *Glaucias Lib.* **Ρ** *Γοργίας*. *Gorgias Lib.* *L. Abuccius Gorgia*. *Spon. 288*. **Ρ** *Ηρᾶς* ab *Ηρόδωρος*. *L. Abuccius Hera*. *M. Petronius Heras*. *P. Sulpicius Hera*. *P. Valerius Hera*. **Ρ** *Ηρακλᾶς* ab *Ηρακλῆδωρος* *Clem. Stromat. v. L. Aemilius Heracla*. *C. Annius Heracla*. *C. Camelius Heracla*. *L. Clodius Heracla*. *L. Cornificius Heracla*. *Q. Cornelius Heracla*. *L. Creperius Heracla*. *L. Licinius Heracla*. *F. Longinus Heracla*. *C. Stiminius Heracla*. *Q. Petinius*. *Q. L. Heraclas* **Ρ** *Ερμᾶς* ab *Ερμῶδωρος*. *Herma accommodator*. *L. Aemilius Hermas*. *P. Annius Herma*. *C. Cassius Herma*. *Cornelius Hernia*. (vitiose pro *Herma*.) *M. Junius Hernia*. (lege *Herma*.) *Q. Lollius Hermas*. *M. Mag. Herma*. *Octavius Herma*. *C. Quinctius Herma*. *P. Statius Herma*. *P. Turannius Herma*. *Q. Vibius Herma*. *M. Ulpianus*
 O 83 *Aug. Lib. Herma*. **Ρ** *Ερμαγόρας* *L. Maecius*. *L. F. Hermagoras*. **Ρ** *Ερμείας*. *Aurelius Hermias Aug. Lib. T. Didius Hermias*. *M. Helvius Hermias*. *C. Julius Hermia*. *Sex. Pompeius*. *Sex. Hermia*. *Spon. 221.* lege *Sex. L. Her.* **Ρ** *Λεοντᾶς* fortasse ὑποκοριστικὸν a *Λεόντιος*. *L. Arcius Leontas*. *C. Julius Leontas*. *M. Herennius*. *M. L. Leonta*. **Ρ** *Λεωνᾶς*. *Artemidorus* p. 249. *Λεωνᾶς* ὁ Σύρος ὁ παλαιστής. *Fabius Leonas*. *C. Oppius*. *C. L. Leonas*. **Ρ** *Μηνᾶς* a *Μηνῶδωρος*. *D. Lallius Menas*. **Ρ** *Μητροῦς* a *Μητροῦδωρος*. *C. Fyrmius Metras*. **Ρ** *Νικίας*. *M. Annius Nicia*. *Cluvius A. L. Nicia*. *A. Plautius Nicia*. **Ρ** *Νικήτας*. *Aur. Niceta*. **Ρ** *Ονησῶς* ab *Ονησίφορος*. *Q. Virius Onesas*. **Ρ** *Παπίας*. *C. Marcus C. F. Papias*. *Munatius Papias* (an depravatam loco *Papia*, an a *Πάπας*) *M. Plutius M. L. Papias*. *C. Purellius Papias*. *L. Valerius Papias*. **Ρ** *Φιλώτας*. *A. Annius Philotas*. **Ρ** *Φιλᾶς* a *Φιλόδημος*. *M. Hirrius Phila*. **Ρ** *Φιλέας*. *L. Magius Phileas*. **Ρ** *Φανίας*. *Phania* apud Terentium et Ciceronem: *Fl. Phaneas*. *M. Tillius M. L. Phantias*. **Ρ** *Θευδᾶς* vel *Θεοδᾶς* a *Θεόδωρος*. *A. Faesonius Thuda*. *Q. Veionius Teuda*. **Ρ** *Θεωνᾶς*. *Alexandriae Episcopus*, *Theonas* apud

S. Hieron. *Livius Theona Aug. L. et Livius Theona ab Epistulis Graec.* Ῥ Ζάβδας. Hierosol. Episcopus, *Zabdas S. Hieron. et Zabdae in monumento L. Valerii: Saufsius Sabda.* Ῥ Ζηνάς a Ζηνόδαρος. L. *Calpurnius Zena.* Enimvero jam percontari eos velim, qui sine S. litera *Malela* pronunciant, quo auctore didicerint Joannem hunc Antiochensem captivum in Italiam abductum servitum ibi serviisse; tandem autem, postea quam libertatem receperat, ad historiam scribendam se contulisse? Sin autem; cur obsecro, cum Evandri matre et cascis illis allium obolentibus, aut cum faece Romuli loqui malunt; quam cum Cicerone, et bonis auctoribus Latinitatis? Mihi quidem non longa deliberatio est, utros imitari velim. Sed haec nimium fortasse studiose atque anxie: nisi quod omnino respondendum fuit iis, a quibus sum provocatus. Siquidem Gerardus Vossius, qui nescio an ab interprete Damasceni in errorem ipse inductus sit, certe aliis exemplo suo et autoritate viam ad errationem munivit, non certo iudicio, sed inconsiderate praeterque morem videtur egisse. Quippe qui nunquam alias abjecerit S: ne tum quidem cum auctores haberet, O 84 quos etsi perverse, saltem aliquatenus imitaretur. Apud quem *Chaereas* vocatur Historicus et *Clinias, Marsyas* Macedonicarum rerum scriptor et Delphicarum *Apellas*: nec tamen *Chaerea* et *Clinia* in Comoedia, neque Horatii *Marsya* et *Apella* tenacissimam ejus memoriam fugere potuerunt.

Tantum quod haec scripseram, Milli jucundissime: cum ecce mihi nova res atque improvisa nunciatur, quae de sententiae meae statu propemodum dejecit. Enimvero, quod in superiore causa probanda tantopere desudarem, nihil fuisse; meque in ea disceptatione prorsus ἄσκοπα τετοξενέκναι. Nam apud Constantinum et Damascenum τοῦ Μαλέλα posse nomen indeclinabile esse: neque abhorrere ab usu Graecorum, ut nomina barbara sine variatione casuum proferantur, τοῦ Ἀμμοῦν, τὸν Ἀνοῦβ, τῶ Ἀσκοῦμ, τοῦ Βλάχ, τοῦ Ἀψκαλ etc. sexcenta dari masculina in A, ut ὁ Σισάρα, ὁ Σάλα, ὁ Φονά, ὁ Σιβά in Vet. Test. ὁ Ζαρά, ὁ Ἀβία in Novo: Syrorum nationem (Syrum autem esse hunc *Malelam*) amare nomina in A literam exeuntia, *Maruta, Barsoma, et pleraque omnia: sic et Arabas quoque Abdalla, Mashalla, Taphala, et siqua sunt alia: occurrere denique apud Cantuzenum Ἰωάννης Περάλτα, et apud Theophanem Ἰωάννης ὁ ἐπὶ κλην Ἡμοῦλα, Joannem cognomento Hemula, secundum Victorem Tununensem.* Ego vero, quanquam fortasse praestabilis esset, ut ex amicorum consilio supersederem labore respondendi, libera esse judicia sinerem: constitui tamen devorare eam molestiam; et eo quidem animo, nullum ut certamen instituam, neque enim temperato calamo agetur; sed ut semel defungar, nec tacendo committam, ut odiosae mihi de lana caprina lites succrescant in posterum. Dico itaque neque esse illud, de quo

- viri docti asseverant, neque posse. Nam ecce tibi Joannes Treztes, qui cum *λωνικωτέρως πως* protulerit *Μελέλης*, certe secundum me judicasse videatur. Crebro enim eae syllabae permutantur inter se, *Λεωνίδας Λεωνίδης*, *Ερμᾶς Ερμῆς*, *Ἀπελλᾶς Ἀπελ-*
V 42 *λῆς*, *Μαλέλας Μαλέλης*. Eodem accedit, quod in syllaba secunda statuitur accentus, τοῦ *Μαλέλα* tanquam ab ὁ *Μαλέλας*, non *Μάλελα* neque *Μαελά* ut plerumque assolet in vocabulis
O 85 peregrinis. Verum illud in primis est admiratione dignum, quod ut de Graeco nomine cognitio habeatur, ἐπ' ἄλλοθρόους ἀνθρώπους et ad barbaras nationes provocant. Siquidem ex Hunnorum gente sunt *Ἀσκούμ* et *Βλάχ*, de quibus vide ipsum Malelam p. 159. et 170. Verum age quandoquidem sic agi placet, cedo quos volent arbitros. Stabimus etiam Hunnorum judicio: neque homines plebei, sed reges et regibus proximi pronuntiabunt. Verba sunt Malelae p. 59. Καὶ ἤνεγκεν ἅμα αὐτοῦ κατὰ Ἀτιλά. Maxime regum, bona tua venia libenter rogaverim, qui Graece vocaris casu recto. Cur autem occupato molesti sumus? Respondit pro eo Malelas ibidem: *Ωσαύτως δὲ καὶ Ἀτιλάς ἐτελεύτησε*. Sic omnes uno ore. Apud Priscum Thracem in Collectaneis Constantini Porphyrogeniti; corrigendus obiter Suidas, qui *Πρίσχος* ait *Πανίτης ἔγραψεν ἱστορίαν Βυζαντικὴν καὶ κατὰ Ἀτταλον*. lege laud cunctanter, *Βυζαντικὴν καὶ κατὰ Ἀττήλαν* vel *Ἀττήλα* apud Priscum, inquam, aliquoties legas *Ἀττήλας* καὶ *Βλήδας*. Is Attilae frater erat, a Jornande Blela dictus, a Prospero depravate Bleba, a Theophane *Βδέλας*. *Ἀτιλάς*, inquit, *Μνουδίου παῖς ἀποβέλων Βδέλαν τὸν πρεσβύτερον ἀδελφόν*. Verbum illud dividuum facito, et scribe ὁ *Μνουδίου παῖς* vel fortasse *Μονυδίου*. Jornandes enim Mundzuccum nominat, et Sigebertus Mundzuch, perperam vero Nicephorus Callistus *Νουμίδιον*. Quid Attilae patruus, *Ρουα* ne declinabile an *Ρούας*? De hoc statuet idem ille Priscus; cujus verba sunt, *Ρούα βασιλεύοντος τῶν Οὔνων* et *παρὰ τὸν Ρούαν ἀφικνεῖσθαι*. Ita *Βάλας* dux Hunnorum apud Procopium, Vandalorum *Ἀμμάτας*, Gothorum *Γρίπκας* et *Βέσσας*, et *Μόδδας* et *Μαρκίας*, et *Ἀλβίλας* et *Ούσδρίλας*. Eant nunc et ab Hunnis malum sibi mendicent. Apud Malelam reperio p. 210. *Τζίττα στρατηλάτου Ρωμαίων*, et 202. *κατὰ Σουνίκα καὶ Σίμμα*, et 111. *μετὰ τοῦ ἡνιόχου Καλλιόπα*, et 165. *μετὰ τοῦ φυλάρχου Ἀρέθα* plane ut apud Constantinum est τοῦ *ἐπίκλην Μαλέλα*. Placetne jam, ut Joannem ipsum nobis arbitrum capiamus? aequa, opinor, et honesta postulatio est. Sententiam vero is suam ostendit p. 204. *ὅστις Τζίττας* 203. *Σουνίκας* δὲ καὶ *Σίμματος* 110. *Καλλιόπας τις ἡνιόχος* 166. *Ἀρέθας τις ὁ φυλάρχος καὶ Γνούφας*. Et adhuc dubitent, si possunt, utrumne qui haec
O 86 scripserit, ullo modo est ut ὁ *Μαλέλα* vocatus fuerit. Jam *Σίσάρα* et *Φουά* quam inviti et recusantes in argumentum ducuntur! Recte quidem factum a LXXII. viris; quod cum vetusta illa

et Ogygia nomina literis Graecis mandarent, ad syllabam de ser-
none barbaro expresserunt. Nam qui annis ante permultis ex-
cesserant e vita, nulla, credo, iis futura erat consuetudo cum
Graecis. Quod si alii juniores, quibus eadem quae veteribus il-
lia nomina, usum et commercium cum Graecis habuerunt, sine
dubio eorum nomina declinata sunt ad normam Graeci sermonis.
Sic Paralip. 1. cap. 8. est quidam *Ανανία* et cap. 12. *Βερχία*, vel,
ut in MS^o Regio est, *Βαραχία*. Eadem occurrunt nomina in Test.
Novo: (Syrus enim interpres et hic et illic *Hhananio*, *Brachio*)
cum Graeca tamen terminatione, *Ανανίας*, *Βαραχίας*. Similiter
antiqui illi *Ιακώβ*, *Ιωσήφ*, *Σαούλ* perpetuo nominantur: junio-
res vero, qui cum Graecis rem habuerunt, *Ιάκωβος*, *Ιώσηπος*,
Σαῦλος. Quo exemplo etiam *Σισάρας* et *Σάλας* et *Φούας* essent
dicti; si Antiochiae vixissent vel in alia quavis civitate Graeca,
et memoriam rerum gestarum literis consignassent. Neque vero
inficior Syrorum, atque Arabum nomina frequenter in A litera
terminari: servatam esse a Graecis eam terminationem pernego.
Abdalla, *Masalla*, *Taphala*. Ita quidem Arabes. Quomodo
autem Graeci? Theophanes p. 294. *Μουαμὲδ ὁ τοῦ Αβδελᾶ*.
Perii equidem, in A hoc exit, et contra me facit. Sed nolo eos
in laetitiam frustra conjicere. Illud enim perincommode interve-
nit ibidem ὁ Αβδελᾶς υἱός, et apud Zonaram *Μασάλμας ὁ τῶν*
Αράβων ἀρχηγός, apud Malelam *Ταφαρᾶς ὁ φύλαρχος*. Eadem
mihi de Syriacis nominibus sententia est. Porphyrius apud Eu-
sebiium Scaligeri: *Πτολεμαῖος δὲ ἀγανακτήσας, ὅτι τῷ Πηλουσίῳ*
προσέβαλεν ὁ Δημήτριος, ἄτε τῶν κατ' Αἴγυπτον πραγμάτων ἐγό-
μενος, πέμπει βασιλεῖα τῆς Ἀσίας Αλέξανδρον, ὡς υἱὸν Αλεξάν-
δρον, ὃς διὰ τὸ ὡς ἀγοραστὸς εἶναι τοῦ Πτολεμαίου Ζαβινᾶς
ἐπεκλήθη πρὸς τῶν Σύρων. et Josephus: *Αλέξανδρον τὸν Ζεβι-*
νᾶν ἐπιλεγόμενον. Et eodem nomine Antiochensis Episcopus Ze-
βίνος Nicephoro, *Ζέβεννος Zebennus* Eusebio et Hieronymio vo-
catur. Atqui ἀγοραστὸς emptus Syriace est *Zbino* vel *Zbina*.
Ita Graece dixeris, *Ιωάννης ὁ Αντιοχεύς, ὃς διὰ τὸ φιλολόγος* O 87
εἶναι Μαλέλας ἐπεκλήθη πρὸς τῶν Σύρων, vel, ut propius Syro-
rum pronunciationem subsequitur Damascenus ipse Syrus, *Μαλά-*
λας. Nam *Malolo* vel *Malala* est orator, eloquens, loquax.
Non difficile est conjectura assequi, utram ob causam cognomen-
to illo auctus fuerit Joannes, *Μαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέ-*
γειν. Ipse Porphyrius a popularibus suis Syris *Malcho* sive
Malcha vocabatur: Graece vero non *Μάλχα*, sed *Μάλχος*. Ita
Cirha saxum *Κηφᾶς*, *Thoma* gemellus *Θωμᾶς*, et siqua sunt
alia. Mal. p. 41. *Αντίοχον τὸν ἐπίκλην Χούζωνα*. Mirum ni ex
illorum sententia cognomentum Antiochi fuit *Chuzona* casu recto,
ut *Malala*: cum ambo sint Antiochenses. Quid ergo sibi volunt
ista p. 65. *Αντίοχον τὸν Χούζωνα τὸν ἔγγονον Αντιόχου τοῦ Χού-*
ζωνος? Quod si usquequaque Syriaca nomina imitari et exprime-

re debemus, cur, obsecro, *Ιωάννης* dicitur, non *Ιωανάν Μαλάλα*? nam Syris est *Ιουηανον*, ut LXXII. viris *Ιωανάν*. Sed ecce tibi Cantacuzenus, qui p. 874. *Ασίνων τις*, ait, *Ιωάννης Περάλτα προσαγορευόμενος*. Scias autem in quantas angustias adducti sunt, cum homines *χθές και πρώην γεγονότας* saeculo demum XIV. post Christum natum inveterata jam barbaria, causae suae patronos adoptant. Rem sane lepidam et jocosam. Joannes hic Antiochensis bene Graece *Μαλέλα* dici potest, quia Italo cuidam nomen erat *Γιοβαννι Περάλτα*. Sic enim Cantacuzenus p. 174. *Μάλιστα δὲ Νηξιοιαν Περάλτα ὁ τούτων ἡγεμών*. Graecus iste est sermo hodiernus: ita giostra *τζουστρα*, gingiva *τζιντζίβα*, jecur *ντζηγάριον*. Vah! quam velim progrediantur longius, atque una opera probent *Νηξιοιαν Μαλέλα* dicendum! esse: facinus pol magnum et memorabile fecerint. Illud vero durum, quod apud Theophanem est *Ιωάννης ὁ ἐπίκλην Ημοῦλα*. Nec a Victore solum vocatur *Hemula*, sed Anastasio etiam, qui Theophanem in Latinum convertit: a Liberato Diacono Joannes Mela; nisi fortasse depravati sunt codices. Ex Graecis vero scriptoribus solus Theophanes et semel duntaxat cognominis ejus mentionem facit: caeteris simpliciter Joannes vocatur, Nicephoro

O 88 Patriarchae, Nicephoro Callisto; sicut et Leontio Byzantio, Chronicoque Orientali. Quo magis adducor, ut vitiosum esse illud verbum existinem; et istum apicem, qui in libris MSS. terminationem *ας* signare solet, ab indiligenti librario mutatum esse vel praetermissum. Praesertim cum cuncta id genus nomina praeter hoc unum ab ipso Theophane per *ας* scribi videam; *Αρείθας*, *Ατίλας*, *Μασάλας*, *Αβουλάβας*, *Κουζίνας*, alia quamplurima. Itaque hoc in loco, ut mea fert opinio, facta est Theophani injuria. Nec, quod Anastasius et Victor *Hemula* Latine nuucupant, non *Hemulas*; magis id quenquam movere debet, quam quod Attila a Latinis dicitur, qui Graecis est *Ατίλας*. Nam peregrina ejuscemodi nomina Graeci Latinique neutri ab alteris, sed ab ipsis Barbaris utrique acceperunt. Toto igitur coelo erravit Priscianus, cum *Turia* et *Bagrada* (Africae sunt ista flumina) declinari putat a *Τουρίας* et *Βαγράδας*. A Graecis quidem *Ιόβας*, *Μικίβας* et *Βάρκας* sunt dicti, qui a Latinis Juba, Micipsa, Barca. Nec tamen haec quae proxime nominavi, de Graecia petita sunt; sed ex Africa recto itinere deportata sunt in Italiam. Quid enim, cum illi *Αμύλλκας*, *Αννίβας* proferunt, hi Hamilcar et Hannibal; non signi hoc satis est, unde utraque sunt accersita? Nempe hi masculina nomina Africana in A libenter retinebant; Graecorum aures tanquam absona et inconcinna repudiabant. Sed ut concedam illud *Ημοῦλα* a Theophane profectum esse: non ego Monachum aliquem adversus omnium auctoritatem magistrum dicendi capere velim; sed illum ipsum ad nationis suae exemplum, addo etiam suum, componere. Vir mul-

iplici doctrinae copia praeditus Eustathius Thessalonicensis
 Episc. accurate disputans de Homericis illis *Ἰσπηλάτα Πηλεὺς* et
Ἐρμείας ἀνάκητα etc. non *Σισάρα* et *Σάλα*, non *Ημοῦλα* ad par-
 es vocat; nam *Giovanni Peralta* qui potuit, priusquam is nasce-
 retur? quod contra ex omni memoria duo duntaxat memorat
 nasculina Graeca in A, eaque minime a se lecta, sed Eudaemo-
 nis fide Pelusiotae; ejus opinor, cujus librum de Orthographia
 Stephanus Byzantius, et Suidas et Etymologici scriptor citant.
 Iorum unum Illyricum esse nomen, ex epigrammate quodam,
Ἰατῆρ δ' ἔμ' ἔφρουσε κόπαινα, ἤτοι Κοπαίνης: Syracusanum al-
 terum ex Sophrone, ὁ *Μύριλλα*. Democorum videlicet archi-
 ectum, cum theatrum exaedificasset Syracusis, populo viritim
 inguentum distribuisse, et ex ea re cognomento vocatum esse
 Tyrillam: nempe ἀπὸ τοῦ μύρου *Μύριλλαν*. Ego vero Eudae-
 monem illum jubeo *κρόμμυ' ἐσθλῆιν*, ut hominem infortunio ma-
 stem: siquidem religio erat Pelusiotis cepas gustare. Nam pro-
 ecto de Syracusiorum dialecto cras credo, hodie nihil. Theo-
 ritus Syracusanus, qui idiomate vernaculo perpetuo est usus
Μοῦσαν δ' ὀθνεῖν οὔποτ' ἐφεικνυσάμην) annon Σ literam
 ibique servat, *Δαμοίτας, Μενάλκας, Ἀμύντας, Διοκλείδας*?
 Non Apollo *Δαφνίτας* Syracusis colebatur? Non *Hicetas* Syracu-
 ius Philosophus a Cicerone laudatur in Academicis? non eorum
 ermone *γαφάγας Iumbriticus* apud Etymologicon? non dissimulo
 pud Hesychium scriptum esse *Γαφάτα, σκάληξ*: sed vero du-
 lici errore. Nam excidit Σ litera, ut usu venire solet, cum
 proxime subsequatur altera: T. autem facillime mutatur in Γ.
 et alibi *Στένυτρον, εὐρυπαδέστερον, συριγγῶδες*. pro *Στενυτρον,*
ὕριπῶδες, στενόν, συριγγῶδες. Ne ipse quidem Sophron aliter
 ocutus est. Athenaeus lib. vii. Καὶ παρα *Σώφρωνι ὁ Θυννοθή-*
ρας. et *καρχαρίας* aliquanto inferius p. 306. *Σώφρων, Θυννοθή-*
ραία δὲ γαστήρ καρχαρίας ὁ κάτινος δῆσθε. Priora verba, quae
 Lasaubono molestiam creabant, sic lege: *Σώφρων Θυννοθήρα-*
ία δὲ γαστήρ, id est, *Θυννοθήρα*. Nimirum iste liber *Θυννοθή-*
ρας inscriptus est. Etymol. in *Ἠῶα*. *Ὡς φησι Σώφρων ἐν Θυν-*
νοθήρα. Male alibi ἐν *Θυννοθήραις*. Quod si verum est illud
 le Democopo, vulgi joco cognomen suum adeptus esse videat-
 ur, quia fortassis ea tempestate Syracusis acerto cuipiam non
 gnobili nomen fuerit Myrilla. Nam mulieris id quidem nomen
 esse proprium certiores nos facit poeta nescio quis inter Lyricos
 I. Stephani. *Στρατόκλεις φίλος Κυθήρης, Στρατόκλεις φίλος Μυ-*
ρίλλης. Ἴδε τὴν φίλην γυναῖκα, Κομάει, τέθηλε, λάμπει. Ρό-
δον ἀνθέων ἀνάσσει, Ρόδον ἐν κόραις Μυρίλλα. Quod ad *Κό-*
ταινα attinet, etsi non facile fidem habeam, viderit de eo verbo
 epigrammatis author; qui fortasse, cum barbarum Illyrium *βαρ-*
βαρίζοντα induxerit, bene moratum carmen fecisse videatur.
 Quod siquis Illyriorum exemplo *Ἰωάννης ὁ Μαλέλα* proferre ve-

O 89

O 90

lit; id quidem perinde est, tanquam si ὁ Κάτο dicens et ὁ Κίε-
ρο, se egregie loqui Graece contendat; quia apud Aristophanem
Caris Cantilena est, Θρεττανεὸ τὸν Κύκλωπα· et Scythae istius
Attica elegantia:

V 44

Ὡς ἑλαπρὸς ὥσπερ ψύλλο κατὰ τὸ κώδιο.
et Ὡ γράδι' ὡς καριεντό σοι τὸ τυγάριο,
Κοὺ δύσκολ' ἀλλὰ πρᾶο· ποὺ τὸ γράδιο.

Sed nimium diu, mi Milli, in litigiosa hac disputatione te demo-
ratus sum. Dabis autem veniam necessitati; nam postea, per
me licet, alii ut volent loquentur, non equidem invideo, neque
intercedo. Imo enimvero invitissimus haec scripsi,

Ὡς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμαφούμενος.

A D D E N D A.

Ecce iterum Crispinus. Cum enim adhuc supersit chartae ali-
quantulum, ut narrat Typographus; nimirum ei parcere stulta,
ut ait ille, foret clementia. Percurram igitur Epistolam totam,
adnotaturus identidem, si qua vel retractari diligentius vel corri-
gi debeant.

Principio, bene quidem factum quod (pag. 4.) de Etymo-
logia τοῦ Ηρικεπαλον supersedi inquirere. Quamvis enim Ηρι-
in Graecorum verborum compositione non infrequens sit, Ηρι-
πόλη, ἡριγένεια, ἡριγέρων, ἡριθαλές· nihilo tamen minus pere-
grinam esse vocem mihi videor certo comperisse. Siquidem κει
syllaba, quod jure mireris, plane aliena est atque absona a con-
suetudine cum Graeci tum Latini sermonis. Σκει quidem in
σκέπω, περισκεπήs, σκέπαρνον, etc. κει autem nusquam occur-
rit, quod sciam, praeterquam in Κέφος. Eam ego vocem,
cum solitaria sit atque unica, vix dubito, quin olim pronuncia-
verint Κεφος non Κεφος: prout hodie Σαφῶ Saffo dicimus,
non Saffo. Apud Latinos autem κει syllabam brevem frustra
quaesiveris. Conceptio, perceptio et similes, κηκ habent produ-
ctam a percépi, concépi. Anceps, auceps, princeps κει in
scriptura exhibent, non κει: neque vero casibus obliquis faciunt
aucepis aut princepis.

O 91

Ep. p. 12. Ut egomet vineta mea caedam, falso credidi
tres istas Sophoclis fabulas ex una tetralogia fuisse, continuatio-

ne serieque historiae in eam opinionem adductas. *Ἀλλ' οὐ πισσών γε ἐπέμην.* Culpa enim postridie deprehensa etiam amoveri facile potuit, si per typothetam licuisset. *Ἀλλὰ τὸ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἀγνύμενοι περ.* Certum est eas tragoedias longo interjecto intervallo fuisse editas. Antigonem ita placuisse ferunt, ut ea gratia praetura Sophocli decerneretur in bello adversus Samios. Ergo acta esse videtur anno III. Olymp. LXXKIV. aetatis Soph. LVI. secundum marmor Arundel. Oedipus vero Tyrannus secundas tantum obtinuit, et victus est a Philocle: quin et Oedipum Coloneum, quem extrema senectute fecit omnium novissimum, editionis tempore antecessit. Argumentum Oed. Tyr. *Ἐισὶ δὲ καὶ οἱ Πρότερον αὐτὸν, οὐ Τύραννον ἐπιγράφοντες, διὰ τοὺς χρόνους τῶν διδασκαλιῶν καὶ διὰ τὰ πράγματα.* Ita scribendus est iste locus, quem minus intellexit magnus Camerarius. Sunt qui hanc fabulam Oedipum Priorem inscribunt, non Oed. Tyrannum: quia prior erat cum tempore actionis, tum serie rerum gestarum. Ea hujus loci sententia est.

Ep. p. 14. vers. 3. Auget vehementer suspicionem nostram ipse Clemens in Protreptico, qui posteaquam versus eos tanquam Sophocleus protulit, *Οὗτος μὲν, αἰτ, ἤδη καὶ παρακεκινδυνευμένος ἐπὶ τῆς σκηνῆς τὴν ἀλήθειαν τοῖς θεαταῖς παρεισήγαγεν.* Ergo et Clementis iudicio in capitis venisset discrimen, quicumque eos olim in scenam detulisset. Si alibi citantur hoc exemplo:

*Θνητοὶ δὲ πουλυκερδεῖα πλανώμενοι
Ἰδρυσάμεσθα πημάτων παραψυχὴν,
Θεῶν ἀγάλαματ' ἐκ λίθων τε καὶ ξύλων
Ἡ χρυσοτεκτων ἢ ἑλεφαντίνων τύπους.*

Quamobrem, quia nullus jam locus est censurae nostrae in πολλὸν et χαλκίων, alia afferam argumenta oportet, cur subditiui sint. Multis sane nominibus non placet illud *πουλυκερδεῖα*. Nam quid, obsecro, facit *πολυ* in tragoediae diverbio? est enim ex dialecto Ionica. Neque vero *δεια* spondaeus in sede quarta ferri potest contra morem consuetudinemque Tragicorum. Theocritus: *Καὶ φιλοκερδεῖη βεβλαμμένον ἄνδρα παρελθεῖν.* Neque porro *πουλυκερδεῖα* de *avaritia* possis accipere cum interprete Clementis: verum ea sententia nimium quidem inepta atque inficeta, quasi si *prudencia* sive *astutia* homines in errorem inciderint. *Πολυκερδεῖα* enim est *πολυδρεία*: ut Ulysses Homericus:

*Οὐκ ἴα εἰπέμεναι, πολυῖδρείησι νόοιο,
Ἀλλ' ὁ μὲν ἦν ἄλοχον πολυκερδεῖησιν ἄναγε.*

Sed et alia fertur scriptura nihilo melior: *Θνητοὶ δὲ πολλοὶ καρδία πλανώμενοι.* Mihi quidem, salvo aliorum iudicio, *nos multi mortales*, parum ornate dici videtur pro *elegantia Ἀττικῆς μελιτρης*. Sed utcunque de ea re visum fuerit eruditibus: rogatos eos velim, qui luculenter Graece sciunt, utrum *καρδία πλανώμενοι*

domesticus sit sincerusque sermo Graecus, an potius peregrinus, et *πονηροῦ κόμματος*? Nimirum suo se indicio prodidit Judaeus iste sorex. Neque enim Hellenismus est, verum Hebraismus purus putus ex S. S. tralatus atque expressus. Psalm. xciv. (et Epist. ad Hebraeos) *Λεὶ κλανῶνται τῇ καρδίᾳ· καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου.* Esaias xxi. *Ἡ καρδία μου κλανᾷται.* Imo enim vero negamus ista, *Ἡ χρυσοτεύκτων ἢ ἑλεφαντίνων τύπους* ab homine Graeco nedum a Sophocle proficisci posse. Τύπος hoc in loco est ipsa statua, αὐτὸ τὸ ἄγαλμα, οὐκ εἶδος τοῦ ἀγάλματος, ut apud Isocratem in sine Euagorae: *τοὺς μὲν τύπους ἀναγκαῖον παρὰ τούτοις εἶναι παρ' οἷς ἂν σταθῶσι.* Dicerent vero Graeci *Ἡ χρυσοτεύκτους ἢ ἑλεφαντίνους τύπους θεῶν*, non *χρυσοτεύκτων.* velut εἰκόνας dicunt *χαλκᾶς Ολυμπιονικῶν*, non *χαλκῶν.* Artemidorus: *χάλκεαι γὰρ εἰκόνας τῶν ἐλευθέρων ἀνατίθενται.* Ita passim et vulgo, ut quidem testimonio uti putidissimum foret. Neque vero aliter Latini. Lucretius: *Si non aurea sunt juvenum simulachra per aedes*, non *aureorum.* Plinius xxxiv. 7. *Lignea potius aut fictilia deorum simulachra.* Juvenalis: *Effigies sacri nitet aurea cercoipithecii.* Horatius: *Quid referam, quo pacto in imagine cerea Largior arserit ignis.* Itaque *τύπους ἑλεφαντίνων θεῶν* nihil minus est quam Graecae oratio: ea tamen

O 93

ἑλλήνων θεῶν εἰδῶλα dicens pro *ξύλινα*.
Οἵτινες οὐκ ἀπάτησι πεναῖς, οὐδ' ἔργ' ἀνθρώπων,
Χρῦσεα καὶ χάλκεια, καὶ ἀργύρου ἢ δ' ἑλέφαντος,
Καὶ ἑλλήνων λιθίνων τε θεῶν εἰδῶλα καμόντων,
Πήλινα, μιλόχριστα, ζωγραφίας τυποιδεῖς,
Τιμῶσιν, ὅσα κέν τε βροτοὶ κενεόφρονι βουλή.

Eadem habet Protrepticus Clementis. Quis porro inficiabitur in eodem doctos esse Iudo subjectorem hunc Oraculorum, et commentitium illum Hecataeum? Quod si vicero de versibus falso Sophocli attributis, etiam illud evidentissime constabit, quod olim Philo Herennius et patrum memoria Jos. Scaliger suspicati sunt: nempe librum illum *De Judaeis*, qui sub Hecataei nomine ferebatur, a Judaeo quodam Hellenista fuisse confictum: velut Aristeam illum pari facinore, quem supposititium esse convincunt post eundem Scaligerum alii bene multi, in quibus omnium doctissime et copiosissime Humfredus Hodus, cui multum olim debebit Historia Ecclesiastica.

Ep. p. 33. *Ενηρότατον*) Suidas in Lexico: *Ενηρότατον τὸ καλὴν ἔχον γῆν, τὸ κάλλιστον τῆς γῆς. Ενήροτον τὸ καλῶς ἠροτριωμένον.* Vides eum utrumque vocabulum agnoscere, *ἐνήροτατον* quidem comparativum, absolutum vero *ἐνήροτον*. Quid igitur fiet? An supplex ad Hesychium adeam, pacem ejus oratum et peccati veniam? Imo enim satis ostendunt ea verba et mendi vetustatem, et emendationis meae praestantiam. Quippe, nisi ego plane desipio, sic in comparatione dicendum esset, *Ενή-*

ροτον, εὐηροτώτερον, εὐηροτώτατον. Quod si reponere velis εὐηροτώτατον apud Suidam: jam ea vox inverso ordine post Εὐήροτον collocanda esset. Ergo quocunque te veritas, hallucinatio Suidae est, qui sine dubio sua male confinxit ex Hesychianis, vel ex illis unde sua transtulit Hesychius.

Ibidem. *Αντινι*, *ἀντιδιενέγμεθα*) Liquido possis dejerare, Hesychium scripsisse *ἄντινι*, id enim series literarum efflagitat; et illud *ἀντιδι* ex correctore natum esse, qui *κακῶ κακὸν λάσατο*. Scriptura a prima manu fuit in hunc modum: *Αντιηνέγμεθα*, *ἡναντιώμεθα*. Hesychius autem, qui, ut videtur, non leviter tum lippiebat, sic legit et scripsit: *Αντινιενέγμεθα*. *νι* et η paulum oppido inter se differunt, et facillima sane erratio est. O 94
Nihil hac conjectura probabilius dici potest. *Αντιηνέγμεθα* ab *ἀντιφέρομαι*, *ἡναντιώμεθα*. Ipse Hesych. *Αντιφέρεται*, *ἐναντιοῦται*, et *Αντιφέρεσθαι ἐναντιοῦσθαι*, et Suidas: *Αντιφέρονται*, *ἐναντιοῦνται*. Sed *Αντιδιαφέρομαι* nusquam lego.

Ep. p. 47. v. 4. *Πέπλους τε νῆσαι λινοπλυνεῖς τ' ἐπενδύτας*) vox ea bifariam accipi potest, Aut *νῆσαι* erit *ὑφάνας*: quemadmodum *πέπλοι ἐννητοι* ab Homero vocantur, *Ενθ' ἐν πέπλοι λεπτοὶ ἐννητοι βεβλήατο*, *ἔργα γυναικῶν*. qui a Sophocle *εὐϋφείς* vocantur in Trachiniis: *Ὅπως φέρεις μοι τόνδε γ' εὐϋφῆ πέπλον*. Aut erit *νῆσαι*, *σωρεῦσαι*, accumulare vestem, in arcis reponere, ut mos erat antiquorum. Homerus:

*Ὡς φάτ' ὁ δ' ὑπόροφον θάλαμον κατεβῆσατο πατρὸς
Εὐρύην, ὅθι νητὸς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο
Εσθῆς τ' ἐν χηλοῖσιν, ἄλις τ' εὐώδες ἔλαιον.*

Et alibi. — — — *Ελένη δὲ παρίστατο φοριαμοῖσιν,
Ενθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, οὓς κάμην αὐτῆ.*

Possis etiam, et magis quidem apposite ad nomen Tragoediae V 46 *Πλυντριάς*, *νίψαι* reponere, *Λαυατο* etc.

Πέπλους τε νίψαι λινοπλυνεῖς τ' ἐπενδύτας.

Epist. p. 60. v. 29. adde: Idem Hesychius: *Κυδρός*, *ἔνδοξος*, καὶ τὰ ὅμοια, *γαυριῶν*, *πεποιθῶν* * *εὐρύτιδης συγκοπὸν δὲ τοῦ κύδρος Καλλίστρατος πεποιθῶς*. Nunquam quidquam vidi inquitinatus. lege *γαυριῶν*, *πεποιθῶς*, *Ἴων Ευριτίδαις*. *συγκοπῆ δὲ τοῦ ρ κῦδος*. *Καλλίστρατος*. verbum enim novissimum *πεποιθῶς* est emendatio τοῦ *πεποιθῶν*. Vide Ep. pag. 33, 34, 39. Et Callistratus quidem *κῦδος* a *κυδρός* deducit *συγκοπῆ τοῦ ρ*. alii vicissim *κυδρός* a *κῦδος* derivant *ἐπενθήσει τοῦ ρ*. Etym. magn. *Κῦδος*, *κυδότερος*, *κυδότατος*, *πλεονασμῶ δὲ τοῦ ρ γίνεται κυδρός*.

Ep. p. 78. v. 30. adde: Martianus Capella lib. 3. cap. de

Analogia: *Aeneas, Pythagoras, Lycas* faciunt *Aeneae, Pythagrae, Lycae*. Quando nostra ratione nomina, quae genitivo in E exeunt, nominativo A finiuntur; ut *Catilinae Catilina*. Sed haec Graeca sunt, ideo in Nominativo S litteram retinent. Quaedam tamen perdunt S litteram in nominativo, ut *Nicaea, Medaea*. Ergo in his nominativis consuetudo servanda est. Ubi legendum est, *Nicia et Demea*. Vide Ep. pag. 83.

Ep. p. 75. v. 35. Sed nusquam alibi tam frequens earum
 O 95 vocalium inter se permutatio est, quam in 2. Codd. MSS. longe antiquissimis, ALEXANDRINO uno in Bibliotheca Regia, qui integra exhibet Biblia et epistolas S. Clementis ad Corinthios: Cantabrigiensi autem altero, mutilo quidem et decurtato; quippe qui Acta duntaxat habeat et Evangelistas; verum idem e regione ostentat Interpretationem veterem Latinam ad verbum de Graeco expressam, dignissimam sane quae ex oblivione atque tenebris tandem aliquando in lucem edatur. Servantur etiam Oxonii Acta Apostolorum, vetustate quidem pari, sed versione multum diversa; et in Gallia denique Epistolae S. Pauli, qui codex et antiquitate et Latina Versione atque adeo scripturae et voluminis forma Cantabrigiensi nostro simillimus est et germanissimus. Atque haec quidem talia exemplaria, cum aliis omnibus ubivis gentium, quod sciamus, longe longeque et dignitate et tempore antecedant, neque quidquam hodie supersit simile aut secundum, cum tinea (pro dolor) atque muribus luctantur, et utut iis incendia pepercerint, ipso senio intra annos paucos non dabie peritura sunt. Tu vero, Milli doctissime, qui omnium mortalium maxime in eo studio versatus es, non patieris hanc laudem tibi praeripi, sed maturabis veneranda illa pignora et monumenta vetustatis a situ et interitu vindicare. Scimus enim te horum omnium editionem instituere, quae una pagina et in uno conspectu Codicem Alex. qui familiam ducet, et Cantabrigiensem cum versione sua, atque ubi hic deficit, Oxoniensem deinceps atque Gallicum repraesentet: quae singulas litteras atque apices exemplarium, etiam ubi a librariis peccatum est, accurate et religiose subsequatur. Nihil illi purpurae assuetur discolor aut diversum; nullae interpunctiones, nullae notae accentuum, quorum omnis hodie ratio praepostera est atque perversa: adeo ut qui tuam Editionem sibi comparaverit, ipsa illa propemodum Archetypa versare manibus atque oculis usurpare videatur. Ea res olim, ut certum est augurium, et Britanniae nostrae splendori erit, et Ecclesiae praesidio: tuos vero utique labores amplissimis praemiis atque immortalis gloria compensabit.
 O 96 Macte ista pietate et diligentia esto. In te omnes ora atque oculos convertimus, te unum in hoc curriculum vocamus: ipsi codices celerem tuam opem implorant et flagitant: quid cessas per medias laudes et fa-

entium plausus secundo rumore ingredi? Tu vero, ut polliceri te te possum, facies id sedulo; simulatque exhibit Novum tuum Testamentum, jam fere ad umbilicum usque perductum: quo in opere, nisi vereretur coram in os te laudare, dicerem quam longo intervallo aliorum omnium in eo genere labores post te reliqueras. Ea Typorum elegantia est et magnificentia; ea in Annotationibus eruditio elucet, in Variis Lectionibus industria: quippe tenim ad eam copiam comparandam omnia S. Patrum scripta, omnes antiquas Versiones, et infinitam vim Codd. MSS. uriose excussisti. Enimvero mihi stomachum subinde movent imperiti quidam homines et nullo usu bonarum literarum praediti, qui omnem operam, quae in variis lectionibus colligendis impenditur, aut inutilem esse existimant aut Ecclesiae periculosam. Eorum ego sermones, quanquam indigni sunt quorum ulla ratio habeatur, uno in praesentia exemplo retundam: quo perspicuum erit minuta quaedam et prima utique speciei levissima posse magnas difficultates expedire. Locus est Cap. iv. in Ep. ad Galatas, qui ab ineunte fere Christianismo usque ad hanc memoriam doctissimos viros exercuit. 22. Γέγραπται γάρ ὅτι Ἀβραάμ δύο υἱοὺς ἔσχεν· ἓνα ἐκ τῆς παιδείας, καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρως. 23. Ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδείας, κατὰ σάρκα γεγέννηται· ὁ δὲ κ τῆς ἐλευθέρως, διὰ τῆς ἐπαγγελίας. 24. Αἰνὰ ἐστὶν ἀλληγορούμενα· αὐταὶ γάρ εἰσιν αἱ δύο διαθήκαι· μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννώσα, ἣτις ἐστὶν Ἄγαρ. 25. Τὸ γὰρ Ἄγαρ Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς. 26. Ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλήμ ἐλευθέρως ἐστὶν, ἣτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν. Memini equidem, Milli, me non ita pridem a te rogatum, ut de perdifficili hoc loco iudicium meum interponerem, vehementer approbasse sententiam tuam, quam in illa tua Editione posuisti: Neque enim eundem montem et Agarem vocatum esse et Sinam, neque vero ullum usquam gentium eo nomine notatum esse, neque porro Agarem servam (si de serva malit quispiam, quam de monte accipere) in eadem Allegoria et Monti respondere posse, et Legi quae ex monte promulgata est: atque his de causis in diversa consilia itum esse ab antiquis, quorum alii Σινᾶ, sed plures Τὸ γὰρ Ἄγαρ e libris sustulerunt: quae autem nostra et patrum memoria viri magni commentati sunt, tantum abesse ut locum faciant explicatiorem, ut novis etiam obscuritatibus involvant. Qua quidem occasione, ne omnino ἀσύμβολος essem, conjecturam, ut scis, extemporalem in medium attuli, quae etiam tum visa est ad veritatem proxime accedere. Scilicet e regione verbi Σινᾶ adnotasse olim quempiam enarrationis causa, Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, Sina iste, quem memorat Apostolus, mons Arabiae est; ea autem verba non multo post, ut saepe usu venit, de libri margine in orationem ipsam irrepsisse: nam Apostoli

quidem ea non esse, sed *παρεμβεβλημένα*, ex ipso statim vultu et colore totiusque adeo corporis filo cognosci posse: et proinde me paratum esse *ὀβελίσαι* hunc locum, nisi quid tibi secus videretur. Cum autem tibi valde placere conjecturam meam prae te ferres: atqui, inquam, ut vera ista sit sive opinio sive adeo suspicio nostra, necesse est illud δὲ quod vocem *συστοιχῆ* proxime subsequitur, pro supervacaneo auferatur. Dictum ac factum editionem tuam inspiciamus, ibique quatuor ad minimum MSS. libros comperimus conjunctionem istam non agnoscere: quod sane non de nihilo est, neque ulla commode ratio reddi potest cur abfuerit; si verba, de quibus haec quaestio est, nunquam non in codicibus extitissent. Tanta res tam pertenui indicio patefacta satis refellit voculas imperitorum aut malevolorum hominum, qui diligentiam istam minutae scripturae varietates sectantem, tanquam obscuram et sollicitam et nimiam in vituperationem adducunt. Quis enim dubitet quin melior multo et apertior fiat sententia, si autoritate Manuscriptorum expungatur δέ· tum autem *Σινᾶ ὄρος ἔστιν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ* de medio discedant; et totus deinde locus sic legatur. *Σινᾶ ἔστιν ἀλλογορούμενα· αὐταὶ γὰρ εἰσιν αἱ δύο διαθήκαι· μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννώσα, ἥτις ἔστιν Ἀγαρ. Τὸ δὲ Ἀγαρ συστοιχῆ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει γὰρ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς.* hoc est, *Agar autem respondet Hierosolymis, serviunt enim cum progenie sua.* *Γὰρ* et δὲ locum inter se permutare jussi fide MS. Alexandrini, et aliorum: quin etiam dedita opera *Hierosolyma* dixi non *Jerusalem*; ut ex ipsa dictione foret perspicuum, quorsum illud *δουλεύει* pertineret. Ipsa enim flagitat sententia ut *δουλεύει* referatur ad *Ἱερουσαλήμ*. Quod cum ita sit; cur, amabo, Apostolus tali usus est constructione verborum, qua *δουλεύει* cum *Ἀγαρ* necessario convenire videatur? aut quamobrem τὸ *Ἀγαρ* genere neutro posuit; quasi vero *Ἀγαρ* materialiter ac pro voce, non pro ancilla hic usurpetur? Hactenus opinor prospere mihi conjectura processit, ut mons iste Arabiae omnibus machinis loco movendus esse videatur: sed male vero me habent hi scrupuli, neque aliud habeo quod dicam aut conjectem; praeterquam ex quo tempore verba ista de margine in orationis textum adscita sunt, sicuti mox conjunctionem δὲ quosdam homines intrusisse, ita alia nonnulla mutavisse leviter et ad commentitiam eam sententiam accommodasse. Nam profecto facile animum induco, ut credam hoc modo scripsisse S. Paulum: *Τῇ δὲ Ἀγαρ συστοιχῆ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει γὰρ μετὰ τέκνων αὐτῆς. Ἡ δὲ ἔνω* etc. *Agari autem respondet Jerusalem, servit enim cum liberis suis. Quae vero supra est Jerusalem libera est, quae mater est omnium nostrum:* postea vero adulterina ista sese insinuasse hoc exemplo, *Τῇ δὲ Ἀγαρ Σινᾶ ὄρος ἔστιν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ συστοιχῆ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ.* Cum autem haec oratio, ut cernis, in mani-

festum soloecismum cadat, simile sane vero est, ne dicam necessarium, verba ista $\tau\eta$ et η sic brevi a scribis immutatum iri, quemadmodum hodie vulgo feruntur. Quis enim non incuset *imperitiam notariorum librariorumque incuriam*, ut S. Hieronymi verbis utar, *qui scribunt, non quod inveniunt, sed quod intelligunt; et dum alienos errores emendare nituntur, ostendunt suos?* Vale.

INDEX RERUM
MEMORABILIMUM; ET SCRIPTORUM,
QUI IN EPISTOLA
RICHARDI BENTLEII
EMENDANTUR.

Aeschylus emend.	58, 76	Cicero em.	28
Aeschyli σχολ. not.	76	Clemens Alex. em. et explic.	47, 48
<i>Ai et s</i> eodem sono efferuntur	36, 75	Clodius Neapolitanus	49
<i>Ακτια</i> Callimachi	71, 72	<i>Κραξέβι, χθύπτης, φλεγμα, δρέφ.</i>	48
Allatius not.	51	Creophylus poeta scripsit <i>Οιχαλις</i>	
<i>ὁ τὴν Αλκμαιωνίδα γράφας</i>	19	<i>ἄλωσιν</i>	61, 62
Anapaestorum ratio nunc demum ob-		Damascius <i>περὶ ἀρχῶν</i> MS. em.	3
servata	26	Demarchus apud Mal. pro Dinarcho	72
Antimachus Colophonius	9, 63	Demetrii Com. fabula <i>Σικελία</i>	38
Judaeus Apella	81	Dinarchus poeta	72
Apollodorus em.	19	Dionysius Halic. em.	72, 73
Aristophanes Com. em.	21	Domnius Chron.	73
Arist. σχολ. not. 20, 23, 31. em.	53, 54, 64	Empedocles em.	7
Aristoph. Grammat. em.	15	Ennius em.	43
<i>ΑΞ</i> terminationem ubi servant La-		<i>Ἐπιγονοὶ</i> Homeri poema, vel Anti-	
tini in Graecis vertentia, ubi mu-	77, etc.	machi Colophonii	62
tent		Epigramma falso inscriptam	53, em.
Athenaeus em. 9, 53, 55, 56, 60,	65, 68, 89	<i>Ἐκτακάντιος</i> Homeri poema.	62, 63, 64
Attius poeta Trag. em.	27, 28	Erasmus not.	21
Auleas commentitius Tragicus pro		Erotianus em.	25
Aeschyle	45, 69	Etymolog. M. not. 76. em.	55, 64, 89
<i>Βέδν, ζάμφ, χθῶ, κλήκτρον, σφιγξ,</i>	48	Eudaemon Pelusiota not.	88, 89
<i>Βόττιος, Βούττιος, Βάττιος,</i> apud		Euphorion em.	59
Malelam pro <i>Βροττιος</i>	71	Euripidis Danae 14. em.	16
Camerarius not.	91	<i>Αλκμαίων ὁ διὰ Ψωφίδος</i>	18
Casaubonus Is. not. 46, 53, 56,	57, 89	Sthenesboea em.	20
<i>Κε.</i> syllaba neque Graeca neque		<i>Κρήτης</i> 22. em.	20
Latina	90		

- Hippolytus *δευκτοκασμένος* 31
 Iphigenia in Tauris em. 42
 In Eurip. Tragoediis perperam ponuntur Pasiphae et Europa 44
 Euripidis. Schol. em. 20
 Eustathius em. 55
Ἡρικεπαιός deus Orphicus 3, 90
 Fulgentius Planc. not. et em. 72
 Galenus em. 57, 58, 59
 Gatakerus not. 46
 Grotius not. 15, 21, 24, 26, 66
 Gruteri Inscriptiones not. et em. 79, 82
 Gyraldus not. 50
 Hamartolus em. 44
 Harpocration em. 67, 68
 Hecataeus Abderita de Judaeis a Judaeo quodam Hellenista confictus 13, 92, 93
 Hesiodus em. 61
 Hesiodi et Homeri certamen, em. 63
 Hesychius em. 15, 18, 32, 36, 38, 54, 55, 60, 63, 65, 76, 77, 89, 94
 Hesychii hallucinationes 34, 35, 36, 37, 38, 39, 48, 55, 56, 65, 93, 94
 In Hesychio *παρεμβεβλημένα* quaedam 33, 34, 39, 94
 Homerus em. 75
 Horatius explicatur. 81
 Joannes Malelas. vide Malelas.
 Jonis Chii poetae tragici aetas et scripta 50, et seqq. copiose.
 Jon Rhapsodus apud Platonem alius a Chio 50, 51
 Jonsius not. 51
 Liberatus Diaconus em. 87
 Lucretius em. 42
 Magnetis Comici fabulae 32
Λυδοί διεσκευασμένοι 32
 Malelas sive Malalas in casu recto, non Malela 77, et seqq.
 Malelas em. 2, 5, 6, 12, 16, 45, 70, 71
 Explic. 22, 43, 71
 Castig. 17, 33, 41, 42, 44, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75
Μάρπητς, σφιγξ, κλώψ, ζβρυχθηδόν, 48
 Martianus Capella em. 94
 Menagius not. 50, 51, 62
 Meursius not. 40, 46
Μήτις deus Orphicus 3
 Minos commentitius Trag. pro Jone 45
 Nicias poeta em. 21
 Nonius Marcellus em. 27, 80
Νωσιεῖσθαι vox Ionica 65
 Oi et v inter se permutantur 75, 76
 Omphale Jonis Chii fab. Satyrica 56, 57
 Oracula subdititia Gr. Philosophorum ex MS^{to} hic edita et em. 7, 8, 9, 10, 11.
 Orpheus em. 2, 5, 6.
 S. PAULI locus in Ep. ad Galatas em. et exp. 96, 97, 98
 Pausanias em. 61, 62
 Photii Patriarchae Lex. Gr. MS. 15, 20, 36, 55, 61, 65. em. 16, 82
 Plinius em. 29, 79
 Plutarchus em. 15, 21, 76
 Pollux em. 15, 20, 35, 40, 46, 54, 58, 76
 Porphyrius em. 28. ejus Fragmentum de *Κραξέβη* etc. ex MS. editum et em. 49
 Priscianus not. 88
 Priscus Thrax de bello cum Attila 85
 Proclus in Parmenidem MS. 3
 Prosper in Chronico em. 85
Φάνης deus Orphicus 3
 Quintilianus not. 80
 Julius Rufinianus em. 43
 Salmasius not. 48
Σαλμωνεύς Sophoclis fabula Satyrica 59, 60
Σάτυροι pro fabula Satyrica 15, 57
 Scaliger Jos. not. 21, 26, 72, 80
 Scal. Jul. not. 50
 Solinus em. 29
 Sophocles em. 46, 57, 58, 59
 Sophoclis locus commentitius 12, 91, 92
 Sophoclis *σχολ.* em. 60, 61. explic. 91
 Sophronis liber *Θυνοθήρας* 89
 Henr. Stephanus not. 76
 Strabo em. 57
 Suidas em. 53, 62, 63, 64, 69, 85, not. 52, 66, 93
 Novi TESTAMENTI editio gemina a Cl. V. Jo. Millio procuranda 95, 96
 Thales apud Malelam pro Thallo 71
Θεμερωπίς 76
 Theognoti Canones de Orthographia MS. Gr. 77
 Theodosii Epitoma *τῆς καθόλου* Herodiani MS. 37

Theomis tragicus falso appellatus pro Thespide	45	Tzetzi Interpretatio Homeri alle- gorica MS. em.	63
Theophanes em.	85, 88	Varro em.	80
Theophrastus em.	37		
Thespis 46. em.	47	Vossius Ger. not.	43, 51, 62, 72,
Τῆσπυοῖ Jenis liber, vel Epigenis, vel Orphel	68, 69		83

INDEX RERUM*).

b Partem posteriorem designat.

Abas Graeciae rex	112	Aelia nomen Hierosolymis ab Adriano datum	365
Abares Hunnorum gens Constanti- nopolim veniunt	b 234	Aeneas ad Didouem profectus	206
Abborra fluuius	b 17	ejus descriptio	133
Abburarsacius Persarum rex	b 13	Palladium a Diomede acceptum in Italiam portat	212
Abgersatum Castellum captum	b 205	Contra Rutulos bellum gerit	212
Ablabius	b 240	Aeneadae qui, unde dicti	215
Achaeus filius Lapathi	100	Aera Antiochena unde incospit	280
Achilles Thetidis filius	122	Aerae Alexandrinae initium	410
a Paride confossus	166	Aeschines quando vixit	240
Achelous bellum Oeneo infert	208	Aeschylus Athenarum rex	87
unde dictus Hippocentaurus	208	Aethra Menelai cognata	118
ab Hercule Polyphemo oecisus	209	Aetius quis, Atilam adoritur	b 59
Achyron suburbia Nicomediae	b 10	Africae rex et regina captivi Con- stantinopolim adducuntur	220
Acmaeon Athenarum rex	88	Agamemnon dux contra Trojanos	118
Acraeus Graeciae rex	104	ab Aegistho et Clytema. occisus	168
Adami filiae Azura et Asua	2	Agenor Neptuni filius	84
Ejus sepultura in regione Hiero- sol.	6	Quaesitum Jo profectus	83
Adriani Venationes urbs	366	Agmen Immortalium	b 67
Adrianopolis condita	366	Agrippa gener Augusti	287
Aegaeus rex Thess. in mare se pro- ficit	108	ejus Edictum	292
Aegyptii computandi per mens. igna- ri	25	Agrippianum balneum	287
suos praefectos occidunt	409	Agriculturae leges docuit Bacchus	48
Aegialia Diomedis uxor vitata	210	Ajaxis descriptio	130
Aelii Adriani Imp. descriptio	368	ejus oratio pro Palladio	139
mors	366	Interitus	144
Aelii Antonini Pii descriptio	366	Aides rex Molossorum	74
contra Aegyptios arma movet	367	Alarichus Honorii hostibus se adju- git	b 46
Legem latam ab Augusto de testa- mento abrogat	368	Thesaurum regium et Placidiam avehit	b 46
Syngraphas fiscales comburit, obit	368	Alamundarus Saracenus Syriam pri- mam depraedatus	b 170
Aelii Probi Imp. descriptio	400		
bellum contra Gothos, Interitus ib.			

*) Ab Hodio factus monstrat paginas Oxonienses.

Albania condita	218	stuprata	42
Albus Albanorum rex	215	Andromaches descriptio	133
Albinus Senator rebellis, imperator salutatus, interfectus.	384	Anganes rex Homeritarum	b 194
Aletes Corinthi rex	111	Antiochia a quo condita	32. 255
Alexandri Philippi filius	243	In terra gigantum sita	257
Alexandria ante Racustis dicta, ab eo condita	244	a Tigrane capta	270
Romanis quaecunque amiserant reddit	246	Rom. Imperio subjicitur	270
Roxanen ducit	247	Terrae motu concussa, instaurata	313
ejus descriptio	248	rursus	358
Barbarorum gentes subjugat	22	rursus	176. 7
	249	vastata a Phinea Judaeo	314, 15
Romano instructus exercitu	268	a Sanatruccio capta	353
Moritur	248	Coelesti igne correpta, instaurata	b 140
Imperium ejus inter principes divisum	249	rursus	b 142, 3, 4, 5, 6
Aleatores	40	rursus	b 126
eorum quidam blasphemi occisi	187	aliud ejus incendium	b 304
Alitarcha qualis	376	Theopolis nominatur	b 177
quali habitu indutus	411	a Chosroe capta	b 222
Althaea ab Acheloo vitata	208	columna et inscriptio ejus	344
Amandra vicus Lycaoniae	42	Ecclesia magna	b 3
Amazones a Graecis fusae	160	Antiochenses Persas noctu trucidant	354
Amantius quis, ejus visio	b 128	Templum Jovi Salvatori condunt	359
Amantius orientis comes	b 232	Antiochenses senatores pullati	b 146
Amasia urbs Ponticae ditionis motu terrae concussa, instaurata	b 183	Antiochenses captivi ab Alamandaro redempti	b 198, 9
Ambrosius episcopus	b 43	Antiochus soter, novercam duci	261
Amida Metropolis facta	358	Epiphanes	261
Amicaliorum mos	228	Senaculum Antioch. extruit	262
Amphion et Zethus expositi	55	ejus mors	264
ab Ordiane educati	55	Hierax	264
reges Boeotiae constituti	57	Grypi nepos	265
Amphion Lyricus	57	Evergetes, in Parthos arma movet	265
Amphithalis quali honore habitus	377	Dionicus Leprosus	266
Amycus	95	militarius facultates suas legat Romanis	272
Amyca regio unde dicta	257	Nicomedis filius a Scipione victus	269
Anaximander Philos. ejus placita	201	tributarius fit	269
Anazarbus urbs unde dicta	348	Chuzo magnus	b 41
motu terrae concussa	b 141	Antiope solis sacerdos	53
Anatolii Basilica ubi	b 61	vitata in templo Solis	54
Anastasius Dicomus Imp. ejus descr.	b 105	Enixa Amphionem et Zethum	55
Bellum infert Persis	b 114	Antaeon quis	106
ejus edicta	b 118	Antenor descriptio	133
visio	b 127	Antiphantes	145
quaenam extruxit	b 128, 9	Antigonus Poliorcetes	251
diem obit	b 129	occisus	252
Anastasiopolis quae	b 115	Antigonia condita.	252
Anchialus urbs	b 124	Ab Atheniensibus habitata	256
Andas Indorum rex Christianus factus	b 157	Eversa	256
Andreas Lausiacus occisus	b 131	Antonius Triumvir	280
Andromeda quae	45		

contra Cleopatram missus	ejus	Ariani et Christiani distincti	b 35
amore capitur	281		38
in Romanos arma convertit	282	Ariani ejecti	b 88
ab Augusto interfectus	283	ab illis Ecclesiae adeptae	b 221
Antoninus Verus Imp.	370	Ariadne Imperatrix Zenonis	uxor
ejus regnum et descriptio	370		b 99
Interfectus	370	Armatus contra Zenonem	missus
Antoninus Geta Imp.	389		b 88
ejus regnum et descriptio	389	Basiliscum Imp. prodit	b 89
interfectus	390	Occisus	b 92
Antinoe condita	366	Armenii rebelles subacti	
S. Anthimus	b 66	Arpanicis mons	b 181
Anthemius Rom. Imp.	b 74	Arsine urbs Ancyra dicitur	286
interfectus	b 88	Artaxerxes Assyriorum imp.	203
Anthemius Patriarchatu CP. exutus		Mnemon appellatus	215
a Synodo CP.	b 221	Artabanus Syriarcha	374
Apamia condita Pella vocatur	259	Aruns Tarquini Sulp. F.	229
Aphronius Altarcha	376	Ascanius Aeneae F.	214
Apotheoseos ritus	65	Asclepio neci datus	346
Apostolorum corpora sepulta	334	Ascum dux ab Hunnis captus	b 170
quando affligi a Judaeis coeperunt	318	Asius Philosophus	137
Apollonius Tyan. ejus Telesmata	342. 3	Asiae unde nomen, antiquum	ejus
quandiu vixit	345	nomen	138
Appio Patric. ab exilio rev.	b 132	Aspar quis	b 56
Apsal vir fortis occisus	b 203	interfectus	b 78
Arabia a Zenobia occupata	395	Astronomiam quis adinvenit	4
Romano imperio resubjecta	398	Astyanax Hectoris F.	157
Arceuthas fluvius Japhtha dictus	254	Astyages Persarum rex contra Ly-	
Arcadius Constant. Imp. regnum		dos bellum movet	193
ejus et mors	b 45	Asterius Patricius	b 146
Ardeus Lydorum rex primus	191	Atalanta quae	209
Ardens insula	280	Athenae post diluv. Att. sedes re-	
Ardazanes quis	b 67	gia	85
interfectus	b 69	Atheniens. quis leges dedit primus	
Ardaburius occisus	b 78		87
Areopagus ubi situs	171	Athenais mulier quae et Eudocia	
Areobindus quis	b 67		b 52
Arethas Phylarcha	b 166	ejus a fratribus fuga	b 53
Argaeus mons	43	Theodosio juniore nupta	b 53, 4, 5
Argus Centumoculus dictus	84	Christiana facta	b 55
Technicam occidenti monstravit	84	Athenienses Antiochiam translati	256
	84	Athalerichus rex quis	b 198
Argonautarum nomina	93	Atlas Astron. unde coelum gestare	
illis oraculum de Trinitate et B.		dicitur	84
Maria datum	94	Atridarum expedit. in Troj.	122
Illorum visio	95	Atticum diluvium	74
Colchidis vellus aur. surripiunt	97	Attica quam diu deserta	74
	97	Attalus Senator rebellis	47
Argivi Jô pro luna colunt	93	Attilae invasio	b 58
Agrippa Beneventum dicitur	211	Ejus superbus ad Theodosium Ju-	
Argyrus fluvius	407	niorem nuncios	b 59
Ariadne Minois filia	107	Fuga et mors	b 59
Aristophanes quando floruit	215	Augustus post Cons. regium impe-	
Aristoteles quando vixit	240	rium inducit	239
Arius	b 9	Cleopatram et Antonium vincit	283
			283
		aram primogenito deo extruxit	299

- quas regiones subegit 286, 7, 8
 illi datum oraculum de successore
   sciscitanti 298
 Ejus tituli et descriptio 292
   mors 299
 Augustus mensis ab eo institutus 299
 Auleas poeta Tragicus 181
 Aurum ejusque confiandi ratio in-
   venta 22
 Aureus deus quis 22
 Aurea porta Antiochena b 62
 Aureliani Imp. descriptio 396
   Moenia Romae instaurat 396
   Aurelianos quos appellat 397
   Interfectus 399
 Aurifodinae Pers. quando inventae
   b 192
   Romanis cedunt b 192
 Auxumitarum cum Homer. bell. b 163
   Eorum rex Christianae religionis
   rudimenta petiit b 164
- B.
- Baal quis 20
 Babylonicae turris extruendae prae-
   fecti 72 11
   Ejus vestigia ubi 13
 Babylon a quo condita 18
 S. Babylas Martyrium passus 402
 Bacchus Dionysius et Nysius dictus 48
   Carimine Magico mira efficit 48
   captus et victus 50
   Boeotia a Lycurgo expulsus 52
 Bacchae institutae 49
 Bagula quis dictus b 110
 Balanae ab Apamia divisae et pro-
   vincia factae b 183
 Barsamanates ab Antioch. occisus 354
 Basilicae domus quae 315
 Basilica Rufinae condita, unde dicta
   b 3, 4
   incensa b 112
   instaurata b 114
 S. Basilii Epis. Caes. visio de Julia-
   no b 23, 4
 Basiliscus Patricius b 80
   a Zinzericho pecunia corruptus
   b 80
   Imperator fit b 87
   Proditus b 89
   Imperatoris insignibus privatur
   b 20
- in Limnas cum suis emandatus
   b 90
 Basiliscus comes captus b 175
 Bastagarius post baptismum Timo-
   theus dictus b 178
 Bassus praefectura abdicatus b 180
 Belus 33
 Belisarius a Persis bis victus b 175,
   203
   Magistratu exutus b 206
   quas regiones a Gothis diripuit
   b 222
 Bellerophon 102, 3
 Beraea et Brincae urbes a Narecte
   captae b 239
 Bessica gens 50
 Biblus a Biblio extracta 271
 Biblus status Antiochenus Roman
   advenit 271
 Blach Hunnorum rex b 159
 Blases Persarum rex contra Roma-
   nos arma movet b 66
 Boa Hunnorum Sabirorum regina se
   Romanis jungit b 159
 Bostra urbs ab Augusto condita 238
 Bosphorus urbs a quo condita, et
   unde dicta b 161
 Botrys urbs ubi b 229
 Bottia vicus 255
 Brennus dux Gall. occisus 236
 Briseis captiva 126
 Brumalia cur instituta 228
 Brutus filium suum occidit 231
 Brutus secundus Jul. Caes. jugulat
   279
   ab Augusto capite mulctatus 290
 Byzas fundator Byzantii b 6, 7
 Byzantium Constantinopolis dicitur
   b 5
   Heracleae Metropoli aliquando sub-
   jectum b 9
   terrae mota concussum b 220
- C.
- Cadmus Boeotiam occupat 45
   Boeotos Phoenicum literas docet
   46
 Cadmia urbs condita 46
 Caesarius J. Caesaris ex Cleop. F.
   279
 Caesarea urbs Cappadociae eadem
   cum Mazaca 189
 Caesarium Antioch. conditum 278
   Alexandrinum conditum 279
 Cainus quatenus excogitavit 2
   quo genere mortis occubuit 2

Ejus septemplex peccatum et peena	3, 4	Chryseopolis quae	245
Cailli Caligulae Imp. descriptio	312	Chrysargyri tributum ademptum	b 113
mors	316	Chrysaphius Ztummus	b 65
Calchas vates	123	interfectus	b 74
Ejus descriptio	132	Christi nati tempus	293
Calypso quae	153	proditus anno aetatis	33 302
Calandio Ep. Antioch. exterminatus	b 91	Christianorum persecut. sub Vespas.	336
Candace Indiae regina	247	Sub Domitiano	340
nupta Alexandro M.	248	Sub Trajano	351
Canis Sim. Magi loquitur humane	326	Sub Numeriano	402
Canis Itali ejusdem mirificus	b 190	a Valente pessime habitus	b 35
Capitol. Rom. a Gallis obsessum	235	multi interfecti	b 93
Caput Charonium quid	262	a Samaritis afflicti	b 180
Cappadocia Secunda a Prima divisa	b 35	Caesareae multi occisi	b 232
provincia facta	b 125	Indulgentia data	
Amplificata et munita	304	Christianarum faem. ad Trajan. responsio	861
Romano imperio subjecta	207	Cicero quando floruit	272
Carthago extructa	269	Cilicia prima a secunda divisa et provincia facta	b 69
Carthaginensis senatus captivus	401	Cinis ubi depluerit	b 79
Cari Imperatoris descriptio, et mors	403, 4	Circe ejusque Philtrum	149
Carini Augusti descriptio	406	Circena instituta	218
mors	401	Circus Antioch. a quo conditus	291
Cares subacti, civ. jure donati	101	Circus incensus	b 109
Castor Ledaee filius	134	Cithaeron mons	49
Cassandrae descriptio	253	Claudii Caes. descriptio	317
Casius mons	257	Mors	392
Casus Inachi F. Amycen ducit	b 178	Claudii Apolliani descriptio et mors	315
Castr. Anasarthum civ. jure don.	86	Claudiopolis condita	87
Cecrops ear Διφωής dictus	86	Cleopatra Reg. Aegypti	251
Ejus lex pro Monogamia	230	Jul. Caesaris amica	279
Celeriani milites qui	b 115	ab Augusto victa	251
Celer Illyricus vir fortis	292	ejus descriptio	282
Census universus ab Agrippa prodit	45	mors	284
Cepheus Persea occidit	75	Clytemnestra Tyndari F.	101
Cerberus canis	219	Agamemnoni nupta	101
Certamen Oenomai	220	Cum Aegistho consuetud. habet	168
Cerycus Magistratu privatus	b 153	nupta Aegistho	168
Cestus Hymnus in laudem Veneris	115	Coades Persarum rex	b 114
Chamo quae regiones obvenerint	15	ejus literae ad Justia.	b 185
Chalca Constantinopolit. absoluta	b 221	Magistere mortis occubuit	b 211
Cherubim et Seraphim Jud. ad Antioch. portam collocantur.	337	Coemeterium quid	b 15
Chiron Philosophus Thetidos pater	122	Colosus Rhodi statua	189
Chlamydes apud Rom. in usu	88	Colossenses qui	189
Chronologi pro Historici	84	Columna Theodosii	b 117
Chryseis ab Achille capta	125	Colonis statua	b 113
Apollinis sacerdos	126	Computatio per 12. menses incipit	25
		Commodi Augusti descriptio	371
		mors	383
		Cometa barbatus	b 132
		In Confusione linguae 72.	12
		Conchyle quid	36
		Consules Rom. primi	231

quam diu Remp. ad ministrarint	274	Curtius consul Rom.	266
Cono Fussiani F. Erepisc. Apamensis	b 107	Cuspis tormenti genus unde	59
Contentio inter Ulyssæm Ajacem et Diomedem	137	Cutzines Maurorum exarcha occisus	b 243
Constantini M. descriptio	b 1	Curtis Damasci exdux captus	b 175
a barbaris in occidente victus	b 1	Cyclops quis	145
crucis illi apparentia et inscriptio	b 2	Cygnus Priami F. Graecos adoritur	124
Christiannus factus	b 2	ab Achille occisus	124
quaenam extruxerit	b 3, 4, 5, 6, 7	Cygnus alius, Ledam vitiat	101
Ejus edictum	b 4	Cyprii Antiochiam translati	256
Primus ille corona gemmata usus	b 7	Cyrus rex Persarum	194
Constantis Senator occisus	b 47	ejus cum Samiis bellum, mors	201
Constantini Jun. regnum et obitus	b 11	Cyrus Patric. Clericus fit	b 64
Constantis Imp. reg. et mors	b 12	Cyrrhestia regio	b 40
Constantius Exocionita	b 12	Cyrillus Episc. Alexand.	604
Ejus cum Persis bellum	b 13	Cyritus Myriscianus	b 119
interitus	b 14	Cyzici terrae motus	364
Constantius Comes Senator	46, 7	Cyzicenum Templum conditum	364
Constantius Tars. Comes orient.	b 106		
Constantiolus ab Hunnis captus	b 170		
Constantii Chlorig descriptio			
Constantia Cypri Metrop.			
Constantinopolis regia sedes Imper. Ro.	b 9		
terrae meta concussa iterum	b 66		
instaurata a Zenone	b 96		
penuriam panis pama defectum aquae pestem	b 232		
terrae motum	b 239		
Conflagrationem Luem	b 224		
Corinthi terrae motus	b 231		
Corinthiorum reg. quam diu duravit	b 237		
	b 234		
	338		
	111		
S. Cosmas neci datus	403		
Cotyaeus urbs Phrygiae Salutiferae	b 64		
Chezroes Persarum rex	b 211		
ejus literae ad Justin.	b 212		
Fratri caput amputat	b 212		
ejus cum Justin. induciae	b 212		
Cranaus primus Maced. rex	204		
Cretae terrae motus	322		
Cretenses mendaces	108		
Antiochiam translati	256		
Croesus Lydorum rex	124		
superbae ejus ad Cyrum literae	195		
illi oraculum datum	197		
victus et captus a Cyro	199		
Crucis imago in coelis	145		
		Dacia Parapotamia provincia facta	393
		Daedalus et mors ejus	105
		S. Damianus neci datus	403
		Damascenum templ. Chr. donatum	b 39
		Demonicus Antioch. submersus	b 80
		Danae a Jove vitata	39
		Daphne urbs, eadem ac Heraclis	260
		Daristhenorum dogma quid	
		Darius Persarum rex	201
		ejus cum Aethiopicis bellum	202
		Debborius Philosophus	344
		Deiphobi descriptio	132
		Dei quinquam olim appellati	6
		Deianira unde nata	208
		Herculi Polyphemo nupta	208
		Democritus Philos. et ejus scripta	104
		Demosthenes quando vixerit	215
		Demetrius victus	253
		Demetrianus Seleuci f.	264
		Desius mensis, idem ac Junius	116
		Deucalion diluvii particularis historiam scribit	85
		Dianae aedes in Tabloparochium mutata	b 40
		Dido in Libyam fugit	207
		Didii Juliani descriptio	382
		mors	383
		Dies largitionis	223
		Dinini regis Homeritensis literae ad Auxuntiarum regem	b 164
		ejus interitus	b 164

F.

Factionum Rom. distinctiones	222
Faelicius comes Orientis	b 4
Fanum Serapidis solis ab Alex. cond.	244
occlusum	b 46
Fanum Jovis Olympici	872
Faunus idem qui Merc. ejus inventa, Deus aureus dictus, et ab Aegyptiis adoratus	22
Misremo in Aegypto succedit	23
Februarius Senator caesus et Roma ejectus	238
ab illo mensis dictus	238
Festa Anathematum	138
Festum in Campo Martio	218
Festum Theophaniorum	b 43
Filii dei in libro Gen. qui	6
Floriani Augusti descriptio	399
Mors	400
Flavianus patr. Antioch. relegatus	b 116
Follerales nummi qui	b 117

G.

Gabala motu terrae concussa	b 88
provincia facta	b 183
Gainas rebellis occisus	b 44
Galatia unde dicta	286
Galbae descriptio, et mors	833, 4
Gallus flumen	286
Galleni descriptio et mors	394
Galatia prima a secunda divisa provincia et Metropolis facta	b 43
Galli a Romanis victi	233
Brenno duce Romam invadunt	235
Ganymedes Trois f.	98
a Tantalo oppressus	98
mors ejus et Epitaphium	99
unde raptus ab aquila fertur	99
Gargazi mons	b 93
Gelimer quis	b 197
S. Gelasini visio et martyrrium	
S. Georgius Cappadox martyr	402
Gesius frater Eudociae	b 55
Gigantes unde nati	7
Gigantea mulier	b 133
Gilderichus magistratu priv.	b 153
Gindaropolis Syriae primae urbs	b 188
Githillia urbs Maritima	100
Glaucia igne consumpta	45
Glauci descriptio	133
Glom Hunnorum rex	b 160
Gobbulorum Castellum	b 200

Godilas captus ab Hunnis fugit	b 170
Gorgon quae igne absumpta	45
Gortyna urbs Cretae	107
Gratiani descriptio	b 36
mors	b 88
Graeci Geneathliologiam unde accipere	18
nefas putant vim illi inferre quicum oderant	104
eorum regnum Peloponnesiacum quam diu floruit	105
eorum in Troj. expeditio	123
eorum Primatum et navium in Trojanos profectorum catalogus	136
eorum literae inventae	70
Libri religiosi et simulachra combusta	b 237, 8
Graecae religionis professores persecutionem passi	b 184
Grepes Herulorum rex Christianus factus	b 154
Grod Hunnorum rex	b 160
Christianus fit	b 161
occisus	b 162
Gundabarius quis	b 83

H.

Haeresis Nestoriana	b 116
Hannibal Afrorum dux	267
Italiae partem vastat	267
a Scipione secundo victus se veneno interficit	269
Heberus lingua sua in confusione non privatus	11
Hebraei ab Hiberno	12
Hebraea lingua ab Adamo usurpata	12
Hebraicae literae excogitatae	4
Hectoris et Heleni descriptioes	132
Hectoris mors	155
Hecubae descriptio	133
mors	135
Hecates templum subterraneum	408
Heliopolis urbs Aegypti	72
Helena Ledae filia	101
a Paride rapta	119
Helladici qui	83
Helena mater Const. M.	b 5
Helenopolis (Suga olim) unde dicta	b 10
civitatis jure donata	b 10
Terrae motu concussa	b 96
Helenoponti provincia	b 10
Heliopolitanum templum	366
Hercules Tyrius et purpura ab eo inventa	36
Hercules Heros	93

Antaeonem vincit	106	Jason quis	98
Hercules Theb. Jove Pico et Alcmena ortus	205	Icarus, eius mors	106
Augen ducit	205	Iconium a Perseo conditum	42
Italiae imperat	205	Idomeni descriptio	130
ejus ad Gades statuae	205	Idololatria abolita	68
Hercules Polyphemus Acheloi patrem interficit	208	Ignis Aeternus	44
Unde dicitur cornu Acheloo avulsisse	208	Ignis in caelo apparet	b 233
moritur	209	S. Ignatius martyrismus passus	360
Ieraclides quando vixit	204	Ilium conditum unde dictum	97
Ierodotus quando floruit	204	Illa mater Rom. et Remi	226
Ieraclea condita	339	a milite compressa	226
Ieracilis urbs eadem ac Daphne ab Hercule Mysta condita	260	Ilos rex Phrygiae	99
Iermogenes Scythia	b 179	Illus patricius occisus	b 102
Iexastoon ubi	388	Inachus Argiv. imperator	31
Ierosolymae quam diu desertae ab Antiocho vastatae	264	Indarazar Manichaeus Episc. occisus	b 178
a Vespasiano	336	Indici regis habitus, descriptio	b 194
Aelia vocatae	365	Indorum rex socius Romanus	b 194
Ierapolis urbs	b 17	Indi a Baccho victi	49
Ierum ubi	b 162	Inscriptio Ecclesiae Antioch.	b 13
Iippolytus Privignus Thesi diris devotus	109	Interpretes 72	250
mortuus	110	Jocasta Oedipo nupta	61
Iippodamia eadem ac Briseis	126	D. Johannes ab exilio revoc.	349
Iippodromi figura	221	Joh. Gibbus militiae magister	b 105
Iomerus poeta	183	Joh. Isthmeus Chym.	b 109
Iomeritarum cum Auxumitis bell.	b 163	Joh. Paphlagon	b 116
Honorii regnum	b 45	Jonitae qui	33
mors	b 48	Jo a Jove Pico rapta	31
Honorias pars Bithyniae provin. facta	b 69	Ejus fuga et mors	31
Hunni Gothique Europam populati	b 120	Jopolis condita	31
Hunni Sabiri regiones Rom. invadunt	b 124	Jothor Graecorum pontifex	76
Scythiam et Mysiam occupant	b 170	Joviani Imp. regnum	b 25
victi	170	obit	b 28
Thraciam invadunt	b 235	Iphigenia victima destinata	123
Hypasius Philos. quae invenit	214	Aulide vivit	173
Hyperberetaeus mensis idem cum Oct.	298	Irenaeus Penta. comes Orient.	b 118
Hypaethrum Caesarium	376	Irenopolis Ciliciae urbs	b 40
Hypatius imp. creatus	b 217	Isaacius conspirator	ibid.
occisus	b 218	Isiodus quid invenit	70
Hypatia viva combusta	b 60	Isocrates quando vixit	214
		Isocasius Phil. Paganismi accusatus	b 76
I.		in Christianorum album refertur	b 78
Iamblichus Philos. quando vixit	414	Israeliticus pop. a Cyro cum sacris eorum dimissi	199
Iannes et Iambres magi	76	Jubalus quae excogitat	83
Iapheto quaedam regiones obveniant	16	Judaeorum a captivitate reditus	200
		a Graecis Antiochenis occisi multi	315
		a Caligula	316
		eorum fatalia tempora incipiunt	319
		a Nerone strati	332
		Contra Christianos conspirant	b 231
		Julius mensis unde	239

J. Caesar unde dictus	274	Lamechi duo	8
Triumviratu exutus	275	Lamechi Caino orti peccatum et poena	8
In Romanos arma sumit	275	Laomedon rex Ilii	107
Roma capta Senatores occidit	276	Laodicea a quo condita et dicta	253
Contra Pomp. arma movet	276	Eversa	356
ejus regnum	277	Jure Metropol. donata	387
Leges Romanis ponit	277	Laodicenses Septimii dicti	333
interfectus	279	Latini olim Scitini dicti	205
Julianus Apost. Imp.	b 14	Latinus rex interfectus	212
unde Apostata dictus	b 14	Lavinium conditum	214
ejus in Persas exped.	b 17	Lausus Bithyniae praefectus	285
visio per somnum	b 15	Leda Thestii filia Tyndaro nupta	100
oratio ejus Misopogon	b 15	a Cygno vitata	101
ejus classis quanta	b 17	ejus partus Tergeminus	101
mortuus	b 21	Leges veteres Constantin. collectae	b 183
Julianus Latro Tyrannus occisus	b 180	Leius mysta	262
Julianici aurigae Christiani	mors b 243	Lenones circumforanei Anticch.	b 173
Juno quanam	19	Leontius Philosophus Athen.	b 52
Jupiter Picus sororem ducit	19	ejus testamentum et mors	b 53
occidenti imperat	21	Leonis Magni regnum	b 75
Jupiter Asterius	118	ejus jussa de die Domin. servando	b 78
Casius	253	exocionitas persecutus	b 79
Ceraunius	254	ejus literae ad Athenium	b 82
Botius	255	Leontia filia Leonis M.	b 83
Justasas rex Samaritanus occisus	b 93	Leo Jun. Imperator	b 84
Justinus imperator	b 131	obit	b 85
ejus descriptio	b 131	Lepidus Triumvir	280
literae ad Coadem	b 137	Lex contra inceptum a Persis lata	19
Morti occumbit	b 150	Libya Pici Jovis filia Neptuno nupta	33
Justinianus Imp.	b 147	Libya regio unde dicta	221
ejus descriptio	b 151	Libanius Sophista Antioch.	b 14
Prasinae factioni studet	b 152	Linus D. Petri successor	320
ejus edicta	b 158, 163	Lithoprosopus mons	b 229
Bellum cum Persis gerit	b 199	Livius cum vixerit	277
ejus literae ad Chozroen regem	b 212	Lomnas rex	186
Pers.	b 212	Longinus qui	b 97
Imperatoris insignibus privatus	b 216	Lous mensis	373
ejus Institutiones sacrae	b 220	Lucullus contra Tigranem missus	228
ejus status	b 225	Lucii Pertinacis regnum et descript.	332
contra eum conjuratur	b 240	mors	332
Justinianopolis urbs unde dicta	b 154	Lucretia violata	229
Juveninus Martyrium passus	b 15	Ludus equestris a Romulo institutus	224
Juvenalia faemina	b 95	Lupae quaedam mulierum sic dictae	225
L.			
Labyrinthus regio	108	Lycurgus vir sapiens	52
Laconia a Lacone dicta	100	Lycus Argivorum rex	53
Laconides pulcherrimae	100	bello moritur	53
Lacedaemonium regnum eversum	111	Lycaon ab Achille occisus	164
Laius Thebanorum rex	59	Lycia a Lycaonia divisa	b 69
interfectus	61		
Lamechi uxores Elda et Sela	3		

Lycocranitae qui	b 179	Persas vincit	408
Lydii regni duratio	194	obit	413
Lyncus bellum Danao infert	82	Maxentii regnum et descriptio	ib.
Lytaargus urbs Syriae	b 42	Maximi imp. regnum descriptio et mors	
M.			
Macedonici regni duratio	249	Mauzanitarum regio	b 19
Macedonia Rom. Imp. subicitur	266	Mausoleum Eudociae ubi	b 58
Macedones Antiochiam translati	257	Maurianus Comes vates	b 103
Macedonia secunda provincia facta	338	Mauritani Africae regiones occupant	b 243
Maccabaei interfecti	264	Mauristi victi a Theudericho	b 197
eorum reliquiae ubi sepultae	264	Mazabda vicus, postea Laodiceae	258
Macedonius curator	b 172	Medi unde dicti	14
Magia a quo inventa	18	Medea a Jasone abducta	97
Magi	296	Medusa quae, truncata a Perseo	41
Magistratus Christiani Constantino-		Meerdotes bellum contra Rom. mo-	
poli praepositi	b 9	vet	351
Majorinus Senat. Romanus	b 83	diem obit	351
D. Mamas	b 80	Melantium mons Amanus quoque di-	179
Manumissionis ritus	232	ctus	179
Manlius Capitolinus Gallos vincit	233	Melantia fluenta	179
	234	Melaeager quis	208
ejus bona direpta	234	aprum Calydonium occidit	209
respub. illi soli administranda dar-	236	moritur	209
tar	236	Memnon Indorum rex, et mors ejus	162
Manichaens Cerdo qui	399	Menelaus dux Graecus	118
Manichaei poenis affecti	b 148	ad Priamum contendit Helenam	
illis sua Haeresis indulta	b 212	petens	122
Manichaei Bundi dogmata	410	Menetes Legopolis rex	126
Mars qui	20	ab Achille interfectus	126
Marsyas Philosophus mente captus	93	Mensium Macedonicorum nomina	219
in fluvium se iniecit	93		219
Marsyas amnis unde	93	Menses Syrii Macedonicorum nomi-	257
Marcion Manich. dogma spargit	365	nibus dicti	257
Marci Antonini Imperium	368	Menas qui	b 111
ejus regnum et descriptio	368	Menas Patriarcha Constantinop. a	
Lex ejus	369	Papa excommunicatus, restitatus	
interitus	370	b 226	
Mariades Magistratus Antioch. occi-	39	obit	b 230
sus	39	Meropes unde	13
Mariana uxor Valentin. proscripta	b 33	Mercurius quis	22
Marciani Imp. regnum et descriptio	b 73	Mercurius Trismegistus	29
	b 74	ejus opinio de Trinitate	29
Ejus edictum	b 74	ad Aesculapium de divina natura	29
Martyropolis	b 154	Merionis descriptio	130
S. Marius Martyr	b 187	Meran	b 174
Marcellus captus se occidit	b 241	Mesopotamia provincia facta	858
Maximinopolis terrae motum passa	instaurata, Constantina dicta	Mines Europae filius Atheus bellum	
b 10		infert	105
Maximianus Martyr	b 15	Minotaurus unde dictus	106
Maximus Senator rebellis	b 47	Minoi in regno succedit	107
Maximiani Imp. regnum et descrip.	413	e Labyrintho extractus et occisus	108
	413	Minos Tragoedus quae invenit	181
Alitarcha fit	ib.		
Ioannes Malalas.			49

Orthodoxi afflicti	b 138	Gorgone sua occaecatus interimitur	45
Osdroes Armeniae rex	352	Persae unde dicti	43
Osdroina urbs	358	Magog et Magusaei dicuntur unde, Magiam et Astronomiam didicerunt	18
Ostrys Thraciam deprædatus	b 79	fusi a Romanis	b 193
P.			
Palamedes quae invenit	129	eorum in Romanos conspiratio	b 193
Palladium ablatum	141	victi	b 208
in foro Antiocheno ponitur	b 6	foedus cum Romanis ineunt	b 219
Palatia unde dicta	213	eorum sub Maxentio invasio	414
Palaestina provincia facta	b 5	Persa Ztathio bellum infert	b 153
terrae motu concussa	b 229	Persarmeniae regiones Romano Imp. adjectae	
Palmyrae urbis fundator quis	b 152	Perithous a Tricerbero laniatus	75
Paltus urbs et Gabala provincia facta	b 183	Pericles quando vixit	214
Panduristae	227	Perittius mensis qui	265
Panemus idem ac Julius mensis	373	Perozes Persici regis filius	b 174
Panis perpetuus qui	381	Pessinurus urbs	b 43
Panes Palatini	b 9	Pestis Constantinopolitana	b 232
Paris Priami filius Alexander dictus	114	Petrus Paramonarius S. Euphemiae Episc. Antiochensis constitutus	b 86
ab Agricola educatus	114	Euchaita relegatus	b 91
Panegyria in Venerem componit	115	restitutus	b 91
unde fabula de tribus deabus	113	D. Petri descriptio	330
Helenam abreptam Trojam vehit	119	Pharaoh Maracho Aegypti rex	30
ejus descriptio	133	Petissonius, Comoedus	76
Parmenius torrens	301	illi datum oraculum de deo	79
Parathemaspatas contra Romanos profectus	352	ejus tabula lapidea	79
Persarum imperator fit	357	Phaedra Theaei uxor	108
Parium urbs conditum	115	a viro amota	110
Pasiphae uxor Minois	106	se interimit	111
D. Pauli descriptio	331	Philoctetis descriptio	130
Paulus Macedonicus occisus	267	Phineus Judaeus Antiochiam vastat	315
Paulinus quis	b 51	interfectus	316
interfectus	b 57	ejus caput in Orontem injectum	316
Paulus Patriarcha moritur	b 138	Philoxenus ab exilio revocatus	b 132
Paulus Constantinop. conjurator captus	b 241	Phocas Patricius	b 148
Pelops Graeciae rex	104	Phoenicia quae et unde dicta	36
Peloponnesus ab illo condita	104	Phoenicia Libanesia a Maritima divisa et provincia facta	b 39
Pelena dicta	16	Phoenix primus purpura indutus	37
Pelagius Patricius occisus	b 103	Phoenices artem tinctoriam inveniunt	37
Pentheus filius Agaves cum Baccho pugnat	50	Phorbantes rex Lesbi occisus	125
per insidias interemptus	51	Phrygia salutaris provincia facta	b 9
Penthisilea quae	159	Phryx patricius	b 121
interfecta	161	Pilatus a Nerone truncatur	331
Perseus Jovis Pici filius	40	Pisistratus dux Lydorum	193
Persas docet Medusaea mysteria	43	Planetarum antiqua nomina	27
ignem aeternum in Persida fert	44	Plato agnoscit Trinitatem	240
arbores Persicas serit	43		

- Placidia soror Gratiani Imperatoris**
     b 37
   rapta ab Alaricho   b 46
Plutarchi Philosophi de diis opinio
     67
Plutarchus Christianus Syriae praefectus
     b 3
Polynices ab Aetocle occisus   63
Pollux Ladae filius   101
Polymnestor quis   128
Polydorus Priami filius   128
   Polyxena ab Achille amata   165
   ejus descriptio   134
Polyphemus quis   145
   cur tres oculos habere fertur 148
   cur ab Ulyssae inebriatus   148
   cur occaecatus   148
Polydamus rex Phoenicum   161
   ab Ajaee occisus   163
Pompeius M. Tigranem vincit   270
   quas regiones subegit   270
   a Julio Caesare interemptus 270
Pompeipolis terrae motu concussa
     b 168
   instaurata   b 168
Pondera mensurae et limites inventa
     2
Pontus Senat. Romanus praedives
     314
Pontus Ptolemoniacus ubi   332
Pontus Hemipontus vocatur, provincia fit
     b 39
Porphyrius Syriae praefectus   b 93
Priamus Ilii rex   113
   oraculum illi de Paride datum 114
   ejus descriptio   130
   mors   136
Principes insulae   95
Proetus Graeciae rex   102
Proserpina a Tricerbero laniata 75
   unde a Plutone rapta dicitur 75
Prometheus grammaticus   84
   unde homines fingere dicitur 85
Procla Pilati uxor   309
Procopius quis   b 67
Proclus Philosophus Antiochensis
     b 120
   diem obit   b 124
Probus patricius accusatus   b 171
Proclianus interfectus   b 175
Ptolemaeorum series   250
Ptolemaeus Secundus et Philadelphus distincti   250
Pulcheria Augusta   b 51
   morta   b 75
Pygmalion Sichaeum occidit   207
Pyraides Orestis socius   178
   ab Iphigenia hospitio exceptus 176
Pylae ubi   b 89
Pyrrhi descriptio   131
   ejus ad patriam reditus   167
Pythagorae Samii placita   201, 2
   quando floruit   202
Pythium certamen Apollini sacrum
     194
- Q.**
- Quintiliani Rom. Imp. regnum et descriptio**   396
- R.**
- Ravenna urbs**   b 46
Recimer quis   b 81
   interfectus   b 83
Redemptorium Antiochense quid 301
Regum formula, jussimus et sancimus, unde   217
Remus a Lupa eductus   226
   interfectus   217
   ejus status motuum civilium sedatrix   217
Rhodiuss colossus erectus   189
Rhodi Colossenses dicti   189
Rhodus terrae motu concussa 242
Rhodanus vir potens, praefectus
     b 32
Rhosus urbs a quo condita   253
Rogathinus Cutzinem occidit b 243
Romulus a Lupa nutritus   226
   ejus Alphanumeric convivium 217
   illius oraculum de Remo   217
Romani unde   216
   fines suos proferre incipiunt 293
   ad Indorum regem Legatos mittunt   b 194
Romanum cum Persis bellum quam diu duravit   b 199, 200
Roma a Gothis capta   b 226
Rufinus Syriae praefectus   b 4
- S.**
- Sabinae virgines raptae**   225
Sabborarsacius Persarum rex b 19
Sacrae Scripturae translatae in Graec.
     250
Sala filius Cainan tabulas Egegorum in Chaldaea exscribit 10
Saltatoria ars inventa   214
Salustius quando vixit   272

<i>Salamiae terrae motu concussa, in-</i> <i>staurata, et Diospolis dicta</i>	296	<i>ejus puerperium</i>	48
<i>Salamias motu terrae concussa</i>	415	<i>Serucus filius Ragavi Idololatriae au-</i> <i>tor</i>	63
<i>instaurata</i>	ibid.	<i>Sergius Diaconus</i>	b 206
<i>Constantia dicitur</i>	ibid.	<i>Sergius laesae majest. postulat</i>	b 240
<i>Sampsigeramus Veneris sacerdos</i>	391	<i>Sethus literas Hebraicas et Astrono-</i> <i>miam invenit</i>	4
<i>Samosata Ephratesiae urbs</i>	b 17	<i>ejus lapideae tabulae</i>	5
<i>Samaritanorum a Romanis defectio</i>	b 180	<i>deus appellatur</i>	6
<i>victi sunt</i>	b 181	<i>Severi Imp. regnum et descriptio</i>	383
<i>Samaritae Coadi contra Rom. auxi-</i> <i>liantur</i>	b 192	<i>mors</i>	389
<i>Sanatrucius Meerdotis filius</i>	351	<i>Severus Patriarcha Antioch.</i>	b 132
<i>contra Romanos profectus</i>	352	<i>Sibylla Cumaea</i>	229
<i>a Trajano captus et interfectus</i>	357	<i>Erythraea</i>	97
<i>Sappho Poetria</i>	87	<i>Sicyoniorum respublica a sacerdoti-</i> <i>bis administrata</i>	83
<i>Sapores Persarum rex Syriam et</i> <i>Antiochiam vastat</i>	391	<i>Sicyonii Helladici dicti</i>	83
<i>ejus copiae profligatae</i>	392	<i>Sichaeus interfectus</i>	206
<i>interficitur</i>	392	<i>Sidon urbs a quo condita et dicta</i>	69
<i>Sardanapali luxuria mors et Epita-</i> <i>phium</i>	21	<i>Silpius mons</i>	32
<i>Sarabarus rex Persarum</i>	b 8	<i>Silvanus Comes</i>	b 27
<i>Saramannus fons</i>	363	<i>Simon Magus et ejus Canis</i>	326
<i>Saturnus Gigas Orientis Imperator</i> <i>quae excogitat</i>	19	<i>ejus miracula et mors</i>	329
<i>Scamander fluvius</i>	161	<i>Simonium ubi</i>	329
<i>Schisma Antiochenum</i>	b 133	<i>Simmas dux Rom.</i>	b 202
<i>Scirti milites Bacchi</i>	50	<i>Sindus mons</i>	5
<i>Scipio Consul Rom. Carthaginem di-</i> <i>ruit</i>	268	<i>Smyrna terrae motum passa</i>	317
<i>Scipio secundus Hannibalem et An-</i> <i>tiochum vincit</i>	269	<i>Socrates quando vixit</i>	204
<i>Scirtus fluvius</i>	141	<i>Sol Aegypti rex</i>	26
<i>Scriba quali honore habitus</i>	377	<i>Solis longa defectio</i>	193
<i>Scothopolis urbs unde dicta</i>	179	<i>Solon Philosophus quando floruit</i>	194
<i>a Samaritis combusta</i>	b 180	<i>Solennia Daphnes qualia</i>	b 111
<i>Seythae in Persida translati</i>	28	<i>Sophocles quando vixit</i>	204
<i>Parthi dicuntur</i>	28	<i>Sosibius Antiochenus Romae</i>	obit 290
<i>Sebastianus Senator rebellis</i>	b 47	<i>Sostres Aegypti rex</i>	28
<i>Isaurorum dux creatur</i>	b 174	<i>quas regiones subegit</i>	28
<i>Sela Lamechi uxor</i>	8	<i>Sosthenium fanum ubi</i>	96
<i>Seleucia Palaeopolis dicta</i>	180	<i>Sphingia descriptio</i>	60
<i>a quo condita</i>	254	<i>mors</i>	61
<i>ab Isauris vastata</i>	b 66	<i>Stephanus Episc. Antioch. occisus</i>	b 91
<i>Seleucus tricator Asiae imperator</i>	252	<i>Stephanus praefectus Caesareae oc-</i> <i>cisus</i>	b 232
<i>ejus uxores Apame et Stratonica</i>	253	<i>Stellarum discursus</i>	b 219
<i>in Perside LXXV. urbes condit</i>	259	<i>Stheneboea uxor Proeti regis</i>	102
<i>mors ejus et Sepultura</i>	261	<i>Antia dicitur</i>	102
<i>Semo quae regiones obvenerunt</i>	14	<i>Bellerophonem falso accusat</i>	102
<i>Semiramis Saturni uxor Rhea dicta</i>	19	<i>Strophius Orestis socius</i>	169
<i>Semele Cadmi filia</i>	47	<i>Strategium a quo conditum</i>	245
		<i>Suga urbs</i>	b 10
		<i>Sulphur vivum quid</i>	b 124
		<i>Suzica dux</i>	b 189

Persas superat	b 189	Theodosius Imp. Rom. Christianus	b 37
Surenas quis	b 26	Ecclesia interdictus	b 43
Susianum castrum Justinianopolis dicitur	b 179	ejus mors	b 44
Syche urbs Neapolis dicta	84	Theodosius Jun. Imp. Rom.	b 49
Sycae urbs	b 120	Factioni Prasinæ studet	b 50
Synagogae Judaeorum incensae	315	ejus de Prasinis edictum	b 50
Synodus Nicena contra Arium	b 9	nuptiae cum Eudocia	b 55
Synodus a Theodosio vocata et quae in ea agebantur	b 41	Theophilus Bithyniae praefectus	b 76
Ephesina contra Nestorium	b 70	Theoderichus Consul Rom.	b 90
Chalcedonensis	b 73	contra Zenonem arma capit	b 94
Constantinopolitana ab Agapeto Episcopo Romano convocata	b 221	Arianismi sectator	b 96
Synodica Papae Romani	b 238	Theodosius Augustalis interfectus	b 119
Syria pro Judaea	12	Theocritus comes occisus	b 131
unde dicta	36	Theodotus praefectus	b 139
Syriaca lingua pro Hebraea	12	Theodoros Teganistes	b 139
Syrus Agenoris filius	33	Theodora Augusta crucem gemmatam Hierosolymam mittit	b 148
Arithmeticam docet.	39	Lenones circumforaneos prohibet	b 174
		Ecclesias multas locupletat	b 174
		diem obit	b 227
		Theocritus Episc. Caesariensis	b 234
		Theopolis quae	b 177
		Theodorias urbs	b 178
		Theobous quis	53
		Antiopam vitiat	54
		Theobelus quae excogitat	3
		Thoas Scytharum rex	178
		Thuras Assyriorum rex Baal et Mars dictus et a Persis adoratus	20
		Thules Aegyptiorum rex	26
		illi datum de Trinitate oraculum	27
		mors ejus	27
		Thymbraeus Apollo	139
		Tiberius Rom. Imp. regnum et descriptio	299
		quanam Antiochiae destruxit	300
		in Persas bellum movet	300
		moritur	312
		Tiberias exstructa	303
		Tiberia urbs Thraciae	304
		Tigranes Armenus a Pompeio victus	270
		Tindarus maritus Ledaë	100
		Tiresias Boeotorum Philosophus quae docuit	46
		relegatus	46
		Titus Vespasianus Palaestinam vastat	336
		Imperator fit	339
		ejus regnum et descriptio	339
		mors	340
		Torcis Persice regem insignificat	351
			351

T.

Taciti Augusti Imp. regnum, descriptio et Mors	399
Talxanes Sarazenus	b 198
Tantalus Mycenarum rex	98
Tarsus urbs a quo condita, unde dicta	48
Tarquinus Superbus expulsus	229
Taurus rex Cretae Europam abducit	35
Taurus Notarius Pasiphaea	106
Telephus Italiae rex	205
Templum Salomonis Jovi dicatur	264
Templa Dianae Herculis et Martis motu terrae dirupta	317
Tenebrae per integrum diem	406
Thales Philosophus	193
Milesius Atheniensibus Legislator	87
Thara statuarius	65
Thebae conditae unde dictae	58
Thebanorum bellum civile et ejus causa	61
Thestius Laconiae rex	100
Theseus Aegaei Thessaliae regis filius	107
Phaedram ducit	108
Themis Graecus quanam invenit	181
Thessalonica quae, et a quo condita	243
Thermae olim dicta	243
Thebais Aegypti urbs	387
Thermus quis, bonis spoliatus	387
Theon Philosophus quae docet	b 37

- de Transmigratione animarum opinio a quibus inducta 240
- Trajani Imp. regnum et descriptio 350
ejus bellum cum Persis 352
mors 362
- Trachonitis b 182
- Triptolemus Inachi filius 32
- Trinitatem Orpheus agnovit 91
- Tricomitae qui 177
- Tributum fumarium exactum 317
- Tripolis terrae motu concussa, et instaurata b 73
- Tribonianus Quaestor Antioch. magistratu privatus b 216
- Tros Phrygiae rex 97
- Trojani belli causa 113
- Troili descriptio 132
occiditur ab Achille 164
- Trocondes dux b 88
- Troja condita 97
- Tyasa urbs 342
- Tydeus Diomedis pater 207
- Tyrax Hunnorum rex b 159
in furcam actus b 160
- Tzanni quas regiones diripuerunt b 42
- Tzittas militiae magister b 204
- V.
- Valeriani Imp. regn. et descriptio 390
mors 393
- Valentiniani Severi regnum b 28
uxorem relegat b 33, 4
obit 34
- Valerianus Valentiniani f. Imp. b 37
- Valerius frater Eudociae b 55
- Valeriana quae b 135
- Valentis regnum b 35
- Varius Senator Romanus 314
- Venetis color unde 222
- Veronica mulier Judaea fluxu sanguinis a Christo curata 306
Christo statuum ex aere ductilli fingit 308
- Verina Augusta b 87
- Vespasiani regnum et descriptio 336
Templum ventorum condit 339
- Vigilius Papa Rom. b 228
ejus nomen e sacris diptychis expunctum b 228
- Vindicius Bruti servus manumissus 230
- Vindices qui b 116
- Virgilius quando floruit 277
- Vitelli regnum, descriptio et mors 335
- Vitalianus Thrax quas regiones occupavit b 114
ejus classis vivo sulphure combusta b 122
victus 123
in Gratiam a Justiniano receptus b 132
occisus 134
- Vitus conjurator captus b 48
- Vites a Baccho inventae 139
Ulyssis oratio pro Palladio 148
a Cyclope captus fugit 149
a Polyphemo captus evadit 151
apud Circe commoratus 152
ejus socii in Porcos mutati 152
apud Calypsonem manet 153
in Charybdim incidit 154
Ithacam pervenit 155
- Vox audita a Judaeis sacerdotibus in sancto Sanctorum. 319
- X.
- Xanthicus mensis idem cum Aprilii 116
- Xenophon quando vixit 240
- Xerxes Coadis filius b 174
- Xylelaeus Gothicus b 169
- Z.
- Zacharias Tyrius Patriarcha factus b 149
- Zamanazus Iberorum rex b 159
- Zarbus vir Senatorius Romae 347
- Zenobia uxor Enathi 392
captiva fit ab Aureliano 397
interfecta 398
- Zeno Imperator b 84
ejus regnum b 86
contra Constantinopolitanos arma movet b 89
ejus edictum b 94
mors b 104
- Zethus Antiopae filius 55
- Zilgibis Huanorum rex contra Rom. arma capit b 137
occisus est b 138
- Zoroaster Astronomus Persicus igne coelesti absumptus 20
ejus cineres Persici regni tutela 20
- Ztaunica Ponti 399
- Ztatthius Lazorum rex Christianus factus b 134
Valerianam ducit b 135
Zuicca neci datus b 139
Ztittas militiae magister b 157

INDEX SCRIPTORUM.

- Acta apostolorum 255, 11.
 Africanus 53, 14. 62, 6. 69, 3. 72, 14. 90, 7., 17. 158, 14. 269, 8.
 Alexandrinarum rerum scriptores 220, 17.
 Apollonius 79, 17.
 Archilochus 68, 5.
 Arianus 274, 17.
 Auleas 61, 12.
 Auleas 143, 1.
 Brunichius 187, 14.
 Buttius 84, 22. 193, 17. 262, 21.
 Callimachus (88, 3.) 175, 1.
 Caster 157, 19.
 Cephalio 40, 9. 45, 9. 49, 11. 90, 1. 165, 5.
 Charax 81, 14. 175, 5.
 Clemens (Κλήμης) 34, 10. (Κλήμης) 228, 18. 231, 11. 240, 2. 242, 21. 280, 2. 429, 13.
 Cyrillus 27, 12. 58, 12. 188, 12.
 Democritus 85, 3.
 Deucalion 70, 8.
 Dictys 107, 1., 6. 119, 23. 122, 2. 132, 22. 135, 12. 250, 3.
 Didymus 81, 8. 86, 17. 166, 22.
 Dinarchus 45, 3.
 Diodorus 54, 13. 68, 10.
 Dionysius 190, 15.
 Dionysius 252, 2.
 Domitianus 310, 18.
 Dominus 88, 16. 142, 19. 235, 7. 266, 10. 273, 3. 287, 18. 297, 9. 18. Dominus 208, 2.
 Epigramma in Sardanapallum 19, 11.
 Euripides 31, 6. 34, 19. 43, 18. 49, 11. 53, 12. 72, 11. 84, 16. 86, 11. 88, 13. 117, 1., 14. 136, 14. 137, 1. seq. 143, 3. 166, 4. 359, 18.
 Eusebius 53, 17. 57, 9. 70, 9. 150, 11. 190, 18. 197, 16. 207, 15. 228, 20. 256, 10. 260, 15., 19. 429, 14.
 Eustathius 899, 3.
 Eutropius 209, 6. 334, 11.
 Eutychianus 332, 9.
 Florus Epitoma Livii 211, 2.
 Hermes Trismegistus 26, 14. 343, 12.
 Herodotus 26, 9.
 Herodotus 157, 19.
 Homerus 24, 14. 117, 16. 119, 23. 132, 21. 143, 21.
 Ioannes 58, 12.
 Iosephus 6, 20. 7, 4. 58, 11. 247, 20. 248, 4. 260, 13.
 Irenaeus 160, 8. 190, 2. 269, 8.
 Iulianus 328, 2.
 Iuvenalis 263, 2.
 Licinius 180, 12.
 Livius 178, 14. 183, 10. 215, 19.
 Lucanus 215, 12. 224, 20.

- Lucianus 77, 1.
 Magnus 329, 2. 332, 8.
 Manetho 25, 11. 59, 14.
 Minos 143, 1.
 Nestorianus 324, 12. 376, 19.
 Ninus 76, 21. v. Addenda.
 Origenes 12, 16.
 Orpheus 72, 17. seq. 73, 17. 74, 1.
 75, 2., 6. 76, 6. 343, 13.
 Palaephatus 24, 17. 33, 9. 41, 18.
 53, 11. 63, 2. 83, 4. 209, 7.
 Paris 92, 11. 93, 3.
 Pausanias 38, 15. 197, 17. 203, 22.
 204, 5., 8. 248, 15.
 Phidias 117, 14. Phidallus 120,
 5. 121, 1.
 Philocherus 45, 5.
 Philostratus 297, 10.
 Phlego 240, 18.
 Plato 85, 21. 188, 7.
 Plinius 178, 13.
 Plutarchus 56, 4.
 Polybius 157, 19.
 Porphyrius 56, 11.
 Priscus 359, 4.
 Pythagoras 158, 12. 159, 2.
 Rheginus 54, 7.
 Sallustius 209, 2.
 Scriptura sacra 1. 4. 5. saepius. 7,
 1., 7., 13., 14. 9, 1., 5., 14. 10,
 4. 17, 11. 19, 5. 34, 12. 61, 2.
 65, 10. 67, 6. 75, 2. 81, 17. 156,
 15. 160, 8. 228, 6., 9., 11., 13.
 229, 11. 231, 7. 236, 18. 241, 5.
 321, 19. 357, 22.
 Servius 162, 14. 181, 2.
 Sisyphus 117, 1. 119, 22. 132, 19.
 Sophocles 40, 13., 16. 41, 3.
 Sotates (Sotades) 25, 16.
 Symmachus 7, 17.
 Tatianus 242, 21.
 Thales (Thallus) 157, 18.
 Themis 142, 22.
 Theophilus 29, 4. 59, 17. 85, 9.
 157, 20. 195, 20. 220, 17. 228,
 18. 252, 16. 429, 13., 17.
 Timotheus 158, 5. 159, 2. 228, 18.
 232, 6. 429, 13., 17.
 Tranquillus 34, 4.
 Virgilius 132, 21. 162, 13. 178, 13.
 216, 3. 220, 2. 225, 6.

INDEX GRAECUS.

- ἄβροζία** 492, 11.
ἀγανακτήσας κατὰ τοῦ νιοῦ 88, 22. 152, 5. 156, 6. 166, 3. 205, 23. et alibi. **ἡγανακτήθη** 438, 21. 455. 11. 449, 12.
ἀγαπήσαι φίλλαν 467, 4.
ἀγειν. **ἡγάγετο** πρὸς γάμον Κομιτῶ 430, 10. **ἀγάγαι** 110, 1. **ἀναγάγαι** 250, 21. 457, 20. **συναγάγαι** 476, 14. **ἄξιας** 123, 21. **ἄξιας** 98, 18. **ἀντιεσάξιας** 398, 7. **εἰσαξίαντας** 217, 14. **κατάξιας** 185, 14. **συναξία** 185, 6. **συναξίας** 119, 5. 177, 19. 206, 15. **συνδιήξεν** 167, 8.
ἀγκυλόρινος 106, 7.
ἀγνεύσαντες active 135, 4. 207, 14. **ἀγνώστως** 131, 3.
ἀδρανεῖς 215, 15
ἀηδισθέντα 356, 19.
ἀθλήσας τῶν ἁγίων ἀποστόλων 483, 16.
αἰρεῖν. **ἄρον** 240, 13. **ἐπαρόντες** 462, 19.
αἰρετίζεσθαι. **ἤρετίσαστο** 4, 14.
αἰφνίδιον 245, 6. 405, 11. 471, 6.
αἰφνιδίως 490, 1.
αἰχμαλωσία **captivi** 150, 10. 151, 20. 154, 9. 406, 13.
ἀκολουθοῦντες τῆς συνόδου 412, 11.
ἀκούει ὁ τόπος dicitur 255, 19.
ἀκούειν ἄλλοτριονάγοι 180, 10.
ἀκηκοῦσα 353, 4.
ἀκριβοῦν. **ἠκριβώσαι** τὸν Ἀγαμέμνονα 138, 3. **ἠκριβώσατο** παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον 230, 14.
ἀκριβῶς οὐτός ἐστιν ὁ Χριστός 254, 12.
ἀκροπολιταί 216, 23.
ἄκτα 443, 20.
ἀκῶνακα 265, 4.
ἀλαστόρων δαιμόνων 473, 6.
Ἄλβον μέρος 176, 1.
ἀλεκτροῶν μετα ἀλεκτρούνα 275, 5.
ἄληθινὸς πυρρυνεὺς 33, 12. 413, 14.
ἄλλοτριονάγοι 180, 10.
ἀλυτάρχησε 311, 17. **ἀλυτάρχησε** 417, 7.
ἀλυτάρχης 286, 12., 14. 289, 14. 310, 10. al.
ἀλυταρχικά 312, 2.
ἀλυταρχος 310, 10. 417, 8.
ἄλωσις τῆς πόλεως de terra nota 424, 4.
ἄμα cum genitivo 95, 10. cum genitivo et dativo 219, 22.
ἀμείλια 464, 1. 483, 10.
ἀμύνεσθαι τι pro **τινα** 62, 16.
ἀμφιέννουσθαι. **ἠμφιεσμένοι** ὄχημα **χρησίοις πετάλοις** 457, 22. **ὄχηματα ἀργύρεα ἠμφιεσμένα** 453, 1. **ἀμφιθαλήν?** 287, 13., 17.
ἀμφοτέρος. **τῶν ἀμφοτέρων** 220, 3. 225, 19. 384, 9., 18. 399, 2. 473, 1. 491, 12.
ἄν, **ἐπηρεώτησεν ποίας ἄν εἰρηώς** 137, 18. **ὅσα ἄν ἤτησαστο** 363, 5.
ἀνά. **ἠμερησίας ἀνά φύλους ἢ** 439, 14.
ἀναβάθρα τοῦ ἱππικοῦ 474, 22.
ἀναβλύζουσα λεκτίδας χρυσοῦ 456, 3.
ἀνάγειν. **ἀνήγαγον** τῷ Θεραῖ 63, 15. 230, 6. 254, 3. 346, 8. 393, 2. 416, 14. 440, 1. al.
ἀναγινώσκων litteris operam dare 92, 12. 352, 9. **ἀναγνοῦς καὶ ἀναγραφεῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει** 383, 6.
ἀνάδοχος αὐτοῦ ἐγένετο τοῦ ἀρχαίου βαπτίσματος 427, 21.
ἀναδύνηται. **ἀναδύνεται** πρὸς τὰ δόξαντα μεταξὺ αὐτῶν 455, 9. **ἀνεδύη** περὶ τὸ ποιῆσαι τὰ πάντα 20.

ἰνακίρραντες αὐτῶν 397, 20.
 ἰνακῦπτειν. τὰ ἀνακῦπτοντα οὐσα-
 τος? 205, 18.
 ἰνακωδικευσίς 448, 6.
 ἰναλλοκεῖ Μαρῖνον 404, 15. ἀνή-
 λωσέ με 409, 5.
 ἰναλογουμένην, i. q. ἀνάλογον 285,
 19.
 ἰναμεταξὺ 414, 2.
 ἰναπατεῖν 130, 12.
 ἰνάπλος ὁ πέραν Κωνσταντινου-
 πόλεως 403, 2. 405, 12., 17.
 ἰνάπτεσθαι. ἀνήφθη (amore) 190,
 14.
 ἰναρδύεσθαι. ἀνερδύσθησαν 461, 6.
 ἰναρδύσις 39, 14. 460, 16.
 ἰναστεναγμός 63, 21.
 ἰνατρέφεσθαι. ἀνατρέφόμενον 52,
 13. 83, 14. 453, 17., 18.
 ἰναφέρειν. ἀνηνέχθησαν 251, 5.
 ἀνήνεγκεν 262, 15. ἀνενέγκαι
 386, 5.
 ἰναφραγῆναι 328, 18.
 ἰναχρίειν. ἀνεχρίσθη ἡ θύρα 380,
 13.
 ἰνδρεῖος. ἄνδρειοι καὶ πλήθει καὶ
 φρονήσει 430, 21.
 ἰνδροκοῖται 436, 14.
 ἰνευτέρισεν 115, 16.
 ἰνεκηρεάστως 383, 17.
 ἰνέρχεται ἡ θάλασσα καὶ κατακλύ-
 ζει πάντας 481, 9. 19.
 ἰνέχεσθαι. τῶν πρεσβυτέρων μὴ ἀνα-
 σχεδέντων εἰσελθεῖν 471, 14.
 ἰνθηροπρόσωπος 257, 7. 425, 7.
 ἰνθροπιστι 253, 14.
 ἰνθρωπος. γυναικῶν καὶ ἀνθρώ-
 πων 66, 10. τὸν ἄνθρωπον ho-
 mines 228, 17. τῶν ἀνθρώπων
 τοῦ ἀδελφοῦ 325, 3. al.
 ἰνταίρειν. ἀντήρειν ὁ πατρίκιος 385,
 9.
 ἰντεικόνισμα 36, 16.
 ἰντέχεσθαι. οὐκ ἀντεχόμεθα διοι-
 κεῖν 274, 12.
 ἰντιπεράσας 80, 12. 95, 12. 139, 7.
 ἰντιποιεῖσθαι. ἀντεποιεῖν τοῦ
 Ὀδυσσεὺς 118, 15. 176, 15. 351,
 5.
 ἰντιφῶρον 397, 23.
 ἰντιφωνήσαντος ὑπὲρ αὐτῶν Ταΐ-
 ζάνου 460, 18.
 ἰντίειν. ἡνύσαμεν πλέον οὐδὲν 450,
 7.
 ἰξίας κοιαιστώρος εἶχεν 370, 13.

ἀπάγειν. ἀπήγαγον τὴν ἀπόκρισιν
 154, 18., nisi ἀνήγαγον legendam.
 ἀπαλλαγὴν de iudicibus 448, 9.
 ἀπαλλάττειν de iudicibus 384, 10.,
 12., 16.
 ἀπατεῖν. ἡπατοῦντο 267, 7.
 ἀπειλή malum 142, 12. ἀπειλῆς
 πεπληρωμένα πολλά ἐγένοντο 454,
 10. ἀπειλή φοβερά θεοῦ de ter-
 rae motu 420, 2. 498, 7., 18.
 ἀπληκεῖον 333, 15. 358, 19. 452,
 20, 24.
 ἀπλοῦν. ἀπλώσαντες ἑαυτοὺς 472,
 17. ἡπλαμένων εἰς ἕδαφος νε-
 κρῶν 453, 11.
 ἀπό σπαθίου 493, 20. ἀπὸ τῆς
 γυναικὸς ἤκουσαν 481, 18. ἀπὸ
 νομισματος ἑνὸς 441, 7. ἀπὸ
 διαλαλιᾶς ἀπεκεφαλίσθησαν 389,
 11. ἀπὸ ἐπάργων 286, 13. ὁ
 ἀπὸ φιλοσόφων 252, 3. al. ἀπὸ
 cum passivo 20, 2. 26, 6., 13. 69,
 6. 74, 2. 87, 20. 153, 18. 154,
 16., 17. 159, 7. 199, 21. 220, 10.
 222, 3.
 ἀποδιδόναι. ἀπέδωκαν τὰς ψυχὰς
 380, 16. τὸ πνεῦμα 409, 19.
 ἀποζωννύμαι. ἀποζωσθεῖς τῆς ἀ-
 ξίας αὐτοῦ 370, 3. ἀπεξώσθη
 480, 16. 490, 13.
 ἀπόδητα 477, 3. ἀποδέτων οἶτον
 307, 3. 399, 17. 467, 21.
 ἀποκαθαρίζαντες 135, 4.
 ἀποκαθαρισμός 37, 5. 221, 22. 275,
 20.
 ἀποκαθιστάμαι. ἀπεκατέστη 485,
 22.
 ἀποκειμένην factam 89, 15.
 ἀποκινήσαντος αὐτοὺς τῆς ἐξαρχίας
 427, 11.
 ἀποκρεασίμον 482, 19.
 ἀποκριθεῖς 370, 19.
 ἀποκρισιμῶρος 486, 13.
 ἀποκρύβει 101, 20.
 ἀποκρύπτειν. φυγεῖν καὶ ἀποκρυβῆ-
 ναι τὴν τοῦ δήμου ὀργὴν 407, 8.
 ἀπολύσαντες τοῦ ἱππικοῦ 474, 11.
 ἀπολυθῆ ἀπὸ καστελλίου 387, 8.
 ἀπομένειν. ἀπέμεινεν 385, 20. ἀ-
 πομεινάντων ἐν αἰχμαλωσίᾳ 460,
 11.
 ἀποπέμπειν. ἀπέπεμψε τὸν μακαρίτη
 αὐτοῦ ἀστακῆς 454, 7.
 ἀποπληρωσθῆναι τοὺς δατεῖ-
 στος 439, 15. 440, 8.

- ἀπεκτιλοῦν. ἀπεκτιλώθη 484, 8.
 conl. Ch. codex ἀπεκτιλώθη.
 ἀποσπᾶν latrociam 420, 13., 15., 21.
 ἀποσχίζειν. ἀπέσχισεν absolute 309,
 20. 327, 17.
 ἀποτάττειν. ἀποταξάμενος τῇ αὐ-
 τοῦ γυναικί 219, 9 ἀποτάξατο
 τῆς βασιλείας 312, 4.
 ἀποτέμνειν. ἀπετεμήθησαν 491, 16.
 ἀποτιναξάμενος τὴν τῆς σῆς δου-
 λείας τύχην 182, 20.
 ἀποφείρειν. ἀπήνεχθησαν πρὸς τὸν
 στρατηλάτην 456, 15.
 ἀποχειρίζεσθαι. ἀπεχειρίσθη 492,
 9.
 ἀποζηρῆσθαι. ἀπεζήσατο ἐαυτῇ
 89, 22. 111, 8. 220, 10.
 ἀπρόϊτον 356, 19.
 ἀρετῇ πάσῃ κοσμήσας 320, 5. 339,
 10. 401, 2. ἀρετῇ tinctura 32,
 9.
 ἀριθμὸς militum 332, 10. 337, 18.
 349, 5. 426, 3. 432, 1.
 ἀργυροκρατία 395, 9.
 ἀροκόμορφος 120, 4.
 ἄσμα 314, 6. 394, 15.
 ἀρσάκης 270, 8.
 ἀρσενικοιτούντες 436, 5.
 ἀρχαίοις archivis 449, 21.
 ἀρχιεννοῦχον 340, 2.
 ἀρχιμάγοι 444, 7.
 ἀρχιφύλος 460, 19.
 ἀσεκρῆτις 494, 8.
 ἀσκητικῇ 106, 17.
 ἀσπρὴν στολήν 236, 18. σωνδάλια
 ἄσπρα 287, 1. ἄσπρον στολήν
 287, 10., 15. 310, 4. al.
 ἀσσόκουρος 302, 5.
 ἀστρονομία τῶν ἐπὶ ἀστέρων τῆς
 μεγάλης ἄρκτου 175, 14.
 ἀσφαλισθέντα φυλάττεσθαι αὐτὸν
 ἐκέλευεν 447, 18.
 ἀσχολουμένων εἰς τὰ πλήθη 128,
 10.
 αὔγου. αὔγουσ 123, 12. 160, 4.
 243, 12. 289, 11. 378, 14. 477,
 11.
 αὐγουστάλιος 224, 12. 280, 17. 401.
 21. 434, 11.
 αὐθεντησαντες τὸν ἡγεμόνα 257,
 15. 291, 12. 341, 15. 359, 13.
 462, 12.
 αὐθεντία 215, 9.
 αὐταρκεῖν 440, 5. 482, 7.
 αὐτοματιστῆς *Episcopus* 251, 1.
 αὐτὸς pro articulo 20, 6. 182, 12
 et passim. αὐτῆς eius 78, 1.
 ἀφαιρέσθαι. ἀφειλάμενος 211, 9.
 468, 21. 475, 18.
 ἀφανίζω τὴν ζωὴν πραιδίας
 100, 12.
 ἀφιλονεικῶσ 477, 22.
 ἀφνία 278, 6.
 ἀχαριστεῖν. τῷ ἀχαριστομένῳ κα-
 δι 282, 2.
 ἄχρι τῆς αὐτοῦ ζωῆς per vitae tem-
 pus 210, 22. βασιλείας 244, 17.
 ἀψίς. οὐρανίαις ἀψίσι 326, 2.
 Βαγουλᾶν 395, 13.
 βύιον 340, 16. 446, 5. 474, 8.
 βάλκοις 186, 24.
 βαλισσηνοῖς βάλκοις 186, 24.
 βάλλειν. ἐμβάλλαι 60, 23. 475, 22.
 ἔβαλον πύρ 397, 15. βληθῆς
 ἔρωτι 219, 4. ἐβλήθη εἰς ἔρωτα
 αὐτῆς 45, 21. 165, 14. βληθῆς
 νόσῳ 43, 22. 86, 8., 16. 232. 7.
 259, 19. 262, 5. πάθει ἀνίετο
 262, 9.
 βάνδον 461, 11. 464, 3, 11. 468,
 21.
 βανιάριν 222, 20.
 βαρξασμαρτάς 271, 7. βαρξασμα-
 ντάς 22.
 βαρύνκουσ 225, 10.
 βασιλεύειν. ἐβασίλευσιν ἡ Μακε-
 δονία ζωῆα 161, 5. μετὰ τὸ βασι-
 λεύσαι Βυζάντιον 78, 21. τῆν
 βασιλεύουσαν πόλιν (*Crota*) 353,
 11. 323, 8. (*Roma*) 254, 4.
 βασιλεὺς βασιλευόντων 449, 19.
 βασιλίσκος Σαρακηνῶν 461, 13.
 466, 20.
 βασταγάριος 444, 19.
 βερέδοις 377, 11.
 βερνάκοις 186, 24.
 βίστια 322, 21.
 βῆλον 355, 5. 380, 5. 474, 21.
 βῆναβλα 163, 3.
 βικάριος 332, 10.
 βίνδικας 400, 16.
 βίσεξτον 215, 23.
 βοήθεια Γοτθικῇ 374, 16. τὴν εἰν
 αὐτῷ βοήθειαν 299, 8. πολλῆς
 β. 308, 20. 314, 2.
 βοήθημα corias 403, 23.
 βομβασαρίαν 288, 10.
 βορεῖς πολλοὺς φησῆσαι 492, 12.
 βοττίον 314, 20.
 βοῦγλιν 493, 19., 21.

βουλόμενος εἰς τὴν Ἰθάκην 114, 7.
 βούτειν 314, 17. βουτείω 315, 1.
 βραδέος. βραδείας γενομένης ἄρας
 474, 14.
 βρέχειν. ἔβρεξεν κοινίαν ἀντι βρο-
 χῆς 372, 6.
 βρονμάλιουμ 180, 12.
 βροχὴ καὶ ἄμβρος 456, 2. ἔβρεξε
 κοινίαν ἀντι βροχῆς 372, 7.
 βρόνου φιλοσοφίας διδάγματα
 251, 15.
 βυθάριον 405, 5.
 βύθιος 65, 20.
 βαμίσκω 432, 17.

γαλακτοτροφῆσαι 92, 7. γαλακτο-
 τροφέντας 178, 13.
 γαμοστολεῖσθαι 244, 10.
 γεινῖα 222, 20.
 γεηπόνος 47, 4. 92, 7.
 γελῶν. οὐκ ἀρέσκει μοι τύχη πολλὰ
 γελῶσα 362, 1.
 γελασίνας ἔχουσα ἐν ταῖς καρυαῖς
 106, 12.
 γέμοντα θησαυρὸν τοιαῦτα ζώδια
 395, 10. γέμοντα πλοῖα στρα-
 τιωτῶν 432, 19.
 γενεθλιαλογία 17, 5.
 γενηίτης 232, 16.
 γενναῖα τεῖχη 299, 21.
 γήινα 86, 14. 103, 13.
 γίνεσθαι γεναμένη 109, 19. 114,
 21. 122, 16. 354, 17. 362, 5.
 γλυφείσαν πέτραν αὐτῷ τάφον 452,
 9.
 γνησίως ἡμᾶς ἀγαπώντων 455, 1.
 γομοῦν. ἐγόμασεν αὐτὰ Οὐννικήν
 χεῖρα 404, 12.
 γονατίσαι 309, 11.
 γουπόρυγος 258, 10.
 γυμνῆν συν τείχσει μόνους 336, 4.

δαφνοῦσθαι 307, 13.
 δέ. ἐλθῶν — ἐπρωῆτης δὲ αὐτὸν
 446, 9. post relativā. ὁποῖον δ'
 ἄν 422, 16. ὅτε δ' ἄν 437, 13.
 οἷς δ' ἄν 274, 14.
 δειλιῶν τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀρότητα
 116, 2.
 δεῖν. δεδέσθαι πικραῖς τιμωρίαις
 460, 12.
 δεξιοκοπιῶν. ἐδεξιοκόπησεν 438, 1.
 δεσμειν. ἐδέσμευσεν 253, 23.
 δεσποικα 352, 14. 353, 4. 366, 6. al.
 δεσποτικῆ κουβικλίω 440, 11.
 δεξιάμενος τὰ γράμματα allatis lit-

teris 185, 9. 387, 2. 460, 4. 471,
 20. δέχουσα 139, 21.
 δειληγάτωρ 319, 9., 10.
 δηλοῦν. ἐδήλωσεν τῷ βασιλεῖ ὅτι
 κακῶς ἐποίησας 433, 18. ἐδή-
 λῶσεν εἰσελθεῖν 471, 11. δηλώ-
 σασ τοῦ δέξασθαι καὶ ἐκπορθεῖ-
 σαι 458, 19. 460, 2. δηλωσάν-
 των τοῦ ἐτοίμως ἔχειν 463, 1.
 δηλωθῆν ἦν τοῦ συναφθῆναι 3.
 δημεύειν. ἐδημεύθη 362, 4. 480, 17.
 τὸν κουβικουλάριον ἀπικεφάλισα
 καὶ ἐδήμευσεν 368, 6. ἐδήμευσεν
 αὐτὸν 390, 20. 438, 1.

δημοκρατεῖν de tumultu populi 244,
 16. 393, 6. 416, 21. Sic δημο-
 κρατία 246, 10. 416, 10., 22.
 δῆμος. οἱ δῆμοι Ἀλεξανδρείας 401,
 20. 422, 21.
 δημόσιον balneum publicum 192, 8.
 291, 21. 292, 4. 295, 1. 318, 5.
 363, 12. al.
 δημοτῶν τῶν τοῦ Βενέτου μέρους
 397, 13.

δημοτικὴ ἀταξία 244, 22, 24.
 ἐπανάστασις 406, 22. μάχη 491,
 22. τὰ δημοτικά εἰρήνευσαν 389,
 19. δημοτικοὶ φόνος 454, 9.

διὰ de 102, 1. 133, 4. 184, 18.
 367, 1. 390, 14. 407, 20. 466,
 20. διὰ τὰ ἀνατολικά μέ-
 ρη φυλάξει τὰς ἐκιδρομάς 423,
 15. διὰ τῆς ἀβρίων 384, 9.
 διὰ τῶν δύο ἡμερῶν καθίσαντες
 11. διὰ γῆς τε καὶ θαλάσσης ἀ-
 γωνίασθαι βουλόμενος 460, 8.
 διὰ μαργαριτῶν ὄν 395, 17. 413,
 19. 423, 10. 457, 17.

διαδέχεσθαι. διεδέξατο αὐτὸν ab-
 dicavit 338, 3. διεδέξατο αὐτὸν
 ἐκ τῆς ἀρχῆς 338, 6. διεδέξατο
 Βελισάριον τῆς στρατηλασίας
 466, 16. διαδεχθεὶς τῆς ὑπατείας
 214, 11. διεδέχθη ὁ κόμης 389,
 18. 445, 15. al.

διάθεσις. τῆς πατρικῆς ἡμῶν δια-
 θέσεως 454, 18. 455, 6.
 διαθήκας εἰς βασιλεία συνεστήσατο
 439, 12.

διαωνιζόντων ἄρτων 239, 17. 322,
 19. 398, 5.

διάκονος 467, 7. 480, 18.

διακρινόμενον κατελεῖσθαι 495, 6.
 διαλαλία 389, 11.
 διαπύειν. ἀπύειν ἀπὸς πολλὰς

- μετὰ δόξης 370, 1. διανώσας
 τὴν ἀρχὴν 480, 17. 491, 7.
 διασυρεῖν. διέσυρον ἐκεῖ 338, 16.
 348, 17.
 διασφαγῆς τοῦ ὄρου 346, 17.
 διασώζοντες τίας *monstratores* 121,
 22. 336, 8.
 διατίθεσθαι εἰς αὐτὸν 437, 8.
 διατιμᾶν. διατιμῆσατο 341, 4.
 διατρέχειν. διαδραμοῦσάν ἡμερῶν
 ὀλίγων 129, 19. τοσοῦταν δια-
 δραμόνταν χρόνων 134, 4. 429, 7.
 διατρίβειν. διέτριψε πρὸς αὐτὸν
 451, 3.
 διατυπωθέντα ληγᾶτα 440, 9.
 διαφασούσης κυριακῆς 369, 6.
 διαφασῶσαι 333, 13.
 διαφέρειν ἤρξαντο τοὺς γενόμενους
 ὑπὸ τῆν τῶν ἄστρων κίνησιν 17,
 6. τὰ διαφέροντα τοῦ Αντιγό-
 νου 198, 6. 245, 11. τοῦ δια-
 φέροντος αὐτῷ στρατοῦ 101, 15.
 115, 2., 6., 9. 116, 8., 10. 163, 7.
 184, 15. 371, 15.
 διαφθονοῦμενος τοῖς τέκνοις 35.
 15. 59, 22. 163, 1. 118, 2. 273.
 22.
 διαφωτον βασιλικὴν 360, 7.
 διαχαράττειν. διαχάραξεν τὰ θε-
 μέλια τοῦ τοίχους 200, 14. δια-
 χάραξε τὰ τεῖχη 203, 7.
 δίδυμα ἐγέννησε, οὗς 46, 22.
 δίδοναι. δοῦναι τὴν πόλιν 219,
 1. δέδωκε τῷ Συγκλίφ κατὰ
 τοῦ νότου 163, 4. ἔδωκε τῷ βα-
 σιλεῖ κατὰ τοῦ μετώπου 296, 2.
 ἔδωκε τὴν ψυχὴν 111, 7. δέδω-
 καν οἱ Πέρσαι νότα 463, 16.
 464, 7. δέδωκαν 438, 10. προ-
 δίδειν 87, 9. 296, 3. ἐδίδουν
 190, 8. διδοῦντες 443, 21. δό-
 σης 26, 4. ἐκδόσαντες 328, 14.
 διεκδικεῖ 154, 4.
 δικασον δικη καθαροῦ ἐπ' ἔμολ
 370, 21.
 δικολόγους 384, 9., 15., 18.
 δικτάτωρ 214, 2. 215, 21. 216, 7.
 al.
 διμερὲς γεγονός τῶν Βενέταν
 492, 7.
 διμόδια 278, 5.
 διμοιρῆσιος 103, 20. 106, 10.
 δίοικεῖν. ἐδίοικον 69, 2. ἐδιώ-
 κει 69, 8. ἐδιωκόντο 127, 14.
 214, 7.
 διοικήσεις 20, 1.
 διορίζοντα μεταξύ Μηδίας καὶ Βα-
 βυλωνίας 15, 15.
 διοργάνη 466, 5., 8.
 Διδάσκουροι (*Amphion et Zethus*)
 234, 19.
 διριγενομένην 322, 10.
 διαιγιτισσάσαςτες (leg. *διαίγινατ.*) 182.
 8. ἐδαιγιτάσασαν 416, 10.
 διωνκισθη 316, 12. 334, 4. 403,
 18.
 δοκεῖν. τὰ δοκούντα τοῖς νόμοις
 384, 12.
 δομεστικὸν κόρης 333, 8. 439, 8.
 δομείστικον 410, 11.
 εἰς δουλικὴν τέχην ἔγχεσθαι 401,
 14.
 δουλίδων 86, 6. 95, 12.
 δοῦκας 299, 7. 308, 19. 373, 4. al.
 δρομάξ 105, 19.
 δρόμος ἀστέρων 477, 10.
 δρομων 270, 22. 271, 10. 404, 2.
 481, 14. δρομώνων κλοῖα 219,
 12. 404, 3., 17.
 δρομωναρίων κάμηλον 300, 12, 15.
 435, 14.
 δύνασθαι. κείσας ἡδονήθη προ-
 τρηφάμενος 35, 2. 350, 3. δυ-
 νηθέντες *opportunitatem* κατὰ
 185, 5.
 δύναμις *spectrum* 78, 13., 17.; 18.
 79, 5., 7. 151, 16. δύναμις οὖ
magica 160, 6.
 δυνατὸν ἐν πάσι μάλιστα δὲ ἐν
 πολέμοις 209, 15. δυνατὴν στρα-
 τειαν ἐπιστρατεύσας 327, 5.
 δυνατῶς ἐστασίσας 407, 5.
 δύο. εἰς δύο αὐτὸν κόφαι 387, 15.
 δύσπαρις 92, 4.
 δάφων τῆς ἀναγορεύσεως 448, 1.
 δωρεὰν *gratis* 302, 11. 345, 21.
 εἰάν *pro an* 10, 4. 94, 17. 144,
 16. *vid. el. εἰάν* — ἡβούλετο 71, 8.
 εἰάν σωθησόμεθα 136, 16.
 εἰάν. *classis reliquerat* 284, 9. 440,
 13.
 ἐγγαστρῶσαι 178, 22.
 ἐγείρεσθαι *surgere* 322, 13.
 ἐγκάθετος 319, 8. 329, 13.
 ἐγκανστικά χορήματα 294, 20.
 ἐγκλοπωσάμενος *χουσίον* 20, 17.
 εἰ. οὐδέεις εἰ μὴ 372, 2. εἰ *cum*
coniunctivo 140, 9. 172, 5. 174,
 12. 352, 20. 404, 20. εἰ τις εἰάν
 ἡβούλετο 63, 17. εἰ τις εἰάν ἡβου-

λήθη 160, 23. εἴ τι ἂν ἐπέλωσ
 172, 13. εἴ τις ἂν ἐλούστω 276,
 20.
 δος. διὰ τὸ μὴ ἀκαιεῖσθαι τὰ
 εἶδη 394, 9.
 λήσας ἀφίδας 339, 2. 16.
 λήματα 400, 4. τοῦ χειμάρθου
 339, 8.
 λιγῆναι 47, 17. εὐλιγέτος 89, 7.
 λιμί. ἡμεῖθα 404, 6. ἦν pro ἦσαν
 432, 4. 470, 1.
 πεν omissum 137, 2., 9. 138, 2.
 et fortasse 98, 17. εἰπω dicam
 111, 21.
 σ. ἐνός μὲν — καὶ ἐτέρου 473,
 13. παρὰ μίαν 137, 15. ἔνα
 pro ἔν 279, 8. 280, 13. 346, 11.
 σ. εἰς ἀξίνας ἔκοπτον τὸν ἄργυ-
 ρον 407, 15. εἰς τὸ Σίλιον
 ὄρος ᾤκησαν pro ἐν 29, 16. et
 alibi saepissime.
 σακούση 146, 17.
 σδύνασα 238, 10.
 σελασία 396, 7.
 σφάειν. εἰσητέθησαν τῷ βασι-
 λεῖ 230, 4.
 τινος δηνοτέ ἐστι 853, 8.
 κ. ἐκ τῶν — σίχων ἐξέθετο 73,
 17. ἐκ νηπιόθεν 117, 21. ἐκ
 παιδόθεν 429, 4.
 καστος. καθ' ἑκάστην κ. ἡμέραν
 177, 14.
 κβάλωσι τὸν στρατὸν ἐκ τῆς ἐρή-
 μου χώρας deducant 332, 3.
 κγόνη 413, 9.
 κγονος περος 42, 9.
 κδευδρώσας 292, 13.
 κδυσάμενος ζυγὸν 182, 21.
 κῆισε pro ἐκαί 299, 10. 330, 19.
 473, 20. 480, 18. 492, 2.
 κθαμβος 230, 11.
 κκουσεσθαι 356, 19.
 κλαμβάνοντος τὰς αὐτῶν ἀκουρί-
 σεις 494, 9.
 κλείπειν. ἐκλείπει 59, 10. 152,
 12. 248, 2.
 κτύπωμα 172, 8., 11.
 κπαιδεύειν. ἐκπαιδεύσαν τοῖς ἄλ-
 λοις τὴν αὐτὴν ἐκτοπίαν 11, 6.
 κσελλίξειν. ἐξελλίσθη 89, 6.
 κτίθεσθαι. ἐξέθετο τὴν τῆς πά-
 λης τέχνην 204, 16. ἐξέθετο
 θεῖον τύπον ὁ βασιλεὺς 401, 15.
 κτυπεῖν 272, 16.

ἐκφυγόντων ἐκπερᾶν τὸν ποταμὸν
 468, 22.
 ἐκχυθεὶς τὸ αἷμα 333, 4.
 ἐκχόλιζεν. ἐξχοίσις τὰ χεῖματα 225,
 4.
 ἐκχόσιον 436, 21. 443, 14.
 ἐλατοκλάδων 272, 21.
 ἐλασία 48, 15.
 ἐλάφιν 345, 19.
 ἐλληνίζειν gentiliū religionem sequi
 449, 7.
 ἢ Ἑλλησκοπος 77, 7. 78, 7. 204,
 17.
 ἐμμαίλους ὄρηστὰς 386, 15., 18.
 ἐμπαράμονος 176, 3.
 ἐμπληθῆς γενομένος 239, 18.
 ἐμφανίζειν. ἐνεφανίσθη ὁ θεῖος
 τύπος ἐν κάσαις ταῖς ἐξωτικαῖς
 πόλεσιν 449, 10.
 ἐμφορον 120, 18.
 ἐν cum genitivo 483, 10. v. Reisk.
 ad Constantin. Caer. p. 92. ἐν ἣ
 ἐβάσταζεν ἀξίην ἔκλασε τὸ ξύλον
 50, 11. σκευῶν διαφόρων ἐν
 ἀργύρῳ 431, 4. ἐν δυνάμει
 166, 16. ἐν κλήθει πολλοὶ 47,
 21.
 ἐναντιοῦτο 168, 11.
 ἐνάρετος venenatus tinctura 32, 19.
 ἐνδοθεν. οἱ ἐνδοθεν 469, 14.
 ἐνδοτέρω 308, 20.
 ἐνδρανῆς 344, 14. 349, 2.
 ἐνδυσαι θώρακα 182, 21. ἐνδεδυ-
 μέτων ζῶαν 332, 19.
 ἐνθουσιαζόμενος 257, 9.
 ἐνορία 31, 18. 264, 14.
 ἐντυχῶν γραμματα ἐπὶ τινων διακε-
 χαργαμένα πετρῶν? 11, 4.
 ἐνυβρίζων αὐτοὺς 267, 4.
 ἐξάρον 286, 17. 287, 1.
 ἐξακιονίτης 342, 8. 325, 10. 372,
 4. 385, 2.
 ἐξαρχίας 427, 12.
 ἐξάψει 206, 13.
 ἐξειλίσθαι 121, 13. ἐξείλησεν 438,
 18.
 ἐξέμετα 394, 1. 399, 11. 445, 16.
 ἐξέμεσθαι. ἐξῆλθεν ἐν ἄλλῳ πολί-
 μῳ Οὐννοῦς 303, 3.
 ἐξευγγένισε τὰ τέκνα 71, 22.
 ἐξήγη 134, 22.
 ἐξήγητος 95, 22.
 ἐξήγησαν αὐτῶν τοῦ μητροφίου
 φόνου 185, 5. ἐξελώσασθαι τὴν
 ὑβρίαν 180, 11.
 ἐκονβετάρων 371, 13. 394, 16., 19.

3
 2
 1

- 410, 4., 5. 474, 13. 483, 11. 491, 9. 495, 4.
 ἐπεδίτου 98, 22. 309, 6. 336, 8. 364, 6., 7. 373, 5. 427, 12. 478, 1.
 ἐξυκλισθη 332, 22.
 ἐπαίρειν. ἐπήρθη τὸ βασίλειον 180, 17. 198, 11. 200, 2. 203, 18. 245, 10. 267, 2. 7. 318, 18. 349, 18. 374, 19. al.
 ἐπανορθοῦντες τῷ τείχει κλίμακας 470, 5.
 ἐπεξήρχετο τοῖς Περσίοις 393, 10. ἐπὶ. ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ 143, 4. εἰσῆρχετο ἐπὶ τὴν πόλιν Ἀντιόχειαν 397, 3. ἐπεστράτευσαν ἐπὶ τῆς Ῥώμης 184, 17.
 ἐπιβῆναι τῷ βασιλεῖ 493, 15.
 ἐπιθέτης impostor 395, 8. 13.
 ἐπιμένειν. ἐπέμεινεν βασιλεύων τῆς Ἰταλίας 19, 17. al.
 ἐπιπέμψοις i. q. indictio 216, 11. 376, 2, 12. 425. 10.
 ἐπίριτος 290, 8.
 ἐπιφύλαξι αὐτῷ 434, 23. 437, 19. 441, 15. 447, 15. 451, 10. 453, 1.
 ἐπίστασθαι. οὔτε γὰρ ἐπιστάμεθά σι βασιλεία Περσῶν 472, 1.
 ἐπεστράτευσεν κατὰ τῆς συγγλήτου 215, 3., 10. al. ἐπεστράτευσεν πόλεμον ναυμαχίας φοβερόν 372, 17.
 ἐπιτίθεσθαι. ἐπιτίθησαν αὐτῷ οἱ Πέρσαι 303, 22.
 ἐπιτρέπειν. ἐπιτρέψαντος τὰ κλοῖα — ἐστάναι 463, 10. ἐπιτραπέντες iussu 476, 18.
 ἐπιφέρεται πληγὴν 131, 9.
 ἐπιφοσηκούσης 241, 14.
 ἐπομοσάμενος εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα 381, 20.
 ἐρευγόμενον πῦρ ὄμβρον 419, 15.
 ἐρευνᾶτω sine augm. 374, 16.
 ἐρχεσθαι. ἦλθαν 465, 20. 305, 9. ἐπανήλθαμεν 113, 3. ἀνῆλθαν 389, 6.
 ἔτερος. ἑτέρον pro τοῦ ἑτέρου 473, 13.
 εὐδοκεῖν. εὐδοκήσαντος οὕτως τοῦ θεοῦ 493, 12.
 εὐῆλιξ 104, 9.
 εὐθαλὴ γῆν 335, 2.
 εὐλαβεῖς ἄνδρας οὐστυνας ἐκάλεσεν μάγους 38, 15. εὐλαβῆ i. q. εὐσεβῆ 434, 15.
 εὐλύτωςον 384, 8. εὐλυταίθη τῆς δίκης 384, 14.
 εὐπρόκεια. ἐν εὐπρόκειαις κολλαῖς 419, 2.
 εὐρίσκεν. ἤραμεν 449, 20. τὰς ἐπὶ μοιχείαν εὐρισκομένης 21, 15. ἠυρέθη i. q. ἦν 21, 20. 334, 1. 372, 9. 379, 13. 387, 16. 405, 4. 412, 8. 461, 17. οἱ εὐρεθέντες ἐν τῷ φόνῳ τοῦ ἐκισκόπου 483, 18. εὐρέθη εἰσερχόμενος 493, 17.
 εὐρυχώρους κλατείας 160, 18.
 εὐσεβὲς θέλοντα ποιῆσαι 440, 7.
 εὐσχυλτος 299, 19.
 εὐσπλαγγχία τοῦ θεοῦ 482, 11.
 εὐτέλεια 219, 18.
 εὐχαράκτηρος 91, 9.
 εὐχαρῆς δ, ἡ 91, 10. 106, 1., 13., 21.
 εὐχεσθαι. ἠῤῥξαντο τὸν θεόν 63, 21. 65, 3.
 ἐφεμῶ 77, 20.
 ἔχειν. τί ἔχω ποιῆσαι τῷ κυρί; 403, 7. τριάκοντα ἔτη ἔχω δουλομένη 384, 7.
 ἐωθινός. τὰ ἐωθινὰ preces matutinae 334, 7.
 ἐωριζόμενος 32, 3. ἐωριεθῆμεν 95, 2.
 ἕως τὸ γόνυ 309, 7. ἕως τῆς σήμερον 309, 15. ἕως τῆς νῦν 26, 5. 48, 17. 50, 7. 61, 9. 66, 5. 76, 18. 78, 20. 142, 1. 165, 5. al.
 ζάβαν ἐνδεδυμένον 332, 19.
 ζε pro τζ 301, 16. 363, 4. 368, 5. 386, 21. 412, 16. 413, 17. 414, 8. 416, 12. 429, 17. 442, 3. 427, 2. 496, 3.
 ζευαγγία 413, 17.
 ζυγόν. ἐν ζυγῷ δουλείας 401, 13.
 ζωγεύσας 78, 1.
 ζωσθεῖς στρατηλάτης 480, 2.
 ἦ μόνον 70, 25. 116, 1. 118, 18. et saepissime.
 ἦδικτον 216, 14. 478, 14. 495, 6.
 ἦθη pro ἔθη 413, 4.
 ἦθικος 257, 8.
 ἦκαμεν 136, 15. 137, 16. ἦμας 137, 2.
 ἦξαι 111, 11.
 ἠλικία κτατω 103, 5. et saepissime.
 ἠμερότης. προσβενται αἱ πρὸς τὴν σὴν σταλέντες ἠμερότητα 454, 16. 455, 1.

ἡμισυ. ἐννέα ἡμισυ 158, 4. δύο ἡμισυ 158, 2. al.
Ἡρακλεῖδα 204, 9., 13.
ἦχος τὸ 121, 12. 436, 20.

θαλαμηκόλον ἔργον 326, 4.
θαφῶν εἰς 271, 17. 379, 19. ἐθαφ-
θήσων Εὐσεβίω 493, 13. θαφ-
ρεῖν τινί τι 60, 14. ἐαυτὸν τοῖς
βαρβάρους 130, 19. θαφῶμα-
νος παρ' αὐτοῦ 385, 14.

θεατρίσαι 314, 21.
θεϊκῆς δογῆς 417, 11. θεϊκοῦ κά-
θους 420, 4.

θεῖος. θεία κέλευσις de edicto im-
peratoris 248, 7. 249, 3. al.

θεῖον ἄπυρον 403, 17. 404, 9., 16.
406, 6.

θέλω. ἐγὼ σε θέλω 387, 11.

θεμελίον 409, 15. 418, 16. 420, 5.
οἱ θεμελῖοι 419, 12. θεμελίους
199, 11. 306, 21. τὰ θεμέλια

τοῦ τεύχους 200, 15. 207, 21.
θεομητρία de terrae motu 249, 17. al.

θεός. ἀπὸ θεοῦ δοῦς αὐτῇ δι-
καιον βασιλείας 323, 5.
θεοχολωτηθεῖς 76, 15.

θεμοδοτή 237, 9.

ἐπιφέρειν de edictis imperatoris
172, 13., 15., 16. 226, 2. al.

ἐπισημα de edicto imperatoris 273,
10.

εὐόριον βασιλικόν 320, 5. 363, 13.
417, 2.

ηρολέτης 40, 4.

λατ. τεθλασμένην φάβδον 144,
15.

νήσις 481, 12. 482, 6. 488, 4.
489, 15.

όλα 359, 20. 360, 1.

ρησκεία 446, 9.

ρησκεύειν 472, 4.

ριαμβεύσας τὴν νίκην 221, 2. 222,
14, 223, 4. 224, 9.

ρίαμβος loci nomen 300, 17.

ροήθη 41, 12. 409, 18.

ρύλος 254, 1. 407, 6.

ικῆς 427, 19,

ῖω θανάτω 250, 11. 258, 14.
270, 7. 306, 8.

ύνοντες 168, 3. 221, 11.

λούστριος 416, 13. 444, 4.

χ. κεισσας ἵνα 264, 18. ἐπι-
τοφσας ἵνα 264, 22. λέγει ἵνα

ἀπολύση 64, 7. ἵνα cum indicativo
Iohannes Malalas.

284, 7. 300, 1. ἵνα cum indicativo
l. q. imperativus 334, 19. 374, 11.
404, 19.

Ἰνδουγεντίας 293, 15. 309, 12.
λούγων 394, 9.

Ἰσάναυ. σήσας pro στάς 35. 19.
σησάντων πάντα ἐιρήνης 271, 5.

Ἰσταται stat. 36, 18. 161, 20. 176,
4. 194, 10. 233, 8. 261, 12. 277,
7. Ἰστατο statat 239, 13. 291,

17. 457, 21. 453, 1., 4. al. ζών-
τος και δεσώτος 204, 6.

κάγκελλον 255, 19.

καθελεῖν αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἐπισκοπῆς
365, 16.

καθαρίζειν. ἐκαθαρίσθη ὁ λιμὴν
486, 8.

καθίξεσθαι. ἐκαθίξετο ἐν ἀσφα-
λείᾳ ἡ πόλις 199, 19. καθεσθεις
475, 23.

και abundat 99, 4. 100, 2. 120, 16.
128, 8. 131, 7. 166, 13. και ἄμα
pro ἄμα 110, 16. και μόνος 12,
15. 54, 10. 62, 4. al. και post

participium 387, 2. 389, 6.

κακοιώνιστος 187, 16.

κακοκράγμονας 340, 23.

καλαθάσας τὰς ὑποροφάσεις 339, 6.
καλάμια 381, 3.

καλαμώνος 203, 5.

καμάρας 495, 11.

καμινίου 360, 1.

καμπάγιον 322, 11.

καμπυλόρονος 314, 10.

κάν. οἱ καν ἦσαν 33, 2.

κανδήλων 267, 6. 285, 4.

κανδιδάτοι 327, 15.

κωνοικῶς 424, 1.

κάραν 35, 22., 23. 36, 2. al.

καρηκομόων 254, 18.

καρούχην 301, 17.

καρουχαρεῖον 345, 19.

κάσος 163, 13.

καστέλλιν 386, 7. 387, 3. 388, 18,
389, 7. 469, 7., 8., 16., 17. 470,
14.

κάστρον 303, 1. 308, 17., 20. 329,
12., 13. 330, 6. 380, 12. al.

καστρισιανούς 430, 5.

κατά. φόβος ἐγένετο κατὰ τῶν νο-
σοῦντων τῶν ἀρρένων ἐπι-
θούμεν 436, 15. καθ' ὃ ἠυπό-
θευμίαν 460, 22. 461,

τις μετεδίδου 460, 22. 461,
αὐτῶν συνεγράφητο δε
κατ' 261, 21. νίκη κατ'
στέρησι 261, 50

- αὐτοῦ 212, 11. κατὰ μέσον 264, 3. 286, 5.
 καταβασίαι 416, 4.
 καταγόμενος ἐκ γένους τῶν Γηπέδων 450, 20. κατήγετο ἐκ γένους Ἀγεωτῆς 369, 18. καταγόμενος ἀπὸ Ἀντιοχείας 401, 22.
 καταθέσεις τὰς τούτων ἀναγνωσθή-
 ναι 494, 15., 18., 19.
 κατακέφαλα 256, 12.
 κατακράζοντες ὕβριστικὰς φωνὰς 468, 6. κατέκραζε τὸ πλήθος Ἰωάννου 475, 3.
 καταλαβεῖν πρὸς ὑμᾶς 472, 1. κατέλαβε τὸ Βεζάντιον 263, 21. κατέλαβεν Ἀντιόχειαν 327, 6. καταλαβεῖν τὴν πόλιν 853, 11. al.
 κατάλωφ τόφω 78, 12.
 κατάμασθος 50, 16.
 καταμάσσοντα 32, 7.
 καταμένειν. κατέμεινε *commoraba-
 tur* 252, 20., 21. 481, 4. ἔνθα κατέμεινεν ὁ Εὐλάλιος 439, 20.
 κατανήλισκον ξίφει τοὺς ὑπεισερ-
 χόμενους 466, 7.
 κατανοήθεις 460, 23. κατενόγησαν οἱ ἄνθρωποι 489, 8.
 καταπεριεῖν. κατεπάρη ἐν τῇ γῇ 487, 4.
 καταποντισθεῖσα εἰς γῆν καὶ εἰς θάλασσαν 363, 11. καταποντι-
 σθεῖσα εἰς τὴν θάλασσαν 313, 9.
 καταρῶμενος τὸν νότον 89, 2.
 κατασιγήσαι τὰ στασιάζοντα πλή-
 θη 475, 3.
 κατασκευάζειν. κατασκευάσαν αὐ-
 τῷ 181, 8. 183, 22. 186, 7., 13. 258, 3.
 κατασκευῆ *insidias* 84, 6.
 κατάστασις. εἰς πᾶσαν τὴν Ῥωμαϊ-
 κὴν κατάστασιν 400, 20. τὸ σῆ-
 μα τῆς βασιλικῆς τῶν Ἰνδῶν κα-
 ταστάσεως 457, 14.
 καταστῆλλειν. κατεσταλμένος 105, 8.
 κατατίθεσθαι. κατέθετο ὅτι σύν-
 οἶδε 494, 2.
 κατανοθέντων τοῦ Θεοδοσίου 361, 6.
 καταφέρειν. *κατεργκῶν deducens
 de homine* 300, 17. 396, 14. κα-
 τηρέθη πάντα ὑπὸ τοῦ πυρός
 διαφθαρῆντα 397, 17.
 καταφθάνειν. κατέφθασεν αὐτούς

66, 14. κατέφθασε τὰ Ἰνδικὰ
 μέρη 457, 9. *advenit.* 101, 8.
 al. κατέφθασεν ἐξελθὼν 112,
 12.

κατερόφηθη ὡς Ἕλλησ 369, 17.
 κατερχόμενων τὸν ἔμβολον 490, 19.
 κατέσχον ἕως τῆς Ἐσφορτίας
 472, 17. κατέσχε τῆς Μικηναιῶν
 χώρας 142, 8.
 κανλοτομήσας 436, 11. κανλοτο-
 μεῖσθαι 436, 13., 14.
 κελεύειν. ἵνα μὴ ἐκάνω σου κε-
 λεύη 374, 12. κελεύοντι πάση
 τῇ χώρᾳ 163, 2. ἐκέλευσε καὶ
 ἐκαύθη i. q. καυθῆται 39, 8.
 251, 4. 255, 2. 279, 1. 340, 17.
 444, 11. 488, 10.

κεντηνάρια 267, 17. 279, 19. 406,
 2. 417, 19. 422, 2. 424, 10., 13.
 443, 15.

κέρμα 400, 19. 486, 19., 21.

κιβούριον 490, 3.

κιβώτιον τῇ στήλῃ 233, 13., 18.

κινηθέντων κολλῶν 113, 1. μεταξὺ
 αὐτῶν 113, 18.

κιστέρνας 423, 5. 436, 1.

κιστέρνας 399, 17. 477, 2. 432,
 2.

κίων. κίονα μεγάλην 339, 11.

κλαβία 457, 17.

κλήρος. ὁ κλήρος ἐκάλει τὸν Οὐό-
 μαον ἀγωνίσασθαι 173, 18. ὁ
 κλήρος ἤνεγκεν 173, 21.

κλήρος *sacerdotes* 334, 8. al.

κληρικὸν 362, 10. al.

κληρονομεῖν τὸν πατέρα καὶ τέτρα
 182, 2. κληρονομεῖν τὴν οὐσίαν
 401, 18.

κνικόνε 454, 2.

κόγχη 339, 3. 13

κοιαίστωρος 370, 15. 479, 20. 494,
 8., 22.

κοιαίστωριος 369, 18.

κοινόν. τί γὰρ κοινόν βουκέλιον ἐν
 θαλάττῃ 137, 10. ἐπὶ κοινῷ
 τῆς σγκλήτου 439, 3.

κοινωνοῦντας ταῖς ἀγίαις ἐκκλη-
 σίαις 468, 2.

κοίτη. ἀκεκατέστη ἡ θάλασσα εἰς
 τὴν ἀρχαίαν κοίτην 485, 22.

κοκκία 103, 14.

κομβαντίω 183, 23.

κομβέντω 102, 6. 371, 12. 494, 12.

κομβέντων οὐλεντίον 438, 23.

κομβοῦν. ἐκόμβωσε πολλὰ χρῆματι

- 395, 12. ἐκώβησε πόλλοις ἀρ-
 γυροφάτας 395, 14. 18.
 κομητῶν 319, 6.
 κόμητας 185, 19. κόμης ἀνατολῆς
 319, 8. κόμης τῶν δομειστικῶν
 333, 8. 352, 12. φειδεράτων
 362, 13.
 κομμερκιαρίων 396, 14.
 κονδύπεντα 309, 10.
 κονδοσιδῆς 100, 17. et saepissime.
 κονδοθριξ 88, 18. 232, 13.
 κοντεύειν. ἐκόντευσεν 245, 19. κον-
 τεύθεισαν 160, 16.
 ὀπτειν. ἔκοψε τὴν ὀδὸν ἔλαφος 98,
 15. κοπεῖσα ἡ σχολῆος γυρτά 48, 15.
 ιοπιδαριῆς 401, 10.
 ιοσιδῆμον 401, 11.
 ιοκωθεῖς ἐν πολέμοις 410, 8. κο-
 κωθέντι 304, 21.
 ιορασίαν 440, 23. 447, 10. κορα-
 σίων παρθένων 352, 17.
 ἰόρη Molossorum dialecto 62, 12.
 ἰόσμια 66, 12.
 ἰοσμικὸς λιμὸς 302, 13.
 ἰοσμος. τῶν δύο πόρων 454, 22.
 ἰοτριγίαις 307, 7., 11.
 ἰοττίζουσιν 345, 17.
 ἰοττισῶν 451, 20.
 ἰοττον 451, 18.
 ἰοβικκλιφ 239, 19. 355, 4. 440,
 11.
 ἰοβικουλαρίων 95, 12. 246, 1.
 290, 21. 332, 22. 343, 5. al.
 ἰοβουκκλιφ 35, 1. 86, 5.
 ἰοράτωρος 439, 19. 440, 3., 4.
 490, 13. 493, 6.
 ἰορτύσας 361, 8. κορτυσάμενος
 189, 13.
 ἰορκαμων 395, 17.
 ἰορκαλάτων 491, 11.
 ἰοσπος 50, 7.
 ἰοφίσις τὴν λειτουργίαν 398, 5.
 κοφίσις Ἰωάννην ἐκ τοῦ τρα-
 κτεύειν 400, 11. ἐκοφίζετο tu-
 nere se abdicavit 319, 10. κοφ-
 ρισθεις ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀν-
 τοῦ 387, 20.
 ἰόχλας τὸ ἔδαφος τῆς γῆς 419, 11.
 ὄχλιον 390, 9.
 ραβαταριῶν 397, 8. 436, 12.
 ραβάτοις 432, 8.
 ραββάτους 489, 17.
 ρατῶν τὴν δύσιν 20, 4.
 ρηκίς τοῦ προομίον 237, 15.
 ρούειν. ἔκρουσε τῆ φάβδω τοῖς
 θαλασσίοις ὕδασι 66, 19. 387, 14.
 κτήσασθαι φίλλαν μετὰ τοῦ βασι-
 λέως Ῥωμαίων 457, 12.
 κτήμα νόιου 47, 18. 51, 9.
 κτητόρων 205, 17. 244, 14. al.
 κτίζω. κεντισμένη 204, 14. 263,
 15.
 κυανόν 175, 23. 176, 7.
 κυκλευθῶσιν 470, 15.
 κυκλώση χάρακα 143, 14.
 κυρά 319, 15.
 κυριακή 371, 5.
 κύρις 293, 14.
 κυροῦ 239, 11., 13.
 κωδικίλλια 384, 1.
 κώλυμα. ἐποίησεν αὐτὸν ὑπὸ κώ-
 λυμα 347, 23.
 κωμοδορμῶν 453, 16.
 λαγκιαρίων 330, 3.
 λαμβάνειν. ἀνέρχεται ἡ θάλασσα
 καὶ πάντας λαμβάνει 481, 9. λα-
 βῶν λίθω ἔπεσε 426, 8. ἔλαβεν
 αὐτὴν εἰς γυναῖκα 355, 8. λα-
 βόντες εἰς κρηβαταριῶν 397, 8.
 ἔλαβεν αὐτοὺς εἰς συμμαχίαν
 459, 13.
 λαμπαδίαν 454, 8.
 λαργιτιῶσι ταῖς θείαις 398, 7.
 κόμητα λαργιτιῶνων 400, 17.
 λέγεσθαι. ἔνθα λέγεται τὰ Πύθια
 θεοῦ 77, 15.
 λείπειν. ἔλειψαν 167, 12. vid. ἐκ-
 λείπειν. ἐλίποντο τροφῶν 331,
 18. nisi ἐλείποντο legendum. ἐ-
 πόμενον 396, 3.
 λείψανον 45, 2. τὰ λείψανα de
 uno homine 122, 16.
 λειτουργία διαιωνίζουσα 398, 5.
 λεκτικῶ εἰσήλθε 366, 21.
 λεμν 265, 1.
 λεπτακινὸς 232, 12.
 λεπτιδας χρυσοῦ 456, 3.
 λεπτοζαράκτηρος 103, 6. 243, 9.
 269, 3.
 ληγάτα 440, 2., 5., 8.
 ληθαργούντες τῆς ἐαυτῶν πατριδος
 118, 13. ἐληθαργήσαμεν διὰ τὴ
 ἤλιθωμεν 155, 3., 9., 15.
 λησταρχος 382, 11. 446, 2.
 ληστοαρχοῦντες 363, 15.
 ληστοδιώκτης 382, 16.
 λητόνου 373, 2.
 ληθοπροσώπων 435, 15.
 λημενάρτοις 372, 15.
 λημιτωέους στραταρίας 308, 19.
 26, 3.

- λιμνῶν 80, 23. 143, 12. 206, 12.
 231, 1. 296, 5. 297, 2., 5. 302,
 22. 308, 17., 22. 426, 1. 484,
 21. 445, 6. 463, 7.
 λιμοκτονηθεὶς 380, 15.
 λιμὸς ἢ 60, 11.
 λιπάχρυσά ἱμάτια 457, 16., 18.
 λογοθέτην 400, 14.
 λόγος. ὑπὸ λόγον ὄτι 380, 10.
 εἰς λόγον ἀποτροφῆς 107, 13.
 276, 7. 284, 12. 21., 285, 12.,
 20. 289, 19. 860, 5. 406, 21. ἴσ-
 γῶ θνασιῶν 284, 5., 7. 285, 3.
 307, 8. λόγον κτισμάτων 369,
 9.
 λογοδοτικῶν εἶφι 85, 21.
 λύειν. ἐποίησεν αὐτοὺς λύσαι 386,
 17.
 λύκαινα, *foetina ovae rascens* 179, 5,
 λύκαιν ἔλυπηθη πρὸς αὐτοὺς 43,
 14., 88, 22. 102, 2. 217, 8. πρὸς
 τοῦτο 80, 4. λελυπημένους 176,
 19.
 λυφίον 89, 7.
 μαγιστριανοῦ 374, 9., 17. 459, 21.
 471, 12.
 μάγιστρον 329, 20. 355, 16. al.
 μαίνειν. μανέντες ἱρατί 432, 10.
 μακροχαρακτήρης 106, 12.
 μάλλον 84, 12. 238, 13.
 μανδῦτα 108, 10. 178, 4. 352, 3.
 474, 12. 475, 14.
 μανδύας 33, 7.
 μανικίον 457, 20.
 μανιάκιον 475, 19.
 μαντίον 421, 20.
 μάσκων 412, 12.
 μαρμάρους 479, 16.
 μαρμαρώσας 339, 8.
 μάσεινον σχοίνον 186, 20.
 μαστιγόπληκτον 123, 13.
 ματτιαρῶν 330, 4.
 μεγαλεῖον 495, 14. τὸ ἄγιον 475,
 13.
 μεγαστάνος 64, 13. 154, 15. 305,
 11., 16. 335, 7.
 μεθορμαῖν. ἐμεθώρμησεν 116, 5.
 μεθύσας ὄνυξ τὸν Κουκλωπα 117,
 5., 6.
 μειζότερον 490, 9.
 μελιῶν τυραννίδα 371, 9. ἐμελί-
 των προδοσίαν 456, 16. ἐμελί-
 τησαν δόλον τιθεὶς 493, 1., 4., 13.
 495, 3. ἐμελέτων 247, 8.
 μελίτη *insidias* 493, 6.
 μέλιον. ἀκούσασα τὴν μέλλουσαν
 ἐπὶ τὴν Μνηστραίων παρουσίαν
 133, 7.
 μελλοφανῆς 85, 9.
 μέλος. κατὰ μέλος αὐτὸν ἔκοψαν
 394, 20.
 μὲν. ὁ δὲ μὲν 4, 11.
 μένειν 245, 21. ποῦ μένει 252,
 19. ἔνθα ἔμεινε 439, 10.
 μερικῶν πολέμων 478, 6. μερι-
 κῶν 487, 12.
 ἔμεσάζετο 199, 19. ἐμεσάσθη 331,
 8. μεσασθεὶς 298, 1. μεσάσ-
 τα 356, 1. al.
 ἐν τῷ μεσημβρίῳ 396, 19. nisi
 legendam μεσημβριῶν, ut 397, 6,
 μεσιανλον 435, 20. 482, 2.
 μίση forum 491, 5.
 μίσην τῶν ἱππέων ἐπήραξεν ἢ Πεν-
 θεσίλεια 126, 5. μέσην τοῦ Ἰου-
 λιανοῦ λιμένος 479, 5. τὸ μέσην
 ἐστῶτι 397, 23. εἰς μίσην αὐ-
 τῶν ἀπέλωτο 464, 2. διὰ μέ-
 σην τῶν βασιλέων 110, 14.
 μεσόστια 351, 11.
 μετὰ ποστέα 143, 6. μετὰ δύο ἔτη
 τοῦ κατακλιωμοῦ 10, 11. 83, 14.
 al. μετὰ καὶ 466, 23. μετὰ καὶ
 τῶν ἄλλων αὐτῆς ἀγαθῶν ἐποίη-
 ας καὶ τοῦτο 440, 14. τὰ
 μετ' αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἀχιλλέως ἐ-
 ρημένα 131, 5. 371, 18. μετὰ
 cum accusativo pro genitivo 5, 14.
 61, 16. μετὰ cum genitive pro
 accusativo 187, 14. 362, 13. 334,
 4. μετὰ ἄλλήλων ἐπολέησαν 52,
 21. εἰρήνην ἔχει μετὰ Ρωμαίων
 817, 19. μετὰ τοῦ βασιλέως κτή-
 σασθαι φίλων 457, 12. πάντα εἰ-
 ρήνης μετὰ Περσῶν 337, 7. 338, 16.
 μετ' αὐτοῦ συνάλλαγμα ποιῆσαι
 458, 13. al. δικαιομένη μετὰ τοῦ
 πατριλίου 334, 7.
 μετανάστας 26, 3.
 μεταξὺ. συμβαλόντων τῶν Σαρμα-
 ρικῶν μεταξὺ χριστιανῶν καὶ
 Ἰουδαίων 445, 20. μεταξὺ τῶν
 δύο κόσμων εἰρήνην γενέσθαι
 454, 22.
 μεταχειρίζεσθαι. μετεχειρίσατο τὰ
 κληῖθι διὰ προσφανήσεως 408, 2.
 μετεγγλίνων 25, 4.
 μεταφριζομένη ἐν προαστείῳ 82,
 20.

ιη. διὰ τί μὴ τοῦτο ἐποιήσατε 476, 17.
 ιηνιαίας 412, 17.
 μήνυσαι αὐτὸν ταῦτα 273, 6. ἐ-
 μηνύθη εδοκίμησεν οὐαί 300, 6.
 ιηυσαι δεξάμενος 471, 21.
 ιήτε δὲ 305, 20. 401, 10. 460, 3.
 ιητρικὸς 41, 16.
 ιαιίνω. μεμιαιμένος 303, 18.
 ιῆμα. τριβῆναι εἰς μίγμα λεπτὸν
 403, 18.
 ιγνόμενος μετ' αὐτῆς 47, 10. διώ-
 ρνος τῆς μιγούσης τῷ Τι-
 γρητι 330, 12.
 ικρόν δρεῖ 382, 2.
 ικρόσιμος 106, 20.
 ιλιαρίαια 432, 10.
 ιεῖατα 347, 18.
 ἰς μνημόσυνον τῆς νίκης 183, 5.
 ἰόδιον 278, 18.
 ιοιχογφνητος 87, 6.
 ιοναζόντων monachorum 400, 3,
 407, 16.
 ιονάς ἐ' κατελθῶν 332, 12. ἐπι-
 μονάς δέκα 459, 9.
 ἰοσητα 308, 1., 2.
 ἰομαχείον 339, 17. 346, 18. μο-
 νομάχιον 217, 2. 263, 15. nisi le-
 gendum μονομαχείον.
 ἰονοκατίον ὄδον 469, 9.
 ἰου. κίλον μου 110, 4.
 ἰουσαρίον 302, 9. μουσαρίον
 χρυσεῖον 360, 13.
 ἰουσίφ κοσμηθεῖσα 479, 16.
 ἰουσώσας 223, 4.
 ἰουσώσαι 232, 20. 339, 7.
 ἰυλίτης λίθος 281, 1.
 ἰυσερά 39, 8. μυσεράς 35, 24.
 ἰυσερόν 279, 22. μυσεροῦ 35,
 7. 37, 14. μυσερῶν 491, 20.
 ἰυστήριον θεοῦ πύρ αὐτόματον
 365, 3.
 ἰυστικός ασπίς 21, 12. 219, 6.

ἰέκρωσις 354, 4.
 ἰεομάχος 209, 5.
 ἰεοφωτίστων 379, 7.
 ἰήπια 421, 6.
 ἰικήσας τὸν πόλεμον 486, 17. ἐπι-
 κήθησαν τὸν πόλεμον 168, 18.
 ἰομίξω mediae orationi interpositum
 110, 1. nisi legendum ἀρκεῖν.
 ἰομοθετεῖν. ἰομοθέτει Ἀθηναίους
 72, 6. ἐνομοθέτησε τὴν ζωάριον
 αὐτῶν 194, 7.

ἰουσοῦτων τὴν τῶν ἀρξάνων ἐπι-
 θυμίαν 436, 15.
 ἰσταρίων 249, 13.
 ἰοῦς. νοός 26, 20. 76, 16., 20.
 νοί 26. 19. 27, 2.
 ἰομφαγωγία 275, 21.
 ἰοῦξ. πυκτῶν 24, 9.
 ἰοῦτα ἰδοκε 210, 15. vid. δίδωμι.
 ἰενίξασθαι. ἰξενίσθη 457, 11.
 ἰηρά 66, 19.
 ἰήροφισ 306, 10.
 ἰυλίλαιον 437, 17.

ἰ. τὴν οὐρανὸν 422, 17. γινώσκ
 τὸ τί πέπραχεν 206, 17. ἐπηρώ-
 τησε τὸ διὰ τί 231, 17. τῶν προ-
 ῶν 95, 8. τοῦ 102, 3., 4.
 ἰβρυξά ζωῖδια 395, 11.
 ἰδεῖσαι 374, 7.
 ἰδοστραφεία 223, 18.
 ἰοιδάνειν 50, 13.
 ἰοινοκρέα 322, 21.
 ἰοινοκαῖς 256, 5. ἰοινοκαῖς ὀφθαλ-
 μοῦς 105, 15. 259, 23. 280, 10.
 301, 20.
 ἰοίος. ἀπὸ οἴας εἰς ζωάριον 137, 5.
 ἰοιοκαύτωσις 200, 3.
 ἰοιοστραφρον κίονα 320, 10.
 ἰοιοσηρικόν 287, 15., 17. 310, 11.
 413, 12.
 ἰοίος. ἴλος sine articulo 229, 1.
 ἰοιοστραφρον 264, 23.
 ἰομβρος καμίνων φοβερῶν 419, 15.
 ἰομιλῆσαι concionari 362, 13.
 ἰονόματα capita 60, 20. 276, 13.
 456, 14.
 ἰονομασάντων λαυτοῦς ἀδελφοὺς εἰ-
 ναι 477, 19.
 ἰοξυλίβη 21, 18.
 ἰοπισθάγκωσα 370, 18.
 ἰοπλικῆς 110, 16.
 ἰοπλω καὶ στρατῷ πεπονημένον
 43, 1.
 ἰοποιος ἰπῆρξεν ἐκείνος δυνατός;
 256, 20.
 ἰοπτασία 452, 6.
 ἰορᾶν. ἰορακίονα 111, 7.
 ἰοργίξασθαι. ἰοργίξασθαι κατὰ τοῦ Πεν-
 θῆως 43, 16. 102, 3. 165, 17.
 192, 10.
 ἰορῆτης 266, 3. annot.
 ἰορροδοσίαιον 202, 20.
 ἰορροσκόποι 199, 9. 200, 6.

- δραξ.** δάσσει αὐτοῖς τὸν δρόμον 344, 10., 12.
δσος. πάντα ὅσα ἔπραττα κατὰ γνώμην αὐτοῦ 383, 20.
 ὁσκήτια 345, 19.
δστις is igitur 78, 15. 79, 12. 107, 11. 157, 20. 171, 11. 174, 17, 187, 11. 206, 8.
οὐ μὴν ἀλλὰ mediae orationi insertum 249, 15. 250, 2. 257, 14. al.
οὖν in media oratione et duplex 29, 19. 59, 16. 101, 13. 195, 4. 238, 4. 362, 12. 380, 1.
οὔτε γὰρ 110, 4. 472, 1. οὔτε δὲ 200, 8.
ὄφειλοντα πείσαι 97, 8. 199, 22. 415, 7. 446, 8. 455, 5. ὄφειλων τὴν ἀλήθειαν μαθεῖν 465, 15. 468, 13.
ὄζει τῷ ἀνδρὶ 97, 5. 352, 14.
ὄψις. ἐπ' ὄψειν αὐτοῦ 186, 9. 444, 13. 458, 17.
- παιγνίδιον** 314, 16.
παιδευμένοι σοφία μυστικῇ 43, 3. cum dativo 63, 13.
παίξιν με 155, 13. τὰ θεῖα 15.
πάντα εἰρήνης 232, 15. 271, 2., 5. 286, 11. 292, 22. 298, 11. al.
παλατιῶ 89, 9. 94, 15. al.
παλατινοὶ ἄρτοι 322, 20.
καλλάντιον 168, 6.
πανδοῦροι 179, 16.
πάνν εὐπρεπεστάτη 28, 11.
πάπα 483, 7. 484, 13. 486, 5. 491, 21. **παπᾶν** 361, 8. 362, 5.
παπυλεῶνι 101, 21. 114, 2. 160, 2. 307, 20. 332, 7., 20., 23. 333, 2., 8., 10.
παρὰ τῆ Λυγούσα Θεοδοῖρα ἀχθῆναι 440, 10.
παραβαλεῖν appellere 99, 2.
παραβασίαν 415, 5.
παραγαῦδιον 418, 15.
παραδίδωμι. παρεδίδουν τὰς φυγάς 420, 17. παρεδωκε τὴν ψυχὴν 333, 5.
παρακαλεῖν. οὐ παρεκλήθη non exoratus est 394, 14. παρεκλήθη concessit 460, 18.
παραμένοντας αὐτοῖς ἀνθρώπους 371, 14. **παραμένουσιν** 36, 7. **παραμένουσιν** αὐτῷ στρατιώταις 50, 3. **παραμένοντες** 468, 6.
- παραμονάριον** τῆς ἀγίας Εὐφροσίας 377, 4. 434, 14.
παραπλωθεῖς εἰς σκινίδα πρόσκληθη 452, 9.
παραπυλίον 159, 22.
παρασκευῆς ἡμέρα dies Saturni 240, 16. 241, 8. **παρασκευῆ** 241, 2.
παραστάσιμος 256, 22.
παραφύσσεσε 469, 13.
παραχηρῆσαι. λαυτῷ παραχηρῆμενος 210, 14.
πάρθαλις. ὡς κάρθαλις ὀρηγίας 193, 12.
παρυσθῦς 41, 13.
παρθένος de viro 3, 12. 288, 2. 434, 1.
παρεθεῖς καὶ δεξιά μέρη 471, 6.
τὰ παριστάμενα τῷ ὑμετέρῳ κράτι οἷα 273, 14.
παροδικός 175, 10.
παροχή 121, inacr. 183, 2. **παροσῦμην** 395, 12.
πάσχιν. καθοῦσα ὑπὸ θειομηρίας 259, 10. 261, 19. al.
πατρικίων 352, 17. al.
πάτρων 363, 7. 368, 8. 395, 4.
παρωός 134, 22.
πεδατούρας στρατιώται 361, 8.
πειράζουσιν ἀλλήλους τοῖς δόρσι 129, 2.
πέλαγος. Ἐφυγε θάλασσα εἰς τὸ πέλαγος 485, 21.
πέλμα 175, 10.
πέμπων ἀκτίνα λευκὴν ἄστρη 454, 6.
πενταμόδιον 278, 14.
πέραμα Peta 407, 21.
πέραν ἀπὴλθα 388, 1. **πέραν ἐν** Σύκαις 389, 14. 431, 13. **τὸ** πέραν Κωνσταντινουπόλεως 403, 2., 14. 404, 3. seq.
περὶ. ἐνιαυτῶν **περὶ** του 17, 240, 4. **περιόγειν.** περιήγον 440, 16.
περιαιρεῖν. περιηρέθη ἡ τοῦ ντεπάρχου ἀρχὴ 479, 18. **τὸ** ὄνομα Μητᾶ ἐκ τῶν ἀγίων δασύχων 484, 11.
περιβλεπόμενοι κένητες ἔχοντες θυγατέρας 440, 16.
περιεβωβήθησαν 431, 21. **περιεβωβήθησαν** 491, 18. **περιεβωβήθησαν** 473, 11.
περίλογος 35, 5. 103, 18. al.
περιελήσας αὐτὸν ψιάθον 186, 19.
περιεργασάμενος ἀπὸ τῶν ἀγίων του ὁ Χριστός γεννάται 231, 4.

- περιεγρασαμένη περί καρθένων 352, 16.
 περιέχον οὕτως 216, 15. περιεχού-
 σας οὕτως 449, 18. 454, 15. 478,
 13. περιέχοντα γράμματα ὡς
 458, 11.
 περιλαμβάνειν pro παραλαμβάνειν
 477, 8., 485, 2.
 περιωδευέτο curabatur 387, 23. v.
 Reiskius ad Constantin. p. 503. ed.
 Bonn.
 περιπληθής 254, 13.
 περιπολιεύων 263, 19.
 περιστασις. διὰ τὸ ἐν περιστάσει
 ἔχειν ἀπόθετα 477, 3.
 περιχαράξας τὰ τεῖχη 199, 10.
 τῆς περιχώρου 448, 4.
 περσάει 37, 12., 13.
 πιάσαι 24, 6. 98, 17. πιάσαντες
 τὸν νυκτέπαρχον 397, 19.
 πίλας στερεάς 278, 3.
 πιμπλάται. πλησθέντες θάρρους
 129, 9. ἀγνοία 54, 17.
 πίνειν. Πία 234, 15.
 πικρίας 210, 14.
 πίπτειν. ἔπεσαν φόνοι πολλοὶ 434,
 8.
 πιστὰ ἐφύλαξε τῷ ἰδίῳ δεσπότῃ
 182, 15.
 πλαγιάσας 364, 16.
 πλάκαις 223, 19.
 πλάκωσις 280, 20.
 πλατύνειν. ἐπλάτυνα τὸ δόγμα
 279, 22.
 πλεθρῶν 290, 14., 17.
 πλείω πάντων αὐτῆς ἀντιλεγτο 97,
 2. πλείω pro πλείους 126, 3.
 πλέκειν. πλέξας αὐτῇ 340, 6. ἰ.
 πλάκη καὶ κατεσκευάσθη 362, 3.
 πλέων. μεγίστη πλείον τῶν ἔγνωσμέ-
 νων πρότερον 240, 20.
 πληγάτος 442, 3. πληγάτους 305,
 1.
 πληροῦντα τὸν τόπον τοῦ ἐπάρχου
 319, 3. πληρώσαντα καὶ ἐλθόν-
 τα εἰς τὴν τοῦ πατρικίου ἀξίαν
 390, 9. πεπληρωμένα ἀπειλῆς
 454, 10.
 τὴν πλησιάζουσαν αὐτῷ χώραν 458,
 13.
 πλουμία 413, 16.
 πλοῦς. πλοῦς 94, 18.
 πλούσιον καὶ χρημασι καὶ ἀξία καὶ
 σοφία 40, 4.
 πλωτός? 124, 12.
 ποιεῖν. ἐποίησεν αὐτὴν ἀπὸ ὄψεως
 89, 17. ποιήσας ἐκὸ ἐγγύας 383,
 4. ὑπὸ κώλυμα 347, 23. ποιή-
 σεν ὡς θέλων εὐξασθαι 390, 18.
 ποιήσαντες τὸ ἐν εἰς ἀλλήλους 487,
 11. πολλὰ ποιήσασα τῷ Πενθεῖ
 ἔπεισεν αὐτὸν 43, 13. οὐδεις
 ποιεῖ βασιλεῖα Ῥωμαίων ὡς οὗτος
 338, 2. ἠβουλήθησαν ἐμβαλεῖν
 αὐτοῦ τῆς βασιλείας καὶ ποιῆσαι
 ἀντ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
 472, 7. ἐποίησεν ἐκεῖ 372, 14.
 ἡμέρας πολλὰς 383, 13. ὄλιγον
 χρόνον 348, 16.
 πολεμικὴν χεῖρα 469, 5.
 ἐπολιτευσάμενη μετ' ἔρωτος 19, 12.
 πολιτίσης 294, 23.
 πολὺ εὐπόρω 163, 1.
 πολυσχίαν 120, 7.
 πομπεύσας αὐτὴν 300, 12.
 πόνημα 133, 1.
 πόρτα 79, 8. 184, 22. 202, 20. 235,
 3. al.
 πορταρίους 184, 22. 402, 19.
 ποτέ. μὴ ἔχοντα ἐπάνω τί ποτε 265,
 11. ποτέ μὲν — ποτέ 289, 6.
 πουλιτικῶν 387, 13.
 πραγματεῖαν ποιήσασθαι 433, 13.,
 17. 469, 11.
 πραγματευτής 50, 21. 433, 7., 12.,
 19. 469, 10.
 παιδαίαν 108, 19. 260, 22. al.
 παιδεύσας 30, 21. 99, 21. 100,
 12. al. παιδεύοντες ἐπὶ τῇ
 Ἀρμενίων χώραν 472, 16.
 παιδόποιος τοῦ παλατίου 339, 22.
 340, 5., 9., 11. al.
 παισεντεύειν 176, 3.
 παισέντου 375, 16. 379, 5. 465,
 9. μεγάλου παισέντου 378, 9.
 παρῆτωρ 479, 19. al.
 παρτωρίων ἐπαρχος 318, 9. 1819,
 3. 323, 6. 329, 20. 337, 15. al.
 παρτωρίων ὑπατικῶν 338, 23.
 ἐπὶ ἀράξεως ὑπομνημάτων 439, 1.
 πράττειν. τῶν πεπραγμένων πάν-
 των ὑπαναγνωσθέντων 439, 1.
 τὰ πεπραγμένα ἔσχιεν 4. πεί-
 ραχαν 206, 18.
 πριμικηράτου 474, 5.
 πρίμος 172, 23. 187, 20.
 πρὸ τοῦ ἐπιθροῦσων 447, 15.
 προάγειν. προηγάρητο κόμητα 398,
 3. 424, 2. 425, 11. προηθέντος
 ἐπάρχου 395, 4.

- προβαίνειν. προέβη ειρήνη σὺν θεῷ
 εἰς ἀφέλειαν τῶν δύο πολιτειῶν
 454, 20. προβάντων 458, 22.
 477, 22.
 προβάλλειν. προεβλήθη κοιμιστῶρ
 479, 20. 482, 1.
 προέρχεσθαι. προήλθεν ἕκαστος 182,
 13. 376, 1., 14.
 προηγουμένος τὸν λαὸν 66, 18.
 πρόθεμα 216, 10. 338, 4.
 προθέσει ex voto 239, 7.
 προθεσίαν. 449, 8. 450, 13.
 προΐστων 440, 19.
 προκαθημένη τῆς ἀνατολῆς de An-
 tiochia 216, 16.
 πρόκεισον 343, 2. 348, 9. 366, 16.
 πρόκεισον 319, 22. 324, 6. 325, 3.
 372, 15. 405, 20.
 προκόλιος 298, 19.
 προλαμβάνειν. τῶν προλαβόντων
 βασιλέων 437, 4.
 προνόμια 234, 6.
 πρόσδον δωδωκότες 389, 10.
 προποιήσας praesens 123, 6. 165,
 11.
 πρὸς. ἢ πρὸς Αἴγυπτον Ἀλιξάν-
 δρεια 309, 17. πρὸς ἀπαξ 178,
 12. πρὸς μικρὸν ἔμειναν ἐκεῖ 29,
 10. πρὸς ὀλίγον 488, 7. 489, 8.
 προσεσηκῶς μὴ εἶναι αἶμα 32, 8.
 προσεσηκῶς τὴν χώραν ἀνδιστα-
 μένην 166, 22. προσεσηκῶς τῷ
 ἔκτυπώματι 79, 2. 95, 4. 128,
 20. προσεχόντων ἐπὶ τὴν Ἱερου-
 σαλήμ 261, 17. προσέγοντα ἐπὶ
 τὴν πόλιν 138, 21. 205, 11. προ-
 σεσηκῶς τὸν ἀναστειναγμὸν 68,
 20. sine accus. 132, 5.
 προσθήκη χρημάτων 362, 20.
 προσκαρτεροῦντες λιταῖς 489, 9.
 προσκέφαλα 250, 5.
 προσέκολλησε τὸ νέον τῷ παλαιῷ
 τείχεϊ 233, 1.
 προσκουλάτορας 330, 2.
 προσομιλῆσαι consociari 362, 12.,
 14.
 προσποιητὴ οὐδα similes 159, 14.
 προσρηῆναι. προσεβόη τῷ βασι-
 λεῖ 414, 21. 427, 2., 18. 430, 20,
 431, 17. 450, 19.
 προσφεύγων 373, 12. προσφυγῶν
 362, 4.
 προσφυγῶ 485, 6. 493, 23.
 προσφωνήσας τῇ συγκλιτῶ 186, 11.
 329, 21. 334, 17. προσφώνησαν
 αὐτοῖς μανδᾶτα 475, 14.
 πρόσσωκα διάφορα ἐξετάσαντος 473,
 9. εἰς πρόσσωπον τοῦ ἰδίου ἀ-
 δελφοῦ 338, 11.
 προσφάμενος 35, 2. 41, 9. 44,
 18. 53, 3. 80, 3. 87, 7. 97, 12
 100, 19. al.
 προῦποστολή 490, 2.
 προχωρεῖν 400, 20. τῶν προχω-
 ρούντων ἐπὶ τὴν πανήγυριν 285,
 4.
 προχωρὸν κέρμα 400, 19.
 τὸ πρόφην 305, 16. 426, 15.
 τῇ κρωί 114, 3. τῷ κρωί 140, 3.
 τὸ κρωί 148, 19.
 κρωίας 340, 16. 474, 20.
 κρωτοβόλοις ἔκποις 288, 7.
 κρωτοκούσσορος 352, 3.
 κρώτος. ἐν κρώτοις 182, 7. 321, 17.
 κρώτους 286, 6. 287, 8. 319, 1.
 363, 20.
 κτωθέντες Ῥωμαίους 432, 12.
 κτύμα 184, 23.
 κτώσιν ἀνθρώπων ἐπήγαγε κίριος
 482, 5.
 κτυκτικὰς συμβολὰς 288, 6.
 κτυλών 252, 20.
 κυβάρης 106, 3. 259, 6., 23.
 κυβάρης 280, 11. 302, 5.
 κυρισθένες 25, 3.
 κυρισφόρον τόξον 77, 22.
 κυωνίαν 411, 13.
 δεῦμα Crolia 405, 5., 8.
 δευματίζειν. δεσματίσει 408, 7.
 δεφρενδαριον 328, 12.
 δήγισσα 430, 20. 431, 8., 15.
 δηγγύσαι. δαγέντων τῶν ξύλων 473,
 13. δήξας ἦν 489, 20.
 δήξ. δήγες 33, 6. 184, 16. al.
 δογεῖν. ἐδδόμενος 186, 10. 193,
 5. 322, 20. 404, 16. 410, 13. 411,
 1. 476, 4.
 δούσα 33, 7., 16.
 Ρούσιον μέρος 175, 23. al. δούσιον
 δέρματος 265, 2.
 σγιττας 52, 3. 111, 1. 424, 16.
 σγιτας 358, 21.
 σάκρα 430, 1. σάκρας 310, 18.
 317, 11. 344, 15. 348, 3. 374, 19.
 388, 21. 389, 1.
 σανδάλια 286, 20.
 Σάττορας Boeotorum dialecto 49, 16.
 σηνάτω 339, 12.

- σεγκατοιίδες 302, 8.
 σίγγα 126, 5, 316, 12. 317, 7. 453, 6. σίγγα 330, 5. 475, 19. τὸν σίγγον 817, 6.
 σιδηροδεσίμους 245, 18.
 σιλεντιάριος 420, 18. 434, 20.
 σιλέντιον 444, 9. σιλεντίον κομβέντου γενομένου 438, 23. 494, 12.
 σιτωνικά χρήματα 294, 7.
 σικαλῶν ἀναφθίντων 343, 5.
 σκάμμα 322, 12.
 σκάνδαλον 242, 19.
 σκέμμα insidias 44, 5.
 σκεπόμενος κατὰ βασιλείας 494, 2.
 σκέψις. τὴν σκέψιν τῆς ἐπιβολῆς μελετήσαντες 493, 3., 14., 18.
 Σκληπίουας 384, 3.
 σκληπτρα de tribubus Iudaeorum 158, 1.
 σκίρτοι 43, 1.
 σκνιφός 295, 20.
 σκορπίζων. ἐσκορπίζοντο 447, 17. ἐσκορπίσαν 461, 21.
 σκουτάριον 265, 12. 458, 2.
 σκουτιαρίους 429, 21. 430, 1.
 σκύνφος 37, 15.
 σκωληκόβρωτος 231, 8.
 σμυρνιασάντες 304, 4. σμυρνιασθέντα 220, 15.
 σοκύνειν. ἐσόκυσαν 438, 11. ἐσόκυσεν 364, 17.
 σόκον 438, 13.
 σπαθαρίων 246, 1. 332, 23. 343, 6. 359, 5. 476, 4., 18.
 σπαθίω 387, 14. 493, 20.
 σπανός 262, 8. 304, 9.
 σπάτια 175, 13.
 σπερμολόγε 251, 19.
 σπλαγχνισθεὶς ἐπ' ἐμοὶ 288, 17.
 σποροκόλων 470, 22.
 σταύλον 396, 3.
 στενούμενοι 466, 3. ἐστενώθησαν οἱ ἄνθρωποι 488, 7.
 τὸ στεφανίον τῶν Ὀλυμπίων 289, 15. 413, 11.
 στηθάριον 172, 9., 18. 279, 9. 413, 14. στηθάρην 264, 23. 265, 16., 19. 287, 16.
 στιχάριον 413, 15.
 στοιχῆσας 460, 5.
 στρατηγῆσας τὰ τοῦ πολέμου 193, 1. 232, 18. στρατηγῆσας τὸν στρατὸν 301, 1.
 στρατηλασίας 466, 16.
 στρατηλατιανούς 430, 1.
 στρατιᾶς περικῆς ἄκιρον πλῆθος 398, 23.
 στρατοπεδάρχη 97, 21.
 στραβλόστομος 298, 20.
 στρέψει τὴν πόλιν 296, 11. ἔστρεψαν τὸ τείχος 462, 18. ἔστρεψαν τὴν χώραν 363, 17.
 στραωνύται. ἔστρεψεν τὸ μεσάυλων 482, 2.
 στρωόμενος τοῦς πόδας 291, 8. 367, 8. ἐστύφθη τοῦς πόδας αὐτοῦ 368, 17.
 συγγενεύς 326, 14. συγγενία 325, 13. 356, 12. 392, 13. 393, 16.
 συγγενεύειν 94, 6. συγγενείας 100, 4.
 συγγενίδος 95, 2., 20. 96, 10. Add. ad p. 42, 16.
 σύγκρουσιν δευτέραν συμβαλόντας 468, 16.
 συγκαθεσθῆ 172, 5.
 συγκρούειν. συνέκρουσε τῷ Ἀντωνίῳ πόλεμον 219, 24.
 συγχορεῖν. συνεχώρησε ταῖς ἐκαρχίαις τὰς συντελείας 406, 17.
 σκνότηα 397, 21.
 συλλαμβάνειν. συνέλαβετε active 185, 16., 19. 194, 17. 271, 21. 274, 6. 293, 8. 399, 19. 416, 12. 431, 5., 11. 462, 4. 476, 11.
 συμβαλόντων πόλεμον κατὰ τῶν Ἀφροῶν 459, 6.
 συμβολαιογράφοι 268, 2.
 συμβουλεύειν. συμβουλεύετο pro συμβουλεύεσθαι 134, 3.
 συμμένειν. ἔνθα συνέμενον αὐτοῖς 354, 6.
 συμμιγῆσται τῇ μητρὶ 50, 3. συμμιγείς αὐτῇ πρὸς γάμον 119, 21. 121, 6. συμμιγέται αὐτῇ ἄνδρὶ 71, 15. συμμιγνόμενοι 120, 19. συμμιγνόμενος μετὰ γυναικῶν 20, 16. συμμιγνόμενῃ Ἀρσί 24, 15.
 συμπίπτειν. συνέπεσεν ἐκ τοῦ ἔκκου 366, 20.
 συμποησαμένων μετ' αὐτοῦ 217, 19. συμποησαμένων αὐτοῖς 181, 8. 350, 18.
 σύμπωμα. ἐκ τῶν συμπτωμάτων Νικομηθείας μεθ' ἡμέρας τινὲς ζῶντες ἀνηνίχθησαν 487, 8.
 συναγωγή τῶν Ἰουδαίων 207, 11. 245, 1. 261, 10. n.
 συναλλάγμα ποιῆσαι μετ' αὐτοῦ 458, 13.

- συνανεγνωκότει condiscipulo** 134, 2.
 252, 11.
σύναξις 381, 4.
συναριστοῦντα 356, 1.
συνάφας φιλίαν μετ' αὐτῶν 459,
 12.
συνέργειον 299, 22.
συνεργία 246, 16.
συνέχειν. συσχεθέντες τῇ ἔριδι 491,
 3.
συνήθεια τῶν Ὀλυμπίων 396, 5.
**συνιστάται. συνεστήσατο αὐτῷ εὐ-
 κλόνα** 370, 9.
συννεώταρον 181, 17.
συννεοῦν. συνίδῃ censeat 274, 15.
συντελέσθησαν εἰς τὸ παρτελεῖς 419,
 25.
συντέλεια 456, 7.
συντόμια 289, 16. 322, 19.
συρέντων ξιφῶν 492, 9. **σύρας τὸ
 βοῦγλι** 493, 21.
**συσκευάζειν. συσκευάζσαντο αὐ-
 τὸν** 40, 7. 87, 6. **συσκευασθεῖς**
 25, 9.
συσκευή 291, 1. 295, 22.
συσσημάτων 195, 4. nisi legendum
**συσσημων cum Georgio apud Ho-
 dium.**
**σφαγέντα ἑαυτὸν κατὰ τῆς μασχά-
 λης** 333, 1.
ἐσφαλῆντο οἱ αὐτοῦ πόδες 50, 12.
 In Excerptis ex Porphyrio apud
 Bentleium Epist. ad Millium p. 49.
 non ἀπασφαλίσῃ sed ἀποσφαλίσῃ
 corrigendum est.
σφενδοβόλα 127, 18. 296, 14., 21.
σφενδονας τοῦ κρηγιῶν 339, 15.
 340, 3., 19.
**σφενδοσίξειν. ἐσφενδοσιζόμενον φα-
 κιδίον** 457, 19.
σχῆμα τῆς ἐπισκοπῆς 259, 1. τὸ
 αὐτὸ **σχῆμα de terrae motu** 418,
 16.
σχιαστάς 457, 17.
σχίζω. ἐσχισμένοι τοὺς χιτῶνας
 146, 9.
σχολία 279, 18.
σχολίζεω. ἐσχολάζων λιταῖς 456, 20.
σχολάριος 337, 14.
σχολή. σχολῶν 474, 18. 494, 14.
σκαδάρην 364, 14.
σάμα. τοῖς σώμασι de uno homine
 115, 8.
σωματικῆς ἀμαρτίας 232, 8. κακῶς
βιοῦντες περὶ τὰ σωματικά 436,
 4.
- τὸ σωτήριον** 236, 7.
**σωφρονήσας ἀπὸ σωματικῆς αμαρ-
 τίας** 232, 8.
τάβλαν 103, 13.
ταβλία 33, 19., 21. 412, 13.
ταβλοπαρόχιον 345, 17.
ταρτάριος 65, 19.
ταυρίας 272, 16., 22.
τεκνοποιεῖσθαι 401, 17.
εἰς τέλειον ὑγιάνας 388, 1. 406, 13.
ἐτελειώθη 256, 14. 306, 5. 315, 5.
 409, 10.
τελέσματα 263, 20. 264, 1., 6. al.
τερφθέντες τῆς τοκοθεσίας 140, 15.
 222, 16. 338, 19.
τετρακιδίον 201, 7.
τετραμόδιον 278, 4.
τέτρασι 175, 21. 339, 9. 441, 10.
τηγασθεῖς 416, 20.
τίθημι. θήσας 247, 3. 264, 9. 276,
 3. **ἀπτεῖσθαι** 469, 11.
τιμᾶν. ἐτίμουσιν 39, 18. 54, 11.
τιμητικός 343, 10.
τίμιος στανρός 396, 11. 421, 10.
**τὸ τίμιον λείψανον τοῦ ἁγίου
 Μαρτίνου** 452, 4. 484, 18. 486,
 7.
τις. ὁ Τιθῶν τις 127, 9. **κὶ
 κρηγοῦ τινος** 279, 22.
τις. τί τοῦτορα ἔχουσιν οἱ ἔνοι
 137, 3
τίτοις σανίδων 471, 2.
τιτοῦν. ἐτίτωσεν fisco, addidit
 245, 11.
τιτρώσειν. ἐτρώθη εἰς αἰτῆν
 91, 7.
τόγαν 450, 17.
τόπος. ἐπὶ τόκῳ 382, 4. **ἐσπῆν
 ἐπὶ τὸν τόπον** 387, 19.
τορλίμ 270, 9.
τορκατίζοντος 305, 3.
τορκατισταῖς 314, 11.
**τορκατῶν φωνῆς χρῆσάμενοι ἑθ-
 κων φεύγειν** 468, 17.
τορκευθῆν 181, 14. 400, 12.
τορκευτήν 400, 13.
τοράπεζα ἁγία 490, 3.
τριβούνον 432, 3. 367, 2. **τριβού-
 νον ἀριθμοῦ** 337, 18.
τρικλίνη 493, 15. 494, 15.
τριμόδιον 278, 5.
τριμυβρατορία 214, 11. **τριμυ-
 βρία** 218, 7.

- τριμβυράτωρ 214, 6. 218, 4. 221, 5.
 τρούλλον 489, 19. 490, 5. 495, 10.
 τύπος. στέφανον τύπω φυλλοδαφῶν 287, 11. ἕνα τύπος δοθῆναι τίνι χρηθ' δοθῆναι 113, 21.
 τυκάσαι φέρονος 225, 10. τυκουμένοις 335, 15. ἐτυκώθη 335, 18. τυκουμένων χρημάτων 112, 20. τυκάσαι τὴν ποσότητα τῶν χρημάτων 112, 22. 113, 1., 4. τῆς παρ' αὐτοῦ τυκαθείσης ποσότητος 471, 1.
 τυραννεῖν. ἐτυράννησε τὴν Ῥώμην bello petiit 209, 10. 211, 12. 215, 2. 219., 8. al. τυραννήσαντος τοῦ ἐξαδέλφου κατ' αὐτοῦ 459, 5., 13. τυραννίς rebellio 218, 16. 219, 16. 247, 8. 257, 12. 459, 20.
 τύραννος rebellis 245, 18.
 τύχη πόλεως 36, 17. al.
 ὑπαναγνωσθέντων 439, 2.
 ὑπαντῶν. ὑπήντησαν 420, 18.
 ὑπατεῖαν ἐξήρριψε 478, 18.
 ὑπέξειλεν τῇ κληρονομίᾳ 439, 19. 440, 3., 6.
 ὑπέξιζον 277, 3.
 ὑπερασπιά τῆς πόλεως 148, 15.
 ὑπερηφανῶν πάντας 20, 20.
 ὑψηροτέτω εἰς τὰ ἱερατικά σκευῆ των Ἰουδαίων 151, 7.
 ὑπὸ ἀγανάκτησιν γέγονεν 494, 10. ἔμεινεν 495, 5. ὑπὸ κώλυμα ἐποίησεν 347, 23.
 ὑποδρῆσσοντος 326, 3.
 ὑποκείμενος δανείοις 439, 11.
 ὑπομνηστικῶν 477, 5.
 ὑπονοθεύσας ἐφθειρεν αὐτὴν 46, 2. 95, 7. 181, 16. 219, 3. 274, 1., 3. 350, 11. 359, 6.
 ὑποπτίων 494, 5.
 ὑπορόφωσις 339, 6.
 ὑπόστασις. τὴν διατίμησιν τῆς ὑποστάσεως 400, 1., 12. ἀναγραφὴν τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ 439, 21. 444, 15.
 ὑπόστραβος 258, 9.
 ὑπτιώθη 153, 13. 190, 9. 224, 15.
 ὑστέρησε τῷ Ἐβερ τὴν φωνὴν 12, 1.
 ὑφαίνειν. θαλαμηπόλον ἔργον ὑφαίνειν 326, 4.
 ὑψωθείς ἐπὶ πόδας εἰκοσι 490, 5.
 φαβρικά 343, 3. φαβρικάς 307, 21. φαβρικά 307, 22., 23.
 φαίδοντα 25, 14.
 φακίολιν 457, 19.
 φακτιοναρίων 395, 22.
 φανεροὶ quidam 108, 21. 130, 2. 184, 24. 246, 15. 284, 14., 20. 285, 3., 12. 326, 6. 367, 17. 443, 4. 464, 7. 485, 20. 489, 20.
 φανερωθείσης τῆς ἐπιβουλῆς 498, 16. τὴν ἐπιβουλὴν φανερώσας 493, 19. 494, 16.
 φέρον τὴν συγγένειαν ἐκ τοῦ Ολίβως 164, 1. ἤνεγκεν αὐτὸν ἀπὸ Σαλαβρίας 338, 1. 370, 14., 15. 375, 1. 384, 3. al. περὶ ἧς μεγάλα ἐφῆρτο 359, 14. φερόματος συμπαιθῶς 121, 21. εὐτυχῶς φέρονται εἰς τοὺς πολέμους 173, 10. ἤνεγκαν οἱ Ῥωμαῖοι τὰς ἐπάνω 167, 21. τὰς ἐπάνω φέρει 210, 13. 304, 18.
 φεύγειν. ἔφυγον 66, 13. ἔφυγε θάλασσα εἰς τὸ πέλαγος 485, 21. φεύγων τῆς φουροῦς 86, 9.
 φησὶν nempe 24, 15. 43, 1. 51, 10. 56, 5. 61, 13. 63, 1. 85, 21. 118, 3., 10. 159, 15. 173, 7., 14. 176, 9. 179, 8. 287, 12. 288, 14. 297, 18. 331, 8. 836, 20. 354, 19. 373, 13., 15. 385, 20. 388, 4. 839, 17. 402, 4. 408, 18. 415, 5., 17. 440, 17. 460, 17. 495, 1.
 φημισθέντος τούτου ὡς 455, 10.
 φθάσας πλησίον Ἰακκου αὐτῆς 126, 16. ἐφθασε τὴν Κιλικίαν 326, 9.
 φθάσας Ἀλεξάνδρειαν 218, 21. 219, 23. φθασθῆναι 331, 7.
 φίβλας 33, 7.
 φιβλοῖ 111, 1. φιβλωθεῖς 165, 2.
 φιλανθρωπισσάμενου τοῦ θεοῦ 372, 9.
 φιλανθρωπευθῆναι 474, 7.
 φιλανθρωπία. ἐκ τῶν γεγονότων κατὰ φιλανθρωπίαν θεοῦ φάβων 490, 1. φιλανθρωπία θεοῦ de terrae motu 421, 17.
 φιλιόσαντα τὰ κλήθη κατήλθον 474, 11.
 φιλεῖν. ἐφιλεῖ ἔρωτι 363, 3.
 ἐν φιλίᾳ πρεσβείας πεμφθέντα 448, 1.
 φιλικὰ συμπίσει 180, 6.
 φιλοκαλήσας αὐτὰ μακρότοις 232, 20.
 φιλοκαλιουμένου τοῦ τρούλου 489, 19.
 φιλοκαλία 418, 17.

- φοβερὸν κάλλος 83, 1. 91, 11. φοβερὸν ἀγαλία 212, 2., 4. 218, 14. 225, 19. φοβερὸν ἔργον 278, 10. 595, 8.
- φόβος de terrae motu 420, 6. 442, 21. 443, 9., 11. 487, 8. 489, 16. 490, 1.
- φοιδεράτων 364, 13. 493, 14.
- φώλις 439, 14. φώλιν 412, 9.
- φορσία 32, 20., 22. 33, 21. 431, 3. 475, 22.
- φόρος forum 80, 14. 320, 9. 15. 338, 20. 339, 9. φόρον 475, 17. 478, 9. 487, 4., 6.
- φόρος βοῶν 431, 23.
- φράατα 309, 2.
- φρασατέυσας 293, 4.
- φρασατόν 461, 21., 22.
- φρασεύσαντες 304, 2. 465, 20. ἐφρασεύετο 316, 8. φρασευθέντες 389, 9. 470, 7.
- φραυκίζω. ἐφραυκισεν αὐτὸν 431, 12.
- φραυκίζω. ἐφραυκισεν 487, 24.
- φραυριάσας μετὰ τινων κητόρων 480, 19.
- φύλαρχοι 435, 4., 5., 10. 441, 24. al.
- φυλλοδαφῶν 272, 15. 287, 11.
- φυσικοί παιδες 437, 10.
- φωνασκίω. ἐφωνασκίουν 311, 20.
- ἐφωνασκίουν τραγικὰ μέλη 288, 7.
- φωνή. τὰς φωνὰς αὐτοῦ ἔλαβεν 370, 5.
- φωστήρ 56, 6.
- φωτισθῆναι 251, 21. 253, 23. al.
- φώτισμα 431, 19.
- φωτιστήριον 380, 3.
- χαίρω. ἔχαιρε τῷ Βενέτω μέρει 257, 21. ἔχαιρε τῷ Πρασίω μέρει 298, 21. χαίρων εἰς τὸ Πράσιον 263, 3. 295, 15.
- χαλία 276, 19., 22.
- χαυῶν. ἐχαυῶθη τὸ ἥμισυ τῆς πόλεως 436, 19.
- χαρκτηρῆ i. q. πρόσωπον 172, 8. 257, 8. 413, 16. 454, 7.
- χάρειν οἶκτον 47, 3.
- χάρτας τοὺς 281, 11.
- χαρτία 400, 12. 443, 20.
- χειμευτής 395, 8.
- χειρὶ συναλάβω 476, 11. χειρὶ λαβόντες τινὰς ἐξάρχους 468, 20.
- χειρουρηθῆς 315, 10.
- χειρουρηγίαις κοπτόμενοι 420, 16.
- χθαμαλός 194, 23.
- χιλιονταετία 7, 2.
- χιλώδες σήμα 173, 22. 174, 12. 175, 22. 176, 4.
- χιώλεσεν 362, 1.
- χολλαίζω. κεχολλαίσμενα ἔχουσα τὰ βλάρα 101, 18.
- χοῦς. τὸν χοῦν τῶν δόσεων 276, 17. 277, 1., 4.
- χρεωστίν. ἐχρεώσθηται 109, 17.
- χοῦσθαι. κεχοῦσθαι cum accusativo 5, 4. χοῦσάμενοι τακτικῶς 464, 17. χοῦσάμενος φωνῇ διασάθη 442, 4.
- χορηματίζω. ἔχουσι χορηματίζοντες μὲν 227, 7. al. ἐχορηματίσεν ὀνομάζεσθαι 309, 15. ἐχορηματίσθη ταῦτα ὅτι 36, 22. χορηματίζει ἡ Ἀντιόχεια ἔτος πρῶτον ἀπὸ Κωνσταντίνου 217, 21. ἐχορηματίσας τὸ θέατρον 471, 3. ἐχορηματίσεν αὐτὸν οὕτως 225, 13. 268, 3. χορηματίσθη ἐν ὀνόματι 29, 12. χορηματίσθαι oraculo accepto 35, 17. 231, 1.
- χορηματισμὸς αερα 309, 17.
- χορημοδοτηθεὶς 50, 2. χορημοδοτηθεὶς τοῦτο 136, 9.
- χορσορῶντων 455, 21. χορσορῶντα ὄρη 23.
- χορσοτέλειαν τῶν λόγων ἐποίησεν 394, 8.
- χορμὸς αἱματικὸς 290, 4.
- ψάλλω. ἐψάλλετο, ἄρατι κίβη 495, 14.
- ψηφίζω computare 23, 3., 4., 6. 428, 18. 429, 2.
- ψηφῆβολον 105, 13.
- ψιαθίου φορέματος 187, 6.
- ψύας 457, 15.
- ψυχή. πᾶσα ψυχή 62, 4.
- ψυχρίστου 370, 6.
- ἠμοπλάτην αὐτοῦ τὸν διεῖον 138, 21.
- ἠνεωκὰ 233, 19.
- ἠρεία 60, 8. 307, 3. 399, 17. 477, 2.
- ἠρολογεῖον 479, 17.
- ὡς οἶα 494, 2. 495, 1.
- ὥστε post ἀναγκάζειν 112, 7. ἐβουλεύσατο ὥστε ἐμβληθῆναι τῇ πενθερᾷ 385, 16. γραφῶν ὡς 21. δεόμενος ὥστε λαβεῖν 434, 8. ἔδοξεν ὥστε λαβεῖν 113, 19. ὥσιον τοῦ Ἰλλοῦ 387, 19.

INDEX LATINUS.

- articulus. vide Ind. Gr. v. δ. post-
tus sic ut τὸν Ἑνωὺς ἔτερον 6, 7.
casus diversi coniuncti 128, 19. cum
annotatione. 226, 5.
constructions verborum notabiliores.
οὐκ ἴσασιν μεθ' οὗς κατήγαγε Σί-
λευκος 347, 2. ἐν κασταλλίῳ Βιφ-
γυτιῶν 341, 13. τοῦ λεγομένου
ἁγίου τῶν ἁγίων 247, 16. conf.
12, 2. συνέβη — ἐξεσπασθη 89,
6. ἐγένετο — ἀνέβη 144, 4. 146,
10. ἐξέθετο — ἔθηκε 204, 2.
forma dativi ἐσσι pro εἶσι 412, 4.
forma neutri in ττα pro ν 38, 11.
cum annotatione. 60, 22. 74, 20.
forma nominativi pluralis in es nomi-
num in ης exeuntium. Αἰτιαδης
170, 3. Πιόσες 331, 7.
indicativus pro imperativo 271, 16.
infinitivus cum genitivo articuli 5,
18. 71, 22. 160, 1., 15. 156, 6.
266, 1. 357, 18. 387, 12. 408, 6,
417, 1. 422, 7. 424, 11. 440, 11., 21.
452, 17. 458, 19. 460, 2. 461, 3.
463, 1. 467, 3., 13. 468, 3. 472,
11. 491, 1. 498, 2. v. δηλοσν.
optativus pro futuro 266, 4.
participium pro indicativo 102, 13. —
20. 124, 5. seq. 14. 313, 11. seq.
407, 22. 435, 5. 446, 16. 468,
12. 473, 9. 495, 12.

A D D E N D A.

- P. 12, 19. *οικοδομήθη*] Confer *οἶκει* p. 420, 21.
- P. 19, 18. Scribe *Σαρδανάπαλλος* hic et 37, 8. cum Chronici codice Vaticano.
- P. 25, 10. *καλαιά*] Scribe τὰ *καλαιά* cum Chronici codice Vaticano. Cum eodem p. 26, 18. *ζητήσητε* scribendum.
- P. 30, 8. *εἶπερ εἰσόν*] Fortasse praestat *εἰ περίσισιν*.
- P. 36, 19. *τὴν* in Chronico tacite intulit Ducangius: codex Vaticanus et editio Raderi *σὺν τῆς Γοργόνης*.
- P. 38, 5. Inutilis Chilmeadi coniectura *κροαννίον*.
- P. 42, 16. *συγγενιδας*] Restitue *συγγενιδας*.
- P. 49, 6. Cum coniectura nostra *Ἐγγέλειαν* componi potest quod Diodorus XIX. 53. Cadmi ad Enchelenses secessum in Enchelensium adversus Thebas expeditionem convertit.
- P. 50, 23. *τῶν* delendum videtur.
- P. 72, 6. *ἐνομοθέτες Ἀθηναίους*] Ita dixit iterum p. 194, 7. *ἐνομοθέτης τὴν χώραν*.
- P. 76, 21. *Νίως*] *Νίως* Fabricius Bibl. Gr. vol. VII. p. 449. ed. Harl.
- P. 88, 11. Scribe *ἐθρολιέτο*. Sic et 89, 13. 189, 18. 230, 3. 254, 1.
- P. 139, 140. Mallem *Νῶσα* scripsisse.
- P. 167, 14. Tolle ed. Oxoniensis vitium reposito *αὐτὸ*.
- P. 182, 8. *δισιγνατέουσιντες*] Scribe *δισιγνατέουσιντες*.
- P. 189, 20. *ὑπό*] Immo *ἀπό*.
- P. 218, 5. *ἔτους*] Immo *ἔτος*.
- P. 222, 9. *Κάπνος*] Haud dubie scribendum *Κάπνος*.
- P. 233, 7. 8. *ὄμφαλός* — *ὄφθαλμού*] Idem utroque loco reponendum videtur.
- P. 240, 13. *Ἄρον*] Veriorem accentum arbitror *ἄρον*.
- P. 256, 5. *γένειον*] Scribe ad aliorum locorum exemplum τὸ *γένειον*.
- P. 266, 3. Novum formae *Ὀρέντης* testimonium praebet Chronici codex Vaticanus, qui ubi in editionibus est p. 40. C *Ὀρίσεν τοῦ καλομένου* scribit *Ὀρεν τοῦ καλουμένου*, i. e. *Ὀρέντου*.
- P. 268, 4. Conf. Wesselingius ad Diodorum XVIII. 62. p. 303, 69.
- P. 308, 12. *χρόνων*] Scribe *χρόνον*, ut est p. 432, 7. Conf. ad p. 181, 1.
- P. 322, 2. *οἰνόκρα* cum *ξυλέλαιον* p. 437, 17. et similibus comparat Reiskius ad Constantinum p. 502. ed. Bonn.
- P. 347, 12. Fugit me monere hic quoque *πόλειως* in *μητροπόλειως* mutandum esse, ut dixi pag. seq.
- P. 362, 1. *ἐχόλσεν*] Scribe *ἐχόλησεν* cum Chilmeado.
- P. 368, 7. Dele *καί*.
- P. 372, 3. *Ἀρειανιτῶν*] Scribe *Ἀρειανῶν*.
- P. 390, 17. *τῆς ἐκκλησίας*] Vid. Reiskius ad Constantin. p. 862.
- P. 395, 9. *ἀγνητοπρατία*] *ἀγνητοπρατεία* scribendum videtur.
- P. 410, 10. *Ἀνδρέα*] Vide Reiskium ad Constant. p. 624.
- P. 457, 1. *παρὰ* fortasse expungendum.
- P. 459, 6. *κατὰ*] Hoc quoque *μετὰ* scripserim.
- P. 466, 5. 8. *διοργυήν*] Immo *διωργυήν*. Conf. ad p. 330, 11.
- P. 493, 3. Scribe *ἐν τῇ παλατιᾷ ἐν ἐσπέρα. οἱ δὲ τὴν οὐψιν*.

C O R R I G E N D A.

In textu. P. 5, 6. scribe *σειρα* 10, 9. dele comma
 12, 14. *ουδαμιας* 36, 14. *Αμανδρον* 39, 22. *Κλεωνθω*
 80, 18. *Θυσιας* 88, 17. *μακροφεις*, et similiter ubi similis
 accentus ex Oxoniensi in nostram transiit 112, 2. *βαμων*
 120, 5. dele comma 167, 7. *πολλη* 168, 23. *Δινειου*,
 172, 13. *ει τι* 15. *Εδισπισαμεν* 197, 14. dele comma
 238, 18. *θυγατερ* 268, 4. *Κυινδα* 319, 15. *κυραν*
 330, 11. *δωρονος* 344, 12. comma adde post *μεγας*
 425. summa excidit margini O 151 430, 5. *αυτων* 434, 20.
 441, 15. dele comma 463, 12. *Μαμαρος* 473, 7.
 comma pone ante *Ευδαίμονος* 495, 1. *ως*
 In annotatione. P. 14 ubi est 13. scrib. 15. et ubi 15. *ibid.*
 30, 12. adde: 14. 66, 10. dele annotationem 77, 18.
 Cedrenus] adde: p. 119. C 20. dele p. 119. C. 88, 3. adde
Εφριπεν Ch. 125, 7. *ποτον* 160. adde: 6. *υποσηνη-*
σαν Ox. 265, 9. scribe: *καλ ιστορειν* post *Αντιόχειαν* ponen-
 da sunt 270, 5. *Εφρατ.* 22. *Αηλλαιρ* Ch. 298,
 14. *αλιταρχης* 298. adde 3. *Γαλιενος* Ox. 317, 18.
 B] adde: 8. D. 319, 15. dele annotationem 344
 adde: 17. *αυτου* Ch., *αυτους* Ox. 346, 13. *Φιλονουτου*
 350. adde: 1. *Γαλλιους* Ox. 885, 7. *Ελληγουπολις* 20. *Ιλλους*
 402, 12. *δ*] adde: cum Ch. 420, 23.] 21. 477, 1.
καυθεντας Ch. 485, 17. Ch.

7002 055

ACME
BOOKBINDING CO., INC.

DEC 20 1983

100 CAMBRIDGE ST.
CHARLESTOWN, MA

3 2044 011 563 871

THE BORROWER WILL BE CHARGED AN OVERDUE FEE IF THIS BOOK IS NOT RETURNED TO THE LIBRARY ON OR BEFORE THE LAST DATE STAMPED BELOW. NON-RECEIPT OF OVERDUE NOTICES DOES NOT EXEMPT THE BORROWER FROM OVERDUE FEES.

SEP 12 01 1996

WIDENER
FALL-STUDY
CHARGE
CANCELLED

WIDENER
WIDENER
AUG 09 2005
FEB 10 2003
CANCELLED
BOOK DUE

WI
11
14

